

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ
هٰذَا ابْصَارُ الْمَلَائِكَةِ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ

الحمد لله ولحمته كتاب مستطاب تفسیر سورہ یوسف
المسماویہ

کلام ابوسفیان علیہ السلام

مصنف

شاعر خوش مقال ناثر عیثال رجبی رحمت العفاری مولانا مولوی محمد زبیر علیہ السلام القدیہ

ساکن قصبہ بعلع شاہ پور

ملک لاہور

حمید باب پور لکھا یا از الامور پاکستان
قیمت: دس روپے صرف

DATA ENTERED

جلد اول

18115

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

مُحَمَّدِ بَارِئِ لَعْنًا

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ اللّٰہ کے چم اکتھیں تے لایا
 خالقِ عالم باہجہ مشاویں واہ وہن بارہ خدایا
 خاص خزانہوں کھول زرنہ لشکر عام لگایا
 پروستے تائیں وکھرا وکھرا آپ زرق پوجایا
 ہر نوں زرق پوجا ون ندیا بیڑا آپ اٹھایا
 چو چاہیے سوکھاوے کوئی ایسا لشکر لایا
 چنگا بھانویں ندیا ہووے ہر نوں زبال بٹھایا
 بے زمانی کرنے بد لے ورہ نہ مول کٹھایا
 صورت رنگ آواز زبانوں ہر وا بھدا بنایا
 عام فرالے صنعت دے بھتیں صورت صبر الیایا
 گل پیدائش وچوں سدا ایتا قدر سوایا
 نقاشان سیر فیر کرہن ہوش حواس بھلایا
 لکھال وار نہر ہوتیاں جاوے ایسا رنگ چڑھایا

ذاتی اسم کریم سچے وا جیو آیا جیو آیا
 پاک منزہ پاک منزہ واحد عالی پایا
 دسترخوان فرخ زمین دا زور وراز وچھایا
 آدم جن حیوان پرندہ جو کوئی تے آیا
 لشکر جاری نیل نہاری خود قادر ورتایا
 طبع موافق ہر نوں کھانا رات و نئے اٹھایا
 پہلے روز زرنہ بیڑا ہر وا جو خالق بٹھرایا
 چو خور زرق کسید لکھیا رقی فرقی نہ پایا
 دنیا وچہ ہزار اٹھالں اس نے جون او پایا
 مخلوقات تمام زمین تے جو جیاں جو جیا
 مٹی بھتیں کر آدم پیدا ہر کووں وڈیا یا
 پانی او پر صورت نقشہ لکھ درست لگایا
 رنگت روغن صبغة اللہ وا خوب عجوب سجایا

لکھ صابونانے کوئی لاوے چاہے رنگ وٹایا
 کالے وال سفیدی پکڑن جیوں بڑھیا چھایا
 جے اک زندگی پیدا بھجے لاوے سب سہایا
 جنوں سے برسانے اللہ دُنیا وچہ جوایا
 عین عنایت تھیں جس دم شکھ آرام بندایا
 جس وکے گھر اولاد نہ ہووے رہے سدا سہریا
 ارنے در دوسرے دی جنوں ہووے کج گھبرایا
 غالب امر مقدر خالق ہر تے اُس و اسایا
 وچہ زمین آسمان اُسے اپنا حکم چلایا
 جنوں چاہے تخت بٹھاوے لکھ تخت ہوایا
 خلقت دی آسائش کارن شمس چراغ چلایا
 ویریاں راتیں شمس تمروں وچہ فرمان وڑایا
 تخت اچھک اوسیدے ہر تے یوں امر منایا
 اس دے نکال مخالف ہونا نہیں کسید اپایا
 اسدے امر مطابق جس نے اپنا عمل کسایا
 ظاہر فعل کسایا بھانویں پر دے وچہ چھپایا
 غیب تمام زمین آسمان اس دے علم سمایا
 کابل اکمل علم آہی جانے حال وھلایا
 بانجھ اکھیں اوکھ و بھن بھن نام لصبیر سڈایا
 کٹناں بابھون سن و ابر گل جو کج کسے الا یا
 سارے عالم روشن کیتا کون جیوں وٹایا
 کی امروں جووان طبقاں تروت ظہور او پایا
 فزہ ہر رنگی آسنوں جان اُس کون سنایا
 کیتے آسمان زمین مجتم ہوجہ ہوا کھلویا
 ناچیزوں پھر آدم ہلایا عقل تمیز سکھایا
 آٹھ بلے اقراری ہو یا ہن اقصیر بھلایا

ہرگز کدے نہ بدلے آگا ضائع وقت گنوایا
 لکھ کروڑ لکھ گائے وٹھے پھر اوہ رنگ نہ آیا
 ساری دُنیا اندر اس نوں کسے نہ جوڑ وکھایا
 مرن لگے تاں اک ساہ اسد کسے نہ مول وڑھایا
 جے اک دم وکھاں آوے چاہے کون سٹایا
 اللہ بابھوں کیتے آسنوں چاہے پت و لایا
 لکھ طبیب کرن چترائیاں ہوندا جو رب بھجایا
 کوئی نہ آسنوں موڑن والا سب جگ اس لوایا
 مالکان دا اوہ حاکم اسدا حکم نہ کسے و لایا
 جنوں چاہے تختوں کٹے بے پروا کھلایا
 ہر ڈونگھاں اوچان وچالے اسدا جانن لایا
 نت نوال بندہ ہر جنانے پیش انہاں وکے پایا
 سر اکھیں پر نیاں بنے جو اللہ فرمایا
 اسدے امروں جو کوئی ٹھا سر چوڑی کروایا
 زوہی جنابیں مالک اسدا بیٹرا بنے لایا
 رب سچے نوں علم و داند اک برابر آیا
 اول آخر خبراں اسنوں کج نہ کسے لو کایا
 جو کج ہوندا جو کج ہوسی جو کج لنگھ سڈھایا
 کالی راتیں کھون کیتے آسنوں نظری آیا
 بہری ستری گل آوازہ سنیاں مطلب پایا
 غوغا امر حلال اپنے دا وچہ جہان چھایا
 نابودوں جس بوڈ ٹھایا سب سامان چھپایا
 معدوموں سب نبیاں تیاں کرد جوڑ وکھایا
 پانی اتر پترش زمین و اٹا کون ساز و جویا
 گھٹ سوال ہو بیت واپکا غمید یکایا
 دو جا پھر ہن سوچے بھجے بھارا منت چھایا

زمياں تے آسمان پھاڑاں چا وں کنوں لہ پايا
 ہن اوہ ویلا ہتھ نہ آوے ہو جانہ پھٹتا پيا
 سرخسارے لیکہ کوہیا جس لکھ کرم کسایا
 قونوں تارن کم نہ مرواں رکھ یقین جمایا
 اکو سبق جو وحدت والا استا کار پڑھایا
 باطن اکھیں کھول پیارے تک کھاں اپنا پايا
 بخش مراتب مٹی نامی ملکاں بھئی وڈ پايا
 لا علمی و ملکاں پاسوں آپ اقرار کرایا
 خاکی وی کر عزت نوریوں اپنا لنگ پھایا
 بخش یا خلعت کرنا و بحر کرم نہ پھلایا
 لکھ انعام نبی آدم نول اس منعم نہ پھلایا
 قدرت بے اندازہ اسدی و انت کشتے نہ پھلایا
 نبی ولی تے پیر پیغمبر مو من عالی پھلایا
 اک جاہل اک عالم فاضل پڑھیا علم پڑھایا
 اکناں نول رب بخش ہدایت سدھے رشتے لایا
 اکناں بیٹھ عبادت خانے رب و انام وھیایا
 اکناں نول رب عاشق کیتا ذاتی عشق لگایا
 اکناں ظلم آئے لک بدھا ظلموں جگ اکایا
 اکناں نول رب دولت بخشی عیبوں مال بھجایا
 اک زر قے نول دھکے دیون اتنا رب رحبایا
 اک نو کر بک چاکر اکناں سپہ سالار رکھایا
 اکناں ریشم تے زربفتہ ساری عمر نہ پھلایا
 اکناں فیض جگت و یکا دن سو سو محل گھتایا
 اکناں نول رب نرم تلایاں لیفاں وچہ سوایا
 اکناں نول رب وودھ ملایاں مکھن کھنڈ چٹایا
 کھناں گوشت علو اقلیہ زروا نت پکایا

انس جہول امانت والا سرتے بو جھ اہٹا پيا
 آپے اپنا پیر بھسایا آپے غضب و سیا
 آپے عمدہ کتیونی آپے چاہے پیر نہ پيا
 سچا گوہر واد رہے ذرتی پیا ہی خاک نہ لایا
 اسدی مشق نہ چھوڑی تینوں سے واری بھجایا
 تیرے آئے مینہ کرم واکیتا رب برسیایا
 لا جواب انہا ننوں کیتا جاں سحر نئے آ پيا
 کل اسماء سکھا آدم نول ملکاں نول شرایا
 عالی منصب سے خاکی نول نوریوں کنوں وڈایا
 سخن اقرب واد سے حلیہ زیور قرب پھلایا
 لاخصیہ انعام اسدی سے واحد حساب نہ آ پيا
 یک آدم وی نسلیوں کتا باع بہار کھڑایا
 کھناں راہ کفر سے پیکے دین ایمان گنوا پيا
 اکناں پڑھ پڑھ علم اکھا بھوہ کل لڑھایا
 اکناں وچہ کنا ہاں اپنا بیڑا آپ وڈو پيا
 اکناں وچ کلال خانے نے بھنگ شراب اڈایا
 خشک بندے اک واک چوپایاں کھایا تے ونجایا
 اکناں نول رب عادل کیتا عدلوں ملک و سیا
 اکناں کر کر محنت بھٹی پیاں اپنا آپ رو لایا
 اکناں ساری عمر انہی وچہ اک دن رنج نہ کھایا
 اکناں فساہی لقب رکھائے اک نوبت رکھایا
 اکناں کفن نصیب نہ ہوینگے تن و فنا پيا
 اکناں نول خود و سننے کارن کو بھٹا ہتھ نہ آ پيا
 اکناں دن سے او پٹن کارن کپڑا نہیں سوایا
 اکناں دار و درج پانی نول ہی سدا رہیا ترسیا
 اکناں رکھا کھڑا اوہ ہی پانی نال لنگھایا

اکنا نمون رب طاقت بخشی فقران طعام کھوایا
 اکنا دی اولاد و دانی لکھوں لکھ اگایا
 اکنا نمون رب دنیا اوتے سو سو سال چوایا
 اکنا عین جوانی اندر ملک المیت بلایا
 اکنا تائیں جام شہادت اللہ پاک پلایا
 اکنا نین پران سلامت نور متھے چکایا
 اکنا رب زورا ور کینا رستم نام کہلایا
 اکنا خوش آوازہ نلبیا مٹھا بول اگنا یا
 اکنا وچہ تلاوت مصحف دن تے رات لنگھایا
 اکنا مال اسباب تمامی رب دے نام لٹایا
 اکنا وانگ سر پشادے سو پناں قور سوایا
 اکنا نون نت عیناں خوشیاں سدا اندہ بنا یا
 اکنا نون آزادی بخشی سکھ آرام دلایا
 اکنا چوری پیشہ چپا یا جگ و مال چورایا
 اکنا نون رب دانش بخشی عقل تمیز سکھایا
 اکنا سدا سواری اکناں پیادے پیر ٹرایا
 حضرت آدم جذبیان گندم و انہ کھایا
 دکھیں دے چمکے جے او پاپے ملک اڈایا
 نوح نبی نون جس طونانوں امن امان بچایا
 بیٹے کابن وچہ درگتے نوح سوال الایا
 رہی زبان موہیں وچہ اسی خوں سین ہکھایا
 ذکر مینوں سروے او پر آری رکھ چرایا
 پیٹ مچھی دے اندر یوسف چالی روز رکھایا
 ابراہیم چختے ڈھویا اسمعیل کوٹایا
 صابر نون ابلیسوں صدمہ کڈیا سخت روایا
 بھرا سسے تن کپڑے پائے کل جسہ نر کایا

اکنا تائیں یوسف ہے اللہ بھیکھ منگایا
 اکنا دے گھر اک نہ ہوندا اوتھ نام رکھایا
 اکنا تائیں جہدیاں اللہ قبریں و فن کرایا
 اکنا موجاں مان تمامی ڈیرا ٹرندہ اچایا
 یک حرام دی موتوں موٹے جیرا نصیب پاپا
 اک اٹھے اک لوہے منڈے ٹوگڈگ حال و خبا یا
 اک لستے کزور و چارے ٹور کے جھٹ لنگھایا
 اکناں کو چھاپول زبانوں سارا شہر ٹورایا
 اکناں دو ٹپے غزالاں ہر دم راگ و راگوں گایا
 اکناں کر کز جمع خزانے جیر فقیر نہ پاپا
 اکناں واقفہ بالکل چھوٹا نال زمین دلایا
 اکناں سکھ نہ بٹھا کدین کھان نیت ستایا
 اکناں وچہ بندی فالتے عمر ان قید کرایا
 اکناں حق بگیا نے کولوں اپنا آپ بچایا
 اکناں سمجھ نہ آوے گلہ ی مفتی مغز کھپایا
 کیا مجال اس نال کسے دی کوئی نہ عذر لسیا یا
 ایسے وقت بہشتوں کڈھ کے تن سو سال روایا
 کوئی نہ اسنوں سوڑ نوالہ بے پرواہ کھپایا
 او سے باؤ بیٹا اسی اقبسوں مار ڈو پایا
 اٹھی جہڑک حضوروں آئی اللہ نے دھمکایا
 بوئے کون خدا دے اگے کس اماں تے جایا
 کر کے صبر گیا سہہ اوہی جو رب بھار سہایا
 پھر اوہ صحیح سلامت کڈیا وال نہ یک دکھایا
 پھر ورو تانوں فضیوں رکھیا بار انہ آزما یا
 ڈنگر مال نہ رہیا باقی اہل عیال نسا یا
 پھر حد فضل کرن تے آیا پلنوں روگ و خبا یا

اس سے کم حسابوں باہر کھال عقل بھڑایا
 وجہ نیکوڑے بال ایسا تا قدرت نالی ہلایا
 سفینے بدلے بجایاں پاسوں کھوہے وجہ سٹلایا
 خوبے اندر ویکہ زلیخا اپنا بدن حبلا یا
 آرنجیاں لہریا گولا رکھ نہیا یا
 شاہ عزیز مویانا اللہ یوسف تخت بہا یا
 عذر معافیاں منگ بجاواں رٹھا ویر ٹنایا
 درد عذاباں چھڑ سدا یاں ہر دار و گونجایا
 وحدانیت سے درڑگی اللہ فضل کسایا
 فہم عقل اور اکاں اٹھے بھج بھج عقل گنوا یا
 لا اخصی اقرار زبانون خود حضرت فرمایا
 دو جب وجہ پندیر نہ بنوں ہووے اُسدا یا

عالی حکمت اُسدی سدا کجھ حساب نہ آیا
 با بھہ پٹیو اس کیتا عیسیٰ جگاں وجہ وہا یا
 یوسف نون جس جگوں و کھر احسن عطا فرمایا
 اس کے حسن کماوں بھانبر وجہ مصر بھڑ کا یا
 جال یوسف پھر کھوہوں کدھیا جاکے مصر و کا یا
 جھاک مصیبت قید قضیئے آخر رب چھوڑا یا
 بھائی آ محتاج ہوئے پھر یوسف حال جتا یا
 وہن مالک جس یعقوبے نون یوسف فرمایا
 مدت رہی زلیخا وندی آخر رب ہا یا
 وحدانیت میلے اُسدی صفتوں انت نہ آیا
 اس میدان عقل و اگھوڑا کسے نہ میل رکایا
 لکھ صلوة سلام نبی پر نازل کریں عذابا

فہم سید کائنات محمد مصطفیٰ صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم

قَالَ اللَّهُ تَبَارَكَ وَتَعَالَى كَمَا أَرْسَلْنَا فِيكُمْ رُسُلًا مِنْكُمْ يَتْلُوا عَلَيْكُمْ آيَاتِنَا
 وَيُزَكِّيكُمْ وَيُعَلِّمُكُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَيُعَلِّمُكُم مَّا لَمْ تَكُونُوا تَعْلَمُونَ ۗ

اہل ایمان نون رب اپنی نیکی یاد کرائی
 جس نشانوں حکم اسان اذوب طرح سمجھایا
 چکے کم نشانوں سے انجاناں سمجھاوے
 واضح کر سمجھاوے اس نے کل احکام الہی
 فرمانداری بے فرمائی اس نے کھول سنائی
 کفر و کفرالت بھٹیں ہمیکار بداراہ دکھایا
 جنت و دوزخ کولوں واقف کیتا آدمیاں نون
 جو کیفیت ذرہ ذرہ شیشے وانگ دکھائی
 اہل ایمانوں جو یاسن سبیا وجہ اخباراں
 دکھ عذاب اپنا تکلف دی تاہیسا ناں

سورہ بقرہ سائے ووجے ویکھو آیت آئی
 قوم تباہیوں تسان اندر میں ایسا نبی پچایا
 کرنا پاک نشانوں نامے علم کتاب سکھاوے
 تے اوہ جھان گلاں زوی بہرگز خبر نشانوں ہی
 امر نبی بھٹیں واقف کیتا نیکی بدی جتسانی
 زوی شھیل توحید بے دی شرکوں دوز شایا
 فہم حرمت غیر شرارت و سی اس اسانوں
 کل جزا و سزا عملاں زوی قدر بقدر بتائی
 عیش آرام آرائش نعمت جنت باغ بہاراں
 انیوں دوزخ وجہ جو حالت ہو سی بے ایماناں

<p>حج زکوٰۃ نماز ان روزہ حق حقوق تمامی خاص کتاب جو رب سچے وی پاک کلام خدائی جن نکتے نون سمجھ نہ سکے عالم و دوسے سینے قینا علم رسول اللہ نون بخشا خالق سائیں اس کے سینے و چوں باہر علم تمامی آئے رَبِّ فَسَّحِ لِي صِدْقِي مَوْلَى رَبِّ بَحْتِي كَرِيْمًا وَسَيَا اِبْرَهَيْمَ وَاَلْسَبْحَ لَكَ مَلِكُ سَائِي آپھلنا دریا کرم و انکی مٹھا مٹھا جنباوں چو اوان طبق منور ہونے خاطر جس دے دمدی</p>	<p>ہر نبی نبیوں دی حضرت پاک رسول گرامی حرف حرف وی فرح اسانوں اسانوں پاک نبی سمجھائی فورا کر کے حل دکھایا پاک رسول نہ بانے نکسے ہو یا نہ کسے ہو سی روز قیامت تائیں اللہ پاک پڑھایا آسنوں امی اے سدا نئے تے لکھ لک صد رک ہے انعام محمد تائیں مخفی گنج علوم کھانے طاہر و چہ سنار سے اجڑی و بہت و سائی اللہ نگھیا فضل حسابوں لکھے اسی طرح پذیرا کیا تو نیتق قاسم دی</p>
<p>رحمت عالم ختم نبیاں حامی روح شردا بلیا نبیوں لقب جنباوں سید خیر بردا منظر فیض آتم یگانہ سرور شاہ صفیاں شافع امت ماز لب کارن پیر تمامی و لیاں</p>	<p>مالک ست خیر ام و اساقی حوض کوثر و را اسے نوروں نہا ہو یا جلوہ شمس قمر و را مصدر ہر نبوت عالی خاص اہم نبیاں افصح خاص لسان عرب و اتقی و چہ نقیاں</p>
<p>صدر نشین خلیفہ ربی شمس ہدایت آیا کفر انہیر و نجایا ملک ول نور ایمان کھنڈ آیا پیر ولایت ابرہ ہدایت رہبر جمل جہاناں عزت نبیاں شرف رسولان فخر سبھی سلطاناں</p>	<p>مشعل وحدت ہل نورانی گھر گھر جان لایا کی مدنی ماشمی عربی عبد اللہ و ا جا یا ساری دنیا و چوں جس و ا عالی دولت خسانہ ازل از اول اگے جس و اللہ تال یہ انہ</p>
<p>اسم معطر و لیاں نبیاں و اجا و ن دل بیکر دی اسدی ذات مبارک آیں گے کوٹ کفر وے گھر ایمان خلق و اکفر و ن سک گیا سی سارا گھرے شرک وے کھیت اسلامی کیتا پارا پارا</p>	<p>رب لیتے روز عالم پر دے اس حضرت دی و دی حافظ بگڑی بانہہ پذیرا و ہوتے لوگ اندر سے بھی ریت برسات محمدی ہو یا سبز و بارا آیا احمد نبی پذیرا لگا بھاگ نیارا</p>
<p>رنگ ضلالت عالم سارا جھوٹے تم و کلبیا نور نور ہو یا تن اسدا جسے صدقوں تکیا تکیہ گاہ اچھی ہے ہی حضرت پاک نہی نون بھی محمود مقام معلا المسی اس صفی نون</p>	<p>آیا حقیق قلب حضوروں و چہ جان چکیا حقے ہو نیانہی پذیرا کوئی پہنچ نہ سکیا جہات گھٹن و احکم نہ حقے جسے اریل و جی نون مازاغوں جس ڈٹھا یکے جاوے خفی جلی نون</p>
<p>نور صفایاں ملک کھنڈ آیاں خوب ہو یاں روٹن آیاں</p>	<p>کفری چھائیاں چھوڑ سدا یاں کلمے و ہماں پایاں</p>

حق دویاں گھول پویاں مرزاں دُور گو ائییاں
 فسق برائییاں دُور ہٹایاں وسیاں نیک کمایاں
 تماکاں لات منات اڈایاں مسوکاں دین ہلایاں
 شرک تلبایاں رفع کرایاں وحدت صفایاں
 نکو خطبایاں اس بخشایاں امتناں صاف کرایاں
 خلقوں وایاں جگ ہولایاں رحمت جھڑپاں لایاں
 خلق عظیم کریم محمدی سارے جگ نون تاسے
 قیصر کسری اوتے گھر نامم ہو یا اس دیوارے
 چوواں طبق خوشی بھین کین رب سچے نون پارکی
 جلسے خوشی مناون ہر جا جو ر ملک اسلامی
 حاکم آبا شاہ عرب واسر حضرت نون ملک کی
 بڑے دلاور گبراندی اس توڑ و تنی چالاک کی
 شاہنشاہ نے شاہ بنایا دے کے درجہ شاہی
 کتنے دفتر اگلے آسنے بند کیتے کیباری
 لہندے چڑھندے و کین پر بت فوجاں لٹک پڑیاں
 ایک جیہ قانون اپنے واناں سند سرکاری
 عرب عراق بین لگ بصرے فارس عیش تہامی
 پر چلق نامیر ملک واسید جن ملک دوا
 نور جھلکدا نور جھلکدا نور نور چھلکدا
 پھیتر تگندری تاب نہ رکھدا تاب تو ان پلکدا
 ادی مدح مناون و ابا نہیں تھکدا نہیں تھکدا

او جھڑ جانیدیاں گلی لوکایاں موڑ سدھے راہ لایاں
 تماں کنوں نسیاں خلتاں خالق پیش نواہیاں
 بچاں جہن مٹھایاں حضرت زہنی جڑھیاں جہایاں
 دھونیاں بدعت کل بھجایاں سنت شمع جگایاں
 دوزخ کنوں بچایاں خلتاں جنت طرف چلایاں
 جو اس مال کرن بڑیاں اوہ کر دابھلیاں
 جس دن نبی تولد ہو یا ڈگے شرک منیارے
 جاء الحق و زحق الباطل ہر شے پئی پکارے
 نجم فلک دے شمس نمرب شر کرن وچہ تارکی
 صفت اوہدی کی کرے پندیرا عاجز بندہ خاکی
 لگیں دل دہیراں آباں دُور ہوئی عننا کی
 بدخ نبی کرے پندیرا ملک ماوہ اورا کی
 نبی و نسبت آخیری حاکم بھجیا پاک آہی
 سارے جگ وچہ کیتا اپنا حکم سیاست جاری
 لئی فتح وچہ گل ملکاں دے مودی مارن سائے
 بھئی نہ ناگ رومان شاماں گھیر لئی منہ ساری
 مالکی حاکم صفت اقلیماں پاک رسول گرامی
 ناطق حق مناج ناخق و ابا عث ارض فلک دوا
 جو بکواری تگدا اُسٹون فیر نہیں تک سکدا
 عرش منور و لوچہ اسدا سوہنا نور لٹک دوا
 کرے توشہ جمع پندیرا ویا ملک جھلک دوا

ذکر معراج آنحضرت صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم

جسدی پتیاں قلم آتاسے ولدی سیاہی
 مدح جناب رسول اللہ دی لکھاں و اہوداہی
 ویسی جگ پندیرا نبیوں حضرت دی مداحی

ساقی صاف نشے دیوچوں پر کر بخش صراحی
 ہو دے صاف آئینہ قلبی بخشے نور آہی
 لوکاں روز قیامت کارن کیتے عمل قلاحی

نشان بیان نہ ہو نہ اسدیا جے جگ لاوے واپس
 جینوں او پر عرش معلے اسدیا خالق سامیں
 آئی رات وصال محباں چھٹیاں وقت لیاں
 کھولے جان ویرے آسمان حکم ہو یا در باناں
 گل پوشا کاں زینت ناکاں پہن لیاں مشتاقاں
 محلے حضرت ملے ہر جا رخصوانی در کھٹے
 لٹ لٹ کرن قندریاں فلکیں شمع نورانی بلیاں
 ایسا نیز براق بہشتوں آندہ اوجی رہانے
 نامہ حکم شہانہ آیا جبرائیل لیا یا
 لوح قلم آسمان زشتے طالبیک نظر
 چل جیسا چل جیسا پا قدم انسا کیں
 ایہہ براق چالاک تشار کھدا شوق چڑھندا
 کتنے سال پیراں اس نے روندیاں عمر لنگہانی
 تیرے باہجوں کوئی اس تے نہ چڑھیا نہ چڑھسی
 کر کے حمد الہی حضرت پسر کا بے پایا
 جبرائیل نقیباں و انگوں زوڑے کر آوارے
 لے نذرانے ملک رہانے آگے تے تسلیمیاں
 عینے میٹے لٹ کر یاں وچہ کرن فخر و ڈیا یاں
 پلک جھلک وچہ گڈے حضرت طبق ستاں آسمان
 چل آگے چل آگے کہیا سرور شاہاں
 نور تجھے چکن آگے ویکین لائق تیرے
 لے نصرت جبریل نبی یحییٰ اور رک رہیا انتھامیں
 دہریا قدم مبارک عرشیں سن پا پوش گرامی
 کرسی یحییٰ لنگہ گئے آگے پہنٹے لامکانے
 اوارے یحییٰ قربت پائی وچہ رہی وچہ تھوڑی
 فولیا سو بلیا او یحییٰ جو منگیا سو پایا

لکھ پیا زیدج سے لکھے لکھ برہا نہ نہیں نہ
 ایڈے درجے نشان عوطا میں نبی محمد تائیں
 موحباں گیاں خوشیاں ہیاں ملکیں زہماں پیاں
 نویں سجاوٹ کل مکاناں آوے نبی یگاناں
 حوراں ملک روحانیاں باکاں لاہے سوگ نواقاں
 جیوں جیوں واہ کرم دی جھلے نویں شکونے کھلے
 تر تر تنکن راہ سخن دا وچہ اڑیکاں کھلیاں
 جس دی صفت خداوند باہجوں ہو نہ کوئی جلنے
 چل جیسا تیرے تائیں اللہ پاک بلایا
 روح رسولاں تیرے کارن کھلے اڑیکاں کر دے
 پاک جمال تیریدیاں حوراں رہن سدا مشتاقیں
 کرے سواری شاہ رسولاں ایہہ نشان نت مندا
 ارج مراد وئی رب اُسدی ساعت پڑے آئی
 لکھ کر وڑ کو یا ند اپنیڈا اک پلک وچہ کھڑسی
 مسجد اقصیٰ کو لوں لنگہا آسمانی پوچیا یا
 زہم شبی وچہ نہ فلک وے کھل گئے دروانے
 آیا پیدشاہ عرب دا نبی کرن تعظیمیاں
 کر سنگا رخصت یحییٰ حوراں کرن زیارت آیاں
 جبرائیل رہیا وچہ سدا سے پو بے زور ستاناں
 کندہ آتیا مجال اساڈی رکھلاں قدم اگاٹاں
 جے بک رکھان قدم آگے سڑجاون پر میرے
 اک اکلے چلے سرور آیاں پاک ندائیں
 بلیا صبر قرآن عرش نیوں ہو یا جھک سلامی
 ہون ندائیں وودہ محبوبا رل ملے دلجانی
 ر جرج گلاں کیتیاں باراں کشر باقی چھوڑی
 خفے بیدے گین پیغمبر چل وچہ واپس آیا

جو انعام دیا سرکاروں خلقت و چہ و زناہ

تیریاں عیبیاں کان پذیر بخشش ننگ لبایا

غزل نعتیہ آنحضرت صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم

مورے ڈلاہن و اگ خوشی دل ہوئے فنا و سوا یا
 جو کہ و ساریں پہٹے نہ ہا رہیں موجیں عمر گذاریں
 جے توں اڑیا عیبیں بھریا بھار گناہ سر زہر پیا
 تے تدھ کیتی تا بعداری حافظ اللہ باری
 چنگے عمل کما تیں ایہہ عملاں آس نہ لائیں
 سحر الایہوں شانیشاہیوں حاصل وہدی ڈرگا پیا
 و ہرٹ و چاری و درواں باری شرک ملی عبد ساری
 لاتاں اتے نساتاں دل جدھکیاں مخلوقاتاں
 باطل دنیاں و چہ زمینیاں عبدوں پاکھڑ کھلاکے
 و سید و کار و عبار کفر واپیا اندہیر جہانیں
 کالی رات جہالت والی و سیم ہوئی نورانی
 منتر وید جو شرح مخالف بھلے بے ایماناں
 کور اکھیں سب روشن ہویاں حضرت زوی انواروں
 جو پیغمبر گذرے پہلے آرم عیسیٰ تائیں
 غرق ہوئے و چہ بے ایمانی جو ٹولے شیطاں و
 میٹے و یکہ تھلے ذاتی ڈرگ پیا کوہ طوروں
 نصیر الناس عربی ناطق امر قسراں
 شریعت شہد عقیق پیا لے جنتیاندے تائیں
 فیض و صندہ لحم کنندہ و ڈا حریص امت و
 جس دن نبی تولد ہو یا بیت اللہ فرمایا
 غرق نہ ہو و غرق نہ ہو و زنا نجیب آوازہ
 بھکے پیٹ جہانمڈے آہے نور ایمانوں خالی
 و صرقتی نال خوشی و بولی عرش معلے کولوں

تیرے غم و بجاون والا نبی محمد آیا
 دل سے خوف بٹاؤن والا نبی محمد آیا
 تیرے بوجھ اٹھاؤن والا نبی محمد آیا
 نہیں تاں عجیب و ہواؤن والا نبی محمد آیا
 فضلوں پارنگھاؤن والا نبی محمد آیا
 خبت راہ و کیاؤن والا نبی محمد آیا
 جگہ کے شرک گواؤن والا نبی محمد آیا
 رب دی طرف جھکاؤن والا نبی محمد آیا
 حق دی طرف بلاؤن والا نبی محمد آیا
 دینی شمع جگاؤن والا نبی محمد آیا
 جاں اوہ چاؤن لاؤن والا نبی محمد آیا
 کلمہ جہوں پڑھاؤن والا نبی محمد آیا
 جگ تے نور کھنڈاؤن والا نبی محمد آیا
 سب حال جتاؤن والا نبی محمد آیا
 ڈوبیاں نیر نزاؤن والا نبی محمد آیا
 باہوں پکڑاٹھاؤن والا نبی محمد آیا
 ملکین حکم چلاؤن والا نبی محمد آیا
 کوثر جام پلاؤن والا نبی محمد آیا
 دوزخ کنون بچاؤن والا نبی محمد آیا
 پتیاں خاک اڑاؤن والا نبی محمد آیا
 بیڑے بنے لاؤن والا نبی محمد آیا
 مال ایمانوں رجاؤن والا نبی محمد آیا
 میرا قرب و دناؤن والا نبی محمد آیا

خواب جہالت و چہ جہانوں ستیاں مدناں گیاں
 دس چمکار حسن اپنے دا کیتوس بگ دیوانہ
 کر اقرار لے دا جنہاں پھر چاروں بھلایا
 تاج رسالت رکھ سرتے کردا حکم شہانے
 جنہاں زلاں تے بہراں جڑیاں پانی لا کر موی
 سینے چاک جنہاندے ہوئے کھا کھا تیغ کفر ذی
 کرے پیار یقیماں تائیں دیو یقیم سو مارا
 بک کاسے پانی بھتیں حضرت ساری فوج رحمانی
 زولت مال خزانے سارے سن خویشان صحاباں
 نور العین نواسے اپنے حسن حسین پیارے
 فتح مبین علیؑ سرکاروں کیتی مدہر چڑھائی
 تیغ زہن دی حاجت نامیں فوج محمدیانوں
 نصر اللہ واجھنڈا لٹے لڑکے نال کفاروں
 سرشاندی گردن ماسے بے دنیاں دہم گائے
 نو شیخراں خوش مٹے دیسے صالح لوکاں تائیں
 جاں اوہ پلصراطوں گزارے دوزخ کرے پکاراں
 کرے طلب زیارت جدی اگلے مرسل بھائے
 سب نبیاں بھتیں آخر آیا اول زربے پاوے
 کی ہو یا جے امت اسدی عجیب ہزار گھائے
 عدوں عدالت سچی اندر خلقت پکڑی جا سچی
 کل پیغمبر نفسی نفسی کہن اوس دیہانے
 وانگ ترائے روز قیامت سورج زمین تپائے
 محقر محقر کہن نبی ربانے کہن منکر منکر سائے
 لے لے نام پکارے دوزخ بے فرماناں تائیں
 نشان نبی و اتک کے آمدن کہن منکر سارے
 اوہ پچھتاؤن کم نہ آوے رو رو کرن پکاراں

تخت کنوں جگاؤن والا نبی محمد آیا
 گھر گھر عشق لگاؤن والا نبی محمد آیا
 وعدہ یار دلاؤن والا نبی محمد آیا
 زینتی تخت سہاؤن والا نبی محمد آیا
 مارے قفل بہاؤن والا نبی محمد آیا
 دلہے پھٹ ملاؤن والا نبی محمد آیا
 برتے رحم کماؤن والا نبی محمد آیا
 بھکیاں طعام کھواؤن والا نبی محمد آیا
 ریدے نام لٹاؤن والا نبی محمد آیا
 ریدے راہ کو باؤن والا نبی محمد آیا
 کافر مارناؤن والا نبی محمد آیا
 شاخوں تیغ بناؤن والا نبی محمد آیا
 جنگ جبار مچاؤن والا نبی محمد آیا
 کنوں عذاب ڈراؤن والا نبی محمد آیا
 مکیناں و ڈباؤن والا نبی محمد آیا
 میری اگ بچاؤن والا نبی محمد آیا
 سب بھتیں آخر آؤن والا نبی محمد آیا
 فخر رسل کہاؤن والا نبی محمد آیا
 لکھلا عجیب چھپاؤن والا نبی محمد آیا
 شافع بن کے جاؤن والا نبی محمد آیا
 امتی آکھ سناؤن والا نبی محمد آیا
 سایہ نور و چھاؤن والا نبی محمد آیا
 سچی خبر سناؤن والا نبی محمد آیا
 امت عدوں چھڑاؤن والا نبی محمد آیا
 سچی خبر سناؤن والا نبی محمد آیا
 ہائے اوہ رب پوچاؤن والا نبی محمد آیا

روزِ خ وچہ وگائے جاسن بے فرمانِ رسولی
 تا بعد از نبی دے آسدن کہن ویکھ نبی نوں
 وچہ معبود مقام معلیٰ حضرت کرن و عیاشی
 بخش خدا یا بخش خدا یا عاصی امت میری
 حکم ہووے جاہ و عدہ اپنا کردتا میں پورا
 جن جن اپنے اُمتیاں نبیوں حضرت پار لنگھاوے
 روزِ خ وچوں آپ نکالے اپنی امت جالے
 خبت دیاں پوشکان آون مومن سائے پاون
 لے سواری ہر مومن نوں چڑھن محمدی سائے
 زورف اوپر کرن سواری حضرت شاہ رسولان
 ہر مومن نوں وکھو وکھوے پاس یلن سرکائے
 پہلوں حضرت داخل ہوون جنت فرحت پائے
 حوراں کرن سلام تمامی خوشیوں سخن الاون
 گزرتی دے حمد الہی کہن مومن سارے
 اپنی ہتھیں آپ زلاوے درجے تا بعد از ان
 اے دل ہووے تیرے تائیں لکھ مبارک بادی
 کوں نہ ناز نہ کہن محمدی آسدی الفت پاکوں
 آس فضلدی رکھ پڑیا جے توں نگرہ گستاہیں

جدو سزا دیواون والا نبی محمد آیا
 اُمت دا نعم کھاون والا نبی محمد آیا
 اج اوہ وعدہ پاون والا نبی محمد آیا
 عیب معاف کراون والا نبی محمد آیا
 خوب سوال مناون والا نبی محمد آیا
 چنگے ساتھ رلاون والا نبی محمد آیا
 نہر حیات نہاون والا نبی محمد آیا
 زیور زریب پہناون والا نبی محمد آیا
 فوجاں مال چڑھاون والا نبی محمد آیا
 خبت فضل بہاون والا نبی محمد آیا
 اندر جہنم لنگھاون والا نبی محمد آیا
 عرشیں قدم لگاون والا نبی محمد آیا
 اج فردوس سجاون والا نبی محمد آیا
 جنت فرے چکھاون والا نبی محمد آیا
 وچہ بہشت لے جاون والا نبی محمد آیا
 حوراں پاس بہاون والا نبی محمد آیا
 کید عطا فرماون والا نبی محمد آیا
 عیب تیرے بخشاون والا نبی محمد آیا

غزل ویکر

بخش زبان میری دیتا میں نوکر نبیان محمدی
 تاں ہی ہر گل نالیوں بہتر فکر و عیب ان محمدی
 شاہ سلیمان شاہی پانی چم آستان محمدی
 جبرائیل وحی ہی خادم ہے دربان محمدی
 جے مل جاندا اسدے تائیں آپ دھان محمدی
 اسمعیل زبیر اللہ بھی ہے شربان محمدی

یارب کریں عنایت میںوں حب عرفان محمدی
 توڑے ختم نہ ہووے ہرگز مدح قیامت تائیں
 کتھوں تیک کر کسی کوئی شان بیان نبی دا
 یوسف اک پان نبی نا سمجھو گو برزا
 و ہونڈن آج حیات سکندر کیوں جاندا کیوں جاندا
 ابراہیم چنہ دے وچوں بچیا جس دے پاروں

نوح نبی و ایبٹا اس دن کیوں ڈبدا طوفانوں
حضرت عیسیٰ لوں بھل جاندا معجزی اپنے سارے
نہ تورات انجیل رہی نہ ہور صحیفہ کوئی
جو حب زار نبی و زاہوسی و وزخ استحقین ڈری
چن ویکہن وی اسدیتائیں ہرگز لوڑ نہ کائی
فاعظ دس نہ ساڈ تیا میں جنت دیاں بہاراں
ہکو سبق اساتذتیا میں جنت دیاں بہاراں
جے توں چاہیں سدا فراغت ہو جا قید نبی و
ڈکھ عذاب جو دوزخ والے ملاں پئے سناون
عقلاں والے بھی میں ڈٹھے و الشمد سیانے
خوش آواز و اوڑنی دامول پسند نہ کر دے
بھاویں کیڈ سخاوت کوئی دنیا و چہ کماوے
خفقانی کر سدن بندے عاشق لوکان تائیں
عشق رسول اللہ دے اندر جو مریا سو تریا
بے اقراری تے بے صبری اسنیں کدی نہ پوندی
بانع بہار بہشتاں والے ہرگز ویکہ نہ بھلیں
فرمانبرداری پاک نبی وی خاکوں سونا کردی
ساری عمراں اندر اسنوں جو کہ نہ میڑے آوے
یاری پاک نبی وی کوہوں میں کیوں ڈکھ بھنوا میں ۲
بے فرمانی اسدی وچوں کسے نہیں پایا

جیکرہ ہو جاندا سویلے مسلمان محمدی
نکدا جیکرہ زندگی اندر ہک نشان محمدی
کل کتاباں پھیاں آیا جاں فرقان محمدی
سب حقین اول جنت جاسن کلمہ خوان محمدی
جس نے ویکہ لیا کپواری رُح تابان محمدی
جنت نالوں و دھ اسانوں گو رسنان محمدی
عشوں و دھ مراتب رکھدا ہے والاں محمدی
چھٹ گیا ہر سختی کوہوں بند ی وان محمدی
سناں و وزخاں نالوں اگے اک بہران محمدی
لکھ دانا والی زی بدھ مارے اک نادان محمدی
سناں بے کواری جہاں خوش الحان محمدی
کھٹے گھٹے کندوری کھٹے دسترخوان محمدی
لکھہ صحتاں نوں چھپے سٹے ہک خفقان محمدی
سدا خلاصی دیون والا ہے زندان محمدی
جنوں زلفیں حاصل ہو یا اطمینان محمدی
ہر باغوں فوقیت رکھدا باغستان محمدی
ہے تاثیر کسیر کھندی پاک زبان محمدی
مرفوں گے کیتا اپنا جس در مسان محمدی
مٹھے میرے لکھیا ڈھوں رب عنوان محمدی
دوزخ طرف نہ پکائے جاسن بے فرمان محمدی

یارب پاک نبی دامینوں تا بعد از بنا میں

بخشیں ایس پذیر بند نیوں خلق احسان محمدی

ذکر مدح چہار یار ربی اللہ تعالیٰ عنہم

وچہ آسمان رسالت والے نور تارے چارے
شکر شہد نیاتوں مٹھے عجب چھو تارے چارے

چار علیہ پیغمبروں بہت پیارے چارے
کیتے رب خلاق کارن فیض نوبارے چارے

لعل جو اہر سہیرے موتی گو ہر پارے چائے
 کل اصحاب کباراں و چوں نبی نثارے چائے
 حملے کر کر غیر تیانندے نبس بارے چائے
 وچہ سجوزر کو ع ہمیشہ جھکن ملے چائے
 وحدت دے زریا وچلے اللہ تارے چائے
 مددگار نبی زے ہوسن حوض حوض کنارے چائے
 کفر کفاتی بدعی مشرک چن چن مارے چائے
 کیگئے و بیج ہدایت والا اوہ و تبارے چائے
 ابا بکر رضی عنہ غنی بنہ کر ایفہ سو ہائے چائے
 رکھ رسول اللہ سے اللہ ڈال کھلا رہے چائے
 باغ زفانت حضرت دیو چہ سین جھلا رہے چائے
 دین رسول و دناون کارن کر دے چائے چائے
 رب و سار دیو لگا اونہاں جنہاں و سارے چائے

بہت بلند مرانت ولے دین منارے چائے
 دین رسول اللہ سے اللہ کھتم اسارے چائے
 اوپر کفاراں مدد کر دیاں غالب بھارے چائے
 آپس وچہ پیار محبت رکھن سارے چائے
 سنگن فضل رہا ناں بسوزم نور سنگاں کے چائے
 سنگ نبی زری پلصرا طوں پار اتارے چائے
 جس غز دے وچہ کٹھے ہو کے پار سد مالے چائے
 بن تلواروں کیتانندے کڈھ دین نیگا رہے چائے
 بت پرستاندے ڈھاہ سٹن مٹا کر دوارے چائے
 عدل احسان کماون والے رب سنوارے چائے
 پھیلے وچہ تمام زمین دے اپرا پارے چائے
 ہر منصوبے دیو چہ شامل کرن اشارے چائے
 مال نبی دے جنت جاسن مار تقارے چائے

وَعَنْ أَنَسٍ رَضِيَ اللَّهُ تَعَالَى عَنْهُ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ لَا يَجْتَمِعُ
 حَبِيبٌ هَذَا كَلَامٌ إِلَّا بَعْدَهُ إِلَّا فِي قَلْبِ مُؤْمِنٍ أَبِوبَكْرٍ وَعُمَرُ وَعُمَانُ وَعَلِيٌّ رَضِيَ

انہاں جو ہانندی حب اللہ مومن دے دل پاکے
 اتنا شان صدیق عمر رضی عنہما علیٰ حمید روا
 حضرت شاہ علی السدا اللہ کرے روایت بھائی
 جسے اپنی بیٹی منیوں زتی نال پیاراں
 غار وچالے سنگی رہیا سو کہ نال دکھ نبھایا
 چار بھلے جس چاٹے بیٹھے رحم کرے بس مولا
 توڑے سج آنا کوڑا اندا کہنیوں باز نہ آیا
 کر دے شرم و شمتے جس بھٹس وڑیاں شر ما لوالا
 یارب پھیریں حق علی قول قبول پھیرے جاوے

حضرت انس روایت کیتی پاک نبی شراوے
 بیٹی مومن با سبجہ او نہاں دا کوئی پیار نہ کرزا
 سورہ حدیث ایک ترندی اندر چوہا ندے حق آئی
 رحم کرے رب ابا بکر رضی عنہما کھیا شاہ ابرار
 دارا لہجڑہ تائیں مینوں جس جا کے اپڑایا
 کر آزاد بلال جھیا جس بخشیا مینوں گولا
 رحم کرے رب عمر رضی عنہما ولی یوں جس نے سبج سنایا
 رحم کرے عثمان رضی عنہما نون اللہ پاک تعالیٰ
 رحم کرے رب شاہ علی رضی عنہما نبی د عاز و ملائے

چو ہانندی حق اندر حضرت کیتیاں آپ د عایش
 حب جو ہانندی یارب بخشیں توں اساڈے تائیں

نکتہ

<p>نکتہ پور عجائب میںوں استاواں چھایا معنی قرن زمانہ آکھن جمع قرون فسن دی باطن والے قرنی وچوں پور مراد کڈھیندے قاف کنوں صدیق رہیوں عمر خطاب حسانی چھیکر نام چوٹاں زایاراں زچار حرف ایہہ آون بعد نبی تھیں نیک زمانہ سب تھیں ابو بکرہ وا استھیں بعد عثمان غنی پھر شاہ علی حدیدہ وا جامع پاک کلام نبی دی بہت مدد مع آئی قدر علم و اعالم جان عمر جنیل نے گالی دولت دا اوہ قدر چھپان جنہاں مر کے پائی</p>	<p>خیر القرون قرنی حضرت پاک نبی فرمایا عربی ایہہ حدیث مبارک شاہ رسول ز من زی چوں حرفاں قرنی ہیاں کولوں چا کے یار کنیدے نون کنوں عثمان تے یوں علی امیر نورانی نیک زمانہ چوں یاراں وا پاک نبی فرماون استھیں چھے نیک زمانہ کہیا نبی عمرہ وا انہاں زمانیاں دی کوئی پور زمانہ ریس نہ کردا بولن وچہ الفاظ تھوڑے معنیوں حد نہ کائی قدر اوہا وچھپان ما پے جنہاں مصیبت جالی قدر یاراں وا یار چھپان زوجیاں خبر نہ کائی</p>
---	---

مناقب حضرت ابو بکر صدیق رضی اللہ تعالیٰ عنہ

<p>خان صدیق اکبر و امتیوں سن میں ذکر سنائیں وال ڈگاکہک واپٹری وچوں اڈیا وچہ ہوانی اتنا شان صدیق اکبروں بخش ہو یا سرکاروں پور فضیلت ابو بکرہ دی نقل کراں مشکواتوں حضرت بنی بی عاٹہ بلکہ تک آسمانی تاسے یا نبی اللہ جتنے تارے ہین اوپر آسماناں و فتر وچہ کسیدے اتنیاں ہوسن درج تکویاں تاریاں نال برابر جبریاں نیکیاں ہویاں بھائی اِنَّ سَعِيْكُمْ وَاَنْتُمْ حَسْبُنَا رَبُّنَا ابابکرہ ماںوں درج ملیا یاراں غاراں والا</p>	<p>اکدن کنگھی پھیرن بیٹھے ریش مبارک تائیں قبرستان کسے اندر جا جھڑیا اوہ بھائی گورستان تمامی بخشیاں وال اکی دے پاروں آئی ایہہ حدیث مبارک سرور عالی ذاتوں خدمت وچہ رسول اللہ دی عرض سوال گزارے انت انہاں ندا کسے نہ پایا جن ملک انساناں حضرت کہیا باب تیرا کسے فتر لکھیاں ہویاں اسدی مدح سناون سندھی کسنوں طاقت آئی بھی اڈو سما فی الغار تے اتقی وڈا نیک بتایا ایسا درجہ نہیں کسے دامشکرہ وامنہ کالا</p>
--	---

مناقب حضرت عمر فاروق رضی اللہ تعالیٰ عنہ

<p>زوجا یار رسول اللہ و حضرت عمرہ سو مارا</p>	<p>جمدی رائے پسند کر نیدا خالق سر جنبارا</p>
---	--

کتنی واری رائے عمر زوی پاک نبی آزمائی
 سولی بازگاں دیون اگے مومن بولیاں بولیاں
 اچی کلمہ آکھ سُنایا وچہ بازاراں گلیاں
 بوجہیل نے ہوش بھلائی رور و پھالے تلپیاں
 بت پرست کفار قریشاں کھان پکان بھلا یا
 ظلم کفاروں ڈر کے مومن پڑھدے چھپ نمازاں
 نال کفاراں رسل مومن ڈر کے کرن گزارے
 ضد رسول اللہ زوی جو کوئی کردا نال انکاراں
 وچہ کفر اسلام نکھیڑا پایا عمر سوٹا سے
 ایسا سایہ اوپر کفاراں پایا شاہ عمر فرماتے
 پورے نو سو بت خانے وچہ آس نے خاک اڈائی
 نو سو قلعہ فتح آس کیتا کافر بے ایماناں
 اکدن گوڈڑی سیون بیٹھا حضرت عمر سو مارا
 سورج چھپ گیا آسمانی پیا انہیر جانی
 لوکاں جاننا نازل ہوئی ساعت محشر والی
 جبرائیل خلدے حکموں پاس نبی دے آیا
 دیہوتلی خلقت تائیں حشر نہیں ایہہ کوئی
 حد تک عمر رضو عانہ کرسی جو ہے دوست تیرا
 جسکے حال نبی بعضین خفقاں پاس عمر رضوے آیاں
 کیتی عمر رضو و عا مبارک وچہ جناب آہلی
 واہ واہ بیت عمر رضو زلی واہ پایا مردلاں وا
 جنگاں وچہ جے عمر بہا در تیغ کدہ بن لشکرا سے
 پورے طور حیات کیتی اس نے زمین نبی زوی
 شمس شریعت والے استھیں پائی ہے زیبائی

جوبن صلاح عمر زوی آہی اونویں آیت آئی
 جدوں عمر ایمان لیاندا اچیاں بازگاں بلیاں
 ٹھنڈے ہوئے تندور کفاراں سینے بھاہیں بلیاں
 بدقومیاں سب دیکھ عمر نوں وانگ کرہا ہی تلیاں
 چھپا ہو باوین نبی وا وچہ جہان کھنڈا یا
 اسدن کلمہ آکھن لگے اچیاں نال آوازاں
 تنگی کر تلوار عمر رضوے وکھرے کیتے سارے
 کیندا عمر اسانوں سو اسدا کس میں اتاراں
 چہڑا کافر تکے عمر رضو نوں ٹوگ پورے منہ پرے
 تائیں اس فاروق سدا یا اندر عالم سارے
 نو سو مسجد عمر اپنی وچہ عمر رضو تیار کرائی
 سائے شاہ عمر رضو دے کولوں بھاج پورے شیطاناں
 دھپ لگی تاں سورج دیول کیتا بک نظارا
 رات نبی وچہ عالم سارے پائی خالق حیرانی
 کلمل ہو کے پاس نبی دے آئی خلق سوائی
 کیندا بعد سلام نبیا اللہ ایہہ فرمایا
 ایہہ اک خفگی عمر زوی زلی سورج اوپر ہوئی
 ایسے حال قیامت تائیں رہی جگ انہیرا
 کروڈ عار جو نکلے سورج پاوے جگ روشنایاں
 او سے ویلے نکلیا سورج ہوئی زور سیاہی
 جس دے اک نظارے کولوں سورج بھی چھپ جاندا
 چکھی پھڑک زمین نے ڈگدے آدم کون وچارے
 شرح محمدی ظاہر کیتا ہمت عمر رضو زلی دی
 علم علم زوی اوں زومانی زینت نے زیبائی

چھوڑا میری لئی فقیری عمر رضو امیر لگانے
 حب نبی وچہ حدتے کیتے دولت مال خزانے

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ
هٰذَا اَبْصَارُ النَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ

الحمد لله ولنته كتاب مستطاب تفسير سورة يوسف
المسمايه

کتاب ابرار علیہ السلام

مصنف

شاعر خوش مقال نادر شمال راجی رحمت الغفار مولانا مولوی محمد زبیر سیال شاہ القادری

ساکن قصبہ بھیر ضلع شاہ پور

ملنے کا پتہ

حمید پب ڈپو لوکھا بازار لاہور (پاکستان)
قیمت: دس روپے صرف

لکھ صابون لکے کوئی لاوے چاہے رنگ وٹایا
 کالے وال سفیدی پکڑن جیوں بڑھیا چھایا
 جے اک وندک پیدا بھجے لاوے سب سہایا
 جنوں سے برسانے اللہ نیا وچہ جوایا
 عین عنایت بھین جس دم سکھ آرام بندایا
 جس دے گھر اولاد نہ ہووے رہے سدا سدا ہرایا
 ارنے در دوسری جنوں ہووے کجہ گھبرایا
 غالب امر مقدر خالق بہرے آس و اسایا
 وچہ زمین آسمان آسنے اپنا حکم چلایا
 جنوں چاہے تخت بٹھاوے لکھے تخت ہوایا
 خلقت دی آسائش کارن شمس چراغ چلایا
 وہیاں راتیں شمس تھروں وچہ فرمان دورایا
 تخت الحکم اوسیدے ہرے نون امرنایا
 اس دے مال مخالف ہونا نہیں کسید اپایا
 اسدے امر مطابق جس نے اپنا عمل کسایا
 ظاہر فعل کما یا بھانویں پر دے وچہ چھپایا
 غیب تمام زمین آسمان اس دے علم سمایا
 کامل اکمل علم آہی جانے حال وصال یا
 بانجھ اکھیں اوک و بکھن سارا نام لصب سدا یا
 کناں باہجوں سن و ابر گل جو کجہ کسے الا یا
 سارا عالم روشن کیتا کون جیوں وٹایا
 جی امروں جو داں طبقات تری تھورا و پاپا
 ذرہ ہیرہ رنگی آسنوں جان آس کون سنایا
 کیتا آسمان زمین محکم ہو چہ ہوا کھلویا
 ناچیزوں پھر آدم پہلایا عقل تمیز سکایا
 آکھ بلے اقراری ہو یا ہن افسیر اور بھلایا

ہرگز کدے نہ بدلے آکا ضائع وقت گنویا
 لکھ کر وڑ گکائیے وٹھے پھر اوہ رنگ نہ آیا
 ساری دنیا اندر اس نون کسے نہ جوڑ وکھایا
 من لگے تال اک ساہ اسدا کسے نہ مول وڈھایا
 جے اک دم وکھاں آسے چاہے کون مہٹایا
 اللہ باہجوں کیتا آسنوں چاہے پت و لایا
 لکھ طبیب کرن چترائیاں ہوندا جو رب بھجایا
 کوئی نہ آسنوں مولن والا سب جگہ س لڑایا
 مالکان دا اوہ حاکم اسدا حکم نہ کسے و لایا
 جنوں چاہے تختوں کٹے بے پر و اہ کھسایا
 ہر وڑ وکھاں اوچان وچالے اسدا چان لایا
 نت نوال بندہ بر خیزانے پیش انہاں دے پایا
 سر اکھیں پر نیاں بنے جو اللہ شر مایا
 اسدے امروں جو کوئی ٹھا سرتھوہی کروایا
 زور میں جیا میں مالک اسدا بیٹا بنے لایا
 رب سچے نون علم دو ماندا اک برابر آیا
 اول آخر خبراں اسنوں کجہ نہ کسے لو کایا
 جو کجہ ہوندا جو کجہ ہوسی جو کجہ لنگھ سکدھایا
 کالی رائیں کھون کیتا رید آسنوں نظری آیا
 بہری ستری گل آوازہ سنیاں مطلب پاپا
 غوغا امر طہال اپنے وا وچہ بیان چھایا
 ناہوروں جس پور ٹھایا سب سامان رھپایا
 معدوموں سب بنیاں تیاں کرد جوڑ وکھایا
 پانی او پرنش زمین و افاکوں ساز و جھایا
 گھت سوال ہو بیت واپکا عہد پکایا
 جو جا پھر بن سبھی بھارا رانت چھایا

زمیاں تے آسمان پھاڑاں چا وں کنوں لہ پاپا
 ہن اوہ ویلا ہتھ نہ آوے ہو عا جہر پھتا یا
 سرخسارے لیکہ کوہیا جس لکھ کرم کسایا
 قونوں مارن کم نہ مرداں رکھ یقین جمایا
 اکو سبق جو وحدت والا استنا کار پڑھایا
 باطن اکھیں کھول پیارے تک کھاں اپنا پاپا
 بخش مراتب مٹی تائیں ملکاں مٹیں وڈیا یا
 لا علمی را ملکاں پاسوں آپ اقرار کرایا
 خاکی وی کر عزت نوریاں اپنا ننگ لہایا
 بخش یا خلعت کر مٹا و بحر کرم نہایا یا
 لکھ انعام نبی آدم نول اس منعم نہی یا
 قدر تے اندازہ اسدی و انتا کتھے نہ پاپا
 نبی ولی تے پیر پیغمبر مو من عالی پاپا
 اک جاہل اک عالم فاضل پڑھیا علم پڑھایا
 اکناں نول رب بخش ہدایت سدھے رشتے لایا
 اکناں بیٹھ عبادت خانے رب و انام و صبا یا
 اکناں نول رب عاشق کیتا ذاتی عشق لگایا
 اکناں ظلم اتے لک بدھا ظلموں جگ اکایا
 اکناں نول رب دولت بخشی نعیموں مال لہجایا
 اک زر تے نول زھکے دیون اتنا رب رحبا یا
 اک نو کر بک چاکر اکناں سپہ سالار رکھایا
 اکناں ریشم تے زربفتہ ساری عمر ٹڈیا
 اکناں فیض جگت و یکازن سو سو محل گھتایا
 اکناں نول رب نرم تلایاں لیغاں وجہ سوایا
 اکناں نول رب وودھ ملایاں مکھن کھنڈ چٹایا
 پہناں گوشت علو اقلیہ زردا نت پکایا

اس جہول امانت والا سرتے بو جھ اہٹا یا
 آپے اپنا پیر بھسایا آپے غضب و سایا
 آپے عہد کیتوئی آپے چاہے پیر نہیا یا
 سچا گوہر زاد رہے ذری چاہیں خاک نہ لایا
 اسدی مشتق نہ چھوڑیں تینوں شے واری بھجایا
 تیرے اتے مینہ کرم واکیتا رب برسایا
 لاجواب انہا ننوں کیتا جاں سرخن تے آیا
 کل اسماء سکھا آدم نول ملکاں نول شریا یا
 عالی منصب تے خاکی نول نوریوں کنوں وودھایا
 سخن اقریب وادے حلیہ نہ پور قرب پہنا یا
 لاخصو انعام اسدی واحد حساب نہ آیا
 یک آدم وی نسلیوں کتا باع بہار کھڑا یا
 پہناں راہ کفر دے پیکے دین ایساں گنوا یا
 اکناں پڑھ پڑھ علم اکھا بھوہ کل لڑھایا
 اکناں وجہ کنا ہاں اپنا بیڑا آپ وڈیا یا
 اکناں ورنج کلال خانے نے بھنگ شراب اڈایا
 خشک بندے اک واک چوپایاں کھایا تے ونجا یا
 اکناں نول رب عادل کیتا عدلوں ملک و سایا
 اکناں کر محنت بھٹی پیاں اپنا آپ رو لایا
 اکناں ساری عمر نبی وجہ اک دن رنج نہ کھایا
 اکناں شاہی لقب رکھائے اک نو پیر رکھایا
 اکناں کفن نصیب نہ ہوینگے تن و فنا یا
 اکناں نول خود و سننے کارن کو بھٹا ہتھ نہ آیا
 اکناں دن دے او پٹن کارن کپڑا نہیں سوایا
 اکناں واد ورنج پانی نول ہی سدا رہیا ترسایا
 اکناں رکھا کھڑا اوہ بھی پانی نال لنگھایا

اکنا نمون رب طاقت بخشی فقراں طعام کھوایا
 اکنا وی اولاد وودائی لکھوں لکھ آگایا
 اکنا نمون رب دنیا اوتے سو سو سال جوایا
 اکنا عین جوانی اندر ملک الموت بلایا
 اکنا تائیں جام شہادت اللہ پاک پلایا
 اکنا نین پران سلامت نور متھے چمکایا
 اکنا رب زورا ورکینتا رستم نام کہلایا
 اکنا خوش آوازہ نلیا میٹھا بول آسنایا
 اکنا وجہ تلاموت مصحف و نئے رات لنگھایا
 اکنا مال اسباب تائی رب دے نام لٹایا
 اکنا وانگ سر پشادے سوہناں تو سوایا
 اکنا نون ن عیشاں خوشیاں سدا اند بنایا
 اکنا نون آزادی بخشی سکھ آرام دلایا
 اکنا چوری پیشہ چپایا جگ و مال چورایا
 اکنا نون رب دانش بخشی عقل تمیز سکھایا
 اکنا سدا سواری اکنا پیادے پیڑ ٹرایا
 حضرت آدم عبد بیاں گندم دانہ کھایا
 اکھیں دے چمکے جے او پاپے ملک اڈایا
 نوح نبی نون جس طونانوں امن امان بچایا
 بیٹے کالن وجہ درگتے نوح سوال آلا یا
 رہی زبان موہیں وجہ اسدی خوفوں میں جھکایا
 ذکر مینوں سر دے او پر آری رکھ چرایا
 پیٹ چھی دے اندر پوسٹ چالی روز رکھایا
 ابراہیم چختے ڈھویا اسمعیل کوٹایا
 صابر نون ابلیسوں صدرہ کیدا سخت روایا
 پھر سسے تن کپڑے پائے گل جسے تر کایا

اکنا تائیں پوہے پوہے اللہ بھیکھ منگایا
 اکنا دے گھر اک نہ ہوندا اوتے نام رکھایا
 اکنا تائیں جہدیاں اللہ قبریں و فن کرایا
 اکنا مویاں مان تائی ڈیرا ٹرند اچھایا
 اک حرام وی موتوں موٹے جہا نصیبہ پایا
 اک آٹھے اک لوہے منڈے ٹرکڈگ خال و خبایا
 اک رستے کمزور و چارے ٹور کے جھٹ لنگھایا
 اکنا کو جہا بول زبانوں سارا شہر ٹورایا
 اکنا دوپٹے غزالاں ہر دم راگ و راگوں گایا
 اکنا کر کے جمع خزانے جیر فقیر نہ پایا
 اکنا واقعہ بالکل چھوٹا مال زمین رلایا
 اکنا سکھ نہ ڈھاکدیں کھان نیت ستایا
 اکنا نون وجہ بندی فالتے عمراں قید کرایا
 اکنا حق بیگانے کو یوں اپنا آپ بچایا
 اکنا سمجھ نہ آوے گلہ می مفتی مغز کھپایا
 کیا مجال اس مال کسے دی کوئی نہ عذر لسیا یا
 ایسے وقت بہشتوں کڈھ کے تن سو سال روایا
 کوئی نہ اسنوں سوڑ نوالہ بے پرواہ کھپایا
 او سے باؤ بیٹا ا سدا تھروں مار ڈوایا یا
 اٹھی جہڑک حضوروں آئی اللہ نے دھمکایا
 بولے کون خدا دے آگے کس اماں نے جایا
 کر کے صبر گیا سہہ اوہی جو رب بھار سہایا
 پھر اوہ صحیح سلامت کٹھیا وال نہ یک دکھایا
 پھر دو مانوں فضلوں رکھیا یا نہ آزما یا
 ڈنگر مال نہ رہیا باقی اہل عیال نسیا یا
 پھر حد فضل کرن تے آیا پلنوں روگ و خجایا

عالی حکمت اُسدی سدا کجھ حساب نہ آیا
 باجہ پٹیو اس کیتا عیسیٰ جگاں وچہ وہا یا
 یوسف نون جس جگوں و کھر احسن عطا فرمایا
 اس کے سن کالوں بھانبر وچہ مصر بھڑ کا یا
 حال یوسف پھر کھو ہوں کدھیا جاکے مصر و کا یا
 جھاک مصیبت قید قضیئے آفر رب چھوڑا یا
 بھائی آ محتاج ہوئے پھر یوسف حال جنا یا
 زمین مالک جس یعقوبے نون یوسف فرمایا
 مدت ہی نہ نیجا روندی آفر رب ہا یا
 و عداوات میں اُسدی صفوں انت نہ آیا
 اس میدان عقل و اکھوڑا کسے نہ مول رکا یا
 لکھ صلوة سلام نبی پر نازل کریں عدا یا

اس دے کم حسابوں باہر لکھاں عقل بھڑا یا
 وچہ پنگھوڑے بال ایانا قدرت تال بلایا
 سفینے بدے بجایاں پاسوں کھوہے وچہ سٹایا
 خولے اندر ویکھ زلیخا اپنا بدن حسابا یا
 آ زلیخا بل لہر دیا گولا رکھ نہیا یا
 شاہ عزیز مویانا اللہ یوسف تخت ہسا یا
 عذر معافیاں منگ بھڑاں دے مٹھا ویر مٹایا
 ورو عدا یاں چھڑ سدا یاں ہر دار و گ و نجایا
 و عدا نیت دے دروگی اللہ فضل کسا یا
 ہم عقل اور اکاں اٹھے بھج بھج عقل گنوا یا
 لا اخصی اقرار زبا نون خود حضرت فرمایا
 دو جگ وچہ پنی پیر مندیشوں ہووے اُسدا یا

فہم سید کائنات محمد مصطفیٰ صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم

قَالَ اللَّهُ تَبَارَكَ وَتَعَالَى كَمَا أَرْسَلْنَا فِيكُمْ رَسُولًا مِنْكُمْ يَتْلُوا عَلَيْكُمْ آيَاتِنَا
 وَيُزَكِّيكُمْ وَيُعَلِّمُكُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَيُؤْتِيكُمْ مِمَّا لَمْ تَكُونُوا تَعْلَمُونَ

سورہ بقرہ پکے ووجے ویکھو آیت آئی
 قوم تارا یوں نساں ادر میں ایسا نبی پچا یا
 کر دیا پاک کتابوں نالے علم کتاب سکھا کے
 تے اوہ جنھاں گلاں دی ہرگز خبر تانوں نا ہی
 امر نبی تھیں واقف کیتا نیکی بدی جنسانی
 دی تھیل توحید ربے دی شرکوں دُور تھایا
 فلت حرمت غیر شرارت وھی اس اسانوں
 کل جزاء سزا عملوں دی قدر بقدر بتائی
 عیش آرام آسائش نعمت جنت باغ بہاراں
 اینوں دوزخ وچہ جو حالت ہو سی بے ایماناں

اہل ایمانوں نون رب اپنی نیکی یاد کرائی
 جس تانوں حکم اسانوں اچوب طرح سمجھا یا
 چٹکے کم تانوں دے انجاناں سمجھا وے
 واضح کر سمجھا وے اس نے کل احکام الہی
 فرمانداری بے فرمانی اس نے کھول سنائی
 کفر و کفرالت تھیں زمہ کا یا رب ذراہ دکھایا
 جنت دوزخ کولوں واقف کیتا آدمیاں نون
 جو کیفیت ذرہ ذرہ شیشے وانگ دکھائی
 اہل ایمانوں جو یاسن و سیا وچہ اخباراں
 دکھ عذاب اپنا تکلف دی تھاجہا ناں

<p>حج زکوٰۃ نماز ان روز سے حق حقوق تمامی خاص کتاب جو رب سچے دی پاک کلامِ خدائی جن نکتے نون سمجھ نہ سکے عالم و بڑے سینے جتنا علم رسول اللہ نون بخشا خالق سائیں اس کے سینے و چوں باہر علم تمامی آئے ریت غمخ لی صدی موتی رہتیں کرے رعایتیں وینا ابرہہ بیتا والا رخ لگا لگا ساکے آپھلایا دریا کرم درانی کی مٹاٹھ جنباوں چو اوراق طبق منور ہوئے خاطر جس سے دم دی</p>	<p>ہر بندہ نبیوں دی حضرت پاک رسول گرامی حرف حرف دی شرح اسانوں اسانوں پاک نبی مجھائی ٹوڑا کر کے حل دکھایا پاک رسول رہے ہائے نکسے ہو یا نہ کسے ہو سی روز قیامت تائیں اللہ پاک پڑھایا آسنوں امی اچھے سداٹے تے شرح لک صد رک ہے انعام محمد تائیں مخفی رنج علوم کھلائے طاہر و چہ سنار سے اجڑی و بہت و ساقی اللہ نگھیا فضل حسابوں کھسے امدی طرح پذیرا کیا تو نیت قسامدی مالک ست خیر اسم و اساقی عوض کوثر ورا اس کے نوروں نہما ہو یا جلوہ شمس قمر ورا</p>
<p>رحمت عالم ختم نبیاں حامی روح شروا لبیا جنوں لقب جنباوں سید خیر بروا منظہر فیض اتم یگانہ سرور شاہ صفیاں شافع امت مذہب کارن پر تمامی ولیاں صدر نشین خلیفہ ربی شمس بدایت آیا کفر انہیر و نجایا جگ ول نور ایمان کھنڈ آیا</p>	<p>مصدر مہر نبوت عالی خاص امام نبیاں افصح خاص لسان عرب و انقی و چہ نقیاں مشعل وحدت ہلی نورانی گھر گھر جان لایا کی مدنی ماشمی عربی عبد اللہ و جا یا ساری دنیا و چوں جس دا عالی دولت خسانہ ازل از اول اگے جس دا اللہ تال یہ انہ</p>
<p>پیر ولایت ابرہہ بیت رہیہ جمل جہان ماں عزت بیان شرف رسولان مخر بھی سلطاناں اسم معطر و لبیاں نبیاں و اجا و ن دل عجز دی امدی ذات مبارک آیلے ٹوٹے کوٹ کفر سے فخر ایمان خلق و اکفر مل سک گیا سہی سارا گڑے شرک و کھیت اسلامی کیتا پارا پارا رنگ ضلالت عالم سالا حبسویے تم ٹوٹ گیا نور نور ہو یا تن اسدا جسے صدقوں تکیا</p>	<p>رب کہنے روز عالم پر سے اس حضرت دی دردی حافظ بگڑی بانہہ پذیرا اورھوئے روک اندر سے بھی ریت برسات محمدی ہو یا سپر دو پارا آیا احمد نبی پذیرا لگا بھاگ نیارا آیا حقل قلب حضوروں و چہ جہان چمکیا جتنے ہو نیانہی پذیرا کوئی پہنچ نہ سکیا جہات گھٹن و احکم نہ جتنے جسے ائیل وحی نون</p>
<p>تکلیہ گاہ ایہی مہی حضرت پاک نبی نون بھی محمود مقام معلیٰ امسی اس صفی نون نور صفایاں جگ کھنڈ آیاں خوب ہو یاں روٹنایاں</p>	<p>مازاغوں جس ڈھٹا لیکر جاوے خفی جلی نون کفری چھائیاں چھوڑ سدا یاں کلمے و ہماں پایاں</p>

تختِ دویاں گھول پویاں مرزاں زور گوئیوں
 فسق برائیاں زور ہٹایاں و سیاں نیک کایاں
 خاکاں لات نسات اڈایاں مسوگاں دین ہلایاں
 شرک نہایاں دفع کرایاں وحدت صفایاں
 لکھ خطایاں اس بخشایاں امتناں صاف کرایاں
 خلقوں وایاں جگ ہولایاں رحمت جھڑپاں لایاں
 خلقِ عظیم کریم محمدی سارے جگ نون تارے
 قیصر کسری اوسے گھر لائے ہو یا اوس و بیارے
 چوہاں طبق خوشی بھین کین رب سچے نون پارکی
 جلسے خوشی مناون ہر جا چور تاک امتلا کی
 حاکم آیا شاہ عرب داسر حضرت نوکلا کی
 بڑے زلاور گبراندی اس توڑ و تی چالا کی
 شاہنشاہ نے شاہ بنایا دے کے ورجہ شاہی
 کتنے وقترا گلے آسنے بندہ کیتے کیباری
 بندے چڑھدے و کین پریت فوجاں کٹک چڑھائی
 ایکٹ جو قانون اپنے و انال سندس کاری
 عرب عراق بین لگ بصرے فارس حبش تمام
 پر خلیفہ نامیر ملک و اسید جن ملک و
 نور جھلکا نور ویکدا نور و نور چھلکا
 پھیر تلکندی تاب نہ رکھدا تاب تو ان پلکدا
 اسدی مدح مناون و ابا نہیں ٹھکدا نہیں ٹھکدا

او جھڑ جانیدیاں گل لوکایاں موڑ سدر سے راہ لایاں
 تباں کنول نسیاں خلتاں خالق پیش نواہیاں
 بنجاں جہن ہٹایاں حضرت زینی جڑھماں جہایاں
 و ہونیاں بدعت کل بھجایاں سنت شمع جگایاں
 دوزخ کنوں بچایاں خلتاں جنت طرف چلایاں
 جو اس مال کرن بڑیاں اوہ کر و ا بھلیاں
 جس دن نبی تولد ہو یا ڈگے شرک مینارے
 جاء الحق و زحق الباطل ہر شے پی پکارے
 نجم فلک دے ہمیں نمرب خزر کرن و چہ تارکی
 صفت اوہدی کی کرے پندیرا عاجز بندہ خاکی
 و لگیں دل دہیراں آباں و زور ہو فی عننا کی
 مدح نبی زدی کرے پندیرا بکلیا مادہ اورا کی
 بندہ نسبت آخیری حاکم بھجیت پاک آہی
 سارے جگ وچہ کیتا اپنا حکم سیاست جاری
 لئی فتح وچہ گل ملکاں دے موزی مارن سارے
 بھیندنا لگ رومان شماں گھیر لئی بندہ ساری
 ملکی حاکم صفت اقلیماں پاک رسول گرامی
 ناطق حق مناج ناحق و اباحت ارض فلک و
 جو کوارسی نکدا اُسٹون فیر نہیں تک سکدا
 عرش منور و لوجہ اسدا سوہنا نور لٹک دا
 کرے توشہ جمع پندیرا و یلا پلک جھلک و

ذکر معراج آنحضرت صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم

ساتی صاف نشے دیوچوں پر کر بخش صراحی
 ہووے صاف آئینہ قلبی بخشے نور آہی
 لوکاں روز قیامت کارن کیتے عمل قلاجی

جسدی پتیاں قلم آتارے دلدی سیاہی
 مدح جناب رسول اللہ دی لکھاں و اہوداہی
 ویسی جگہ پندیرا بندہ نیوں حضرت دی مداحی

شان بیان نہ ہوندا اُسدا جے جگ لاوے واپس
 جینوں او پر عرش معلے اسدا یا خالق سامیں
 آئی رات وصال مہیاں چھٹیاں وقت لیاں
 کھولے جان ورے آسمان حکم ہو یا در بانان
 گل پوشا کاں زینت ناکاں پن لیاں مشتاقاں
 محلے حضرت ملے ہر جا رخصوانی در کھٹے
 لٹ لٹ کرن قدیریاں فلکیں شمع نورانی بلیاں
 ایسا نیز براق بہشتوں آندا اوحی ربانے
 نامہ حکم شہانہ آیا جسراٹیل لیا یا
 بوج قلم آسمان فرشتے طالب یک نظر
 چل جیسا چل جیسا پا قدم افلاکیں
 ایہہ براق چالاک تشارکھدا شوق چڑھندا
 کتنے سال ہیراں اس نے روندیاں عمر لنگہائی
 تیرے باہجوں کوئی اس نے نہ چڑھیا نہ چڑھسی
 کر کے حمد الہی حضرت پسر کا بے پایا
 جبرائیل نقیباں وانگوں زوڑے کر آوارے
 لے نذرانے ملک ربانے آکر دے تسلیمیاں
 عیسے موئے شکر یاں وچہ کرن فخر و ڈیا یاں
 پلک جھلک وچہ گڈے حضرت طبق شان آسمان
 چل گیرے چل گیرے کہیا سرور شان
 نور تجھے چکن اگے ویکین لائق تیرے
 لے نصرت جبریل نبی بخش اور دک رہیا انتہا میں
 دہریا قدم مبارک عرشیں سن پا پوش گرامی
 کرسی بخشیں لنگہ گئے اگیرے پونٹے لامکانے
 او اونے بخشیں قربت پانی وختہ رہی وچہ تھوڑی
 ہو لیا سو لیا او بخشوں جو منگیا سو پایا

لکھ ہیا زینج دے لکھے لکھہ بر ابرہ ناہیں نہ
 ایڈے درجے شان عوطا میں نبی محمد تائیں
 موجدیاں گیاں جوتیاں ہیاں فلکیں زوہماں پیاں
 نویں سجاوٹ گل مکاناں آوے نبی یگاناں
 حوراں ملک روحانیاں باکاں ملا ہے سوگ نواقاں
 جیوں جیوں واہ کرم دی جھلے نوین شکوے کھلے
 تر تر تنگن راہ سخن دا وچہ اڈ لیکاں کھلتیاں
 جس دی صفت خداوند باہجوں ہو نہ کوئی جلنے
 چل جیسا تیرے تائیں اللہ پاک بلا یا
 رش رسولان تیرے کارن کھلے اڈ لیکاں کر دے
 پاک جمال تیرے یاں حوراں رہن سدا منتاقین
 کرے سواری شاہ رسولان ایہہ نتناں نت مند
 اچ مراد وئی رب اُسدی ساعت نیڑے آئی
 لکھ کر وڈ کوہ باندا اپنیڈا اک پلک وچہ کھڑسی
 مسجد اقصیٰ کو لوں لنگہا آسمانی پونچیا یا
 دہم شہی وچہ نہ فلک دے کھل گئے دروازے
 آیا کبیر شاہ عرب دا نبی کرن تعظیمیاں
 کر سنگار حنبت بخشیں حوراں کرن زیارت آیاں
 جبرائیل رہیا وچہ سدا سے پو بے زور متانان
 کند آتیا مجال اساڈی رکھلاں قدم اگا ہاں
 جے ہک رکھاں قدم اگیرے سڑ جاون پر میرے
 اک گلے چلے سرور آیاں پاک ندائیں
 بلیا صبر قرار عرش نیوں ہو یا جھک سلامی
 ہون ندائیں و دھہ محبوبا رل ملے دلجانی
 پر جرح گلاں کیتیاں باران کشر باقی چھوڑی
 خفے بدھے گین پیغمبر پل وچہ واپس آیا

جو انعام ڈھیا سرکاروں خلقت و چہ وزناہ

تیریاں عیبیاں کان پذیر بخشش تنگ لبایا

غزل نعتیہ آنحضرت صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم

موڑ ڈلاہن و اگ خوشی دل سوئے شاد سوایا
 و کھ و ساریں ہٹھ نہ ہا رہیں مویں عمر گذاریں
 جے توں اڑیا عیبیں بھریا بھار گناہ سر زہریا
 جے تدھ کیتی تا بعداری حافظ اللہ باری
 چنگے عمل کما تیں ایہہ عملاں آس نہ لاییں
 سحر الاہوں شانہشاہوں حاصل وہدی زرگاہوں
 و ہرٹ و چاری ورواں ماری شرک ملی حد ساری
 لاتاں اتے نساتاں دل جدھکیاں مخلوقا تاں
 باطل دنیاں و چہ زمینیاں حدوں پکھڑ کھلاکے
 و منہ و کار غبار کفر دا پیا اندھیر جانیں
 کالی رات جہالت والی و سیم ہوئی نورانی
 منتر وید جو شرح مخالف بھلے بے ایماناں
 کور اکھیں سب روشن ہویاں حضرت زوی انواروں
 جو پیغمبر گذرے پہلے آرم عیسیٰ تائیں
 غرق ہوئے و چہ بے ایمانی جو ٹولے شیطاں
 مویں ویکھئے خجلے ذاتی رگ پیا کوہ طوروں
 حیر الناس ہونی ناطق امر قسراں
 شربت شہد عقیق پیالے جنتیاندے تائیں
 فیض و صندہ و رحم کندہ و ڈاخری صامت دا
 جس دن نبی تولد ہو یا بیت اللہ فرمایا
 غرق نہ ہو و غرق نہ ہو و زنا غیب آوازہ
 بھکھے پیٹ جہاندے آہے نور ایمانوں عالی
 و مصرفی نال خوشی زے بولی عرش معلے کولوں

تیرے غم و بجاون والا نبی محمد آیا
 دل سے خوف بٹاؤن والا نبی محمد آیا
 تیرے بوجھ اٹھاؤن والا نبی محمد آیا
 نہیں ناں عیب نہ ہواؤن والا نبی محمد آیا
 فضلوں پارنگھاؤن والا نبی محمد آیا
 خست راہ دکھاؤن والا نبی محمد آیا
 حکم کے شرک گواہوں والا نبی محمد آیا
 رب دی طرف جھکاؤن والا نبی محمد آیا
 حق دی طرف بلاؤن والا نبی محمد آیا
 دینی شمع جگاؤن والا نبی محمد آیا
 جاں اوہ چاں لاؤن والا نبی محمد آیا
 کلمہ حدوں پڑھاؤن والا نبی محمد آیا
 جگ تے نور کنداؤن والا نبی محمد آیا
 سب حال جتاؤن والا نبی محمد آیا
 ڈبیاں فیر تراؤن والا نبی محمد آیا
 باہوں پکڑاٹھاؤن والا نبی محمد آیا
 ملکیں حکم چلاؤن والا نبی محمد آیا
 کوثر جام پلاؤن والا نبی محمد آیا
 دوزخ کنوں بچاؤن والا نبی محمد آیا
 یثاں خاک اڑاؤن والا نبی محمد آیا
 بیڑے بنے لاؤن والا نبی محمد آیا
 نال ایمانوں رجاؤن والا نبی محمد آیا
 میرا قرب و دناؤن والا نبی محمد آیا

خواب چہالت و چہ جنہانوں ستیاں مدتاں گیاں
 دس چمکار حسن اپنے دا کینوس جگ دیوانہ
 کر اقرار ملے دا جنہاں پھر چاروں بھلا یا
 تاج رسالت رکھ سرتے کر دا حکم شہانے
 جنہاں دلاں تے ہراں جڑیاں پانی لا کر موی
 سینے چاک جنہاندے ہوئے کھا کھا تیغ کفر دی
 کرے پیار تیاں تائیں دیو تیسیم سو مارا
 بک کاسے پانی بھتیں حضرت ساری فوج رحمانی
 دولت مال خزانے سارے سن خویشاں صحاباں
 نور العین نو اسے اپنے حسن سین پیلے
 فتح مبین علی سہ کاروں کیتی عید ہر حرط مانی
 تیغ زہن دی حاجت ناہیں فوج محمد بانوں
 نصر اللہ دا جھنڈا لٹے لڑ کے مال کفار اں
 سر شانہ دی گردن ماسے بے دنیاں دہم گامے
 نو شجر اں خوش شرے دیلے صالح لوکاں تائیں
 جاں اوہ پلصراطوں گزارے دوزخ کرے پکاراں
 کرے طلب زیارت جسدی اگلے مرسل بھانے
 سب نبیاں بھتیں آخر آیا اول ذریعے پاوے
 کی ہو یا جے امت اسدی عیب ہزار گامے
 عدو عدالت سچی اندر خلقت پکڑی جا سی
 کل منہ نفسی نفسی کہن اوں نہ پہنارے
 وانگ ترے روز قیامت سورج زمین پتاکے
 نخر نخر کہن نبی ربانے کہن منکر منکر سارے
 لے لے نام پکارے کدو رخ بے فرماناں تائیں
 شان نبی و اتک کے آمدن کہن منکر سارے
 اوہ پچھاؤن کم نہ آوے رو رو کرن پکاراں

تخت کنوں جگاؤن والا نبی محمد آیا
 گھر گھر عشق لگاؤن والا نبی محمد آیا
 وعدہ یاد دلاؤن والا نبی محمد آیا
 دینی تخت سہاؤن والا نبی محمد آیا
 مارے قفل بہاؤن والا نبی محمد آیا
 دل سے پھٹ بلاؤن والا نبی محمد آیا
 برتے رحم کماؤن والا نبی محمد آیا
 بھکیاں طعام کھواؤن والا نبی محمد آیا
 ریدے نام لٹاؤن والا نبی محمد آیا
 ریدے راہ کورماؤن والا نبی محمد آیا
 کافر مانساؤن والا نبی محمد آیا
 شاخوں تیغ بناؤن والا نبی محمد آیا
 جنگ جبار چاؤن والا نبی محمد آیا
 کنوں عذاب ٹوراؤن والا نبی محمد آیا
 سکیناں و ڈیاؤن والا نبی محمد آیا
 میری اگ بھاؤن والا نبی محمد آیا
 سب بھتیں آخر آؤن والا نبی محمد آیا
 فخر رساں کہاؤن والا نبی محمد آیا
 لکھال عیب چھپاؤن والا نبی محمد آیا
 شافع بن کے جاؤن والا نبی محمد آیا
 امتی آکھ سناؤن والا نبی محمد آیا
 سایہ لوڑ و چھاؤن والا نبی محمد آیا
 سچی خبر سناؤن والا نبی محمد آیا
 امت عدو چھڑاؤن والا نبی محمد آیا
 سچی خبر سناؤن والا نبی محمد آیا
 ہائے اوہ رب پوچاؤن والا نبی محمد آیا

روزِ خ وچہ وگائے جاسن بے فرمانِ رسولی
 تا بعد از نبی دے آسدن کہیں ویکھہ نبی نوں
 وچہ معبود مقامِ معلیٰ حضرت کرن و عیاشی
 بخش فدایا بخش خدایا عاصی امت میری
 حکم ہووے جاہ و وعدہ اپنا کردتا میں پورا
 جن جن اپنے اُمتیانوں حضرت پار لنگھاوے
 روزِ خ وچوں آپ زکالے اپنی امت جالے
 خبت دیاں پوشکان آون مومن ساسے پاون
 ملے سواری ہر مومن نوں چڑھن محمدی ساسے
 رُوف اوپر کرن سواری حضرت شاہِ رسولان
 ہر مومن نوں وکھو وکھوے پاسا بن سرکلے
 پہلوں حضرت داخل ہوون جنت فرحت پاوے
 حوراں کرن سلام تمامی خوشیوں سخن الاون
 گزرنہی دے حمد الہی کہیں مومن سارے
 اپنی ہتھیں آپ زلاوے درجے تا بعد از ان
 اے دل ہووے تیرے تائیں لکھ مبارک بادی
 کوں نہ ناز کرہن محمدی اسی الفت پاکوں
 آس فضل دی کہہ پڑیا جے توں لکھ گستاہیں

عید و سزا دیواون والا نبی محمد آیا
 اُمت دا نعم کھاون والا نبی محمد آیا
 اج اوہ وعدہ پاون والا نبی محمد آیا
 عیب معاف کراون والا نبی محمد آیا
 خوب سوال مناون والا نبی محمد آیا
 چنگے ساتھ رلاون والا نبی محمد آیا
 نہر حیات نہاون والا نبی محمد آیا
 زیور زریب پہناون والا نبی محمد آیا
 فوجاں نال چڑھان والا نبی محمد آیا
 خبت فضل بہاون والا نبی محمد آیا
 اندر جہنم لنگھاون والا نبی محمد آیا
 عرشیں قدم لگاون والا نبی محمد آیا
 اج فرزوس سجاون والا نبی محمد آیا
 جنت فرے چکھاون والا نبی محمد آیا
 وچہ بہشت لے جاون والا نبی محمد آیا
 حوراں پاس بہاون والا نبی محمد آیا
 کید عطا فرماون والا نبی محمد آیا
 عیب تیرے بخشاون والا نبی محمد آیا

غزل دیگر

بخش زبان میری دیتا میں نوکرِ نبیان محمدی
 تاں ہی ہر گل نالیوں بہتر فکر و ہبیاں محمدی
 شاہ سلیمان شامی پانی چم آستان محمدی
 جبرائیل و جی ہی خادم ہے زبان محمدی
 جے مل جاندا اسی تائیں آپ دھان محمدی
 اسمعیل زویج اللہ بھی ہے فرمان محمدی

یارب کری عنایت بینوں حب عرفان محمدی
 توڑے ختم نہ ہووے ہرگز مدح قیامت تائیں
 کتھوں تیک کرسی کوئی شان بیان نبی دا
 یوسف اک پان نبی دا سمجھو گو بر دا
 و ہونڈن آ بجیات سکندر کیوں جاندا کیوں جاندا
 ایہ ایم چنہ دے وچوں بچیا جس دے پاروں

فیج نبی و ابیٹا اس دن کیوں ڈرنا طوفانوں
حضرت عیسیٰ لوں بھل جاندا و معجزی اپنے سارے
نہ تورات انجیل رہی نہ ہور صحیفہ کوئی
جو حُب زار نبی دا ہوسی دوزخ استحقاق ڈرسی
چن ویکھن وی اسد تیا میں ہرگز لوڑ نہ کائی
واعظ دس نہ ساڑ تیا میں جنت دیاں بہاراں
بکوسیق اساتذ تیا میں جنت دیاں بہاراں
جے توں چاہیں سدا فراغت ہو جا قید نبی دا
تو کہ عذاب جو دوزخ والے ملاں پئے سناون
عقلاں والے بھی میں ڈرٹھے و الشہد سیانے
خوش آواز داؤ زبئی دامول پسند نہ کر دے
بھاویں کیڈ سخاوت کوئی دنیا و چہ کارے
خفقانی کر سدن بندے عاشق لوکاں تیا میں
عشق رسول اللہ دے اندر جو مر یا سو نریا
بے اقراری تے بے صبری اسنیں کردی نہ ہوندی
بانع بہار بہشتاں والے ہرگز ویکھ نہ بھلیں
فرمان برداری پاک نبی دی خاکوں سونا کردی
ساری عمراں اندر اسنوں جو کہ نہ نیڑے آوے
یاری پاک نبی دی کوہوں میں کیوں تو کہ بھنوا میں ۲
بے فرمانی اسدی وچوں کسے ہنیں پایا

جیکر ہو جاندا اسویلے مسلمان محمدی
تکدا جیکر زندگی اندر ہک نشان محمدی
گل کتاباں بھیاں آیا جاں فرقان محمدی
سب بھتیں اول جنت جاسن کلمہ خوان محمدی
جس نے ویکھ لیا بکھواری رُخ تابان محمدی
جنت نالوں و دھ اسانوں گورستان محمدی
عروشوں و دھ مراتب رکھدا ہے والاں محمدی
چھٹ گیا ہر سختی کوہوں بندری وان محمدی
سناں دوزخاں نالوں اگے اک بھران محمدی
لکھ داناوالی بی بدھ مارے اک نادان محمدی
سناں ہے اکواری جہاں خوش الحان محمدی
کھتے گھٹے کندوری کھتے دسترخوان محمدی
لکھ صحتاں نوں چھپے سٹے ہک خفقان محمدی
سدا خلاصی دیون والا ہے زندان محمدی
جہنوں و بھتیں حاصل ہو یا اطمینان محمدی
ہر بانغوں فوقیت رکھدا باغستان محمدی
ہے تاثیر کسیر کھنڈی پاک زبان محمدی
مرنوں گے کیتا اپنا جس درمسان محمدی
مخے میرے لکھیا ڈھوں رب عنوان محمدی
دوزخ طرف دہکائے جاسن بے فرمان محمدی

یار پاک نبی و امینوں تا بعد از بنا میں

بخشیں ایس پذیر بند نیوں خلق احسان محمدی

وکر مدح چہار یار ربی اللہ تعالیٰ عنہم

وچہ آسمان رسالت ولے نور تارے چارے
شکر شہد نبیاں توں مٹھے عجب چھو مارے چارے

چار حلیے پیغمبروں بہت پیارے چارے
کیتے رب خلاق کارن فیض نورارے چارے

بہت بلند مراتت والے دین منارے چلے
 دین رسول اللہ کے اللہ سے اسارے چلے
 اوپر کفار لال مدکر دار لال غالب بھارے چلے
 آپس وجہ پیار محبت رکھن سارے چلے
 سنگن فضل رہا ناں ہنرم نور سنگ کا بے چارے
 سنگ نبی ذی پلصراطوں پار اتارے چلے
 جس غزوںے وجہ کٹھے ہوئے پار سدنا کے چلے
 بن تلواروں کیتانندے کڈھ دیں ننگھار چلے
 بت پرستاندے ڈھاہ سٹن بھاگر زوارے چلے
 عدل احسان کماون والے رب سنوارے چلے
 پھیلے وجہ تمام زمین دے اپرا پارے چلے
 ہر منصب بے دیوچہ شامل کرن اشارے چلے
 مال نبی دے جنت جاسن مار تقارے چارے

اعل جو اہر ہیرے موتی گوہر پارے چلے
 کل اصحاب کبار لال وچوں نبی نثارے چلے
 حملے کر کر غیر تیانندے نبھن بارے چارے
 وجہ سبوز رکوع ہمیشہ جمعکن ٹکے چارے
 وعدت دے دریا وچیلے اللہ تارے چارے
 مددگار نبی دے ہوسن حوض حوض کنارے چلے
 کفر کفاتی بدعی مشرک جن جن مارے چلے
 کیگئے وچ بدایت والا اوہ و نجا رے چارے
 ابا بکر دے عمرہ غنی بھ کرار بھ سوٹکے چارے
 رکھ رسول اللہ دے اللہ ڈال کھلارے چلے
 باغ زفاقت حضرت دیوچہ سین جھلارے چلے
 دین رسول و دناون کارن کر دے چلے چارے
 رب و سار دیو لگا اونہاں جنہاں ہر سارے چارے

وَعَنْ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَلِمَاتٌ لَا يَجْتَمِعُ
 حُبُّ هَذِهِ كَلِمَةٍ إِلَّا فِي قَلْبِ مُؤْمِنٍ أَحْبَبَ بَكَرًا وَعُمَرَ وَعُثْمَانَ وَ عَلِيًّا رَضِيَ

حضرت اللہ ﷺ روایت کیتی پاک نبی فرماوے
 یعنی مومن با سبجہ اونہاں دا کوئی پیار نہ کر دیا
 سورہ حدیث ایک ترمذی اندر جو ہا ندے حقیقی آئی
 رحم کرے رب ابا بکر دے نوں کہیا شاہ ابرار لال
 دارا لہجڑہ تائیں سینوں جس جا کے اپڑایا
 گمراہ آزاد بلال جیسا جس بخشیا مینوں گولا
 رحم کرے رب عمر دے ولی یوں جس نے سچ سنایا
 رحم کرے عثمان رضی عنہ نوں اللہ پاک تعالیٰ
 رحم کرے رب شاہ علی رضی نبی دے عازر ٹکے

انہاں جو ہا ندی حُب اللہ مومن دے دل پاکے
 اتنا شان صدیق عمر رضی عثمان رضی علی رضی
 حضرت شاہ علی رضی اللہ عنہم کرے روایت بھائی
 جسے اپنی بیٹی مینوں دتی مال پیاراں
 غار وچ چلے سنگی رہیا جو کھ مال دیکھ نبھایا
 چار بھلے جس چاڑھے بیٹھے رحم کرے بس مولا
 توڑے سچ آنا کوڑا اندا کنوں باز نہ آیا
 کر دے شرم و شمتے جس بھٹیں وڑیاں شرم لوالا
 یارب پھیریں حق علی رضی قبول پھیر لے جاوے

جو ہا ندے حقیقی اندر حضرت کیتیاں آپ دے عایش
 حُب جو ہا ندی یارب بخشیں توں اساڈے تائیں

نکتہ

نکتہ مور عجائب عینوں استاذان سمجھایا
 معنی قرن زمانہ آکھن جمع قرون فسن دی
 باطن والے قرنی وچوں مور مراد کڈھیندے
 قاف کنوں صدیق رہیوں عمر خطاب حقیقی
 چھکر نام چوہاں زایاراں دا چار حرف ایہہ آون
 بعد نبی تھیں نیک زمانہ سب تھیں ابو بکر و
 استھیں بعد عثمان غنی پھر شاہ علی حیدر دا
 جامع پاک کلام نبی وی بہت مدد مع آئی
 قدر علم و عالم جان عمر جنہاں نے کالی
 دولت و اوہ قدر چھپان جنہاں مر کے پائی

خیر القرون قرنی حضرت پاک نبی فرمایا
 عربی ایہہ حدیث مبارک شاہ رسول ز من وی
 چوں حرفاں قرنی ہیاں کولوں چاہے یار کنیدے
 نون کنوں عثمان تے ہی قون علی امیر نورانی
 نیک زمانہ چوں یاراں دا پاک نبی فرماون
 استھیں پچھے نیک زمانہ کہیا نبی عمر و دا
 انہاں زمانیاں وی کوئی ہوو زمانہ ریس نہ کروا
 بولن وچہ الفاظ بھور پڑے منیاں حد نہ کائی
 قدر او لا و پچھانن ما پے جنہاں مصیبت جالی
 قدر یاراں دا یار پچھانن دوجیاں خبر نہ کائی

مناقب حضرت ابوبکر صدیق رضی اللہ تعالیٰ عنہ

فغان صدیق اکبر و امتیوں سن میں ذکر سنایا
 وال ڈگابک دا ہری وچوں اڈیا وچہ ہوائی
 اتنا شان صدیق اکبروں بخش ہو یا سر کاروں
 ہوو فضیلت ابوبکر غوی نقل کراں مشکواتوں
 حضرت سببی بی عاٹہ بلکن تک آسمانی تاسے
 یا نبی اللہ جتنے تارے ہین او پر آسماناں
 و فتر وچہ کسیدے اتنیاں ہوسن ورج نکویاں
 تاریاں نال برابر جبریاں نیکیاں ہویاں بھائی
 ان سَعِيكُمْ وَكَشَفْتُمْ حَبْنُونَ رَبَّ فَرِيَا
 ابابکرہ ہوں ورج ملیا یاراں غاراں والا

اکدن کنگھی پھرن بیٹھے ریش مبارک تائیں
 قبرستان کسے اندر جا جھڑیا اوہ بھائی
 گورستان تاملی بخشا وال اکی دے پاروں
 آئی ایہہ حدیث مبارک سرور عالی ذاتوں
 خدمت وچہ رسول اللہ نبی عرض سوال گزارے
 انت انہاں کسے نہ پایا جن ملک انساناں
 حضرت کہیا باپ تیردیے فتر لکھیاں ہویاں
 اسدی مدح سناون سندھی کسنوں طاقت آئی
 بھی اڈھما فی الغار تے تقی وڈا نیک تیا یا
 ایسا ورجہ ہنس کسے دامنک وامنہ کالا

مناقب حضرت عمر فاروق رضی اللہ تعالیٰ عنہ

ووجا یار رسول اللہ و حضرت عمر رضی سو تارا

جسدی رائے پسند کر فیدا خالق سر جنبارا

کتنی واری رائے عمر زری پاک نئی آزمائی
 ہوئی بانگن دیون اگے مومن پھلیاں پھلیاں
 اچی کلمہ آکھ سُنایا وچہ بازاراں گلیاں
 جو جہل نے ہوش بھلائی رور و پھاٹے تلیاں
 بت پرست کفار قریشاں کھان پکان بھلا یا
 ظلم کفاروں ڈر کے مومن پڑھدے چھپ نمازاں
 نال کفاراں رسل مومن ڈر کے کرن گزارے
 ضد رسول اللہ زہی جو کوئی کردا نال انکاراں
 وچہ کفر اسلام نکھیڑا پایا عمر سوٹاے
 ایسا سایہ اوہ کھاراں پایا شاہ عمر نے
 پورے نوسو بت خانے وچہ آس نے خاک اڈائی
 نوسو قلعہ فتح آس کیتا کافرے ایسا ناں
 اکدن گوڈڑی سیون بیٹھا حضرت عمر سوٹا را
 سورج چھپ گیا آسمانی پیا انہیر جانی
 لوکاں جانا نازل ہوئی ساعت محشر والی
 جبرائیل خدا دے حکموں پاس نئی دے آیا
 دہوتلی خلقت تائیں حشر نہیں ایہہ کوئی
 حد تک عمر پڑھ عانہ کرسی جو ہے دوست تیرا
 جسکے حال نہی محض خفقاں پاس عمر رفوڑے آیاں
 کیتی عمر رفوڑھا مبارک وچہ جناب آہلی
 واہ واہ بیت عمر رفوڑلی زری واہ پایا مرداں وا
 جنگاں وچہ عمر بہا در تیغ کہہ یں لشکارسے
 پورے طور حمایت کیتی اس نے دین نئی زری
 شمس شریعت والے استھیں پائی ہے زیبائی

جوین صلاح عمر زری آہی اونویں آیت آئی
 جدوں عمر ایمان لیاندا اچیاں بانگاں بلیاں
 ٹھنڈے ہوئے تندور کھاراں سینے بھاہیں بلیاں
 بد تو ماں سب ویکھ عمر نوں وانگ کر اہی تلیاں
 چھپا ہو با دین نئی وا وچہ جہان کھنڈا ایا
 اسدن کلمہ آکھن لگے اچیاں نال آواراں
 تنگی کر تلوار عمر رفوڑے وکھڑے کیتے سارے
 کندا عمر اسانوں ز سو اسدا کسین آلا راں
 جیہڑا کافر تگے عمر رفوڑوں ٹرگ پوس منہ پرے
 تائیں اس فاروق سدا یا اندر عالم سارے
 نوسو مسجد عمر اپنی وچہ عمر رفوڑ تیار کرائی
 سائے شاہ عمر رفوڑے کوہوں بجان پوس شیطاناں
 دھپ لگی تاں سورج زبول کیتا یک نظارا
 رات نئی وچہ عالم سارے پائی خالق حیرانی
 کھل ہو کے پاس نئی دے آئی خلق سوائی
 کندا بعد سلام نبیا اللہ ایہہ فرمایا
 ایہہ اک خفگی عمر زلی زری سورج اوپر ہوئی
 ایسے حال قیامت تائیں رہی جگ انہیرا
 کر وڈ عاڑ جو نکلے سورج پادے جگ روشنایاں
 اوسے ویلے نکلیا سورج ہوئی زور سیاہی
 جس دے اک نظارے کوہوں سورج بھی چھپ جاندا
 چکھی پھرک زمین نے ڈگدے آدم کون وچارے
 شرح محمدی ظاہر کیتا سمیت عمر رفوڑلی زری
 علم علم زری اوس زومانی زینت نے زیبائی

چھوڑا میری لئی فقیری عمر رفوڑا میرا لگانے
 حب نئی وچہ صدقے کیتے دولت مال خزانے

شوق نبی سے عمر بھر وہی نول صد بھانپ کر بھڑکائے
 گل پوشا کاں زینت ناکاں گلوں اُتار گریاں
 ماکین حکم جلاون والا سے پرتیاں و امولا
 عزت عظمت و ولت حشمت استخوان بھلائی
 کرن روایت روز قیامت دین اسلام آہلی
 پچھدا پچھد لوکاں کو لوں اوسے پاس عمر بھر سے
 کہسی دین اسلام جو سا لوں آہا فتوح بلن وا
 دنیا اندر تساں اسٹا عزت شان و دھایا
 جھنڈا اُتور ملے گا عدلوں شاہ عمر بھر سے تائیں
 عمر امیر برابر جگ و چہرے نہ عدل کایا

خوشی قبیلے محل رنگیلے پاپے گھول گھلائے
 اندر عشق رسول اللہ کے گودیاں تن لایاں
 فاقہ فقر قبول و چارہ رہیا نبی و اگولا
 خاطر دین رسول اللہ سے مسکینی سر جانی
 شکل بند سے وی بھکر آوے جیوں کر حاکم شاہی
 کرے مصافحہ نال محبت جیوں کر دوست کرے
 شکر خدا و ا حاصل ہو یا مطلب میرے من نہا
 اس نا کوئی بدلے تمہیوں میں ارج و مہین آیا
 اس کے سائے پہنچے کھلو سن چہرے کو کس نہا میں
 سو نہایت جوان رنگیلا عدلوں مار مکاریا

مناقب حضرت عثمان غنی رضی اللہ تعالیٰ عنہ

شان بیان عثمان غنی و اوچہ حساب نہ آیا
 جیانی عائشہ نہ کرن روایت کہیا سرور سائیں
 عاصی مومن ستر نہراں نال طفیل عثمانے
 کرن روایت اک میت پر گذرے شاہ جاناں
 توڑے سین خزانہ پڑھے کدی نہ بخشیا باغے
 لوکاں کچھیا یا نبی اللہ کی اس عیب کسایا
 ویری جو عثمان رضولی نہ ہے او ویری میرا
 جس پیار میرے اصحاباں میرا وہ پیارا
 سوچہ زمان عثمان رضولی سے کال پیا کواری
 ان انان نہ ڈھونڈیاں لہے ایسی سخت اتائی
 شام اندر عثمان غنی تے بیج دتے کردائی
 آٹا وانہ جو کچھ لہے سب خرید لیاؤ
 کیتا جاں دریافت جا کے شام اندر کرداناں
 لکھ کے خط عثمان رضولی لوں جلدی انہاں پٹرایا

نبی کہیا اوہ ہوسی ساڑا جنت و چہمہسایا
 جبرائیل خدائی طرفوں کہیا میرے تائیں
 روزخ تھیں زنج جنت جاون پاؤن فضل ربانے
 آہن لگے اسد سے اوتے نازل تہر رباناں
 وائم اسنوں تہر الہی روزخ نہ لکھے گھاؤسے
 ویری ایہہ عثمان رضولی واپاک نبی فرمایا
 میرا ویری ویری اسد وائم روزخ نہ لکھے
 میرا دوست رب زاد دوست ہو گیا پاراؤنارا
 ڈاہی عاجز کال نزولوں ہونی خلق بھاری
 مسکیناں دی ناقے کو لوں جان لبیاں تے آئی
 شاید اس ولایت اندر ہوگ غلہ ارزانی
 مسکیناں محتاجاں تائیں عبدالان آن کرانہ
 او کھنوں بھی نہ لدھا کوئی نہ آٹا نہ وانال
 کیتی بہت تلاش و لیکن غلہ ہنڈ نہ آریا

بھیجا پھر جواب انہاںوں شاہ عثمان تہا میں
 راہ نسا ڈاک تک آگے جیون لوگ بچارے
 واپس ہونڈیاں رستے وچوں ریت تساں بھر لیتی
 الفقہ کوراناں جاں اوہ خط مطالعہ کیتا
 ریت جنگلدی لڈ کے قافلہ آن لکے جہ وڈیا
 کل محتاج عثمان غنی ول آگے کر کے وٹایاں
 شاہ عثمان حیران رے وچہ راغب طرف الہی
 ہو یا وڈا قریب میرے تھیں ایسے قصد بھالیرا
 کر کے عجز نیاز سزراں سچارے تھیں سرچایا
 ہونی دعا قبول ولی دی فضل کیتا رب باری
 ایسا نکلیا چٹا آٹا آدم پیہے نہ کوئی
 کس مراتب نوں پہنچا وے حضرت دی پابوسی
 رکھیں جب عثمان ولی دی جنت چاہیں جے توں
 وہن عثمان غنی جس کو لوں ملک جیا کر بندے

خالی بوریاں یکے تساں لکے وڈناں ناہیں
 جے اوہ خالی تگن تسانوں مرجاون گے سارے
 تاں جو ویکھ غریباں تاہیں ہونے نہ بے چینی
 فوراً گرتھیل حکم دی بوریاں وامنہ سیتا
 ویکھ اناج غریباں تاہیں عیدی داچن چڑھیا
 ہر گرو کچھ بخشو سانوں کیا کچھ جنساں آیاں
 کرن دعائیں یارب سائیں تینوں بے پرواہی
 تینوں معلم نیت میری پر وہ کجیں میرا
 بسم اللہ پڑھ دھکا گا کچھیا رکھیں شرم خدا یا
 ریت جنگلدی چھٹیاں اندر آٹا ہو گئی ساری
 وڈو تہا مسکیناں تاہیں خلقت راضی ہونی
 ایسا معجزہ بنیاں کولوں صادر ہو یا ہوسی
 آٹا رب کرسی تیریاں جیباں والیاں ریتوں
 جبرائیل جیہے بھی جنوں آن سلام اکھینارے

مناقب حیدر صاحب کرامت کفار اللہ الغالب علی بن ابی طالب کرم اللہ وجہہ

حیدر صفا شیر الہی ابوطالب واجبایا
 بھائی تے داماد ہی وانا لے یار گرامی
 جمنوں آگے پاک نبی ویاں اور تعظیماں کر واد
 جمدامومن پیش بلوغت اس اسلام علم واد
 حضرت پاک نبی فرمایا میں ہاں شہر علم واد
 موسے تے ماروں جیونکر آئے وونویں بھائی
 لکے تھیں جد نبی مارنے لے شریف سدا ہارے
 کل انصار مہاجرین گئے آپس اندر بھائی
 روون رگاتاں پھر حضرت پچھیا ناں پیاراں
 علی کہیا سب سنگ میرے واک اک بھائی ہو یا

جسدے مقبول اللہ صاحب خیر فتح کورایا
 جس نے خدایت پاک نبی دی کیتی عمر تمامی
 مانی لوں لے آٹھ کھلونڈا ویکھ قدم سرور واد
 اسدی عمرے مرواں وچوں کسے ایمان نہ آندا
 علی ایسی دروازہ اسدا صاحب وڈے کرم واد
 اینویں علی اساڈا بھائی کہے رسول خدائی
 یک یک کی یک یک مدنی سب بھرا بنائے
 تاں حضرت علی اکلا رہیا ول وچہ حیرت آئی
 وس علی کیوں رووین تینوں کیہڑیاں ہیں وچاراں
 میرا کوئی بھرانہ بنیاں اس گلوں میں رو یا

پاک بنی فرمایا تینوں بھائیوں کو نہ کائی
لحک لھی و تک ز می توں میرا میں تیسرا
بھی انت مہنی و انا سیک چیتا نوں فرمایا

دو دنیا اتے قیامت اندر میں ماں تیرا بھائی
گوشت تیرا گوشت میرا لہو تیرا لہو میرا
یعنی توں ملتے ہیں یہ تھیں فرق نہیں کچھ آیا

حدیث :- لَا يَغْضَبُ عَلَيْنَا مَنْ أَفَقَّ وَلَا يَغْضَبُهُ مَنْ مَوَّصَّ

کرن روایت ام سلمہ رضی اللہ عنہا جو ہے حرم نبوی و
تے بغض حدوت نالی علی وے مومن کرے نہ کوئی
اتنا پیار علی و آنا پاک بنی وے تائیں
ام عطیہ کرے روایت ترمذی اندر آیا
وڈر گیا اور شکر ہوئی کرن جہاد لڑائیاں
ام عطیہ کہے جو خود سنیاں پاک بنی نوں
جد تک علی پیارا میرا یوں نظر نہ آوے
حج و داعوں واپس جدم آئے سرور سائیں
مَنْ كُنْتُ مَوْلَاً يَارَبِّ بْنِ هَارِبٍ جَدِّ مَوْلَا
يَارَبِّ جَوْ كَوْنِي وَرِثَ اسَدَاتُوهُنَّ بِي وَرِثَ جَانِي
جاں ایہہ بنی و عاہیں کیتیاں وچہ جناب خدا دی
ہر مومن و مولا تینوں پاک بنی نسر مایا
سچی بہادر جیدر چہا دنیا وچہ نہ کوئی
درجہ حضرت شاہ علی و اوچہ حساب نہ آیا
چارے یار رسول اللہ وے آپس وچہ پیارے
رند قیامت کرن شفاعت چاکے از گنہاراں
جو کوئی حُب انہا ندی رکھے بھجواویں او گنہارا
جنوں حُب نہ چوں یارا ندی و لوچہ ہوئی پوری
چارے یار بنی وے پیارے برحق نے آنا
یاری وچہ برابر سارے نال ہی سرور وے

حضرت کہیا منافق نوں نہیں ہوندا پیار علی و
اہل ایمان حُب علی دی واجب لازم ہوئی
سن میں تینوں بھواری و او ذکر بیان سنا میں
پاک بنی بکوار علی نوں شکر نال رلایا
پچھوں حضرت جیدر کارن کر دے نیت و عایاں
سہمہ اٹھا فرماندے آہے ربا میل علی نوں
تد تک چند نہ نکلے میری پاک بنی فرماوے
خم عزیز اپر بھی کیتیاں جیدر کارن و عاہیں
فَعَلِيَ مَوْلَاً ہورے علی بھی مولا تیس و
جو کوئی اسدا دشمن ہو یا دشمن اوہ پچھانی
کیتی عمر علی دیتا میں آن مبارک باری
شام صبح تدد خوشیاں ہوں لے ابو طالب جایا
زہد سخا شجاعت قوت ختم علی تے ہوئی
جس دی خاطر لقمہ ہو یا سورج رب چڑھایا
چو ہاں پاک بنی وے توں جاناں تے سرور وے
نال طفیل انہا ندی جنت جاسن لکھ ہزاراں
کنوں پیار نہا ندے اسدا ہو سی پار اتارا
لکھ عبادت کرے بہشتوں و وری و وری
دورخ اندر سترن جہاں حق انہا ندا بھقتا
جلجے و کھو و کھو صدیق عمر عثمان جیدر وے

رضی اللہ تعالیٰ عنہم آکھاں لکھ لکھ واری
یا رب حُب انہا ندی سانوں دیواں عمر ساری

مداح ازواج مطہرات آن ذات و اصحاب عوام نبی علیہ السلام رضی اللہ تعالیٰ عنہم اجمعین

کل ازواج رسول اللہ سے جتنے ہیں تمامی
ادب انہا ندا کرنا سالوں ہو جتنا آیا
اللہ پاس لحاظ جنہا ندا ہر کوئی ادب کریندا
ادب کنوں ادب ستریں اندر کوئی نہ پھر گز جاندا
وچہ قرآن جنہا نذیاں صفتاں آپ خدا فرمایاں
چاہے پاک رسول اللہ سے وڈیاں شانانوالے
استحقاق بنیاد اصحاب نبی سے جتنے ایہ من سار
ہالیشان سراتب تنہاں اللہ پاک بنائے
رضی اللہ عنہم درضو عنہ حق جنہاں سے
وَلِذَٰكَ صَاحِبُ الصَّارِفُونَ ا وہ سچے رب فرمایا
جس بکواری پاک نبی نوں ڈھٹا نال ایمانے
واہ سبحان اللہ دین قسمت کل اصحاباں یاراں
حضرت کہیا جو کوئی سٹکے منے میرے تائیں
جس دھرتی اصحاب نبی دا دفن جے ہووے کوئی
جس مومن نوں حب نبی کما عمل ثواباں

بھناں اُنے رحمت رب دی شامل فضل مداحی
آپ حضوروں رب جنہا ندا ستر شرم بنا یا
جس پیل بھی پاک نبی نوں باہر سینے ویندا
جدوں ضرورت پوندی آہی باہرں آن بلاندا
رضی اللہ کہاں واری کل مومن دیاں دایاں
حمرہ تے عباس دوزماں تے ہون فضل نرالے
نال صدق دے میں بھناں تھیں وارے وارے وارے
کر کے مجلس پاک نبیدی جنہاں فیض اٹھائے
راضی رب انہاں تھیں ہے ادب راضی رب تھیں اربند
عدایمانوں اصحاباں تھیں کسے نہ جھوٹھ الا یا
سنگ تے دے جنت جاسی کہیا نبی یگانے
جنہاں زیارت پاک نبی دی کیتی لکھ لکھ واراں
وکیمن والے تھیں سب حصے لیندا دھرم جنائیں
کل قطعہ اون بخشیا جاوے اتنی برکت ہونی
راوی کہندا بیشک ادب بھی ملی نال اصحاباں

عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخَدْرِيِّ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لَا تُبْكَرُوا أَصْحَابِي فَلَئِنْ أَحَدًا كَرِهْتُمْ فَلْيَتَّخِذْ مِنْهُمْ نَصِيفَةً
حدیث دیکو۔ اگر تم کو آصحابی فانا تمہیں خیار کمرہ

حضرت کہیا اصحاباں نوں گال نہ کر دھو کوئی
ادب پڑو پی اصحابانندی استحقاق بہتر ہونی
پس تحقیق تساڑے کولوں میں چکے ادب سارے
چھوڑو وطن بے وطن ہوئے ڈکھ قضیے پائے

ابوسعید اصحاب جو خذری کرے روایت بھائی
اچھ پھاڑ برابر سونا کرے خیرات جے کوئی
عزت کر یوتھیں انہا ندی جو اصحاب ہمارے
مشوق نبی وچہ جناراں ناپے انہاں گھول گھمائے

پاک نبی دے چھے انہاں خویش قبیلے چھوڑے
 پاک زبان نبی وی وچوں امر جو باہر آیا
 حضرت ہکی لڑائی اپر امر کیتا اصحاباں
 کل اسوار پیادے جیہڑے ہمدت کمر یو پارو
 سن فرمان نبی واسارے ٹر پئے واہو وائیں
 نال لحاظ وقتدے ہکناں راہ وچہ عصر گذاری
 رستے والے کہن انہاں توں تاساں نماز نہ کافی
 اوہ آکھن جو امر نبی ٹھہیں تساں خلاف کما یا
 وھن اصحاب رسول اللہ دے وھن انہاں زدی یادری
 شان بیان نہ اصحاباں واہو وے آخر توڑی
 کل انصار تہا جرحیہڑے سبھنا نون صلواتاں
 کل غلام جو پاک نبی دے عالی شان گرامی
 یارب نال طفیل نبی دے بھی اصحاب کباراں
 بخش محبت و اہدیت والی کمریاں ہدایت پینوں

کبھے دل ہوئے متوجہ تباں تھیں مکہ موڑے
 اوہ وقت قبولیا انہاں رتی فرق نہ پایا
 وچہ مقام فلا نے تسیں جاؤ نال شتابان
 اتنی جلدی کمر و جو دیگر اوکھے چل گزارو
 راہ وچہ سورج ڈبن لگا اسپر اٹھسے ناہیں
 ہکناں توڑ پڑھی و سچ جیویں فرمایا نبی غفاری
 مغرب وقت نماز عصر وی کیتی تساں ادائی
 روا نماز دو ہانڈی ہوئی واہ و اصدق عقیدہ
 ہر گل اندر پاک نبی وی کروے تابعداری
 جے لکھ صفت بیان کراں میں پھر بھی ہوسی چھوڑی
 قرّب حضور رسول اللہ دیاں پایاں جہاں برتاں
 لکھ لکھ رحمت رب سچیدی نازل تہناں مداحی
 حرمت نال غلاماں سبھناں بھی سب نال بھاراں
 سنت اپر عمل کرا میں سب توفیقاں نینوں

مدح اہلبیت حضرت خاتون بنت ابی القاسم و امّ الحسنین الشہیدین رضی اللہ تعالیٰ عنہم اجمعین

اہلبیت رسول اللہ دی مدح کہاں لکھ واری
 حضرت پاک نبی فرمایا اہلبیت جو میری
 جو کوئی چڑھدا اسدے آیراوس خلاصی پائی
 مے جبار جو آل نبی وا وگداجنت جاسی
 بنی حضرت پاک نبی وی شان بلند کمالوں
 ز شہرا خاتون لقب سداوے جنت وی ملکائی
 روز قیامت تھیں شکر کرے آپ خداوند والی

وچہ قرآن جہاں دیاں صفتاں کیتیاں اللہ باری
 وچہ تساں بے بہویں بے جویں نوح نبی وی بیٹری
 جو کوئی کچھے رہ گیا اس تھیں تس ہلاکت آئی
 تے ویری آل رسول اللہ واکدے نجات نہ پاسی
 سرور کیمیا فاطمہ ایہی مکڑہ میرے نالوں
 کرے خلائی اسدی جو کوئی اہل بہشت سوانی
 مانی حسن حسین ولی وی حسوں نسبوں عالی

کل خلقت نہیں شکر کرے آپ خداوند والی
 اتنا پیار رسول اللہ و آما ز صہرا مائی
 رنج کرے جو ز سہرا تا ہیں پاک نبی فرماوے
 اس بابل وی بیٹی جنوں رب سردار بنا یا
 دوسرے پاک رسول اللہ کے حسن حسین نورانی
 دو شہزادے ولی خدادے شاہنشاہ شہیدان
 دونوں غالب شیر الہی افسر ایل ایسا ناں
 دونوں صابر دونوں شاکر دونوں مرد و غفاری
 دونوں حسن رسول اللہ کے عکسی دو آئینے

مائی حسن حسین ولی دی جنوں نبیوں عالی
 چھراہ حضرت کچھے جیوی ویسی کدی نہ آئی
 رنج کیتا اس میرے تا ہیں کدی بجات نہ پاوے
 احد پہاڑ قبول نہ کیتا سونا بن کے آیا
 نور نبی کے جگر علی کے زہرا کے دلجانی
 اہل ولایت پیر ہدایت پشت پناہ مریداں
 دو ماں راہ خدادے اندر دتیاں اپنیاں جاناں
 اہل بہشت جو اناں اندر دو ماں وی سروری
 دو ماں چراغاندی روشنائی پہوتی وجہ زمینے

واخرج القمذی ان لنبی صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم اخذ الحسن والحسین فقال من احبني
 واجب هذين واجاهما واهما كان محرفي در جتر يوم القيمة -
 حدیث دیگر:- قال علیہ السلام من احبهما فقد احبني ومن البغضهما فقد ابغضني

راوی کرے بیان روایت ترمذی اندر آیا
 کرے پیار جو بیٹوں نالے انہاں زور ماندے تا ہیں
 روز قیامت نال میرے اوہ میرا اور جبر پاوے
 ہو روایت ابن عباسوں کہندا نبی سو مارا
 جو کوئی فریاد نہاں کرے میرا بھی اوہ ویری
 اک دن پاک رسول اللہ صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم کے سوال الایا
 حضرت کیا بہت پیارے حسن حسین اسانوں
 جنت، خاتون ترت انہاں میں پاس رسول بلا یا
 کہے اسامہ پاک نبی ولی میں ہک وار گیا سی
 چاند روچہ لپٹیا ہو یا تے میں عرض الایا
 حسین حسین شہزادے دونوں حضرت کھول دکھا
 یارب سائیں ایہہ وز شہید بیٹوں بہت پیارے
 ہو روایت ترمذی اندر ابو ہریرہ کہتیں لیا و
 مسجد نول اللہ رب مبارک حسن حسین لیا ہر

حسن حسین ولی نول بکدن پکڑ بنی فرمایا
 بھی ماں باپ انہاں کے سندی حب رکھے سر جا ہیں
 یعنی پنج تنانندی آفت وجہ بہشت لیجاوے
 جو کوئی دوست انہاں دو ماں واپس اوہ پیارا
 حب عداوت انہاں ووندی حب عداوت میری
 سارے قبروں کون تسانوں بہت پیارا
 پھر فرمایا سرد و میریاں انہاں دو ماں پترال نول
 حضرت چم انہاں نہتا ہیں سینے نال لگایا
 اوپر پشت رسول اللہ کے چکیا بھار ڈھٹا سی
 یانہی اللہ ایہہ کی تسان اوپر کند اٹھایا
 تے اللہ کے دو ماں کارن سوہوں و عافر مانے
 رحم کری تول دو ماں اوپر پا ورن فضل نیاسے
 منبر چرہ حضرت بکدن خطبہ پئے سناون
 چولے لال گلاں وجہ آہے چھوٹی عمر زور ماندی

اوندرے اوندرے ڈگ ڈگ پوزے صفوں چل سکے
اپنے اگے آن بٹھائے تال عطا میں
مال اولاد تارے فتنہ سچ خدا فرمایا
میں جاتا مت زخمی ہوں ڈگدے نظری آئے
سورہ خیال جو کتنی تنفقت آہی پاک نبی نون
سجدے اندر آہے اکدن پاک رسول خدا کے
اورے ویلے حکم خدا دا سجدے اندر آیا
جسوی بے ایہہ آتھن آپے توں ہی تان سرچا میں
واہ سبحان اللہ کیا عورت شرف اتے سرزاری
حضرت انسؓ اصحاب نبیؐ زسے وجہ بخاری کہیا
یعنی جیوں کر شکل حسن نبیؐ مال رسولؐ مساوی
بہت مشابہ مال نبیؐ زسے شکلاں زوٹاں بھایاں
حضرت شاہ علیؒ فرمایا شکل حسن نبیؐ پیاری
منہ نک اکھیں سینہ بازو حلیہ آتے تن زرا
بٹھیاں ہو یاں ویکھے جو کوئی شاہ حسن زسے تائیں
ڈٹھے حسن حسینؑ شہزادے جس مومن نے بھائی
چوین ثواب پیدا رہی وا توین ثواب انہاں وا

مہروں آتر اٹھائے حضرت زونوں جن چمکدے
تے خطبے وجہ فرمایا حضرت حاضر لوکاں تائیں
وکیہ خوب انہاندی نبیوں منبر نقیبن آتر آیا
خطبہ چھوڑا اٹھائے اپنے اگے آن بٹھائے
خطبہ چھوڑا اٹھایا جلدی حسن حسینؑ ولی نون
لازوں پشت اوپر چڑھ بیٹھے زونوں ایہہ شہزادے
میں ناراض ہوسال جسے بنیا تدھ سجدیوں سرچایا
حاطہ زسے فرزند پیارے بخش پاؤن ناہیں
رب لغزت آپ جناندی کردا خاطر ڈاری
نال نبیؐ زسے کوئی مشابہ نہیں حسن زسے جھیا
ایسی شکل نہ پور کسمیدی کرے روایت راوی
شکل نبیؐ زسے ویکھن کارن زو تصویراں آیاں
سرھتیں بیکے سینے تائیں وانگ نبیؐ زسے ساری
سگواں وانگ رسول اللہؐ آما شاہ حسن وا
انیوں جاپے بٹھیا ہے ایہہ سرور عالم تائیں
گو یا پاک رسول اللہؐ اس زیارت پائی
جو کوئی مجلس کرے او نہاندی عیبوں پاک ہو جاندا

فضائل حضرت امام حسینؑ علیہ السلام رضی اللہ عنہ

جس دن حسنؑ تولد ہویا حکم کیتا رب سابعی
جبرائیلؑ مبارک بیکے جدوں نبیؐ ول چلیا
فطر میں نام آما اس کو لوں پھچیا جبرائیلؑ
کہندا فطر میں حکم بے وجہ مینوں نفلت ہوئی
پھر اس فطر میں جبرائیلؑ پھچیا اس وا حال
جس میں حسنؑ علیؑ و ابیہ گھر ہوئی شادی
فطر میں نام نبیؐ واسن کے کہندا اسدے تائیں

جبرائیلؑ مبارک آگے محمدؐ تائیں
راہ وجہ اسنوں ہوز فرشتہ بلیا بلیا بلیا
کی ہو یا زس فطر میں مینوں کیوں بھچوں اس صلے
آتش غضب جلا یا مینوں ہوز گتہا نہ کوئی
جبرائیلؑ کہیا ہے مینوں بھچیا رب تعالیٰ
چلیا ناں میں پاک نبیؐ نون کہن مبارک ساری
جبرائیلؑ پاس نبیؐ زسے مینوں بھی لے جائیں

منکے فضل کرے رب مینوں برکت شاہ عرب دی
 خدمت و چہ نبی دے آندا فطرس کو لے کو لے
 ازب سلام مبارک باوی ہو چکی جد ساری
 سے ایہ ملک پساہم فلکوں جبرائیل لیا یا
 کر دے عام جو اس دیتا میں جتنے نوز آہنی
 تاں پھر پاک نبی فرمایا جبرائیلے تائیں
 انشاء اللہ جاندار مہی سارا ساڑ ملک را
 جبرائیل نے اولیوں کیتا چوں حضرت فرمایا
 شریا بدن ہو یا پھر نازہ نکلی لاک حسن دی
 او گہناراں دے اس او گن جمہیاں معاف کر آئے
 نوری ملک عذاباں و چون نکلے پا خلاصی
 سب محابہ پیغمبر آل نبی نون ہو یا
 حضرت جعفر صادق اپنے باپ کنوں فرمائے
 کتنے تازی کوئل کھوٹے چلن پیش او نہاندے
 اچیاں ہونکے جاون زیوچہ جان بے تعظیہ
 اللہ لوک محب خدا دے خدا اللہ قول جاون
 نڈ منطور خدا نون ہوون خود سن جد ساری
 شاہ حسن جد بیت اللہ قول کر دے حج تیار دی
 ورواری گل مال حسن نے رب دے نام لٹایا
 ایچوں تک جو جو را پیروں دیون نام خدائی
 ہک موزہ جد نام خدا دے پیروں لاسکے زیندے
 زین نبی دین علی سوارا دین علی دے جائے
 ہوو روایت ابن عباسوں ترمذی اندر آئی
 شخص کسے نے ویکہ حسن نون ایہ گل آکھی بھائی
 وچہ خواب رسول اللہ نے استائیں فرمایا
 واہ وانیک نصیب تنہانکے واہ و اعالی پایا

جبرائیل اٹھا کر اسنوں آندا جہدی جہدی
 وحی مبارک آندی حضرت خیر مبارک بولے
 حضرت پھیا جبرائیل سے ایہہ کون آزادی
 نبوت تمرا ہی اسدا ہر اک کھنپ جلا یا
 رحمت آوے رحمت جائے ہووے زور سیاہی
 جسد اسدا شاہ حسن دے صحے نال لکائیں
 جاں ایہہ صاف ہو یا تاں ویکھیں کیسا نور چمکدا
 او سے وقت فرشتے او سے اللہ رحمت کما یا
 اتنی برکت جمہیاں ہوئی حضرت شاہ حسن دی
 نائیں جبرائیل ہو دیں بھی زین مبارک آئے
 دس پندریہ اتیرے تائیں کیوں نہ اوہ بخشا سی
 نہیں وراں سکا بیٹا نوح واکا فر ہو کے مویا
 پیر یا دیاں شاہ حسن نے پندرہ حج نبھائے
 اسپر اولوں کبے سے ول چڑھ کے مول نہ جائے
 پسین چل کے جاہن ہمیشہ ایہا چال قدیمی
 عترت کبرتے وڈیا یاں ساریاں ولوں ہٹا وں
 اچے نام دھرایا اچا منہ وچہ پئی انگاری
 پیر پیوے چل کے جاون ڈیونڈین نہ اسواری
 تن واری وچہ راہ مولادے کر تقسیم اڈایا
 ورجا جاں نبی واون او بھی ہو رہی اوکے بھائی
 ورجا ہوو سواالی آوے اوہ بھی بات کر نیدے
 جہناں راہ خدا دے اندر جانان مال لٹائے
 بلکن موٹیاں او چہ حسن نون چایا نبی خدائی
 اے فرزند علی دے کیا تہہ تجب سواری پائی
 نرئی سواری جنگی نہیں اسوارہ بھی جنگا آ یا
 حضرت رسول جہاننوں موٹھیاں او پر چایا

یارب حب امام حسین دی بخشیں میرے تائیں

نالے شاہ حسین ولی دی کریں قبول و عایش

فضائل حضرت امام حسین علیہ السلام

چھوٹا بھائی حسین ولی و اشاہ حسین سواری
 جس وی خبر شہادت پہلوں ملک آن سنائی
 پھر جد واقعہ ہوئی شہادت نہ بھی خبر جہانے
 شور پیا آسمان زمین و چہ پہلو ملک بختیں جاری
 غیب کنوں آوازہ آسے جیوں کوئی زرزوں روندنا
 شیراں تے بگھیاڑاں کیتی را کھی بدن شہیدیاں
 قاتل شاہ حسین ولی و ابھنے آسے سارے
 کالا منہ کسے و اہویا سٹریا وانگ چواتی
 اکتانڈیاں سرانوجہ ڈھٹے و ڈھٹے سب لوکھیاں
 ابن زیاد تے ہو جو آسے آسے یار موکالے
 اکتانڈیاں سرانوجہ اوہ سپ ڈھٹے وار و واری
 اکتانڈیاں اپراگ اپنے باون نت قہر وے
 جس معصوم علی اصغر نوں مار یا تیر نکارے
 اگلا پاسا گری کو لوں آسدا سٹریا رہنڈا
 تے پھیلے پاسیوں سزنی و ڈھٹے ہو یا بہت بیالا
 انیوں جہاں پلیتی کیتی نال اماں پاکاں
 شاہ حسین جہیاں نے آخر صبر پیا رہ پیتا
 صبر تحمل کرےں تجمل پائے شان سواہے
 غم افسوس انہاں ندا کیتیاں عیب گناہ نہ کوئی
 وامن پاک گئے اس جگہوں حضرت شاہ شہیدیاں
 نال ابوی نام اماں لینا سخت منا ہی
 سب بے ابنی بے تظہیسی پاک بتی وے گھروں

اسدی مدح سناون لائق ناہیں میں بیچارہ
 شاہ حسین شہید ہووے گا کربل اندر بھائی
 ماتم شاہ ولی و اسکے رنے ملک رہا نے
 عرش الہی لرزہ کھا ہدا جن کر نیدے زاری
 ہائے افسوس نہیر جیسا کدی نہ ڈھٹا ہوندا
 ہوئے ہلاک حسین ولی نوں مار یا جہاں پلید ال
 نال عذاباں اللہ صاحب وے تصدیعے مارے
 عینوں آتش نازل ہوئی سٹریا گئی حیاقی
 نکدے رہوں و ڈھٹے بلائیں موہوں باہر آپاں
 انہاں اوپر ایہہ سختی نازل کیتی قدرت واسے
 ڈاہڈے آدھے ہو کر بکنی موٹے نال خواری
 پانی پانی کرے سٹریا نہ جیوندے نہ مردے
 زوں قسماندا قہر آہدے پر بھیجا رہ جہاں
 بھگن جہاں بھگن ناہیں پانی پانی کہندا
 اگوں آتش بچھوں ککر بھوک ہو یا مٹہ کالا
 آیا قہر نہ ڈھونڈیاں لہے آڈگیاں اوہ خاکاں
 جہاں ظلم کماے رہ خواری انہاں نوں کیتا
 لعنت تے کٹکار ہمیشہ جہاں ظلم کماے
 ایسپرٹن کھوون اندر منع حد شیوں ہوئی
 صبروں اجر تے رب باری ہو یاں جہاں عیدیاں
 کرنے دین تے ماتم نوحہ سب چالا گمراہی
 معاذ اللہ حضرت نوں سوین جہڑی رسم کھروں

ایہ بدعت سماں چھوڑو بھائی عزت سے در آؤ
گھر بیٹھے افسوس کرو کچھ سنیو نوکر اماں
کر و بیان اوصاف انہاں کے دلچ کہو پنجتنِ ولی
سنو مذاقب شاہ ولی وایا زمینوں اک آیا
اوہ اک حضرت شاہ حسن نون و تانبی خدائی
کہندا آن امام حسن نون عتقاد حسین سورنارا
شاہ حسین فریاد اگوں مینیوں بخشیا ناسے
کہندا مینیوں بھی ہک بخشو کچھ ہرنی وانا
بہت ولایا تے گل لاورے چھے نبی رباناں
شاہ حسین رونہا کا ہو یا ماتف غیب الایا
ایہ جو زو جا بیٹا اپنا دیویں وینج نبی نون
سکے حکم خدا و ہرنی فرورڈ نبی ول آئی
بعد آوایا نبی کے گے ہرنی عرفی گذاری
ووجا بھی میں حاضر کیتیا سن کے حکم رباناں
اپنے زموں بھی یا حضرت مینوں عذر نہ کوئی
لکیر نہراں شکر گزاراں آیاں نیک بہاراں
ویکھو عثمان حسین ولی و اکیسار ب سنا یا
حواراں تے علماں ہشتی ملک ملک سے سالے
انے درجے شنانا لولے کر کے صبر سدھاناں
اتنی بات حسین ولی نے اسویلے فرمائی
جو معصوم نبی ولی امت ہوسن یارب سائیں
جس ویلے پھر وڑا بیٹا ہو شہید سدھایا
یا اللہ میں علی اکبر نون راہ تیرے وچہ لایا
واہ و ابھاک غریب امتدے جا کے بخت نہاں سے
یا اللہ توں ساڈی طرفوں رحمت بھیج ہزاراں
کئی شہید جو کر بل واسے غازی مرد تمامی

جے بہتی حب حسین ولی وی پڑھو صلوة پو چاؤ
تا بعداری کرو اماں پاؤ فیض متاماں
قتنی صفت کروہے تھوڑی شاہ حسین حسن ولی
کوئی شکاری پاس نبی سے ہرنی وایک لیا یا
ویکھ امام حسین ولی نون ریں دے وچہ آئی
کٹھوں ایہ اک لیا مینیوں پچھدا ویر پیارا
آیا حسین ولی بھی پاس رسول یگانے
اوہ منگے او کرن دلاسا ہو یا امر محالا
ایہ چپ نہ کیے پدیریا چھڑیا بال ایاناں
جنگل وچہ ہرنی تانبی حکم خدا فرمایا
تا جواضی کرے شبانی پت حسین دے نون
لے نذر نہ یک ایانہ ایوب بحالیا ہی
بک میرا اک اگے حضرت آندا پکڑ شکاری
کر و قبول تیس یا حضرت خدمت حاضر ہوئی
ایسے خاطر خدمت اندر آکر جلد فرموائی
چھوڑا چاڑاں جنگل باراں لڑ وکی سرداراں
جن انس حیوان جنگل دے ہرنے میں نوا یا
بدھے ہتھ غلام تمامی جاؤن وارے والے
بسم اللہ کر جھکیا سرے لکھیا لیکھ رباناں
علی اصغر معصوم پیارے جدوں شہادت پائی
سب وابدلہ ایہ قربانی زتی میں تندھ تانبی
آلہ نبی ونا ولی نے انس سخن سنایا
اسدے بوض جوان محمدی سارے بخش خدا یا
تا تا دو ہتا جسد تیبائی گئے زونوں بخشاندے
اپنی آل نبی تے سن اصحاب کباراں
سجناں او پر رحمت ربدی ہووے فضل بدلی

مدح محبوب سبحانی قطبِ نبی حضرت عوالا اعظم گیلانی قدس سرہ

پیر میرے نبوت الاعظم محی الدین گیلانی
 وقت پاک رسول اللہ پوتا شاہ علی وا
 نانک واک و لوں اچھرا عالی حسبوں نسبوں
 شمس شریعت نجم طریقت چشمہ فیض کرم وا
 پراندا او پر مصائب و لیاں زاسر کردا
 کشف کرامت مہجرا اسدے سکوں وانگ نبیاں
 گرون گل و لیاں آئے اس واقدم گرامی
 وچہ رمضان مبارک اسنوں خالق پیدا کیتا
 پہلے روز بجائنداسی میراں فرض رباناں
 جمہیاں روزہ ترک نہ کیتا عزت شرح و دمانی
 توح مہی بھتیں جویں دوبارہ خلق ہوئی آشکارا
 سنیاں میں جو اکدن میراں جنگل قصدا اٹھایا
 سوہنی شکل فرشتے وانگوں صورت بہت پیاری
 گھٹی طاقت نبین پرانوں شازور بدن وا
 شاہ میراں تک حالت اسدی نظر چو فیروزاندا
 قطرہ قطرہ منہ اسدی چوہ پانی جد پھر ایا
 پچھیا نبوت الاعظم استحقاق کون کوئی تون بندہ
 اگے عمر بہادر میری عزت شان بنائی
 باغ وجود میرے دا اگے ہینسی کفروں سٹریا
 سکھ کھیت شریعت آئے وسیا لینہ کرم وا
 رونق برکت ہوئی زیادہ مویا دین جو ایا
 حکم رسول اللہ دی اسنے خوب تمہیل کرائی
 عشق محبت اللہ والا ایسا غالب ہويا

بیٹا حضرت ابو صالح و فاطمہ و ادبجا فی
 ولی بہادر عبدالقادر واقف خفی جلی وا
 سید عالم رہبر کامل ہر سبوں ہر سبوں
 منظر فیض علوی سری مرشد عرب عجم وا
 دین نبی واروسن کیتا توڑ پا زوار کفر وا
 حضرت جیو کر فخر رسولاں تیوں اوہ فخر و لیاں
 نبی نہیں پر نبیاں وانگوں اسدے کم تمامی
 جہاں روز پیدا سہارا و زوڈ نہ ہرگز پیتا
 جاگے بھاگ ابو صالح دے روشن ہو یا خانہ
 جدوں بلوغت پہنچے حضرت دینی توح جمائی
 اینویں حضرت میراں کولوں چلیا دین دوبارا
 رستے وچہ اک مروضہ اول نظر انہاں نول آیا
 اسپر سخت پیاسوں اسدی تڑنے جان پیاری
 جیو کر اس تے نازل ہو یا و یلا جان کندک وا
 نور و راز ایلوں پانی ملیا کپڑا پورٹ لیا خدا
 کھول اکھیں اٹھ بیٹھا جلدی مروتہ رب جو ایا
 کہن لگائیں نال یا حضرت دین محمد سندا
 مرچیا ساں استحقاق چھے پھرتاں خد پائی
 بھاگ میرے تون پیدا ہوں پھر کیتا رب ہر یا
 پھیرنویں سترنازہ ہو یا دین رسول اکرم وا
 تاہیں حضرت پیر پیرانہ کے محی الدین سدایا
 سنت تے توحید الہی ملکاں تے وز تانی
 و مردم آکھن حمد الہی توں توں شوق پرویا

کرن بیان غوث الاعظم اکدن ہوئے آزادی
 کافر اک طیب سبانا کسیدوسی اس جانی
 کافر عدول فارورہ ڈٹھا ترزت ایسا لیا یا
 زتا موڑ فارورہ اس نے دھوکے داغ اندر سے
 چہاندے دل عشق الہی شوقوں بجانہ بچدے
 شربت وصل انہاندے کارن حسن گل سیانے
 سچ محبت اللہ والی جس دے وچہ سمانے
 واہ سبحان اللہ کیا درجہ حضرت میراں پایا
 تالعبدار مرید میراں دا ہو یا زولوں بجانوں
 ہن اکثر لوگ مرید سداون حضرت پیر پراندے
 جن دے چن چھٹاکی واسے یار ہوویں انہاں ٹھہرائی
 معاذ اللہ ایہہ جاہل لوکاں جھوٹ طوفان الا یا
 جان پھر بڈھی بار ہوویں دیکے ہوئی ونج سوالی
 اس گڈرا بھی اصل نہ کوئی کتے ثبوت نہ ہوئی
 نال بوجاء میراں دے جیکر ایہہ گل گذری ہوئے
 ایپر شک وقوعے اندر پور انکار نہ کائی
 تالعبدار سی باہجوں جو کوئی بنے مرید میراں دا
 بار ہو یاں دی بھکھہ نہ آسنوں نہ پر واہ مریدیاں
 اصحابات نہ سمجھن جاہل و بکھو ویکھی مروے
 سنوں بیان جو کیوں کر پہلوں شروع رسم ایہہ ہوئی
 نالے حضرت غوث الاعظم یار ہوویں عرس پکاندے
 پھر بکدن اینویں عرس پکا یا کھا ون کوئی نہ آیا
 یار ہوویں جنوں عرس ہی دا بہتے لوک کھا ون
 تیں بکدن اگے چھے کرو مقرر بھائی
 جہاں سدن عرس نہ ہو رکسے ول پکدا مول پیاسے
 استہیں چھے یار ہوویں جنوں میراں عرس پکاوے

دوست یار مرید پیارے کرن لگے آکاری
 اُسد کیوں فارورہ بھجیا کارن طلب دوانی
 کلہ طیب آکھ ز بانوں سجدہ شکر یا
 اس بیارتا ڈے تائیں زار و اثر نہ کر دے
 دنیاویاں علاجاں کوہوں کدی نہیں اوہ بچدے
 جڈنک وصل نہ ہووی حاصل زوندے پھرن نمانے
 خاک انہاندیاں قہد بانوالی رب اکسیر نیائی
 جس دا دیکھ فارورہ کافر ترزت ایسا لیا یا
 ویکھ فارورہ غوث الاعظم و ابخرہ لیا ایمانوں
 پڑہن نماز نہ رکھن روزے بدعت شرک کناہے
 بڈھی یار ہوویں ترک کیتی اس بیٹری غرق کرائی
 اک چھٹاکی زانیاں بڈھے اتنا خیر کس یا
 سن ڈولی جنج حضرت میراں بیٹری پھیر نکالی
 پرچے بڈھے رب نکالے نہیں تعجب کوئی
 اَمَّا وَصَدَّقْنَا بِشَيْكِهِرْ كُوْنِي مَن كَهْلُوْا و سے
 ایسی ہو رہا کر امت میراں نے دکھلائی
 ایسا طالب زوہیں چہا نہیں رہیسی دھکے کھاندا
 صرف اطاعت اللہ کارن کیتیاں اس تاکیاں
 ہک بھلا پھر دوجے تریکے حق تلاش نہ کر دے
 یار ہوویں جنوں عرس ہی دا کر داسی ہر کوئی
 بہتے لوک عرس و چارے اُسدن کھا ون جاندے
 غوث الاعظم یاراں تائیں ایہہ حکم فرمایا
 تائیں اُسدن ساڈیٹوں گھٹ و ڈوہ کھا ون اون
 یار ہوویں بھانویں تیر ہوویں ایہہ تارنخ میراں فرمائی
 آپے عرس اسدا کھا ون اوں منہدے سارے
 ایہو عادت رہی ہمیشہ لوکاں سمجھ نہ آوے

پھر جیوں جیوں گل پرانی ہوئی میراں رحلت پرانی
 اصلی بات آہی ایہہ ایویں جیوں میں ذکر سنایا
 ایہہ لوکاں والی یار ہوئی سرگزشتے نہ ثابت ہوئی
 تے ہک تاریخ معین کرنی اس واسلے نہ پایا
 جے کہ خوب پیار میراں وار کھواہل ایسا نوں
 پھر تابعداری کرو میراں دی ویہو حقوق الہی
 ہو بلا روح انہا ندی ویہو لیت نیت مٹھراؤ
 بے نماز مرید نہ اسدے پکی ایہہ نشانی
 مرے نمازوں تارک جے کر و بنا اندر کوئی
 مسلمانا ندیاں قبراں اندر دفن نہ کیتا جاوے
 منو مرید جو پیر پیرانڈے اصلی کتے بروے
 رہماں ریتیاں چھوڑ کر امن حق نے عمل کماون
 جو چلن اُلٹ قرآن جاریوں پیر صاحب فرماندا
 بس پذیرہن پیر پیرانڈا فاتحہ خیر الایں
 یارب حرمت شاہ رسولان حرمت پیر جیلانی
 حرمت اہلبیت اصحاباں نعوت قطب اولیاواں
 بھی چار کتاباں اینہیاں دی برکت یارب ساہیں
 بھی بخشیں ہمت شعر کیرندی شیریں سخن الاواں
 قلم میری نوں کریں خدا یا عنبر جھارن والی

پیامفاطہ جگوچہ لوکاں یار ہوئی ولوں بنائی
 او عرس نبی را چھوڑیا یار ہوئی پھر پایا
 جے اللہ دین ارواح میرانڈی اسوجہ عیب نہ کوئی
 بعض نصیہاں اسدے تیاہیں سخت منع فرمایا
 اول حکم خدا نبی واسنوں ولوں بحبانوں
 کرو خیرات جیونکر عادت پیر پیرانڈی آہی
 تیرید مریدانڈے بنسو وگے جنت جاہو
 غنیہ اندر لکھیا ویکھو حضرت شاہ جیلانی
 پڑھونہ مول جناور اسدا منع نہایت ہوئی
 ایہو جہاں پلیراں نوں اوہ کردوں مرید بنائے
 پڑھن نمازاں رکھن روزے بدعت شرک کرے
 نذر نیازاں ہک اللہ نوں پوسن مر اوں پاوون
 نہیں مرید میرے اوہ سرگزشتے میں پیر تنہا ندا
 رحمت ابدی ہوئے اسنے روز قیامت تاہیں
 حرمت کل رسولان حرمت حسن حسین نورانی
 حرمت محبوباں مقبولان فقراواں صلحاواں
 دین وئی دے اندر ہر اک آس میری پہنچاہیں
 مضمیناں موزوں لیاواں غلطی کتے نہ کھاواں
 وروہیں جہانیں پاک نبی وارہے پذیر سوالی

سبب تالیف

آر عشتاہٹن ویلا تیرا ویسہ کھان ڈیرا دکھالی
 لانا نشہ جوانی والا کھاوا پھیر زمانے
 لے آویں لے آویں جلدی سڑکے اولہا بہاراں
 نہ اوہ رنگ نہ مجلس باقی نا اوہ رونق کوئی
 سب ساماناں وچوں تاہیں کوئی چیز امانی

لکھنی پئی تروٹک اندر ایہہ گل یوسف والی
 سڑکے جوش طبیعت اندر نہیں کسے بہانے
 خالی سٹ ہو یا جسویلے تاگھٹ منگیا یاراں
 رتیں کڈر گیاں جد سبھے تاں فرمائش ہوئی
 گل قوی مستغیر ہوئے سہے اک اس خدا دی

وہم ہک جام لبالب کر کے عشقا بھائی بھریا
 پی کے مست ہوواں متوالا موئی سخن پروواں
 دن کھوڑا تے منزل بہتی پیش سپا بندہ بھارا
 طرح طرحے کھنڈ و لاویں رستہ خوف خطر وا
 حاکم والا سفر جیساں میرے پیش طکایا
 چھوڑے چھوڑے سفر بہترے آگے میں اڑاے
 ناقص طبع میری کے اتے کوئی یقین نہ کروا
 اکھیں مہیٹ اٹھایا سنے بھار جو قدروں بھارا
 آگے بھی میں کتنی واری اسدا قصد اٹھایا
 پھر جدوں تھیاں قصہ ڈٹھا عبد لتاے والا
 بھی شیخ الہی بخش لاہوری تاجر کتب گرامی
 بھی شیخ جلال الدین انہاندا جو فرزند پیارا
 کتنی واری میرے تائیں باپ بیٹے فرمایا
 کیتا امر جو کئی کتاباں آگے تدصہ بنایاں
 سن لکھ لکھ حوال یوسف اذ جو نکر عبد التار بنایا
 توں بھی جن جن حال بزرگاں اسدے اندر پائیں
 عشق حقیقی عشق مجازی درووں مزاں بھریاں
 ذکر بیان شہیدان والا درجہ جو ہیں سخیاں
 وحدانیت اللہ والی درجہ الی توحید الی
 شان جمیلاں بالفصیلاں ہر قسمیوں تمثیلاں
 عشق بیان زلیخا والا جیوں اس صدق بھمایا
 جیوں یعقوب بی نعم ڈٹھا درو و چھوڑا پایا
 شوق حجت شان مجتہاں کریں بیان تمسامی
 ہر قسمیوں ڈالی اندر ہوون میوسے وانے
 طرح طرحے فرض اٹھاے جو کوئی پڑھ پڑھاے
 و درمند انوں اکھ ساویں درمندیاں یاں باناں

جوش خروش نویں سر آوے لکھ نہ جاوے جہریا
 سبحاں نال جو وعدہ کیتا نہ شرمندہ ہوواں
 میں ناتانا راہ نہ جاناں رب نبھا و نہ سارا
 انشار اللہ سو کھٹا ہوسی او کھاپندہ سفر وا
 نال فضلرے منزل پوری کوہیں خدایا
 نوں لوں شکر کران جسے مالک ایسہ من توڑ چھلے
 منہ چھوڑا تے بات و ڈیری اس خوفوں دل ڈروا
 پر جسے رب عنایت کیتی ہوسی پار اوتارا
 ایسے قاصر ہمت میری اتنا بھار نہ چایا
 مٹمڑا آکھن جاگ پذیرا بھوے عشق پیالا
 اہ بھی اس قصے دی خاطر کرے امر درامی
 اسوں بھی اس قصے کارن شوق و بیوجہ آبا
 پھر گھلیا خط اچھا بیوں وچہ لاہور سدا یا
 کیتیاں رب مقبول کما یاں ملکاں وھماں پایاں
 عشق بیان تے حال بزرگاں بہت مسائل لیا یا
 ال سلفدیاں بھوڑا کتاباں اسوں خوب و دیا میں
 امر شریعت عمل طریقت فقر مشالاں و صہریاں
 صہر توکل اتے قناعت ہوو جو شان ویساں
 رو شکر تے بدعت نالے صفت اوصاف جمیڈاں
 حال اصیلاں ذکر خلیلاں ثابت نال ویلاں
 جیو نکر یوسف صبر کما یا جیوں رب جہر و لا یا
 جیوں پھر مولاکرم کما یا و چھڑیا یار ملایا
 وچہ وچہ بہت لیابن مسئلے وین اسلام گرامی
 چن چن پھل بنا گلستہ پا انعام ربانے
 اس رنگین باغیچے وچوں ہر جگہ پھل کھاے
 جنوں طلب عشق دی ہووے پائے عشق براتاں

اس علم نون علموں حصہ پڑھیں مسائل نوری
 کر کے نام زینجا یوسف لکھو وعظمت سامی
 سب قصیاں بھیں سوہنا قصہ حضرت یوسف والا
 وجہ قرآن خداوند جسدی آپ صفت فرماوے
 ویسے اجر خداوند تینوں نالے ساڑتیا نہیں
 ایہ گل آکھ سنائی بیوں جارباراں اجباباں
 بدت مسائل ثابت ہوسن نال حدیثاں تیاں
 بھی تفسیر امام غزالیوں بعض بیان لیاواں
 جامی تے فروسی والے لکھاں بعض حوالے
 موسیٰ دی تو راتوں جیویں غلام رسول لیا یا
 اکثر نقل انہا ندی کرساں ہیں سر دوس نہ کوئی
 گواہ شعر تے پختہ سندوں لکھاں و اموراہیں
 لکھاں صرف امیر ثوابوں ہیں اس قیقتے تائیں

فقراں مشغل سلوک فقر و نالے صبر صبور
 کرو تیار کتاب شتابی پاؤ اجر و داعی
 احسن کر فرمایا جسٹوں اللہ پاک تعالے
 اسدا ذکر سناون والا کوں ثواب نہ پاوے
 لکھنے پڑھنے سننے والے سائے لین و عاہیں
 کیتا امر قبول انہا ندا رکھ امیر ثواباں
 بحر العشق نے نقرہ کاروں نقل کراں کجہہ باتاں
 نال روایت اہل سند سے ثابت کرو اجاواں
 بھی قصص الانبیاء ویو چوں کچھ مضمون نکالے
 نالے عبد الستار سیارا جیونکر لکھ سار صابا
 اپنا دخل نہ دیواں ہرگز جیویں روایت ہونی
 ایہ شعر سنخندی لذت دس اساوڑے تائیں
 یارب سہل سہل ہر دم کرے پذیر و عاہیں

بیان فضائل القرآن و درجات قرآن خوانان

ین شان قرآن بیان کر انہیں مال ربیدی یاری
 نقرہ کاروں پڑھ کے دیکھیں تو کر مفسر سیا یا
 سب نبیاں بھیں افضل درجہ نذر خداوند سائیں
 نہ کوئی نبی نفعیج اجیسا نہ کوئی ملک نورانی
 نبی ملک مخلوق تئامی رب ربی پیداواروں
 ورت ملک تے سجدہ جیونکر کاپٹن وجہ قبر دے
 راوی کنیدا بونیا اندر چیزاں چار جو آئیاں
 اک قرآن تے پڑھ جا کعبہ تریجا مومن بھائی
 ہے قرآن نورانی شیشہ رب داراہ دکھاوے
 جنہاں زکالوجہ نور حقیقی پڑھ پڑھ عمل کاوون

جسے اندر سورت اللہ پاک آتاری
 اندر باب فضائل حضرت پاک نبی فرمایا
 کرے قرآن مجید شفاعت پڑھنے والیاں تائیں
 ساری باتوں و روزہ شفاعت کرے کلام ربانی
 وجہ مخلوق قرآن نہ داخل و وہ گیا اس پاروں
 ایسے طور قرآن شفاعت کرسی روزہ حشر دے
 خاص نشان ربوبیت بھیں اللہ نے پونچایاں
 چوتھا جو مسلمان وقت داخل ظہور خدائی
 جو کوئی پڑھ کے عمل کاوے جنت نظری آوے
 جونا بینے قلب کینے راہوں بھل بھل جاوون

آنکھے نوں بازار پھر آیا سارا سیر کر آیا
 ایہو مثال بے عمال چہڑے پڑھ کر عمل نہ کروے
 ایہو مثال او نہاندی جنہاں سمجھ نہ معنیاں والی
 کیے ایام عزلی صاحب خبر حدیثوں لیا یا
 جو کوئی کرے پیارا و نہاندی اہنیوں اوہ پیارا
 جو کوئی میرا دشمن ہو یا دشمن اوہ حسد اورا
 جو پڑھے قرآن تے بخشش سندی و لوجہ آس نہ ہنرا
 جو مومن نال خدا اپنے دے چاہے کرے کلاماں
 کوٹ فصل و چہ داخل ہو یا جس قرآن پکایا
 ناظر پڑھے قرآن جو کوئی اجر شہیدان پاشے
 اتنا اجر قرآن پڑھن را پاک نبی فرماون
 بکر عتیق قرآن سمندر ڈاڈا انت نہ کوئی
 وچہ لقرہ کا رے بندے تاشیں ہر ہر حرف قرآنوں
 یعنی حرف حرف دے بدلے عقل ہزاراں پارے
 کیوں جو ایہہ قرآن اصل وچہ ہے اک صفت آہلی

جہاں چھپاتاں ایہو کہندا کجہ نہ نظری آیا
 کجہ تو اب حاصل او نہاں وچہ گراہی مرز سے
 پر بے عمال مکتیں بہت چنگیرے بہن نہ اجڑوں خالی
 اہل قرآن خدا دے دوست پاک نبی سر مایا
 جو کرے عداوت نال او نہاں دے میرا دشمن بھارا
 رب دے دشمن کارن ہویا و روزخ شہر انا دہ
 راہی کہے کلام اللہ نوں مسخر یاں اوہ کردا
 پڑھے قرآن بچید تو اپوں پاوے گا انعاماں
 ہر آفت ہر زحمت کو لوں اللہ پاک بچا یا
 جو کوئی یاد پڑھے رب اُنوں نبیاں ساتھ رہا ہے
 جو کوئی پڑھے کہے یاد کرے ست پیرھیاں بچیاں جاوون
 اوڑک حد نہایت آسری کہے نہ مسلم ہوئی
 کئی ہزار ہزاراں سمجھاں بخش ہوون رحمانوں
 تاں بھی اجے لگان قرآنوں اُنوں سمجھ نہ آوے
 تے صفت ربینوں اٹرن مشکل ایہی گل ممکن ناہی

حکایت شیخ جنید بغدادی رحمۃ اللہ تعالیٰ علیہ

شیخ جنید صاحب بغدادی رحمۃ اللہ فرمایا
 ڈٹھا مرد بیہوش پیا اک میں چھپیا آس تاہیں
 سری سقطی کہندا اس تے سستی کلام خدائی
 میں کہیا جو او نا آیت پھر پڑھو اک واری
 سری سقطی او نا آیت پھر اس کوئی پڑھا
 سو متخیر شیخ جنیدوں سقطی سوال الایا
 شیخ جنید کہیا سن تینوں میں ایہہ بات سناواں
 ڈٹھا جہاں یعقوب نبی تے اس پیراہن تاہیں
 پھر او نا پیراہن آندا جدوں یہو دے بھائی

اک دن سری سقطی دے دل میں اتفاقاً آیا
 اسے سری سقطی توں تینوں میں اس نا حال سناہیں
 ہو بیہوش رہیں تے ڈگا سرت نہ رہیو س کاہی
 انشاء اللہ قائم ہو سی عقل جو آس دی ساری
 او سے ویلے اٹھ کھلوتا ہوش لگانے آئی
 اسے ولی اللہ دس اسانوں علم کتھوں ایہہ پایا
 چولا بو سنت خون آلودہ آندا جدوں بھرانواں
 روندیاں روندیاں نور اکھیں واپویا سب ازائیں
 او نا ویکھتی توں لی اکھیاں دی روشنائی

جس لئے نظر گواہی آہی او سے پھر پتائی
 کیسے طرح کلام اللہ نے اس را ہوش گویا
 ایہو مثال ہے عاشق لوکاں ویکہ حسن جو رہند
 او نا جمال جو عاشق دے دل بجاہ لئے لاوے
 او نا جمال ہمیشہ حسنوں میں تمانے تکرے
 او نا جمال جہاں نون عاشق سکدے سکدے
 او نا جمال جو لٹ لے جاوے صبر دے واسارا
 او نا حسن حسن ڈھیاں عاشق جو کہ نہراں پندے
 او نا شوق محبت بندہ چاہی چاہی لاوے
 وچہ محبت دو نون باتیں جو کہ ہوندا سکھ نالے
 ایہو بات بنید سنائی اس صادق زوی بھائی
 اس جا کہ وچہ ایل توحیدال تکتہ ایہہ فرمایا
 حسنون اوہ تکیف پہنچاوے او نا پھر پٹاوے
 سورہ رواحت خبر حدیثوں فقرہ کار لیاوے
 ویکھے جدوں بہشتاں اندر نہراں باغ بہاراں
 عرض کرے یہ کدے درجے حکم ہووے رحمانوں
 پڑھ جاوے چڑھ جاوے ایہہ درجے تیرے ساکے
 حکم ہووے ہر سورت بدلے یک یک درجہ جانیں
 حکم کرے رب ہر پندرہ لویں درجہ دیواں تینوں
 حکم ہووے ہر آیت درجہ تدرہ عطا فرماواں
 پھر حکم ہووے ہر حرفوں یک یک درجہ بخشیا جائے
 شروع کا قرآن کرے پھر بندہ آپر چڑھد اجا سی
 جسویں پھر چھیکر طور جے پہنچے ورنج سر نالے
 یارب ختم قرآن مجیدوں پڑھ چھڑیا میں سارا
 چنگی طرح قرآن تیرا میں سنیاں آخرتانی میں
 ہن میری والدہ آئی میں پڑھیاں سنتوں طرف ہماری

جاں اوہ چیز اکھیں تے لائی تہ تہ ملی بینائی
 جاں پھر پڑھ قرآن سنایا ہوش نکالنے آیا
 او نا حسن تک غم جو پوندے ویکہ او نا خوش ہوندے
 او نا جمال نظر جداوے ٹھنڈ کھجے پاوے
 او نا جمال دے جسویں ساہواں ویکہ نہ سکدے
 او نا جمال او نہاندے اگے گولے بن کے وکدے
 او نا حسن جمال دوبارہ ویند اچھیر بہارا
 او نا حسن تک کسے زانے سکھدی صون منیدے
 او نا شوق محبت اکدن غم دے بحر لڑھاوے
 کدیں رواوے کدیں بساوے ہر وہ رنگ دکھالے
 رب و پیاروں ہوش گئی تے رب و پیاروں آئی
 جو خاص امور الہی اندر کوئی شریک نہ آیا
 اُسوں کوئی نہ روکن والا مشرک بھلا جاوے
 ایل قرآن بہشتان اندر تیں دیکے کوئی جاوے
 پھر اول نظر کر لسی کسی درجے باہجہ شماراں
 ایہہ درجے میں بخشے تینوں اجر ثواب قرآنوں
 کتنے درجے جاواں یارب عرض کرے سر کاکے
 ہو تجب کسی اتنے درجے یارب سببیں
 مال تجب کسی یارب اتنے درجے بیوں
 پھر بھی عرض کر لسی یارب اتنے درجے پاواں
 تاں پھر چپ رہے نہ اگوں کوئی جواب سدا کے
 خلیے حرف قرآن مجیدوں اتنے درجے پاسی
 کسی عرض سلامی ہو کے وچہ حضور ر بائے
 حکم ہووے اسے نبردے میری میں دل فکر بہارا
 ورنہ تیری ہن گزیر چکی فرماوے اللہ سببیں
 طہ تے یسین دونوں پھر پڑھی اللہ پاسی

سنے کلام الہی بندہ ایسی لذت پاوے
یا اللہ بن میرے تائیں جلوہ بخش جمالوں
دور حجاب جلال اپنے ذاکرے شہنشاہ عالی
سے بندے کے گفتار میری وا بھی تدرہ خط اکٹھا یا
سوزناں کہ سوجالی سٹھے وچہ قرآن پیارے
کل آیات چھیا سٹھے تے چھ سونا لے چھ ہزاراں
چار سولے تریسے سب کے ہور ہزار چھیا سی
بالا ہزار تے تریسہ لکھ بھی چھ سو ستر نالے
حکمت ہور تھے اک مینوں نظر کتابوں آئی
اتنے وال براب اللہ ہر بندے کے کردا
والا نالی براب بیاں مومن جدوں کر بندہ
درجہ پورہ قرآن پڑھن وا وچہ کتاباں آیا
ہوون اس دن بدن وولے قینے وال تمام
روز ششتر تک اس دیکارن کرے رہن وچائیں

بنجود ہو کے اللہ کے عرض سوال سناوے
حکم پورے لے ویکہ پیارے ساکے حسن کمالوں
ویکہ لقا جمال میرے و امر کرے رب والی
ویکہ ویدار میرا مین تینوں مطالب تے پونچا یا
چو والی اسجبتے نازل ہوئے گنگے ویکہ سارے
پنچو چالی گل رکوشے وچہ حساب شماراں
نقطے اک لکھ پنچ ہزاراں چھ سواتے چوراسی
اتنے حرف مبارک ساکے ہن قرآن وچا لے
قینے حرف کلام اللہ کے گنتی اندر بھائی
پر تھوڑے وال بھی وے آسکے ویکہ کتابوں مروا
قلم قرآن کرے تھوڑے رب اسنوں بخشیندا
جیویے یکسے بندے مصحف پڑھ کر عمل کسا یا
قدرت نال کرے رب پیدا اتنے ملک تمامی
یارب بخشیں یارب بخشیں اس مومن وے تائیں

پندرہویں قرآن و ناسف پر خط قرآن خواناں و عزت دین حضرت محمد مصطفیٰ صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم

جوئی قرآن نہ و ویدہ گھڑا کہے امام غزالی
بنیاں نالوں درجہ آسا ہرگز وودھا تائیں
واہ سبحان اللہ کیا عظمت وینداریب قرآنوں
ڈھونڈن لوک فقیراں تائیں ولیاں ریس کر بندے
جے پڑھے قرآن تے عمل کماوے اجر شہیداں پائے
ہن بنیاں کولوں اگے وودھکے درجہ ہور نہ کوئی
کبتی کنڈ قرآن مجیدوں جس وچہ سب بھلیا یاں
قصے لے کہانیاں دیوں بچ بچ جاوون سارے

انیویں پڑھنے والا اس دا پاورے ادرجہ عالی
ولیاں کولوں گھڑا تائیں اسدا شان کدائیں
باہجہ نبوت پائے درجہ پیغمبراں وے شانوں
اک قرآن جے قابو کرے کیا کیا دلچے پندے
ولیاں کنوں وودھاوے مولانا بنیاں ساکھ رلاوے
خبر نہیں کی شامت اجکل اہل ایماناں ہونی
تے غیر کلاماں شرک بریاں درز زبان بنایاں
ریدے جو احکام پیارے ساکے دلوں ورساے

قدر قرآن نہ رہیسا کوئی اندر اس زمانے
 جکل جسدے لڑکے تائیں ہووے شوق علم دا
 بچ وڑیا جگ درسیاں وچہ پیاسیتیاں خالی
 جے طا بعلوم لہجے کوئی زرد اخروست کوئی نہ کروا
 جو لوگ امیر انہا نہ تیا تیں لوڑ قرآن نہ کافی
 ہو یا قرآن بیتیاں وانگوں حال نہ چھیدا کوئی
 آکا دین عربی اندر جسدن شروع ہو یا سی

وہ پڑھن قرآن تے اکثر جاوڑے کھپ خانے
 اکھن ایہہ قرآنی بچپڑا رسیا نہ ساڑے کم دا
 شوق نہ رہی کسید تیا تیں دین سکھا د نوالی
 بھکھ پیت قرآن نہ پکا واہ وروا واہ وروا
 نے مسکیناں تھیں ورویشا زدی شہل نہ ہوندی تھی
 عدا افسوس جو دین نبی وی ارج بقدری ہوئی
 حضرت کبیا کچھ دن پچھے مڑا تیں ہو جیسا سی

حدیث

بَيْنَ عِوَالِ سَلَامٍ غَيْرِ نَيْتٍ وَسَيْعَةٍ وَكَلَامٍ

او بات ہوئی سن سکویں جوین نبی فرمائی
 ارج دین نبی دا کلیاں اندر زور کرے پکاراں
 ارج دین نبی دا وانگ پالیساں بچہ و اجان دکائی
 ارج دین نبی دا میکس ہو یا جیوں مظلوم چارے
 ارج دین نبی دا عااں تائیں لگدا وانگ کٹاری
 ارج دین نبی دا قدر نہ رہیسا لوکاں قدر گویا
 ارج دین نبی دا بھارو ہو یا سر کوئی استھیں ڈروا
 ارج دین نبی دا بوہے بوہے پھرے آواز کریدا
 ارج دین نبی دا لوکاں کارن ترے لہے بہتیرے
 ارج دین نبی دا ہارے کروا سنگیاں سنگ بلاون
 ایہہ اوہ دین جو ملک عرب تھیں نکلیا مارنقارے
 ایہہ اوہ دین جو وقت نیندے جسدی عالیشانیاں
 ایہہ اوہ دین جو قیصر کسریٰ حسنے سا بولائے
 ایہہ اوہ دین جو اول علم دیاں گوداں اندر پلایا
 ایہہ اوہ دین جو روشن ہو یا جتھیں عالم سارا
 ایہہ اوہ دین بچاؤن کارن کروا جو دل جوئی
 ایہہ اوہ دین جو بچھ جیو جیو جیو جیو جیو

بار بھوہ عریباں دین نبی دا کاہک نہ دین را کوئی
 کوئی نہ بازو پکڑن والا کون لوہے من ساراں
 کوئی نہ واقف بننے والا نہ کوئی بن او بھائی
 رے الفت کرینوالے کوئی جھڑکے کوئی مالے
 حکم شرع ایہویں جان الہی جیویں انکاری
 سچا عمل آتا پتدراں وھرتی وچہ رلا یا
 جنوں دین بلاوے اوہ استھہ کناں تے وھروا
 مے کوئی کاہک میرا بھی اکوں کوئی جواب نہ دیندا
 جیویں جیوں سدا دین اوہ جاون ہرے پچھے
 پر سنگی جیوں آفتوں توں ترے پچھے جیوں
 وچہ پڑیساں جنے کھتے لوں ارج کروا اوہ چارے
 ارج محتاجاں وانگوں زور زور پھرے نما ناں
 ارج او مالک کالاں وانگوں زور وھکے کھائے
 ارج او تیغ جہالاں وی تھیں خاک مٹی وچہ رلیا
 ارج او سکے دی مجلس اندر وسدا کل اندھارا
 اسنوں ارج بچاؤن والا اللہ با اچھ نہ کوئی
 اوہے دینوں ارج ہزاراں خلقاں غافل ہو یاں

ایہہ اوہ دین نبی جسکارن جالیانہ کفر و
 ایہہ اوہ دین اصحاباں جنھیں سب گھر بار لٹائے
 سروتاتے دین خرید یا سٹی کفر پلیتی
 ایہہ اوہ دین جو جسد کچھے وگ گیاں لکھ جاناں
 ایہہ اوہ دین جو جسدے تاپیں مر کے لوکاں پایا
 اے اے ایمانو عقل کر دیکھ اپنی ہوش سنبھا لو
 کجہہ لگے دین تعریب ہو یا کڈ کیتی مسلماناں
 مومن بے پرواہ ہوئے سب وات نہ پچھدا کوئی
 جیوں آل نبی احوال آوارہ کیتا قوم یزیدی
 حد حدوداں شرعی کچھے بھن ترور و بجاپاں
 آپو آپ ہوئے سب مومن کوئی شقیہ کوئی سستی
 اوہ جنجواں والے بو دیاں والے دشمن دین رسولی
 اوہ کرن منراخاں دین نبی نون غلط قرآن بنایا
 ایہہ مومناں آپ کلام اللہ نون ٹھٹھے جان کر لے
 اہل ایماناں آپس دے وچہ جدوں تفرقے ڈالے
 اہل ایماناں آپس دیو چہ ضداں آن و دماپاں
 اہل ایماناں آپس دیو چہ پائے مذہبی جھپڑے
 جد کیتی کڈ کلام اللہ ول جابل بد کرداراں
 کیوں نہ دین نبی دیتا پس کرن مخلول اناڑو
 جو گھر اپنے وی سار نہ رکھے لکاشکے جاوے
 جو مٹھی کھیر یا حلو گوشت لکاشکے جاوے
 اے مومن بھائی ہوش کر دیکھ اپنی چیز سنبھا لو
 کتیا نڈا کم دھرنکے دھریکن چونڈن ہڈ مرداراں
 نسین آپ لکھاو آپ ہنڈاؤ نعمت پیش اڈاؤ
 سب مومن مسلم آپس دیو چہ کر لو کھڑے بھراؤ
 ڈر و خدا دیاں قہراں تقضیں نہ عزت دین گواؤ

اج اوہ گھر بیٹھیاں لبھدا کوئی قبول نہ کروا
 ویس لکائے سہنے جاے سفر قضیے پائے
 موزہ موزہ تیغاں جھلیاں لیسر دینوں کڈ نہ کیتی
 اج اوہ صفت نہ لیتدا کوئی لوڑ نہ بے ایماناں
 اج اوہ با اہجہ تکلف بلدا جاہلاں قرب گنوا یا
 بدعت رسماں کچھے لگ کے دین ایمان نہ گالو
 درور پر پتھماں دانگوں زلدا پھرے نماناں
 رب پناہ دیوے جو حالت دین نبی دی ہوئی
 اوہا حالت مسلماناں اج کیتی دین نبی دی
 عمل قرآن حدیث نہ رسا بدعت رسماں پایاں
 تانکا لہرا دین بہدیناں اس انہاندی پتی
 نال قرآن کریم کے آریاں کس بانغے وی موملی
 تے مومناں دین نون بھانڈیاں کیتا تے کی کراں خدایا
 جد اہل ایمان قرآنوں نٹھے کافراں طعن لکائے
 تانخالی دیکھ قرآن کفاراں مومو طعن لکائے
 تانال قرآن کفار کیتے لگے کرن لڑاپاں
 ناموقعہ تک کلام نون آریہ کرن و کھپڑے
 تے مصحف پاک کلام الہی آیا ہتھ کفاراں
 جد ہوئے مخالف آپس اندر مومن دین و گھاڑو
 اوہ جان پچھان کے چوراں کولوں جھگا آپ لٹاؤ
 وس پڑ پڑا کتے پلے کیوں نہ اسنوں کھساؤن
 ایہہ کھنڈتے کھیر خداوی نعمت کتیاں پیش نہ ڈالو
 ایہہ نعمت رب تسانوں بخشی سو پونہیں کفاراں
 ایہہ نعمت رب دی کتیاں لگے سٹ نہ مول گواؤ
 سو متفرق دین نبی نون ٹھٹھے نہ کرواؤ
 مناں خداوی رحمت کولوں درور وھکائے جاو

میت نعیرت آئے رب سچینوں دین بیکد پاروں
 جیوں بوسے بوسے دھکیا تساں دین رسول خدا
 آوے عقلو دین نبی نون دھکے ویہو نائیں
 واعْتَصِمُوا بِحَبْلِ اللَّهِ جَمِيعًا وَلَا تَفَرَّقُوا سِوَا
 کھلیاں وجہ رلاؤ نائیں پاک کلام خدای

عادتو وال وانگوں پلوچہ کرے تساو داروں
 وقت شفاعت حضرت اینویں کرسن حال تساو
 ایہہ خداں جھکے چھوڑو موڑو واگاں سہرا میں
 یعنی رستہ اللہ والا محکم پکڑو پیارے
 پر مومن یسین من پذیرا کرسن ضد فسادی

ثواب سورہ فاتحہ و سورہ اخلاص و غیرہ

وچہ تفسیر امام غزالی شیخ جنید بتایا
 فاسق اجر خط الم نالے کروا ظلم سولے
 ہو یا تیار جنازہ اُسے دینوں انہاں بلایا
 سقے وجہ میں لڑھا اسنوں نالے عیش خلا میں
 میں پچھیا جو کیونکر تده ایہہ پائی نعمت بھاری
 نالے تده جنازے میریوں جسد تکمہ بھوایا
 دھکیا اس جنازہ تیرا آجا طرف ہماری
 ہور روایت ایسے قسموں عجب مفسر آندی
 اوہ بھی وڈا گناہیں بھارا ڈٹھا اندر خواباں
 سخت حیران ہو کے ہیں استحقاق پچھیا اسد احوالا
 میں کہیا تده ہا صی ہو کے کیونکر بخشش پائی
 پڑھے قرآن مجید جو بندہ بھادیں عیب کلاکے
 پھر میں نال دلا سے اسنوں کہتی عرض دوبارہ
 کہن لگا دو نہہ سورنناں بدلے پائی اسان سائی
 کرا دلا دو خان مبارک روزخ کنوں بچا یا
 جسد سورہ فاتحہ اتری آپر شاہ ابراہاں
 سخت افسوس لگا شیطا نے روز مار ڈھاپیں
 ایسی دولت ملی انہانوں سورہ فاتحہ والی
 وجہ میزان عدالت نے جہر فاتحہ وزن کچھوے

اک زاروخ قید خانے واسی میرا ہمایہ
 اونگ فوت ہو یا اوہ بکدن موت سینہ آئے
 میں انکار جنازیوں کیتا لوکاں پڑھو دفنایا
 سترقبہ اک جنت اندر لیا اسدے تاپیں
 کہتا میں اخلاص ہمیشہ پڑھا ساں ہوں سی
 اوسے وقت خداوند بینوں کر منظور بلایا
 مردو وال و بخشش والا میں ماں ہاری
 ابن نغیث کہے جو ساڈا مویا اک گواہندی
 جیونکر وجہ بہشت معلے کر داسیر تو اباں
 آکھن لگا بخشیا بینوں اللہ پاک نوالے
 کہے جواب جو ابن نغیثا چپ کریں او بھائی
 اسدیتا میں عاصی فاجر مول نہ آکھیا جاوے
 دس کھال ذرا قرآن مجیدوں کیہہ پڑھیا تده پلا
 اک سورہ یسین نے وجہ ہور و خان جو آئی
 پھر سورہ یسین مبارک جنت وجہ پہنچایا
 کرن مبارک دافرشتے آئے ستر ہزاراں
 نالے افسوں محمدیاں تل شان کسیدا نائیں
 کسے پیہر نون جو اگے رب نہ مول و کھالی
 کل قرآنوں وجہ اسد استحقاق و دھوے

وچہ الحیر شریف پیارے ستے آیتاں آیاں
 اک اک وہ جہنم و ملاک اک آیت نارسے
 ستے حرف جو خطیرے واسے وچہ الحمد نہ آسے
 اول شانہ نبی اللہ اس وچہ حکمت آہی
 روز جہانوں جاووں خدا بوں ہوسی بے آرامی
 لا تَدْعُو الْيَوْمَ ثُبُورًا اَكُوں حکم کے رب باری
 نال خدا باں سرسں جہوں پھر جولے جاوون
 اوس ثبور ملاک کولوں بخشش فاختہ واسے
 ووجہا جیم نہ فاختہ اندر کسے ٹکالے آبا
 یجاتے نہ فاختہ اندر ہرگز نازل ہونی
 چو کھتا نہ نازل ہونی اس کارن تقدیروں
 پنجواں شین نہ فاختہ اندر بھیجا حق تعالیٰ
 چھیواں ظنہ آتیا ہرگز سورت اس وچلے
 ستویں ت فضیحت والی مول نہ رب اتاری
 ایہ ست حرف نہ نازل ہوئے فاختہ وچہ تمامی
 فاختہ معنے چابی یعنی کجی کھولن والی
 جس بیماروں سورۃ فاختہ پڑھکے پھوکی جاوے
 ایہ صدق نہ رہیا اجکل کوئی یقین نہ کرنا
 رب آکھے قرآن اسدا خاص شفا انساناں
 ابن سماکوں پچھیا کسے کہے امام غزالی
 اہل قرآن دا ورجہ وڈا ابن سماک بتایا
 کیتی عرض سوائی کیونکر تاساں علم ایہہ پایا
 ٹوٹھما میں استا اپنے نوں خوا بوں حال سنا ندا
 بعد سلاموں پچھیا استحقاق اے استا و ہمارے
 انہاں کہیا ایہہ قبہ بیٹوں بلیا فاختہ پاروں
 تے ہم سورت اخلاصوں میرے سر وشار نورانی

ستاں روز خاں کولوں تابعدار رہا یاں
 سورت فاختہ بند کرسی روز خدے درسا رے
 وکھو وکھ تفصیل انہا ندی کھول سائی جلدے
 بق ثبور جہے اسدے موت عذاب آہلی
 کہیں ثبور ثبور تمامی منگن موت و وامی
 اکو موت نہ منگو تیں مرسو کتنی واری
 پھر مرسں پھر جیون اینویں سدا ہلاکت پاوون
 اس کارن نہیں نازل ہونی ت الحمد وچالے
 وچہ جہنم جاوے نائیں جس الحمد کسا یا
 جس نے فاختہ پڑھیا اسوں خوف عذاب نہ کوئی
 جو صدقوں فاختہ پڑھنی کجی آتش زہریوں
 شریقا مت دنیاوی تعین کجی پڑھنے والا
 نالے رب ظلمات انہیرے قبرتے روزخ واسے
 وریں جہانیں پڑھنے والا پاکے نہیں خواری
 کل عذاباں کولوں بخشش رب نجات مدامی
 اسدے پڑھیاں ہر ہک مشکل کھول دے رب عالی
 نشاء اللہ فضل ہوئے وکھ جاندا نظر نہ آوے
 جے کر عمل قرآنوں دے بھاوے نہ بیماراں
 پرافسوس جو نسخہ اسدا خبر نہیں تاواں
 سبحناں دجیاں وچوں حضرت کبیرا وچہ عالی
 پیغمبر اندے نال برابر شان انہا ندا آیا
 ابن سماک کہیا جو مینوں سفنہ نظری آیا
 سبز قبہ وچہ بیٹھا ہو پار شیم سبز ہنڈاں دا
 مرنے کچھے تادھ ایہہ کہیا کجہہ پائے منصب بھاکے
 تے سورت فاختہ بدلے کپڑے بخش اے سرکاروں
 انہاں سورتاں بدلے بلیا ایہہ انعام ربانی

کیتی عرض سماک دوبارہ اس بزرگ سے تائیں
 کہنا بزرگ ساروچہ اخلاص جے ہوندا ولدا
 ایسے میں ایہہ تے سورتاں پڑھدا ساں نت بھائی
 ناں اخلاص پڑھاں ہر تائیں صدقوں وردنیا یا
 باقی واقراں تمامی پڑھدا لوکاں پاروں
 صدافسون جو اس زمانے عادت بعضیاں ہوتی
 ہک پڑھن نمازاں لوکاں کارن کرن دکھالے بازی
 ہک وچہ نماز دکھالے کارن کروے طول درازی
 ہک بندے پھول قرآن جدوں کوئی جان بندہ آیا
 آپوں عمل نہ کروے اس تے لوکاں مار ڈراون
 واعظاں کیں جلوہ بر مخراب و منبر حے کنند
 واعظ چہڑے منبر چڑھکے لوکاں متیں دیند
 ہک اچی اچی لوکاں کارن کروے وردنراں
 ہک مکی پھروے ٹانگ جتھے کچھ لوک اکٹھے ہوں
 ہک پڑھن نماز جدوں کوئی سرتے بنے مصیبت بھاری
 ہک مجلس وچہ نمازیاں والی جسویے پھس جاون
 ہک فجری دے منہ دھوون کارن انی مسیتی وڑے
 ہک چٹ چٹیاں پڑھن نمازاں جن کپڑے دھوون
 پھریل پوے نازھوں سرگنر جاون گذر ہمینے
 ہک لوکاندے دکھلاون کارن سدا تلاوت کروے
 ہک لوکاندے سامنے کرن سخت جہت دکھالے بھائی
 روز قیامت حکم کسے ایسیاں لوکاں تائیں
 دینیا اندر پایا تساں مطلب اپنے دل وا
 وچہ جناب قبول نہ ہوں ایسے عمل ریائی
 اجر اخلاص تے فاتحہ سدا وچہ حساب نہ آوے
 حضرت جابر کسے روایت کہیا رسول سواکے

کل قرآنوں کیوں نہ بینوں ملے اجر جزائیں
 ہر صورت دے بدلے بینوں اجر زیادہ ملدا
 پچھلی راتیں اللہ باہجوں ہور نہ سندا کاہی
 رب اپنے نوں راضی کیتا تاں ایہہ درجہ پایا
 تائیں اسدا اجر نہ ملیا خالق دی سرکاروں
 کروے عمل دکھالے کارن نیت ثواب نہ کوئی
 تاں جو لوک اسڈے تائیں جان نیک نمازی
 ہک وچہ قرابت لوکاں کارن کروے خوشی آواری
 ہک کمر و عظم سناون لوکاں اپنا آپ بھلا یا
 جیونکر خواجہ حافظ صاحب وچہ دیوان لیاون
 چوں بخاوت حے رواں کار دیگر حے کنند
 گھر جاون تاں انہاں گلاندہ آپ خلاف کریند
 دوچہ چوری استھ وچہ تسبیح پڑھدے استغفار
 وقت بے وقت پچھانن تائیں نیت نماز کھلوون
 بنے مقدمہ پوے معزولی یا طاعون بیماری
 شرموں شرمی پڑھن نمازاں کجہہ ثواب نہ پاون
 ہک جہت گواہی روز جمعہ دے مسج نمازاں پڑھدے
 ہک تداگ پڑھن نمازاں کجہہ ثواب نہ پاون
 ہک مسج قضا عمری دن ٹکڑاں مارن اک کھینے
 ہک اچیاں بانگاں دیہن ریاول رہنیں مل نہ ڈرے
 قسم خدا دی نفع نہ پاون ایسے عمل ریائی
 عمل ریادا ہر تسانوں جاتا ہن کجہہ سندا تائیں
 لوکاں نیک تسانوں جاتا ہن کجہہ نہ مل وا
 جو ایہہ کرسن دوزخ شرسن جاں جہنم آئی
 سونو بھراؤ تساڈ تائیں ہور حدیث سانی جائے
 سورج نکلے بعد جو مومن وچہ سوار زیہاڑے

مذکورہ سے ہر حرکت فاتحہ تک پاک واری
استغفار پڑھتے ہیں واری بعد اسلوں جہانی
جنتی عمر گذرتے اندر اس نے پاپ کما کے
حضرت عائشہ رضی اللہ عنہا سے مور روایت جہانی
تھے نقل جو آخر والے مومن بندہ کوئی
ورے جمعے تک جتنیاں بدیاں سمجھیں ہمارے ہون
تفحص کوئی اخلاص کے دن پڑھدا نال پیاراں
یا حضرت اس بندے آپر کی شے واجب ہوئی
ثالث قرآن اخلاص وے تاہیں پاک نبی فرماوے
ثالث قرآنوں تری بچھا حصہ جو کوئی پڑھدا بھائی
تے سارا پڑھے قرآن جو مومن اول آخر تاہیں
مرض الموت اپنی وجہ مومن جو اخلاص کماوے
قبر عذاب عذاب قیامت ہو ر عذاب جو پلدا
پل سے بلوں ہر بندے نوں لنگھناں مرضری
ہو ر ثواب اخلاص مجیدوں کہیا رسول غفاری
ستر حویلی وجہ بہشتاں ہسی اسلوں جہانی
ستر ستر تخت نورانی ہر ہر محفل وچالے
کل تختاں تے شکل عجائب حوراں زیور بھریاں
جے ہک تہا نہا ندے کہ پریوں دینا اندر آوے
ایہہ اسباب تیار تمام ہو یا انہساں کارن
دوناں اجر لے استائیں جو وینہہ وار الاوسے
نال اخلاص دلیدے جو کوئی پڑھدا دوسے واری
وے کے کل و ما جیا اس نے اپنا آپ جنابوں
غیبہ اندر ایہہ حکایت پیر پیراں فرمائی
عرض کرے یا حضرت دسویا عمل چنگیرا
دلے اپنی دستی اندر جا کے خیر سناواں !

تے تھے نقل بھی پاک مک واری پڑھدا مرد غفاری
بھی اتنی وار روز نبی تے پڑھدا نال صفائی
اسدن توڑی رفتہ زچوں ساکے رب مٹائے
نال پیار حدیث مبارک پاک نبی فرمائی
پڑھدا روز جمعے ست واری اسلوں بخشش ہوئی
حکم کرے رب دفتر وچوں رب فرشتے دعوون
حضرت شکے و حیات کہیا عرض کیتی پھر یاراں
تا حضرت کہیا جنت ربا اس نوں شک نہ کوئی
جو اخلاص پڑھے تن واری اجر ختم واپاوے
کہے امام غزالی اس نے ثلث نبوت پانی
اجر نبوت کل و اسلوں وینا اللہ سائیں
کل عذاباں کولوں اسلوں اللہ پاک بچاوے
بھی دروازہ روزخ والا اسدیکارن نہ کھدا
اسدیتاہیں پار لنگھاون چک فرشتے زوری
جو مومن اخلاص اخلاصوں پڑھدا ہے دس واری
ہر ہر اندر ستر ستر مومن محفل نورانی
ستر ستر قسماں ہر تے فرش غالیچے ڈالے
قسموں قسم پوشاکاں کہیاں انہاں بہشتی پریاں
کل زمین معطر ہووے پاک نبی فرماوے
نال صدق اخلاص مبارک جو دس وار پکارن
جتنا پڑھے نہ یا وہ اتنا اجر نہ یا وہ پاوے
گو پاک اس قیمت اپنی اللہ اگے تاری
دوسے وار پڑھدا ایہہ کچھ بلدا اجر ثوابوں
پکدن ہک اعرابی آیا پاس رسول خدائی
جس نے عمل کماواں ہووے چنگا خاتمہ میرا
تاں اسلوں فرماون لگا پاک رسول سچاواں

روز جمعے کے فجر میں پچھلے پڑھیں دو گانہ بھائی
 زوجی رکعت فاتحہ پچھلے سورت چھیکڑ والی
 استھیں پچھلے چار رکعتاں اٹھکے پڑھیں دوبارہ
 تے قل، اخلاص، انجا پچھلے پنجیہ ۲۵ وار پڑھیوے
 ستر وار سلاموں پچھلے پڑھ لاجول پیارے
 حضرت کیا جادوں بہشتاں حکم ہووے میں تائیں
 جو کوئی ہو بھی پڑھی اسوں با ترتیب صفائی
 ہو فضیلت آئی نظری فاتحہ تے اخلاصوں
 پنیٹھ دفعہ اخلاص پڑھے الحادوں پچھلے بھائی
 پندرہ واری آیت الکرسی پڑھا بعد سلاموں
 ہر آیت کے بدلے درجہ چتے عمریوں پاوے
 عیبالوالہ دفتر اسدا کرنا پاک الہی !
 اوسے راتیں پڑھنے والا جے کرفوت ہو جاوے
 ہو ثواب اخلاص تے فاتحہ خبر کتابوں پائی
 پڑھے دو گانہ ہر رکعت وچہ فاتحہ ہک واری
 جس میت نون درجہ اسدا پڑھکے بخشا جاوے
 سورہ بقرہ فضیلت وڈی سمجھو سچ یقینوں
 سن اصحاباں پاک نبی نون ہونی بہتی شادی
 جو کوئی مومن آخر بقرون پڑھا سوندی واری
 بقراتے عمران جو دونوں سورتاں ہین قرآنوں
 جسدن روز قیامت ہوسی پاک نبی فرماون
 دفتر بدیاں آپ اٹھاون پکڑا نہاں تھیں سار
 بخش خدایا بخش خدایا اس جرمے تائیں
 ٹنگ اتے یلین جو دونوں قبران اندر جاون
 کوارے یلین مبارک جو کوئی پڑھے پڑھاوے
 بالتفصیل بیان انہاندا جے توں چاہیں بھائی

پہلی رکعت بعد الحمدوں سورت نلق بتائی
 پھر سورت واری آیت کرسی بعد سلام و سالی
 ہک ہک وار انجا آئے سورت بعد الحمدوں یارا
 ہر رکعت وچہ ایہو قرأت پھر سلام پھر یوے
 کریں ذعا پھر استھیں پچھلے خالق وی سرکارے
 ہرگز قدم نہ پاواں جد تک تینوں نہ لے جائیں
 لے کے نال برابر اسوں جنت ورتاں بھائی
 جو کوئی مومن پڑھے دو گانہ رات سوار اخلاصوں
 ہر رکعت وچہ ایہو قرأت پاک نبی فرمائی
 پھر استغفار بھی پندرہ واری خبر رسول اماموں
 اتنا اجر ملے اس تائیں پاک نبی فرماوے
 وچہ بہشتاں جاوے پاوے دوزخ کنوں مائی
 حضرت پاک نبی فرمایا موت شہادت پاوے
 جو کوئی بندہ رات جمعہ کے مغرب پچھلے بھائی
 تے ستر واری فاتحہ پچھلے پڑھے اخلاص پکاری
 روز خدیباں عذاباں کولوں اسوں رب پکاوے
 آخر آیت بقرون جسدن آئی پاک نبی نون
 ستر ہزار فرشتہ آیا کرن مبارک باوی
 گویا کہ اس رات تمامی نفلان وچہ گذاری
 ابو امامہ شان انہاندا کہے حدیث بیانوں
 پڑھنے والیا نون ایہہ دونوں وچہ دربار لیجاون
 وانگ وکیلاں جھکڑا کر سن خالق دی سرکارے
 رحمت فضلوں جنت اسوں بخشے مالک سائیں
 اپنے پڑھنے والیاں کولوں قبر عذاب پٹا دن
 ختم کرے میں وار قرآنوں اتنا درجہ پاوے
 دیکھا حوال قیامت وچوں جو سکین بنائی

ہو سزا فضائل مصحف ذکر نہ کیتا جاندا

ہن تعظیم قرآن مجیدوں اکھ پذیر سناندا

میان عزت و تعظیم قرآن عظیم الشان

وجہ تفسیر امام غزالی لکھیا نظری آیا
یا اس ہو کتاب کسے تھیں کر کے نقل سنایا
اصلی حال سداواں تینوں جو ایسہ بات و ماٹی
بلکہ اس مستے اندر آیا ہک سوالی
بولیا ہک بزرگ جو تینوں سے کچھ یاد قرآنوں
بزرگ کیا سنا سناؤں پر موعے اس سنائی
و یکمہ ثواب فقیر اسدا جو کچھ بلیا تینوں
بزرگ کہا جتنا تر کہ سارا کراں حوالے
ایسہ گل سن کے بزرگ کولوں سائل اکھ سنایا
کیتا آن سوال فقیراں نال کمال لا چاری
عاجز تک کے اکھو مینوں ویرچ کلام ربانی
بھانویں ہو ر عمر ہی ہووے ڈھیوے وینا ساری
صدافنسوس جو جکل تلاں قدر قرآن نہ پیندے
سنو حقیقت ایسہ گل کہہ کے گیا سوالی خالی
رحمت بونداں جاری ہویاں و سیاہینہ کربدا
اچن چیت سوارہ کی نے آکر شکل دکھائی
سائل نول فرماون لگا اوہ مقبول نغفاری
کیتا جاں اقبال سوالی اسنوں فرحت آئی
کیتا حکم جو ایسہ سب درماں کرتوں خرچ پیار
کر و اعرض فقیر نانا اس اسوار وے تائیں
بیری حال حقیقت تینوں کس نے وی ساری
بولیا اوہ اسوار سو مارا میں ہاں صدق تمہارا
من اپنے مالک دی کرتوں مد و حمایت یاری

عبدالستار ایسہ قصہ سارا ہو وجہ فرمایا
یا اوس آپ نہ اکھیں ڈٹھا سنکر نظم بنایا
وجہ بغداد مسیت محمد ابن سماک اپوائی
عرض کرے کچھ بخشو مینوں جیوں فقیر اندی چالی
کہندا لکو سورة فاتحہ مینوں یاف زبانون
تاں پھر بزرگ سائل تائیں ایسہ گل کھی بھائی
سائل اکھیا کتنی اسدی قیمت دیسین مینوں
ورم وینار تے کپڑاں تازو ریاں تالے
تیرے کول کلام الہی میں نہیں وچن آیا
نام خدا کچھ درماں منگیان جاتا تساں وپاری
میں اک حرف نہ ویرچاں اسدا کارن وینا فانی
کدی نہ ویرچاں کدی نہ ویرچاں پاک کلام غفاری
اک جوانی بدلے جا کے سارا ختم کر بندے
جانگیا اک گورستانوں بدلی آگئی کالی
جاوڑیا اک حجرے اندر سائل لکدا کدا
گھوٹے آپر چڑھیا ہویا سبز پوشاکی لائی
توہاں فاتحہ وچن کولوں ہویا سیس انکاری
کڑھ کے کھیلی درماں والی اسدے ہتھ پھڑائی
جاں ایسہ ختم ہویاں پھر تینوں ولساں ہو و زبانا
ہیں تول کون خدا و بندہ مینوں وی جھائیں
کھتوں ہر وی دل تیرے آن کتنی نعم تواری
خاص جنایوں ہویا مینوں حکم حمایت یارا
دونوں جہانی سنگی تیرا کیتا اکثر باری

زہیں اسودہ عمر اس ساری فکر نہ کریں ذرا بی
چھپوں اس غریب نما نے کدھر کے دریاں گنیاں
اک پاسے دریاں دے لکھی سورت فاتحہ ساری
واہ سبحان اللہ و من قسمت جاگے بھاگ نہ پیاں
جو مومن پڑھے قرآن نے دلوچہ دنیا حرص نکاڑے
اے بندے کیا دولت تینوں اسماں عطا فرمائی
جسد گھر چہ عمل جو اہر ہوں گنج خزانے
دنیا اندر قدر انہاں تیرا قدر نہ کوئی
جو عزت کرے کلام اللہ وی دونی عزت پیندا

ایسے گل کہہ کے غالب ہو یا اوہ اسوار شتابی
و من ہزار برابر پوریاں و چہ حساباں بنیاں
اکیا سے اخلاص مبارک قدرت قلم منواری
ایسی دولت رب جنہا نون کینتی و چہ نصیبیاں
غنیاں دیول دیکھے حرصوں جھڑک خدا فرماے
پھر توں زرداراں دل تکیں تینوں شرم نہ آئی
پھر اوہ ٹھیکراں دل دیکھے عقل نہیں ناوانے
دیکھیں گا اکول اسٹے جو تدھ عزت ہوئی
دوہاں جہاناں اندر اُسدی اللہ قدر کریندا

حکایت

سن تینوں ہک سویلے دی درساں کھول کہانی
ستر برس ہو یا اس گلنوں یا کچھ کمی زیادہ
ہک ہندو واقرض دنیا سی مومن اس وچاے
اوہک ہک دن ہندو آکے تنگ کیتا اس تائیں
مومن عاجز مفلس آتا پلے ہک نہ پائی
ہنیں تاں ہک قرآن عجائب بھاری قیمت والا
سانوں اُسدی لوڑ نہ کوئی نہ میں پڑھیا ہو یا
لے جاتوں اوہ گروی کرے اپنے پاس دکائیں
خوش ہو کے لے آیا صد و پاک قرآن گرامی
جھاڑ غبار کئی برساں دی عطر پھیل لگایا
و کھڑا آلا اس دیکارن خوب عجوب سجایا
نت سویرے جاں اوہ کھڑی نہاوسے کپڑی پاوی
و صوپ و صکھاوسے پھل پھانے نویں چھاڑ چڑھاوسے
جاں اوہ صحیح کلام اللہ وی خدمت اندر حباندا
تھوڑے عرصے اندر اس نے اتنی دولت پائی
آخر اک دن اس مومن دل اوہا کھڑی آیا

اپنے خاص بزرگاں تینوں دسی بات و مانی
اندر تلک اسٹے ہو یا کمرنا ویکھ خدا و
اوہ منگے ایسے دیسے نائیں نت اوہ لاندالارے
دیہ شباب روپے تینوں بہتی دیر نہ لائیں
نتاں کر کر کہندا اسنوں دے کچھ مہلت بھائی
گھر میرے و چہ پیا چروکا سوہنا خطا او جبالا
پتو دادے دی رسم مطابق پھٹکے دھریا ہو یا
جدوں روپے ویساں تینوں لے اوساں استائیں
دھوڑے ہوئے خلاف جو اُسے دھوڑے آن نامی
نالے ہووے خلاف عجیب اوپر قرآن چڑھا با
کئی ظہدیاں عزتاں کر کے آئے وچہ لگایا
پہلے پیل کلام اللہ وی آن زیارت پاوسے
جینو کرشمہ رسوم ہندو اندا پورا عمل کماوسے
امر دل و ور و پئے آدن مال خوشی دے چہا بندا
اندر باہر سماوسے نائیں و من الغام خدائی
گل روپہ چھتا آتا اس دے پیش لگایا

کہندا ایسی دولت تینوں بخشی اللہ باری
 وہیہ بن قرض میرا اس وچوں ایسب ملک ہے تیرا
 تا پھر کھول حقیقت ساری کھتری آکھ سنائی
 وہیہ قرآن میرا بن سینوں میں ہن آپ رکھیاں
 بہت تقاضا کیتا او نہاں پئی لڑائی بھاری
 اینویں اچکل مومن ہے کہ قدر قرآنے پاوں
 قدر قرآن چو پندے مومن اس تے عمل کرنیے
 پر افسوس جو اہل ایمان قدر قرآن نہ پایا
 ضد و صرف کلام اللہ وی عزت کرنے پاروں
 جے مومن بھی عزت جان عمل قرآن کساوں

ہن تک قرض نہ لاہیو میرا نیت تیری ماری
 ہو حیران بناوے مسلم کوں ملک سے میرا
 مسلم کہندا ہے اسدی میں کچھ قدر نہ پائی
 کھتری کہندا ایسی نعمت تینوں کدی نہ ویساں
 کھتری مول قرآن نہ دتا دولت بخشی ساری
 یک یک آیت بدلے سارے لڑ لڑ کے مر جاوں
 گلی گلی کدگالاں وانگول کیوں اج و نچ پندے
 ناہیں رب انہاند تیا میں زر در او پر پشایا
 کتنی دولت حاصل کیتی خالق دی سرکاروں
 کیوں محتاج کسیدے ہوون کیوں نہ دولت پاوں

وَقَالَ الرَّسُولُ يَا رَبِّ إِنَّ قَوْمِي اتَّخَذُوا هَذَا الْقُرْآنَ مَهْجُورًا ۝۱۱۱

جس دن حاضر اللہ اگے ہوئی خلقت ساری
 کہے پیغمبر آس دن اندر یارب قوم جو میری
 نہ اس مال بیان لیا تے ناں انہاں عمل کسا یا
 ایہ ساری عمراں دنیا اندر نٹھے پھرے قرآنوں
 قصے اتے کہانیاں انہاں پڑھ پڑھ عمراں کالی
 کہے قرآن نہ شادیاں او پر کینجہ بھٹ سداؤ
 ایہ چھوڑ قرآنوں کنڈ پچھاڑی کینجہ بھٹ سداؤ
 کہے قرآن نہ مال خدا سے شرک کھاؤ کوئی
 کہے قرآن جو بھینیاں وھیماں رناں ستر ساکھاؤ
 کہے قرآن بیاج نہ کھاؤ خمر نہ پیو ناسے
 کہے قرآن نہ ناہ نہ کرنا رب سچے بھینیاں ڈرناں
 کہے قرآن جو نعیت جھوٹیل کرو پر ہینر تھامی
 کہے قرآن نہ مال بیتیاں کھاؤ کرو نہ چوری
 کہے قرآن جو رب سچے وی کر پو فرما نہرواری
 اج انہاندی خدمت اندر میں ایہ عرض ستاندا

کرن شکایت قوم اپنی زی پاک رسول بھاری
 چھوڑیا انہاں قرآن ووراڈا خاص کلام جو تیری
 کدا یہ امت میری وچوں بندے بار خدا یا
 جھوٹے پڑھو جو جھوٹیاں جھوٹے بھولی کرن ایمانوں
 روگردانی کرن قرآنوں رہے ایمانوں خالی
 تے آتشازی باجیاں اندر ضائع مال و خاندے
 نہ وصول وگاؤ نرم بجاو نہ اسراف کماؤ
 ایہ سچ بھج ورن شرک دی کھیں مار خدا وی ہوئی
 ایہ اٹھی کھل انہانوں زیون بیشک پڑ پھر آؤ
 ایہ کھان بیاجاں خمر شراباں بھر بھر پین پیاسے
 ایہ آکھن اسماں کرنا کرنا یا نہ رہیا مرناں
 ایہ جھوٹے گواہیاں نعیت چلی کرے نہ ہن دلا می
 ایہ وہ لوہے کم کرنیے تیا کھس کھس کھاوں روزی
 ایہ رب انوں چھوڑیا میرے نیرے گئے نہ عمر ان ساری
 نہ ایہ امت میری یارب نہ میں نبی او نہاں وا

حکایت بادشاہ محمود غزنوی متعلقہ نغمہ قرآن کریم و حامدہ فضائل

دنیا تھیں جد غزنی والا شاہ محمود سدھایا
رحمت بخشش رب سچیدی گھیر یا اسدیتا میں
اندربانع ہشتاں والے سیر کرے من بھالے
دنیا اندر مسلم کتے کانر تدھ ہزاراں
شاہ فرمایا اے ولی اللہ اوہ ایہ بات نہ کوئی
کہ راتیں میں سونے کارن دلوچہ قصدا اٹھایا
کیا خیال جو میں سن ایٹھے کہتی سون تیار
میں سوساں ایہہ خالی رہی کیا تجو زبناواں
پھر کیتا خیال جو دو جے خانے جا کر لہڑا میں
سرت ایہہ کرے شکایت آخر پیش خداوند باری
بہت قیاس کیتے اس راتیں نیندر غالب ہوئی
اڈرک وضو ساز شتابی ادوں مصحف چایا
کر و خیال جو اگلے بزرگ کیا تعظیمیاں کر دے
جنہاں اٹھاں تے بھار قرآناں اگلے لوک لہندے
شہ قرآن لہن بھارا دلوں رسن آرزوے
اک بزرگدی گل کرن اس گھوڑیوں کاٹھی لاری
بزرگ ادوں مصحف چلیا زین اندر رکھ چھوڑی
اجدے بزرگ منجیاں تلے رکھن قرآن کتاباں
سماوات ایہہ کیتے بے اوبی دعویٰ کرن اسلامی
جس مالک وادنا کھاوں اسدا قدر نہ جانن !
جس محسن نے لکھ ہزاراں فیض انعام پوچھائے
جے ہکا ونے دوست طرفوں خط کوئی لے آوے
فجنوں پیر کتے دے بکدن راہ وچہ کھلا چھیندرا
جنوں کیسا پار میرے دی گلیوں ایہہ لنگھ آیا

بعد وفاتوں اکس ولینوں خوابے اندر آیا
کتے پورا انعام ہزاراں بخشے خالق سائیں
ونیکہ آسودہ اسدیتا میں کہیا وبنی زبائے
اسدے بدلے اللہ یلیوں زبیاں موج بہاراں
سن میں بات سناواں تینوں جیوں ایہہ بخشش ہوئی
آئے وچہ کلام الہی یلیوں نظری آیا
تے ساری رات قرآن خدا دارسی وچہ بیاری
روز قیامت ایسے عیبوں شکے پکڑیا جاواں
پھر پھر بھی سمجھیاں دل تھیں ایہہ گل واجب ناہیں
نس کیا سی یلیوں چھار کے ہونے متناں قہاری
ایسے فکر قیاس اسارا اس نہ بیٹھا کوئی
ساری رات تلاوت کیتی تاں ایہہ ورجہ پایا
جس کوٹھے وچہ مصحف ہونے آسودہ ہونوں ٹلے
آپ نہ پھر انہاں تے چڑھدے اتنا ادب کریدے
کیا جمال ہماروں پکڑن کھچے لک کے ٹروسے
کسے ناواقف کاٹھی آتے و مصری کلام الہی
پھر نہ سرگزاں اس کاٹھی تے چڑھیاں لوری
آپ نے چڑھ سوون انہاں تے خبر نہ عیب ہوا باں
نہ اسلام نہ دین انہاں نہ آکر وکے تک حرامی
حق تسلیم کلام اللہ وادرا نہ مول پکھیا تن
لاکھاں جیف کتاب اسدی وادرا نہ ادب کھائے
پر ت پر ت کے ویکھ بندہ نال کھچے لاوسے
ونیکہ کسے نے پچھیا سنوں کیوں توں لاو کر نیدرا
سنکے کھوج اندے پر ہونے اس بھی سپر دکایا

یاراں نے جو کہتے ہو وہ بھی ہوں پیارے
 خالی عشق و محبت کو لوں قلب جنہاں بے سیراں
 چھٹا پذیر نصیحت نامے کی پٹری کا رے لگوں
 ختم کریں سن باب فضائل چند مسائل دسکے
 پڑے قرآن جو کوئی بندہ کہے امام غزالی
 جیونکر تہہ بھلا یا ناپاں و نیا و چہ میں تائیں
 مورثو اب جو کوئی مومن پڑھے کلام زبانی
 الفوں دسٹے لاموں دسٹے میموں دسٹے آیاں
 سورت ہک قرآن جمیدیں تربت پڑھے جو کوئی
 جنت و چہ رب اسدیکارن رکھہ پیدا ہک کروا
 اک پترے پہلے چہ بنادہ چلے و امروا میں
 مور فضیلت جو کوئی بندہ پڑھے قرآن پیاروں
 خنداں زکی تفصیل منصل پاک بنی فریانی
 آسا زور و زرخ تھیں اسنوں رکھی اللہ سائیں

۱۔ ہر ایک چیز میں جو کچھ ہے اس میں ایک ہی چیز ہے جو کچھ ہے اس میں ایک ہی چیز ہے

پیرا فسوس جو اہل ایمانناں بے کرم و سارے
 بے ادبیاں نون نفع نہ ہوئے جسے سو دیاں نظیراں
 اپنا آپ سنواریں پہلے تاں پھر بولیں آگوں
 لماناں پینڈا منزل بھاری جا میں گمراں کس کے
 وقت تلاوت اسدیتائیں آگے اللہ عالی ۲
 ایویں میں بھی آخر اندر تہہ بھلا ساں تائیں
 سر حرفوں و نیکیاں اسنوں بخش ہوون رحمانی
 جتنے حرف پکڑے اتنیاں اس نکویاں پایاں
 یاووں یاو پڑھے یا تک کے سب برابر ہوئی
 اتنا لماناں چوڑا سا بہ ہو سی اس شجر و
 ٹروا ٹروا بڑھا ہووے سا بہ ٹکدا نائیں
 ست خندق او سے زور او زور خطلی ناروں
 اک ہزار پڑھے واپینڈا سر خندق چوڑائی
 یارب آپ پذیر بندہ سونوں و زرخ کنوں بچائیں

فضائل سورت یوسف

سن ذکر فضیلت سورت یوسف میں کچھ لکھا جان بھائی
 بھی لقرہ کار حدیث کشافوں نقل ثبوت لیا یا
 اپنے بال بچے نوں جو کوئی سوزہ ایہہ پڑھاوے
 جان کنڈن دا ویلا اسنوں کروا رب سو کھالے
 بارل سوزناں اجر برابر ملدا اسدے پاروں
 جیوں الحمد پڑھے کوئی بندہ پاک بنی فرماوے
 بقدر پڑھے تہاں اسدے پترے ظالم کوئی نہ آوند
 جو سورت عمران پڑھے اس شاہ دا خون نہ کوئی
 جو سورت اعراف پڑھے جس ہرے قلب نورانی
 چھیاں سورت توبہ تائیں جو کوئی پڑھے پڑھاوے

وچہ کشف الاسرار کتابے جویں روایت آئی
 جو سورت یوسف دسو لوکاں امر بنی فرمایا
 تے اہل عیال خلاناں تائیں کرتیقین سکھاوے
 ہووے راللا زبے اسنوں وینداریب تعالے
 بھی کل انہا ندیاں خوبیاں حاصل خالق ذی سرکاروں
 ناشکری تھیں اسدیتائیں اللہ پاک بچاوے
 نہ کوئی کسدا موہندا اسنوں چور نہ کوئی پوندا
 جو انعام پڑھے استائیں رزق کث نش ہوئی
 ودر ہون ظلمات تمامی غفلت و ہم شیطاناں
 باطن اسدا صاف ہووے رب میل نفاق لہاوے

جو کوئی پڑھے الم نشرح نون پاوے فرحت شادی
سورت جن پڑھے جو بندہ بچد اثر شیطا نون
سورۃ عصر بلائے شعلہ آتش غضب ہٹاوے
جو سورت اخلاص پڑھے بپ کفر نہیہ سٹاندا
انہاں باراں سورتاں اندر جو جو خوبیاں آیاں
تھنا اجر ثواب انہاں کے پڑھیاں حاصل تھیندا
ایسی ایہہ مبارک سورت کتنا فیض پہنچاوے

ولدی تنگی جاوے اُسدی رب پاوے آزادی
جناں تھیں محفوظ خداوند رکھے امن اماں
غصہ کا ڈر ہے نہ ہرگز ٹھنڈا کیلھے پاوے
قل و صوفے کل منع اندر سے زینوں چانن لانا
ہک سورت یوسف کے بدلے من جسے بھلیا یاں
اتنا اجر ثواب برابراں اس سورت دا تھیندا
حضرت کہیا جو ایہہ پڑھدا سجھے خوبیاں پاوے

شان نزول سورۃ یوسف

کرن روایت بکدن حضرت سید شاہ جمالان
ہکی بغل مبارک اندر پایا حسن شاہ مزوہ
کریں حسن و امانہ سرچیں لاڈ پیار کہ بندے
ٹوٹھا غیرت رب سچیدی جو شان دیو چہ آئی
ہلکے کچھ جیب میرے تھیں حکم کیتا رب سبیل
جبرائیل امین خداوی طرف زمین کے آبا
بعد سلام پیغام الہی نال آداب پکارے
حضرت اکھیا آہو بھائی اسوجہ شک نہ کافی
تاں جبرائیل کہیا یا حضرت کپڑا بہت پیدا
دونوں بلع کی دے میوے ہکی اصلوں آکے
دونوں موتی کس لڑی دے دونوں گوہر پیارے
دونوں تارے کس بروج و دونوں نور بنی دے
دوہاں نون میں دوست رکھاں مکو جتنا جاناں
یا حضرت ایہہ دونوں بیٹے جو تادھ بہت پیار
دوہے داسر ٹینوں اکدن دھرتی اپر ٹھہری
ریدی صفت صبور کہیندا دوتیاں نال عبوری
جاں ایہہ خبر ڈراون ماری جبرائیل سنائی

حسن حسین شہزادیاں زبیں کیتا پیار کمالان
دوہی وچہ حسین سولہ ہے جو ہے ولی خدا وا
کریں حسین ولی دے تائیں حضرت بے پندے
اوسے ویلے طرف زمین دے بھجیا وحی الہی
ایہہ دو لڑکے بہت پیارے ہیں تارے تائیں
خدمت وچہ رسول اللہ دے آن سلام سنایا
یا حضرت ایہہ کچھ تینوں لکڑ بہت پیار
ایہہ دو گوشے جگر پیری و اکھیا ندی روشنائی
حضرت کہیا دوہاں اندر فرق نہیں کچھ بارا
ایہہ دو کپڑے ہکی گلزاروں رب عطا فرمائے
دونوں ٹکڑے قرص فلک دے سوج جن سولہ
دونوں میرے دوستے سکے دونوں جن علی دے
ایہہ گل شکے پاک نبی نون کہندا نبی رباناں
ہکی نون تقدیر خداوی زہر دوا کے مارے
نال دوتاں نے غیرت بددی ایہہ تماشا کہ کسی
تے سجناں نال غوری پاروں کور و غیرت پوری
شکے پاک رسول اللہ نون ترت بیہوشی آئی

سورت خلق پڑھے جو بچد کوکوں مکر کمالان + سورۃ وائاس سلاوے جاوے کھراں

ہوش پئی تاں دونوں بیٹے پاک رسول بلائے
جبرائیل پچھڑے میرے کیڑا مارن والا
کیا فرشتے امت تیری قتل انہاںوں کر سی
تے کرن شہید حسین ولی نون و صہرتی کر بل والی
چھم چھم سنجوں جاری ہو یاں کہیا نبی سوارے

دوہاں طرفوں دیکھو وحی نون پھر حضرت فرمائے
وہاں سالوں کس دہتھنوں پیون اجل بیالہ
شاہ حسن نون زہرے گی موت شہادت مرسی
سن ایہ خبراں روون لگے پاک محمد عالی
امت تیری قتل کر سی میرے پت پیارے

اُمَّتِي يَوْمِئِذٍ بِي وَ يَرْجِعُونَ شَفَاعَتِي ثُمَّ يَقْتُلُونَ اَوْلَادِي كَجِبَامِنِ اُمَّتِي ط

اوہ میرے نال ایمان لیاون اس شفاعت لاون
ایسے نعم و چہ نبی سوارا کر واپٹھ گزارہ
سورت یوسف نال لیا یا کنڈا کر و بھوئی
قتل کرن اولاد تیری نون لوگ حواست والے
عاصی اُمّت آل نبی نے کرن ظالم کمبایاں
ایہ ناسکے نہ آل تیری تھیں ہوسن لوگ گناہیں
کر و تسلی کر و تسلی اے عزت نبیاں وی
پڑھیا حال یوسف حضرت ہوئی صبر قراری
بہت بزرگاں سور بھی لکھے شان نزول گرامی

پھر اولاد میری نون مارن امت عجب کہاون
تاں جو جبرائیل فرشتہ آیا پھر دو بارہ
یا نبی اللہ اس گل اندر کرا فسوس نہ کوئی
تے یوسف نال بھراواں سکیاں دیکھو جو کتنے حالے
تے دیکھو احوال جو نال یوسف کیتا سکیاں بھایاں
کی ہو یا جے کرن بے ادبی کوئی تعجب تاہیں
تیری خاص تسلی کارن میں ایہ سورت آندی
کس مفسر سورت یوسف اسدن رب اتاری
ایہ نقرہ کار تباوے استھیں ہٹھ تمساحی

موجب مخصوص شدن این قصہ بہ احسن لقصص

ہسن ایہ گل واضح کرنی چاہیے نال بریدی بیدی
کتنے سور قضا اص بنیاں ذکر فر آنے آیا
اس قصے نون احسن کر کے خاص کیتا رب والی
پہلی اسدی وجہ جو قصہ ہے ایہ جتنا بھائی
ساری اوہ متواتر گذری سلسلہ داپیارسے
جتنی مدت یعقوب نبی دی یوسف باہجہ و مانی
اسی برس بتاون بعضے بعضے چالی سالان

جو احسن کیوں فرمایا اسنوں پاک خداوند باری
ہور کسے نون اللہ صاحب احسن نہ فرمایا
اسدے اندر سور و جواں کس مفسر عالی
اول تھیں لے آخر تاہیں جتنی بات و مانی
جو نکر بصری حسن ہور لے تھیں کرن روایت سادے
اتنی مدت رہی برابر ایہ پتہ در و کرسائی
نقرہ کاروں اسی برسوں ثابت نال اقوالاں

اتنے سال جدائی اندر رہیا پیغمبر روندا
ہر سالوں زنت لڑیاں خبراں ہر ماہ لڑیاں باناں
ہر دن روگ تے سوگ زیادہ ہر ساعت ہر پہلے
آخر ملدیاں تائیں رہیا غم واسلسہ جاری

نت نواں دکھ یعقوبے نوں دمدم نازل ہوندا
ہر شفقے وچہ لڑیں قضیے روندیاں گزریاں راتاں
سر پلکارے کرے دعائیں مولے یوسف میلے
تا اس تائیں احسن قصہ آکھیا اللہ باری

وجہ دوم

دوجی وجہ سناواں تینوں جو راوی فرمائی
اول قصہ د سننے والا رب کریم تعالیٰ
تربجا حال یوسف دا جس نوں رب کریم بولایا
چوتھا وچہ قرآن کریمے آیا ذکر تمسامی
چارہ کریم اکٹھے ہوئے اس قصے وچہ بھائی

چار کریمیاں دے دل نسبت اس قصے دی آئی
پھر رسول کریم اسانوں آن سناواں حالا
انّ هذا الا نکت کریم وچہ قرآن جو آیا
ایہ سب قرآن کریموں ثابت دیکھ آیات گرامی
تا احسن فرمایا اسنوں دوجی وجہ سنائی

نکتہ

نکتہ ہور نجائب ایقے جے کر سمجھے کوئی
جیونکر چارہ کریمیاں پاروں احسن ہو یا قصہ
اول رب کریم اپنے دامومن بندہ آیا
پڑھے قرآن کریم تربجا بھی ایمان لیاوے
جنہیں صفتیں احسن ہو یا قصہ یوسف والا

مومن دی بھی نال احسن ہونے صفت مشابہ ہوندا
ایسویں چارہ کریمیاں اندر مومن دا بھی حصہ
دوجا امت نبی کریموں اس نوں رب بنلایا
چوتھا نبی آدم نوں آپ کریم بتا دے
اوہ سب صفتاں مومن اندر پایاں رب تعالیٰ

وجہ سوم

تربجی وجہ جو احسن والی دساں تیرے تائیں
ہک سورت وچہ کسے نبی دا اکٹھا ذکر نہ آیا
جیوں کہ بارہاں سورتاں اندر قصہ آدم والا
ایسویں چوداں سورتاں اندر قصہ ہود نبی دا
قصہ لوط نبی دا آیا وچہ نواں دے بھائی
تساں وچہ شعیب نبی دا آیا ذکر پیارے
چونہہ وچہ ذکر یونس دا آیا پنجواں وچہ داؤدے
قصہ حضرت نہکریا دا اتناں وچہ تمسامی
توہیں حقیقت یحییٰ والی دونہہ وچہ نازل ہوندا

کل حالات پیغمبراں جو جو ذکر کیتے رب سائیں
کتنی جائیں تھوڑا تھوڑا متفرق فرمایا
بارہاں سورتاں اندر کیتا نوح دا ذکر تعالیٰ
وچہ اٹھاراں سورتاں آیا ذکر خلیل صفی دا
وچہ انتری سورتاں حالت موسیٰ دی سمجھائی
دونہہ وچہ ذکر عزیز تے دونہہ وچہ حال ایوب سوارے
حال سلیمان وچہ چوہاں خالفدے فرمودے
وچہ نواں دے بن مریم دا آیا ذکر گرامی
متفرق ایہ قصے سارے نہیں اکٹھا کوئی

تاہیں اس قصے نوں اللہ احسن کر فرمایا

تے قصہ حضرت یوسفؑ الایک سورۃ وچ آیا

وجہ چہارم

سبھناں ہتھ بیگانہ اندر سے قصیں دکھ قضیے پائے
اپنے خویشاں ہرگز ماہاں کھا دیاں تاہیں
تا ایہ قصہ احسن ہو یا پنجویں وجہ سناواں

چوتھی وجہ جو کل نبیاندر سے قصے رب سناے
یا کفاروں ظلم کماے دنیاں بہت ایذاہیں
تے حضرت یوسف نال کماے جو جفا کھراواں

وجہ پنجم

تنے جگہ نصیحت والیاں بن یحییٰ فرماے
ہر حالت وجہ اللہ اگے رہیا ہمیش سواہی
اوکھا بھاویں سوکھا ہو یا رہیا اطاعت کردا
کدیں کسے تے رنج نہ ہو یا پسندیاں عمر گذاری
اوہ بریا یاں بدلے کردا ہر دے نال بھلا یاں
بھایا نونوں پھر بھائی سمجھیا جنہاں کھو ہے وجہ پایا
اوڑک راضی ہو فرمایا جو ہوئی سو ہوئی
تا ایہ قصہ احسن ہو یا انہاں صفتاں پاروں

ان احوال نہایت احسن اس قصے وجہ آئے
اول نومی سختی جو کچھ حضرت یوسف جالی
رہیا بردا یا سر کردا سدا مطیع اسرودا
ووجہ احسن خلق جو اس نے کیتا عمر اساری
سے ایذا یاں اس نے پایاں لوک کرن بریا یاں
ترتیباً وجہ احسان سروت ثابت قائم نکایا
عوض جفا و ثا کما یا بدلہ لیا نہ کوئی
ایہ تین صفتاں یوسف تائیں بخش ہو یاں سرکاروں

وجہ ششم

جو اس قصے قصیں حاصل ہونامی طرز محباں والی
جیونکر پنڈ دکھانامی چاکے سراپے تے دہرے
جیونکر سہن فراق وچھوڑے جیونکر وچھڑے بلرے
جیونکر پھر معشوق انہاں نونوں جھڑکاں ناز دکھاوون
جیونکر چنگ نہ لیجا کھائی جیونکر جان حلائی
جیوں یعقوب فراقوں روناہیاں کتنے سال ننگھائے
جیونکر پھر یعقوب نبی نوں یوسف رب ملا یا
تاہیں اسدا نام مبارک رب نے احسن دھریا

ایہ بھی وجہ بزرگاں لکھی احسن ہونے والی
جیونکر عشق پیار محبت عاشق صادق کرے
جیونکر حال معشوقانہ شوق رکھن وچہ دلیے
جیونکر عاشق معشوقانہ دے دستے بجز کساوون
جیونکر حسن یوسف دے جگہ چہ آتش عشق مچائی
جیونکر یوسف قیدیاں کٹیاں وخت قضے پائے
جیوں زلیخا صادق نبھایا وصل سجن دا پایا
طرح طرح دا حال عجائب اس قصے وجہ بھریا

وجہ ہفتم

جو پے ایہ سارا قصہ اینویں امر نبی قصیں خالی
تا ایہ قصہ یوسف والا احسن سدا جا جائے

ستین وجہ امام شیری ایہ بھی حک نکالی
حکم احکام شریعت والے اندرے وچ نہ آئے

وجہ ہشتم

اٹھواں اس سببوں اسنوں احسن رب فرمائے
 کسین مفسر پاس نبی دے آدن لوک گناہیں
 تا حال یوسف وار رب انہا نون بسیا کھول سچاں
 جاں پھر یوسف دے در ٹنگے ہوش مندے سارے
 یعنی اج دن اُپر تساڈے شیب گناہ نہ کوئی
 اینویں جیونکہ غیب کما کے تیں معاف کرو
 میں ہاں اکرم کرم میرے دانہ کوئی حد اندازہ
 جو او گنہاراں نون ایہہ قصہ آس فضل دی لائے
 سن سن قہر غدا بس آیاتاں رور و مارن ڈھکاہیں
 دیکھو کیا کیا ظلم کما کے یوسف نال بھراواں
 لا تزیب تا کیم یوسف کر کے کرم پکارے
 بخش دتی تفسیر تھامی جو گستاخی ہوئی
 ہاں میں عالی بخش والا آدے تے بخش و
 او گنہاراں کارن کھلا رحمت دا دروازہ

وجہ نهم

نالویں وجہ جو اس قصے وجہ ذکر خدا دیاں یاراں
 رہدیاں یاراں نال جو بندہ کرے محبت یاری
 حضرت یوسف نال نہ لہنجا جاوےں پیار نہ بھایا
 اول لذت بکراں والی شیب زمانے پائی
 تریجا وجہ بڈھاپے اسنوں بخشی رب جوانی
 پنچواں وصل سخن دا پایا دور ہوئی سہجوری
 ستواں جد کم صورت ہوئی لاٹاں سن کھایاں
 نالواں بت پرستی چھوڑی حق پرستی پائی
 یوسف دے یازانے وچوں ایہہ سب نعمتاں پائیاں
 کتے یاراں نال جو کرن محبت درجے پان ہزاراں
 اسنوں بھی رب دوہیں جہا نہیں عزت بخشے بھاری
 اہل بہشتاں والا درجہ دنیا اندر پایا!
 دو جانا بینائی کیوں رب بخشی بینائی
 چوتھا بعد فقیری سڑکے پھیر ملی سلطانی
 چھوواں دھکے کھا کھا پائی مقبولی منظوری
 اٹھواں بعد ضعیفی ملیاں قوتاں دون سواپاں
 دسواں طالب بنوں اچھے رب مطلوب بنائی
 تا ایہہ قصہ احسن ہیریا آکھ سٹاواں بجایاں

وجہ دہم

دسواں موجب دساں تینوں جو میں کتابوں پایا
 سبھنا نڈا رب چنگا کیتا خاتمہ آخر کاروں
 جیونکہ کیتا ظلم بھراواں اوڑک ملی معافی
 کتنی مدت رہی نہ لہنجا وجہ فراقاں کسری
 یوسف کھوہ بھراواں پایا تہ مصیبت جانی
 اینویں نیک انجام خدا نے بخشے سبھناں تائیں
 ہور بھی بہت وجہ ہاں اسدیاں آیاں نظر کتابوں
 تصور ابھتا حال جنہا نڈا اس قصے وجہ آیا
 تے چنگے خاتمے والا قصہ احسن ہے سرکاروں
 جدا رہیا یعقوب پیغمبر وصل دھیا بھراکافی
 اوڑک وصل مجنڈا پایا آس بنی پھرا سدی
 آخر رب بنایا اسنوں شہر مصر دال دالی
 اس سببوں احسن اس نون کہیا اللہ سائیں
 ایہہ میں دتوہاں کیتیاں نقل تو ابوں!

ہن کچھ آکھ سگیاواں تینوں حالت یوسفؑ والی جیوں تفسیر یوسفؑ کے اندر کہے امام غزالی

بیان فوقیت حسن یوسف علیہ السلام پر جملہ مخلوقات

اتنا حسن جمال یوسفؑ نون کیونکر سہوہ آیا
جسد ن کل انعام خدا نے وندے وچہ جہاناں
باقی دے انعام تمامی بنیاں وچہ کھلا دے
نور نو پیغمبراں نون دے اک اک خلقت ساری
اک حصہ کل خلقت وندیا نور اور یسے پائے
نور بخشے رب نوح نبی نون اک دنیا وچہ آیا
اک حصہ وچہ سارے جگہے وندیا اللہ سائیں
دستیں حصے دار رب کیتا مالک عالم سارا
نور ساری نون ملے اکلیاں و سواں خلقت تائیں
نور حضرت عیسیٰؑ نون ملے اک عالم نون میتا
باقی دے سب یوسفؑ آستے روہر دتا رب باری
اک ہزار برابر حصہ کیتا رب گرامی
باقی دے سب یوسفؑ لے کے بنیاں شاہ معشوقاں
اک حصہ مخلوق تمامی راوی ذکر سنانے
سارے اورہ کمال اکٹھے ملے محمدؐ تائیں
اورہ سب پاک محمدؐ پایاں محبوبی دے پاروں
حسن جمال محمدؐ جتنا ناہیں ہورہ کسے نون
رب امانت کر کے اُسدا حسن جمال لکھا یا
نور منورہ ویکھ نبی دا آئی رشک قمر نون
تے کئی ہزار نبی وچہ خوبی و دھ گئی اس نالوں
تا محبوب حبیب خدا دا دنیا اندر آیا
چو دیں طبقیں غالب ہو یا جلوہ نور صفا دا
اگر سی شرس ہو کے شرمندہ تک کے نورہ یگانہ

کبدن پاک نبی دے تائیں کسے سوال الایا
پاک نبی فرمایا اسنوں سن اے نیک جواناں
اسدن حصے یوسفؑ وچہ آیا حسن پیارے
سہر انعاموں دست و دست حصے کیتے اللہ باری
جیونکر عقل فرست اللہ حصے دست بنائے
ایسویں حکم تحمل اللہ حصے دست بنایا
صفوت بھی دس حصے کیتا نوکی دے تائیں
نور حصے ایوبؑ نبی نون ملیا صبر سہارا
حصے دس صلابت کر کے وندے خالق سائیں
سہر جو لکھنے پڑھنے والا وہ حصے رب کیتا
حسن جمالوں دسواں حصہ پایا دنیا ساری
وچہ مخزن اسرار کہے جو جتنا حسن تمامی
اس وچوں اک حصہ خالق وندے یا وچہ مخلوقاں
خالق فصاحت دے نور حصے پاک محمدؐ پائے
بھی ہور کمال جو کل بنیاں نون بخشے اللہ سائیں
کل نہیں جو اک اک خوبی بخش ہونی سرکاروں
ایسویں حسن جو یوسفؑ والا ملیا پاک نبی نون
کرن روایت جسد یوسفؑ جگہ حصے لہر صلیا
اورہ حسن دتا پھر اللہ پاک نبی سرورہ نون
یوسفؑ نون رب اک خوبی بخشی حسن جمالوں
ستر ہزاراں پردہ خالق پاک نبی پہر پایا
بکو پردہ رب اٹھایا شب معراج نبی دا
چن سورج اورہ تاب نہ جھلے لوح تلم اسماناں

جے پردے سب اٹھا کے اسدن وحی تجھ تک
جاں حسن یوسفی وچہ دینے صفت نبی فرمائی
سن کر صفت یوسفی مائی عائشہ نے فرمایا
جے زناں مصر دیاں یوسف میرا دیکھدیاں اکوری
القصہ پوشیدہ رہیا حسن جو شاہ نبیان دا
جے یوسف وانگو حسن نبی دا ظاہر رب کریندا
یوسف جس کو چے جا لنگھدا پوندا جھٹک دیواراں
جسدی صفت حسابوں باہر عقولوں دورہ کلاماں
لکھ توالہ یوسف والا مطلب کھوں اصل دا

خالق باہجوں کون پذیرا وہ جلوہ جصل سکدا
تاں مائی عائشہ کول زنائیاں آکر گل سنائی
اوه کی جان نبی میریدا جنہاں جمال نہ پایا
تا دینوں کٹھیاں ہتھاں بدلے محمدی کھا کٹاری
جسویا ندا حسن کسے نہیں نہیں دکھا لیا جاندا
دوہاں جہانناں اندر اسدا کپڑا مل بھریندا
چوداں طبق منور کردی دیسی شاہ ابراہاں
اسدی صفت مقدس اندر کیا مقدور غلاماں
کرن اڈیکاں یار پیارے کوئی ذکر بہن چلدا

بیان معائنہ کردن آدم صفی اللہ بہ اولاد خود و دیدن جمال یوسفی

کرن روایت جسدم آدم گندم دانہ کھایا
صدیاں چار برابر اس نے کیتی گریہ زاری
جس ویلے رب کرم کما پار حمت بخشش پائی
قدرت واسقہ اللہ صاحب کنڈا اسدی پردہ ریا
نکلی لپٹت مبارک زوجوں کل اولاد آدم دی
عرش فرش تک گیا تجلی نور نبی سرور دا
اس حقین پیچھے حاضر ہوئے جو پیغمبر سارے
آپوں آپ صفاں کر کھلے جیوں جیوں باہر آئے
بکول ضائع بکول طالع بکول صفاں کنگالاں
بکول شاہ امیر اکابر تاجاں تختاں والے
ایہیں صفاں قیامت اندر ہوسن روزہ حشر دے
بکول نیکو کار خا دے بندے نیک کھارون
بکول فرج محمدیانی ٹوہ سنت والہ
بکول ذاکر بکول شا کہ بکول ہون غاندی
بکول صابر وچہ مصائب صبر کماون والے

غیرت ہوئی رب سچیدی جنتوں باہر آیا
چار سیاں برسوں حقین پیچھے کرم کیتا رب باری
کل اولاد صفی اللہ نور اللہ پاک و کھائی
نقش کل نبی آدم دارب نے حاضر کریا
سبھناں نالوں اول ہو یا ظاہر نور محمدی
آدم دیکھ پڑھے تسبیحاں جلوہ خیر بشر دا
کل شہید مجاہد غاندی ولی خدا دے پیارے
بکول مومن بکول کافر جہا جہا کھلوائے
بکول دنیا دار کھلا دے صاحب دولت مالاں
بکول صفاں رعیت والیاں کھلیاں آن والے
کل پیغمبر امتاں نالے قبر الہوں درد دے
بکول او گنہگارے فاسق فاجر ہون
بکول طرفے پیر و شیطاناں بدعت والہ چالہ
بکول تارک ہوسن بکول روز پلہ مساندی
بکول بے صبری وچہ پٹ پٹ حال و نجاون والے

کہوں حاجی بیت اللہ سے حجان کہیو اسے
 کہوں مسکیناں دے اُتے رحم کماون والے
 کہوں عالم کہوں واعظ و عظم سناون والے
 کہوں جو اکھیڑن والے نشہ اداون والے
 کہوں جھوٹ الاون والے گانا گاون والے
 کہوں کنجہ نچاؤن والے بھنڈ کھڈاون والے
 کہوں گاناں بھنن والے سہرے پاون والے
 کہوں ہوسن شرع مطابق عقد پڑھاون والے
 کہوں جاہر غاصب ظالم جگ اکاون والے
 کہوں ذہنی علم کن باں درس پڑھاون والے
 کہوں جادو کرنے والے لڑنے لاون والے
 کہوں رشوت کھاؤن والے سود گناون والے
 کہوں دھارہ کہیو اسے مال چراون والے
 کہوں خونی زہانی کہوں بت بنانے والے
 کہوں سرف حدود دودھ اسراف کماون والے
 کہوں سخی دلیر بہادر صدقے ذلیون والے
 کہوں عاشق صادق کہوں معشوق قادرے لڑنے
 ملے جزا موافق عملاں سہ لڑنے دے تائیں
 ایویں اُسدن آدم تائیں رب اولاد دکھالی
 اکھیں اگوں دودھ ہٹایا پردہ اللہ بارہی
 ستے لطیف زمین دے ڈٹے مشرق مغرب تائیں
 سارے طبق زمین بنا روشن ہو یا اسدے لوزیوں
 کل حقیقت اسدی اللہ آدم نوں سمجھائی
 چکے نور پیشانی آپہ نکلی لاک حسندی
 حکم ہو یا اوہ نوح پیغمبر ہو سی آدم ثانی
 اپنیاں تابعداں کارن بیڑا کہ بنا ہی

کہوں فسق فجوریاں اندر بڈ بڈ مرنے والے
 کہوں ہوسن مال یتیمیاں لٹ لٹ کھاؤن والے
 کہوں و غلط نصیحت کہوں نس نس جاؤن والے
 کہوں بھنگاں پیوون والے سوٹے لاؤن والے
 کہوں گلہ سناؤن والے دین الاون والے
 کہوں ڈھول و گاؤن والے ترم بجاون والے
 کہوں کھارے پڑھنے والے سانگ بناون والے
 کہوں رسماں ریتیاں پیچھے دین کھڑاون والے
 کہوں ہوسن منصف عادل عدل کماون والے
 کہوں غیر شرع تعلیمیاں بادی سکھاون والے
 کہوں جھوٹے ولی سدا کے خلق چھٹاون والے
 کہوں موہی دھردھی ٹھگی لوٹی پاون والے
 کہوں بولی باز مزاجی چغلیاں لاون والے
 کہوں مسلمان سدا کے ریش مناون والے
 کہوں تیرندہ گتیاں تلے جو لٹکاون والے
 کہوں ہون گھوس ناقابل شرم مخیل منہ کائے
 کہوں ہوسن مالک مولے کہوں بردے گولے
 نیکان تائیں نیک جزا میں بہیاں تہ سزائیں
 جنگا مندا سہرا کہ بندہ غنی فقیر سوا لی
 آئی نظر خلیفے تائیں حال حقیقت ساری
 پہلے طبقہ شہیت پیغمبر کہہ داحمد شنائیں
 ایہ ہے حضرت شہیت پیغمبر ہو یا حکم حضوروں
 دوجے طبقے اندر دکھا نوح پیغمبر بھائی
 آدم و یحییٰ متجسس شکل مشابہ چن دی
 قہر غذا ہوں دشمن اسدے غرق ہون طوفانی
 امن امان طوفانوں اپنی امت پارہ لنگھائی

ڈکھا پھر خلیل اللہ نور تیسرے طبقے اندر
 حسب تقیوں پہلے بیت اللہ دی ایہ عمارت کرئی
 چوتھے طبقے اندر ڈکھا اسماعیل سو بار
 پنجویں وجہ اسحاق پیغمبر کروا شکر رباناں
 ستویں طبقے اندر جسادم آدم جھاتی پائی
 روپ انوب شماروں باہر تاب نہ جھلی جائے
 سوہنی صورت سوہنی سیرت متھے نور چمکدا
 شوکت شان دباس شہانہ سرتے تاج نورانی
 تیغ سنہری قبضے والی لٹکے نال کمر دے
 چاروں طرف ستر ستر نوری ملک کھلوتے
 حشمت عظمت شان شرافت عزت تے وڈیاں
 رخ سن تے اکھیں روون دل فکراں وجہ جھروا
 حضرت آدم تک یوسف دل بہت ہو یا حیرانی
 عرض کرے درگاہ ربے دی یارب بارخدا یا
 کی اندیشہ اس دے تائیں کیوں بے چینی پائی
 حکم ہو یا ایہ نبی پیارا درد جدایاں پاوے
 ایہہ گل سن کے حضرت آدم کہیا الفت پاروں
 اسن حضرت آدم اسدا یوسف نام ٹکا یا
 چھاتی نال لگایا آدم حضرت یوسف تائیں
 یارب ایس پیارے تائیں سوہنا سوہر و دہائیں
 حکم ہو یا اولاد تیری وجہ کرساں ایہ لاثانی
 اگے حسن یوسف دا آبا و نیا وجہ سوایا
 اگے شمع حسندی آہی لٹ لٹ کرتے والی
 اگے تاب نہ جھلن دیندا اسدا حسن دلارا
 اگے نانگ مریدہ آہا پھر کھبھالہ سو یا
 راوی ابن عباس بتاوے نور جو یوسف والا

رب فرمایا ہے ایہہ حضرت ابراہیم پیغمبر
 نار کراں گلزار ایسیتے آتش تقیوں نہ ڈرسی
 جان کرے قربان اساتقیوں ایہہ محبوب پیارا
 چھویں وجہ یعقوب سو بار ذکر کرے من بجانا
 سوہنی صورت یوسف والی اس نظری آئی
 شکل نورانی چین آسمانی دیکھدیاں غش کھاوے
 حور پیری انسان اوہدے ول ساہواں دیکھ سکے
 سیرت ساری نبیاں والی صورت باد شہبانی
 ملک نورانی سجے کھجے جھلمل جھلمل کر دے
 وجہ مقابل شجر سعادت نوروں ڈال پروتے
 کول کھلوتا رووے یوسف نیناں جھڑیاں لایاں
 ظاہر سکھیا باطن دکھیا بہت دے آزر دہ
 پیری شفقت اتے محبت لوں لوں وجہ سمائی
 اس ماہ پارے کسارے فکروں رو روحال و تجایا
 ایسی سوہنی شکل مبارک کسدے غم روانی
 ولسی وطن گھر باروں نکلے ونج پردیس و کاوے
 نہ رو یوسف نہ رو یوسف فضل ہو سی سرکروں
 یوسف معنی بھرنیوالا افسوسناں وجہ آیا
 نال پیاراں چین اسنوں کروا پھر دعائیں
 حسن جمال جوانی جو میں ہو رہ عطا فرمائیں
 اسدی خوش تصویریں کرسن جان لکھاں تہرانی
 نال دعا آدم دے اللہ دونوں رنگ چٹھھایا
 انوں تیل و گایا آدم دونی لٹ نکالی
 زیور پین دعائیں والا ہو یا بہت پیارا
 دس پذیر اسدے لٹیاں جگ بچیا کہ مو یا
 اول حضرت آدم تائیں بخشیا رب تعالیٰ

اس حق میں بچے شہید نبی نوح رب عطا فرمایا
 جد لگ تائیں زندہ رہا حضرت نوح سہارا
 کافر حضرت نوح بنی نون دیون لکھ ایذا نہیں
 بھاویں زخم ہو جاوے تا بھی اتنا درد نہ ہوندا
 اوہ حق سناوے دین سکھاوے سبد لطف بولاوے
 جس ویلے اوہ وعظ کریدے اُپر پہاڑی چڑھ کے
 کافروں کناں وچہ پاوے اُس دے حرفوں ڈکے
 دنیا جاوے پتھراں تلے اتنے وٹے مارن
 مرجھا ہن اُس دے اندر جند نہ رہ گئی گائی
 بچھوں جبرائیل فرشتہ بھیجیا رب دا آوے
 پھر اوہ وعظ سناوے لوکاں پھراوے لب جاوے
 ایہہ حال برابر رہیا ساڈھے نو سو سالان
 نور یوسفدا پشتوں اللہ قدرت نال بلایا
 کر و تھل یا نبی اللہ جھلو جو سر آیاں
 اس حق میں بچھے نور یوسف دا ملیا ابراہیمے
 پھر اسحاق پیغمبر تائیں ملیا نور یگانہ
 سارا حال یعقوب نبی دا لکھنے وچہ نہ آوے

پشت بہ پشتی ریشیوں بچھے حضرت نوح دل آرا
 تل لگ تائیں نور یوسفدا اسوچہ کرے گزارا
 برکت نور یوسفدی صد مہ پہنچے نہ اس تائیں
 چک چک کافر پتھر مارن جتھے نبی کھوندا
 کافر گون کرن مزاخاں کسے یقین نہ آوے
 ساری دنیا ستے آوازہ بدل و انگوں کڑکے
 جاں گلپاں وچہ ملے پیغمبر کسلا کسلا کر دے
 آکھن ہن نہ اویسی سالوں وعظ سناوے کارن
 آون چھوڑ گھر انوں سارے کر دے خوشی سوئی
 نال پراندے پیغمبر نون لہا پتھر کڑھ جاوے
 پھر جبریل نکالے اسنوں اینویں سال و باون
 اور ڈک بھیج طوفان خدا نے بوڑیا بد افعالاں
 کہندا آپے بد لے پاسن جنہاں ظلم کسایا
 روز قیامت کجھن آپے جدوں سزائیں پایاں
 تائیں امن امان چنہ وچہ رکھیا رب کریمے
 اس حق میں بچھے یعقوب بے وچہ کیتا آن لکانہ
 مشن نمونہ اسدے وچوں ذکر سنایا جانے

ذکر حضرت یعقوب علیہ السلام

دو بیٹے اسحاق نبی دے پہلا عیص سوہارا
 ہکی جملوں پیدا ہوئے دو نوں جوڑے بھائی
 بچھوں اسدے قدم مبارک دو جا پگڑی آیا
 عیص بہادر نون رب بخش قوت زور جوانی
 اسمعیل ذبح اللہ سی چاچا انہاں دو ہاندا
 تسمیہ نام آہا اس بی بی نیک طبیعت والی
 سی یعقوب کوارا ابے پیو نا بیٹا ہو یا

دو جاسی یعقوب پیغمبر رب دا خاص پیارا
 پہاوں غیص تولد ہو یا صاحب زور صفائی
 تائیں چا یعقوب پیارا ما پیاں نام ٹکایا
 نرم طبیعت یعقوب بے وی حسن اندر لاثانی
 اسدے گھراک بیٹی آہی راوی ذکر بیاندا
 اسدے نال نکاح پڑھایا عیص بہادر عالی
 زمام شکر گزارے رب دا لوں لوں ذکر پرویا

دو نوں پتر پو اپنے دی خدمت حاضر کر دے
 بہت محبت عیص پتر دی رکھ دا باپ بہارا
 کتنے سال گزارے انہاں اینویں خوشی خوشائیں
 سد کے عیص پتر دے تائیں ایہہ فرمان سنایا
 جے آج گوشت آن کھوادیں اے فرزند پیالے
 دیوے رب پیغمبری تینوں مرسل خاص بناوے
 تیرے نال پیار اسدا جدوں ودھ زیادہ
 کی جانے اسحاق و چارہ کوں خدا نوں بھادے
 تدبیر اندازہ نہ چلدا مول اگے تقدیراں
 جس دن شاہ حسین بہارا کہیں طرف سد پایا
 راتو راتیں نٹھے حضرت لکے دے دل دھائے
 دو جی راتیں پھر اٹھ ٹر دے لکے دے دل دھایاں
 اینویں ست راتیں اٹھ ٹر دے نہ نیچے دل مکے
 مول قضا قضا نہ ہووے دانائی تدبیروں
 امر خدا داندیاں تائیں مول نہ نسو دیندا
 حضرت حیدر صفر کوہوں پچھیا کسے سوالی
 حضرت شاہ علی فرمایا جو میں کراں ارادہ
 میں کچھ کراں تجویزاں بوہ کچھ ہوہ کریندا
 اس گلوں میں رب سچے نوں قادر منطلق آیا
 سنوں حقیقت عیص بہادہ آہا وڈا شکاری
 کر کے نیت شکار کرن دی جنگل طرف سر پایا
 کر کے پیار بتاوے اسنوں سن بچہ میں واری
 لے آ کوئی شکار جو اسدا میں آج گوشت کھاواں
 گیا شکار کرن اوہ باہر تیرا ویر پیارا
 ہور دساں میں اکل تینوں استخیں بہت سکھالی
 کر کے صاف شتابی اس نوں خوب کباب بنائیں

جو فرمان سناوے بابل چم اکھیں تے دھروے
 مائی نوں اس نالوں ودھ کے سی یعقوب پیارا
 اوڑک اک دن قدرت اپنی لٹا ہر کیتی سائیں
 ہے آج گوشت کھاوون کارن دل میرا سدھرایا
 کراں دعائیں تیرے کارن خالق دی سرکارے
 میرے بعد نبوت درجہ تدھ تائیں سٹھ آٹھ
 دل چاہے جو تیرے اُپد اترے وحی خدا دا
 اوہ چاہندا عیص پیغمبر ہووے رب یعقوب بناوے
 جاں تقدیر الہی آوے رہن ویچے تدبیراں
 کر منصور حرولی نے شاہ حسین سنیانا
 ساری رات چلائے گھوڑے فخری کرہاں
 فخر ہوئی تا اوہو جانیں کرہل واسیاں آیاں
 آخر ہو لاچار لگائے ڈیرے کرہل پکے
 دسو کیتول نئے کوئی قادر دی تقدیروں
 بندہ ہوہ کرے تجویزاں خالق ہوہ کریندا
 کیونکہ تساں شریکوں خالی جاتا اللہ والی
 اس دے تائیں ضائع کردا غالب امر خدا دا
 اپنے کم کسے وچہ ناپیں دخل کسے نوں دیندا
 وحدہ باہجہ شریکوں اللہ صفتاں نال پچھاتا
 سن فرمان پدہ دا اس نے کیتی تری تیاری
 پچھوں یعقوب لے نوں اماں اپنے پاس بلا یا
 یاپ تیرے آج عیص پتر نوں حکم کیتا ایہہ جاری
 کراں دعا جنابوں تینوں پیغمبری دلوواں
 تینوں مول شکار کرن دا یاد نہیں دل سارا
 لے بکرا بک گھرا اپنے دا ذبح کریں فی الحالی
 بھائی نالوں اگے جا کے بابل پیش لگائیں

اسحقیں پہلے تیرے تائیں مولا نبی بناوے
خدمت وچہ اسحاق نبی دے آن کباب لکھایا
یعقوب بے کجھ گل نہ کیتی بی بی عرض سنائی
ہو راضی پیغمبر پچھدا صدہ شابلش کس آندا
آندا ایہہ فرزندہ تساڈے نام نہ دسیا کائی
دل وچہ سمجھیا عیص پیارا پکڑ شکار لیا یا
کون کباب لیا ون والا اصلی خبر نہ ہوئی
دیوں دعائیں کردا اسنوں جس اوہ کھانا آندا
کرو دعائیں اسدے حق وچہ جس ایہہ چیز کھوئی
جس ایہہ گوشت آندا یارب اسنوں نبی بنائیں

کھاوے باپ تے راضی ہوئے نیک دعا فرماوے
یعقوب بے پھر اینویں کیتا جیویں مائی فرمایا
چپ چپا تے کول کھلو تے دونوں بیٹا مائی
لو حضرت ایہہ گوشت تازہ بھن کباب لیا ندا
یعقوب بے دے بولن کولوں اگے بولی مائی
آکھ جزاک اللہ پیغمبر منہ وچہ لقمہ پایا
سی اسحاق نابینا اس نون پتہ نہ لگا کوئی
خوب کباب مصالچیاں والا جیوں جیوں حضرت کھانا
کھانے تھیں جد فارغ ہوئے بی بی عرض سنائی
کیتیاں پھر اسحاق پیغمبر وچہ جناب دعائیں

واپس آمدن عیص از شکار و وفات حضرت اسحاق علیہ السلام

پچھوں عیص شکاروں واپس پکڑ شکار لیا یا
لے بابل میں تیری خاطر ایہہ گوشت لے آندا
وچہ حیرانی نبی خدا دا ہو گیا چپ چپاتا
ایہہ کی حالات لے اللہ ساڈے نال دیا یا
نال کشف اسحاق نبی نون اللہ پاک جتانے
جسنوں گوشت آتن کارن حکم کیتا تدہ یار
نال دعائوت اسماں بخش دتی اس تائیں
سارا حال جتایا اسنوں اللہ پاک تعالیٰ
شفقت نال محبت بے حد بیٹے نون فرمایا
لے گیا تاج نبوت والا قسمت جسدی آہی
ایپر لیگیا سبقت کر کے اوہ یعقوب پیارا
کسدی طاقت موڈ دکھانے رب دا حکم تعالیٰ
نہ وس تیرا نہ وس میرا رب ہے دیون ہارا

جد یعقوب دعائیں لے کے باپ کولوں لڑ آیا
باپ پیارے دی وچہ خدمت آکر عرض سناندا
جسویے اس عیص پتر دانی آواز چچھاتا
ہو متعجب کرے دیلاں یارب بار خدا یا
نہ کجھ آوے نہ کجھ جاوے نا کوئی سخن الایسے
ہے ایہہ عیص نبیا تیرا وڈا پت پیارا
اگلاسی یعقوب پیارا جو لے گیا دعائیں
وچہ مقدر آہا اسنوں امر نبوت والا
سن خبراں اسحاق نبی نون رحم دے وچہ آیا
فرزند تقدیر الہی میں سر دوس نہ کائی
کیتا سی میں تیرے کارن پیغمبری دا چار
لکھیا سی رب اسدے نالوں امر نبوت والا
اوسے نون رب دینا آہا درجہ ایہہ نیارا

عقرب

کھے لیکھ جو ازبوں خالق اندر لوح قلم سے
 باہجہ ارادے ازلی ہرگز کوئی کم نہ ہو ندا
 جسدے حق و چہ لکھے ہر وہن دکھ آزار ملامی
 نبی ولی تے شیخ مشائخ اولے اعلیٰ تائیں
 تیر لکھواں تدبیر انوالے بھاویں کوئی چلاوے
 جسوں چاہے اسنوں دیوے تاج تخت سلطانی
 لعل جو اہراندی جس جانی ہر وہے بے پرواہی
 لدا آب حیات سکندر کر کے سب تجو پزیراں
 حکمے باہجوں برگ نہلے جے جگ لادے واہیں
 جو تقدیر چلا یا اگے مٹر کے کوئی نہ آیا
 اک نقطہ نہیں اسدے علموں ثابت دنیا ساری

علی نبوت یعقوب لے نوں باپ جدوں فرمایا
 رتورت ہو یا اس ویلے غضبوں بھڑکن بھائیں
 ایسی غیرت آئی اس نوں باہر حد شماروں
 جاں اسحق کہیا اس تائیں گوشت آن کھوائیں
 وچہ حضور ربانی تینوں بلن خاص ٹکائے
 ایسے شوقوں کئی سیانے رب دے راہ دکائے
 ایسے شوقوں ماپو دو نوں حضرت عمر نہ جانے
 ایسے شوقوں عیص ہوری بھی طرف شکار سیانے
 جدوں شکاروں واپس آیا سنیوس حال وہانے
 ایہہ گل بہت مخالف آہی عیص ولید کھانے
 ایہہ جو شوق لگی سی اسنوں قرب خداوندہ والی
 آہی آس او سنوں جو لیسوں میں ایہہ قرب حضوری
 تقدیر اندے کم نہ معلوم ہرگز مول کسے نوں
 ملنی سی پیغمبری مینوں اس نے غیر کسا یا
 جنہاں حب الہی ہووے خوشیاں دی جب تھوڑن

ٹال نہ سکدے مول اپنانوں فکر نبی آدم دے
 بھاویں لکھ کرین تدبیراں دانے کل عالم دے
 کھولے آن خداوند باہجوں کون تجرے غم دے
 سب محتاج سوالی ہر دم اسدے فضل کرم دے
 جے تقدیر اوہ گل نہ چاہے سمھنا ندے سمجھ کم دے
 کیا مجال کسے دی بولے پیش وڈے حاکم دے
 کیا قیمت رنج پاؤن او تھے ایہہ موتی مشہم دے
 قسمت باہجہ نہ پیتا بک بھر شاہ عراق عجم دے
 دے گئے خبر حدیثاں اندر والی خیر اہم دے
 کئی سزاراں لاکھاں دیکھے جائے طرف علم دے
 ایٹھے اکھر کون پدیر اسدے پاک قلم دے

ایہہ گل عیص سنی جس ویلے دل وچہ غصہ آیا
 جے لہجے یعقوب کداہیں قتل کراں اس تائیں
 ایہہ اوہ سب غیرت غصہ آہا اللہ پاروں
 کرائیں دعائیں اللہ سائیں نبی کرے تارھ تائیں
 ایہہ گل سن کے عیص ولی نوں شوق دیوچہ دھانے
 ایسے شوقوں باغ نبی دے دونوں پھل کریانے
 ایسے شوقوں کھٹا بیٹا آپ خلیل ربانے
 کی جانے جو عیص تیکھے ہوسن والے تانے
 پیغمبری یعقوب لے تائیں مل گئی نہوردھگانے
 ایہہ بھیت خداوند والے کون خدا بن جانے
 او سے عیص ولی دے اندر غیرت دی آگ بالی
 مل گئی اوہ یعقوب نبی نوں لیکھانندی مزدوری
 جاتا عیص جو بھائی سکے دھوکھا دتا مینوں
 اس گلکو یعقوب لے اپر اسنوں غصہ آیا
 ر بدیناں پریت لگاؤن ہور پریتاں تروڑن

ایہو وجہ غصے دی آہی دتے جو ہیں تو اے
 مائی نون جد معلم ہونا غصہ عیص ولی و ا
 ہر دم کرے حفاظت اسدی عیص نون خبر نہ کائی
 اندر خانے روئی اسنوں ہر دو وقت پہنچا دے
 اندر اسدی پرورش کردی جو منگدا سو دیندی
 پورا سال یعقوب نبی نے اندر بیٹھ لنگھایا
 اچے نہ کاوڑ عیص و نجائی ڈھوہے بیل بہاراں
 مائی باہل متیں دیون کول بہا سمجھا و ن
 باب دلا سے کر کے آکھے فرزند ا دل بند ا
 چھڈ ایہہ فکر دلیلاں سمجھے ہو بھائی پر راضی
 کراں دعائیں تیرے کارن رب اولاد ودھانے
 اور ک متیں دیندیاں دیندیاں تھوڑے روزے لنگھ
 دار فناہ متیں رحلت پائی چھوڑیا اہل عیالاں
 ڈگا شجر جیاتی والا کھا کے موت ہو لارہ
 سنیا جاد یعقوب پیغمبر والد سدھایا
 اگے سال ہو یا سی طہیاں باپ پیلے تائیں
 باک و چھوڑا بھائی والا درد غماں دی کاتی
 کتنی مدت گذری اگے وجہ پھر دیاں ستلاں
 باہجہ پواندے پاک نہ گذرے گھٹری نہ باہجہ بھایاں
 بھائی بجا و نڈا و ن بھایاں کرن محبت یاری
 جگ آباد بھراواں پاروں بھائی باہجہ بھراواں
 بھائی مان بھراواں ہوں بھائی زور بھراواں
 بھائی چیز عجائب ہوندے جیکر مہر کسا و ن
 بھائییاں وردگی چیز نہ کافی جیکر ہوں بھائی
 بھائییاں وجہ سواد ہوں بے ٹاپکد و جے تے مردے
 کی جاناں جو لوکاں سندے کیونکر ویر چنگیرے

مٹ کوئی عیص ولی نہ سے حق وجہ لفظ بے ادب لکھے
 یعقوب بے نون اگلے کوٹھے کر دتا پوشیدہ
 چوری او متھیں یعقوب بے نون ملے پیاری مائی
 اندر اسدا سر منہ دھو دے اندر وار سوادے
 راتیں چھپ کے یعقوب بے نون و نچ پیار کریندی
 وجہ نہا لے اتے سیا لے کدی نہ باہر آیا
 جے کرے یعقوب کتھائیں گردن اسدی ماراں
 پر ازہ شوق الہی کولوں دل دے داغ نہ جاو ن
 حکم قصدا قصدا نہ ہوں کی کجھ آکھے بندہ
 نیسی بدلہ تیرے تائیں آپ خدا وند قسامی
 رت نصیحت کردا باہل اسنوں کجھ نہ بھاوے
 پنی اجل اسحق نبی دی موت سنہ آئے
 دُنیا اُتے زندہ رہیا یک سوئے سٹھ سالان
 گکیاں کوچے کرن دیا یاں لد چلیا و نجارا
 اگے درد رسیدہ آیا ہوں اُتوں دکھ پایا
 خبر وفات سنی جسو بیلے بھلیاں گل ادائیں
 دو جا اچن چیت پو دا تیر لگا وچہ چھاتی
 نہ رل اٹھے نہ رل بیٹھے نہ رج کیتیاں گلاں
 اسنوں وچھڑیاں سال برابر گذریا وجہ جہا یاں
 بھایاں نال خدای رحمت چکچکچہ ہونادی جاری
 باپ سریدے کنڈے ہوں نالوں ٹھنڈیاں چھاواں
 بھایاں باہجہ نہ سہندے بھائی پتران باہجہ نہ ماواں
 قہر کرن تاں یوسف وانگوں سٹ کھو وچہ جاون
 نہیں تاں ایسیاں بھائییاں کولوں چنگی ہوں لو کائی
 چیکر کدیں اجڑے ہوں ذرہ لحاظ نہ کر دے
 یوسف دیاں بھراواں نالوں میرے ویر اگیرے

قصہ انہاں بھرا نوالہ بھی اور کنگ پو ندا
چھوڑ پادیر جھور لڑیں اپنے کی کوئی دیکھ اکھسی

میریاں بھائییاں داجو قصہ مکنتے رچہ نہ آوند
قصہ ٹور یعقوب نبی دہمولا فضل کر لسی

مدون شدن حضرت اسحاق و قتل بہ سفر یعقوب ان خوف برادر عرصہ علیہ السلام

جاں اسحاق پیغمبر رب دے چھوڑی دنیا غانی
سارا خاتون آہی جتھے دفن نبی دی مانی
دفتوں تچھے یعقوب لے نون فکر پیا دل بھارا
بھایا نولوپہ سواد نہ کوئی سخت اجوڑی ہوئی
چھپ کے سال لنگھایا اگے خوف بھرا دی پاروں
مانی نون سد آکھن لگا سو کے حال نما ناں
بہتی مدت اندر ورڈ کے اپنا آپ بچایا
رہن محال وطن وچہ ہو یاد لسیوں داگاں چایاں
بخش اجازت میرے تائیں رور و عرض سناشے
ایہہ گل سن کے ماں پیاری چھم چھم آنسو کیرے
اور ک ہو آزدہ خاطر ایہہ فرمایا مانی
جاہ بچہ ہن تیرے تائیں رہا کے کراں حواسے
جاہ بچہ ہن رہنوں سو نپوں تددھ موئی دیاں کھان
کیتے لاڈ پیار تمامی کی ہیں آکھ سناواں
کیتا حکم جو راتیں ویلے کرناں تساں چلاناں
اوتھے بے اک رہندا تیرا وڈا تو نگہ ماں
اوسے دے گھر رہنا تساں کرسی خاطر داری
تا لے اسنوں میری طرفوں ایہہ پیغام سنائیں
التقصہ یعقوب پیارا راتیں اٹھ سدھ صایا
کر کے شکر لیا جھل سرتے امر خداوند والا
منزل ددو غانندی اندر دھریا قدم اگا ہیں
قدم نہ چلے نیر نہ کھلے کردا گر یہ زارہ ی

کفن بہشتی آندا ملکاں خالق دی مہمانی
کول مانی لے اسحاق نبی لوکاں قبر بسائی
ہن میرا گھر رہنا مشکل ہونا نہیں گزارا
اگے خوف پدرا آہا اوہ بھی رہنا نہ کوئی
جے ہن بھائی ملیا کدہرے قتل کرے تلواروں
لے مانی ہن میرے تائیں لائق ہے مرجاناں
لے مانی ہن تیرا ساڈا رب وچھوڑا پایا
کیہا سواد گھر انا جیکر رہیا سلوک نہ بھایاں
خبر نہیں جو قسمت سانوں کس پاسے لیجاوے
مٹہ سرچم لگایا سینے کندھی تے ہتھ پھیرے
جاہ بچہ تقدیر الہی ساڈے وس نہ کانی
جاہ بچہ نیت ہودن تبتوں فضل خداوند لے
جاہ بچہ بد خبر تیری دایں دکھ درد نہ چکھاں
جیونکر پترہ چھڑن لگیاں کرن پیاریاں ناواں
شام اندر و نچ ڈیرا لاناں ہور کتے نہیں جاناں
کہناں اسنوں میری طرفوں بہت آداب سداں
بخشے گا اوہ تیرے تائیں بیٹی اپنی پیاری
ماں میری فرمایا بیٹی بخشو میرے تائیں
کیا کہاں جو رخصت ویلے مانی ناں دیا یا
بے تقصیر و چارے تائیں ملیا دیس نکالا
کر کے دواغ پیاریاں تائیں ٹریا من رضائیں
کہہ گیا ماں پیاری تائیں ایہہ گل چاندی داری

باہجہ گناہ تقصیروں ہو یا میں عاجزہ پردیسی
 راتوں راتیں ٹریا اور کھوں چردی نبی سچاواں
 وچہ تورات مبارک کھی اس وی وجہ تہامی
 جھاگ مصیبت بندہ سفر دی پہنٹا وچ لگانے
 شام اندر وچ پہنٹا اوکھے ملیا مانے تائیں
 بھی پیغام جو لٹے والا اسنوں کھول سنایا
 دیوانگا میں بیٹی تینوں جو تہہ کہیا مینوں
 دولت دی پر وراہ نہ مینوں بخشی رب بہتری
 مہر شریعت دینے کارن کی توں مال لیا یا
 نقدی دی توفیق نہ مینوں نہ میں کچھ لیا نہ
 مامے گھر دو بیٹیاں آہیاں اک و نام راجیلہ
 دوجی مالیہ نام مبارک و ڈی اسدے نالوں
 یعقوب لے راجیلہ کارن کیتی جیلہ جوئی
 ست برسوں فرمایا مامے اجڑ چارہیں میرا
 مامے واسن حکم پیغمبر ہو یا گولا بردا
 کہیں کسے نوں بھیت نہ دتا اس محبوب حقانی
 نام نشان نہ دے اپنا مول کسے دے تائیں
 نام غلام دسیندا سب نوں اوہ مقبول خدا
 جو پچھرا یعقوب نبی تھیں دیس وطن گھر باروں
 وچہ کنگان عیص بہادر ہے سردار ہمارا
 ایقے کسے ضرورت کارن دیس تہاڑے آیا
 جاں چت آون اسدیتائیں ساتھی خویش پیارے
 حب وطن دی دلوں نہ جاوے ہر دم یاد کریندا
 کسے پلک نہ بھلون اسنوں سوز فراق جدایاں
 ستواں سال بھی خدمت اندر جاں لنگھ چکا سارا
 مالیہ تدرن نکاح کردتی یعقوب لے نوں مامے

لے مامے ہن تیرا ساڈا مول میل کر لسی
 تائیں اسرائیل سدیندے یعقوب لے دا ناواں
 اوکھے دن تھیں اسرائیلی بنیاں نبی گرامی
 رہتے دا احوال تہامی اللہ مالک جانے
 مانی طرفوں اکھ سناوے ادب سلام دعائیں
 مامے بہت پیار کمایا کر منظور نہایا
 ایپر مہر شریعت والا بھرنالو پوسی تینوں
 ایپر امر شرع دے اندر کچھ تدبیر نہ میری
 میں کوئی چیز نہ آندی ہرگز یعقوب لے فرمایا
 جتنی مدت حکم کر لسیو رہساں مال چرا نہا
 صورت شکل حسابوں باہر صاحب حسن جمیلہ
 راجیلہ و دودھ حسن جمالوں مالیہ عقل کمالوں
 مامے کر منظور آئنا عذر نہ کیتا کوئی
 جس دن مہلت پوری ہوئی عقد کر لیاں تیرا
 سارا روز چراوے دے جو آکھے سو کر دیا
 جاں کوئی پچھے عرض کریندا ہاں بردا کنگانی
 آکھے میں پردیسی بندہ کیا کچھ نام سدائیں
 کہیں نہ خنروں ظاہر کیتا ہاں پیغمبر زبیر
 کہندا عرض کراں کی یار و کوچ و چھنی ڈالوں
 خد متگا رہ قادی اس دا میں مسکین بچارا
 ست برسوں وچہ کہیں نہ اوکھے نام یعقوب سدایا
 بیٹھ اکلا کرے دیلاں رو رو آپن مارے
 باد صبا نوں مانی دے دل نہت سینے دیندا
 اسے حال یعقوب پیغمبر برسوں ست لنگھایاں
 یاد کرا یوس مامے تائیں عقد نکاح دا کارا
 جسم ڈھٹا بی بی تائیں اس یعقوب امانے

خدمت مائے دیوچہ آ کے عرض سوار ہستایا
 اکھرا چید میرے تائیں مالیہ دتی مینوں
 مائے کیا راجیلہ چھوٹی مالیہ و ڈی آ ہی
 ست برسوں توں اگے وانگوں بنے پھر چرائیں
 پھر یعقوب نبی ست برسوں اجڑ مال چرایا
 دو نویں بھیناں نال یعقوب بے جمع ہویاں یکجائی
 اوس زمانے دیونہ بھیناں نہ کرنا عیب نہ کوئی
 جاں تورات اتاری اللہ حکم منع دا آیا

اے ماہاں اوہ وعدہ اپنا شاید تہاں بھلایا
 اوہ وعدہ راجیلہ والا یاد نہ رہ گیا تینوں
 چھوٹی نوں پر ناند اپہوں ایہہ گل لائق ناہی
 راجیلہ بھی دیساں تینوں بنیں دو ہاندہ سا تیں
 ناراچیلہ عقدہ پڑھایا دلدا مقصد پایا
 کپڑے گنے دولت مائے بہت عطا فرمائی
 ابراہیموں موسیٰ تائیں خاص اجازت ہوئی
 اونوں وچہ قرآن خدا نے سرور نوں فرمایا

اِنَّ تَحْمِلُوْهُ اَبْنِ الْاِخْتٰیْنِ اِلٰہِ مَا قَدْ سَلَفَ

ہک خاوند نہ کرے اکھٹا دیونہ بھیناں تائیں
 ہکی اوپر دوجی کرنی رب حرام بنائی
 جیونکر اگے سجدہ کرنا غیراں تائیں
 بعض خواہاں اس زمانے سجدہ روا بنایا
 اکھ جواب جو ہو رہی ہک کم جائزہ آدم تائیں
 اماں جو جد دیادے دھی تے پتر جاوے
 وچہ شریعت حضرت آدم ایہہ گل جائزہ ہوئی
 جے سجدہ اندر آدم والی سند تہاں پہنچ آئی
 کرو نکاح بلا شک انہاں روا تہاں تائیں
 بس میاں ایہہ گل نہ کوئی ضدیاں لوک پلیندے
 اصلی بات جو ہر پیغمبر وکھرا دین لیا یا
 جیکر اگلیاں دیناں آپرہراک دا کم ہوئدا
 وکھو وکھو دین انہاں نوں کیوں دینداری باری
 کل نبیاں دیاں دیناں اندر فرق کیتا رب سائیں
 جیونکر ابراہیموں اگے ختنہ کوئی نہ کردا
 مادھہ شراب خراب ہمیشہ پیندا سی ہر کوئی
 ہاچہ مسیت نمازہ نہ جائزہ اگے عمر اں ساری

جیکر ہک مر جاوے دوجی جائزہ شک شک دلیاں
 مگراں اگے جائزہ آ ہی جد توریٹ نہ آئی
 ہن اللہ بن سجدہ کرنا کفر نشان بتائیں
 جو آدم اگے ملکاں کوہوں سجدہ رب کرایا
 اوہ کم تہاں نہ کیتا کہیں سن بنی ذکر ستائیں
 بکوارسی دا بیٹا بیٹی نال دوجے پرناوے
 ہن بھیناں نال بھراواں عقدہ نہ کردا کوئی
 نا بھیناں نال نکاح دا کرنا کیوں نہیں جائزہ بھائی
 حضرت آدم دادے والی حال بھلاوے ناہیں
 دین ایمانوں جانکے جاوے اپنا کہیا کریندے
 جیوں جیوں حکم خدا فرمایا تیوں تیوں عمل کسایا
 تاہک لکھ چھی ہزار پیغمبر کیوں دنیائے اوندا
 ہکو دین قیامت تائیں چک وچہ رہندا جاری
 کوئی امر کسینوں جائزہ منع کسے دسے تائیں
 حضرت ابراہیم نکالیا ایہہ ٹخنہ سرور دا
 خاص حبیب محمد اتے اسدی بندش ہوئی
 مسجد وانگ زمین تمامی ہن کیتی رب باری

ایسویں کتنے کم جو اگے ہرگز روانہ آئے
 قصہ ٹورہ پذیرہ اگا ہاں چھوڑا اٹھے تمثیلاں
 جاں یعقوب نبی نے کیتی نال دو ہاندے شادی
 ماماں سی یعقوب نبی دا وڈا لیس گرامی
 تے ہل کے دس لگے کردے یاد الہی
 بانڈی سی اک را حیلہ دی زلفی نام سداوے
 مالیا بھی اس دیسوں اپنی گولی ہک لیا نڈی
 چار حرم یعقوب نبی نوں بخش ہووے نہرگا ہوں
 خوشی خوشائیں اس کھیں تچھے برسوں سمٹ نکھایا
 جب وطن دی غالب ہوتی کر دیا بیٹھ وچاڑاں
 ایسویں جان رہے درماندی دیسوں دور گیا نڈی
 لکھ نعمت لکھ دولت ہووے لکھ سونا لکھ چاندی
 سبحان باجوں بیج پھلانڈی ایسویں جا بے کھانڈی
 تارے گندیوں رات درماندی نینیں نیند نہ آنڈی
 پر دیسی دی جان نماں کھیں کہیں نہ ہونڈی نڈی
 پر دیساں دیاں عیشاں نالوں جھکھ قبول گھرانڈی
 لکھاں قدر ملن پر دیسیں تاج تخت سلطانی
 تن چیزاں پر دیسیں تائیں لین نہ دینیاں واری
 سفر مثال سفر دی آکھن وچہ کتاباں آ یا
 توڑے کتنے بن کے رہیے وچہ وطن دیاں گلیاں
 القصة یعقوب پیغمبر سہو یا جہدوں اداسی
 اوڑک ماسے نوں وچ کہند امطلب اپنے دامن دا
 دل کہند اجو ماں اپنی دی چل کر یے پا پوسی
 ایہہ گل سن کے بخشی ماسے رخصت اسدیتائیں
 مال اسباب عطا فرمایا باہجہ حساب شماراں
 کتنے نو کر چا کر بخشے مال مویشی نالے

کتنے کم جو اگے جائز ہن رب منع بتائے
 صدی صدوں باز نہ آون جے سو دیا دیلاں
 دولت بہتی بخشی ماسے ہر ہک چیز آ ما دی
 کتنے محل مکان علیحدہ بخشے اسے انعامی
 چیز کسے دی یعقوب بے نوں کمی نہ رہ گئی کائی
 بخش دتی اوہ یعقوب بے نوں خدمت پھل کماوے
 اس بھی اپنے خاوند تائیں بخش دتی اوہ بانڈی
 عیش آسائیں انت نہ کوئی رحمت فضل الاہوں
 ایسوں نہ بھلن ہرگز درد فراق جدا یاں
 بھل گیاں سب عیش بہاراں چھکیاں لیس مہاراں
 جیونکہ آپ تمام پھلانڈی دھب لگیاں کرمانڈی
 جد تک ملن پیارے ناپیں کوئی چیز نہ بھانڈی
 کو بخا نوانگ رہے کر لاندی جندڑی درد مند لاندی
 کدی سر بانڈی کدی پوانڈی جانہی رات دکھانڈی
 ہر دم یاد پیارے آون دل وچہ تاپنگ جنہانڈی
 لکھ آرام مسافر پارے گھر دی تاپنگ نہ جانڈی
 وطنانڈے منگ کھاون اتوں سب کچن قربانی
 بے اقراری تے تھوڑی ہر دم گریہ زاری
 ویکھ میاں مجھ صاحب سخن عجب فرمایا
 درد جھڑکاں سہے تا بھی پھر پدیسوں بھلیاں
 دل وچہ کہندا ماسے کولوں رخصت منگی جاسی
 اسنے ماماں دیہہ رخصت مینوں اٹھیا شوق وطندا
 نین اداس کریندے زاری اکدن زیارت ہو سی
 کیتا امر جو سننے قبائل جاؤ خوشی خوشائیں
 دولت مند بنا کے ٹوریا ماسے نال پیاراں
 اجڑ ونبے بکرے چھڑے اسپ سواریاں لوالے

زبور نہینت گھوڑے جوڑے دتے رزق سوائے
 دو لوہی حرم جو مائے بخشے بھی وہ ہو رکنیزاں
 مالیہ تھیں چھ بیٹے ہوئے صاحب عقل دانائی
 پنجواں سی روئیل تے چھپواں نام زبانوں آیا
 گمرلی اس دی تھیں دو بیٹے ہوئے نبی خدا کے
 راجید جو لونڈی بخشی زلفے نام سدا کے
 اک دانام تکان ٹکایا دو جاوان سوہارا
 ذکر پیدائش یوسف ایٹھے با تفصیل نہ پایا
 ماہ کنعان تولد ہو یا بنیامین پیارا
 چارے نام تو راتوں ثابت جو میں آکھ سنائے
 لے ٹریا یعقوب پیغمبر اہل عیالان تائیں
 شام اندر یعقوب نبی لے اکو یہ سال لنگھائے
 رخصت ہو یا مائے کولوں کر کے ادب سلماں
 رہو سلامت وطنائے اُتے سکھ و سو گھر باراں
 ایہہ گل کہہ کے ملے کولوں ہو یا نبی کنڈ سیتا
 سن اے بندے غافل گنڈے توں بھی ہیں پرہیزی
 دنیا ایہہ پرہیس مطابق نہ کر اس دا ماناں
 کر لے حج اگوں دے کارن تیر شہ را سفر دا
 مال اسباب جو عملانوالے کر لے جمع خزانے
 جیوں یعقوب بھلائی آہی عزت تے دود پائی
 جو کوئی بچھے آکھیں توں ناں بردا سرورد دا
 یعقوب بے تل رخصت دے یلہ ہوون شوکت شانان
 سنوں حقیقت جاں یعقوب بے پھر یارہ وطن دا
 منزل منزل پینڈا کر کے شاموں ہونے دراطے
 جیوں جیوں لے تشریف مبارک نبی اُریے آوے
 جاں کنعانوں نیڑے ہوئے آئی جرہ پیاری

گھت پلان اٹھاں دے اتے سب اسباب لدا کے
 یاراں بیٹے پیغمبر دے صاحب عقل تمیزاں
 لاوی تے اسخار ہو دا چوتھا شمعون بھائی
 ایہہ چھ بیٹے مالیہ وچوں راوی ذکر لسیا یا
 اک کاوا اک بشر اے ہو یا دونوں صاحبزادے
 اپنے پیٹ مبارک وچوں دو بیٹے اس جائے
 راجیلہ تھیں حضرت یوسف جیاسی ماہ پارا
 انشار اللہ کھو دیا جاسی جاں کوئی ویلا آیا
 تاہیں اسدا نام انہا نوچہ ذکر نہ کیتا یارا
 جیوں قصص الانبیاء دے اندر راوی ذکر لیاے
 یاراں بیٹے نال ٹرے بھی نوکر مال متاعیں
 استھیں بعد روانہ ہو یا شوق نیہے آکے
 اے ماماں خوش رہیں مداماں تیریاں لکھ کر ماں
 امیں چلے پرہیسی بندے ملن پیاریاں یاراں
 خوش رکھے رب تیر تیاہیں جیوں ملینوں خوش کیتا
 وانگ یعقوب پیغمبر اکدن تو بھی کوچ کرہیسی
 جو جمیاں اس مرنا اکدن جو آیا اس جانان
 پھر نہ آون ہو سی تیرا رہیں کا شم کر دے
 فخر تکبر کریں نہ ہرگز آکے دیس بیگانے
 تو بھی خودی نہ رکھیں ہرگز چاؤ نہ کریں نہ کائی
 جیوں یعقوب بھرا اپنے دی عزت ترمیت کردا
 کل بندے اسیں ملک اللہ دا پھیر اے دل جانا
 دلوچہ خطرہ دیر بھندانا لے شوق ملن دا
 اگوں آکنعان نہ میں وچہ اچھے سرو خدا دے
 تیوں تیوں دا وطن دی آدے کھنڈ کلبے پاوے
 اوردھروں نظر پیا یعقوب بے اپنا ویر شکاری

یعنی حضرت عیص بہار پھرے شکار کریندا
 جیکر صرف تساوی آیا اوہ سرور گرامی
 جے دریافت کرے تسانہتیں ہے ایہ کس واپریا
 کہتا ہے کنعان شہر و عیص کوئی سرور
 اسد مال لیاندا اسان شام ولوں ہن آئے
 اوب جواب سکھا کر انہاندا خود یعقوب بہارا
 عجز نیانہ خداوند آگے لگا کرن بڑ عایش
 مدت وی ناراضگی اس نے میرے مال بنائی
 تینوں علم تمامی یارب میں وجہ دوس نہ کوئی
 ویکھاں میں اوہ بھائی کیونکر پیش اسانہ آوے
 ویکھاں عجب شکار کوئی اوہ سانوں آن کھوٹے
 کرے دلیاں جھکا جھکا اسامواں ویکہ نہ سکدا
 اتنے تائیں عیص بہار آوڑیا وجہ ڈیرے
 بعد سلاموں پھن لگا کس و مال تمامی
 کیتی عرض جو ہے کوئی حضرت عیص بہار نامی
 شام اندر اک خادم اس و نام غلام سد اندا
 اس و مال اسباب تمامی شاموں اسیں لیاے
 مہرئی ول عیص ولی سے آسنو نیر چلاون
 اگی کا وڑول سدے بھنیں بستر جھاڑ اٹھا یا
 زور گیا ندیاں خیراں آیاں جاگی جب پرائی
 سکدا ویر غلام سداوے جاں سفیا ایہہ حالا
 ہو آرزو آکن لگا حضرت عیص سو صارا
 کون غلام بناوے آسنوں باپیو جایا بھائی
 جتنی مدت اسد تیاں اندر شام و نامی
 ایہہ گل جدولوں دوبارہ آسنوں لوکاں آکھ سنائی
 رور و چکیاں مارے ڈیکاں کردا بھائی بھائی

سد یعقوب غلاماں تائیں ایہہ فرمان اکھیندا
 سبھناں مال اوبدے آسنوں ہونا ترت سلامی
 مال کمال لطافت نرمی کرنا سخن بھلیرا
 شام اندر یعقوب او نہاندا سی اک گولا بڑا
 میرا پتہ نہ زینا ہرگز پیغمبر فرماوے
 ڈیرے وجہ پوشیدہ ہویا ٹوٹے آپ پارا
 یارب ویر پیارے تائیں خوشیاں مال ملائیں
 اوہ سچا تے میں بید و ساقمتی نزاع صہرا فی
 باویہ برس و چھتیاں گڈے کدیں نہ مجلس ہوئی
 لگ کے گل ملے یا میرے گل سے تیغ چلاوے
 یا او عیص شکاری سینوں پکر ملکار بناوے
 جسے وچوں بھائی دیول چوری چوری تنک و
 ڈٹھے آن غلام تمامی مال اسباب بھتیرے
 خدمت اندر لو کر سارے ہوئے آن سلامی
 وجہ کنعان پیغمبر زادہ صاحب شان گرامی
 اصلی نام یعقوب بناندا و چھڑیا ندناں و
 سن کے نرم کلام انہاندی عیص ہویں شرمائے
 جسکے عجز نیانہ پذیرا پتھر موم ہو جا و ن
 نواں مصاحب رحمت والا اسدی جاگہ آیا
 رٹھڑا اویر مینوں لگا سن کے بات تمامی
 کھا گیا عیص ولی دنیا میں لفظ سلامی والا
 سکا بھائی عیص نہدیدا ہے یعقوب پیارا
 آپ غلام سد اندر ہیا لوکاں عرض سنائی
 ساکے لوک سد ندیے آسنوں ہے بڑہ کنائی
 چیر سر گیا زوسا واریا تیر حبدائی
 غمزی کافی اندر چھاتی گھٹی پٹر جگائی

اے یعقوب تے محبوبا پائی تہہ جدائی
 توں پرہیزی کیوں کر سی سانوں نرز قصابی
 زیدے گریاں تے دل بریاں جے سو کراں دہائی
 اب سلاماں نرم کلاں ایہہ تیری چنگیائی
 طرزِ خلائی تے خدای تہہ اپنے سر چائی
 باویہ برسوں و امیں ترساں تیری خبر نہ آئی
 جے توں وسیں اکھیں وسیں کریں کرم فرمائی
 اماں جنیاں محرم بنیاں دیویں آن دکھائی
 جاں یعقوب عیص ولی زیاں سنیاں ایہہ فریادوں
 جسے وچوں نکلی شتابی بھائی دے دل آیا
 پاگل باہیں اک دو جے نوں ملے ویر پیارے
 آسدن عیص ولی دے بھانے کھر یوں بارش ہوئی
 نوں سرول رب آسا تیاں بخشی پھر چیا تی
 دو ماں بہر انواں رات گذری دل کے اوس مکاں
 کہ دن رہے کٹھے دونوں گھر اپنے وچہ بھائی
 بہت اولاد دتی رب باری عیص ولی دے تائیں
 برکت اثر دھاوا ہو یا جیوں بابل فرمایا
 لے بھائی بن دیس پیارا تیرے کراں حوالے
 میں رخصت ہوٹیا ایتھوں مال رضات ساڈی
 ایہہ گل کہہ کے بھائی کوہوں ہو یا عیص روانہ
 جاو سیا اک وستی اندر جنوں روم سد نیدے
 جاں ایہہ عیص ولی و ابٹیا روم اوتھے ورتج رہیا
 پورا اولاد جو عیص ولی دی ہو رہی بلکیں دہائی
 ایک ایوٹ انہاں دے وچوں رب پیغمبر کیتا
 بن کجہ اجر ثواب بہراواں نوکر بیان سناواں
 جی کجہ پورا مسائل جہڑے ہیں مناسب حالوں

میں بے صبر تے بے خبر بندھی گھول گھائی
 بھانہ ٹیٹھکے اندر وڑکے ویکہ نہ سکدا کائی
 کوک پکاراں آہیں ماراں تینوں خبر نہ کائی
 قتل ارادہ غضب زیادہ ایہہ میری بریائی
 چا وڑ سختی اتے کرتی میں ہن تیک بھائی
 نہ تو ویسا نہ خط گھلایا شکل نہ آن دکھائی
 لاواں سینے تہہ نگینے ولدی کراں دوائی
 نکلیا ویرا ہر منیرا آہن کر روشنائی
 ملیاں زاداں ہویاں نشا زاداں تیاں رب مراداں
 لکھ لکھ شکر گزارے رہا جس نے ویر ملا یا
 نال خوشی دے دو ماں ولادی یوں یوں حمد پکارے
 یعقوبے نوں خوشیاں پاروں انت نہ رہیا کوئی
 خوش ہو لیا ویر پیارا ٹھنڈ پئی وچہ چھاتی
 اک منزل دا پندرنا فجری آئے وچہ کٹھانے
 آپس وچہ پیار زیادہ الفت شوق سوائی
 گنیاں گانج نہ آوے ہرگز کی میں نوکر سنا میں
 کدن عیص یعقوبے آگے آکر عرض سنایا
 رہو آباؤ گھراں وچہ تہہ سفر تھینے جالے
 بنے سبب جے کہیں کہیں یعنی خبر ساڈی
 روم آٹا اک بیٹا آسا اوہ بھی مال سدھانا
 آگے اس وستی داناواں سن کجہ پورا اکھنیدے
 اسدے ناموں مشہر ہو یا نام مشہر و ایہہ
 روموں روم و سایا اللہ جگ وچہ رہی کہانی
 باقی دے یعقوب نبی عیص ہوئے پیغمبر کیتا
 کی کجہ درجہ حاصل ہوڑا ملیاں مال بہراواں
 اکھاں اجر ثواب انہاں دے بہرے فضل کمالوں

ثواب ملاقات برادران و ہمہ مومنان و درجہ مصافحہ و سلام

جو مومن طرف بھرا اپنے دی نال محبت جانندا نالے وہ سو بدیاں آسنوں کرے معاف الہی جو اول کہے سلام و علیکم تمیں نکویاں پاوے کہن سلام علیکم سنت ہر بندے نوں بھائی اک دن پاک نبی دے تائیں کسے سوال الایا اک سلام علیکم کہناں ہور طعام کھواناں دشمن بھانویں سچن ہووے اپنا یا بیگانہ کہن سلام سواراں لازم ٹرنے والیاں تائیں تھوڑے بندے ہتیاں تائیں اکھ سلام سوان کر کے قسم نبی فرمایا جنت کوئی نہ جاسی پورے مومن ہو سوناہیں ہرگز تیس کداہیں نبی کہیاں اک لسانوں ایسی بات سکھاواں پاوے سم سلام کہن دی آپس اندر سارے نال سلام پیار دلا نوچہ شفقت پیدا تھوے وچہ حدیث کتاب مشارق راوی ذکر لیا یا رسی سدا بہشتاں اندر میوے والے کھاندا ہور روایت جو کوئی چھدا اوچ بیماریاں تائیں فجر گیا تا مغرب تائیں کر کے ملاک پکاراں ایہ ورجے بے وضو کارن جو بے وضو جاوے سٹھ برس اندر استہر رسی زور جنم تاروں مومن نو جد مومن کوئی چھنے کارن جب اندا کرن روایت جاں ہتھ لیکے و مومن کوئی ملدے گل صنیرے عجیب انہاں پھلے وھوتے جاون جیویں گوڑیں ہتھ لاون بعضے سینے ہتھ پھرنے

قدم قدم تھیں وہ ستونیکی ابن عباس بن بنا ندا روٹاں ہر انواں و پر ہووے رحمت شہنشاہی دس نیکی جو آگوں آسنوں اکھ جواب شاوے واقف یا نا واقف ہووے اسوچہ فرق نہ کائی کپڑا کم سلامیوں چنگا تا حضرت فرمایا جانوں یا انجانوں ہووے کہے رسول رباناں چھوٹیاں لڑکیاں تائیں لازم ادب سلام سکھانا ٹرنے والے بیٹھیاں تائیں کہن سلام و عسائیں ایہ مسلم اتے بخاری و دیوبند ابو ہریرہ یوں لیاون حدیثک پورے طور موافق نا ایمان لیا سی حدیثک آپس وچہ محبت الفت کر سو تائیں جس بھٹیں حُب پیار ستا اہو وے وانگ بہراوں اسدی برکت اکد و جے دے بنسو تیں پیائے سو برس اندر ٹھاہو یا نام سلام منیوے جو بیماریاں چھن جاوے پاک نبی فرمایا بے ایہ حسنت پاک نبی دی چھنیاں بیماریاں دا ستر نزار فرشتہ کر داسدے کان و عسائیں شام گیا تاں رات تمامی سنگن استغفاراں جو کوئی وضو کر کے جاوے ہور نہ یادہ پاوے اتنا ورجہ حاصل ہووے خالق وی سرکاروں جیونکر چھن گیا خدا نون اتنا ورجہ پاندا تکیاں مال ملاون تلیاں نال محبت ولدے پرے بدعت رسم کماون کل ثواب و نجاون ایہ گل اندر شرع نا جائز کل نقصان کرنیوے

پاکو نگری ملتا جائز کپڑے ہوں دو الے
 منہ تے کرن خوشامد بعضے من نال پیاراں
 اس ملنے و اجر نہ کوئی حد تک نہیں صفائی
 جو مومن پر دسی زیول نظر ہر وی بھالے
 سرے اوپر تھیاں تائیں جو کوئی مہتہ پھر نیدا
 نال حقارت و یکھے جو کوئی مسکیناں دیتا میں
 ابو ہریرہ کرے روایت پاک نبی فرماوے
 دوہیں جہاں میں اُسدی تنگی اللہ زور کریندا
 جو کوئی تنگے مومن تائیں کپڑا آن پٹا وے
 ہوندا کج انہاند تائیں خاص اللہ اکبر و
 جو کوئی کرے بہرا اپنے وی مدد حمایت یاری
 جو کوئی اپنے بھائی تائیں کافر آکھ بلا وے
 جے اصلی اوہ کافر آنا ساریاں عیب نہ کوئی
 جو کوئی کہے کینوں تیری ستیا ناس ہو جاوے
 زینبی عالم ول جو مومن و یکھے نظر چہر وی
 ڈٹھا جس نبی ویتائیں کر کے نیک ارادہ
 ویکھے خدا نون جنت وڈیا فضل آلی پاروں
 سپور جو کرے زیارت عالم نال محبت دل وی
 انیوی صدقوں ویکھے کوئی قدرت کار بگوری
 مانی باپ زیارت جو کر در جہ حج اکبر و
 روضہ پاک رسول اللہ جے کرو یکھے کوئی
 جہاں زیارت پاک نبی نہی کیتی اندر جواباں
 حضرت کہا بہر نہیدی شیطان شکل وٹا وے
 میری شکل قیامت تائیں استھیں بنے نہ موے
 واہ وہن بھاگ انہاند سے اللہ قسمت نیک بنائی
 تے پاک جمالی بی و اجہاں ڈٹھا وچہ بیداری

ہرگز روانہ من جبکہ تنگیاں ہنماں واسے
 کٹدی چھووں بد گفتاراں کر دے گلے ہزاراں
 اس رحمت سے اپنے رحمت نال ہوندی بھائی
 اسدے اوپر نظر کرمدی اللہ مالک ڈالے
 دو ورنیکیاں اُسد تائیں بہر والوں رب و نیدا
 وچہ بہشت نہ داخل ہو سی سطرسی زوزخ بھاہیں
 جو کوئی کسے بہرا مومن زوی تنگی نہ ڈر مٹا وے
 دنیا آتے قیامت اندر بہت کٹائیں و نیدا
 یا کوئی تعیب کسیدا ویکھے اُتے پر وہ پاوے
 زوہیں جہاں میں رب او نہاں زاپر وہ فاش نہ کروا
 آپ حمایت کروا اُسدی اللہ خالق یاری
 اک دوہاں بھٹیں کا ہوندا پاک نبی فرماوے
 مومن نون جو کافر آکھے کافر ہوندا اسوئی
 اسدی ستیا ناس کرے رب پاک نبی فرماوے
 گو یا اوس زیارت کیتی پاک نبی سرور وی
 گو یا اوس نون حاصل ہو یا پاک جمال خدا و
 اتنا وچہ حاصل ہوندا عالم سے ویداروں
 سال ہزار عبادت اسنوں بہر کبر نظروں ملدی
 وہ سو سال عبادت ملدی اجرت تک نظر وی
 سوواری نت ویکھے جہڑ اسو حجاں اوہ کر و
 سرور عالم وی جیوں سنوں خاص زیارت سوئی
 زوزخ بھاہ حرام انہانتے لائق نہیں خدا باں
 کر کے فکر زیب ہزاراں خواہاں اللہ آوے
 کدی نہ منسی کدی نہ منسی کہا پاک رسولے
 جہاں زیارت پاک نبی وی سفنے اندر آئی
 کون ستارا کرے تعریفیاں پاک کیتے رب باری

یار ہے اوہ نبی پیارا جاو کھلاویں بیوں
 جو کوئی ترس غریباں اُتے کروا مومن پیارا
 مَنْ لَا يُرِدْ حُمْ لَا يُرِدْ حُمْ فَمَا يَأْسِرُ رِزْ خَالِي
 رَبِّ اس مال تغلق جوڑکے جو سا کانٹوں جوڑکے
 ابوہریرہ کے روایت پاک نبی فرمایا
 مہمانانندی خاطر گردا جو کوئی مومن بھائی
 کو بھی مشکل سپیدی تک کے جو کوئی ٹھٹھا کر وا
 جس دن مکہ فتح ہو یا سی بانگ بلال بن رباح
 عارث کہیا جو اسد بیابا ہوں ناگکا پور نہ کوئی
 کہیا سہیل جو اللہ چاہے اوہ کم کون ہٹاوسے
 منگے رب آسماناں والا دیوسے خبر نبی نون
 آدمی اس پاک نبی نون حال حقیقت ساری
 تان آیت ان اکر مکہ وری بھیجی رب تعالیٰ
 فخر تکبر شیخی شوخی اچیاں و اتاناں والی
 فرمانبرداراں عیش ہزاراں عزت تے وڈیاں
 پاک رسول کرن ٹکر لے ابن عمر فرمایا
 شیخی شوخی پیو اویدی بھن تر وڈ و نجائی
 وچہ معالم ابوہریرہ یوں نوکر مفسر سیا یا
 اوہ دیکھے دلالنسا ڈیا نائیں عملاں طرف تکبیرا
 صاحب حسن تو نگہ جیکر بہت خدا نون بھاندے
 اچیاں قوماں اوپر جیکر ہوندا قرب خدائی
 شکر خدا دا اللہ صاحب و نیا فخر گویا
 بس پندیر مسائل اتھے ہوئے نوکر بہتیرے
 یوسف وی پیدائش والا نوکر کہہ میں اس جانی

وہ نہیں کہہ تیر یوں سب توفیقیاں تینوں
 اندر سے ترس کر نیدا خالق سر حزیب را
 جو کوئی رحم نہ کرے کسے تے رہندار جموں خالی
 جو کوئی عویشاں ملل تر وڈے رب اس مال تر وڈی
 ہے ایمان والا اوہ جس شخصیں رنج نہیں مہسا یا
 اس وجہ بھی ایمان نشانی کہیا نبی خدائی
 گویا اوس پسند نہ کینا کم خالق اکبر را
 اصحاباں کجہ آپس اندر اسدی گل ہلائی
 کالیاں کالواں وانگوں اسدی شکل مشابہ ہوئی
 یوسفیان نہ بولیا ہرگز رب کو یوں شرماوسے
 اوسو یلے صحیح اللہ جسب اسرائیل و حی نون
 ساریا نون سڈ کھیا حضرت سب ہوئے افوری
 جو بہت بزرگ تشار پوچوں بہتے تقویٰ والا
 تورا ورتی سب اس آیت وچہ اللہ مالک والی
 بے فرمان کینیہ پازی ہرگز چسپ نہ کائی
 شکر خدا جس فخر جہالت مومناں کنوں گویا
 و وقتماں گل و اتیں کتیاں نیکی یا ہر یائی
 لشکراں مال نہ دیکھے اللہ پیغمبر فخر مایا
 و کیمیاں کون تشار پوچوں چنگے عمل کمر نیدا
 کیتھوں نبی بلال ہورا توں سدے کول بہاندے
 کیونکر بھی سلیمان جہیا نون لئی سی وڈیاں
 مسکیناں و اعمالاں پاروں عزت شان و دایا
 کھائی اڈکے اجل سریتے قصہ تورا گیرے
 سننے والے کرن اڈکیاں کیوں کر گل وٹائی

بیان پیدائش یوسف علیہ السلام

حمد شکر تعریف ثنائیں جو صفقا ندراسائیں
 اول ازواجان تے اصحاباں رحمت باچہ حساباں
 خاص الخانی نبی وے پلے چلے یار سو پلے
 ہن پیدائش یوسف والا تینوں ذکر سناواں
 مانے گھر یعقوب پیغمبر آما عبدوں مقامی
 نقرہ کار مبارک اندر راوی نوکر لیا یا
 جبرائیل خدا وے حکموں آیا کر کے شانہ
 یعقوب با محبوبا تینوں رب سلام الایا
 یوسف اس زانام مبارک رکھیا اللہ باری
 اینوں ماں یوسف ری تائیں نصیبوں شرے آن
 شکم مبارک آمنہ رضہ اندر نور نبی عبد آیا
 سارے بت زمین تے اٹیا تخت شیطانی
 پاونے نت مبارک باری مائی نبی خدا ری
 نت توپاں جو شجرال شرے آن سناون باباں
 فواہ پورے آمنہ تائیں خوشیاں مال و مائے
 یوسف پیٹ پیاجس ویلے ہو یا فضل الایوں
 حدوں گذشتہ ہوئی ساری مدت حمل گرامی
 روشن گھر یعقوب نبی دا ہو یا ورحہ جسانوں
 بدلاں بختیں جیوں باہر آوے روشن قرص فلک نہ
 نوری ملکاں اندر ملکاں حمد ہی ہر جا میں
 پاک محمد سرور عالم عبد دنیا تے آئے
 یعقوب لے نوں آن مبارک جبرائیل سنائی
 ابن اسحاق دیوے قربانیاں زبے نوح کرے
 جو کوئی بندہ کر و مسکینا ندرے تائیں
 راوی کہندا جسدن جمیاں یوسف شاہ جمالاں
 جاں یوسف رب پیدا کیتا ورہیاں رحمت باراں

لکھ کر وڑ سلام و عمائیں سرور عالم تائیں
 کل اجاباں تے اقطاباں تسلیمیاں آواں
 حضرت حسن حسین پوراں بختیں سرحدے خذرواں
 برکت اسم بزرگاں پاکاں نظم پروندہ اجاواں
 اندر شام تولد ہو یا یوسف آنتی گرامی
 راجیلہ زے شکم مبارک جسدن یوسف آیا
 یعقوب لے نوں آن سنائی لاکھ مبارک باری
 سو پنا بیٹا ٹھنڈا کھیں وی گھر تیرے وچہ آیا
 بعد سلام مبارک تینوں ہووے لکھ لکھ واری
 جیوں جو شجرال آمنہ تائیں حوراں آن سناون
 کھول زہیور وراں کے قینے حکم اللہ فرمایا
 مٹی گھٹ ابلیس سر پوچھ سخت ہو یا ارمائی
 جاں سویدی تال حاضر ہوئی پیر پیغمبر ندرامی
 حضرت نبی مریم جمیاں دیون آن ورتاں
 اینویں اوہ راجیلہ آوتے ہوئے فضل سوائے
 نور و نور ہو یا گھر سارا خالق ری ورگا ہوں
 رات جمعہ ری حضرت یوسف جمیاں دلبر شامی
 یوسف نبی تولد ہو یا جن ڈوگا تمہا انوں
 اینویں پرے عدموں ٹکلیا یوسف جن چکدا
 چمکاں نور یوسف پیاں گیاں عرش معلے تائیں
 عرش فرش تک چو دیں طبقین رحمت جان لائے
 خیر مبارک خیر مبارک کہندا نبی خدائی
 چالی چو کھنڈنچ ہوئے وچہ مسکیناں ورتائے
 جیونکر اس نے راضی کیتا پاک خدا وند سائیں
 استغیباں گے شام ولایت آما قوط کمالاں
 لکھ لکھ ہوئے مرنارے آباں فضل بہاراں

خشک زمین سہاگن ہوئی سبز پوشاکاں لایاں
 لایا سال خداوند باری ہر شے سستی ہوئی
 ندیاں خشک لبالب و گیاں کانگ پئی دریاواں
 لکن روایت کے اندر آتا قحط نہ یا زہ
 خوش برسات کیتی رب باری بہت ہوئی ارزانی
 تنگی قحط و نجائی اللہ راحت خوشی و کھائی
 بنی اساطیرے دنیا اندر اے نہ قدم لیاندا
 پتھر روڑ حیوان پرندے ہر شے کندی آہی
 جسد نبی تولد ہویا بیت اللہ فرمایا
 یوسف نون جہ پیداکتیا اللہ خالق باری
 گھر یعقوب نبی دسے اللہ باری شمع نورانی
 صفایا بنا ملائک سارے کر دے حمد خدائی
 گل بلکاں و چہ جبرائیلیاں جمییاں دلبر شامی
 پاک زیارت جسدی حوراں و بکین کارن آون
 متھا جیوں خورشید فلک تاب نہ جھلی جاوے
 کرن جمال بلال فلک و از و ابر و خمداراں
 اک اک یوں مبارک اس واروشن بدر منیروں
 رکسدی اوہ مثال بناواں ثنائی اوس نہ کوئی
 ایسے سوہنے نقش نکالے قادر قدرت واسے
 بایں مانی تک زبانی پائی خوشی سوائی
 دو جیاں دس پیراں تھیں باپو یوسف بہت پیارا
 بنیاں باغ بہشتاں والا گھر یعقوب نبی دا
 کند ناں و چون شعلے نیکس لامال جیوں نورانی
 گلہاں و چہ جاں ژد یوسف لکھیا نقرہ کاروں
 حسن جمال جو یوسف تائیں بخشیا اللہ سائیں
 ہن کہہ نبیائے والا ذکر بیان ستاواں

شناخاں ہر مای میوے بھریاں جھک زمین لایاں
 کل خلقت رنج کھاون لگی جھکھا رہیا نہ کوئی
 گھاہ انگوڑی و چہ صحراواں باغیں ٹھنڈیاں چھاواں
 جس دن پیٹ مانی و چہ آیا نور رسول خداوا
 کئی اناج ہزاراں میوے رنگے باغستانی
 چیز کسے زئی کے اندر کمی نہ رہ گئی کافی
 پہلوں ہر شے دس لگی پتہ نشان انہاں دا
 دنیا بوجہ آون والا پاک رسول الہی
 سب تھیں آخر آون والا نبی محمد آیا
 اینویں و انگ نبی دے جلسے کیتے خلقت ساری
 جلوہ دیکھ فرشتے نوری آئے و چہ حیرانی
 زمین کار بیکر جس نے ایسی صورت پاک بنائی
 جسدے ناخن نال نہ لے جگ و احسن بتامی
 مت اوہ سا تھیں سوہنا ہوئے ادب کنوں سراون
 اکھ اکارتکے جس ویلے چھیک کیجے پاوسے
 رخسارے چمکے دن باہر تقریروں تحریروں
 کیا کہاں تعریفیاں باہر تقریروں تحریروں
 گل معشوقاں سارے لگے چشم نوائی ہوئی
 و بکین واسے ہونو لے کر دے جان حوالے
 جان سانس بھنیاں بجائی یوسف نبی و ڈپائی
 کیریاں و پیراں باہر آوندا صورت و اچکارا
 جنت و انگ دکھائی و نیدر مسکن پاک صفی دا
 حسن جمال یوسف دے ایسی باری اک جانی
 کل دیوالا روشن ہوون یوسف کشنکاروں
 اسدی صفت نہ ہوئے میں تھیں روز قیامت تائیں
 کیونکر تیر پرورش پاون یا بچہ پیاریاں ماواں

بیان پیدائش نبی امین برادر حضرت یوسف علیہ السلام وفات

شدن والدہ ایشال و پرورش یافتن یوسف در کنار عمہ

وچہ قصص الانبیاء مبارک راوی ذکر کیا یا
 دو جے سال تولد ہو یا نبی امین سو مارا
 ایک روایت پنج سال اندر اسی یوسف اسویلیے
 اک مائی دے شکموں ہوئے ایہہ دوو سکے بھائی
 دو نوویں ہوئے یتیم نہانے دو نوویں بال ایانے
 نبی امین و چارے تائیں رنج نہ ڈھٹا مائی
 نہ کجہ لاڈ پیار گمایا نہ جھولی وچہ پایا
 رونے عمر پٹے یوسفوں حمدیاں پئے کشانے
 حمدیاں داغ وچھوڑیو الا ہو یا نصیب دو ناموں
 کرے پیار کی دیتائیں دو جا کر دا زارہ ی
 ماواں یا بچہ نہ وچن بٹے لکھ کرے کوئی حیلے
 ماواں دا ہتھ بھرن چنگا کل خلقت دی پیاروں
 ماواں لاڈ کرن پتر انوں سر منہ وال دہواون
 ماواں کوک سُنن پتر اندی جاں روئے گھر آون
 ماواں راتیں کول سواون پتر اں بول اٹھاون
 ماواں آپ جھلن نکلیاں پتر اں سکھ وکھاون
 ماواں یا بچہ یتیم و چارے در در جھڑکاں کھاون
 ماواں قدر تداہیں آوے جاں اوہ لہ سرداون
 ماں مائے نہ مارن دیوے سچ کہاوت آئی
 ماواں گو دھتنگ پگھوڑے ماواں پیار سچاواں

گھر وچہ آیاں یعقوبے نوں جاں اک سال وٹایا
 دو زہرہ سالانہ آا امدن حضرت یوسف پیارا
 نبی امین تولد ہو یا میل الہی میلے
 نبی امین تولد ہو یا جد مائی لہ سد مائی
 کسنوں مدد کم رہانے کر دا اپنے بھانے
 نہ وچہ گوڑ کھڑا یا بچہ رانہ اس تھنج چنگیا مائی
 اپن جیت راحیلہ تائیں ملک الموت بلا یا
 رووے نبی امین پیارا داغ لگا گل لالے
 چم چم آسوی یعقوب نبی نے چلن ویکھے انہانوں
 بن اسحاق یعقوب نبی نوں ہی نصیب بھاری
 ماواں جھڑک پیار برابر ماواں نیک وسیلے
 ماواں وی اک نظر نہ یاوہ پوڑی نظر نراون
 روندیاں بالانوں چک ماواں چھائی نال نکاون
 ماواں بہر مہر کماون کچھ چک کھڈاون
 جاں اک پاسے رزون چکین دو جے پاسے پاون
 ماواں آپ قضیے جاں پتر اں نماز کراون
 چہرناں جاون اوٹاپاں شالہ چھوڑ نہ جاون
 ماواں باجوں بال ایانے ویرے عیش اڈاون
 ڈنگا وال پتر و اووے ویکھے نہ سکدی مائی
 سچ فرمایا ہے واناواں ماواں ٹھنڈیاں چھاواں

ماواں جنت ماویٰ چھاواں بھائی سنگ بہراواں
 ماواں جو جو سکھ و کھاواں کی میں آکھ سناواں
 ماواں والے مان کر نیدے پان یتیم کہساواں
 شالا ایسا کوئی نہ ہووے مانواں باہجہ نتھاواں
 پھرن ڈولاندے کے لئے کر لاندے عاجز حال نمائے
 ویکھے جاں یعقوب پیغمبر وین پت پیارے
 بنیامین پترے کے کارن اک بانندی ملی آندی
 حضرت یوسف شہزاد فارغ آتا کچھ وڈیرا
 دو نوین بیٹے ہن لگے جاں کچھ روز وٹانے
 ایلیا نام آما اس بی بی سی اولادوں خالی
 عرض کرے یعقوب بامیریا ویرا اتاں جایا
 میرے گھر اولاد نہ کوئی رات وٹے سدھراواں
 روشن ہووے خانہ یوسف وے اولادوں
 نام اللہ کے بخشو سانوں اپنا صا حیرا وہ
 بھین پیاری یعقوب نہی نول جاں ایہہ عرض سنائی
 یاراں بیٹے اللہ صاحب ہووے جو بخشے یینوں
 جے کر یوسف تیرے تاپیں لگ واپہت پیارا
 سن فرمان بہراء دانی بی مڑ کے عرض سنائی
 بخش رہیا یعقوب بھین نول جو اولاد تپامی
 جسد نیال پیار نہی واپہت بھین بھی اولاد منگے
 وچہ قرآن سپارے چوکتے حکم کتیار بباری
 اھجاں تے حکم الہی جاں سنیاں ایہہ سارا
 اہل نفاق دیون اوہ چیزاں اندر راہ رہا سنے
 منھے اوپر تر پوڑی پاوں ویکھن منہ کرمانے
 پوہے تے جد منگن آون عاجز لوک نمائے
 کھاواں آپ حبیب کھائے لڈو لاپی واسنے

زمین اوہ قسمت والے بچرے ہیں جنہاں دیباں ماواں
 سد اسکاہا لے کر اتوالے ہیں جنہاں دیباں ماواں
 گلیا ند پوچہ پھرن اسی مرن جنہاں دیباں ماواں
 کون کھنڈیا واٹ او نہاندی مرن جنہاں دیباں ماواں
 شالا رہن نہ ماواں کچھے چھوٹے بال ایاسنے
 غم کے تیر لگن وچہ چھاتی لور و آہیں مارے
 شیر بلا دے گو دکھلا دے ہر دم تھل کماندی
 اسد تپائیں ماسی اپنی کرے پیار بھتیرے
 پھوچی نول دل تنفقت آئی تک کے بال ایاسنے
 اک دن اپنے بھائی آگے ہوئی آن سواالی
 اللہ صاحب شہر تینوں بہت عطا فرمایا
 حکم کر دتا یوسف نول میں گھر اپنے لے جاواں
 میں پروردہ یوسف تاپیں کر ساں لاڈ پیاروں
 اسد کے پالن کارن یینوں اٹھا شوق زیادہ
 ہو آرزو ہمیشہ نول کہندا تپا خدائی
 جو چاہیں لے ورنج انہاں تھیں یوسف دیباں نہ یینوں
 ایویں اس زے باہجوں میرا گذرے نہ پکارا
 جے زہو تاپو یوسف زہو ورجیاں پوڑ نہ کائی
 مول قبول نہ کر دی بہرگز باہجوں یوسف نامی
 دیوے نہ یعقوب سو مارا روز فرقا قوں سنگے
 خرچ کر و تپیں راہ مولادے چوٹے تپاں پیاری
 ابو ہریرہ کھوہ بخشیا جو سی بہت پیارا
 جو سکا نہ ناقابل ناقص ہون انہاں دے بھانے
 چھٹک وین فقیراں تاپیں کہن دے دے واسنے
 باسی لکڑا دیون جو جھڑ سٹیا بال ایاسنے
 جے رب نے نام سواالی منگے چھوٹے وین پر لے

پھر اچھی بول ساون لوکاں دسد پھرن دسگانے
اپنے ہماناں نوں دیون رنگ برنگی کھانے
ماڈی چیز خدا نوں دیون چنگی لان ٹکانے
مغاذا اللہ ایہہ مکر تمانی رب کریم کھچھانے
زہن اوہ مرد جو سچے زلفیں رب دی تراہ وکانے
نال محبت لشد دیون ایہہ سنجیاں دے چالے
رب فرمایا ہرگز تیں پاسوں نہ بھلیا ئی
درجہ بہت شہادت والا یا ہر حد شہادوں
سب چیزاں تھیں بندے تائیں ہوندی خند پیاری
جو سر دیوے رب اپنے نوں پاوے سر الہی
اوسے دا پھل بلسی اوڑک جو کجہ بیجے بندہ
بہت پیاریاں چیزاں جیکوئی لشد خرچ کر نیدا
سنو حقیقت جدوں تقاضا کیتا بھین پیاری
بھین کہے میں یوسف لیاں مول نہ دیندا بھائی
اکھ دیہاڑے پھو پھی رکھے حضرت یوسف تائیں
انیویں نصیبت ہفتہ کر کے دو نوں حظ اٹھاون
پہلا ہفتہ حضرت یوسف پھو پھی لے گھر آندا
وصل نصیب پھو پھی نوں ہو یا پائی باپ جدائی
اپنی ہتھیں ٹوریا بیٹا ورو و چھوڑا پاپا
پہلا سبق جدائی والا شروع نبی ان کیتا
ساری رات کر نیدازاری نہیں نیند نہ آوے
فجر ہووے و بچ ویکھے بیٹا بھینوں و دگر جائے
نت فجری و بچ ویکھے بیٹا انیویں خوشی خوشائیں
اوڑک اکرن بھینوں اگے کھولی ہنڈ و کھاندی
جیکر بھلا کریں توں میں نے یوسف ویدے بیوں
اپے شرط پھرائی تئساں ہفتے ہفتے والی

کھانے دن رات اسانوں پینے لے لوانے
رب واجے ہمان بلاوے رہندے و چوٹکانے
انیویں کر کے دلنے تانے شیطا ماندے رانے
ظاہر باطن حال دلاندے اللہ مالک جانے
چنگی چیز جو لشد دیکے جنت موجاں مانے
بہت محبت والیاں چیزاں زہین نصیبانوالے
جد تک چیز نہ تئساں میرے رستے لائی
لکھ سناوت کر بیٹے تان بھی ملدا نہ سرکاروں
جے اوہ راہ مولادے دیوے لے شہادت بھاری
اوبٹھے ملے گی آخر جوٹھے بھجی آہی
چنگے دا پھل چنگا ملدا مندے دا پھل مندے
بہت پیارے دے اسنوں اللہ مالک و شیدا
باپ نہ و چھوڑے یوسف ناوں بہت نبی لاچار ی
اوڑک ہو لاچار و ویاں نے ایہہ تجویند بنائی
اللہ دیہاڑے بالی رکھے ہو یاں پک صلا حین
آیا بہت پسند پھو پھی نوں بھائی وافر ماون
ور و فراق و پھیا یقوٹ نبی نوں ہی کھچھے کر لاندے
پہلی وادی قسمت ہو یاں چنگی و نڈ کرائی
سارائی عمر و چھوڑا لکھیا نظر سونہ آیا
جیوں جیوں پر ہا سہی مدلم کر سی جے خول کھٹ پتیا
کرے زعمائیں اللہ سائیں اجددی فخری لیاٹے
منہ سر خم گاوے سینے صبر بندہ ایں آوے
جیونکر و چھوڑے سب پرماندے من پیاریاں تائیں
یوسف باہوں اک ریل بیوں جاپے سے و رہیا ندی
بھین کہے بن ہفتہ لکھیاں یوسف زیاں نہ بیوں
ہن میں ہفتیوں اگے کیونکر دیواں یوسف عالی

ہو جاسی جب ہفتہ پورہ یوسف نولے جاناں
سال ہفتہ ہو یا یعقوب نبی نولے ہفتہ اک پھر وا
دل وچہ آس جو ہفتے تائیں باغ واناں واکھلسی
زین ترس دے ساری عمراں جہاں یوسف جنیاں

اوڑک پرت گھر یولے خالی آیا نبی رباتاں
یاراں بیٹے حاضر پھر بھی یوسف یوسف کر وا
کیا جاتے جو ہفتے نولے بھی یوسف کے نہ یوسفی
اکھ بیان پذیرا اکوں کوں تماشہ نبیاں

جیلہ انگلیختن عمر برائے یوسف و وفات عمر و پرورش یا قسن یوسف

در کنار والد نرگوار و تعریف حسن یوسف علیہ السلام

اوڑک ہفتہ کئے آتے جس زن ہنلت آئی
کرے قیاس ولیو چہ کوئی ایسی صورت تھیوے
آئی والد بہرہ میرے دی یوسف اوہ لیجاسی
رات زہیاں وچہ ایسے غم کر وی بیٹھ وچاراں
اوڑک پھوچی یوسف کارن جیلہ ایہہ بنایا
کپڑیاں سدیاں اندر کوئی چیز پوشیدہ پاواں
اوس زمانے چور نمانے جس دی چوری کر دے
جس دی چیز چورے کوئی رہندا اس دا بڑ وا
پٹکا اسمعیل نبی و آتا اک پاسے
وقت و بیج جد اسد تیاہیں کرن لگا قربانی
اسے بابا لے پٹکا میرا میرا دونوں نبہ میرے
تڑ فدیاں مت تیر تیاہیں پیرکتے چا لاواں
کہے کے تیر چلا چھری نولے اسمعیل بتایا
نالے چھری چلاون ویلے موندیاں پائیں مینوں
مت تنفقت جتیں نہ کوہ سکیتن تھیوے بفر مانی
میری طرفوں ماں میری نولے کہیں سلام دھتائیں
شاید دل اسدا کی پھڑے ویجھے پٹکا میرا

پھوچی نولے بھی یوسف دی نولے یوں جھگی پائی
یوسف مول نہ جاوے کہہ اپنے پاس رکھیوے
راناں کی کچھوں مینوں درد و چھوڑا کھاسی
یوسف کول رہے جے میرے رملل عمر گزاراں
چوری کوئی لگا ساں سنوں جاں پو گھنن آیا
جاں گھر جاسی لواں تلاشی اسنوں پکڑ لیاواں
جتی مدت چاہے مالک قید رکھے وچہ گھر دے
شرح جو ابراہیم نبی دا ایہہ حکم سی کر وا
جس دی نال و بیج اللہ نولے بدنا بابا سوہارے
اکھے اسمعیل پدروں اتنی گل نہ بانی
مت تڑ فالاں تے خو نولے چھٹاں پون دولے تیرے
روز قنات مت ایس گناہوں مت پھر بکڑ یا جاواں
حکم اللہ وچہ ویر نہ ہووے جو اللہ فسر مایا
منہ میرا نہ ویجھیں نہ دل تنفقت اوے تینوں
جان نہرا ہووے جے میری کر دیاں قربانی
نالے ایہہ جو پٹکا میرا دیویں اس دے تائیں
ابراہیم کہیا بیٹے نولے واہ واہ حوصلہ تیرا

القصد جہاں بیٹے کے گل تے چھری چلائی
 اسمعیل جو بن فریاد ایویں باپ کا یا
 بہت حیران تعجب ہویا ابراہیم سو تارا
 اپنی طرفوں فرق نہ اسان رکھیا یارک سائیں
 حضرت ابراہیم پیغمبر مڑ مڑ چھری لگاٹے
 ابراہیمیاں حکموں باہر تدم بھی قدم نہ دہنزاں
 اکواری رب تینوں آکھے کٹناں مول نہ ہٹناں
 سن ایہہ بات پیغمبر بددا آیا وچہ حیرانی
 چھوڑ حقیقت چنگے والی نگہہ کیوں کس رائیں
 حکما اوہ وراثت جدی بھو بھی دے ہتھ آیا
 آریا جاں یعقوب پیغمبر لین پتر دے تائیں
 ادبوں رلی نال نبی دے ہور جماعت بھاری
 کھوڑی دیر ہوئی تاں مگروں بھو بھی پھیرا پایا
 عرض کرے یعقوب نبی نوں سن ویرا سرور ارا
 برکت والا پٹکے آنا گھر میرے وڈیاں دا
 بہتے لوکاں کول تساڑے اُردم گھیرا پایا
 سن ایہہ خبراں یعقوب نبی دے فکر دیوچہ نہانے
 غیبی علم خداؤں معلم ہور نہ کوئی جانے
 جیکر کدین رسولاں کنائیں ہوند علم نامی
 جسویں اوہ بھینوں کولوں یوسفنوں لے آیا
 پھر جس ویلے اوہ بھین پیاری آفریازن ہوئی
 اوڑک نکل نئی جسویں یوسف کولوں چوری
 دس برسوں کر قید یوسفنوں بھو پھی سنگ رلا یا
 پھر جس ویلے اسی برسوں پایاں وروز جدایاں
 القصد بنے غیب تامی خاص خداوند تائیں
 جتنا رب جتاوے او نہاں اتنا معلم کروے

سارا زور پیغمبر لایا وال نہ کٹیا جاتی
 چنگے نال بدے سنگ اسدے موڈا کر کے پایا
 رب اگے فریادوں کردا اسمعیل پیارا
 خوش ہوا مرقبولیا تیرا دوس اساوڑا ناہیں
 قدرت نال چھری دینا میں اللہ پاک بلاوے
 میں بھی امر خدا دے باہجوں وال نہ ڈونگا کرناں
 دس واری اوہ مینوں آکھے نہیں کٹناں نہیں کٹناں
 اوڑک ونبہ بھجیا اللہ ہویا اوہ قربانی
 قصدا اسمعیل نبی دا تینھوں ملدا ناہیں
 یوسفی لک بدنا پھو پھی تہ بندہ ہتھ چھپا یا
 نال پیوڑے لوریا پھو پھی یوسف خوشی خوشائیں
 لیکے حضرت یوسف تائیں چاندے وارو واری
 نال تباہی دوڑی آوے جیوں کجہ مال کھرا یا
 جس ویلے تدم آندا بیٹھیں یوسف اپنا پیارا
 شاید کسے تساڑے وچوں اُسویںے چک آندا
 روئے وچہ اوہ پٹکے میرا چوری کسے اٹھایا
 وچہ حال نہ معلوم ہویا ہرگز نبی نہ بانے
 جو کوئی ہو کسینوں سمجھے کافر بنے نہ ہنگانے
 بھینوں جتن کیوں دھوکا اسدن کھاندا نبی گرامی
 کیوں نہ پٹکا کھول کھنیں نبی نوں پکڑا یا
 اُسویںے بھی پیغمبر نوں پتہ نہ لگا کوئی
 تا بھی خبر نہ پائی اتنی چوری ہے کے زور دی
 وپو کے اندر بیٹا جسیا غیبی علم نہ پایا
 جیکر غیبوں واقف ہوند کیوں کھلدا سنگ بھایا
 نبی خدا دے کدیں کھپان کدیں پھان ناہیں
 اپنے آپوں کجہ نہ جانن تا بعد ار مرزے

مسئلہ غیب مفصل جگر چاہے مومن کوئی
 ہمت ضرورت اس جاگہ وچہ چھوڑا ذکر لیا یا
 سقو حقیقت بیسی صاحب جاں ایہہ حال سنا یا
 اور تک کہندی یوسف اُتے ہے غالب ظن میرا
 کہو تہ حضرت یوسف والا چھو چھی جیوں اٹھایا
 دیکھ حیران تعجب ہوئی حاضر خلقت ساری
 اینوں جسویے کوئی بندہ مندہ عمل کریندا
 کیسی شکل نبائی تیری کیا توں کہیں کماٹی
 بندگی خاطر تیرے تائیں میں انسان بسا یا
 جنہاں لگاں باپ تیر نیوں کیتیاں میں جھکایاں
 نہایت ہو گیا یوسف تے واقعہ چوری والا
 نہ کہ آوے نہ کہ جاوے ہو گیا چپ و چارا
 نہایت ہو گئی اُسدے اُتے چوری پٹھے والی
 اور تک بیسی کہا یوسف قید رکھاں وہ سالان
 امر قبول شریعت والا کیتا نئی سو مارے
 کر کے قید یوسف تائیں پھو پھی نال لباندا
 شوق پیار رہے سب وچے باتاں نہ کہیاں
 منہ پھنیں حمد کہے لکھو الہی آنسو چھم چھم جاری
 قدر وصل و اجاں جنہاں آتش بھروں ملدی
 سوہنے واکل تائیں پوندا عبد کوئی کو جہا آوے
 یوسف چور نہایا پھو چھی غالب حب پیاروں
 اک ہفتے وچہ پتو یوسف واکتتا کل مل آیا
 گن گن روز یعقوب نگہا وے وانگوں روز بیداراں
 نت یعقوب پتر تائیں دیکھن کارن جاوے
 جس گھر یار پیارا ہووے اوہ گھر چاہے وسدا
 یمن و چارے کرن نظا کے یار سجدی راہیں

روز شرک و اوکھو میرا جاؤ رخصت ہوئی
 عبد التار مضاف وانگوں کماں چخبہ نہ پایا
 آسے پاسے دیکھن لگی سنج جوج جو میں کھڑا یا
 نبی کہا جاوے دیکھ او سے نوں تہہ و بختے آٹھ تیرا
 نال کر دے ٹکا ولیا بیسی کھول ویکھا یا
 آکھے دیکھو عمل کو یہ صورت کیسی پیاری
 صورت اسدی دیکھ خداوند اسنوں جھڑکاں دنیا
 سوہناں ہو کے کو بچے عملوں تینوں شرم نہ آئی
 ہوئے شکر اندھ اسدا واکل احسان صہلا یا
 اور تینوں لغت پاوں تیریاں دیکھ برابیاں
 کیا کہاں جو یعقوب نبی نوں گذرہ یا غم و احالا
 یمن یوسف نہیں بلدا اینوں لگا تیر رو بارا
 کیوں کر چھوڑے گھر میرے وچہ ہن ہمیشہ عالی
 جاں وہ سال گذشتہ ہوون گھن تہوں نکالاں
 ہرگز عذر نہ کیتا کوئی بن اسحاق پیارے
 رہیا چھے یعقوب پیارا وندا تے کر لاندہ
 نہ نہ ڈٹھا بکھرا سوہنا و لدریاں دلوچہ رہیاں
 پڑاند روی اوہ کوئی جانے جس ہووے بیماری
 جنہاں وچہ نہ ڈٹھا اوہ کیا جان سار و صلدی
 حسبنوں نہ بیماری آوے صحت قدر نہ پاوے
 بیٹا قید کتیا والد نے خوف شریعت پاروں
 یمن نہ سال پایا وچھوڑا اللہ بھار سہایا
 پھو پھی نوں نت عیدیاں خوشیاں ہر دم مومج بہاراں
 یوسف با بچہ اجاڑ گھر یوچہ سجاں نظری آوے
 یاراں با بچہ نہ تیرہ فقیر اسکہہ لسندا و کہہ مہدا
 لکھ نصیحت کرے بچے بھاریں ہٹکیاں رہدے ناہیں

تکنوں باز نہ آون ہرگز اکھیں دے آئینے
 پارہنہاںکے وانڈے جاوے جھل و بچ سب کاراں
 توڑے نت یعقوب سوٹا راپوسف نول جاہل وا
 روٹی کھاوے ولے تائیں جے یک لقمہ ڈھبوسے
 حجہ سراں وے تاجیوں جے سیر کرن زریاں
 ایسے حال یعقوب پیغمبر غم وچہ رے تلیندا
 بازی الٹ گئی تے کھاہدی طالع نے گزوانی
 دن سارا وچہ گنترباندے رات ولیلین جاوے
 دو سالان یعقوب پیغمبر ایسے طور رنگہائے
 فوت ہوئی اوہ صہین پیاری جنت طرف سدائی
 روشن گھر یعقوب نبی و مہویا یوسف پاروں
 جس گھر چمکے نور آہی حاجت شمع نہ کاٹی
 جاں یوسف گھر آندا بابل نٹھے کل وچھوٹے
 وچہ حدیث نبی فرماوے جد مومن گھر جاوے
 ماشاء اللہ کہے زبانون جاں رحمت وچہ آئے
 گھڑی وچہ نہ کرے پتر و انبی یعقوب سوٹا را
 کول پیرزے رہندا یوسف اوے کول کھاوندنا
 آپ کھاوے آپ پیاوے اپنے کول سلاوے
 حدول عبادت خانے اندر کرن عبادت جاوے
 تیند کرے جاں یوسف بابل پکھاہے جھلیندا
 جیوں جیوں یوسف وڑا ہووے حسن کہہ صنیڈا لاناں
 وچہ کنتان ہوئی مشہور می اسدے پاک جمالوں
 لعل لباب پر لعلی کولوں لعل تکن شرمادوں
 بینی الف النہ آتش سی قدرت کرتاروں

دور خاں کے چند سوٹا رے تازے پھل گلابی
 نرگس نون فربان کر نیدے کے گوہرے نین شرابی

سجے رخ یوسف دے اوتے سوہنا خال نورانی
 مہتا جیوں مہتاب فلک و ابلکہ و وہ صفائی
 ابر و ابرواں لکھ دیوں توں قمرخ ویتائیں
 ویکھدیا ندیاں اک تنگاہوں گھائل مہون جاناں
 پلکاں پہریدار اکھیں دیاں لے کھلیاں سب کاتی
 جسم مبارک یوسف والا نازک و وہ حریروں
 چمک صفائی اسدے کو لوں چاندی بھی شرمندی
 جے قدم زمین یوسف دے اللہ پاک بنائے
 جے قدم زمین یوسف دے جاں و ہرتی پر ہروا
 و او انیک نصیب زمین دے اللہ پاک بنائے
 جس جاگہ وچ حضرت یوسف راتیں چلدا جاوے
 گلپاں کو چے روشن سوون اسدے نور چراغوں
 منہ تے برقعہ رکھے ہر دم عادت یوسف ہوئی
 راتیں جاں اوہ برقعہ لاپے چمکے نور سوایا
 کون روایت اکدن یوسف تیشہ ڈٹھا بھائی
 جے یوسف توں برودہ ہوندوں مالک تندھ وچنیدا
 ایہہ گل یوسف وچہ آکھی پہنچ گئی سرکارے
 سچ فرمایا نبی محمد ساڈے تائیں بھائی
 ابن عباس کہے اکواری مسجد وچہ مدینے
 آیا اک اعرابی اس نے آکر عرض سنائی
 ایہہ گل شکے حضرت دیول کیتا اسان اشارہ
 یا نبی اللہ کتب سلف تھیں ایہہ گل معلم ہوئی
 میں کہوں سوال تھیں اسے محبوب خفائی
 کہے قسم خداوی بیوں پچو سچ بتائیں
 اسے اعرابی نال شتابی ایہہ کی تندھ الایا
 اول ہر نیدیدہ آسنوں اللہ باپ بنایا

جو تکر نقش لکھنیدیاں پایا نقطہ قلم ربانی
 چند وچالے چھایاں دین اس وچہ مول نہ کائی
 ویکھ ہلال و نہا ندیاں رسیاں کردا چامل چائیں
 قدرت دی پرکاروں کھچیاں دونوں گول گماناں
 جو کوئی نظر اوتی کردا کارڈ لگن وچہ چھاتی
 ریشم سخت و کھالی و نیدا اسدے نرم سریروں
 نازک پر گلابوں آہے صفت نہ کیتی جاندا
 یوسف جہیاں حیناں جتے قدم مبارک پائے
 عظمت ویکھ زمین وی چکر کھاوے طبق انبر و
 یوسف جہیاں حیناں جس تے قدم مبارک پائے
 تتر تتر قدم چوہیرے چانن حسن لگاوے
 جو کوئی ویکھے ٹھکن لیکھے اڑن بوش و مانگوں
 جاں اوہ برقعہ و کور ہٹاوے ویکھ نہ سکدا کوئی
 ہو دے خبر محلے دوجے یوسف برقعہ چاہیا
 صورت ویکھ منور اپنی سوچ دے وچہ آئی
 کون ہوندا جو ایڈ بہادر قیمت تیری و نیدا
 ایہہ ہی مزہ چکھیں گا اکدن آکھیا آکھن مالے
 اپنے حق وچہ گھائے والی کرو و لیل نہ کائی
 پاس نبی دے بلٹھے آہے سب اصحاب ننگینے
 کپڑا شخص ساڈے وچوں نبی محمد بھائی
 ویکھہ نبی توں اوہ اعرابی کردا عرض دو بارہ
 یوسف و انگ نہ سوہنا ہو یا ہو رہ پیغمبر کوئی
 حضرت آدم سوہنا آنا یا یوسف کتفانی
 تا پھر پاک نبی فرمایا اوس اعرابی تائیں
 آدم وی گل کچھ نہ چھینیں پاک نبی فرمایا
 دو جا سجده بلکاں کو لوں اسدے پیش کرایا

تو بجا اسنوں پھنیا اللہ ساری خلقت نالوں
 جس دن اسنوں پیدا کیتا اللہ خالق سائیں
 اول نور محمدی اسنوں رب عطا فرمایا
 ووجہی مُدّری بخشیا اللہ آدم تائیں بھائی
 جو یلے پھر حضرت آدم گندم وازہ کھایا
 دو نویں چیزیں طوبی او پر ہویاں ورنج مقامی
 وچہ حضور خداوند باری دو ہاں عرض گزار ہی
 جاں اس حکم تیرتھیں باہر زورہ قدم اٹھایا
 اینویں جو کوئی زبدے کے حکموں کروا سرگردانی
 کتنے سال نہر امانت رہیاں ایہہ دو چیزاں
 حسن جمال ڈھیا یوسفنوں حد و نیاتے آیا
 حسن جمالوں نبیاں یوسف والی شہر مصر و
 پتو و اوسے و اور شہ پاون جو چنگیاں اولاد والی
 حضرت آدم تائیں کیتا جنت رب حوالے
 بد عمالوں ورتہ ہرگز لے نہ مول کدائیں
 استخیں چھے حسن یوسفی صفت نبی فرمائی
 قدمبارک یوسف والا اوسط سرو چمن و
 ولف معطر نازا نوالی سر جی آپ الہی
 حسینوں رنگ چلاون زلفاں کدنی نہ تاب لبیاون
 بنین رنگیلے بہت سیلے چشمے جنت واسلے
 چمن سورج زخاسے دو نویں لس لس کرے نور
 بلکاں سوسو ناز و کھاون دینگو آپ بلاون
 تزل کالاہک چشماں تلے تارا جیویں غلک و
 منہ اپنے تھیں حضرت یوسف برقعہ بدین اٹھاندا
 سن اعرابی صفت یوسفی مٹر کے عرض سنائی
 پاک نبی فرمایا اسنوں خاکوں رب بنایا

کی کچھ ذکر سناو لائیںوں اسے حسن جمالوں
 دو چیزاں انعام حضوروں بخشیاں اسد نیایش
 وچہ پیشانی چمکن لگا ویکھ عرش لرزایا
 ہر قسم اندی حکمت اللہ اسدے اندر پائی
 چھوڑ گئی او مندری اسنوں نو بھی چھوڑ سدا یا
 کیوں سن آیاں آدم کو لوں پھیلا رب گرامی
 جو کوئی عمل تیرے تھیں غافل بھٹے انہا ندی باری
 اسدے پاس اساتذت نیایش پل آرام نہ آیا
 نس جہوے اس بندے کو لوں نعمت جو ایمانی
 جو یلے پھر اللہ چاہیا آیاں پاس عزیزاں
 مُدّری ملی سلیمان تائیں مولے کرم کسایا
 مُدّری پاروں پریاں اُتے حکم سلیمان کروا
 بد و لاواں اہل فسائراں پاون انہیں مرادوں
 وارث اسدے نین جہرے چنگیاں عمالوں ملے
 جو کوئی عاق پتو و اہوے وارث بن واناہیں
 اندر زقرہ کار کتالے جو یں روایت آئی
 لکڑا شمس ضعی واطکہ سگواں نقشہ چن و
 شب لیلہ بھی اسدے کو لوں کرزی طالب سپاہی
 کندی گہن پھساون پلو چہرے زلال وچہ پاون
 اکس نظیروں پر تائیروں لکھہ کرن شوالے
 بدر منور معلّم سہوون نظر ہون جد زور و
 خبول جاون آواز نہ آون زوری جنگ چاون
 جو کوئی تکد جھل نہ سکدا البساتیز چمک و
 چنا سورج و نور تھامی او بکنوں شرماندا
 یا نبی اللہ کس تھے تھیں رب اسدی شکل بنائی
 قدرت و اہتھہ پھیر کر اسنوں نور حسن چمکایا

کافر کہند ارب تیر بیدی ایڈی قدرت بھاری
مٹی پختیں اس کیونکر سر جیا ایسا چند سو مارا
خوش آوازہ ابن عمر را باہر حسد بیانون

خاک نہانی پختیں جس لسی سوہنی شکل سنواری
ایہہ گل سنگے ابن عمر ول کینتا نبی اشارا
ایہہ آیت لعریف ربیدی اسنے پڑھی قرآنوں

قَالَ اللَّهُ تَعَالَى وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنْ سَلْسَلَةٍ مِنْ طِينٍ ثُمَّ جَعَلْنَاهُ نُطْفَةً فِي قَرَارٍ مَكِينٍ
ثُمَّ خَلَقْنَا النُّطْفَةَ عَلَقَةً فَخَلَقْنَا الْعَلَقَةَ مُضْغَةً فَخَلَقْنَا الْمُضْغَةَ عِظًا مِمَّا فَكَّسُمُوْنَا
الْعِظَامَ لِحَدَّاءٍ ثُمَّ أَنْشَأْنَا خَلْقًا

أَخَذَ قَبَارِكُ اللَّهِ الْحَسَنُ وَالْحَاقِقِيْنُ ط

رب فرمایا بند بنائیں خاکوں اسماں او پایا
پھر او بھک لہو وی کینتا پھر اوہ بوٹ بنا یا
پھر اسنوں میں پیدا کینتا مڑ کے روحی واری
سٹی جدول ایہہ صفت خداوی اس کافر اعرابی
ہو یا اثر تمام بدن وچہ کر وا حمد ثنا میں
سچ رسول محمد نبیوں اللہ رہے سر کینتا
مردی واری آسمانوں ول کینتا او من لظنار ا
تاسے اندر وئی اس نے اپنی جان پیاری
جاں اگلے درجات معلے لظن انہاں نون آون
وقت نزع دے مومن تائیں جنت رب دکھاندا
جیوں جیوں آون اسنوں جنت باغ بہاراں
دلوچہ کہندا جلدی میری اللہ چند نکاسے
اکنانوں دیدار نبی وا جلوہ آن ویکھاسے
سنوں حقیقت جاں اعرابی مسدا مسدا مویا
جبرائیل خدا دے حکموں آسمان پختیں آیا
کر و تعجب تائیں حضرت جبرائیل بتاندا
ایسا فضل کہا یا اس تے اللہ خالق باری
تاب حسن زی جھل نہ سکیا ہو یا فوت نہانا
نور ایمان و تار ب اسنوں کفر تمام و نجایا
تا بعد از نبی و ابن کے گیا بہشت و چاسے

پھر اسنوں اک نطفہ کر کے محکم جگہ پھیر آیا
پھر اوہ ہڈیاں کینتیاں پھر ہڈیاں تے ماس چڑھایا
بابرکت اوہ قدرت والا احسن خالق باری
اوسے ویلے مسلم ہو یا کلمہ آکھ ستانی
آکھے بیشک اللہ صاحب ہے صفنا بداسا میں
ایہہ گل کہہ کے اوس اعرابی اجل پیالہ پینتا
ویکھ فلک ول نال خوشی دے ہسار بد پیارا
انیوں عاشق لوک پاپہ یہاں سے مرد پوار تی
نال خوشی دے دنیا آتوں سہرے سہرے جاون
دنیا تے پھر نہا اسنوں ہرگز مول نہ بھاندا
تیوں تیوں مومن باو کر نیدا کھے استغفاراں
تا جو قابو کرے چل کے باغ بہشتاں واسے
ایسی نعمت ملے جہانوں کیوں نہ تاسا اوسے
ویکھ حوالہ سرور عالم بہت تعجب ہو یا
بعد سلاموں پاک نبی لوں ایہہ پیغام سنایا
رب جہان تے راضی ہووے ایسا حال اتہاں دا
شکل مبارک یوسفوالی حاضر کیتی بھاری
چونکر ویکھ شمع وینا میں جل مردا پروانہ
مرد پواری پاک نبی وارب اصحاب بنا یا
لے مردے ایمان پڑیرانیک نصیباں واسے

مناجاتِ شاعر بطورِ غزل

یارِ بسا تجھے بھی ایسی ہی حالت نصیب ہو
 ورو زبان کلمہ طیب رقیب ہو
 رحلت میری جہاں سے نہایت عجیب ہو
 صلوات بر محمد آلِ حبیب ہو
 دنیا سے جب روانہ پذیرِ خرب ہو

وقتیکہ دم نکلے کو مہرِ اقرب ہو
 نکلے بدن سے روح میرا منس بہنس کر
 مونس ہو تیری وحدتِ توحید یا اللہ
 بولوں بوقتِ نزع کے خنداں بصدقِ دل
 آنکھوں میں جلوہ زد ہو جمالِ محمدی

بیانِ عصائی ہستی آمدنِ برائے یوسف علیہ السلام

کل بھائیوں تمہیں یوسفؑ و جس شان بلند تینا
 سائے بھائی یوسفؑ تمہیں کرن پیار سچاواں
 جد تک یوسفؑ چھوٹا آکا صدقے صدقے جاوے
 اول یوسفؑ نال مخالف جو نہر ہوندرے سارے
 کہن مفسر تینا میں بیری جنت والی
 گھر یعقوبؑ ہی کے اللہ قدرت نال اوپانی
 سر اک خوبی جنت والی اسوچہ داخل ہونی
 چمکاں بسز زہر و انگوں جاوے پرے پرے
 کندڑوں خالی سر اک ڈالی میویاں چھڑیاں لایاں
 طوطے رلے ملے وچہ برگاں بولن حمد ربانی
 جتنا مہوہ توڑن استغین بھر یا نظری آوے
 تہیاں تھیالیں رینی برگ برگ تھیں جاری
 سارا شہر معطر ہوندا اسدی خوشبو پاروں
 گھر یعقوبؑ ہی کے اللہ طغنا فرش وچھا یا
 بسز پوشاکاں لیاں ووالے سرتے پیراں تائیں
 چونکہ بسز پہاڑوں آیاں بسز لایاں پریاں

حمد لے اوڑک خالق تائیں جس امانت نہ تہیا
 کتنی ندرت رہی اللہ کا یوسفؑ وچہ بھر اواں
 اک پل وورنہ ہون استغین نال نجت چاون
 قدرت ربی ظاہر ہونی سن یک ذکر سیکے
 گھر یعقوبؑ ہی کے آکا رکھ عجائب عالی
 طوبی وانگ مثال تیاون اس بیری بھائی
 سو سنا رکھ عجائب ایسا وینا وچہ نہ کوئی
 خوب ندرت گروا اسدا پاسے گھیر چو فیرے
 کتنے حصے ورم بلوروں اسدے ورم صفائیاں
 طلسم بسز ہونے قربانی ویکہ برگ نورانی
 پتر پیدا کوئی نہ دے نہ سرگز کرمادے
 شاخاں وجد کرن جسویلے لکے واپیاری
 وقت ہوا چھڈے خوشبو میں باسرحد شماروں
 حدوں باسر گامرا اسدا ساہ عالمی پایہ
 نازک لگاں لہین جھولے جھک جھک کہن تینا
 میویاں مار گلا نوچہ تازے پائے شاخاں لایاں

بہت رسیدا سیوہ اسدا سر موسم وچہ رہندا
 فخری ویلے چکن اس نے جاں کوئی شہنم وے
 شان بیان نہ ہووے اسدا میں عاجز تھیں بھائی
 جو ویلے کوئی پیدا ہوندا بیٹا پنہم سہرا
 جیوں جیوں پتر وڈا ہووے شاخ بھی وڈی تھیوے
 جدا وہ عاصا پکڑن لائق ہووے پت پیارا
 اوہ عاصا پھر تھہ پتر وے سر دم رہندا قائم
 یاراں پت یعقوب نبی نوں بخشے اللہ باری
 جاں پھر یوسف پیدا ہویا بارہواں بیٹا بھائی
 نہیں سی لائق اسدے کارن عاصہ لکڑی والا
 جو ویلے کچھ وڈا ہویا یوسف نبی رہاناں
 اکلن خدمت یابل ویوچہ یوسف عرض سناوے
 بیوں عاصہ کوئی نہ بلیا سرگز وانگ بھراواں
 حکم کیتا یعقوب پنہم کی چاہندا اول تیسرا
 بھیجے رب ہشتاں وچوں عاصہ خوب نورانی
 مڑ مڑ یوسف بابل تاہیں ایہا بات سناوے
 اوڑک جدم بابل جاتا ہے یوسف سن روزدا
 یارب جو شے یوسف سنکے معلوم تیرے تاہیں
 ہوئی وھا قبول نبی وی جو سنگ گیا سو پایا
 ایسا صاف نورانی عاصا صفت نہ کیتی جاوے
 جیسی طلب یوسفنوں آہی ایسا عاصہ آیا
 جیونکر سب بھایاں تھیں یوسف ہونہا حسن جمالوں
 شان موافق بلیا عاصا حضرت یوسف تاہیں
 جیوں جیوں ویکھن سارے بھائی یوسف دی وڈی پائی
 اے حسن زیباہ اسنوں بخشیا اللہ باری
 ان سب بھائیوں گھر وے رکھوں عاصہ کٹائے

لذت دار نہایت مٹھا کھا دیاں منوں نہ لہندا
 ویکھدیاں نوں معلوم ہون موئی باغ ارم وے
 اس بیری وچہ ایہہ خاصیت اللہ مالک پائی
 شاخ عجب تک اس بیری تھیں خالق پیرا کروزا
 قدر برابر کچھ برابر کیا تعریف کھیوے
 کٹکے عاصہ شاخ اوردی دادیندا نبی سو مارا
 ایہہ حکمت رب اس بیری وچہ بخشی آہی دائم
 اینویں شاخ کرے رب پیدا سر بیٹے وی واری
 اگلیاں وانگوں اس بیری تھیں شاخ نہ جھی کافی
 تاہیں شاخ نہ اسدی واری کیتی رب تعالیٰ
 کول بھراواں عاصہ ٹٹھے شوق ویوچہ وصاناں
 کل پتران نوں عاصہ حضرت تسال عطا فرمائے
 جے منظور کروتاں میں بھی اولدی بات سناواں
 کہندا ویلے ہشتی عاصا ایہہ منگدا اول میسرا
 اوہ عاصہ میں تھہ وچہ پکڑاں ویکھن سب کنگانی
 بابل سو سو گل و لائے یوسف باز نہ آوے
 مٹھہ اٹھا اور گاہ رہیدی نبی سوالی ہوندا
 بیج شباب ہشتاں نوچوں کر منظور وھاہیں
 سبز زمر و عاصا جتنی جبرائیل لیا یا
 بجلی وانگوں سرگز تے ووروں چمک دکھاوے
 پڑھ بسم اللہ یوسف تاہیں پنہم پکڑا یا
 اینویں اسدا عاصہ سو سناوے عاصہ نالوں
 اوے دن تھیں بھایاں کوچہ پایاں ویر بلاہیں
 تیوں تیوں ل اپنے وچہ سارے سر گل جانکے پائی
 پھر جھناں تھیں بابل سدی رکھدا الفت بھاری
 یوسف آیا ہشتی عاصہ قدروں ووصدا جاکے

دردم غیرتِ یوسف والی دلچہ آن سما فی

اوڈیا تون وڈیائی اسدی دلچہ مول نہ بھائی

خواب ویدن حضرت یوسف علیہ السلام بار اول

جہاں سٹ سال گذشتہ ہوئے عمر یوسف بھائی
جنگل طرفے بالن کارن ٹریا نال بھراواں
اپو آب بنا کے گڈیاں سرتے سجھناں چایاں
یوسف والا بھارتما می سبزی ہو یا یک باری
اونویں خشک رہے جو روچے بھار بھراووالے
ایہہ کچھ حالت یوسف تائیں خوابوں ظاہر ہوئی
بالبنوں ایہہ نصیحت سارا یوسف نے سمجھایا
چچیراں وچہ شاغل ہو یا بابل خوشی کما لوں
کے نصیحت بیٹے تائیں باب یعقوب ہمارا
فرزند ایہہ خواب نہ سہرگز بھایاں کول سائیں
یوسفنوں ایہہ یاد نہ رہیا بابل وافرمانا
اگے امی بھایاں تائیں غیرت یوسف والی
کرن وچاراں دلدے اندر سہراک فکر و وڑاندا
کر کر فکر و لیللاں اوڑک سجھناں بات بھلائی
سائے آکھن ورمی باتاں یوسف آکھن سائے
لکڑیاں اس نال اساڈے کسے دھاڈے چایاں
القصہ تعبیر کچھن واسکے وھیان نہ آیا
سارا سال گذار پاپا نیویں بغض نہ کپتا کوئی

سفنے دیوچہ اللہ مالک قدرت عجب دکھائی
لکڑیاں بھار اکٹھے کپتے سب واناواں
رستے وچہ اتارے بکجا بھارتما می بھایاں
ہر شخ نکالے پتے جیونکر باغ بہاری
سجھناں بھار یوسف دے اگے سر سجد یوچہ ڈالے
جاں پھر نیند کھلی تے تکیا بھار نہ وسدا کوئی
سنکے باپ ہو یا بہوں راضی فرحت اندر آیا
یوسف نوں رب خالق کپتا ساریاں پیر انیالوں
بھیت نہ دیویں مول کسینوں دستوں کرس کنارا
مت اوہ غیرت غصہ کر کے وکھ دیون تہذتائیں
بھل کے ویا بھایاں تائیں اپنا حال ماناں
اس گلوں پھر سہر زیادہ کاوڑنے اگ بانی
آکھن سائے افسوس ساکتیں یوسف ووصیا جاندا
غیرت آپر پروہ پایا حکمت پاک خدائی
جس گل اندر سوندا کوئی اوہون نظری آوے
تائیں استوں سفنہ اندر اولیپلاں آیاں
یوسف والا خواب بہو وہ ساریاں دلوں بنا یا
اکٹھویں سال یوسف دینا تائیں فیہر بشارت ہوئی

بیان خواب ویدن آں ذات بار دوم

سفنہ عجب دیکھایا اللہ سنو حقیقت ساری

بکدن حضرت یوسف تائیں آئی نیند پیاری

کیا دیکھے جو خوابے وچہ ہک شخص فقہا آسمانوں
نال بھراواں پھر یوسف راوی ذکر لیا یا
اوڑک بیٹھ گئے ہک جانی سب اکتھے ہو کے
قدرت اپنی ظاہر کیتی فضلوں رب تعالیٰ
سبزہ زار کھڑی چوٹے مشکاں وزن سوایاں
برگ برگ تے پنکھی بکٹھے بولن خوش آواز سے
سر سڑولی نازاں والی کر دی موج بہاراں
ایسا روشن اسد تباہیں کیتا خالق سائیں
ترقماندے بیوے اس تھیں اللہ پاک نکالے
بڈھوں پکڑو رختے تائیں پھر اس شخص ہلایا
لکھا کر بیوہ ساریاں بھایاں وئییاں بہت دعایاں
عاصی پور بھراواں والے سرگز مول نہ لگے
استحقاق کچھ حکم رہے تھیں عاصی بھایاں والے
دیکھ نہایت راضی ہو یا یوسف نبی رباناں
شکر باپ کئے تعبیراں یوسفنوں سمجھاوے
بھائیبا نون اہم خواب نہ دسیں باپ کرے تالیدراں
یوسفنوں بھل گئی وصیت باپ پیارے والی
میں ڈھالاج باپ وچالے عاصی اپنے تائیں
بیوہ اسدا بھناں تساں نال محبت کھایا
سیرے عاصی اندر اللہ ایسی حکمت پائی
اپہ گل سکے بھائییاں تائیں فکر پیادل بھارا
اگلی بات بھلائی ہوئی یا داو نہانوں آئی
پا پا حسد دلا نوجہ بھایاں نعت شور مچایا
چھوٹی عمر اں اندر اس نے چایاں آچتریاں
دن دن سالوں چھوٹا جانے بن واپ وڈیرا
حسد عداوت مومن تائیں کرنا روانہ آیا

سوہنی شکل عجائب اسدی باسرحہ بیانوں
ہتھ وچہ عاصی بکٹے بھناں گول نہاندے آیا
بھناں دے اس عاصی لیکے دھرتی دیو چہ ٹھو کے
نبیاں رکھ عجائب سوہنا عاصی یوسف والا
شاخاں سیریاں میویاں بھریاں جھک مین پیریاں
سبز شگولے رنگ رنگا ندے نکلے ناز تاز سے
اپہ پھلانڈے چوہ چوہ لالی بلیکل والیاں ڈاراں
اسدے نوروں جانن ہو یا مشرق مغرب تائیں
تیسری نرم عجائب شوئے وڈیاں لذتاں والے
اوپر بھراواں بیوہ کنیاں ساریاں جن جن کھایا
یوسفنوں پھر ادبوں سجدہ کیتا ساریاں بھایاں
لکڑی وانگ رہے سب اونوں جیونکر آئے اگے
پٹ زمین تھیں اوس فرشتے وچہ دریاں ڈالے
اکھ کر باپ پیارے اگے دریا حال وماناں
ایہ یوسف رب تیرے تائیں بخت بلند کافے
نہیں تاں تیرے حقوچہ بھائی کر سن ظلم شہیدراں
خوشی خوشی وچ بھائییاں اگے ساری خواب رسالی
نوری شجر بنایا رب نے کروا حمد ثنا میں
لکھا کر بیوہ میرے اگے سر سجیدے وچہ پایا
نکڑ خشک تساں پیاں عاصیاں چیز نہ بخشی کافی
اگے زخم چماندا آناں گاتیسر دوبارہ
ساں کچھوں پھر حضرت یوسف سستی کلا جگانی
اپنے نالوں یوسف سا ڈاوجہ شان کھٹایا
جھوٹھ بنکے بابل اگے کروا ایہ وڈیاں
شکر خوب یوسفی بھایاں کیتا حسد و دھیرا
دیکھو وچہ حدیث مبارک پاک نبی فرمایا

عن ابی صریحہ قال قال رسول اللہ صلعم یا کرم الخصال الحسن فان الحسد یا کل الحسنات کما قال النار الحطب ابو داؤد

ابو سیرینہ کنوں لیا یا ابو داؤد بھراؤ
 حسد نامی نیکیاں تائیں اینویں کھاندا جاوے
 حسد پر اب روینا اندر ہو نہ آفت کافی
 رات نامی نغلاں اندر جے کہ کوئی گزارے
 ایسے حسد کے مومن داؤد چہ رکھے بھائی
 مومن نوں جو دکھ پہنچاوے یا کوئی مکر کماوے
 ہو حدیث رسول اللہ تعین مسلم اندر آئی
 سہنتے وچہ عمل خلاق پیش ہو دن و زواری
 جو کوئی مومن آپس اندر ہو دن خوشی خوشائیں
 تے وچہ جنہاں جھگڑا ہوئے ضداں اندر مرے
 ہو روایت حضرت انسوں ابو داؤد لیا یا
 وٹھی میں ہک قوم اونہاں کے ناخن لمے ساہے
 مارن اپنے سینیاں اندر کھرن موناں تائیں
 میں کھٹیا ایہہ جبر ایڈا کون گناہاں ولے
 گوشت مردیاں کھاوے کہ کرمیبت شکوے بھایاں
 مومن بھائیوں دفتر اپنا بیدت نال نہ بھرنا
 جکل لوکاں عادت پکڑی مزہ تے ہو رسناون
 بعضے عالم بکدو جے دا اتنا گلہ کہ نیرے
 مسئلہ الٹ کہ نیریاں جیکر ہوئے کوئی انہانوں
 بھانویں مسئلہ غلط انہاندا ہوئے نال دلایاں
 جھوٹھ اپنے نوں سچ بناون سچوں جھوٹھ کہ نیرے
 بعضے ملاں لوکاں تائیں حکم شریعت دسدے
 حکم زکوٰۃ سناون لوکاں آپ نہ ہرگز نیرے
 حق خدا دا دیون تائیں ناں خیرت، کردے
 مسجد وچہ سوالی آوے لوکانوں سمجھاون

حضرت کہیا حسد کرن تھیں اپنا آپ بچاؤ
 جیونکر کے بالن تائیں آتش غضب جلاوے
 ساری عمر اندی جس کھٹی پوچہ روسڑ وگائی
 دن نوں روزہ قابور کھے سر دم تسبیح مارے
 اینویں جانواں حسد نے عمل نہ کیتا کافی
 لعنتیاں وچہ نالواں اسدا پاک نبی فرماوے
 حضرت ابو ہریرہ صاحب کرے روایت بھائی
 روز سوار تے ویر وٹاڑے کہیا نبی غفار سی
 مندے عمل اونہاندر سارے خشتہ خالق سائیں
 حکم ہوئے ایہہ چھوڑو اینویں جڈ تک صلح نہ کرے
 حضرت کہیا حسدن بیٹوں رب معراج کرا یا
 سخت تر اچھے تھیں اوہ اللہ قدرت نال سواہے
 چھل چھل ماس و ماون رتوں پاون سخت سترائیں
 جبرائیل کہیا ایہہ حیٹے کر وے گلہ نزلے
 حسد کما یاں پیاں کما یاں پیش انہاندا آیاں
 رب تھیں ڈرناں حسد نہ کرنا اوڑک بکدن ہرنا
 چھپوں گلے کہ نیرے لوکاں حسدوں باز نہ آون
 ویکھو نہ سکرے عالم تائیں بیٹیاں گالیں ویرے
 آکھن اس مسئلے دی ہرگز خبر نہ مول تسانوں
 پھر بھی اوہ ثابت کر وے کہ کر کے تاویلاں
 اپنا نام ووصاؤن کارن صاراں نہیں چھوڑ نیرے
 کہ کر و عخط سناون ہوراں آپ نہاں تھیں نسدے
 جتنی دولت ملے انہانوں آگے غبن کہ نیرے
 لوک غریب اونہاندا تے تائیں اکھ نہ سکرے ٹورے
 روٹی اسدی اکھو کوئی آپ نہ نیڑے جاون

کینوں دیوں ملاں تائیں سخت گناہ کبیرا
اس سمے دیاں مولویاں تھیں سنگ پناہ پذیرا

حکایت ملاں حریم

سنو حقیقت ہک ملاں و احولے تے دل آیا
جو کوئی مومن اچ دیہا کے حلوہ خوب پکاوے
رکھے نال سلونا جے کر گوشت یا ترکاری
سب تھیں اول جس بندے کے کوشش کیتی بھائی
جدوں نمازیوں مسئلہ سنیاں گئے گھراں اول سارے
گھر ملاندا کو لے آکا کول مینے بھائی
جلدی جلدی حلوہ اس نے خوب سفید بنایا
جوڑ تیار کیتی اس ہر شے پھلکے نال پکائے
برتن بھر کے بیوی صاحبہ ہر شے پیش رکھائی
پڑھ بسم اللہ کھاوون لگا لقمہ ہک اکھٹایا
بن روئے لاسپ جو نہ کر جھولن چاہیں چاہیں
بیوی کو لوں کھین لگا نال زبان سلوئی
واہ سبحان اللہ کیا لذت اس حلوے وچہ پائی
بیوی نال خوشی تے بولی ایہہ میں آپ پکایا
ایہہ گل سنکے تر تریا ملاں ساوا پیلہ ہویا
پٹ سٹیا تھر رنے بیوں کہند امر دی واری
اپنا رزق جنہا نتوں ہووے زسر آودہ کافی
وچہ خلی جنہاں بھائیوں عمر اں گال و نجایاں
عزت رزق کسے واک کے جو ان بھاوت کردا
امر بقدر خالق دیوچہ دینا داخل دھکائے
تائیں شان کسرا تک کے اس نے حسد کسایا

مسجد وچہ نمازیوں تائیں مسئلہ آن سنایا
علما توں نوں سار کھوٹے اچر زیادہ پاوے
دونا اچر حضوروں سنوں ویسی خالق باری
بہت فضیلت اسدے کارن نظر کتابوں آئی
اپو آپ تر داندرا شاغل ہوئے وچارے
بیوی اسدی بھی ایہہ مسئلہ سنیاں نال صفائی
سرخاپک کو پایا نالے شورہ عجب پکایا
اچراں تائیں ملاں صلہ گھر تشریف لیا تے
ملاں دیکھ ہو یا بہوں راضی کروا حمد خدائی
حلوہ بہت رسیلہ آکا اس نے مزہ دکھایا
ایویں ملاں اوکڑ اوکڑ تگدا حلوے تائیں
کس مومن نے گھر تھیں آیا حلوہ ایہہ صابوئی
ساری عمر اں اندرا لسی کردیں نہ لذت آئی
سنکے مسئلہ زرجے کارن گھر و خرچ لگایا
منہ نے ہتھ مار کر اپیں اوکے ویلے مویا
پھلے حلوے کھاوون کارن رور و کردا زاری
کیونکر لٹھے انہاں کے بگروں حسد نخل شیطانی
چٹیاں واپٹریاں سوکر پایاں اچے نہ ساراں پایاں
رب توکے ایچے تے کیتے آپرے اوہ انگل و صہرا
عارف آکھن مول نہ بھانے سنوں کم ربانے
کیوں سنوں ب سوکھیاں کیتا دن المان گھر آیا

جنوں عزت بخشے اللہ حاسد حسد کماوے
ربدے نال برابر ہی چلے دوزخ دھکیا جاوے

وَعَنْ النَّبِيِّ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لَا تَقَاطَعُوا وَلَا تَدَابِرُوا
لَا تَحَاسَدُوا وَلَا تَبَاغَضُوا لَكُمْ نَوَاعِبُ اللَّهِ ۚ خَوَانًا لَا يَحْمِلُ لِمُسْلِمٍ إِلَّا يَهْمُ
إِخَاهُ فَوْقَ ثَلَاثٍ وَلَا ابْنَ الْخَارِجِ

قطع نہ کرے خویشیاں تا میں پاک نبی فرماوے
حسد نہ کرے بغض نہ رکھو بندے بنو خدائی
تن دنوں و دوسہ کا وڑ رکھنی روانہ مسلماناں
وچہ تو رات خدا فرماوے حضرت موسیٰ تا میں
حسد تکبر حرص زیادہ تنے سخت بریاں
اجکل انہاں ترسیاں کو لوں بندہ کوئی نہ خالی
تلاں حسد تلاں دار کھن زر ولے زر داراں
شاعر حسد کون شعر اواں ہواں نقض ہضم بندے
انیوں اہل علم بعضے ہیرے ورگے بھائی
دینی عالمیاں پاں نہ ڈھکن پھرن جہلاں گھیری
پڑھ انوع تکبر کرے وڑ بانی وچہ آون
یارب انہاں ملائیاں کو لوں سانوں آپ بچا میں
ویرہ توفیق جو لکھاں باقی حال یوسف بھایاں
خواب یوسفی شکر بھائیوں اول نبوت آئی
جادوں اکٹھے ہوون سارے آپس یوچہ بھائی
اوہ بھی پت یعقوب نبی ہلا میں بھی پت انہاں
نسلان طرف خیال کیونے اوہ گل یاد نہ آئی
وونوں پت اوسیاں آپ سکے ما سو جلاے
شام وچوں پنجمہ کیتے اللہ خالق بازی
نسلان آپ بزرگی ہے کہ ہندی آدمیاں
جے کر وڑیاں عمراں آپ رب دیندا وڑ بانی

عیب نہ ڈھونڈو مول کسید اخیر حدیثوں آوے
ہو جاوے سب آپس اندر مومن مسلم بھائی
بھائیوں نال اجوڑ نہ رکھو کے رسول آربانوں
تن چیزاں کے پیشے موسیٰ سرگرموں نہ جائیں
ایسے تن چیزاں بدتر سب تھیں کل عیبانڈیاں
عالم بھادوں جاہل ہونے سراکھی ایسہ چالی
سہرمن ان لوں اہل سہر بیان سہر دیندیاں
آپ جادوں کوئی شعر بناون تری ناس کر بندے
دو جیاں آپ طعن لگاؤن آپ کرن وڑ بانی
جیوں جیوں ملن و طیفے چوکھے کرے حرص و دھیری
دوچے عالم نوں جد و بچھن بھاکے حسد کماون
حرص تکبر حسد خیلی زور و زور ہٹا میں
کیونکر ورنہ عمائدیاں کھڑیاں یوسفناں و بایاں
دیسر ورنہ اندیشی کر کے دل تھیں بات بھلائی
آکھن کیونکر ساؤ بیالوں یوسفی وڑ بانی
یکسے ہو وارے دے بیٹے کیونکر و دھو گھڑ جاندے
حضرت نوح نبی دے بیٹے کوں ہلاکت پائی
شام آتے کنعان ورنہ انوچہ کیتا تفاوت آتے
تے کنعان کفری شامت موریاں نال خواری
کل اولاد وصی اللہ وی پنجمہ بن جاندی
یوسف انوں پھر کھقوں ملدی تاج تخت تے شاہی

بس میاں ایسہ سمجھے باتاں وس خدا دے آیاں
جسٹوں چاہے اسٹوں ویوے عزت تے وڑ بیاں

بیان خوابِ یدین یوسف علیہ السلام بار سوم

وچہ اجاڑاں جنگل جاڑاں پھیرا جان لوکاوی
 جنول نسے اتوں جاوون پھیرا مول نہ چھوڑن
 سخت سکھنے وچہ یوسف دی پھانھی جان پیاری
 مارن وند اتارن چھڑا کر دے ظلم قس رزا
 جنگل بارو سے چوہرے کوک نہ سکدا کوئی
 کٹ کٹ کھاوون سیا پھوٹس بہن فرشتے ماراں
 مارن گرز فرشتے نالے گھٹے قبر دوالے
 اک یوسف دے مارن نالے کھٹرا آن چھڑاے
 تیشے وانگوں اس جانی تھیں ماس اتاری جان
 کوئی چکے کوئی چک یوسفوں پھیرا تہ تہ
 سمھناں کولوں زورا کر کے یوسفوں لے دھایا
 ویکھ حوالہ و ہشت والا جاگ نی نوں آئی
 پنوں نال بڑھٹا یعقوب نی نے چہرہ کھریا ہویا
 تھم تھم کنبے پیا کلچہ ہائے ڈیریا میں ڈیریا
 بہت و لائے تے پرچا وے یوسف گھڑا اجاڑ
 حضرت یوسف بابل لے گے ساری خواب سانی
 استھیں پھیرے یوسف کولوں وچھڑے نہ پلکارا
 لے قمر ارہے زن راتیں اک پل چین نہ آوے
 مت اوہ وے بھانی ہوون چور زلے وچہ ڈیریا
 اک اکلیان نال پہر نوال ہرگز جان نہ دیندا
 غھانند اندی غفل بہلا وے چارہ پیش نہ جاوے
 گو واپنی وچہ یوسف تائیں اک دن باب سوایا
 نوروں لاٹاں شکل حسدیاں جاوون ہوش لکانے
 گھر ساڈی وچہ اللہ مالک ایہہ کیا چیز اوتاری

نو برسوں دا یوسف ہویا خواب ڈرا نوں آئی
 وں بگھیاڑا تھمے ہوکے یوسف دے ول دوتن
 حملے کر کے یوسف آکے آون وارو واری
 اک کولوں جد نسے یوسف دوجا حملہ کروا
 بگھرا جیوں بگھیاڑاں لہے ایسی حالت ہوتی
 تھیراں اندر ایویں حالت ہووے اوگھناراں
 کوئی نہ مول چھڑا وں والا جنگل قبر وچا لے
 ایویں حضرت یوسف صاحب سختی دے منبائے
 حملہ کر بگھیاڑا یوسفوں حصے زند چلاوون
 زخموں زخم ہویا تن سارا وگن خون نوارے
 ایویں اک بگھیاڑا جو و گیا یوسف دیوں آیا
 منہ اسدے تھیں ڈگا یوسف قدرت نال خدائی
 اچھڑا بھاہ رتا اچھڑا یوسف خوابوں ڈیریا ہویا
 نال پیار بھلا یا بابل سینے تے ہتھ دھریا
 باپ و لاسا کرے بہتیرا سینے نال لگا وے
 جسویں کچھ ہسرت سمجھائی ہوش لکانے آئی
 شکے باپ ہویا متفکر خوف پیا ول بھارا
 خبر نہیں اس خوابوں یوسف کیا تکلیف اٹھا وے
 جہاں وٹن بگھیاڑاں یوسف خوابے اندر چھڑیا
 دیہاں راتیں یوسف تائیں اپنے کول رکھیندا
 پر نقد پر خدائی طرفوں جسویں لے ٹھک آوے
 وچہ تفسیر امام غزالی ابن عباس لیا یا
 ڈھٹا حسن جمال پتر دا ظاہر سبئی ربانے
 ویکھ جیران تعجب ہویا دلوں وین کداری

یا ایہہ جو کہ بہشتاں والی یا ایہہ ملک نورانی
 بھیس وٹایا انسانا نو الا کھر میرے وجہ آیا
 بہت وللیاں اس گل اندر کیتیاں ہی رہاتے
 قدرت والے بحر وچالے لکھہ غوطے کھاوے
 تک تک حسن پیارے وولوں حبیش ویوچہ آیا
 ایہی جلالیت وجہ کنبیا خوف الاہوں
 چھم چھم اکھیں وسن لگیان زمانا ڈٹا پش ڈٹا ہیں
 کہہ مبارک یوسف اوپر ہنجوں ڈگیان بھائی
 کیا دیکھے جو باپ پیارا ہنجوں نیسہ حلاوت
 اے بابل میں تیرے اتوں جان کراں قربانی
 تا حضرت یعقوب پیغمبر اپنا حال سنایا
 روپ انوپ تیریدائشانی دنیا وجہ نہ کافی
 توں یوسف ہیں چند نورانی یا سورج آسمانی
 ایہہ گل سن کے یوسف کہیا سچ تاں فرمایا
 جن سورج وجہ عقل نہ کوئی میں وجہ عقل کمالی
 مینوں رب ذوق کوئی، بیانی، شنوائی
 نقش کمال ذناب مینوں سور لکھاں وڈیا یاں
 جو جو سر رب مینوں بخشیا اونہاں وجہ نہ کوئی
 وجہ اھلدارے حضرت یوسف سچی بات سنائی
 جو کچھ عزت بنیاں تا میں بخشی خالق سائیں
 ظاہر باطن چوڑیں لطیفیں جو مخلوق خدا وی
 ایہہ کرنا فخر نہ سرگز جاہز مول کسے نوں
 اللہ باہجوں جو کوئی اپنا فخر بیان کریندا
 ہر خوبی تے ہر وڈیائی لائق شان خدائی
 عارف اکھن عاجز ہوندا جوئی غالب اوے
 پیراں ایہہ ملیوے گارا محلاں لائق ہوندا

یا ایہہ چند فلک بھین ڈگا یا سورج آسمانی
 بندے عاجز اندر اتنا کیوں کر حسن سما یا
 ایہہ قدرت خالق والی کون خدا بن جانے
 اس سمندر بے پایاں وا کہہ سر پہر نہ اوے
 بہت قدرت رب سچیدی دل نوں دھکا لایا
 ایسا وقت ہو یا اک نازل خالق دی درگا ہوں
 دنوں جوش جدوں اوہ بندہ ہوندا انہاں
 او سیویلیے یوسف تائیں جاگ شتابانی آئی
 درد کما لوں حضرت یوسف بابل نوں فرلے
 کیہڑی بات روایتینوں اے محبوب حقانی
 فرزند اج حسن تیرے لئے سا نوں پکڑ روایا
 خبر نہیں ایہہ صورت تیری کیا تھے رب بنائی
 کھر میرے وجہ شریف لیاؤں بن صورت انسانی
 ایہہ جن سورج نہ تیا لوں میرا شان سوا یا
 مینوں علم ذناب والی ایہہ دو علموں خالی
 جن سورج وجہ میرے درگی ہرگز صحت نہ کافی
 جنت حوراں میرے کارن رب غلام بنایاں
 میرے نال مثال اونہا ندی کدوں برابر ہوئی
 جن سورج نوں بنیاں اگے کیا خوبی وڈیائی
 جن سورج داشتن انہا نوں ہرگز نہ بچے نہیں
 سروے نالوں عزت بنیاں کیتی رب زیادتی
 فخر تکبر تے وڈیائی لائق ذات ربے نوں
 بے پرواہی وی دیکھائے ہلکن لیکھا دیندا
 ناقص چیز منی وے قطرے کی کرنی وڈیائی
 پہلوں جو کوئی بنیاں ہورے رب انوں وڈیا
 سونا جیوں جیوں بنے اوچیرا وجہ کھالی ہوندا

وانہ پست افتاد ز بردشش کنند
خوشتر بر سرے کشدشش کنند

شاہدوں بلندی پکڑے وارثیوں و ڈھو دھوے
چنے اپنا آپ و نجا یا عزت والا ہو یا
رب جباروں یعقوب نبی نون خوف و یوچہ آیا
ایسہ کی سخن کیتھنی کمبیا لاٹلیا و لدا را
ایسا کبر خداوند باجوں لائق نہیں کسینوں
ایسا لفظ تکبر والا کیونکر تدرہ الا یا
سوہنے مکہ شہرے تھیں یوسف پہر گل سجدی نہیں
بلور کسینوں اس گل اندر لائق نہیں سجائی
اسدی ریس نہ کروا کوئی نوری ناری خالی
ماریں دم چھہا یوسف کیا طاقت تدرہ تائیں
حال انہا نڈا دوساں تینوں جہاں تکبر کیتا

وال جیوں جیوں نیواں ڈرگا اچھا سنوں کرے
یہو مثال تکبر والی جس کیتا سو مو یا
سنو حقیقت حضرت یوسف جاں اوہ سخن سنایا
بیٹے نون فرماون لگا روکر بنی سو مارا
رب سچیری بے پرواہی یاد نہ رہ گئی تینوں
کتنے عقل کیا تدرہ یوسف کی تیرے من آیا
توں بیٹا یعقوب نبی و اخاص جدید الہی
خوئی تکبر تے وڈیا فی لائق رب نون آئی
اوہ اکبر اوہ اعظم ہر تھیں اونوں بے پاکی
جو کوئی کہے تکبر اس بن پاکے اوہ سنراہیں
چو نہہ شخصانے کبر و زور و غفلت دابک بیتا

تکبر اول ملائک

حضرت آدم نون رب خالق جاں سر جن تے آیا
میں میں یک خلیفہ اپنا وچہ زمین بناواں
آدم خالی کراں خلیفہ حکم کیتا رب باری
کیا اوہ پکی کر سن یا رب خالی جنس و چارے
ڈوہن خون گناہ کماون تیری یا و بھلاون
وچہ عبادت شاغل ہر دم کر وے ذکر مداحی
اسیں تمہاں برے تیرے کر وے حمد ثنا میں
عجز نیازاں کرن و چارے خالق دی سرکارے
غیرت پاک خداوند والی جو ثناں و یوچہ آئی
بے فرمانی رب سجدہ کچھ کھٹا نڈی تائیں
لکھہ برساندی عقل غیبت ہک یوچہ رٹھاوے

اول یہ قرآنوں ثابت ذکر خدا فرمایا
پیلوں گل فرشتیاں تائیں کیتا حکم سچاواں
کون ہو سی اوہ ساتھیں چنگا دکاں و صدکاری
پھر فرشتیاں سجدے پیکے کیتی جو من ووباکے
پان فسا و زمین سے اندر آکر شور جگا وں
اسیں اگھاں تبیحاں تیریاں بولاں حمد گرامی
آدم دی کچھہ بوڑنہ ہرگز یا رب تیرے تائیں
کتنے سال ہزاراں دکاں سجدے وچہ گزارے
شوخی نال کیتا خداونہاں فخر عبادت بھائی
بندگیاں دی بوڑنہ کوئی ہرگز خالق تائیں
کے غر و جو عملاں اوہ چا وڑ فخر کماوے

جدوں فرشتیاں چاؤر کر کے اپنا آپ صلاحیا
 عابدین کے جنہاں فرشتیاں اپنی صفت پکاری
 شیخی شوخی پیش نہ جاوے وچہ دربار ربانے
 کر کے خودی ملائک نوری سڑیل ہوتے کو لے
 اتنے برسوں چھوں اللہ کہیا پھیر او نہانوں
 چاؤر نساں جو کیتی اپنی وگی مار عقل وی
 ڈھالیں مار فرشتہ رنے وچہ دربار خدائی
 کھل اسان گستاخی کیتی ورتی بے پرواہی
 حکم ہو یا سب عمل عبادت جو کچھ نساں کما یا
 اینویں جے کر کے سروروں بندہ بھی دم یارے
 عمداں بدلے جیکر لہے الفغات الہی
 اک اک ساہ خوشی و اچھڑا جتیا اللہ باری
 فخر عبادت کیتا ملکال بھیجی رب ہلاکی
 آدم وے حق جدوں فرشتیاں غیر الفاظ الایا
 عزت نشان جو آدم والا معلم میرے تائیں
 دیواں گامیں آدم تائیں اتنا نشان گرامی
 ایڈ ملکایت میرے اگے کیتی نساں جنہاں دی
 نیچے وقت جناب میری وچہ حاضر ہو سن سارے
 ہر تہہ یا پوں عجیب خطاپوں ہتھ کتا کنوں لافے
 جاں اوہ میری خدمت اندر ہتھ کے ہتھ کھلوون
 مال کسیرے گل نہ کرسن آچا دم نہ بھرسن
 جس ویلے پھر فارغ ہو سن کنوں عبادت میری
 عمل عبادت ذکر سخاوت جتنا قدر کساون
 لکھہ نکویاں کرسن پھر بھی مونہوں بن نقصانی
 ساڑھی طرفوں لکھہ ایندیا میں پنہن انہاں تائیں
 پیٹ بھی وے اندر کہنی قید کرائے جاون

کہ کیا بدل آتش والا سجنیاں آپہ آیا
 پیا اللہ سجنیاں تائیں ساڑ گیا یک باری
 چوڑاں طبق خدائے خونوں کتبہن کھلے نمائے
 ست سو برس گذشتہ ہوتے ہیبت تھیں نہ بولے
 کتھے کئی عبادت جبار آمان تباں نوں
 بو بولکو اچے تسالوں مے کچھ آس فضل وی
 بخش کر یما بخش کر یما جو کچھ عجیب خطائی
 غیرت دیو چہ پکڑے جا ساں ایہہ گل معلم تائیں
 لکھہ برسوں واپو ہر پاساں ایکسے سخن او ڈایا
 تقویٰ زرد عبادت سر شے ضائع جاون سارے
 لکھہ برساندی بندگی قیمت اک پائی وی ناہی
 اوانہ ہو وے بدلہ اندر اندر عمر ال ساری
 بے پرواہ نوں بھاوے ناہیں چاؤر تے چالاک
 رانی اعلیٰ رب فرمایا ملکائمنوں و ہمکا یا
 کامل علم میریدی ہرگز خبر تائیں ناہیں
 نوری ذائیاں اندرے لگے ہوسن سب سلامی
 جوں اوہ میرے عاشق ہوسن عینوں خبر نہاں دی
 نیچے ہتھ غلاماں و انکوں موصاف کرن و چارے
 کہن اتنا پیش کرن وکھاپیں ٹر مٹھ سارے جاون
 کل خجالوں پھر خجالوں وڈر وڈر افسے ہوون
 پرت نہ ویکھن مول کسے دل اتنا ہیں تھیں ڈرسن
 کہن یارب اوانہ ہو وے سا تھیں بندگی تیری
 کر کے سب بھلاون نیکی یا نہ مول لیاون
 بخش رہا تقصیر سانوں ہاں بندے نفسانی
 پھر بھی صدقے صدقے ہو کر کہن حمد تائیں
 اونھے بھی اوہ شوق اسوا عشق سچاواں

لکناں کن اندام تائیں ٹوں ٹوں کیڑے پاواں
 چیر شاواں لکناں تائیں سر آتے رکھ آری
 لکناں تائیں قرب حضوری بخشاں میں انعاماں
 ہک کھو ناوچہ نعوٹے کھاون پھر بھی بیوں بھالن
 جس آدم دی بابت نساں کیتیاں ذکر برائیاں
 ہو صفت ہک ایسی اسنوں دیساں عزت والی
 نسل مبارک آدم دی ہتھیں نبی محمد کر ساں
 استحقاق کھے ہو پھر پھر پیدا کر ایں نہ کوئی
 سن فرمان ڈوگے وجہ سجدے جلد فرشتے ساکے
 حکم کیتا رب سنوارو وضو کرو شتابی
 غسل طہارت بدلے اللہ رحمت مینہ ویسا
 حکم کیتا اے نلکو نساں کیتا گلہ جنسا ندا
 دھوئے جاون عیب انہاں کے کیا پاک الہی
 پنج ویلے اوہ کرن طہارت سجدہ اندر جاون
 پھر ملکاں نے سجدہ کیتا پیش خداوند سا میں
 پھر جس ویلے آدم تائیں خالق پاک او پایا
 غالب امر خداوند والا موڑ نہ سکے کوئی
 جنہاں فرشتیاں آدم تائیں سو سو طعن لگایا
 واہ سبحان اللہ رب غالب خوب انصاف کریندا
 خودی تکبر چاوڑ پاروں جو کوئی اُچھا آیا
 عجز نیاز غرہی جو کوئی وانگ پارے قبولے

کر کے صدق نبھاون پھر بھی ساوا عشق سچاواں
 دو ٹکڑے ہو رکھن پھر بھی نال اساڈے یاری
 حاضر ہو کر نال اساڈے کر سن نیت کلاماں
 امر میری دے تابع ہوون قیدر قضیئے جبالن
 او سے آدم خاکی اندر ایہہ سب صفتاں آیاں
 جسد ایشان مبارک ہو سی کل صفتاں تھیں عالی
 تاج جو ختم رسولان والا سر اسدے پر و سر ساں
 حضرت پاک محمد تائیں ایسی عظمت ہوئی
 کتنی مدت سجدے اندر ڈوگے رے و چارے
 غسل طہارت کیتا ملکاں دھوئی کل خرابی
 او ما عمل محمدیاں نوں رب عطا فرمایا
 سر ویلے ایہہ غسل طہارت ہو سی عمل انہاں ندا
 ہکی غسلاں جویں نساڈی دھوئی کل سیاھی
 پنج وقتاں عیب انہاں کے جانکے نظر نہ اون
 او سے حال سجواں اندر رہن قیامت تائیں
 سب فرشتیاں کولوں سجدہ آدم پیش کرایا
 خاکی نوں کروایا سجدہ خوب عدالت ہوئی
 انہاں فرشتیاں اسدے لگے سر سجدہ لوجہ پایا
 جو کہے مندا کہے کسینوں آپے بدلے دیندا
 او سے نوں رب نبواں کیتا قدماں وجہ کر لایا
 فضلوں رب وڈیرے اسنوں خالی رہے نہ موندے

تکبر دوم ابلیس

دو جا اکھ سناواں تینوں ذکر تکبر والا
 چھ لکھ برسوں بعد عبادت شیطانوں پر لکھایا
 چوواں طبقاں اندر ہوئی او سے دی سرداری

جیویں قرآن مجیدوں ثابت کیتا حق تعالیٰ
 وجہ حضور خداوند اس نے عالی رتبہ پایا
 چک فرشتے سیر کر اون ایڈی عظمت بھدی

دل چاہے تاں جنت اندر سیر کرے من بھانے
 جو پیلے پھر آدم نوں رب قدرت نال او پایا
 کل فرشتیاں آدم لگے سجدہ کیتا بھائی
 آکھن لگائیں آدم نوں سجدہ کراں نہ موئے
 اپنی ذات اچیری اس نے آدم نالوں بھائی
 چھ لکھ برسوں والی بندگی یا رہی اس تائیں
 ہور فرشتیاں حکم خدا با تروت بجالیسا ندا
 سب تھیں اگے سجدے ڈگا جبرائیل سو ہارا
 ایلیسے نہ سجدہ کیتا آکڑاوس وکھبائی
 جس گل را اس مان وکھایا شیطوں فخر کما یا
 سنجقیت جاں اس سجدیوں کیتی روگردانی

دل چاہے تاں پھرے نکیند کر سی عرش ربانے
 سجدہ کرو تمانی اسنوں ملکوں نوں فرمایا
 ایلیسے نوں ولدے اندر بہت عورت آئی
 خاکی دی تعظیم اسپاڈا کیونکر حجت قبولے
 ایہ نہ سمجھئی کجے کسی قہر خدا دی کاتی
 کیا جانے جو ذرہ تکبر کر سی سب ازائیں
 ذرہ خیال نہ کیتا اونہاں ذاتاں بندگی ندا
 تائیں وجہ تمام فرشتیاں پایا منصب بھارا
 اللہ پاک تکبر اسدی ہک پلو چہ گوانی
 اللہ پاک تکبر اسدا وانگ برت اڈا پا
 حکم ہو پایا کیوں تادھ اسادی کیتی بے فرمانی

قَالَ يَا إِبْلِيسُ مَا مَنَعَكَ أَنْ تَسْجُدَ لِمَا خَلَقْتُ بِإِيْدِي أَلَسْتَ كَبِيرًا أَمْ كُنْتَ مِنَ الْعَالِينَ ط

رب فرمایا اے ایلیس کیوں ہو یوں انکاری
 استکبرت کبر کیتی یا آپیں توں عالی
 اقاخیر ایلیس بتایا میں بہتر اس نالوں
 کیونکر سیس جھکاواں اسنوں سجدہ اندر جاواں
 ایہ گل چیتے رہی نہ اسنوں چک گیا منہ کالا
 رب ولوں جدوسن لگے ذات اتے خواری
 بندے نوں رب بزرگ کیتا کل خلقت نے بھائی
 نال شیطان برابر سائے ہوسن حشر پہلے
 جو پیلے شیطان خدا کے امروں تکبر بھنوا یا
 دھکیا گیا خاب الہوں حکم کیتا ب سائیں
 بعضے کس فرشتیاں وچوں کڈھ دتا رب باری
 بعضے آکھن جنت وچوں اسنوں رب کڈھایا
 شاعر آکھے ہر شے کولوں ہوئی اسنوں دوری

سجدہ اسدی تھیں میں جوشے ہتھیں آپ سواری
 کس گلوں تادھ آدم اگے گردن ناپیں ڈالی
 اوہ خاکی میں ناری میرا شان بلند کمالوں
 خاکی تائیں سجدہ کر کے اپنا قدر گھٹاواں
 بے فرمانی کر کے پھر بھی رساں عزت والا
 دانشمندان نوں اسو پیلے عقل نہ ویندی پاری
 جو مغرور ہو جاوں حکموں انہاں نہ عزت کاتی
 بن خشرمیر جنم جاسن شکلاں رب وگاڑے
 آدم نوں نہ سجدہ کیتا قہر الہی آیا
 فاختہ منہ اس لٹے تھیں نکل شتابی جائیں
 بعضے کس ایمانوں خارج ہو یا نال خواری
 بعضے آکھن رحمت کولوں کڈھ کے وڈر وگایا
 ایسا دھک کڈھایا اسنوں آکڑے مغروری

قبول جاوے ماراں کھاو وور مویاں وڈیاں
روز حشر تک پھر دھکند لغت لے بھکاروں
ہن کوئی کول کھلون زیندا ایسی شامت آئی
محرم کولوں مجرم بندیاں اک نکتے دیساروں
منٹ اوہ نکتہ مجرم والا محرم دے سر آسے

اکھیں تکل انبیاں وچوں سینے اوپر آیاں
رحمت بد لے رحمت وی منہ کالا دہر کاروں
اک اوہ وقت آنا جو ہر دم پھرن فرشتے جانی
وزرہ سخن تکبر والے کڈھ دے گسکاروں
محرم مجرم کو صورت اس خوفوں چند جاوے

غزل

قہر الاموں بے پرواہوں خوف ہمیشہ کیے
جیوں اوہ آکے اولوں کیے خواہ ڈبے خواہ تریے
امروں باہر قدم نہ نہرے ہر ویلے پئے ڈرے
عجز نیار کینے بکے کیے قننا سرے
نیوں ہو کے زلے تھڑے آچارم نہ بہرے
بھانوں لکھ عبادت کیے بھدو پے وجہ جریے
پلاری آتش اندر وڑے تاشندک وجہ پھریے

اکھ پندیر احمد اپی سر سجدے وجہ دھریے
خاوند ساڑھ کے پاک الاھا اپنی مرضی والا
انبا و جل نہویے ہرگز اسدے امر و چالے
خو تکبے وڈیاں اسنوں مول نہ بھاندی
اچیاں ذہناں اتے صفاتاں اوکھے کم نہ آون
بند گیاں جی باہجہ نمازوں کند گیاں ہو جاون
مان نہور تکبر ساکے خودیوں ہٹ کتارے

جیکر مالک دشمن بھقوں قتل کراناں چاہے
سیس لوکے آگے دھریے خواہ پچھے خواہ مریے

لغنت روز قیامت تائیں اتری قہر الاموں
رحم مقابلیے رحم کر ویس پتھر سخت وساؤ
اونہاں فرختیاں بلیسے نوں پتھر مار اڈایا
چہ لکھ برسوں والی بندگی ہرگز کم نہ آئی
کل ایشاد فرختیاں والا پت لہا آئی جاندا
خوف جلا لیت پھیں سبھناں سر سجد بوجہ پائے
سجد بوجہ کہن تسمیاں رو رو کر دے زارے
اوسے حال سجوراں اندر رہن قیامت تائیں
دہشتناک آوازہ سنکے کنے عالم سارا
سجدے پھیں سر چاون ساکے بولن حمد ربانی

سنو حقیقت جسد شیطاں رو ہو یا درگاہوں
حکم کیتا رب ملک تائیں اسنوں مار پٹا و
موشہ پیاں اوپر نہناں فرشتیاں کتنی تہ چاما
مار و مار ہوئی جو طرفوں نکھا کنتہ و لائی
منہ سرنیک سجا کے اوکھوں وور یا ماراں کھاندا
ویکیرہ فرشتے قہر الاموں پیدیت بوجہ آئے
مشکہ حال اساڑھ کے اپر آوے غضب قہاری
ایسے ڈرے جوا جہن تائیں کبرے حمد نہناں
جسد اپنا لیکل بجاوے اسراعیل سو مارا
اسدن سن کرنا آوازہ آکھن ملک نورانی

کہن حق عبادت سائختیں اچے نہ پورا آیا
حکم ہووے ایہہ آخر والا بچیا بگل حصوری
سنا رنگ کہن قبیحاں بولن جسد ربانی
جد شیطان نکالے آپر وقت نزع دا آوے
عصن کسے آوم جے کر ایہہ دن معلوم ہوندا
ایسے مخر بھلا یا بلینوں پاپا قمر اٹلی
ایسے طرح قیامت دے دن ہوسن لکھ سہاراں
بن سنت توجیادوں ہرگز نفع نہ پاوے کوئی
دفتر کالے عملاں والے جان سرکارے آون
بدعت والے وکھ بریوں بے فرمان رسولی
اہل نفاق عدالت اندر جسدم لیکھا بھرسن
خون چلان کر اون حضرت دوزخ طرف انہاندا
جو من واپیت ریدی پوری نمن والا
بھاویں اوگنہارا ہووے فسق فخور کھاوے
یارب سایاں عاجز بندہ عرض کرے ایہہ تینوں

ایہہ کی سخت ڈراون والا کسے آواز سنایا
کل مینا و خلاق والی ہوچی ارج پوری
استغیثیں کھجے ساری خلقت پلوچ ہوئی فانی
قبر مبارک آدم دی تے روزدار زندا جاوے
سب بھیں اول تیرا گے میں سجدے وچہ پوندا
وہکلیا جاساں ذلت پاساں ایہہ گل معلوم تاپس
جیوں جیوں روکن تیوں تیوں پوسن تیر غصیدیاں تاپس
پیر ولی یا زاہد رچے سب دی فرقی ہوئی
پاک نبی خود منصف ہوون سب سناے جاون
سنت چھوڑ رسول اللہ دی بدعت جہاں قبولی
پاک رسول اونہاندا تے تاپس خود بھٹکاراں کرن
بدعت شرک نفاقا نوالا کوئی بجات نہ پاندا
ہر کم وچہ مقدم رکھے سنت والا حال
تاں بھی نال شفاعت اسنوں پاک نبی بخشاو
کریں نصیب جلیب پندے دی خاص شفاعت مینوں

تکبیر سوم فرعون

کبر کیتا فرعون تیر بجا جس خدا سد وایا
اول جیوں اس ظلم کنا یا نڈھوں پکڑ کساتی
موسیٰ جیوں تولد ہو یا نبی خدا واپسارا
قدرت نال بچایا اسنوں رب بچا ون ولے
نام ولید آکا اوہ کافر مصعب دا اوہ جابا
شہر مصرے اندر ہوندی جس حاکم دی شاہی
ایہہ فرعون جو موسیٰ والا بلخوں رلدا آیا
کچھ مدت منگ کھا نڈا رہیا وچہ مصر دیاں کلیاں
اک دن اگے شاہ مصرے ہو یا ورج سلامی

عرق کیتا رب اسدینا پس شکر سنے ڈو وایا
عقوڑی عقوڑی تیرے اگے کرساں بات ومانی
اسدے بدن کارن جیوں اس زور لگا یا سارا
اس فرعون سرکالے ولے سنو عزیز و حائلے
مصعب شاہ ربان واپسٹا جس سب مصر نوایا
لقب اسدا فرعون اسدیندے چال قدیموں آہی
شہر مصرے اندر اسنوں رب سزا رہنایا
شروع کیتی پھر محبت اس نے خوب مزو دیاں چلیاں
رحم پیا دل شاہ مصرے سن حالات تماخی

گورستاناں وجہ واروغہ اسنوں شاہ بنایا
 جو کوئی مردہ دین جاوے دین مول نہ دیندا
 سیاہ مصرے اندر خلقت بہتی ہوئی
 اس شخص پچھے شہر مصر واوہ واروغہ ہویا
 فرعون نے نوں بی وزیر کھلانیک ستارا
 شاہ مصر فرعون نے تائیں بہت دتی وڈیائی
 سنگی مور آٹاک اس نے پچھوں نال لیاندا
 مکدن سد فرعون نکارا کہندرا اسدے تائیں
 اس کہیا جو اے تیرا ہے کجھ کم کچھ پیرا
 حالان توں احسان مروت لوکاں وجہ کماہیں
 الفصہ پچھ ہولی ہولی آس پیر لیساکے
 فوت ہو یا جاد شاہ مصر والو کاں منا پکایا
 رگا کرن حکومت اپنی شہر مصر وجہ جاری
 سد مان وزیر بنایوس سنگی اپنا پیارا
 پورے طور تسلط جسم بیٹھا آن آنا نندا
 انار بگم الاحی ہیں ہاں رب ت اٹا عالی
 سب شخصیں اول سجدہ کیتا اس مان نکا کے
 زوجی قوم آئی اک اوتھے سبطی نام سداون
 اوہ اسرائیل بنی دی قوموں آہے لوک گرامی
 پچھ اسرائیلیاں ساریاں تائیں سد فرعون بلایا
 انہاں کہیا جو جدا ساڈی سی یعقوب سہارا
 جسوں سجدہ اوہ کر تیرے اسماں بھی اسنوں کرنا
 پہلوں اسرائیلی ساکے خادم اوں بنائے
 لکنا نوں اس واسی سو پنی لکناں چوکیداری
 لکنی اٹاں شخصیں بیٹھے لکنی کلر ٹھونڈے
 بن تھنخواہوں لوک ساکے نت بگاڑ کیتا دے

اسپرک مرے اپر ظلموں اس تاوان لگایا
 اسپرک ہک درم سونے واسر میت سر لیندا
 فرعون نے نوں دولت ولوں انت نذرہ کیا کوئی
 جلدی پچھ وزیر مصر واسدی تختیں مویا
 جاں رب قسمت کھوین لگدا انہوں کھلدی بارا
 نالے وجہ رعیت اس نے عزت عظمت پائی
 رستے وچوں رلیا ایسی نام مان سدا نندا
 دل چاہے جو خلقت اندر میں بھی رب سدا میں
 جتنا چمکا دعویٰ کر میں بنیں رب پکیرا
 جاں سب خلقت تابع ہوسی تاں توں رب سدا میں
 نال مروت لوک شہرے تابع کیتے سارے
 کہ مصلاحت فرعون نے نوں اپر تخت بٹھایا
 پہلوں سب رعیت اپر کر داترس مکاری
 دوہاں رلکے شہر مصر دا خاصا دم کیتا سارا
 تدرعون رعیت تائیں ایہ گل اکھ سنا نندا
 سجدہ کر پوہے لگے جے چاہو خوش حالی
 استخیں پچھے کل امر اوں بلور جو قبطی ساکے
 انہاں نہ ہرگز سجدہ کیتا وادار رب مناون
 قبطیاں سجدہ کیتا سبطی شٹھے وور تسماعی
 کیوں تسمیں سجدہ کرو نہ بینوں نغصے نال الیا
 بھی اسحاق پیغمبر جیہڑا رب دا خاص پیارا
 تالیناری اوہنا نندی کھتیں قدم نہ باہر دھڑناں
 مرد زناں سب چھوڑے کیوں کاجیں لائے
 لکناں کم لوہاراں والا لکنی کرن اساری
 کھڑکھڑ پچھ ہک وجاہے ہر دم عاجز ہونڈے
 بڈھڑے جو نہ لائق کم دے جزیبہ نت بھر بندے

جس تھیں ادا نہ ہووے جزیرہ سورج ڈبڈبائیں
 عورتاں اسرائیلیاں پاسوں سوتراں کتاوے
 بہتی مدت گزری اینویں پھر فرعون بلائے
 آگھن انہاں مصیبتاں کو لوں اسین سرگز ڈوے
 ایہ گل سنکے کافر تائیں بہت انحصہ آیا
 حکم کے سب اسرائیلی جلدی قتل ہو جاوے
 سنکے حکم قتل واسارے بوئے سرو عفارے
 جے سن قتل کریں توں سانوں پکین تنگی آوے
 ڈٹھی جاد فرعون اینہا ندی ایہ حجت ریدی
 بہت ڈرایا تے دھمکایا کافر انہاں تائیں
 وڈے عظم کراہ منگائے آتش سخت چجانی
 بلن لگاتیل کراہیں گندرف لئے او بھاسے
 سجادہ کرو تمانی مینوں جے کمرین پیاری
 جاں جاں تیکر میرے آپر نہ ایمان ایسا سو
 ایہ گل سنکے آگھن مومن رہدے پیارے
 سجادہ کراں نہ تیرے لگے سرگز مول گدائیں
 بانجہ خدا جو مور کسے نوں مشرک سجادہ کرا
 جے کمر پاس اساوے ہوں لکھ سزراں جانی
 سن فرعون پکائے ظالم غضبوں بھیر پاپتیا
 پکڑ پکڑ کے سٹی جاوے وچہ کراہاں سارے
 پھیلیاں تائیں آکھی جاوے موتوں مول ڈرنا
 او جلدی او جلدی سارے رل چلا لال
 وارو واری کھیدے جاوے سب مقبول رہنے
 رنگن عشق الہی اندر جو کوئی صدقوں ڈریا
 وچہ حضور خداوند والی سیس تمامیاں ڈالے
 روز قیامت عذر کرسین بعضے لوک گناہیں

رکھے تیرے میندہ اسنوں بھدے کے مشکاں بائیں
 نالے کپڑا اونہاں کو لوں وے تکلیف اناوے
 ہن تاں سجادہ کمر یو مینوں کاوڑناں ڈراوے
 بھایوں قتل کراویں ایہ سجادہ مول نہ کرے
 او سے وقت جلاواں تائیں اپنے پاس سدا یا
 میرے پیش نہ سجادہ کرے شوخی ناز و کھاوے
 بیشک مارو ساڈے تائیں سزنا سکے واری
 واکم والی سختی کو لوں ایہہ چندری زچ جاوے
 تاہو تیل کراہاں اندر حکم سناوے جھدے
 ایہہ پکناں سب جھوٹے وڈے کپین کا جین لائے
 پایا تیل کراہاں اندر گندرف بھی وچہ پانی
 تاں پھرا اسرائیلیاں تائیں کافر سرد پوکارے
 نہیں تاں انہاں کراہاں اندر ڈال دیاں پکاری
 باور کھواس تیل تے وچہ سب جلاوے جاسو
 اسال چروکے رب اپنے تھیں جاناں تے سروکے
 رب پچے بن پور کسے نوں سجادہ جائز تائیں
 زوہاں جہاناں وچہ موکالا کافر ہوکے سروا
 گھول گھاپیے رنجی تھیں جسدا کوئی نہ ثانی
 پکڑ وڈا وچہ کراہاں سجادہ جنہاں نہ کیتنا
 جنوں ڈالن اوہاں بانوں وحدت ذکر پکارے
 عشق الہی اندر سزنا سرگز خوف نہ کرنا
 جنہاں خدا اول جانا ہوئے کھدے نہیں اصلا حال
 رنگین وحدانیت والی چڑھی اونہاں دے بھانے
 کدیں نہ سرگز بھکا ہوئی رنگ اجیہا چڑھیسا
 چھالال ماروے وچہ یگاں پکیاں صدقانو الے
 یارب تیرا حکم اسانوں سرگز نہ ہونتا ناہیں

جسے کر تیرا حکم اسانوں اوتھے کوئی سنا ندا
حکم ہووے لیجاو انہا نمونوں دوزخ اک کنکے
امر کیے رب جیکر میرے آہوتیں پیارے
بعضے ترے لگاؤن چھالال عذر نہ مول لیاون
آنکھن یارب اس آتشوچہ وڑنوں جی ڈولاندا
حکم کے رب نس تساڑی ڈھونڈی گل ساری
ساکنے امر میرے تھیں تیں ہوتے انکاری
پکر فرشتے دوزخ سٹن اوہناں تمانیاں تاپیں
حکم ہووے جسے دنیا اندر حکم میرا ایہہ پاندے
بخشیا اسان انہا تیاں سب خلاصی پاون
صدیقہ حقیقت جاں فرعونے اتنا ظلم کس یا
موت شہادت ملی انہا نمونوں رحم خداوند کیتا
ویکھن پیئے تلیندے اکھیں اپنے بھیناں بھلانی
پڑھ بسم اللہ رب اپنے دل دھانے مرد رہانے
سارا دن فرعونے رکھی ایہا کارروانی
پھر ہو رصلاح صامان دنی جوہن اپنی دوزے
بہت شہید ہوئے من ایہوں ضدوں باز نہ آون
چھوڑ ویہو من مارو ناہیں مارن نفع نہ کوئی
چھوڑیا پھیر انہا کے تاپیں وسیاں مشکل کراں

کیا مجال اساڑی آہی عمل نہ کیتا جاندا
کیا ویکھن جوگ دوزخ دی سخت البنے مکے
من اس آتش بلدی اندر داخل ہووے ساکے
بعضے تھم تھم کنہن لگن بیڑے مول نہ جاون
دینا وچہ اک چنگ پوسے تاں مدتال ساڑنہ جاندا
جیونکر حکم میرے دی تیں کرے فرما بنرواری
دینا وچہ کھلی ایہوں تیں کرفی سی بدکاری
داخل ہو نیوالیاں اپر رحم کرے رب ساہیں
جیوں لاج دیر نہ لانی انہاں ایہوں عمل کماندے
دوزخ کنوں نکالو جلدی جنت ڈیرے لاون
اسرا بیلیاں تاپیں تیاں تیللاں وچہ جلا یا
سروے کے ایمان خریدیا صبر پیالہ پیتا
پھر بھی وچہ ایمان اپنے دے فرق نہ پایا رانی
جو اس طور دھانے اوہا مالک دے دل بھانے
ستر ہزاراں اسرا بیلیاں موت شہادت پانی
سجدہ مول نہ کرے تینوں ایہوں رسن سروے
خدمت کون کرے جیکر ساکے مکے جاون
اپنے حکم قبولن تیرا جدوں خلاصی ہونی
جیونکر اوکر سنا پچھے پاس تمانی یاراں

ذکر قول رشید حضرت موسیٰ علی نبینا وعلیہ السلام

پھر اکدن کافر سفندہ ڈٹھا نکلی اک کمالاں
اس سارا شہر جلا یا اسرا بیلی کوئی نہ جلیا
تختوں پہیٹھ وکالیوس کافر منہ سر مٹی بھریا
سد بخومیال تاپیں کافر وسیا خواب حوالہ

بیت مقدس طرفوں آتش آئی وانگ متلاں
نالے نانگ وڈاک آیا کافرنوں اس ولیا
تن راتا لوچہ ایہوں ہو یا کافر ڈاڈا ڈریا
انہاں کہیا ہک لڑکا موسیٰ وڈیاں شانانوالہ

اوہ سارے قبطنی مارو نحاسی کھسے نیری شہای
 سن تعبیر تہائی دایاں کافر دہلایاں
 جو اسرائیلیاں وچوں لڑکا پیدا ہوئے کوئی
 تے لڑکی تہاں نہ مارو کوئی کافر حکم سنایا
 نوے سزار اونہا ندا لڑکا کافر قتل کرایا
 چھوٹے قتل ہوون تے وڈے موتوں مر مر جاون
 جو چھوٹے کھے ندھ سارے وڈے موت کھپائے
 اپنی ہتھیں کرنے پوسن کم اسانوں سارے
 سال معاف کرو تے دوسرے سال نہ چھڈو کوئی
 پھر چھڑے سال سر بندے نامے چھوٹیاں پچیاں تاپیں
 جس ورے وچہ قتل کرن وادا حکم ضروری
 اسدے مارن کارن کافر بہتے زور لگائے
 بندوبستان وچہ فرعونے کس نہ باقی چھوڑی
 ساریاں بندوبستاں تھیں وروہ بندوبست خدائی
 راتیں ویلے پیدا ہو یا موسیٰ نبی سو مارا
 جیوں جیوں وادی ویکھے اسنوں دل وچہ شفقت آوے
 اوڑک مائی نوں جھمائی حال حقیقت ساری
 اسد مارن کارن ہرگزوں نہیں چاہندا میرا
 وادی نے پھر گوشت لے کے اک ما نڈی وچہ پایا
 گھر عمر ان سے لڑکا ہو یا اوہ میں مارلیا مائی
 ما نڈی کھول نہ ڈھٹی اونہاں کرا اعتبار سدھکے
 گھر عمر ان سے لڑکا ہو یا وادی وٹ لگایا
 جلدی جا کے لیو تلاش حکم ہو یا کو تو الاں
 جا کو تو الاں لئی تلاش لڑکا نظر نہ آیا
 بلدی آتش اندر اس نے سٹیا موسیٰ تاپیں
 وچہ تنور نہ جھمائی پانی و ہم خیال نہ آیا

اسرائیلیاں وچوں کرسی اسنوں پاک الہی
 کیتوں حکم اونہا تپا تپیں جسویلے اوہ آبیان
 جمدیاں قتل کروا تپا تپیں عام اجازت ہوئی
 سروانی وینال سپاہی ہک ہک خاص دلا یا
 نے بارعبیاں اسرائیلیاں تاپیں ہلک الموت دلا یا
 تا قبطنی سارے فرعونے نوں آکر عرض سناون
 خام مول نہ رہیا کوئی خدمت کون اٹھائے
 ایہہ گل سن فرعون نکالے چاڑیا حکم دو باکے
 قبطنیا نڈی آسا کش کارن ایہہ مصلحت ہوئی
 اس برسے لارون پنجم برس جیا خالق سائیں
 اس ورے وچہ حضرت موسیٰ لیا تولد نوری
 ایہر جنوں رب اوپلے جمیاں کون مٹائے
 ایہر سب تجویر جو اسدی اللہ پاک تر وڈی
 اسد نیال برابر ہونا کسدی طاقت آئی
 وادی نظر کیتی جد اس ول لگا بہت پیارا
 قتل کرن تے متھ نہ پوندار ورو نیرو مارے
 اے مائی اس لڑکے میں وچہ لذت ڈالی بھاری
 مائی نے لکھ شائش پائی عجب عقیدہ تیرا
 کر کے بند سپاہیاں تاپیں اوہ گوشت و کھلایا
 ویکھ سپاہیاں باور کیتا جھوٹھ نہ آکھے وادی
 ورنج بچو میاں فرعونے نوں خبر وئی سرکاسے
 کول مائی سے لڑکا جیوندا کسے نہ مار گویا یا
 لڑکا مارو پنھ لیا او لکر کساون والاں
 بھین موسیٰ دی مریم نسی اسوچہ تنور لگایا
 بہت تلاش کیتی کو تو الاں بھال ہوئی سر جاپیں
 لڑکے سب تلاش لئی یکے موسیٰ رب پچایا

پچھوں مانو تنور و چلے اٹھ کر جھباتی پائی
 مٹی رب زبان موسیٰ نون قدرت تال بلایا
 وانگ خلیل ایہ آتش بینوں ٹھنڈ سلامت ہوئی
 مائی اکھیا بلدی اگوں کوپن نکالان تینوں
 تال پھر مائی پڑھ بسم اللہ ستھ تنور و گایا
 خوف کرے ست روئے مکوسیٰ سنے سپاہی کوئی

دل و چہ اسدی زندگی والی آس امید نہ کائی
 کچھ افسوس نہ کھائیں ہرگز مائی نون فرمایا
 باغ اندر میں بیٹھا ہوا ضرر نہ ہونتا کوئی
 حضرت موسیٰ آکھن لگا بیشک کڑھ لے بینوں
 امن امان نکالیا بیٹا رب و اشکر الایا
 رب الہام کیتا پھر اسنوں خبر قرآنوں ہوئی

فَاَوْجِبْنَا لِيَ اٰمْرَ مُوسٰى اِذْ ضَعِيفَ فَاِذْ خَصِصَتْ عَلَيْهِ فَاَتَقْبَضُ فِي الْيَمْرِ وَلَا تَخَافُ وَلَا
 تَحْزَنُ فَاَنَارَا ذَا اِلَيْكَ وَجَاعِلُوهُ مِنَ الْمُرْسَلِيْنَ ؕ

رب فرماوے وحی کیتا اسان مائی موسیٰ وی تائیں
 پھر جسو پیلے خوف کریں توں دل و چہ خطرہ آوے
 صحیح سلامت کول تیرے تس آپے موڑ لیاواں
 سن الہام الہی مائی اسنوں شبیر بلایا
 حکم کیتا جو اندر خانے ہک صندوق بنا لیں
 گھر تر کھان کیتا تال اس نے سنی مناوی بھائی
 بہت انعام ملے گا اسنوں دولت مال عطا لیں
 جاواں چل کے اس لڑکے وی خبر کراں سرکار
 جا اس ایہ ارادہ کر کے باہر قدم ٹکایا
 رخص گئے پیر زمین دے اندر دونوں گٹیاں تائیں
 جے کر ایہ گل تدرہ کسینوں دسی لالچ پاروں
 سن آوازہ ڈریا عاجز توبہ دے در آیا
 کلے پیر زمین دے وچوں اکھیں ملیاں نالے

ایہ جو وودھ پلا توں اسنوں ہرگز خوف نہ کھائیں
 وچہ وریا و گائیں اسنوں پاک خدا فرماوے
 اس گلدا غم کریں نہ ہرگز مسل خاص بناواں
 بھی صندوق کناون کارن ہک تر کھان سدایا
 تال جو اسوچہ گھت ڈڈاپیے حضرت موسیٰ تائیں
 اسر ایلیاں داہت جو کوئی دسے نال صفائی
 ایہ گل سن کے طمع پیادوں اس تر کھانے تائیں
 دنیا لالچ کئی ہزاراں کافر کر کے ماراں
 حکم خدا تھیں انہاں ہویا رستہ نظر نہ آیا
 غیبوں ایہ آوازہ آیا ہوش کریں ہٹ جائیں
 غرق ہو جائیں غرق ہو جائیں گے توبہ اسکاروں
 بخشش خدایا بخشش خدایا ستھ کتا ننوں لایا
 کر صندوق تبارش تائی کیتوں آن حوالے

معجزہ حضرت مسرور کائنات صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم

وچہ تارخ جدید اللہ دے راوی ذکر لیا یا
 طرف نہ بنے ہجرت کر کے چلے شاہ ابراروں

ملکے تھیں جاں سرور عالم قدم رنج فرمایا
 ملک بہ ملکی اہل قریشاں کھل دتیاں جباروں

جو کوئی بنی محمد تائیں بلکہ پکڑیاوے
 ابو جہل نے اپنے گولوں سو اٹھ دینا کر یا
 ابو بکرؓ بھی نال بنی کے چلیا کر کے دھانی
 نام سراقہ آلا اسدا دوڑ ولاور نامی
 پہن لئے سختیار تمامی ہو اسوار سدا یا
 ابو بکرؓ نے تکیا دوروں کافر دوڑیا اوے
 یا حضرت اسوار اسال ول اور ادا واک اٹھانی
 ہوئی قبول دعا بنی وی پیش خداوند سائیں
 چاکے پیر زمین نے اندر غائب ہو گئے سائے
 یا حضرت میں بیت بدے اپنا کیتا پایا
 بخش معافی بخش معافی میں توبہ لکھ واری
 امن امان ہے گھوڑا میرا نکلے اسیں عبدلوں
 پاک بنی پھر اسدے کارن کیتیاں نیکے مائیں
 ویکہ سراقہ مسلم ہو یا معجزہ پاک بنی وا
 تالعداری پاک بنی وی جیہڑا شخص کر نیدا
 سندو حقیقت اس تر کھانے حد صدق نبایا
 مائی کجہ انعام لبائی زمین لگی تر کھانے
 دولت وی کجہ لوڑ نہ مینوں نہ حاجت انعاماں
 دیوں بجائوں میں موٹی وا خادم عمراں ساری
 مائی آن دکھایا بیٹا سو ہنا چند نورانی
 چھپیں قدم مبارک دونوں سینے مال لگایا
 راتو راتیں مائی صاحبہ نال پیارہ نوٹھایا
 کر کے نید صدوقے اندر لے گئی نیل کنائے

یا پھر اسنوں مارو بجائے دولت بہتی پاوے
 بہت کفاراں اس لالچ تھیں قتل ارادہ دھریا
 رستے اندر یک کافر نے جبر بنی وی پانی
 سینا اس فلا نے رستے جاندا بنی گرامی
 پاک بنی کے مارن کارن آ گھوڑا دوڑایا
 تاں پھر پاک بنی کے تائیں ابو بکرؓ فرماوے
 پاک بنی نے اسدے حقوچہ نیک دعا فرمائی
 اللہ صاحب گھوڑا اسدا کیتا قید اتھا میں
 ہو جیران بنی کے تائیں کافر سد پکارے
 تیرے قتل کرن لوں آیا اپنا پیر پھسایا
 تیرے حق وچہ برا ارادہ کراں نہ عمراں ساری
 مرویاں تائیں خادم تیرا سساں فضل جنابوں
 صحیح سلامت گھوڑا اسدا کڈھیا اللہ سائیں
 لکھ لکھ شکر گزارے رہدا کر کے صاف عقیدہ
 بہر کھنی دیو جوں اسنوں اللہ پاک کڈھنیدا
 مائی نبی کلیم اللہ وی خدمت وچہ لبیا یا
 تد خدمت وچہ عرض سنائی اوس مقبول رہانے
 داخل کرے خداوند مینوں تیریاں وچہ غلاماں
 بخش زیارت بیٹا تیرا ویکھ لوواں اک واری
 توڑی شکل مبارک اسدی ویکھ ہو یا قربانی
 پہلیں حضرت موٹے آئے اوہ ایمان لبیا یا
 عطر عنبر لگایا نالے خوب لباس کرایا
 وہی تھکین نہ وہی پیر یا بیٹا سو تپ زتا سرکارے

وَقَالَتْ لِأَخْتِهِ قَصِيصَةَ قَبِيصَةَ بِه عَنْ جُنُبٍ وَهَمُّ كَالِثَمْرِ وَوَتَّط

پور نہ کوئی پھانے تینوں اپنا آپ چھپائیں
 فرعونے اک گھرا اپنے ول نیلیوں نہر کھٹائی

پھر وہی اپنی لوں آ کہن لگی نکر صدوقے چھپائیں
 جین موٹے وی مریم اسدے کرے مار سدا مائی

کیا صندوق اس نہروچاے بیٹھ محل فرعون نے
تحت اُتے فرعون بیٹھا سی نالے اسدی رہائی
ڈٹھا جدوں صندوق چہ اونہاں چاہیا اسیں کلاں
نکل گیا صندوق چہ مٹھوں سرگز مٹھ نہ آیا
اس گل دیوچہ حکمت آہی کافر مٹھ نہ لائے
جو چیزاں رب پاک بنایاں پاکانہ مٹھ آون
نکیاں پوناں چھوڑ پذیرا نہ کرا یاد کشاے
ہکی نقطے وچوں حاصل ہون لکھ مثالاں
آسیہ خاتون مومن آہی اس صندوق اٹھایا
فرعون نے نوں کہیا بیوی صاحب نشان کلاں
قتل نہ کرنا اسدیتا میں خاوند نوں سمجھاے
اپنے پاس رکھاں میں اسنوں اپنا پیت بناواں
راضی ہو کے پالن لگے حضرت موسے تائیں
وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ اوہنا نوں خبر نہ سرگز کافی
وڈا ہو کے یہو لڑکا کرے توار اسانوں
کرن روایت آسیہ خاتون اسرا میں آہی
بعضے کہن کلیم اللہ وی آہی بھین چھیری
فرعون نے گھر بیٹی آہی راوی خبر لیاندی
حضرت موسیٰ روزن روزن اکدن اس نے چاہا
موسیٰ وی ہک رال و ہانوں اسنوں لگی بھائی
آسیہ خاتون ویکھ تماشہ و سیا خاوند تائیں
بیٹی تیری آپر لڑکے ہکو رال وگانی
تاں فرعون پیار کیا یا دلوں محبتاں لایاں
حضرت موسے وودھ کسیدامول نہ پورے بھائی
حکم کرو تائیں ہک عورت ایسی سدلیاواں
کافر کہیا لیا و تاں اس اپنی ماں لیاندی

نال کندرانے لکر یا صندوق چہ نظر آ یونے
یعنی حضرت آسیہ خاتون جو مقبول رہائی
اول مٹھ فرعون نے پایا کر کے زور کمالاں
اوڑک پڑھ لیسم اللہ اسدی بیوی آن اٹھایا
رب جہانوں پاک بناے پاکانہ مٹھ آوے
جیکر کدیں پلیدان بسین نفع نہ مول اٹھاون
عقوڑی وچوں بہی آپے بھن سمجھاں والے
ہک پایا تاں سب کچھ پایا لوز نہیں بھجلاں
گھول ڈٹھاتاں شکل فرشتہ لڑکا نظری آیا
گھر میرے فرزند نہ کوئی ایسہ لڑکا میں پالاں
بے ایسہ گھنڈا گھیں وی میری شاید نفع پہنچاے
خاوند کہیا جیوں توں چاہیں میں کیوں بند لیا توں
کرن پیار و لاسا و لوہیں چاون چاہیں چاہیں
کیا جانے جو شامت ساڑی گھر ساڑیوچہ آہی
یہو لڑکا غرق لڑسی کیا معلوم انہاں نوں
تائیں حب موسیٰ وی دیوچہ ڈالی پاک الہی
نسلوں شکل بھائی اس نے نال لفت نے گھیری
ایسی مرض برص وی اسنوں کتیاں برساندی
بہت پیار کیتا مٹھ پھیر یا گوڑی دیوچہ پایا
اوسے وقت بیماری اسدی جانندی نظر نہ آئی
ایڈ لکریست اس لڑکے وچہ کیا تعریف سنائیں
برص تمامی زائل ہو یا پانی بدن صفائی
اسد وودھ پلاون کارن دایاں ترت بلاباں
بھین موسے وی حاضر آہی اس نے عرض سنائی
چھڑی اسنوں وودھ پلاوے کرے پیار سجاواں
کر لیسم اللہ بیٹے تائیں نت آ وودھ پلاندی

ایسے خبر نہ فرعون نے نون سے ایسہ کون ننانی
اپنا آپ خدا کے حکموں کہیں نہ اوس جتا یا

جتنی مدت دودھ پلایا بیوی رہی بیگانی
لکھ لکھ شکر گزارے رہا بیٹیا جس ملا یا

فَرَدُّوْكَ اِلَىٰ اٰمَةِ كِي تَقْرَ عَلَيْنَهَا وَاَلْحَزْنَ وَلِتَعْلَمَ اَنَّ وَعْدَ اللّٰهِ حَقٌّ وَّلٰكِنْ اَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُوْنَ

رب فرمایا موسیٰ نون اسماں مانی گول پہنچا یا
تا جو جاتے رب سچید وعدے سچ سدا میں
یعنے اسماں کہیا سی تینوں موسیٰ پھیر نلاواں
جاں کچھ روز نگہ فرعون نے موسیٰ پیار و چا یا
ہتھم کی وجہ داسری تائیں حضرت موسیٰ پھیر یا
کافر بہتا غصے ہو یا لوکاں سدا کھیندا
ناتے اس نے گلہاں میریاں مار چھیرا ڈایاں
مار سٹو اس لڑکے تائیں کروا حکم جلاواں
اسیہ خاتون نے فرمایا خفگی کرو نہ رانی
اسرائیلیاں وچوں تائیں ایسہ معصوم گرامی
جدھا مان سنی ایسہ حالت دواں قتال منگائے
قتال ملی وجہ کھے اس نے اگدے ہاں انگیا سے
دونوں قتال لیا کر کھے حضرت موسیٰ اگے
نہیں تاں قتال انگیا ریا نڈیوچہ مقرر اپنا ایسہ ڈالے
جبرائیل خدا کے حکموں مقرر موسیٰ وا پھیر یا
منہ دیوچہ بھی حضرت موسیٰ پائے اگدو کو لے
اسیہ نے ہتھم روکیا اسلا منہ تھیں اگ لکالے
آیا تیقین فرعون نے ایسہ لڑکا اوہ تائیں
آجرت دودھ مقرر ہوئی ترمیہ دینار ہمینہ !
شیر مانی تھیں ہو پروردہ حضرت موسیٰ و ذریعے
القصرہ پھر منگے پرنے تاج بنوت پایا
سارا ذکر جے لوڑیں اسلا اول آخری توڑی
ذکر تکبر فرعون نے وا پھر من یا و پھیوسے

ٹھنڈیاں کینتیاں کعبیاں سدا میں سارا نم و نجایا
ایسے اکثر لوگ اونہا نڈے ایسہ گل جانن تائیں
سو اسماں میل و تاجھرب اسنوں کیتا عمر سچاواں
منہ تے بوسہ دیون رگا جھولی وجہ ہس یا
دوبے ہتھوں منہ اسد پر خوب طما پنچہ جڑ یا
جھولی وجہ ہس بہہ کے میری واسری منہ پھیندا
وڈیاں ہو یاں نال میرے ایسہ کد کرسی بھلیا یاں
ایسے جس بلخ اساوڑی پٹی نال فساواں
سے ناواں ایاناں لڑکا اسنوں سمجھ نہ کافی
اسرائیلیاں تادھ لڑکے کینتے قتل تھامی
جے کرے یہ لڑکا لڑکا من آزا یا جائے
دوبے اندر کھر کر کھے سسٹ یا قوت پیاسے
جے کرے ایسہ اسرا سلی یا قوتوں ول وگے
ویکھاں کیونکر ہوں پذیرا کم خداوند والے
قتال انگیا ریاں دیوچہ وھصر یا ذرہ نہ سرگز نطر یا
کرن روایت تائیں موسیٰ تھنڈیاں ہو کے بو لے
خاوندوں فرعون لگی ایسہ پھیانڈے چالے
چک پیار کیتا تے سو پھیانڈے موسیٰ وانی تائیں
ہک دینار ملے ہرون وا پھیر یا ایسہ روزینہ
دن دن شوکت شان زیادہ کرن پیار ہتھیکے
باقی حال نہ حاجت ایسے جو اس نال و ما یا
موسیٰ وی گلزاروں ویکھیں جو اس عاجز جوڑی
دور رہی اوہ منزل پہچھے مطالب فست نہ تھیوی

چونکہ سنے برساں مالوں آسنے وودھ جیاتی پائی
 کدی سرے نوں درونہ ہو یا کنڈا کدی نہ پڑے یا
 ساری عمریں دشمن اس تے غالب کوئی نہ ہو یا
 رب سدایا ظلم کمایا سجدہ پیش کرایا
 ہتی نذت اندر اس نے مانیای عیش فلاہیں
 موسیٰ نبی کلیم اللہ نوں حکم کیتا رب سائیں
 کرو نصیحت اسد تیا پیش چھوڑکے منڈیاں کاراں
 پھر اس ویلے کم نہ آوس لے پچھتا ناں
 توڑے لکھ کرے پھر تو بہ ہو مجذوب نما ناں
 سچ کر حکم رہا ناں موسیٰ کا نور پوں وھاناں
 فرعونابے عونا جے تدرہ آپنا آپ پچا ناں
 سجدہ کر نوں اللہ کے جو معبود پراناں
 پھر ایہہ مینوں ہتھ نہ آوسے ہرگز وقت واناں
 اوس ویلے وی تو بہ ناہیں رب قبول نہ پاناں
 ظلم غرور تکبر ماناں تیرے نال نہ جاناں
 موسیٰ کہے جو اللہ کے لائق سیس نواناں
 موسیٰ کہے فد او نہ مینوں کر پیغمبر گھلایا
 جیوں جیوں حضرت موسیٰ اسنوں سجدہ طرف تھادی
 چالی سال رہیا جھگڑا نبی حضرت موسیٰ بھائی
 تا پھر موسیٰ کا فرال وکے حق کیتیاں سخت و عایش

اتنی نذت اندر اسنوں مرض نہ کوئی آئی
 شہر مصر وی ملی حکومت مال زیادہ چڑے یا
 موسیٰ نوں رب غالب کیتا تاں اوہ ٹیکے مویا
 اور تک رب تکبر اسدا بھن ترور و نجا یا
 آیار رب تھاری تے ہن مویاں کرسی ناہیں
 جاہ فرعون نکارے نوں ہن ساڈا حکم سناہیں
 نہیں تاں دنیا او پر اسنوں تے تصدیعے ماراں
 آیا مول نہ ملے ہرگز قہر عذاب رہا ناں
 تاں ہی وھک جہنم اندر اسنوں اسان وکاناں
 کرے نصیحت اسد تیا پیش من رب ذافرماناں
 اکھڑ بائی کامی میرا چھوڑ تکبر ماناں
 جسدا کھا نوں کھاناں واناں اسنوں نہیں بھلا ناں
 قہر عدول آناںل ہو یا کسے نہ پھیر چھڈے اناں
 جے ہن تو بہ کر سیں ناہیں ووزخ لے ٹکاناں
 جس لشکر زامان کریں توں بلوچہ رب ڈوباناں
 کہے فرعون جو میں لوکاں بھنیں سجدہ آپ کرناں
 کافر کہندا تا پھر ملتھے تیرا زور نہ چلیا
 تیوں تیوں کافر کہندا تیوں کسہ ہونی سوڈادی
 پہ فرعون موکا لے اسدی بات نہ منی کاٹی
 بھیجا رب طوفان انہاں نوں کتیاں پورہ بلاہیں

قَوْلُهُ تَعَالَىٰ وَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمُ الطُّوفَانَ وَالْجُرَادَ وَالْقُمَّلَ وَالضَّفَادِعَ وَالنَّمْلَ مَرَايَاتٍ
 مُّعَذِّبَاتٍ فَاَسْتَكْبَرُوا وَكَانُوا قَوْمًا كَافِرِينَ ۝۴

نرڈیاں چچر جواں ڈوڑواں مالے خون نشا نوں
 پر متکبر قوم کفار ل کفروں باز نہ آوسے
 کھیتی باغ اناج کفار ل روہر گئی برھتاؤں
 ہن ایمان لیاواں تیتھے زور طوفان کرایاں

رب فرمایا بھیجا اسان آپر انہاں طوفانوں
 وکھو وکھ نشان اسان ایہہ اپنے انہاں وکھائے
 پہلوں رب طوفان چڑھایا کانگ وگی دریاؤں
 پھر کوٹھے رڑ ہن لگے تاں کافر کھنڈی موسیٰ تیاہیں

دیکھ چھاٹاں ٹھی خلقت بھاج پٹی کفاراں
 ست ہزار بندہ نے ڈنگر بکدن اندر مو پا
 دست لگے فرعونے تائیں ایسا خوفوں ڈوریا
 باتنگ نانگ پیامنہ اڈکے کھاٹے محل مکاناں
 لقمہ اک بناون لگا سب حویلی تائیں
 اے موٹے توں رہداسا نوں راہ و کھاون آیا
 خودی خدائی چھوڑ مائی جنہ اپنی دیاں پیاں
 گردن کولوں پکڑشتا بی موٹے نانگ اہٹا یا
 جنہ پٹی فرعونے تائیں ٹھٹھے نال الائے
 پھر بھی کافر نہ ہیا مول ایمان نہ لیا یا
 جیوں جیوں حضرت موسیٰ آسنوں رہداحکم سناو

ڈگ ڈگ کے اک دو جے اوپر دیون جان ہزاراں
 کافر بھانے روزِ حشر دا پل وچہ نازل ہویا
 جان چھپکے ڈگدا ڈھنڈا ورنج محلین وڈیا
 تلواں ہوٹھ زمین تے اتلا اوپر مکان سدھاناں
 تہ فرعون کلیم اللہ نوں کہندا جب بچا پئی
 یا توں نانگ لڑا اکے ساڈیاں جڑھاں نکالن آیا
 بابا دیکھ فرعونے تائیں تتریاں بھل گیاں
 اورا نانگ جہوں ہتھ لایا عاصرا بنایا
 صدر حمت آتادیرتیوں جادو جس سکھائے
 نال تکبر اٹھاں ہویا قہر آہلی آیا
 تیوں تیوں کفر تکبر اسدا ون ون ودھدا جاوے

ذکر غرق شدن فرعون

اور تک حکم خدا وا ہویا شامت پٹی کفاراں
 حکم کیتا رب موٹے تائیں لٹو مال انہاندے
 جنوں پکڑن اسدیکولوں لے لیندے جو چاہندے
 تنگ ہوئے آقبلی سارے دے بیٹھے کل ترکے
 پھر ٹکڑے فرعونے تائیں اسریشیا جا کے
 اگے بھی اوہ عید دیہاڑے منگ کر مال لیاون
 آکھن لگاناں خوشی دے لے لوجو کچھ چاہو
 آپے اسریشیاں تائیں ونس کھول خزانے
 تامل جو اہر سونا چاندی جوٹے ہتھ وچہ آہی
 پھر فرمایا موٹے تائیں شہروں نکلشتا بی
 لیکر اسریشیاں تائیں پارہ و بنجیں دریاؤں
 تا حضرت موسیٰ دعا فرمائی خالقہی سرکاسے
 ہوئی دعا قبول نبی دی اللہ رات ودھائی

کفر تکبر بدلے آیاں قہر غضبہ یاں ماراں
 نا اسریشیاں آپر کفاراں حملے کر کر جانڈے
 جیکر منگیاں دیون تائیں کھسنوں بھی نہ رہندے
 اگناں آپے مال دتے اکٹھے زوراکر کے
 آکھن بھگے عید اساڈی دہیہ کچھ مال لیا کے
 اس جاتا جوہن بھی اونوں عید گزار لیاون
 ایسی حکمت ہوئی اسدن خالقہی درگاہوں
 اپنی ہتھیں لیاوسب کچھ باہجوں عذر بہانے
 اہل ایماناں تاپو کیتے فرق نہ چھوڑیا کافی
 راتوں رات نکالو ڈیرا ہو یا حکم جنابی
 ڈب من فرعونی سارے ساڈے حکم قضاؤں
 یارب رات ودھائی تا جو سوکھے جاون سارے
 دیوے بال گھر انوچہ رکھے نکل گئے سب بھائی

سترے رہے تمامی کافر میندر غلبہ پایا
 نالے موت انہاندے اوپر گھڑنازل ہوئی
 جاں سار سوئی تاکفن زفن وچہ رزے قبلی سارے
 نانویں ماہ محرم آہی آیت وار و بیارٹا
 جاں کفن زفن یخیں فایز ہوئے ہوش کفاراں آئی
 قبلی بوکاں فرعونے نول جا و سیا سکا کے
 عضہ کر فرعونے نو جاں چاہٹیاں مگر انہاندے
 اگے آپ لگاتے مگروں نو جاں کتیاں دمایاں
 بعضے کہن ستاراں لکھ نامان ہی فوج چڑھائی
 حضرت موٹے تن دن راتاں رہیا نیل کناسے
 اسراٹیلیاں ڈھٹیاں نو جاں کنگ چڑھائی آون
 یا حضرت فرعونی لشکر سانوں بیڑے آیا
 رب اساڈا نال اساڈے ویسی فتح اسانوں
 موٹے یاد آہی اندر وحدت ذکر کیاوے
 کی سو یاد و طرفی سانوں دشمن ہوئے ووالے
 ویسی آپ نجات اسانوں اللہ پاک ثقلے
 سن کے امر نبی و اھل کینا امت ساری
 تہہ بھی وانگ انہاندے جکر امروں نہ سرچایا
 روز غدے دریاؤں تینوں اللہ پارہ لنگھائے
 لشکر حدوں کفاراں والا پھٹا آ کر نیڑے
 خاضرب یعنی عاصا اپنا وچہ دریاوے ماریں
 تا مارے عاصا وچہ دریاوے موٹے ہی ربانی
 سبلی قوم کلیم اللہ وی آہی باراں ٹولے
 سرحاں وانگول باراں سرحاں اللہ پاک نبایاں
 ایسیاں سو نہیاں سدھیاں شرکان سن پار و زور
 گرم ہوا پھڑ پھڑی اللہ چکڑ سب سوکا یا

لکڑاں بانگ نہ دتی فرے کسے نہ آن جگا یا
 سستے سول گئے پت کفاراں زندہ رہیا کوئی
 اسراٹیلی ہونتے اجراں وچ زریار کنارے
 جسدن حضرت موٹے صاحب نیل گیا کروٹاٹا
 اسراٹیلی شہر مصر وچہ مول نہ دستا کافی
 مال متاعین لیکر بھے اسراٹیلی سارے
 پکڑو مارو بتمہ لیاؤ ویکھو کت اول جانے
 شکر لکھ فرعونی نو جاں گنتی اندر آیاں
 خاص وزیر جو فرعونے ڈاٹھیا کر کے دہائی
 تیار روزہ ہو یا تا مگروں کافر پٹے سارے
 و میت کھا کر موٹے اگے جا کر عرض سناون
 فکر نہ کرے پومول نہ ڈرے پونیمیر علیہ السلام فرمایا
 سجا وعدہ رب میرے واکر سی غرق انہانوں
 کر و تسلی کر و تسلی امت نوں فراوے
 اگوں پانی چھے شکر پھا کھتی جند وچالے
 بتری زنداں اندر چھٹرا جیہہ بچاؤن والا
 ثابت قدم رہے سب مومن کسے دلیل نہاری
 اینویں جانیں ہر دشمن یخیں تینوں رب بچایا
 غرق کرے رب دشمن تیرے تینوں رب بچائے
 حکم کیتا رب موٹے تائیں تک گئے آج جھیرے
 صحیح سلامت اپنے فضلوں تینوں پار اٹھاریں
 اچھل کھڑا ہٹاں وانگول اوس دریاوے پانی
 پانی پاٹ گیا تاں اللہ یاراں رستے کھولے
 پانی یخیں سب چھت دیواراں قدر تال لکایاں
 کوئی چیز اولوالی نہ دے وچکاراں
 شرکان پخت نبایاں بیٹھوں کھن کنوں بچایا

باراں کوس برابر چوڑا پیٹ آما دریا وا
کل جوان کلیم اللہ دے چھ لکیر و پیرہ نہراں
و پیرہ برسوں تھیں گھٹ جو آہے اوہ بھی گئے نہ کوئی
شمر و زناں سب آہے جدوں مصر و چہ آئے
داخل ہو یا جاں دریا و چہ نہی نبی الہی
ہر رستے و چہ اک اک ٹولہ ٹولہ یا نہی غفاری
پھر اکد و چہ نون باراں ٹولے زین ناہیں جاندے
جے اوہ رب و کھاندا سائیں جاندا فکر تہامی
ہر رستے و چہ باریاں وانگوں رب سورج بناگے
ٹھٹی حالت اکد و چہ جدی شوقوں کرن نطلے
سوہنے پانی چلے چلے اوپر سراں دیوں
امن امان جدوں سب موہن لنگہ گئے دریاؤں
و ٹھا جد فرعون نہاشہ حیرت دیو چہ آئی
جس دے تائیں اتنی قدرت بخششی اللہ باری
ہے ایہہ نبی خدا و ابھی اس و چہ شک کوئی
کھٹھے کر سن میرے تائیں جو کوئی خویش پیاسے
ساری عمر خدائی ز غوثی کر کر اج ٹر ٹاواں
ایسے کل و چہ کیاں لوکاں دین ایمان کھڑائے
امر حدیث قبولن ناہیں رہن ضدوں انکاری
سچا راہ محمد و الاءولوں قیاس کر نیدے
ضد فرور تکبیر جاوڑ شیطاناں وی چالی
سنو حقیقت جد فرعونے ایہہ خیال زوڑایا
سنگی آکھن اسراہیلی تنگھے اینہیں راہیں
سکے لنگہ گئے جو تینوں سجدہ مول نہ کر دے
پھر بھی ظالم قبطیاں تائیں ایہہ ترغیبان نیدا
جاو و ناں بناگے اس نے رستے لنگھن والے

لے وڑ یا سب امت اپنی موہنے نبی خدا و
سٹھوں و زہہ ضہانندہ یاں عمراں ناہیں و چہ شماراں
و چہ و چالے عمر نہاندی گنت او نہاندی ہوئی
و چہ رہے مر نیدے پھر بھی اتنے رب و زماے
نالے امت و اخل کیتی جیوں جیوں کرنی آہی
رکھتے تو کل اللہ اتے بدہی جاوون تاری
آکھن خبرے کی کجہ حالت گندری نال انہاندے
تا و چہ پہاڑاں جھنے کیتے قدرت رب گرامی
باراں کوٹاں تیکر جنگلے پانی و چہ لگائے
کرن کواں آپس اندر سارے پار پیارے
ترہیہ لگے ناں کندھاں ناہیں پھر بھر کاسے پیوں
نیل کنائے سارے کافر آء اپڑے صحراؤں
کرے ذلیل جو بے شک موٹے سچا نبی خدائی
لنگہ گیا دریاؤں سکا لے کے امت ساری
پر جے میں ہن مناں سنوں ہو سی لے آبر وئی
رب سدا کے امتی نیباں انگلاں دیوں سارے
ایس نہ باہوں موٹی تائیں کیوں کر نبی بلاواں
دورخ جان قبول کر نیدے ضدوں باز نہ آئے
جے منیاں ناں جھوٹے بنساں اندر عمر اں ساری
ظاہر جیوں فرعون نہ نبیاں اینہیں نہیں نیدے
تا بعداری اتے طیبی چال فرشتیاں و الی
نہ اکاں نہ چھاں جو کاشا مت دے منہ آیا
موٹے تے ہارون جو تنگھے توں کیوں لنگہ ناہیں
ملکیں رب سدا و نوالے پئے طوفانوں ڈروے
موٹی چہیا جگ و چہ کوئی جاو و نہیں کر نیدا
کسری طاقت جاو و با جھوں ایسے راہ لگالے

ایہودیوں کی لیاں کر دیا آنا اوہ فسرخون موکا لا
کہن مفسر ڈرنا کافر پانی پیر نہ پاوے
زر گھوڑے سب بیٹھ کفار لال مادی و چہ نہ کوئی
زر گھوڑے فرعون نے کو یوں مادی آن نگہائی
جبرائیل اوہ گھوڑی اپنی لے وڑیا وڑیا نولوں
ہتے زور زرعون لگائے گھوڑے اپنے تائیں
مادی ویکہ تراں وے تائیں آوے کدوں سہارا
زراں پچھے خون ہو جان دیون جان پیساری
دیوے رب امان انہاں ہتیں مشک نہ پوے انہاں ندا
سنوں حقیقت جد وڑیا وچہ گھوڑی وحی چلائی
ویکہ آگاہاں مادی تائیں بچھے گھوڑے ساسے
آستی سنت ستاسی لاکھاں سن اسوار انہاں ندا
حکم کیتا رب موئے تائیں عاصا مار شتابی
نید آکتے رب رستے خالق قدرت نال گرامی
کل پہاڑ جو پانی ولے وانگ نک سے گلے
اسرائیلی ویکھن بیٹھے سارے پار کنارے
فرعون نے بے خوف تائیں جہدم خوف طے آئے
اسے مہلے میں تیرے اتر پھرن ایساں لیا یا
آئی بات مننی عبد اسدی جب اسرائیل رہا نے
مت بولیں مت بولیں کافر بولن بندہ کرایا
ابن عباس کہنے جو استھیں منہ وچہ مٹی پائی
راوی ہور روایت کروا جان فرعون مکاری
جان کاون کارن اس نے بہت لگایاں واناں
کنٹھے گیا فدائی و عوئے تیرا انج نامروا
پنج ست خوف طے کے کافر ووزخ و بول چلیا
غرق ہوئے سب دشمن ساڑے موئے تیرے فریادیا

بھیجا جبرائیل شتابی اللہ پاک تعالیٰ
کے قیاس جو نگن لگیاں مت پانی لمباوے
جبرائیل لیاندی مادی حکمت رب دی ہوئی
گھوڑا تیر ہو یا تک گھوڑی شامت تیرے آئی
گھوڑے ہنک چنے سب گرے موڑی کون فضائلوں
ایسے مشک مادی ترا سنوں پیکیا چالی چاہیں
لکھن ترا نولوں مشک او نہاں ندا اینویں بوٹن مارا
بھائییاں وچہ وچھوڑے پاون بھٹھ زمانندی باہری
جو کوئی مگر انہاں ندا کے لگدا زور میں جہان کھڑاں ترا
سن فرعون تمامی گھوڑیاں مگرے کیتی زھائی
مگر وں میکائیل فرشتہ زور وں چابک مارے
چیرے دریا تھی عبد اسدے راہے جاندے
پانی وچہ مار یا عاسا اس مقبول جنابی
پانی ملی گیا سب اوپر وں ہو گئے غرق حرامی
فرحان غرق ہو یاں فرعون سب انہاں ندا کے تلے
جیونکر دشمن رب انہاں ندا کے پانی وچہ نگہارے
پھاٹھے بلے وانگ بنی فل ویکھے الے الے
نیلے رب تیر نیوں منیاں منیوں جس وڑیا یا
چکر ٹھو با منہ اسدے وچہ ورتا تین وھگانے
ہن ایمان لیاون والا تیرا وقت وھایا
شکے ٹھاٹھ ہر زری آوے پاوے ایہہ رہائی
ڈوبن لگانا موسیٰ اگے رور و کردا زاری
عاصا مار کلیم اللہ نے کیتا غرق ہٹھا ناں
ونج ہٹھا ناں ووزخ تینوں پیانو کال کردا
آپ ڈبا بھی نال دیاں نول سبھا نولوں لے گلپیا
امت آکھے لے اسانوں ٹھیک یقین نہ آیا

تا حضرت موسیٰ اللہ کے کیتیاں پھیر دے عایش
 ماری دریا موج غضب دی تیرے باہر و گائے
 فریونے دامر وہ باہر سٹیا رب لغالے
 اک مومن نون شوق آتا ہے میں دیکھنے پاواں
 لاش فرعون جدول دریا نے باہر گڈھ و گائی
 جیوں جیوں پٹے داہڑی اسدی نالونال الاندا
 دھکے کھاندا گیا جہنم رب سداون والا
 ایہہ کجہ بدلہ ملیا سنوں فخر تکبر پاروں
 فخر تکبر اللہ اٹھے ہرگز پیش نہ جاندا
 جو کوئی مومن ہو کر کرنا فعل کفاروں والے
 نبیاں و لیاں پا کاں لوکاں جو کوئی ریس کماوے
 کرن روایت موسیٰ زاک کافر سانگ بناوے
 آکھے میں ہاں نبی خدا میں تو روایت لیاندی
 اوہ ہی نال کفاروں اسدن ہو یا عرق پیارے
 پھرتے ڈگ پڑے پڑے لاشاں ہو یاں تامی
 کیتا حضرت موسیٰ تائیں حکم خداوند سائیں
 کدی کدی ایہہ موسیٰ بن کے پھروا وچہ لوکاں
 ایڈھا پانچمبہ اندا نزد خدا وند سائیں
 نقلی موسیٰ نا ایہہ درجہ اصلی حد نہ کائی
 جاکھنے تا تھوڑی گلوں رحمت مینہہ وسائے
 کر کے نقل نبی دی کافر جنت رب واپایا
 جس مومن دے دل وچہ ہووے اصحاب سولان
 نبیاں ریس کرے جو مومن تابعدارہ امر و
 بس پندیرا جے ایس گلوں مولا کرم کماندا
 رحم کرے بی شرم کھسی نال ایمان مرے سی
 بن اکثر مومن نام سداون کر دے ریس کفاروں

یارب مڑے انہاں جینیاں سانوں کڈھ و کھائیں
 مومن دیکھ پڑے من تکبیراں ہونڈے خوشی سوائے
 مدھراقدانے بگداہڑا بھٹری گو گڑ والا
 داہڑی اسدی ٹکے ساری گھوڑے واگ بناواں
 اس مومن نے داہڑی اسدی ٹکے واگ بنائی
 ایہو کافر نال تکبر ہنسی رب سداوندا
 ساریاں سدن والیا تائیں لے گیا نال موکاں
 قہر و عرق ہو یاں سن فوجاں خالقہدی سرکاروں
 نال رسولان ویر جہناں وایا حال تہاندا
 جاں اوہ کافر زور نہخ جاسن اوہ بھی جاسی نالے
 توڑے او گنہار ہووے نال تہاندے جاوے
 او سے واکوں اڈ کر پلے عاصا پکڑ لیا وے
 موسیٰ نام سداونے اپنا کرنا نقل انہاندی
 لاشاں کڈھ جدول دریا نے سٹیا او پر کنارے
 اسدی لاش نہ پھٹی ہرگز قدرت رب گرامی
 تیرے پاروں بخشیا اسان اس کافر دے تائیں
 تیری شکل و ٹاؤن کارن شرم اسانوں آئی
 نام طفیلوں کافر تائیں بلیاں جنت جائیں
 نقل اتارن کارن اسنوں بخشش ربیدی ہوئی
 نہ نچھے تا عمل پہاڑاں وانگ بروت اڈا وے
 اصل محباں والا درجہ وچہ حساب نہ آیا
 تا بعداری کرے تہاندی زافل وچہ مقبولان
 روزخ طرف چلانداں سنوں شرم خداوند کرنا
 کوڑا سچا توں بھی کیتا ویس محمدیاں نا
 نال طفیل رسول اللہ سے جنت جاگ ویسی
 شگلاں جھنیں بد شکل ہوجاؤن جہناں خدا دیاں ماراں

منقحے تک وانگ یہودوں بووری پھرن رکھانی
وانگ اکالیاں کنال بھائیوں چھاں طول و بیاں
من ثبہا قوم فہو منہم نبی بتاوسے
ابن سورہ نزل کر کے با عوت والے چالے
نیکان ریس کرے جو مومن بیکان ساتھ ساتھ
بس پندیرہ اللہ مالک حدوں حضور بلاسی

اکنل منڈیاں شکل زبانی ڈاہری چٹ کرانی
جیونکر لیاں رسول رکھایاں نہیاں پسند نہ آیاں
سیکھنے جو سکھاں وانگوں چھاں طول و بیاں
مؤمن قبریں متھا ٹیکن صند و جان ثواسے
بہیاں ریس کرے جیہڑا مال انہیاں و جاوے
چنگا بھانویں مندا ہو سی آپے نکھر جاوے

ذکر تکبیر سے مارفازون

چوتھا کبر کینا قارون نے راوی ذکر کیا یا
حضرت موسیٰ نے جس لیے رب تورات یونانی
تاں وچہ جناب الہی موسیٰ نے عرض سوال مناندا
بھیجا ترت خداوند باری جسے اسرائیل حضور
بوٹیاں تن بنی دے تائیں جسے اسرائیل بتیاں
پتل نون ایہہ سونا کر سن چاندی تانے تائیں
حضرت موسیٰ تن شخصانوں بوٹیاں ایہہ بھجیاں
کاکوت جو عین موسیٰ دی مریم جس گھر آری
پچاسی قارون بنی داواوے بوٹیاں بھجانی
پوشع تے کاکوت دوہاں اوہ بوٹیاں وں ہونڈیاں
اپنا بھیت نہ دتا اس نے کیا بوٹی میں آندی
موسیٰ نون اوہ تیر کھاں شخصان بوٹیاں تیاں بھجانی
سینے چاندی نال رسولاں مول پیار نہ پایا
سنو حقیقت حد قارون نے اوہ کاکوت کایا
حاضر ہو کر پیغمبر نون کدی نہ شکل و کھاندا
کیسا گری وچوں کئی اس نے کیتے جمع خزانے
ابن عباس کہے عند اللہ رضی اللہ تعالیٰ
وچہ تورات بے کنجیاں سدیاں ساہیاں جمع پیاں

جیوں قصص الانبیاء سے اندر لکھیا ہو یا پایا
سویہاں کر کے رکھنا سنوں ہو یا حکم قدرانی
سوہنا جیکر ہوندا یا رب اس نے چاہا یا جاندا
تاں جو کیمیا جوڑن والی دے اسکل پوری
اے موسیٰ جو ایہہ تدرتے آپس وچہ ملایاں
سوںے چاندی دی ایہہ ولکت دی خالق مابیں
ڈھونڈ لیا و جنگل وچوں جس جیلے ہتھ آیاں
دو جا یوشع پت مریم دا خاص رسول الہی
چوتھی پشت بنی یعقوبوں تس پیدائش آئی
نال فریب قارون انہاں تھیں ویکھ دیوچہ پایاں
اسکل نال بھجانی ہر اک بوٹی انہاں وں آندی
موسیٰ صرف ضرورت کارن تھوڑی چھیر بنانی
ساڑے بنی نہ احد قبولیا سو سنان کر آیا
بانگی ہو کے موٹے کولوں اپنا آپ چھپا یا
سونا چاندی گھرانے وچہ رہے ہمیش بناندا
جسدی حد تھار خدایں سور نہ کوئی جانے
سٹھ منور زور آوہا سدیاں کنجیاں جان والیا
ابن مفسر نال ہانکے ستر اٹھ لڈیوں

سرخی نہ اوزن بنیادوں و وزنیوں ڈو ماشے
 ستر ستر کینج خزانہ اک اک کنجی کھولے
 کرن روایت حد فارطانی اتنی دولت پائی
 لگا کرن تکبیر چارڑ بھر بیان مال غرور ال
 جمع ہوئے لکھہ کنج خزانے خدیو شکار ہزاراں
 نلی خفارت موٹے دیول نظر تکبیر بھالے
 کھا کھا رزق حرام بیجاں لک لک مال بیکانے
 رب فرماوے میرے پاہوں سور اللہ نہ کوئی
 رب فرماوے منیوں پوجوکر و عبادت میری
 ایہہ سب فساد و کار رزق و رزق اٹھلاں و نیدا
 جتھے زور شرعدا اٹھے جا کر دیکھو بھائی
 خاص مقام مبارک جتھے پاک نبی سرور و
 سجدہ کرنا ہو رکتے نول جے کر جائز تھتدا
 یا وچہ حدیثاں سرور عالم خود ارشاد کریدے
 جیوں کر رکھے قبراں اوپر جاہل متھے لاون
 بس میاں سب رنج و گاڑاں شامت مال ہوا میں

اتنا سولا وزن او نہاں نہ اسمجھو مال قیاسے
 اکوں آپ حساب کرین زانا وراں زسے ٹولے
 عظمت رب ذی بھلی آسنوں آیا وچہ اوچیا می
 لوکان تائیں کیڑی سمجھے جیوں عبادت مغروراں
 یاد نہ رہیا منعم اپنا ورنیاں جس ہساراں
 جیوں ان حکم کسوئی ناپس جانن دنیا والے
 رب نبی دے منکر سوئے کینے مال دیوانے
 اوہ غیر خداوں سجدہ کر دے مار خدا دی ہوئی
 اوہ حبیبوں چاہن پھرن پوجیندے ورتی رزق دلیری
 جیکر زور شرعدا ہوندا ایہہ گل کون کریندا
 کون کسے نول سجدہ کر دے باہوں ذات خدائی
 روئے پاک نبی دے تائیں سجدہ کوئی نہ کر دے
 پہلوں پاک نبی دے تائیں سجدہ و کج کچیندا
 نے ارشاد کیتا تا کیوں نہیں عالم لوک و سنیدے
 جے کرن بدینے جاکے پھیر نہ خیبریں آون
 جیوں کر خبر قرآن مجیدوں کرو اللہ سائیں

وَيَوْمَ يُخْشَرُهُمْ وَمَا يَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ قُفُولًا ۚ أَمْ لَمْ تُنَبِّهْتُمْ لِمَنْ عِبَادِي هُوَ
 رَبُّكُمْ أَنْ تَقُولُوا أَلَيْسَ لَنَا بِمَلِكٍ مِمَّنْ دُونِكَ مِنَ الْوَالِيَاءِ
 وَلَكِنْ مَتَّعْتَهُمْ وَآبَاءَهُمْ حَتَّى نَسُوا آلَ الَّذِينَ كَفَرُوا ۚ كَانُوا قَوْمًا ظَالِمِينَ ۙ (۱۷)

پو جا جنہاں کریندے آہے اوہ بھی اٹھس نالے
 طعنے طور تنہا ندے کو یوں پچھسی خالق باری
 یا اپنے بھل کو راہ پئے تے سدھے راہ بھولائے
 بھی تیرے باہجہ نہ لائق سانوں دوست پھرن خدایا
 نلے پواں انہاں دنیا تائیں بھل گئے او تائیں

روزِ حشر جب اٹھن مشرک غیراں پوجن والے
 جیوں کر ولی یا نبی کوئی یا ہوہ بزرگ بخاری
 ایہہ بندے میرے لتاں بھلائے او جہڑے لائے
 عرض کرن تہدہ پاکی یارب اسان نہ کسے بھٹکا یا
 ایہہ تہدہ انہاں نول یارب ورنیاں بل متائیں

وخطبہ سبحتہ ذکر تنہا نول یاد نہ رہیا کوئی
 ہوئے اوہ مغرور متسامی دولت غالب ہوئی

نبی ولی سب اللہ کے گرسن ایسے پکاراں
آپ دے تہہ مال اور ہانوں دولت مند بنایا
کر تا کبریاں دسی اسال تیری تابعداری
جو من بھانا کیتا اور ہاں بخیراں رہے پوجنیدے
رج ڈکارنے دولت بیشک رہدی یا بوجھلاو
چونکر دولت فارو نے لیں بخشی پاک الہی
رب نبی دی ہرگز مینوں لوڑ نہ رہ گئی کوئی
جو دل آئے میرے تائیں پھر ساں چین اور انا
تابعداری بھلی ساری حضرت موسیٰ والی
کرن روایت ایسا ہک قارون محسل پویا
سرت عجائب کنگرے اسارے دوزوں چکے کھان
ناگ نہہری چھت رہ پیری کڑیاں لعلیں جہیاں
کئی بخارچے تکیہ گاناں نرسین روشندانان
کتے ہور علاوہ اس تھیں خوب مکان سوارے
بیتے امر ایلی اس نے اپنے ساتھ رلائے
ہک دینہ سیر کرن دی خاطر قارون قصد اٹھایا
خوب آراستہ کر کے اوہ بھی اپنے نال نکالی
نال جو ابر جڑت اور ہانوں پیٹیاں تک پہنایاں
تاج مرصع سر اپنے تہ بھاری قیمت والا
کل امیر وزیر اکابر ہوئے جمع و والے
شوکت شان بنایا پورا عظمت دھون دھلی
کٹیاں و کول زینت اسدی دیکھ نہ رہے لگانے
آکھن واہ واہ قسمت اسدی رب بلند بنائی
رہیاں پیاریاں زینت اسدی اسدن خاک نہ جانی
اس دنیا دی زینت نالوں زینت حشر تہ پادہ
کرن روایت اسدن قارون بہت خودی چھپایا

ساڈا دوس نہ کوئی یارب سب رزق دیاں ماراں
آکھے کیتے رزقاں تائیں تیرا حکم بھلا یا
چڑھی اور ہانوں رزق خماری ساڈی بات وسائی
جیکر مفاس ہوندے یارب بھی کچھ خوف کریندے
اس منزل و چہ آیاں ہو یاں کوئی بچ کر جاوے
اس جاتا جو میرے تائیں ہو گئی بے پرواہی
پاس میرے ہن دولت دنیا بہت اٹھی ہوئی
بھل گئی تو رات تمامی نیرے مول نہ جاندا
پگڈی آقارون تمامی مغرویاں دی چالی
انٹی گزاں بلندی اسدی سونا اپر چڑھ صلیا
لعلی چاہر دیکھن جکر صدقے صدقے جاوان
کئی قسماں دیاں وچہ بنایاں بیٹھکاں باراں دیاں
تخت مرصع وچہ گھتا یا مسند باہر شامانہ
کئی ہزاراں نوکر چاکر پیرے دار کھدارے
دنیا لالچ گھر ہزاراں دین ایمان کھڑائے
عجب لباس تے زیور اپنی ثورت لیں پہنایا
ہوہ ہزار غلام تے لونڈی کمر مرصع والی
کچھ سچے کچھ کھتے اسدے بڑیاں صفاں بنایاں
پاکر شہر مردے اندر چلنا پھرن موکالا
کئی پیانے اگے پیچھے دوڑن بھجن والے
دیکھ حیران تعجب ہوئے مصری لوک تمامی
طالب دنیا دنیا اپر ڈگ ڈگ پون دھگانے
سانوں بھی رب دیوے ایویں جیوں اس دولت بانی
آکھن یارب دیویں تائیں ایسی بڑی حیا تی
صبروں اجر غریباں تائیں ہو سئی فضل خدادا
موسیٰ نبی کلیم اللہ لوں حکم خدادا فرمایا

آکھ دیو قارون نے تائیں حکم اسادے پاروں
 اتنا مال اکٹھا کر کے آپے نہ دب جاوے
 اک ہزار روپے وچوں اک روپیہ بھائی
 مال زکوٰۃ ہزاروں حصہ دیوے مسکینانوں
 جس مومن دے گھر وچہ ہوں نقد روپے چالی
 ایہو حکم جو زیور گہناں ہووے سونا چاندی
 جیونکر برتن ورتن والا کپڑا پاوں والا
 کھاؤن کارن دانے ہوں توڑے سیاں منانے
 وافر چیزاں اپہ بیشک رب زکوٰۃ مضمرائی
 چالیاں کو لوں گھٹ نہ ہووے پورا سال لنگھو
 وچہ بیاسیاں دسواں حصہ جسوں عشر بتاؤن
 وچہ شریعت دینی ناہیں فرض زکوٰۃ جہانوں
 کل احوال مفصل کر کے جیکر دساں تینوں
 حضرت موسیٰ قارون نوں جد حکم زکوٰۃ سنایا
 جیکر کدیں ہزاروں حصہ دیواں کسار کالوں
 کئی خزانے خالی ہو سنبے ایہہ لوٹی پاواں
 موسیٰ تائیں آکھن لگائیں نہیں عمل کریندا
 رب دے نام لٹاواں کیونکر اتنا مال خزانہ
 کس لگاوں رب میرے اپہ اتنا ڈنڈ لگایا
 دولت اس نہ دتی مینوں ایہہ میں آپ بنائی
 اس جاتا جو رب تھیں وکھرا میں ایہہ مال بنایا
 سو کھا ٹکڑا جس بندے نوں کچھ دناں ہتھ لگدا
 چار دہاڑے جس دے گھر وچہ امن آسائش ہووے
 سچ اکھان کہیا داناواں جیں گھر ہوں دانے
 سنیاں جد قارون بنی تھیں امر زکوٰۃ پیاسے
 کہندا وچہ زکوٰۃ اتنا میں کیوں مال وچہ نہیں

دیوے مال زکوٰۃ مغریباں اک دینار ہزاروں
 کچھ شکر یہ داد میری دامسکیناں ورتلوے
 خرچ کرے مسکیناں اپہ ہو یا حکم خدائی
 جو میں چلیہواں حصہ دینا حکم محمد یاں نوں
 ہک روپیہ مسکینانوں دیوے ساں بسالی
 جو اسباب ضروری ہوں نہیں زکوٰۃ تنہاندی
 یا اکٹھ گھوڑا خیر ٹوٹو چڑھ کر جاؤن والا
 فرض زکوٰۃ نہ گیتی اللہ سرگز وچہ انہاندے
 زیور خواہ ضروری ہووے کرے زکوٰۃ ادائی
 کرے ادا چلیہواں حصہ دیکھو فقہ فتاویٰ
 جو پایا خدا حکم علیحدہ اہل شرع فرماؤن
 یعنی رب زکوٰۃ بنائی خاص حلال تنہانوں
 طوں کتاب ہو جاوے اتنی فرصت تائیں مینوں
 امر الہی سن کر اس نے دل وچہ فکر دوڑایا
 لے جاسن مسکین زیادہ کئی کروڑاں نالوں
 میں کم عقل نہیں کیوں اتنا خالص مال وچہ جاواں
 اپنی ہتھیں کھٹیا ہو یا کون کسینوں دیندا
 میں نہیں دیندا میں نہیں دیندا کہن لگا دیوانہ
 دس کھاں رب تیرینے میں پر کیا احسان کمایا
 مال میر لوجہ رب تیریدا دخل نہیں کچھ بھائی
 حکمے باہجوں لکھ نہ بن دا ایہ قیاس نہ آہا
 ربا خوف ہٹا دے دل تھیں ہرنوں مارن وگا
 کھوتا بھی تلوار نہ چاوے اڑہ بھی دہر کھلوے
 لوکانوں اڑہ پاگل جانن بن دے آپ سبائے
 وانگ دوگاڑے لگا سنوں جگر ہو یا دوپارے
 لے موسیٰ میں رب تیریدا مول نہیں قرضائیں

حضرت موسیٰ دسیا اسنوں ہور کوسان طریقہ
 جیکر اس زکوٰۃ توں تینوں ہوندا بہت خسار
 سونے چاندی برتن تیرے جدوں بنا جانے
 اوہ کنکرتے ساڑا نہانے جے دیویں فقراواں
 قاروں کہندا جے اوہ دیواں رب دیوں کی دسی
 قاروں کہندا جنت دی پرواہ نہ میرے تائیں
 جیوں جیوں حضرت موسیٰ صاحب نرمی سخن الاوی
 اور کنگدن شامت اپر دل اسدا سی چاہندا
 اپنے پاس سدائی قاروں ہک بدکار زانی
 منتاں کر کے آکھن لگا، اس عورت دیتا تیں
 مت کہے اوہ میرے تائیں لبتہ دیند کوتاں
 کیوں میں اسدے آکھے لگ کے مفتی مال و بجاواں
 موسیٰ جس مجالس اندر ہورے وعظ سناندا
 لوکاں تائیں سد اکٹھا وعظ نصیحت کردا
 میرے نال زناہ خود کپتس پیغمبر سد واسکے
 اشرفی دیاں ہزار تے نلے زیور مال بہتیرا
 جیوں جانیں توں میرے اپر چاہیں ایہہ بھلیاں
 قول اقرار ٹھیرا کے پکا عورت ہونی روانہ
 قاروں نے پیغمبر کارن حیلہ ایہہ کیتا سی
 جسدن پھر پیغمبر ربایے مجالس اپنی لائی
 قاروں بھی اس عورت تائیں لے کے نال سد مانا
 جدوں زناہ دامندہ آیا قاروں موقع پایا
 آکھن لگا لوکاں تائیں کر کے وعظ سناویں
 سنیاں میں اک عورت کیوں تیرا کل حوالہ
 حضرت موسیٰ کہیا جے میں کیتی ایہہ بدکاری
 تا پھر قاروں نال چلاکی عورت حاضر بیا یا

مال زکوٰۃ نکالن والا سن توں یار رفیق
 سوکھا حکم خدا داتینوں دساں ہور نیارا
 جتنے کنکر گھڑنے ویلے ڈگرے پہیچ نہانڈے
 تا بھی ازا زکوٰۃ ہو جاوے کہندا نبی سچا واں
 موسیٰ کہندا جنت تینوں رب انعام کر سیسی
 نہ میں جنت لیندا نہ میں کردا مال اضافیں
 تیوں تیوں فخر تکبر سوخی اسدی ودھادی جاوے
 سب دی موت جدوں آجاوے رستے تے پہنچا
 مگر فریباں فحشاں اندر آہی اوہ لاشانی
 موسیٰ بہت اکاپا مینوں کر کے وعظ ادا تیں
 ربدے راہ وچہ خرچ کرن دیاں وسد ایہہ باباں
 جینوں مدد کریں تائینوں گل اکو سمجھاواں
 اچی بول سناویں اوکھے ہے ایہہ فسق کماندا
 زانی آپ تمام عمر دا بہنیں خدا کھنیں ڈروا
 ایسے اسدے لکھے جھا کے کوئی نہ اسنوں ٹھاکے
 جے ایہہ مشکل حل کریں تا خادم ہو ساں تیرا
 عورت کہندی اس گل اندر فرق نہ کر ساں رانی
 وغیرے موجب دتا اسنوں دولت مال خزانہ
 مجلس وچہ شرمندہ ہو سی پھر نہ وعظ سنا سی
 وعظ نصیحت سننے کارن ہونی جمع لوکاں
 کر کے وعظ سناوے لوکاں موسیٰ نبی رہا تا
 نال دلیری مجلس اندر اس نے شور مچا یا
 آپ زناؤں باز نہ آویں منہ سے فعل نکاویں
 ثابت ہو یا تیرے اپر عیب زناہیاں والا
 ایسے ویلے حد شرعی میں پھر ہورے جاری
 نال اثنائے کہندا اسنوں جیونکر متا پکا یا

جسدم پیش کلیم اللہ سے آئی اورہ زنا فی
چاہندی سی جو اورہ گل اکھاں جو قارون سکھائی
ایسی بہت دلوچہ اسنوں ڈالی اللہ باری
برقعہ جاہ جلال نبی دا اُسدے اُپر آ یا
آپے نشان کلیم اللہ دی لگی کہن زبانون
میں ہاں بندہ ہی ہک اللہ دی جو صفتا نڈا سائیں
توڑے اسر اٹھیاں اندر ہے میری بدنامی
جو گل کرے سائیں سچے کرے سائیں جھوٹے نہ مول لاواں
سچ نبوت ربدی طرفوں اس پر نازل ہوئی
جیہڑی گل قارون الاوے بالکل جھوٹھی جانو
دنیا لالچ دے کے بیٹوں سی ایہ جھوٹے اکھا نڈا
مجلس زیوچہ قارون تائیں کیتا اس بے بھراں
جسٹوں رب ذلیل کرن دا غالب حکم کریندا
جسٹوں عزت دینی چاہے اللہ مالک سائیں
چیر وخن دریا فٹارو جبکہ بخت ٹکانے
جاتا سی قارون جو موسیٰ بہت بے عزت ہوئی
بخشی عزت موسیٰ تائیں اللہ پاک تعالیٰ
سنو حقیقت جد قارون نے ایہ بہتہاں اٹھایا
سو بیہوش ڈگا منبر تھیں ایہہ گل ول وچہ آئی
میں اسنوں احکام سناندا جنت راہ دکھاندا
آہو بھائی مسرود خادوے سچ مثال سنانی

دیکھ پذیرا کیونکر ہوئی رحمت پاک ربانی
جھوٹے کلاموں اللہ مالک اسدی جیہڑی
اس قارون نکارے والی بھل گئی گل سناری
چھڑ یا قطرہ رحمت والا باطن صاف بنایا
دھر کے کن حقیقت میری سنیوں اہل ایمانوں
پاک گناہوں کیتا جس نے قوم رسولان تائیں
ایسر ایس مجالس اندر کہساں سچ تمسامی
حضرت موسیٰ نبی اللہ واسے محبوب سچاواں
قسم خدا دی نال میرے اس بڑا نہ کینا کوئی
اس اکبخت دے کہنے اُپر مول یقین نہ آنو
ایسر خوف کراں جو میں تھیں دوزخ گمانہ جاندا
جیہڑا بولے او با آکھے فٹے منہ بے شریاں
سجھن بھی تھیں دشمن بن دے کوئی نہ ہام پھرندا
ویری بھی تھیں دوست بن کے کہے پھرن تائیں
نہیں تاشتیاں سنے پذیرا جاوون ڈھماز
نہ سی خبر جو اُلٹی بھنڈی گل میرے دلوچہ پوسھی
رب رحیم کریم پذیرا عزتوں رکھن والا
حضرت موبلی اسنوں کے استھیں حیرت اندر آیا
چنگی ایس نصیحت والی کیتی حق ادائی
اُلٹی ایہہ ہن میرے اے جھوٹھی تھت لاند
چنگیاں تھیں چنگیانی ہووے بُریاں تھیں بریانی

حکایت

کسے وی نے ڈبڈب ڈھاک اکھو ہاں بھائی
فکر کیتا جو کدھن کارن ڈیکے نہ سر جاوے
ولی خدا دے کدھن کارن جاہ اسنوں ہتھ پایا

دیکھ سنانی حالت اسدی شفقت دلوچہ آئی
بھلیاں تائیں لاج بھیری بڑا نہ سر گز بھاوے
نال شتاب اکھوئیں اسنوں زہری ڈنگ چلایا

کر کے ترس نکالیں لگا پھر اوہ دوجی واری
 ترتیبی واری پھر اس بزرگ ہتھ اسدے ول کیتا
 ہو حیران اٹھوئیں تائیں کہند اولی خدائی
 بول اٹھو ہاں آکھن لگا ولی خدا دے تائیں
 مہ بدیاں تائیں پار چڑھاون کم تساڈا آیا
 بھاویں جتنی حال میرے پر شفقت آوے تینوں
 بھلا کیتا رب تیرے تائیں کرے توں بھلیانی
 اینویں اسدن غم وچہ ہو یا موسیٰ نبی کر می
 ایسے غم وچہ حضرت موسیٰ ایسا لہزہ کھایا
 جبرائیل خدا دے حکموں آیا دور شتابی
 آیا صبر قرار نبی نوں دھی تسلی دینا
 بعد سلاموں تیرے تائیں امر کیتا رب باری
 جو کجہ بدلہ دینا چاہیں اس کافر دے تائیں
 زمین نمائی تیرے حکموں ہرگز نہیں پھیرے
 سن کے حکم ربانا موسیٰ شفقت دیوچہ آیا
 پہلوں کراں نصیحت اسدیں جکیا ایہ من جانے
 واہ سبحان اللہ رب کیسا بخشیا سان رسولان
 جانہیاں نوں بھی نال محبت راہوں موڑ لیاون
 حضرت موسیٰ قارون تائیں کیتا حکم پیاروں
 ہو جا مو من ہو جا مو من رستہ چھوڑ اگروا
 فخر تکبر تے مغروری تینوں نہیں چھوڑا تا
 جیکر کریں اطاعت میری منیں حکم الہی
 چھوڑ چالا کی تے بے باکی بول خدا دی پاکی
 سن قارون کلام نبی دی سخن بے اوب سنایا
 جذبے نال زمین دے اپر مار یا عاصے تائیں
 غضبوں بولیا نبی خدا دا دھرتی نوں فرماوے

پھر بھی سخت اٹھوئیں اسنوں ڈنگ چلایا کاری
 پھر بھی ڈنگ اجہیا کیتا سخن بدن دا پیتا
 میں تیری بھلیانی کرنا توں میری بریانی
 کم تساڈا نیکی کرنی ساڈا کم ایہہ نہیں
 راہ جانڈے دی کھی یونا رب میرے پڑھایا
 ڈنگ مارن دی چاں قادیمی مجلسی تائیں تینوں
 میریاں لیکھا لوجہ حضوروں رب کھی بریانی
 میں اسدی بھلیانی کیتی اس میری بدنامی
 منبر تھیں چڑھ نبی خدا دا دھرتی اپر آیا
 چک یہا تیس گود اپنی وچہ اوہ مقبول جتانی
 یا نبی اللہ تیرے تائیں رب سلام اکھیندا
 حکم تیرے دی تابع کیتی میں ارج دھرتی ساری
 دنی اسان اجازت تینوں بیشک دیو سزا نہیں
 جو توں کہیں او نوں کرسی بدلے لیس تیرے
 جلدی کراں ہلاک نہ اسنوں دلوچہ فکر وور آیا
 جائے نچ عذہ اہاں کولوں نیک بدایت پاسے
 ہوندے چارے روز خدیول جان نہ تیرے چھوٹاں
 چھوڑے آپ دھگانے جاون اوہ سزا پکھاون
 چھوڑ محبت دنیا والی پانچشش سرکاروں
 نہیں تائے زمین وچہ تینوں غرق الہی کردا
 وقت وانا ہتھ نہ آنا پھر تیرے پختانا
 دین دنی دے اندر تینوں ملی عزت شاہی
 کی وڈیانی کرنے جوگا عاجز بندہ خاکی
 سخت جوابوں پنہیر نوں جوش دے وچہ آیا
 کنب گیا سب طبق زمین وادوں کہاں سب جائیں
 کہے غرق قارون نکارا جلدی روزخ جاوے

نگہ جاوون تال او سیدے جو اسدے ہمراہی
سن کر حکم نبی دادھرتی تریٹ انہانوں پھڑپا
پکڑے گئے زمین دے اندر روون ڈھانیں
گڈیاں تیکر دھرتی تالبدار قارونی
رب امان دیوے جو اسدن شور پیا وچہ دھرتی
رب دے حکم سہاریاں اپر کرے نہ مغروری
اِنَّ بَطْشَ رَبِّكَ لَشَدِيدٌ خدا فرماوے
جاں اوہ قہروں پکڑن لگے بھل و بجن چترایاں
جدہ قارون ہوراندیاں ناریں دھرتی نے چھکیاں
جس موسیٰ دے اپر جھوٹھا سہی بہتان لگاندہ
اے موسیٰ وجہ تیرے سرگز عیب گناہ نہ کوئی
میں جھوٹھا میں جھوٹھا آکھے توبہ توبہ پکڑے
رب فرماوے جے ہوار کی سالوں عرض سناندا
سٹرواری موسیٰ پاسوں اس نے حاجت چاہی
یارہ آشنا جو قارون دے آسے سنگی ساختی
دھندے جاوون پھڑپھاہاں لنگھے گوڈیاں تائیں
آیا تریس ہارون ہورانتوں تک کے حال انہاندا
یا حضرت ایہ کنوں برادری ہین اساوے بھائی
ایہہ گل سن کے موسیٰ تائیں آیا جوش نہیادہ
کیتا حکم زمین دے تائیں پکڑشتاب انہانتوں
سن فرمان نبی دادھرتی چھکیا ہور پھڑپھاہاں
حالو حال پکارن کوکن پاوون ٹونڈ کہسائیں
قاروں نول جد گل گل تائیں رب نگھارو پایا
آکھن لگا اے موسیٰ تدھ ایہہ کی ڈھنگ لگایا
تا جو اس مٹھیں پچھے اسدا سارا مال و باواں
ایہہ گل سن کے غیرت کیتی رب غیور تعالے

بے فرمائی کرنے بد لے پاوون قسراہی
سن ہمراہیاں قاروں تائیں سخت شکنجہ جوہ یا
دیکھدیاں توں دہشت آئی سنگن کھلے بناہیں
تحت سمیت گیا دھس قاروں پائی سخت زبونی
مختر وچہ بھی اچ نہ ہو سی جو اسدے سرورتی
جاں اوہ پکڑن اپر آوے پکڑ کریندا پوری
ڈاڈھی پکڑ خدا تیرے دی جد پکڑن تے آئے
سب متایاں تے ڈیہیاں جانڈیاں نظر نہ آیاں
شیخیاں شوخیاں یاد نہ رہیاں اکھیں اکھڑکیاں
اوسے حضرت موسیٰ نول پھر رو رو عرض سناندا
کر و معاف غریباں تائیں جو گستاخی ہوئی
ایویں رو رو کرن پکاراں اسدے سنگی ساے
بیشک ساڈی رحمت پاندہ غرق نہ کیتا جاندا
جے ہوار اساکھیں چاسندا ہوندا فضل الہی
وانگ شکنجے وچہ زمین دے سبھناندی جند بھانٹی
لوک دواو پکھن لے ڈر گئے تھاووں مٹھائیں
بھائی اپنے موسیٰ اے عرض سوال سناندا
کر و معاف انہاندیتائیں جو کچھ عیب خطائی
مارے عاصا اپر زمین دے اوہ مقبول خداوا
دنیا اپر رہن اوہناندہ نامنتورہ اسانوں
دھس گئے سب گردن تائیں رہ گئے سپس اتھان
کون چھڑاون والا جس نول پکڑے اللہ سائیں
مردیواری موسیٰ تے اس ہور فریب بنا یا
دولت میری لٹنے کارن ییوں غرق کرایا
بھکھیاں اسرا بیلیاں تائیں دولت مند بناواں
نبی میرے نول طالب دنیا کون بناون والا

دھرتی سر اسدے پر جتنی دولت ساری
 مول نہ حاجت مال تیرے دی رکھارت گرامی
 لے مردود کمائی اپنی لے و نخبہ اپنے نالے
 قسم خدا دہی اس زے کو لوں مویاں بھی نہیں جاندا
 من کنگا تا پڑاں بھڑ کے سر اسدے پر دھریاں
 لے گیا ناں انہا ننوں جو کوئی اسنوں من والا
 سارا قطعہ زمیں واپل و چہ کیتا غرق الہی
 قبر الہی پوے جنہا ننوں ایسا حال تنہا ندا
 بہتا شکنجہ لیا ندا مسکیناں کنگا لالہ
 نہیں تاوانگ قارون اسدا کر دا حال الہی
 لے گیا نار جنم اندر اپنیاں تا بعد اراں
 امت نون دکھلایا ہوندا قبر خداوند والا
 کسدی طاقت اُپروں ویکھے پیش عالت عالی
 جاں رب پکڑیا ساعت اندر چھوڑ گئے کل مستی
 سب تکبر تے وڑیا یاں گھڑیوں پیش اڈا وے
 نال عذاب قارون ہوراننوں کیوں تصدیجے دنیا
 کل کچری دوزخ اندر جا ملیاں جاگیراں
 سب نورات کلیم اللہ دی یاد نہ بانوں ہونی
 نافرمانی کرنے بد لے حال جنم آئی
 کافر من حکم نبیاں و چہ بہشتاں جاوون
 نہیں تاوانگ قارون تیرا بھی حال کرے رب باری
 پھر من حضرت یوسف والی یاد حقیقت آئی
 چوتھی خواب گوں من آئی آکھ سناواں بھایاں

بھیجا جبرائیل حضوروں پاک خداوند باری
 جا قارون خزانے اپنے لے جا ناں تمسای
 سارا مال لیا کر کیتا جبرائیل حوالے
 دنیا اندر بجاویں جیسا جو کوئی غسل کماندا
 جیوں قارون نے سوئے چاندیاں بہت کھٹیاں کریں
 سارا بوجھ اٹھا کر سرتے دوزخ گیا موکا لا
 کل مکان جو قارون واپے آئے جتنی جانی
 نام نشان نہ رہیا باقی دنیا و چہ انہا ندا
 کرن روایت جسدیم قارون غرق ہو یا سن بلاں
 شکر خدا دا اتنی دولت پاس اساکے ناپی
 نگھریا زمین وے اندر سنے پیاریاں یاراں
 موسیٰ اے باروں دویاں نے دکھا ایہ سب حال
 مقرر کئے قبر الہیوں خلقت ویکھن والی
 کیتی مدت کیتی قارون خودیوں نفس پرستی
 اینویں جہوں خداوند باری پکڑن اُتے آوے
 دولت مال تے نسلاں و اجے رب لحاظ کریندا
 نوکر جا کر خادم سارے سنے امیر وزیراں
 دنیا اندر اُس دے جیڈا دولت مند نہ کوئی
 سکا ساک نبی موسیٰ دا چاچے بدیا بھائی
 نسل رسولان بیفرمانیوں دوزخ وھکے کھاون
 بس مپاں جے عزت چاہیں پکڑیں تا بعد اری
 چارے ذکر تکبر والے ختم ہوئے اس جانی
 خواباں تن جو یوسف دکھیاں اگے آکھ ستایاں

خواب دیدن حضرت یوسف علیہ الصلوٰۃ والسلام بار چہارم

قَالَ اللَّهُ تَعَالَى إِذْ قَالَ يُوسُفُ لِأَبِيهِ يَا أَبَتِ إِنِّي رَأَيْتُ أَحَدَ عَشَرَ كُتُبًا وَرَأَيْتُ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ إِنِّي لَبِئْسَ لِمَنْ يَكْفُرُ سَاجِدِينَ ه قَالَ يَبْنَئِي رَأْيِي وَأَنْتَ كَذَّابٌ فَكَيْدٌ وَكَذِّبَتْكَ أُمَّةٌ لَوْلَا لِسَانُ عَدُوِّ الْمُؤْمِنِينَ ه

وقت صبح دے گورد پدر و چہ ڈھٹا خواب اشارا جس راتیں و چہ یوسف تائیں رب ایہ خواب کھالی سیراہ اِنَّا نَزَّلْنَا و چہ جسدا رتبہ آ یا اور ہزار مہینے نالوں اور منظور اسانوں برس پنجاسی جاکن نالوں و در عبادت پامے اور سے راتیں پاک نبی نوں رب معراج کرایا اوپر خاص حبیب محمد سرور حمل جہانناں مکہ ہزاراں نوں اس راتیں رب بخشی مقبولی گل و رہے دیباں راتیں نالوں افضل اشرف نامی تاریاں بھرے فلک نوں تک کہ رو گیاں رنگ بجائے عیش آرام آسائش جگ و چہ مشرق مغرب تائیں نقشہ سب معراج خدا نے یوسف نوں دکھلایا اور گنہاراں کارن کھلا رحمت داد روانہ ہ اس راتیں بھی کول پدر سے سستا یوسف پیارا چھم چھم بر سے نور فلک بھیں اُپر دھرتی سازی چاروں طرفے شیشے واٹگوں ہر شے سردی ہی ظاہر کر کے یوسف تائیں اللہ پاک دکھایا عرش فرش تک مخفی حالے ڈھٹے نال نگاہاں یوسف نوں رب نال اکھیں پیکے دے کھول کھالی کر دے نو کر طیر جناورہ صحرائیں وریا تیں کل عجائب نظری آئے لی چھوڑ کہتا نی سردے اتے تاج جڑا اور لعلان نال پروتا سبزہ زاراں پانچ بہاراں گھیر گیاں چودہا رہی

کہن مغسرس برساندا آ یا یوسف پیارا سوہنی رات جمعہ وی آ ہی عالی صفتاں والی جس راتیں نوں لیل قدر وی اللہ پاک بتایا رب فرماوے و چہ اسدا کیا معلوم تسانوں جو کوئی مومن رات قدر وی نفلانوجہ گذرے اسے اسے راتیں آوم نوں رب قدرت نال او پلایا او سے راتیں نازل ہو یا ایہہ فرقان خزانہ او سے راتیں کئی نوکاندی توبہ رب قبولی واہ واہ رات مبارک آ ہی عالی شان گرامی چکن نور قندیلیاں فلکیں چاند نیپاں رنگ لگے کرے بلند آواز کوئی چپ ہوئی ہر جا میں سٹے لوک خوشی و چہ سارے نیندر غلبہ پایا نازل ہوئی زمین سے اپر بخشش بے اندازہ یوسف نوں نت کول سواوے اپنا باپ سوہارا جس دم وقت صبح دا ہو یا ڈھٹھی خواب پیاری گل جہان منور کیتا روشن نور الہی چوداں طبقات اندر جو کچھ باطن حال سمایا ست زمین اسماناں و چون سنگمی نظر اگاہاں بر طبقہ و چہ جو حکمت اللہ پاک چھپائی ملک کھڑے تشبیحاں اندر بولن حمد ثنا تائیں ڈھٹا سب تماثنا یوسف قدرت نال ربانی و ڈے بلند بہارہ یکی نے یوسف آپ کھلوتا گرد بگرد بہارہ تمامی قصدیاں بہراں جاری

تسبیحان خمیڈاں اندرہ شاعری ہوئے سالے
 بھی اک حضرت یوسف اندرہ تری چاندرو توری
 جسارے نوروں طبق زمین دار روشن ہو یا سارا
 سب زمیندیاں کجیاں کھلیاں یوسف پاس خزانے
 فلکیوں آترو یوسف کے گئے حاضر ہوئے سالے
 مال اور پورے یوسف کے سبھاں سجدہ کیتا
 نرم مزاج یوسف تری آہی خواہوں درہشت آہی
 چم کر باپ لگاوسے سینے بہت دلا سا کروا
 کیوں ترو یوں کی سننے اندرہ نظری آبا تینوں
 کل حقیقت باہل گئے کر کے عرض سنائی
 چم چم نیر و ساون لگا اوہ بقوب بہ سپارا
 یا حضرت ابہ سننے میرا روون والا ناہیں
 تول رو تو میں میں سبھاں چال کی گل تیری میری
 نہیں تال ویکہ تاراوی زاری میں و لکیر نہ ہوواں
 فرزند اہمہ مشرہ تینوں خالق پاک و کھا یا
 کہ سی رب پنہیر تینوں بلسی عزت شای
 تو میں برابر بلسی تینوں عزت عظمت پوری
 تا جو رال وچہ تیرے تاپی تخت حکومت ولسی
 سننے اندرہ حاصل ہو یا تینوں تری تھادوا
 دینہ چین اپنا ما پیو سمجھیں تارے تیرہ پیارے
 کسے دیہاڑے انیوں کر سن جاں کوئی و بلا آیا
 اوہ بھی اور کر سن تیرا اسے یوسف کنعانی
 و حتی برابر سننے تیرا باہل تے سمجھا یا
 صدہ تے جاواں پھر اس عقین ڈولیں کر کر زاری
 جس سے حاصل کرنے اندرہ غمی نہ شامل ہوئی

مَامِنْ قَدْحَةِ الْإِلٰهِ وَيُتَبَّعُهَا قَدْحَةُ

سرفسماں دے پنکھی بون کر آواز پیارے
 کھولے گئے درے اسماناں سن فرمان حضوری
 کیا وہ توری چاندرو ہی کیا اس دا چکارا
 استھیں کھے کل ہلکاں تے جتنے گنج خزانے
 پھر کیا ویکھے جو چن سورج یاراں ہورتا سے
 وانگ غلاماں جان دینہ چن یاراں تارے میتا
 ویکہ تاشے سننے وانے جاگ تھی تول آئی
 وچہ جیرانی اٹھیا یوسف جیوں کر ڈر ڈر ورا
 مال محبت کچن لگاوسے یوسف مینوں !
 جاں یوسف کجہ سرت سمجھالی ہوش ٹکانے آئی
 نکر باپ پیارے تاپی فکر پیاد دل بھارا
 رو زہریاں ویکہ پادہ تول یوسف کردا عرض تداش
 معلوم ہوئی اسدے وچوں مینوں بات بھلیری
 یا تعبیر تباؤ مینوں سن کر میں بھی روواں
 تا پھر باپ کہے تعبیراں یوسف تول سنر یا یا
 اہمہ بھاری خوشخبری تینوں بے الہام الہی
 جیوں کہ باپ تے دانے میرے پایا تری حضوری
 چو واں علمان اندرہ تینوں عالم رب کر سیسی
 گل اولانہ میری وچہ ہو سی تیرا نشان ز یادہ
 اوہ جو سجدہ کر دے تینوں دینہ چن یاراں تارے
 یاراں بھایاں تیرے گئے جیوں کر میں نوایا
 مائی باپ تیرا اوہ دو تو میں دینہ تے چن نورانی
 سارے ٹبر وچوں تینوں رب سرزار بنا یا
 سن تعبیر تباؤ یوسف ایسی خواب پیاری
 حضرت کہیا سن فرزند اہی خوشی نہ کوئی

فرحت با بچہ نہ فرحت ملدی نال سکھاں کھ ہوندے
 ٹھہرے لیسرتے نرمی سختی رلیاں بلیاں آیاں
 لکھ مصیبت کسرتے بھلن ڈونگے غوطے لاون
 فرزند ایہہ عیش آساکش مدت نہ کوئی پائے
 اے یوسف اس خواب تیری نے خنتی خوشی دکھائی
 خبر نہیں ایہہ سننے تینوں کیا تکلیفاں ویسی
 کرے نصیحت باپ پیار حضرت یوسف تائیں
 ویسی نہیں بھڑاواں تائیں ایہہ سر پوشیدہ
 بھایاں خواب سنی جو ویلے تینوں برامتاون
 مول نہ ویسی مول نہ ویسی باپ کرے تاکیداں
 شاہ منصور انا الحق کیا کھولیا راز نسا فی
 اینوں جو کوئی بھیت سجدا ظاہر اکھ سناندا

کنڈے خار نہ جھلے جد تک کھل نہیں مہتر وندے
 جنہاں پایاں درو بدایاں عیشاں انہاں سنداں
 وختاں نال سمندراں وچوں مانک موتی پاون
 جو پائے وہ سر کے پہلوں اپنی جہان گواوے
 اسارے نالوں نعمی زیادہ مینوں نظری آئی
 اس بھیت کھچے اللہ مانک تینوں شاہ کرسی
 فرزند ایہہ خواب انوکھی دل پوچھ چھپا میں
 نہیں تال تیرے حقوق بھائی کرسن برا عقیدہ
 شیطانوں دشمن سخت بندید امتکے مکر کماون
 جنہاں بھیت نکالے باسر پائے دکھ سداں
 سوئی تے تنگواں اسنوں نصرت پاک ربانی
 غیرت کے جرمے کوں تشکل زچ کر جاندا

حکایت

شاہ کے ہمراز بنایا پاک وزیر سیانا
 جو مصداحت کرنی ہووے شاہ اس نال کپندا
 یک دن گوشے اندر شاہ نے اوہ وزیر بلا یا
 کیتی شاہ تا کیہ جو ایہہ گل میں نہیں کسے نوں
 حال کچھ روز گئے تاں شاہ دی است وزیر بھلائی
 کھل گیا اوہ بھیت شانانہ سنبیاں کل لوکایاں
 شاہ حیران ہو یا لوکاں تھیں چھن لگا بھائی
 لوکاں کہیا وزیر تیرے تھیں ایہہ گل معلوموی
 ایہہ گل سنگے شاہ و تباہیں چڑھیا غضب و کھیرا
 وے وقت جلا دسا کے شاہ فرمان سنایا
 جس مجلس وجہ آئی اسدی حاروں و دھ مقبولی
 بلو بھیت نکالن بدلے اسدی شامت آئی

بہت محبت دواں دلا نمون و لے وجہ و مانا
 ہر کم وجہ اکابر آمانیک صلاحاں ویندا
 دل اپنے دا بھیت پوشیدہ اس نوں کھول سنایا
 متلے غیراں پاس الاویں مخفی راز میرے نوں
 اوہ بات جو پڑے والی لوکاں وجہ و صھائی
 بکرو چھ تھیں سن جیلا اینوں شاہ نوں خبر آیاں
 دسو لو کس تساروں ہے ایہہ گل سنائی
 کسدی طاقت اسد باجوں بھیت نکالے کوئی
 کون ہو یا جس باہجہ اجازت بھیت نکالیا میرا
 ایس وزیر نکالے تائیں سوئی دیناں آیا
 او سے مجلس اندر اس نوں پکڑ چڑھیا سوئی
 بھی یک سختی پھانسی ویلے شاہ اسد گل پائی

جو کوئی بھیت شاندا کڈھے ایہو سزا تہا ندی
 اک دن مالک اسدے پتر عیتر دی اک بے
 نا ایہ بھیت نکالیں باسرنہ تکلیف اٹھائیں
 کیا جانے جو ایہہ گل آپے کرے کھلار و وھیرا
 مالیا خاتون جاگئی آئی شمعونے دی مانی
 ویکھ پدیرا اوہ من ماسی کیا متیر جگامی
 چر ہوئی تاں پتراں تائیں سگوب گل سنائی
 سوچ جن تے پاراں تاریاں سنوں سنیں جھکا یا
 نال سو تیرے کے سجده کرسن سارے
 اوہ دومانیاں بابل تیرے کرسن تینوں آوازاں
 ایہ تعبیر سی پیغمبر اس دے سخنے والی
 غیرت پاروں سب بھائی انوں ہوئی بے آرامی
 جتنا اسان پیار کیا باتنا اوس ستایا
 اوس اسانوں اپنے دل تھیں پیش غلام بنایا
 تیوں تیوں اوس اسدے اتے کوڑا آن ٹھرا یا
 اٹا اس نے قدر اسدا ڈا بابل کول کھٹایا
 گل پیار جو یوسف والا ساریاں دلوں بھلایا
 ساڈا شان گھٹا اون کارن بابل نوں بھر ما یا
 وچہ اصل دے مالیا خاتون ایہہ نیپا و جمائی
 یوسف نال عداوت ایڈی پونڈی کدرا تہا ندی

لکھن والے اس تختی وچہ ایہہ گل لکھ لیا ندی
 مالک اپنے واجوبندہ ظاہر بھیت نکالے
 ایہو گل یعقوب سکھائی بیٹے اپنے تائیں
 تئیں دے سمجھائے بابل یوسف تے پکیرا
 جو ویلے ایہہ بابل تائیں یوسف خواب سنائی
 یوسف دی متیری آسی تالے سکی ماسی
 گل حقیقت یوسف والی اس نے دل وچہ پائی
 اکھن لگی بابل نوں اج یوسف خواب سنایا
 باپ کیا اور پاراں تالے تیرے ویر پیلے
 سوچ جن جو نظریں آئے تینوں اندر خواباں
 گل بھائیاں تھیں اللہ تینوں کھشیا منصب علی
 مالیا خاتون حد پتراں نوں ویا حال تماخی
 اکھن لکھے افسوس ساڈا یوسف قدرتہ پایا
 جھوٹا بھائی تک کے اسان کچھ چک کھڈا یا
 جیوں جیوں اسیں لحاظ کر بندے کر کے بابل جایا
 جاتا اسان جو ٹکڑا سا تھیں کرسی اوب سوایا
 سخت ہوئے ناراض یوسف تے غیرت شور مچایا
 لکھی اکھن جھوٹا سفنہ یوسف آن سنایا
 اینویں ویکھ ویکھ کلاماں کرے سارے بھائی
 جے کر کے پتراں تائیں اوہ نہ حال ساندی

مقولہ مصنف

جیونکر تقدیر ربانی آسی اینویں وارو ہوئی
 بیوی نوں بے عقل بناوالا ایہہ نہیں سطلبیہ
 خاوندی بے ادبی کرے دوزخ ڈیرہ لایا
 آکھے ایہہ دیوانہ ہو یا گلہ کریندی آری

حضرت مالیا خاتون ایہہ سرگز دوس نہ کوئی
 نالے اکثر عورتاں اندر ہوندا عقل مقور پڑا
 حضرت نوح نبی دی عورت کینڈر فتور مچایا
 پاس کفار کیتی اس نے خاوند دی بدخواہی

کا فریٹ تکلیفیں دیوں منہ سہ مارے جاؤں
عورت نیت تماشائی کیسے کا فراں لوں چھڑاؤں
نوح نون خبر ہوئی جس ویلے عورت دی بدخواہی
بھیجا رب طوفان کفاراں آئی موت تہاندی
نال ہو یا اس سے اوپر سخت عذاب تہرنا
خاوند اپنے دی جو عورت کر سی نامرمانی
خاوند سے فرماؤں باہر چھڑی عورت چلی
حق زمانہ و اخصماں اوپر آؤ پر اخصماں و

دستیال بٹھ گلیاں و چہرہ بکین صدمت پہنچاؤں
جاں اوہ نوح نون مارن لگاں کولوں چپیاں پڑھے
یار بکریں بلاک او نہاں نون ہی ڈعاء فرمائی
عورت نوح دی نال اک گئی کھپا کے کھاندی
بیبیاں و اجو کہیا نہ منے اینویں ہو کے مرد و
نوح دی عورت و انگوں اسدی ثابت بے ایمانی
جیت تک خصم نہ راضی ہو سی و نوح اندر چلی
زمانہ لباس مرد سے کارن مرد لباس زمانہ و

صرف مثل سداواں تینوں جیوں کر اگے بیٹی
اکو حضرت مالیا فاطمہ ایہ گل نامی کیتی

قصہ حضرت لوط علیہ السلام

اینویں حضرت لوط نبی دی عورت چلیاں کھاندی
نال کفاراں بد کرداراں اسدی مجلس ہوئی
ہن میں تینوں بھوڑا چھیا اس و او کرناواں
اک دن لوط نبی کے گھر وچہ باراں ملک نورانی
جیوں بے ریش نابالغ لڑکے سو بنیاں شکلاں والے
جانا لوط جو ایہ کوئی راہی رات گزارن آئے
کا فر قوم جو لوط نبی دی سی بدکارہ تمامی
مرداں نال کرن بد فعلی مرد پلیدہ مو کالے
ایسے خوفوں لوط نبی نے اوہ ہانے چھپائے
عورت لوط کفاراں تہاں جو رہی جا کر کتیرے
جیسی شکلی او نہاں دتیاں رب عطاء فرمائی
سن کے خبر تمامی کا فر و ڈنڈی ول آئی
صفت الوطت مومن لڑکے دو کا فراں تنور مچایا
بیٹیاں حاضر بے شک کرو لگاں تہاں نون

جو کوئی گل گھرے دی ہووے باہر و نچ نماندی
خاوند و اس بصیت نکالیا کا فر ہو کے موئی
جیوں قصص انبیاء سے اندر نقل ثبوت لیاواں
ان لفظے ہماناں و انگوں قدرت نال ربانی
اینویں بھیس و ٹا کر آئے سو ہن چند او جلے
لڑکے خوف کفاراں سے بھتیں اندر وار بہائے
جو کوئی لڑکا سوہنا ویکن کر دے بڑا حرامی
زمانہ نال کر نیدیاں زمانہ کہ جو مرداں و اسے
موت کوئی ویکہ انہاں دتیاں مند فعل کماٹے
ساڈے گھران بارال لڑکے مکہ و بکھیاں بھگد بندہ
ساری عمر اندر ایسی شکل نہ لنگری آئی
آپن کڈ و اوہ لڑکے باہر جتہ گھر میں چھپائے
تعلیہ تک کے نبی خدا دے ایہہ فرمان سنایا
لڑکے اوہ میرے گھر دیوں نہیں تانوں

کافر آکھن بیٹیا تیریاں سالوں ما منظوری
 پھر نہ ڈرا کر کے دھلے سارے چاہیا ظلم کفاروں
 جس کو ٹھٹھے وچہ نبی اللہ سے اوہ ہمان چھپائے
 تھر تھر کہنے نبی اللہ را منگے پیا و عایش
 راوی کے فرشتیاں تائیں آتا امر رہا ناں
 رتن جملے حد ہوں اس تے پھر چا واقف کرناں
 ساری رات کھارہ نبی نوں رہے ایذا میں زید کے
 تھی واری عدوں کفاروں آکے غلبہ پایا
 آکھن لگا اے ہمانوں کی کریمے بن چارہ
 نشن دی کوئی راہ نہ لگے ہرگز ساؤ تائیں
 کیا فرشتیاں اتا رساں رہے تک ایس سول صلی
 صبر کر تیں یا نبی اللہ دشمن بدلے پاؤں
 ایس تانوں رسن کالن آئے خبر اگا ہوں
 چاؤ ڈیرہ اس شہر پھیں ہو رہا سبب تہا
 آون لگا غضب رہا ناں آون شہرے اتے
 سنی گل ایہ عدوں کفاروں ٹھٹھا اونہاں نبایا
 ایہ گل کہہ کے طرف فرشتیاں دوڑے کافر پازی
 جبرائیل خداوے حکموں آکو پھوک چلا یا
 سنوٹ رہ گیا سبھناں تائیں ہو حیران کھلوئے
 منہ نہ رہیا تک نہ رہیا اکھ نہ رہ گئی کافی
 وکیو لوط جو پئی اپنی حسادوں گراں بہایا
 نالے رو رہا کن نبی نوں کر کجہ حیلہ سازی
 ماریا پر جبریل فرشتے اوپر مویاں کفاروں
 دوڑے پھر فرشتیاں دیول کر کے قصد برائی
 لویلیا لو آگ او کنہن لگے ہتھ پر ان نہا نہ کے
 پھرن جبریل انہا نہ تیا میں ماریا پر دو باسے

لڑکے اوٹا لواطت کارن لینے اسان ضروری
 حضرت لوط نبی دے تائیں ذنیاں ڈرا ہیاں ماراں
 ڈھاہن لگے اس کو ٹھٹھے تائیں لوہے تاک اوڑاے
 یار پ اے ہمان اساڑے اسن امان بچا میں
 جلدی تسان نہ لوط نبی نوں اپنا حال جتنا ناں
 ایس فرشتے منگی تیرے نہیں ڈرناں نہیں ڈرنا
 کدی مریدے کدی کیندے لوہے پھرن بھیندے
 عاجز ہو کر نبی خدا واپا اس فرشتیاں آیا
 روٹی دشمن چار چو پیر یوں تر پٹر کھلے گھر سارا
 رو روئی کرے فریادوں پیش خداوند سائیں
 ن ن یصلو ایہہ دشمن پینوں پہنچ نہ سکنا کافی
 پیرے آیا پھر خدا کا فر غرق ہو جاؤں
 ہویا حکم تاڑے تائیں خالق دی درگا ہوں
 جلدی ابراہیم نبی گھر ہوؤ و نچ مقامی
 الیہا سی قطعہ زمین دا لوک رہن سب ستنے
 کیٹر شخص اساڑے تائیں مار گواؤں آیا
 تا جو چکے مال انہاں دے کریمے دست اندازی
 آباندا منہ تک سارا کہیے وانگ سجایا
 نہ اگاں نہ بچھاں جگے قید اختیائیں ہوئے
 تا پھر روون پٹن لگے ڈنڈ کفاروں پائی
 جازو کر کے جہاں اساڑا تک تے منہ اٹھایا
 صحت ہووے تا کیدیں نہ کرناں ایس لواطت بازی
 منہ تک ہوئے درست انہا نہ پھر چایاں اوہ کاراں
 خشک ہوئے سب بدن انہا نہ سے طاقت رہی نہ کافی
 یو تائب پھر لوط نبی نوں عرض سوال نہا نہ کے
 اسے میلے بدن او نہا نہ سے ٹکرے ہو گئے ساسے

پھر بھی قصد لواطت کو لوں ہرگز باز نہ آوں
 بند کرو دو روز سے اسے اس شہر سے چل کے
 بکے چند سے مار تھی اسے شہر دو اسے
 گھر و گھر میں آرام کیتوں نے جا کے کل کفاراں
 وقت صبح دانیسے ہو یا وعدہ جو میں جنابی
 چار فرشتیاں لوط نبی واجبایا او کھنوں ڈیرہ
 عورت اسدی رہی انھنوں گھر اپنے وچہ روندی
 جبرائیل فرشتے تائیں حکم کیتا رب باری
 چہ شہراں وچہ رندی آہی قوم کفاراں بھائی
 اٹا کر کے ڈالیا اچھاں حاظہ او س زمین وا
 تلوں مٹی اچھ آئی بیٹھ سادھائی
 رب فرما کے پھر اس اپر پتھر اسان و سائے
 تاو پو وونخ اندر جا کے کیتا انہاں ٹکانا
 کافر عورت لوط نبی دی چعلیاں کھاون والی
 تابعداری حضرت دی تھیں باسرفدم ٹکایا
 تابعداری نبیاندی تھیں جو کوئی لکھ بھوٹے
 وونوں عورتاں پیغمبراں پیلن فکر جو اچھے ہو یاں
 تابعدار رسولاں ہو کے جو کوئی امر بنیسا
 جیونکر بی بی حفصہ صاحب پکڑی تابعداری
 کیتا شرم خداوند اسدا تابعداری پاروں
 کون کینہ میں ناکارہ لفظ بے ادب الاواں
 اوہ ازولج رسول اللہ تھیں جو تھا حرم گرامی
 اینوں تابعدار نبی دی مالیا خاتون ہونی
 حال یوسف نے یعقوب نبی واجو کچھ او س سنایا
 اس نبی وادوں سانوں اونوں کرنا آیا
 چار حرم یعقوب نبی کے چوٹاں شان مسعودی

ہو لاچار نہایت کافر ایسہ پھر متسا کاون
 ایسے جبری خیر انہاندی آن لوں گے بھلکے ابا
 اپنی طرفوں لڑکیاں تائیں ٹوک گئے منہ کالے
 ویکھاں کون پذیر فقیر کس ویاں لیند اساراں
 ہو یا حکم نبی و سے تائیں کبتر چک شتابی
 ابراہیم نبی و سے گھر وچہ کیتا ورنج بسیرا
 بے فرماناں نال پذیر اولک اینوں ہوندی
 پنجہ مار اٹا شتابی و حضرت انہاں دی ساری
 سھناں دی جبرائیل فرشتے پٹ زمین اٹائی
 ہرگز کسے معلوم نہ کیتا پتراک اٹا سدا
 موویا ہو گیا قلعہ تمہی ویر نہ لگی کافی
 سجنیل منضو کر کے جنگے بیٹھ دہائے
 سناں طبقات بیٹھ انہانوں نے کیا حضرت بانا
 نال کفاراں سنگن ہو کر وونخ گئی مسکائی
 خاوند دی بدخواہی کر کے وونخ ڈیرہ لاہا
 ساک بھاویں جو کچھ ہوئے وونخ دھکیا جاوے
 وواں بے فرمانی کیتی کافر ہو کے مویاں
 توٹے غلطی ہوئے اسھیں رب معاف کریندا
 اس کو لوں کچھ غلطی ہوئی رب نہ مول چتاری
 ایذا شان ایتبار رسولاں خالق دی سرکاروں
 جسدا شرم خداوند کیتا میں کیوں ادب و بخاواں
 تابعداری اندر جسدی گذری عمر تمہی
 اللہ صاحب اس ویتا میں اخذ نہ کیتا کوئی
 تابعداریوں اللہ صاحب اس نے پردہ پایا
 ووجیاں حرماں وارب جیونکر عزت شان بنایا
 لکو جتنا ادب تمہا وادو سپا پکے راوی

جیوں یوسف اور ادب اسانوں انو میں سدیان بھیاں
 جیوں نگر ادب چو ناں یاراں انویں ادب تنہاں وا
 سنبیان جدوں یوسف دی بالیا خانوں مائی
 جدوں ساگر رخصت ہوئی شیطانوں نگر کما یا
 آکھن لگا سنبھراؤ کی کچھ تسیں سوچتا رہے
 جیوں ابن بابل لگے اس نے کیتا گلہ تسیاں وا
 شکرے تسیاں نہ کنیں نہ سنیاں شکوہ اپنا ہوندا
 دشمن خاص تسیاں یوسف ویر کسا ندا بھاسے
 سو پیار کر رہے اسنوں پھر بھی اوہ متر میرا
 تنہ کہے اوہ بابل لگے میں سر وار گرامی
 وویاں ہویاں اس تسیاں کیڑا نفع پہنچا نا
 بالیا خانوں نے کچھ لگے پتر اناں سبھایا
 پوری غیرت یوسف والی بھایاں وجہ سمائی
 سچ کہیا سی باپ پیارے حضرت یوسف تائیں
 نت شیطان انہاں دے تائیں فکر فریب سکھاو
 او بابا ہوتی جیوں حضرت یعقوب نبی فرمایا
 جسدن وارب آدم پاروں شیطانوں دھک کڈھایا
 آدم نون جہانگرم یا پہلوں رو ہو یا جس پاروں
 پھر اس دی اولاد سے آئے کر کر آؤند لہکے
 عنت واجد طوق خدا نے بخشیا اسدے تائیں

چہرے گلہ اونہاں اندا کرسن ووزخ جائیں آیاں
 غیر تیاں وا تو بہ باہجوں سر گز کفر نہ جاندا
 پتر اناں یوسف والی خواب سناون آئی
 بھیس از نہاں دے نگر اوہ بھی پاس بھراواں آیا
 کیڑی گلوں یوسف تائیں تسیں پیار کر نیہے
 جے کراپ سیندے تسیں خبرے کی ہو جاندا
 نہیں ناں اسنوں ماسے باہجوں کیڑا کھڑ کھلندا
 چھوڑا مول نہ جانوں اسنوں وڈیا نڈے سر تارے
 سر پر اوہ متر میر جگاوے جھوٹھ نہ سمجھو میرا
 ساسے بھائی میرے لگے دعوتے کرن غلامی
 بہتر ہے جو گھر حقیں اسدا کر پونے چیلانا
 پائے تیل شیطان نکالے بھڑ کردی نون بھڑ کایا
 جو بھی الفت باقی آئی اوہ بھی اٹھ سد باقی
 چیتا اپنے بھائیوں لگے خواب نہ مول سناہیں
 نیکار و لک نال تیرے مرت نگر کما یا جاوے
 بھایاں خواب سنی جسویں شیطانوں نگر کراوے
 او سے دن واناں آدم وکے زیر ایلیسے پایا
 نال فریب کڈھائیں اسنوں جنت دی گلزار دی
 اوہ کوئی پچھلا اس وکے مکر وں جہد جنت مہولے
 کہتی عرض دھا تداں نے پیشش خداوند ساہیں

کان رب فانظرونی انی یومر بعبثون

یار رب از قیامت تائیں مہلت بخشیں مینوں
 کہن منفسر اس گل اندر عرض آئی شیطانے
 زوجی عرض جو الٹ پاسوں ایہہ گل ہی اس چاہی
 پاواں اشر و لال وے ہاروں نون وچہ سہاراں
 پتی قبول دھا شیطانے وجہ جناب خدائی

حکم ہو یا میں اسدن توڑی مہلت دتی تینوں
 جو آویساں دے دل وچہ پاساں نگر فریب بہانے
 سر نہارے وچہ میرے تائیں وکے نون دخل الہی
 نہکے کوئی نہ ویکھے مینوں جسدی طرفے جاواں
 مدھہ قدیوں نال آدم سے تیس عداوت پانی

آپ ہو یا ملعون زکارا ہوراں مال کر نیدا
 جیسا بندہ ہوئے کوئی ایسا کر کساندا
 عامان تائیں عام اکھاڑے مجھے مانج و کھانے
 جابل لوک عوام لٹاسوں کبخر بھنڈ سداون
 راگ تماشے گلبیاں اندر و یکین عام گناہیں
 بے علمانوں باہر باہر شیطوں قبض کر نیدا
 اے سب جیلے شیطان بناوے کر فریب بناکے
 جس جاگہ کوئی قابو آوے ایلے نول بندہ
 راگ حرام چواہیں نہ ہیں کسے خلاف نہ پایا
 صوفی نام سداون اجکل لذت بین حراموں
 جیویں سیاہی لکین والی کالی نوزوں خسالی
 نام زنگی کا فور جیونکر لوکاں نقل بنائی
 بھیدیاں چال مثال جلت وی رسماں الٹ بنایاں
 اچھی صوفی اجکل ولے نام و ہراون مردے
 معاذ اللہ انہاں صوفیاں کو لوں دیوے رب نہا ہیں
 راگاں وی گل توڑ نہ چاہری چھوڑ و قی اودھ راہے
 خوب خواب مفصل اس وجہ و تے راگیاں تاپیں
 مال آیات حدیثاں ثابت سادہ فقہ لیاندی
 ایچھے بھی میں و سدا تینوں جے کر فرصت پاندا
 جب اپڑن دی خواہش کردا جو کوئی ٹرے و وراڈا
 جے کر حرف حرف وے اپر لگاں دین مثالاں
 عبدالستار مکانی اوڑک اپہ کتاب گرامی
 شعر سیلا سخن رسیلا عبدالستار پورلاں دا
 شیطوں وی گل چھوڑ پندیرا آنکھیوں کس پاسوں

ہوندے چارے نیکی بیول ہرگز جان نہ دیندا
 جس مجلس وچہ پٹھین کارن او مارنگ نساں دا
 خاصاں تائیں خاص مکانی راگ طنو رسنڈے
 عالم کتھراں طرف نہ جاون سد کو ال گواون
 تے اصاحبزادے سنن مسیتی یا حجرے خالقاہیں
 تے اہل علم نون باہر مسیتوں راگ نہ لذت دیندا
 جیوندا لکس کرے نیکی کڈھ ایمان لے جاوے
 اوکے جاگہ اسد بیکو لوں فعل کماوے مندرہ
 لاندہ پ اوہ کا فوجیں نے راگ بلال بنا یا
 لاون لیک صفائی تائیں صوفیاں ولے ناموں
 لوک اسنوں روشنائی بولن ویکہ بکت وی چالی
 اکھیوں اتنا نام سداوے نور بھری روختانی
 جسدیاں کھیں جاون لگن لوکی آکھن آیاں
 سنن راگ سر و سارنگیاں اندر گالے کرے
 رستہ دیکھ ہدایت والا جو مہٹ جاہن پچھا ناں
 وچہ زینت اسلام میرے شے ویکھے جو کوئی چاہے
 رو جے حصے وچہ انصافوں جا کر جھاتی پائیں
 انشاء اللہ جو کوئی پڑھسی جاسی میں دلاں وی
 اے پر لیتیں منزل اندر سیر نہ کیتا جاندا
 گھر گھر دے وچہ جھکی پانی نہیں اپہ کم اسدا
 یوسف دا احوال نہ کئے اندر گتیاں سالان
 میر بیکو ہوں لکینی ناہیں اندر عمر متامی
 سچ چھوٹا آس وے جیہا میں اک سخن نہ آندا
 کرکے بندہ بھراواں تائیں شیطانی وسواسوں

ہر بندنیوں و صوکا وینا کم ابلین کتنی را
 سن میں نوکر سناواں تینوں ابراہیم نبی دا

ذکر ملاقات ابراہیم علیہ السلام و شیطان علیہ اللعان

حضرت ابراہیم نبی نون حسدوں خدا فرمایا
 تاں ابراہیم تیرے تائیں کہیا مال پہلے
 لے اک چھری تے رستا یا ہرول بالن کٹ لیا ول
 پھوں شیطاں بکر بنایا ولوں قیاس دوڑایا
 ہو جاسی مقبول تائی بیٹے چھری واکے
 تاں حاجیاں شکل بنائی اس نے ولیں مرد واکتیا
 ہو غمناک بتاوں لگا بیسی حاجرہ تائیں
 روون بھتیں ابلیسے بھتیں گل نہ کیتی جاوے
 بیسی پھیلاں اسے شخصہ کی کرکھ نیسا تینوں
 کت ول تیرا پت پیارا سوہنا تے من بھاناں
 شیطوں آکھے تول کی جانے اس وے دانے تانے
 سے افسوس جو تیرے تائیں بھید نہ دیوس موے
 جے کر تک ہووے کچہ تینوں اکھیں چل وکھاوں
 کیہڑا پبے ترس اجیہا پتس زنج کر نیدا
 کہیا شیطاں جو کوہنا اسنوں رب صاحب فرمایا
 حاضر اسیں خدا وندا کے اس واکہم نہ موڑاں
 لاہ اُمید ہو یا شرمندہ شیطوں کنڈ و لائی
 ابراہیم اگیرے آما اسماعیل پھیرے
 آکھن لگا کے لڑکے کیوں مرنے تے ول آیا
 اسماعیل کہیا اے دو لوں بالن کارن آندے
 شیطوں کہیا ایہہ گل جھوٹی بالن عرض نہ کاٹی
 نال رسی وے بھنسی تینوں چھریوں زنج کرسی
 چیکر لوڑ حیاتی تینوں ایتھوں نس تائی

بیٹیا اپنا دیرہ قربانی نہ کر چھے جوں آیا
 اسماعیل لکڑیاں کارن چل اُجاڑ مکا سے
 ٹہ پیمانل پتروں لے کے رب ورا نبی سچاواں
 جے کر ابراہیم نبی تول میں نہ انج بھلا یا
 ہووے تاں انج نہ کاں اسنوں کوئی فریب نہا کے
 بیوی پاس فیل لٹدے پہلوں گیا چوپیتا
 اسے بی بی انج سر تیرے پیماں سخت سترائیں
 جیوں ساون وابل و سدا اینویں نیر واکھے
 روو رو کندا پت تیرے داغہ نہایت مینوں
 بیسی کہیا مال پدردے بالن لین سدھاناں
 کوہنے کارن لے گیا بیٹا او پر پہاڑ فلانے
 ساری عمراں تے تینوں ورو عمراں وے پوے
 بیسی آکھیا میں اس گل تے مول یقین نہ لیاواں
 خاوند میرا کوہے بیٹا عقل نہ نشا بدی دیندا
 بیسی کہیا جے رب فرمایا ساڈا عذر نہ آیا
 بیٹے تول قربانی ویساں راضی نامہ لوڑاں
 پھر اسماعیل تول رستے اندر جا کر ملیا بھائی
 نال واکھے اس وے تائیں دیوس وٹ تیرے
 کس وی خاطر چھری تے رستہ مال اپنے تددہ چایا
 اینویں اسیں ہمیشہ باہر لکڑیاں گھن جانڈے
 باپ ولوں انج تیریکارن قتل تیار سی ہونی
 قسم خداوی تیرے تائیں بابل انج مرسی
 ایہہ گل سکے آکھن لگا اوہ مقبول جی بی

حکایت

سُن تینوں پاک زاد والی دساں کھول کہانی
 شہروں نکل بجاوت کریں بیٹھا ندی کنارے
 پاک دن سوچ دے وجہ کیتی اس مقبول الہی
 کہن لگا من بندگی میری بہت اکٹھی ہوئی
 بخشش پئی گناہیاں کارن میں ماں پاک گناہوں
 پھیلا ہوا فریب شیطانوں دھوکھا کدی نہ کھایا
 اتنا لفظ الایا زاد پایا قہرِ خدائی
 جاں کچھ روز ہوئے اس گل نوں راوی ذکر چتا ہے
 اپن چیت ندی وجہ آہی روٹھادی تک زنائی
 بانہہ ولکے چنجاں نالے ولول غوطے کھاے
 حالت اسدی تک زاد نوں رحم دے وجہ آیا
 جاں کچھ ہوش پئی عورت نوں پھیدا زاد حال
 موت قریب ہوئے جیوں بندہ اوکھی گل کریندا
 اکھے میں تترئی دے تائیں سکیاں اج پرنا مریا
 جدوں ملاحاں بیڑی کھی اودھ وچالے آئی
 ڈونگھے پانیوں لھتی بیڑی کوئی نہ پاسر آیا
 نیک نصیب میرے توں بیٹوں بیٹوں نیک ہانا
 باقی من توں میرے اتے تک احسان کسا میں
 کنڈھی اپر پنڈا سا ڈالمٹی واٹ نہ کوئی
 ایہ گل کہنی اس عورت دی کھا گئی زاد تائیں
 چک لے چایا کنڈ اپنی تے زاد اوہ زنائی
 آلا اوہ شیطان نکارا عورت شکل وٹائی
 کہندا سی جو میں شیطانوں دھوکھا کیں نہ کھایا
 چالے ٹریا اس ویتا میں اپر کنڈھا ڈرے

زاد بجاوت اندر اس دی بہتی عمر وٹائی
 کتنے سال بجاوت اندر بیٹوں اس گڈا سے
 لگا کنن بجاوت اپنی جو اس کیتی آری
 ربدی بخشش ندی بیٹوں لوڈ نہ رہ گئی کوئی
 عملوں بدلے جنت لیساں خالق دی درگاہوں
 ڈرے میری بندگی کو لوں نیٹے کدی نہ آیا
 شجرت پاک خداوند والی اس ویے اپر آئی
 زاد پاک دن ندی کنارے بیٹھا تسخ مارے
 عجیب لباس تے گنا ز پور صورت حسن نہ وندا
 جس کنڈھے تے زاد آہا نالوں روٹھادی جھاے
 بانہوں پکڑ کالیا اسنوں کنڈھے اوپر پایا
 عورت کہندی کی میں دساں حالادروال والا
 اینویں اس عورت دے مونہوں پاری سخن نہ ویندا
 ساہو ریاں گھت ڈولی اندر بیڑی آن چڑھیا
 سینے ملاحاں خج اسٹری بیڑی رب ڈوبائی
 میری اچھے جیسانی آہی پانی روٹھ بیایا
 چیکر توں نہ کڈھ دوں بیٹوں میں بھی سی مر جانا
 نام خدا دے جا کر بیٹوں سکیاں تک اپڑائیں
 میں بھی تیری خدمت کر ساں جو کچھ کہتیں ہوئی
 زاد بجاوت اسارا سارا روٹھ وٹا رب سائیں
 دیوے رب پناہ پذیرا کو لوں مگر شیطانی
 اسارا زاد روٹھا دن کارن سب تجویز بنائی
 تائیں اوہ انعامن کارن عورت من کر آیا
 نال خوشی دے اس نے شیطان چڑھیا مار کڈاے

نال بدن زائد سے جسم لگا بدن زنانه
 جیوں جیوں عورت زائد تائیں نازوں ہٹھ لگا
 عورت مرد کٹھے ہوں جس جاگہ وچ بھائی
 نے اوہ خود شیطان آتا اس کیتی شکل زناں وی
 اگے سی بارو اتوں پھر آتش شورخچا پایا
 خالی عورت ہورے تاں بھی لکھا مرد پھساو
 سنو حقیقت زائد تائیں ایسی شہوت ہوتی
 عورت تائیں آکھن لگا کرتوں مطلب میرا
 عورت اسنوں آکھن لگی نال کمال دلیری
 ڈب مئے سب سوہر میرے خاوندھی ڈبو یا
 خدمتگار ہوتی نہیں تیری رمل عمر گزاراں
 سپرین میں ڈاڈی نکلی اے نہ طاقت بیوں
 کڑھ لیا اس دل زائد واکر کے لکر کمالاں
 عیب اتے جو قادر ہو کے پھر نہ عیب کما
 حضرت کہیا وقت جوانی جنوں رن بلاوے
 زائد عاجز ساری عمر اں رن نہ ڈھٹی کائی
 من اس تائیں عورت ملی منے یقین گوایا
 جسدا متھ نہ پہنچے عیبیں وس نہ لگس کائی
 ایسے اں ایسے مومن ڈھٹے نیک نراں
 وقت جوانی باز نہ آیا کیتے عیب کر وٹراں
 مندی نظر نہ انہاں دیکھے اسدا بھلا نہ کوئی
 گپڈنوں جیوں نظریں آئی واکھ چیری جانی
 جڑ ہوتی تاں کھٹکاں سٹھے واکھ کو اندی !!
 آئیوں تدر تک آلا عیب گناہوں خسالی
 عورت نظر پئی جسویہ عشقوں کھاتاں پیاں
 القصہ پھر زائد اسنوں لے گیا چانی چانی !!

شہوت غالب ہوتی اس نون حرص کیتا پوانہ
 تیوں تیوں شہوت ہوز زیادہ حرص ووصا
 تریہا وچہ شیطان اوہنا ندے دیندا آن دکھالی
 کیوں نہ شہوت زائد پیر زوری خلبہ پانڈی
 پیالنبہ زائد تائیں پلوچہ ساڑ و بنجایا
 جے شیطان بلے زن بن کے رب بن کون بچا
 ورو وظیفہ تسبیح منکا یا ورنہ رہ گیا کوئی
 نہیں تاں تینوں ایسے جگہ کرساں بیرا بیرا
 صدقے جاواں تھڈر نہ کوئی توں میرا میں تیری
 فکر نہ کر ایہ دم تتی داتیرے جوگا ہو یا
 ساری عمر اں نال میرے توں مانیں عیش بہدا
 قسم خداوی پیکے چل کے راضی کرساں تینوں
 دیکھ زناں نون گئی لوکاندیاں یہیہ پونڈیاں
 نال صدیق شہیداں غازیباں عالی فرجے پاوے
 پھر اوہ اسدے عیبوں بچے وگدرا جنت پاوے
 شہروں نکل اجاڑاں اندراسنے عمر نگھائی
 لگدے وس گناہاں کولوں بچنا مشکل آریا
 پھر اوہ مارے دم نیکی وافرٹ اسدی وڈریا
 ڈھاکرے گناہوں توبہ نائیں وچہ شماراں
 ڈھاکرے توبہ کر وافرٹ گیاں جد لوٹراں
 اکھیں والے برانہ تگن تاروں بہادری ہوتی !
 ساری رات اس ترے کیتے سرگز متھ نہ آئی
 جے کر اس دے قابو اندی سب مسٹھی ہو جانڈی
 حد تک اس نہ اکھیں ڈھٹی شکل زناںیاں والی
 ہن بچیا تاں معلم ہوسن اسدیاں زادا کما پیاں
 جہڑا شہر دکھایا کورت اوہ تھے وچ پڑائی

گھرا کی وجہ داخل ہوئی عورت اوہ مکارہ
 بہتی زیر ہوئی تازا زائد اندروں جھاتی پائی
 سگوں شکل اوسے دی آہی حسن لباسوں پوری
 ایہہ شیطان فریب کما یا کر کے مکہ ادا میں
 اک کی عورت آھی بندہ ہو نہ کوئی
 عورت نول ہتھ پاؤں لگی عورت چھری چلائی
 زائد عبادت کم نہ آئی کردا فخر جہاں دا
 کہندہ اسی ہن رب دی بخشش مینوں بوڑ نہ کوئی
 فخر تکبر اللہ اگے ہر گز پیش نہ جاندا
 حضرت کہا عمال پاروں جنت کسے نہ جانا
 ذکر فریب ایلے والا ختم ہو یا اس جانی
 بھی یوسف دیاں بھائیاں والا تینوں بیان سدا

کھلا رہیا اور وانسے اپر اوہ زائد ہتھ چارہ
 عورت ہو رہی آہی اک اندر اس نول نظری آئی
 زائد جاتا اور انسانی بھیٹی کر معزوری
 انگلی دیکے زائد تائیں ہو گیا چھا میں مائیں
 جلدی ہو نا مارہ یا زائد شہوت غالب ہوئی
 چاک کیتا اس پیٹ زائد دامر گپ اوسے جانی
 کافر ہو کے روزخ اندر گیا گھپا کے کھاندا
 عمال مدلے جنت لیاں نجرت رب دی ہوئی
 لیکھا کرے جو مال خدا کے آخر کھاٹا پاندا
 اوہ کوئی جاسی جس دے اتے ہو یا افضل رہانا
 اگوں سنو بیان یوسف دراجویں روایت آئی
 آکھ پنہ پیرا مال یوسف نے کیتی جیویں بھراواں

حقیق کروں احوال خواب برادران یوسف و بشارت دید انرا تبارم

سنو حقیقت نقرہ کاروں راوی ذکر لیا یا
 بھی شیطان فریب نیکے دیا و بیخ انہاں نول
 سنکر بھائیاں آپس دیوچہ ایہہ صنایح پکائی
 تاں پھر سب اکتھے ہو کے یوسف دیوں آئے
 آکھن لگے اسے محبوبا توں ساڑا دل جانی
 کیتا رب عزیز تانوں وجہ تمانی بھائیاں
 استھیں کچھے آکھن لگے دل مل سائے بھائی
 کیا کجہ اوہ بشارت آہی دس لے بر خورداراں
 سن یوسف ہٹھیاں شیا آبا وجہ حیرانی
 نہ دساں تاں بھائیاں اندر پوسے فساد زیادہ
 اپہو دلیاں کردا یوسف نبی مصیبت بھاری

پتھراں نول جدا لیا خاتوں سفنہ و بیخ سنایا
 اپنے نالوں نیواں سمجھے یوسف سنے تانوں
 یوسف کو لوں حل کے کچھے خواب تینوں کی آئی
 جیویں طریقہ ڈریاں بھائیاں آن پیار کماے
 بہت پیار ابا پاپنے راتوں مقبول رہانی
 جھوٹ نہ ہر گز خبر نہ اتینوں بہتیاں لجاں پایاں
 سٹاں اسان بشارت تینوں اللہ پاک دکھائی
 کیونکہ تیرا اللہ صاحب کھولیا نیک ستارا
 جے میں خواب سداواں ہو سی پوڈی نافرمانی
 جھوٹ کہاں تا دو میں جہاںیں بنساں چور ہداوا
 کیا خواب اتہاں نول دیواں امر ہو یا لا چاری

تا جو زوجی وار بھراواں پچھیا نال پیاراں
 صدقہ اپنے پٹو دادے داوس حقیقت ساری
 صدقہ قبہ اسحاق اپنے دا واقف کرواساں
 سن کر نام ابا اجدادوں شرم پونھنوں آئی
 بھائیاں سن کر خواب حوالہ زلوں قیاس جما یا
 تعبیراں کے عملوں واقف آہے سارے
 یوسف صرف محبت کارن بھائیاں خواب سلی
 یوسف جاتا خواب سنایاں ہوسن ویراگاں
 یوسف نے بھلیائی کارن سچی خواب سنائی
 بھائیاں تائیں ایسے فکروں نہیں نیند نہ آوے
 یوسف تائیں خبر نہ کائی بھائیاں دا کی حال
 راوی کندے جاں اس گل نول پورا سال واپا
 یوسف دیاں انگشتاں رچوں چٹھے ہوئے جاری
 نکل نوارے انگلیاں تھیں چلن وچہر ہوئی
 دیکھ بشارت حضرت یوسف و سیا بابل تائیں
 ایسے اس تہ پیر پتروں و سی مول نہ کائی
 سی تعبیر جو کے زلے کال پورے گا بھارا
 اس بھتیں کچھ یوسف اوپر بابل بہت وکاناں
 اکھیں اگے یوسف تائیں ہر دم باپ رکھیندا
 گھرویاں کماں کالان اندر رہن تمامی بھائی
 جیوں جیوں یوسف بابل اگے پاوے قدر و دھرا
 قدر یوسف دا بھائیاں تائیں ہرگز مول نہ بھاندا
 دنیا میں تے یوسف روئیں آہے سکے بھائی
 آہن انہاں وے تائیں باپ پیار کریندا

وس یوسف کیوں پٹوں قیاسین صدقہ زبردگواراں
 صدقہ ابراہیم نبی دامہر کرو اک واری
 بھی بابل یقوولت نبی دا پاواں نام تانوں
 و سیا خواب بہراواں تائیں فرق نہ رکھیا کوئی
 بیشک حضرت مالیا خانوں جو کھ نہ کجھ الایا
 غیرت دی اگ سبھناں اندر آہے بھر کالے
 الٹی انہاں نکالی دل بھتیں الفت یوسف والی
 بھائی اسٹے گئے پچھاھاں اٹھ گیاں سب چاٹاں
 کیا جانے جو الٹی مینیوں پیش پورے بریائی
 دن تے رات کرن منصوبے کیا ہن کیتا جاوے
 بھائی اس نول زتی پھر کے دل بھتیں دیں نکالا
 پنجویں واری یوسف تائیں سفہ رب رکھا یا
 ٹھنڈا پانی آپ زلاول کڈ اللہ بارہی!
 یوسف دیاں بہراواں آپر جا کر پوندے بھائی
 سن کر بابل خوشیاں اندر ہو یا چا سل چائیں
 جان گیا جو مت اس کو لوں جاوے نہیں چھپائی
 بھائیاں آپر پرورش کر سی حضرت یوسف پیار
 اگے نالوں بہت محبت کر دا نبی رباناں
 ساریاں پتھراں نالوں اس نول ووضہ پیار کریندا
 یوسف تائیں باپ پیار کم نہ دسد کائی
 تیوں تیوں غیرت بھائیاں اندر کر دی جاوے ڈیرا
 آکھن ہر گل اندر سا بھتیں یوسف و دھیا جیراں
 دو جے ویش متریکے آہے تنہاں اجوڑہ بنائی
 جیوں خیر قرآن مجیدوں اللہ مالک و پیدا

قَوْلُهُ إِذْ قَالَ لِيُوسُفُ أَخْوَتَايَ احْبَبْنَ إِلَىٰ آيَاتِنَا مِنَّا وَنَحْنُ عُصْبَةٌ إِنَّ آيَاتِنَا لَفِي ضَلٰلٍ مُّبِينٍ ۝
 یوسف اگے بہراواں و نیے رکھدا بہت پیاردا

اسیں بہادر ساڈے اپر نائیں مہر مکا ندا
 راوی کنہ را جہدوں بھراواں ایہہ الفاظ الایا
 لٹکے جو کچھ ماہ پو تائیں سخن بے ادب سناون
 وڈا ہونکے ما پو تونوں جو بولے سخن نہ تھاواں
 رب فرناوے ماہ پو تائیں ما ف نہ آکھو کوئی
 اچا کرو آواز نہ سرگز نبویں ہو کر آس
 آکھو یارب بخش انہا نون رحم کریں سر حالے
 جیویں اسانوں پایا انہاں پرورش کیتی ساری
 واہ سبحان اللہ رب خالق کیا تعلیم سکھائی
 ماہ پو تائیں برا لاون گالی بخش کڈھیندے
 پیڑون ہچہ سٹ سٹ واری ہور پوشا کاں لاون
 نو نو نو کر گے چھ پیراں عاوت ہوتی
 دووہ وری نے حلوہ گوشت زناں بیٹھیاں کھاون
 رن بھاویں سو چھتر مارے پھلاں وانگر لگدے
 نو ماہ پیٹ اندر جس رکھیا اسدا قدر نہ کوئی
 گو نہ موتر جس نال مٹھاندے کتنے سال اکھایا
 ادب مانواں واو ساں تینوں چونکر حق تنہا ندا
 کافر عورت پاک بنی دی خدمت اندر آئی
 عرض کیتی اصحاباں حضرت کافر ایہہ زنائی
 حضرت کہیا اس نے یینوں اپنا شیر پلایا
 واہ سبحان اللہ ایہہ عزتاں جانن عزتا نوالے
 حق ماں یارب ازانہ ہوئے کھوڑا ذکر سناپا

آکھن بے شک باپ اسدا اظاہر مہلا جاندا
 طفلی وجہ نابالغ آسے دوس نہ کوئی آیا
 پالے کرن معاف انہا نون کا وڈر زانہ بیباون
 اسدے اپر کا وڈے کرا خالق پاک سچاواں
 جھڑکونہیں انہا ندے تائیں منع قرآنوں ہونی
 کرو وڈھا انہا ندے حق وجہ اللہ تھیں بخشا و
 جیویں اسانوی چھوٹی عمر انہاں قضیے حالے
 اینویں رحم انہا ندے اپر کرتوں یارب باری
 پرافسوس جو من ویاں لوکاں کل تعظیم بھلائی
 پتر عیشاں پھرن کر نیبے ماہ پو پھرن اپنہا ندے
 باپ وچلے تیروں تنگے لیراں نون سد سرون
 پو عا جزنا بینا ہو یا سوئی پھڑے نہ کوئی
 رکھا ٹکڑا ماہ پو تائیں کتیاں وانگ وکاون
 ماں چاری کرے نصیحت گھروں کدھن نون وگدے
 چکلیوں رن اکھا کر آندی بہت پیاری ہوتی
 جاں اس پال وڈیرا کیتا رتی قدر نہ کیتا
 اک دن مجلس اندر بیٹھا سرور شاہ بیبا ندا
 حضرت اپنی چادر لاکے اسدے بیٹھ وچھائی
 اتنا ادب کمایا اس دایا محبوب حقانی
 ایہہ رضائی ماہ پو تائیں ادب کمایا
 بے عزتاں نون کرو نصیحت جاسن دور سرکلے
 ستر حقیقت جیویں بھراواں یوسف نال کمایا

مستعدشك برادران برقتل يوسف عليه السلام

ہک دن گھر روئیل نبی دے جمع ہوئے سب بھائی

لکے ساریاں آپس اندرے تجویز بنائی

جد تک یوسف با بے پاسوں دُور نہ کیتا وے
جنویہ ٹر جاسی یوسف باپ اکلا ہوسی
کرسی شفقت نال اسٹے عزت پاواں بھاری
ایویں آپس وے چہ سبھناں کئی قیاس نکالے

تد تک بابل نال اسٹے مول پیار نہ پائے
آپے اس نون ساٹے کارن ہر دیوچہ پوسی
گھر یعقوب نبی وے ساڈی ہو جاسی سرواری
جیونگر خبر قرآن مجیدوں وتی دیوں والے

قَوْلُهُ تَمَّالَهُ أَتَقْتُلُوا يَوْسُفَ اِدْطَوْ حَوْثَهُ اَدْمَانِيحَلْ لَكُمَا اَبِيكُمْ وَتَمَكُو لَوْم مِنْ بَعْدِ ۚ قَوْمًا صَالِحِينَ ۙ

قتل کرو یوسف وے تائیں بھائی کرن صلاحیں
زیلا ہوسی باپ تساڈا جاں یوسف ٹر جاسی
جان یوسف نون مارگو او دیسوں دُور کڈ معاو
کرن روایت پہلویں ایہہ گل سی شمعون الائی
بعضے آکھن جدوں بھرانواں مجمع اک بنا یا
آکھن لگا سونو عزیزو یعقوب نبی وے جا یو
جد کراوہ تساڈے حقوچہ برے خیال اٹھائے
بنے تسانوں اپنے نالوں بنواں اوہ بنا ندا
بندوبست تیں کوئی اسد کر یونال شتابی
یوسف دیاں بھراواں جاتالے کوئی مرد وڈیرا
پھین لگے وے با با کیا تجویز کچھوے
شیطوں کنڈ اسنو عزیزو مور علاج نہ کوئی
ایہہ گل سنکے سبھناں تائیں بہت پسند آئی
وعدہ کیتا آپس دیوچہ رلکے سبھناں بھائییاں
کسے بہانے یوسف تائیں باہر سدے جاواں
کارن قتل یوسف دے سبھناں کیتے عہد زبانون
جاتا انہاں جو ایہہ کم کر کے پاواں منصب عالی
یوسف جہرے ولدا لکھڑا کر ساں باراضائیں
جس عاشق دی اکھیں اکوں دلبر وور کچھوے
اپنا شان ووصا دن کارن قصد کیتا ایہہ بھایاں

یا پھر ویکسے وصر تی وچہ سٹ اڈ اس تائیں
آپے ہر دم اپرا ساڈے شفقت ہر کم جاسی
اس بھتیں پچھے توبہ کر کے چنگے غسل کماو
قتل کرو یوسف دیتائیں پاوے باپ جدائی
شکل بڈھوی بن کر شیطوں پاس انہانکے آیا
یوسف نال سلوک بنا کے مول پیار نہ پاو
وڈا ہو کر اپت ساڈے حکم احکام چلاوے
سناکے کم تساں بھتیں لیندا آپ نہ نیٹے جاندا
ہنیں تاناں وڈیاں ہو کر اس بھتیں پاسو بہت خرابی
رہی نیک صلاح اسانوں کر داسخن بھلیرا
جدے پاروں یوسف اوپر باپ مانک بھیبوے
قتل کرو یا دیو کڈھونیک صلاح لے ہوتی
ایہو صلاح پھر بھائییاں کیتی جیوں شیطان سکھائی
قتل کران گے یوسف تائیں سبھناں قسماں چھایاں
جنگل دیوچہ جا کر اسدی گردن مارو خجساواں
جانن نہ جو امر باہر کیا توفیق اسانوں
کیا جانن جو ہوسی الٹی رنجش بابل والی
اوہ کدسا تھیں راضی ہوسی ایہہ گل جانن تائیں
ہوراں نال محبت اسدی کدوں برابر بھیبوے
ایہر مردوں با بھیر پذیرا کس سراواں پاواں

تفسیر آیت۔۔ وَاللَّهُ غَالِبٌ عَلَىٰ أَمْرِهِ ۙ

نقرہ کار مبارک اندر کہے مفسر عالی
حضرت آدم چاہی ایہہ گل جنت رہاں مدای
جنت بھین میں نکلاں ناہیں کر دا اولوں ارادے
زوجا اوہ با بیل پیڑوی کر دا سی وڈیا نی
انیویں حضرت نوح نبی نول ول وجہ خواہش آہی
رب دی مرضی ناہیں آسنوں قہروں مار ڈبا یا
ابراہیم خلیل اللہ نول آیا شوق کمالاں
امر خدا وانا تا اس نے مول ایمان نہ آندا
حضرت موسیٰ طلب دیداروں بہت کیتی آرزوی
فرعون موسیٰ کے مان کارن کتنا زور لگا یا
موسیٰ نول رب زندہ رکھیا وال نہ ڈنگا ہویا
انیویں سی زا وڈی دی زولوں ارادت ہونی
رب دے امر ارادہ اس وا بھن تروڑ و خبا یا
پاک نبی پو طالب دے حق منگیاں بہت دعائیں
جس توں تیں ہدایت چاہو امر نہ ہووے میرا
یوسف دیاں بھرا نوال انیویں عزت اپنی چاہی
بہت وجہ بھین ثابت ہووے غالب امر رہا ناں
اول مرضی سی یعقوب نبی وی راوی نو کر لیا وے
رب وی مرضی جواب سائے یوسف بھیاں تا میں
زوجی ایہہ یعقوب نبی نے خواہش ول وجہ پائی
اس گل دا بھی آلت جنابوں کیتا اللہ بارہی
تو جال یوسف دیاں بہراواں کیتا قتل ارادہ
چو کھی وجہ بہرا نوال نول ایہہ نعمت سبق پڑھایا
ہووے دور پیار بابل دا بھائیاں منا رکائی
پنجویں وجہ جو یوسف کارن بھایاں دولت چاہی
چھوواں بھائیاں ویکیا یوسف رہے ہمیشہ بردا

جہاں قیاس اٹھائیے اپنے رہے مرادوں خالی
راس قیاس نہ ہوون دتا اس دا رب گرامی
دنا کدھہ ہشتوں باہر اسنوں غالب امر خدا دے
رب دتی اوہ نقیشت نبی نول رہیا قیاس نہ کافی
گل اولاد میرے وجہ ہووے کنتے وی شاہی
سام ہوراں نول ملی فضیلت راس قیاس نہ آیا
باپ میرا ایمان لیا وے چھڈ کفر دیاں چالاں
اپنے فکر قیاس مطابق کوئی مراد نہ پاندا
رب دی مرضی تا میں اسدی عرض قبول نہ ہوئی
نولے نہراں برابر لڑکا پکڑ شہید کرایا
غلط قیاس کا فردا ہو یا کن شکر ڈب مویا
ڈراپت جو منشا میرا بنے عقیقہ سوئی
چھوٹے پت سلیمان اسدے نول اوپر تخت بہایا
لانا تہدی من اجنت نسر یا یا اللہ سائیں
کون ہدایت کرنے والا زور نہیں کہہ میرا
یوسف نول فو قیت بخشا غالب امر اپنی
عاجز فکر قیاس بندے زاہے مغلوب نانا
بھایاں تا میں حضرت یوسف جواب نہ مول سائے
اوڑک انیویں ہو یا جیوں کر چاہیا اللہ سائیں
یوسف نال محبت الفت کرن پیارے بھائی
یوسف نال بہرا نوال سندھی نبی عداوت بھاری
یوسف نول رب زندہ رکھیا غالب امر خدا دا
باپ پیارے یوسف تا میں بہت عزیز بنا یا
اللہ صاحب دل اس زوجہ وونی الفت پائی
اللہ مالک اس دتیا میں بخشا عزت شاہی
اللہ صاحب کیتا اس نول والی شہر مصر دا

ستوں جدوں زینچا چاہیا حضرت یوسف تائیں
 اٹھواں جدوں زینچا اسنوں تہمت ناک نیایا
 نانو اں قید ہو یا جد یوسف کہیوں ساقی تائیں
 ربوی مرضی اے نہ یوسف قیدوں باہر آوے
 جھل گئی نزد ساقی تائیں اوہ گل یوسف والی
 دسواں یوسف دریاں بھراواں دیوں قیاس و وٹا یا
 پیوری نظر ساڈے آپر رہی لیل نہاراں
 عقل قیاساں فکر اں موجب جس ند بہر لڑائی
 قتل ارادہ یوسف کارن کیتا سب بہراواں
 اور دک اپہہ جو یذ بنائی بابل پاس سدائے

نال میرے بخش کاوے آٹ کیتا زب سائیں
 ثابت ہوئی نہ تہمت اس تے اشد پاک بچا یا
 کر میں سفارش جا کر میری شاہ مخیں قید چھٹا میں
 امر آہی غالب ہر تے پیش قیاس نہ جاوے
 کتنی مدت استھیں کچھ قید یوسف نے جالی
 با بلدیہاں اکھیں مخیں حدساں یوسف و وٹہ مٹا یا
 رب اسنوں نابینا کیتا ویکہ رے دیاں کاراں
 قسم خداوی امروں باہر کسے مراد نہ پائی
 کرن صلا میں یوسف تائیں باہر کیوں بیجاواں
 گھن اجازت اسدیکوں یوسف نوں لے جائے

سوال کروں براور ان یوسف علیہ السلام نخدمت والد بزرگ وار پر اے ہمراہ بر دن اں ذات صحرا

کرن روایت جاہوں بھراواں اپہہ صراح پکائی
 عتقہ بھہ عرض گزارن لگے بعد آداب سلاماں
 عرض کراں وجہ خدمت اقدس جے منظوری پاواں
 باپ کہیا فرزندو بولو اپنا حال اسانوں
 نا پھر عرض سناون لگے پیچھے سے جائے
 کدی نہ نال اسارے رل کے باہر کھیٹین آبا
 نال کسے نہ واقف بنیاں بھوم نہ پٹی شہزری
 بندیاں وجہ اس بیٹہ نہ ٹھٹھا پر بنیاں نہ آزمائی
 حکم کرو تاں اس دنیا میں باہر اسیں بیجاواں
 مالے ورو بائی وکے اندر رہندا اسدا ارواسی
 وار و وار تھائی بھائی کر کے عرض نیازاں

رسل خدمت بابل و پوچھ آگے سارے بھائی
 یا حضرت اک شفقت ہووے او پر سارے غلاماں
 نا منظور کرو تا انیویں و س نہ مول گواواں
 جے منظور کرن دے لائق راضی کراں تسالوں
 یا حضرت یوسف نوں جیاں یا داں سال و ماے
 نہ اس مجلس کیتی ساڈی نہ اس من پر چایا
 ہن تک نہیں شناخت ہوئی اسنوں کسے بشر دی
 وٹریاں ہو یاں کیوں کراسدی چلسی کارہ روائی
 ویکھے باغ پیچھے نہراں سارے بیٹر کراواں
 جد ایہ نال اسارے جاسی خوشیوں من پر چاسی
 آپ آپ وکھاون لگے یارب بار خدا یا

وہن جوان زور آور اسیں نال یوسف جاواں
 ساڈے وچہر ہوا بکو بے ہک لغرہ مارے
 تے شمعون بہاورد ایدا بے کر پنچہ ڈالے
 جنگل وچہر زویل بہاورد بے کر پھیرا پاوے
 ڈرکے سن اسدے کوں جنگدیاں بلائیں
 کسدی طاقت چھڑے سانوں بابل بزرگوارا
 یوسف ساڈی جان پیاری اسنوں کون دکھاے
 جے بکھیار یوسفنوں کھاواپسوں انوں کھاسی
 ساڈے ہونڈیاں یوسف تائیں بالکل خوف نہ راٹی
 تسیں کہو جے یوسف تائیں چھوڑوست اکلا
 بھاڈے کدوں اساڈے تائیں یوسفدی تنہائی
 دیہ کی تسلیاں قیاساں کھایا مہت یوسف بھل جاوے
 توبہ توب پناہ خداوی ایسے اسیں دیوانے
 اتی منت زاری کر کے اسنوں نال لیجاواں
 کیٹر اگھر دکھاواں آکر پھر تساڈے تائیں
 ایہو چہیاں تسلیاں دیکے سبھاں زور لگایا
 نا امید پد تھیں ہو کر یوسف وے ول آئے

پھر بکھیار یوسفنوں کھاوون کوں جوان سداواں
 جھلاں والیاں حمل گراون مرن بندے سارے
 بیخاں سنے زخماں تائیں دھوون پکڑ نکالے
 کیا طاقت بکھیار ان تائیں شیر نہ تیرے آوے
 چھڑے شیر چھڑے جے تنگوں چھڑے سرتائیں
 شیر اسان تھیں جان لوکاون کی بکھیار وچارا
 سدی نظر جو اسول دیکھے سیں اڑایا جاوے
 دس بھائییاں ہی جان گواکے تدیوسفوں جاسی
 جے تقدیر ربانی آوے تس علاج نہ کافی
 اسیں اکلا چھوڑاں تائیں حضرت کر و تسلا
 جے ہک پلک ویکھاں اسنوں عقل نہ بندی جانی
 بے خبری وچہر تے اکلا بکھیار ان متھم آوے
 یوسفنوں چھڑو پیاں اکلا وچہ اجاڑ سکالے
 پھر جنگو چہ پاس نہ رکھاں عقلت کراں اجاڑاں
 کیا جواب کراں گے جیکر یوسف آوے تائیں
 امیر باپ پیاسے تائیں کچھ اعتبار نہ آیا
 اندر نقرہ کار مفسر ذکر جیویں فرمائے

سیان آدن ہزاران نر و یوسف علیہ السلام

صاف جواب دتا پتراں نوں جہاد نبی خداوے
 کرن دیلاں آپس دیوچہر مل سارے بھائی
 دسویاروسن کی کرے کیا تجویز بنا پیے
 آپو آپ قیاس نکالن راس نہ بندرا کوئی
 اشدیطان دکھالی دتی بن کے سر و ڈیرا
 کیوں حیران تسیں ہو بیٹھے کیا مشکل سر آئی

ہو متفکر واپس آئے سارے صاحبزادے
 جو تجویز بنائی آئی ساڈے کم نہ آئی
 ایسی شکل کوئی جھتھیں یوسفنوں لے جائیے
 ساریاں صاحبزادیاں تائیں بے آرامی ہوئی
 اکھن لگا صاحبزادو یوسف سخن سنو تک میرا
 تاں پھر صاحبزادیاں اسنوں ساری گل سانی

ہن شیطان حقیقت ساری لگا کہن تنہا یوں
چپ کر و زو چارہ چینی ایہہ گل زول بھلاؤ
جان دیہو موسم اجکل رونق مول نہ کوئی
نہ کوئی میوہ باغاں اندر نہ سنبی صحرائی
آون دیہو حقیقت بہاراں کھڑن جدوں گلزاراں
تدیوسف لوں زکے دلیریاں اپنے ساتھ زماناں
سیرتاشے ویکھن کارن بابل لوں فریاسی
ایہہ حیلہ شیطان سکھایا بھایاں دل وچہ پایا
نال پیاراں آ کہن لگے حضرت یوسف تائیں
اجکل موسم سیر کرن زاجنگلیں باغ بہاراں
مے قسماں زکے میوے زانے تینوں اسپن کھوایا
آٹھیا شوق یوسف و تیاہیں سن بھایا نہیاں گلاں
لین اجازت گیا پیرہنیں ہو یا و بچ سلامی
یا حضرت سرتاج کرامت سایہ رحمت عالی
عرض کراں اک خدمت اندر جے منظوری پاواں
سیرتاشے ویکھن کارن یوسف عرض گزار ہی
سن یعقوب ز ناں بھراکھیں نیر نہ ہرگز ٹھلدا
نیکل گیا آرام وجودوں سنکر بات غماں دی
گل چھل رگ خوشی و لیساکے جھارے و اہجری
کاجیوں لشکھ گئی ووسلو غمدی تیز کشاری
نہہ ہو یا یعقوب جو ابوں کہ نہ آوے جاوے
منع نہ کروا یوسف تائیں مت آرزوہ تھیوے
یوسف مٹھڑ بابل کو یوں رخصت طلب کر نیدا
یوسف تائیں چائیں چائیں چاکھیشن تے چایا
یوسفنوں آرام نہ آوے شوقوں چال چڑھیا
یوسف آکھے ٹور نہیا کھیڈاں من پر چاواں

سنوں عزیزو میں اک اکل رساں خوب تسانوں
اجے فریب نہ چلدا کوئی آکھ نہ مول گواؤ
باغاں تے صحراواں اندر کل بے رونقی ہوئی
کیا فریب نہ لے جاسو باہر یوسف تائیں
یاغاند یوچہ پیدا ہوون میوے خوشبوداراں
آپ اجازت لوکے پیرہنیں اسنوں تسان سکھایا
ویسی باپ اجازت اسنوں نال تازے جاسی
پاس یوسف زکے گئے تیاہی جہ اوہ موسم آ یا
اے یوسف و بچ بابل آگے عرض سوال تائیں
جے لوں چلیں نال اسڈے ویکھیں خوش گلزاراں
کئی تاشے رنگ رنگاندے باہر چل دکھاواں
کیندا پھکر بابل کو یوں نال تازے چلاں
بعد سلاموں عرض کر نیدا خدمت وچہ گرامی
فیض رساں تے رجب خلقاں مہر کرم دراواں
حکم کر و ناں کھیڈن جاواں میں بھی نال بہراواں
کیا جانے جو باہر جا کے یوسف پیش نحواری
یوسف آپ اجازت منگی من کہ عذر نہ چلدا
جینے مگر سنبہ باغے اوپر پھری بہار خزاں دی
اچن چینی آکھ کھوٹی گچی پیڑ جگر دی
جسویے تے رخصت کارن یوسف عرض گزار ہی
نا انکار کرے یوسف تائیں نہ رخصت فرماوے
ٹور نہ سکدا وچہ فرقاں کیرا پیاتلیوے
باپ و چارا پیاتیا سیں کوئی جواب نہ دیندا
یعقوب ہی لوں غم وچھڑن داواں لوں وچہ سمایا
باپ و چارے زکے دل اندر چورہ بھر و اوڑیا
باپ کہے جے تینوں ٹوراں میں پھرکت ول جاواں

و چھڑ نہ ڈھٹا تیرے کو لوں میں عاجز اچ تائیں
یوسف کہندا کرتی جلدی واپس ہوساں
نال و لاکے باپ پیارے کیتی منع بہتیری
اے یوسف جے رخصت کارن آپ نہ کندوں عینوں
پرندہ آپ اجازت منگی ہن انکار نہ مہیندا
دل تیرا ناراض نہ ہووے و نچ نہ ہو او و اسی
حکم دتا یعقوب نبی نے حضرت یوسف تائیں
سن فرمان پدہ و ا یوسف راحت فرحت پائی
ساری رات رہیا کراندا باپ غریب نماناں
سدہ ہری سدہ ہری یوسف و لوں ٹر ٹر کرے نطاکے
جیوں جیوں رات گذشتہ ہووے آوے صبح او پیک
کرے زحائیں یارب سائیں فجر ہووے چر کیری
چو زم گذرے نال سجدے او نا غنیت آیا
رات گئی اوہ نازاں والی مرغ صبح دے بو لے
اکتاں کارن عید برابر ہوئی صبح نورانی
روئے عمر بن اکتاں نوں و یکھن فرے جدیاں
چڑھی دن کسید بھانے رات کسیدی پوسی

نبیں سیاناں یابل تائیں روزندہ یاں چھوڑ نہ جائیں
کیا جانے جو ٹر و طناں تے اوساں کچہ نہ اوساں
اوڑک ہو لاجارہ تبا یا جیوں کہ مرضی تیری
نال بہر لہواں دے میں باہر کدی نہ گھلدا آئینوں
عارف آ کہن امر سجن نما روز نہ مول کچھیندا
جو کچہ نال اساڈے ہو سی سرتے جھلی جاسی
رات گذرے گھرے و چہ فجری نال بھرا و اں جائیں
رات وصلدی چھیکر وادی پنمبر نوں آئی
گتیریاں و چہ کرے دیلاں روزہ نئی لباناں
رح کے ویکھ لیون اچ اکھیاں زبیر یار پیارے
تیوں تیوں یعقوب نبی دے تھر تھر کنن پیرے
ایں اجو کی فجری نالوں سانوں رات بھلیری
سجناں باجوں من بھلیرا عارف خبر لیا یا
کسے خوشی وافر وہ لبیا کسے غماندے جھو لے
اکتاں بھانے روز شردے آن کڈ ہی پیشانی
اکتاں باکے نہہ خوشیدے دل و چہ آساں لایاں
یوسف لوں ٹور پدیرہ اجو ہو سی سو ہو سی

بیانِ رقتِ یوسف علیہ السلام ہمراہِ بردارنِ بطرفِ حنکل

خدمت و چہ یعقوب نبی دے حاضر ہوئے ساکے
ست واری بسم اللہ پڑھ کے نال پیارہ نوالا یا
مشک عنبر کستوری لاکے سر نہ وال زہواکے
خوب نہیں کس دین پتروں لچلیاں تفسیریاں
لاون ونگ اوسینوں جس نے خدمت کر کے ملے
مشرق بطنیں خورشید فلک واکرن زیارت آریا

فجر ہوئی تاں صاحبزادے پیغمبرے پیاکے
یوسف نوں بھی باپ پیاکے نازاں نال جگایا
و چھڑ و چھڑے سدہ ہری سدہ ہری یوسف نوں نہ لائے
سر پیرا تک چمے چمے موہوں پڑھے تکبیراں
کنگھی پھی سوارے زلفاں نانگ برہوند و کالے
زپور حسن تمام زو بارہ صاف شفاف بنایا

کرن روایت نقرہ کاروں جسم ہوتی نیاری
حضرت ابراہیم نبی دا گل پیرا ہن پایا
داوے پاک اسحاق نبی دی سروتا پہنائی
سوہنا پٹکا عزت والا دتا باپ دواسے
پیرا نوچہ پا پوس مبارک حضرت آدم والا
باپ تکے ہن یوسف دیوں بھر بھرنی پنجوٹے
کیا اس وقت جمال یوسف دے کڈھی لاٹ حسدی
لعل بھگن رخسار نورانی لہہ لہہ کرے نوروں
آہموں ساہمنیاں بندوتیاں نین دونوں متوالے
جیں ول وگن کاری لگن دارو مسکے بھریاں
ابزر گول کماناں وانگوں قوس قزح دے گھیرے
نیزا زازو نین یوسف دے نیو نیباں مل تاڑن
نال اشار کس نس بھن جیں ول نظر اولارے
بینی الف صحیح کر لکھیا قدرت قلم ر بانی
سرخ لبانوں ویکھ نہ سکن لعل رسن شرماندے
وند مبارک یوسف دے جسم چمک وکھاون
شیریں سخن کرے جو بیلے جھڑوے پھل دمانوں
زلفاں ولول کرن اشاسے پاؤن تیج دلا متوں
حسن جمال کمال یوسف دانت شمار نہ کافی
گلیا نوچہ جدڑو دا یوسف دی کیا شاہ ابرار
واہ سبحان اللہ یوسف دی کیا رب شکل بنائی
ایسی علم جلائی اس نے قاور قدرت واسے
کاریگری سناوے ربدی کیا کسے نوں جیسا
لکھ تلماس وچہ حمار بانی گھس گھس ہویاں فانی
سر جان جو امر کسے وچہ صفت کسے دی کروا
بھاریں اسنی خالق دا اوہ نام نہ لیندرا کافی

یوسف نوں پہنائی بابل عجوب پوشاک پیاری
جامہ صوف سفیدوں آندا یوسف نوں پینا یا
نوری چادر شیدت ہوراندی یوسف نوں گروانی
ہتھ وچہ عاصا جنت والا کیتا باپ حوالے
بن تن کھلا پنیمبر زادہ پین لباس نرالا
سوئے سوئے منی چیزتاں ولے چلے گھت وچھوڑے
وقت کھج جیوں کھڑ کھڑ مسے خوش گلزار چمن دی
چن سورج دو عین برابر معلوم ہوندے دوروں
قاتل دارو سرے رالا پایا باپ وچالے
پاون چھک کھجے ندر پدکاں ٹھنڈیاں بھریاں
کس کے تیر کھلوتیاں مشرکاں مارن نظر جو فیہے
جاں اوہ ذرہ جھمکن نازوں دسد شہر اجازن
ساری عمر اں تاب نہ آون دونیاں دے بارے
لوح جیں نمونہ لوح دانور بھری پیشانی
لالال ہویاں اوہ دونوں پی پی خون دلاندے
باغانوچہ چنبے دیاں کلیاں ویکھن بھتیں کھڑ جاؤن
نوری ملک زیارت کارن جھات گھتن آسمانوں
باہجہ وصل تریاق نہ ڈھونڈن ایہہ سپٹن جھانوں
سرخن والے بھتیں میں صدقے جس تصویر بنائی
اسدے نوروں روشن ہون کوپے تے دیواراں
حضرت سرور عالم جس دی آپ صفت فرمائی
جبرائیل جہیاں بھی تک کے سر سجد یوچہ ڈالے
جسدے ہنر صنت دیوچہ یوسف اک ستارا
لا اھھی دا اہے تنہانوں ہے اقرار زبانی
وچہ اصل اوہ حامد ہوندا اسدے کاریگر دا
تاں بھی صفت اسدی ہوئی جس اوہ چیز بنائی

کل پوشاک لوائی بابل بدن ملی خوشبوئی
 لوح قلم و نقشہ ظاہر کیتا اسٹروالی
 چیز کے کوئی سبک پتروں رہے نہ بماندی رکھی
 اچن پھت پیاریاں اندر لکیاں پون ہدایاں
 امر مقدر کھلا پکائے ایسہ گل بندی نائیں
 یوسف جھب کرے تیاری باپ کریندا زاری
 واگاں جد تقدیر اٹھایاں سرگزینا زونہ آیاں
 اپنی ستمیں زہر پیالے پیون عقلاں واسے
 چہڑا کم نہ بھاکے اولاً بحق تقدیر کراوسے
 یوسف آئے ظلم کما سن بکدن بھائی پھاسے
 اسدم بھی بکھیا لڑاں وانگوں شکلاں نظری آیاں
 جاں تقدیر الہی آئی سرت نہ رہ گئی کافی
 کرے و حائیں یارب تینوں یوسف اخصمانہ
 برہوں طالع آئے کیتے وکھرتے سکھ لیتے
 اوڑک رہے بھناں تائیں میں دے بھجائے

سنو حقیقت جاں یوسف دی سفر تیاری ہوئی
 بینی قلم نے لوح پیشانی دونوں نقطیوں خالی
 جو کچھ ریچھو دے وی آہی پوری کیتی ساری
 آکھی تقدیر سے تے قسمت واگاں چایاں
 دل چاہے جو نال کھجے رکھئے ولبر تائیں
 نازل ہوئی پیاریاں اُتے گھڑی وچھوڑ پھاری
 منع کو زندیاں سو تجویزاں باپ دیوچہ پایاں
 آہو بھائی لیکھاں اندر ہودن جدوں کٹاے
 رہے نہ سرت سہماں کینوں جاں اوزہ ویلاکے
 کتنی واری یعقوب بنی اوزں خوبوں ہرے اشاکے
 جو پیلے آ یوسف کارن رخصت سنگی بھایاں
 ساریاں باتاں یعقوب بنی اوزں دیوچہ ایساں بھائی
 پنی ستمیں یوسف تائیں لگا کرن روانہ
 لو وراغ پیارے جانی مکے ہون کنڈی تے
 ساکے پت یعقوب پیغمبر اپنے پاس بکائے

پران نصیحت کروں یعقوب علیہ السلام ہرے فرزندان

کرو وھیان سنو فرزند و میریاں دو گھنٹا راں
 کسے لہر وچہ اسد تیا میں اوکھیاں کیناں تائیں
 نال شتابی حاضر کرنی دیر نہ سرگنہ لانی
 نیڑیوں پر تگھڑاں اول آو تا بہتا ورتہ نہ کھڑناں
 نال آرام ٹورانا اسنوں جانا ساہووسا ہیں
 سناں اکھا چھوڑو اسنوں اندر جنگل پیلے
 جاوں پیاس لگی یوسفنوں شربت گھول پلانا
 دلوں اواس ہووے جو پیلے زنی نال ولانا

کسے نصیحت فرزند انوں یابل نال پیاراں
 پاوتیاں میں ہتھ تھاسے لاج یوسفنوں یائیں
 جہڑی چیز تساں تھیں منگے یوسف ولبر جانی
 لالیناں وچکار یوسفنوں ہتھ اسدا بھی بچھڑناں
 نکل نہ وٹھا کھڑ تھیں باہر یوسفنوں کدائیں
 خوب حفاظت کرنی رکھنا نظر تے سر ویلے
 کھانے لگے ناں اسد تائیں کھانا تیرت کھوانا
 جنگل ویاں بدائیں تائیں استحقین وور پھانا

لکر شکار نہ جاؤں دنیا بنا آپ شکاری
 جلدی جلدی واپس ہونا آؤنا جب گھرانوں
 رورور کے یعقوب پیغمبر کہند اپتیراں تائیں
 انگل پکڑ یوسفی بابل چلیا کرن اگیرے
 فرزندوں سے قدم اگا ہاں سدا قدم چھپا ہاں
 قدم قدم تے مڑ مڑ لدرے کھت گلاں وچہ تائیں
 نین کہن اج وقت اسا ڈاموتی سخن سنائیں
 کن کہن اج وقت اسا ڈاموتی سخن سنائیں
 کل اعضاء قبداٹی ویلے رورور مارن ڈھاں
 لے چلی تقدیر یوسفنوں شہروں باہر آئے
 نکل چلے کنعانوں باہر چھوڑ وطن دیاں گلیاں
 مونی آ جاڑ تمام شہر وچین وکے گھر باریں
 آہو بھائی بیشک جھٹوں دیر لہ سرداروں
 سنو حقیقت باہر شہروں سی ہک رکھ پیارے
 جو کوئی بندہ ڈرا اوکھوں بلدا آن اوکھائیں
 رخصت کرن یوسفنوں بابل اس جگہ تک آیا
 یوسف جیوں جیوں جلدی کروا بابل دیر لگاندا
 اوڑک بابل نے فرمایا جاؤ حوالے رہدے
 روزدے بابلنوں چھٹ چلیوں جلدی آن ہساویں
 جاوندی کر چلیوں بچیا آون دی بھی کرنی
 واحدانیت اوپر بوویں قائم سدا سدا میں
 ہر سختی ہر نرمی اندر رکھیں یا ز آہلی
 جھب آویں جھب آویں کچیا جھب آویں جھب آویں
 رکھیں یا نصیحت میری جھب پاویں گھیر کھیرا
 لگ کے گلے پھر دونوں یوسف رخصت پائی
 پرت ڈھٹی فرزندوں جس دم حالت بابل والی

جے یوسف شک پوے کھتائیں جانا وارو واری
 امن امان امانت ساڈی برنی آن اسانوں
 جہ تک یوسف آؤسی تائیں رہتی تائیںگ او وائیں
 اک اک قدم تے سوگردانی کون یوسفنوں پھرے
 یوسف خود تھوں اتان تائیں ایہ ڈگ پوے کھتائیں
 رورورین قالب کرے چال رجز اج بلا ہاں
 سدہری سدہری کہن زبانون ویلا اج بلا ہاں
 قسمت آکھے ایہ سب ویری چلو اسیں تائیں
 خبر نہیں ایہ دید مبارک ہو سی پھر کدائیں
 مڑ مڑ بابل منہ سرچھے دل دل کے گل لائے
 در ذراق یوسف بکولوں گھر گھر بھاپیں بلیاں
 گلیاں وچہ اوچال ہوئی ہڑتال ہوئی باز آریں
 دسدے شہر اوچال ڈسیوں محل مکان ڈراون
 شجر و دراع تبارون اسنوں لوک شہر دے ساکے
 اوس رکھوں آوداع کریدے ٹرنیوالیاں تائیں
 کرے پیار لگاوے سینے رورور بھر چلایا
 اوہ ڈرا اوہ گلیں لاندیا ویلا پیا ٹپا ندا
 کرے تاکیداں یوسف تائیں آویں جھبے جھبے
 رکھیں یا پیار اساڈا من کھتیں نہ بھٹاویں
 تائیںگ پیارے بابلوالی بیروم دل وچہ بہرنی
 چنیا نال خداوند سچے شکر کس ویں تائیں
 او یا حافظ بہر جانی وایم اس وی شہا ہی
 پھل عمال بابل تائیں وایم فراق نہ لاویں
 جہ تک یوسف آسین تائیں نیر نہ سکسی میرا
 ویکے کتھ ڈرے جہ جانی غشی نہی لوں آئی
 مڑکے حاضر ہونے سارے اندر خدمت عالی

بھر مٹھیاں مل تلبیاں سبناں ادب آداب کیا یا
 جاں کج شرت سہانی حضرت بن اسحاق نبی نے
 مٹھیاں گل لگ یوسفنوں کر و حال وویا یاں
 جگر انیویں مرضی تیری ساڈا عذر نہ کوئی
 رخصت کیتا پھیرنی نے منہ سرچم پتر و
 کر کے خاص پہورے تائیں تاکیداں فریاداں
 پختیا متاں پیار امیرا کرو آزر و کوئی
 کھاناں حضرت یوسف کارن لاوی کے ہتھ پایا
 کر کے سپر زان تے تاکیداں بابل کھلا اتھتائیں
 اللہ بلی آکھڑ بانوں ہیئے و ذراع پیارے

دیر کھپوں یقویبتا نبی و اہوش نکانے آیا
 اکھیں ڈکھا یوسف تائیں ٹھنڈ پٹی وچہ سینے
 لے او یار حوالے رب کے چلیوں گھت جدایاں
 ایہو حال اساڈا مہی اکھیں جیویں ڈکھوئی
 ساریاں صاحبزادیاں تائیں کھلا سپر زان کردا
 اج اپنے یوسف دیاں بائیں ہتھ تیرے میں پایاں
 ساریاں اپر یار میرے زنی خدمت واجب ہوائی
 کوزہ شرت رو عیے نوں بابل نے پکڑا یا
 جو شے طلب کر لسی یوسف زینی اس دینا تیں
 فی امان حوالے رب کے بابل کھلا پکارے

غزل

وچھڑ چلے دلدار و لاں وے دلیوں چک ہاراں
 کہے خزاں وے وگے جھوٹے باغ بوئے ستر کوٹھے
 جس دلیوں گرجاؤں دلبر ہوئے آہیں آجاڑاں
 اکھیں بھین چھپ جان جہاند کے محرم حال و لاند
 ظالم درد و چھوڑے والا پوند اکر جہاں نے
 پھڑ و لاں وے تے کر لائے عاجز حال ناسے
 نیندر ٹھکھ آرام آسا لیش صبر قرار نہ آوے
 سکھ سن جو کھ بھج بھج بلن وچھڑ پاندے تائیں
 جل مل من تنگاں واکوں وچہ تنو نہ بھرنے
 درد فراق کسید تیا میں شالا پیش نہ آوے

اُجڑی وستی نظری آوے کنڈیں و تیاں پاراں
 رو رو پیل کرے پکاراں اُجڑ گیاں گلزاراں
 سبھاں باہجوں کھاؤں آون کو چستے دیواراں
 لے افراراں تے غم اراں کون لیکے پھر ساراں
 قسم خداوی وانگ لو ہاراں و نید اڑا ہیاں ماراں
 کوچ وچھنی ڈاراں بھین جیوں باز کرے پرواراں
 اس جیوں بھین من بھلے جے منہ و سن نہ پاراں
 پاراں باہجہ نہ بھاؤں ہرگز عیشاں صوح بہاراں
 باہجہ جیساں تے طیساں کون چھچھے ہیماراں
 وانگ پندیر وچھوڑے کوں روندے پھر نہ پاراں

بیان روانہ شدن یوسف علیہ السلام ہمراہ برادران بطرف
 جنگل و خواب دیدن نیک نون ہمیشہ حضرت یوسف

سنو حقیقت جسم یوسف بھایاں نال سد ہایا
 بابل سے دکھلاون کارن سدہری سدہری چاون
 ظاہر خلق دکھاون ساسے کرن پیار کس لوں
 رنگ مٹھائے لذت کوڑی اندر منزہ نہ کافی
 بنتر ایل ایماناں زرگی کم منافقاں ولے
 سر روڑے تے گول عمائے واسطریاں چھج وٹائے
 ہتھ وچہ تسبیح منہ وچہ کلمہ مستحار گھر گھسا یا
 اندر نال پلیدی بھریا ہا ہروں کرن صفایاں
 کرن روایت و سدہری میا جد تک باب تنہا ندا
 کھس کھس چاون اک دے جھین جان گھول گھمایاں
 ہوئی تسلی بابل تائیں ویکھ پیار بھراواں
 چایا قدم بھراواں جلدی لے کے یوسف تائیں
 سکھاں کنڈر وئی جد یوسف پیوں کنڈ وکھائی
 اکھ سلام کیا ہو رخصت وصل پیاریاں والا
 کر و اعرض یعقوب نبی نون بعد سلام دعائیں
 اس آرام تمام بدن وا او سی وقت سد مایا
 ہوش جو اس یعقوب نبی نون اکھ عرض سنائی
 کل علاق و نیا والے جو کم کار پیار سے
 اکھپانڈی بینائی رور وکے پیغمبر تائیں !
 خوشی تبسم پاک نبی نون ہتھ ہتھ عرض گزار می
 نیندر جھک یعقوب نبی نون ہو رخصت فرمایا
 لاخریاں کمزوریاں نینوں آکر سیس نکالے
 رخصت ہو یا خون مبارک دور ہوئی سب لالی
 دے استغفار زور بدن وا اولوں عرض کر بیندا
 جاں یعقوب کلمے نون واپس اپنا قدم اکھاندا
 چھوڑو چھوڑ گئے دل جانی پئے گئے لمڑی راہیں
 رسنوں رہ گئے جاوےں پیکے رور و حال و نجا یا

نال او بدے بھائیباں سنوں مونڈھیاں اپر چایا
 چوں کوئی چھیر تیرک والی کسے ازیب اکھاون
 باطن ویوچہ کاوڑ بہتی ویکھ تے دے حالوں
 جیونکر مسلمان اجو کے شکلاں پھرن بنسائی
 مہوں مٹھے تے من وے کھوٹے لکھ لعنت اسچالے
 لبیاں لہکے پٹن کیتے زلوں نہ کھوٹ و بجلے
 زغافر پیب تمام جگت والوں لوں وچہ سما یا
 کی ہو یا جے وانگ بر و پیاں شکلاں پیاں بنایاں
 سراک بھائی یوسف تائیں گیا ہتھاں تے چاندا
 پیر کوسفرا و صر تی اپراون نہ وتا بھائییاں
 کیا جانے جو ایس پیاروں پوسن جگ کھاواں
 جھل کے تیرا سحر و بابل رندار ہیا او ہتھا پیں
 ہتھ گھٹاں یعقوب نبی نون سراک زحمت آئی
 لے کے چارج حاضر ہو یا رور و فراق کشا لا !
 وصل یوسف و اعوضی اپنی چھوڑ گیا ہیں تائیں
 بے آرامی تے بے چینی آکر پھیرا پایا
 یا حضرت ہن پاس نساڑے ساڑی جگہ نہ کافی
 اکھ سلام یعقوب نبی نون رخصت ہو گئے ساسے
 یوسف راہ تگدیاں تگدیاں ہونا اسماں ازا پیں !
 یا نبی اللہ کوچ اسٹار و و عمر اں ساری
 قسم خدای زاننگ یوسف دی ساڈا کوچ کما یا
 جد تک یوسف اوسی تائیں رہناں میں دوائے
 چہرے اوپر زرنی ہوراں دتی آن دکھالی
 یا نبی اللہ جوش سحر و سانون رہن نہ ویندا
 آکھن قدم اسٹاری طاقت یوسف گھنی جاندا
 تک تک نگروں ہو یا سنا بابل اُبھے سا پیں
 اوڑک پیٹھ گیا اس جانی جھٹوں مار کھڑا یا

رود و آہیں مارے ڈٹا ہوں کر کر کھلیاں باہیں
 خرمووی اوہ یوسف تیرا رکھا اللہ سائیں
 کرے روایتا این عباسوں پیر امام غزالی
 حیدرول روانہ ہو یا یوسف کے نال بہراواں
 ستی سی اوہ گھر اپنے نال کے گپ نہ بھائی
 کیا دیکھے اک جنگل وڈا وور مکان اوہاٹاں
 حملے کر کر یوسف اوپر آون وندر چلاون
 کوئی نہ مول چھوڑا اووالا نہ کوئی بار نہ بیلی
 اوٹک اک بگھیاڑ نہ ورا وریوسف منہ وچہ پایا
 نہ ہرتی پاٹ گئی ناں یوسف غائب ہو یا اوکھتاہیں
 ویکہ سواہ بھین پیاری روندی اکھ سداہی
 آپوتی وچہ خدمت پالی کر وی شور ککارا
 پاپ کہا اوہ کھیلن باہر بھائی نال سدھایا
 کانواں کولوں ڈھول ٹھراٹوں سوکے ساگر سیاہا
 بگھریاواں رود کے زینٹ بابا ظلم کتوئی
 بار سٹین یوسف تائیں پکڑ بہرا متیرہ کے
 جس یوسف واول دکھایاں ٹھراٹو گھنڈیا
 ساری حالت خوابے والی زینٹ کھول سناہی
 ہویا زرد کمال نہی نول اٹھی پیٹھ کر وی
 ون پھاں تے نیل اگی تے پیا پیغمبر تائیں
 ہو حیران کھلا پیغمبر کہ نہ آوسے جاوسے
 چل بابل میں یوسف تائیں واپس موڑ لیاواں
 بابل نے فرمایا ڈھیا ہن اوہ وقت وماناں
 آہنیوں ڈگ پون جو شکھی پھیر قرار نہ پارن
 نال زلا سے زینٹ تائیں وید بابا پھرا
 جے رب قسمت کتنی ساڈی پھیر یارت کرناں

جذنبک یوسف آوسیں ناہیں کھلا نکلیاں راہیں
 جٹول جاویں خیریں آویں وید کھلا ورساہیں
 نالے بحر العشق وچاے کہے حدیثی حسابا لی
 بھین یوسف دی زینٹ خاتون ڈٹھا خواب سجاواں
 اچن حدیثی نفعی اندر حالت ریب وکھائی
 اس جنگلی وچہ یوسف تائیں گھیر لیا بگھراٹاں
 کٹ لیجاون نال باس بندھا چٹا پٹ پٹ کھاون
 جٹول جاوسے دھکے کھائے پھا کھتی جان اکیلی
 ڈگ پیا پھر منہ اسدہ بھین و ہرتی اوپر آبا
 ایہہ کہے حالت نظری آئی زینٹ خاتون تائیں
 یوسف یوسف کھلا باہیں رود کرے روٹاہی
 عرض کرے یا حضرت مسیرا کھتے ڈیرہ سیاہا
 کر افسوس لکا رسے زینٹ ایہہ کی لو ہر وسایا
 بگھیاڑاں وں بگھرا پوئی نہج رہیا تان جانان
 ووتناں سنگ رلا پوئی یوسف کھتے عقل کیوئی
 کہے زٹلسن کہے نہ ٹلسن سنتوں بابل میر
 میں ڈٹھا ان سنتے اندر چوراں واکھ صر نیڈیا
 شکر باسا ہو یا متخیر ہوش ہواں بھلاہی
 سچرے زخم آتے بھول کھاوی کافی کسے نہ ہر وی
 بلدے بھانبر نول چو فیزول نگیاں جوہیں ہواہیں
 زینٹ خاتون روکر وروں بابل نول فرماوسے
 ویر پیارے نول گل لاواں ولدی اک بھراواں
 آپ اجازت بخشی اسنوں ہن مشکلی پزناناں
 تیر گمانوں سخن زبانوں نکلے مہتہ نہ آون
 کرتوں ویر وھیا ہن اتھے کہہ نہ چلدا چاہا
 نہیں ناں وانگ بند یہ چار سے دونوں سکھو ہر

کلزار یوسف

فغانِ زینبِ خاتونِ رضی اللہ تعالیٰ عنہا

کر کے نگاہ چو غیر یوں زینبؑ ویر نہ نظری آیا
 تائے مین مٹھیاں دردناں کٹھیاں سنیاں ویر کھڑا آیا
 مین تتی نون ٹر وی واری کیوں نہ تدرہ جنگا یا
 جیکر ولس اپنے بھین نون بنہ لقمہ پر چلا یا
 بھین و چارہ می تیرے بار پھوں زرد و حال و خبا یا
 آوسے ویر ابدر منیرا کیوں ساتھیں جت چایا
 بنیا مین تیرے بن روسی کر کر سوز سوا یا
 ویر نہ ڈال کھونج تیرا بن کج کتول ویر سدھایا
 وکے میر تیا نہیں ویرا کتول قصد اٹھا یا
 کر ہی و ساہ انہا بند انانہ تینوں جہاں و ساہیا
 نون چھوٹا اوہ وڑے نہیں بھین چاہن مار گو آیا

تائے آہ پکار سے موبوں ویرا امڑی جایا
 نام خدا سے زین و کھالی ویرا امڑی جایا
 چوڑی چوڑی ساتھ لہلہا ویرا امڑی جایا
 لکے جاوین بھین تتی نون ویرا امڑی جایا
 بہا پ پیار اکھلا اوسی ویرا امڑی جایا
 لاڈاں نال بلاساں کتول ویرا امڑی جایا
 کون پیار کر لسی اسنوں ویرا امڑی جایا
 نا ناگو ویرا پیکے و کھالی تینوں ویرا امڑی جایا
 کتین روزی واپس مین ویرا امڑی جایا
 اوہ مٹھریکے و بھین تیرے ویرا امڑی جایا
 کون چھڑا سی تیر تیا نہیں ویرا امڑی جایا

رہنوں یاد کریں جس ویلے بھایاں ظلم کسایا
 اوہا مدد کر لسی تیسری ویرا امڑی جایا

سنو حقیقت روزندی روزندی اینویں بھین نہانی
 پیو نہ ہی روزوں یوں یوسفؑ تیا نہیں کج لے و چر لے
 پلو پکر یوسفؑ واز نہیبؑ رور و عرض گزارے
 مین روزندی مر جاساں یوسفؑ جے نہ ویکھاں تینوں
 چل ویرا چل کھڑی چلا ناں کھیٹن لوڑ نہ کافی
 نون چلیوں ناں مین بھی چلساں کھیٹن نال تالان
 بھلا کریں نہ جانیں یوسفؑ جگر نہ ساڈیں میرا
 روزندا امڑی با پ پیار تیریاں وچہ بھدیاں
 مین قربان و خباں تیرے بھین چل رہ کول اسارے
 درامن پکر یوسفؑ واز نہیبؑ رور و مارے آہیں

لے کے نال پدروں اوہ بھی ول بھراواں نہانی
 کھیر کھلی اوہ رشتہ زینبؑ جس راہ جاننے آہے
 بھین نہانی نون چھڑ کتول چلیوں ویر پیارے
 مول نہ جایش لکے اوواں نالے لے چل مینوں
 بنیا مین کرے نر باواں تیسرا چھوٹا بھائی
 نہیں ناں طرف مرانگی اینویں تکدیاں تیریاں راناں
 نون کیوں ناں ساڈے بھانے پوسی جب اندھیرا
 تیں بن بھین تتی وکے لکھ لکھ بلایاں
 صدقہ خدا ساق اپنی وا من لے یوں اسارے
 روزندی نون چھڑ جہا نہ یوسفؑ اپہ گل واجب ناہیں

مرحلہ گھرنوں مرحلہ گھرنوں نہ کہ بہت پساکے
 میں زینب نہ دشمن تیری لگ جا آگھے میرے
 جنگل و چہریوں جا کے آئی پیش تب ہی
 وہ پھتا دن کم نہ آوے کرے جو من کرنا
 بھائی واپس ہوں نہ ولسن سرگز تیرے تائیں
 چونکہ بندہ موتوں کچھ لگسی کرن و چاراں
 بھج رہا کواری بینوں پھر دنیاتے جاواں
 رب کے وہ عملانوالا تیرا وقت و لانا
 جیوں جیوں بندہ ترے لیسے تیوں تہوں جھڑکاں کھلے
 بیوی زینب یوسف تائیں میں نے سمجھا کے
 یوسفنوں تقاریر الہی ایسا پرزہ پایا
 طرف بھراواں بچھ بچھ سے بھین پھر کر لاندی
 کے یوسف ہنس جس جا بے کہ ترس تیرے من تائیں
 زینب وامن چھوٹے تائیں یوسف بہت چھڑا کے
 اتنی بات کیتی جد زینب نال فراق جبرائی
 جلدی نال چھڑا یوسف زینب کو لوں بھایاں
 ٹر جا گھرنوں بھین پیاری اسپیں بھی واپس آئے
 لے گئے روز و روز یوسف نوں کر کے تیز او تائیں
 تکرے رہ گئے مگروں و زونیں پیش نہ جاوے کوئی
 لے و بلا کے یوسف تائیں کر وی زار پکاراں
 روز و روزی کرے و چاری لگروں کھلی تکنیدی
 لے اوپارا حوالے رہدے پنی آس بھراواں
 منع کر کے یعقوب پنجم روزندی و خست تائیں
 سن فرمان پدر زینب کر وی عرض ندا تائیں
 روئے عمر اساوئے تائیں وے گیا ویرے پیارا
 جس روزن بھین میرے تائیں امر منع فرمایا

ماواں پڑواں بھراواں نالوں بھیناں ویرے پیارے
 جے یوسف نہ واپس چلسیں پاسیں کہ بہتیرے
 آپے تھیں بھین بیجاری بیشک سچی آہی
 جنگل و چہ اکلیاں تیں بھین کچھ نہ بنناں سرنا
 تیرے کو لوں رکسن تائیں جنگدیاں بلا تیں
 رب ار مصلحتی رب ار مصلحتی رو رو کرے پکاراں
 جہاں گماں و چہ سستی ہوئی ہن جا عمل کماواں
 دینا تے ہن ساوے کو لوں مڑ کے کسے نہ جانا
 کوئی نہ واپس ہوں ویرے روئی تے پھتا سی
 چل یوسف ہن مرحلہ گھرنوں پھر نہ مڑ یا جاوے
 سو واری سمجھایا زینب ذرا خیال نہ آیا
 اوڑک ہو آرزو بی بی یوسفنوں فرماندی
 میں بھی وامن چھڑساں تائیں روز قیامت تائیں
 جنوں یوسف پوچھے نال پستی جاوے
 بھایاں جاتا بھین اساوڈ کم و کاٹن آئی
 کس زینب نوں خاتون بھیناں کدی باسراپاں
 ایسے گل کہہ کے بھناں بھایاں جلدی قدم اٹھا کے
 زینب تے یعقوب پنجم روزدے رہے اکھا تیں
 زینب لگے جاوے لگی منع پدرزی ہوتی
 پر اوہ چوں چوں سنن آواں تیز کرن رفتاراں
 جے یوسف وں لگدا میرا کہہ نہ جاوے ویرے
 میری آس رہی سب چھے میں تر بانی جاواں
 نہ روز زینب نہ روز زینب صبر نہ مول گوا تیں
 صدقے جاواں یوسف باہجوں میں کیوں وں تائیں
 توں بھی رو میں ہیں بھی روساں روسی عالم سارا
 ایہ روزن ناما جی عمر اں رب تیرے پرے پایا

کے تے میں جد پانی مزگاں شربت و دودھ پلاون
 لگے تے سارے نام میرے تھیں جاون صدقے وارے
 کرن روایت جین ول یوسف و نچ پناہ پکڑ بندہ
 منہ سردار سجایا بجائیاں نیل پتے ہر جائیں
 ایسی سخت مصیبت اسدن حضرت یوسف جانی
 قدم ہتھال تھیں زکڑک پوندی جال ایہہ ذکر لکھ بندہ
 جتھے چاٹ لگے یوسفنوں قدرت ظاہر تھیں
 انگلیاں کھپ جاون وچے ایسا سخت مریدے
 تنگی پیریں یوسفناہیں کنڈیاں آپرہ ٹراون
 تازک نلیاں نازیں پدیاں قدم نہ تنگیوں چلیاں
 خار و خار و سن و جہر پیراں خون قرار نہ پاوے
 ہک پیراں چہ زخم تے دوچی ساٹے ریت نھلا ندی
 بچے پرواہی و لیکھ فرشتے سنگن کھلے پناہاں
 ننتاں کر کے حضرت یوسف آکھے بجایاں تائیں
 کیا نقصان تساوا کیتا کیمرا عیب کسا یا
 بابل جاپو تھے میرے کوئی قصور لگاؤ
 جو جو باپ نصیبت کیتی کرنے وقت تسانوں
 ربدانوف کر و کچھ بجایاں پوری امت سنہیا لو
 ترے لے لے بجایاں اگے یوسف کرواناری
 کتھے گم پیار تسانوں کے قول قرار ہروے
 اوہ یوسف ہاں ہیں جسوں ننتاں نال لیا کے
 اوہ یوسف ہاں ہیں جسوں تلکے نہیں نہ تھکرے
 اوہ یوسف ہاں ہیں جسوں کووی کوچہ کھڑا یا
 اوہ یوسف ہاں ہیں جسوں میں بہو ج رونڈے
 ایسے خاطر بابل کو لوں آندوے میرے تائیں
 جے کر خبر ہوندی اس کلدی کرنی لکھ بھرانوں

ہن پانی وے بدے مینوں سخت جواب سناون
 ہن مینوں قربان کرن وے سبھناں بلھے باکے
 اوہاگوں بار چپیراں پاسے لال کر میندا
 جنول جاوے ماراں کھاوے کوئی چھڑاے تائیں
 نال ہونگی چونکر اس تے حالت کربل والی
 اینوں حال ہو یا یوسفنا چنبہ جو پیر چھڑ بندہ
 نال ہونڈے اللہ اکبر اوسے جگہ لکھوے
 کن سروژن وال ترورژن بگروں چوکاں وینڈے
 جیوں جیوں یوسف راون لکھنا تھیں تیروں وراون
 درواں بلیاں سوراں سلپاں نال ہونڈے گلیاں
 جتھے قدم و ہر بندہ یوسف و ہر تی رنگی جاکے
 تر جہاں پیروں و ہر پیر و ہر پیراں کھاندی
 ایڈر پیراں مقبولوں نون بلن با سوجہ گناہاں
 کس تقصیروں میرے تائیں وینڈے نہیں ہن ہن
 کس رنگا ہوں میرے آپرہ اتنا نصبت آ یا
 جرم تھوتی کر کے بیشک مینوں کو کھ پوچھاؤ
 اسدے بدے ایہہ کینھال پیراں سناون
 اتنی سختی کیے مینوں نہ عذاب دیکھا لو
 بابل جاپو حال میرے رحم کرویک واری
 کی ہو گیا تسانوں تائیں کیوں کہ نہیں شفقت کرے
 اوہ یوسف جسے کارن سو سو جین کسانے
 اوہ یوسف ہاں ہیں جسوں زندیاں ویکھ سکدے
 اوہ یوسف ہاں ہیں جسوں کھدے شوق سوا یا
 اوہ تھیں جو دکھڑے میرے تک تک راضی ہونڈے
 وے قصدیے ہاں اسنوں کرساں ماراں تائیں
 کردی نہ اوہ نال تسانوں لگے میں کتوں جاواں

بابل جابو رجم کما یو ایڈ انہیر نہ پایو
 کر کر عجز بھراواں آگے یوسف حال و نجا یا
 بھایاں نون کچھ اثر نہ کر وی یوسف دی بھائی
 ہوتا طاقت اور ک یوسف جھڑبا اوپر زمینے
 آگن لگا کس تیرا تیں ڈگ ڈگ پیاد کھا دیں
 چھوٹا ہو کے نال اسافرے کر وار میوں ولیری
 چھوٹے سفنے بابل آگے رہیوں جوڑ سنا ندا
 کتنے گئے اوہ دن جن تاکے سجدہ کرنے والے
 چھوٹیاں لاناں مار کر اسن باب مرید بنایا
 آج کتنے اوہ بابل جسدرے مان تیرے دل بھاکے
 آپ قریبی نہیں پدر و اسانوں وور سٹاپوں
 طعنے بھرا کاں سن سن یوسف رووے ڈھاٹیں ہاں
 شربت چیرا یوسف کارن بابل نال چوایا
 طعنے آتے سزاخان آگے کرے یوسف تائیں
 ایویں کہہ کے کتیا آگے ڈال دتا سب کھانا
 جان یوسف اوہ بھرا ڈوٹھا کوزہ شربت والا
 پھر جو لیے روٹی اسدی کتیاں پیش و گائی
 آیا یا ورسے وچہ بابل کر و احمد ربانی
 وہ نوین چیزاں کتیاں آہیاں باب جو لے بھایاں
 تیر بھالیں ہن باقی رہیا دیکھاں کوں مرین
 زندگی وی امید نہ بیوں ہرگز رہ گئی کوئی

نام خدا کے کول پدر وے ہکواری لے جاہو
 ہائے افسوس بھراواں تائیں ترس خیال نہ آیا
 جیونکر قبراں ہن لے رہن مرادوں خالی
 نال نعتے شمعون ڈگے نون لت مارے چہ سینے
 باپ نہیں ہن بلدا تینوں جے سو کوک سنا دیں
 سدا و نہاں جن تاریاں تائیں کرن حمایت تیری
 آج اوہ بابل تیر تیا تیں کیوں نہیں آن چھوڑا ندا
 آج کتنے اوہ سمجھ جنہاں سر سجا کے وچہ ڈالے
 ساڑی طرفوں دل بابل ڈاکر کے مگر سٹا یا
 جیوں تدھ بھکی کیتی ساڑی بدلے لیساں ساے
 آج اساوڑے تالو آویں کتنے وا پھسل پاویں
 ولول بھائی چو کاں دیوں ہن کیوں بولیں تائیں
 یوسف نون دکھلا کے بھایاں کوزہ بھن گویا
 بابل دیالڈ کیا پترا شربت پینا تائیں
 یوسف ڈاکر ہوس نہ چلے روزے کھلا نما نا
 کیا کہاں جو اسدے اپر گذر پانم و احسا لا
 سویے بھی سخت مصیبت یوسف اپر و ماہی
 کہند آج نصیباں وچوں اٹھ گیا و انہ پانی
 دونوں انہاں نعتے کر کے میرے کموں گویاں
 جیونڈیاں لیجا سن گھر نون یا کہ سروں مرین
 ہائے افسوس زیارت پیودی مول نصیبت ہوتی

شعر

جنگل میں چھوڑا لاکے پریشان بنا دیا
 کانٹوں نے میرے پاؤں کا چمڑا اوڑا دیا
 ارض و سما نے شور مٹا سفا چیا دیا

افسوس بھائیوں نے میرا جی جھلا دیا
 کیسے چلو میں وشت بیاباں میں یا الہ
 رونے لگے ملک بھی میرا حال دیکھ کر

آویکھ میرے حال کو لے باپ ہر باں
 کرتے تھے جو سلوک وہی بد سلوک ہوئے
 کھانا دیا تھا تو نے میرے نقل کے لئے
 جیسا کیا تھا بھائیوں نے سیری بھی نہ کریں
 پانی بھی یاں تو پینے کو ملتا نہیں مجھے
 کس کو سناؤں حالت اپنی میں لائے لائے
 دکھایا ہی تھا حق نے مقدار میں دلپذیر

یوسف تیرے کا بھائیوں نے سیدنا دیا
 الفت کا سبق پڑھ کے انہوں نے بھلا دیا
 کتوں کو بھائیوں نے وہ کھانا کھلا دیا
 شربت کا شیشہ توڑ زین پر گرا دیا
 اس تشنگی نے حلق بھی میرا سکا دیا
 قہمت نے آب اورانہ وطن سے اٹھا دیا
 بلبس کی طرح مجھ کو قفس میں پھنسا دیا

قصد کروں براور ان برائے قتل یوسف علیہ السلام

ایویں حضرت یوسفؑ روئے ولد سے ہوز نکالے
 دور رہے ولد اور ولانے رہیاں دلیں مراواں
 ظالم چور حسد و اولوچہ بیٹھا مار پھسلاں
 گامندے پھرن زین جنگاری او ہلا لے نہ کافی
 کرن قیاس دیوچہ یوسفؑ اوتھے مار یا جاوے
 نو کو بانوچہ جنگل روڑے جگہ نہ بچے کوئی
 جتھے قتل کرن دی خاطر دیوچہ قصد کہ بندے
 او تھوں کرک اگیرے ہوون بھانن ہوڑ ٹکانا
 تاں جو سخت بہاڑا گوں ہاک نظر انہانوں آیا
 آدم زاد نہ لھے اوتھے چیرنہ بولے کافی
 کول بہاڑا گے جتوی لے پیغمبر وے جائے
 لے پیغمبر زاویو ایٹھے ہر کر وٹل جاوے
 کی بریائی مونی استحقیق عیب تصور ستارو
 ہے توفیق ساڈے تائیں خون بھراوا کرنا
 میرے سامنے خون یوسفؑ ول تسلاں خیال و ہرنا
 جے تلوار یوسفؑ کے کارن کہتی تسلاں اگیرے

جیوں جیوں بہن درد کشا لے ویندا بھراو با لے
 بھائیوں اسنوں دشمن جاتا کون سنے فریادوں
 کر کے قتل ہاروہ بھائی آن وٹے وچہ پھسلاں
 جھاڑی جھاڑی پھرن تکیندے قتل کریں سجائی
 جتھے چڑھی نہ پھڑکے کوئی بندہ نظر نہ آوے
 ساریاں صاحبزادیاں تائیں بہت حیرانی ہوئی
 دیکھ او نہانوں جھاڑ جنگل کے پتھ ووتیاں ویندے
 بول آواز کرے اوہ جگہ ایٹھے ظلم نہ پانا
 و مشتناک او جاڑ تھامی جھاڑاں جھرمٹ پایا
 اوٹھے قتل کریں یوسفؑ بھایاں متا پکائی
 اگوں بول بہاڑا و نہانوں رو رو عرض سنلے
 ناحق ویسے پیارے تائیں نہ تلوار چلاوے
 وورے چلو وورے چلو میرے کول نہ مارو
 ساڈے کول نہ طاقت اتھی دیکھ اسان نہیں جرنہ
 رہتھیں ڈرنا قتل کرنا اوڑک اک دن مرنا
 یوسفؑ نالوں اگے ڈر کے پڑنے ہوسن میرے

کوں میرے جے یوسف تائیں زخم زہہ کسے
 جاواں نگھر زمین سے اندھک پل رینہ لاواں
 وقت کتے بجاوا سنوں ویکھاں نہیں سریندا
 جادوں پہاڑ سنائی ایہہ گل بھایاں مت نہ آئی
 اگوں بھی ایک شیر اونہا نون بلیا روزداروندا
 یہی اس شیر نامے دوروں اتنی بات سنائی
 سخت وہاں تسکے کاپر آوگیا اس پاروں
 جے یوسفنوں قتل کر سوسا سدا خون نہ پھسی
 دو جا برکت میں جو کھر جا جاسی اٹھ تم سائی
 پنجواں رہنہ بخشہ اسنوں ناتق خون جو کر وا
 لے یعقوب نبی سے جاو یوسف قتل نہ کرنا
 کرن رعایت شیر اونہا نون جہاں ایہہ عرض سنائی
 پھر نہ امیندے جگہ قتل دی تھا اون چھلے کوئی
 بے فرمانی کرن رہیدی جس جگہ کوئی جاوے
 دھرت کہے نہ میرے آپر ایسا فعل کما میں
 جاواں نس فرشتے استھیں دور ایمان ہو جاندا
 گنڈیاں کو چے رین روزائیاں بڑا ہو جس جانی
 چوریاں یاراں لوں کوئی اپنے نیرے ڈھکن نہ ویندا
 اینویں بے فرمان خداوے ہر جا پھرن وہکیندے
 سنو حقیقت چونکہ اگوں یوسف نال ومانی
 ہشتناک اگوں ہک جنگل آیا نظر اونہا ہاں
 گھوکن بھور چو اپن طرفیں ہر پاسے چپ ہوتی
 ویکھ اجاڑویران تہامی جگہ پسند آوے
 یوسف تدروں بھراواں تائیں روز عرض سداوے
 مڑکھڑو بکواری مینوں بابل چسل ملاوے
 بھائی اکھن وقت ملن دایت کیا تیرا

ٹوٹے ٹوٹے ہو کے میرا پتھر جسم ہو جاوے
 بے پرواہی اور بکیر پیدی اتنی دہشت کھاواں
 قسم خدادی میرے کول اتنا بھار نہ چیندا
 اوکھوں بھی پھر کھسک گئے چلے سوری جانی
 آکھے ہائے میں کدے نہ ڈکھا ظلم ایہہ ہوندا
 نام خداوے فارونائیں بابل جایا بھسائی
 ترس کرو سکین وچارا تا مارو تا مارو
 اول اس بن باپ تشارا سو کوئی نہ پھسی
 تیر بھامال نہ رہی چوتھی جگہ ہوتی بد نامی
 چھپواں سر اپنے تے چا مو بھارا روز حشر وا
 رب تھیں ڈرنا اوڑک مرنا آخر لیکھا بھرننا
 پھر بھی صاحبزادیاں تائیں ترس نہ آیا رانی
 چونکہ اوگنہاراں تائیں کتے نہ بلدی ٹھوٹی
 حضرت کہیا اوا جگہ اسنوں لعنت پاوے
 انبر آکھے حکم ہوتے ناں تلخے گراوسا میں
 رب رسول بے راہ مو جان کسے نہ اسنوں بھاندا
 بریاں زاہر کوئی دشمن جانے سب لوکاں
 جتھے منج نکھاوون اونا دوروں دفع کریندا
 وہیں جہانیں دشمن ربدے چوریاں وانگ میندے
 ماروھ گانے ہورا کیرے لے گئے اسنوں جانی
 اکھن لگے ایہہ جا چنگی ایٹھے قتل کراواں
 اس جنگوچہ اونہاں باجوں مور نہ وسدا کافی
 قتل تیاری کر یوسفدی ہتھ دونوں بدھبونے
 بابل جایو حال میرے پر رگم کسا با جاوے
 اس تھیں کھے میرے تائیں کرنا قتل بھراوے
 مارکٹارا تھائیں تینوں کرساں بھرا بھرا

اوہ بن گو و پدردی تینوں سے نہ خوشیاں لولی
 بن بابل وی کھیں وڑکے نہ وڈیا یاں کر سیں
 ہرہ جن تارے سج سے تینوں بن نہ کرن کہیں
 شفقے والا عاصا تیرا بن نہیں ہوندا ہر یا
 گذر گئے اوہ وقت سکھاں سے بن دکھاں آویں
 بن بابل سے ملنے والیاں رکھ نہ دل وچہ آساں
 لگے گو و پدرد وچہ جوندہ موجیں عمر گذاری
 اوٹا ملنا کافی تینوں روز قیامت توڑی
 ترو یواری بابل تائیں رہیوں جدا گل لیندا
 سن گلاں ایہہ یوسف کیا مار غماں ویاں آہیں
 ثابت کر یو میرے اوپر کی میں جرم کسا یا
 جے کر سووے ذمے جرم ثبوتی کوئی
 نہیں تاں اینویں ناخنی میرا سیں نہ مول تارو
 میرے اپر تساؤ کیوں نہ ہم نہیں جے ہوندا
 میں مویا تاں اوہ بھی مری وچہ فراق تو لیندا
 جو تیرے سب کتے یوسف بھائیاں سنی نہ کافی
 یوسف کول روئیل بہاروے جان لوکا وں آیا
 پھر سواری دل ٹھا یوسف بھائی بھائی کرا
 جیں ول جاوے دھکے کھاوے پھر زاوچہ ایٹھا
 قدرت رب ذی ویکم یوسف لوں زوں بستم آیا
 جہوں پہوزے یوسف تائیں ہسڈیاں ڈٹھا بھائی
 اس حالت وچہ تیرے تائیں کیوں کر ماسا آیا
 تاں پیار ہووے کہیا پھر یوسف سے تائیں
 اسیں رواواں تیر تائیں تے توں مڑ بھی سہرا
 تا یوسف فرمایا ایہو بات ہسا وں تاروی
 بہت بھروسا اوپر تساؤے آنا میرے تائیں

چھوڑا میداں مڑلنے ویاں رہو مرادوں خالی
 ایسے بار اجاڑ وچہ لے مندیں حالیں مڑ سیں
 گو و پدرد وچہ نازاں والیاں خواہاں آؤ سن ناہیں
 سک گیا اوسے دم ورا قدم سفر حد و صہریا
 مڑکوں توں جس دم بابل ساڑے مال نہ لایوں
 گلٹے چھری چلا کے تینوں وارے مال رلاساں
 اسدا بھی ارمان اسانوں رہی عمر اساری
 اکوں تالیں جے تیری اجہ اسان بندہ چھوڑی
 اوٹا ملنا جان اخیر ی بن کوئی بن نہ ویندا
 جے من میل پدرد تینوں وچہ نصیباں ناہیں
 کپھری گلوں تساؤ تائیں اتنا غصہ آیا
 تاں ہی ایہہ تیرے پریشک واجب ہوئی
 رحم کرو میں عاجز آئے ترو خدا بخشے یارو
 پیو اپنے واکر و محابہ اوہ مڑ جا سہی روندنا
 اسدے پاروں چھوڑا و مینوں منوں نام کہنیدہ
 کڈھ چھری منہوں بہارو آیا کر کے دھائی
 مار روئیل کماچہ اکوں منہ سے بھار وگا یا
 اس بھی دھک پچھا تاں سٹیا مار یا سبک تیر ورا
 تروں تینوں پورا یوسف تائیں ناہیں مہاں جیندا
 اتنیاں بھائیاں زچوں تینوں کسے نہ مول چھڑا یا
 چکن لگا وں اسے یوسف کی گل چیتے آئی
 ہے اک ایہ بھی لڑ پو شیدہ یوسف سے فرمایا
 اس سے زوی حال حقیقت تینوں بھی سمجھا میں
 کس گلوں توں مہیوں یوسف کیوں سانوں نہیں وندا
 بھائیاں سچوں پیار لوں آں جہاں وی بھاری
 رب صاحب اوچا وڑ میری کیتی بھن ازا میں

جسویے میں ٹریاکھم تھیں بات دے دے وہ چہ آئی
 میریاں بھائیوں جیڈ بہادر و دنیا و چہ نہ کوئی
 آئے کہیں چہاڑ متقابل جوانگ بروت اڈاون
 اتنی طاقت ولے بھائی نال میرے ہمراہی
 کیتا سی میں دل اپنے وجہ اسدن مان تساڈا
 واہ سبحان اللہ ارج قدرت و سیارنگ نرالا
 او ما بھائی مارن لگے دل و چہ بور جنہ ساندی
 ہائے افسوس جے اسدن میرا ہوندا عقل نکالنے
 ربدی بدویا ونہ رہیم بھایاں اوٹ کھڑا فی
 خالق ادر چھڈ کے چہڑے مخلوقاں ول دھانے
 اس گلوں میں ہسیا یوسف کہیا ہوتے تائیں
 نیکی وی امید جنہاں کھتیں کرن لگے بریا یاں
 جاتا سی جو دشمن کولوں مینوں ایہہ چھڑا سن
 میں جاتا بھائی میرے بنسن تکیہ پر ناں
 کر کر باتاں یوسف رووے ویلے یاد کریندا
 آیا رحم ہوتے تائیں سنی خداوند زاری
 اجا میرے پاس شتابی جے توں یوسف ڈردا
 اچراں توں شمعون بہادر چھڑی چھپا کر بیابا
 کرے دلا سا یوسف تائیں تے موہوں فرما کے
 جیوں حضرت ذکر باتا تائیں ملی پناہ شجری
 دو جے بھائی مارن کارن آون کر کر دھایاں
 نہ مارونہ مارو اسنوں ہے ایہہ جگر ہمارا
 جے کر او سنوں مارو پہاوں مینوں مار گواؤ
 سن بھائی فرماون لگے عجیب تیری زانانی
 لٹکے دیاں فریباں آپر ہو بیٹھوں مستانہ
 اول آپ اقرار کیتوئی اسنوں قتل کرا ناں

کہہ اظہر میر تیا میں جسدے اتنے بھائی
 شیر انوں پھڑ چیر سٹیندے اتنی قوت ہوئی
 بیجاں سنے درختاں تائیں باہر پٹ و گاؤن
 کیا مجال کسیدی میں ول ویکھے نظر تباہی
 ہائے افسوس شیطان بھلا یا عقلوں رہیا ڈوراڈا
 ارج او ما میں پیامر نیدا اتنیاں بھایاں والا
 امر مقدر نال کسیدی چاؤڑ پیش نہ جاندی
 اللہ اپر توکل رکھدا پاندا فضل ربانے
 خیراں دیول آس لگانی تاں ایہہ سختی یائی
 کدی مراد نہ ملے تنہا انوں روٹے کھرن نہانے
 عجب تماشا نہ نظری آیا واہ قدرت واسا میں
 واہ سبحان اللہ ارج جنگی مدد کیتی بھایاں
 نامی خیر جو جگہ کے باہر خود دشمن بن جاسن
 نامی خیر جو غیرت ربدی ایہہ تماشا کرناں
 کول یوڈا صلوة اللہ اسنوں پیاتکیندا
 یوسفنوں فرماون لگانہ زو حسان پیاری
 انشاد اللہ تیر تیا میں سن کوئی قتل نہ کروا
 پکڑ ہوتے یوسف تائیں دامن بیٹھ چھپا یا
 قتل کرے جو مینوں پہلوں میری جان گواؤے
 تیوں یوڈے یوسف اپر ڈالی نظر ہری
 بھناندے ہتھ روک یوڈا کر دلا مال روہایاں
 جسدے بیٹے اسیں اوڈا ایہہ بھی پت پسیا سا
 اک اگلا مارو تائیں کر یوڈے بھراؤ
 مارن آکوں آپ میریوں کیوں چا عقل گواؤی
 سن گلاں بھل پیوں شتابی ایڈا وڈا سیاں
 سن اقراروں منکر ہو کے لگوں مٹن پچھایاں

کرکھا یا داؤہ وعدہ اپنا جیوں ہو یوں اقراری
 پر یہاں نوچہ اقبالی ہو کے مرد نہ جیہہ و لائن
 زناں واکم ضد نہ چھوڑن مرد نہ سٹھوں جانے کے
 توں جو سخن گھرے وچہ کتیا کرہن عہد و فانی
 کہے ہو ورا سخن اسٹا اسٹوں قتل نہ کرناں
 جنگے عہدوں جو کوئی مڑوا ہوندا اوگہنارا
 ایسے عہدوں مڑن بھلیرا جس وچہ زوئیں گھاٹے
 چنگا کم ایہو جو اس محضیں آؤ باز بہراؤ
 سبھاں کھائیاں یوسف کارن بہتا زور لگایا
 بے امید ہوئے جس ویلے لا بھٹکے سب واناں
 حد کے اوپر ہووے آئے چھڑیاں چائی
 نظر غصے دی طرف ہووے حد پر تانی بھایاں
 لگا کہن بہراواں تائیں عرض سٹواک میری
 خون نام سدا سو جب وچہ خون تال سر چہ ہی
 ہووے رساں جو نیتسا نول جیکر مارنا چاہو
 کڑھ لے جان سٹھوئی یاوچے ژب مرسی
 کہے ہووے اینویں کرہو جیوں میں عرض گذری

قولوں مرد نہ ٹھہرے چہڑے سخن کرن اکواری
 جیکر ضدے چڑھیاں ہویاں زناں باز نہ آون
 کر کے سخن و نجاون چہڑے اپنا بہرم گواندے
 جیتوں آپ نہ شامل ہوویں چھڈیوسفنوں بھائی
 جیکر قتل کرسیا سنوں میں بھی نامے مرناں
 مندے عہدوں مڑنوالا رب واپنے پیارا
 ویا دین و نجا کے کھرا بیٹھا تلپاں پھانے
 نہیں تا حاضر جان بندیدی مینوں چھڑی و ناؤ
 ایسے مول ہووے اس زوال نہ اک و کھایا
 جان کے جوہن یوسفیاں مول نہ ملدیاں باناں
 پہلوں کر و شھیدا سے نول رمل سارے بھائی
 سمجھ گیا جوہن ایہہ گکڑاں رور کے زری سر آیاں
 جے یوسف نول قتل کرسیو کر کے ایڈ نہ لیری
 مومن نول جو قتل کرسی سدا جنم سڑسی
 ہتھیں قتل نہ کرہو اسنوں کھوہو پوچھ وگا ہو
 لہسی الگھ اسٹا نے لگروں رب چنگیائی کرسی
 جیو نہ سورت یوسف اندر زجر کر کے رب ہاری

قَالَ اللَّهُ تَعَالَى قَالَ قَائِلٌ مِّنْهُمْ لَا تَقْتُلُوا يُوسُفَ وَ أَلْقُوهُ فِي غِيَابِ الْكَبْ
 يَلْقَئَهُ لَيْفُ السَّيِّئَاتِ أَنْ كُنْتُمْ قَاعِلِينَ ۗ

قتل نہ کر یو یوسف تائیں آکھیا آکھولے
 یعنی کوئی بدیسی ویسی آپے پیا کڈھ بیسی
 اصلی عرض تشاری ایہا بابل کول نہ جاوے
 یا مرسی یا کڈھ لیجا سی راہی پاند ہی کوئی
 نہ مویا تا اللہ جانے کدی ہتھیں آسی
 پھر بھی پورا ہوگ تشارا جو کجہ مطلب ولدا
 کر کے زولوں قیاس ہووے ایہہ جو نیت نیائی

ڈال و بہو وچہ ڈل پرانی راہی کوئی نکالی
 جے کرہو تاں اینویں کرہو مولا خیر کرسی
 جے وچے مر گیا تا ایہہ گل سب ہتھیں بہتر ہوئی
 جے کھوچے وچہ سٹیا سنوں پھر نہ خیری آوے
 جسے کون کڈھ بیسی اسنوں کس پاسے لیجا سی
 نہ کنعان اندر پھر آؤندا نہ بابل نو ملدا
 رکھ لوے جے رب یوسفنوں اسٹھیں وڈو نہ کوئی

بھابھوں بھی بھائی ایہہ گل ایہہ گل آکھن اینوں کرہاں
 کروا عرض بہا لوں تائیں بھائیو کھوہ نہ سٹو
 واہ واہ مزہ شہادت والا جے مر ورا تلواروں
 قید عمر دی مہیکے کوہوں کٹی مول نہ جانہ ی
 ساری عمر قہیے جالاں جے کھوہ ڈالیا جاواں
 جے کر باہل ملے نہ مینوں کھوہ مٹن موت بھلیری
 بڑی جدائی باہل والی میں منظور نہ کروا
 ایس انہیہ کے کھوہ مٹن مینوں ملے جے کہل انہیہ
 رور یوسف کرے پکاراں بھائیو رحم کماؤ
 بھائی پکار کھوہے فل چھکن عرض نہ منن موٹے
 جیوں جیوں بھائی کرن آگیرے یوسف بٹے پریرے
 بھائی تائیں معلم سونڈے جیکر حال اگانڈے
 جے یوسفیوں معلم پونڈیاں کھوہ دیاں موز بہاراں
 جے پتھوٹی بیوں ہونڈا معلم حال پتر نہ
 اسے پر عیب کسیدیا ورفہ مول نہ کیتا سائیں
 باطن ہکمت کسے نہ معلم نہ یوسف نہ بھائییاں
 وچہ تفسیر امام غزالی ایہہ سب ذکر لیا یا

فکر سیادل یوسف تائیں ایہہ جگہ کیوں کر جہاں
 جیکر سر برتسین نہ رہندے کے لے تیغاں سر کٹو
 پکار و تیغ ہتھان وچہ میرا جلدی سیس اتارو
 استغییں بھائیسی چڑھناں بہتر جان ہوو جوب وانڈی
 اکیلی تنگی لے جے تیغوں موت شہادت پاواں
 وچہ جدایاں ترفن نالوں کج جاسی جند میری
 جب لگ جیساں پانیاں مارا دور و پھر ورا
 پھر دکھاں ملے جیوں کوہوں ہو سی بہت بھلیری
 یارو یا پاس پدر کے مینوں موڑ لے جاؤ
 اوہ ہتے ایہہ اک اکلا کون سوال قبولے
 کیا جانے جو اس کھوہ وچوں طابع جاگن میرے
 کہ یوسفیوں کھوہ وچہ سڈے سروں وچا کے جانڈے
 چھالاں مار کھوہے وچہ وڑوا کانہوں کھانڈا ماراں
 لینا سائیں نہ لیدا سنوں اوے ویلے مردا
 جسنوں چاہے تھوڑا ہتھار پیکے کہے کدا میں
 ول کھوہے فل آندا یوسف زیدے مار کٹایاں
 سنوں حقیقت جیوں کر بھائییاں یوسف کھوہ وچہ پایا

در چاہ اندا ختن برادران یوسف علیہ السلام

کیا تقریب لکھاں اس کھوہدی بھو یا جیوں کھانٹیں
 تیغ معین الدین لیا نقرہ کار وچہ سائے
 شہر معمر تھیں آستہ جہڑا آوسے طرف ندینے
 ظنلا آسدا آوسے ناہیں پانی نظر نہ آوسے
 جبہ الخزن بناون اسنوں کھوہا ورو غماں وا
 سب اٹھوچیں زہری اس وچہ پور پورا آفاتاں
 پانی آسدا تیغ اچہیا کھرانے کھوہ رطاں وا

ویکہ کتا لویں حالت اسدی ڈگ پٹی فلم ہتھیاں کھن
 جنگو وچہ اوہ کھوہا آسا رسن جھار ڈاوسے
 اس رستے پرسی اوہ کھوہا وچہ او جہار نہ مینے
 ورو رہینا ندی واہ نہ چلے ویکہ نظر جل جاوسے
 پاوسے نظر اچانک جہڑا دل اینوں مر جاندا
 میں راتہ بھری نالوں اسدیاں لمیاں والماں
 اک گھٹ بھریں باہر بیٹوں آندرا وچہ وگا تدا

بد کوئی نہ دسن لائق نام لیاں دل تروا
 جیوں ظالم دی چہر و چالے ہوندا سخت پھیرا
 و تیا واراں ویاں دلاں بختیں پیٹ اسدا وہ کالا
 مغرور اندی آکر نالوں اُسدی دودھ کھرتی
 سی شداد بنایا اسنوں اپنے وچہ زبانی
 ایل ایمان کارن کاغز زورخ اوہ بنوایا
 نال ڈراوے کیئاندے اس دین ایمان و نجائے
 اٹا اوہ کنگان باہر پنڈا نواں کھٹاں دا
 سٹن لگے اس کھوہے وچہ حضرت یوسف تائیں
 سر پیراں تک لاہ لیونے گل پوٹھا کی تروا
 کپڑے لاہن لگے جو بیٹے یوسف عرض گذاری
 کفن نصیب اسانوں ناہیں زمین زیہو پوشا کی
 مقولاندے تن وے کپڑے لایے جانے ناہیں
 پور نہیں تال گدا کر تے رہن دیواک میرا
 اوڑک لٹا لے جاے سارے تنگا کر کھلوا یا
 طعنے دے دے آکھن سدن سجدہ کرنے والے
 سدھے اوہ ونہیہن تارے تیرے وڈے پیلے
 میں اسدا کرک اوہ تیری ٹپیاں جہاں پڑیاں
 اچ کتھے جو سانوں پردہ تینوں شاہ بناندے
 یوسف چپ بند ہے لنگ باہاں کوئی جواب نہ کرفا
 غیر خدا نول پوچھن جہڑے چاہن مدد باری
 سد لیا ہو گویا اندر تھنوں رہے یو جنیدے
 اگوں کوئی جواب نہ دسین زور و بھرن گھوڑا لے
 غیر خدا نول پوچھا جہاں لہن دوزخ سڑوے
 سدو حقیقت جہڑیوسف نول بھائیوں رستہ پایا
 ملک نورانی تک آسمانی آئے وچہ حیرانی

کدی دماغ نہ سقترا ہووس جو اس دا گھٹ بھروا
 بیویوں وانگ انہیرا اسدا بلکہ کجھ وز صہیرا
 پورا پورا اہل شرک دی دعوت کرنے والا
 کیا کہاں موجودا ہدیوچہ ہنر حمت ہر سختی
 اک ہنر ہتے زور سو برسوں بھیاں اس زبانی
 جہڑا اسنوں کرے نہ سجدہ جاندا وچہ وگایا
 کئی نیراں عاشق رب اس وچہ سٹ سراسے
 گھوڑا گھٹ مصیبت بھریا اچڑیا مدتوں دا
 وے دے جہڑے کان آکھن لگروں جا پووش بلائیں
 بدلاں بختیں جن فارغ ہو یا نیکی لٹ حسندی
 نام خداوی لاہو ناہیں میری وروی ساری
 ایہو کھن نہالے رہی مسماں وچہ غمنا کی
 انہاں کپڑیاں وچہ و فداون لوک شھینداں تائیں
 جیوں جیوں یوسف نقل کر دیا پاون زور و میرا
 مشکاں باہیں بھٹ یوسف نول وچہ کھوچے ٹکا یا
 کپڑے ان پناہن تینوں زمین پوشاک نولے
 خواہاں دیوچہ تیر تیاہیں سین جھکا ون مارے
 اچ کتھے اوہ جنیدے سر تے نول کر دیا یا یاں
 اس و کھوں اچ تیر تیاہیں کیوں نہیں آن چھوڑاندے
 ایہو حال ہووے گا جس دن ہووسی روزہ شروا
 ہر روز قیامت پکڑا ونہاں نہیں کسی اللہ باری
 اچ نساںوں دوزخ وچوں کیوں نہیں آن کدھیندے
 جیوں جیوں دوسن تینوں تیوں دوزخ سخت فنکجہ چاہے
 اک اللہ دے پوچھوئے بھج بھشتیں دڑوے
 شالہ دشمن مال نہ ہووے جو اس مال و عھایا
 درودن صفاں بنا کر دون ہون کھلے الہانی

چاک ہو یا تک جگر زیندا کنیا عرش ربانا
 جیوں دریا وچہ زندا ہو یا کنڈھی نوں پکڑیندا
 ڈول وانگوں وچہ گیا ڈولاندا پیش نہ کیوں کاٹی
 ہوئی ہوئی چھوٹے ہڈیاں ضرب لگے تس نا میں
 اورک کٹیا سے تائیں بھدیاں نال نخصبیرے
 باقی واسب نال اولائے لگیا یوسف تائیں
 اک اوہ بھائی جسے رسد اوہ والوں کٹ سٹیا
 جگے جیوں کوڑا نہا نڈا ایسے ویر جنہا نڈے
 بیوں کوئی تعجب تائیں جس نے گھر آ رہا
 چونکہ نال میرے اوہ کرے اللہ مالک جانے
 پاسی تہر تہا نڈے دل تے خالق پاک سچا واں

ویندے پھر لکا کھوے وچہ کر کے زور دھکا نا
 پکڑے یوسف کھوہ ویاں بنیاں اتوں ہتھ گھٹیندا
 زور سے نال بھراواں سھیں کھوہ وی بنی چھرائی
 آئی لچ پھوٹے سھیں شرم پیا اس تائیں
 بھائی مڑ مڑ آکھن اسنوں کیوں نہیں چھڈا جسد
 جتنا رسد ہتھ یوسف دے آنا رہیا او تھا میں
 اک اوہ ویر جو پکڑے نوں زور ویر پلٹیا
 بھیا پانڈی گل دس بلینوں جگرے دھن جنہا نڈے
 لوک تعجب کرن جو بھدیاں ویر کیوں کھوہ پایا
 میرے بھی متزیرے بھائی اینویں بیسے رانے
 بس پذیراٹھا ک قلم نوں نہ کر گلہ بھراواں

مسئلہ

اینویں حکم ازل دا آنا اونہاں دوس نہ کوئی !
 ودھ گھٹ لفظ کسید حقوچہ ساھیں کہیا نہ جاندا
 بن توبہ جے مویا کدیں روزخ دھکے کھاسی
 وچہ محبت فرق نہ پایا ہر دا نوکر رہتا

یوسف دیاں بھراواں کولوں جوگ تاخی ہوئی
 جیوں یوسف دا ادب اسانوں اینویں ادب تنہا نڈا
 جو ہک ذرہ یوسف پاروں تنہاں ادب گواسی
 اہل سنت دا ایہو طریقہ ودھ گھٹ کسے نہ کہنا

آدن جبریل علیہ السلام درچاہ وفضائل یوسف علیہ السلام

جد یوسف دارسا بھدیاں کٹ سٹیا وچکاروں
 پنج شتانی جبرائیل چالے یوسف تائیں
 اکھیں دے جھکالے نالوں پیتا آن شتانی
 پہلوں جبرائیل بنی نوں نال ابدے سی چسایا
 اولوں جیوں فرشتہ نیالے قطرہ رحمت والا
 ماواں وانگوں گوداپنی وچہ پایا خوشی خوشاپیں

کرن روایت فقرہ کاروں بھی کشف الاسراروں
 اول وقت فرشتے تائیں حکم کیتا رب سائیں
 آیا وڈ فرشتہ جلدی سنکر حکم جنابانی
 جے پھوٹے رسا اپنا نہیں سی اتاں اٹھ پایا
 اینویں وگی لیا نڈا ہڈیاں اوہ محبوب تعالے
 پھر نقصان نہ پہنچن وتا سرگز یوسف تائیں

نالے وچہ فرشتے آئے گر کے صفایا قطاراں
 یوسفی وچہ خدمت ہوئے حاضر آن تمامی
 ڈوی اک تراہ پتھری نکلی آپسپانی
 خوب سفیدہ پتھر آہا نقرہ کار بناوے
 جان نمرود خلیل اللہ نون ڈالیا چنہ وچالے
 رکھیا قدم مبارک اس نے جدوں خلیل الہی
 آہا پتھر یوسف کارن جب سہرا پیل لیا ندا
 یوسفنوں اس تختے اوپر جبرائیل بیٹھایا
 یاد تا اوہ گل یوسف کے جبرائیل وحی نے
 سچے جبرائیل تے کھتے میکائیل سپاہی
 اے یوسف غمناک نہ ہوویں اللہ نے فرمایا
 تحت پہاواں تیر تپائیں حکم کریں من بھانے
 جہاں بھر اوں کھوہ وچہ تینوں سٹیا کر بد حالی
 جہاں بھر اوں تیرے تن تھیں کپڑے سٹاں
 جہاں بھر اوں تیرے تائیں ونبیاں سخت سٹائیں
 تینوں اوہ پچھانن تائیں سرگز پھلی وازی
 آپے پھر پچھانن جسد م آون پھر دوبارہ
 ہو جیران تگن پھر سارے تیریاں اچیاں شانان
 توں پھر تنہاں معاف کریں جو جو جرم انہاں
 ایہہ خوشخبری یوسف تائیں جبرائیل سنانی
 اینویں وچہ قرآن مبارک خبروتی رب باری

میکائیل بھی نال فرشتے آئے کتر سزاراں
 قدر نیرے واپانی کھوہ تھیں ہو یا اٹھ سلامی
 ترن لگی اوہ بیٹری وانگوں قدرت نال ربانی
 پانی مول نہ بوڑے اک نہ مول جلاوے
 اس پتھر پر بیٹھا لکھیا بعض روایت ولے
 حکم نے تھیں آتش ساری ٹھنڈی ہوگی اہی
 پانی خرق نہ کروا اسنوں اوہ کنوں شراندا
 نوری چونہ بشتان وچوں یوسف کارن آیا
 پس لباس کینا شکر اے یوسف پاک جو اسے
 وین تلبیاں یوسف تائیں جیونکر حکم الہی
 صبر شکر و سیدے تینوں ملیسی شان ہو گیا
 کچھ دن کٹ مصیبت صبروں آخر جہاں مانے
 اوہ تیرے درتے اک دن ہوسن آن سواہی!
 اوہا بھانی اک دن تیری قد میں ڈگن سارے
 اوہا ہوش مندے تیں تھیں ابجشان خطائیں
 توں پہچان لوں گا اونہاں کر میں خاطر واری
 توں پھر تنہاں جتاوین جو جو حال قضیہ سارا
 کر سن طلب معافی آکھن بخشی سخی سلطاناں
 سچ نہ ہوویں آپر تنہاں نہ بنسن تیرے بانڈے
 پڑھیا صدر محمد نبی نے شکر حکم خدائی
 ویکھو سورہ یوسف اندر آیت رب اتاری

قَالَ اللَّهُ تَعَالَى فَلَمَّا ذَهَبُوا بِهَا أَجْمَعُونَ أَنْ يَجْعَلُوهُ فِي عَيْتِ الْحَبْتِ وَلَوْ أَوْجَيْنَا إِلَيْهِ
 لَنَبْتَهُمْ بِأَمْرِهِمْ هَذَا وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ

والن وچہ انہیں کھوہ کے جہاں متاپکائی
 بلکن تنہاں جتاویں یوسف ایہہ کہ توت تنہا ندا
 توں پہچان اوہ تپائیں تپائیں یوسف من تپائیں

یعنی حضرت یوسف تپائیں کے جسے جسد بھانی
 وحی کینا اسان یوسف دیول پاک خدا فرمایا
 وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ اور تینوں مول پچھان تائیں

کرن روایت جداوس کھوہ وچہ یوسف قدم لگا یا
کھوہ ظلمانی تھیا نورانی چنان تھیا چو پیرے
سپ اٹھوین نہر بلائیں ہو یاں زور تھامی
پایا قدم جیل چنہ وچہ آتش ٹھنڈی ہوئی
پانی تلخ ہو یا سب شیریں خوشبوئی تھیں بھریا
جاگے جھاگ نمائے کھوہ زے قدم نبیاں پایا

فضل کتیارب اوسے کھوہ نوں باع بہشت بنایا
بلیا جیوں چران حسن و اہو گئے زور انہیرے
لے آیا تشریف مبارک جاں اوہ دلہر شامی
یوسف قدم کھوہ پیرے وچہ پایا آفت رہی نہ کوئی
جاں اوہ پیرا کستوری زاجھائیاں کھوہ وچہ دہریا
سے برسوں زاجھایا ہو یا پھر چار ب و سایا

معجزہ سرور کائنات مقرر موجودات علیہ الصلوٰۃ والسلام

نبی اساتذے اکس کھوہ وچہ پیر لب مبارک پائی
پیر مطیب بناون اسنوں کھوہ خوشبوئی والا
اوس پانی زامیرے کولوں شان بیان نہ تھیندا
بعضے آکھن اس وچہ حضرت اپنا جوڑھ وگایا
من تک اثر برابر اس وچہ قدرت خالق سائیں
دین نبی دین قدم نبیاں دین پیارا اونہاندا
پاک محمد سرور عالم جیوں مدینے آئے
حضرت یوسف جیوں کھوہ وچہ کیتا آن لگانا
جس دے مال رسول خدا دے اپنا آپ لگان
دامن پاک رسول اللہ و جس نے صدقوں پھریا
بر نعمت تھیں افضل نعمت سنت نیک عقیدہ
میں بھی کلمہ خوان محمدی شرم میرا اس تائیں
اگے بھی اس میرے اوپر لکھ احسان کماٹے
پھر بھی میں ناکارے تے رکھی نظر کرم وی
لائق شکر کرن کد آما میرے جیسا ناکارہ

سارا آب معطر ہو یا خوشبو حد نہ کائی
غیر جے خوشبوئی نالیوں اس دا آب نرالا
ساری عمر الیاد رکھیندا جو اکواری پیندا
تائیں اسنوں اللہ مالک خوشبو ناک بنایا
انشاء اللہ اینویں رہی روز قیامت تائیں
نور و نور کرن اوہ جاگ جتنے جھاتی پاندے
کفر انہیر تمام تمام دلاں تھیں وسیوقت سدھ
کل انہیر آفات بلائیں پھریا کوچ چیلانا
پارس و انکوں ہر شے تائیں سونا کیتی جاون
دولت زور تھیں اس کولوں بیج بہشتین وڈیا
تھے و رہیا تھیں کفر و نجاست کلمہ پاک نبی دا
مال نفعات عفو کر اسی میریاں کل خطائیں
حق جنہاں زامیرے کولوں اوانہ کیتا جاسے
دوہیں جہاں ہو سی بیوں تنفقت تمام ام وی
پھریا دامن پاک نبی دا ہو یا فضل نیارا

اپنے سب بרכת حاصل ہوئی تدرج ہی ی پاروں
نازک طبع پندیر بندنیوں بخش ہوئی سرکاروں

حکمت اقبال در چاہ یوسف علیہ السلام

کیا حکمت ہی جس کے پاروں یوسف کھوہ وچہ آیا
 اول حکمت کہن منصر کھول دساں میں تینوں
 زنی سی رب اس دنیا میں تاج تخت تے شاہی
 ظالموں قید رعیت تائی ہاکم بعض کر نید کے
 تختاں پر بیٹھن واسے قیدیاں سارہ کی جان
 اس کارن رب یوسف تائیں کھوہ دی قید نہ کہا ئی
 کرے نہ قید سید تیا میں ناخنی باجہ گناہوں
 جس نے خود از پایا ہووے قید مصیبت تائیں
 گھر بیٹھے کی سارہ چچان قیدیاں وچہ پیا ندی
 جے یوسف نہ کھوہ وچہ جیٹرا قید کھرا آزماندا
 زوجی حکمت ہووے اگردن یوسف سوچ گزاری
 حسن میرے دا کوئی نہ ثانی اندر عالم ساسے
 سٹ کھوہے وچہ توڑ یا اسد رب تکبر ماناں
 جے یوسف لوں کھوہے اندر رب جبار نہ پاندا
 تہجی حکمت یوسف تائیں تدر معراج ہو یا سی
 چوختی حکمت ہووے عجیب بحر عشق بتاوسے
 حضرت ہووے وی تو موں سی اک مرو بیگانہ
 آنا نام پہووا اس زانیا وچہ ہو پیا
 پڑھدا سی اوہ بیت صحیفے شیت پیغمبر واسے
 وچہ صحیفیاں صفت یوسفی نظر می آشنا میں
 پڑھکے صفت یوسفی آسنوں اٹھیا شوق کمالاں
 دیہاں رائیں اللہ کے رور و کردا زارہی

اوہ روسن ماہ بدر خدائے کیوں کھوہے وچہ پایا
 نقرہ کاروں بحر عشقوں جیوں لہری گل مینوں
 اندر مصر حکومت اپنی یوسف کر فی آہی
 کیا جان جو بندہ خدائے قیدی کوہیں جلیندے
 جیکر جان عیال کسے لوں نہ بید و س نہ جان
 تا جو یاوے کسے کہ قیدی کیوں کر نہ بندے بھائی
 سبق ڈھیا ایہ یوسف تائیں خالق نہی زرگاہوں
 جے ازہ رحم نہ کرے کسے تے ظلم کماند اتائیں
 زندیا میں نہ حالت معلوم تہراں وچہ گیا ندی
 بندہ یوان اسیراں اوپر کیوں کر رحم کماندا
 ایسی سوہنی صورت مینوں بخشی اللہ باری
 جیکر مینوں وچہ چیا جاوے کھرا قیمت تارے
 اوختوں کڈھ ستھویاں آندا وچہ بازار وکاناں
 کون گھروں لیا ندر اسنوں کیوں کر گل وکاندا
 بھائی تھوں جس دن یوسف کھوہ دی وچہ پیا سی
 نقرہ کاروں ابن عباسوں ایہو بیان لیا اللہ
 زاہد عابد اہل ولایت کامل ولی زمانہ
 تیراں صدیاں یوسفیاں آگے ہو یا پیدا
 وچہ عبادت رب سچے وی شاغل ہر ہر حالے
 حسن بیان ہی زاجیوں کر کتنا اللہ سائیں
 عشق محبت لوں لوں اندر زتیاں بال مثالان
 وچہ حیاتی یوسف سوہناں میل بہا اک واری

ہر دم ایہو وظیفہ اسنوں ہو یا شام سحر دا
 جاں بولے تاں اللہ کے ایہو دعائیں کر دا

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ أَنْ تُوَجِّهَ فِي وَلَا تَقْبِضْ رُوحِي وَحَتَّىٰ أَرَا يُوَسِّفَ عَلَيَّ السَّلَامَ

یوسفؑ دکھلائے باجموں چند نہ کڑھیں میری
تاں تاں تمکین دنیا توں میرا کوچ نہ کھینوسے
جاں کچھ مدت اس کھوے وچہ اپنی جگہ بنائیں
کسے بہانے اسدیتیاں پکڑ کھوے وچہ پانیاں
آہٹھا اس کھوے اندر کمرے کے آس خدائی

یاد رہے سوال ہمارے وچہ درگاہ تیسری
جاں جاں تیرا اس دلبروانہ دیدار کھوے
ہوئی دغا قبول ہووے حکم کیتا رب سائیں
اس کھوے وچہ تیرے تاہیں یوسفؑ نبی ملاواں
چھوڑ دتا کھر باسہ ہووے جاں خوشخبری پائی

حکایت سلمان فارسی رحمۃ اللہ تعالیٰ

جیوں سلمانؑ بنی دے شوقوں فارس نوں چھڑ آیا
اس بھی سفت بتی سرور دی ڈکھی سی نورانوں
وانگ ہووے بیٹھا اوہ بھی کمرے کے صبر سہارا
جو کوئی کمرے تلاش کسیدی اورک اسنوں پائے
مختوں لے مراد ہمیشہ آکھن سچ سیانے
جیونگر لے نہ جنت رب داسرگنہ باہجہ ایمانوں
مشرک نوں نہ بخشیں جیونگر جے سوٹکراں مارے
القصة نہ جارتک ہووے خالص نیت ولدی
جے کمرچھ لنگوٹا صدقوں عاشق لوکاں والا
جیوں ہووے کھوہ وچہ وڑیا موتوں مول نہ ڈریا
کئی انہالے کئی سیانے اس کھوے وچہ جانے
سو برس اندی مگر ہووے جسدن کھوہ وچہ آیا
سیرانار بہشتوں اسنوں بھیجے نیت الہی
جاں یوسفؑ اس کھوہ وچہ آیا ہویا حکم حضوری
اور محبوب تیرا کنگانی کول تیرے اج آیا
وہل نصیب ہو یا آج تیرے گزرے وقت جہادیاں
سن خوشخبری عاشق صادق اطمینان خوشی دے
جیو آیا جیو آیا سجاں جیو آیا جیو آیا
چکیا حسن حسین یوسفؑ و قدرت نال ربانی
لیا جمال ہووے ڈکھی صورت چند بدروی
وہیکہ حسن لوں بیخورد ہو یا عاشق مرد ربابا
حسن یوسفؑ کیونکر آلاکے نام غزالی
عقل فکر دی پہنچ نہ اوٹھے کون قیاس سیانے

وچہ مدینے طلب زیارت آکر ڈیرہ لایا
چھوڑ وطن آ رہیا مدینے حصہ لیا براتوں
وچہ اصحاباں داخل ہو یا بلیا یار پیارا
جو بندہ یا بندہ حضرت پاک بنی فرماوے
بن محنت جو منگن مزدوری خالی رسن نمانے
عملاں باہجہ ایمان نہ ملدا پکی خبر قرآنوں
روز قیامت روزے پھر سن مڑھیانے پوجارے
سندی بڑ بڑ کیتیاں ہو یاں کدی مراد نہ ملدی
بھاویں جہڑے کم وچہ ڈریے کمر دارب سوکھالا
لکھ آفت نوں سرتے دھریا ماسا عذر نہ کمریا
بیشک یار محبتاں والے بلدے نہیں سوکھالے
پہنزارے دو سو برسوں کھوہ وچہ اس لکھا یا
قدرت دی تبدیل نورانی چان کر دی آہی
اکھشتاب ہووے تیری آس ہوئی آج پوری
جسدے کارن بیٹھ کھوے وچہ اتنا چلہ کما یا
جناں رکھیہ صدق پذیر تنہاں مرادوں پایاں
بسم اللہ بسم اللہ کر کے چمے قدم نبی دے
ہو صدقے معشوق پیارا عاشق نے گل لایا
اکھیا برقعہ باطن والا کھلا کھنڈ نورانی
جیونگر کھوہ وچہ نازل ہوئی ساعت لیل قدری
جیونگر لاکھ شمعدی آئے حیل مراد پیروانا
اوہ تک عقولوں باسر آہی قدرت نادر والی
خبر نہیں اوہ کیا شے آہی اللہ مالک جانے

گھر گھر دلوں مثالان شاعر صفتاں گئے گریبندے
آپو اپنے عقلاں موجب سب نے زور لگایا

تیرے وانگ پذیر اساتے لنگراں رہے مرنیدے
قدیر یوسف اسنوں معلم جس نے آپ بنایا

تعریف حسن و جمال یوسفی

میں کیا لکھاں صفت یوسفی عاجز کسے نہ کدا
چہرہ بدرینیر یوسف و اتاب نہ جھلیا جاوے
نور کھبے رخسارے دونوں ٹکڑے قرص نلکارے
یا اوہ بین و وقبے نوری جھامل کرے نوروں
کیا خوبی ہنیاں دی چہر کاں حسن دکھاوے
یا اوہ متقا عشوں لہقا آیا ہر سدا
نازک لبیاں مبارک دونوں نوروں بھریاں
یا دریا چمتدیاں دونوں عین برابہ بنیاں
یا مصری دیاں ڈلیاں دونوں چاشنیوں س بھریاں
سچے سر واریدوں روشن خند مبارک لٹیاں
یا اوہ لہجہ نور چیداں رب امانت و صہریاں
زلفاں لس لس کرن ہمیشہ لگا عطر حضوری
کنڈاں واپساریاں زلفاں لہراں دیوچہ آیاں
نگ ایجا کوہ طور حندا سر جیا اللہ والی
یا تلوار حسندی آہی یا اوہ تیر قصائی
کیا کہاں اوہ کی شے آہی اسانوں علم نہ کائی
صفت حسندی شاعر عاجز سرگز لکھ نہ کدا
وئی جادوں یہوونے تائیں و کبریاں و کھالی
جیوں پڑوانہ اپر شمعہ کے جھڑوا ہو دیوانہ
ہو خوشحال پڑھے شکرانہ و چہ درگاہ ربانی
یا حضرت سب سیرکارن تہذیب کلیم اٹھائی
شکوہ کریں نہ مول انہا نڈاے مقبول یگانے

صفت یوسفی لکھیاں ہویاں بھٹکیا امنہ قلم وا
بدرینیر بھی جیکر ویکھے ادب کنوں شہراوے
دونوں بین جیکے مشکے ترموں اتاں نہ نلکارے
یا اوہ چشمے کوثر ولے بخشے رب حنوروں
تغیر تیا ندے دنوں کھارے عاشق وے من کھارے
اسدی جھلکوں شب یلدا و اورا نہیر انسا
جیوں عقیق دیاں دو تر کاں ریکے دھریاں ہویاں
یا اوہ سرخ یا قوت سولا کاں ہک سچے وچہ بنیاں
کیا کہاں وچہ عقل نہ آون اسدیاں کار پکریاں
ہموں سامنیاں و وطنی نوری فوجاں چہریاں
میں صدقے اس استاد کاروں جس کار پکے گھڑیاں
زلفانندی خوشبوئی گولوں ریس کرے کستوری
زور ہریاں ہومو دین و دہایاں بھایاں پٹ و بجا یاں
یا عاشق پچڑ کاون والی اوہ بندوق و و نالی
یا قرنا حشر عشاقاں کھلا فرشتہ چائی
اوہ دوہاں رخساریاں اندر حد نکالی ہوئی
سر پیراں تک حضرت یوسف آماجناہ فلک وا
جھکی گئی نہ اسدے گولوں جھال تختت والی
ابنویں وانگ یہو و عاشق ویکھے ہویا دیوانہ
یوسف صلوۃ اللہ کے گمراہ عرض زبانی
صدقے جاواں بھایاں خفگی کریں نہ کائی
آزما سی تہذیب اس کھوہ اندر سٹ گئے ویر پیکے

کرنا سہی ریب وعدہ اپنا پورا نہال ہمارے
 فرض کیتا ہے کھوہ وچہ تینوں سٹ نہ جانہ سے بھائی
 ایسہ بھائیاں باہجہ کسے نوں نہیں سی حکم آہی
 سچیاں پتھوں نہ ہریلے تا بشیک ہر کوئی کھاٹے
 اے یوسف ایہ حکمت کیتی رب جبار تعالیٰ
 برس ہزاراں تیرے کچھے جو سختی میں جالی
 عاشق تائیں عشقوں جو کجہ صدمہ پنچے دل دا
 اتنی بات ہوزے عاشق یوسف نوں سمجھائی
 شالہ جیوں کر میرے اوپر ہو یا کرم حضور
 ایہہ گل آکھ ہوزے عاشق دل بھین آہ نکالی
 حاضر ہو یا وقت نزع والے کرا جل پیالہ
 اللہ بلی آکھ یوسف نوں عاشق مرد رہاناں
 قدرت ویکہ ربیدہ یوسف نوں تعجب کرا
 کرن روایت جد یوسف نوں بھائیاں کھوہ وچہ پایا
 کراوازہ بلاون آتوں دل دا شک مٹاون
 رحم کرن گے میرے اوپر مگر وں جہاں بٹایا
 نال خوشی دے بولیا یوسف کراوازہ اچیری
 جانا اسان چوراہے مری جان پیاری زبیری
 کرن لگے سنگار یوسف نوں پتھر چک لپٹے
 وٹا کوئی نہ مارن دتا اس قبول نہ بائے

باقی حال جو یوسف والا پھیر سنا سنا
 بھائیاں تائیں پاس پد رزے موڑ کھن دے مینوں

بیان واپس آمدن پر اور ان یوسف علیہ السلام حضور
 والدین کو اور پیش کردن پیرائیں ان ذات

خون آوردہ

سنو تحقیقت جد یوسف نون کھوہ وچہ شیا ویراں
 دستو بھائیو پاس پدرے منہ کھٹرا وچہ زہر سو
 اوڑک کر مصلاحت سبھناں بکرا اک کو ہیونے
 کر کے خو لوزہ کرتے ایہو فریب بیایا
 ہو بھیرا چولہ اس را آیا ہتھ اسانوں
 اچراں تہیش کھیل آیا گھر یعقوب سہارا
 صغرا نام یعقوب نبی ذی شہروں باہر آئے
 خیر ہووے نہیں آیا ہن تک یوسف والا ڈیرا
 صغرا تے یعقوب پنمبر شہروں باہر آئے
 جاں کج کھڑک ہووے تازونوں اٹھ اٹھ دیکھن راناں
 چہ چہ چہ دیکھن بیباں آتے راہ سخن دلبر را
 یا جیوں روزے دار نہائیں بانگ ولے کن زہر
 ہتی زہر ہونی جس ولے کوئی نہ واپس آیا
 اے صغرا ونج ویکہ اگیرے دلبر میرے تائیں
 کر آواز اونہاں دیتا میں ہو کے زور اگیرے
 کر آواز بلاوے صغرا نال آواز اچیری
 ویکہو حالت باپ اپنے ذی آؤ پر ت شتابی
 وینہہ نتھا میں شاماں پیاں جگ انہیرا چھایا
 جب آؤ جب آؤ ساڑیاں سنو زار پکاراں
 صغرا ذی فریاد انہاں ہنوں پنچی وچہ کناں دے
 چاک گیتے پیرا ہن سبھناں جس دم نیٹرے آئے
 یوسف یوسف کر کے روون مارن اچیاں چکیاں

کھتے رہن زورواں والے اصلی پیٹر جنہاں نون
 لیاں آہیں مارن سندھ کی کچہ نہیں لوڑ تنہا نونوں

بلجھ اکھتے ہو کر سارے کرن گے تدبیراں
 جاں یوسف اوہ طلب کر لئی کیا بہانہ کر سو
 خون اس زبوجہ یوسف والا کرتے رنگ لپونے
 ونج آکھاں گے باہل تائیں یوسف گر گل کھایا
 ایہو بہانہ کر کے بھائی واپس گئے گھرانوں
 شام ہی نہیں ہن تک پر تیا یوسف دلبر بیارا
 آٹھے اس رستے آتے جت ولے یا رسدے گئے
 چل کھاں باہر موڑ داناں میں پکڑ لیں ہتھ میرا
 آٹھے اس رستے پر جتول یا رسدے گئے
 نین اوڑیکاں کر کے تھکے مارن زور نگناں
 جیوں مومن جن اوکڑ اوکڑ ویکھن عید فطر وا
 اینویں کیراں دین چوہیوں کھلے اوڑیکاں کر دے
 صغرا نون یعقوب پنمبر رو کر ایہہ فرمایا
 شالہ حیر سووے کیوں ہن تک یوسف آیتا ہن
 منکے منکے آواز تیرے نون بولن پڑے میرے
 اے اولاد یعقوب نبی ذی پاؤ جب گھر پھیری
 باہجہ تارے باہل تائیں ناہیں چین نو لدا بھی
 اے یعقوب زون فرزند و کیوں اتنا چہ لایا
 کھلے اوڑیکاں راہ تارا آن نو گھر ساراں
 منکے کوک زور اوڑیوں اوچی حال زونا یاں پانڈے
 خاک سراں وچہ ڈال تہابی جوش خروش ورتائے
 بے زورواں زیاں ماتم اوپر جیوں کر دکھن اوڑیکاں

اصل حب چھیننے پوندے آپے معلم ٹھیندے
 صفرائے یعقوب انہاںدا سنیاں جدوں کہارا
 لے صفراوس حال شتابی کون ایجا روند
 روندے آون پھرے تیرے یوسف یوسف کرے
 ایہہ گل سن یعقوب پیغمبر ایہ لہزہ کھایا
 اچرانوں آپہونتے تیرے سب فرزند پیارے
 لے ڈسکوارے ہوں تھوٹے پنچول بھریاں ہویاں
 ہتھ وچہ چو لایوسف والا چم چم سینے لیندے
 امر نبی وامن نائیں سنت دکوں وساری
 چونکہ بانگ ملے تال جہاں سنا نال پیاراں
 جے کہ بانگ آواز کھتائیں کہیں پوے تناندے
 نہ ٹوے نہ گل کریدے نہ پیندے نہ کھاندے
 جہاں پھر بانگ مکارے بانگا الا اللہ تے آوے
 نال نماز نہ جوڑا ونہا ندا بانگاں بہت سیندے
 اوہ بھی کھوہ وچہ سٹ پوسفنوں گھر آے فریادی
 وَجَاءُوا بِكُم مِّنْ عَشَاءٍ فَيَكُونُ خُورًا لَّكُمْ فَرَاوِي
 اپنی ظنوں سچ چچ انہاں بنت سب بنانی
 اوہ روون ایہہ عشوہ چھ تھوٹے ہوش حواس نہ کوئی
 یوسف نوں بھی مار گویا باب بھی شاید سروا
 نال عتاب بھراواں تائیں وکھرا ہو فرماوے
 اپنی استخیں زہر پیالے آپ تساں خود پیٹے
 سویلے بھی اکھ رسیاں تساں نہ مٹی کافی
 فرزندال چک وھرتی انوں بابل کو واٹھٹایا
 اوٹک چک لیلے گھروں ہویا خواجہاں
 خرموئی تال ٹھوڑی بہتی ہوش نبی نوں آئی
 ویلے پیاتما ہی بیٹے سطر کرے لگائیں

سکیاں ڈیکیاں مارنے وکھرے پتے وسیندے
 صفراکولوں پھن لگانے یعقوب سہارا
 صفرا عرض کرے یا حضرت بھلانہ معلم ہوندا
 مولا جانے کی کجہ ورتی نال تیرے دلبروے
 غشدی حالت ہو کر گریا وھرتی آپہ آیا
 خدمت وچہ یعقوب نبی زری حاضر ہوے سارے
 بہت پیاریاں وانگول باناں سرتے وھریاں ہویاں
 جیوں ارج نام نبی واسنے لوک انگوٹھ چھیندے
 جھوٹے اوب وکھالے کارن کرے لوک مکاری
 وچہ نماز نہ حاضر ہوں فٹے منہ کڑ یاراں
 منہ تھیں تھہ لگن نائیں اتنا اوب کماندے
 دو من بھار سرتے ہوں اوبوں اگاں نہ جانے
 ٹٹیاں ریکے نکلن اوٹھوں سول نماز نہ بھارے
 یوسف دیاں بھراواں وانگول کوڑے اوب کر بندے
 گزرتے اسداتک تک روزوں ویکھو کیا استادی
 روندے روندے راتیں ویلے کول پدے آے
 پر یعقوب نبی و تباہیں سرت سمہاں نہ کافی
 کہے ہوں بھائییاں تائیں اچھی بات نہ ہونی
 ریکے بڑا سا تھیں ہویا واہ دروا واہ دروا
 وقت وانا تھہ نہ آوے ہن کہے پچھتاوے
 من کیوں رور ویکھ پدروں آپ جو کارن کینے
 من یوسف کے غوجہ بابل رور و جان گوانی
 بہت بلایا تے ولچایا اسنوں ہوش نہ آیا
 ساری رات پیغمبر برباد ہوشی وچہ رسیا
 سدیاں صاحبزادیاں دیوں نظر مبارک پائی
 جدی طلب یعقوب نبی نوں اوہ وچہ دسارا نائیں

سگے چھیک کلھے جدم یوسف نظر نہ آیا
 فرزندوں آکھن رگا پنہمہر کنسانی
 اوہ جو نور اکھیں و امیر کس جہا کہ چھڈ آئے
 کی ہو یا محبوب میر ہنوں کی اس نال و ہارنا
 اکوں سب فرزندوں رو کر ایہ گل آکھ سنائی

ایہ سب حال یعقوب نبید انقرہ کاروں لیا یا
 کہو عزیز و کھٹھے میرا یوسف ولبر جانی
 اپنے سنگ رلا کر اسنوں کیوں نہ تسیں لیاے
 فرزند واس یار میرے و ابو لو پتہ ٹکانا
 جیونکر سورت یوسف اندر آیت رب فرمائی

قَالَ اللَّهُ تَعَالَى يَا بَنَاتُ إِنَّا ذَهَبْنَا لَسِتِيْنِ وَ تَمَلْنَا يُوْسُفَ مَا عِنا فَا كَلَّمَهُ الْقَتْلُ وَمَا آتَتْ بِمَوْءُ
 مِنْ تَنَا وَ كَوْنًا مَلِكِيْنَ

یعنے عرض کیتی فرزندوں سن اے باپ ہمارے
 پھپھوں تس بگھیارے کھاردا جھوٹھ نہ مول لاواں
 ایہ اظہار و تے فرزندوں یوسف کے و چہ باسے
 ہائے افسوس اسٹوے کو لوں یوسف ہو گیا راہی
 جیکر خبر ہوندی جو یوسف کھا جانا بگھیاراں
 جھوٹھ فریب بنا فرزندوں رور و حال سنایا
 ایسی غشی کماں نبی لوں اس سلوت و چہ ورتی
 تن و چہ سانس نہ رہیا مولے ٹھنڈا جتہ سارا
 ویکر دوبارہ حال تھی واپتر اندے دل ڈولے
 جاں کچھ وقت گذشتہ ہو یا ہوش نبی لوں آئی
 جے سچ بچ بگھیاراں کھاردا یوسف میرا پیارا
 رو کر صاحبزادیاں کڈھیا کٹرتہ لہو بھر یا
 وَجَاءَ عَلَى قَمِيصِهِ بِدَمٍ كَذِبٍ حَيُّونَ لِلَّهِ فَرَمَا يَا
 اوہ پیرا ہن لہو بھر یا بابل پیش ٹکایا
 ویکر نبی پیرا ہن ولوں آو کڈھی یکبارہی
 سینے نال رگا کے کٹرتہ کدیں اکھیں پر و صروا
 سارا روز غشی و چہ کڈر یا نبی نہ سرت سہمالی
 راتیں بھی کچھ ہوش نہ آئیں ضبح وونی مٹرائی
 فجر ہونی کچھ پیغمبر و ہوش ٹکانے آیا

یوسفوں چھڈ کوں ویوے اسپں اگاں کٹے سارے
 پتھنیوں اعتبار نہ آئے جسے سوچ سناواں
 حال یوسف دا و سن لگیاں بڑا ہن مارن سارے
 ورت گئی سراسرے آپہ جو وقت ریمہ الہی
 کدی اکلا چھوڑ نہ جاندا کے ہرگز و چہ اجاڑاں
 سن ایہہ خبر پیغمبر پیرا پھر غشی و چہ آیا
 وانگ ہوشاں کھا کر دینی کاڑ ٹوگا آ و صرتی
 و چہ ہوشی نے خاموشی گذریا نبی پیارا
 تے بلاون اتے بلاون نہ لے نہ بولے
 حکم کرے فرزندوں تائیں سچ بتلاو بھانی
 کیا نشان ثبوتی اسدی جسد کر و آشکاں
 بابل وی و چہ خدمت اقدس وانگنے پارت و صریا
 جھوٹھا خون رگا کٹرتے لوں کوں پدروے آندا
 ایہو نشان ثبوت اسٹو فرزندوں فرمایا
 تازے خون پیرا ہن والے تازی کافی ماری
 چم چم ہو یا ہوش پیغمبر پیرا ہن ولبر و
 پجوراں لوں نازل ہوئی رات فراقاں واری
 و چہ ہوشی نے خاموشی ساری رین و ہانی
 مستان وانگوں اٹھ کر نکھا جنگل طرف سدایا

چہرہ ہر پھر کے پہاڑاں آپر کر کے آواز اچھیرا
نال خطاب حیواناں تائیں پنجمبر لکاکے
کیا جواب خدانوں ویسوی پچھسی جدول الہی
کل خلقت تھیں خالق تائیں قوم رسولان پیاری
اے حیوانوں جنگل والیو ایہہ کی ظلم کسایا
اے بے ترسو تسان جو کھاپدیا یوسف باہجہ گناہاں
ایسے حال یعقوب پنجمبر لکے الہی پھولے
اوہ حیوان بیدار سے عاجز ترے قصوروں خالی
جس دن یوسف کھوہ وچہ جھڑیا راوی خبر لیا یا
چہزایا و نہ رہیا کسبوں نیند نہ جھک نہ کوئی
اسدن بھی حیوان دزدے روٹے زمین دسارے
کتنے دن آسماناں اتوں لالی رفیع نہ ہوئی
ہوٹے جناورے کل منجیر سا کن بر بحر دے
غیرت پاروں یاراں تائیں ایہہ دیکھ پھنچا پوے
کیا مجال کسے دنیا میں ملدے دم اچاواں
کھوہ وچہ سٹ پیاریا تائیں بھار بہاٹے بھارے
کل چیزاں جد روون لگیاں تک کے بے پرواہی
ایہہ کجہ خبر سنائی کاتف روزدیاں چیزاں تائیں
کھوہ وچہ اسان نہ یوسف تائیں کجہ ایذا پھنچائی
قید الزامن کارن اسنوں کھوہ وچہ اسان دگایا
جس نے خود آزما یا ہو یا کجہ دن حال زنداں دا
اس کارن میں کھوہ وچہ شیا یوسف نبی گرامی
آختناج ہوون گے اسدے بھائی مارن والے
ہوئی تسلی ہر شے تائیں حکم جدول ایہہ آبا
وانواں ڈول پھرے وچہ جنگل اوہ پنجمبر عالی
یتھ وچہ چولا یوسف والا بھم چم سینے لاوے

جنگل باش حیوانوں کامنوں کھاپدیا یوسف میرا
یوسف میرا کھا کرتیں کتوں جاسوسارے
آل رسولان نال تسان کیہی عداوت آہی
تساں جو ظلم اساتھے کیتا کیوں ایسی مت ماری
یوسف میرا کھانداں کیوں نہیں شرم تسانوں آیا
ایڈ بے ترسی کر کے کی کجہ آیا ہتھ تھساں
کسدی طاقت نال رسولان ساہنواں ہو کر بولے
سز سواں سٹ غم یوسف وچہ روون پالو پالی
کل حیوان پرندیاں اسدن عیش آرام بھلایا
کرلے والے دن جو گزری انیوں حالت ہوئی
غم امام حسین دے وچہ روندے رہے وچارے
چوڑاں طبقاں اندر ماتم کرن لگا ہر کوئی
بے پرواہی دیکھ بے دی ملک مقرب ڈردے
جھوباندے سردے اوپر آرسے رکھ چہ اسے
اسدے قہروں ہر کوئی ڈردا غالب پاک سچاواں
منگن ملک پناہ پذیرا میں توں کون وچارے
عالم اندر غیب آوازہ دتا پاک آہلی
امن امان پیارا میرا منکر کرو کجہ ناہیں
دیواں گا میں اس دنیا میں شہر مصر دی شاہی
تاں جو قید نہ کرے کستیوں حکمت نال سکھایا
سکیناں بیدوسیاں اوپر اکثر رحم کساندا
تخت بہا سیاں اسدیتائیں چھوڑو فکر تاملی
منتاں کر بخشا وں والے چہ جو دیکھ دکھالے
سنوں بیان یعقوب نبی دا جیونکر حال و نایا
ذہبے گریاں تے دل بریاں حالت متانوالی
جیوں جیوں زخم پھیرا کھاوے لنیند اجھاڑ کلاوے

جو تھے نظر پورے اس ویلے کچھے نالے رووے
 کرن روایت اس جنگلوچہ و نیبے سن کجہ بھائی
 یا حضرت جیوں یوسف کا رن تینوں زرد سچا وال
 نیندر کھجکھ آرام نہ رہیا چیز نہ کوئی چوندے
 جنگل جھاڑاں بھال پیغمبر کر کے ماڈھ سمندی
 ہو حیران پیغمبر بیٹھا کہند احمد زبانی
 بھال بھکاں سب جنگل جو با پوری آس نہ ہوئی
 بیٹھے حلقہ مارن کر این سب فرزند و والے
 کدی پیرا من سینے لاکے کدی اکھیں پر دہر دا
 کرن روایت اپن پتی ہسیا نبی گرامی
 ویکھ حیران ہوئی سب مجلس کوئی نہ کچھے ڈروا
 موقع ویکھ کسے نے اوڑک کیتی عرض زبانی
 ایسے غم وچہ یابی اللہ سدا مول نہ کوئی
 پیغمبر فرماون لگا بھر کے آہ ہجر دی
 بہت و جو ماں اس باسے دیاں پیغمبر فرماندا
 کیوں نہیں آؤندی اسدے وچوں جنت دی خوشبو
 جے ایہہ ٹھون پوسن دا ہوندا خوشبو بھریا
 باہروں جس دا بدن مبارک زبوئے خوشبو عالی
 لنگھدا اسی اکواری جتھوں یوسف نہی خدائی
 جیکر بدن یوسف دے وچوں اتنا خون نکلد ا
 اس کر تے تھیں خون یوسف دا اسان نشان نہ پایا
 زوہا ہون نشان مکرزا حاصل ہو یا سانوں
 جے بکھیاڑ یوسف نول کھاندا کر تے لیراں کروا
 باکھیاڑ ہو یا اوہ کوئی صاحب عقل سیاناں
 یا کر تے دا یوسف نالوں اسنوں پیار و زہیرا
 یوسف دا اس ادب نہ کیتا نرس نہ آیا رانی

و سو کسے پیارا میرا یوسف و یکھیا ہووے
 دوروں آہیں ماری نول سبھناں عرض سنانی
 اینویں نرسا ساڈ تیا میں کر کے قسم تباواں
 روو و یقوت نہی نول گئے سلاہاں کر دے
 روندار و نند اگھروں آیا بھتی آس مل دی ۶
 کستوں کچھاں کون دے جو یوسف نال و مانی
 ہن یوسف سنے میلن وال اللہ باہجہ نہ کوئی
 مٹر حضرت کر تے چھے بھر بھر میں اچھالے
 ڈٹھا پھول جد و پیغمبر اوہ چو لہ و لبس روا
 جیت کنوں ہوئے متعجب حاضر لوک تمامی
 بادشاہاں نول سختی اندر کوئی سوال نہ کروا
 کھول خضیت اس باسے دی یا محبوب خدائی
 کیوں تسناں باسے باکی حکمت ایہہ ہوئی
 اس چولے بھنیں میرے تیا میں آئی بو کر دی
 اول اس چولے دے اوپر خون جو نظری آندا
 اس لہو وچہ خون یوسف دا نام نشان نہ کوئی
 معلوم ہو گیا میرے تیا میں لگرتساں ایہہ کر یا
 اندر اسدا خوشبوئی بھنیں کیوں کر رہند ا عالی
 کتنا چر خوشبو خبت دی رہندی سی اسچائی
 سالا عالم عاجز ہوندا خوشبو کدی نہ جھلدا
 ایہہ قریب کتاڑا تک کے مینوں ہا سا آیا
 امن امان یوسف دا کر تے رلیا کوئی تسناں
 صحیح سلامت کیوں کر بچیا ایہہ و لبس روا
 ثابت کر تے گلوں اتار یا جس نے وانگ سجاناں
 کر تے دا اس جاتا اولوں عالی شان چنگیرا
 بڑا تعجب کر تے دی اس نند نہ اک دکھائی

چولے والقصان نہ ہو ومنتان اولاہماں آوے
یوسف نالوں کرتے وی اس کیونکر عزت جاتی
بیشک منن ویوچہ آوے کرتے کون بچاوسے
کرتے نون کیوں ثابت رکھیا عقل نہ مننے میرا
خون آلودہ کیونکر ہو یا ایہہ بھی جھوٹے سزا
مثال ولیدلاں ثابت ہو یا بچہ گیا دل ساڑا
سنگریب اولاد بی ویاں ہنجوں باہر آیاں
اس پیرا من ساڈیتا نہیں بدی لوانی بھاری
کیوں پیرا من ثابت رکھیا کیوں نہیں پاڑیا ندا
ایپر پھیر نہ لے پذیرا چہڑا وقت وٹایا

ایسر زمین نہ ٹکن ڈتس مٹی لگ نہ جاوسے
کھٹھا جس محبوب میر بنوں دکھ وندا ندی کاتی
البتہ جے چادر ٹیکہ پاٹن حقین بیچ جاوسے
یوسفنوں بکھیاڑاں کھادا کر کے بیلا میرا
جے بکھیاڑا لہندا ثابت کرتے یوسف والا
نہیں نہیں بکھیاڑا نہ کوئی ہے ایہہ نکرتا
خادم ایہہ یعقوب پیغمبر باناں کھول سنایاں
اکھن ہائے ہائے اسدم سانوں عقلی وئی پاری
بہت لگے کھچتا ون سالے سر کوئی فکر ووزا ندا
کیٹا اس شرمندہ سانوں جب الزام رکھیا

بیان پنج پیرا من

پنج پیرا منوں پنج پیرا مناں جگوچہ نجل کرا یا
اڑ گیا پیرا من گل حقین نہنگا جسے سارا
وڈوم پیرا من موسیٰ وے نے کیتا نجل کفاراں
حضرت موسیٰ پیرا ابد شرم جیائے پاروں
اپنا بدن مبارک اسنے کدیں نہ مول دکھایا
اکھن ہے کچھ اسد پیرا من برص کنوں بیماری
اک دن حضرت نہا ون کارن پانی دیوچہ وڑیا
پانی حقین جدا باسر نکلیا موسیٰ نبی خدائی
سن کرتے اوہ پتھر وڈر یا طرف کفاراں آیا
پتھر وڈرے اکاں اکاں موسیٰ پتھر ناچا ہے
جدرول کفارا ندی وجہہ جیانس اوہ پتھر آوڑیا
صحیح سلامت بدن نبی واد کھٹھا جدرول کفاراں
تریکتا جو پیرا من حضرت نبی محمد صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم والا
اس منافع پاک نبی نول اگر عرض سنائی

اول حضرت آدم جسدم گندم دانہ کھسا یا
بہت ہو یا شرمندہ اسارن حضرت آدم پیرا
سنور وایت نقرہ کاروں جیوں لہھیاں اخباراں
ننگے بدن نہ لنگھیا کدی ہر گلیوں بازادوں
کافراں اٹا شور مجا یا طعن برص و لا یا
تاہیں گلوں نہ لاہیا کرتے اندر عمران ساری
لاہ پیرا من گل دیوچوں یک پتھر تے وصر یا
کرتے نون پتھر پا دن رگا قدرت رب دکھائی
ننگے جسم کلیم اللہ بھی لگرے لگرے صعبا یا
تاں جو دونوں بھدے بھدے پاس کفاراں آئے
کھٹھر کھٹھا پتھر حضرت موسیٰ کرتے اپنا پتھر یا
بہت موئے شرمندے موسیٰ واہ قدرت دیاں کاراں
اس بھی اکس منافع تاہیں کیتا نجل موکا یا
یا حضرت اچ باب میر بنوں سخت بیماری آئی

بخشوتیں پیرا من اپنا تو ہیں نبی سچا واں
 مر جاوے تاں کفن و چالے اسنوں رکھیا جاوے
 ستن کر عرض نبی دیتا نہیں رحم دے وچہ آیا
 جیڑی گنڈھ کھولیندے حضرت مگر اونوں پے جاندی
 ظاہر ہو یا نفاق خدانے کیتا نخل او کھتا ہیں
 چوتھا جسم یوسف والا چاک پیرا من ہو یا
 پنجواں خون آلود پیرا من آندا جدوں بھراواں
 ایہ پنج بندے پنج پیرا من پنجے اکھنٹے
 سنی حقیقت فرزند انہوں نبی یعقوب الاوے
 آپے ظلمتساں ایہ کیتا کنہا نبی گرامی
 اینویں نیرت لتاڑی آہی جویں تہاں کر چھوڑی
 عرض کرن فرزند نبی کی ہن اسیں بتاواں
 بولن جو گے رہے نہ اسیں حد آئے گھم خالی
 بابل کنہا جے کر انہی چاہو نشیں رہائی
 پچھاں گا میں اسدیکو یوں حال حقیقت ساری
 سن ایہ حکم پنجم زازے راضی ہو کر سارے
 پھرن چلے بگیاڑے تائیں جویں شکار چرہ نیدا

تاں جو میں تعویذ بنا کے گل اسد یوچہ یاواں
 نئے وسیلہ روز قیامت عاجزوں بخشاوے
 پیرا من دے لائے کارن تہیاں نوں ہتھ پا یا
 کیوں منافق دے ہتھ آندی پاک جوشے بنیا ندی
 عجب تماثرہ نظری آیا حاضر لوکاں تائیں
 کیتوں نخل زینجا تائیں جد سرکارے ڈھویا
 او سویلے جو ہونی خجالت کی ہیں اکھ سناواں
 وچہ تفسیر یوسف دے جو نہ کر نظر اسانوں آئے
 کیا نجاں درندہ کوئی یوسف امیرا کھاوے
 پورا انوں ہن عجیب اپنے وی دیہو نشیں بدنامی
 ٹھلسی نہیں اسانوں ایہ گل روز قیامت توڑی
 تہاں یقین نہ آوے ہرگز جے سو قہماں چاواں
 آؤنی سی ایہ ساڑے ایہ ہتھ یوسف والی
 جس یوسف توں کھا پدا اسنوں پکڑ لیا ہو بھائی
 ثابت کر ساں چورا اپنے نوں مال رہے وی یادی
 لیکے اک زنجیر تہاںی جنگل طرف سرداے
 وکھیاں کون شریب پذیرا بید و سا پکڑ نیدا

بیان آوردن فرزندان یعقوب علیہ السلام کے لئے از اسرار و حاضر کردن پیش والد بزرگوار

کرن روایت صاحبزادے پنجم دے جائے
 باوہی ماؤ کر نیدے چونکہ بھاتن مرگ شکاری
 ستا سیا و پھونے کدیرے یک بگیاڑ نما ناں
 پانچیر تہاںی اسنوں کڑیا وانگ اسیراں !!
 بدی آن چور بنا کر ناھر عاجز تائیں

جد بگیاڑ پنن وی خاطر جنگل طرف سرداے
 اینویں او بھئی پھرن بھلیندی نظر کرن چو وھاری
 پکڑ لیونے اسدیتائیں کر کے زور وھگاناں
 کئی عاجز میدوس پذیرا بھنہ مارے تقدیراں
 بھگوانا اندا تے تر لایا لکیاں بلن سزائیں

منہ نہ ہر وار لعل بھائیاں خون آلودہ کیتا
 پکڑ آندو نے کول نبی سے حاضر کر کھلوا یا
 ویکھیاں یعقوب پنیمبر و زوون آہ نکالی
 شور پیا کنگان شہر و چہ رووے کل لوکا ئی
 پکڑ آندو نے پکڑ آندو نے ہویا بلند آوازہ
 پکڑ آندو نے پکڑ آندو نے اوہ ظالم تنہیا لیا
 پکڑ آندو نے پکڑ آندو نے ہر کوئی اوکھن آیا
 پکڑ آندو نے پکڑ آندو نے دشمن نبی خدا دا
 پکڑ آندو نے پکڑ آندو نے اوہ بگھیا ڈھریا
 پکڑ آندو نے پکڑ آندو نے سیری آل نبی دا
 پکڑ آندو نے پکڑ آندو نے جوئی جو رہا بی
 پکڑ آندو نے پکڑ آندو نے دنیا جگ روٹائی
 پکڑ آندو نے جس زکے متھے خون یوسف زانگ دا
 ایہو ہے جس آل نبی نون کنگھا وانگ قصا باں
 ایہو ہے جس تھپوں پچھے طوق بڑا گل پایا
 ایہو ہے جس حق اپنے وچہ شائش بند کرئی
 طرح طرح دیاں بولیوں کڈہن جیوں خلفدا حالا
 ویکھو جی اس جو رہی دا کیڈا ظلم کسایا
 ویکھو جی اس نال رسولان کیتی کیڈا دلیری
 ویکھو جی ایہہ او ناسکواں ہو عبدنا منہ پھریا
 ویکھو جی ایہہ پنیمبر اندی رتوں نہا وں والا
 لائق قتل ہویا ایہہ مونی آکھن لوک بتا می
 نہا جھان کھلا چنپ کیتا ناہر سیس جھکا ئی

معلم ہووے جوئی اسی نے خون یوسف واپسنا
 فرضی چور بنا کر انہویں بائل نون وکھلا یا
 چارہ چونیروں جڑیل آئی خلقت ویکھن والی
 ویکھو ووبارہ گل خلقت نون نویں مصیبت آئی
 لگی کرن ملامت استوں خلقت بے اندازہ
 جس نے جگر یعقوب نبی دا کیتا پارہ پارہ
 جس یعقوب نبی دیوں لڑیوں موتی توڑ گویا
 جس نے غائب کینا پل وچہ چن چہیا شہزادہ
 ابراہیم نبی وکے گہرا چوڑ کیتا جس میلا
 سینہ پاک اسحاق نبی دا کیتا جس دریدہ
 باع عدم تھیں توڑیا جس نے تازہ پھل گھلا بی
 جس کنگان شہر کے بھارے زندی رات بنا ئی
 ایہو ہے جس سر پر جھلیا طعنہ سارے جگ دا
 ایہو ہے جس کل عالم دیاں فٹکاراں گل پایاں
 نیکی ولے دفتر وچوں نا والی جس کٹا یا
 ایہو ہے جس جگ سارے دی توہ توہ مگر بولائی
 سارا شہر اکٹھا ہویا جھڑکاں دیوں والا
 نازک بدین یوسف دا اوہیوں کھاندیاں ترس نہا
 سو نہان لال یعقوب نبی دا پلوچہ کیتا ڈھیری
 ویکھو قوم رسولان دا جس زرہ لحاظ نہ کریا
 ویکھو جی ایہہ پنیمبر آل وکے پکڑے کھا وں والا
 کیا جان جو اس عاجز نون مفت لگی بدنامی
 بولیا پر جس دم اسدی بولن وادی آئی

آگیا گرگ بنانے آئے ایہ وقت تھروا

جیوں زریہ پلید چہیاں تے آگیا روز حشر دا

ہر قسم کی کتابیں ملنے کا پتہ: حمید بک ٹیپو نو لکھا بازار لاہور مغربی پاکستان

مقولہ شاعر

اپنا عمل نتیجہ اودہ بھی تند معلوم کر لسی
 کی کتیوتی کی کتیوتی کہیں گل لوکاٹی
 ہتھیں سنگل پیڑیں سنگل سب خلقت نہ ہرکے
 قوم رسول آل رسولان زلوں پیار جنہا نونوں
 میں بھی کتنا آل نبی ورا بہت بڑا منہ کا لا
 سندو حضرت عبد یقوب نبی نے ڈٹھا نہر آوند
 زور زرقا یوسف داہل وچہ لگا تیر زور بارہ
 کر آواز نبی فرماوے اے ظالم بگساڑا
 جے ظالم تند نال اساڑے انیویں کرتی آہی
 دیکھ لیندا میں وقت زردے منہ سچن ز لبر وا
 ملک الموت کنوں بھی وودہ کے کیتی تندہ جے ترسی
 بول ستمگر بول ستمگر کافی بات سچن دی
 تلخ پیالہ موتاں والا کوہیں سبھی نے پیتا
 چھوٹی بھین چھپے اس کارن رہی مر نیدی آپیں
 اے بگیاڑا جدوں پیارا مار پنجہ تندہ پھڑپا
 جس ویلے تندہ گل اسد تیتے رکھی ظلم کٹاری
 سوہنیاں زلفاں پار سجدیاں جان تندہ خاک رلاہاں
 ہسداں لبناں تبسم بھریاں کیا اس دم فرمایا
 سوہنے ہین جنہاں دے تائیں آہو ویکھ نہ سکدے
 جھنپیاں کی کرن اشاے اسدی پیش و فاتوں
 اوہ رخ میریاں بوسیاں والے کی فرماندے آہے
 ناگنیاں زور زلفاں تینوں کتے نہ ڈنگ چلا یا
 کیا کچھ زنگ رکھا یا اس دم زنداں دے لشکاے
 اے بقیدرا ایہہ بھی تینوں زلوں قیاس نہ آیا
 ایہہ کوئی آدم شکل فرشتہ جگ وچہ پیدا ہو یا

جس ویلے اس ناہر وانگوں انگلیاں جگ و لسی
 جنہاں گلاندی بدک نہ کوئی پیش گراں اوہ آیاں
 ویرہی آل رسول اللہ سے زور رخ جاسن ساسے
 فضلوں آپ مقام بہشتیں و لسی رب تنہاں نونوں
 آپے لاج رکھیں میری سوہنیاں لاجاں والا
 زور زوں دیکھ پنجمیر رب دا ڈھائی ڈھائی روند
 ایہہ بے محبوب میردیکے ٹکڑے کرنے ہادا
 گھر میرے دا تیر تیاہیں بھاناں کوہیں او جارا
 اولی مینوں اس گلدی تندہ کیوں نہ خبر پوہ چائی
 عزرائیل بھی ایڈ چلا کی ساڑے نالی نہ کردا
 نال رسولان ظلم ایہیا جگ وچہ کوئی کرسی
 کوہیں بھائی زور ست ساڑے تلخی جان کندندی
 باہل نونوں بھی یاد کسے دم کیتا کے نہ کیتا
 دس کھاں اس ہی یاد سچن نونوں کیتا سی یا ناہیں
 کیوں کر تیرے قاپوہ چڑھیا کیوں کر نہ ہرتی جھڑپا
 ایشہدہ کلمہ اسد تھیں کیوں کر بو یا جاہی
 کیرا نہ کر کر نیدیاں آہیاں کیوں کر مہیڈھ جھوکا یاں
 جس ویلے تندہ سچن او نہیاں زاپی پی قوت بنایا
 جس ویلے تندہ قاپوہ کیتے کس پاسے سن تکرے
 کیونکر دل نہ بھناں تیرا سنجواں نہ ہی برساتوں
 جس ویلے تندہ اپر نہیاں دے ظلموں زما چلائے
 حد تندہ ہتھ او نہیاں نونوں پا یا خوف نہ تینوں آیا
 قدر نہیاں و اسنوں معلم جس اتقاد سہوارے
 ایہہ روشن ماہ بدر شہزادہ کس باہل دا جایا
 مر جاسی اوہ باپ پیارا ایہہ اہت جس دا مویا

اسے بیدار کیوں کر سوتی تھیں ایڈ زلیری
 آہن بات سنا کوئی مینیوں پونٹ چند بیدری
 اسے بگیاڑ اول زلیرواں کھاں جیوں کھاہوئی
 بہرہا سی اوہ مال محبت یا زروں سی خالی
 چھانینوں سوراخ زیادہ ہو سن جگر چالے
 او بے او باوین شتابی اتنی گل اسانوں
 آدم جن حیوان فرشتے جو مخلوق تھی
 او بے رسولان کرنے والی ہر شے زب نوں پیاری
 تابعہ ہر محبت رسولان خاص خداوے پیارے
 اسے بگیاڑ جس کے ڈھیاں رعبی خلقت ساری
 رجبے بڑا کما یونی ظالم جگ رنڈا اکتیوئی
 جے ایہہ خبر سوندی توں ظالم سانوں کھلا نکیندا
 بھلا بھلا بگیاڑ انورے اتنا پتہ تائیں
 جل ویکھا اوہ بڈیاں مینیوں ویکھ چھاں گل لاواں
 اسے بگیاڑ اچے کرتنیوں کیتنا بھکھہ دیوانہ
 ساری عمر کھواند اتنیوں گوشتت میں دکھیا را
 مارفقاہ کراں جے تینوں اسے ظالم بگیاڑا
 بڑی ڈھا کراں حق تیرے ایہہ بھی بھلا نہ بھاسے
 سخت دھاکہ اس زکے حق وچہ پئی نہ مول گزارہ ی
 کون بہادر رب دے با بھوں دشمن نوں تک جردا
 حق کے ہتھ اٹھان ہمیشہ خاصہ ایہہ نبیاں ترا
 اصلی جانوں نہیں سی بھانویں حضرت نوں آگاہی
 اتنا سخن نبی فرماوے ہوندا عدو ں او اسی
 جتنا چہ پنیر رہیا گلے الا بھہ و نیدا
 منہ بھین بول نہ سکدا ہرگز جبہ عاجز گفتاراں
 جہاں را کبہ وس نہ چلے زوروں ہون تھانے

کردتی تدرہ چوڑ تھامی پھلی عمر ان میری
 کیا فریاد کر نیدی نکلی جان میرے زلیرو ی
 کسدی اُلفت اُسد یو چوں تینوں معلوم ہوئی
 کیا کچھ آہی اُسدے اندر اُلفت باہلی والی
 استخیں و زور کے جگر میرے وچہ چھیک ٹھانی ڈالے
 اس رسولان کھاوں کس نے کیتا رواتسانوں
 ہر شے خد متکا رہ رسولان و عوسے کرن غلامی
 جنت وچہ لیجاون والی ساڑی تابعہ ہری
 میری جو بے اسارے زورخ جاسن ساکے
 اسدے کھاوں کالن کیونکر کیتی تدرہ تیاری
 ورس کھاں مال اسارے گھرے کتھوں ویرہ ہوئی
 مال بہراواں یوسف تائیں باہر جان نہ و نیدا
 ماس یوسف واکھا کے بڈیاں سٹ آیوں کت جائیں
 توڑے خاک یوسف دی بٹھے دل زالیپ بناواں
 آن سانوں میر تیا میں اپنا زور و فسانہ
 تہر کیتی تہر کیتی گر گا آدم خوارا
 تیرے ماریاں یوسف والا نہیں بل دا او پاڑا
 تینوں جگہ پہونچیاں ہویاں یوسف پرت نہ آسے
 نہ تکلیف دتی کوئی اسنوں نہ کوئی لاکھی ماری
 کیتا رب کمال پذیرا جگر یعقوب پنیر دا
 کیوں کر رب یعقوب نبی بھنیں نا حق ظلم کرا ندا
 تاں بھی نا حق یعقوب نبی بھنیں ایہہ گل ہوئی ناہیں
 اسے بگیاڑا تیرا ساڈا رب انصاف کرا سی
 اتنا چہ بگیاڑا تا تاں نیر رہیا پلٹیندا
 رورون بلیا اسنوں خالق دی سرکاروں
 رورون نہ لے ہو رہن پیرا کی اوہ کرن تھانے

ڈرامہ سے نہ اکہ زور دکھاؤں بسے وا کم روزاں
 ایہہ گل اس بگیاڑ نمائے دل و چہ پائی ہوئی
 نہ کجہ بولے نہ کجہ چالے برسین مین پھوٹا کے
 یارب طاقت بخش جاویں بول جواب ساواں
 بولے یا بچوں پیغمبری ہوئی نہیں تسلی
 برسی دغا ساڑے حق وچہ مٹاں ہی فرماوے
 کہ فریاداں رووے ناہر وچہ جناب خدائی
 آ یارب کریمی آتے رحمت پھیرا پا یا
 لگا کر دغا سرکارے نبی یعقوب سوارا

جتنے ہتھ نہ اڑے اوتھے بہتر جھک کھلوناں
 اربوں گردن پیغمبر سے پیش جھکائی ہوئی
 کروا عرض سوال وچہ اخلق زری سرکارے
 نبی تیرے زامن مناواں تہمت سروں ساواں
 ایہہ سچاتے میں بیادوسا پھا تھی جان کولی
 ڈھونڈھیا پھیرنا بھیاں کدی اس خونوں خدیجاو
 یارب اپنی فضل کرم بخش مینوں بخش رہائی
 اسدی بند چھوڑاؤں کارن رب سبب بتایا
 آکھ پندیرا اس عاجزہ را کوں ہو یا چھٹکارا

کلام گردن گرگ بہ دعا یعقوب علیہ السلام و خلاصی یافتن

راوی کرے بیان روایت نقرہ کاروں بھائی
 کرے سوال حبیب ربانا فالقہی سرکاروں
 حرمت پاک اسحاق میریدی خاص ذبح جو تیرا
 برکت اسم رسول محمد عالی جس دا پایا
 عتقہ اٹھا فلک ول حضرت مٹر کرے دغا پیش
 حد تک کرے نہ اگے میرے خود اقرار زبانی
 زہیہ تو فینق خدایا مینوں میرا شک مٹاوے
 جے اس کھا بہ ایوسف میرا اسکے سچ اسانوں
 ہوئی دعا قبول ہی زوی حکم کیتا رب سائیں
 پھو پھیر حقیقت اس بھتیں یا پیغمبر عالی
 حکم تارا یا نبی اللہ خوب بج لیا سی
 تا پھر حضرت اسدے سر پر اپنا ہتھ ٹکایا
 جبویلے رب مہربن آوے کھولے گھنڈ پورانی
 ناہر عاجز تے رب اسدن کیڈ اکرم کما یا

وچہ جناب یعقوب پیغمبر جو بی دعا فرمائی
 یارب جد خلیل میرے زوی عزت حرمت پاروں
 حرمت اسمعیل پیغمبر جو ہے چا چا میرا
 اس بگیاڑ انانے تائیں بخش زبان خدایا
 یارب ایس وزندے تائیں قدرت نال بلائیں
 تہ تک روانہ ساڑ تیا میں اسنوں ضرب لگائی
 جیونکر حال یوسف والا مینوں کھول سناوے
 نہیں ناں اپنی جان بچاوے جاوے پرت گھرانوں
 رکھو عتقہ سرے لے اوپر عاجزہ ناہر تائیں
 کھول سنا سی تیر تیا میں حالت یوسف والی
 جوتوں کھپیں سوکھو سسی رتی فرق نہ پاسی
 جاگے بھاگ غریب ناہرے میک نصیبا پایا
 چورانوں وچہ بند بنائے میلے پسر حقانی
 جس دا چور او سید کیوں سر تے ہتھ لکھایا

رکھن ہتھ جنہا ندے سر تے نبی رسول ربانی
 نبی اساؤا جس مرے پر اپنا ہتھ رکھیندا
 واہ سبحان اللہ رب بخشیا ایسا نبی جنہا ننوں
 باہجوں اوٹا رسولان کوئی پار نہ چڑھیا تر کے
 سٹو میان جدوں ہتھ اس پر دھریا نبی الہی
 پول خداوے حکمنوں گرا گھنڈا نبی سو مارا
 پھر فرمایا وس شتابی قسم تینوں اس ذاتوں
 تارے کھاہا یوسف امیر اجان جگر واپارا
 تہہ کھاہا دوست ساؤا سچو سچ بتائیں
 بولیا او بگھیاڑ نما ناں اگوں وانگ غلاماں
 کیا مجال کسیدے تاپیں وکھ نساں پہنچاٹے
 قسم خداوی میں نہیں کھاہا یوسف نبی ربانا
 معاوا شہر پیغمبران تاپیں کوئی چیز نہ کھاوے
 کفن مبارک نبیانڈے تھیں ڈروی خاک قبروی
 نبیاں وچوں طرف جہنم جے کر جاوے کوئی
 کیا طاقت بگھیاڑ ورنڈا کے کھاون پون نسا ننوں
 یا نبی اللہ حقول ہووے اجڑ تیرا چہرہ ما
 مذہب ساڈے وجہ بگھیاڑاں قسم اٹھائی ہوئی
 کیا مقدر نساڈے اگے بولا جھوٹھ زبانوں
 سنکر ایہہ طوفان نبیا طبق زمین واڈوولے
 کس ڈٹھٹھ میں عاجز تاپیں ایہہ نقصان کریندا
 نہیں یقین جے تیرے تاپیں یا مقبول جنابی
 نکل پوسے جے میرے ندروں ہک لوں یوسفوالی
 نہیں ناں جنہاں لگائی بیٹوں ایہہ تہمت بیدھی
 تیرا جرم میں یا حضرت میرے جرم سوئی
 میں نہیں چور نساؤا نبیا ویندا گرگ دوایاں

کیوں نہ دوڑا نہا ندے ندروں نکلن درو پرانے
 سے برس اندامو پاپو یا قدرت نال بولیندا
 ہو رکسید ہتھ پکڑن وی کچھ نہیں لوڑ تنہا ننوں
 پاٹے ہتھ رسول پذیر اوڑے جرم کر کے
 ویکھن گھلے تمامی بندے عام خلائی آہی
 اکھ لبتیک لبتیک زبانوں بولیا گرگ وچسارا
 جس نے بون والا تینوں کیتا جیوانا توں
 توڑا کھیں واپچین بدن واول واپا پیارا
 ٹھیک الایں مگر نہ چاہیں ہو را نہیر نہ پائیں
 یا نبی اللہ تیرے آپہ ہون دروز سلا ماں
 نبیا نڈا جلوب گواوے دوزخ وھکیا جاوے
 کیتا رب حرام اسماں پر ماں نساؤا کھانا
 پانی غرق نہ کرے نسا ننوں اگے مول جھلے
 دوزخ دی اگ ویکھ نسا ننوں توبہ توبہ کر وی!
 بلدی اگ جھکے دوزخ اتی بخشش ہوئی
 رب اجساویل نہ دیوے ہرگز مول اسانوں
 کوئی بگھیاڑ ورنڈا اتول مول نہ جاوے ڈروا
 پیغمبران وی چیر پیاری متے رنجانوں کوئی
 پیراں نالوں بہت پیارا تیرا مال اسانوں
 جس بیٹوں ایہہ تہمت لائی ساہنوں ہو کر بولے
 سن کیوں نہیں بھوتی ویندا سن کیوں نہیں بولیندا
 چاک کر اکر ویکھیا جاوے میرا بیٹ شتابی
 کرنا جو کچھ مرعی چاہے جان نہ وینا خالی
 نال تنہا ندے جھگڑا میرا روز قیامت ہو سی
 جنہاں چور بنایا بیٹوں شرم نہ کیتا کوئی
 پیراں تیریاں میر تاپیں ناحق چوریاں لایاں

باہجہ قصور ہو یا میں مجرم ہے تفسیر نہ تھا وال
 جاں ایہہ گرگ سنایاں باتاں نبی یقین لیا ندا
 تاں پھر سب فرزنداں تائیں نبی یعقوب پکار کے
 کیونکر تساں لیا ندا اسنوں پازیکر دھگانے
 دسو جس نے یوسف تائیں اسنوں دیکھیا کھانا
 فرزنداں ول ڈولن لگے جے ہن جھوٹے الایئے
 کھانڈیاں اسان نہ ڈٹھا اسنوں اکھن لگے سارے
 نبی کہے کیوں راہ جانکے نوں تساں مصیبت پائی
 کرن روایت گرگ جنگلدا جسد مگلیں آیا
 فکروں سب کھلے چپ کر کے کول نہ مولن بو لیندا
 آندا سی بھلیا مئی کارن کر کے چیلہ سازی
 جسوں ڈھال بنا کر آندا رکھ کے منہ ڈھویا
 جیوں جیوں اوہ بکھیڑا نما ناں سچ بیان سنا
 روک نہ سکن اسد تیا تیں اوہ روکیاں ر کرا
 ایہو حال ہوویدا جس دن رب عدالت بہسی
 اکھیں کن تے لنگاں بازو بولے گا سر سر ویا
 جو جو فعل کما یا ہوسی جس جس عضووں بھائی
 رب جبار بولا اوے سرنوں ہوڑ نہ سکسی کوئی
 بھرے گواہی قطعہ زمین دا جتھے شرک کما یا
 اندر چھپ کے ستوں کوئے کیتی جو بُریا مئی
 بدعت وال نہ چھپے رسن مشرک شوہر موسن
 نبی حمایت کرے نہ ہرگز مشرک بے ایمانوں
 سنت تے توحیدوں باہر جس نے قدم ٹکایا
 عمداً نوالے دفتر ہرے جادوں کڈھائے جاسن
 نیکی عمل کماون ولے پاون فرحت شادی
 نیک صلاح یا ذکر عبادت کیتا جس رکھانے

میں وجہ روس نہ کوئی بنیا کر کے قسم تباواں
 ایہہ بکھیڑا ساڑھے آگے تائیں جھوٹے الایندا
 ویہو شونی چور اپنے وی حاضر ہوو سارے
 کی نقصان تساں اکتیا اس حیوان نمائے
 بے تفسیر حیوان بیچارا کتھوں پکڑ لیا ندا
 ایہہ بکھیڑا نہ بولن وپندا منکے مارے جاہئے
 جنگل ویو چہ بلیا ایہو بھنہ آندا سرکارے
 اگوں چپ ہوئے وجہ مجلس کرن کلام نہ کافی
 دھمک گئے دل صاحبزادیاں سمھیاں ہوش گویا
 اینویں جان منے اسا ڈا پروہ فاش کریندا
 ہنیں سی خبر اپنے سر تے الٹ پوے گی بازی
 اوہ تلوار اگوں ہو ٹکریا عجیب تما شہ ہو یا
 بیوں بیوں صاحبزادیاں منہ زری پھروئی جا کے
 وقت وانا سمٹھ نہ آوے اتھے جھگڑا تک وا
 سب ہتھ پیر گواہی دین چھپیا کچھ نہ رہسی
 جو اعضا جتھے واسدن کھڈا گواہیاں بھر ویا
 اوہا کہسی نال میرے اس کیتی ایہہ بے یاری
 کناں نال سنیں سب کچھ منہ نوں کھٹا کی ہوئی
 ابنر بھی فرماوے ایہہ گل چھی بانٹھ لیا
 اوہ بھی اسدن ظاہر ہوئی سنسی گل لوکائی
 جاں ہتھ پیر گواہیاں دین اوکھائے روسن
 بدعتیاں نوں وھکے دلسن کون کرے خصمانہ
 اوہ محروم شفاعت کولوں کیتا آگے آیا
 سر بند نیوں اپوا اپنے عمل دکھائے جاسن
 اک دو جینوں نال خوشی دے کہن مبارکبادی
 قطعہ زمین وا بھرے گواہی وجہ دبار ربانے

کرنی ملی نہ جیٹری بنکی قصد و لے و چہ رہیا
بنکی دی جو کرے دلالت دو چے کنوں کراوے
جو کرے عمل و کھالے کارن تنہاں ثواب نہ کافی
جیویں سخاوت ات زیادے بعضے لوک کہیںدے
یا پھر ختمے جان ہو گئے لوگ جمع اس جانی!
جسنوں لور و کھاون سندی اسدا شرم نہ کرے

اس نیکی و اجر برابر بلسی کیتے جیہا
کرنے والے جتنا درجہ و سنے والا پاوے
رہدی طرفوں دور ہٹاؤن ایسے عمل ریائی
ختمے آس طمع دی ہووے او تھیں بلسیہ ویندے
وتے باہجوں نک نہ رہند کرن سخاوت بھائی
لوکاندی نوکاروں ڈروے نکاں کچھے صرفے

حکایت مناسب حال

کسے زانی واک بچرا اوہ پر ویس سدھایا
مدت گذر گئی جیویں اسنوں رب لیا ندا
نکلاں پاس گئی جیویں ساری بات سناندی
نکلاں لہندا حق مسئلے وادیسے تیرے تاپیں
جتنا قدرستی توں شہزادی اپنی نال زبانی
عورت کہندی سن وے نکلاں ایہہ کی گل آکھیا
و کھیں لہڑا کو بیٹا لو ہندیوں رب ملا یا
پیسوں نال شہزادیاں لوں سرتے چاساں مانڈی
سنسی جادوں نام محلہ سو بھا جگ کرے سی
ملاں جد سنیاں رن مسئلہ بھج جگرے وچہ وٹیا
جاہ رنے جد ایہہ گل پہلوں و لوچہ سی تڈھ ڈالی
نٹ رناں نٹ عقل رنا نڈا نٹ انہاناں دیاں کالوں
بس میاں اک اس عورت وچہ نہیں سی ایہہ بریائی
بعضے سخی و کھالے کارن مہراں کھوں لگاؤن
وولتمند پلاؤ پکاؤن نام نیساز رکھیندے
باہر کہن فقیراں کارن اسناں نیاز پکائی
سائل عاجز بویہے آنے منگ منگ ہون بھالے
رہدے نام پکائی روٹی کھائے گے گرم جوائی

کہنیں اتنی شیرنی دیسیاں جد خیریں گھر آیا
عورت مسئلہ کچھن چلی ویکھو عقل زناں و
میں پتردی شیرنی دینی کیونکر وئی جانڈی
پر توں دل تھیں مومن بن کے اس تے عمل کاپیں
اتنی رقم غریب کسینوں دیدے اندر خانے
اندر خانے مول کسے لوں نہیں دینی پائی
سنگناں نال دیاں گی شہزادی جو کچھ دیناں آیا
شاہ تمیر و نڈیاں جا کے تگسن کل گوانڈی!
بھاگو شیرنی و نڈاں چلی سارا لوک مکیسی
لے کے تڑا شتابی اسدا چنگا چنبہ چھڑیا
میرے کولوں کچھنے کارن کیوں بھنی منہ کالی
یہو جیہاں چڑیلے سن بھی بھونڈیاں پھرن ہزاراں
اوس زمانے گھر گھر اندر وٹے عمل ریائی
کرے سوال جو اندر خانے پیسہ اک دکھاؤن
جادوں سوالی سنگن جا کے بر کی اک نہ ویندے
سن کے جان فقیر زمانے دھکے کھاؤن بھائی
اندر وٹے کھا کھا جاون بھائی چاریاں ولے
انھی پیسے کئی چٹے ادگت گئی نکائی

بوسے وچہ سوایاں کارن پکڑ کھلون ڈنگورے
 جہت دکھائے ویون پہلوں دوتن چار کنگالاں
 جے کوئی عاجز استھیں پچھے آن سوال الافرے
 معاذ اللہ ایہہ راہ مولادے نادر نیاز نہ کوئی
 شیخی شان ریا تکبر سخت گناہ کبیرا
 مومن کردے عمل سخاوت جیونکر حکم خدائی
 چھپ کے ویون پھیر نہ سنگن نہ احسان جتاون
 جنہاں اک کسیرا بخشیا سوسو وار جتا یا
 شاہ وڈا جد وہیاں پھولے ہر نوں پاس بلاکے
 کھوئی رقم قبول نہ پوسی صاحب وی سرکاکے
 لے جاتدھ جنہاں وی خاطر ایہہ اعمال کدے
 جنہاں دکھا کے راضی کیتا شائش لئی جنہا ندی
 ساڈے راضی کرنے کارن عمل نہ کیتوئی کوئی
 بس میاں ایہہ مسئلہ تیرا مسلم ہو گیا سانوں
 کرن روایت جد اس ناہر سچ بیان سنایا
 تاں پھر اس بھتیں پچھن لگا پیغمبر کنفانی!
 کتھے ہے ہن دوست ساڈا کی اس نال ونا یا
 جے کر ہے کچھ تیرے تائیں مسلم اسدا ڈیرا
 کی اس نال بھراواں کیتا کس جگہ چھڈ آئے
 کتھے ہے اوہ زبیر میرا نور بدر ماہ تاباں
 اے لکھیڑا جے کر تینوں ہے کچھہ مسلم حالا
 گرگ کہے سن یا نبی اللہ جو کچھہ حال ونا یا
 حضرت کہیا کچھہ نہ ویا جبرائیل اسانوں
 جبرائیل جہیاں بھی کیتا شرم جیا جنہا ندا
 ورسنے وامتقدور نہ مینوں سن اے نبی گرامی
 ظاہر کراں نہ تیرے اگے اس گلوں شرماواں

اک اک بڑ کی پینج پینج دھکے راضی کر کے ٹورے
 بند کرن پھر گھریں وڈیریں لگدے وین سمہالاں
 کرناک جواب سناون اگوں تنگے دیکھ نہ جاوسے
 شیخی شان جتاون کارن ایہہ سب اسکل ہوئی
 ایسیاں بدافعالاں کو لوں سنگ پناہ پذیرا
 اک ہتھ دیوے ووجے ہتھ نوں پتہ نہ لگے کافی
 وقت حساب کردے ہندیں باا ہجہ حسابوں پاروں
 بھٹھ پیا اوہ وین تنہا ندا کہے نہ پیکھے آ یا
 وقت حساب اوہنا ندا یکھا گنڈا نظری اوسے
 کل کھائی اٹھی کر کے رب مستھے تے مارے
 سافے پاس نہ اجرتنہاں وار ب صاحب فرمانے
 او ما آن چھوڑا ون لاج بھی جان تیری درماندی
 ویل مکان ریا یاں کارن حق عدالت ہوئی
 باقی ذکر یعقوب نبی واجب لدی بول زبانوں
 میں وچہ دوس نہ کوئی بنیا میں نہیں یوسف کھایا
 جے کرتدھ نہ کھا ہا یوسف ویہہ کچھہ پتہ نشانی
 نال بھراواں کیا جو باہر کیوں نہیں واپس آیا
 آکھ سنا جو کتھے ہے اوہ ولدا چان میرا
 اس محبوب میرے ویس میں کیا دکھڑے لاج پائے
 پٹ سٹیا میں اڈھڑے تائیں سریاں سچیاں جہاں
 وین مینوں اوہ کتھے میرا سوہنیاں زلفاں والا
 جبرائیل تساو تیتائیں کچھہ نہیں آن سنایا
 گرگ کہے پھر کیونکر وساں میں اوزبات تانوں
 کیا مجال کہینہ عاجز کھولے بھید تنہا ندا
 نہیں تاں اس محبوب تیرا معلم حال تسامی
 روز قیامت چنڈلاں وچوں متاں اٹھایا جاواں

نہ لے قوم اسٹوی وچوں چغلی کوئی نہ کھا ندا
چغلی کھاون عار سانوں سچ کہیا بکھیا ٹرے
واہ سبحان اللہ جس گلدری قسم جواناں کھائی
اتنی بھی نہ ہوئے جسویہ عار نے شرم خدائی
گرگ کہیا میں آپ نکارا عاجز کسے نہ کم وا
سخن زیادہ کرے کو لوں ڈریا گرگ نما ناں

جو کوئی چغلی کھاون والا دور نکالیا حسنا ندا
چغلاں وامنہ کالا نیلا ہوئی حشر و بہا ٹرے
بندیاں نوں کچھ عار نہ آئے بھٹھری بندریا پائی
جنگلدرے جوان درندے چنگے استخیں بھائی
کیوں نکایت کراں کسیدی خطرہ اپنے دم وا
جیویں فرشتیاں گاہ سنایا آیا تہر ریاناں

حکایت فرشتگان

اوہ جو ملک ہمیش جنہا نذرالوح محفوظ دکا ناں
نور کنوں اوہ پیدا ہوئے ذکر خدا تنہا ندی
جسدن تھیں اوہ سر جے اللہ کہن لگے تہیجاں
ایسیاں فاتاں تے بھی ہوئی غیرت جدوں ادا وہ
اک دن ذکر انہاں کچھ کیتا غفلت بندیاں پاروں
نہرت تیری کھا کر اوہناں تینوں دلوں بھلا یا
اتنا سخن فرشتیاں کیتا پیش جناب الہی
ذکر عبادت ساری عمراں جو کچھ اوہناں کما یا
ایسی غیرت رب سے دی ابر فرشتیاں ہوئی
سن ایہہ ذکر فرشتے رنے خمالقدی درگاہے
بارب سیاہاں ناں ایہہ تھیں ہو گئی گل انہا ندی
حکم ہو یا میں رنج جو ہو یا عمل اوہناں پیاروں
چھڑک الہی سنی فرشتیاں ہو گئے بند سوالوں
سنو حقیقت گرگ نہا نے جدا وہ سخن سنایا
پھر حضرت فرماون لگے ناہر عاجز تا میں
ایہہ پکڑیوں والی کیونکر بنی مصیبت تینوں
گرگ کہے سن یا نبی اللہ میرا حال واناں
داوے اپنے تھیں اک مسئلہ میں سنیا اس جانی

سنوں حکایت ناں تنہا ندی جیونکر حال واناں
یا والہی باہجہ انہا ندی ساعت اک نہ جاندی
ہک ہک ساعت وچہر کاون کئی ہزاراں وہیاں
کیا طاقت پھر ہو کسینوں کسے کلام زیادہ
یارب غافل بندے تیرے نہیں ڈرے سرکاروں
کرن تکبر خالی بندے یارب بار خدا یا
اوس وقت اوہنا ندے اوپر ہو گئی بے پرواہی
بندیاں ولے دفتر اندر رب جبار لکھایا
ذکر عبادت عمل اوہنا ندا باقی رہیا نہ کوئی
خوف جباروں عرضاں کرے سر سج دیوچہ ڈاہے
خو و سرکار جو بھانڈی نامی غفلت آدمیا ندی
ہو کسے نوں امر گلے واکر ایسا سرکاروں
وس پذیرا کون اگیرے انہاں فرشتیاں تالوں
بنی کہیا صد شاہش گرگ ابیشک ٹھیک الایا
سن توں اپنا سفر قضیہ سانوں کھول سنائیں
کس جھگڈیوچہ ڈیرا تیرا اکھنا گل یینوں
اندر شہر مصرے آسا ڈا اصل ٹکاناں
اندر حق بھراواں یینوں اس حدیث سنائی

حضرت ابراہیمؑ پیغمبرؑ وادوا پاک جوتیسرا
 سنیاں اسدی مجلس وچوں اسدن میر وادوے
 جو کوئی اپنے خویش بھراوں ٹرکے ملن جاوے
 اینہیاں بدیاں دفتر وچوں دوڑکے رب باری
 خویش بھرا یونہی دوست جتنا پیار کماون
 ساکاں نال جو نیٹ کر نیڈے رہوں نیٹے روندے
 بے کہاں تھیں میل جہا نذا یار بنن دلجانی
 ایہہ کہہ ذکر خلیل اللہ نے مجلس وچہ سنایا
 ٹر آیا اک ساڈے کووں میرا سکا بھناتی
 جاں پھر یاد پیا اوہ مسئلہ تیرے واسے والا
 اس بھانی دے ملنے کارن چھوڑیا وطن دھکانا
 مصر وں ٹرکے شام زمین تک سارے جنگل بھالے
 جنگل جوہاں شام مصر ویاں کوئی نہ چھڈیاں خالی
 جاں پھر ویس تساوڑے آیا خبر دتی بکھیاڑاں
 کسے شکاری اسدیتیا میں مار بندوقی اڈایا
 ایہہ گل سنکے میرے تائیں ہوش نہ رہ گیا کوئی
 سینہ چیر کدیں جے میرا دیکھو اندر واری
 سرگردان پھراں وچہ جنگل رورویں کر نیڈا
 کھاون پیون یاد نہ رہیا عیش آرام نہ کافی
 بھائییاں باجوں نیند نہ آئے جائے عمر تیا ہی
 سن پیغمبرؑ بات گرگ دی ولوچہ سورج گڈا سے
 ہائے افسوس انساناں کیوں نہ گرگوں مت سنہالی
 پتراں ولوں ویچہ گرگ نوں کہتا نبی غفاری
 فرزانوں کے پیغمبرؑ سڈوں ذرا دل لاؤا
 گرگ کے فربان بنیا میں کیا سخن الایں
 حکم کروہن میرے تائیں رخصت ہو کر جاواں

گیا زیارت اسد کارن اک دن وادو میرا
 اجر محبت بھایا نوالا دوسیا نبی خدا دے
 اک اک قدم اٹھاون بدے دے سیرنگی پاوے
 حسد عداوت نال بھراواں غضب عذاب تھاری
 آپس وچہ سلوک دھراون بہت خدا نوں بھراون
 چہرے دورٹن درگاہوں رہن دوراڈے روندے
 دوزخ وچہ اکٹھے ہوسن اوہ ٹوے شیطانی
 مسکراوتھوں وادو میرا گھر اپنے نوں آیا
 وچہ فراقاں سکدیاں بینوں مدت بہت ومانی
 شوقوں ویر پیاسے کارن لے لیا ویس نکالا
 طلب ثوابوں ویر اپنے عاشق دے وچہ دھانا
 کتے نہ بلیا ویر پیارا سفر قضیے جا لے
 ایسا اثر دے وچہ کیتا الفت بھایاں والی
 ہائے اوہ ویر پیارا میرا مر گیا وچہ اُجھاڑاں
 یاراں گولیاں والا اس نے ایسا چھرا چلا یا
 اوہ بندوقی وچھوڑے والی پار جگر تھیں ہونی
 یاراں چھیک کئی ندر پے گئے عمدے پاروں
 جہدیتیا میں بھانن آیا اوہ نہیں کوک سنہاں
 ہونگے روز ستاراں بیٹوں کر ویاں حال دوانی
 اے اکھ ذرا ک لانی پئی گئے وچہ بھساری
 واہ سبحان اللہ ہر شے توں اپنے ویر پیاسے
 کیوں اٹھ گئی انہاں دلوچوں الفت بھایاں والی
 گرگ کا ایہہ حدیث نبی دی پھیر سنا اک واری
 وادوے ابراہیمؑ اپنے واسئلہ یار پکاؤ
 بیٹے تیرے اس مسئلہ دے سننے لائق تائیں
 ویسی صبروں اجر تسانوں خالق پاک سجاواں

پھیر و ہمتہ مرید اپنے نون و تھیں ہو کر راضی
 پھیر یا ہمتہ محبت کر کے اسنوں بنی پیارے
 روز گیا بگمیاڑ نما ناں اور سلام اکھیں وا
 اینویں حضرت پاک محمد حضرت شاہ جہا ناں !
 اوگنہاراں دے او جسام سنگل آن کڈ حسن
 بیٹوں بھی گل پئے بہتیرے سنگل عیباں واسے
 جیوں بگمیاڑ نما نے اتے رحمت نازل ہوئی
 واہ سبحان اللہ رب اسدا کیا وسیدہ ڈھویا
 میں قرآن رسولان اتوں پارس نظر جہا ندی

شالا اس پوچاوسے تیری اللہ مالک قاضی
 رخصت بخش روانہ کیتا سنگل گلوں اتارے
 ناں خوشی دے پنمبر نون گیا دعائیں دیندا
 ناں شفاعت خارج کرسن سنگل بندی واسے
 اس بگمیاڑ نما نے رانگوں جگ دعائیں دین
 کرے حمایت بنی محمد سنگل رب نکالے
 جاگن نخت پذیر جو تیرے رب تھیں وڈرنہ کوئی
 جنگلدا بگمیاڑ نما نا جنت لائق ہو یا
 حیواناں نون جنت بخشے کیا مجلس بنیا ندی

پاک پانچ حیوانات بہشتی

کرن روایت روز قیامت پنج حیواناں تائیں
 پاک بگمیاڑ یعقوب بنی واصحاب منصب عالی
 تیجا سنگ اصحاب کہف واجو وچہ غار گیا سی
 چو تھا گدھا سواری جس نے حضرت عیسیٰ کو روا
 عاشق ذات رسول اللہ دی سی اوہ خچر بھانی
 جسدن نریخ حماری لشکر گھیر یا خیر تائیں
 چھے قدم بنی دے اس نے خدمتدے وچہ آیا
 یا حضرت میں کتنی مدت سکدیاں ہوگی تینوں
 مالک میرا کافر آجا جس نے بُراتاں نون
 ولوچہ آکھاں جے کر مینوں بنی زیارت دیندا
 سنی پکار خداوند میری ہو یا کرم حضور
 جد میں سنی ساڈی آدروسیا مینہ کرم وا
 ادبوں کراں سوال تبیا اندر خدمت تیری
 جد تک کرو سواری تاہیں خچر عرض سناوے
 سنگر عرض شتابی اس پر چڑھیا بنی خدا فی

ویسی جگہ بہشتاں اندر اللہ مالک ساہیں
 روحی ڈاچی جنت جاسی مہتر صالح والی
 شکل ولیاں ہو کر اوہ بھی وچہ بہشتاں جاسی
 پنجواں خچر جنت جاسی پاک بنی سرور وا
 سنور روایت جیوں کر اسدی نظر کتابوں آئی
 شوقوں ٹپ قلعے تھیں باہر نکلیا چاہیں چاہیں
 پڑھ صلوات سلام بنی نون عرض نیاز سنا یا
 کراں دعائیں یارب ساہیں میل پیارا سینوں
 جداوہ گلہ تساڑا کر واپوندے پورا ساں نون
 تیرے جہے کمینیاں نون میں کدوں سوار کیندا
 میں مشتاق غلام تیرے دی آس کیتی رب پوری
 ٹپ قلعے تھیں باہر آیا توڑ زنجیر انعم وا
 ہو وراج سوار میرے پر اپہو خواہش میری
 تدر تک مینوں یا بنی اللہ صبر قرار نہ آوے
 ہوا سوار غریب خچر دی آس مرا وپچانی

ہیں کیوں کہاں غریب تنہا نوں ایذا شان جنہا ندا
واہ سبحان اللہ کیا اس نے پایا منصب عالی
ایسے نیچے حیوان ہستی راوی ذکر لیا ندا
اصل حقیقت چھوڑ پڑیرا کتول جاویں دھاناں
سانس بدن و نگارے جانگ گھڑی و چھوڑا نہ پاؤں
سنو حقیقت گرگ نہ نے جسم رخصت پانی
آکھن رگائے بگمیاڑ و ظلم ہو یا اک بھارا
ایسے گل سن بگمیاڑ نہانے کھائے گئے خوف تمامی
پئے گیا فکر غریباں تائیں رور و حال و خبا یا
آپو آپ سادوں عرضاں یا مقبول رہا نہ
کیا مقدور کسے دیتا ہیں دکھ تساں پہنچاؤسے
یا ہی اللہ نعم یوسف ا جتنا قدرت تسانوں
کھاؤں پیوں یاد نہ رہیا جدا یہ سنبھا حالہ
جیکر ساخے طن تساؤا یا پیغمبر عالی !
تنے روز و ہائے اساں چیز نہ کھادی کافی
ایہویں قتل کرو جسے سائوں ناں بھی حذر نہ کوئی
سب دزدے روز کر حاضر عرضاں کھلے سناؤں
یا حضرت کر ہر اساں پر شفقت کر م کساؤ
رحم کماؤں کم رسولاں نبی ایذا نہ دینا دے
جو کوئی پکڑے قدم نبیاں بجاویں لکھ گناہیں
بخشے جان تمامی عاصی جو نبیاں لڑ لگدے
نال یقین جسے کافر سارے پھڑے لڑ نبیاں دا
خدمت و چہ جدوں بگمیاڑاں رور و حال و خبا یا
کرن روایت جیکر حضرت آپ نہ رخصت کروسے
واہ سبحان اللہ رب کیتی کیا عزت نبیاں دی
صد افسوس انساناں آپر جنہاں قدر نہ پایا

بیٹھا پشت جنہا ندی آپر سرور شاہ نبیاں دا
آپ ہستی کیتا جنوں حوض کوثر دے والی
کھر عشق صدیق محمد چیزاں ست بنا ندا
کر کچھ فکر کتاب اپنی دا اس منزل توں جاناں
طول روایتاں ساری عمر اں لکھنے وجہ نہ آون
جاؤا و چہ قوم اپنی دے کر و حال و دوائی
خون یوسف دا ساڑے زے لانا ہی پیارا
خدمت و چہ یعقوب نبی دی ہوئے آن سلامی
ہر کوئی جان بچاؤں کارن دین صفائیاں آیا
عزت حرمت شان تساؤا کل خلق اللہ جانے
عزراہیں بھی پاس تساڑے ڈر و ڈر و آٹے
قسم بیماری اسدینالوں و دھ افسوس سائوں
لے گیا نیندر جیکر اساڑی سوہنیاں نبیاں والا
چاک کرا کے دیکھے جاؤں پیٹ اساڑے خالی
ناحق کسے اساڑے تائیں ایہہ بدنامی لائی
پر یا حضرت ایہہ بے اوبی سا تھیں مول نہ ہوئی
عجز کماؤں واسطے پاؤں قارماں دیوں آون
نام خدا دے راضی ہوو و خفگی زور ہٹاؤ
گھر آیا نوں جھڑکن نائیں قدر قبول کر ہمارے
شرم رسولاں پاروں اسنوں رب پکڑ نیندا نائیں
روز قیامت و چہ ہشتاں جاسن و گدے و گدے
رب سچے دی قسم پڑیرا کوئی نہ روزخ جاتا
ہو راضی یعقوب نبی نے رخصت حکم سنا یا
واپس گرگ نہ جانڈے ہرگز خواہ اٹھائیں مرنے
جانوراں بھی بھائے نائیں رنجی پیغمبراں دی
کرن لحاظ نہ پاک نبی دا دینوں لکھ بھنوا یا

بدعت شرک تے رسماں کر کے دین خراب کیونے
ایسا سچا دین محمدی کیتا پاک انہسی
سنو حکایت بچپ نسا نون میں اک اکھ سنا ندا

پاک بنیدی خفگی کو لوں نہ کجہ خوف آہونے
جانوراں حیواناں جسری دنی بولن گواہی
معجزات محمدی وچہ ایہہ ذکر اگے میں آندا

حکایت پیر شفاں کرگ

کافر اک ایالی آہا بکریاں نوں چارے
پھڑ پکری اک اجڑ وچوں کرگ نہٹھانی الحالی
بگھیاڑے تھیں بکری ڈکی نرت ایالی چانی
د تازق خداوند سینوں کھس لے گیا موکالہ
کون ہو یا اوہ جیہ ساڑی چالے جاون والا
کون ہو یا اوہ میں عاجز تے ظلم کمساون والا
کون ہو یا اوہ نال اساڑے صدان لاون والا
کون ہو یا اوہ میرے اتے قہر وساون والا
جدوں ایالی سنیاں گلاں دلوچہ کرے حیرانی
قسم خداوی کدیں نہ سنیاں بگھیاڑا ندیاں گلاں
سن بگھیاڑتاوے اسوں ایہہ کی کہیں جواناں
عجب ایہی جو طرف خلاصی سدے شاہ رسولان
ایہہ حق سنائے دین سکھا و دوزخ کنوں بچاے
اوہ کلمہ سے شر کوں نئے لائے سدھے راہیں
اوہ کہے عبادت رب دی کرنی بہت پوچن تھیں ہونے
اوہ رب وکھلے شرع سکھانے پیر شرع تھیں تالے
اوہ نیکو کاری تا بعد اسی رب دی کہے نساہاں
گل اتی جدی ایالی نرت ہدایت ہونی
مسلم ہو کے دلوں بجانون کلمہ پاک الایا
ایسے ذکر کرتا بولن اندر میں ٹھٹھے ہوں جاہیں
اسن کجھ حال یعقوب نبی دا اکھ سناواں بھانی

اک دن اسدے اجڑا اندر آ گیا کرگ پیاسے
بکری دے چھڈواون کالن ووڑیا کرگ ایالی
ٹھے تے چڑھ کرگ وچا را کر و احساں دوہانی
کون ہو یا اوہ ساڑے کوں بکری کھسنے والا
کون ہو یا اوہ قسمت میری کھسکے کھاون والا
کون ہو یا اوہ ڈھکے میرے وا کھساون والا
کون ہو یا اوہ رزق اساڑے بند کر اوں والا
کون ہو یا اوہ تے رب نے نخل کماون والا
کھے سے بگھیاڑتے بولے بندیا نوانگ زبانی
جیون کر لہج و پھاڑے اس نے گھت دیتاں تھنیاں
گلاں سانوں کر نیاں ایہہ کوئی بچ نہیں ناداں
تے تسیں کہینے جانو تاہیں ماری عقل جھولاں
تے تسناں بعیناں بیدینا تون مولن یقین نہ آوے
تے تسیں نکارے ربے ہاک سرگز سنوں ناہیں
اوہ رب تھیں کہے مراواں سنگو غمیراں تھیں نکھڑے
اوہ تھیاں غضبنا توچوں نکالے رحمت دیوچہ والے
تے تسناں پلٹیاں پر تیاں زینان جاوٹ پچھاہاں
پاس نبی دے آیا جلدی پھڑیا راہ نہ کوئی
وچہ اصحاباں داخل ہو یا قرب الہی پایا
پرے کرے بیان تمامی قصہ تک و ناہیں
یوسف یا بچوں کیونکر اسوں جان نماندی آئی

نکل کدیں کنعانوں باہر رستے کھلا تکینہ را
باو صبا لوز یوسفوالیاں خبراں کدیں پھینارا

عزلیات یعقوب علیہ السلام

بتا جھہ کو میرا دلبر کہاں ہے
میرا یوسف گل خوشتر کہاں ہے
بتا وہ ماہ جلوہ گر کہاں ہے
کہاں قاصد وہ نامہ بر کہاں ہے
وہ اصلی بیج کا گوہر کہاں ہے
بتا وہ چمکتا اختر کہاں ہے

صبا تو جو ہمیشہ عاشقاں ہے
پڑی روتی ہے بیکل روح یعقوب
اندھیرا چھا گیا ہے کیوں جہاں میں
ہنیں آتا کوئی نکتوب و بیغام
میری لڑیا کو کس نے توڑ ڈالا
میرے طالع کو کس گردش نے گھیرا

لکھے میری مصیبت کا جو نامہ
پذیر خستہ و مضطر کہاں ہے

میرے درپیش نعم کی داستان ہے
نصیبوں میں سرے آہ فغان ہے
عجب منصب و پیر آسمان ہے
عیان کرنے کو جب چشم رواں ہے
بھلا پھر کیا مجھے حاجت بیاں ہے
کہاں میرا مسافر نوجوان ہے
اوصصر تو الاماں ہی الامان ہے
کہ جس کی جستجو میں باغبان ہے
نہ گل ہے اور نہ رونق گلستاں ہے
یہی ہر دم مرا دردِ بیاں ہے

نشاط و عیش میں سارا جہاں ہے
کسی کو شغل کچھ اور کچھ کسی کو
کسی کو نعم کسی کو شادمانی
چھپاؤں کس طرح میں لاروں کو
ذرا اڑکتے نہیں ہیں اشک پر خون
خبر دے لے صبا جھہ کو خدا را
خدا جانے اوصصر کیا حال ہوگا
نظر آتا نہیں بیکل کو وہ گل
لگائے لاکھ ہیں ایسے نزاں نے
الہی جبار لا اس ماہ جیبوں کو

فراق یار کی سنکر حکایت
پذیر عزل خواں بھی ناتواں ہے

حصہ قسم کی سستی کتابیں منگوانیکا پتہ جمہد بک ڈپو نو لکھا بازار لاہور

فغان پنجابی بطور غزل

ہے کر شدہ آہ میری لا آپر پہاڑاں پوندا
 خوراں تے رضوان ہستی سن جو میری زاری
 ہے اسماناں ولے پاوں پتہ اساڑے نم دا
 اتنا سوز اساڑے دلوچہ ہے ہک ذرہ نکالاں
 باوصبا وںج آکھ یوسفنوں بڑھٹرا باپ جو تیرا
 خبر نہیں کس ولسی ولایت تینوں سٹیا بھایاں
 چھیکو چھیک ہو پاتن سارا مارن تیر جاناں
 ایسے حال یعقوب پنیمبر رور و کرے پکاراں
 بھایوں مٹول نہ گل کیدی نہ کوئی سخن الاوے
 چھم چھم رووے نبی ربانا خالی ویکھ مرکاناں
 حاضر خدمت دس بھایوں سب فرزند گرامی
 جس اجڑوچہ سیر نہ ہووے سارا مال پر ایایا
 ایہو مثال گھراں دی جتھے ہووے وطن کہیندا
 سے مدکاں تے پھرن مسافر دل رنگے کراہیں
 باراں پت پنیمبر ویکھے کوئی نگاہ نہ بھروا
 پچھن جد فرزند نبی بھتیں کی کھاسوج کھانا
 جے اوہ آکھن دس نبیا کس شے تے دل تیرا
 کم پچھن تاں نبی الاوے اکو کم تانوں
 جیہڑا شخص پر ولسی بلے پنیمبر وے تائیں
 توں لوں اندر یوسف رچیا مردم یا وکر نیندا
 جدوں یہووے ایسی حالت ڈھٹی بابل والی
 سٹو کھراوے جے یوسفنوں واپس اسیں نہ لیاواں
 نہیں تاں چل کے یوسف تائیں کھوہ تھیں کڈھ لیاو
 کی خبر جے زندہ ہووے یوسف کھوہ وچالے

پتھر سخت اساڑے درووں ڈھائیں ڈھائیں روندنا
 در عدن بھی روندنا روندنا ہنجوں لار پر روندنا
 اتر فلک بھتیں ہر کوئی میرا دل پر چاوں آوندا
 سبز کھیاں بھتیں بھی کواری جھانبر اٹھ کھلووندا
 ونے تلاش تیری وچہ رہنا راتیں سکھ نہ سوندا
 اپنے ولسی وطن بھی تیرا کدی تے پھیرا ہوندا
 کدیں تے آب وصال پنیمبر فارغ ہجڑے وھوندا
 ہجڑواں دیاں اللہ باہجوں کون سٹے گفتاراں
 جاں بوے تاں ایہو آکھے یوسف رب ملائے
 یوسف باہجوں شہر تھامی دسدا ماتم خانہ
 یوسف وچہ نہ نظری آوے جا پن دور تھامی
 جس وچہ اکو بکری آکھن مال اساڑا آیا
 بھایوں اکو کوٹھا ہووے اپنا شہر کہیندا
 اپنے وطن کھانڈی جھگڑی رہندی تاپنگا وراہیں
 جے اک یوسف حاضر ہوندا سر پیراں تک ٹھروا
 آکھے یوسف پیارے باہجوں میں کچھ مہل نہ چاہندا
 آکھے یوسف کارن سکدا ہے من سیرا
 ڈھونڈ لیا ہو آن ملا ہو یوسف ولسی تانوں
 کہے او سے نوں یوسف میرا ویکھیا ہوگ کتھائیں
 جد کوئی آن بلائے بندہ ایہو آوازہ دیندا
 سدا کے کل بھراواں تائیں ایہہ تجوینز نکالی
 تاں پھر ہر کم نالوں اول پھو دی قبر بناواں
 اسدے بدلے باپ نہ مارو ایڈا انہیر نہ پاؤ
 کڈھ شتابی اسدے تائیں کر و باپ حوالے

جو کچھ راہ و چہ ظلموں سنوں تیاں ساں ایزدیں
 چلو بھراو چلو بھراو بات سنو ایہہ میسری
 نیک صلاح جو پورے مومن کے نصیحت بھایاں
 سنی نصیحت جہڑوں بھراولں سمجھنا ڈول بھائی
 ٹپے ملین یوسف و تیاں رملں ساک بھائی
 صورت بہت بزرگانوالی ناں لطافت بولے
 جاتا اونہاں بزرگ و ڈیلہے کوئی ولی زیانہ
 نیٹے ہو کر آکھن لگا صاحبزادیاں تائیں
 تاں پھر اسنوں صاحبزادیاں ساری بات سنائی
 آپے کہو جو بابل تائیں اسماں اگے فسر مایا
 آپے پھر مین کڈھو یوسفوں بابل پاس کھڑے
 مروپاں تائیں نظر پدر و چہرہ سو بے اعتبارے
 چیف تساڑیاں عھلاں آپر جیکر ایہہ ارادہ
 اکوں جیویں تساڑی مرضی امیں منع نہیں کرے
 ایہہ گل سن پیغمبر زادیاں بھناں سچ منایا
 او پوویلے صاحبزادے آپے پرت گھراں نوں
 غیبوں حال انہاندے تائیں جے کہ معلوم ہوندا
 یعنی علم نہ ہووے کسی نوں باجوں اک خدا کے

کران نصیحت اسدے تائیں گھرنہ ورنج سنائیں
 یوسف کھوہ تھیں کڈھنا تاں ایہو صلاح بھلیری
 اگلے ملن پانہ ملن پاندا اوہ بھلیا یاں
 آکھن کہ و خلاص شتیاں پیووی جان نہانی
 رستے وچہ ابلیس نکالے اگر شکل و کھائی
 قدم اٹھاوے پورے پورے جویں ٹھکاندے ٹولے
 شکل بزرگاں بن بن لٹن کئی ٹولے شیطاناں
 لے لے لے یعقوب نبی دی جاسو کپڑی جاپیں
 شکر اکوں آکھن لگا کس ایہہ منت سکھائی
 یوسفنوں بکھیاڑاں کھاد اکڑتہ ورنج و کھایا
 بنسو چور تھائی عمر الں سھقیں و پیر پیر ہیسو
 ایہہ کی کیا قیاس تسانوں سوچ کر و کھاں سارے
 سھقیں اووہ کے بات شردی کپڑی ہور زیاں
 تھیں سچھے اولاد سولاں امیں تسانے بڑے
 کچھ نہیں جھوٹے بزرگاں سوچے جو کچھ تدھر فرمایا
 کیا جان شیطاناں و کارا وھو کھائے کیا سانوں
 اوہ کدو لیس وٹا کر ملدا کون اس کول کھلوندا
 کیا ولی اللہ کیا پیغمبر کیا پیغمبر زاوے

مشہور گئے پیغمبر زاوے اسدی شکل تکیندے
 شکل بزرگاں بنکر اینویں کتے پھرن لوٹیندے

بیان پیرت الاحزان و احوال کیو مہر خانہ و غیرہ

اس تھیں بعد یعقوب نبی نے پیرت احزان بنایا
 اس کو کٹھے وچہ رہے ہمیشہ پیغمبر کنہانی
 جسد داخل ہو یا اس وچہ اتنا سخن کیاسی

یعنی کوٹھا ورنہ نماں و دانقرہ کاروں لیا یا
 نہ کوئی خوشی تبدیلہ سوچہ نہ کوئی دوست جانی
 لے یوسف بن سوچہ ڈی روندیاں گھر واسی

جے میں خون اکھیں دے راہوں راہوں عمر بھر روندنا
 کرن روایت اتنا رتاں آسدن بنی سو مارا
 رنے کل مکان بنی دے رنیاں کل دیواراں
 رتا اوہ دروازہ جس تھیں لنگھدا ولبر شامی
 کرن روایت ہر ہر جنسوں جو حیوان بیچاے
 پنکھی کل جنگلے جتنے جیوں جیوں خبراں پاؤن
 ماتم ولے گھر جیوں بندے فاتحہ و بیچ اکھیندے
 سنیاں میں ہر قسم کبوتر کچھ بھگتے کچھ کالے
 رکھے باپ یوسف کے کارن کھیندے من پرچاے
 دکھرا اک کبوتر خانہ باپ نیسا رکھرا یا
 یوسف آپ انہاں دے اگے جوگ دو وقتی دہروا
 دیکھن جسم یوسف تائیں بچ اسدے ول جاؤن
 کرن سلام ڈگن قدماں تے بولن ذکر زبانی
 ٹلکن چال دیکھاؤن دیکھن صدقے صدقے مقبول
 جسدن یوسف باہر رہیا شاداں نیک نہ آیا
 بھل گیاں اوہ چالاں سمجھے کر گیا یار دیوانہ
 پنیمبر وچہ عمدے جھڑے ایسا داخل ہو یا
 بونے راتیں کرے عبادت کردیں نہ فارغ ہوندا
 ایہو آکھے رب سچے دی اینویں مرضی آہی
 سر جھلی تقدیر ربانی راضی وچہ رضائیں
 صبر کماؤن درجے پاؤن جنہاں شوق رہاتا
 سچ فرمایا بنی محمد اجر نہ ملن سوکھالے
 وہ سبحان اللہ رب جنوں دیوے صبر پیارے

تاں بھی یوسف ہجرتیرے واضح او انہیں ہوندا
 مرد زناں کنگانی سنکے روون لگا تھینہ سارا
 روون کل فرشتے نوری کر کے صفاں قطاراں
 کل جناور پاس بنی دے رنے آن تسامی
 آون پاس یعقوب بنی رورو جاؤن سارے
 پنیمبر وی خدمت اندر اک آون اک جاؤن
 اینویں کل حیوان جنگلے آفسوس کریندے
 کچھ وچلے تشر کھبے سوہنیاں چالاں واسلے
 ویلے ناز انہاں دے نلے اپنے ناز دکھاوے
 جنوں بھوسرا کہن پنجابی شوقاں نال بنایا
 راتیں سانجھے فجرے کڈھے پلک وساہ نہ کروا
 واکگ طواف کبوتر ساکے گرو بگروں آون
 تک یوسف دی اکھ مستانی کہندے حمد ربانی
 یوسف دیکھ تہاں خوش ہوئے وہ اسوں تک جیوں
 پھڑک پھڑک کے بھوسرے اندر سمجھناں حال ونجایا
 ڈھائیں مارے رتا آسدن کل کبوتر خسانہ
 دھندے چھوڑے زینا والے رب ول شافل ہو یا
 مالے جوش جے نم یوسفدا بیٹھ اکلا روندنا
 کدی نہ کہیں نال اساوے ہو گئی بے ہوشی
 صبروں شکروں یاد الہی کروا حمارتائیں
 بے صبراں وچہ جنم قمر عدسے روندیاں مرجانا
 جنت نعمت ملے تنہا نون جنہاں قہیٹے جالے
 زوئاں جہاناں اندر ہو یا وڑیاں بخشاں والا

صبر کماؤن والیاں آپر رحمت کروا ساپیں
 اکھ پذیرا کی کچھ درجہ صابر لوکاں تاپیں

بیان صبر جمیل و مدارج آن

صبر جمیل یعقوب نبی واجبوں کی کتابیں آئے
یاں پھر جو نکر صبر کیا یا شاہ حسین سو مارے
پت پت پیچھے سے ڈٹھے اچا دم نہ بھریا
یوں حاضر سر میرا حاضر ہو چکا سب تیرا
صبر جمیل بتاؤں اسنوں امروں عذر نہ کرتا
لکھ بلا سر سے تے آوے سٹھے وٹ نہ پائے
خلافتہ الحقائق پاروں نقرہ کار لیا یا
رب فرماوے جس بندہ نیوں بنے مصیبت کوئی
اس اوہ شکر کرے تے جھلے صبر جمیل کماوے
کراں حساب کتاب نہ اسدا دفتر اسپیں چھپاواں
واہ واہ صبر ال والیاں آپر کیڈ عنایت ہوئی
عمل او نہانڈے تولن کولوں شرم کرے رسا پس
ہو رتو اب جو وقت مرصیبت مومن صبر کماوے
مزنوں پیش خداوند اسنوں باع بہشت و کھالے
ہو ر حدیث رسول اللہ دی بہت مبارک پائی
ہے گل صبر ترین قسما نڈا پاک نبی فسر مایا
ڈکھ آزار بنے جد یا پھر ہو ر مصیبت کافی
جنم فرزع تے پٹن کولوں ڈور در اوے رہیے
تو درجہ وچہ جنت رسی بارہ اس صبر دا
وو جا وچہ عبادت ر بدی صبر کما یا جاوے
گر مپا نوچہ نہ روزے چھوڑے سرو یا نوچہ نمازاں
کرے عبادت رب سچیدی صبر صبری پاروں
سرو ر جے تھیں اتنا جنت ہو سی بخش خداوے
تو بجائے شرم گناہاں کولوں جو کوئی صبر کریندا

جو کوئی ایسا صبر کماوے وگدا جنت جاکے
ایسا صبر ہو نہ کوئی اندر عالم سارے
صبروں شکروں مولانگے سر سجد یوچہ و صبر یا
توں راضی تابیں خود راضی عذر نہیں بکہہ میرا
سختی نرمی جو کجہ آوے ہو راضی سر و صبر نا
جو کجہ رب بہتے پیٹھے پھر بھی شکر کما یے
کرے بیان حدیث مبارک پاک نبی فرمایا
مال بدن یا پتران آپر سختی نازل ہوئی
روز قیامت اسدے کولوں شرم اسنوں آوے
آپر ترا زو بدیاں اسدیاں تولن تھیں شرماواں
باہجہ حسابوں جنت جاوے کچھ پھپت نہ کوئی
نیکی بدی نہ کچھ کوئی صابر لوکاں تابیں
جان کنڈن دی سختی کولوں اسنوں رنج کماوے
نال شہیدان درجہ پاوے صبر کماوے واسلے
جیویں روایت نقرہ کاروں ویکھن اندر آئی
اول رنج مصیبت اندر صبر کماوے آ یا
رب تھیں ڈر پے سر پر و صبر پے شکر کرے بھائی
صبروں ہمدار رہا نا کیئے جو دیوے سر سہیئے
ہر اک درجہ اتنا جتنا پینڈا و صبر ت اصر دا
سرو دی گمری فاقیاں اندر بکوچہ ما بھماوے
تنگی ترشی ہر موسم دی جھلے نال نیازاں
چھ سو درجہ جنت اندر رب اسنوں بخشیندا
جتنا عرش معلے توڑی پیترا تحت تراوے
نوسو درجہ جنت اندر رب اسنوں بخشیندا

سرور بے نقیب اتنا جنت ہوسنی بخش خداوں
چھڈ لذت دنیاوی جنہاں اگی لذت چاہی
بنہاں اپنی مرضی چھوڑی ربدی مرضی توڑی
اسٹوں مہر جمیل تباون عارف اللہ والے
سب کچھ اُسدے نے کرنا رہنا آپ کنا سے
عارف ربدے لکھاں ورگی اکو بات سکھائی
واہ سبحان اللہ کیا نکتہ عارف نے سمجھایا
صد افسوس جو بے صبری و چہرہ رب دل کنڈ کرینا سے
وجہ مصیبت صبر گواون غیر اندے ورجا ورن
جے کر حاضر رب دل ہونڈے صبر جمیل کمانڈے
بس میاں چھڈو عطا نصیحت کر کچھ ہوش بنھالا
تور بیان نبی یوسف واکھوہ دل چل شتابی

جتنا عرض معالی توڑی پینڈرا تحت تراؤں
دو جگ اندر لانا ندے تائیں ہو گئی بے پرواہی
رحمت ربدی اُسے ہر دم جنت وروپاں توری
اپنی واگ ولیدی ساری کرنی رب حواسے
چٹول پھیرے پھیرے پھیرے خواہ بوٹے خواہ تالے
اُسدی مرضی آپر چلنا جنوں واگ پھڑائی
اوہ کیا جانے جس نے اپنا مرثد نفس بنایا
ویکے واگ نفس نے مٹھ وچہ ٹٹیاں پھرن سرینڈے
خالق اور بار بھداون کدی مر او نہ پاون
وانگ نبی یعقوب ہوراندے کیوں مر او نہ پاندے
اس مجلس وچہ کوئی نہ وسدا شرک کماون والا
کلے کیوں چیب رہا نا ہووے کرم جنابی

بقیہ حال یوسف علیہ السلام متعلق چاہ

بدن حضرت یوسف تائیں کھوہ وچہ ٹٹیاں بھایاں
اک اکلا کھوہ وچہ یوسف رو رو کرے دو ٹٹیاں
اتول رووے باپ پیارا نیناں جھڑیاں لایاں
بس گئے اوہ سٹ کھوہ وچہ جنہاں جدایاں پایاں
اپہ بھلیاں لایاں یوسف جیکر رب ٹٹیاں
پن چیت دکھانڈیاں پنڈاں سر تے بھڑچوایاں
اکے تے موتد ایف تو لایاں دوہریاں گمن رضایاں
چہ جناب خداوند باری عرضاں کوک سنایاں
سنگر زاری یوسفوالی ناکاں صفایاں بنایاں
کیا تکلیفاں محبوبانوں یارب تدھ سہایاں
رو رو وچہ جناب الہی لگے کرن دھایاں
حکم ہو یا ورنج جبرائیلا کر یوسف ول دھایاں

اکھ پندیرا کیوں گھرا سنوں غمداں راتیں آیاں
کون دے یعقوب نبی نون جو اُس نال دھایاں
اتول یوسف کرے پرکاراں آیاں پیش جدایاں
کیتیاں بھایاں من وریاں بھایاں چھڑیاں توڑ جنہاں
اجے تمام ولیدیاں آساں بھسایاں توڑ گویاں
کیا جانال ایہہ غمداں ندیاں کھتوں روٹو گایاں
سن چو فیروں ورو بلایاں لذتاں کل اٹھایاں
بے تقصیر نہانے تائیں بخش رلیاں سایاں
حیرت کنوں تباون واہ واہ تیریاں بے پرواہیاں
نہیں حمال کلام کرن وی کون کرے چھڑایاں
بخش خطایاں یارب سایاں تینوں سب ڈھایاں
دیہہ خوشخبری اسد تیا پیں تیریاں رو بلایاں

تاں پھر جبرائیل یوسفوں دیتیاں آن دو ٹایاں
 نہ رو یوسف نہ رو یوسف سختیاں رب مٹایاں
 پاسین وجہ تمام ملک سے عزت تاز دون سوایاں
 سدا نہیں ایسہ رہنیاں گوشے تے تنہایاں
 کون روایت جد کھوے وجہ چھڑ پیا ماہ کنفانی
 نال کندا نالے ٹکر یا کد سرے ہو گیا زخم شتابی
 چھٹیا جبرائیل فرشتے تینوں کس روایا
 او سے دم کافر ہستی جبرائیل یسا ندا
 کل تشفی حاصل ہوئی درو نہ رہ گیا کوئی
 اس کافر ہستی وچوں اک ذرہ مقداروں
 وقت صبح جد ٹنڈی ٹنڈی گھلے واپساری
 سارے جگو چہ ہر ہر جانی سو ہنا مشک و صرافے
 دکھ آزار تے غم و لگیری جاوے ہر و لگیروں
 اس پس پون پھلانڈے غچے خوش ہوون گلزاروں
 عاشق لوک اوڑیکاں کر دے واجزوی کارن
 القصة کافر ہستی ہوانوں ویندا
 سئو حقیقت کمر العشقوں قصے یوسف وائے
 نام ہووا وڑا بھائی یوسف دا مہر ہیرا
 جتنے روز کھوے وجہ رہیا یوسف نبی ربا تاں
 تگدا رہے پھر اوں طرفوں جبرم فرصت پاوے
 پہلی واری جدوں ہووا کھوہ تے حاضر ہویا
 سن یوسف فرماون لگا جیکر چھپیں مینوں
 پھر فرماوے سس بزرگ کون کوئی توں بھائی
 کیونکر میریاں بھایاں کوں تینوں خوف نہ آیا
 وں یوسف کی حالت تیری ہوندا کیوں گزارہ
 کیا کچھ چھپیں حال توں اسدا جسوں ایڈ بلایاں

اکھ سلام خداوی طرفوں باتاں کھول سنیاں
 بنسین حاکم شہر مصر وادہ صبر کسایاں
 کل امیر سلامی ہوسن ہوسن کل لوکائیاں
 جلد نکالیا جاسیں یوسف خبراں رب فرمایاں
 نازک دست مبارک اُپر ہو گئی زخم نشانی
 درد کماوں روون لگا اوہ مقبول جنابی
 تاں پھر حضرت یوسف اسنوں اپنا ہتھ دکھایا
 لایا زخم مبارک اُپر زخم نہ ڈھٹا صاحب اندا
 نقرہ کاروں بھی تفسیروں خاص روایت ہوئی
 اُپر سرے کوہ قاف وحی نے رکھیا حکم جباروں
 کوہ قاف تے آوے اسدی خوشبو عجب نیاری
 درد منداں وے درد گوٹے وڈے پھٹ ملاوے
 ہر نوں راحت پہنچے اسدی خوش تاثیروں
 ہر شے حمد الہی بونے ٹنڈ پوسے بیماراں
 مرغ صبح وے فرحت کوں ربا ذکر چتارن
 تائیں ہر کوئی باو صبا نوں بہت پسند کریندا
 جیویں معین الدین لیا یا نقرہ کار وچا لے
 یوسف نال پیار قدیمی کروا خلق ووصیرا
 نت اسنوں اوہ ملن آوے نال لیا کے کھانا
 وے نہیں اونہا نڈے تائیں چوری چھپکر آوے
 آن بلا لیس یوسف تائیں زندہ ہیں یا مویا
 نہ مویا نہ زندیاں وچوں کی بتلاواں تینوں
 اعساں تجر بیاندی جس آکے خبر چھی اس جانی
 میں ہاں ویرا ہو وادیرا اس نے بول سنایا
 روکر وروں آکھن لگا حضرت یوسف پیار
 سرگئی بائی باپ وچھنا کھوہ وچہ ٹٹیا بھایاں

سرننگلتے یا برہنہ بھگھاتے ترہا یا !
 ایسہ گل سستی یسودارناں مار غماندیاں آئیں
 معلم تینوں میں اسیلے ترے لئے بہتیرے
 ہن ابھی دیکھو چہ تیرے کارن رڈکن سول غماندے
 یوسف کہیا حکم الہی میں سرورس نہ کوئی
 ہن میں کراں نکھوت تینوں یا درکھیں اوہ بھائی
 دیکھیں جد کوئی بھگھاتسا میرے جیہا نسا تا
 جو شے منگے دینی اسنوں تک اسدی برصالی
 تسانتوں جو پانی دیوے پاک بنی فرماوے
 ستر ستر بنکی بلدی اکس پیالے پاروں
 جس دن روز قیامت ہوسی پاک نی نسرماندا
 ننگھسی آن اوہنا ندے کووں مردہ ہستی کوئی
 پھپھی تڈھ پھپھاتا بیوں کہے ہستی ناہیں
 میں اوہ شخص جو تیر بتا میں شربت گھول پلایا
 دو ہاندی اوہ کرے شفاعت دونوں بختے جاون
 راوی اس حدیث نبوی و احضرت انسؓ سوہارا
 ٹہل ٹکور غریباں دی وجہ ہرگز ویر نہ کرنی
 دو جوانوں جوان جدوں کوئی نظری آوے تیری
 تریجا کہیں یتیم کسے نون جھڑک نہ یوں کوئی
 یونگر اسدی چھوٹی عمر اں مرگئی ماں پیاری
 اوہ حالت یا دیادیں دیکھ یتیمساں تائیں
 پھیرے ہتھ یتیمان دے سر جو کوئی لاڈ پیاروں
 خدمت کرے یتیمان دی جو سر منہ ہتھ دھواوے
 پاک محمدؐ سرور عالم ما دی جن بشر وا
 چو ہنئی ہو و وصیت کیتی یوسفؑ نبیؐ ربانے
 دین سلام اوہنا ندے تائیں ساڈی طرفوں بھائی

باہجہ خدا کوئی سنگ نہ ساہنئی سولاندے منہ آ یا
 اے یوسفؑ تقدیر ربانی دوس میرا کچھہ تائیں
 پراوہ زور دل غالب ہوئے اکھے لگے نہ میرے
 نین اب شرمندگی پاروں دیکھو پیہ شرماندے
 جو تقدیر ازل دی آہی سر پر وارو ہوئی
 عمل کماویں بھل نہ جاویں جو گل میں سمجھائی
 میں دیکھئے نون یا دیاکے اس نے رحم کسایا
 دلوچہ سمجھیں اینویں آہی حالت یوسفؑ والی
 بھاویں جتنا علیؑ ہووے دفتر دھوتا جاوے
 ستر بدیاں بخشیاں جاون خالق دی سرکاروں
 کر کے صفیاں کھلوتا ہوسی ٹولہ روزخیاں والا
 سد بولاوے اسنوں جس دی جال جہنم ہوئی
 تاں پھر اہل جہنم اسنوں لائے بتہ تداہیں
 دو جا کسی میں بھی اتینوں وضوسی کروایا
 روزخیاں بختیں نکل شتابی جنت ڈیرے لاون
 سٹو حقیقت جویں بھرانوں کہند یوسفؑ پیارا
 پہلی ایہہ وصیت میری یا دوسے وجہ دھرتی
 اسنوں تک کے یا دیادیں نون جوانی میری
 اینویں سمجھیں یوسفؑ والی اس پر حالت ہوئی
 بابل کووں دیس نکالا ملیا عمر اں ساری
 کریں دلا سا ہر محبت شفقت نال بولا میں
 والاں جتنیاں بدیاں اسدیاں دور ہوں سرکاروں
 روز قیامت اسدیتا میں آپ نبیؐ بخشاوے
 آپ یتیم یتیمان تائیں بہت محبت کروا
 زینت بنیا میں جو دونوں رہ گئے زور بخانے
 دو ماں یتیمان ماں موبانوں جھڑک نہ دینی کافی

سر دم کریں پیار و لاسا خوش رکھیں ہر حالے
 مانواں والیاں وسے دل اندر ہونڈے ٹن ہنر لال
 مانواں والیاں ہر کوئی خاطر نال بولاندا
 مانواں والیاں ہر کوئی نال خوشا بد چیاندا
 مانواں والیاں ہر کوئی چاند اتے ور چاندا
 مانواں والیاں ہر کوئی لاڈوں مہتہ پھیریندا
 مانواں والیاں لکھ چیزاں لیکر ویندیاں مانواں
 مانواں والے ون پونیاں موحاں نیت کریندے
 مانواں والے تاز تہازی لین پوشاک دولے
 مانواں والے تائیں مانواں سو سو تاز و کھالے
 بد شکلاں نون مانواں رکھن تازہ وانگ پھلانے
 مانواں باہجہ پیہم تمانے سر دم پھرن ڈولانے
 سٹو حقیقت حضرت یوسف کے ہونڈے تائیں
 جو کچھ نال اسٹے کیتی رمل بسعناں بھایاں
 مول نہ وسیں مول نہ وسیں رکھیں بھیت چھپائی
 نہیں تے بات سنی جد ایہہ گل اسنوں نہیں اوکھائی
 آوے غضب بھراواں اپرا ایہہ گل اسان نہ بھلاوے
 جو کچھ نال اسٹے کیتے جو ر حفا بھراواں
 ہیں راضی سب بھایاں لبر خنگی کراں نہ کوئی
 دوہیں جہانیں کھٹن کھاؤن میرے بابل جلتے
 جو مظلوم کسے ظالم نون ظلم معاف کریندا
 جدوں یہوے نون ایہہ یوسف بائیاں درو سیاں
 روزنا روزنا رخصت ہویا کرواوب سلاماں

کہیں اور اس نہ ہونڈے کوئی مگر مائی واسے
 کھانڈے پھرن پیہم تمانے گلی گلی دیاں ماراں
 دھکے ملن بیتیاں تائیں کوئی نہیں پاس بہاندا
 وگدے پھرن پیہم تمانے کوئی نہیں پکڑ اٹھاندا
 روزدے پھرن پیہم تمانے کوئی نہیں چپ کریندا
 مانواں باہجہ بیتیاں تائیں کون پیار کریندا
 کہن پیہم اسیں بن مانواں کس پھیں سنگن جانواں
 تک تک مویاں مانواں والے پھرن او ساں پھرنے
 لیراں ہجھ پیٹی پھرنے مویاں مانواں والے
 مانواں باہجہ بیتیاں تائیں کون خدا بن پالے
 چن وی شکل پیہم وچاے نال مٹی رل جلتے
 جو کچھ نال از نہانڈے گدرے اللہ مالک جلتے
 پنجویں میری ہور نصیحت اوہ بھی سٹے جائیں
 ہوش کریں مت بابل آگے دیویں ونخ دنیاں
 ہرگز عیب قصور نہانڈا ظاہر کریں نہ کائی
 بری دھاکرے مت کوئی وچہ درگاہ ربانی
 ہے امیر اسانوں اللہ امن امان بچاوسے
 ویسی اسدا اجر اسانوں خالق پاک سچاواں
 نام خدا بے بخشیاں اسان جو بھایاں کھنیں ہوتی
 شاکل بھراواں تائیں سکھی رب وسائے
 باہجہ حساب ثواب زیادہ رب اسنوں بخشیندا
 کرن روایت پھوڑا سدیاں پنجوں رنگی آیاں
 پیو کھنیں پارنگہایا اسنوں یوسفیاں کلاماں

گھر آکے جد ڈھٹوس پیو نون نم مے وین کریندا

دل چا پس جو وساں اسنوں عہد نہ وسن دیندا

غیر بعید و یامونس کل و حید و یا غالباً غیز مغلوب و یا حیا لایموت و یا حی المولے
 لا الہ الا انت اللہ ما فی اسئلك بان لك الحمد لا الہ الا انت بدیع السموات
 والارض یا ذا الجلال والاکرام ان تصلی علی محمد و علی آل محمد وان تجعل لی
 من امری فرجا و محنجا و تنزلی من حیث لا یحتسب تو حمد

توں ہیں ہر وقتے تھیں و ڈاٹینوں سب و ڈیاں
 نیڑے ہر نیڑے تھیں نیڑے تیرا کوئی نہ تانی
 غالب ہر غالب تھیں غالب زیر نہ ہوں والا
 تیرے با بچوں ہور کسے نوں سجدہ روانہ آیا
 لا الہ عبادت لائق باہجہ تیرے کوئی نہیں
 قدرت نال و چھائے جس نے فرش زین سماں
 نال طفیل تنہا ندی یارب بخش غموں چھٹکے
 نہ محتاج کسے وار کھیں غیبوں رزق پہنچا ہیں
 سجدے اندر ڈگا یوسف زچہ جناب الہی
 اویسویلے یوسف آپر ٹھاٹھ نہر وی آئی
 کھل گیا راج یوسف کارن فضلاں دا دروازہ
 نور قندیلان روشن ہو یاں دوزوں لاناں مارن
 اسدن حضرت یوسف تائیں رب معراج کرا یا
 گل مصیبت نم و لگیری یاد نہ رہ گئی کافی
 یاد نہ رہیاں یوسف تائیں اوہ رستے دیاں ماراں
 ایسے طور خداوند اسنوں پاک جمال دکھا ندا
 اوڑک ہلکن اسدے تائیں خوشیاں رب دکھا کے
 تاں اوہ وچہ دربار سجدے مشکل مر کے جاون
 نام سجدہ لکھنے لائق تاں اوہ مشکل تھوے
 محبوبان دیاں زلفاں توڑی تاں اپرے اکواری
 تڈنگ نہ محبوب پیارے دنڈاں اپر مارن
 محبوباں و راضی نامہ مر کے حاصل کرناں

کارگیری تمامی تیری لے کار یگر سیاں
 ہر جگہ توں حاضر ناظر شاہد کل مکانیں
 ہر عاجز ہر تنہا سدا توں دوست رکھوالہ
 حتیٰ یوم ہمیشہ زندہ تیری ذات خدا یا
 توں معبود تمام خلق و اتینوں حمد ثنا ہیں
 توں ہیں بہت بزرگی والا واحد پاک یگانہ
 بھج و روز محمدانے سن آل محمد پیارے
 کڈھ شباب اس سختی وچوں بیوں خوشی دکھائیں
 پڑھی و عابدوں ایہہ یوسف جبرائیل پڑھائی
 کیتی شروع و عاشق تابی اے نہ سب سرکائی
 اچھایا دریا کرم و اکتسا موج آوازہ
 کھاناں باناں ترت بہشتی آیا حضرت کارن
 جلوہ قرب الہی والا کھوہ کے اندر پایا
 نور ظہور پیارے والے جسم جھاتی پائی
 بھل گئی سب کھوہ دی حالت بارے جد پاراں
 وچہ محبت ربدی جو کوئی اپنا آپ و بجا ندا
 عسروں تیرے ربا ہیں جو کوئی ڈکھ اٹھاوے
 عاشق عشق الہی ولے سونکلیں پاون
 قلم و چاری سو سو واری چھریاں نال کھڑے
 شانہ شان گمان و بجا کے سر جھلے سو آری
 جڈنگ نہ دنڈا سے سدی پٹھی کھل اتارن
 مذہب ایہو محباں والا موتوں پ نہ ڈرناں

اپنی جان گوائے باہجوں کوئی نہیں بخت جاندا
 وہیہ مغزوری دوری دوری نہیں ہوندی منظوری
 جد تک بال نہ روے اوہ بھی سینے نال لاون
 پھر بھی بال اوتے دل جاوے جتوں مانو پیاری
 سچ نجت والی تینوں میں ہک بات سناواں

کون محب جوشن اپنے نوں پہلوں ضرب لاندرا
 جے توں چاہیں قرب حضوری گئے منزل پوری
 راواں وڑے پیازاں والیاں جے سو لاڈکا ون
 ماں مارے سو جھڑکاں دیوے دھکے سٹے لکھ واری
 دیکھ مصیبت نس نہ جاون جنہاں پیار سچاواں

حکایت خواجہ حسن بصری رحمۃ اللہ علیہ

بصری حسن ہواں ہک لڑکا روزداڑٹھا بھائی
 کیا کچھ نبی مصیبت تینوں روزوں کھلا وچارا
 مائی اپنے گھرے وچوں چک کڑھیاہے بیوں
 دھکے مار نکالن باہر وڑن نہ کوئی دینارا
 در در اتوں جھڑکاں ملن وات نہ چھچھدا کوئی
 آگئی ترت انہاندے آپر حالت لڑکے والی
 جنوں ماں نکالیا اساری کوئی جگہہ ناپیں
 دویاں جہاناں اندرا سنوں بلنا کھتھڑکاناں
 اٹھ کر لڑکے واسن اسدا قابو کیتا یارا
 کرو سفارش راضی ہووے میں پر میری مائی
 کرن سفارن راضی ہو جا اس لڑکے ویسے ملے
 یا حضرت منظور اسانوں امر جیویں سرکاری
 کیا مجال نہ راضی ہوواں امر نہ موٹیا جاندا
 نڈت ہوئی ہوڑیندیاں بیوں پر ایہہ باز نہ آئے
 باہجہ اجازت ماں اپنی وی گھروں نہ باہر جائیں
 نہ ایہہ میرا بچڑا رہسی ناپیں اسدی مائی
 کیونکر اپنا بندہ اسنوں اللہ مالک جانے
 نہ ایہہ میری اُمت یارب نہ میں نبی تہاندا
 ماں اپنی وی فرماں داری کرنی عمر اساری

وچہ تفسیر مفسر کولوں عجب حکایت آئی
 پچھن لگے اسدے کولوں دس لے بر خوردارا
 لڑکے عرض کیتی یا حضرت کیا میں دساں تینوں
 میں اتن غیر اندے در جنوں ورج سوال کرنیارا
 ہوندا پھر اں خوار نما ناں ایسی حالت ہوئی
 بصری حسن ہوا تونوں اس گل ایسی ہیبت ڈالی
 بیٹھ متقابل اس لڑکے دے روپے ڈھاپیں ڈھاپیں
 تے جنوں رب دھکا دیوے ہووے قہر رباناں
 ایہہ گل کہہ کے جاون لگا بصری حسن سو بارا
 عرض کرے یا حضرت تینوں پکڑو نام خدائی
 تاں پھر حضرت لیکر اسنوں گھر اسدوں آئے
 سنکر بولی نال اہدے اسدی مانوں پیاری
 میں قمر بان تسانوں اس نے نال شتفع کر آندا
 ایسر کر و نصیحت اسنوں مول نہ کھیڈن جاوے
 کرو سفارش میری طرفوں یا حضرت اس تاپیں
 جے کہ پھر بھی کیتی اس نے کھیڈن دیوں د مائی
 ایہو اشارہ منے ناپیں جو کوئی حکم رہا نہ
 بے فرماناں دے حق اندر پاک نبی فرماندا
 بصری حسن بچہ کیسا لڑکے نوں نال زبان پیاری

نال دلا سے لڑکے کو لوں ساری گل سنائی
 قول اقرار ہوئے جد پکے ترس مائی نون آیا
 ساعت گذری تہاں پھر لڑکے رخصت مول رہ چائی
 مائی ہمال ڈٹھا جدا بہت لگی گل ماڑی
 کھینڈ لگی تہاں لڑکے کھنڈ سے ہر کوئی گھریں گایا
 معلوم کیسا جسم اس نے بند ہو یا دروازہ
 امر مائی امر مئی سد بولا وہ امر مئی مول نہ بولے
 ہولا چار نہایت آخر ہو رگھو انول وہاں
 ترسے لے آکھے ہر نون جب کہ نہ بخشو کوئی
 بے امید ہو یا ہر طرفوں پر ت گھرے ول آیا
 کفر یا بول لڑکے ماں نون اچیاں مارے آئیں
 سب لو کا نڈے دھکے کھاکے آکلیا در پیرا
 ایسے طور کے فریاداں دل سے سوز نکالے
 روروا کھے جے تون بیٹوں دیویں لکھ ایذا ہیں
 ایسے گل کہہ کے آپر زمین دے ڈگا طفل و چارا
 حالو حال کہتے کوئے کے کر وا مائی مائی
 جد بیٹوی ایسی حالت ڈٹھی ماں پیاری
 چک لیا فرزند اپنے نون گودی سے وجہ پایا
 آئی جاگ جہوں لڑکے مائی رب دکھائی
 اکھن لگاں اپنی نون عرض سنی اک میری
 جو قصہ دیکھے دیویں سانوں سارے اسان تہوے
 جیکہ تیری منظور اسانوں ڈکھ سچے سر دھراں
 بصری حسن ہوراں وجہ گوشے ڈٹھی حالت ساری
 اکھن لگے استغیثیں بیٹوں دو باتاں مہمہ آیاں
 جیو باں تے وجہ تہاں بے مورخ اٹھتہوے
 وجہ جنوں دھکا دیوے پاک جناب خدائی

لکھیا کاغذ پک پکایا اپنی مہمہ لگائی
 پکڑیا مہمہ پیت اپنے ما اندرون مہمہ پایا
 شکل گھروں وچ کھینڈن لگا چونکہ عادت آہی
 بند کیتا دروازہ جلدی اندروں کنڈی چاہڑی
 ایہ بھی اپنے گھروں آیا آن بوکا کھڑ کا یا
 روپے چیکے ڈھاپیں لکے کرے بلند آوازہ
 نہ آواز نہ جھاتی مارے نہ دروازہ کھولے
 وانگ بیٹیاں دور اگے روزنا پھرے نماں
 بوڑیا مہمہ تمام چھٹے کتے نہ بیوس ڈھوئی
 پھڑ پھڑا کھڑ کا ون لگا رور و حال و نجایا
 اسٹریٹے دتیرے با بچوں مور کوئی در تائیں
 تیرا دھکیا کقول جاواں مور نہیں کوئی میرا
 ٹکٹے وجہ نہ آون اسارے نالے درواں والے
 چھڈساں نہ دروازہ تیرا روز قیامت تائیں
 مٹی وجہ رلایا اس نے سر نہ اپنا سارا
 روندلے کر لاند آخروں گیا او سے جانی
 بیخود ہو کے کوٹھے اتوں جھال شتابی ماری
 منہ سر جھاڑ کیتا سب ستھرا سینے نال لگایا
 واہ سبحان اللہ اس لڑکے کیا اک بات سنائی
 ویہہ تکلیفاں پیشک بیٹوں جیونکر مرضی تیری
 پر درگاہ اپنی عقین دھکا دیتیں نہ مٹھے
 غیر اندے دے کر نہ بھجیں ایہ منظور نہ کر ساں
 سن ایہہ کلہ لڑکے والا، سچوں ہویاں جباری
 اول قطع نہ ہوں سر گز پتزاں نالوں مایاں
 اوہ ہونڈ محبت والا سر گز قطع نہ تہوے
 چوراں طبقات اندر اسوں جمانہ جھلے کافی

مشرق مغرب تائیں دوڑے کہیں مراونہ پانچے
 ہور کسے درجاون سندی اسنوں لوڑ نہ کائی
 درونماں بھیں ملی خلاصی مطلب حاصل ہو یا
 یوسف وانگ خداوند اسنوں امن امان نکلے
 فضل کیتا رب یونس تائیں امن امان بچا یا
 صحیح سلامت کیتا اللہ زور ہوئی بیماری
 اویس وقت خداوی طرفوں حکمت ظاہر ہوئی

بن زرگاہ خداوے جو کوئی ہور کسے درجاوے
 ہک دروازہ خالق والا مل یا جس بھائی
 اس دربار الہی اگے جو وچ رو یا
 جسوں اسدا تکیہ ہووے لکھ مصیبت جالے
 یونس پیٹ چھپی وچہ اسنوں عرض سوال سنایا
 جہاں یوبہ خداوند اگے کیتی گریہ زاری
 یوسف جادوں کھوے وچہ کیتی رب ول چارہ جوئی

بھج دتے کمروان خدا نے انسے کھوہ کنارے
 اگے نکلے نعل خریدن کارن لعلانارے وخبارے

قسم کی کستی کتا ہیں

منگوانے کا پتہ

حمید ایک پوپو نوکھت پانڈا لاہور

آغاز جلد دوم

آدن کاروانیان مصر پر چاہ و کیفیت ایشان کو پور
 بسم اللہ الرحمن الرحیم

جس یوسف کے کڑھنے کارن حکمت بحج نکالی
 آل سنے اصحاب کراماں نالے کل اماں
 جیونکر یوسف کے ونجا کے پٹے کھوہ کنارے
 مالک نام رئیس و ڈیرا سی وجہ اک انہا ندے
 اوہ عتقا و ابیٹا اگوں خبر منف کر وا
 ایرا ہیتم خلیل اللہ و ابیٹا مدین آیا
 پنجواں پشتوں بیٹا حضرت ابراہیم نبی و
 شہر مصر دے رہنے والا سوڈاگر کسی نامی
 اول عمر اندر اسدا چمکیا نیک ستارا
 جیویں روایت نقرہ کاروں و دھ کلام نہ کوئی
 نوکوتاں کنعانوں باہر جنگل پھرے چر نیسا
 آڈر باوجہ بانہہ فرخل دے نازاں نال لٹک و
 جس دے پاروں طبق زمین دار روشن ہو یا سارا
 قدرت تھیں اک بدل ہو یا منہ سورج دے آیا
 اس تھیں بارش نازل ہوئی قدرت رب تعالیٰ
 بھریا گیا تماشہ سورج کچھ کچھ آگے
 بھر صندوق لگائے تالے پکے کر کے سینے
 نہ صندوق جو اہراں بھریا نہ خورشید نورانی

سب صفتاں اس مالک تائیں زو جدر ابو والی
 ختم رسولان اپہ ہوں لکھ درو سلا ماں
 اس تھیں پچھے کرواناں واسنتوں حال پیارے
 اوہ سوڈاگر مدین ولوں طرف مصر سن جان دے
 ابن زغر کر سدن اسنوں یعنی پیت زغر و
 عتقا بیٹا مدین داتے مدین کدراجا یا
 مالک ابن زغر سوڈاگر صاحب نیک عقیدت
 سلماں تے صاحب دولت عزت شان گرامی
 ذات غزائی مروخ دانی عالی نسب سونا را
 وقت غزائی اسدے تائیں خواب بشارت ہوئی
 کیا ویکھے جو سفنے اندر آیا سیر کر پیدا
 این چیت اگاسوں لٹقا سورج چرخ فلک و
 کیسا سوہنا تے من موہنا سورج پورا پارا
 پھر اس مالک کڈھ سورجنوں اپنے پیش دکھا یا
 کیا اوہ بدل رحمت بھر یا رنگ سفید آجا لا
 کئی کروڑاں موٹی ہیرے چھم چھم برس نلگے
 مالک چن چن موٹی ہیرے کل اکٹھے کیتے
 جہاں پھر اکھ کھولی سوڈاگر بہت ہوئی حیرانی

بعض روایت سے معلوم ہوتا ہے کہ وہ بت پرست تھا چنانچہ آگے ذکر آئے گا۔

موتیاں بدلے بہنوں برس رووے تے پچھنکے
اوڑک اک معبر کمال بلیا اس دے تائیں
خواب بیان کیتا سو داگر چونکر ڈٹھا حال
خواب تیرا ایہہ برکت والا نظری آوے تینوں
اس جنگل کنگانوں تینوں بلی سونہا پردا
نیک خصائل عمر او ایٹل حسبوں نسبوں طالی
بڑے بڑے شاہ حسن ہزاراں سونہیاں شکلا نوالے
ہوسی نہیں غلام کپیرا ذات نجیب اصیلوں
گھائل ہوسی مصر تمامی جگ ٹرس اخباراں
اسدے پاروں گھر تیرے وجہ اترے فضل خدا وا
زرداری پھرے تیرے قدارا نوچہ دولت گھنی گھیری
بھی اولاد او پیدی برکت تینوں بلی بھائی
وہجے نام تیرا کل ملکیں ہر کوئی تینوں جانے
آل اولاد تیری وجہ برکت رہی عمر اں ساری
جد تعبیر سنی سو داگر چیت وطن بھتیں چسایا
آوڑیا کنگان زمین وجہ کر کے پندھ لمیرے
آن بڑھا اوہ جنگل سارا جتھے سورج چڑھیا
کیرے نکالیاں چاروں طرف بھال تھکا سب جائیں
ول وجہ تیر غماندے رڑکے صبر گویا ہویا
منہ نہیں پوسے تے رڑکے پھولے اندر ہو گیا کولے
دم دم اندر رڑکے سجن و انسج وانگوں روے
پیا بلاوے تے کولے نین بہنوں بھر ڈونے
یاوت ساڑی اندر ہوساں سک سک ماسے تولے
خواباں والیا تیرے بابجوں کون میری بند کھولے
کدیں تے آسمان ولوں کدیں بیٹھا زمین پھرولے
تیری اسیں محبت پاروں گویا نڈے پڑ گولے

کھے تے کوئی وسنے والا جو تعبیر بتاوے
کے سو داگر خواب میری وی توں تعبیر بتائیں
کے مبارک مالک تائیں اوہ تعبیراں والا
نیک ستارہ بخت بلندی حاصل ہوسی تینوں
جسدی شکل مبارک تک کے چن بھی ریاں کروا
ذات صفاتوں افضل اشرف سندر شکل نرالی
حسن جمال غلام تیرے داویکھ ہوسن متوالے
ستار بلی تیرے تائیں قیمت قدر تھیلوں
سن اوصاف جمال او سکر عاشق ہون ہزاراں
دولت برکت عزت عظمت ویسی رب زیادہ
شاہ مصر بھی اس زمانے ریس کرے پیری تیری
چیر کسے ری گھر تیرے وجہ کمی نہ رہی کافی
روز بخاہ حرام تیرے ہر جنت مویاں مانے
روز حشر تک قصے تیرے جگو چہ رہسن جاری
شوق محبت غلبہ پایا ہوا سوار سدا پایا
سکے نہ بھالن سو ڈکھ جالن بھالن محبت گھیرے
خوش رخسار دکھا کر اسنوں بکلی دیوچہ وڑیا
ویکھ اجاڑ دیراں تمامی ہمہ گیا رون اتھائیں
چھم چھم اکھیاں اور فرقاں ساون لایا ہویا
آمل ٹکھولے آمل ٹکھولے میں صدقے میں گھولے
جے سو دکن نماں ڈکھولے صدق صدق نہ ڈولے
ہن بھی آن سما وجہ چولے ہن کیوں ہو کیوں اولے
لٹ کھڑیا دل میں عاجز و تیرے کس تولے
آن دکھا اکوار اسانوں اوہ رخ بھولے بھالے
کہاں گئے اوہ میرے موتی آن ناپے آن تولے
ایویں کرن ولوں پذیراورد منداں دے ٹولے

کرن روایت و یکم فلک ول مالک عرض سنائی
 اوسیلو یلے ہاتھ غلبی کرے آواز پیکارا
 اتنی مدت لے سو واگر کرتوں صبر عبوری
 سن آواز غلبی مالک آیا پرت مصر نون
 اس تھیں پچھے اس سو واگر عادت سدا ٹھہرائی
 کرن طواف سجندی جگہ جاکے سدا سلاماں
 چھ ماہ جدوں گزشتہ ہوں جاندا پھر سلامی
 جیوں جیوں مہلت نیرے آئے ہوندا روز نیکے
 یہو چال عشقی جیوں جیوں عاشق دکھ کھائے
 شوق بقا الہی ولے کرے رہن دعائیں
 کن کن روز نگہاوں جگ تے جہاں شوق جنابی
 ایسے طور سو واگر مالک کن کن سال لنگھائے
 برس پنجاہ گزشتہ ہو یا فضل کیتا رب باری
 حب سجندی ولے اندر واکاں شوق اٹھایاں
 کیتی حضرت یوسف کارن پھر کھانے دعائی
 شاموں پرت جدوں کھانے آئے سب کروائی
 راہوں بھل گئے وچہ جنگل آن لٹھے اک جانی
 ویکہ انہاں کرواناں تائیں خفگی یو چہ آئے
 بال اسٹا وچروا ایٹھے سب بھایاں فرمایا
 ڈروے اٹھ چلے کروائی باہجوں عذر بہانے
 وورجگہ سی اوہ یوسف تھیں اتے سن جس جانی
 اوٹھوں ٹرکے پھر یا اور نہاں رستہ یوسف والا
 جیوں مسافر بانی والی جگہ طاب کر بندے
 کرن روایت نال انہاں لے سی اک کھلوتا بھائی
 چھکیا کشش محبت اسٹوں یوسف والے راہاں
 حب ہی وی اسلے تائیں ایسی غالب ہونی

ہے ہن ویلا جے کر بیٹھے ہووے رحم خدائی
 برس پنجاہوں پچھے تیرا ہوسی مطلب سارا
 تہاں پھر تیری ایسے جگہ آس کرے رب پوری
 امر مقدر باہجہ شتابی کون لے ولبر نون
 ورواری ہر سال وچالے جانکے اس جانی
 ویکہ مکان کرے دل راضی آئے پھر پچھاناں
 ہر ششماہی شوق زیادہ رہو طریق دہائی
 جیوں جیوں سفر قضیے جگے عشق پورے وچہ داوے
 وانگ بیچے عشق ہور انہوں کلر پوندا جاوے
 یارب مرزا قبول اسانوں حجب ویدار کرائیں
 آگن یارب مہلت ساڑھی پوری کریں شتابی
 سو زاری کنعان جنگو چہ اس نے پھیرے پائے
 پوری ہو گئی مہکت اسدی کیتی پھر تیار می
 آندی رب بہار بلندی گذرے وقت جدایاں
 قصد تجارت ہو رہی تاجر نال رہے کچھ بھائی
 اوٹھے قدرت رب دی ہوئی میں تھیں سٹو کہانی
 آگے کرن فنکار اسے دن یوسف کے سب بھائی
 کہن لگے اس جگہ تہاں نے کیوں ڈیرے آلائے
 وورکتے ورج اترو جلدی ڈیرا پٹا چوایا
 ہوندی حکمت خاص پذیرا ہر کم وچہ رہانے
 کول یوسف کے بھجن کارن رب ایہ شکل بنائی
 ایسے خبر نہ مول انہاں توں کیونکر ہوسی حالا
 ایویں چار چو پیروں سارے آون نظر فر بندے
 خوشبو حضرت یوسف والی اس کھوتے نون آئی
 بھار اسباب جو اس پر آلا وڈیرا سٹ اگالان
 کیا مالک کیا ہو سو واگر یاد نہ رہ گیا کوئی

نٹھا چھوڑا نہا ندے تائیں مگر بھٹتے اوہ سارے
 پتھر ہے جداوس نکلتے ادبوں کٹھن ٹھلو یا
 دم ہلاکتے سم گڑے کورا ایہوا اشارہ
 جنوں حب رسولان نبیاں بھراویں ذات و کارا
 بے فرمان رسولان جو کوئی اچھی ذات ساراوسے
 واہ سبحان اللہ اس کھوتے کیا عمل کسا یا

تاں جو زور و زور نہا ننوں لیکیا کھوہ کناسے
 طلب زیارت لیٹن لگا جیوں حالت و چہ ہو یا
 باز رنگانوں جا بھلیری ایٹھے کرو اتارا
 زانگ بلاں خداوند تائیں ہوندا بہت پیارا
 ایو جمل تے قاروں وانگون ورنخ وھکیا جانے
 راہوں بھلیاں مگر اناں رہسہ نہی ملایا

مقولہ مصنف بطور نصیحت

خان توں بھی غفلت کوں کدے تے سیر کڈھاندوں
 کدیں تے توں بھی دل گمراہوں رسب طرف لباندوں
 ہائے افسوس کدیں تاں توں بھی حُب نہی دی لاندوں
 کدیں تے توں بھی رب اپنے لوں راضی نہ کھاندوں
 کدیں تے بھارگنا نوالی سر تے پنڈ نہ چاندوں
 کدیں تے گنڈ پٹری حسد بخلدی سر تھیں سٹ اندوں
 کدیں تے اس بے سمجھے تائیں توں بھی چا سمجھاندوں
 کدیں تے تیشہ دل اپنے واکر کے صاف دکھاندوں
 کدیں تے توں بھی سدا ہونڈوں مندی خود لاندوں
 کدیں تے توں بھی موتوں ڈر کے خوف خدا دکھاندوں
 کدیں تے دل ناکارے تائیں وحدت سبق پڑاندوں
 کدیں تے بد عملاندی شکلوں اپنی شکل وٹاندوں
 کدیں تے من نوں بندیا لوانی عادت کوئی سکھاندوں
 کدیں تے من دانجمن والا اولوں بھلا ندوں
 پنے آپ نوں کدیں بندیرا توں بھی مدت ساندوں
 سٹو حقیقت جد کروانی اس کھوہ نیٹے آئے
 نارن کٹن پولیاں دیون کر نکلے سب چارے
 غنک گئے ہن اٹھ اساکے جاتا باز رنگاناں

کدے تے توں بھی نفس شیطا نوں اپنی جان چھوڑاندوں
 بناہ بنکے کھوتے جتنا توں بھی منصب پاندوں
 سٹ جنجال تمام حصد کے دور خدا دل جانندوں
 کدیں تے نفس کپینے تائیں طرف رسول بلاندوں
 کدیں تے رستے نیکی والے ترکھا قدم اٹھاندوں!
 کدیں تے دل اپنے دیوچوں شخی خودی گواندوں!
 کدیں تے من دی میل و بجا زوں وونی دور شانندوں
 کدیں تے اندروں کلمہ پٹھکے دل ازنگ ہاندوں
 کدیں تے اندر باہر اپنا اکو چہ اپنا اندوں
 ونع فریباں ظلمناں کوں کدے تے واکر لاندوں
 کدیں تے بیدیاں پیار بان اندرا اپنا نام لکھاندوں
 کدیں تے دفتر نیکان و چہ بھی اپنا نام لکھاندوں
 دوزخ دیاں غذا باں کوں اپنا آپ بچاندوں
 کدیں تے توں بھی مال کسید کجگوچہ بھلا کاندوں
 شاعر بن لوکاں تائیں ناپویا بہت اکاندوں
 شتر انوں خوشبو یوسفدی چھیک دلا نوچہ پائے
 مول نہ چلن قدم نہ ملن بہس گئے کھوہ کنارے
 چلو اتھائیں ڈیرہ کر نیے حکم ہو یا کرواناں

انہیں چلنے سے پہن شتر اسکا ڈنڈا ہو گئی بھاری
 نلے دوزوں بہت پکھیر و نظر اونہانوں آئے
 جاتا انہاں جو شاید ایتھے سے کچھ رونق بھائی
 بیڑے ہو کر ویکھیا مالک پایا عجیب نظر ارا
 تبنو وانگ کھلوتا اس پر بدل ہک نورانی
 بیسن اوہ فرشتے نوری یوسفؑ کے رکھولے
 پریدار تمام یوسفؑ کے بھیجے خالق باری
 مالک ویکھ ہو یاد دل راضی جا گیا شوق برانا
 شاید ایس مقاموں میرا مطلب حاصل تھیوے
 اسپر مول انہاں کے تائیں بھیت نہ دس کوئی
 ڈیوے مارے کھتے کاروانی جیوں جیوں موقعہ پایا
 جو جو کم پیر کسے کے کیتے شروع غلاماں

لائے بھنار پلان شتابی سراک جنس اتاری
 بولن ذکر الہی والا کھوہ تے جھمرٹ پائے
 کرن اکٹھ جناور او تھے آب ہوئے جس جانی
 کھوہ اسنوں معلم ہو یا نور ویوے چمکارا
 کئی سفید پر سنا چو فیرے بولن حمد ربانی
 ویکھن وجہ پکھیر و جاہن موہنیاں شکلا نوالے
 جد تک یوسفؑ کھوہ وجہ رہی کرن چو کباری
 جاتس ایہہ مقام نورانی کرے اکتھ ٹکاناں
 سد بلا یوس کروانا نونوں ڈیرہ اکتھ کچیوے
 دلوجہ دے یار پیارا جان لوک ستھوئی با
 مالک بھی اکہا سے اپنا وکھرا ڈیرا لایا
 مالک بھی محبوب اپنے دیاں بیٹھا چھپر ٹکلاماں

خروج یوسف علیہ السلام از چاہ

بشرے نام آماک یروا مالک ابن زغر و
 ول و اچھیت و تا اس تائیں واقف راز بنایا
 جے لچ میری اللہ مالک اس مراد پوچھا دے
 تال میں تینوں اوسو پلے ترت آزاد کریاں
 اللہ مالک بشرے اگے بنیاں ایہہ تذرانہ
 آن کہیوئے مالک تائیں کھوہ و حال ساو
 مالک کہیا اس کھوہ پیدا پانی تلخ سیندا
 رات گزارو تال اسن دے ایڈ پیاس نہ کوئی
 ٹھکے ماندے سن کروانی سمناں تیند ر آئی
 فجر ہوئی تال اپو اپنے سمناں کم سنبھالے
 ہک مالک ہک بشرے دونوں بیسن ایہہ پنہا سے

سد گوشے وجہ اسنوں مالک رور و باتاں کروا
 سنگ و حالتوں حق میر و وجہ مالک نے فرمایا
 قریب حضور ی حاصل ہووے دلبر رب ملاوے
 بیٹی اپنی دیساں تینوں مال بھی او ما دیساں
 اچراں توڑی پانی کارن طلب کیتی کرواناں
 پانی دی کی صورت ہووے نوکر کوئی بھجاو
 کیا آدم کیا ہووے جناور کوئی نہ استھیں پیندا
 فجریں آپے ویکھیا جاسی جیو تکر حالت ہوئی
 مالک بھی وجہ گریہ زاری رور و رات سنگسائی
 مالک دے دو بروے آہے پانی لیا ون والے
 لے کے ڈول اسی ایہہ دونوں کھوہ دیوان سردارے

بشرے ڈول وگایا کھوہ وچہ ماہل کول کھلو یا
اس جاتا جو بھائی میرے مینوں کڈہن آئے
کرن روایت پانی کو یوں ڈول اچے سی خالی
اکھ سلام نبی دی خدمت جبرائیل بتایا
یوسف کہیا تیرے آگے کیوں کر اراں سواری
تیری کجہ حمایت سانوں لوڑ نہیں اس جانی
جے اوہ وچہ مصیبت راضی بھجھار ماں اتھائی
کہیا فرشتے یا نبی اللہ کیا مقدر اسانوں
زوست تیرے فرمایا اتاں میں اتول آیا
ایہ گل سنکر نبی اللہ ڈا بیٹھا ڈول وچالے
تاں پھر جبرائیل فرشتہ ساری گل ستائی
کتا سی اک روز تسانے اس صورت داناں
آگئی یازندوں یوسفنوں اوہ گل شیشے والی
جے میں قیمت مال وکاواں کون خریدے مینوں
ایڈا مان نہ کرے حضرت ڈریٹے بے پرواہیوں
سوہنیاں شکلاں سوہنیاں چالاں سوہنیاں نازا داپن
رکھے نظر دلاں دے اوپر قادر پاک تھالے
کر کر زہد ہیراں زاہد ڈھٹے کانر تھندے
کبر کے سوہلا ہووے کبر نہ ہرگز کرنا
الفقہ جبرائیل یوسفنوں ایہہ گل اکھ ستائی
راہ گذر و سوڑاگر نبیا تینوں کڈھنے والے
وکن لگوں اچ گولہ بن کے گل پوے گاتیرا
ایہہ گل سنکر یوسف رو یا کیوں میں کبر کما یا
بچ منظور جوین توں راضی کجہ مجال نہ میری
اچرانوں اس پانی بدلے اوپر مل ڈول ہلایا
ہو متعجب کھوہ وچہ اس نے کتنا تر ت نظارا

حضرت یوسف ڈول اوہناں واو یکھ چپاتا ہو یا
پیا ڈیکے حکم ربانا ڈر داپیر نہ پائے
ہنچا جبرائیل فرشتہ بھویا اللہ والی
ہو اسوار شتاب نبیا اچ ویلا ہتھ آیا
جدر تک حکم نبی مینوں آپ خداوند باری
جیوں دوست تو ماسی سانوں کر ساں کارروائی
اوہدے حکم نبیاں وچہ بوکے ہرگز قدم نہ پائیں
رب زے حکم نبیاں کہنا زہہ آکھاں بات تسانوں
کر کجہ فکر نہ یا نبی اللہ تو ڈولوں حکم لسیا یا
پھر چھپا جبرائیل کون نکالن والے
یا حضرت ایہہ اپنی کیتی مشن تسانے آئی
جے میں قیمت مال وکاواں کس میرا گل پاتاں
اکدن نشیشہ ڈھٹیاں ہویاں میں ایہہ سوچ لکالی
جبرائیل کہیا اچ اوہ گل زینی آگئی تینوں
منت اوہ اکدن زینا آوے خالق دی در گاہوں
عمل عبادت چیاں بالگاں لوڑ نہ کج کرے تائیں
لمیں زاہر محراباں اوپر رب نہ بھجن والا
سے فخر کرن دے پاروں کیتی گئے زہد کھندے
اوہ کیا کجی کرے جو گا جس لے اک دن مرنا
حسن قصص غلام رسولوں جیویں روایت آئی
قیمت مال وچین بھائی کر سن انہاں حوالے
ویکھ اپنی اچ قیمت یوسف حسن زمان گھیرا
بخش خدا یا بخش خدایا تو بہ نہ نہ آیا
لاکھ خوشیاں بن لیچل مینوں جتول مرضی تیری
ہلایا گیا نہ اسدے کو لہوں زور متاعی لایا
کیا شے پے گئی بوکے اندر کیوں ایہہ ہو گیا بھارا

پانی جھات جدرں اس کھوہ وچہ ڈٹھی چمک نورانی
تال خوشی وے بشری بشری اسنے بول سنا یا

سہ سناڑ کا نظری آیا چند جیویں آسانی
جیونکر سورت یوسف اندر ذکر خدا فرمایا

وَجَاءَتْ سَيَّارَةٌ فَأَسْلَمَتْ وَارْتَضَعَتْ وَرَأَتْ فِيهَا مَاءً فَدَفَّتْ فِي غَدَاةِهَا فَنَزَلَ مِنَهَا مِائِدٌ مِّنَ السَّمَاءِ فَسَاءَتْ وَرَبُّهَا يُرِيدُ أَن يَكْفُرَ بِهَا وَلَوْلَا ذَلِكَ لَفَعَلْنَا بِنُوحٍ أَفْسًا وَلَوْلَا مَا نَزَّلْنَا مِنَّا مِن آيَاتِنَا لَفَدَحْنَاهُ فِي جَهَنَّمَ قَالِ يَا بَشْرُ إِنَّا عَلَّامٌ خَفِيٍّ

ترجمہ :- فرمایا اللہ تعالیٰ نے اسے آیتا قافلہ پس بھیجا انہا نے پانی لیا و نوالہ اپنا پس لٹکایا اس نے ڈول اپنا کھیلے خوشخبری ایہہ ہر کہے

تے آیا قافلہ سیر کریدا حکموں رب تعالیٰ
پھر اس پانی ولے اپنا بوکا جساں لٹکایا
کرن روایت جدرم بشری ایہہ خوشخبر سنائی
ایہو لڑکا جسٹوں مالک ڈھونڈیا عمر اساری
ایہہ اوہ لڑکا جسڈیاں مالک خبراں رہیا پوچھیندا
اج اوہ لڑکا سورج بن کے ملیا مالک تائیں
بشری وور سوڈاگر تائیں کہے مبارکبادی
جسدے چھ میرے تائیں وینی تدھ آزادی
آن پی ان ڈول میرے وجہ تیری فرحت شادی
مالک سنکر خبر خوشی دی ہو یا خوشی سوایا
کیتا حکم نکالو جلدی میرا چندا وجب لالا
کل غلام جوان رنگیلے لالا قوتوں تھکے
سب کروان اکٹھے ہوتے ہر کوئی زور لگائے
جیویں تر ازو بھارا ہوتے نیرکاں عملاں پاروں
وزن بوسفدا پنج سن پکے رطلوں چار تپاندا
کچھ بوسفدا بھار زیادہ کچھ پونے چمکارے
تاں پھر جبرائیل وحی نون حکم ہو یا سرکاروں
آچھکیا اس ڈول اتاں کر کے ہمت عالی
جے کر جبرائیل اونہاں نون مدونہ آکر دیندا
کرن روایت اکھیں ڈٹھا اسدن آپ ستھویاں
یکھیز نہ سکن بوکے ولوں چمک پے رخساروں
جیوں جیوں بوکا نیشے ہوتے چانن دون سوایا

پس بھیجا انہاں کھوہ ول اپنا پانی لیا ون والا
آگن لگائے خوشخبری ایہہ لڑکا ہمتہ آیا
ماہل سنکر اسدیتائیں کہے مبارک بھائی
کہہ پینڈے بڑھڑا ہو یا سفر کیتا سو واری
اوہ ایہہ لڑکا جسڈیاں کارن منتاں پھرے منیندا
ایہہ اوہ لڑکا جسڈی خاطر منگدانت و عاتیں
لے مالک اج تیرے اپر ہو گئی ہر خداوی
اوہ نعمت اج تیرا کارن کیتی رب امانوی
نکھن لگا سورج تیرا چنوں شکل زیادوی
پھنڈیا پھنڈیا سوے تائیں وور لکھوہے ول آیا
کون لکھ لے بھار نبوت عظمت برکت والا
بھج بھج آون جھب رچ جاون کوئی نکال نہ سکے
جھاتیں پاپا ویکھن ہتھوں ڈول تھپکیا جاوے
اینویں ڈول وزن وچہ ہو یا پنیمبرے بھاروں
ورے رطلاندا پیر گنیوے راوی ذکر لیا ندا
جھل نہ سکن نوری جلوے سب ہمت تھیں ہارے
شال ہو یا نال تنہا ندے بہت محبت پاروں
نقرہ کاروں نکر عشقوں کہے صدیق جلالی
ہتر یوسف کھوہ دیوچوں جیا کون کڈھیندا
نور یوسف تھیں اس کھوہ ہیدا کنڈاں روشن ہو یا
جیونکر شرم کریندیاں اکھیں بجلی وے لٹکاروں
اوڑک منزل پوری ہوئی بوکا باہر آیا

نال خوشی دے پھڑپا بو کا اس بشری نہاے
وزہ بھار نہ جاتس اسدا نال محبت چسایا

کڑھ یوسفنوں وانگ پھلاندے لایوس لوکنارے
ایہہ اک رب رحیم اوہارے پروکھرارحم کسایا

معجزہ حضرت یوسف علیہ السلام

کرن روایت بشری آما بہت غریب نسا نا
یوسف نون جد چایا اس نے نال محبت بھائی
برکت کرے خداوند تینوں سانون چاون والے
اوسیویلے بشری اپر رنگ سفیدی آیا
مالک ویکھ تجوب ہویا بشری نون فرماندا
بشری عرض کرے صاحب ایہہ دل آکھے میرا
سن مالک قربانی ہویا لکھ لکھ شکر گزارے
بخش وئی وحی بشری تائیں گردن اسدی چھوئی
وہ مال لٹا کر اسنوں وعدہ پورا کیتا
حسن یوسفدا ویکھ تصارق ہوں سب کروانی
کرو پوشیدہ یوسف تائیں مالک کہیا غلاموں

رنگ سیاہ نہایت کالا اک اکھیں کھیں کانا
حضرت یوسف اسدی بکارن ولوں و عافس مائی
جسم تیرے وچہ ہر حالے بین الہی ڈالے
نور اکھیں داروشن ہویا نقرہ کاروں بسایا
لے بشری ایہہ گنج حسن واکھقوں لٹ بسا ندا
سوزح تیرے چانن کیتا ہو گیا وور اندھیرا
ویکھ یوسفدی عظمت برکت سرگھولے جنرالے
کر آزاد کہیا میں راضی روز قیامت توڑی
نال محبت پڑھ بسم اللہ یوسف اسخیں لیتا
چھڑ چھڑ پون پتنگ وچکے جاگی شمع نورانی
جے کر آیت نازل ہوئی رب دی پاک کلاموں

قال اللہ تعالیٰ واسد وودہ بفاعۃ واللہ علیہم بما کانوا یعملون ہ

کر سر بابہ انہاں چھپا یا حضرت یوسف تائیں
یاں پھر مال امانت کر کے پرے وچہ چھپا یا
جے کر ظاہر رکھیا اسان ایہہ شیشہ نورانی
ایسے خوفوں یوسف تائیں پرے وچہ کیتونے
خوبی باہجوں چنیر کیدا قدر نہ کوئی پاوے
خالی کاغذ گلیاں اندر پھرن ہزاراں رلدے
تازے پھل پیارے لگن سر نہاے نون بھائی
ایسے طور ایماناں والے پاون جنت عالی
پنج چیزاں رب مخفی کیتیاں عالی قدر جنہاں نا

نے جو اوہ کرن انہاں ندیاں کالاں جانے اللہ تائیں
تاں جو ہور نہ سنگے کوئی کسساں نال چھپا یا
و دعویٰ کرن فترکت والا سنگت دے کروانی
خوبی اسادی معلوم ہوئی تاں ایہہ تار پر پونے
جاں کچھ خوبی معلوم ہووے قدر تارا تائیں آوے
جیساں ویوچہ پایا رکھن نونٹ جو ہوں تکرے
نکل ونجے جاد عرق انہاں نونٹوں نہ پھیرا کافی
دو زخدیوں پھرن وھلیندے جو ایمانوں خالی
محر العشقوں صدیق محمد جویں بیان لیا ندا

اعظم اسم قرآن و چاہے رب چھپا یا ہو یا
ماہ رمضان مبارک اندر حیوں کر شتقدہ چھپائی
ایسوی مومن نبدیاں اندر چھپے ولی ربانے
جے کر ہر نبدے لوں ہوندا معلم بھیدا نہاں دا
اعظم اسم عواماں تائیں جے کر نظر آئی چڑھدا
راز نماز جے وسطے والا ہوندا پتہ کسینوں
روزہ پاندی لہنتقدہ لوں جیکر رب نہ کرنا پر تو
جے کر گھڑی قبولیت دی ہر نول رب جتاندا
ایسویں جیکر ولیدیاں اوپر پر نہ رب نہ نبدیا
ایہ سب چیزاں حکمت کر کے اللہ پاک چھپایاں
مومن سب مسکیناں سندی عزت کرن زیادہ
ایسویں روز جمعہ و اسارا بندگی و چہ گزارن
کرن ان نمازاں سبھے اک وسطے و پیاروں
نال محبت سب چیزاں و کرن پیار دمی
خاص محبت دل و چہ مومن جذبک کوئی نہ پاوے
جنت رب و استنا جیکر لوں محبت ہووے
جوں حکایت شاہ اکی دی آئی نظر کتابوں

وچہ نمازاں وسطے اوپر پردہ پایا ہو یا
ساعت اک قبولیت دی روز جمعہ زے آئی
اصحی علم تے بھیت انہاں اللہ مالک جانے
باہجہ انہاں بھتیں خیر کسے دا قدر نہ کوئی پاندیا
اونا اک رکھتیدے قابو کوئی قرآن نہ پڑھدا
زوجیاں کل نمازاں چھڈدے پڑھدے اک اسنیوں
کل رمضان مینے سندی کون محبت کر دا
منگ دے تائیں اک و جینوں ہر کوئی پیاستاندا
بولیاں باہجوں ہو کر سیدی عزت کون کر نبدیا
تا جو ہر نول روزت رکھن کرن پیار لو کایاں
خیر نہیں جو چہ انہاں زے کبھڑا ولی خدا دا
کل رمضان زے روزے رکھن اس اک ساعت کالہ
پہن قرآن مجید تمامی اعظم اسم پیاروں
آپے نکتہ حاصل ہووے صاحب شان گرامی
باہجہ غلوس ولیدے ہرگز نکتہ بنتہ نہ آوے
باہجہ محبت کجہ نہ حاصل عاقل سمجھ کھلووے
باہجہ محبت دعویٰ کینا عالی رہیا تو ابوں

حکایت شہنشاہ ماضی

شاہ کسینوں بیگم اپنی عرض سوال سنایا
و یکھاں ملک ولایت اپنی جاواں شہر گرامی
شاہ کہیا ایہ میرے تائیں بات پسند نہ آوے
سیر شکار تے عیدیاں چلے جنگ جہاد لڑائیاں
بیگم کہیا ایہ گل سچی جو فرمان تادا
اورک شاہ اجازت بخشی بیوئی سفر تیاری
لکھ روپیہ خرچ سفر و تاشاہ خزانہ

حکم کر و تاں سیر کرن دا شوق اسانوں آیا
جنگل بھر سمندر ٹاپو سیر کران دریا میں
عورت سیر کرن لوں جائے خلقت برامانک
ایہ سب چیزاں دنیا اوپر مرزاں کارن آیاں
ایہر باہجہ اجازت مالک کج نہیں زور اسانوں
تنبوئی جیے نوکر چاکر نال دنی اسواری
دھومال دھاموں ہوئی روانہ جیونکر طور شہپانہ

نکل گھروں جد باہر چلی قدم سفر وچہ پایا
 کیا ویکھے اک شیکل بزرگان بیٹھا ندی کنارے
 سنی صدا جد بیگم اُسدی نغراں نوں فرمایا
 نیٹے ہو کر نغراں ماں معلم کیتا چالا
 وچاں اسپں بہشت جو کوئی خارص رقم نکالے
 ایہہ گل شکر سنگم اگوں نغراں گل سنائی
 وانگ نلا لال گا بک جنت دیکے سہ بولاندا
 ایہو سو کا مڑ مڑ دیکے ستا گل سناکے
 بیگم شکر دیکے اندر خوشی نہایت پائی
 لئے گل خرید شتابی جے سوہرا بن جاوے
 کیتا حکم غلاماں تائیں جلدی لکھ کر اڈ
 چھیا وچ غلاماں اسٹھیں کی کجہ لکھ کینوئی
 بزرگ اکھیا لکھ روپہ قیمت جنت والی
 کیا غلاماں جنت کتھے کتھے فقیر سچاواں
 بیگم شکر لکھ روپہ جلدی حاضر آندا
 کیا غلاماں ایہہ کجہ پونجی ساری راہ سفر دی
 بیگم کیا جے ایہہ نعمت جنت حاصل ہوئی
 اگوں سیر بہشتاں والہ کافی پھیر اساتوں
 کرن روایت جس دم بیگم ایہہ الفاظ الایا
 پوری ہوئی مراد ولیدی ویکھیا جنت عالی
 خاص محب جو اللہ ولے دنیا پیار نہ کر دے
 عیشاں خوشیاں دنیاں والیاں دولت مال پسائے
 لکھ برابر لکھ نہ سمجھیا کر نہ تاسب ڈھیری
 کرنی سی آزمائش ویکھاں کیتے کرے پیاری
 بیگم چھیا یولی اللہ کتھے وطن ٹکاناں
 بیگم چھیا کتھوں آئے اگے کت ول جاناں

اگوں اک دریا تبتانی رستے اندر آیا
 جنت لیلو جنت لیلو کر آواز پکارے
 معلم کر بوکھاں اس پاسوں کہیا آوازہ آیا
 پھر بزرگ فرمایا ہے کوئی جنت لینے والا
 سستے تلوں بھاری نعمت لین نصیبیاں والے
 نکل بزرگان جا پے سانوں ایہہ کوئی ولی فدائی
 لیلو جنت لیلو جنت ستا آج وکاندا
 جو کوئی طالب جنت ہو ووسے طرف اساڑی آئے
 جے دنیا تے جنت بھے ایسا وچ نہ کائی
 کرے سیر بہشتاں والا جے کر رب کر اوسے
 جلد خرید و جلد خرید ہرگز نہ لائے
 کس بدلے آج جنت بلدا کیتی قیمت ہوئی
 جواں لکھ روپہ پاوے جنت عالی
 جاں کوئی قیمت تارن لکھی جنت اسپں دکھاواں
 اصل محبت ہوک جہانوں ایسا حال تنہا ندا
 جے ایہہ خرچ ایتھے کر چلیوں سیر نہیں پھر کر دی
 دنیا والے سیر کرندی توڑ نہیں پھر کوئی
 اس سوڑے بھتیں روکن نہا کیا مقدورت اتوں
 اوسے وقت بہشت خدا نے اکھیاں مال ویکھیا
 اصل محباں او پرانیویں کرم کرے رب والی
 جیویں پیار اراضی ہووے سرزندرانہ دھروے
 دوست نہی بھانگی کولوں صدقے کتے سارے
 ولی کہیا بس ایہہ کجہ آہی ولدی خواہش میری
 دنیا مال پیار زیادہ یا بخشش سرکاری
 کہیا ولی نے جس دہرتی وچہ ہو سی حکم رباناں
 کہیا ولی نے خاکوں آئے پھر وچہ خاک سماں

پھر ولی اللہ صلی اللہ علیہ وسلم ہی دی رفتی بیگم تائیں
 ہو رخصت پھر بیگم اور حقوں پر ت گھر پول آئی
 کل گئی ارج واپس ہو کے پھر گھر کے دل پر ت
 بیگم کہیا صاحب میرے پیسہ رہیا نہ کوئی
 شاہ کہیا اوہ کیہڑی ایسی چیز خریدی نامی
 تاں پھر بیگم اس کے تائیں سارا ذکر سنایا
 شاہ نہایت کاوڑ ہو کے کہندا بیگم تائیں
 جے کر جنت دنیا اندر قیمت نال وکاندا
 سارا روز رہیا شاہ اس پر غصہوں پھر پاپیتا
 رات پئی تاں غصے اندر شاہ نون نیت ر آئی
 کیا اک باغ عجائب سردر شاہ نون نظری آبا
 چار چو فیروں اس شنگے نون باریاں لگیان ہویاں
 جیونکر صفت بہشت تانوالی سن وادچہ بیداری
 شنگے وچوں بیگم اپنی نظر پئی اس تائیں
 خدمتگاراں نماز کھرازاں زیور باہجہ شماراں
 دیکھ مکان تے باغ بلچے شاہ نون نوبت آئی
 بچے وڑے باغ چو فیروں رستہ موئل نہ پایا
 بیٹھے سن دربان ہشتی اس دروازے اگے
 جاں تک اذن نہ دیوے سائوں مالک نہان مکاناں
 شاہ نون اپنی شامی والا ایسی دل وچہ ماناں
 واسطی پکڑ سہے وچہ اسنوں جان کچہ چاٹاں پیاں
 اگئی سورج ویوچہ اسنوں خواب بشارت والی
 مینوں کسٹے ویکھن و تا جنت باغ او جالا
 اینویں جے کر دنیا اندر جنت رب دیکھاندا
 جے اک اور لے چیر بہشتوں دنیا اپر آوے
 کرن روایت جد اس شاہ نون خواب اشارہ آیا

ایہو اشارہ اصلی دیکھیں اینویں عمر سنگھ مین
 خاوند ویکھ کے تعجب ہویا پچھن لگا جھائی
 جھب سفروں دل پھیکا ہویا کیا تیرے سرور ت
 جو کچہ رقم تساں سی بخشی خرچ تسمی ہوتی
 جس دے اوپر لکھ روپیہ ہو گیا خرچ تسمی
 جگہ فلا فی جنت وکد ہتھہ اسانوں آیا
 بلیا ٹنگ کوئی اوہ تینوں کیتی رقم ازائیں
 رو لمتنداں وچوں سرگز کوئی نہ دوزخ جاندا
 بیگم اب محمد کے پاروں کوئی جواب نہ کیتا
 مٹنے ویوچہ اللہ مالک قدرت عجب دکھائی
 سرواں دیوں شنگہ اس وچہ چمکے نور سوا یا
 رنگازنگ بیچے وچوں نہراں وکیاں ہویاں
 عین برابر ادا صورت حاضر ہو گئی ساری
 لکھ عزتاں شانان اندر بیٹھی خوشی خوشائیں
 جو کچہ جنتیاں نون حاصل میں کیا مفت پکاراں
 عورت میری جگہ نہ میری کس ایہہ آن ہسائی
 اوٹک اک دروازہ اسدا شاہ نون نظری آبا
 ہٹ جا ایٹھوں ہٹ جا ایٹھوں وور ہٹاون لگے
 تاں تک اس دروازے اندر قدم نہیں تده پاناں
 کر کے ضد اگیرے ہویا پھنڈونی و رہا تاں
 روز داتے کر لانا نہٹھا اکھیں اگھڑ گیاں
 سچ بیگم عورت میری بیگئی جنت عالی
 مار پئی تاں معلوم ہویا قدر بہشتاں والا
 مائے توبہ جے مردیاں تائیں کوئی بد عمل کماندا
 ساری خلقت اس دے پچھے لڑ لڑ کے مر جائے
 لکھ روپیہ پلے پایا طرف فقیر سد پایا

جا لیا اس بزرگ تائیں آپر ندی کنارے
 عرض کرے شاہ ولی اللہ جنت بخشو مینوں
 شاہ کہیا میں قیمت دیساں لکھ روپیہ آندا
 شاہ کہیا پھر کتنی قیمت بولیا ولی تدا میں
 شاہ کہیا کل پورے لکھ توں عورت لے گئی میری
 ولی کہیا اوہ لے گئی جنت خاص محبت پاروں
 جاں تک رب دل ہوئے تائیں اصلی شوق جو ولدا
 عمل سوئی جو نال محبت و تمہیں کیتا جاوے
 مار دھکا نے جس تمہیں حاکم پینا کے کم ضروری
 یا بوجہ محبت جے سوچنکا کھانا کھا کے کوئی
 ایہو مثال محبت با بھوں جس نے عمل کمایا
 بس پذیر مثال اندے دل کوئی چت نہ لاند

لے لوجنت لے لوجنت پھر فقیر پکارے
 بزرگ کہیا اس نعمت دی کیا طاقت ہے تینوں
 بزرگ کہیا اتنے ٹکوں میں نہیں دتا جانا
 جیتوں ساری دنیا ویوں جنت ملدا تائیں
 اوج کیوں لالچ چھپے بدلی نیت تیسری
 توں اوج کول اسارے آہوں ڈرکے اگلی ماروں
 گل جہان اکٹھا کیے کردی بہشت نہ ملدا
 یا بوجہ محبت لکھ کماوے لکھ نہ گاہے آوے
 نہ اوہ کم ولید اکروا نہ ملدی منروری
 کہ قبول نہ مدارہ اسنوں پاک ازائش ہوئی
 دودھ چوبندیاں منگن بڑگی کسے نہ کارے آیا
 آکھ جواب جو یوسف سو منا کیونکر مل وکاندا

آدن برادران یوسف و فرختن آذات با برکات

کرن روایت جد یوسفوں کڑھ آندا کرداناں
 آوندا سی اوہ نیت کھوے تے ملن یوسف تائیں
 ہتھ وجہ کھانا یوسف کارن کر آواز بلاوے
 پانی جھات ہونے کھوہ وجہ چانہ نظر نہ آیا
 جے کر یوسف زردہ ہوندا کھوہ ہوندا نورانی
 زردہ آکھے ہائے او ویرا انیوں سی تادھ مرناں
 ایسے طور یہو ہاروے کر کر سوز و دھیرا
 جمع ہوئے سوڈاگر سائے کر کے بھڑکالاں
 کیتا ولوں قیاس یہوے ہے یوسف اس جانی
 جتھے شمع بکے اس جگہ کرن اکٹھ ہونے
 رستو سو آن بھراواں تائیں جو کجھ حالت ساری

ہو گئی خبر یہو ہون تائیں لے گئے چور خزانہ
 اس دن بھی اوہ عادت موجب آیا چائیں چائیں
 خالی پخرا آؤ گئی بلیک کون جواب سناوے
 دیکھ اندھیرا جاس یوسف جاگ جنس لاس لایا
 رات اندھیری گھن گھیری ہے ایہہ موت نشانی
 لکھیا سی اس کھوہ وجہ تیرا سفر جہانوں کرناں
 اچن چہتی نظر ساری آہوں کرداناں و اٹھیرا
 جیوں کوئی جنس سوئی تک کے پایا زور دللاں
 جیوں روایت نقرہ کاروں دیکھن اندر آئی
 ایہو قیاس یہوے دلوجہ کیتا مرو یگانے
 بھایاں سنگر ایویہ کیتی ترت تیساری

دل و چہ آگے مت چلو یوسف حال دے کر واناں
 آن ڈھونڈنے کھوہ کھین پہلے دے سے مسخ انہیرا
 کہن لگے کرواؤں ساڈا جلد نکالو بر ورا
 کیتی اسان تلاش بہتیری ایپر ہتھ نہ آیا
 جلد نکالو جلد نکالو جے چاہو بھلیائی
 جے اک نعرہ ماراں ایسے مشتناک ڈراواں
 ساری قوم ہلاک کراں جے اکو کرک سنواں
 ڈر گئے سب سوو اگر خبرم ہیبت اوہناں ویکہائی
 نکلیا یوسف ڈر ڈرا ڈرا ڈرا ڈرا ڈرا ڈرا
 دل و چہ خوف بہراواں والا رووے ڈر ڈر خاناں
 از بول ابن زغر سوو اگر ہو یا اٹھ سواہلی
 ایہہ کوئی بڑا ریش شہزادہ نیک اخلاق یگانہ
 تیں کہو ایہہ نکر آیا بر ورا ساڈے گھر ورا
 صاحبزادیاں کہیا استوں چھوٹا اسان لیاندا
 باپ ساڈے اسدے اوپر ہیبت محبت ہوئی
 صحبت اثر ساڈا استوں گھر ساڈے وچہ پلایا
 ہو یا گھر نہیں اون اسانوں جے اوہ ملے کھتھائیں
 ایہہ گل کر شمعون یوسفنوں نال غصے فرماندا
 جے توں آپ رہ باقی اسدے ہو ویں نہ اقبالی
 مارو ویل طمانچہ غضبوں کہندا ہوا قراری
 زور دھگگائے عبد یوسفنوں بھائیاں غلبہ پایا
 میں ہاں خاص غلام قدیمی تا بعد ارماناں
 جہ ایہہ سخن نکالیا یوسف میں عاجز بردا
 پھر بھی یوسف صبروں نکرول بھائیاندی لچ پالی
 جے کر اسدن نرمی پاروں صبر نہ یوسف کردا
 ایپر یوسف صبر کہا یا ہیبت نہ مول جنا یا

چلو شتابی چلو شتابی ہوئے جلد روانہ
 تا پھر آگے گھیر لیونے کرواناں ورا ڈیرا
 مدت بختیں ایہہ نکر آیا چور ساڈے گھر ورا
 اج تسان کڈھ کھوہ بختیں سنوں ڈیر یوچہ چھپایا
 نہیں تاں اج ساڈے ہتھوں موت تساڈی آئی
 مال سنے اسباب متاعیں تخم تساڈا چاہواں
 دیو غلام ساڈا جلدی نہیں تاں مارا ڈراواں
 جن یوسف بختیں پر دیوالی بدلی دور پٹائی
 ویکھاں پھراں امر مقدر نال میرے کی کردا
 خبر نہیں اج بھائیاں بھتھے پھر کیا لوہر و ساناں
 اے سرزار اس لڑکے زری شکل نہ بر ویاں والی
 زیب نہ دنیا اسدے تیا میں نام غلام بلاناں
 ڈر و خدا بختیں ایہہ زیاقتی رب پسند نہ کردا
 وانگ امیراں پر ورش پانی عیشاں رہیا اٹھاندا
 پتران وانگوں رکھیا ہن تک کم نہ زسیا کوئی
 ہن کجہ خدمت لائق ہو یا بے فرمان ہو چلیا
 جتنا مل وٹیوے اسدا و تچ دینا اس تائیں
 آگہ شتابی ہا نہیں باندا بیشک خاص انہاندا
 تاں پھر آس نہ رکھ زلیوچہ ہرگز جیون والی
 بردہ ہو کر د میں تاپیں ایڈ زلیری بھاری
 تاں پھر مالک ابن زغنون بول یوسف فرمایا
 ظاہر حال مخاطب بھائی دل وچہ قصہ رہاناں
 سن تتران گل ڈیرہ نہ تاں مالک ابن زغردا
 ہرگز چھوٹے نہ ہوون دتی جو گل انہاں نکالی
 حال تتران تاپیں بدلہ لنیدا ہر نہا
 اوسے گل نوں ثابت کیتا جو بھائیاں فرمایا

جو کوئی مومن نرمی پاروں ظلم کسے نہ اجر سی
ظلم معاف کرے جو مومن کا ورنہ زلوں گواہے
وَ اِنَّكَ لَفِيئَةُ الْغَيْظِ جو مومن غصہ جزیو والے
واللہ عجیب المحنین جو کیسے بھلا بھلا اون
جو کوئی نال بہراواں خوشیاں کرے محبت پوری
حسد عداوت کینہ جو کوئی رکھے نال بہراواں
بہنی بھائیاں نال محبت جتنی کر سی کوئی
خوشیاں تھیں جو صبر و شکروں کھڑے تکلیف ہٹاؤ
جو چہ مصیبت صر کماوے جھلے جو کھ خواری
واہ و اعلیٰ عنایت کتنا پاک خدا نبیاں نوں
ویریاں نال نہ ویر کماون رب اول پیار جہاں دا

روز قیامت اس زسے اوپر رب نہ غصہ کر سی
وچہ قرآن مجید او نہا نہی صفت خدا فرماوے
وَ اَلْعَافِينَ جو لوکاں اوپر معافی کرنے والے
رب او نہا نہی و وسف رکھے جو احسان کماون
رب اس نال محبت کر دا پاوے قرب حضور سی
سارے عمل رڑاوے اسدے خالق پاک سچاواں
زونی رب محبت کر سی عداوت عدالت ہوئی
رحمت رب سی جھل نہ سکے اتنی بخشش پاوے
روز قیامت اسدے کو لوں شرم کرے رب باری
ماراں کھان نہا نہی کے کو لوں کرن پیار تنہا نہی
جیوں تفسیر حینی اندر نہ کر حینی لیا ندا

حکایت امام اعظم رحمۃ اللہ علیہ

حضرت ابو حنیفہ صاحب رحمت ہوس خدائی
خفگی زرہ نہ کیتی حضرت متھے وٹ نہ پایا
اسے شخصاتہ میرے کارن کیتا ایڈ کسالہ
پر جے روز قیامت رب تھیں جنت بلیا مینیوں
اس طماچہ مارن والے ایہہ گل سنی جڈا میں
واہ سبحانہ اللہ کیا رب نے بخیا علم انہا نہیوں
گو حقیقت حضرت یوسف جڈا ایہہ سخن سنایا
ناں پھر صاحبزادیاں اگے مالک عرض گزارے
کیا او نہیاں فروخت کو لوں عذر نہ کہہ اسانوں
مالک کیا نقص جو اسدے ظاہر کر و تسمی
مال بیگانہ چاون کو لوں خوف نہ ہرگز کھاندا
سکر مالک آکھن لگا قیمت ہن فرماؤ
جیسا مال تساؤ ایسی قیمت قطع کیوے

اک دن اسے شہر انہا نہیوں نا حق چاٹ لگائی
بہت علیہی نرمی کر کے اتنا سخن سنایا
حق تیرا ایہہ نہ بیا اندر ادا نہ ہوون والا
ایس طماچہ مارن بدلے نال کھڑیاں تینوں
ہو شرمندہ قدمیں جھڑیا پایا فیض ندا میں
تو میں لقب امام اعظم و اعلیٰ خاص تنہا نہیوں
بیشک ہاں میں برودہ عاجزہ مالک نوں فرمایا
جے تیں وچن چاہو اسنوں اسیں خریدین مارے
پر جے نقص تسمی اسدے ہون قبول تانوں
کہن لگے اک چوری والی خصلت ایس مدامی
سنن بھن عداوت اسدی خواہیاں جھوٹے سناندا
کر انصاف غلام اپنے وا آپے ہی گل پاہو
صاحبزادے سوچن لگے کیا ہن گل اکیوے

اپنے قدر گھٹایا اسدرا عیب رگا کر بھارے
مال اپنے زاویچن والا جو کوئی قدر گھٹا وے
ابراہیم نبی نون بابل و یچن بت گھلیندا
کہندا پھرے بانڈراں اندر بت خرید و بھائی
کون خریدے آپ جنہا تے مالک نقص ہم نیدا
یوسفیاں بھرانواں اینویں آپے قدر گھٹایا
کتنا چراوہ آپس اندر کر وے رہے کلاماں
ویکھے اپنی صورت طرفوں و لوجہ فکر و وڑا وے
چمک چمک کر نیدیاں اوڑک مالک عرض سائی
آخر تل سنا یا اسنوں یوسفیاں بھرانواں
تاں مالک کچھ کھوٹیاں و دریاں مجلس و چہ ٹکاپا
ایسا کھوٹا مال تمامی مالک کڈھ وکھایا

جے ہن تل زیادہ کیتا لیسن نہ و بخارے
کیونکر پھر خریدن والا پورا مل وٹا وے
لے لو بت نہ کم کسیرے جا کر ہو کا ویندے
وہ میں جہانیں گھانہ جنہا نوچہ نفع نہ ویوں کائی
گلوچہ رستی ڈال تما شیں گھر آوے وھر کیندا
ہن پچھوں آسوچن لگے و بلا وقت وٹایا
کول کھلوتا ویکھے یوسف کیا تل پوے غلاماں
ویکھا ارج ایہہ صورت میری کتنے تل وکا وے
سچ پچھو تاں قیمت اسدی آپے تاں گھٹائی
جو ویوں منظور اسانوں نہ کچھ عذر لیا ویاں
ہر شہروں جو واپس آیاں کسے قبول نہ پایاں
جیونکر وچہ کلام اللہ کے ذکر خدا فرمایا

وَشَرَوْهُ بِثَمَنٍ بَخْسٍ دَرَاهِمَ مَعْدُودَةٍ وَكَانُوا فِيهِ مِنَ الَّذِينَ آخَصُوا

ترجمہ :- لے بھرانواں نے یوسف نون مال قیمت ناقص دیاں گئیاں ہویا ندے تے آپے وچہ اسدے بے رغبتاں مقبوس۔

تے کھوٹے و دریاں گینویاں مقبوس یوسف و پچھایا
و شروہ بٹمن بکس یعنی کھوٹے تل و کایا
و راہم معدودہ چند و دریاں گننے وچہ جو آون
پنج روپیہ وینہہ درمانا کے بن کے مال حساباں
وینہہ و دریاں جا قیمت اپنی سنی جدید الہی
لکھ کر وڑاں پدماں نالوں آا مال گھنیرا
واہ سبحان اللہ رب جہر غیرت نظر ٹکا وے
اک ساعت وچہ خاک رلا وے عزت بادشاہی
شوہ وریا سمندر جتھے مارن جوشس ہزاراں
چہر کرے تاں مسکیناں نون شاہی ورجے ویندا
جس چاہے سکینے بخشے جس چاہے وڈیائی
ساعت وچہ کنگال کر نیدیاں جو تختا نوالے

پو بے رغبت سٹیا اسنوں خبراں رب فریاں
ناقص قیمت لئی بھرانواں ابن عباس بتایا
بعض ستاراں بعض اٹھاراں بعض وینہہ فرماون
ایہہ کچھ تل پیا یوسفدا ویوں خبر کتسا باں
و لوجہ آکھے واہ واہ سایاں تیری بے پرواہی
وینہہ و دریاں بیکار تے ناقص تل پیا ارج میرا
لکھاں عزتاں والا ہورے لکھاں نال رلا وے
اس ورا الہی اندر چھا وڈ پیش نہ جانندی
پلوچہ قتل بنا وکھلا وے بے پرواہ ویاں کاراں
پھر کرے تاں شاماں تا میں چا سکین کریندا
پرت پرت کر نیدیاں اسنوں ویر نہ لگدی کائی
ساعت وچہ کنگال کینے ہون بختاں ولے

کچھ پرواہ نہ مالک تائیں جو چاہے سو کر وا
 نوری ملک پناہاں منگن حد غیرت آجاوے
 نبی ولی جد بول نہ سکن منگن فضل رباناں
 حضرت ہمت یوسف بولیا اگو سخن نتھاواں
 جے کر یوسف مان نہ کر دانہ اوہ سخن الاذا
 کرن روایت قدر یوسف ازا جو کچھ رب بسایا
 نہیں تاں جیکر قدر یوسف اہوندا خبر اونہاں
 ہزار اٹھاراں عالم شاہی جے کروان انیدے
 قدر یوسف دا بابل جانے جس واکر پیارا
 قدر یوسف دا بابل جانے جس مصیبت جالی
 قدر یوسف دا بابل جانے جس نے لعل کھڑا یا
 جے یعقوب و کیندا یوسف لین زینجا اوندی
 قدر عشوقاں عاشق جانن جیہڑے در در نجانے
 باہر افاں قدر سونے دامول نہ جانے کوئی

عرش منور تھتھر کنبے بے پرواہیوں ڈروا
 پیر پیغمبر ولی ربانے سر کوئی و ہشت کھاوے
 مہجنی شان جگا ون جوگا دو جا کون گھراناں
 ہو گئی غیرت کھوٹے ٹکوں و تاویج بھراواں
 کیوں مملوک کسبیا ہوندا کیوں اس تل وکاندا
 بھائییاں اوہ نہ معلوم کیتا تاں ایہہ تل چکایا
 کسدی طاقت قیمت اکر کے لیندا یوسف تائیں!
 بھائییاں قدر جے معلوم ہوندا وال نہ چلے ویندے
 یا پھر قدر زینجا جانے جس نوں عشق پیارا
 یا معلوم زینجا تائیں قیمت یوسف والی
 یاں قدر زینجا جانے جس نوں ہتھ نہ آیا
 ناں معلوم کس نوں ہوندا کتنی قیمت پوندی
 جیویں سویندا قدر کچھان جو صرف سیانے
 سون حقیقت نقرہ کاروں جیویں روایت ہوتی

حکایت ذوالنون مصری رضی اللہ تعالیٰ عنہ

شخص گیا اک پاس اونہا ندے طالب پندے والا
 شیخ ذوالنون مریداں اوپر اوہ ہیراں ورتنایاں
 کدی نگاہ نہ کیتی اس ول شیخ ذوالنون سوہلے
 پہل تیری دا شخص جے توں کدیں خیال نہ آیا
 سنکر شیخ بلایا جلدی اس طالب نوں بھائی
 حکم کیتا سچ پچھ بازاروں اسدی قیمت عالی
 جے مستور اسانوں ہو یا ویکدیاں اس تائیں!!
 نانبائییاں تے چو پچھریاں تھیں بیچ پوچھائی
 استغیث و دھکے قیمت اسدی ہرگز کوئی نہ پاندا

شیخ ذوالنون جو مصری صاحب رضی اللہ تعالیٰ
 شرح دیناراں باور پئے اس نے بدیہ نظر نکایاں
 کتنی مدت خدمت کیتی اس طالب بے چارے
 اک دن غیر کسے نوں اس نے اپنا حال سنایا
 ایہہ گل سگویں شیخ ہوراں نوں جا کر کسے سنائی
 دتی مندری ہتھ اپنے دی بھاری قیمت والی
 جو کچھ رقم سے کوئی تینوں سالوں آن سنائیں
 لے مندری اس طالب عاجز و بیچارہ دکھائی
 اٹھ دریاں یادیں بناون جسوں و سچ دکھاندا

عرض کرے دس دریاں حضرت قیمت مند رہی والی
 کہیں لگا میں بہت روکا نہیں یا حضرت دکھلائی
 سبھی رکن والیاں ڈھٹی اہیہ قیمت ہوئی
 اوہ کیا جان قیمت اسدی پھیلتا تہہ جنہانوں
 جیکر کوئی جو اسدی ہویدا قیمت اسدی پاندا
 و سب بازار جو اسدی پاندا قیمت اسدی گھٹائی
 گن کر تیاں اسدی تیاں باویہ سرخ و نیاراں
 مالک کو لوں چھ شتابی دے جا مل اسانوں
 ویکہ تو و النون ہو یا ہوں راضی قدر جو اسدی پایا
 لے جا اہیہ و نیارا تمامی اپنے ہدیہ و آلے
 جے توں قدر نہ جانے میرا کچھ افسوس نہ مینوں
 تا ملاں بھتیں مندری والا پھر یوں مل پھیندا
 توں کیا جانے کیوں کر حاصل ہوندا قرب حضوری
 قدر عارف و اعرف جاتے ہو نہ جانے کوئی
 بس پڑتیا چیز کسے نا قدر نہ کوئی کر دا
 زوہیں جہاں اکٹھے ہوندے کدی نہ یوسف و نیدے
 کون ایمانوں خارج ہو کے کفر پیالے پیندا
 ہر کوئی اپنے جھگڑے جھپڑے اوپر قرآن مکاندا
 کون حدیثوں شکر سو کے جاندا او جھڑ رہیں
 کیوں رب دادر و ازہ چھڑ کے نیاراں و سب پوچھندے
 سب گھر بار لٹکے ہر کوئی خست طلب کر نیدا
 بیفرمانی و لے رستے قدم نہ یک اٹھاندے
 و نیا آخر اس دے بدلے سب کر دے قر بانی
 اسے بنیاد و قدر اساتو استیں پچھا توں نایس
 نا قدر اللہ قدر اساتو اتساں نہ ہر گز پایا
 گندے پانی بھتیں میں کتتی کیا پیدا ایش تیری

لے آیا پھر واپس کر کے اندر خدمت عالی
 پھیلا شیخ جو کس روکانوں قیمت تہہ گھٹائی
 نالوانی ترکھان تے موجی مول نہ چھڑ یا کائی
 شکر حضرت آکھن لگے کیا معلوم انہانوں
 نالوایاں تے چو پھر یاں نوں کیا کجہ قدر انہاں و
 اوہ مندری پھر ہو کر سینوں شیخ ذوالنون پھرائی
 تہہ جو اسدی بھتی کڈھی خواہش مال ہزاراں
 اہیہ کجہ قیمت اس مندری دے جے منظور تانوں
 لے باویہ و نیارا شتابی شیخ ہو راں ول آیا
 لے و نیاراں اس طالب نوں کتیاں شیخ حوالے
 صانوں عرض نہ مال تیریدی ویکہ لیا میں نینوں
 اتنی خبر نہ تیر تیا میں کون جو اسدی کھیندا
 منزل فقر تصوف تیں بھتیں کد ہو سکے پوری
 و تا شیخ لکال شتابی حد آزمائش ہوئی
 سبھی بات نہ ہو دے حد تک معلم حال اندر و
 قیمت قدر یوسف ا بھائی جے معلوم کر نیدے
 قدر ایمان کفاراں تائیں جے کر معلم پھیندا
 قدر قرآن جے معلم ہو ندا کون نہ عمل کماندا
 قدر حدیث جے معلم ہو ندا بدعتیانہ کے تائیں
 جے توحید ربانی والی مشرک قدر پونیدے
 جے کر خست و نیا اوپر طاہر جاوہ و نیدا
 انیوں جیکر عاصی بندے قدر خدا واپاندے
 و لوں بجانوں شاکر ہو ندے اوپر رضا ربانی
 رب تبارک حکم سناوے بیفرماناں تائیں
 اسان جو ہر اک نعمت بخشی شان عطا فرمایا
 لے غافل کجہ تیرے تائیں نعمت یا و نہ میری

بھل گیبوں احسان اساتذے دُنیا دے خجالیوں
 دروراو پر خصمیاں وانگوں کیوں دھکے و بچ کھاندوں
 بس کھاں بھلا تمام حکمت و چہ کیا کہہ انہاں بنایا
 ہے اوہ ایڈی طاقت ولے مرن نہ وہن تسانوں
 دوہاں جہاناں اندر ہرگز کدی نہ اوکھا ہوندوں
 لتیں اساتذہ کہیا نہ مندے بھج وُنیا ول جاندا
 آپے قدر اساتذہ اپا سو عبدوں قیامت آئی
 جلوہ ذات الہی تک کے کون غیراں ول جاندا
 غیر اندے درجاون ندی عادت نہیں تہا نتوں
 شکر شوق الہی لاسن نیک نصیب جہاں دا

احسن شکل و تہی میں ساری خلقت نالوں
 جیتوں قدر اساتذہ پاندوں شرک نہ مول کماندیا
 کر کے شرک جہاندے کچھے تدرہ ایمان کھڑایا
 کیا کچھ تینوں بخشیا و نہاں پوجیں و بچہ جہانوں
 جیکر توں دروازے ساڈے زون بجائوں او ندوں
 اے بقدر و اسیں تسانوں مال پیار بولاندے
 شہوت حرص پیارتاں ساڈا پیار نہ کائی
 ہے رب عالم دنیا اندر پاک جمال و کھاندے
 عارف آکھن قدر خدا نا معلم کچہ جہانوں
 واہ سبحان اللہ کیا راوی عجب بیان لباندا

حکایت شیخ شبلی مرحمۃ اللہ علیہ

شیخ جنیدوی مجلس اندر آیا مرد سو صارا
 شیخ ہورائوں عورت رو کر عرض سوال سناے
 مدت بھنیں میں عورت اسدی ناحق ظلم کاندے
 چار زنائیاں و چہ شریعت جائز مرداں تائیں
 یا حضرت کچہ امروں ساڈا ہرگز ہڈر نہ چارے
 اپنا حسن و کھاندی تینوں تال میرا گل پوندا
 ہائے افسوس تسانوں حضرت میں نہ کھانا تائیں
 میرے ہوندا ہیاں زوجی عورت اسنوں لائق آہی
 لغرہ مار بہوشی پاروں حالت اندر آیا
 یا حضرت کس موجب پاروں تسان بہوشی آئی
 جس کے وچوں حاصل بہوشی سائوں رمز حفاقی
 میں جاتا اس عورت والا سخن خدا فرمایا
 ویکہ جمال اساتذے تائیں قدر اساتذہ پاندے

اک دن حضرت شبلی صاحب رب و اولی پیارا
 کیا ویکھے اک عورت خاوندہ پاس انہاندے آئے
 یا حضرت ایہہ خاوند میرا سو کن مینھے پاندے
 شیخ جنید سنایا اسنوں حکم خداوند سائیں
 عورت منہ تے پرزہ آنا کر وی عرض و دوبارہ
 ہے کر کدی زنائیاں تائیں پرزہ عرض نہ ہوندا
 جو کچہ حسن جمال عدلے بخشیا میرے تائیں
 نہیں تال خود انصاف کرندیے زندیے ستیں گواہی
 شیخ جنید سنی و ہر ایہہ گل رقت اثر دکھایا
 ہوش پئی تال شبلی پاسوں پچھیا لوکاں بھائی
 شیخ جنید کہیا جو ایسی کیتی گل زبانی
 بیت ربدی میرے اوپر ایسا غلبہ پایا
 جیکر اپنے بندیاں کولوں پرزہ اسیں اٹھاندے

معلم کر دے میرے ورگ کا بلیا رب جنہاں نون
جے رب عالم دنیا اندر پاک جمال دکھاندا
شیخ جینا کہیا اس نکتے میرا ہوش بھلا یا
واہ سبحان اللہ کیا عارف نیک نصیحت پائی
جنہاں دے دل کالے نیلے نیت بد جنہاں وی
قدر قرآن پچھپان جنہاں دل وجہ شوق رباناں

ہو کسے درجا ون سندی کیا پھر لوڑ تنہاں نون
جلوہ ذات الہی تک کے کون غیراں اول جاندا
تاں میں حالت اندر آیا نقرہ کاروں یسا یا
ہر کم اندر یاد الہی باطن جنہاں صفائی
سنن قرآن مجید ہمیشہ دل وی میل نہ جاندا
اوہ کیا جانن رگ رگ اندر شرک جنہاں نون دھاناں

لطیفہ شریفہ

سنو لطیفہ کل یوسف واگھٹ ہو یا جس پاروں
بھایاں آپر دوس نہ کوئی ایہو مقدر آہی
سچے صدق محبت اسنوں پٹ آندا اس جانی
اسویلے اوہ کھوٹیاں درماں بہشتن اسلے پتے
کھوٹے درم نہ لٹکے تے تاں اوہ واپس لیا یا
جے اسوقت سوو اگر پلے دولت عام رکھیت را
ایہر کھوٹیاں درماں با بچوں اسلے کول نہ پائی
ایہہ اک سچ محبت پاروں ہو یا کرم حضوری
کرن روایت روز قیامت اینویں حالت ہوسی
کسے امیر نہ جنت والی قیمت عملاں پاروں
یوسف وانگ بہشت خداوند حاضر جدوں لیا کے
دیکھن نالے عملاں والے آپو اپنی جانی
کون اسیں کی عمل اسلے کیا کچھ ساڈا پایا
جے میں صفت بہشت نوالی تینوں آکھ سنائیں
پنج سو سالان رستہ زوروں آکے تیس خوشبوئی
قسم عجب کستوری خالص گارا وچہ لگایا
عمل جو اہر میرے موتی کنکر جنت والے
بان بہارتے نعمت میوسے پر رحمت پر نوریاں

ایہہ بھی اک اشارہ آلا لکھیا نقرہ کاروں!
مالک ابن زغزوا ایہہ ہک تار یا صدق الہی
جو کچھ دولت دنیا آہی جاناں آپر لانی
نقدی ساری خرچی پچھے کر سووے گھر چلے
راہوں بھل کھوٹے تے آہے آئے رب سبب بنایا
یوسف تھیں قربان کریندا جو منگدے سوویندا
قدرت نا ایہہ سوو تا ہو یا کل نہ لگا کائی
ستا ملیا دلبر جانی آس کہتی رب پوری
جو کوئی سچ محبت والا وچہ میدان کھلوسی
سب نون جنت منفتی ملیسی خالق دی سرکاروں
ہر کوئی اپنیاں عملاں ولوں ولوچہ فکر و وڑا سے
تک تک کہن جنت لائق ساڈا عمل نہ کائی
ایہہ کوئی دکھری چیز خدا نے بان بہشت بنایا
اک پترو دی صفت نہ لکے روز قیامت تائیں
اک اٹ چاندی اک اٹ سونے کل عمارت ہوئی
مٹی بدلے گلیاں اندر کیسے رب دھچھایا
وانگ ستاریاں ننگے چمکن برے نور و والے
گیت سناون موج دکھاون ناز لکھریاں حوراں

مذہب اتاناں ڈال ہٹھاں جنت تکہ تمامی
 طوبیہ راگ سرور سناوے صفت جو کار پیکری
 حضرت کہیا جنت اندر ایسا رکھ نہ کوئی
 کرن دماغ معطر جداوہ جھولن مستی حالوں
 ویکہ بہشت قیاس کر سیں ہومن بدلے پیاسے
 وانگ سوداگر عاجز ہون کھوٹیاں عملاں پاروں
 جنوں حب اسادی دنیا اندر آہی
 دوست ساٹے عملاں پاروں نہ ہوں در ماندے
 کو عمل محبت پاروں جس نے ہوگ کمایا
 آنسو چشم اساتے دروں آیا اک جہاں نوں
 کو شعلہ سوز جگر و اجنت کم بناوے
 باہر جنت عمل پہاڑاں جے لیجاوے کوئی
 جین دل درد محبت تائیں عشق الہی پاروں
 مالک وانگ محبت اندر جو کوئی دم بھر سیسی
 وینہ درماں مقیم مالک تائیں بلیا یوسف پیارا

میوے بھار چھ کایاں شاخاں جھک جھک من سلامی
 ہر اک ڈالی جنت والی ذکر الہی کر وی
 جدا مذہب نہ سونے کولوں عجب پیدائش ہوئی
 کینیں سننے نہ اکھیں ڈٹھے باسرو ہم خیالوں
 اس نعمت سے لائق تائیں ساٹے عمل نکالے
 فضلوں اک آوازہ اوسی صاحب دی سرکاروں
 بے امید نہ ہووے اج دن کسی پاک ایسی
 عملا ندی کچھ لوڑ نہ سانوں مفت بہشت لٹاندے
 او مالک منظور اسانوں جنت داخل آیا
 رب فرماوے قیمت جنت اسوچہ آگئی سانوں
 جس اک سانس محبت بھر یا اج اوہ جنت پاکے
 رب فرماوے قیمت اجے نہ پوری ہوئی
 کیونکہ نعمت جنت اسنوں بخش ہووے سرکاروں
 حقوڑی قیمت جنت بدلے رب قبول کر سیسی
 جیونکہ حضرت عمر خریدیاست نبی سوارا

ذکر سرور کائنات صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم

کرن روایت اک دن آہا عید مبارک والا
 رستے اندر لڑکے ڈٹھے جمع ہوئے اک جانی
 حضرت ہے اج عید و پہاڑاں جنت برکت بھریا
 ذات رحیم کریم نبی دی خلق عظیم کماندے
 لے لڑکیوں اج ساٹے پلے قیمت نقد نہ کوئی
 سن فرمان انجاناں لڑکیاں خوشی نہایت آئی
 کیا جان کیا قیمت اسدی کیا ایہ نعمت حالی
 لے آئے بازار نبی نوں اوہ سب لڑکے بالے

مسجد ولوں پھر کر آیا پاک رسول قتلے
 وامن بکڑ نبی سرور و بعضاں عرض سنائی
 لے ویہوا خروڑ اساتو اکھین تے دل آیا
 شفقت نال محبت حضرت لڑکیا نوں فرماندے
 وینچ ہو او خروٹاں بدلے جے کر مرضی ہوئی
 ساڈی خاطر کئے لگا پاک رسول خدائی
 کس شے بدلے وکن لگا کل اُمرت واوالی
 جنس پیاری قیمت ہوئی لین نصیبانوالے

ہو یا تیار و کاون او پر حد کو تر و اساقی
 ڈٹھا عمر رضی نبی دے گزے لڑکیاں گھیرا پایا
 چھیا عمر جو یابی اللہ کیا ایہہ طفل اکھیندے
 تاں پھر عمر کہیا یا حضرت میں قربانی جاواں
 حضرت کہیا جتنے ہوون او تا قبول کیون
 وینہہ اخروٹ عمر رضی دے پلے سن اس وقت پیارے
 وینہہ اخروٹ نبی دی قیمت لڑکیاں جس زم پانی
 وینہہ زماں بھتیں حضرت یوسف رہیاں ہتھ وکانا
 قدر یوسف واپاسن بھائی جاں وچہ مصرے جاسن
 قدر ایمان چھپان جیدم دوزخ پیش کیوے
 دنیا وچہ مفوری پاروں نافل قدر نہ جانن
 بس میاں جو چیز کسے واپسوں قدر نہ پاسی
 قدر سنا سال بقید راستوں چھوٹ بندیرا تھا میں

حضرت عمر رضی نصیبیاں کارن ایہو با اتفاقی
 ولول وامن پھرن نبی ذی لاڈوں غل مجایا
 نبی کہیا اخروٹاں بدلے سانوں اج و چندے
 کتنے لوڑا خروٹ انہانتوں حکم کر دے آواں
 اصلی عرض اساڈی ایہو لڑکے راضی تھیون
 او ما عمر رضی دے طفلاں نوں راضی ہو گئے ساکے
 سہدا سہدا گھر ول آیا پاک رسول خدائی
 وینہہ اخروٹیں طفلاں ذما پاک رسول رہا ناں
 وقت شفاعت کبریٰ مون قدر نبی واپاسن
 قدر خداواتاں کوئی جانے جس ویلے پکڑیوے
 سرتے آن پوے جس ویلے تاں کہ قدر چھپان
 نعبت رب دی اسد تیا میں اک دن قدر جتاسی
 یوسف دے بیٹاے والا ذکر بیان سنائیں

ذکر بیعتا مکرری یوسف علیہ السلام

کرنا روایت حد یوسف نوں و تا و توج بھراواں
 جاں تک نہ دستور مطابقی پوری سند لکھیوے
 لکھد ہوسب اپنی ہتھیں جو کج قیمت ہوئی
 صاحبزادیاں کہیا استھیں کج نہیں غدر اسانوں
 اول مصرے وڈیاں توڑی رکھتاں قید زنجیراں
 تہہ بجا روٹی دیہو جواں وی قیدیاں والا کھاناں
 پنجواں جیکر مال چراہے ساڈا دوس نہ آیا
 مالک سن امتا کیتیاں ایہہ شرطاں سب بھائی
 کیتا شروع مسوزہ لکھنا کاغذ کورا آندا
 بسم اللہ بسم اللہ اول لکھیا اسم آہلی

مالک کہیا بیعتاے واکاغذ اسیں ضرور لکھاواں
 تا تک ہرگز بیعتاے دی شرط نہ پوری تھیوے
 تاں جو کچھوں مال اساڈے جھکڑاہ کرے نہ کوئی
 پرے شرطاں پنج اساڈیاں ہون قبول تسانوں
 دو جا وروی بھورے والی جیوں کر حال انییراں
 چوتھا جیکر نس بھج جاوے سانوں نہیں بلاناں
 ایہہ شمعون نایاں شرطاں نقرہ کاروں لبیا یا
 ناں شمعون بہا و رطلدی قلم ووات منگائی
 ایہہ مضمون مسورے والا راوی نوکر سناندا
 شامل مال خلیل نبی وارسم جوین تہہ آہی

نازک بدن بہشتوں جنوں نور پیرا من آبا
 سوہنیاں وینیاں لاڈ پیاروں جو بابل نے پھڑپھڑا
 چادر کھسک نہ سہڑے چہڑے نازک پیر گلابوں
 ستھیں سنگل پیریں سنگل ڈھائیں ڈھائیں روندنا
 ایہہ بھی یوسف سر پر جملی بھایاں دی بھلیائی
 بھائی سنگر ہون اگیرے تر کھنڈا قدم اٹھاون
 بے ترسی بے رحمی کر کے ورتیچ گئے اوہ تینوں
 کئی ماعینہ یوسف رو کر کے فرماوے
 سخت مزاج اوہنا ندی آہی کر گئے اوہ بے ترسی
 اپنا کم بھایا انہاں اپنا ساں بھنا ناں
 اپنا کیتا لوڑیا اوہناں اسپیں بھی اپنا لوڑاں
 ایہہ گل کہہ کے مالک اگے یوسف عرض گزاری
 سنگر بات نہائی مالک کہند یوسف تائیں
 تاں پھر یوسف ہولی ہولی ٹریا لگر بھراواں
 پچھوں پرت ڈھنڈا بھایاں تیز ہوے رفتاروں
 مٹھر وڈرا کھلو کر بھایو عرض میری سن جاو
 سنگر بھائی اگے نالوں ہوئے تیز زیادہ
 اک دو قدم تر کھے چائے سنگل پیریں اڑیا
 دیکھ ہو واصلوت اللہ بھایاں نول فرماوے
 یوسف لگر ساڑے دوڑے آوے ڈگرا ڈھینڈرا
 رشتہ روک ہووے زوری سمنا نون کھلوا یا
 الوداع فرماوے موہوں بھایاں وداع کر نیارا
 جگ جگ جیون دنیا اپر میرے ویر پیارے
 بابل وصل نصیب تسانوں موج کر و من بھائی
 ویلا دیکھ لووے تائیں تائیں تک لواں تساہیں
 راضی رہو ساڑے اپر اسپیں تسان پر راضی

کرڑا بھورا لپیا اسنوں جیوں بھائییاں فرمایا
 اج انہا نون بیدرواں نے پاوتیاں ستھکریاں
 اج انہا نوچہ پٹریاں بھاری پکڑی جان عذابوں
 کون دسے ورتیچ یعقوب بنی نون کی اج باہر ہوندا
 پھر بھی طرف انہا ندی دوڑے کر دیا بھائی بھائی
 مالک کہیا نون کیوں اسپیں جدا پرت نہ آون
 اجہ پیار انہا نڈا رکھیں وڈا تعجب مینوں
 جو شے پاس کسیرے ہووے اوما ورتی جاوے
 سانوں جس حلیمی بخشی اوما عدالت کرسی
 جو کچھ بھانڈے دیوچہ ہووے اوہ کچھ باہر آناں
 کچھ دن اوہناں نال گزارے کیوں پرت تروڑاں
 جیکر تسپیں اجازت بخشوے آواں اکواری
 مل آیشک سمنا تائیں اسپیں ہوڑ بندے تائیں
 پیریں پٹریاں ٹرن نہ ہووے کی کچھ حال ساواں
 کرے آواز بلاوے یوسف درو حجت پاروں
 میں نہیں آوندا نال تساکے دلوں یقین جساو
 دیکھ انہا نون دوڑن لگا یوسف نبی خدا وا
 دوہرا ہو کر حضرت یوسف دھرتی اوپر چھڑیا
 اے بے تر سوکر میں تسانوں رہا ترس نہ آوے
 پچھو وڈرا کھلو کر اس مٹھیں کی گل سانوں کہندرا
 اچراں تائیں بلکہ یوسف آن سلام سنایا
 فی امان حوالے رہدے کھلا دعائیں دیندرا
 شالہ روز قیامت تائیں وسدے رہن دواے
 خبر نہیں کس دس اسانوں کھڑی دانہ پانی
 مولا جانے مٹل اسا ڈا پھر ہوسی یا تائیں
 بخشیاں اسان تساڈ تائیں جو نقصیاں ماضی

بھاویں تساں اسا ڈیتائیں دتیاں لکھ ایذا یاں
 تساں اسانوں پروا کر کے ویچیا باہجہ گناہاں
 تساں اسانوں قید کرایا حالوں کر بد حالی
 دیوے کھلاؤ دھائیں یوسف رورو عاجز تھیبوے
 ایسہ باتاں کروا آما یوسف نبی رباناں
 چھا بھایاں نوں پر تیا یوسف تا بعد ارام روا
 کرن روایت جد یوسف دی حالت دیکھی بھایاں
 بہت افسوس لگا سبھنا تنوں آکھن بڑا لکھایا
 جے بابل دا خوف نہ ہوندا ہرگز جان نہ دیندے
 بہت آزدہ ہونے سائے چھم چھم نیر چلاون
 توبہ توبہ پکارن مونہوں اجب رقرار گویا
 جو کوئی بندہ عجز ہو کے توبہ دیوں کر بندہ

پھر بھی اسیں نہ مندا منگدے حق پیاریاں بھایاں
 اسیں تساڈے کارن ہر دم فضل خدا دا پھلاں
 اسیں بجات تساڈی کارن ربارے پیش سولی
 کل پروردار یعقوب نبی واسحی سلامت جیوے
 آن بلا یا مالک لگروں جسدے ہتھ وکاناں
 وچھڑن لگا رورو سب نوں گیا سلاماں کروا
 درو مصیبت پاروں سب دیاں ہنجوں باہر آیاں
 ناحق اپنا ویر پیسا را بند یوان کرایا
 جس کس جیلے مڑو یوسف ہن بھی موز کھڑ بندے
 وقت وانا نا ہتھ نہ آوے رورو کے پھت لاون
 اسیں بھلے سب از گنہاں بے بخش گناہ خدایا
 بھاویں کتنا ہونے علی رب اسنوں بخشیندا

حکایت بشر حافی رحمتہ اللہ تعالیٰ و ذکر فضیلت توبہ

سنو فضیلت توبہ والی جیونکر ذکر کتبابی
 پی پی ماہہ شراب پیالے کتنی عمر گذاری
 اکدن راہ وچہ جانڈیاں اسنوں کاغذ نظری آیا
 چھم کر اکھیاں اوپر دھریا جھاڑ غبار تسمی
 مشک معطر لا کر اس نوں کپڑا پاک منگایا
 اوہ بلند مکان پاکیزہ رکھیوس آن پیارے
 بصری حسن بھی اوں زمانے زندہ ہلین بھائی
 کیتا حکم خداوند ہاری بصری حسن دے تائیں
 نام میرے دی عزت کر کے تدد بلند دکایا
 کاغذ اسم اسا ڈیوالا دھوڑوں تدد بچپایا
 تدد اساڈی عزت کیتی اسیں بھی تیری کرسیاں

حافی بشر علیہ الرحمۃ رہند اسدا شرابی
 باراں مرٹ شرابوں اسدے سن ہمیشہ جاری
 اسم الہی لکھیا اس نے کر تعظیم اعطایا
 رورو آکھے رب میرا ہے ایہ اسم گرامی
 اولوں خوب پیٹیا جلدی گھروئی طرف ایلیا
 ہو گیا عمل پسندی ایہو خالقاری سرکاروں
 نال الہام اتھاندے تائیں رب ایہہ بات چتائی
 لے بصری وچ بشر حافی نوں ایہہ خوشخبر سنائیں
 اسیں بلند کرسیاں تینوں بخشاں عالی پایا
 اسان غبار گناہوں تیرا دفتر پاک بنایا
 دفتر وچہ جیبیا نوالے نام تیرا لکھ دھریاں

بشر حافی نول ایہہ خوشخبری لبری حسن سنانی
 ترک شراب کیتی اسدن تھیں چھوڑے سب مینانے
 توبہ توبہ کیے تے روے وچہ زرگاہ ربانی
 حیف میرے کرتوتاں اوپر فٹ میری بدکاری
 میں قربان خداوند کو لوں جسدیاں ایہہ احساناں
 کپڑے پاؤں لیریاں کیتے سر وچہ خاک روانی
 پیروں ننگا پھرے ہمیشہ جتی مول نہ پاندا
 نہیں تاں پہلے باپو اس دا ناواں بشر لکایا
 حافی لفظ ایہی وچہ عربی تینوں آکھ سنائیں
 کرن روایت بشر حافی تھیں کسے سوال الایا
 لگے کہن کلام اللہ وچہ حکم خدا فرمایا
 پس میں رب دے بستر تے جتی کوں ٹکاواں
 جتنی مدت توبہ پچھے اس مقبول ننگائی
 سچی توبہ پاروں اس پر ایسی بخشش ہوئی
 ننگے پیر بشر حافی دا گندگی کنوں بھر یوسے
 اک دن شخص کسے نول راہ وچہ گندگی نظری آئی
 کیتا جہہ دریافت اس نے معلم ہو گیا حالا
 توبہ پچھے بشر حافی نے چالی حج گزارے
 بعد وقاتوں ڈٹھا کسے خواہے اندر بھائی
 پھر حضرت معروف جو کرخی شامل نال سواری
 راہ سبحان اللہ جو دل تھیں سچی توبہ کردا
 ایسا شان دنار ب اسنوں سچی توبہ پاروں
 جو کوئی توبہ کرے گناہوں پاک نبی فرماوے
 ہر بیماری کارن اک اک رب روا بنائی
 توبہ ہے تریاق گناہاں تخم پٹے عیباں دا
 ہوشمندہ توبہ پاروں کافر بھی بخشیاں

ننگرا سیویلیے اس نے چھوڑی ہر بریائی
 مال اسباب لوٹایا سارا اندر راہ ربانے
 آکھے مے میں عمراں ساری کیتی بے فریائی
 چنگا عمل نہ کیتا کوئی عیبیں عمر گزارے
 سکتے نول کر سونا دیوے خالق پاک تواناں
 کیتا ولس فقیراں والا گل وچہ کفنی پائی
 تاہیں جگ وچہ زہریا لوکاں حافی تمام آہناںدا
 جاں پھر پیروں ننگا ہو یا حافی بشر سدیا
 اہل عرب سب بولن حافی پیروں ننگیاں تائیں
 یا حضرت عی پیاراں اندر جوڑا کدی نہ پایا
 اساں زمین تساڑیکارن بستر خاص وچھایا
 اس پاروں نہ جوڑا پاواں او بکنوں شرماواں
 پیروں ننگا پھر لے والی عادت توڑ بھائی
 جانوراں تھیں گلیاں اندر وچھ نہ کردا کوئی
 حسنوں عزت مولا بخشے ہر شے خادم تھیوے
 کیتوس دلوں خیال جو شاید حافی رحلت پائی
 او سے ساعت پیتا آتا حافی اجل پیارے
 چالی واری مال کفاراں کیتا جنگ پیارے
 سب گھوڑے پر چڑھیا ہو یا اڈ دا وچہ ہوائی
 طرف فلک دی اڈزے جاوے ایڈا فضل غفاری
 فضل الایہوں سے برساندا مڈا بیٹرا تر دا
 ورجہ خاص ولایت والا بخش ہو یا سرکاروں
 جیوں کوئی عیب نہ کیتا اس نے ایسا پاک ہو جائے
 عیباندی بیماری کارن کامل ایہو روانی
 جیو کر دیوا بالیاں ہو یاں زور اندہ ہیرا جاندا
 پتہ رسواں تائب ہو کر کیوں مقبول نہ تھینوں

بس پذیرین توبہ والا ہو یا ذکر بہتیرا

توہ بیان روانہ ہووے کروان دا ڈیرا

کوچ گردن سوراگران بسوئے مصر

وفواقنادن ان ذات بر مزار ماورہ سر بان

کرن روایت خدیو یوسف بختیں ہو گئے ویر روانہ
مالک حضرت یوسف تائیں ڈاچی اپر چڑھا یا
نام یلیح غلام اک آنا این ز غر دا بھائی
رکھنی خوب حفاظت اسدی ہو گیا تار حوالے
لگ گیا پھر یوسف اپر لے گئے لمبے راہیں
اکول دین ویر پیارے جانڈے گھت جدایاں
کیا اوہ نازک وقت غماں دا یوسف اُپر آیا
بہناں درختاں کولوں لنگھے یوسف دی اسواری
جنگل باض جیوان تنامی رو کر ہون سلامی
صبروں چپ چپا تا یوسف چارہ پیش نہ جاشے
کرن روایت جس رستے سی حضرت یوسف جاندا
قبر مبارک مال اپنی وی ڈھٹی عبدوں نبی نے
ڈیکیاں نکل گیاں یوسف دیاں درد نہ جریا جاندا
پیریدہ ہے ہتھ جکڑے کونویں ٹرن نہ دین رخیاں
آکھ درد سلام و عایش فاختہ خیر الایا
اے مائی سرچا تیر بختیں ویکھ حوالہ میرا
اے مائی اک جھانی پا کر جے ویکھیں ڈکھیاں
اے مائی اج تیر تیا میں جے ہوندی زندگانی
اے مائی جو میرے اوپر کتے ظلم بہراواں
مال بہانے بابل کولوں سنیوں انہاں لیا ندا

طرف مصری اسپوئے کو پلے کوچ کیتا کروان
وچ گیا بگل تیاری والا ڈیر اپٹ چوا یا
یوسف دی نگہبانی کالن اسدی ڈیوٹی لائی
نسن دی اس عازت مندی کہہ گئے ویکھن واسے
نال زنجیراں کڑیاں ہویا رورو مارے آہیں
اکول ول ڈیر اپٹ ستھوئیاں کیتیا لیاں زہایاں
باہجہ گناہوں قیدی ہویا بھنہ تقدیر تپلا یا
ویکھ مصیبت ہر ہر چیزاں رورو کردیاں زاری
کس تفسیروں پھڑیا جاندا یوسف ز لبر شادی
مولا باہجہ نہ محرم کوئی کسنوں حال سناوے
اوسے رستے اوپر آنا قبرستان اونہاں دا
آتش زرد پرانے والی جاگ کھلی وجہ سینے
جھڑ پیا حضرت ڈاچی اتوں روندانے نقش کھاندا
ڈگدا ڈھنڈا کول قبرے پھتا حال اسیراں
درد مصیبت جو کہ پیتا رو رو حال سنایا
کہہ پیاں ز کہانوں اج پھڑیا عاجز بچھا میرا
روز قیامت تائیں جاوے عیش آرامت ساڈا
تیدی کر کے کیوں اج بیوں لے جانڈے کروانی
دشمن نال نہ کردا کوئی کی میں حال سناواں
دھکیاں مال مریدے آہے پینڈا نواں کونال دا

مارطماچے رستے اندر لال کیتے رخسارے
 اوس کھوہوں پھر میر تیاہیں کڈھیا آن سختویاں
 آگے پھیر کھرا اوہ سکویں کھوہ وچہ سٹن ہارے
 بے انصافی دیکھ انہا ندی کنب گیا سب ڈیرا
 ترس نہ آیا وچدیاں نوں دیوں دور لگایا
 ہتھیں سنگل پیریں سنگل بھورا بدن دولے
 تے سفر ٹرے پر ویسی دیوں داگاں چایاں
 خبر نہیں ہن قسمت سالوں کس پاسے لے چلی
 لے مانی ہن اللہ بلی آیا وقت جدائی
 گور سرہانے بیٹھا یوسف رور وکر زاری
 لے یوسف فرزند پیارے جاہن رب حوالے
 امر مقدر مڑے نہ ہرگز جھل سرتے آیاں
 کوب ابن اجبار بتاے ایہو آوازہ آیا

اوترک کھوہ وچہ سٹن گئے مینوں کپڑے گل اتارے
 کیا کہاں اسیلے جو کچھ نال اساکے ہویاں
 بردہ اپنا کر کے مینوں ویرچ گئے پھر سارے
 کھولے درم اٹھاراں اُنی تل بیونے میرا
 اٹھی پھر شکایت کر کے بند یوان کر آیا
 خبر نہیں ہن کتھے مینوں کھن خریدن والے
 جگ جگ جیون دیسا نولے اسال نصیب جیٹیاں
 مولا جانے کتھوں میری پے گئی تند اولی
 انہیں مرکانیں مڑاؤن دی مینوں اس نہ کافی
 قبر کنوں آوازہ آیا قدرت خالق باری
 صبروں شکر وں ہوسن تینوں فضل خداوند والے
 نلسن بدلے صبر کمالاں جو تکلیفاں پایاں
 صبر کریں رب تیر تیاہیں ویسی اجر سوا یا

وَاصْبِرْ وَمَا صَبْرُكَ إِلَّا بِاللَّهِ ط

یوسف جدوں شتر ہتھیں جھڑیا ایسی قدرت ہوتی
 زور گئے تاں پھر لولے اپر دھیان اٹھا یا
 کر آواز بلخ مالک نوں شور کہ کارا کر وا
 مالک اٹھ کھلا رشتنا بی حکم دتا کاروواں
 پھیرن نظر چو اپیں طرفیں بھال کرن سب جانیں
 جادوں بلخ قبر ول آیا ڈھیلووس یوسف روندنا
 کیوس تیرے یچن والیاں بیشک سچ الایا
 معلوم ہو گئی خوبی تیری عمل تیرے دی راہیں
 حضرت یوسف روکر اگوں کہیا اسنوں بھائی
 قبر مانی دی ڈھٹی راہ وچہ دروں جگر اچھڑیا
 بلن لگا قبر و تیاہیں ہو گئی میں ہتھیں ویری
 شکر نرم جواب یوسف اتس نہ اسنوں آیا

کر واناں نوں اس گل سندا پتہ نہ لگا کوئی
 ڈاچی اپرا سدی تیاہیں یوسف نظر نہ آیا
 اٹھ کھلا روئس گیونے اوہ کنگانی بروا
 وڈو بھجو وھونڈ لیا او میرا مال خنرا نہ
 قبر سرہانے روندنا یوسف بیٹھا ہے اٹھا تیاہیں
 روندیاں پھر روان لگا اکشا کاوڑ ہوندا
 پہلے دن ہی شکر اپنا تدرھ و ساہ و خایا
 ایہو جیہاں ساکل آئیں ویرچ گئے اوہ تیاہیں
 مولا جانے نسن کارن میری نیت نہ کافی
 بیہوشی وچہ روندنا روندیاں اس جانی جھڑیا
 نہیں تاں نسن بھجن کارن کیا سی طاقت میری
 مارطماچہ یوسف تیاہیں دھرتی اُپر لگایا

غش کھا جھڑ یا نبی اللہ دا ہوش نہ رہی لکانے
 واہ سبحان اللہ رب جہ تک آپ نہ کر م کما سے
 بولن وی کچھ واہ نہ اوتھے اوہ مرضی واسائیں
 امروں جگہ ڈکھے اوہ مہر مہر زخم ہوئے جس مائی
 تن تن درو سمانے اگے روندانی الہی
 لگے وخت نہ نکلے اجے پے گئے ہو رکشالے
 اوہ رخسار شکوفہ جنت ناز حجابیں پلبیا
 کرن روایت نقرہ کاروں جس طماچہ لایا
 پئے گیا صبر یتیم یوسفدا پکڑیا قہر خدائی
 سچ آکھن مسکیناں اپر ظلم نہ ہرگز کرے تھے
 جس مسکین رنجائیاں کوئی پاک نبی فرمایا
 راوی کرے بیان روایت خبر حدیثوں دیندا
 رب فرماکے عاجز بندے بہت پیارے سائوں
 بس میاں جو مسکیناں تے ناحق ظلم کماکے
 سکو حقیقت حضرت یوسف جاں کچھ شہرت سمہالی
 یارب حل میرا تھو روشن جیوں میں اک اکیلا
 توں جانے خود حالت میری میرا ہور نہ کوئی
 حرمت ابراہیم پیغمبر کر توں کر م کر میسا
 میں بیدوسا تے بے ویسا ناحق پیا مریدا
 تیرے باہجہ نہ چارہ کوئی کتوں کوک ساواں
 توں ارحم توں اکر م یارب رحم تیرے نے بھاکے
 اینویں حضرت یوسف آکا کر واجے ڈھاپیں
 ماریا پر جس بل فرشتے دھرتی پٹ وگانی
 و مندو کار بخار تہامی رات پئی جگ سارے
 شور پیا کرواناں اندر کھلے آواز کر نیدے
 اڈکیاں سب خت متاعین مال سباب تنہاندے

بے پرواہی ویکھ بیدی چرواں طبق ڈولائے
 لکھ مصیبت سرتے آوے کون انکار لیاوے
 ڈکھاں اپر ڈکھ زیادہ پہنچن ڈکھیاں تائیں
 تھاؤں ڈنگی نوں ہر کوئی ڈھاکے سچ کہاوت آئی
 اپروں ہو رطما پنے وسن ربدی بے پرواہی
 کون وے وچ بابل تائیں ویکھ پتیرے حالے
 صدقے جاواں یوسف اس پر کیوں طما پنے جھلبیا
 غیرت ربدی اوسو ویلے اسدا ہتھ سکایا
 موہنڈیاں تنکین بانہ سدی وچہ قہرت ری نہ کافی
 ڈکھیاں توں نہ ڈکھ پہنچا تھے غیرت ربدیوں ڈرے
 اتنا برا اسانوں لگدا کعبہ جیویں گرا بیا
 مسکینا ندی کوک خداوند محبوب منظور کر بندا
 استحقاق بعد پیارے جہڑے کرن پیار تنہا توں
 غیرت ربدی تھیں ڈور نہ استحقاق بیشک بدلہ پائے
 سر سجدیو چہ سٹ کر رنا پیش خداوند والی
 پہنچ میری فریاد شتابی من پہنچن دا ویلا
 فضول بخش خدا یا مینوں جو کھیل میں تھیں مائی
 حرمت جدا سحاق میری دی کر توں رحم رحیمہا
 جیتوں راضی اس گل اندرتاں کچھ ہڈر نہ تھیندا
 جیکر توں بھی کریں نہ بخشیں پھر کھڑے درجاواں
 بخش پناہ انہا قذے ظلموں ویہہ مینوں چھٹکا کے
 بدن سخت ڈراون والا بھج و تار ب سائیں
 قہر الہی نازل ہو یا سخت اندھیری آئی
 جڑیاں سمیت درتیاں تائیں جھکھڑ پٹ پٹ مارے
 رسوں رہ گئے اکد و بے نوں ٹکراں پھرن مریدے
 اوٹھ کدائیں آپ کدائیں پھرن گھپاکے کھاندے

توڑ مہاراں وحشی نسبی بوریان دہرتی پیاں
 کار و کار و سن سر پتھر چھٹ چڑھی آسمانوں
 سخت گرا عبد آتوں و سے سرداناس کر نیدا
 بھی حرمت یعقوب نبی دی جو ہے مرسل تیرا
 یوسف امن امان غذا یوں کجہ ایذا نہ پایا
 بھید تے سن سب زشتے یوسف سے رکھولے
 ہو رسواں ایچھے اک سانوں نظر کتابوں آیا
 اک طماچہ مارن بدلے پکڑے کل ستھوٹی
 آکھ جواب روایت لہی جیوں کر نقرہ کاروں
 یوسف نال محبت اُسدی ہر دم رحم کماندا
 جاں پھر یوسف و کن لگا اُسدی مرضی ناہیں
 ہو یا لحاظ ہو وا والا تارہ جل جلالوں
 عارف آکھن ایہونکتہ قلب صفائی والا
 وحدت شمع جگا کر جس نے دل نوں روشن کیتا
 شرک فساد نفاقاں جدا دل دا خانہ ملیا
 اگلیاں آنتاں اندر آکھن اک کوئی عیب کماندا
 اُمت نبی محمد کارن خاص رعایت ہوئی
 ہو روایت اک اک پاروں بہت نبیے بخشین
 شرم پیوز یوں سب بھایانیوں جیوں کر بچا یا

کیا مالک کیا نوکر سب توں تیریاں بچل گیاں
 کرک ساوے رعد زرتہ جھلونے کاروانوں
 بجلی کرک ڈراوے جھکڑ تلی نہ لگن زیندا
 معلم تینوں اس گل اندر دوس نہیں کجہ میرا
 حکم رے بھٹیں پہلوں اسنوں ملکاں گوو اٹھایا
 تان و تے رب اُسدے اُتے تنبو قدرت ولے
 جیویں معین الدین مفسر وچہ تفسیر لیا یا
 یوسف دیاں پہانواں تائیں کیونکر پکڑ نہ ہوئی
 سبھناں اوپر معافی ہوئی اک یہو وا پاروں
 جہدم یوسف کھوہ وچہ آٹا رہیا ہو وا جاندا
 ہر منزل وچہ یوسف کارن اس رعایت چاہی
 کل اولاد یعقوب نبی دی چچی رہی و بالوں
 گل اعضاء خلاصی پاون جس دا قلب اُجالا
 یوں یوں دیوچہ چانن ہو یا بخشش پیا لہ پتیا
 واک بلیح غلام سوو اگر سبھنا نون لے گلیا
 عاد ثوداں وانگوں سب دا تختہ رُت اٹھاندا
 جو کر سی سو بدلہ بھرسی ہو نہ مجرم کوئی
 نیکاں کچھے اوگہنارے جنت داخل تھینوں
 روز قیامت اینویں ہو سی جیوں سعدی فرمایا

سنیدم کہ در روز امید و بیم
 بدیاں را بہ نیکاں بہ بخشد کریم

نیکاں پاروں بڑیاں اُتے رب بخش فرماوے
 تے جنت طرف چلائے جاسن یک حدائے پیارے
 روز رخ بھٹیں اک مومن اسنوں کرسی عرض زبانی
 کرو سوال اساڈ بکارن پیش جناب آہی
 ویکہ لہو اس عاجز تائیں امر ہووے دیکھوں

سنیاں میں جو روز قیامت ہر کوئی بدلہ پائے
 جد روز رخ وچہ داخل ہوسن مومن اوگہنارے
 طرف بہشتاں جانداوے سلحالم یک زبانی
 یا حضرت میں اک دن تیری خدمت کیتی آہی
 عالم کہے سوال نہ ہوندا بہت خوف آہوں

لہ عالم سے مراد وہ عالم ہے جو احکام الہی میں پورا ہوتا ہے تمام کس نام ایک صدفہ کنہ و بھی اسکے ذمہ نہ الکرے ایک دفعہ کسی مومن کی شکایت وغیر کیک تو وہ کبھی نہیں ہوگا یعنی برصفت ہوسوف ہووے نہ عالم تو ہزار بار پوچھو

بخش دتا میں دوست تیرا خدمت تیری پاروں
 عالم آکھے کیونکر کڑھیاں اٹکل رب سکھانے
 تاں اوہ عالم شملہ اپنا دوزخ دیوچہ ڈالے
 کارن اکس وگا یا شملہ کتنے باہر آئے
 ٹر چوسی جد جنت دیوں عالم اوہ رباناں
 میں بھی اکدن نال محبت زیارت کیتی تیری
 شکر عالم خوف الہوں ہمیشہ ہمیدت کھانے
 اونویں پکیر وگٹے شملہ وہ سو پکیر کڈھیا سی
 ٹر چلے تاں ہو رپکارے مگروں تری جی واری
 سکدارہ سیا ہمیشہ تسالوں دینی اکنت پاروں
 جدا وہ عرض کرے تاں عالم چپ آرزوہ کھیوے
 مول نہ ہو آرزوہ پیکے حکم کرے رب سائیں
 وہ سے مومن پکیر خشیوں رحمت فضل غفاروں
 مَنْ أَحَبَّ قَوْمًا فَهُوَ مِنْهُمْ جی بتا وے
 جینوں حُرے رسول اللہ وی زینا اندر آہی
 بس پذیرا شوق رسولان وجہ بہشت پوچا ندا
 جدا وہ حال ڈٹھا کارواناں دتی غضب کھالی
 نفسو نفسی پکیتی سب نوں ہوش جو اس بھلا یا
 کرن ملامت اکدوجے نوں رووے قافلہ سارا
 پیا وبال اساڈے اپر جسدی شامت پاروں
 ڈھابیں ماررنا اوہ ظالم جس نے ظلم کسایا
 ایہ گل سن سو اگر مالک اگھتے نال الاندا
 تارہ اکلیاں عجیب کما یا پکڑے کل سھوئی

کڑھ لہواس عاجز تائیں امر ہوئے سرکاروں
 پکڑی دالڑہ بیٹھ وگا و پکڑ کر باہر آوے
 وہ سو مومن چمرن اسنوں بھناں پکڑ نکالے
 سب نوں اسان بہشتی کیتا حکم خدا فرمائے
 کر آواز بلاکے مگروں ہو رنور کب نما ناں
 نام خدا کے پکڑو اج دن کرو سفارش میری
 رب فرمائے تیرے پاروں ایہ بھی خشیانے
 فضل کرم تھیں اللہ سائیں بھنا نون خشی
 میں بھی شوق تساڈی خاطر رکھیا عمر اساری
 ایسپریل نصیب نہ ہو یا خالقہدی سرکاروں
 اگے بہت چھوڑے کیونکر پھر سوال کھیوے
 کڑھ شتابی دوزخ وچوں لیجا دوست تائیں
 کئی سہراں عاصی چھٹن اس اک عالم پاروں
 جو کوئی حُب کسیدی رکھے نال ایسے جاوے
 نال نیوے جنت جاسی وجہ حدیث گواہی
 خیر لیو خیل کارواناندی کی کچھ حال تنہا ندا
 ہو گئی قطع تمامیاں تائیں آس جانی والی
 جیو پھر عقل قیامت والا اوپر تھانے آیا
 سو یارو جسدے کولوں ظلم ہو یا کوئی بھارا
 تائب ہو کر بخشش منگو خالقہدی سرکاروں
 میں نکالے یوسف تائیں اک طماچہ لایا
 اے کم بختا تده اسان تے ایہ طوفان یسا ندا
 آپ ہلاک ہو یوں تے سانوں نال ہلاک کیتوئی

جا جلدی لگ قدمیں اسدی کہہ منت زاری
 منگ معافی راضی ہوئے فضل کرے رب باری

تاں اوہ عاجز روزنڈا روزنڈا کول یوسف دے آیا
بخش معافی بخش معافی حاضرے منہ میرا
جد اس قدم نبی دے پکڑے عجز نیاز وکھایا
جد کوئی عاصی عاجز ہو کر نبیان دے در آوے
ذات رحیم رسولان نبیان ہر تے رحم کر نیدے
منہ اپنا جد حضرت اگے دھر یا اوس وچارے
جاہ بھائی میں تیرے کولوں بدلہ لوں نہ کوئی
نفس پچھے تکلیف پوچاون عیب اسانوں بھارا
دلوں بجانوں راضی ہو کر نبی دعاف رمانی
وونیں ہتھ اٹھا کر حضرت زور وکر وازاری
جے کہ ہو رکھڑی اک اینویں تده ایہ قہر و سیا
ہونی وعا قبول یوسف دی فضل کیتار بسائیں
تاں کجہ جنڈ پی کرواناں امن اسائش پانی
سختی نرمی ویکھ یوسف دے مسلم قدر ہو پونے
تاں یوسف داجاتا سبحناں اولوں شان گرامی
وانگ مریداں حاضر ہوئے چھوٹے وڈے سارے
کل زنجیر جو ہتھیں سپریں بیڑیاں تے ہتھکڑیاں
جنہاں ہتھانوچہ ابن زعر نے سخت سنگل مروائے
سپرنوچہ پاپوش طلائی سرنے زری عمسامہ
سنگ گیا سی بازو جد احاضر خدمت آیا
کبتی نبی دعا اس کارن پھیر ہو یا ہتھ تازہ
ویکھ کر است مالک تاجر وونی فرحت پانی
وانگ رئیسوں یوسف تائیں پیش سوار بنا یا
چیزاں دست سمہل تمامی جلدی اٹھ قطارے
اولوں پیش نبی یوسف دے مول نہ چلدا کوئی
مالک جس خرید یا یوسف اتنا ادب کر بندا

میں بھلا ہوراضی یوسف قدمانوچہ ہتھ لایا
مارطماچے میرے تائیں جے چلے دل تیرا
واہ سبحان اللہ یوسفنوں رحم و لے وچہ آیا
شرم لحاظ رسولان پاروں بیشک بخشش پائے
جو کوئی تابع ہو کر آوے اسنوں نہیں دھکیندے
بہت حلیمی نرمی کر کے اکھیا یوسف پیارے
کیتا اسان معاف تمامی جوگستاخی ہوئی
رب بخشسی تینوں تینوں جو ہے بخشنارا
یارب غضب تیرے ہتھوں خلقت عاجز آئی
میری خاطر مار نہ یارب اتنی خلق بیچارے
مرجاسن کروان بیچارے بخشش پناہ خدایا
اہر انہیر طوفان گڑے وا ہو گیا چھا بیں مائیں
جو سر ہتھ وکھائے باجوں مول نہ مندا کافی
گوڈریاں وچہ چھپیا ہو یا سچا لعل لاہونے
مالک سنے تمامی ڈیرا ہو یا آن سلامی
زینت ناک پوشاک لوہائی کبیل گلوں اتارے
دتا مالک حکم غلاماں لاه شتابی کھڑیاں
اونہاں ہتھانوچہ یوسف تائیں مالک کنگن پائے
تازئی پیڑیاں ادا حاضر پا کر زین لگاماں
کرو وھائیں عاجز کارن مالک نے سر بابا
رب تبارک بخشسی اسنوں قوت بے اندازہ
خدمت اندر حاضر رہنڈا ہر ویلے ہر جانی
سب ہتھیں اگے چلن والارب سردار بنا یا
ہو آسودہ نال خوشی دے ٹرپے اوتھوں سارے
وانگ غلاماں پچھے پچھے چلن کل ستھوئی
تالعدراں دانگوں پچھے آوے دھوڑ چھیندا

واہ سبحان اللہ رب مالک جلا کائناتے آوے
قدرت ویکم ربیدی یوسف ودم شکر گدازے

قیدوں کڈھا سیراں تائیں چاسر وار بنائے
بابل یا پوپے جو ییلے صبروں حمد پکارے

حالات حضرت یوسف علیہ السلام در راہ

کرن روایت رستے اندر شہر وڈا اک آیا
جا کروان لیتے اس جانی مجلس بھار اتارے
ویکھن شکل عجیب نوری جھڑ جھڑ پون اتھاپیں
وس چناں کس کاریگرنے تیری شکل بنائی
آوم زاد کوئی تدھ ورگا ویکھن وجہ نہ آیا
سر جنہا رخسار وند میرا یوسف کہیا انہا نتوں
اوسے وی سب اتا کاری جس آسمان کھلہاے
اوہ سچا معبود مقدرس اوسے نون ہے پاکی
سب بھتیں اعلیٰ وڈا مصدور واحد پاک یگانہ
میبے ورگے نقش کرن وی قدرت خاص اوسے نون
صورت گراپنے وی یوسف کہ تعریف سنائی
بت پرستی چھوڑی سمجناں کھا کر بھن گولے
لگے کرن عبادت ربدی منیاں خالق باری
او کھوں پھیر ٹرے کر وانی کر کے کوچ اگا ہاں
اکدوچے بھتیں حسن یوسفاری خبر انہاں جد پانی
خال خیال جمال یوسف دے ویکھ خیال وڈا وون
ایہ معبود اسڈا برحق خالق مالک سائیں
سمجناں آکھیا آہو بیشک ہر ایہہ ب سچا وون
جوڑ صداح مصدور تائیں یوسف پاس بھصا پایا
جلدی جلدی اسدے کولوں صورت نقل کرائی
یوسفوں رب جانا انہاں صورت ہے پوجیندے

بت پرست رہن سب اوتھے رب سول بھلایا
حسن جمال یوسف اتھکے عقل کیٹا ندے مارے
اوڑک لوکاں پچھناں کیتا حضرت یوسف تائیں
تیریاں نقشاں موز وناں تے کس نے قلم چلائی
کون بنا وون دلا تیرا تینوں جس او پایا
قدرت بھتیں جس پیدا کیتا مینوں اتے تسائوں
قدرت بھتیں جس روشن کیتے سورج چن تارے
ہمدی پوجا کرن ہمیشہ نوری ناری خاکی
اسدا ہور شریک نہ کوئی اندر وڈاں جہاناں
سجدہ اتے عبادت جس ہی تائیں ہور کسے نون
سب کفاراں اوسدو ییلے ترت ہدایت پائی
کلمہ آکھ خلیل نبی وادلوں یقین لیسے
ذکر مبارک الا اللہ واکھ گھر ہو یا جاری
شہر اکوں بلسان آبونے پنڈ وڈا گھرا ہاں
بھج بھج آون ویکھن کارن ہو گئی جمع لوکاں
آوم روپ وڈا کر مولا آیا ذات ویکھ وون
مولا با بچوں ہو کسے وی صورت ایسی تائیں
پوجا اسدی کرنے کارن اک تصویر بنا وون
لکھ تصویر اسڈا کھ وچہ آپ خدا وند آیا
وہ سے سالان رہے پوجیندے اس صورت نون
سال ہزار برابر اسڈوں سجدہ رہے کریندے

واہ سبحان اللہ نہ ہووے قسمت نیک جناندی
اکتال ویکہ جمال یوسف ورا گلے کفر و نجائے
اکتال رہبر جان یوسف نون جنت لے لکائے
صحت ولبیاں نبیاں وی بختیں و وچنیراں ہتھ آون
ایسے کارن نبی محمد تا کید اں فرمایاں
ایسی صفت نہ کرنی میری پاک نبی فرمایا ۲
عدوں ووزہ کے بن مرثیم و ادب کینا عیسیاں
صفت رسولان ادب رسولان اتنا بیشک کریئے
ادب رسولان نشان مطابق جیوں کر شان انہاندا
ہوش کریں اس منزل اندر نہ چسپن غیر خیا لوں
بس میاں جونبیاں ولبیاں کرے نہ تا بعداری
سنو حقیقت جد سو راگر چھوڑ چلے او جائیں
اس جاگڑے لوگ تہامی ڈبے وچہ گمراہی
گم گم وچہ ہوئی مشہوری ہر کوئی ویکھن آیا
سنو جوانوں آکھ سناواں میں اک بان تسانوں
صورت میری ویکہ تسانے عقل قیاس گویا
کر و قیاس خداونوں پوچھوڑ و شرک بلایاں
سکر حکم نبی و اسپہناں کلمہ نرت الایا
واہ سبحان اللہ اس گم وچہ کیا کیا حکمت آہی
جیکرہ یوسف بابل کو لوں عبد انہ کینا جاندا
او تھوں ٹرکے شہر قدس وچہ آئے پھر تھوئی
اجے نہ یوسف پہنچیا او تھئے نہ کوئی سنگی آیا
سنفے اندر اسد تپتا میں ہو گیا حکم جنابی
نال تو اصنع کرنی اسدی خدمت اندر ساری
پر تھکر جلدی اوسیلے شہروں باہر آیا
و یکہ امیر انہانندے کو لوں معلم کتیا حال

با چہ نصیب نہ یارت نبیاں کہ نہیں اثر پوچاندی
اکتال کر کر سجدے آئے ہو و شرک گل پاسے
اکتال اسنوں رب بنا کے روز خدا یوں دٹانے
عاقل تا بعداری پکڑن احمق شرک کماون
جیوں مشکوٰۃ وغیرہ اندر بہت حدیثاں آیاں
جیوں نصاریاں عیسے تا میں رک و اپت بنایا
بخشش کو لوں رہے ووزہ کے کوئے شرک کمایاں
چھنے وچہ خداوند راضی باہر قدم نہ نہر بیٹے
ادب رسولان جانے جو کوئی تا بعدار تہناں ورا
شکے قرب ڈھونڈ نیندا الٹا جاویں گلے حالوں
لکھ ازباندے کرے اگلے پاوے انت خواری
بابل شہر آوے اگوں اترے ورج احتیائیں
بت پوجا وون کفر کماون سخت بید نبی آہی
جاں سب شہر اکٹھا ہو یا تاں یوسف ۲ فرمایا
کر و ز صباں خداونوں جن نے پیدا کیتا سانوں
جس ایہ صورت بخشی میںوں اسدا فکر نہ آیا
چنگ چنگیریاں میرے نالوں شکلاں جس بنا یاں
پکڑ یا دین قبیل اللہ وازل واکفر و نجایا
جہت ہدایت و طنوں کدھیا یوسف پاک الہی
بابل زیاں کفار لائے تائیں کون اسلام سکھاندا
واہ سبحان اللہ کیا ایتھے قدرت ظاہر ہوئی
شہر قدس دے حاکم تائیں پہلوں رب جنایا
شاہ تیرا اچ آون ہا صاحب کمر بل شتابی
سکر حکم امیر قدس وی کھل گئی نیند پیاری
پھر ہوئی تاں یوسف والا ڈیرا رب لیا یا
کہو جوانوں کون تسان وچہ صاحب ڈیرہ یوالا

کہن لگے کروان تمامی کیوں توں پچھیں مروا
 سن ایہہ بات امیر قدس نے دل وچہ سوچ گزائی
 اگے کرے نہ اسد بکارن خواب بشارت ہوئی
 ایہو دیسلاں کرے آنا شہر قدس دا والی
 سوہنی صورت سوہنی سیرت سوہنی نبت ساری
 شکل نورانی تے لاثانی وانگ بدر پیشانی
 کرے قیاس امیر دیوچہ استحقاق چل کھوے
 ناں پھر حضرت یوسف اگے عرض امیر گذاری
 حضرت یوسف نے فرمایا میں اوہ حاکم بھائی
 سکر شاہ تعجب پاروں ہو یا دیکھ سوالی
 یوسف کہیا جس نے تینوں میرا حال بتایا
 ہو یا یقین امیر قدس نوں حکم بجالیسا یا
 حکم کرے کوئی میر تیا میں خدمت کہ فرماؤ
 جھوٹے بت نہ پوجن لائق سب تختیاں پکار
 کر و عبادت رب سچیدی پوجا لائق سوئی
 سکر شاہ کہیا میں بیٹیک حکم منا ایہہ تیرا
 لے چلو شریف مبارک مال میرے تنخانے
 جیکر تیاں تیرے اگے اولوں سیس نوایا
 حضرت کہیا چل تنخانے نال تیر میں جاواں
 راوی کہندا تنخانے وچہ قدم نہی جد و ہریا
 شاہ حیران تعجب ہو یا رتبہ دیکھ نہی دا
 دیوں بجائوں منیا کو واحد رب سچاواں
 ابر ہدایت گھیر یا سب نوں نخت کھکے ہر سرے
 شہر قدس سب مومن ہو یا کافر پیمانہ کوئی
 استحقاق پچھے یوسف اگے شاہ نے عرض گزار ی
 سکر عرض پنہر ربدے دعوت کس قبولی

مے سردار اساوڑے تاندر مالک ابن زغردا
 مالک ابن زغراس راہوں لنگھیا کتنی واری
 ہن کیوں امر تو واضح ہو یا ہو وے مت کوئی
 اپن جتنی مہتر یوسف ورتی آن وکھالی
 سوہنی چہ تل ویکرہ یوسفی لگیوس بہت پیاری
 مثل غلاماں اسدے اگے جاہن سب کروانی
 وانگ امیراں حلیہ اس دا معلم حال کھوے
 کون تیں کی نامت اڈا کہ حقیقت ساری
 جسدی جبر خداوند تینوں سنے وچہ جتانی
 کس نے بستی تیرے تائیں حالت سنے والی
 اس نے خواب تیری دامنوں معلم حال کرایا
 پکار کاہاں آکھن لگا جیو آ یا جیو آ یا
 یوسف کہیا رب نوں پوجو بتاں مگر نہ جاؤ
 پوجا کرن انہا نہی جھڑے دوزخ دے وچانے
 ایہو حکم اسادا کو ہو نہ خدمت کوئی
 ایسپر کر و معاف بے اوہی عرض سداک میرا
 جتنے رہندے بت اساوڑے چلوات مکا نے
 سنے رعیت حکم قبولاں جو میں تیاں فرمایا
 رب اپنے دی قدرت تینوں ظاہر ارج وکھاواں
 نیو نکرتیاں یوسف اگے انہوں سجدہ کر یا
 ٹکڑے کتنے بت تمامی سٹیا شرک عقیدہ
 وحدت کلہ بول سنایا کل امیر وزیراں
 و سیا بدل رحمت والا ہوئے داغ کھڑے
 دین نیتین غلیل اللہ دی گھر گھر رونق ہوئی
 کرو قبول ضیافت میری یا محبوب غفاری
 رُو سوال نہ کیتا اسدا جویں طریق رسولی

بے چلیا جگھر اپنے دل شاہ یوسف سے تائیں
 کیا دیکھے اک لشکر بھارا عجوب سوار ہزاراں
 ویکھ حیران ہو یا شاہ فوجاں ادبوں عرض سنانی
 کل ڈیرے دی خدمت مینوں مشکل نظری آئے
 اتی خلقت نال تساڑے یا محبوب رباناں
 حضرت کیا اسدیتائیں فکر نہ کرتوں رانی
 ذکر عبادت اللہ والا سدا غذا انساندی
 صرف حفاظت سیرکارن بھیجے اللہ سائیں
 سن ایہ بات امیر قدس نے دلوں تسلی پائی
 جلد تیار کرا یا کھاناں جو کچھ اس خطیں سریا
 پڑھ بسم اللہ اول لقمہ حضرت نے منہ پایا
 سب نوں کھانا دنا استغیث یوسف بنی خدائی
 حاضر مجلس ڈیرا سارا راج گیا اک رکابوں
 واہ سبحان اللہ یوسف سے کیا ریشان دکھالے

عجب نظر انظری آیا قدرت خالق سائیں
 مگر یوسف سے آون سائے کر کے صفاں قطاراں
 یا حضرت اس فوج تیری نے میری ہوش بھلائی
 نہیں امید جو گھر میرے وچہ اتنی فوج سماے
 نہیں بیس ہوندا میں تھیں اس لشکر دکھاناں
 ایہ سب نوری ملک نہانوں طلب طعام نہ کافی
 ایہ سب فوج فرشتیا نوالی نہ پندی نہ کھانڈی
 تیرے میرے باہجہ کسینوں ہرگز وسدے نائیں
 سن کرواناں حضرت تائیں لے گیا اپنی جانی
 پہلوں اک رکاب لیا نذا حضرت آگے دھریا
 پھر تمام ستمویاں تائیں اپنے پاس بکاپا
 راج گئے کروان تمامی قدرت رب و کھائی
 بے رکاب نہ خالی ہو یا برکت فضل جنابوں
 استغیث معجزے دھہ پدیرا بنی محمد ولے

معجزہ حضرت محمد رسول اللہ صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم

حضرت جابر بنو انصاری اصحابی سرور و
 لے کرناں نبی صاحب نوں گھر اپنے دل آیا
 پاک نبی جاں کھاؤں لگے لاندی پاس منگائی
 بھر اس لاندی وچوں حضرت کل صحاب کھوئے
 چار ہزار تے تن سو بندے کھا پادا استغیث کھاتا
 گنج رسولی کیونکر نکلے مارو جنہوں سرکاروں
 اینویں جس پر روز قیامت سرور متھہ دکاؤں
 معجز پاک رسول ویا نذا انت شمار نہ کوئی
 راوی کہندا جیوسف دی برکت رب دکھائی

اک دن پاک رسول اللہ دی اوہ ضیافت کروا
 دھن اوہ کوٹھا جسوچہ حضرت قدم مبارک پایا
 ووانگشتاں لا کر استغیث چکھیاں نبی خدائی
 راج گئے سب کھاؤں ولے راوی خبر سائے
 بے طعام نہ گھٹیا اسدا دھن رسول ربانا
 گھوڑی چیز وداوے اللہ برکت نبیاں پاروں
 تابعدار محمد یاندے عمل ترقی پاؤں
 اکھ حقیقت یوسف والی جیویں روایت ہوتی
 کہن لگا کرواناں تائیں شہر قدس دا والی

تسبیں تمامی بروسے اسارے ایہہ سردار تمہارا
مالک پاس دکانا ہو یا ایہہ بر واکنفا فی
اصل چھو تاں ابن زعرور آپ ایہی ہے برو
تاں مالک کوئی کرامت ایہی کیوں نلہیں دکھاندا
تاں تک مالک برو اس دصاحب کہیا نہ جائے
غوطیاں وچہ ہو یا میجر شرموں اتاں نہ تکرار
اے کرواں قدر یوسف اتساں نہ ہرگز پایا
قدر یوسف مالک تاہیں باطن خبر نہ کوئی
ہو قربانی یوسف اگے باہجوں کل دکاندا
باہجہ نصیباں آب حیاتوں گیا سکندر خالی

ستو ستھو یوحضر یوسف ربد اخاص پیسا دا
سکریات امیر قدس زی بول اٹھے کمر وانی
اسیں نہ اسارے نوکر نہ ایہہ ہے ساڈا سر کروا
کہیا امیر جے حضرت یوسف ہے مالک و باندا
جانتک مالک برے نالوں و دھنہ شان دکھاوے
سکر چپ ہوئے کروانی مالک بول نہ سکدا
ہوگے بند جو ابوں ساکے تاں پھر شاہ فرمایا
اصلی حالت یوسف والی شاہ نون معلوم ہوئی
جیو نکر شاہ نظر ارا پایا جے کہ مالک پاندا
اپرا مر مقدر باہجوں ملے نہ نعمت عالی

ارادہ جنگ کروں شاہ با مالک

لدے اسباب تمامی ڈیرا کوچ کرایا
سدا میر وزیر تمامی کپت احکم زبانی
جا کر سب کرواناں تاہیں پکڑ لیا و بھائی
ہنہیں تاں مارو پنھ لیا سو کرو تیار تنہا نہوں
باراں ہزار سوار بہادر تیغاں متھیں چھڑیاں
جاں اوہ لشکر نیرے آیا عجیب تاشہ ہو یا
ویکھدیاں یکبار زمین نے چھڑ پئی فوج شہانی
ترے دن ڈگے زہے زمین نے سخت پہوشی پاروں
تدوں خمار اٹھاندا اتھا ہوش دکانے آئی
لکھ فوجاں وچہ اسدیتاہیں کوئی نہ پکڑن والا
ایسے طور خداوند استحقین ٹاسے ہر تہ پانی
میٹ اکھیں سنگھ جاون اوکھوں نیک نصیباں لولے
جدیہو وہ باتاں کولوں ہورے گذر تنہا ندا
راگ تماشے غیر شرع دل نہیں بھیان کمر بندے

کروں روایت جد مالک نون کوئی جواب نہ آیا
پے گئی خبر امیر قدس نون لد چلے کروانی
پہن سو متھیار تمامی جلدی کروہ چڑھائی
ہر تہ جنگا جے نال صلح دے یوسف یس انسانوں
سکر حکم کیتوں دھاوا جنگی فوجاں چڑھیاں
لکھے کرواناں ساکے شاہ نے شکر ڈھویا
باطن حسن یوسف تھیں رہنے کھویا گھنڈ نورانی
ست الست ہوئے متولے یوسف دے چمکاروں
امن امان جدوں کروانی گھر جا پڑے بھائی
واہ سبحان اللہ رب جسد آپ ہورے رکھوالا
جسد رب ایمان سلامت رکھنا ہورے بھائی
لکھ زناہ شراب تماشے ہوندے رہن زولے
رب فرماوے بندے میرے خالص صدق خہاندا
وانگ بزرگاں سنگھن اوکھوں نیوں نظر کھیندے

مجرے نایج اکھاٹے بھاویں سو سورنگ دکھاون
ایسر رے نصیب جہانڈے قسمت ہوئی اوتی

کنڈولاون جب لنگہ جاون ججات نہ ہرگز باون
سار شہر و لا کے جاون کنجراں والی گلی

مناجات مصنف بہ درگاہ قاضی الحاجات

یا بخش بدایت فضلوں ہر مومن دے تائیں
عینوں بھی سن جملیاں خویشاں یاراں تئاواں بھایاں
فوج عیباندی چار چو فیروں آکر گھیرا پایا
آپ حفاظت کریں اساڈی توہیں حافظ ہر وا
جے کر تیرا فضل عدا یا کرے نہ مدد یاری
آپے تدرہ ایمان اسانوں بخشیا یارب سائیں
فضل تیرا درکار آہی ہر منزل ہر جانی
ہور کسے زی اوٹ نہ مینوں اندر نہ وٹاں جہانان
کرن روایت شہر قدس زی ثرے جدوں کروانی
اسجاگر دے لوگ تمامی سندر شکل کمالان
کرے ذلیلاں دل اپنے وجہ یوسف نبی رباناں
جیوں کر شہر قدس دلا شکر ہو یا مست تمامی
یوسف حسن جمال اپنے وادل وجہ کینا ماتاں
نخبت رب وی پاروں اسدن ایسی قدرت ہوئی
سب نے اپنے حسن جمالوں مست پیار پیتا
بے پرواہ سن سب بندے حسن کنوں متوالے
حسن جمال عرسدا جیوں کر راوی ذکر لیا ندا
کیا اوہ لوک جمال اپنے وا نشان گمان دکھاون
جو آوے سوا کہ وجے تھیں ہووے دون سوا یا
قدرت نال آوازہ غیبوں ہو یا یوسف تائیں
ترے وانگ نہراں سوہنے جگوچہ اسان تباہے

گلی گناہاں عیباں کو یوں کر کے کرم پچائیں
بخش پناہ گناہاں کو یوں زور کریں بریایاں
یوسف تے کرواناں وانگوں دین پناہ خدا یا
دوٹاں جہانان اندر سانوں تکیہ تیرے زردا
کہ نہیں بن واساڈیکو یوں بیٹھے ہمت ماری
آپے کریں حفاظت اسدی آپے توڑ چڑھائیں
باہجوں فضل تیرا دیکھو یارب ہور نہ حاجت کافی
دو جگ وجہ بندہ بندے واپ کریں خصمانہ
عرش شہراک اگوں آیا حسن اندر لائیاں
پرہیاں وانگ وسیون سائے صاحب حسن جمالاں
ایہہ بھی شہر اساڈے حسنوں ہو جاسی دیوانہ
اینویں ایہہ بھی ہوش بھلاسن ویکہ جمال گرامی
شوخی قیاس نبی دہرگز رب غیور نہ بھاناں
جد حضرت و بیخ اترے اوتھے ویکھیں گیا نہ کوئی
یوسف دے دل رغبت کر کے کسے خیال نہ کیتا
سندر شکلاں پھرن نہراں بانکیاں نیناں واسے
ساعتیں اک اک وصف انہاں وانکر نہ کیتا چاندا
پر ت نہ ویکھیں یوسف دیول کو یوں لنگہ لنگہ جاون
کسے نہ پچھیا یوسف کو یوں کون کتھوں توں آیا
اسے یوسف تدرہ جاتا آناشل میری کوئی ناہیں
خلقت گوناگون اساڈی انت نہ پایا جائے

بے مانند سدا و نوالی جس نون طاقت ہوئی
 کرے کلام زیادہ اس بن ناہیں قدر کسینوں
 کنبد کنبد گھوڑے اتوں ڈگ زمیں پر آیا
 صدقہ ذات انہی دامینوں ایہہ بھل بخشی جاوے
 بخش کریم بخش میں توبہ لکھواری ۴
 بھل معاف کیتی میں تیری رحمت جھڑیاں لایاں
 دوڑے آون لوک نہراں طلب زیارت والے
 او مانج بھج پنچبندی آن زیارت پاندے
 او مان آن سلامی ہوئے قدموں تے سر ہرزے
 اپنے آپوں عزت والا کسے نہ رتبہ پایا
 عزت ولت رہدی طرفوں خبر قرآنوں ہوئی
 اوس وقت دکھائی رب نے انہی بے پرواہی
 عجز بند خداوند کینا شوکت شان و دیا
 فخر تکبر تے وڈیائی رب نون مول نہ بھاوے

ساڈے باہجوں دنیا اندر ایسا ہو رہ نہ کوئی
 خودی تکرتے وڈیائی لائق ذات ربے نون
 شکر جھڑک حضوروں یوسف ایسا رزہ کھایا
 کرے دعائیں سجدے اندر رو رو تیر حلاوت
 خودی خیال کیتا میں یارب خطا کمانی بھاری
 حکم ہو یا سر چا پیارے گھٹاں فضلہ یاں آیاں
 اٹھئی شکرانہ پڑھیا کیتی نظر دو والے
 او مان لوک جو یوسف کو لوں بے رغبت لنگھ جانڈے
 او مان لوک جو یوسف دیوں نظر خیال نہ کرے
 واہ سبحان اللہ کیا رب نے اپنا شان دکھایا
 جس نون دیوے مالک دیوے ہو رہ نہ وارث کوئی
 زورہ و پیل گذاری فخروں یوسف نبی آہی
 جس ویلے پھر دوست رب دا توبہ دے ذرا یا
 عجز نیاز تے روون ڈگن عزت شان و دیاوی

حکایت حضرت موسیٰ علیہ الصلوٰۃ والسلام

کسے نہ پایا میرے وانگوں تری حضور رباناں
 ایسا مان نہ کرے موسیٰ ڈر پیٹے خور فسا جباروں
 کر کھاں نظر زوالے اپنے مان ترش تیرے
 انہی شکل کھلے نیایاں ڈھکیوس کیتی صفائی نورانی
 رب معافی بخشئی اسنوں فیر نہ کیتا ماناں
 اس زربار آہی اندر کس دی ہور رہ سمانی
 ہرنوں عزت دینے والا آپ خداوند سائیں

حضرت موسیٰ نے بھی اکدن زوچہ کیتا ماناں
 اوس ویلے موسیٰ تائیں حکم ہو یا سر کاروں
 ملک میر زوچہ تیر یوانگوں نگوں ووست بھلے بھلے
 شکر حکم چو فیروں جسدیم نکسا نبی حقانی
 ویکھے تعجب ہو یا موسیٰ کر توبہ پچھتا ناں
 بس میاں جد نبیاں تائیں شوخی روانہ آئی
 سب محتاج اوسیدے درزے ادنیٰ اعلیٰ تائیں

ہی ولی سب فخر فخر کنین حیرت کنوں بکاسے
 کیا مجال کسے دے تائیں اک ذرہ دم تارے

غزل

طاقت نہیں کسی کو کہ چون و چرا کرے
چاہے تو ایک لحظہ میں سب کچھ فنا کرے
چاہے وہ اپنے فضل سے فوراً رہا کرے
راہی ہیں ہم اسی پہ جو اسکی رضا کرے
جو کچھ کرے وہ خوب کرے اور بجا کرے
جائے سکوت و خوف ہے چاہے وہ کیا کرے
جو کچھ کرے وہ مالکِ ارض و سما کرے
رسوانہ تجھ کو روز قیامت خدا کرے

چاہے کسی کو شاہ کرے یا گدا کرے
چاہے تو ایک کن سے دو عالم بنا کرے
چاہے وہ بتلائے برج و بلا کرے
چاہے وہ ہم کو اخذ کرے یا رہا کرے
ہے بے نیاز ذاتِ خداوند کبریا
چارہ نہیں کسی کو نہ حرمتِ کلام کی
کاموں میں اسکے دخل کسی غیر کو نہیں
ہر وقت یہ دعا ہے پذیرِ غریب کی

سیر کاروانیان ساحلِ دریائے سندھ و غسلِ کروڑوں حضرت یوسف علیہ السلام

چونکہ وجہ تفسیر مبارک کیا مفسر عالمی
ویکھو ہجوم پیغمبرِ ربارا کہندا حمدِ خدائی
رستے اندر ویکھی مالکِ قدرت ہو رہبان
نوری لائیاں نکلن استحقاقِ جلوہ جھل نہ سکا
اپنی کنیں سندا مالکِ ہر منزل ہر جا میں
چونکہ سرورِ تائیں بدل سایہ عقیندا
شانِ جیہاں ہر اک نالوں و کھرا ب بنا یا
کر کے سفرِ دورا ڈیاں وائیاں کولِ مصرے آئے
ادریاکے کٹے آپر مالِ اسباب اتارے
اے یوسف! ہن لاپیٹے تیریاں رستے دیاں بخاراں
راتش تیر خنری ہوئے گھر گھر چنگاں لائے
کل دریا دا پانی اگوں ہو یا اٹھ سلامتی
اچھایا دریا خوشی خٹیں موجاں لے وچہ آیا

اکھ حقیقت جلد پذیرا حضرت یوسف والی
جد یوسف اول شہرِ سردی خلقت جڑ مل آئی
آخر کوچ کیتونے اوٹھوں لا چلے کروانی
جسویے سو و اگر مالکِ یوسف دیول تک وا
کہن سلام فرشتے نوری حضرت یوسف تائیں
نالے اک نورانی تبنو سروے پیر و سیندا
سر حالت وچہ یوسف! پیر رہندا اسدا سایہ
اوڑک قطع ہوئی سب منزل پینڈے رب مکائے
حب وطنی چھک لیلے پونہتے نیل کنارے
مالک حضرت یوسف تائیں کہندا نال پیاراں
غسل کر ایسے تیر تیاں نویں پوشاک لو ایسے
سنکر حکم جدوں دریا ول آیا بنی گرامی
جد حضرت نے نہاوں کارن پیرندی وچہ پایا

سازد کیتا در پائے قدرت نال ربانی
 سو زبیر جو نہراں اُس دیاں بھر کر دکیاں بھائی
 پور روایت نقرہ کاروں آئی نظر پیارے
 زوری قبۃ جنت و چوں جبرائیل لیا یا
 تکی جو بدن مبارک اسدا ہور نہ ویکھے کوئی
 بناک حضرت پرے اندر چمکے بدن نورانی
 قدم چین سب چیزاں آبی بچ بچ آون چلیاں
 ہٹری چھلی نال نبید سے بند آں ٹھکافے
 سن تک نسل اپنا ندی ساری خر کرے دریاں
 کر کے غسل جہوں دریا تھیں زکلیا بنی خدا وا
 جہوں جاوے حضرت یوسفؑ پانی اتول جاوے
 ایو طریق مجاوالہ جو عاشق کھلاون
 دیکھ تماشہ حضرت یوسفؑ اس دن پانی والا
 اے دریا کر صبر تو کل نہ کر بچھا میرا
 لساں اسیں کسے دن تینوں بے چاہیاب رسالیں
 کرن رویت حضرت یوسفؑ جسدن رحلت پانی
 ہونی قبر اوسے دریا وچہ حضرت یوسفؑ والی
 ابن عباسؓ کہیا جد حضرت نہا کر پیرے آبا
 عجب پوشاک نکالی مالک یوسفنوں پسنائی
 کر اسوار بنی نون اوکھنوں ڈیرہ ترزت اٹھانڈے
 اک فرنگ اے اوہ ہیسن باہر مصر وں بھائی
 گھر گھر وچہ آوازہ ہو یا سنیاں سب لوکایاں
 اک جہان خدا دا بھجیا ارج مصر وچہ آوے
 سر و پٹے ہر کوپے اندر اچی ہونی مناوی
 سن ایہ نیک بلند آوازہ خلق تعجب ہونی
 اوڑک بھدا بھدا ہر کوئی شہروں باہر آیا

چار چوہر تمام مصر دے ہو گیا پانی پانی
 پیچ گئے کل کھیت مصر دے رنگ لگا ہر جانی
 جد یوسفؑ نے نہاون کارن کپڑے کل اتارے
 تان کھلا اوہ یوسفؑ اوپر پرزہ رب بنایا
 بدن جیباں ویکھن کارن کسنوں طاقت ہونی
 کل دریا منور ہو یا جھلک چھڑے پیشانی
 چھیاں شکر گزارن ربا دو ہو ہو ہون تلیاں
 خر کرے وچہ قوم اپنی و سب رویت لیا
 باقی رہی خزاں وچہ روز قیامت تائیں
 مگرے مگر روانہ ہو یا پانی اس دریا وا
 ماے موج حجت والی مول قرار نہ پاوے
 محبوباں وے قدم نہ چھوڑن عشقے لچ نہ پاوون
 حکم کیتا دریا دے تائیں جیب تھلے
 صبر کریں تاں پورا ہو سی اک دن مطلب تیرا
 ٹھہر گیا پھر پانی عاجز کر کے صبر اٹھا بنیں ازا
 بعد وفاتوں اس دریا دی رہنے آس پوچانی
 پورا کیتا وعدہ رب نے شان نبی و اعالی
 ویکھیا مالک حسن نبی دا چمکے دن سوا یا
 طلسم تے زربفت تمام فی خوبی حد نہ کاٹی
 لنگھ دریاوں پار ہوئے رب کول مصر دے آندے
 پہلوں شہر مصر دے اندر رات خرسنائی
 اے لو کوانج اپر تسلائے رحمت جھڑیاں لایاں
 جو کوئی ویکھے اُس دیتا میں خوشبو عمر ننگھاوے
 مرد زناں سب لڑکیاں بالاں سنی مبارک باوی
 ڈھونڈا رہے پر کہنے والا مول نہ لدا کوئی
 کر واناں سنگ ویکھیا یوسفؑ شرف زیارت پایا

جو اک نظر کرے دل یوسف و یکھدیاں روح جاشے
 بیہم پئی وچہ شہر مصر دے گھر گھر خبراں ہویاں
 جو کوئی حضرت یوسف آن زیارت پاندا
 مصری لوک سنن بدضقتاں مول یقین نہ لیاون
 اکئی آکھن اسیں نہ مندے ایہہ گل مول کدا ہیں
 جے سو حسن جمال کسے زانانہ نیانہ و کھاوسے
 کئی درجے اوہ مصر فل سوہناں آکھن ویکھن ولے
 حسن جمال جو شہر مصر وچہ جے سب جمع کچھوے
 کیا مصری کیا حسن مصر واپر شے اسدی باندی
 پاس عزیزہ گیاں ایہہ خبراں جو سلطان مصر و
 سن سن صفتاں عافتق بیو یا شوق ولے وچہ ہاں
 کہن لگا وچ مالک تائیں و بہہ فرمان ہمارا
 کرے اسیں زیارت اسدی ویکھیاں سن یگاناں
 شکر حکم وزیر شتابی آیا چپا میں چا میں
 ڈگ پیاسر موزہ زمیں تے کھا کر تیغ حسن دی
 صورت مست نییدی استوی ایسا شہ چڑھایا
 حضرت کہا میرے اگے سجدہ کر پی نہ بھائی
 چورب میرا اوہ رب تیرا بہرہ اسر خہسارا
 جو کوئی خوبی میرے اندر نظری آئی تینوں
 اوسیدی تعریف کچھوے اوکے نوں وڑھائی
 جاں یوسف تعریف سائی اپنے کار یگرو دی
 ایہہ بول نہ سکدا موبوں دل وچہ کرے وچاں
 اوڈک کہیوس مالک تائیں حکم عزیزہ مصر و
 مالک کہیا سزا کھیں تے بیٹک حکم شہاندا
 لیسرا جے نہ آون لائق حال اساو کوئی
 اول گھر جا کر اں اونارا کپڑے منہ سر و سوواں

ووجواری نظر کرن دی طاقت مول نہ پاوسے
 چوں روپ زیادہ برودہ آندا اک مستویاں
 بیجو و ہوکے گھر اپنے تک صفتاں کردا جاندا
 ہتے لوک آزمائش کارن بھیج بھیج ویکھن جاون
 مصر برابر عالم اندر حسن کسے زانائیں
 شہر مصر ویاں محبوبانوں کدیں پسند نہ آوسے
 جے محبوب مصر دے ویکھن ہو جاون متواسے
 پھر بھی اسدے حسن برابر وزن نہ پورا اٹھوسے
 اوہ کوئی وکھری خیر خدا نے اج مصر وچہ آندی
 مالک ابن زعفرانے آندا ایسا سوہنا بر و
 اپنے پاس بٹایا اس نے اک وزیر سیاناں
 ایسے راہوں لیکر آوسے اوہ محبوب پیارا
 کیا کچھ خوبی اسدے اندر جس کے جگ دیوانہ
 جد یوسف نوں ویکھیا اس نے کش پیگیا اٹھائیں
 اپنی پئی پرائی و ستری ہوش نہ رہ گئی تن دی
 بیجو و ہوکے یوسف اگے سر سجدے وچہ پایا
 سجدہ کرنے کارن سانوں کافی ذات خدائی
 اس بن سجدہ ہوو کسے نوں روانہ ہرگز یارا
 ایہہ سب حسن جمال منور اس نے بخشیا مینوں
 میری تیری گل عالم دی جس نے شکل بنائی
 کر گئی اثر کچھ اندر ایہہ گل پیغمبری
 محبوبان دی و ہشت کو لوں چپ کر جان ہزاراں
 شاہ یوسف دے ویکھن کارن طلب تسانوں کردا
 کیا جمال اسادے کو لوں عذر نہ کیتا جاندا
 کر کر پنیٹے و سوٹاں اندر شکل تفر ہوئی
 باو شانڈے لائق ہو کر حاضر خدمت ہوواں

ایسرت وزیر شتابی شاہ نون حال شاندا
 جے کر سوہنے کل خلقت دے چن چن جمع کچوں
 یسی شکل دتی رب اسنوں دنیا وجہ لاشافی
 منن صفت عزیز مصر نول ہوئی گشتش و میری
 سچ فرمایا جامی صاحب رضی اللہ تعالیٰ
 یکنی کر دیدار سخن واپا و ن عشق براتماں
 جہوں عزیز مصر و تیا من صفت وزیر ستمائی
 دینت کارن ستر نیراں مال سوار نہ لایا
 عبد یوسف دی خدمت اند را وہ سب لشکر کئے
 و انگ دیوانیاں تر تر کن و پشت بیت مائے
 پکڑ پھول کچھ مستی اتری ہوش عزیز سمہالی
 اے مالک سچ دس شتابی فرق نہ رکھیں کوئی
 وجہ زمین ایہ پیدا ہو یا یا آسمانوں آیا
 مالک کہیا خدمت اندر جھوٹھ نہ بولیا جاندا
 شکر شاہ تعجب ہو یا یوسف کنوں چھپتدا
 حضرت کہیا اس گل اندر مالک سچ فرماندا
 ایہ صاحب ہیں برو اسدا تابعدار نمسانا
 یا عزیز قیاساں اندر آیا و چہ حیرانی
 چن سوچ تھیں سماں اسدیاں و سن دن سوایاں
 وچن والیاں ترس نہ آیا پکڑ غلام بنا یا
 کوئی علامت برو یا نوالی اس وچہ نہیں دیندی
 کر کو سچ عزیز مصر دے کہیا مالک تائیں
 خاص جگہ اک بیٹھک و کھری خوب سجاوٹ والی
 کتنے مور غلام سپاہی اردوں وچہ کھلوائے
 پہلے روز عزیز مصر وی نبی ضیافت کھائی
 ویکھ عزیز جمال اسیدن یوسف آپر وکایا

آہن لگا حسن یوسف دا ذکر نہ کیتا جاندا
 یوسف دے اک جلوے کو یوں سب شرمندہ تھویں
 چن آسمانی ملک نورانی ویکھ ہوون قربانی
 کہندا حد تک آپ نہ ویکھیاں نہیں تسلی میری
 صفتاں سنیاں بہت اٹھیندا عشق پیار یوالا
 یکنی شکر عاشق ہوندے محبوباں زیاں باتاں
 شکر صفتاں عاشق ہو یا شوق زیارت پائی
 شہروں باہر پاک ہی وی کرن زیارت آیا
 سنے عزیز تمام سواراں ہوش حواس بھائے
 یوں جو گارہ بیاناہ کوئی صم صم گمگم سارے
 کہن لگا سو و اگر تائیں شہر مصر واولی
 ایہ سوغات بستی تیلوں کتھوں حاصل ہوئی
 توں ایہ معدن کنج خندا کتھوں لٹ لیا یا
 شام زمین تھیں ہیں ایہ برنائل خربہ لیا ندا
 وں یوسف ایہ مالک تاجر کیونکر پیا بولیندا
 بیشک اس نے میر تیا میں قیمت بھر کے آندا
 ورو ولایت شام زمین وچہ ہیں اس مہتر وکانا
 بروا ہو کے کیونکر وکی ایہ صورت لاشافی!
 اے ایہ برو کیونکر ہو یا کیونکر وچہ ساسایاں
 ایہ بے قیمت لعل انہا تارے کیونکر قابو آیا
 ایہ کوئی بے پرواہی رہاری یوں معلم عقیندی
 چلو مکان اسارے اندر ڈیرہ کروا کھائیں
 بخشی حضرت یوسف کارن شہر مصر دے والی
 یوسف دی اوہ خدمتگاراں تابعدار بنا کے
 ساری عمر اں کھاؤن والی رہنے کھان وکھائی
 کیا جانے جو ایہ میرا تخت سنبھالن آیا

داخل شدن حضرت یوسف علیہ الصلوٰۃ والسلام در شہر مصر و برکت شدن در مصر بر اعدائے تشریف آوری آن ذات

کرن روایت جسم حضرت آن مصر و چہ و دریا
 آہا روز جمعہ و اسدن ساعت برکت وانی
 تریجی برکت حضرت یوسف شہر مصر و چہ آیا
 کرن روایت اسدن آہی و صند و وی آسمانی
 چوں چوں حضرت شہر مصر و تیرے تیرے آئے
 گھر گھر و چہ چانن ہو یا شمع نورانی بلیساں
 جس گلیوں تشریف لیا یا یوسف نبی گرامی
 پانی جنہاں زیارت راہ و چہ خوشیوں وون سوائے
 خبر نہیں من مالک اسنوں باہر کردوں کدھسی
 شہر مصر و چہ یوسف پاروں اتنی برکت ہوئی
 آہا کال لگے و چہ مصرے خلقت تنگ و چاری
 روی عا جتہ میانہ کوئی ملی شفا بیساراں
 چہ پتہ پتہ چنہاں رکھاندے رب کہتے اوہ ساوے
 اٹھ گیا ظلم ریساں و چوں امن عمر یہاں پایا
 سر بہ بانی رب و بخانی پھر بانیک زمانہ
 رہیوں برکت ہوئی مصر و چہ جسدن یوسف آیا
 مالک حضرت یوسف پاروں اتنی برکت پانی
 ہر اک نعمت وافر ہوئی برکت نبی گرامی

ساک شہر مصر بھانے چن خوشی و اچھڑھیا
 نالے روز عا شویے والا جسدا تہ عسائی
 سب گلیاں نوچہ چانن ہو یا تیرے بھاگ لگا
 بدلاں دیو چہ چھپیا ہو یا شمس نلک نورانی
 بیوں تیروں و صند زنجار نلک رازائل ہوندا جاتے
 آن سو یا یاں حضرت یوسف شہر مصر ویاں گیا
 و صن اوہ گلی نصیبا نوالی آکھے مصر تمسائی
 جنہاں نہ ڈھارو کر آکھن سائوں کون دیکھا
 دیکھن و سی ساڈیتا نہیں یا نہ دیکھن و سی
 سر کوئی رچکے کھاوون لگا بھکھا رہیا نہ کوئی
 پھر سو کال ہو یا ہر شے و افضل کیتا رب باری
 فصل زراعت باہجہ شماراں ہو یاں آج بہالک
 بیوڑا ہو یاں سب چیزاں انت شمار نہ آئے
 سر کوئی سکھی و سن رگامو لے ملک و ساری
 گل حیوان پرندے سکھی بون حمد ربانا
 چوں مدینے سرور عالم قدم مبارک پایا
 چیز کیدی گھر اسد یو چہ کی نہ رہ گئی کافی
 یوسف پاروں کرن خوشاد مصری لوک تمانی

ذکر برکت سرور کائنات صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم بخانہ وانی حلیمہ صاحبہ

پاک بنی انوں بیکوں آندا جدوں حلیمہ وانی ایسے طرح انہاں گھر و چہ رب نے برکت پانی

رستے اندروانی صاحب جتھے کرن اتارا
 بنری گھاہ رب پیرا کروا اندراک پدکاسے
 کرن روایت گدھا انہا نانا ایسی نسا ماندا
 جبارن شہر کے نوں آئی گھڑوں چلیٹہ وانی
 سب سنگت تھیں گدھا انہا نانا چھے رہ جاندا
 ای تیز کیتا رب اسنوں برکت نبی پیارے
 ویکہ حیران تعجب ہو یا سارا ساتھ تنہا نانا
 کہیا چلیٹہ او ما کھوتا ہو نہیں ایہہ کوئی
 گے ساڈے نال برابر قدم نہ اسدا رلدا
 بخشی رب زبان گدھے نوں بولیا نال صفائی
 پاک محمد ختم رسولان پشت میری پر آیا
 سن کیوں کچھے رہاں تسا تھیں سنو تمانی ڈیرا
 بس پیرا جدری کنڈری ختم رسولان ہوسی
 کرن روایت جیوں یوسفیاں خوبیاں مالک پایاں
 لے کر بہتی جدوں نبی نوں گھر اپنے وجہ وانی
 اچڑیاں چلیٹہ دیوچہ اتنی برکت ہوئی
 سب تھیں وودھ انہا نندیاں بکریاں شیر لیا ڈیرا
 اچڑجدوں چلیٹہ ولے چرن جنگل نوں جاوون
 دو جے لوک جو مالل والے مندے سن اس جانی
 تان پچھ حال چلیٹہ ولے جنڈول ویکھن جاندا
 بھنڈا پچھر چکر آون سنگ انہا نندے پاروں
 ایس طرح قیامت دے دن رب محابہ کرسی
 تان بعدا تھڑیاں دا جو کوئی سنگت والا
 تر گیا اوہ جنابوں جس نے نیکاندا سنگ کربا
 سنو حقیقت جہا یوسفنوں مالک نے گھر آندا
 خوب پوشاک لو کر اسنوں عطر عنبر لگا یا

امری ظاہر ہوندا او تھے قدرت دا چکارا
 جو حیوان انہا نندے آئے رحیم کھاوون سارے
 حضرت جدوں سواری کیتی وانگ ہوانے جاندا
 اسدن نال چلیٹہ صاحب بہتی سنگت آئی
 سب تھیں لگے چلن لگا پرت جدوں گھر آندا
 پچھے رہ گئے اسارے نالوں سنگدے ساتھی سارے
 پچھن لگے وس چلیٹہ ایہہ خر کتھوں آندا
 سنگدے سارے پتے قیاس ایہہ کیا حکمت ہوئی
 ہن ایہہ سانوں ملن نہ وینا سب تھیں لگے چلدا
 کیا جانو جو میرے آپر ہو یا کرم خدائی
 دوڑ ہوئی کمزوری ساری مولا زور وودھ یا
 سب تھیں لگے چلن والا ہے اسوار جو میرا
 سب تھیں اول جنت جاسی وجہ ویدار کھلوسی
 استھیں وودھ چلیٹہ تانیں موحاں رب ویکھایاں
 وانگ مصروف حضرت پاروں ساری جھوک مانی
 تھن چھوڑن سا بنھن اندر گنتی رہی نہ کوئی
 حاروں جہونے ڈھکن لگدے لیس کرے تھیندے سارا
 خشکی روڑا ہونے تان بھی راج تمانی آون
 سارا روز میرا لگدے لگدے چھیندے لیسے کافی
 دو جے لوک بھی نال انہا نندے اپنے مال رلاندا
 بہت محابہ پیٹھیرا خالق وئی سرکاروں
 نیکاندا سنگ پسیاں تانیں فضلوں بیکر ترسی
 فضلوں جنت ویسی اسنوں خالق پاک تعالیٰ
 چونکہ سنگ نبی یوسفدا مالک نوں لے تریا
 پچھر اک اٹھا کر اس نے اندروں گدھ لیا نانا
 سجدہ کرن لگا اس لگے تان یوسف فرمایا

اسے مالک رکھ ہو ش ٹکانے کر کہ خوف جباروں
 مالک اکھیا اسد تپائیں سب کہ بلیسا مینوں
 حضرت اکھیا توبہ توبہ ایہہ کی سخن کیتوئی
 جس نے تینوں پید اکینا نالے کینا مینوں
 او سے سخت یا تیرے تائیں میرے جہا بردا
 اپنے متھہ ہا و ن جوگی اس وجہ طاقت تائیں
 کتوں پوجا رب سچے دی جو سب خلقت پالے
 کا فر کرن انہاں دی پوجا جو بھائی ست پاناں
 رنگا رنگ ہزاراں نعمت جو تینوں پہنچا ندا
 واہ سبحان اللہ کہا یوسف حق بیان سنایا
 اس گلدا بھی خوف نہ کیتا جے حق دس پاجا لے
 صاف سنایا مالک تائیں چھوڑا انہاں دی پوجا
 حق سناون کم رسولاں شکر کوں دور ہٹا یا
 اجڑے عالم کرن نصیحت و عطا بیان سناون
 محاسن چہ بے بیٹھا ویکھن کوئی امیر و ڈیرا
 جہرا عیب کسے وچہ ہوئے اسدا و عطا نہ کردے
 جے برعکس انہاں دی کوئی حکم جا بیت آجاوے
 غوطہ مارا گیرے لنگھن حق نہ مول و سیندے
 حضرت کہا جہرے عالم حق چھپا و نوالے
 چھوڑ پادیر خوشامدیا نون نہ کر فر کر تنہا ندا
 کرن روایت جسد م یوسف سچیاں کھول سنایاں
 او ہٹا کر جسدے تائیں وھو کر عطر لگا یا
 توبہ تائب ہو کر شکر کوں کلمہ کہیا نہ بانوں
 ایہہ وقعت سب والا عبدا الستار لیا یا
 بلکہ کئی کتاباں وچوں پتہ اسانوں لگے
 جیونکر نقرہ کار وچا لے ایہہ روایت آئی

کیا کجہ حاصل ہوئی تینوں اسدی پوجا پاروں
 اسدی برکت ٹور لیا ندا کول اسارے تینوں
 اسدی پاروں تیرے تائیں نفع نہ بلیا کوئی
 او سیدے احسان بد دولت سب کجہ بلیا تینوں
 کیا طاقت اس بت تیرنیوں کدا لیسے کم کردا
 بھن پرے ایہہ بت نکارا کیوں پے کیوں کوراہیں
 اسدی پوجا کرنے والے روحیں جگیں منہ کالے
 غیر خدا نون سجداہ کرنا کم نہ مسلماناں
 اسدی پوجا کریں نہ مالک ہیں توں بھلا جاندا
 مالک دی سرداری والا کجھ خیال نہ آیا
 ایہہ صاحب میں بردا اسدا امت غصے وچہ آئے
 اللہ با سچہ عبادت لائق ہور نہ کوئی دو جا
 ڈاڈا بجاویں بسا ہورے سب نون حق سنایا
 لستیاں تے چڑھ لتاں دیون ڈاڈھیاں تھیں درجاون
 پاون زور خوشامد اُتے چوڑ گیاں دا ڈیرا
 لاہماں چنداں پھرن تکیندے رب تھیں سوانہ ڈرے
 جاون وب اتھائیں اسنوں گگنوں گھوڑا آوے
 جیوں تر ٹھٹھے ہوے او جھڑ پھرن سریندے
 روز قیامت مان انہا نون آتش دے کڑیا لے
 آکھ حقیقت جیونکر مالک سن ایمان لیا ندا
 سنگر مالک سب کفر دیاں میلاں دیوں گرا یاں
 او سے نون بھن ٹوٹے کیتا باہر گھڑوں وگایا
 وحدانیت رب سچیدی سنی دیوں بجانوں
 سور کتاب کسے وچہ سانوں ہرگز نظر نہ آیا
 مالک ابن زعز سوزا اگر مسلم آیا اگے
 یوسف نالوں اگے مالک مسلم آیا بھائی

جس ویلے چاہ یوسف اوپر جا آترے کروانی
ایہہ جو عید اتار لیا یا قصہ بت پوچن دا
ہاں البتہ اوس زلمے بہت جہالت ہوئی
نہیں تاں مسلمان نہ کرے ایڈا شرک کبیرا

اس محسن پہلے ابن زغری ثابت مسلمان
مسلمان ہونے کے بت پوچے ایہہ گل عقل نہ من دا
جے اوس ایہہ کم کیتا ہووے نہیں تعجب کوئی
واللہ اعلم رب انوں معلم اصلی حال پذیرا

درخواست نمودن مصریان نزدیک ملکائے زیارت آنرا

کرن روایت جدوں مصر وچ حضرت یوسف آیا
شہر مصر دے لوک تمامی شوقوں پھرن دیوانے
کلی گرائیں خبراں گیان جو سن مصر دے واسے
کر مصلحت سب ارکاناں ایہہ صلاح پکائی
آئے کلی اکٹھے ہو کے جو ارکان شہر دے
مالک سن آواز شتابی اندرون باہر آیا
جہل سلام اونہاں ندا مالک ادب بجالیاندا
وسی مالک خیر عافیت انہاں بھی خبر سنائی
سجھناں اگے حاضر کیتیاں رنگارنگ سوغاتاں
ویکھ اگوں سب اکھن لنگے بس نہ پور رنگا لو
مالک کہیا جے ایہہ چیزاں نہ در کار تالوں
بول اٹھے سب اسیں تمامی شوق یوسف آئے
جوین جہالت پاروں اجکل قبریں سجدہ کر دے
نہ وچوتناں صرف اسانوں اک دیدار کراؤ
ایہہ گل سنکر کہیا سجھناں مڑ مڑ تک نہ پاواں
مالک کہیا ناں تساڑے وعدہ کیتا جاوے
شکر وعدہ مالک والا رخصت ہو گئے سارے
کرن روایت آیا جسدن روز جمعہ واعمالی
مالک دے گھر وڑی آوے خلقت بے اندازہ

ہر کوئی طلب زیارت کارن آہو یا سہ ہر آیا
ہائے نظری آوے سانوں یوسف کسے بہانے
دوروں نیڑ پوں سن سن آون طلب زیارت والے
مالک تائیں ملے چلے نال محبت بھائی
بند آواز وازہ باہر آن آوازہ کر دے
نال محبت سجھناں اگوں بول سلام سنایا
پچھیا حال سفر دا اونہاں ندا جیونکر پچھیا جاندا
کر تعلیم بہا یا مالک ہر سوغات منگائی
میوے طوا لیاں اطلس نخل گلے زری نباتاں
اسے مالک ایہہ وعدہ اسانوں تیرے سینے نالوں
کیہڑی چیز لیاواں حاضر کر پو حکم اسانوں
جیکر وچو ناں نفع دے قیمت دتی جاوے
حکم شریعت منن ناہیں ضدراں پچھے مردے
مالک کہیا معاف رکھو ارج نہ بجی نہ فرماؤ
کارا کر یو ناں اساڑے پھر کہڑے دن آواں
جسدوں طلب زیارت ہووے روز جمعہ وکراؤ
سالان وانگوں گھڑی گزارن جو مشتاق وچارے
عیدوں وعدہ مصر وچ ہوئی خوشی زیارت والی
تیرنی لینے والیاں وانگوں مل کھڑے دروازہ

بھریا امیدہ مشتاقاں داسر کوئی ویکھن آریا
وانگ طواف محل چو فیہ عاشق پھیریاں ویند
ویکھتہ تماشا کرے دیلاں مالک وجہ حیرانی
خبر نہیں اس یوسف بڑے کیا لوکانوں کیتا

ویکھو ہجوم خلاق مالک بوہا بند کر آیا
جیونگر تھے پانی کارن رستہ پھرن ڈھونڈینارے
مولاجانے کس گل کچھے خلاق ہوئی دیوانی
ساراشہر دیوانہ ہو یا شوق پیالہ پیتا

مقولہ مصنف

سچ اکھن جو معشوقاں ندا عاشق قدر پھیاں
پیر حسن بندوق ترے لکھے تل وکانوں
جاون پیر مریاں اندر غوغا پوے تنہاں وا
ایویں حسن پیاریاں والا غیر اندے گھر گائے
سروم وصل نصیب جنہاں نون قدر نہ جان بھانی
کرن روایت جسم مالک غیر خیال دوڑا یا
کس لگائے مالک ہرگز سوچ نہ اس گل تائیں
چیکر ویکھ خدای قدرت کیا کچھ رب دکھائے
اک دینار دیوے نذرانہ ویکھے یوسف تائیں
جدا یہ حکم سنا یا مالک سب لوں فرحت ہوئی
حسنوں ہلکے لگان نذرانہ حاضر آن کھلویا
کچھ کچھ خبراں دیں جنہاں نون عشقوں ساں گان تپاں
فہر تو لے کچھ کچھ دوڑے تنہاں اجازت ہوئی
ایسو حال قیامت سے دن گل خلقت داہوسی
مہر ایمان سلامت جسمی اسدن نکلے پوری
موسن حوض نبی دیوچوں کچھ بھر پین پیانے
مہرانو لے مہری ہونڈے ہر منزل ہر جانی

باہروں لوک دیوانے ہون گھر سے قدر نہ جان
گھر وجہ قدر نہ پوے اتنا ندا باہر کوکاں پاون
گوئی جدا بندوق چون نکلے دورا وازہ جاندا
باہر عاشق تک تک اجڑن خوش دین گھر والے
جا کے کچھ یعقوب نبی لوں حسنوں ملی جارانی
آدم شکل خدائے حکموں اک فرشتہ آریا
عالی حکمت رب تیریدی سرگز بھدی تائیں
اکھ سنا توں لوکاں تائیں جو کوئی طالب آوے
نہیں تاں پاک جمال یوسف اسماں دکھانا تائیں
زر نذرانہ لیاون کارن دوڑ گیا ہر کوئی
حسنوں چیز نہ لہری کافی رورو عاجز ہو یا
کرن روایت اسدن اندر دست لکھ تہراں چڑیاں
جسارے پلے مہر نہ ہوئے وڑن نہ دیندا کوئی
جسدے کول ایمان نہ ہو یا پیسا و چارا روسی
جنت دیوچہ داخل ہو سی پائے قرب حضور سی
بدعت شرک کما ونوالے جاسن وورن کاسے
لے مہرے ہمہرے عاجز کھان دھکے سب تائیں

تفاہیہ آرائی

جتل کھلے روندے لے جانہ کافی جھلے

ہتھ نہ پلے خالی چلے ہو گئے بخت اوئے

مشک و لے کھاؤں کھلے جس بو سے ورنج کھلے
چھوڑ دھتے تے کم بھلے جنجوں جو کے ملے
راہ سو کھلے کم سو لے چھوڑے نیک محنت
نہاتے وچہ کفر اور بے جا بخت جہانڈے چلے
وگھ نہ پلے مڑ مڑ سے او کے کر کر تے
کفر حراماں دیو چہ پلے بلٹھے مار تھلے
شرک اور کھلے بدعت چھلے نس گئے او جھرتا و لے

جیں سنگ رلے رہے اگلے گدے جہنم کھلے
وسنج رلے وچہ کافر گلے ساریا تھوں لے گلے
وگھ اللہ سرتے جھلے ہو گئے کھلے جھلے
آپے یاد کر سن تے وانگ بھی جار تے
کریں نہ تے کریں نہ تے بختر ڈھاوے کھلے
جو کم آیس جہانوں کھلے سو کم یوسن پلے
تھر تھڑی کو لوں چلے پاکفر و لے چھلے

مناجات مصنف

یئیں فضل کر م تیر پدیاں یارب ہر دم آساں
فضلاں والیا فضل کماویں فضلوں پار سنگھاپیں
سنو حقیقت جہاد م خلقت لے آئی نذر لے
جھ جھ پون زمین و لے آتے ہوش حواس بھلاؤں
جہاد یہ حالت ڈھکی مالک نفرانوں فرمایا
جسدی ہوش سلامت ہووے وچہ دربار کھلووے
آگے نوکر ابن زغروبے مستان پکڑا اٹھاؤں
وچہ میدان شہراں وانگوں ہو یاں جمع ستھاراں
اکن بلاؤں ناچو بھجانی دوست یار پیالے
یہو تما شہ بنسی جسدن رتھ ویدار کرایا
وقت بقا الہی مومن ایسے محو ہو جاؤں
جنت یاد نہ رہے کینوں نہ میوے گلزاراں
ہر اک چیزاں جنت والیاں یاد کرن ابراہاں
اٹھ لکھ سالیں سستی اترے ہر کوئی ہوش سہالے
یہو حالت مصریاں اندر اسدن نازل ہوئی
اٹھیں پہریں ہوش آئیوں نے اتری کچھ خماری
اوہ لذت جو حاصل ہوئی یوسفدے ویداروں

جے تدرہ تھر سلامت رکھی تدریں جنت جا ساں
تھر نوالیا تھر اسادی امن امان بچاویں
چھڑے حاصل کرن زیارت ہوو گن مستانے
جھل نہ سکن تاب حسد ری ایسی و ہشت کھاؤں
وورن کالو وورن کالو جس نے ہوش بھلا یا
نہیں تاں وورن کالو اسنوں نشہ زیادہ ہووے
بھرن کلاوے ہوشانڈے باہر ورنج وگاؤں
جیوں قربانیاں کعبے والیاں آون نظر ہزاراں
کوئی جواب نہ دیوں آوں سب گھر بار و ساسے
جیویں روایت کھر عشقوں تھر صدیقی لیا یا
اٹھ لکھ سال نہ ہوش سنبھالن سب گھر بار بھلاؤں
بھل و بھن سب حور قصوراں نفرت موج بہاراں
پیاں اوڑ بکین ساڈیاں پاراں کیوں نہیں بلیاں
بھاگ سوہاگ سنیں حوراں گھر جاسن گھر واسے
سارا روزیہ ہوشی پاروں مول نہ اٹھیا کوئی
پھر یوسفدے ویکھن کارن اٹھ بھنے پیکاری
صبر کھڑا کے وورن جاؤں او سے لذت پاروں

گھر سے لوگ گھراں سدن اوہ یوسف ول بھن
 اگے نالوں ہور زیارہ نال محبت موئے
 نالے ہور ہراں خلقت آئی ویکھن والی
 مالک کہیا اک دینار ول ہن نہیں ورغن بل وا
 ووبے دن پھر زور و و ہراں لیا ئی خلق دیوانی
 کرن روایت اندر جا کے جو کوئی زیارت پارے
 اندر ول نکلہ یاں وی حالت ویکھن باہر والے
 حالت ویکھہ پنگاں والی مول پنگ نہ ڈرنے
 سر دیون تے موت خریدن و رخ کرن پر والے
 ہوش سلامت اندر جاون نکلن ہومستانے
 وورن مالک وے گھر اینویں رہی دیکھا جک بھاری
 قدر نہی و مالک تائیں رب جمال کرا یا

ممشوقا ندے ویکھن کو لوں عاشق کدی نہ رجن
 چہڑے ویکھ گئے اکواری مٹا حاضر ہوئے
 لکھ نہ موٹن ویکھیا لوٹن طالب پار سوا لی
 وور دینار اں لیا وے چہڑا مطلب پارے ولدا
 باراں لکھ اکٹھی ہو گئی تہر سرخ سلطانی
 پھیر نہ تو ما بھے اسنوں ایسی ہوش بھرا وے
 روزاں شوق انہا نوں اٹھے تک متاندے حالے
 پتھوں آپ اگیرے ہون اپر شمع جل جا وے
 ہراں زچے لین بیوشی طالب یار دیوانے
 وے نذرانے ہون دیوانے پھر کر وے تکرانے
 دولت بہت اکٹھی ہوئی موج رزق لے ماری
 اچے اگیرے معلم کر سی کیا یوسف ترا پایا

بیان آراشنگی مکان بیج و منادی کنانیدن مالک در شہر مصر برائے فروخت حضرت یوسف علیہ الصلوٰۃ والسلام

جاں زور و زگد شتہ ہوئے مالک حکم سنایا
 استخیں کچھے شہروں باہر جاگہ صاف اکرائی
 فرش فروشن و چھائے ہیٹھاں مشک عطر چھنکائی
 بہت بلند بنائی اس وچہ بیٹھک اک شہانی
 شاعر عاجز اس بیٹھک دی کیا کہ صفت سنا وے
 چمک زہک تے فونی اُسدی باہر حد شماراں
 کہ تجویز بنائی ایسی اوہ بیٹھک ولبروی
 پڑے دور کھلوون چہڑے اگلے کھلے سارے
 قیمت دار بچھائے اس وچہ سوہنے نرم کلاچے

ہن زیدار نہ ہو سی کہ دن جو کوئی ویکھن آیا
 بڑا فراخ میدان کشادہ زمین حد نہ کائی
 وچہ میدان امیراں کارن کر سیاں پلنگ گھٹائے
 یوسف وے اوہ بیٹھن کارن خاص حکم سلطانی
 خالص سوئیدیوں تلے اُسارے تھے چار لکائے
 گل عمارت سنگ رفا موں کیتی اُسٹکاراں
 چار چو فیروں حاضر وے صورت پنیمبروی
 چاروں طرف برابر ویکھن عین جمال پیارے
 ہور ہراں سجاوٹ کیتی صفت الہی

سوہنی کرسی حضرت کارن جڑت جو اہر والی
 حدوں تیار ہوئی اور بیٹھک فرق نہ رہیا بھورا
 جاگہ فلانی روز فلانی یوسف و یحیا جاسے
 حکم مفت زیارت کارن شوقی جے رکھے کوئی
 گلی گلی وجہ ہو کا پھر یا سب نے سنی منادی
 کل نپٹاں اور چہ شہر گراش خبر گئی سب جائیں
 چار چوخیروں شہر مصر یوں آیاں بہت لوکایاں
 کیا مفلس کیا غنی تو نگر گھر و چہ رہیا نہ کوئی

جیسا حُن نئی دعا عالی ایسی کرسی عالی
 سارے شہر مصر و چہ مالک زتا پھر ٹنڈ ہورا
 جو کوئی اسنوں لینا چاہے اس جاگہ آجاوے
 اور بھی آن زیارت پاسے عام اجازت ہوئی
 شہر اندر سب دُحماں پیاں گھر گھر ہوئی فتادی
 سکدیاں سکدیاں جمہہ مبارک آندا خالق سائیں
 جیوں کرنج و بہاڑے حاجی کرن لکے ول دہائیاں
 سن ٹہراں سب اوچھل و گے کشش بیدی ہوئی

بیان تیاری باشندگان اہل مصر

وچہ مصر دے گھر گھر خونیاں ہر کوئی کرے تیاری
 چلو چلو آوازہ ہو یا وچہ گلیاں بازاراں
 جو محبوب مصر وچہ آہے سوہنیاں شکلا نوالے
 فخری اٹھ سوہنے سب نے مار سزگار لگائے
 کیا امر او کیا رہنماں ملے کیا پر نے کیا کوائے
 کیا کہ مار سزگار انہاں نہ کیا کہ حسن تنہا ندا
 پار سزگار رہن اکہاں حسن جنہاں دعا عالی
 گوڑیاں وچہ فعلی سہاے مول نہ چھپے رہنیاے
 ایسرا و نہیاں اپنی طرفوں سارا نہ لگایا
 کل محبوباں تے معشوقاں کٹاک حسن دے چاٹری
 بن تن کے سب فوج حسیناں شہروں باہر آئی
 چھریاں وانگ کوہنیدے جاوون جتوں نظر کرنیے
 آن کھلے سب میلے اندر کر کے صفاں قطاراں
 حُب بیدی آسدن مصر وں سب کے نوں چھک گھایا
 بند ہوئے رزگار تہا می و نچ و پارہ بازاراں

چونکہ عید مبارک دیدن موج خلاق ماری
 ناں بلاون تانیاں تائیں بارہ بلاون یاراں
 نعت حسنی ہی وی سہجیوں دلوں اتنے با لے
 اپنی طرفوں حُن یوسف دے غلبہ پاوون آئے
 مرد زناں سب بکراں تائیں زینت زب سولے
 مصریاں وی اک بانگ علی دے نہ کہ نہ کینا جاندا
 سوہنیاں توں نہیں حاجت ہو دے مار سزگار توالی
 نکلیے جن عیدوں آسناوں پھر نالے کی کہندے
 اگے مصر النبا آتیس ل اُنوں پھر پایا
 کسدی طاقت ساہنواں ہونے کھی چشم اگاڑے
 خونیں لڑا کے ظالم چلے کرن الطرائی
 تھر تھر تھنبے طبق زمین و اجھے پیر نہ ہرنیے
 جھے کھلی اڑیکے اگے مخلوقات نہراں
 باقی رہیا مصر وچہ ہو سی کوئی نصیباں سٹریا
 تختیاں نوں محنت بھلی چھوڑ چلے سب کاراں

حاکماں بھی تعطیل ٹھہرائی بند پھری ہوئی
انداز بیٹھیاں شترنوالیاں کسے جو کدے نہ تکیاں
نکل گھراں تھیں باسراپاں تترترو بجائے
اتنی خلقت ہوئی اکٹھی راوی ذکر لیا ندا
نکھڑوئے جو اکدوجے تھیں پھر بلاپ تھیوے
اکول مرد کھلوتے اکول صفایاں زلفاں کھلیاں
اتنی خلق فروخت گاہ وچہ ہو گئی دیکھن والی
لہندے چڑھلے دکھن پریت نہوڑ چھی چودھاری

وامی واناں وڈمن کٹن یاو نہ رہ گیا کوئی
اوہ بھی صفت یوسف دی سٹکے نذر بیٹھ نہ سکیاں
حضرت عشق پوے جد کھڑے صبر نہ کیتا جائے
جو کوئی ڈگ پوے تقدیروں پھرنہ اٹھیا جاندا
زل وٹھے تاں پھرنہ لھھے جے سو ڈھونڈا کھیوے
اکول لوٹدے اکول لوٹیاں چاکے طرفاں بلیاں
پیر وھرن وی آدم پاروں جگہ نہ رہ گئی خالی
اچے نہ آیا حضرت یوسف مجسدی خاطر ساری

آدم عزیز مصر میدان فروخت گاہ طیبہ حضرت یوسف علیہ الصلوٰۃ والسلام

شکر خیر عزیز مصر نوں شوق دے وچہ آیا
ہو اسوار سنے امر اوں شوقوں واگ اٹھائی
وٹھئی آن عزیز مصر نے خلقت باہجہ شماراں
اٹھ اٹھ دیکھن راہ یوسف را شوقوں کرن نظاے
وچے غنی امیر تے وچے فقر او اندیاں پالاں
دیکھ عزیز ابوہ خلق و مالک نوں فرماندا
سن فرمان گھر بول آیا مالک چاہیں چاہیں
چل یوسف اچ نیر تیاہیں لے چلے اس جانی
چل دکھا اچ مشتریا نون صورت رشک قمر دی
چپ ہو یا سن ابہر گل یوسف فکر وں نیر اچھیا
کون دے وچ باپ میر ہنوں یوسف پیا وکاندا
ایہو دلیلاں کر کے یوسف رور وکر وازاری
اے یوسف کیوں بولیں ناہیں کیا تھ جاتا ہنوں
خرچ کے ہن تیرے تائیں وچن کارن لیا یا
پھر توں بول جواب و بویں نہ کوئی سخن الاویں

اس بھی میلہ دیکھن کارن زینت زیب بنایا
حتھے خلق نہ بیوندی اگے آڈیا اس جانی
کھلے اوڈیکن یوسف تائیں زناں مرد سزاراں
بے صبر انہوں صبر نہ آئے کھلے اوڈیکن سارے
وچے کھلے غلام کنیزاں صاحب حسن جمالاں
لے آوہ محبوب پیارا دار و در و دلاں وا
بہت پیار محبت کر کے کیوس یوسف تائیں
چڑو چڑندے حتھے تیری قیمت پوے سوانی
لکھ کر وڈاں تیرے کارن خلق اوڈیکان کر دی
خبر نہیں اچ کتھے ہنوں مالک وچن چلیا
جے اچ باپل نیڑے ہوندا کون ہنوں لے جاندا
تاں جو مالک نعتے ہو کے کہندا وچی واری
گھر اپنے وچہ کھن کارن ہن نہیں آندا ہنوں
پھر سزاراں عزت کیتی سو سوناز ویکھایا
بڑا ہو کے ایڈولیری مالک نوں دکھایا

جو احسان سو اگر مالک یوسف اپر کسائے
 کہن مفسر ایہو اشارہ سہراک غافل تائیں
 رب فرماوے کیا کیا چیزیں اسان عطا فرمایاں
 کہو نعمت صحت جیہڑی بخشتی اسان تسانوں
 جے اک اولے امرض تسانوں ساڈی طرفوں آوے
 جو ہر چیز تسائے تائیں اسیں ہمیشہ دیندے
 یاد کرو احسان اسائے امرقبو لومبیرا
 اینوں سہراک نعمت اپنی یاد کرواے باری
 سنکر جھڑکاں یوسف کہیا مار غماندیاں آئیں
 درمل نال دکاون جہڑے پھر کیا زور تہا ندا
 بیزاک ارمان اسانوں جستھیں میں چپ کیتی
 ہن کجہ روز تسائے گھر وجہ ان آساکش پانی
 خبر نہیں ہن کتول جاواں کون خرید لیجاوے
 نال ولکے رکھی بیٹوں یا تکلیفاں ویسی
 ایہر اسیں حکمدے بندے چارامول نہ کافی
 سنکر نرم کلام نبی دی مالک رحم کسایا
 مول نہ ہو آزر وہ پیارے نہ کر روح مریتا
 کرو تسلی کرو تسلی یا محبوب رباناں

زورہ دیگزارن پاروں سائے یاد کروائے
 کلی نعمت یاد کروائے سب نوں مالک سائیں
 غافل ہو کے دنیا اندر ساریاں تسال بھلایاں
 اسدا حق قیامت تائیں نہ وے سکوسانوں
 بے کوئی باہجہ ایسا تھیں جہڑا اسنوں ٹال دیکھائے
 پھر کیوں چھوڑ میرا دروازہ غیراں پھر پوچھو
 نہیں تاں بے فرماناں کارن دوزخ ہوسی ڈیرا
 چونکر مالک خدمت اپنی یاد کروانی ساری
 کیا مجال جواب نہ دیواں زور میرا کجہ تائیں
 پوچھو جتول مرضی چلے عذر نہ کیتا جاندا
 آئی یاد مصیبت پھل جیہڑی جو میرے سنگ بیتی
 اٹھ چایا پھر دانہ پانی قسمت واک اٹھائی
 رہنوں معلوم گھر اسد پوچھ کیونکر وقت دہاوے
 اپنے پاس رکھسی بیٹوں یا پھر ویرچ وچھسی
 باہجوں عذر قبول کر لیاں جو تقاریروں آئی
 بہت پیار محبت کر کے یوسفنوں فرمایا
 ان اشار اللہ مصر وں باہرواں نہ ویچاں تیرا
 اپنے نالوں بہتر بیٹوں دیساں ڈھونڈو کاناں

آدن یوسف علیہ الصلوٰۃ والسلام بہر اسائے مشکوت نشان سفر و خٹکاکہ

کرن روایت جا یوسف دا مالک من ہنا یا
 بہتر قسم پوشاک عجائب قیمت دار ووشالے
 تاج مرطع سزے اوپر جھلمل جھلمل کروا
 ہتھیں گنگن کنیں والے موتیاں جڑے تمامی
 انگلیاں وجہ چھایاں چھلے بھر بھر بن کلامے

مشاک عنبر کستوری لاکے نال پیار نہوایا
 سوئے کپڑے نازانوالے وئے بدن دوالے
 رہماں چھوٹے کلغی اسدی شعلہ جویں بدر وا
 بن وے جڑے زیور سائے ہائے نبی گرامی
 کرے کلون گلے وچھہیسی پی گلو نڈری پاوے

سچے ننگ بڑے اس پر خوبی حد نہ کوئی
 زلفاں وچہ پر وئے موتی چمکن وکے لشکر کے
 گوئی ہر چھٹی پر زینت حدوں وودھ زیبائی
 زری وار طلائی ٹپکا بدھا کمر وواسے
 گے حسن جمال ہی سے جگ وچہ شہ تپائی
 پہن رہیہا جد ز یوز زینت اوہ محبوب زلال ورا
 موتیاں جڑی لگام موہیں وچہ چمکن گوہر زلے
 چڑھن لگان شاہ خوباں و آشوکت نال نہراں
 مالک آپ غلاماں وانگوں و انگوں پکڑ کھلویا
 واہ سبحان اللہ کیا اسدن حسن بہار لیاندی
 کسوں طاقت حسن یوسفی صفت نسا کے کوئی
 کیا آگھاں جد اسپ یوسف دانازہ کر نیدا چلیا
 کئی اسوار ہی سے اگے چلن وانگ نقیباں
 ستر سچے ستر کھتے پکھا کرنے و والے
 کتنے پورہ چالاک سپاہی سب یقین اگے جانے
 بچو بچو آوازہ آوے کرن نقیب پکاراں
 ویکہ تخیل سیا یوسف کہند احمد الہی
 مالک ہدیاں ویکہ یوسف نول عرض سوال سنایا
 حضرت کیا قدرت ربدی نول آسا نول آئی
 یہو یوسف اکدن کھوہ وچہ کردانہ پکاراں
 وعدہ گینا نال اسوے اسدن خالق باری
 بہت مراتب بخشاں تینوں منصب ویاں تمامی
 اوہ وعدہ ارج پورہ کیتا فضلوں حقتا لے
 سن مالک سب سننے والے ہوئے تعجب بھالے
 کر اسوار ہی نول مالک شہر باہر لیا یا
 جیکر اسدن حضرت یوسف برقع مول نہ پاندا

قوس قزح شہر مندگی پاروں ساری پیلی ہوئی
 جیونکرات سیا ہی اندر لٹک مر نیدے تاسے
 ہتھ وچہ حضرت یوسف تاپی مالک نے پکڑائی
 پیراں وچہ پا پوش جڑاؤ زوروں چسکاں نالے
 اتوں ہور پوشا کاں ز پورہ ورونی موج بنائی
 نخر بیدار عجائب تازی وچہ حضور لیا ندا
 زین سنہری نقش روپہری ساز سبھے من بھانے
 پایا ہتھ رکابوں آکے وہ شخصیاں سر زاراں
 ہو بیٹھا اسوار پیارا عجب نظارہ ہو یا
 شوکت شان تخیل پاروں جمال نہ جھلی جانندی
 قلم زوموہیں تے دو جہی لکھنوں عاجز ہوئی
 ویکہ جلالت شان ہی نا طبق زمیں ورا ہلیا
 کئی پیازے لگروں آون بد ہی پال رہییاں
 کئی طرف سے پور نہراں فد منگار ہو واسے
 فناہ جو بانڈے آون کارن رتنہ صاف کرانڈے
 چڑھیا آوے شاہ حسن و اعزت نال نہراں
 واہ سبحان اللہ با خالق تینوں بے پرواہی
 لے محبوب کس گل پاروں تینوں حاسا آیا
 لکھوں لکھ کر نیدال وچہ واہ واکم حدائی
 اسے یوسف نول انج بخشے شوکت شان نہراں
 کھوہ یقین جلد کڑھیاں یوسف نہ کر گریہ زاری
 چلن پکڑ رکاباں تیریاں جو سردار گرامی
 شکر ازا نہیں ہوندا میتھیں اسدیاں فضلانوالہ
 یوسف ولول خداون حاضر دم و م حمد پکالے
 ویکہ ہجوم خلاق حضرت مہدے برقعہ پایا
 ویکہ اچانک حسن بیدار کون سلامت جاندا

برقعے وچہ بھی ویکیا جنہاں جلوہ خوش رخساروں
 برقیوں پارپون چمکارے رخسارے دلبروں
 جیوں جیوں نبی فرخنگا کے نیڑے نیڑے آوے
 اٹھ اٹھ تلک ٹھہرنہ سکن بھج بھج ہون اگا ہاں
 چن چڑھنا ہیاں خبراں ہیاں زنداں سس نکالے
 کون روایت جسام آئی حضرت ذی اسواری
 صاحب حسن غلام کنیزاں بن تن کے جو آئے
 قابو وچہ نہ رہی کسیری اسدن واک ویدی
 استقبالوں پیش تئی وے جھکی خلق تمسامی
 برقعے وچوں شکل مبارک ہے نہ باہر آئی
 ناز و رانہوں چیتوں نتھے ناز انداز و کھانے
 قاربنا بدے سرویرا بہ تیروں صاف چنگیرے
 باچھراوہ تظیم یوسفی الفوں لام بنائے
 یوسف طرف خارا دی حاضر و لوجہ بجز سما یا
 لنگھ گیا چیر خلاق تاہیں یوسف تیزی پاروں
 جا چڑھیا اس بیٹھک جو مالک بنوائی !
 وچہ میدان کھلی سب خلقت ہر کوئی حاضر ہویا
 کہ تظیم ہزاراں مالک عزت شان زیادہ
 پاس کھلے سب چوڑیاں ولے خاوندگار سپاہی
 برقعہ لائے وچہ کچھ مالک نازوں ویر لگائی
 لگی کون پرکاراں خلقت جدار حجاب اتارنہ

ترقی ترقی کے ہوئے دیوانے بھل گئے گھر باروں
 بدل نرم وچوں لشکارے نکلیں جویں بدر سے
 بیوں بیوں خلقت کمل آوے صبر نہ کیتا جاوے
 ہکنی نوشاہ ویکھن کارن آئیٹھے وچہ راہاں
 آچناں جھب وین وکھالی تھیں روز پانوالے
 ویکھ بھل خلقت ساری وچہ جھڑی یکباری
 ادولوں کل سلامی ہوئے سر سجد پوجہ پائے
 ہر کوئی ویکھ دیوانہ ہویا قدرت پاک ربیاری
 آیاں بادشاہاں نون جیونکر فوجاں کون سلامی
 کل خوباں نون خوبی اپنی باونہ رہ گئی کافی
 خیر تکبر نازانوالے سب ہو کھلے نمائے
 ادولوں جھک کمان آوے کچھ لنگھ بھی گئے اکیسے
 وانگ غلاماں یوسف کے سب نے سس جھکاوی
 اتی عظمت ڈٹھی اپنی پھر کچھ خیر نہ آیا
 ہوش سہماں نہ رہی سینوں بجلی وی چمکاروں
 خوب بلند مکان شہانہ اوچا وچہ ہوانی
 حشر نمونہ سروے اہر سورج آن کھلویا
 کرسی اہر چاٹر بہایا ازہ مقبول خدا دا
 ہر اک خدمت کرن یوسفی جو کچھ لائے آہی
 اتنے وچہ بھی ویکھن والی خلقت کمل آئی
 برقعہ لاہو برقعہ لاہو گھنگٹ وچہ نہ مارو

قدس ہوش حواس خلاق از دیدار بر الواران شمس فلک توبی و محبوبی

ساقی کاک اتار بیاموں عام نشہ کر جاری
 روہر و ہولج مودہ ہے مرٹ صراحیوں سارے

بھر بھر جام لبالب کر کے ہوئے مجلس ساری
 رہا رہے پھرن نشہ دی کھر تپ سب تار منتارے

ہو ہنمندان ویاں ہوشاں ڈون پی کر مست پیالے
 سدھ و نئے سدھ سار جلاون رہن سگھڑ تھیلے
 جوش کنوں دریا حسن و اموج اُچھلاں مارے
 خودی تکران والے ہوں زنجور یوں متانے
 گھونگھٹ کھول جدوں ہننا باں جلوہ روپ رکالے
 کرن روایت جسدم خلقت شوقوں شور مچا یا
 کھولیا گھنڈا جدوں برقعے واویکیا ماہ کنعانی
 لنگہ گئے پار کھجیاں وچوں صورت دی چمکے
 اچھڑ پھوٹ پئی میدالے و ہشت نازل ہوئی
 صاحب حسن ہوئے سب گھائل تیر و جے وچہ چھاتی
 مرزناں سب چھوٹے وڑے سنے غلام کنیراں
 اونے اعلیٰ چنگے منڈے باٹھے سنے جو اتناں
 کرن مقابلہ سو ہنیاں سکلاں بن تن کے جو آیاں
 کرن روایت اکتا تائیں چھٹ گئے کنبن وارے
 اکتانوں بہوشی پاروں ورت گئی بد حالی
 ترفٹ طرف اگ مستی پاروں سر و ہرتی تے مارن
 رہ گئے اکتی کھلے کھاوتے وانگ ہناں بے جاناں
 اکتی بون حمد الی سر سجدے وچہ پایا
 کیا تھہ اسنوں صورت بخشی کیا تھہ شکل بنائی
 فرخ ہوئے بلکہ بانگوں کھا حسدیاں کرواں
 اکتان تاب نہ رہی تکتن وی کرن بلند نہ ایسی
 اکتان پیر چھپے چشمیں چھم چھم ہنجوں آیاں
 اصی صورت یوسف والی اسدن ظاہر ہوئی
 چوی ہزارہ جو گولیاں گولے زیت کر کے آئے
 یک ہوئے منہ کل خوباں زبے چہ تر لون اڈکی لالی
 اوہ محبوب جو حسن اپنے ڈا کر وئے مان ہزاراں

عقلانوالے عقل گواون ہو جاون متوا لے
 مور کھ موم تپی دیوانگوں رہن وچے وچ گلدے
 کسے رابے کئی ہزاراں بیٹریاں پورہ نکھارے
 شمع مبارک روشن ہووے جل مرن پروانے
 ہوں فرخ جگت بے قد میں شان گاناں والے
 ویکھ رجوع خلق و مالک پر وہ دورہ سٹا یا
 بدلاں مچیں جویں باہر آیا چند فلک نورانی
 ترفٹ ڈگے سب وچھن واسے جویں کجی وچارے
 بد رہنیر ہو یا بد ظاہر تارا رہیا نہ کوئی
 کیا کو بچے کیا شکلاں واسے سب نول پھر گئی کاتی
 زلے سب دیوانے ہوئے بھلے عقل متبزاں
 غنی غریب امیر فقیراں نکھن لگیاں جاناں
 بکو جھلک پیا یوسف بھل گیاں چترایاں
 اکتان حالت سہل والی پھر کن پٹے وچارے
 اکتان تائیں حاضر موئی حالت مرویاں والی
 ایہ کی ہو گیا ایہ کی ہو گیا اکتی کھلے پکارن
 نہ ملن نہ بولن موہوں ہو یاں بند زباناں
 واہ سبحان اللہ میں صدقے کار یگراں خدا یا
 یوسف پیدا کر سو الیا تیری وہن خدائی
 اکتان ہوش نہ رہی بدن وی رن پڑی وچہ گرداں
 لے مالک پاروہ اس تے مار نہ خلقت تائیں
 اکتی ویکھ جمال نبی و امہ گئے وانگ سو وایاں
 لکھ ہزاراں طلقاں وچوں ثابت رہیا نہ کوئی
 گوئی حسن ہی سبے سب نول چھیک و لانوچہ پاسے
 پیر گز سویش نہ رہی کسے نول بار سنگاراں والی
 بھل گئے سب مان انہیلے ویکھ رہیدیاں کاراں

واہ سبحان اللہ رب العالمین صاحب حکمت عالی
 فخر تکبر مصریوں اندر ہمیں بہت بے اوڑھے
 اپنے نالوں بہتر صورت جہدم رب دکھائی
 کرن روایت جہدم یوسف منہ بھتیں برفقہ چایا
 خوبی چشم نیویں دل و چہ دتی پھیر کٹاری
 پنجرہ آموئے تڑفیندے پیراں پہنچے وچاکے
 تن تھوٹے کواریاں کڑیاں شرم حیاؤں بھریاں
 ہولہ جو حسن جمال نبی داویکھ ہوئے سو ذرا فی

ہر کم اندر حکمت اسدی واہ قدرت ذوالی
 یوسف نوں وچہ مصر لیکے سب دے مان ترور
 استحقیق کچھ مصریاں اندر فخر نہ روگیا کافی
 چھٹ سیانہ ساز حسن واسب نوں پکڑ دیا یا
 پنج نہرا برابر بندہ مر گیا سکے واری
 جوڑ گئے سومرے اتھائیں اٹھے نہیں دو بار کے
 مر گیاں تک حسن نبیدہ عشق بندہ و قال پھریاں
 واللہ اعلم رنبوں معلم نہاں حساب نہ کافی

کھریں و ترغیب لالان برائے خریداری حضرت یوسف علیہ السلام

جدیہ حالت گذری مالک نظر و واسے پائی
 کیا بیخو دیاں تے مستیاں پیش تشاری آیاں
 جلدی کر و خریدن والینہ تقدی پیش لیا
 جدوں آواز سنی ایہ لوکاں پئے قیاسیں ساکے
 دیوے کون اگیرے ہوکے یوسف کارن بولی
 سو جن کھلے دیلیاں اندر کیا قیمت تہلایئے
 کر کر سوچاں گن گن قیمت توڑ لبان تک لیا ون
 اچرانوں سو اگر مالک سد و لال بلائے
 کیتا حکم و لالان تائیں کر آواز پکار و

کہن لگا سب لوکاں تائیں ہوش سمہا لو بھائی
 ہن یوسف اوتے دیلا زور کر و مستیاں
 کھلا وکاندا و لبر سو نہا پھرنہ کچھوں تاؤ
 کسدی طاقت سا نہواں ہوئے کینے و ازم مالکے
 کہیں نطاکے جہا اتوں ساری خلقت کھولی
 جے متجہ آوے دنیا ساری استحقیق گھول کھلیئے
 ایسے موموں کد طہ نہ سکن شرموں چپ کر جا ون
 جو یوسف دی قیمت و سن ہوکے نہ ہن سوائے
 کون خریدے یوسف بردا اچھے ہوکے مار و

مَنْ كَشَرْتِي غَلَا مَا حَسِينًا نَطِيفًا ظَرِيفًا لَيْسَ مِثْلَهُ فِي السَّوْفِيَا

بول و لال سناوے ہوکا کر کے بلند پوکارا
 کون خریدے سو نہا بردہ سو نہیاں ضفتا نوالا
 کون خریدے ایسا بندہ جس وچہ وصف نامی
 صاحب شرم امانت والا خلق کمال کماوے
 فرماندار علیم طبعہ احمدرول بعضوں خالی

کون خریدے جگنوں سو نہانیک غلام پیارا
 نرم طبیعت نیک ارادت صورت متوالا
 و ظریف ظریف اکابر نازک گل اندامی
 بولن لگا ایسا بولے ٹھنڈا کلھے پوئے
 اہل وفاتے صابر شا کر ساریاں ضفتاں عالی

و یکہ جمال متوجہ جدا خلق ہوئی دیوانی
شکلوں سوہنا عقول سوہنا نور کھری پیشانی
کھلے دلال پکارن اینویں خوش تعریف سناون
سن تعریفیاں اپنیاں یوسف کسبیا دلال تائیں
میں عاجز پر ویسی بندہ و چھڑیا گھر پاروں
یوسف صفت اسادی اوہ کچھ جو میں کہاں تسانوں

یوسف مرد کون خریدے ایسہ پر وہ عبرانی
ہر خوبی وچہ دنیا اندر جدا کوئی نہ تانی
وین دلیری گاہرکان تائیں کر کہ صفت بر جہاوں
بس دلالو ایدیاں صفتاں مینوں لائق تائیں
ہوش کر دست غیرت ہوئے صاحب دی سرکاروں
اینا حال اسادا سارا روشن خوب اسانوں

قُلْ مَنْ يَشْتَرِي غُلَامًا ضَعِيفًا ثَمَرًا يَبِيًّا مَمْلُوءًا كَيْسِي مِثْلَهُ فِي الدُّنْيَا

یوسف اکھیا اکھ دلالا بر واکھلا وکاندا
سبے وطن مسافر عاجز نال دکھاندے کھریا
سجناں کو یوں وچھڑ آیا ملی بدسیں ڈھوئی
اکھ دلالا وکن لگا پروا بڑا گستاہیں
ایسہ صفتاں جدو سیال اپنیاں یوسف نبی حقانی
کہن لگے ایسہ ناقص صفتاں ساٹھیں کہیاں جہاوں
جو جو صفت تسائے نذر نظر اسانوں آئی
جے کروادھا کراں تسائے اوہ روا اسائیں
اسیں دلال دلالی اپنی پورے طور کماواں
تال اپچہ حضرت یوسف کہیا سنگر بات تہا ناری
پرچی بات کہو پھر جو نہ کر صفت اسادی آئی

بکس تے منطوم وچارا مار یا دروغماں دا
بھہ اندا تقدیر ربانی صاحب و بیچن و صہریا
مولابا بھوں جس عاجز و آخر م حال نہ کوئی
جسدے چہا دکھیا عاجز کل دنیا وچہ تائیں
سگر سب دلال وچارے آئے وچہ جیسرانی
دن نوں رات بناون چہرے موزکھ نام دھراون
استحقاں وودھ گھوٹ بولاں تائیں ایسہ دستور نہ کافی
ایسہ مولوں قدر گھٹاوں کم دلالاں تائیں
کیا مفدور خلاف بنا کر تیرا قدر گھٹاواں
جے ایسہ صفت تسائی کو یوں نہیں پکاری جہا ناری
ایسہ آواز کرو وچہ مجلس جو چہ جھوٹ نہ کافی

من يشتري يوسف صدق بنى الله ابن يعقوب بنى الله ابن اسحاق صفي الله اخي
اسماعيل ذبيح الله ابن ابراهيم خليل الله

کون خریدے یوسف بنی نبی صدیق خداوا
کون خریدے یوسف بندہ پت یعقوب نبی وا
حضرت اسمعیل پیغمبر جبار اسکا بھائی
پشت پر پشت جہانکے گھر وچہ نبوت جاری
ایسہ گل سنگر کہیا دلالاں جے ایسہ صفت کچوے
ایسہ گل ظاہر کرن نہ لائق توں پیغمبر زادہ

جسادی جاد پیغمبر ساری پیو واوا پڑواوا
جدا باب اسحاق پیغمبر شان بلند صفی وا
ایرا ایسم خلیل جہا ناری جد مبارک آئی
اوہ یوسف انج وکن لگا امر جیویں سرکاری
کون خریدے پھر تینوں بندہ فروخت پھری
اچھاں تائیں پاس یوسف دے آ گیا جی خاراوا

بس یوسفؑ میں رہا تھا میں منع حضوروں ہوئی
 ویکہ تیری ارج فضلوں کیا کچھ قیمت پونڈی بھاری
 اوہ جو یوسفؑ اپنا شجرہ کہیا دلالاں تائیں
 پوے تصور فروخت اندر جے اوہ ظاہر کرے
 القصہ جو پہلی واری بولی صفت دلالاں
 کون خریدے یوسفؑ بندہ بنی حدیے متوالے
 سن سن گنبن کھلے پیاری پہل نہ کوئی کردا
 تاں جو بدرہ اشرفیاں دا اک سو داگر لیا یا
 گا کی شروع ہوئی یوسفؑی دوڑی خلق ہزاراں
 بھج بھج گئے آون سارے دولت مال خزانے
 چڑو چڑندے سب سو داگر قیمت کھلے سو ہاون
 اک بدرہ جے آکھے کوئی روجا دوسناے
 ایسے طرح تمام واری وودھ وودھ ہون اگیے
 کرن روایت نقرہ کاروں ابن عباسؓ لیا یا
 آپو اپنے کارن ہر کوئی جھکا شور چاوسے
 اسدن طلب خریدن والی سب کو لوچہ ہوئی
 دنیا دار تو نگر جیہڑے زورا زور ویکھاون
 کہن تو نگرا سیں خریدیاں جاننک طاقت ہوئی
 کہے تو نگر یوسفؑ چھے ارج گھر بار لٹاواں
 بھہر بھگ تو نگر لیاون دولت مال متاعیں
 عمل جو اسرہ میرے موئی کڈھ کڈھ غنی لیونڈے
 زردار انہوں مان دے وچہ اپنی دولت زردا
 جیونکر نیکو کاراں تائیں عملاں آس و دھیری
 اینویں اسدن دولت والے چائی پھرن خزانے
 آپو اپنے طمع بموجب بھناں پھرے ہر کوئی
 کرن روایت روز قیامت ایہو تماشہ بنسی

اگوں حال حقیقت اپنی مول نہ وسیں کوئی
 سنگر یوسفؑ حکم ربا نامہ کہے سو واری
 کہیا دلالاں ایہہ اشرفیاں ارج مناسب تائیں
 مالک و القصان ہووے گا اس خوفن سب ڈریے
 اوہ طرز شروع پھر گنتی کرے صفت کمالاں
 ہر صفتوں موصوف پیارا لین نصیباں ولے
 کیا قیمت وں ج حاضر کرے ہر اک واول ڈروا
 گنتی وچہ ہزار برابر مالک پیشس وگایا
 کیا ادنیٰ کیا عالی سب نوں پایا شوق ہماراں
 گھرے ترے حاضر کیتے باہجوں عذر بہانے
 اپنی طرفوں طاقت موجب زور تھامی لاون
 تیر جھانن کر نیرا حاضر چو تھا چار لیاوے
 مالک مول ان گاہ نہ کر وادھوڑ چڑھی چو فیرے
 سارا میرے فروخت گاہ وچہ اسدن حاضر آیا
 ساٹے ہونڈیاں یوسفؑ تائیں کون خرید لیجاوے
 جیونکر بدی بخشش کارن آس رکھے ہر کوئی
 عاجز لوک غریب نمائے شوقوں بھج بھج آون
 مفلس کہن چند ٹری حاضر ہو نہیں شے کافی
 مفلس کہن خریدیاں یوسفؑ ٹوڑے آپ وکاواں
 خالی ہتھ غریب وچا کے کرے کھلے دعائیں
 چھم چھم روزن غریب وچا کے ہتھوں مار پوندے
 شوقوں ک صرف غریباں تائیں تکیہ رہدے زردا
 باہجوں عمل پذیر چھیا نہوں اکور باری ڈھیری
 روز قیامت ملسن جیونکر عملاندے پروانے
 دوست رہیا نہ کوئی کیا انفسو نفسی ہوئی
 ہر کسی جنت لینے کارن اپنا طرفے تنسی

یاراں کو یوں جدا ہو جاؤں دوست یا پر پیارے
 ماواں کو یوں پتر نس پتراں کو یوں مایاں
 خصم نہ پہچھے عورت کو یوں کیا کچھ تیرا حالہ
 ہر کوئی ایہوترہ لسی اپنی جان بچاواں
 ایہر حینت لے انہا نموں جو نہ شرک کماون
 پھر تو حیدر حبت ربدی جے تدھ جنت جاواں
 باہجہ محبت نفع نہ دیوے عملاں واسرما یہ
 کتنی بدت رہی زلیخا عققوں جل جل مرو می
 تدھ بھی جیکر جب رسیدی رکھی دل و چہ پوری
 جے تدھا دھتھے جا کر کتنی طلب ہشتاں والی
 بس میاں جو پہیلوں نائیں تو شہ سفر بتا ندا
 کرن روایت و کن لگا جاں یوسف ماہ کنعانی
 جو جو چیز کسے نوں لہی مال متاع گھر باہرول
 موتیاں نال تو لاوے یوسف جے اک عرض سناو
 مالک طرف خرید لوالیاں ہرگز نظر نہ بھالے
 پہلے اوپر دو جاوے دو ناں گل چڑھاوے
 آپو اپنی طاقت موجب سب نے زور لگایا

بھائیوں کو یوں بھائی نسن آپ طعنے مارے
 بیٹے باپ نہ واقف بنسن جاسن گھت جدایاں
 معشوقوں نہ عاشق کچھے ڈرے پیاراں والا
 بھاویں دوزخ جان قبیلے میں اک جنت جاواں
 مشرک بدعتیانڈے ٹولے دوزنکالے جاون
 عشق الہی عشق رسولی اس جاگہ کم آناں
 جیونکر عاشق رہی زلیخا ناں یوسف ہتھ آیا
 ثابت قدم رہی ناں اوڑک جھات پٹی دلبروی
 وانگ زلیخا تیر تیا میں لسی قرب حضور ی
 یوسف دیاں دلالوں وانگول انہوں رہیں خالی
 پلیوں خالی گیا بد لسیں اوڑک کچھوں تاندا
 ہوئے نیار خرمیدن کارن جو کوئی مرد نہ مانی
 و تاج تمامی حاضر کتنے طلب خرمیدن پارول
 دو جالعل بدخشا نوالے جلبدی کڈھ و کھاوے
 لڑ لڑ مردے آپس دیوچہ لوک خرمیدن واسے
 پہلے توں نا طاقت ہووے رور و چپ کر جائے
 جیونکر اپنے قصے اندر احمد یا رب کیا یا

حکایت ن پندر

اک جتی ہتھ سو ترانی پین یوسف نوں آئی
 لوکاں بچھیا ایہہ کی آئی کس کارن تدھ آندی
 میں بھی اونا غلام خرمیداں جبارے گاہک سارے
 سنکر لوکاں آکھیا اسنوں توں کیئے ناوانی
 ایہہ سو تروی آئی تیری کون پہچھے اس جانی
 ایہر روز قیامت جبارم رب حضور بلاوے
 میں بھی اسدن گاہرکاں اندر داخل کیتی جاواں

مالک پاس ہوئی ورنج حاضرانی کڈھ ویکھانی
 آکھن لگی جبارے کارن خلقت مرم جاندی
 ایہہ سو تر نذرانہ کر ساں مالک وے دربارے
 لکھ کر ڈخزانے ایٹھے ہو چکے قسربانی
 آکھن لگی ایہہ گل بیشک ٹھیک تساں فرماوے
 سب یوسف دیاں گاہرکاں تائیں حاضر سدا جلاوے
 اوگنہاری ایسے گوں متکے بخشش پاواں

وہ سبحان اللہ کیا عورت نیک جواب سنایا
 گھر اس کے اس آئی پاروں پور ناہی شے کافی
 نال محبت راہ مولادے تھوڑی چیز جو دنیا
 اک پیسہ جو عاجز مومن دیوے مال حلالوں
 عاجز کر محنت بھڑیاں پیسہ ٹک کہ کساون
 کوڑی کوڑی جوڑن عاجز نال ہزار کٹ شالے
 عاجز نام خداوے ویسی آس ثواب رکھینسی
 ایسے کارن نبی محمد سرور ختم رسولان
 اُحد پہاڑ بہا بے جے کر سونا کوئی لٹاوے
 خالص نیت اصحابانندی عجب ریاؤں خالی
 باہجہ ریاؤں جو کوئی بندہ خالص عمل کماٹے
 مسجد نوں جس نال محبت اکوڑا لٹ لگائی
 تھوڑا عمل قبول اللہ نوں خالص نیت پاروں

نال محبت حاضر کیتا جو گھر واسر مایہ
 اوہ موڑی ترکہ اس را حاضر لے کر آئی
 بہتی نالوں اس تھوڑی نوں رب قبول کہنیدا
 لکھ روپیہ یعنی لٹاوے گھٹ ہوندا اس نالوں
 مال بیگانے غنیاں تائیں دولت مند بناون
 مسکینانندی رت پخوڑن غنی کر وڑاں والے
 غنی جتھے کچھ بھلا کر سی نال سوال کھتیںسی
 سب بھتیں بہتر صدقہ نہیں اصحاباں مقبولان
 اصحابانندی اوصہ پڑو پی اس کووں ووصہ جائے
 تائیں ساری اُست وچوں شان تنہانندی عالی
 نال اصحاباں روز قیامت عالی درجہ پاسے
 جیونکر اس نے مسجد ساری اپنی ہتھیں پائی
 ہتھے عمل خلوصوں خالی روہوون سرکاروں

حکایت

سنو حقیقت عجب تنانوں دساں کھول پیارے
 کہ کہ جہاں راہ مولادے ساری دولت لائی
 ہک عورت دو بیٹیاں باقی گھر اسد پوجہ آہیاں
 جداوہ لٹکیاں بالغ ہویاں چڑھیاں آن جوانی
 وئے راتیں کرے دلیلاں بہت بے امنی ہونی
 صد افسوس جنہاندے گھر وچہ دھیاں جوان ہوچاون
 حضرت کہیا جس گھر ہووے بالغ دھی کواری
 اتنا سخت گناہ کبیر اوصیاں ہساون والا
 سنو حقیقت جداوہ حاجی نظر دھیاں ول پاندا
 اوڑک اک دن عورت اگے ایہ گل حاجی کہندرا
 جیتوں آکھیں تاں اس اگے میں وچ حال سداں

اک حاجی نے بہت اللہ دے کتنے حج گزارے
 ایسا سفلس ہو گیا اس تے چیز نہ رہ گئی کافی
 تنگی اتے غریبی پاروں مول نہ کتے ویہاں
 حاجی تائیں دلدارے اندر بہت لگی حیرانی
 دھیاں جوان جنہاندے گھر وچہ تھماں آرام نہ کوئی
 پھر اوہ سستی انہا ننوں جلدی نہ ہرناون
 ہر جن قتل کیے پیغمبر جیض ہووے جد جاری
 اچے انہا ننوں ہوش نہ کافی فٹے منہ بدچالان
 سوچاں لکھ دیوچہ آدن فکروں ڈب ڈب جاندا
 بڑا نواب اک ولی خدا واجگہ فلانی رہندرا
 حج اپنا اک وچیاں استخیں دولت مال لیاواں

عورت اکیلیا بیشک جاہو منع نہیں میں کردی
 اتنا انا نکیا گھر تھیں روٹیاں دو پکایاں
 شہیا نام اللہ واسیے حاجی لمبڑی راہیں
 راہ دے اندر کمرہ جاندا ذکر خدا ہر حالے
 یاد خدا دی بھلن نہیں سرویلے سر جانی
 ربدانام جنہاں دل پچیا پچیا عشق البندہ
 نکل گیا جد شہروں حاجی نظر اگاں ڈالی
 جاں لنگھیا اس کئی کوہوں حاجی مرد خدا دی
 ٹرپٹی اسدے پچھے کئی عاجز بھکھی مانی
 حاجی نے جاں دیکھیا اسنوں دلوجہ رحمت آئی
 کھا روٹی جدر فارغ ہوئی اوہ کئی بے چاری
 پھر حاجی نے پچھے دوڑی کر کے آس ربانی
 حاجی سمجھیا شاید اس دی طلب ہے بانی
 زوجی روٹی کول اسٹے چکیرا وہ بھی کھاوے
 پاوتی پھر اوہ بھی روٹی حاجی مرد ربانے
 پاس خدا دیاں پیاریاں جسم آوے کوئی سوالی
 جیوں حاجی نوں سفر اپنے دا کچھ خیال نہ آیا
 او تھوں پھیر روانہ ہو یا حاجی بھکھ جلیندا
 پاس نواب ہو یا منج حاضر عرض سوال سنایا
 تے سی مرد صفائی والا اوہ مقبول خرابی
 آکھن لگا حاجی تائیں سمجھ لئی گل تیسری
 صرف ثواب جو روٹیاں والا رب نے بخشیا تینوں
 حج ثواب کہیا میں اس نوں اوہ قبول نہ کروا
 صاف جواب سنایا حاجی میں نہیں اوہ وچندرا
 لے امید ہو یا جد حاجی واپس قدم اٹھایا
 آکھن لگا منج نہ جاؤ کچھ نہ بخشوسا نوں

کر مصداحت حاجی صاحب کیتی نیت سفر دی
 رستے اندر کھاوون کارن حاجی پلے پایاں
 بارب سایاں میں بن کوئی فضل کندہ ناہیں
 میشتون فی الارض ہونا ہر دم ڈروے اللہ وانے
 ٹروے پھرے اٹھدے بندے ہر دم باخدا دی
 تلیں جلوہ ہم سرویلے بدن چڑھے جل کنبہ
 رستے وجہ اک دیکھی اس نے کئی پچیا نوالی
 اس کئی نوں حاجی کوہوں بو طعاموں آئی
 لاڈو کھانڈی دم ہلانڈی قدمانتے سرلانڈی
 کھول پلوں یک روٹی ثابت اس عاجز نوں پانی
 اچے تسلی ہوئی نہ اسدی ایسی بھکھدی ماری
 وگدی آوے صدقے جاوے کرے پیار نہانی
 تائیں پھر محبت کر کے ہوئی آن ملانی
 ہے امید جو اس عاجز دی بھکھ تمامی جاوے
 ایسے کم کرن اوہ جیٹھے بہت خدا نوں بھانے
 آپ نہ کھاوون اسنوں دیون ایہہ سخیانڈی چالی
 جو کچھ اپنا کھانا آنا سب کئی نوں پایا
 پہونتا اپنی منزل اپر پینڈے سفر کریندا
 اس مطلب نوں کول تسلی جے وچن میں آیا
 روٹیاں والی حالت اسنوں پہلے رب جتانی
 حج ثواب خریدن کارن عرض نہیں کچھ میری
 چکیر میں توں پوچھنہارا اوہ گل دیکھا میںوں
 کئی نوں زور روٹیاں پایاں نظر اوہنا نون نصردا
 کہیا نواب جو اس بن میں بھی کوئی چیز نہ دیندا
 شفقت اتے محبت کر کے پھیر نواب بلایا
 لیلہ دولت تارکے کوہوں جتانی عرض تسالوں

دور روٹی دے بدے تینوں دوست رب بنایا
 بل گئی دولت حاجی تائیں جتنی حاجت آہی
 وہیں جہاں عزت پائی روٹی دیوں پاروں
 یہونکتہ سمجھ پیارے بے پرواہی والا
 اس دنیا تے حقوڑی چیزوں کوئی نہ راضی ہوندا
 ظاہر دیوچہ حقوڑی دے باطن دیوچہ عالی
 سب لوکاں نے اسدے تائیں دلوں حقیر بنایا
 شوخی شیخی ظاہر والی اوتھے کم نہ آندی
 نال محبت دے اوہ بڈھی اتی سوت لیائی
 ویکھ بڈھی ول یوسف تائیں بہت تعجب آیا
 اک اوہ لوک جو لکھ کر وڑیں ماٹے پھرن کریندے
 لگے ول یوسف دے اندر بیسی خوشی نہ کوئی
 ول بے ذوق نہانا عاجز و مردم نیواں اطمیند
 لعل لے مل وکنے والا اتی اقیمت پاوے
 خودی تکبر کرے تائیں ڈریئے بے بردا ہوں
 زوئیں جہاں غلام جنہاں دے خالق پاک بنائے
 اکو سخن زیادہ بولیا یوسف نبی رباناں
 ذات صفات نہ خبر کسے نوں کون یوسف کس جایا
 اس نوبت نوں قیمت پہنچی جیونکر اکھ سنائی
 ہور روایت ذکر یوسف دا نظر اسانوں آیا
 کل سووا گرتے پیاری ترے لین دوالے
 مالک نظر نہ کرے کسے ول متے بات نہ کاٹی
 کہندا ہے نہیں عقل ٹکانے مالک ابن زغروا
 خبر نہیں کیا خوبی میں وچہ نظر ہی اس تائیں
 جے کہ قدر اسدا جان لوک خریدن والے
 قیمت قدر میرے واقف ہسین میر کھبائی

میں کیوں خدمت کراں نہ تیری بول نواب مسایا
 واہ سبحان اللہ کیا اس تے کیتا کرم الہی
 حجاں نالوں روٹیاں سدیاں و دھ گیاں سرکاروں
 حقوڑی چیز قبول کریندا فضلوں حق تعالی
 جے نال محبت لشد ریئے قدر او سے دا ہوندا
 جیونکر اوس زنائی آنڈی اتی سوتر والی
 روز قیامت ویکھن اسدا ہوندا قدر سوایا
 اس بازار الہی اندر ولدی حب وکاندی
 پیش خداوند عزت اسدی لوکاں خبر نہ کاٹی
 کیا قیمت اس سمجھی ساڈی واہ دھن بارخدا یا
 اک اوہ لوک جو سوتر اتی ساڈا مل گھیندے
 جداہہ قیمت سنیوس اپنی ہتھوں نرمی ہوئی
 مجھو بانڈی خودی تر وڑے بے پرواہ سدیندا
 ایہہ گل سنکے عرش الہی لرزے اندر آوے
 ذرا گل تھیں نعیرت ہونڈی خالق وی درگاہوں
 حقوڑی گلوں نعیرت ربدی تنہاں قضیے پائے
 ہوگی نعیرت رب سچیری آپر دیس وکاناں
 سراک آکھے کوئی بدیسی بروہ وکن آیا
 مل یوسف و ابابیل جانے جنوں رلی جدرائی
 جدوں خریدن والیاں لوکاں آکر زور پاپا
 چارچاوا آن بکس گھراں تھیں کھرنے خزانیاں
 کیا اسوقت نمایاں والی سورج یوسفنوں اتی
 اتی دولت بلدی اسنوں کھن منظور نہ کردا
 جس پاروں ایہہ نال کسے سووا کردا تائیں
 اتنی قیمت میرے کارن کوئی نہ مول نکالے
 ناقص درم اٹھالان جہاں قیمت میری پائی

جیکر کہیں انہاں دریاں و اہل صرف گھنڈے سے
 ٹھیک میری ایہ قیمت اس دن بھایاں نے فرمائی
 کول ہوندے ہن بھائی میرے قیمت اجہ دیندے
 کیا دنیا و اساڑی اوڑک خاک جہاں و اسہ
 و دنیا کوڑی جیون کوڑا کوڑا تما می پیرا
 جھٹ پل کارن جھلی خلقت کیڈیاں اڑیاں لایاں
 مالک واپہ نہیں ہوش رکھنے ضد نکھی کرہ و
 واہ سبحان اللہ کیا خلقت دل اپنے نول ڈٹا یا
 اس نوبت نول پہ پچھیا یوسف خبر نہ بابل تائیں
 ولسوں نکل بدیسی ہویا تاں ایہہ حالت ہوئی
 سچ آکھن جو گھر اپنے وچہ ہوندے قدر نہراں
 گھر وچہ عزت نشان جہاندا کی نال پہاڑاں جھلے
 خواہش کے لوک جہانوں گھر وچہ بلن آون
 گھر وچہ کر دی تھے کر بسم اللہ کھائیے
 لکھ کر وڈ گھراں وچہ عزت پاون و طناں واسے
 نکل نہ ڈٹھا گھر تھیں باہر نہیاں عمر اں ساری
 پڑھ لے ویکھنی یوسف و کیونکر حال و ماناں
 ہو سکین لے وچہ یوسف کرہ و اگھلا و چاراں
 اچھیں تک حد قیمت اپنی یوسف و لون گھٹائی
 جو کوئی و لھتیں عاجز ہوئے اپنا قدر گھٹاندا
 کرن روایت اوسیدویے غیب آوازہ آیا
 اے یوسف ارج فضل اساڈا تیرا کم بناوے
 جس دن تیشہ ویکھو لیوچہ کیتی تندہ و لیری
 اے محبوبا حسن اپنے پر کیتی تندہ و ڈیاٹی
 ہن و لوچہ سکینی والی نشاں و لیل گذاری
 نشان تیرا پیاں و ہماں پیاں ہر کوچے ہر خانے

نوریاں اس ناقص نول اوٹا مل دیندے سے
 جیسے عمل اساڈے آہے ایسی قیمت پائی
 خبر نہیں ایہہ کلمے بندے کیوں اتنا دل دیندے
 خاکوں آئے خاکے جاناں ورم واک کی بھر و اسہ
 کوئی ورم تیری گذران اتھا میں چڑیاں رین بسیرا
 کیسا سوہناں فیصلہ اسدن کیتا میریاں بھایاں
 ورم پنجاہیں میرے تاپہیں کیوں نہیں وکن و ہر و
 ورم پنجاہیں اپنے تائیں حضرت و پتھن چاہیا
 کون زسے و سچ یعقوب تیری نول باپچہ حکم رب سائیں
 جیکر کول پدہ ورم سے ہوندا معلم کرہ واک کوئی
 مولا باپچہ نہ لیندا کوئی بے وطنیاں اڑیاں ساراں
 و طناں وور گئے ہو جاون لکھاں نالوں ہولے
 اتنا قدر نہ پوسے انہاندا ہے اوہ ٹرکے جاون
 و طنوں باہر ساری کارن ہر گز مول نہ جاسیے
 پچھ نہ پتھیروں آکے بے وطنیاں و سہاے
 اوہ کیا جانن کیونکہ ہوندا وچہ پر ورس خوار ی
 لعل نال تو لیندا پھر و پھر بے ذوق مناناں
 ورم نہا ہے قیمت میری بن رو پئے باراں
 رحمت پاک خداوند والی نوبت و سے وچہ آئی
 اللہ صاحب اسد تپائیں فضلوں آپ و دماندا
 یوسف و لوچہ کن مبارک لائف حکم سنایا
 کسوں طاقت نال ز لیری قیمت ی کاپدے
 تائیں اپنی سوت زری نول پوتی نوبت تیری
 کھولے ورم پیاں تیرا اوہ کل ویری آئی
 قدر تیرا اجہ روشن ہوئی اندر خلقت ساری
 قیمت تیری اوانہ ہووے وک وک جان خزلے

ابوہ خو شخبری یوسف تائیں پانف حد سنائی
چپ کر بیٹھنا نبی اللہ و یحییٰ قدرت باری
واہ سبحان اللہ کیا اس ہم قدرت رب و کھائی

سکر حضرت یوسف دلوجہ کنند احمد خدائی
چار چوہر خریدن کارن شوقی خلقت ساری
شوقوں طلب خریدن اک شہزادی آئی

ذکر شہزادی باز غمدی اللہ تعالیٰ عنہا

باز غم نام شہزادی بڑی سندر شکل کنواری
عادیاں وچہ حکومت اسدی ملک رعیت والی
سی اولاد نندا و کافر وی شاہ طاووتے جائی
نہی حسن جمال اسدی بیان کیا گیا میں
ایسی شکل روتی رب انہوں قبول نظر اٹھانندی
کی کہ صفت بیان نہا کے شاعر عاجز ماندا
سکر صفت یوسفی اوہ بھی شوق سوئی دیوانی
بھل گئی سب تخت حکومت چت گیا گھر باہر
لد گئے سب مال خزانے کیتی ثروت تباری
وہ سے خیر اشرفیاں وی اس نے لہ لہیا ندی
پہوئی ان و وقت گاہ وچہ زینت مال نہراں
جن چیت جمال نہی سے جد چکار و کھائی
موکھی ویکہ جمال نہی واکھی تے مستانی
آکھن لگا یوسف تائیں یا محبوب پیارے
ہیں توں ہوز فرشتہ کوئی نوری ہیں یا ناری
جاوں و کھراوتس تینوں روپ حسن متوالا
کس تیری پیدا نش کیتی کھٹے جنم لیوئی
یوسف کیا اس شہزادی نہ کر موش اڑا میں
پیدا کر نیوالا میرا ہے اوہ خالق باری
نال انکے و و عالم و نقشہ حسن بنا یا

مصر نواحی اندر آہی او سے سر زاری
کتناں فوجاں تابع اسدی تخت بخت دیوانی
جیوں روانت لفرہ کاروں و یجن اندر آئی
وہن اوہ خالق نہر خنار لائق حمد تھا میں
پیری پرندے کے ہوم و وحشی کھائل کیتی جانندی
کار گیری خدای و الا انت نہ پایا جاندا
سندھوں اجہ و کاون لگا اوہ یوسف کنعانی
سن سن صفتاں کھی ہوئی طلب خریدن پاروں
گھٹ عماری ڈاچی او پر آئی کر اسواری
بعل جواہر سے موئی ریشم سونا چاندی
وچہ سواریاں اس کے کچھے کو لیاں خدمت کاری
موش نہ رہ گئی اسنوں اپنے ہار سنگا را نوالی
ماوی نظر ہدایت کر کے پار لنگرانی کافی
کس کار گیری نے اپہ تیرے سے نقش سوارے
کس نے اتنا حسن تیرے پر و ہڑتا یک باری
وہ یوسف کے کھرا تیری شکل بناون والا
حک سارے وچہ تیرے جہا ہوز نہ وسدا کوئی
سن میں اپنے کار گیری تینوں صفت سنا میں
قدرت انہی محنتیں جس پیدا کیتی خلقت ساری
واحد لا شریک الہی نہ جیبا نہ حبا یا

اکھیں باہجوں دیکھنا راکناں باہجہ سیندا
 ہر شے اس نے پیدا کیتی جن ملائک پر یاں
 اکو میں پر ختم نہ ہونی اساری استا کاری
 رنگارنگ بنا کے اس نے نقشے گل رخساروں
 ہوش نہ رہ گئی تیرے تائیں اچھے ڈھٹا تھہ بینوں
 جلوہ اس کا ریکر والا لیلیا اک جنہاں نوں
 توں بھی اس سوہنے دا جلوہ جے دیکھیں اکواری
 ایہہ گل سنکر بازغہ کہیا حضرت یوسف تائیں
 جے اوہ ایسا خالق تیرا ایساں صفتاں والا
 بینوں دس عبادت اسدی وھارت ذکر کیا واں
 حضرت یوسف اسد تباہیں کلمہ دین سکھایا
 جو کچھ لیا نذا اس نے طلب خریدن پاروں
 وہ تنو خچر اشرفیاندی جو اوہ لاریسانی
 پور جو بار سنگار تمسامی چھلے والی تائیں
 ناری موج حجت ربدی دھانا عشق الہی
 بھل گئے گھر بار تمامی لذت عیش جوانی
 شہروں باہر چھگی پانی گوشے دے وجہ ہوئی
 قرب حضوروں حاصل ہو یا لادی رحم کمایا
 جو کوئی سب تھیں تار کہہ کے سب اپنے دل کجا نذا
 کرن لذت حضرت یوسف اکرن اتوں آیا
 جس جھگی وجہ رہندی آہی اوہ مقبول ربانی
 کہیا شاہزادی یا بنی اللہ چھیر نہ کچھ اساتوں
 جسدن سبق پٹھایا تساں اپنے کاری گروا
 دم دم عشق پیارے والا دیندا موج ہولارے
 اکو اسدا شوق اساتوں لوں لوں وجہ سامانا
 یہو مراد اسادی آہی فضلوں حاصل ہوئی

اوہ محتاج نہ مول کسے واسب دی حاجت دیندا
 وجہ حساب شمار نہ آون اسدیاں کاریگر یاں
 جتوں نظر کچھوے دسے اسدی صنعت بھاری
 میں کیا چیز میری تھیں چنگے کیتے اوں ہزاراں
 جیکر میرا خالق دیکھیں کیا خط آوے تینوں
 دنیائے بائیں سب کچھ یار نہ رہیا انہا نموں
 ہو کر بدی حاجت تینوں رہے نہ عمر اساری
 صدقے جاواں اس سوہنے ول بینوں جھات گھٹائیں
 سن لیا میں دلوں بجائوں اوہ محبوب تعالیٰ
 بھاگ میرے توں بلیوں بینوں مر شاپاک سچواں
 ہو گئی مومن دلوں بجائوں غیر خیال ہٹایا
 سب کچھ راہ مولائے اندر دتا شوق پیاروں
 سن خچراں اوہ دولت ساری ربد نام لطائی
 گلوں اتار فقیر اندے ہتھ دتا خوشی خوشائیں
 ہو گئی خواب خیال تمامی ملک حکومت شامی
 یوسف دے کاریگرا توں سب کیتے قسربانی
 ہر دم کے عبادت ربدی ہو رخیاں نہ کوئی
 بیشک سچ کسے فرمایا جس بھٹائیں پایا
 اسے طور خداوند اس نے رحمت فضل کماندا
 تاں جو دیکھے شہزادی دا کیونکر حال وٹایا
 باہروں آوازہ کیتا یوسف نبی حقانی
 کرن کلام نہ نال کسیدے وصل نصیب جنہا نموں
 اوہے دن دا لہہ گیا دھتھیں نکتہ شوق وگر دا
 باہجہ حجت یار سجدے بھل گئے چیتے سارے
 فضلوں وحدانیت دلوجہ کیتا اکن ٹکانا
 جدوں پیار پیارے کیتا حاجت رہی نہ کوئی

توں بھی یاد نہ رہیوں اس لئے ہلیا جوں پیارا
 دنیا کے دوپار کٹے دل بیٹھے جس جانی
 سے بھاویں اجڑے کوئی خبر نہ کچھ تنہا نونوں
 اپنا قرب حضور ہی جس نون رب عطا فرماوے
 سب چیزاں تھیں تارک ہوون قرب الہی والے
 جاں تک دلوں ہٹاؤن تائیں سب لذتاں نفسانی
 اپنا آپ و بجائے با بچوں کوئی نہ مطلب پاوے

دلبر یار و کھالی دتی بھل گیا جگ سا را
 ہو کر بیدی اس مجلس وجہ ہوندی نہیں سمائی
 با بچوں وصل تمامی دنیا سے سنج انہا نونوں
 کیونکر پھر اس بندے تائیں غیر محبت بجاوے
 پی کر وحدت شوق پیالے رہن سدا متوالے
 تاں تک مول نہ حاصل ہوندا قرب حضور حقانی
 جد تک ماس کباب نہ ہووے او ہنوں سمنہ نہ لائے

حکایت حبیب عجمی رضی اللہ تعالیٰ عنہ

سنو حبیب عجمی دی میں اک بات سناواں بھجائی
 ست برسوں تک دل اپنے نون میں سے سمجھایا
 طلب خریدن گوشت بھتیں اوصھا درم پھاندا
 اک آنے دی روٹی لے کر واپس قدم ہٹایا
 حال غریبی تک کے اس دا پھیا لڑکے تائیں
 لڑکے کہیا میں عاجز و اہیسی باب فلا ناں
 رہیا پیہم پد بھتیں کچھے میں سکین اکلا
 سنکر بات حبیب عجمی نون دلوچہ رحمت آئی
 بہت پیار کیتا پھر اس نون شفقت کرم کما یا
 مے کر اسنوں اکھن لگے نفس اپنے دے تائیں
 واہ سبحان اللہ خالق اول ہووے حب جنہا ندی
 جیوں جیوں لذت امن آسائش منگن نفس تنہا لے

اک دن گوشت کھاون کھا رن سوج انہا نونوں آئی
 اوڑک تنگ نفس جد کیتا طرف بازار سدا یا
 اک آنے دا اس دیوچوں لیا کباب وکاندا
 اپن چیت اکوں اک لڑکا نظر انہا نونوں آیا
 کون کوئی توں کد بڈیا بینوں حال سائیں
 ایسراوہ مر گیا وچارا کیتا گور ٹکاناں
 نہ کوئی بار نہ دوست محرم ہے ہک بیلی اللہ
 پیو لڑکے دے نال انہا ندی ایسی کچھ اشنائی
 اوہ روٹی اوہ لاون سارا لڑکے نون پکڑا یا
 جے نہ تیری قسمت ہووے میں کیا پھر بنائیں
 لذت نعمت دنیا والی نہیں تنہا نونوں بھاندا
 تیوں تیوں اپنیاں نفساں تائیں تکلیفاں پہنچاندے

حکایت ابانیر بدیسطامی رحمۃ اللہ علیہ

ہک دن باہر گئے کتنے اول لے تشریف گرامی

حضرت ابانیر بدیسطامی ولی اللہ بسطامی

وٹھا وارا کھکھڑیاں دا پرکا خوشبو بھر یا
 بیٹھ گئے اک پاسے چھپکے بین لگے خوشبوئی
 نت اوجاڑوئے خربوزے پنڈاں بھڑے جاوے
 اسدن ابا زید ہور انہوں بیٹھیاں جوں کھونے
 پکڑ لیا آسایاں جلدی اُپر زمین لٹا یا
 جو آوے سو مارن پوندا کوئی نہ مول چھوڑا ندا
 اصل نکھیرا کرے نہ کوئی پیابیر وس مریدا
 کرن روایت کتنا چراوہ اینویں رہے مریدا
 جاں پھر ابا زید ہور اندی ہوش ٹکانے آئی
 صرف اے خربوزیا نوالی خوشبو وچ لیوئی
 جیکر کہیں اگیرے پیکے ہتھ لاندوں یا کھاندوں
 جے کہ طلب اے ہتھینوں چل میں پھر کھواندا
 ذیائے خربوزے کھاؤن رب نہ کھلیا تینوں
 توں ایٹھے آلتاں اندر ہو یوں مست دیوانہ
 ہو ہو شیار بہال عقل توں چھڈا یہ لذت لانی
 جتنک لذت دنیا والی دیوں نہ دیوئی جائے
 شہوت حرص نہ جاؤن ذیبری بار سجنہ ہی راہیں
 ٹورنہ پندہ حقیقت اگلی قصہ نکار اٹھو سے
 جلدی ذکر نہ لیا ڈالا کیوں توں نہیں سناندا
 مصنف کتاب ہدایے فضلوں ختم ہوون تے آئی
 آکھ سناہن جلدی جلدی اس وی سب کہا نی
 جہت ضرورت کھوڑا کھوڑا حال سناندا جاہیں
 مطلب وی گل چھوڑیں ناہیں بن مطلب بولیں
 قصے درد محبت ولے بون مرو سپا سنے
 پابٹھوں ہتھ اوکھی جانی شمالہ رہیں ٹکانے
 بیشک درد محبت والا گر ہووے جس جانی

دیکھ عجب خربوزے پکے کھاؤن تے دل کسریا
 قدرت ریدی چوراو تھے نت پوندا آما کوئی
 کمر رکھی تھکے مالک چور نہ قابو آوے
 ایہو چور قدیمی ساڈا پرکا طنہ ہونے
 چور بنکے قابو کیتا منہ سر مار سو جایا
 ہر کوئی آکھے نارو نارو ایہو چوراہنا ندا
 خواہش نفس مناویں جھڑا اینویں مجرم تھیندا
 اینویں چھٹا گئے ذور دھڑکے دھکے گالیں کوہندے
 آہن لگے دل اپنے نوں کیا ان لذت پائی
 زنجیوں زخم ہویا تن سارا کیا کہہ حالت ہوئی
 خبر نہیں اس کھاؤن بدلے کیا کہہ مرہ اٹھاندوں
 یا پھر اچھیں کچھے ہرگز نام نہ لیئیں تنہا ندا
 اوں کہا جو امر قبولو یاد رکھو نت مینوں
 غفلت دی چڑھیے ستوں لے گئے چور خزانہ
 کوئی دم باقی کر لے حاصل لذت قرب حقانی
 اس دربار الہی اندر داخل نہ کوئی پاوے
 اک میان اندر زمینیاں کدے سماؤن ناہیں
 اس منزل چرہ وڑیاں ہویاں مشکل پھر نکلیوے
 جلدی خاطر حضرت یوسف رب مصر چہ آندا
 ہن تک تدرہ حقیقت اسدی مول نہ لکھی گائی
 پڑھنے والے آکھن ناہیں چھڈ گیا ہتھیاں فلانی
 وانگ غلام رسول مصنف لمی پینکھ نہ پائیں
 لے ہن خزانہ سے دفتر سنھل سنھل پھولیں
 ناگ بریوندے چھڑن اوکھے کرے ٹنگ ہرگانے
 مویش کریں مت اپنے تیرے جاگن درد پرانے
 لکھنے پڑھنے سننے ولے ہو جاؤن سودا نی

روٹی جوڑا سر پڑو لے جاں کوئی روگ نساوے
 اگے زلال جہانندیاں اندر ہووے زخم چماندا
 گج پوکے تان پھٹاں اپرہ وناں زخم بگرنیدی
 ایسے کارن آکھیا تینوں سنبھل سخن الایٹن
 یوں کجہ حالی زینجا والا قننا قدر ضروری
 اکھ پدیرہ جو کجہ تینوں معلم حال تنہاں دا

سجھ بھانڈا رہے نہ ثابت جاں کجہ ٹھوکر کھاوے
 سکر باناں زور عشق دیاں پھر تازہ ہو جاندا
 عشق حکایت درد مند تینوں اینویں چوکل بڑیدی
 تترے ناگ عشق تیاٹن نہ کر زور لگائیں
 یوسف پاس لیا پھر طلبی پاپے قرب حضور ی
 نور حقیقت کہن نہ مومن بہت ہمارے جاندا

شروع کیفیت احوال زینجا رضی اللہ عنہا

اول آنحضرت ہر باطن و دم و دم محمد الہی
 اس بن کئی ہزاراں لاکھاں گذرے شاہ جانی
 دنیا و چہ شاہ زور زلاور گذرے چنگ چنگی
 و عویدار ہوئے لاوارث سے ملکاں زور راجتے
 شاہ ظیموس ہو پاک حاکم اگلے و چہ زمانے
 عہد اپنے و چہ چنگا اس بھی شاہی حکم چلایا
 اہل ولایت تابع اس وے جو سلطان گرامی
 عزت عظمت جنت رب بخشے باہجہ شماراں
 فوجاں لشکر کٹک رسالے حد شمار نہ کوئی
 گھر اسدے اک مٹی آہی سندھ شکل کواری
 سوینی صورت سوینی سیرت صاحب شرم صفائی
 عقل نوکر و چہ کامل اکمل و انتہند سیانی
 حسن جمال حسابوں باہر بخش کیتا رب عالی
 بادشاہاں گھر پیدا ہوئی عالی منصب پایا
 کیا عزت رب بخشے اسنوں کرے صفت زبانی
 صفت مبارک حسن اسدوی ازانہ ہووے بھائی
 کیا جمال تباوے کوئی رگن رگن بدن تنہاں دا

ایتھے اوتھے دوہیں جہانیں و ائم جسدی شاہی
 کر کر راج حکومت شاہیاں اوڑک ہو گئے فانی
 سد پیا جد شاہنشاہ و اکوچ ہوئے سب ڈریے
 اس دنیا چند روزہ ائے کئی بجائے باجے
 کر کر حکم عدالت اس نے چھوڑے ملک خزانے
 مغرب ملک حکومت اسدی وہب روایت لبایا
 گزرتے نواح وے حاکم ساسے ز عوئی کرن غلامی
 تا چوراں پر حکم جلاوے تا بعد از ہزاراں
 عیش آرام رعیت اندر امن آسائش ہوئی
 نام زینجا پیراں مالوں اس نول و وچہ پیاری
 طبع مؤویب باہجہ ضرورت کرے کلام نہ کوئی
 ہر اک صفت اندر لائانی ہر خوبی من بھائی
 اس نول ویکہ ہوئے متحیر جو رہ بہشتاں والی
 یوسف بن یعقوب پنجم جس وی لیکھیں آیا
 چنگیانڈے لالگن پاروں تر کئی زوہیں جانی
 جسوں رب حضوروں بخشے ہر خوبی و ڈیانی
 جبرائیل جیسے بھی اذیوں کرن لحاظ چہاں دا

جیسا ادب رسولان نبیاں فرض اسانوں کرنا
 حرم رسولان ہر مومن دیاں ماواں سدیاں جان
 سوہنی ماں کسیدی ہوئے بھائیوں ووصہ حسابوں
 اگے جنہاں زلیخا والا حسن بیان یسا ندا
 جنہاں اوہنا نمونوں کافر کہیا ناحق طعن رکایا
 اچکل اصل نہ ڈھونڈے کوئی نہ اگ کچھ سنبھالے
 گن گن بدن زلیخا والا میں نہ صفت پکاراں
 نکتہ چینی سخت بیدینی منع خدا رحمانوں
 رب فرمایا عجب نہ ڈھونڈو گلہ نہ کر یو کوئی
 سو حقیقت جدوں زلیخا ست برس اندی ہوئی
 نازاں وچہ پروردہ ہوئی گو دکھڑائی دایاں
 نال سیاندے ہستے کھیڈے خوشیوں من پر چاوسے
 چیز کسے دی تھوڑا نہ اسنوں ہر دم بے پرواہی
 مائی باپ ہوون قمر بانی تک تک جیون نالے
 نالن آپ وچھاوسے رائیں تازی سیج پھلاندی
 نیویں نظر زلیخا ہر دم رہے زبان چو پاتی
 اٹھ ست برس زلیخا جانی مانی نیند پیاری
 سکھی ستیلاں بے خبر نمونوں زردی عشق جگاندا
 ساڑو بجائے جنس خوشیدی جس گھر بھانڈا پالے
 تختوں سٹ فقیر بناکے بادشاہانڈے جائے
 ویسوں کڈھو بادیس لڑاکے وخت گتے سرداراں
 ستیاں اٹھوس بیٹی لڑن عشق پٹ جگایا

ایسا ادب انہا ندیاں حرماں بے ادبی تھیں ڈرنا
 نہیں درست انہانڈے حقہ لفظ بے ادب الاون
 اسدا بدن نہ گنڈا کوئی کرے شرم آدابوں
 ساڈے کولوں مول انہانڈا گلہ نہ کیتا جاندا
 آپے معلوم کر سن جسدن بدلہ رب دکھایا
 جھبڈے کافر آکھن لگدے تھوڑیاں جگر پالوئے
 یک بے ادبی ووجا ہوئے نکتہ چین سزاراں
 جو کوئی غیب کسیدا ڈھونڈے منکرے قرآنوں
 نال قرآن حدیث فقہ دے ایہہ گل ثابت ہوئی
 بعضے آکھن نو برس اندی بیوں خبر نہ کوئی
 بابل دے گھر رہی لڈکی نمونوں نہ ساراں پایاں
 بیخبری بے فکری اندرون تے رات وناوسے
 کھاون پیون پہنن کارن ہر شے وافر آہی
 خدمتکار غلام کینراں ہر دم رہن دوالے
 ستیاں سار نہ ہووے اسنوں خوشیوں لالت واندی
 اپن چیتی ستیاں اکدن دلنوں پھر گئی کاتی
 عشق قصاب جگان کارن آگیا پکڑ کٹاری
 جنوں عشق دکھالی دیوے مول آرام نہ پاندا
 حضرت عشق دیاں ایہہ کاراں ویدے جھگے گالے
 عزت شان نہ باقی چھوٹے جس گھر چھاتی پائے
 اس سوڑے وچہ وڈیاں ہویاں ہوکے تنگ سزاراں
 اکھ پذیر زلیخا تائیں کیوں کر سفنہ آیا

آدن خواب بار اول زلیخا را

سوہتی رات مبارک آہی بھاگ سہاگاں والی
 شب خیزانوں بھی اس رائیں نیند غالب ہوئی

سہٹی نیند ستا ہر کوئی سٹک گئے گھر یا تی
 پاہر وچہ نہ کتا بھونکے چور نہ جاگے کوئی

کل امیر فقیر خوشی تھیں لگے مذاہل ٹکانے
نال آرام زینجا بی بی بیج اُتے سر دھریا
آن ویکھایا حضرت یوسف جلوہ خوش رخساروں
اچن چیتی حاضر ہوئی صورت چند بدری
چندوں سوہنا حسن بھندا چنداں روپ سوایا
ویکھ جمال زینجا تائیں بھڑک اٹھی اگ سینے
کرے قیاس زینجا بی بی دل وچہ حیرت ہوئی
خبر نہیں ایہہ خود پیدا نش یا ہے ملک نورانی
تک تک بی بی پیغمبروں جدوں دھیان لگاوے
کیا اوہ خواب زینجا تائیں خالق پاک دکھائی
باہجہ زینجا ہور کسے نوں جے ایہہ خوب دسیندا
کساری طاقت ثابت رہندا ویکھ بجلی نوری
اک لکھ چوئی ہزار پیغمبر رب کریم او پایا
جبرائیل جبرہاں جد کہ پیادے میں چلاں گیرے
اوہ جلوے جو پاک نبی نوں بخشے خالق بالائی
پاک جمال دے ویکھن کارن جیکہ ہر کوئی ہوندا
رب علیہ حکیم سمجھے کم حکمت نال کریندا
جتنی دولت غنی بجاون جیکہ مفلس پاؤن
جو کچھ رنگ زینجا تائیں رب اس رات دیکھایا
خوشیاں نال زینجا بی بی ڈٹھا سفنہ عالی
سوہنی صورت واسے کیتا دل سے چہ لکناں
وچہ تعجب رہی زینجا بے خود یوں مستانی
کیتا قصد زینجا جسم چھنے کارن حالا

طیبر سے گھر چور عشق دا ور گیا زور دھگانے
رسمس اکھیاں جڑیاں دونوں نیندر غلبہ کریا
خوابے وچہ زینجا تائیں مار گیا دیداروں
ویکھ زینجا صدقے ہو گئی جہات بجن دلبروی
نور الہی دا آکینہ سفنہ نظری کر یا یا
کر گئے گھاہ کیلجے اندر سوہنے نین نگینے
ایسا سوہنا دنیا اندر آدم زاد نہ کوئی
خادم جاہن اسدے اگے چن سورج آسمانی
پارے وانگوں عشق سچا لوں لوں ہمسدا جاوے
جیونکر ساعت لیل قدر دی سفنہ اندر آئی
بھل نہ سکدا تاب حسندی موت پیالہ پیندا
ہر کوئی ہوندا نہیں پذیرا لائق قرب حضور
سرور باہجہ نہ مول کسے نوں اپر عرش بلایا
قسم خدا دی یا ہی اللہ ستر جاون پر میرے
کوہ انہاندے ویکھن لائق خاکی نوری ناری
موسمی کیوں کوہ طور دواسے دھائی گھسلیں روندا
طاقت موجب ہر بندے نوں نعمت تپے ویندا
خوشیوں ہو بہوش و چارے ویکھیاں مر جاون
ساری دنیا وچہ کسے نوں کہیں نہ نظری آیا
دم بدم ویکھ تصدق ہوندی قدرت قادر والی
لیکھ چھریاں عشق قضائی تن تن وچہ مماناں
نام نشان نہ کچھنا بلینا نہ کوئی گل نہ بانی
مکھو چھپا کر غائب ہو گیا بانکیاں نیشاں وال

بیدار شدن زینجا از خواب

مکھ ویکھا کر اچن چیتی پا گئے یار جدا یاں

روزانے نین زینجا اٹھی چھم چھم ہنچوں آیاں

پھر نظر چوہیں طرفیں دس محل اُجاڑاں
 نہ اوہ دس نین رنگیے سوہنیاں نازاں والے
 نہ اوہ رنگ نہ وقت خوشی دا نہ اوہ موج حسندی
 کتول ڈھونڈاں کس محضیں پچھاں کر دی زار لپکاراں
 سول سرماندی سول پواندی سولیں چلیں جاندی
 تینیں نیند آرام نہ جسے صبر قراروں خالی
 طاقت گئی پراناں وجوں دم گھٹ دی جاھے
 پٹ پٹ سٹے وال سریدے رووے کھت دوہایاں
 لے رہا اوہ چان میرا بن کیوں دسدا ناہیں
 بال مواتا اپن چیتی لاگیا جگر و چالے
 ایسے حال زلیخا بی بی آمین بھر بھر رووے
 کرن پیار تمام کینزاں پچھدی مانوں پیاری
 بھج بھج نئے مول نہ دے نہ کوئی سخن الاوے
 نال جنہاں دل کھپدی آہی سنگ سہیلیاں والے
 نہ کوئی سخن زبان زلیخا زور روون تے پایا
 دھوپ دہو کھاوون پھل سنگھاوون مشک غلچہ چکر کاوون
 کر تھکے سب جنت منتر اثر نہ ہووے رانی
 کہہ کر پیار بولاون سیاں ماتاں خوشی سناوون
 اوہ بن ایہہ چم چم رووے بات نہ دے کائی
 ترے لین ہساوون کارن سیاں بہت پیاروں
 راتوں رات زلیخا مٹھی دل دارخت لٹایا
 کل ہسدی اچ رونہی پھر دی کل موجی آج روگی
 نال خوشی دے شتی آہی کر دی ناز سزاراں
 چاروں طرف غماندیاں دھاڑاں چک تلواراں آیاں
 خبر نہیں اوہ کتھوں آیا راتیں سینے والا
 خبر نہیں اندہ چپیل کے پینوں نس گیا گس دہرتی

سجیوں کھپیوں کھاوون آیاں درد غماندیاں دھاڑاں
 نہ اوہ زلفاں جاو بھریاں ولس جنہاندے کالے
 اکھیاں اگوں اوہلے ہو گئی صورت یار سجن دی
 کوئی نہیں محرم حال تھی دا کون لوے من ساراں
 سولان وانگوں رڑ کے تن و پونازک پیچ پھلاندی
 ظالم برہوں پھوک النہ تن تن آتش بالی
 کملیاں وانگ چو فیروں تیکے کس نوں حال سناھے
 کون بلاوے دلبر سوہنیاں جس میرے تن لایاں
 دو تن گھڑیاں موج دکھا کے ہو گیا چھائیں ماہیں
 سٹری رہساں کہ تک سہساں تیر جدا یا تو الے
 نہ اوہ صورت نظری آوے نہ استھیں پیپ ہوے
 دس دھیا کی بنی تیرے سر میں صدقے میں داری
 دایاں مایاں سب جڑ آیاں اٹھ اٹھ لین کلاوے
 آن بولاون تے و لچا وں صدقے جان دو والے
 سبھناں جاتا سفنے اندر اس نوں کسے ڈرایا
 تلیاں نلن سرنوں گھٹن کئی تعویذ پلا وون
 کیا جانن جو نانگ عشق و اکیس نہ مندا کائی
 مت کوئی گل کرے زلیخا ناز نیاز دکھاوون
 کہن رہا کیا اس دے تائیں خواب ڈراوین آئی
 اوہ کہہ سن روں جنہاں توں پیش پیاسر کاروں
 ساری عمر ایا کر لسی چور اچھیا آیا
 رونق دل دی لے گیا یوسف رہ گئی سولان جوگی
 بد اٹھی تانہ اوہ خوشیاں نہ اوہ موج بہاراں
 دلوں نارن پلک نہ ٹھہرن آہاں کر کے دیایاں
 بے خبراں انجاناں تائیں راتیں کوہنے والا
 شالہ دشمن نال نہ ورتے جو میرے سرور تھی

کھتوں کھلی تکیندی آبی بینوں رات غماندی
 میں جاتا رب ساون آندا رحمت جھڑیاں لاسی
 فضل امید آبی تن میرے وردتی سخت مہاری
 تیندر بکھ آرم نہ زہیا ہوشاں عشق اڑیاں
 ماس نہ رہیا جھے اُتے بڈیاں ہویاں خالی
 جیوں جیوں صورت سفنے والی یاد پوسے اس تائیں
 ورواں ماری او گنہاری حال سناواں کینوں
 سارا سال زینجا بی بی ایسے طور لنگھا یا
 واہ سبحان اللہ جو رب دل آس امید لگاوے

ہائے رہا ایہہ رات اجو کی نچ اکھین میں لاندی
 رہیں سی خبر جو جاندی واری گڑا و سانی جاسی
 باغ بہشت و کھا کے مینوں دے گیا ووزخ ناری
 راتیں سویں نہ دنیں پٹھے ہو گئی وانگ سوویاں
 ہوندی پرمی پذیرا فقیرا مزین فراقاں والی
 آن رہا اوہ وقت کداہیں وطمہ کمرے دعا میں
 میل پیارا میل پیارا میل پیارا مینوں
 سنیاں رب فریاداں اس دیاں پھل و پلا آیا
 رب رحیم کریم انہاندی فضلوں آس پور چارے

خوابِ روم

رور و جدوں زینجا بی بی مدت سال گذاری
 روندی روندی لوں تقدیروں جھا جھامری آئی
 اوہ صورت اوہا سیرت اوہا ناز اوہا میں
 اوہا زلفاں بیچاں والیاں جگر جنہاں کڈھ کھڑیاں
 اوہا لعل لبیاں یا قوتی خون جنہاں نے پیتا
 اوہا نور بھرے رخسارے آئے سہدے سہدے
 اوہا قد سرور و سگواں آیا ناز کریندا
 اوہا راتیں گھٹے والا آیا چور لٹیرا
 سال کچھوں پھراوہا صورت سفنے حاضر ہونی
 ویکھ بچھان زینجا بی بی راحت فرحت پائی
 پکڑے قدم زینجا جلدی متکے سٹرنس جاوے
 اسے محبوب فراق تیرے وچہ تڑن تڑن میں ہونی
 توں ایہ رنگ و کھا کے مینوں سٹراس و لیں نہ آیا
 میں سٹرسٹرو پچہ شمادی آتش اپنی جان جلائی
 تینوں دن دن جوہن تازو وار اوہانت تیری

پھر یک راتیں اوہو سفنے و مٹھس دو جیواری
 جڑ گئے نین پیارے جانی پھر آ شکل اوکھائی
 اوہا شکل مبارک ساری سرے پیراں تائیں
 اوہا تاج سر صبح سرے تھلاں موتیاں جڑ یا یا
 اوہا پلکاں تیر جنہاں تے چھیک جگر وچہ کیتا
 اوہا نین سپاہی بانگے آئے تیتھاں کسدے
 جس و عشق زینجا تائیں راتیں سوین نہ ویندا
 سارا سال رہی کر لاندی مول نہ پالیس پھیرا
 کھاوون پیوں جسارے باہجوں یاد نہ رہ گیا کوئی
 مدت بعد کھڑاتی ہوئی دولت رب لبھائی
 ورنہ کہانی جو کچھ وانی رورہ حال سناوے
 صدقے جاواں حال میرے دی تینوں خبر نہ کوئی
 میں بہر دم وچہ یا و تیری دے رورہ حال و نجایا
 تن کوئے بڈ پوسے ہوئے تدرہ پورہ نہ کافی
 رورہ وچہ قضیاں تیریاں جان گئی کھپ میری

جس دن دے تدم میرے تائیں اپنے نین دکھائے
بھل گئی نیندر اکھیاں تائیں کیونکر سونایاں آہنیاں
دایاں مایاں گھول گھمایاں جس دن ڈھٹھائیتوں
چنگی خبر یوں توں میری بے نر ساسلطاناں
راتیں آویں راتیں جاویں موج دکھاویں پلیدی
کڑھ ارمان ولیدے سارے سخت زلیخا رولی
کیا کجھ نام مبارک تیرا وسیں رکت لکانے
تاں پھر حضرت یوسف کہیا سن کہ اس دی ندری
جے کر عشق محبت تیرا نہ ہوندا کجھ مینوں
جیکہ شمع نہ سٹر کے پہلوں اپنا آپ جلاوے
اول عشق شمع نوں ہوندا کرے پتنگ دیوانے
بیشک معشوقاں وچہ پہلوں کر دے عشق لکانا
ایہو بات زلیخا تائیں یوسف نے فرمائی
ایر صدقوں ہار نہ جائیں رکھیں انگ پکیرا
لاج نہ لائیں عشق تائیں دکھ سبے سر چائیں
توڑ نبھائیں توڑ نبھائیں پورا عشق کسائیں
سمجھیں عشق امانت ساڈا ہوری نال نہ لائیں
ڈریں نہ جگدی شہرت کولوں دوتیاں خوف نہکھائیں
یاور رکھیں ایہہ بات اساڈی لایانادی لچ پالیں
ایہہ اشارہ رب فرماوے خبر قرآنوں آوے
اے بندے کر صبر توکل آس رکھیں جو میری
توں غیروں جد پھڑیں کنارہ در میرے پر آویں
توں ساڈی جدہ کریں محبت اسیں بھی تیری کرسیاں
فاز کسرونی اذکر کہو جے یاد کریں مینوں
توں ڈھونڈیں میں بچھاں مینوں جدہ سدریں تدم پاویں
آپ پھریں توں نساہ ایقہیں میں نہیں نساہ اتیں قہیں

سٹر جاوون ایہہ نین میرے جے میں ارج توڑی لائے
بے آرامی تے بے چینی تن تن چھریاں واسیاں
ساریاں سیاں و سر گیاں یاد نہ رہیاں مینوں
کوہ سٹ جاویں پھیر نہ آویں تیرا تجب برائیاں
ساعت لاویں پھرنس جاویں رہاں کچھ ہتھ ملدی
اے محبوبا دل اپنے دی توں بھی دس کھاں کوئی
دے کجھ پتہ نشانی اپنی سدا جوانی مانے
میں بھی عشق تیرے دکھٹھا آیا دوجی واری
توں کہہ متھے عاشق ہوندی میں کہہ ملد اتیتوں
کہہ پروانہ عاشق ہووے کہہ اوہ جان و نجانے
سپو اپنا آپ جلاوے پھر جلاوے پروانے
پچھوں عاشق دے تن لگدی روزنہ پھرے نماں
توں عاشق میں طالب تیرا فرق نہ اس وچہ کافی
ثابت رہیں تے شہوہ پاسیں توں میری میں تیر
دیکھ ایذا نہیں درد بلائیں ہرگز نس نہ جائیں
چیتا کریں نہ اوہ وچالے سٹ پریت گواہیں
جے غیزاں ول نظر کر لسیں پاسیں انت سترائیں
سالوں دلوں بھلائیں ناہیں دیسی رب جزائیں
ہکو شوق اساڈا رکھیں پخیر پریت نہ بھالیں
خالص حب سو ساڈی رکھے انت اسانوں پائے
عسروں تیر کراں میں تینوں حاجت دیواں تیری
میں کیوں تیرا کہیا نہ مناں جو منگیں سو پاویں
بدلہ اجر محبت والا جنت تحفہ دھرساں
اپنے فضل کرم قہیں میں بھی یاد کر لسیاں تینوں
میں نیڑے نہیں دور تیرے قہیں جیتوں دور نہ جاویں
کہہ قرار کالی دا اوڑک غافل ہو کیوں میں قہیں

حمت میری دور نہ اس محقق جو میرے در آئے
 کریں وفانہ ہاریں قویوں انت ایہو فرماوے
 ہو گیا یار اکھیں تھیں اولے اگھڑی نیند سپاری
 رقت دمانا یار سدہانا سول کیجے دھانا
 اندر آوے باہر جاوے بھجے وانگ سودایاں
 خاک آلود کیتا سب جستہ بول پاس مروڑے
 کہہ کر یاد رتو کا ویلا آہیں بھر بھر روندی
 ستیاں بختاں برے نصیبیاں آ کر کھیرا پایا
 ہائے اوہ وقت جو دلبر مینوں آملیا وچہ خواہیں
 نسل ستیاں میں تترتی تائیں در و غماندیاں سگلاں
 بھلے نصیب جے ہیندہ سے میرے کہ چاند کچھ کاری
 روندی نون پھر آن روایا چنگی کیتی یاراں
 بانہہ اولارے نعرے مارے ساندی پہلی ہوئی
 دیکھ احوال غلام کنیزاں ہور جو وایاں مایاں
 کی ہو گیا زلیخا تینوں سبیاں عرض گزارن
 سنے نہ گل کسے دی ہرگز نہ کچھ اس نون بھانے
 ٹھنڈیاں چیزاں گھول پلاون بھڑکے اگ زیادہ
 سنے پڑیاں سنے گھوٹے کاہڑے دیون شربت پھکیاں
 کئی لطیب کتاباں چاکے کراں کس کس آون
 جسوں مرض عشق دی ہووے نفع نہ کرن دوا یاں
 حالو حال زلیخا کو کے روگ نہ جانے کوئی
 بھج بھج نکلے باہر گھر تھیں برہوں نشہ چڑھایا
 کر رفتاں ماں پو بھائی اندر پکڑ دیا وون
 عشق نہ مہتر مزل کیدا منت مت نہ جانے
 اوڑک عشق زلیخا تائیں اپنے رچھ وکھائے
 ہو گئی قید زنجیراں اندر رہی نہ بلن جوگی

سنو بیان زلیخا تائیں جیوں دلبر فرماوے
 ایہہ گل کر کے سوہنی صورت اپنا آپ چھپاوے
 نہ کچھ آوے نہ کچھ جاوے رووے درداں ماری
 وڈھ وڈھ کھاوے پلنگ سر ہاتا جا گیا زخم پھرانا
 اگے نالوں دون سوایاں پٹراں عشق جگایاں
 کپڑے پاڑ لیراں کیتے ہار سنگار تر وڑے
 کردی نہ اٹھدی محشر تائیں نیند جے ووسی ہونادی
 آپ ستے تے نیند میری مینوں پٹ جگایا
 پڑھ پڑھ روساں محشر تائیں غم دیاں بھول کتاباں
 ٹر گیا یار دیکھالی دے کے راج نہ کیتیاں گلاں
 اٹھی میریاں زخماں اتے نس گیا مار کٹاری
 اٹھ اٹھ نئے باہر گھر محقق کردی زار پکاراں
 عشق وچہ جاوے تے فرماوے میں موئی میں موئی
 کرن پیار لگاون چھاتی جبرت اندر آیاں
 ہوش سنبھال نہ ہو دیوانی ما پو خوشی پکارن
 پھڑ پھڑاں ٹر جان سیانے کچھ سہوہ و مت نہ آوے
 کر کر حیلے آکھن اوڑک رب دا جوہیں ارادہ
 دائرہ اثر نہ کر دے اس نون خلتاں بھج بھج ٹھکیاں
 جدوں زلیخا دی بانہہ دیکھن سب وار و بھلاون
 اوہ کیا جانن پذیر جنہاں نہیں آندہ مایاں
 گل لطیب سیانیاں کدیوں کچھ تاہیر نہ ہوئی
 ما پیا نانا کچھ خوف نہ رہیا ننگ ناموس گویا
 لڑے لڑے اڑے اڑے پرے متیں دے بھاون
 جس گھر جاوے شور مچاوے پوند اگل دھگانے
 پیراں دیوچہ باب پیارے سنگل سخت مرانے
 دس پذیرا کپڑا عاشق جس نے تہید نہ بھوگی

پہلی پوڑی ایہو عشق ہی قبول پیٹ لگاوے
 راتیں دیہاں نہ بھیراں اندر کر کر دین پکارے
 نام میرا سو رائیں ہو یا دل میں خبراں گیاں
 جے ہن رب ملاوے تینوں روگ سناواں ساہے
 جیکر دس تیرے وا دلبر پتہ ٹکاناں پاواں
 راتیں آون والیا ماہیا جے لگے وسس میرا
 دیکھ تھی دا جاں آوارہ مہر پوڑے دل تیرے
 ہر کوئی راتیں فارغ ہو کے مانے نیند پیاری
 ہر روز کاری محنت والا دن لوں کسب کریندا
 عشقے نال و پار جہنا نالہ رب کریم بنا یا
 عشق آرام نہ جوڑ قدیموں جدی دیر تنہا ندا
 بے امنی و چہ رہی زلیخا سال برابر روندی
 سال بچھوں رب کرم کمایا گھڑی مبارک آئی

قید کر اوے بچہ بہا وے وخت قضیے پاوے
 لے اور دلبر عشق تیرے نے سانوں سنگل مارے
 میں زردی دیاں زرداں پاروں گھر گھر دھان پیاں
 لے گل نال ہلاں جدہ تینوں ہن غموں چھٹکا لے
 اکھیں قدم بناواں تاں بھی کول تیرے میں آواں
 گھت صندوق رکھاں میں تینوں نام نہ کڈ ہاں تیرا
 نام خداوے بوہر شتابی آکڑھ سندگی میرے
 ایہہ دن رات کہ نیدی زاری درد قضیاں ماری
 عیش آرام گزارے راتیں سکھ وی نیند نہ سوندا
 راتیں دیہاں انہا ندے تائیں کرے آرام نہ آیا
 جیوں کہ اہل شرک دے نیرے مول ایمان نہ آیا
 راتیں آلسو کرے اکٹھے دن نوں بیٹھ پروندی
 پیجی واری دلبر سوئے پھر آشعل دکھائی

خواب سوم

کو کہیاں دیاں کوکاں سنیاں وچہ زرگاہ ربانی
 تابینے نوں اکھیں بنیاں ویدھے بیہاراں
 کالی رات آفات و چالے چھات گھتی روشنیاں
 سچ آکھن ہر زجرت پچھے رحمت رب ویکھالے
 نت نہ خورشیاں نت نہ نمیاں نت نہ وصل جہاں
 نت نہ موج رہے دریاویں نت نہ ہوزن خالی
 نت نہ کال و بال جہانی نت نہیں ارزانی
 نت نہ صحت بدن سلامت نت نہ دکھ بیماری
 نت نہ تنگی ویکھے کوئی نت کشاکش نائیں
 نت نہ خشکی نت نہ رور انت نہ ساون جھڑپاں
 نت نہ عاشق درد جہاویں ویکھن غم دے ہاھے

چارے کھیت اتے رب بھجیا رحمت والا پانی
 جس بن جان فدا ہو چلی لین دگا اورہ ساراں
 مدت رہی اڈیک جہناں دی اورہ گھڑپاں مڑ آیاں
 وصلوں یاد انہا نونوں کردا جہناں وچھوڑے جلے
 نت نہ سجن ہون اکٹھے نت نہیں تنہا یاں
 نت بہار نہ باغاں الی نت نہ بولن مالی
 نت نہ زور نہ نت مکروری نت نہ حسن جوانی
 نت نہ عزت نت نہ ذلت نت نہ عیش خواری
 نت نہ باسے نت نہ روتے نت نہ آہیں ڈھاپیں
 نت نہ دلبر ناز دیکھاون نت نہ لاون اڑیاں
 جاں رب سچا مہر ہے آوے گھر وچہ یار ملاوے

کچھ دن دروزوں علی خدایا یار جمال دیکھا یا
 جس سے وہ چہ زلیخا آپہ کریم کیتا رب والی
 اس راتیں کچھ رونندیاں رونندیاں نہیں مبارک آئی
 اپن جیتی فضل رہے محضیں جا گیا بخت ستارا
 لکھیا حمد آوارہ منہ بھیں آرونہ رہ گیا کوئی
 دیکھ زلیخا صدقے ہوئی سگواں دلبر جانی
 اکس نظر سے دلبر والے سارے روگ گوائے
 شربت وصالوں رب رجایاں دو اکھیاں ترہایاں
 ساعت رہی پھر جاسی جیوں گزری دو وادی
 بیخوردیوں مستانی ہو کے عرضاں بول سنادے

جوں زلیخا نون وچہ تو ابے دلبر رب ملایا
 کیا یک رات مبارک آپہ رحمت برکت والی
 درد فرازون رو رو بی بی سخت مصیبت پائی
 جد اکھانی درد رنجانی اکھ لگی پلکارا
 او با صورت دلبر والی سفنے حاضر ہوئی
 شکل نوزانی چند آسانی شکل اوٹا لا ثانی
 جتنے درد زلیخا بی بی سال تمامی پاسے
 درد جاہیاں چھوڑ صد پایاں رات خوشیاں پایاں
 پہ اسانوں ایہ خبر نہ کہنی سفنے یا بیداری
 ہو ہو محو ہو گے وچہ قدام نشہ نہ جہریا جاوے

منزل

دیدار تیرا میرے لئے عین شفا ہے
 تو زندگی ہے میری مجھے قسم خدا ہے
 مرہم ہے سرے زخم کی اور دل کی دوا ہے
 میں ظلمت تاریک ہوں تو دل کی دوا ہے
 میں سائل بود العطش ہوں تو بحرِ سخا ہے
 لالی نہ شفق کی ہے نہ یہ رنگِ جنا ہے
 یہ نانگنی خمسا رہے یا تیر قضا ہے
 مدت سے میرا اس سے جگر کانپ رہا ہے
 کیا اذن قتل عام انہیں تم نے دیا ہے
 کیا ہم نے کبھی ان کا کوئی جرم کیا ہے
 انعام تیرے عشق کا نہ بخیر بسا ہے
 جنبش میں زمیں رہتی ہے گردش میں سما ہے

مسا جن تیری صورت پہ دل و جان قدا ہے
 سر جاتی ہوں فرقت سے اگر کچھ کونہ دیکھوں
 گفتار پر اسرار تیرے لعل لبوں کی
 تو روشنی ہے خاص میرے جان و جگر کی
 کر دیکھے لبالب مجھے اک جام وصل کا
 کیا رنگ لگایا ہے تیری لعل لبوں نے
 لہراتی ہے چہرہ پہ تیرے زلف جو آسودا
 بچو اے مجھے فتنہ سے اس زلف سیاہ کے
 یوں جنگ مچاتی ہیں تیری چشمیں دو قاتل
 مقتولوں کو کیوں مارتی ہیں پوچھو تو ان سے
 بس تیری محبت سے بلا فیض یہ مجھ کو
 یہ وہ ہے پذیر عشق کہ تحریک سے جس کی

دیکھدیاں اکٹھ قد میں لگی دامن نون ہمتہ یا یا
 اے محبوب محبت تیری مینوں جیوں نہ دیناری

جاوں زلیخا نون وچہ سفنے دلبر نظری آیا
 مدت نس جاوے پھر نہ آوے سو سو شہزادہ کربندی

جلد توں آویں مار مکاویں روگ لوہی تن لاویں
صبر قرار پیار تیرے نے اس دن دے کھوہ لیتے
نین تساڑے نین اساڑے دوہاں فتنہ پایا
بخش زبیرت نین تساڑے اپنا آپ چھپاؤن
سال چھچھے مرطسکریاں سکریاں مینے رب تسانوں
نہ کچھ دسیں تے بھج نسیں بے خبری سٹ بلنوں
اے دلبر کیوں دل اپنے دایصیت نہ مول بتاویں
دو واری تده نال تہی دے اگے دغا کمایا
جیکرہن بھی اگے وانگوں کرنا دھساڑا ماڑا
کون کوئی تو کپڑے ملکوں آویں کر کسیندا
ہیں توں ہو نہ فرشتہ کوئی کتھے واسا تیرا
قسم ربیدی قسم ربیدی قسم ربیدی تینوں
یا پھر اپنی ہتھیں بلنوں دے ونج نہ ہر پیالہ
حکم بے تقصیر بولیا یوسف سن بی بی دی زاری
اندہ مصر حکومت میری نام عزیز سداواں
یوسف نام نہ دسیں اپنا ہاں پیغمبر زادہ
دسیں نام عزیز مصر داموجب حکم غفاری
جسٹوں شہر مصر دے اندہ حاکم کرے الہی
تاہیں حضرت یوسف اپنا نام عزیز بتایا
ہیں ہاں حاکم شہر مصر دا کہیا زلیخا تائیں
مساں اسپں مصر وچہ تینوں یوسف نے فرمایا
رکھیں یاد محبت ساڑی آویں مصر ضروری
جیتوں دغا دے ساڑے اپر پورا عمل کما سیں
جدہ ایہہ باتاں حضرت یوسف کہیاں زلیخا تائیں
مرض گئی رب صحت بخشی بدلہ بانیک نہ مانہ
اگے اتنی خبر نہ اس نوں کس تچھے میں مونی

اگے ہون اچھے دکھ دے پور انوں دے جاویں
جس دن دے میں نال تساڑے نین مقابل کیتے
جس دن دے ایہہ ساہویں ہوئے پھر آرام نہ آیا
نین اساڑے رہن تکیندے رور و سال لنگوہاؤن
آس لگی ہن پتہ نشانی دے جاسن کچھ سنانوں
رہاں بلانہ تے تے کر لاندی ترس نہ آوے تینوں
رہاں کچھ پیاری مہمت پھر تندی جلد آویں چھل جاویں
خبر نہیں ہن سچی زاری کس کارے تے آیا
نام خدا دے دس جا اپنا پتہ نشانی سارا
میں تہی نوں دیکھ اکلپان مار فناہ کریندا
وچہ آسمان مکان تساڑا یا جنت وچہ ڈیرا
اپنا وطن مکان پیارا ہن دس جائیں بلنوں
اس جیون دی لوڑ نہ کوئی بہتر مرگ نوالہ
ہیں ہاں بندہ تیرے ویرگانہ لوزی نہ ناری
ایہہ کچھ پتہ نشانی میری تینوں آکھ سناواں
نہیں سی اچھے تولد ہو یا اورہ مقبول خدا وا
وچہ تقدیر مصر دے اس نومی ملنی ہی سرداری
نام عزیز بتاؤن اسدا رسم قدیمیوں آہی
وچہ تقدیر انزل دی اسنوں رب عزیز بنایا
جیتوں شوق اساڑا رکھیں جھات مصر وچہ پائیں
روزہ انزل دے تیرا میرا رب پونہ بنا یا
انشاء اللہ خالق تیری آس کر لسی پوری
تاں توں مصلح ہو سیں نہیں تاں کہیں سزا نہ پاسیں
خوشیوں کھل گئی نیند پیاری فضل کیتا رب سائیں
روندگی سستی ہسدی اٹھی کر دی لکھ شکرانہ
ہن اس اپنا آپ جتایا خبر تمنا می ہوئی

دے گيا تے نشان تمامی وعده کیتس نالے

بیشک سچ پندیر فقیرا وعده نبیاں والے

مقولہ مصنف

پاک زبانوں ختم رسولان وعده سچ فرمایا
جس نے میری تابع ہو کے امر تمام قبولے
مختر کتب کتب خوف الہوں جس دن نبی زبانے
نفسی نفسی کرین آوازے ڈر دے خوف جباروں
میں اس دن بھی امت کارن عرضاں بول سناواں
اپنی بہتیں کھولاں اسدن قفل بہشتا نوالے
مطر مطر ایہو نبی پیارا خوش فرمان سناوے
بن مسعود اصحاب نبی وا کرے روایت بھائی
کتنایاں ہو ر لکیراں چھوٹیاں کھچیا اس دوالے
پھر پڑھی ایہ آیت حضرت ایہو رستہ میرا
فاتبعوہ اس رستے دی کر یو تابع اری
پھر چھوٹیاں لیکان دیوں حضرت نظر مبارک پائی
ایہ او جھڑ رستے طرف انہاندی ہرگز تسان نہ جانا
طرف جنم کھچ لے جاون او جھڑ راہ نکارے
حضرت کہیا رستہ میرا تو بہشتیں جاندا
اپنیاں تا بعد اراں کارن کہے رسول زبانان
ہو روایت عجب اسانوں نظر کتابوں آئی
کر کے قید تمامی کافر حضرت بھہ لیاندے
سہی اک چھوٹا لڑکا اسدا جدا ہو یا اوہ بھائی
نور اکھیں دا غائب ہو یا روزے درداں ماری
چاندی پھرے بیگانے لڑکے درد محبت پاروں
پھر بھی صبر نہ آوے اسنوں رو رو نہیر چلاوے
حضرت کہیا جیکر اسنوں بیٹا رب دکھالے

میں بخشا ساں اسد تیا نہیں جو میرے ول آیا
دورخ و چہ میں اسد تیا نہیں جان نہ ویساں مولے
ابراہیم تے عیسا موسیٰ راون کھلے نما نے
امت یاد نہ رہے کسینوں دستت بہیت پاروں
کراں شفاعت امت اپنی مولا کھیں بخشاواں
میریاں تا بعد اراں تائیں کیوں رب دورخ ڈالے
جس نے جنت جاتا ہووے مگر اسڈے آوے
بکدن پاک رسول اسانوں کھچ لکیر کھائی
پھر وڈی لیک اُتے سچو کھیا سرور دو جگوالے
لڈا صراطی مستقیم ایہو راہ اکیبدا
کدیں نہ بھاسو کدیں نہ بھاسو ہرگز عمران ساری
ایہ سب راہ بھلاون والے کہیا نبی خدائی
بھلی پاون تے مٹھڑ کاون رستہ خاص ربانا
سڑک محمادی کولوں نسن دور خدے و بھلے
جو کوئی میرے رستے چلدا اوڑک جنت پاندا
روز قیامت پار لنگھاساں ہنساں آپ مہانا
قوم کفاراں اُپر اک دن فتح نبی نے پائی
بند یوان ہو کے اک عورت آئی وچہ انہاندے
درد فراق پتر دے اندر عورت کھل آئی
وڑوہ تھنا نوچہ کٹھرے نائیں وگ وگ ہوندا جاری
شیر چنگھاوے تے گل لاوے جھے لاوے پیاروں
دیکھ حوالہ لوک تمامی حیرت دے وچہ آکے
وڈت غصے دے اک وچہ اسنوں ڈالے بانہ ڈالے

جسے سو غصہ آدے اس نون ایسہ گل کرسی نہیں
کیوں دوزخ وچہ اسدے تائیں ڈالے خالق باری
تے جسدا نبی چھوڑا واپس ہووے اوہ کیوں دوزخ جاوے
دوہاں جہاناں اندر اس دی رب محبت کردا
جہناں طریقہ پیغمبر دا رکھیا سرویاں تائیں
دوہاں جہاناں وچہ مکالے بے فریانی والے
امت کارن سرور عالم دیندا کوہی مثالاں

سنگر حکم کہیا اصحاباں خدمت وچہ نداہیں
تاں حضرت کہیا امت میری رہنوں بہت پیاری
واہ سبحان اللہ رب جس نون آپ پیار کماوے
جس مومن نون دلوں بجانوں پیار نبی سروردا
دوزخ بجاہ حرام تنہاں تے کیتی خالق سائیں
تا بعد از نبی دے جو صوں بھر بھر پین پیالے
سن مومن میں تیرے تائیں ہووے بیان دسالاں

ذکر شفقت سرور کائنات صلی اللہ علیہ وآلہ واصحابہ وسلم بر امت

نال حفاظت مال چراوے بہت محبت ہوئی
جتوں مال روانہ ہووے رکھ دا نظر او دائیں
دول جڑہ بیگانی کولوں موڑے دور ہٹاوے
اپنا چھپڑو پیارا مینوں پاک نبی فرمایا
جتوں رکھ ہووے سرکاری اتوں جان نہ دیندا
میں کیوں رکھ ربانی ولوں اپنا مال نہ موڑاں
کھلا تکینا اسدے کارن دوزخ ہسٹری خانہ
جے امت آپ دھکانے پھاسے زور میرا کچھ نہیں
ایسا سوہنا چھپڑو جس نے بخشیا امت تائیں
امت دے بخشاون اندر فرق نہ رکھیا کائی
صلی اللہ علیہ وسلم میں صدقے مکھ واری
امت کارن پاک نبی نون ہوندی بے آرمی
اوگنہاراں کارن حضرت کردے کھلے دغا نہیں
پھر بھی سون نہ امت کارن ایسی امت پیاری
جے لایاں تاں ایہو دغا پیاں بخشیں امت سیلاں
اوگنہاری امت میری فضیلتوں کرسیں نبی پیرا

پکدن حضرت جنگل اندر چھپڑو ڈھٹا کوئی
حضرت کہیا مال اپنے دی کیا الفت استائیں
لیسے ماندے ڈنگرا اپنے نال پیار چراوے
مینوں بھی رب امت کارن چھپڑو خاص بنایا
ہر چھپڑو بے خطرے پاسے اپنا مال چھپڑو سندا
شکر حرام بھی رکھ ربانی جس وچہ خوف کروڑاں
جو کو رکھ ربانی اندر وڑیا ہو دیوانہ
میں ولوں ہسٹری خانے ولوں موڑاں امت تائیں
لکھ لکھ شکر خداوند تائیں دمام حمد ثناہیں
ہر دم اسان غریباں کارن چاہی جاں بھلیائی
ہر حالت وچہ کیتی جس نے امت دی غم خواری
راتیں جس دم وچہ آرام دے سوندی خلق تھامی
کرے آرام تمامی خلقت مشرق مغرب تائیں
کھلیاں کھلیاں قدم مبارک سچن نبی نزاری
ساری رات حیاتی اندر کدے نہ اکھیں لایاں
اٹھارے بہندے رڈے پھر دے ہر دم ایہو چھپڑا

ایک اصحابی کرے روایت سرورِ جادوں سے ہونا
 لبان مبارک بن دونوں جادہ سامی وجہ لاپسے
 بخش خدایا بخش خدایا عاجز امت میر سی !
 کیسی شفقت امت کارن حضرت دے دل ہوئی
 باہجہ پیار نبی دے مومن مشکل پارہ او تارا
 یارب بخش پذیر بندے نون حب نبی سروردی
 جتنا قدر پیار نبی دا امت کارن آیا
 جے میں روز قیامت تائیں ایسہ ذکر سنائیں
 بن میں ہو سناواں تینوں شفقت پیغمبری
 بکدن پاک نبی دے تائیں نیند مبارک آئی
 جبرائیل خاددی طرفوں تروت پیغام لبیا یا
 ایٹے بھارہ سریتے چاکے کرنی نیند پیاری
 ایسی جادہ تینہ نبی نون پاک جنابوں ہوئی
 چپ چپاتے جنگل دیوں آئے سرور عالی
 آنحضرت اک غار و چالے سرسجدے وجہ پایا
 دور پہاڑ اچارہ کی وجہ غار آہی اوہ بھائی
 یار اصحاب غلام بیچارے رہے تھچھے کر لاندے
 ایسے اس دم خدمت اندر حاضر نایا کوئی
 جادہ معلوم کیتا اصحاباں سرور نظر نہ آیا
 کتوں گیا حبیب رباناں بھالن ہر سر جائیں
 پلوچہ حالت جان کنڈن دی سب تے حاضر ہوئی
 بجزوں جان لبان تے آئی کل اصحاباں یاروں
 شہر تمام او جاڑ وسیوے باہجھوں نبی پیارے
 کافر لکل کرن فراخان شور پیہوداں پایا
 کیا آکھن اصحاب و چارے دیہن جراب نہ کائی
 سن سن جگر دیداں ہودن گل نہ آوے جافے

میں خود ڈھکھاترتبت اندر جھگڑے نبی رہ بانا
 کن دھریا تاں امت کارن بخشش منگدے آپے
 او گنہاراں بد کرداراں آسے ہمیشہ تیری
 تے امت تائیں فکر نہ کوئی ستیاں رات و رات
 اوہ کیا جانن پیار نبی دا دوزخ جنہاں پیارا
 نہ میں جہانی ہووے مینوں سنگت خیر بشر دی
 اتنا قدر تساڈے تائیں میں نہیں اے سنایا
 عمر کے تاں پتہ نہ کوئی پر ایہ ممکن ناہیں
 سکر نرم ہووے دل تیرا جادے میل اندر ہی
 جڑ گئے نین مبارک دونوں کر دے ذکر خدائی
 جاگ پیارے جاگ پیارے کیوں نیند چت لیا
 امت کوئی چھوڑا سوکھکے کہیا خالق باری
 غم امت تھیں پاک نبی نون ہوش نہ رہ گئی کوئی
 روندے رہے مکان تے حجرے مسجد رہ گئی خالی
 چھم چھم رزون کرن دعائیں امت بخش خدا یا
 جس وجہ جا کے داخل ہو یا پاک رسول خدائی
 جے اس ویلے حاضر ہوندے نال تمام جانکے
 کتوں گیا حبیب رباناں ہرگز خبر نہ ہوئی
 سرور ناں سب لڑکیاں تائیں رورہ شور مچایا
 شمع مبارک نظر نہ آوے مول پیشگاں تائیں
 کھاون پیوں سسٹن کھیڈن یاد نہ رہ گیا کوئی
 درد نبی دیوں ڈھائیں مارن کوچے تے دیواراں
 گھر گھر رونا داخل ہو یا طرفن مومن سارے
 آکھن ارج محمد تائیں آفت کسے چور آیا
 صبر تحمل اہل ایماناں کار قدمیوں آئی
 رہوتے جاسن زخم پذیرا جے رب نبی ملاوے

ٹٹے زور پراں دے وچوں آس شہباز ڈولائے
 چھپ چھپ گدڑ شیراں کولوں کرن لگے ڈڑیاں
 سرور اچھتر نہ رہیا سرتے سایہ رحمت عالی
 سنجاں باغ کدے فریادوں مالی چھوڑ سدہاناں
 کل اصحاباں یار اصحاباں سب کم کار کھلا یا
 بھل گئے سرور زانیاں تائیں سرواں زناں بھولایاں
 دردی دیوں جھٹلا ہویا ساٹھ محمدی سارا
 رور او سے حالت اندر گزرے تن و ماڑے
 تیجے دن پھر اس جنگل وچ آئے یار بھلیندے
 بدیا اک ایالی راہ وچ ڈنبے کھلا چروے
 اسے شخص جے ہے کچھ تینوں خبر نبی سرور دی
 اس کہیا میں واقف ناہیں اس حضرت سرور دا
 دنبے میرے نس نے میں تھیں آون زور دھکا
 گھاہ نہ چروے سرور دے نہ پانی منہ لاندے
 جدوں ایالی دتلیاں والی اتنی خبر سنائی
 چلو اساڈا سرور عالم بیٹیک ہوک اتھائیں
 تاں پھر اتوں روندے آئے سب اصحاب پیارے
 غار کے سرور دھریا ہویا رورون حال ویراناں
 پاکے جھات جدوں اصحاباں ڈکھا غار وچالے
 کیا اس غار نمائی تائیں رب نے بھاگ لگایا
 کیا آواز رسیدہ اندرون غماری کھاٹھ مسریدا
 رور و حضرت سجدے اندر کردے زار پکاراں
 کرن روایت اتنا نے سرور پاک حضوری
 ویکھ اصحاب سب عاجز ہوئے زندگی تھیں ہتھ دھوتے
 سجدے تھیں ہر چاؤ حضرت پاک جمال ویکھا لو
 رونق بخشو بیت ربے لوں چل در بار سوہاؤ

لگا دیل چند طوران تائیں ویکھ خارا دے بھانے
 بھیداں سنگھ جھے دب لکھوں دینہ نوں کردی سایاں
 ہر طرفوں بھاہیں بھڑکن اک بھرنے بالی
 گھلی بادخیزاں فراقوں ہر بوٹا کرماناں
 جتوں جاوون روندے آون تہجوں ساون لایا
 بھیناں نے سب ویر و سارے پتر بھل گئے مایاں
 کرن دعائیں یارب سائیں میل جلیت پیارا
 جنگل جوہاں پھرن ڈھونڈیندے سب گھر بار اجاڑے
 جس وچ حضرت اُمت کارن رور و بجز کریندے
 پچھن لگے اسدی پکولوں مت کچھ پتہ سناوے
 دس اسانوں ملاں انہانوں جاوے بھڑکن اندری
 ایپر تہجے دن زامیں بھی وڈا تعجب کردا
 آکر اس پہاڑی اگے روندے رہن مندانے
 سارا روند گزاریں اوٹھے رات پورے ٹھکاندے
 ابو بکر اصحاباں تائیں روکر آکھیا بھائی
 دیوں بجانوں جب نبی دی کل حیواناں تائیں
 اگے بیٹھے رون وچارے دنبے درواں مارے
 واہ سبحان اللہ کہا رب نے بخشی جب حیواناں
 غار اندھیری روشن جاپے جھکے نور دو اسے
 سارا پر بت روشن ہویا قدم نبی جد پایا
 درد فراق پیغمبر دا پتھر موم کریندا
 جھم جھم نیر چلاون چشماں جویں ساون دیاں باراں
 تر ہوئی سب داہڑی ہیٹھوں بھر گیا چہرہ نوری
 کیا تکلیف نبی یا حضرت عرضاں کرن کھولتے
 مسیہ منیر کرن اڈکاں چل کے آپ سنبھا لو
 نام خدا دے یا نبی اللہ گھر تشریف لیاؤ

کچھ نہ آکھو میرے تائیں کہیا نبی غفاری
 جاں تک مشکل حل نہ ہووے نہ ملے حکم ربانا
 ایچھے رہساں ایچھے بہساں سچا یوں نہ سرچاساں
 دونوں درد لگا اصحاباں ہرکوں نیرچلاوے
 اوڑک روکہ خدمت اندر عرض کیتی چونہ یاراں
 جنتیاں نیکیاں ہین اساڈیاں یا مسزومہ راما
 حضرت کہیا نہ ہووے جلد تک رہدا کرم اسابیں
 اتن دن اینویں سجدے اندر پاک رسول گزارے
 اوڑک حضرت جنت خاتون بنت نبی سروردی
 سن فریاد میری جا بابل چل پاہو گھر پھیرا
 کوئی جواب نہ دتا ہرگز جنت خاتون تائیں
 دیکھو کیا کچھ امت کارن چھک نبی نون ہونی
 اوہ بیٹی جو ٹکڑا اپنا کہیا نبی خدائی
 آخر عاجز ہو کر بی بی آکھیا سخن مناناں
 رہساں کول تساڈے میں بھی سر سجدیو چہ دھرساں
 روکہ سجدے جاوے لگی پاک نبی دی جانی
 آگیا وحی جناب الہویں امر کیتا رب قاضی
 کیونکر اسیں قبول نہ کرے بنت نبی دی تیری
 یا محبوب تساڈے تائیں راضی اسی کریاں
 سن توہ شخیزی پاک نبی نے سجدے تھیں سرچایا
 رحمت شمس دکھالی دتی گئی فراق سیاہی
 گھر شریف لیائے حضرت قائم مبارک پایا
 جتنے روز مکے تھیں باہر رہیا رسول ربانا
 جسدم ذات رسول پیارا خبریں گھریں آندونے

عاجز میری امت اپر بنی مصیبت بھاری
 تاں تک ہرگز سجدے وچوں اساں نہیں سرچانا
 یارب کرم کرسی وافر یا ایچھے سرچاساں
 اس حالت وچہ چھوڑ پیارا کون بھلا گھر جاوے
 دیو بکرتے عمر غنی رضا بھی حیدر شاہ اسواراں
 اوہ سب تیری امت کارن بخشیاں اساں تمامی
 نیک اعمال تساڈے ہرگز کم سوارن نابیں
 نہ سجدیوں سرچاوں حضرت نہ گھر جان پیارے
 آکر باپ پیارے اگے رو رو عرضاں کر دی
 بخش جمال غریباں تائیں کر دوشن گھر میرا
 اوہ حالت سجدے اندر کردے رہے دعائیں
 رو رو بیٹی ترے ٹیندی دین جواب نہ کوئی
 امت نون جد نبی مصیبت اوہ بھی یاد نہ آئی
 جیکر تھیں نہ چلو حضرت میں بھی گھر نہیں جاناں
 ناں تساڈے شامل ہوساں بخیر نیازاں کر سلاں
 او سیوقت خدا دی طرفوں خوشی بشارت آئی
 ہے منظور اسانوں جیکر فاطمہ ہووے راضی
 ساری خلقت وچوں سائوں جنت خاتون پیاری
 سجدے تھیں سرچا پیارے جو منگن سو دیساں
 کل اصحاباں یاراں تائیں پاک جمال دکھایا
 ہر ہر مومن خوشی کمالوں بولے حمد الہی
 سب گایاں وچہ چانن ہو یا آ دربار سو پایا
 اتنے دن اصحاباں وچوں کسے نہ کھا دکھانا
 کھاوے پیون تا او سو پے ہر گل یاد آیونے

عاشق ذات رسول اللہ کے سب اصحاب پیارے
 دلیا جلدوں جہیب ربانا رو رہوئے غم سارے

عزل

جس زل میں کچھ بھی رسولِ خدا کا ہے
روزوں جہاں کے دھندوں سے آزاد ہو گیا
لوگوں نے اپنے لاکھ وسیلے بنا لئے
زائد کو اشتیاق ہے حور و قصور کا
کیونکہ چین گے ہم نہ قیامت کے شور سے
فرما دے گا خدا بھی فرشتوں کو چھوڑ دو
دنیا و آخرت میں نہیں کیا و گر
جاویگا سب سے پہلے وہ جنت میں اپنے پیر

اس کو نہ خوف قبر نہ روز جزا کا ہے
پابند جو رسول کی زلف دوتا کا ہے
بچھ کو فقط وسیلہ خیر الوری کا ہے
دل میں میرے خیال شہ انبیاء کا ہے
دامن ہمارے ہاتھ میں اس پیشوا کا ہے
یہ عاشق و مرید میرے مصطفیٰ کا ہے
گر ہے تو عشق حضرت صلے علی کا ہے
مشتاق جو محمد ز آلِ عباس کا ہے

واہ سبحان اللہ رب الخالق کیا احسان کسایا
کہی حکم جو نبی میرے دی کر سی تا بعد اری
اے مومن کر صاف دلے لوں دھوٹ سب پیدی
ہو جا داخل امت اندر سچے صدق ایسا لوں
حضرت کہیا جنت جا سو جے خوش کر سو مینوں

او گنہگار غزیبیاں کارن رہبر نبی بنا یا
پس اوزہ میری تابع ہو یا کہیا خالق باری
دلوں بجالوں حاضر ہو کے سنت پکڑ نبی دی
رب نبی نوں راضی کر کے جاویں ایس جہالوں
یوسف کہیا جے مصرے آوسیں تاں میں طساں تنوں

قائم شدن ہوش و ہوس زینجا بعد از بشارت مخلصی یافتن از قید زنجیر

باقی حال زینجا والا تینوں اکھ سنائیں
ہسدی ہسدی نال خوشی دے خواہوں باہر آئی
نال سیاں ہن بولن لگی آئی عقل کمانے
بدل گیا رنگ زردی والا منہ تے پھر گئی لالی
سخن سننے تے گلاں سمجھے باتا ہوش الاوے
ویکھ آرام زینجا تائیں گھردے بندے سارے
نال خوشی دے پیمو سے ول گئی مبارک بادی
آدلیا شاہ بیٹی تائیں خوشی نہایت ہونی

سفنہ اندر ملی بشارت جدوں زینجا تائیں
دور ہوئی بیہوشی رب نے آس فضلہ می لائی
بکر سنجوں دے محض ترنگے رو نایے نین منانے
ز لدا داغ ہو یا مڑ تازہ کرم کیتا رب والی
بول جواب سناوے خوشیوں جو کوئی آن بلائے
دایاں مایاں ہو رہ کنیزاں جا دن صدقے وارے
پانی ہوش زینجا بی بی گھر گھر ہوئی شادی
کتنی دولت باپ پیارے سرتوں وار لٹائی

بہت پیار زلیخا تائیں کیتا باپ پیارے
 واہ سبحان اللہ جد سفتے ہلیا نبی پیارے
 خم رسولان دوزخ دیوں جد تشریف لے جاسن
 لے لے نام بولاون حضرت کتوں گیا نسلانا
 سن کر حکم فرشتے جلدی باہر کڈھ لیاون
 نہر حیات اک ٹھنڈہ چشمہ جنت کول بتاؤن
 اکتے خوطے صاف ہو جاسن سارہ بدن دے سلسلے
 برکت حضرت سرور عالم رحمت ساون لیبی
 سنی حقیقت بخاروں زلیخا قیدوں فارغ ہوئی
 ہر دم کر کے مصر دیان باتاں شوق لگا دل بھارا
 نام عزیز عزیز مصر دا دل نوں بہت سکھائے
 سب کنیز غلاماں تائیں بہت کرے دل جوئی
 جو کوئی گل عزیز مصر دی اس نوں آن ہنائے
 دن تے رات وظیفہ ایہو ہر دم ورد کمائے
 نالے اکین ستیاں اسنوں غیبوں پیار پکارا
 سن خوشخبری ہووے زیادہ دل نوں لگیاں آساں
 کتنے روز دیوچہ اینویں رکھیوں بھیت چھپائی
 اور ک خشق شرم دیاں وگاں زوری توڑ گویاں
 سن کر ماں سیانی جلدی شاہ نوں گھر منگوا یا

منہ سرجم لگائی سینے سنگل سب اتارے
 سنگل دودھ ہوئے تے قیدوں رب دیا چھکارا
 ایسے طور کردیاں پدیاں بندہ یان چھوڑا سن
 جلد نکالو جلد نکالو ہو سہی حکم رہا نا
 جو جو کلمہ پڑھنے واسے سب دی قید چھوڑاؤن
 دوزخ کنوں نکالن جسٹوں اسدے زچہ نوں یاون
 بدہ منیزوں شکل نہ زیادہ حسن کڈھے چھکارے
 وانگ زلیخا ہر مومن دے سنگل رب کڈھ لیبی
 نال سیاں دل ہے کھیلے غمی نہ رہ گئی کوئی
 ومام یاد عزیز لیاوے جیوں کہہ گیا پیارے
 سندی جسم نام مصر دا وانگ پھلاں گھڑ جائے
 مٹھڑ آکھے شہر مصر دی بات سناؤ کوئی
 بہت پیار کماوے اسنوں دولت نال رجائے
 جو گل کرے عزیز مصر دا اول نوں لیاوے
 شہر مصر وچہ تیرے تائیں بلیسی یار پیارے
 کہ اوہ گھڑی مبارک ہوئی جد مصرے میں جاساں
 شرموں ماں پیاری اگے نہ ایہہ بات سنائی
 گوشے دیوچہ ماں اپنی نوں باتاں کھول سناپاں
 شادی کرو زلیخا سندی اس نوں آکھ سنا یا

ذکر شادی زلیخا

کیتا حکم زلیخاں تائیں کر پو جب تیار ہی
 ہر اک ملکوں حاضر ہوون قاصد یاد شہانے
 جتوں آپ زلیخا چاہے اٹول عقد کپورے
 جتوں لڑکی راضی ہووے اٹول عقد کہ پندے
 وقت نکاح دے لین اجازت ریل اسنوں گالن

طیبو سے جد بی بی کوہوں سنی حقیقت ساری
 بھیجو خبر چوہا میں طرفیں لکھ گھلو پر وانے
 تا جو ہر اک شاہ دی خصلت بی بی پاس دیلوے
 اس ملک وچہ لڑکیاں کوہوں پہلوں آپ پو چھپندے
 وچہ پنجاب کڑی دی مرضی اول مول نہ بھالن

بھاویں گھر جاخاوند تائیں ہرگز مول نہ جانے
وقت نکاح دے شرموں بشری ماپیاں امرتپولے
خضم جنہا نون ملن موافق کو نتاں سکھ دکھاون
پچھوں پھرن مقہرے کر دے سوہرے اتے جوئی
پہلے ہوش نہ کر دے ماپے پچھوں پان سپاے
جے تکر پہلوں سوہج سمجھ کے کر دے اس دی شادی
کتھیاں ہو رہیا ہاں اندہ کر دے سماں بریاں
شرم نہ آوے بے دیناں نون مومن موہوں سداون
رسم رسم شیطانی اندہ ہرگز فرق نہ پاندے
وقت نکاح جد صفتاں شرطاں ملاں آن پچھانے
پھر اگے اگے ملاں پڑھدا نگر پڑھے پر نیندا
دے دے لقمے ملاں عاجز کلمے بیچ پڑھاوے
کلمہ پڑھدیاں مجلس اندر شرموں ڈب ڈب جاون
اس تقصیر تچھے وہٹی دے دل جان وکیل سیانے
اصل وارث بہتی جائیں آپ نہ نیڑے جاون
امر اجازت لوڑن اس تقصیر کلمہ وسن نالے
پاس چوڑیلین ہون اکھیاں اکھن ہوش سمجھالین
جہڑی خورت وقت نکاح دے کلمہ پڑھیا بھائی
کلمیوں کافر سب مردوداں دین ایسا نون خالی
پیر خصم دیووس اپنا ندے ہون آپ نکاسے
ملاں گل نہ پر نے ڈر وامت سپی رس جاوے
بجے پڑھے الحمد وچارا شکرے گھر نہیں رھٹا
ہائے افسوس ملاں دے تائیں جے نہ طمع مریندا
سنت فرض نہ جانے کوئی امت نبی سداون
اک سنت جو ضائع کردا پاک نبی فرماوے
اک سنت جو پاک نبی دی کردا شوق پیاروں

پر ماں باپ روپیاں تچھے ٹورن ہمتہ وینگانے
دلورچہ آکھے بیشک ٹورہ بین نہیں وسنامولے
جنہاں نال دھگانا ہو دے جانڈیاں ازہ ہل جاون
خضم بیچارہ سر سر تچھے ہائے میں کیوں پر نائی
اصل پچھتاں بیٹی اپنی انہاں او دھالی آپے
کیوں بد نام کریندی سب نون کیوں ہوندی بربادی
جیونکر گاناں سہرا مہندی جگ بدھاتاں سٹریاں
وانگ کفاراں سماں کر دے دین ایمان کھڑاون
جیکر کدی نماز پوچھوے دھرتی وچہ لہ جانے
کلمہ سدا آوے ناپیں صفتاں کون سداوے
جیوں آنے نون طرف نسبتی پکڑ پکڑ کھڑ سیندا
ایسر پڑھدیاں تیک نڈھے دی جنڈی کھل آوے
ڈھولے گیت جو بولن لگن سارا شہرا کاون
نامحرم یا محرم ہون ایہ گل کوئی نہ جانے
نامحرم و نج پہل پہلا ہیں اسے ہتھے لاون
اوہ پر نیندی کلمے کو نون دلوں گھنڈ نکالے
شرم کریں نہ کلمہ پڑھ کے پیو دی عزت گالین
کہن رہناں بے شرم ایہی ہو نہ ڈھٹی کائی
مومن نون نہیں رکھنی جائزہ ایسی ران موکالی
جاہل و حشی ہونے اکٹھے کون او تھے ہتھ مارے
سوارہ و سپیلے کر او تقصیر کرک شتابی آوے
ہائے افسوس سٹریب ملاں نون سوارہ و سپیلے
کیوں اس ویلے گونگا ہوندا سب دے کون چھنیدا
بدعت سماں جیکر پچھے وچے رات و ہاون
نہیں اسادی امت وچوں کدی شفاعت پادے
سواصحاب شہیداں جتنا اجر ملے سرکاروں

کرے مزاج جو سنت تائیں یا کوئی دودھ گھٹ بولے
 کرے ہزار کروڑ عبادت جو بے ادب نبی ترا
 اہل نفاق نبی زری سنت جان و انگ دو گائے
 وقت نکاح سے عورت تائیں کلمہ کہن زبانی
 و قبلیت جمیع احکامہ پڑھ مجلس و چہ سناناں
 چہ نہہ کہاں سے باہجہ منافق نہیں مستی و بکدہا
 یا جس دن گھر تل نہ ہووس طرف مسیتی دودھ سے
 چوتھا پورن شان منافق پاک نبی فرماوسے
 حضرت کہا چو نہہ کہاں بھتیں نہیں منافق خالی
 دو جا بھڑن لگے جس ویلے تنگے خوش نکالے
 روز قیامت تلویں دوزخ اہل نفاق و بکیوں
 یارب و چہ زر گاہ تیری سے کرے پڈیر دعا میں
 بے ادباں و اسنگ نہ ویویں دنیا اندر مینوں
 متاویباں دی گل توڑ نہ چاہڑی چھوڑی اوہ وچالے
 نالے لکھ چکاپیں اگے فتاویاں و اسب حال
 بن اس جاگہ زگر کرندی حاجت مول نہ کوئی
 حدوں و یاہ زلیخا و بھتیں بلکیں خیراں گیاں
 کرن روایت عبد ملک بھتیں قاصد حاضر آئے
 پچھیا باپ زلیخاں کو یوں دس و بیہا بن مینوں
 ملک ملک و تی و کھو و گھری خوبی صفت سنائی
 سب بھتیں پچھے و کر مصر و اکتا ووری پاروں
 لٹی واٹ چھاپیں پتیا مصر او بھتوں ہی بھائی
 باپ زلیخا سے پھر اوٹھے قاصد اپنے گھلے
 طرف عزیز سے بھیجا لٹاہ نے فلعت باو شہا نہ
 بل گیا ان و کیلاں تائیں قدم مصر جا و صرنا
 خیر خیر انت ایسی کرنی رنج نہ کوئی جاوسے

نال کفاراں دوزخ جاسن بے ادب اندک ٹولے
 توبہ باہجہ نہ حبت جاسی گندا جس عقیدہ
 بدعت رسماں و چہ ویاناں ہوون کئی اکھاڑے
 متھوں گانا مول نہ توڑن واہ واہ مسلمان
 منیں میں سب حکم ربیدے مسجد ول نہ جاناں
 یا فجری منہ وھوون آوسے یا قنیا نبوں لکدا
 و یو اٹھنی جو کجہ بھس مسجد و چہ نہ چھوڑے
 جے کدے بھل چک وڑے مسیتی جھبے نکل آئے
 جد بولے ناں جھٹھ الاوسے اک اسدی ایہ چالی
 و چہ امانت کرے خیانت کر کے عہد نہ پاسے
 بھی بے ادب رسول اللہ سے اسوچہ داخل تھیوں
 بدعت شرک نفاقاں کو یوں مینوں آپ بچا میں
 بھتیں جب رسول اللہ سب تو نیتاں تینوں
 تنگے پڑیں بھتیں ہوون قصہ سننے واسے
 و چہ زیت الاسلام رسالے ویکھے ویکھن والا
 سنو بیان زلیخا سدی کیونکر شادی ہوئی
 آگے کل وکیل فتاویاں سے جیوں جیوں رساں پیا
 آپ اپنے باو فتاویاں سے سب نے حال سائے
 جنسول تیری مرضی ہووسے اقول دیواں تینوں
 کسے ملک دی بیہی تائیں بات پسند نہ آئی
 اقول امر اجازت تیری و تا فتویاں پیاروں
 اس کارن نہ شہر سب بھتیں قاصد پہنچیا کافی
 ہتا مال خیراں کارن شہر مصر سے چلے
 کل امر اوں کارن تھنے کئی نال روا نہ
 جو کوئی شہر سب نماں سب نبوں را صحتی کرنا
 سکر خبراں اس فتاویاں ویاں بہر کوشش پاسے

اجکل شادیاں اندر مومن دولت خروح کر بندے
 آتش باز تے بھنڈ مر اسی سب راضی ہو جاوون
 سکنو حقیقت جدا وہ قاصد شہر مصر وچہ آئے
 و تا خلعت باد شہانہ خاص عزیز مصر نوں
 شاہ عزیز ہو یا بہوں راضی خوشی مبارک پائی
 لگے یہو عزیز مصر دی رہیسی خواہش بھاری
 طیموسے دیاں امر اوں لوں دتوس شان گرامی
 کرن روایت دو نہہ طرفاں بھین بہت خیریت ہوئی
 آخر جاوون مقرر ہو یا شادی وادن بھسانی
 وے کر عزت راضی کر کے ٹورے شاہ تمام
 بعد سلاموں آکھ سنایا حال عزیز مصر دا
 سنکر صفت عزیز مصر دی شاہ طیموس سنایا
 دم دم تاہنگ زیادہ دلوچہ جوش محبت مارے
 دن دن غالب ہوندی جلے بے صبری بیتابی
 شوق مصر دے چار چو فیروں رمل پائے گھیرے
 جیوں جیوں سنوں ن شادی دے نیڑے ڈہکدی آون
 آوس یاو دیوچہ جسم و عدے خواباں ولے
 سستی بیٹھی ٹردی پھر دی جس حالت وچہ ہوئے

جابخی باجی سب کھا جاوون کھلے فقیر تکیندے
 عاجتہ نام خدا کے والے منگ منگ کے ٹر جاوون
 پاس عزیز ہوئے وچ حاضر تحفے نظر ٹکائے
 باقی تحفے وچہ سرداراں وندو تے ہر ہر نوں
 بخششی اونہاں وزیراں تائیں عزت دون ہوئی
 ہن گھر بیٹھیاں سطلد تیرا ہو یا کرم کینا رت باری
 جیویں دستور شانہ آما کیتی رسم تمام
 اس دن مصر مبارک اندر سفلس رہیا نہ کوئی
 آکھ مبارک باوی شاہ نوں قاصداں خصت پائی
 سالوں پچھے طیموسے نوں ہوئے آن سلامی
 جیونکر اس نے خدمت کیتی جیونکر حال شہر دا
 راضی ہوئی زینخا بی بی کندی حمد رباناں
 نام عزیز مصر وادوم و م حال چنارے
 کرے دعائیں یارب سائیں لے چل مصر شتابی
 جدوں گئی تاں معلوم کر سی کیا ورتی سنگ میرے
 تیوں تیوں شوق محبت اہمدا صبر توڑی جاوون
 وس نہ لکس جسے بھج لے بیٹھی نیرا چھالے
 ہر دم وانگ شعیب نبی دے نال محبت رووے

ذکر حضرت شعیب علی نبینا وعلیہ الصلوٰۃ والسلام

ترجمہ قصص الانبیاء اندر ذکر مترجم لیا یا
 نبی شعیب پیارے رب دے عاشق ذات خدائی
 بڑی فصیح زبان انہاں توں بخششی حق تعالیٰ
 تائیں نبی خطیب رسولاں کہیا اونہاں دے تائیں
 مدین وچہ اوہ رہندے آہے وسن حکم الہی

کر کے نقل امید ثوابوں میں بھی آکھ سنایا
 وچہ حدیثاں صفت جنہاں دی پاک نبی فرمائی
 سٹھا بولن خوش آوازوں سخن لطافت والا
 صفت جنہاں دی سرور کیتی میں کیا صفت سنائیں
 ہتر صالح دی اولادوں نسب انہاں دی آہی

اوس زمانے تو لہن راپن لوکاں بہت گھٹا یا
 لین لگے دودھ کرن ضیافت دین لگے گھٹ دیندے
 طرف عبادت رب سچیری مول نہ جاون نیڑے
 حضرت اکھن پورا تو لو بندگی کرو خدا دی
 کوئی نہ منے حکم ربانا دسیا بنی بہتیرا
 جیوں مرضی تیوں تو لاں باپاں کرساں اپنا بھانا
 جیوں نکر نوح دی قوم خدا نے غرق کیتی طوفانوں
 جیوں نکر صالح پیغمبر دی قوم ہلاکت پائی
 لوکاں کہیا بہتیاں باتاں اسیں نہیں سمجھندے
 پتھراں نال اوڈندے تیوں پل وچہ کدے ڈھیری
 سنکر سخت جواب نبی نے آس دے وی لاہی
 آندی خبر شتاب وحی نے لے کر امر خدا
 شہروں دور نکال لے جاؤ اپنی امت تائیں
 سن کر حکم جیب خدا دے کیتی تڑت تیاری
 کافر ویکوہ کرنی دے چاہگاں سن شور مجاندے
 حضرت کہیا جلد تساں بہ اوہ ویلا من آیا
 مینوں حکم کیتا رب خالق نس جا چھوڑا نہانوں
 اتنا کہہ کر شہروں باہر آیا بنی رباناں
 تن کوٹاں تے پوتے جسد م بیچیا وحی الہی
 مارے جاؤن کافر ساہے جو جو دشمن تیرے
 فجر ہوئی تاں کافراں آپر نیندر غلبہ پایا
 کیتا جبرائیل فرشتے کڑک آواز اجیہا
 کسے چیخ فرشتے سب وی جسد نکالی
 گئی گئی تے کوچے کوچے ہر جاو لہنے لائے
 لاشاں مروے کڑ کڑ بھروے آتش شور چایا
 ہوئی دعا قبول تھی وی رب انصاف کسایا

سارا ذکر انہاندے ظلموں وچہ قرآنے آیا
 پورا ہرگز تو لہن ناپیں ایہ اظلم کر بندے
 رب سچے و احکم نہ منن ہتھوں کرن بکھیرے
 شکے قہر الہی آوے پٹے بیخ تا ڈی
 اکھن مال اساڈا اپنا دخل نہیں کجھ تیرا
 بنی بتا دے صدر نہ کدیو پاسو قہر ربانا
 ہووڈ بنی دی قوم آپر جیویں قہراٹھا آسمانوں
 لوط بنی ذریاں ویریاں دی جیوں دھرتی پٹا لٹائی
 جے کر تیرے خویش نہ ہوندے تھیوں قتل کر بندے
 اکو خوف جو بھائی تیرے بن حمایت تیرے
 کیتا عرض سوال انہاں پر سب کجھ عذاب الہی
 یا محبوب او نہاندے کارن ہو یا عذاب آما وہ
 قہر عذاب نہ ویکھن مومن امر کیتا رب سائیں
 سن اسباب نکال لیونے امت اپنی ساری
 ساؤں قہر دیندے آہے آپ نہٹھے سن جاؤن
 جسد خوف تے تائیں میں نت پیاسنایا
 ہننے ہلاک عذاب اپنے ہتھیں کرسی رب تعالیٰ
 اک ہزار تے سکت سومون ہو ہمراہ سداناں
 رب فرمایا بھلکے فجری کرساں سب تباہی
 ستیاں خبر نہ رہے کسینوں کرسن ووشخ ڈیرے
 ستے سوں گئے دشمن رب دے قہر الہی آیا
 مر گئے سب جناور بندے کوئی نہ زندہ رہیا
 اس تھیں پچھے قہر خدا نے گھر گھر آتش بالی
 مال مویشی کوٹھے سٹھلے سب اسباب جلائے
 جگو چہ بے فرماناں تائیں ووزخ کھاؤن آیا
 کوئی مکان نہ چھوڑیا باقی سارا شہر جلا یا

استغیثیں بعد کر نیا عرضاں نبی شعیب پیارا
 حکم ہو یا گھر حلو سارے امن آسائش و لیساں
 لے کر انہی امت حضرت گھرانے ول آئے
 مد تشریف لیا حضرت قدم مبارک پایا
 باغ و درخت رعایت شاخاں موج بہار لگائی
 جو کانہ مرگے موکا لے و فرخ ڈھیاں ٹکاناں
 باران برس انہاں نون حضرت رب و حکم سنا یا
 جسدی قسمت نیک ہووے سو و عطا سنا یے
 دنیا اندر بدعت شرکوں بہرگز باز نہ آون
 سنو حقیقت استغیثیں کچھے نبی شعیب پیلے
 یروم عشق الہی اندر رور و نیر چا و ن
 کرن روایت انہی زاری کیتی پاک نبی نے
 اکھیں کو یوں عاجز ہوئے بدلتاں کئی و آیاں
 ندیاں عشق الہی والیاں موج و لیو چہ مارن
 سوہنے نین و تے رب باری پھیرتے کجی واری
 بن ویدار نہ بھاون اکھیں بھاویں ملن نہ اکھیں
 عاشق لوڑ نظر ابوں رکھن بھاویں جان و کاشے
 کرن روایت اور رک رہنے جبرائیل بجا یا
 آجبرائیل فرشتہ لے کے حکم غفاروں
 جے کرتے افسوسن کھیں پچھیر کھیں مل جاون
 جیکر رور و دولت کارن چاہو مال خزانے
 جیکر ہو رکسے گل کارن شوق دے و چہ آئی
 رب نون معام غیب تہا می جائیں بھیدہ لالہ
 ایہہ بھی رب نے دوست تائیں پچھیر لالہ پیاروں
 نبی کہیا جبرائیل ہونہ حاجت کوئی
 جلوہ و ات الہی والا منگن نین و چارہ سے

شکر گیا شہر تہا می یارب کتول کراں تیسارا
 نوبں سروں پھیرتے ساڈا اسی آباد کراں
 ڈٹھے خاک ہوتے سب مرنے آتش ساڈ جلا کر
 سارا شہر آباد ہو پیرا رب قدرت نال جو آیا
 گل مسکان ہوئے مرنے رنگ لگا ہر جانی
 اٹھن پھیر قیامت ویدن جدول خدے بھاناں
 ایہہ قسمت مندی آئی روزخ ڈیرا لایا
 حکم حدیث قرآن نہ منن جے سو زور لگا یے
 قبرال و یوچہ معلوم کر سن جدول بلائے جاون
 دنیا و چہ میانی پاروں نعتنہ سال گزارے
 شکر ملک انہاں ندی زاری حیرت اندر آون
 رور و عشق الہی اندر ہو گئے نین نابینے
 پھیر خداوند اکھیاں دتیاں رور و پھیر و خبا یاں
 اٹھدے رور و ہند رور و ندیاں رات گزارن
 پھیر بھی رور و ضائع کیتے اس مقبول غفار ی
 جنہیں کھیں محبوب نہ سن بھٹھ پیاں اوہ اکھیں
 جے دلبر نہ نظری آوے چیز کوئی نہ بھاوے
 جا چھ ساڈے دوست کو یوں کی عم اس نے لایا
 دسو حضرت انہی زاری کر دے کس گل پاروں
 جیکر خوف جہنم و الا جنت کھلے بو لاون
 غننے منگو اتنے دیواں کیتا حکم خدا نے
 ظاہر کر و مراد دے دی بینوں تھوڑ نہ کائی
 ایہہ دوست دوستل کارن راز کیش کماندے
 لے محبوب نہ خجیدہ خاطر ہیں توں کس گل پاروں
 نور حضور حضور می کو یوں پرتے کھول کھائی
 روزخ جنت دولت حسنت صدقے کیتے سارے

اکوشانی کو کافی سوئے وا چکارا
 اکو آس مراد لیدی اکو لوط ضروری
 اسکے کارن روون بروم نین میرے دکھیاکے
 شکر جبرائیل جیالے جا کر عرض گذاری
 توں دانائوں بنیاسب کجہ حال ولانے جانے
 تاں پھر اوسے وقت عدلے خوش پیغام پوچایا
 عے منظور ی کرو صوری پاسو جلوہ نوری
 حدوں تمام پیاریاں تائیں جنت داخل کریاں
 تینوں بھی اس وقت پیالے پاس حضور بلاساں
 نال محبت رب سچنے وعدہ سچ فرمایا
 سچوں عشقی جوانی چڑھیا روئیاں عمر گذاری
 اتول سب سامان بیاہ وا کیتا باپ پیالے

اکو مطلب اکو حاجت لایے گھنڈ پیارا
 صدقے جاواں گھول گھواواں پاواں قرب حضور ی
 جلوہ چاندیے مول نہ رسدہ عرض کریں سرکاسے
 کجہ نہیں اڑہ تیرے کولوں یارب خالق باری
 معلّم مینوں جو کجہ مینوں کہیا حبیب ربانے
 کر و تلسلی دوست میرے خالق نے فرمایا
 روز قیامت اسیں تشاری آس کریاں پوری
 حور قصوراں میوے نعت سبھوں تحفہ و ہیراں
 ربح کر یں جمال اسٹا خوش دیدار کریساں
 روون کولوں عاشقی تائیں پھر بھی صبر نہ آیا
 جویں رہی تشاری اسکے صبر قرار و ناری
 اتول خبر نہ رہیا زینجا گن گن روز گذارے

ذکر و ارج زینجا

استغین کچھے سنوں تحقیقت و ارج زینجا والی
 پہلے پہل زینجا کارن جو کجہ زیور نبیاں
 موٹی بانگ نعل جو اہر مالان باپ پر ایان
 پور جو زیور سولے روپے کیا گل کراں انہاندی
 گل اسباب جڑاؤ چیزاں نعلان موتیاں جڑیاں
 بیور تیور سب طلائی قیمت دار پوشاکاں
 اک ہزار زینجا تائیں خدمت کار نکالے
 وہ سو خاص تیزے کارن سدر سوئے بڑے
 تہ سو اٹھتے وہ سو خچر ساراں سنے سنگاں
 مہراں بروم اکٹھے کر کے چالی اوٹھ لداے
 ایہ کجہ و ارج زینجا کارن کیتا باپ آوارہ
 تشاری حال زینجا والا و قسمان تے آیا

جویں روایت ابن عباسوں کہیا امام عزالی
 حد شمار حساباں باہر گانج نہ ہووے گنیاں
 عقل صرفاں وی گم ہووے نظر جنہا تونوں آباں
 عقل قیاس نہ پہنچے اوتھے صنعت نہ کیتی جاندی
 قیمت خیرے دینیاں جس سنیاسے گھڑیاں
 اطلس تے زلفیت تمامی کپڑے زینیت ناکاں
 سدر شکل لباس شہانہ سوہنیاں صنعتاں ولے
 خوش رخسار عجیب اونہاں و چمکن وانگ بدردے
 اعلیٰ قسم تھامیاں وچوں کیتے جد اپیاں سے
 حدوں زینجا رخصت ہوئی توڑے مہر پہچائے
 جویں تفسیروں معلّم مہیا ناہیں خبر زیادہ
 بعضے کہن زینجا تائیں باپ سرے پہچایا

بعضے کہن عزیز مصر تھیں جنج یسا کر دھوئی

واللہ اعلم ربوبوں معلم جیونکر حالت ہوتی

آدن برات از شہر مصر و کیفیت حال زلیخا

آگئی جنج زلیخا والی جادوں دھاڑا آیا
 کئی ہزار اسوار پیادے بانکے لوک مصر سے
 شروع تماشے ہر ہر پاسے دھم پٹی ہر جاتی
 بحر خوشی وچہ ترے زلیخا دلبر کیوں دکھیوے
 کر کے سوچ دیوچہ اوڑک وائی نون فرماوے
 جے توں بہت پیاری میری عرض کراں میں تینوں
 لے کر نال زلیخا تائیں وائی تری سدھائی
 رمل سمناں جنج دوالے آکر گھیرا پایا
 حدوں ددھ زلیخا تائیں ہوتی بے صبری بھاری
 اوہ آکھن توں جال زلیخا نہ کرا یہ بے تابی
 اوہ آکھے میں دیکھے با بچوں گھڑی نہ کراں سہارا
 روزے داراں نوں جسویلے دن ڈہن تے جاوے
 ایسے طور زلیخا تائیں بہت بے صبری ہوتی
 اوڑک جس تبنو وچہ آیا شہر مصر والی
 انگل نال زلیخا تائیں وائی کرے اشارہ
 جدوں زلیخا موری وچوں نظر مبارک پائی
 پائی جھات زلیخا بی بی خوش دولت سہمہ آئی
 ہونہوش زمین پر ڈگی ڈیکان نکل گیاں
 کی ہو گیا زلیخا تینوں رور وچھدی وائی
 اوہا نوشہ جسارے کارن پلک نہ کیتی ویری
 کہے زلیخا اپنی ستمیں ایہہ پاڑن میں پایا
 ایہہ کوئی میرے زنج کون کون آگیا جلد قصائی

شہر زلیخا دے وچہ خوشیوں ہر جانغل چسایا
 جک رجھاوون جادو پاوون جنوں پھیرا کر دے
 زر دولت خیرایت کولوں کمی نہ رہ گئی کافی
 آوے نظر عزیز نہ پیار کیا تجویز کچھوے
 لے وائی سن ساڈے کولوں صبر نہ کیتا جاوے
 کیڈی نیکی کریں جے اسدم یار دیکھاوین مینوں
 جو کوئی محرم راز سہیلی نال انہاں دے آئی
 ایہہ پر نوشہ دیکھن واکوئی دھتھب نہ نظری آیا
 مڑ مڑ کہے پیار یو سیتو تھب کر وچھ کاری!
 ساہ پنا جنج بوہے بیٹھی ہلسی یار شتابی
 ساری عمر ان نالوں مینوں اوکھا ایہہ پدکارا
 سارے دن جتیں دیکر ویلا مشکل نظری آوے
 کہن سیاں کی کراں زلیخا واہ نہ لگدی کوئی
 اس تبنو نوں کار دے کر موری اک نکالی
 دیکھ زلیخا مارنظارہ اوہ بیٹھائی پیارا
 اگواں ساہنواں پیامواتا لوں پکڑ جلائی
 نہ سی خبر جے اپن چیتی ٹانگ اگوں کٹ جاسی
 دلول کھاوے پیچ زمین تے رون دوالے سیاں
 تبنو وچوں تیرے تائیں کی شے نظری آئی
 سن کیوں دیکھ دوہایاں پاوین کس آفت نے گھیری
 چاک اسادے سیون والا اوہ وزری نہیں آیا
 برے نصیباں میرے کارن آفت ڈک بہائی

جس دے نال قرار اسوڑا سفنے پک پکایا
 اوہ تجبُوب قراراں والا صورت وامتوالا
 اسدے نین نورانی چشمے ویکھدیاں ٹھنڈیاون
 اسدیاں لباب مبارک دونوں شیریں جام پلاون
 اسدے نور بھرے رخسارے تن تن چانن لاون
 اسدیاں ییل قدر دوزلفاں خوشبو جگ دھماون
 اسدیاں پدکاں رحمت خلتاں دم دم ذکر کماون
 قوس قرعہ دو ابرو اسدے شکل بہماں دکھاون
 اسدی خوش پیشانی کو لوں شمس قمر شرماون
 اسدناک صراطوں پتلا دے سے راہ سچاواں
 اسدے دند چنبے دیاں کلیاں گوہر موتی لڑیاں
 اسدے کل اندام گلاں ٹھین نازک نرم پیالے
 اسدا قافلہ طیف مبارک نازک سروہ جمن وا
 اسدی صفت نہ ہو رکسے وچہ نہ اسدی بوجہ کوئی
 اوہ کوئی دکھری چیز جانوں خالق پاک اوپانی
 میں جاتا رب کرم کمایا آیا رحمت سبابہ
 منگیا میں آرام خدا بھتیں ملی ہے بے آراجی
 منگیا چانن ڈھیا صنیہا پیا اُپھٹا چالا
 منگی خوشی نعمی ہمتہ آئی کنڈے آپ کھلاے
 بل اُجاڑ منگی آبادی شالہ رہے پریرے
 ایسے حال زلیخا بی بی پکڑسیاں گھر آندی
 خوشیاں نال گئی سی بی بی عمیاں لے کر آئی

ہائے ربا اوہ وعدیاں والا کیوں نہیں جنج یسایا
 ایہہ بد شکل جہانوں کو بجا بری رکھالی والا
 اسدیاں اکھیں دل میرے نوں بال مواتے لاون
 اسدے ہونٹ پون جہد نظری زہر پیالے یساون
 اسدیاں گلہاں میرے بھانے رات چو فیرے پاون
 اسدے وال چواتے کالے بدبو نال جلاون
 اسدیاں پنپیاں سب مینوں ساڈا گانواںگ ڈراون
 اسدے دو بھر دے مینوں ڈانگاں نظری آون
 اس دا ممتھا چلیوں لمتھا جس نوں تو ا بلاون
 اسدیاں دونوں ناساں مینوں جانن دوسر ناواں
 اسدیاں چیراں نال نھتے دے پیاں فرشتے گھڑیاں
 اسدے صڈ سجھے آن بھونڈے ہڈیاں ساڑن مارے
 ایہہ ککرہ وٹال آن پچھیا خون سکا دے تن وا
 اسدے وانگ سزراں خلقت لکھ تھی لکھ موتی
 ایہہ کوئی آفت ساکے جگدی میرے لیکھیں آئی
 ایہہ کوئی کٹاک ڈھپانڈا چڑھ کے مینوں ساڑن آیا
 شامی دیکھ تھی ہتھ پایا اگوں ملی غلامی
 کیتی طلب سفیدی لبیا وانع سیاہی والا
 جل منگیا مٹل حاصل ہو یا ستر گئے بخت نکالے
 آہی آس تبسم والی رون پیا بڑ میرے
 اونڈی وڑ گئی اگلے کوٹھے پٹ پٹ حال و بجانڈی
 کون لیاکے آن ملاوے جس اسدے تن لائی

قافیہ آرائی

نیر چلاوے تے فرماوے میں سٹریاں میں سٹریاں
 خبر نہیں اوہ کیوں نہیں آیا کیوں لا بیٹھا اڑیاں

بیٹھ اگلی اندر خانے رووے بائیں کھڑیاں
 جسدی خاطر سال گزارے گن گن سلخت کھڑیاں

روٹی دشمن چار چوہروں خونی فوجیاں چڑھیاں
 کتنی مدت جس کے چھے نال زنجیراں کڑیاں
 زور کر و سب مار جمیلاں کنگن چوڑے کڑیاں
 تن رہا بابتے ہڈیاں غلی جیوں کر خالی نڑیاں
 شالا کدی نہ اونڈیاں ستیوں اوہ خواہاں اوہ گھڑیاں
 وقت و ماتہ ہتھ نہ آوے زور و لاوے جھڑیاں
 اوڑک روڈی و ہونڈی تاپیں ڈولی باپ چڑیا
 شہروں نکل روانہ ہوئے چایا قدم کہاراں
 آپہنے وچہ شہر مصر دے منزل منزل کر دے
 آن کہا لال ڈولی تاپیں لایا خاص ٹکڑے
 شاہ عزیز کرے لکھ خوشیاں و اوہ رب کریم کہا یا
 اوہ ہتھے اپہ چھ چھم روئے برسین ناسے
 جیوں جیوں یاد زینجا تاپیں عہد سجد آوے
 اوڑک عشق دی حالت اندر غیبوں ملی تلی
 جس دی خاطر جالیا میں نے سفر قضیا بھارا
 جس پڑنا لبیا نہ اتنیوں ہتھ نہ ہرگز لاسی
 اس تے سایہ پوکے تشارے ہمیشہ بردا
 اوہ محبوب جو سفنیاں والا سچے اسدے لاسے
 جدوں زینجا ہوشی وچہ عیب بشارت پائی
 ذاتی نون سب حال نہایا ماپیاں بھتیں جو آندی
 دل دا بھید دے وچہ رکھیں کسے نہ حال نہایتیں
 خاوند نون بھی اس گل پاروں کدی نہ واقف کرنا
 چنیا حال نہ دسین اسنوں جے سو کرے و لاسا
 ناسے عرض کراں وچہ خدمت جے سز کار قبولے

مولا جانے میں وکھیا ری کس تقصیر میں پھڑیاں
 جدوں غلامی ہوئی تاں قسمت ہو رہا میں چڑھیاں
 مول نہ بھاؤن میرے تاپیں موتی مانگ لڑیاں
 زیدے لتاں عشق زور آورے عینے مانگوں چھڑیاں
 جے آیاں تاں توڑوں آوندیاں رنج لیندی ایہہ شہریاں
 ہووے قسمت نیک پدیرا لبھن چیزاں کھڑیاں
 جو اسباب نہا پچھے ساسا نال لدا یا
 جیوں مومن نون ٹھا کر خانے آندا پکا کفاراں
 زورج و مانگ زینجا تاپیں دسین محل مصرے
 جیونکہ منجی میت والی آندی گورہ سرلانے
 کہے زینجا میرے بھانے روز غضب و آپا
 لوک کہیں اپہ عادت ہونڈی کون دلا ندیاں جانے
 تیوں تیوں پور و لیوچہ پوند کش وچہ ہونڈی جاوے
 اٹھکے ہوش سمہاں زینجا نہ ہو کئی جھٹلی !
 ایسے گھر وچہ ملی تیوں اوہ محبوب پیارا
 دست درازی کرنے کارن طاقت کدی نہ پاسی
 وانگ غلاماں ہر دم تیری رہی خدمت کردا
 صبر کریں اوہ تیرے تاپیں ملی کسے دہاٹے
 اٹھ بیٹھی پر نہیاں تاپیں اچھے قرار نہ کائی
 اس کہیا اپہ نیک بشارت گل نہ کرنی واندی
 انشاء اللہ تیرے تاپیں ملی یا نہ احتیاطیں
 نہیں تیرے قتل کرن بھتیں اس نہ ہرگز ڈرناں
 دشمن سب بنن سواپنے کجہ اختیار نہ مساسا
 شاہ اپنے دی بیفرمانی کدی نہ کرنی موٹے

ہر دم اسدی فرمانداری لازم تیرے تاپیں
 جنانویں حال موافق تاپیں ایساں وقت ٹپا میں

مصر سے رہن نہ لے سکی جیکر بے قسری مافی کر میں
 جیکر تا بعد اری کر میں رہیں سدا اختیابش
 ایہ موت کروڑاں ورگی یاد رکھیں میں واری
 گھر سے وٹے داویر وونا نوچہ شمالا رب پچاوسے
 آتش نال بارود اکٹھا کردی ناں میل کریندا
 شاہ عزیز زینجا کارن ترے کرے بھتیرے
 لکھ خوشامد نے لکھ جیلے کیتے اوس نمانے
 ہر دم صورت خواباں والی دل وچہ نقش لپکے
 شاہ وصال زینجا کارن بت رہیا سدھر اندا
 امن سلامت رہی زینجا خبر عزیز نہ کوئی
 کرن روایت قوم جہاں تھیں عورت بک پیاری
 بیج تیار عزیزے کارن راتیں جس دم بیوندی
 ساری شکل زینجا ورگی حسن لباس کلاموں
 ہر اک خدمت پوری کردی جویں عزیز تیاوسے
 جدوں عزیز پھری جاوسے جاگن لوگ تہامی
 شاہ عزیز ایسے وچہ راضی رہندا خوشی سوایا
 سارا روز کچھری لاوسے راتیں اوہ آجاوسے
 قدرت رب دی جننی اسنوں ایسا ٹھنڈا اکتیا
 امن سلامت رہی امانت حضرت یوسف والی
 ہر نئے خادم نبیان کارن رکھی حق تعالیٰ
 کنوں عزیز زینجا بی فضلوں بچائی

نہ پھر بلسی یار پیارا اینویں روندی مر میں
 کسے دیہاڑے زلمبر موہنا بلسی تیرے تائیں
 ایہر کیونکر بجاوسے اسنوں شاہ زی تا بعد اری
 بکری نوں شینہہ نظری آسے کد آسے ول جاوسے
 ہوندے چارے جیوندی بکری کون بھلا نگلیندا
 نال خوشیدے جے اکواری نظر کرے فل میرے
 ایہر مول زینجا اس نوں نکدا وال نہ جانے
 و مدد م یاد کرے اوہ وعدہ بھلن وچہ نہ آسے
 ایہر حکم الہی با بھوں کیوں کر مقصد پاندا
 آکھ پندیرا رب سچھے دی کیونکر حکمت ہوئی
 نال عزیز محبت پا یوس عشق پوراں بھنہ ماری
 عورت جن زینجا بن کے حاضر آن کھلوندی
 پاس عزیزے رات تہامی رہندی عیش آراموں
 ت راتیں بھنہ عشق زور آور اسنوں ٹور لیاوسے
 اوہ عورت بھی غائب ہوئے ایہو طریق مدامی
 ساری عمراں اندر اس نے اصلی بھید نہ پایا
 کدی زینجا ویول اسنوں مول خیال نہ آوسے
 ٹور واکدی نہ وڑو اہر گز باہر پھرے چوپیتا
 کیوں نقصان ہووسے اوہ جنوں آپ رکھے روالی
 بس پندیرا چیزا و نہیاندی کون و نجا ون والا
 جیوں اک ظالم بھنیں بچ آئی سارا خاتوں مائی

ذکر حضرت سارہ خاتون زوجہ حضرت ابراہیم علیہ السلام

بی بی ابراہیم نبی دی صاحب شرم کمالاں
 جدوں نکاح اتہاندیتائیں کیتا نبی غفاری

سارا خاتون نام جنیاں و اصورت چند مثالاں
 تھوڑے روز مقیمی ہوکے کیتی سفر تیار ی

شام ملک واقصد کیتونے بی بی آئی نالے
 اوٹھوں خبر پئی جو مصرے حاکم بڑا زناہی
 ہر رستے پر وہ اس نے چوکیدار کھلا رے
 جس دی عورت سوہنی تکیہ حیر زناہ کو میندا
 خاوند اسدا نال ہووے تال اسنوں قتل کراندا
 جاں ایہہ خبر سنی پیغمبر فکر لے وچہ دھاناں
 رستہ ہووے جے کوئی شام ولایت والا
 راہ مصر دے پواں نہ ہر گز جتول ایڈ خواری
 اوڑک رکھ تو کئی تکیہ دل نون سٹھ دھرا یا
 پنچے کول مصر دے جسد م پھڑیا چوکیداراں
 جلد اتار بہال شتر نون دیہوتلاشی ساری
 بنی کہے اسباب نہ پھو لو لے لو مال سوایا
 زور زور صندوق پٹیونے بی بی باہر آئی
 نال چلا کی پھین لگے کی لگدی ایہہ تیسری
 جان بچاؤن کارن حضرت بھین موہوں فرمائی
 بعضے اکھن ملک کسے دی آہی اوہ شاہزادی
 پر مسلم ساکے بھائی بھیناں اسوچہ شک نہ کوئی
 القصة جد بی بی تائیں کھڑیا پکڑ کفاراں
 یارب فضلوں بی بی میری کافر کنوں بچائیں
 دُور ہوئے سب پرے اگوں قدرت نال الہی
 ابراہیم خلیل اللہ نون سب کجھ رب دیکھایا
 ست نہ رہوس جسے اندر نرت نستا ہو یا
 گلنوں گھوٹو آیس ڈاڈا بویا مول نہ جاوے
 دو تن واری اینویں ہو یا جاں اوہ قصد اٹھاندا
 اوڑک ہوشمندہ موزی نوکرون سمھاوے
 بیجا اسنوں بیجا اسنوں دیہو خاوند تائیں

منزل منزل قطع کریندے آئے مصر دوالے
 جسدی عورت سوہنی دیکھے بھج سپاہی
 جو کوئی عورت لے انہا نون پکڑ کھڑن سرکارے
 بہت پسند کرے جس تائیں اگا جان نہ دیندا
 پور ہووے کوئی ساک تال اسنوں لٹ بہت دیواندا
 کئی قیاس دلیداں اسدم کرنا بنی رباناں
 اس پاسوں لنگھ چلے دونوں کہے رسول تعالے
 ایپر پور نہ رستہ کوئی امر ہو یا لاچاری
 حضرت سارہ خاتون تائیں وچہ اسباب لوکایا
 کی اسباب شرتے تیرا پچھ کیتی راہ داراں
 باہجہ تلاشی شہر ڈن دا حکم نہیں سرکاری
 سٹھوں شک انہا نون گذریا جوب اسباب لہایا
 دیکھے پیان خلیل رباناں پیش نہ جاوے کوئی
 حضرت کہیا انہاندے تائیں بھین الہی نہ میری
 بھئی ساکوں سچ ج بھین انہاندی سی چاچے دی جانی
 عاشق ہو کر نال انہاندے کیتی سی اس شادی
 ایپر پچھوں پاک نبی نون بہت حیرانی ہوئی
 ابراہیم خداوند اگے لگے گمراہ پکاراں!
 او سے وقت خلیل نبی دیاں پیاں قبول دعائیں
 شیشے وانگ ہو یا اوہ کوٹھا جسو چہ بی بی آہی
 بند ہو یا ساہ اس کافر دا جاں اوہ نیٹھے آیا
 لنگاں بان مارن لگا جیوں مویا کے مویا
 ہٹکے جدوں پھیر آوے تدوں خلاصی پاوے
 جان کنڈن دی حالت وانگوں ڈاڈا پکڑ یا جاندا
 ہے ایہہ جادو گمراہی کوئی ساٹھے کم نہ آوے
 نہیں تال جادو نال اساڈی جان ادا میں

سارہ خاتون نے فرمایا میں نہیں جا دو گرنی
کافر سن کر اوسیلو لیے پیغمبر سدو آیا
نال ادب نے حاضر ہو یا صاف یقین ایسا ندا
ہو یا حکم خلیل اللہ نون خالق ولوں تدا میں
تاں پھر ابراہیم نبی نے رب واحکم سنایا
رتقی نبی و عا پھر اسنوں راضی ہو کر پیاروں
تو یہ تائب ہو کے شاہ نے عجیب معاف کرایا
باجرہ نام عجائب لڑکی سندر شکل کواری
نصف ملک پھر واپس شاہ نوں نبی عطاء فرمایا
امن سلامت آئے گھروں خیریں رب لبی اندا
نوری ملک بھی ادب کر نیدے پیغمبر کے گھروا
پہلے علیل سوز فراقوں کر کے زینخانہ لاری
رات پوسے تاں وجہ اڑیکاں ساری رین ننگہاوی

ایہ سب برکت نبی میرے دی نال جلدے میں پرینی
ویکھ جو الا قدرت والا تو بہ دے در آیا
بخشو عیب قصور تم ساجی تو بہ دے در آیا
جد تک ملک نہ بخشے سارا راضی ہونا ناپیں
ملک تم ساجی بخشیا اس نے نالے مال دیوایا
کلی صحت حاصل ہوئی خالق وئی سرکاروں
نال ادب دے رخصت کیتا قدماں نوں ہتھ لایا
خدمت سارہ خاتون کارن و تیوس ٹردی واری
تے حضرت بی بی باجرہ تائیں اپنا حرم بنایا
جس نوں رب بچا نا چاہے انیویں آپ بجاندا
شاہ عزیزہ ان یوسف دی کیوں خیانت کردا
آوے یاد قراراں والی نوری شکل پیاری
متا وہ صورت سفینے والی کدی کردائیں آوے

اشعار مہتمم افیہ

فجر سوو وے تاں وائی اگے بندھی پھول جھوٹے
سوہے سامے انگ نہ لٹے زہر و سن ہر کھانے
لڑیاں لڑن جدوں گل پاشے کڑیاں لڑن دیرگانے
ہتھ بولا کاں وانگ سولا کاں چولھے دیہن ڈرانے
چھلیاں بہت چھالی میں اگے ہن نہیں چھلے پانے
کپڑے کپڑے و ساون میں ایہہ بلاک رلانے
مار موکان مکان تمامی دسن وانگ موکانے
کدی نہ ہوندے کدی نہ ہوندے ایہہ ساہو راز جانے
ہے عزیزہ ناچیز و رازا بیٹھا ہنٹیاں چھانے
رب عزیزہ عزیزہ مصریوں شاہ جب جب آنے
آکھ گیا چہ مصرے آدیں سن میرے دکھ زمانے

نت جھور نے نت کھپانے کر دی رام کہانے
مارن ڈنگ تمامی زہر و نعل جو اہر دانے
چوڑے چوڑے چوڑے وسیوں اسان نہیں ایہہ پانے
ٹکا ٹکن نہ و نیدہ امینوں سٹو دور ٹکانے
زونی بھتی مت دیوئی آٹے زونی پیش رہ بانے
نہیں نیٹانے نہیں نیٹانے سوہے سامے بانے
پنگ سر بانے کھاون دھانے میں تتی وے بھانے
ایس سوٹا گوں جھلا زہد پیا اللہ مالک جانے
شالہ کڑیاں سیج میری تے کدی نہ موجاں مانے
کڑے زوایاں ہون شفا یاں چھٹن زہر خم پیرانے
میں آئی اوہ اجے نہ آیا ہو گئے کان وھانے

سکر و عدہ یار سخن داڑھتیں اسپیں وکانے
سکھدی طلب بدلیں قبولیا پے گئے دکھا اٹھانے
جیون مرن نہ یاوزہ لیجا خوشی آرام سدھانے

مڑ کسے خبر نہ لئی دکھی دی اوس طیب سیانے
نین نمائے درور رخائے درور ہونے تنائے
وانگ پندیر اوچھوڑے کولوں کیتی پھرن ڈولانے

زل

عاشوں کی عرض ہوئی ہے کہ وصل سخن ملے
خبت دوزخ کی کچھ پرواہ نہیں رکھتے ہیں وہ
زادوں کو ہتے تلاش خبت الفردوس کی
اہل دنیا جستجوئے سیم و زر میں مر گئے
مل گیا سب کچھ اگر عاشق کو دلبر مل گیا
بلس بھور کہتی ہے فراق یار میں

زلفن نہ زفن ملے لیکن وہ ماہ و مہن ملے
چشمہ کوثر ملے گر جام چاہ زفن ملے
کہتے ہیں عاشق کہ کوئے یار میں مدفن ملے
کیماٹے عاشقان یے یار سمیں تن ملے
کیا ضرورت ہے اسے پھر گرچہ حور عدن ملے
زندگی بھی چلے چلے یکبارہ بہر چمن ملے

دولت دنیا و دین حاصل اسی میں ہے پذیر
فضل حق سے گر تجھے جاسین حسن ملے

ہر دم یار ملن دیان تاہنگاں رہن نہ لیجا تائیں
وائی باہجوں حال نہ زستے ڈردی بھید نہ کڑے
زسین بیگانہ بندی خانہ محرم حال نہ کوئی
سگدیاں سیاں پاس نہ رہیاں چھوڑے خویش قیلے
وطن گویا تے گل پایا ظالم دیس پر آیا
درد و چھوڑے ولول گھتی پے گئی تندہ اٹھی
مصر تمام زینجا کارن اینویں جا پے بھائی
یا جو بلس باغوں پھڑکے آنچرے وچہ ڈگی
کتنے سال زینجا اینویں رو رو دکھ اٹھایا
جس دن تنگ زیادہ ہووے گھر وچہ جی نہ لگے
شاہ عزیزہ خوشامد پاروں و نیند اپیڑ عماری
کئی کنیزاں خدمتکارن اٹھ رن سنگ آپے
وچہ اجاڑاں جنگل باراں پھردی یار بھلیندی
وائی جو ہمز پیا ری اسنوں نال رلاوے

دن کٹے وچہ آہیں ڈھائی راتیں کرے دعائیں
اس محبوب قرارا نوالے جنگے گاڑے گڑھے
دولت ویکھ کتیا سی لاریج قید اچانک ہوئی
قبول کہیوں اتول آئی کر چکی سب حیلے
جس نے اپنا دیس چھڈایا اوہ محبوب نہ آیا
بھرے اساس تے اکھے موپوں مائے میں خواہاں مٹھی
چونکر اوگنہارے تائیں جان قبر وچہ آئی
دردم یاد کر نیدی گلنوں پیت اوسید ہی پکی
اکی نکتے مصر پیارا پکڑ مضر بنایا
لیکر اذن عزیزے کولوں طرف جنگل اٹھ ڈگے
ایپر مول نہ بھاوے اسنوں زینت زریب عماری
گھروں بہانہ سپر کرن زابا ہر کرے سیا پے
ڑے الگ کنیزاں کولوں رو رو وین کر نیدی
کرے قصیے دلبر و لے ولدی اک بھاوے

اے دائی بن سچی دائی توں اپراوہن بھاری
اپنے تھانویں توں بھی وڈی دانستند سداویں
کیا جانناں توں کسے کارن ہیں دائی سودائی
بیرے بندیاں میں دکھیاری سگ سگ ہوئی تیلہ
توں غمخوار کو یہی میری کریں نہ کجھ سمہیا نہ
دائی عرض کرے وچہ خدمت ہنجوں مار پر وندی
میں صدتے کجھ وس نہ میرے جے وس لگدا میرا
ایہ عقل فکردی اتھے پہنچ نہ ہرگز تھیوے
کے زینجا خواہ اک واری سنفے پھیر و سنیدا
اوڑک پرت گھرانوں آوے کر کے آس لیری
ایسے طرح وچہ باغاں جاوے من پر چا وے
کدی کدائیں نیل ندی دل کرے زینجا پھیرے
ایہو حال رہیا کوئی وریاں رور و جنگل بھالے
دائی نال رہے کر لاندی رور و کرے دعایاں
رونے دھونے ہجوراں رے کیتے رب سٹھائے
خوشیاں واپڑ و گن رگا نام نہ رہیا غم دا

یہے کوئی وس تیرا جے لگدا کر میری کوئی کاری
تاں جانناں میر تیاں میں اوہ محبوب و کھاویں
میرے بھانے بھن تے دائی ہیں بھاری سودائی
کر کجھ جیلہ بالو جیلہ بن جانیک وسیلہ
وہیکہ حوالہ کٹ کشالہ بھدے یار سو کھالہ
جے میں ایڈا کا برہوندی توں کیوں روری روندی
لیندی جھل سریتے اپنے ور و قضیہ تیسرا
جدا نام نشان نہ معلوم کوئی تلاش کھیوے
دائی عرض کرے رب باجھوں ایہ بھی کم نہ تھیندا
رور و آکھے وچہ تقدیراں اہے ہوسی کجھ دیری
زرگس سر و چندے تک کے نقشہ یارہ پکاوے
آکھے آوے مٹھاٹھ کرم دی رو پڑھوے دکھ میرے
کتنی مدت و روز فراقوں تہر قضیے جالے
فضلوں یار زینجا تائیں میل پیار یا سایاں
رخصت ملی فراق تائیں روز و وصل رے آئے
آکھ نہ پیرا کیونکر سو یا نازل مینہہ کرم دا

آمدن زینجا و فروخت کا و خریدن حضرت یوسف را

چم آستان کمال ادب بھتیں قلم صدہ قڑے جائیں
کھلا وکاندا نبی چروکا تہہ نہ سرت سنبھالی
پہل پڑ سونڈھ زینجا تائیں بھس یار وکاندا
جے یعقوب پنیر سوندا و سدا مل پتروا
پور کسے لوں پتہ نہ ہرگز پنیر و کسے مل وا
پچھ عطاراں کو لوں جا کے مشک غطڑے حالے
قیمت قدر قرآن حدیثوں خبر عسکاریاں لوں

خدمت وچہ یوسف دے لے چلے تہہ تائیں
آکھ سناہن کیوں کر گزری حالت وکنے والی
ہو کسے بھتیں ہرگز اس دا گل نہ بھریا جاندا
یا پھر و بچ زینجا پاسی گل اپنے دلیر وا
کیا جانن و پڑوائی عاجز سونا کیوں کرتل وا
کیا جانن کستوری تائیں چھو لے و پچن و الے
شان سنت و معلوم ناپیں مسلم بدعتیاں لوں

شان محمدی مومن جانن جو ایماناں والے
 کرن روایت جسدن یوسف مصرے وہاں پایاں
 کھلاؤ کاندرا بر سوہنا خلق اکٹھی ہوئی
 عشق اجاڑا جاڑاں سنگدلے وڑو چہ جاڑاں
 امن آبادی اوس نہ بھاوے دور گامے ڈیرا
 لک جاپایاں تے تنہایاں خوش منظور کر نیدا
 جے گھڑن اوس پورا نونوں دیندا عشق عقیدہ
 محبوبوں جے عشق زور آور گھر وچہ وسن دیندا
 بالی برس فرید پورا نونوں عشق اڑو کھچائی
 کچھ کچھ عشق زلیخا تائیں طرف اجاڑلے جاوے
 جد یوسف کتنا لوفن ٹریاں مالک مصرے آندا
 ایس پھر بھی غم اسدے وراثت حساب نہ کوئی
 جس دن آن مصر اوچہ وڑیا یوسف نبی آہلی
 اس ویران ملی ویرانی مصر ہوئی آبادی
 جاں یوسف پھر روکنے لگا لوک خریدن آئے
 وکدے تے پھر اجن پتی آکر حاضر ہوئی
 آپ عماردی زکے وچہ بیٹھی حاضر نال غلاماں
 کیا کینراں یوسف ناموں ہے بروہ کنسانی
 کہے زلیخا کون اجہیا جگ جس تے مر رہیا
 اسدے حسن مصر کے اندر و تیاں گھت کہا تین
 سکر صفت زلیخا تائیں دل وچہ غیرت آئی
 کون اجہیا کیتی جس نے آکر خالق و یوانی
 غیرت نال زلیخا قلبی منہ حقین برقعہ چاہیا
 ویکین سار غشی وچہ آئی ہوش نہ رہ گیا کوئی
 و عدیوں آس لگی کہہ دل وچہ میرے بختیں آیا
 ایسرا جے زہر وہ و لیوچہ ایہہ چھل جاندا ہوندا

شان یوسف و اجرا نہا نونوں جنہاں وچھوڑے جابلے
 اسدن جنگل طرف زلیخا کر دی پھرے دو صحایاں
 سارا مصر زیارت لے اسنوں خبر نہ کافی
 طرف بہاڑاں جنگل جاڑاں پھرے لگاندا تارٹاں
 جتوں لگ تگے اس پاسے ایہہ وچہ کرے بسیرا
 وانگ بندہ مصنف غاخر پھرے سکل تکیندا
 کیوں جنگل منظور کر نیدا عاشق پاک نبی ورا
 وچہ بہاڑاں وڑاں کیوں وچہ جان یلاک کر نیدا
 جد مقصد و میسر ہو پاتاں گھر آوے بھائی
 شہروں نکل وچے جس ویلے رور و شور حواسے
 دن دن زور زلیخا والی کچھ گھٹدا اجاندا
 اتنا فرق پیا جیوں دیکھے آس پن دی ہوئی
 اسدن بھی ایہہ وچہ اجاڑاں روندی پھر دی آہی
 ایہہ عمناں پھرے کر لاندی لوکاندے گھر سفاری
 اسدن بھی اس جنگل بھونڈیاں تین رات وکے
 کون اتھے کیوں خلق اکٹھی ایہہ گل خبر نہ کوئی
 بول اُنہا نتھیں پھن لگی ایہہ شور سینکا مہ
 مالک اسنوں وچن لگا صورت عجب نوزانی
 کہن کینراں جگ وچہ سوہنا کوئی نہ اسدی جہیا
 کتھوں کتھوں ویکھن آئی سب خلقت استائیں
 یار میرے کے وال برابر و نیا وچہ نہ کافی
 جے محبوب اسٹرا ویکھن سب ہون قربانی
 اوڑا سکواں یار پیارا نظر اچانک آیا
 جاں کہ ہوش پئی ناں کندی اچ سوہا گن ہوئی
 لسیاں ل چھوڑ لسیاں ناہیں وکدرا رب بھایا
 جھلکی دیکھے پھر کئی سالان جھات نہ پاندا ہوندا

کر کے قول اقرار پکیرے پھر نہ آندا ہوندا
 ویوں کڈھ بدلیساں اندر آن رُلاندا ہوندا
 مڑ مڑ غشدری حالت ہوئے جاں یوسف دل تکی
 بہت وناں مے نلقتے والا جے کمر رنج کے کھانے
 جسدا ماں نہ تا ہو وے جے پانی بہوں پیوے
 اپن چیت زینجا بی بی پایا جسدوں نظارا
 بیہوشی وچہ کرے آوازہ واہ رب کرم کسایا
 ڈھونڈھ تھکی میں جسدے تائیں رور و کتنے چروا
 میں ڈھونڈاں وچہ جنگل اسنوں شہر پھر ایہہ وکدا

اوند اوند بھی کئی سالوں جہات نہ پاندا ہوندا
 دکھاں وچہ تلیندی تائیں نہیں بلاندا ہوندا
 نڈت پکھوں ہوئی زیارت جلوہ جھل نہ سکے
 یا بیہوش ہووے ڈکھ پاوے یا اندر پھٹ جائے
 اٹھے پٹر کیجے وچوں ولول دوہرا تھیوے
 وچھٹر یا زل کئی نڈناں دا ہو گیا پارا پارا
 سگواں یا رقراراں والا اکھیں نال دکھایا
 میں صدقے ج او ما سگواں نیڑے وکدا پھر دا
 ایہہ او ما جس کارن میرا رہیا کلبجہ سکدا

اشعار مقافیہ

ایہہ او ما میں جسدے پکھے چھوڑیا دطن پسا را
 ایہہ او ما میں جسدے با بہوں پھری حال واہ
 ایہہ او ما جس جگر اسا ڈا کیتا پارا پارا
 ایہہ او ما چن سو رنج نالوں جسدا حسن دولارا
 ایہہ او ما جس سفنے کیتا نال اسا ڈے کارا
 ایہہ او ما وڈھ آب حیاتوں جسدا اک نظارا
 ایہہ او ما گل پیا اسا ڈے جسدا عشق پسا را

ایہہ او ما جو شہر مصر دا دے گیا مینوں لارا
 ایہہ او ما میں جسدے تائیں ڈھونڈیا عالم سارا
 ایہہ او ما جس مٹھا مینوں رس اپنا چمکارا
 ایہہ او ما جگ روشن کردا جسدا اک رخسارا
 ایہہ او ما جس کارن جالیا سفر قضیہ بھسارا
 ایہہ او ما گل وڈیا وچوں جسدا نشان نیارا
 ایہہ او ما میں کروی رہندی جسدا نت اوسارا

ایہہ او ما میں جسدے با بہوں مڑ مڑ ہو کئی کو لے
 ایہہ او ما میں جسدے آتوں خوشی قبیلے گھو لے

اے دانی سن مارنگائیں ویکھ سجن دا چہرا
 ایہوئی میں جسدے کارن پایا ورد بہتیرا
 ایسے خاطر میں وچہ مصرے کیتا آن و سیرا
 روشن شکل دکھا کر مینوں پا گیا جگ انہیرا
 اکھ گیا وچہ مصر اوہ سانوں ہوساں زردی تیرا
 غیر اندے گھر سٹ کے مینوں کیتوس چت وڈیرا

جوڑاں جنتی نال خوشی دے گاوں جسدا سپہرا
 ایہو سگواں چور لیٹرا جس لٹیا گھر میرا
 ایسے باپیاں کولوں میرا پٹ چو اپا ڈیرا
 ایہو سگواں چور لیٹرا جس پٹیا گھر میرا
 ہن تک اسنوں ترس نہ آیا کدی نہ پایا پھیرا
 سینیں چاہٹریسے نے میرا جھنیا میرا بیرا

خونی بن ایسے دیاں دل و چہ کیتا گھاہ وڈ پیرا
 ورو ایسے دے چا پھیروں ول واپا گھیرا
 ویکھو بے انصاف سہیلیو کرو دھیان اچیرا
 اکو جھکڑا اُس و امیرا ویندا عہد لمیرا
 بیشک جگ جہان خدا دا ہو سی بھلا بھلیرا
 شالہ پھر من من نہ جائے ہتھ پھڑے تکر پڑا
 سنے اندر نال اساڈے کیتوس قول پکیرا
 ہن لکھ فلق خریدن والی جاپے کم او کھیرا

پنیا جام زیارت والا جدوں زلیخا تسی
 مڑ مڑا پھو کرے پکاراں روندی بس نکر دی
 میں اجڑی نوں آن وساوے بھاگ سواگ لگاوے
 کھوئی قسمت قسمت والی کھری کرے رب میزی
 بہوشی وچہ جدوں زلیخا شور کمال چا یا
 صاحب ہوش سیانی زانی متیں دے سمجھاوے
 دو گھریاں کر ہوش تحمل نہ کر شور اچیرا
 جیکر خبر عزیزے تائیں حال تیرے وی ہوئی
 ساری عمر دکھاں وچہ شرسین وقت مزہ چکھاسی
 سنی نصیحت جدوں زلیخا ہوش ٹکائے آئی
 تہاں پھر اک غلام سیانی صاحب عقل فکر دی

سینیں چاہر ایسے نے میرا بھنیا میرا میرا
 ایہو سگواں چور لٹیرا جس پٹیا گھر میرا
 میں موئی نوں آس دینا لوں کیترا سور چنگیرا
 ایہو سگواں چور لٹیرا جس پٹیا گھر میرا
 ایہو صورت سیرت پاروں میرا یار و دھیرا
 ایہو سگواں چور لٹیرا جس لٹیا گھر میرا
 رل کے عمر گزاراں و نوویں توں میری میں تیرا
 ایہو سگواں چور لٹیرا جس لٹیا گھر میرا

بہنوں چھٹی واگ ولیدی جیوند رہیا و تھی
 شالہ یار نہھاؤ ہووے بنے اساڈا وروی
 رکھے یا و اساڈا وعدہ شالہ بھل نہ جاوے
 کر منظور پیارا جانی میں گھر پاوے پھیری
 وائی پکڑ تسانی اسنوں گوری وچہ بہا یا
 ہوش کرو مت رون تساڈا ہور فساد مچاوے
 متکے سنے عزیز کدایش گم گواوے تیرا
 مول خرید نہ کر سی اسنوں ہور لے جاسی کوئی
 لگے کی وکھ پایا بیبی ایہہ جکھ سہیا نہ جاسی
 ڈرویاں مت قبولی آس دی ٹواہدی بڑی قبدائی
 سڈ زلیخا لگے آس دے حال حقیقت کر دی

پیغامِ وارن زلیخا بطرفِ یوسف علیہ السلام

اے باندی وچ یوسف تائیں آکھ سلام اساڈا
 عرض کریں وچہ خدمت اقدس ایہہ پیغام اساڈا
 گھول گھتاں جس اتق و ہر بات نام غلام تساڈا
 چھا اچ وکا ون کارن چرچا عام تساڈا

بعد سلام درو ورسین حال تمام اساڈا
 رو رو موئی زلیخا بندی سن کے نام تساڈا
 صدقے جاواں نام خداوے بنیں امام اساڈا
 کر لیتا منظور تسانی ناقص وام اساڈا

سکے پورے دل سے قصد قیامت آوا
 آندا اسان بجائے حکم احکام ت آوا
 مدت ہوئی لوڑ نیڈیاں سانوں پاک انعام ت آوا
 بجانویں شان تیرے لائق نہیں مقام ساوا
 جس دن داند ہو یا سائیں سخن کلام ت آوا
 آن پیگل جہڑے دن داعشوقوں دام ت آوا
 باہجہ علاج تیرے نہیں جاندا ایہ سرسام ساوا
 رکھیں یاد بندہ دی ویاں عرضاں تیرے شام ساوا

ڈریں الہوں کریں نہ بر گزہ جہا انجام ساوا
 تسین بھی وعدہ پالو اپنا کریو کام ساوا
 ترس کروہن موڑ وناہیں خالی جام ساوا
 کرو قبول آونامسا آب طعام ساوا
 مہسن کھینڈن کھاؤن پیون ہو یا حرام ساوا
 او سے دن بھتیں رخصت ہو یا عیش آرام ساوا
 کرو دغا جے صحت پاکے ہر اندام ساوا
 کتے نہ جاویں میں دل آویں عین اکرام ساوا

ایسے گل دیاں طالبیاں ایہو مشوق مدام ساوا
 رہے سلامت سدا پندیرا دین اسلام ساوا

ایہہ پیغام زلیخا بی بی کہیا باندہ می تائیں
 کرتا کید بناویں تینوں جو کجہ آکھ سنایا
 حسنه نام زلیخا دی اک آہی دشمن بھاری
 سوکن خاص زلیخا سدی عبدالستار لیاندا
 کہندا اوہ اک عورت آہی او سے شہر مصر دی
 جو جو سخن زلیخا بی بی گوئی نوں فرمایا
 جس بروزے دے وکے کارن ایسب فلق ت وائی
 منے تسان بھتیں چوری اسول ہی پیغام گھنیدی
 آکا کھل کر لیسو اسنوں جے لیسو اوہ بروزہ
 تال جلی حسنه ہر گل چاہڑی شاہ دی کنیں
 نہ کجہ آوس زلیخا او پر جہا گمان لب اندا
 اسدن آپ عزیز پچارا شوقوں جل بل مویا
 ساری خلقت ویکہ نہی نوں صم بکرم ہوئی
 کرن روایت جتنی خلقت اسدن حاضر ہوئی
 ہر نوں آس خریدن والی شوقوں مر مر جاوے
 تال پھراک فرشتہ نوری امر الہوں آیا

جسویں توں پہنچیں او تھے کول بھندے تائیں
 ساوڑے باہجوں کتے تسنوں چانان روانہ آیا
 سن پیغام عزیزے لگے جا چغلی اس ماری
 بحر العشق صدیق محمد سوکن نہیں بتاندا
 ایسرنال زلیخا بی بی ویر عداوت کردی
 سگواں حال عزیزے تائیں جا کر او س سنایا
 استھیں پیش زلیخا سدی اسدے او پر و کافی
 گوئی اک زچولی اسدی جنہوں نت لوڑ نیڈی
 دیکے مال خرید وناہیں دشمن اپنے گھر دا
 ایسرمول عزیزے اسدی اک بھی گل نہ منیں
 جہل نیند جہل او پر ناہیں عیب لگاندا
 بون جہ گارہیا نہ کوئی جو کوئی حاضر ہو یا
 جہرا گمان زلیخا او پر کوں لیا وے کوئی
 سب خریدن یوسف پاروں خالی رہیا نہ کوئی
 ہر کوئی آکھے سوہنا بردہ ایہ مینوں بختہ آوے
 شکل بڈھے زی بن کر اس نے آن آواز سنایا

اے اہل مصر جو طمع نہ رکھو ایسے عزیز تعلقے
نال آواز بلند سنادی ہیں سنایا ہو کا
پے ایسے خاص عزیز زبانان شان اچھا سرکاروں
اڑک طرف عزیز زینخا قاصد اک بھیجایا
جے کراچ تھائے ہونڈیاں پور لیجاوے کوئی
بھاری مالک اسلے بدلے تک تمام قبولے
جے اچ مال پیارا کر کے بروہ تھیں گواسو
تک حکومت مال خزانے سر شے ہونڈی فانی
موجب حکم زینخا قاصد کوشش کیتی پوری
سوچیا دلوں عزیز بے بیشک دولت چیز نہ کافی
ڈر کے تل دلالاں کہیا ذکر خلاصے آیا با
ہر اک بدرہ ہووے پورا اوہ سو اشرفیاندا
وہ سو بدرہ موتیاں بھریا خالص باہجہ شماروں
وہ سو چادرا طلسم رومی وہ سو مصری جسم
وہ سو اوٹھ ہون بھاری قسم عجائب بھائی
وہ سو خاص سنہری قبضہ ہووے تیغ یسائی
جد ایہ قیمت کہی دلالاں مجلس آن وچاے
کسدی طاقت باہجہ عزیزوں اتنی مہمت نہیڑا
پیرا جے نبی وی قیمت بولی غلط دلالاں
آدم شکل جناب الہوں اک فرشتہ آیا با
اس بروہے شان مطابق اے نہیں مل چکا
کہہ توں جے کر لینا چاہیں قیمت دیدے پوری
اول تہراں وزن برابر یوسف نال تولائیں
چھر عنبر پھر نخل جو اہر پھیر کافور تولیوںے
ایہ سب چیزاں جو کوئی دیوے بردا کریں حوالے
سنگر مالک ابن زغر نے ترت آوازہ کر یا با

باہجہ عزیزوں اسدیتا میں کون خریدن والا
بناں عزیز نہ نکمیاں وورد کرو سب لوکا
آن عزیز خریدے اسنوں لکھیا فقرہ کاروں
کر و خرید نہ ویر لگا ڈبی بی نے قسر مایا
کس گلوں پھر ملک مصر وچہ اسان حکومت ہوئی
تاں بھی اسنوں پور کسینوں جان نہ دینا موے
بھلے وچہ رعیت بہہ کے کیونکر نام کڈھا سو
نام وڈا سرداری والا جگ وچہ رہے نشانی
عزت نالوں رزق نہ چنگا کر و خرید ضروری
کیتس حکم دلالاں تائیں مل سنا ڈھائی
وہ سو بدرہ اشرفیاں دا اول کھول سنایا
وہ سو وہ نقد روپیے ایہ حساب تنہا ندا
وہ سو ڈبہ بھریا آوے مشک عنبر تاناری
وہ سو گھوڑے نال سنہری ہونڈین لگاماں
وہ سو بانڈی رومی وہ سو ہون غلام خطائی با
وہ سو نال کٹاراں ہون کہیا دلال زبانی
سنگر ہو گئے چپ تمامی لوگ خریدن والے
مٹم بگم ہو گئی خلقت کوئی نہ مول بولیندا
سنگر وچہ درگاہ ربانی نغیرت گئی کمالاں
اے نہ دیویں حضرت یوسف مالک نون فرمایا
بیشک اکھ عزیزے تائیں میں نہیں ویندا اکا
جے کر اس حقیں وودھ نہ دیوے ایہہ قل سنگ ضروری
اس حقیں وچھے درماں خالص پورا وزن کر ایں
چھر کستوری خالص ہووے سر شے وزن کچھوے
نہیں تاں مول دیویں یوسف کہیا سکرا و نوالے
مفت لٹاون کارن بروہ میں نہیں وچن دھریا

جس نے یوسف لینا ہووے اتنی قیمت آنے
سنکر نل عزیز نے کہا ایہہ کیا مشکل مینوں
او سے وقت خزانہ اپنا ترست عزیز منگایا
شان مطابق پیغمبر دے ترست ترازو آندا
اکو بیٹھے حضرت یوسف اک دل نال خزانے
اکول وقت نیکیاں ولے اک طرفے برمایاں
کرن روایت پنج لکھ درماں پے چکیاں وچہ پلے
جیوں جیوں ہو زیادہ پاون تیوں تیوں بھارا پھیلے
اوڑک جو کوئی منگیا مالک ہر شے وچہ وگائی
یہ سراجے انہا ندا پلا پیغمبر حق میں ہولا
کھلے حیران خزانچی شاہ سے وانگ تباں خاموشاں
تاں اسوقت بنی نون کن وچہ کہیا پرندے نوری
شکل تیری دی اج خداوند کتنی قیمت ڈالی
جے کراتی ہو ریا اون دولت شہر کسے حق میں
شیشہ ویکھ تہاں جد کیتا حسن اپنے داماناں
ویندہ درماں حق میں وکیوں یوسف نغیرت ربدی ہوئی
اج ہن ویکھو اوپر تہاں کسے کیا رب فضل کسایا
یاور کہیں ہن اس حق میں پچھے ایسا لاؤ نہ کرنا
جو جو بات پرندہ نوری ادبوں رہیا کریندا
نیک نصیحت سر موہن نون شیشہ جدوں وکھیوے
اکنی شیشہ ویکھن جسدم خودی گمان کماون
ایہ نہ سمجھن جے رب سالوں ایسی شکل نہ ویندا
مال اولاد حسن زردولت سب احسان خدائی
خود مختار جے ہوندے بندے کرے جو دل چاہندا
حسن جمال کسے داتک کے مول نہ کوئی جھڑوا
دکھاندا کوئی نام نہ لیندا سکھ و سدا جگ سارا

سراک چیز سنایوس جیونکر آکھیا ملک ربانے
ایہ سب چیزاں وزن برابر میں کر دیساں تینوں
جلدی تو لومول نہ بولو جیوں مالک فرمایا
کدھ کدھ نقدی خازن شاہ واچھا با بھر واجاندا
جیونکر روز قیامت تلسن عملا ندے پروانے
جیونکر اسدن نال یوسف دے درماں تلن آیاں
ایہ حضرت یوسف والا چھابہ اہے نہ پلے
پلا بنی پیالے والا اہے نہ مول اٹھیوے
کل خزانہ خالی ہو یا چیز نہ رہ کئی کائی!
نال تہاں کد پورا ہووے ساٹھ جنہا ندے مولا
سنے عزیز امیر وزیراں اڑگیوں نے ہوشاں!
دیکھ پیالے لاج تیرے پر کیسا کرم حصوری!
دولت مل خزانے مصری سب کیتے رب خالی
تاں بھی مول نہ پوری ہوئے نائیں حکم بے حق میں
ایہ حوسن تہاں اسدن کھوٹے کل وکاناں
جے اوہ کدی بازار دکھائے اوہ نہ ویندا کوئی
سارا مصر خزانہ سارا میں حق میں گھول گھسایا
رکھنا یاد احسان الہی نغیرت کو لوں ڈرنا
ہر گل رہیا خزانچی شاہ داسندائے سمجھیندا
کار یگری ربدی تک کے شکروں ادب کھیوے
کرن غرور جوانی والا رب داسکر بھلاون
کون چھاننوں وٹ چڑھیندا کون غرور کریندا
اپنے آپو کسے نہ ہرگز ذرہ چیز بنائی!
نہ کوئی جگ وچہ جھکھا ہوندا نہ کوئی او تر رہندا
سراک ہندہ اپنے آپوں یوسف بن بن ٹروا
اکھا کانا لوملا منڈا اک نہ وسدا یارا

اپسب چیزاں و مالک قادر پاک تعالیٰ
 جس بھٹیں چاہے کھسے ہر شے جس چاہے تیس و نیدا
 جو شے نال خوشی و سے دیوی و رتن کارن کوئی
 جدوں سبھی مالک اسدا نال غصے کھس لیبی
 چیز بیکانی انت بیکانی مان نہ کرے ماسہ
 جو انعام خداوند بخشے شکر ہمیشہ کرے
 لکھ لکھ شکر خدا یا تیرا ایڈا فضل کیتوئی

کل خزانہ قبضے اسدے خود ورتاون والا
 مانگوں چیز بیکانی اوپر احمق مان کر پیدا
 جے اوہ اپنا بلک بنایے جانوں ضائع ہوئی
 پھر اعتبار نہ کرسی ہرگز جاں اوہ منگن و لیبی
 جس کھسے دی بنیاد نہ کوئی اسدا کی بھر واسہ
 تہروں ڈریے اسدے اندر اپنا ذہل نہ دہریے
 پر تقصیر نہ پیر بند نیوں سب کجہ عام و توئی

حکمت عجیبہ

آکھ پندیر اتلیا جس دم یوسف نبی آہلی
 کہن مفسس و چہ آہی غیرت خاص رہانی
 جے کر اس دن نال نبی سے دولت ہوندی پوری
 نالے جیکر دنیا و سے سنگ نبی برابر تھنیدا
 جیکر اگو تھنا ہوندا عزت شان و داند
 محبوبانہ نال خداوند کس و اشان رلا سے
 جیکر اس دن دولت آوندی مشرق مغرب تائیں
 ایہہ سب برکت نور نبوت نور ایمانوں ہوئی
 روز قیامت اینویں مومن فضلوں چھٹیاں پاسن
 جس و بوجہ ایمان نہ ہو یا شکر کر پیدا مویا
 یا بوجہ ایمانوں کم نہ آسن جے لکھ عمل چیمون
 سنو حقیقت جدوں خزلے ہو چکے سب خالی
 نہ کجہ آوے نہ کجہ جاوے بہت ہو یا بے حالا
 اوڑک ہولا چار عزیزے کہیا مالک تائیں
 دولت نال خزانے اپنے سے چکا میں سائے
 جیکر ایہہ قبولیں مالک عین عنایت تیری
 جیکر مالک سمجھیا و بوجہ شاہ نول ہوش نہ کوئی

کل خزانے ہوئے نہ پوسے ایہہ کیا حکمت آہی
 بنیاں نال برابر ہووے دولت کون نمانی
 عزت شان رسولان و بوجہ پوند افرق ضروری
 زمین زنی و افرق جو آکا معلم کوین کر پیدا
 پنجہ انہوں رب تبارک کوین محبوب بناندا
 جس نول آپ حبیب بناوے کون برابر آوے
 پھر بھی بھارا بھارا یوسف و اکر و افاق سائیں
 اصل حقیقت باطن والی مول نہ جانے کوئی
 صالح و فقر نور ایمانوں بھارے ہوندے جاسن
 حج نہ کوآ نمازاں روئے سب کجہ ضائع ہو یا
 و انگ خزانے شاہ مصر سے لکھوں ہوئے بھون
 و بیکہ کمال ہو یا متفکر شاہ مصر و والی
 خازن پیسہ اک نہ دیوے بیٹھا کڈھ دیوالہ
 قیمت یوسف میر بکولوں پوری ہوندی تائیں
 گھر سو پر نہ نظری آوے خالی پلے چارے
 نہیں تال ہور نہ باوہ استحقاق طاقت تائیں میری
 حسن یوسف سے جھٹا کیتا سخت مصیبت ہوئی

و سے بیٹھا سب مال خزانے جو کچھ ترکہ گھر و
 روز و رات وی میری تابیں کمی نہ چھڈیوس کاغ
 کر منظور سو و اگر مالک لکھو تا بیخ نامہ
 اس جگہ اک ہو و روایت لد ہی نقرہ کاروں
 ہو حیران عزیز کھلو تا جان کچھ ہیتہ نہ آیا
 کلمہ امرا ہیتم نبی و ایکہ کر نبی آہلی
 واہ سبحان اللہ کیا برکت کلمے پاک و کھائی
 خلقت و یکہ تعجب ہوئی قدرت پاک نقائے
 روز قیامت جس مومن زبان بدیاں غائب ہو یاں
 اکتانہ سے جد بجاتے ہوسن ز فتر بدیاں ولے
 عرض مجیدوں چھوٹا پرزہ پاک فرستے لیا و ن
 فضل آہلوں اتنی برکت کلمہ طیب پا و سے
 خلق حیران تعجب ہو و سے حکم کرے رب باری
 اس نوں اسان امانت کر کے اپنے پاس لگا یا
 کلمے او پر یقین جہاں زا و رہیں جہاں میں تارے

جے کچھ ہو و ہوندا اس ویلے فرق نہ ہرگز کرنا
 میں جدل لیاندا اسنوں کپٹری قیمت لائی
 یوسف تیرا دولت میری ہو یاں ختم کلاماں
 خالی جدوں خزانہ شاہ و ا ہو گیا ورم و سپاروں
 کاغذ قلم و رات سیا ہی یوسف نے منگوایا
 اس پلے و چہ داخل کتیا جس و چہ دولت آہی
 او تا دولت مال ہی و سے کرتن وارہ تو لائی
 بن توحیدوں بھار نہوت کون اٹھا و ن والا
 کلمہ طیب یاری کر سی پاسن بھار نکویاں
 کلمہ پاک امان او نہاندی خالق پاک نکالے
 نیکیا نو اسے ز فتر اندر کر تعظیم لگا و ن
 چو و اں طبقات بتیاں بدیاں پل و چہ زور ہٹا و ن
 ہے ایہہ کلمہ طیب جو اس پڑھیا مرزی واری
 رکھیا اس یقین ہمیشہ اج اسدے کم آیا
 رہن و و را و سے کلمے کو یوں بخت جہاندے مارے

غزلِ تعریفِ کلمہ طیب و موجباتِ آسانیِ حسامیرانِ قیامت

اول آخر ظاہر باطن کلمے شان نرالہ
 اتنی برکت کلمے اندر بخشی حق نقائے
 پاک زبان ہو و سے اس پڑیاں جا و زور پلیدی
 سینہ صاف اتے دل روشن نوں نوں چائن کرنا
 سب ذکر اں یقین افضل اس و ارب نے نو کر بنا یا
 قبر قیامت ہر منزل و چہ اسنوں خوف نہ کوئی
 حضرت کہا اس بندینوں و وزح اک نہ ساٹے
 رحمت برکت رب سچے دی اس گھر نازل ہویدی

دین زنی و اقبض ہنجا و سے کلمہ حضرت والا
 سے و رہیا ندے کفر و نجا و سے کلمہ حضرت والا
 جو کوئی نال یقین الا و سے کلمہ حضرت والا
 زانغ کفر و تے زور ہٹا و سے کلمہ حضرت والا
 ہر مشکل و چہ کم آ و سے کلمہ حضرت والا
 جو کوئی اپنا و رو بنا و سے کلمہ حضرت والا
 جو کوئی صد نوں پڑھے پڑھا و سے کلمہ حضرت والا
 جس گھر اندر پڑھیا جا و سے کلمہ حضرت والا

اس گھر پر کدی نہ ہووے رحمت فضل جنابوں
سب یقین اول کلمہ رب نے لکھیا عرش دوالے
وقت حساباں جدوں کسے دا جانوں بنے نہ کوئی
کلمے اپر عمل جنہاں وانعمت جنت پاؤن !
جنت دے دروازے اپر لکھ دتا رب سائیں
پہلوں پہل ہشتیں وڑویاں کلمہ نظری آوسی
کلمہ خوان محمدیاں نوں جاں جنت رب گھلسی

جس گھر اندر قدم نہ پاوے کلمہ حضرت والا
سب یقین آخر نال سداوے کلمہ حضرت والا
حامی بن کے آن چھوڑاوے کلمہ حضرت والا
لکھ لعنت جو دلوں بھلاوے کلمہ حضرت والا
آوے جو کوئی بول سداوے کلمہ حضرت والا
سرورازے اپر سہاوے کلمہ حضرت والا
رہبر ہو کے نال لیجاوے کلمہ حضرت والا

منگ پذیر خداوند کو لوں ہر دم فضل دعا میں
تینوں بھی رب نال نبھاوے کلمہ حضرت والا

اک پڑھن زبانی کلمہ دلوں یقین نہ یساؤن
حکم کرے رب روز قیامت جاؤ طرف انہاں وی
جنول جاؤن دھکے کھاؤن واقف بنے نہ کوئی
تا بعد از محمد باندے جس دن عمل تو بیس
جسدے عمل نکویاں والے گھائے نظری آون
اپنا دست مبارک سرور جس پلے نوں لاسی
یا رب فضل تیرے تجھیں عرضاں کرے پذیردعا
لا الہ الا اللہ دا درجہ وودھ حسابوں
اللہ اکبر بہت کرسی نیکی پلہ بھسارا
بحان اللہ الحمد للہ ایہہ کلمے جو دونویں
جو پڑھے درود شریف ہمیشہ اکثر شوق پیاروں
دینی علم پڑھاؤن والے اجر نہایت پاؤن
اوہ نیکیاں ولے پلے چڑھسن ربے فضل کماوں
جتنی خرچ سیاہی کاغذ دینی عالم کر سن
تدھ بھی بہت سیاہیاں کاغذ بدے راہ وجہ لائے
اکوتیری اس دفتر دی جے ہوئی منظوری
جو پڑھویاں صبر کماوے جزع فرزع کروا !

وقت مسیبت ربوں چھوڑن بیج غیر انول جاؤن
دنیا اندر طلب نساں نے کیتی مارو جنہا ندی
چور بنی وے کلمیوں نٹھے جاں جہنم ہوئی !
کول ترازو حضرت موسن خود امداد کر نہیں
کلمہ طیب رسم الہی لکھ پلے وجہ پاؤن
مت آسمان زبناں نالوں اوہ پلہ وودھ جاسی
کلمہ طیب سرور عالم ہون اساوے حامی
پڑھنے والیاں تائیں اسدن اوٹ عذابوں
بھی کلمہ تجید مبارک اینویں کرنے مارا
نیکیاں والا پلہ اسدن بھر دیوں گے اونویں
نیکی پلہ اڑوا ہو سی صلے اللہ دے پاروں
علم انہان دے روز قیامت بدل بن بن آون
بھی اجر نماز جماعت بھارا وودھتی انبر نالوں
اوہ وجہ ترازو داخل ہوسن نیکی پلہ بھرسن
فضلوں آس پذیر فقیرا ہوسن کرم سوائے
صدقہ ذکر رسولان نبیاں ملسی قرب حضور
ہر صابر واجر قیامت نیکی پلہ بھر وا

جو چہرہ مسکینی صبروں شکروں مومن جھٹ انکمعاون
 احسن خلق کماون جیہڑے کے رسول سوما را
 وجہ عبادت رب سچے وی جو شے خیرچی جاوے
 جیونکر گوشت چمڑا لو ہو قسربانی دا گو ما
 بھی غسل وضو دا پانی تولن نالے خون شہیداں
 جیوں جیوں مومن سچے دل یقین خاص عمل کماون
 عمل کفار منافق مشرک ہرگز بھار نہ کوئی
 پر چھہرہ بھارا ہو سی غسل انہا تارے مولے
 نبیاں پچھے ابو بکرؓ دا بھارا ایمان زیادہ
 شرم حیا عثمانؓ غنی دا عدل انصاف عمرؓ دا
 نیکی بدی پذیر فقیر اچھے پیری رب تولی
 ایسہ مردم آس فضل وی اودہ فضلاں داسایں
 اکھ حقیقت یوسفؑ والی فضل جنابوں ہو سی
 کرن روایت جد کلمے وی برکت ظاہر ہوتی
 تر بونا ہو گیا جدوں بنی تمیں اودا مال خزانہ
 دولت لے کر راضی ہو یا چنگے مل و کاتا
 مفتی ملن قرآن انہا نونوں جا بازار و چیندرے
 کیا جانن جو ایہہ نعمت میں لے بھی مفت لٹائی
 مالک نونوں بھی حضرت یوسفؑ مفتی رب لہما یا
 اس جاتا میں لٹا لیا شاہ نونوں سب دولت ہتھ آئی
 کیا ہو یا اک شہر مصر وا ہو یا خزانہ خسانی
 ایسہ خبر نہ اس عاجز نونوں کیا ایہہ نعمت عالی
 ساری خلقت و یکھن والی جس زیارت پائی
 جیسی نیت ایسا بدلہ بلدا ہر اک تائیں
 اس نونوں طلب زیادہ آہی دولت دنیا نالوں
 پاک جمالوں شوق جنہا نونوں طلب زیارت والی

اپر تو گل رہن جے قائم عالی درجے پاون
 خلق انہا نونوں نالوں وجہ ترازو بھارا
 اوپر ترازو سب کھم اسدا تولن اندر آوے
 موثر بڈیاں جو شے نکلے تولی جاسی او ما
 بھی ذکر شاہیں تولیاں جاون تسیماں تجھیداں
 تیوں تیوں اوپر ترازو اسدا بھار زیادہ پاون
 کفروں شرکوں سب انہا نونوں نیکی ضائع ہوتی
 تے بدی تمام جہانوں بھاری ثابت رکھی مولے
 سب خلقت یقین غالب اس نونوں کرسی فضل خداوا
 زہد ریاضت فقر قناعت سب یقین اودہ حیدر وا
 بدی جہانوں بھاری ہو سی نیکی سب یقین ہو لی
 بدکاراں دا شرم تمامی بخشندارے تائیں
 اکو کلمہ پاک نبی داسا لے دھونے اودہ ہو سی
 مالک واپس قیمت پاروں ہڈر نہ رہ گیا کرئی
 دے ولس پھر یوسفؑ شاہ نونوں نہ کوئی ہڈر بہانہ
 و تہج قرآن جیویں خوشن ہونے بے قسمت ملوانا
 جہنوں پستہ ملے زیادہ راضی ہو کر و نیدرے
 مالک وانگوں دنیا پچھے ہو جاون سوزائی
 دولت و یکھ دیوانہ ہو یا افسلی قدر نہ پایا
 وانگ ملانے عقل نہ آوے بیٹھا آپ لٹائی
 اودہ نعمت اودہ دولت آہی دوہاں جہانناں والی
 اصلی شکل یوسفؑ اسنوں نہیں سی رب دکھالی
 اس کولوں رب پر وہ رکھیا آہا بیبا خدائی
 جو شے طلب کسے نونوں ہونے ویندا خالق سماں
 حاصل ہو گئی دولت بہتی خالی رہیا جسمالوں
 پر وہ کھول جمال انہا نونوں بخش کیتا رب عالی

خالص حُب زینجا تائیں فوق خریدن و صفانا
 اپنی اپنی نیت موجب سب و مقصد آیا
 جے کر آسدن مالک تاجر اصل زیارت لیندا
 نشان قرآن ملائے عاجز جے کر اصلی پاؤن
 اسپر انبیان بیتاں بدلے تافل رہن قرآنوں
 ایسے محضیں بے مینہ پاؤن تنگی کدی نہ جاوے
 سنو حقیقت جد مالک نے دولت فرحت پائی
 پاک جمال پنیمبر والا پاؤس جہوں نظارہ
 بھل گئے سب مال خزانے رووے و برور خانانا
 چھم چھم رووے غش و چہ سووے پیش نہ جائے کائی
 روندنا ویکھے سووے اگر تائیں پھیلائی پیارے
 ہو چکا ہن فیصلہ ساڈا جیوین مقدر آئی
 لے جا اپنے مال خزانے کاغذوے جا ساؤن
 مالک کندکے محبوبا شکل تیری اج پائی
 جیکر اگے مالم ہوندی ایسی صورت تیری
 میں جاتا سب دولت مفتی گھر میرے وچہ آئی
 سو حصہ و حصہ استخیں دولت جے کوئی دیند ایندیا
 ہائے افسوس جے میر تیا مین ہوندی خبرا گیرے
 اسپر ویت چکا جد و پلا تہ و جمال و توئی
 اسدن مال سووے اگر مالک آیا و اقدہ سو یا
 حد تک یوسف قبضے آ یا مول جمال نہ پایا
 دنیا حرص غنی نوں اینویں دنیوں پر وہ کردی
 موتوں بعد و کھاؤن اسنوں حنت والا ڈیرا
 باغ بہشت تک جس ویلے عرض کرے یا باری
 چو جو عمل نہ کیتے اگے پورے طور کماواں
 حکم سووے اوہ عملاں والے ویت گئے دن تیرے

فضل کتیار ب اسد یکچہ وچہ پھیلائی رہ باناں
 مالک نیت و یکن پاروں اصل جمال نہ پایا
 سائے جگدی دولت بلدی کدی نہ یوسف دیندا
 تمکیاں مگر کلام ربانی کدی نہ و یکن جاؤن
 رکھدار ب محروم اوہا نونوں علموں عملوں شانوں
 نہیں تان جن گھر گھر آئے کیوں نہ برکت پائے
 غیرت کنوں خداوند اسنوں اصلی شکل و کھائی
 لگی سانگ کلھے اندر ہو گیا پارہ پارہ
 مڑوا کدوں فقیر پیرا جیہڑا وقت وانا
 ملک الموت ہو یا جد حاضر یا دعبادت آئی
 ہن کیوں رونویں مال خزانے مل گئے تینوں سارے
 ہنخوں مال نہیں ہن لہندا داغ فراق سیاہی
 اوہ جو وقت خرید میرے حاصل ہو یا لتانوں
 استخیں اگے صورت اپنی رکھیوکت چھپائی
 دولت کچھے کیوں ہو جانندی عقل آوارہ میری
 نہیں سی خبر جو سونا ریکے سکے دی پنڈ چائی
 ننگد ابھی نہ دولت و نوں کدی نہ دیند اتینوں
 اتنی دولت پلپوں دیندا سر صدقے میں تیرے
 ستیاں ننگہ گئی رات قدر دی سار و پھر ہی ہوئی
 جیوں رمضان گیا وچہ نوائے عید آئی تان مویا
 نکل گیا جد اسدے قبضیوں پر وہ کھول و کھایا
 اصلی حُب کسے نوں ہوندی دین نی سوردی
 جے توں چنگے عمل کماندوں ایہہ گھر آتا تیرا
 جیکر مینوں دنیا اندر پھر بھجی س اکواری
 نبی تیرے دا خادم ہوواں دولت کھول گھاواں
 لالچ کیتیاں ہن نہیں ملدے اوہ حنت وے ڈیرے

اتنی عمر ان فرما بر واری مول نہ کیتو فی میری
وقت و نائے حرصاں کیتیاں کجہ نہیں پوندے پلے
جیوندا وقت گناہ پختا مے غم تکلیف اٹھا کے
جیوں مالک نول دوزخ وانگوں و دولت کھاون ٹانی
بے خبری و چہ سودا کیتا و یکھ نہ قیمت پانی
جامع اعظم وے و چہ راوی نوکر روایت کروا
ہمت نماناں ہو کر مالک شاہ نول عرض گزاری
نائے ہے کجہ مطلب میرا سخن اخیر کرے
تاں پھر مالک روزدار و ندا پاس یوسف وے آیا
اے محبوبا نال اسا وے آہیں توں اقراری
ہن فرماؤ وقت اخیر کون تیں گھر باروں
حضرت کہیا بیشک وعدہ اکدن پوند اچھرنا
مالک کہیا قبول اسانوں جو تساں شرط چھیرانی
تاں پھر حضرت بول سنایا شجرہ نسب تھامی
ابراہیم خلیل الہی عبد مبارک میری
جاں کجہ برت عشتی بھتی آئیوں سخت ہو یا اربانی
جے توں جگر پیارا آپیں ابراہیم ہوراں وا
حضرت کہیا آسدن تینوں آنا خوف بہرانواں
مالک کہندا کس گل پاروں بھائیاں ویرہ کایا
ستی عبدوں کیفیت مالک یوسف پاسوں بھائی
مہوندا اھوندا حد کنعانوں کھوہ تے رب پہنچا یا
اپس اس نول خبر نہ کوئی کون کھدا ایہہ روزندا
ہن سب حال ہو یا جد ظاہر چھیدا تہوں و چارا
وچہ کنعان جنگل میں جینوں ڈھٹا کر دیاں زاری
حضرت کہیا اس بڈھٹریا کیوں کر حال ڈھٹوئی
مالک عرض کرے میں اس دا کی کجہ حال سناواں

دوزخ پھر و کھاون انہوں ایہہ جاگہ ہن تیری
بن افسوس نہامت حسرت واہ نہ کوئی حلے
مویا حسرت کرے گناہوں دوزخ نظری آتھے
اصلی نرخ ہو یا تہہ معلم جاں سب جنس و کافی
لگا رنگ بیاریاں تائیں رنگ ہو یا وھڑوانی
جد یوسف نول لیکر علیا گھر یں عزیز مصر دا
اذن دیہوناں میں یوسف نول لال جانندی واری
لاہ بے شک نہ رہو اربانی کہیا عزیز مصر نے
او بول پیش سلامی ہو کر عرض سوال سنا یا
جاندا یوار و بیساں تینوں اپنی حالت ساری
اپنی حسب نسب بھتی بنوں واقف کرو قراروں
اپنے سکر حال اسدا اکدی نہ ظاہر کرنا
وانگ امانت حال تارا کھساں سدا چھپانی
میں یعقوب نبی و ابیٹا بن اسحاق گرامی
ایہ گل سکر مالک تائیں ہوئی غشتی چنگیری
رور و ستھ ملے آکھے میں صدقے قربانی
اس دن کیوں نہ زینو عینوں جسدن کھوہ بھتی آندا
تھکے مارو نجاون عینوں جے میں حال سناواں
ایہہ گل دستنی روانہ سانوں پینمبر فرمایا
کیا اک پھلی گل مالک نول یاروے وچہ آئی
روند اکھلا یعقوب پھچھاں اس نول نظری آیا
سارا حال نہ سنئے جد تک کجہ نہیں معلم ہوندا
لے محبوبا اس بڈھٹریا میں توں جگر پیارا
رور و آکھے بچھرا میرا میل ربا اک واری
رودن بھتی بس کیتی اس نے یار وندا چھٹ یوئی
تیرے جیہا و چھنا جس بھتی بدر منیر سچاواں

ایہہ گل سنکر زنا یوسف مار نماں دیاں آئیں
 نویں سروں پھر باپ سمجدا آیا نظر و چھوٹرا
 طاقت گئی بدن یقین ساری لگا تیر دوبارہ
 میں او ما جو سورج بن کے سفنے بلیا تینوں
 نعل جواہر اس سورج پر برسے جو وجہ خواہاں
 زار و زار زناں سن مالک بھلاں معاف کرایاں

تازہ زخم ہو یا وجہ سینے نویاں بکیاں بھائیوں
 و چھڑے یا دپون جسویے کون روئے پھر مقوٹرا
 رور و آکھے او ما میرا باپ یعقوب پیارا
 کتنی تڈتاں ساڈے تلکوں رہیا ڈھوڑیندرا مینوں
 اوہ تعمیر ملی اج تینوں دولت باہجہ حسا ہاں
 جویں حکایت حال مناسب آکھ سناواں بھایاں

حکایت حضرت ابانیزید بسطامی

حضرت ابانیزید جو صاحب کامل ولی ربانے
 کتنی منزل پنڈا آہا کیتا ربدے پیارے
 کیا دیکھن کچھ لوک اگھے شہروں نکلے آون
 جاووں انہا نونوں نیڑے ہو کے پچھیا ولی ربانے
 اونہاں کہیا بسطام شہر نوں اسپں تمانی جاواں
 بہت قیاس ولی نوں گزرے سکے اس گل پاروں
 جے میں اپنا آپ جتاواں متاں یقین نہ آئن
 چلے ایہہ زیارت کارن کر کے شوق سچا داں
 تریجاست کوئی خاص انہا نند اہو وے کم ضروری
 چوتھا کہسن خدمت کارن اپنا آپ جتا یا
 بدھی کھر تو واضح اُتے کہیا انہا نندے تائیں
 یرت چلے پھر نال انہا نندے گھر میں تیاری ہوئی
 شہر نہ ڈٹھا داخل ہو کے گھڑی آرام نہ پایا
 حضرت کہیا جہانندی کرے جو خاطر داری
 سرور عالم جہاناندی آپ تو واضح کر دے
 مومن وی جو مومن بندہ عزت حرمت کر سی
 کرن قبول ضیافت سنت وجہ حدیثاں آیا
 اکر جہان نوازی والا جے کر دساں تینوں

سیر کمرن بغداد شہر دا اوہ اکوار سدھانے
 آن دے بغداد شہر دے جسد م محل مناسے
 شکل بزرگاں معلوم ہون جھب جھب قدم اٹھاوون
 کہو بزرگو کتھو آئے جاسوکت ٹکانے !
 حضرت ابانیزید ہو راندی چل زیارت پاواں
 ایہہ عاجز ناواقف میرے چلے شوق پیاروں
 اپنے آپنوں عارف ربدے ہرگز نیک نہ جانن
 اسپں زیارت لائق ناہیں کیونکر حال جتاواں
 اس جاگہ وجہ متاں انہا نندی آسن ہوئے پوری
 آپ انہا نندی خدمت کرے اوڑک دیوچہ آیا
 چلو اسپں بھی ساظر تساڈے کرے سنگ او دایں
 اپنے حالوں مول انہا نونوں بھید نہ دتا کوئی
 جہاناں دی خاطر کارن واپس قدم ہٹا یا
 باہجہ حساب ثواب زیادہ بخشے خالق باری
 شان عجب جہان نوازاں نلسی روز حشر وے
 رب جہانی جنت دالی اسدے اگے دھرسی
 دینی آفت و دھے اس تھیں پاک نبی فرمایا
 قصہ ابانیزید و زار ڈارہ جاسی پھر مینوں

سنو حقیقت نال انہا ندے ٹریا ولی ربانا
 ساے حکم بجالیاوے جو موہوں فرماون
 بالین لوڑ پوے تاں جلدی چن چن ڈھیر لگاون
 ایہو طریقہ سنگمیر واجدوں سفر تے جانڈے
 کرن روایت آکس مرکلے کیتا بنی اوتارا
 روٹیاں والے آٹا گھدھار روٹیاں لگے پکاون
 سرور عالم چپ چپاتے جنگل طرف سارہائے
 کیتی نظر جدوں اصحاباں حضرت صاحب آیا
 چمچ چمچ نیر چھٹے اصحاباں رونا قافلہ سارا
 اسپیں تمام غلام تساڑے کس گل کارن آئے
 بہت پیار محبت کر کے کہیا سرور عالمی
 واہ سبحان اللہ کیا شفقت پاک نبی وجہ آئی
 اسدن ابانیزید سوراں بھی شوقوں خدمت چائی
 اوہ تھک پون سیتھے جسویلے نیندر آرام کرنیڈے
 گرمی دیوچہ کپھا جھلن ساریاں سنگیاں تاپیں
 سنگدے ساتھیانووں گن بھائی خدمت پل تھامی
 جاتا انہاں غریب نمانا ہے پروسی کوئی
 ٹکڑے کارن کرے خوشامدار ریندا قدم چمپندا
 اوڑک شہر ہلکی وے گردے آن کیتوئے ڈیرا
 لیکر ابانیزید سوراں نوں آیا شہر وچالے
 ٹریے حضرت راضی ہو کے غیبوں خبر نہ کافی
 آن بازار وڑے جسویلے لچا بول سناندا
 صبروں شکروں حضرت کہیا جیونکر مرضی تیری
 اسپر کس قصوروں بینوں وچن لگوں بھائی
 یا اوس خدمت وا ایہہ بدلہ اینویں رسم تساڑی
 اوڑک دب دباوے وے کے بول آواز کرنیڈا

سر منزل وجہ کرے تواضع جتھے کرن دکانا
 روٹی پانی ہر چیزاں شہروں بھج بھج لیاون
 ہر کم وجہ اوہناں دے تاپیں کہنا مول نہ پاون
 ہونڈے چلے اصحاباں نوں لکڑیاں سول پانڈے
 آپو اپنے کم دے آپر لگ پیات کر سارا
 ہانڈیاں ولے ہانڈیاں تاپیں دھو دھو صابنوں
 لکڑیاں لگے گٹھا بچھ کے سرتے چک لیاے
 عالم واسر وارے پیارا لکڑیاں چک لیا یا
 صدقے جاواں ایہہ کی کیتوئی عالم دے سرور ارا
 حے کر سپہ سالار اسارا ایسے کہیں جائے
 تہیں تمام لگے کم کاجیں میں کیوں ریندا خالی
 دو جگ واسر وار کہائے فخر غرور نہ کافی
 ہر دم آکھے باہجہ انہا ندے کروا ولی خدائی
 ایہہ بعضا نتوں وارو واری مٹھیاں رسن بھرتے
 ایہو طریقہ سر منزل وجہ اترن جھڑی تھکا ہیں
 کیا جانن جو ایہو حضرت ابانیزید گرامی
 اوس مالک سوواگر وانگوں اصلی خبر نہ ہوئی
 کیا جانن جو کس گل پاروں سعزت ادب کرنیڈا
 آٹا اک چالاک اوہنا توچہ وڈا موٹا ک لپیرا
 چلو لیاواں سوئے چل کے کھاون پھون والے
 یوسف دیاں بھراواں وانگوں لے چلیا کت جانی
 میں تینوں اس شہر وچالے وچن کارن آندا
 جیکر بہت ضرورت تینوں وٹ لے قیمت میری
 خدمت میری تیرے تاپیں نہیں پسندی آئی
 کہن لگا کیوں مغز کھپاویں مرضی جیویں ساڑی
 جو کوئی بروہ لینا چاہے میں ایہہ گل وچیندا

گلی گلی کوچے کوچے کر دیا پھر سے منادی
 آخر اک سوداگر آگے دتس و تچ ولی نون
 تھوڑی بہتی دولت لیکے ڈیرے کیتی دمانی
 کہن لگا اوہ نس گیا یقین بیوں خبر نہ کوئی
 ایسے کارن نت اسانوں مٹھیاں رہے بھر نیدا
 برکت ابانیزید پورا ندی سانوں رب بجایا
 القصہ پھر ٹریا او محقوں دل کے ساتھ تمامی
 جد سوداگر لے گھر آیا ابانیزید پورا نون
 بھی اک اس سوداگر دے گھر آنا پت آزادی
 ویکہ کرامت تاجرتا میں فکر لے وجہ دھانا
 اسدیکو یوں قدمت لینی رو آساڑے تاپیں
 گھر سوداگر بی بی آگے جاں ایہہ ذکر ستایا
 نالے کجہ روپے دولت لکھتہ تندر نکائی
 کہیا سوداگر پاس اساڑے جے کر کرو دکھانا
 حضرت کہیا کجہ نہیں حاجت رب خوش رکھے تسانوں
 لکھ دتا سوداگر کاغذ جلدی جہر لگائی
 نال اب دے رخصت کیتا ولی ربانے تاپیں
 سنگیاں نون پھرنے فاطر جلدی قدم اٹھاؤن
 رات دیاڑ نہ تکی حضرت خوف نہ شیر بلاؤن
 اور ک سب بھتیں اول راہ وجہ بلیا اولامو کالا
 غصے ہو کے آکھن لگے کس نے گھلیا تینوں
 حضرت کہیا راضی ہو کے بخششی او اس آزادی
 بارن پیا فقیر اللہ نون ظلموں ہتھہ او مٹھایا
 پیامر بوے دوست رب و ابابجہ قصور گتا ہوں
 ایسی سخت بے ادبی کیسی ہوئی کم بخت نکارے
 کوئی چھڑا دے جھنگل اندر محرم حال نہ کوئی

چکہ حضرت پھر نیند کے مرضی جیوں خدا دی
 جیوں کر و تچ گئے سن بھائی یوسف پاک نبی نون
 سنگیاں بھیا مفتی خادم چھنڈ آویں کت جانی
 شکر کرو جو چیز اسادی چاہیں لے گیا کوئی
 وجہ اصل بے چوری کارن گنڈھیں رہیا لوسنہ
 بے امید ہو کے اونٹھا جاں کجہ ہتھ نہ آیا
 چل پندیر لے آچل کے ابانیزید گرامی
 مالک وانگوں دولت بہتی حاصل ہوئی انہا نون
 ابانیزید دھانرا ہائی زور ہوئی بیماری
 ایہہ برزہ نہیں معلم ہوندا ہے کوئی ولی ربانا
 جے رکھتے تان خدمت اسدی واجب کرن اسامیں
 بیسی کرماں بختاں والی ترت آزاد کرایا
 حضرت کہیا زرو دولت وی لوڑ نہ سانوں کائی
 ساری عمر ان خادم رہاں ویساں کھانا بانا
 اسپر اک آزادی والا کاغذ لکھ دیا ہوسانوں
 میں آزاد تسانوں کیتا دعویٰ رہیا نہ کائی
 خوش ہو آیا دوست رب دا آکھ سلام دھاپیں
 بے امید ہو کے اوہ عاجز اکروں پرت نہ آون
 کتے آرام نہ کیتا راہ وچہ شتا قاندے چاؤن
 و تچ آیا جو دولت لیکے وڑے فریباں والا
 نس آیوں سوداگر کو یوں ایک لوائیو مینوں
 اسپر کجہ اعتبار نہ کیتا ظالم چور فادی
 دیکے دیکہ حضرت تاپیں اوپر زمین لٹایا
 ظالم دے دس رب نہ پاوے ڈورے بے پرواہیوں
 ننگار بگیا بدن تمامی کپڑے لہہ گئے ساکے
 کاغذ جدوں شہادت کیتی تہوں ظلامی ہوئی

اوہ جو وقت آزاد ہوں سے تاجر بھتی لکھوایا
 بہت ہویا شرمندہ پڑھ کے کہندہ حضرت تائیں
 اوہ کچھ فاصلے اوپر آئے چلے اگیر سے جانے
 ویکہ ولی نول راضی ہویا ہیرا بیباں و اولہ
 پچھیا او نہاں اچکے کولوں کھنوں دھانینوں
 ہو گیا سی بیمار و چار اتناں اوہ رہ گیا پچھاں
 کرے محبت نال خوشاند صفت اوصاف سناے
 القصد بسطام شہر تک آئے رے تمام
 شہر قریب ہویا جو ویلے نکھر یا ولی ربانا
 اوہ بھی لگروں پچھدے پچھدے شہر دڑے آجھانی
 جس تحقیق پچھن اوہا اکوں سخت جواب سناے
 کہیں کہیں ہک جھگی اندر بیٹھا ہو یا دسیندا
 کدی کتھائیں کدی کتھائیں پھرے آوارہ بھوندا
 حضرت ابابیرید نہ ایٹھے رہ سہد اہرگز کوئی
 حضرت کرے پچھن جس دم کا وڑ چڑھے تنہا نیوں
 ایپر خبر نہیں کہ سانوں کس پاسے اوہ رہندا
 جو دس بیک اوٹھے تے آہے عیرت حسد کماون
 باہر سنگراون بندے خواہش بلن پیاروں
 ایپر اصحاب حب جنہا نیوں غیر تیاں منہ بھنوں دے
 ویکہ عیب بندے تے تاں بھی پاون نہ وجہ ولد
 جیسے عمل پذیر تیرے ایسی ملے گواہی
 ملکان تے مشہوری جس دی ہر کوئی ولی پچھانے
 سب مقبول پیاریاں ریدیاں اینویں جھٹ لنگھایا
 محبوباں نول عزت حریت آپ خداوند دیندا
 بجایا بی اسنوں ویکہ ویلے سو سو تہمت لائی
 جس دن پھر عزیز خریدیا حضرت یوسف تائیں

وگ پیا تاں پڑہیا موزی حاجت وجہ گم آیا
 ہیرا بیباں ویکہ ویکہ والا حال نہ مول سنائیں
 جلدی جلدی ٹرکے ایہہ بھی بل پئے نال انہا ندے
 آگیا پھر اساڑی خاطر اوہ بن سلا گولہ
 کہن لگا اتفاقی اینویں راہوں بل پیا نیوں
 بہت غریب نساڈیکارن کردا آیا چاھاں
 مت اس نال اجوڑی کیتیاں پردہ فاش ہو جاوے
 اگے وانگوں خدمت خاطر کیتی ولی گرامی
 پہلوں جا کے گھر اپنے وجہ بیٹھا کل ٹکاناں
 حضرت ابابیرید ہوراندی آکے خبر پچھائی
 اسدا پتہ مقام نہ کوئی کی کچھ دسیا جاوے
 کتنی مدت نظر تہ آوے گم اجیبا تھیندا
 ایہو چہیاں بے ہوشاندا کچھ اعتبار نہ ہوندا
 ہے اک ابابیرید جو اسدی عقل آوارہ ہوئی
 آکھن احمق کسے ملک دے کی ہو گیا انہا نیوں
 جس بندے بھتی پچھن اوہا ودھ گھٹ اکوں کہندا
 بھیرے وجہ پذیر تیرے بندہ نیوں جیوں کر لیکال لاہن
 غیر تیاں دے مقصد لگن تو بہ کرن پیاروں
 لکیرہ نظیر سناون توڑے ہرگز بات نہ منے
 فضل الہوں ملنے ولے آیل دے آیل دے
 کہوتوں ذکر ولی و اجسدی بیت خالص آہی
 شہرا نیے دے وسے والا چنگا کوئی نہ جانے
 نہ مشہوری کیتی اپنی نہ کچھ فخر جتا یا !!
 یوسف بھانویں پردہ آگے سلام کریندا
 مالک کچھ پردہ نہ جاتی ویکہو کرم خدائی
 عجب تماشا اس دن ظاہر کیتا خالق سائیں

ہر اک تائیں معلم آلا بر وا کھلا و کاوے
 ایہ سب کرم جناب الہوں ہوندی مدد حضوری
 فضل اپنے مقبولیت بخشی رب جنہا ننوں
 آپے لوگ اتہاندے تائیں ڈھونڈ سلام کریدے
 وطنی لوک نہ قدر چھانن بعضے بر امن دان
 بیتدرانوں بن سزائیں قہر عذاب تہا دوں
 جے کر مقبولاندا جگ وچہ کوئی قدر کریتدرا
 ایسے کارن مقبولاندا وطنی قدر نہ جانن
 جے لکے وچہ قدر کریدے کافر لوک کینے
 حضرت یوسف نون کنڈانوں بھایاں کڈھ چھلایا
 کس کس و احوال تسانوں کر کے ذکر سنائیں
 چھوڑ پڈیر ایہہ بات اتھائیں ایہہ نہیں لگی جانڈی
 گلی گلی وچہ پھرن بھلینداری ابا بیزید ہورانوں
 پچھریاں پچھریاں کسے اتہانوں ابا بیزید دکھایا
 جسدیکوں رستے اندر مٹھیاں پیاں بھریاں
 جسد انہاں پچھاتا حضرت ابا بیزید ولی نون
 جس موزی نے بروا کر کے وچھیا آما بھسانی
 کیا اس انت بے اوبی سب نون آشر منڈہ پایا
 اینویں نظر کریدے عرضاں اوپر نہ ویکھے کوئی
 بے خبری وچہ اسان تساوڑا عزت اوب گویا
 جے اس ویلے تسیں اسانوں اپنا حال ویندے
 کرن روایت مالک وانگوں سب نون جبرت ہوتی
 جو یوسف و بے خبری وچہ مالک قدر نہ پایا
 بے خبری وچہ نال اتہاندے ایویں حالت بیتتی
 سٹھوں بہت نواضع کیتی ویکھ اتہاندے تائیں
 چلو پڈیرا شہر مصر نون نکل چلو بسہ ملاموں

نالے خلقت بروہ آکھے نالے صدقے جاوے
 اپنیاں مقبولانڈی خالق آپ کرے مشہوری
 اپنا آپ جتاون بندے کچھ نہیں لوڑتہا ننوں
 وانگ سوالیاں چاؤڑ کر کے نہیں محل اسریدے
 اس کم وچہ بھی حکمت رب دی بھیت عوام نہ پاوون
 مقبولان نون درجے حاصل رحمت فضل غفاروں
 بے ایمان نہ ہوندے تال پچھ روزخ کون بھرنیدا
 پاک نبی نون لکے اندر جاووساز پچھانن
 پاک نبی کیوں ہجرت کر کے رہندے وچہ مدینے
 وطنوں دور گئے جسویلے قدر زیادہ پایا
 وچہ وطن تکلیف نہ پہنچے کس کس بزرگ تائیں
 دور رہے بغدادی عاجز لے ہن خبر تہا ندی
 پوے حل نتیجہ جلدی چلکے میسل اتہانوں
 اوہا سنگی خدمت والا نظر اچانک آیا
 بروہ کر کے وچھیا جسٹوں دتیاں مار کٹایاں
 سر سر پٹن مالک وانگوں عشق پیگیا بھی نون
 وانگ نر عدے حالت اسدی باسکل ہوش نہ کافی
 جیویں بے ادب نبی نے اپر وقت شفاعت آیا
 بخشو حضرت بخشو حضرت جو بے اوبی ہوتی
 دیہو معافی دیہو معافی سبھناں بول سنا یا
 قسم خدا دی اون نہ ویندے وچہ بغداد رکھیندے
 وقت اولانا ہتھ نہ آوے پیش نہ جاوے کوئی
 پچھوں حال ہو یا جدر روشن رو پاتے پچھتا یا
 یوسف وانگوں دوست رید کھلی زور نہ کیتی
 جم جم آئیے جم جم جائیے بخشاں کل خطائیں
 رخصت کر یو مالک تائیں بنی علیہ السلاموں

بحر العشقوں خاص روایت کرے صدیق جلالی
یوسف دی جاں حال حقیقت معلم ہو یوسف ساری
کتنے پتر کتھے حضرت مول اولاد نہ ہونی
سن کر عرض پیغمبر رب دے نیک دعا فرمائی
بارہ گولیاں گھر مالک دے بھناں حمل اٹھائے
چوڑہ پتر جیون جو گے فضل الہوں جتھے
چوڑا چوڑا پیدا ہوون دکھ کوئی نہ جم و
مالک کولوں حضرت یوسف ہو چکا جد و اندا
کیا اس وقت خلعت اندر چھٹیاں غموں وہ سیراں
سب دے دلوچہ آہی اسدم طلب خریدن والی
ایسے نعم تمہیں مجلس اندر سرگئے دس ہزاراں
اک پل اندر اتنیاں حلقاں پہنچ گیاں ات حالے
چل پذیر اس بندے و ابھی میل شتابی کرینے

مالک دے گھر پت نہ کوئی سی اولادوں خالی
بیت نما نا ہو کبر اس نے خدمت عرض گزار سی
کرو جو عار جو مینوں بھی ایسے پتر یوسف کوئی
نقرہ کاروں ابن عباس جو یں روایت آئی
ہر گولی تے ہکسے واری دو دو پتر جائے
نبی دعا کرن تاں کیوں نہ رات غماندی و ہنے
فضل کیتا رب مالک اتے نام نہ رہیا نعم و
پھڑ لئی اُگل کن عزیزے ہو گیا مال جنہا ندا
پاٹ کلبجے خلقت دے ہو گئے لیراں لیراں
ڈا ہڈیاں نے جا لے لیا یوسف گیاں امیراں خالی
چہل ہزار مرن تک ہوئے حالت جیویں بیماراں
جنوں سکدیاں مدتاں ہو یاں کیوں نہ فرقت حالے
خوش سوخات زینجا اگے چل نذرانہ دھریئے

بیادون عزیز یوسف علیہ السلام رات زوی بی زلیخا

خوشی خوشی لے یوسف تائیں گھر یں عزیز بیلیاندا
سوہنی شکل مبارک حساری دنوں پیا سو کھاندا
اگے وچہ امیراں بی بی کھل تکیندی آہی
دیکھاں کس گھر اج جنابوں ہوئے بے پرواہی
دیکھاں میں اجڑی دیتیاں طالع اج و ساون
دیکھاں بھاگ سواگ تتی دے کساری لیکھیں کن
ایسے طور زلیخا آہی کر دی سوز سوا یا
پڑھ شکرانہ تکلیا بی بی رب نے بخت جگایا

دیکھ زلیخا تیرے کارن میں ایہہ برزہ آندا
اک اک وال جہاں پدا ہرگز نکل نہ پایا جاندا
دیکھاں کس گھر داخل ہوئے اج عالم دی شاہی
دیکھاں کس دے بخت جگائے اج جناب الہی
پا وچہ کھر غماندے مینوں رہ پڑدی نوں چھڑ جاون
دیکھاں کس گھر دلبر ساڑے قدم مبارک پاون
اچن چیت آواز خوشی زان آن عزیز بندہ سنایا
او ما دلبر خواہاں والا سگواں نظری آیا

اشعار قافیہ وار

ایسے صورت کتنی واری سفنے اندر چھپیاں

دیکھ نہ تھاویں رہی زلیخا زوری ہنوں چلیاں

ایسے آن دکھایاں ساؤں شہرِ مصر دیاں گھلیاں
 ایسے چند مبارک کارن روروا کھیں گھلیاں
 دیدے غوطے عشق ایسے تیل بھر وچہ تلیاں
 شوق ایسے دل میرے وچہ پایاں جو یلیاں لیاں
 ایسے کارن چھوڑ آبادی و بچ اُجاڑاں بلیاں
 جی شاید وکھ نگر وں کتھے لگیاں اساں بھلیاں
 ایسے پر اے یقین نہ آوس اگھیاں میٹ کھلوکے
 جاگدیاں میں ورہیاں گذری کدی نہ پا یوس پھیرا

کتنی مدت اسدے چھپے وکھ ایذا میں جھلیاں
 وچہ تند ورفراق اسی تے بالن وانگول بلیاں
 ہو ہو سوڑا ایسے دی دریں کتنی مدت بلیاں
 ایسے خاطرِ مہر زیندیاں وعود وھو پتیاں تلیاں
 ایسے مصر مکان بہا کے پھیر نہ خبراں گھلیاں
 کتنی مدت بھج بھج کچھے اچ جا پے سنگ رلیاں
 کرے قیاس دلیو وچہ تے اچ بھی سفتہ ہووے
 ایسی نعمت وکدی بھے کتھوں قسمت میری

وہ آیش گھر میں ہمارے خدا کی قدرت ہے
 کبھی ہم ان کو کبھی اپنے گھر کو دیکھتے ہیں

ایہ سب باتاں ولدے اندر نال دلیل کرنیدی
 ایسے طور عزیز خوشی بخش ظاہر جا پے مہدا
 جتنا مال خزانہ آتا دے بیٹھا میں سارا
 ایہو قیاس عزیز دلیو وچہ ہیسی کھلا کرنیدا
 ایہو سب کچھ دولت پاروں فکر نہ کرنا کائی
 خالی کر صندوق تمامی ڈھٹے جدوں دوبارے
 سن خوشخبری خازن تائیں کہے مصر دا والی
 خازن کہندا ایہ سب برکت ہوئی یوسف پاروں
 ہے ایہہ وڈیاں بھاگاں والا نیک تارے والا
 جیوں کریات تلیندے والی کچھے گذر سدائی
 سنکر حال عزیزہ تمامی کول یوسف دے آبا
 اے یوسف میں دولت اپنی دے بیٹھا ساں ساری
 حضرت اکھیا ساڈی خاطر ایہہ سب کرم کمایا
 جیکر دولت اگے جتنی پھیر نہ یلدی تینوں
 ایہو مثال خدا وکھ راہ وچہ جو کوئی خرچ کرنیدا
 وچہ قرآن خدا صاحب نے ایہو مثال سنائی

ظاہر سیدی باطن روزندی بلج نہ ڈرگن دینیدی
 زبیا کار گذری کارن فکر لے وچہ وسدا
 نقدی مالوں رہیا نہ باقی ہو سی کویں گزارا
 نال خوشی دے خازن شاہ نوں آن مبارک نیدا
 جتنی دولت خرچی آہی وونی اس بھنیں آہی
 ہر قسم اندھی دولت مالوں بھرے خزانے سارے
 اے خازن ایہہ کیونکر ہوئی قدرت قادر والی
 مال خزانے دولت ہر تے رب بھی سہ کاروں
 نکلن ویلے میں خود اسدا دیکھیا عظمت حالا
 ساری بات عزیزے لگے خازن کھول سنائی
 بہت پیار محبت کر کے عرض سوال سنایا
 کیونکر پھر خزانے میرے بھر گئے اک واری
 جو کچھ خرچ آسا تھے ہو یا پھر تیرے گھر آیا
 ساری عمراں جھڑکاں طعنے توں نت کروا مینوں
 اک والے دست سودا نہ رب اسنوں بختیندا
 راہ مولادے دیندے تائیں کدی نہ تنگی آئی

رب دے راہ وچہ دیون والی لذت پئی جہانوں
روز قیامت بھی اپنے عمل حیرات کر سین
دنیا وچہ بھی پیسہ کوڑی جوڑوس لگے تنہاندا
اپنی ہتھیں جہاں نہ ذنار ب دے نام کدائی
قاروں وانگ نصیب تنہاندا جوڑ رزق مرجاون
رب دے راہ وچہ لاون چہڑے اپنے مال حلالوں

جنت والیاں تک اوہ لذت مجلسی نہیں تنہانوں
نالے آپ جنت وچہ جاسن نالے لوکاں کھڑسن
مردیاں تیک لٹائی جاون مالک رتی جاندا
وڈھ سٹوتاں راہ مولائے پیسہ کڈھے ناہیں
وہے رہن خزانے لگروں شیاں گھٹے گھاون
وونی برکت حاصل ہوئے رحمت جل حلالوں

حکایت حضرت عثمان رضی اللہ تعالیٰ عنہ

تھوڑا ذکر سناواں تینوں شاہ عثمان ولی وا
جدی پاک نبی زدی بیٹی زہرا خاتون مائی
لوکاں آکر شاہ علی نون کیتا عرض زبانی
اس دن حیدر صفدر دے گھر ایسی چیز نہ کائی
بھجی او ہا زہرا مبارک و تچن کارن بھائی
شاہ عثمان پچھاتا اسنوں ہے ایہہ زہرا علی زدی
کیتا حکم و لالاں تائیں جلدی قیمت بولو
لے گئے پاس علی حیدر دے خوب ضیافت ہوئی
تھوڑے دن عثمان ولی نے گھر وچہ زہرا لگائی
حیدر صفدر پھر زہرا نون گھر اپنے جلد پایا
چپ چپاتے کول نبی دے بیٹھے ورنج سویرے
کیتا حال بیان تمامی حیدر شیر خدائی
خبر نہیں کس عیبوں واپس گھائی خریدین ہارے
سن عثمان غنی فرمایا فکر نہ کریو کوئی
جس دن تسان زوخت کارن بھجی پاس زلالاں
گھر اپنے تھیں بھجے ہر تھے سو داسلف تمامی
بھج رتی اوہ زہرا تسانوں نالے ہر تھے چھوڑی
سکر بہت خوشی وچہ آیا پاک رسول حقانی

نالے شامل زکرفضیت حضرت شاہ علی وا
حضرت شاہ علی دے گھر وچہ قدم مبارک لیائی
کرو ولیمہ اس دالہ یا راں زدی ہمانی
جس نون ورنج خریدن ہر تھے اک زہرا ہتھ آئی
جدوں و لالاں زہرا مبارک ورنج بازار دکھائی
رکھ لئی اپنے پاس تسانی ویکھو صفت ولی دی
جو جو چیز لالاں منگی رتی اپنے کولوں
ایہ کس نے زہرا خریدی شاہ نون خبر نہ کوئی
چپ چپاتی گھر حیدر دے پھر جلدی اپڑائی
وانگ عزیز مصر دے زلوچہ وڈا تعجب آیا
حضرت پچھیا کیوں چپ کیتی وں اسے دوست میرے
دیچی زہرا پکائی روٹی پھیر زہرا گھر آئی
بھانویں عمل قبول نہ ہویا خالق دی سرکارے
عیب تصور کسے دے پاروں زہرا نہ واپس آئی
وہیکھ پچھان رکھی میں گھر وچہ نال پیار کمالاں
فضلوں کم آسان تاڈا کیتا رب گرامی
اساں تسان بھتیں زرق نہ کوئی زور قیامت توڑی
اے عثمانان عزت برکت ہووے دوہیں جہانی

ہو رخصت عثمان سو ما لا گھر اپنے جد آیا
جس جس بھانڈے بوری وچوں ہر شے کڑھی آئی
جویں عزیز مصر سے گھر وچہ دولت برکت ہوئی
ایویں زرہ علی صفر دی پھر سگویی گھر آئی
سنو بیان عزیز سے جسارم اصل حقیقت پائی
کرتا کی زلیخا تائیں ایہہ زمان سناندا

ڈٹھا آسباب تمامی دونا تریناں پایا
برکت نبی پیلے سب نوں بھریا پاک الہی
ایویں گھر عثمان غنی نے فرق زرہ گیا کوئی
نالے، جو سخاوت والا نالے دولت پائی
یوسف پاروں گھر ساٹے وچہ ساری دولت آئی
جیونکر سورت یوسف اندر خبر خدا فر ماندا

وَقَالَ الَّذِي اشْتَرَاكَ مِنَ مِصْرَ لِمَا أَتَىٰ مِنْ أَكْرَمَىٰ مُتْرَلَةٌ

یعنے جس خریدیا مصر وں یوسف نبی رباناں
عزت والی جگہہ دینی عزت نال بہاناں
عزت والی مہنجی بستر عزت والا باناں
ہر کم دیو چہ عزت کرنی قدر زیادہ پاناں
ساری برکت گھر ساڈیو چہ اسدے پاروں ہوئی
مفت ڈھیا ایہہ ساڈی تائیں جویں نفع وچہ آیا
ایسی چیز مبارک نال نصیباں ڈھیو سے
عَلَىٰ أَنْ يَنْفَعَنَا إِيَّاهُ شَيْدَ سَالُونَ نَفْعَ لَوْ جَادَسَ
اَوْ تَحْتِزُّهُ وَكَدَّ اِظْهَرَ اس نوں پت بناواں
مزمزم کر کے عزیز سفارش اسدی ٹہل کسافی
دلوں بجانوں یوسف آپ تصدق ہوئی
ایسر اپنی طرفوں اس نے سناری قوت لائی
عزت شان پیاریاں والا عاشق صادق جان
بھاریں حدود و دھ زیادہ ادب عزیز سکھایا

کہندا اپنی عورت تائیں اسدا ادب کماناں
عزت نال کھوانا کھانا عزت نال بولاناں
عزت نال سوانا فخری عزت نال جگاناں
مرت کر جانوں برزہ ہو کے ساڈیوں وکاناں
ایویں سمجھو اسدے آپر قیمت بھری نہ کوئی
نالے مال ڈھیا پھر واپس نالے اسنوں پایا
کریے بہت حفاظت اسدی عزت نال کھیوی
وقت ضعیفی اوکھے ویلے کم اساڈے آوے
ساڈے گھر اولاد نہ کوئی سکتیں نفع اٹھاواں
کیا جلنے جو آپ زلیخا اسدے آپر دکانی
میریاں تاکیداں دی ایتھے حاجت ہول نہ کوئی
جیونکر ادب زلیخا کرنا اس نوں خبر نہ کافی
عشقوں جاہل لوگ دیوں لے کر قدر چھپاتا
پھر بھی قدر زلیخا جلنے جس نے مرنے پایا

بیان خوشی نمودن زلیخا آمدن یوسف علیہ السلام در خانہ

سنو حقیقت جویں زلیخا رکھیا دلبر جانی
کتے قسم عجائب کھانا تہرت تیار کر پایا
کل مسکین تے رنڈیاں عورتاں ہوئے نیم بلائے

پیلے روز تمام مصر دی خوب کیتی ہمسافی
نعنی غریب امیر فقیراں ہر ایک نوں ورتایا
سب نوں بہت خیریت دی ورم دینا روسلے

کل امیر وزیر خواصاں شہزادیاں ارکاناں
استحقاق چھپے شہر مصر کے استکار سداے
لگیاں بنن پوشاکاں جوڑے زریں کارطلائی
سردن نویں پوشاک عجائب آپ استحقاق پہناے
احسن قصص کنوں لے آوے نقرہ کار گواہی
گواہ رنگ سفید یوسفنوں جو بی بی پہنا یا
وہ سے ہر اہل قیمت اساری خوبی حد نہ کافی
سبز زمرہ تے یا قوتوں پٹرکا کمر وداے
جتنی دولت اسداے آپ خرچ خرچا نیوں ہونی
ایسے طور زینجا آندی جدوں پوشاک تمسامی
لے بی بی دستور مطابق اک نہ آیا جا ماں
اپر عزیز پوشاک نہ ایسی جسدا ماں میں بروا
کیا زینجا وے میں صدقے ساری صدقے جاواں
نوکر نقر عزیز کنیزاں جتنی دولت میسر
اصلی صاحب توں سمجھنا نہ اسیں تمامی برے
سروم حاضر رہے زینجا خدمت وجہ کھلوفے
کل کنیزاں حاضر خدمت پیش حضور سلامی
آپ زینجا سروم جس پر جاوے صدقے وارے
سروم ویلے اپنے استحقاق کھانا چل کھواوے
جو سر نعمت دنیا اندر خالق پاک اوپائی
ملک ملک تھیں اعلیٰ اعلیٰ سروغات منگاوے
مازبتازی اپنی استحقاق نہت پوشاک پہناوے
کرن روایت ہر مومن تے فضلوں خالق باری
تن سو سوٹھ مومن تے حملہ نہت شیطان کر نیدا
ہر حملہ شیطان نکالا برا خیساں اکھٹاے
ہر حملہ شیطان بندے تمہیں چاہے برا کرانا

قدر بقدر سر و پا بخشے یوسفؑ داستکرانہ
درزی تے زر و زر تمامی اک تھیں اک سوائے
ترے سو سوٹھ پوشاک یوسفدی ترت تیار کرانی
سردن جوڑا موتیاں والا تازہ بن کر آوے
زینت ناک پوشاک یوسفدی جیونکر ہوندی آہی
وہ سے مروارید یگانہ اس وے آپر جڑا یا
لال رقی دستار یوسفدی وہ سے ہر میں آئی
کئی ہزاراں اسٹاکاراں اس پر نقش نکالے
مولا باہجوں قیمت اسدی ہور نہ جانے کوئی
کیا اسوقت کمال انصافوں بولیا نبی گرامی
صاحب تھیں و دھ پان پوشاکاں کیا مقدر غلاماں
بے دستور انہاں تھیں و دھ کے میں نہیں کپڑے کروا
کون غلام نہاے تینوں توں سروار سچاواں
کل رعیت سنے زینجا ہر شے نوکر تیسری
سخت زنجیر حجت والے شاماں نوکر کروے
یوسفؑ نبی پیارے کولوں اک پل دور نہ ہوے
تا بعد از غلام تمسامی سروم کرن غلامی
کون کنیزاں نوکر سارے کون غلام و چارے
رنگ رنگے سر قسماں دے میوڑھوڑا منگاوے
ہر شے حضرت یوسفؑ کارن کر کے جمع وکافی
سو سونا زینجاں کر کے حضرت پیش ٹکافے
تن سو سوٹھ پوشاک پیغمبر اندر سال بندھاے
رحمت نظر کر نیدا سردن ترے سوٹھ وارے
رحمت نظروں حافظ اسنوں غالب ہون نہ نیدا
رحمت نظر خداوند عالی نیلی طرف لے جاوے
دوروں دور ہٹاے اسنوں رحمت فضل ربانا

جس بندیدے زلد کے اندر نور ایمان نہ ہوتا
 بتول چاہے گرد ہرے وانگوں اسنوں پھرے بھائی
 کہیں نہ ہو وے اس بند پر حمت نظر غفاری
 چور شیطان ہمیشہ اسدا جھگالٹ لٹ کھائے
 حضرت کیا استغفاروں چل واپت سو کھارہ
 سنوں بیان زلیخان بی بی ایسی فادم ہوئی
 اپنی ہتھیں زلیہ کارن راتیں سچ و چھائے
 فجرے جدوں پیارا جانی جاگ مبارک پاوے
 ہتھیں آپ سوارے نفلان خوشبو عطر لگاوے
 سدہری سدہری یار محبوبے قدمیں ہتھ لگاوے
 ہر دم نظر سخن ول رکھے ذرا نہ غافل تھیوے
 دل تھیں نقش پیار یو الا ساعت قیدانہ تھیندا
 کندھاں کوٹھے یوسف پاروں روشن جان سارے
 اندر یوسف باہر یوسف یوسف ہر ہر جانی
 بھاتویں سو کر سید ارنی بی ذکر نہ بانوں آنے
 ستیاں بھی پٹی یوسف یوسف نال پیار بولاوے
 جے کہیں یوسف باہر جاشے رور و کئی تھیوے
 چو کھی زیر لگاوے جمدن کچھ بھیندی گلیاں
 سو سو عجز نیازاں کر کے آکھے یوسف تائیں
 تول جاویں میں کئی سوواں رماں تکیندی تینوں
 تیرے باہجوں گھر میرے وچہ رونق رہے نہ کوئی
 قدم تیرا کوئی بھائی بھریا جس دن واتوں آیا
 دل چاہے میں ہر دم تینوں بیٹھی کول کھڑاواں
 جے تول چاہیں سیر حمنہ سے گھر وچہ باغ لواواں

ہو بے خوف شیطان اسد پر گھوڑا پیر رکھو نیدا
 جویں شخصی عورت تائیں ہٹک ہوڑ نہ کافی
 غیر خدا نوں پوجیا جس نے شرکیں عمر گزار ی
 جسدی رب نہ کرے حفاظت اسنوں کون بچاے
 جاگدیاں سے کون پڑیرا خبیرے بھین والا
 خدمت باہجہ یوسف کے اسنوں ہوز خیال نہ کوئی
 جان تک یوسف بند گزارے کبھا کھلی ہلاکے
 اپنی ہتھیں کر ڈالے کے سر نہ ہتھ و صواوے
 کل پوشاک توں سن چوٹے ہتھیں آپ پوشے
 اے میں مر کے قدمیں لگی قتالہ قیمت پاوے
 سو ہتی صورت دلیر والی شو قوں تک تک جوے
 جتول نظر زلیخا کردی یوسف پیش و سید ا
 سب چیزاں ہتھیں دلیر والے پون نظر چمکارے
 یوسف باہجہ زلیخا تائیں چہ نہ و سدہری کافی
 یون لگیاں نام یوسف لاجندا نکل و ہگانے
 جاگن لگیاں نام یوسف واپیلوں منہ وچہ آٹھے
 کردی رہی وچھائیں قتالہ خیریں گھر پر تھیوے
 ڈھونڈھ لیاوے کول بہاؤ و ہود ہو پوے تلیاں
 صدقے جاواں باہر آئی پھیر نہ دیر لگائیں
 جاں تول گھر شریف لیاوین نہ کچھ سجدہ اسنوں
 تول آویں تاں لکھاں رونق لاکھاں برکت ہوئی
 او سے دن دا گھر ساڈے وچہ برکت یمن سوایا
 چہری چیز بائی منگیں تدمباں وچہ لیاواں
 سیر بازار جے لوڑیں یوسف گھر بازار لواواں

نیل ندی و السوق جے تینوں لوڑوں نہر کڈھاواں
 تیری قاطر محلاں کولوں اسنوں آن لنگھاواں

ایسے باہر جان نہ دیواں گوڑے نال بہاواں
شرموں یوسف اتاں نہ دیکھے نیویں نظر کاشے
آپے جدوں جوانی چڑھی تہاں ساری گل ہوئی
ایسے بھید نہ کڈھے ڈر نہ رہی وچے وچہ جردی

جیکر سوہر طلب کوئی تینوں سب کج گھر میں منگاواں
کر کر لاڈ پیار نہ لینا یوسف نوں وچا وے
کہے زینجا اچھے ایاناں اسنوں سمجھ نہ کوئی
ہر دم آساں شوق وصالوں خدمت پرورش کردی

ذکر نشت گاہ یوسف و ہمراہ یاوروں زینجا انزات را در تنجا نہ

سنو حقیقت نقرہ گاروں جویں روایت آئی
اعلیٰ قسم عمارت اس دی گیتی استنا کاراں
قسم قسم دے اسدے اندر فرس زوروش بچھاڑ
اک بیٹھک وچہ یوسف پیارا خوشی آرام گزارے
کئی کئی راں سوہر غلاماں خدمت وچہ کھلوا یاں
جاں اس بیٹھک دیول حضرت قدم مبارک پاوے
حضرت وچہ عبادت ربدی آکر شاغل ہووے
جبرے کیوں ناراض پیارا میں ول نہیں تکنیدا
جبر نہیں کیوں ساڈی طرفوں نیویں نظر کھنیدا
جبر نہیں کیوں مست نگاہوں میں ول آون نہ دنیا
جبر نہیں کیوں نفرت کر کے سانوں دُور دھکنیدا
جبر نہیں کی اوگن میں وچہ ڈٹھا دلبر میرے
جبر میں عاثر کولوں کی گستاخی ہوئی
کڈھ کڈھ سوز ولیدے آخر آپے چپ کر نیدی
وچہ تفسیر اسرار مبارک ذکر مفسر لبیا ندا
جتنی بات زینجا چھتے کہن جواب زبانون
پڑھن صحیفے ابراہیمی نال زبان پیاری
جو کوئی پڑھدیاں یوسف تائیں اکواری سن جاندا
ساری عمر نہ دوسرے اسنوں لذت سننے والی

یوسف کارن عجب زینجا بیٹھک اک بنوائی
نقش نگاروں اپر دیواروں سب کھڑیاں گلزاراں
تنگے بستر بادشہاں چاروں طرف لگائے
آن ریارت کرے زینجا جاوے صدقے والے
آپ غلامی کرے ہمیشہ شوقوں دون سوایاں
گارے نگار زینجا ہووے سدہری سدہری جاشے
دیکھ زینجا شوقوں ذوقوں کول کھلوتی روشے
اسیں محبت کر دے اسدی ایہ انجوڑ کریندا
سو سوواری اسیں بلائے ایہہ اک وار بولنیدا
میں تکدی نہیں رجدی مولے ایہہ نہیں چشم کھولنیدا
ٹائے ربا کیوں اپنے دلدی کوئی نہیں پار و سنیدا
جاں میں سداں اُکے اوریرے جاندا پرے پرے
میں لکھ خدمت کر کر موئی اوس پر واہ نہ کوئی
کیا جانے جو کتنی لذت رہیاں روٹ منیندی
باہجہ ضرورت حضرت یوسف بات نہ کوئی الاندا
باقی ہر دم کرن عبادت ذکر خداہ حسانون
خوش آواز پیغمبر والا بخشے لذت بھاری
وانگ دیوانیاں پوہے اُتے سو سو پھرے پاندا
خوش آواز نہ بی یوسف دے گھر گھر آتش بانی

سنے زینخانالِ حجت رور و صدقے جاوے
 پڑھ پڑھ حضرت رہن سندنے پاک کلام زبانی
 کیا خوش خوانی خوش الحانی رب نے بخشی تینوں
 صرف آواز نبی واسطے مست دیوانی تھیوے
 اک دل حسن جمال نبی دے عجب بہار لیاندی
 کتنی مدت دید نہ لدا جھلیا سول ہجر وا
 اگے پچھے سے زینخان بھہ بھہ ہتھ کھلو وے
 ایپر حسن تے دولت دونوں ملن جنہاندے تائیں
 دولت مندانے دروازے سائل عاجز جاون
 تجبو باندے ورتے عاشق رہن ہمیش سواالی
 ہر دم نال تکبر غصہ مان غرور دکھاون
 اسے حال زینخان دیکھے ہر دم بے پرواہی
 اک دن کرے صلاح زینخان عقل قیاسوں ماری
 اسلے پاس بٹھا دلبر نوں عجز نیاز کچھوے
 اوڑک حضرت یوسف تائیں لے آئی بتخانے
 کر کر سجدہ ٹھا کر اگے عرضاں کھلی گزارے
 دیکھ بنی نوں زلدے اندر ڈاہڈی غیرت آہی
 غضبوں اک نگاہ ٹھا کر دل کیتی پاک نبی نے
 ننگہ گئی پارنگاہ یوسف دی پتھر پاڑن ٹالی
 دیکھ زینخان مقرر کھتر کھنی حیرت نال نسائی
 حضرت کہیا جھوٹے بت نوں جاں تدم رب ٹھہرایا
 ہن بن ہو کر سید تائیں جو کوئی ورنج پوچھیدا
 کہیا زینخان ایسا غالب کون امہی رب تیرا
 او سے نے آسمان زمیناں کل مخلوق بنائی
 کہیا زینخان کس کس پاسے نظر کرے رب تیرا
 کیتی عرض زینخان بیانی خوف عزیزوں آوے

کر سی اوپر چاہر بہاوے بیٹھی نیر چلاوے
 ایپر سمجھ نہ آوے اونوں رور کہے زبانی
 صدقے جاواں ایپر معنے سمجھ نہ آون مینوں
 دم دم شوق زیادہ ہووے وصلون جام نہ ٹھہروے
 اک دل کشش آوازے والی دلتوں کھاندی حاندی
 جے لدھاتاں بے پرواہیوں مول علاج نہ کروا
 متکے آوس مہر کسے دم حالت پچھدا ہووے
 عاشق تے مسکیناں اپر ترس کر نیرے تائیں
 جھٹکاں کھاون خالی آون ورتے توں لاون
 کدی نہ ہسکے کیتی اونہاں بات حجت والی
 شوقوں عاشق رور بخانے سب کچھ سرتے چاون
 ایپر اس نے آس و صدی دلوں نہ سرگز لاہی
 ٹھا کر اپنے کول یوسف نوں لہلہے اکواری
 مت ادا کرے اوہ تیری سطلب حاصل تھیوے
 جیونکر رسم رسوم انہاندی آن دھرنے نذرانے
 کر مقصود بیسیر میرا بخش نموں چھٹکارے
 ایپر ادب غلامی پاروں پیش نہ جاوے کوئی
 امر الاہوں بت پتھر دا ہو گیا چنے چنے
 دست بندست زینخان تائیں قدرت رب دکھالی
 عرض کرے کیوں بچ گیا پتھر کی اس نال و مانی
 سچے رب میرے نے اسنوں غیرت نال اڈایا
 ایہوں رب زور آور میرا اس دا حال کر نیارا
 حضرت کہیا سر جیا جس نے نقشہ تیرا میرا
 اسنوں چھوڑ ڈکیں بت اگے تینوں شرم نہ آئی
 حضرت کہیا سر پاسے دی خبر رکھے رب میرا
 متکے دیکھے ٹھا کر تائیں غصے نہ ہو جاوے

کرتوں عرض خدا اپنے نون جوڑے ٹھا کر میرا
 ایسے کچھ دور نہ اسدے کو لوں نبی دُعا فرمائی
 چونکہ اگے کسی آپر ہسی چنگا بھلا
 ویکھ زینخا قدرت رب دی کہندی یوسف تائیں
 میں بھی اسدی پوجا کر وی پر اک خوف ڈراوے
 یہہ گل شکر غیرت پاروں حضرت رنگ و طایا
 جے کر یوسف پاس انہاندے کیا ہو یا نہ ہوندا
 شرک کماون ولے تائیں جے چا قتل کھیوے
 رب فرماوے نال اساڈے جو کوئی شرک کماوے
 مارن واہے وس نہ لگے کر پئے منع زبانی
 جے کر منع نہ کیتا جاوے کر پئے آپ کنارا
 کافر فاجر مشرک دیوں جو کوئی مال تھیوے
 سر کوئی نال تنہاندے اٹھسی جتول برنجت ولدی
 نیرکاں دی جو کرے محبت پاوے انت رمانی
 سنجیت جدرن زینخا بت اگے جبارونی
 چنگے کارن جیلہ کیتا ہوڑھکی برسائی !!
 جتھے سدھ نہ کرنی ہووے آپ خداوند سائیں
 نال زینخا اینویں ہو یا شرکوں شام سنا یا
 کرے خوشاد سو سو واری کرے لاڈ و لاوے
 اوڑک اک دن اکھن لگی حضرت یوسف تائیں
 جے کر چیر کسے دے کارن طلب تسانوں ہونی
 شکر حضرت سوچیا دلوجہ ایسی بات دیوے
 سارا روز رماں میں باہر اکھیں نظر نہ آوے
 کیتا حکم جو اس گل کارن دل میرا سدھر اندا
 عاصا لیکر لگر انہاندے پھر وا آپ چرانددا
 سن فرمان سجدا بی بی دینے ترن منگائے

حضرت کہیا رب میرے وادیشک شان و وصیرا
 او سے ویلے ٹھا کر اسدا ثابت ہو گیا بھائی
 او سے حالت کرسی اتے پھر ٹھا کر اٹھ کھلا
 بے شک خاص عبادت لائق تیرا خالق سائیں
 متکے اسنوں پوجیاں ہو یاں اٹھا کر سچ نہ ہووے
 اٹھن لگے پھیر زینخا نمان نال بہا یا
 جیویں اس شرک کما یا آما چھوڑ ملک نس آوندا
 خون معاف شریعت اندر بلکہ ورجہ ڈھیوے
 قتلوں باہجہ نہ چھوڑوا اسنوں نہیں تانا ریا جاوے
 لگدے وس نہ روکے جہڑا خاص نفاق نشانی
 دتھیں اینویں سمجھے اسنوں جیونکر دشمن بھارا
 شک نہیں جے روز قیامت اے ساٹھا بھوے
 بدکار اندی صحبت وچوں کردی بجات نہ بلدی
 حب یوسف تھیں جیویں زینخا انت خلاصی پانی
 گے نالوں پنیمبر نون وونی نفرت ہونی !
 بت رنگارے کراں مارے ہتھوں عرض و دمانی
 جیلہ کر پئے پوے اُپٹھا کرن و دماں و داییں !
 ہتھوں اوس کنارہ کیتا اپنا آپ ہٹا یا !
 ایہہ اگے اوہ پچھے ہٹے نظر بند نہ لیاوے
 کیا افسوس تیرے دل اندر وس میں جیلے جاواں
 حکم کر و منگو اواں جلدی مینوں اندر نہ کوئی
 جسدے نال زینخا کو لوں کونج دماڑی تھیوے
 راتیں آواں تے سو جاواں پھر نہ مول انارے
 جیکر و بنے ہوندا ساٹے باہر چھپنے جانددا
 جویں طریقہ پیو وادے تائیں بھی عمل کماندا
 خدمت دیوچہ حاضر کیتے کر کر بہا ر دھائے

فجر سوئی تاں چھٹن کارن کیتی نبی تیساری
 میں صدقے ہن اک اکلا چلیوں گھت جدا ٹی
 تے توں نازک پھل گلابوں کیکر مال چراسیں
 جے کر حکم کرو تاں میں بھی نال تاساڑے آواں
 نالے تینوں چارہ دیکھے چھاواں سہیٹھ بٹھاواں
 حضرت کہا کہ نہیں حاجت آپ ایسا اجاواں
 اوڑک رو کر ولبرائے بی بی عرض سناوے
 روندی چھوڑ روانہ ہو یا لے کر مال پر اپا
 اینویں نت پیغمبر رب ذرا فخری رخصت ہووے
 بتول چھٹ لہجی اوے پوسٹ مال پیارے تائیں
 پڑھو بڑھ مت شہر بھوکے ماروں شمالہ ویر نہ لاوے
 کانگ اڑوے کھلی بولاوے اٹھاٹھ ٹانگو ویندی
 جسدن زیر لگاوے حضرت رو رو کرے دعائیں
 امن امان امانت ساڑی خیریں رب لیاوے

ہو غمناک زینحانی بی ادبوں عرض گذاری
 کیکر روز و ماسی میرا ہے نہ زیارت پٹی
 مال ٹریسیں یا خود ٹریسیں کیونکر موڑن جاسیں
 نالے مال چراواں تیرا نالے موڑ لیاواں
 ٹھنڈے شربت گھول پلاواں ہتھیں جھل کھواواں
 اجڑ چارن کم اسادا کیتا کل انبیاواں
 جیوں پوسٹ توں جنگی جانے منع نہ کیتا جاوے
 ڈاڈیاں نال نہ زور پذیرا نہ کوئی چلدا چارا
 سارا روز محلاں آپر کھلی زینحان رووے
 جانجان تیک نہ واپس ہووے تکدی رہے اورائیں
 مال سنے محبوب اسادا خیریں چھٹ کر آوے
 جداون زار پلا ہووے رتہ کھلی تکیندی
 شازہ خیر سووے آج باہر ساڑے چھٹو ناہیں
 مل کھلوے راہ پوسٹ زار رووے پٹی بلاوے

غزل

آوی ماہیا بھول سپاہیا تیریاں رو بلایاں
 ٹورہیاں نت اپنی ہتھیں دیواں نگر وویاں
 اکھ کیوں میں جھدے آوساں بیڈیں پینگاں پایاں
 اول لارے دیدے خواہاں مار یو وچہ جہایاں
 میں جاتا گھر ولبر آیا غمیاں چھوڑ سدھایاں
 کون گھلاں ہن قاصد کنتول چھوکان و بچہ وسایاں
 لاق نہیں نہ نیا تائیں اٹے ایڈیاں بے پرواہیاں
 تیری خاطر اسال چرہ کا چھٹہ یا پاپو بھائییاں
 آجلدی میں جلدی ماہیا ویکہن دی سدھہراپاں
 اکھ لہری میں نالے آواں نساں نہ ساتھ لایاں

ساکے چھٹو چھٹو گھر آئے تدم کیوں زیراں لایاں
 آہن نشاماں موڑ لگا ماں شاماں بیڑے آیاں
 تک تک تھکیا جے تساں نے واگاں نہیں و لایاں
 آلیوں تاناگے حالوں کرے حال روایاں
 نہیں سی خبر جو رووے مر سن نہ اکھیاں ترھایاں
 اجڑی دیگر پاہن پھیرا میں کہلی زیا سائیاں
 جیوں جاویں پھر پرت نہ آویں ایڈا میداں ماہیاں
 اجے نشیں منظور نہ کرے جانے تھنا ماں
 میں نہ دلوں بھلاواں تینوں کیوں چاتساں بھلاپاں
 کرے عقل بہوش دیوانی گھر چہ بچہ ہسائیاں

آہن دیکھتی دے حالے ہو گئی وانگ سو دیاں
 لکھ لکھ ٹھلاں اسان کماں عرضاں کوک نہاں
 سوڑ ہاراں آگھر باہراں میں قربان گھمایاں
 ایسے کارن ورنے لیکے جاوین نت زوٹایاں
 چھڑ ڈوڑوں تاں آہن جلدی کرو معاف خطایاں
 آن سہمال سرانے بتر سبھاں پیاں وچھایاں
 ایسے حال زینجا دورو کھکی وراگ سارے
 دیکھ زینجا صدقے جاٹے سو سو شکر گزارے
 پھر روپے دن ایہو حالت نت سچے گریانی
 گل گل نال زینجانی بی لاکھاں لاڈ کمانے

عشق تیر نیسب ڈویاں بھن ترورہ گویاں
 پھر بھی تساں قبول نہ پایاں چایاں توڑ نہجایاں
 چھوڑ دیاں جنگ لڑائیاں کر چا صلح صفایاں
 کس نکستی نے چڑھوایاں ایہہ ساتھ بھلیاں
 بہت روایاں بہت پٹایاں بہت ذلیل کرایاں
 دیہو جمال نمائی تاہیں دیوے جگ زوٹایاں
 نا جو حضرت یوسف سوہنا چھڑ ڈے گھر آندے
 بسم اللہ بسم اللہ یوسف آباں توں میں وارے
 جانڈینوں لکھ آنتاں کردی آوندے توں فریانی
 مست الست ہمیشہ یوسف کجہ پیر واہ نہ جانے

ظاہر کردن زینجا اشتیاق خود پیش آں ذات سوال پر اوصال

جدوں زینجا ولاں چھلاں زیاں لاکھنی سب واپیں
 آپھر صاف زبانی اک دن رو کر حال سنایا
 ہر دم وصل تیر دیدیاں تاسنگاں صبر نہ کیتا جاٹے
 جمادی توں وچہ خواہاں کے نتاں جمال کرایا
 کتنی مدت پکیانڈے گھر سٹھ سٹھ اسان لنگھائی
 اورٹک اک دن سفتے اندرونی تساں زلیری
 نام عزیز بتا یوئی مینوں حاکم شہر مصر دا
 ولس وطن گھر بار پیارے سب کجہ اسان جھولایا
 پھیر آوازہ غیبوں بلیا کر توں صبر صبور ی
 جس ویلے پھر رب تسانوں گھر میرے وچہ آندا
 پہلے روز کیتے شکر لے شکرے دلبر آیا
 پھیر نہراں خدمت گزاراں خدمت وچہ کھلویاں
 سو سو لاڈ پیار خوشامد کار اساد ی ہوئی

و لوچہ جاتس نال اشاریاں ایہہ سمجھیندا ناہیں
 اے محبوبا عشق تیرینے مینوں مارہ مکا یا
 ولول نال کراں میں عرضاں تینوں سمجھ نہ آوے
 اج بڈھیا نیڑے آیا جے وصال نہ پایا
 عشق تیرینے سنگل پاگے بند ی وان کرائی
 نہ ہو کجہ زلیگری زینجا میں تیرا توں میری
 ایہہ گل شکرے ساڑے تائیں آٹھیا شوقی مصر دا
 اگوں تساں عزیز نکھٹا ایہہ سرے پر پایا
 ایسے گھر وچہ مالک تیری آس کر بسی پوری
 میں جاتا رہ بخشیا مینوں وارو ورو غماں دا
 لکھ کرورہ خزانہ تیرے سرخصیں وارہ لٹایا
 آپ غلاماں وانگوں ہر دم تیریاں ٹھلاں چایاں
 صدقے جاواں اے تسانوں خبر خیال نہ کوئی

اساں تساڑے آون کارن تئو ستو وکھ اٹھایا
اساں تساڑی خدمت اندر جو سر یا سو دھریا

تساں اساں گھر وچہ آکے مول قبول نہ پایا
تساں اساں عیاض دیوں کدی خیال نہ کریا

قافہ آرائی

اسیں تساڑے سوئے منہ فون تکرے مول خٹکدے
سن سن میریاں زار پکاراں اکدے ملک فلکدے
اسیں تساڑے ویکھن کارن سکدے تسین سکدے
سارا روز پھراں وکھ دو نویں توں اکدے بین اکدے
اسیں ہزار کراں نت تے تسین نہ نیڑے ڈرکدے
روز بروز تسانوں جوین اسیں وچاں نت سکدے
اسیں تسانوں سر ہریلے کر تسلیماں جھکدے
وانگ غلاماں اسیں تساڑے پھرے جوڑے جھکدے
اسیں تساڑے سکھ طالب تسین اساڑے وکھدے
کیتا مار بیتاب اسانوں شوق تساڑے ٹکھدے

تسین اساڑی کوہی شکوں جھکدے اوتلاں نہ تکرے
روز روزیدے میں دروی تے پکدی پھڑ نہ سکدے
جے میں نظر پواں وچہ گھر تے ٹکدے بھی نہ ٹکدے
وکیھاں میں بھی بول اساڑے وکدے یا نہیں وکدے
اسیں تساڑی خدمت کرے تسین سنا تھیں ٹکدے
نہ تسین خشو جام وصلدا نہ میرے دم ٹکدے
تسین غریبانڈے گھر آکے درو تن نہیں تکرے
تسین اساڑے قتل کرن تھیں اکدے نہ زکدے
تسین کرونت عیشاں خوشیاں اسیں ہاں وکدے
کچھ پرواہ نہ مول تسانوں اسیں ہاں نت جھکدے

رور وکڈھ ہواڑو لے دی بی بی کڈھ سنائی
تاں پھر بول زینجا کہیا جد توں سفنے آیا
حضرت کہیا پھر بھی تینوں چاہے شرم کماناں
شوخی کراں اوسے وکھ وچہ ایہہ گل رب نہ بھکدے
صاف جواب سنایا یوسف خوف الہی پاروں
نونڈے لیتے خدمت کارن رکھن پیر او لے
جد یوسف ایہہ سخن سنایا بی بی پی صلاحیں
دلوچہ آکھے پھیر کسے دن باغ اندر لے جاواں
کتنی مدت استھیں پھیرے رہی وچہ گلدری
حضرت یوسف استھیں پھیرے ایسی نفرت پانی
وکیہ زینجا اٹھارو وے ویلے نوں پچھتا ندی
کچھ نیناں نوں صبر نہ آیا انہاں فساد اٹھایا

حضرت کہیا شرم زینجا ہور کلام نہ کوئی
اوسے دن دا شرم اسانوں ستیاں چھوڑتے دھابا
میں خدمتگار تساڑا پاس عزیز وکاناں
بھلکے کون عدالت اندر نمک حرام سداوسے
کیا اک بیت مناسب آیا حافظ بر خور داروں
نفرت کھا دن کرن جیانت عرش ربانا نلے
عاشق صادق محبوباں تھیں آس تر وڑاں نائیں
اوتھے چل کر کراں کوئی حیلہ متکے مطلب پاواں
ایرور و نماں تے تائیں ہر دم آس فضلدری
گھر آئے تاں جھب ٹر جائے ہر دم خوف خدائی
ہائے کیوں بھیدرتا یوسفنوں ٹھنڈا کر کے کھاندی
کچھ زیاں ہوئی بے صبری دوہاں کم گوا یا

تپے عشق سے تدبیراں آپے دہرے کھٹالی
 اگے بھی کچھ کول اساوڑے بہندا ولبر جاتی
 کرن روایت نبی اپیر ایسی نوبت آئی
 اندر یوسف باہر یوسف یوسف رگ رگ داناں
 اکدن قصد کرایا بی بی رت زمین پر آئی
 وچہ زمین آسمان زینجا جتول نظر گزارے
 ایسے حال فراقاں اندر کتنی مدت جالی
 اوڑک اکدن عشق فریبی ہو فریب سکھایا

ایو چال پذیر فقیرا عشق مجبازی والی
 اوہ بھی آپ کھڑا یا استخیں بنکے چور زبانی
 یوسف باہجوں تن اسدیو چہ چیز نہ رہ گئی کوئی
 منہ وچہ یوسف دل وچہ یوسف اکھیں وچہ سماناں
 استخیں لکھیا نام یوسف وا قدرت نال خدائی
 شکل یوسفدی معلم ہون سوئج جن ستارے
 کدی نہ اسنوں ولبر سوہنے نظر کرمدی بھالی
 مالی کے یوسف تائیں باغ اپنے وچہ لایا

صفت باغ و آمدن زینجا برائے سیرت حمن

کیا وہ باغ عجائب سوہنا سندر صفت آجالا
 چاروں طرف نہراں جاری چلن سر ز فومارے
 بھرے کھلے دو خوش باب لب چٹے سنگ مرمرے
 اک کہے ہیں شہدوں مٹھا دو دھوں دوہ چٹانی
 اک کہے خوشیوں میری چڑھسی و باغ دہرگانے
 اکول نہراں مارن لہراں مون خوشی وچہ آیاں
 اکول تخت سرخ پھلانڈے گوہرے رنگ عنابی
 اکول صدر ہر گے دیاں پالاں زردی رنگ دکھایا
 اکول سوسن کھلا اڈیکے لے کر دیس نکالا
 اکول چنبہ جھاڑاں وچوں ہو یا شکل سلامی
 اکول موتیا کرے تمنا شوقوں مرمر جاوے
 اکول کھلی چنبیلی ہسے حمد الہی کر دی
 اکول حمد کہے گل لالہ خوشیوں دون سوایا
 بھلگئی سورج نکھٹے تائیں سورج دی آشت تانی
 اکول ہو رہا پھلانڈے رمل رنگ و کھادون
 اکول کیلے کھلے کیلے بازو کھول پھارے

اندر مصر بتاون اسنوں باغ زینجا والا
 ساون وانگ ساون بونداں خاطر نبی پیارے
 چھلک چھلک کے طرف بخندی کھلے اشکے کر دے
 دو جا آکھے تیرے نالوں میں وچہ دوہ صفائی
 دو جا آکھے لذت میری جو ہوئے سو جانے
 شام سجنڈے آون کولوں صدقے کھول گھمایاں
 اکول لیناں بجم کھلوتے تازے پھل کلابی
 محبوبانندی فرقت سانوں اس حالت پہونچا یا
 دیکھاں کدوں زیارت دیوے سوہنیاں نینا نوالا
 درو فراتوں دکھے دکھے ہو گئے ارج تمنا ہی
 کون پرووے ہار ساڈا بچے سوہنا گل پائے
 دند سجنڈے کلیاں میریاں صنوت اکسے کھردی
 وانع ولانڈے دھون والا اج مالی گھر آیا
 نگوہر ہتھاب نبیدا تک کے شست او ایس لائی
 شوق زیارت یوسف زینوں چھپ چھپ چھپاں پاون
 بے وس رنگے اسیں سجن نون بلٹے پکر کتارے

اکول سرو کھلوتے سدھے نازاں نال لٹکدے
اکول کھجیاں تک تک رجیاں رجنے آس پوچائی
اکول سنبل دہر نبل پاوے درد نہ جہر یا جاشے
اکول سیب زرخندال ولوں ویکھے پئے لٹر نادن
اک ول سنگ تیری پر لذت کھڑے کرن دلجوئی
اک ول انب پکے پر لذت جھک جھک نتا نکر دے
اک ول مٹھیاں جدوں مٹھیاں چہرہ صاف دکھایا
کر کر اوب انگوراں گچھے لٹکن پا لو پالی
برگ چنار امیداں اندر ہتھ پار کھلوے
لباں سجدیاں پاناں اوپر ایسی دہشت پاشے
لاچی لونگ سجدی خاطر چھوڑن مشک رسیدا
پرزہ پوش چھلی کپلے دی ولوں ملائم ہوئی
پتہ تے باوام نیجے گریاں تریوں بھریاں
ہرے بھرے لکھ قسماں میوے قسم قسم گلزاراں
کوئل اچیاں کر فریاداں ہر جاشور محک یا
کٹی نہراں بلیں ڈاراں رون گلاں سرہانے
طوطے تلیر اپر درختاں پھرزے ڈالی ڈالی
مور پکورتے سور نہراں پھرن جناور بھوندے
واہ واہ جن چندی قسمت جس وجہ یوسف آیا
جدوں نہ لینا یوسف تائیں ٹوریا طرف چندی
کیتا حکم اونہاندی تائیں خدمت کرنی پوری
اپو آپ تمام سجدی خوب کرو ہمسانی
ہسن کھینڈن نال سجدے بیشک رواتساؤں
دلوچہ ایہو فریب زینجا عشق دسی استادی
اے یوسف کیوں ساڈ تائیں نا منظور کیتوئی
روز قیامت ہر غافل تمین اینویں چھٹیا جاسی

سدہرے سدہرے قدر لبر وا اوکڑ اوکڑ ٹکدے
چھوڑ تکتے اوچیاں گرون سیٹھ جھکائی
کنڈل زلف سجدی تک کے ولوں پچاں کھاوے
ولبروی منظوری خاطر کتنے رنگ و ملاون
گل گل خار انہاندی کھا کے ساوی پیلی ہوئی
سرخ انار سجدی خاطر سزندرانہ دھڑے
کھٹیاں آکھن کچہ نہیں کھٹیاں تر شہی کم گو آیا
دکھ نمائی غیرت پاروں ستر ستر سو گلی گالی
متکے سخی سخی دا جابا کوئی تھے زندہ اہوے
ڈر کے انہاں سرنخی اپنی اندر وار چھپائی
زلفاں دی خوشبو نوں سیکر اکیسر ہو گیا پیل
گھنڈ کڈھے تے جھک جھک آکھے میں وجہ کٹنگ نکوئی
پر معزی بچھن خشک دماغوں دور سجن تے کریاں
قسم قسم دے نیکی بولن عوش آواز نہراں
سب انوں حسن دتوئی رہا میں کی عجیب کسایا
کر کر سور سانسے لاکھلا ولبر قدر نہ جانے
چکھ چکھ میوے کرن پتاری خاطر ولبر والی
شاعر عاجز پیا قیاسین گنتی وجہ نہ آندے
سارا باغ نبی دی حرکت زونا پھل لیا یا
اکسوناں کینرک بخشی خاطر یار سجن دی!!
جو کہ حکم ساوے یوسف سب کرنا منظوری
کسے گلوں دلگیر نہ ہووے ساڈا ولبر جانی
جسٹوں کرے پندر پیارا دینی خبر اسانوں
بحاج نظر کسے دل پانس میں ہوساں فریادی
میری نعمت کھا کھا تینوں غیر پیاری ہوئی
ہر شرمندے دوزخ جاسن کوئی جواب نہ آسی

سنو حقیقت حضرت یوسف جاں و چہ باغ سدایا
 صبر آرام نہ رہیا کسے نوں عشق اے باے
 اک کہے میں صدقے جاواں حکم کر و کوئی مینوں
 ایسے طور تریجی چوختی پنجویں چھویں آیاں
 ہر کوئی اپنی طرفے رکھے طلب و دہیری
 سب کواریاں سب سنگاریاں سبے خوش رخساراں
 سبھناں تاپیں عشق یوسف سے کیتا پکڑ و پوانہ
 چہڑی شو توں خدمت اندر عرض سناون آئے
 پاؤ نہ رہنے حب یوسفی عشق حقیقی پاؤں
 بھنے بت تمامیاں آکر سب ایمان لیاں
 واحد انہت منی رب وی و صوتا کفر و لاند ا

سب کنیراں چار چو فیروں آکر گھیرا پایا
 اک نشوئے پنڈ بھیاں دا ہویاں آن دوالے
 زوجی آکھے میں سو نہی فل جان نہ ویندی تینوں
 ستویں اٹھویں ناویں دسویں سب نے اڑیاں لایاں
 پاک نبی وی خدمت اندر ٹہرے ٹہرے ہیرا ہیری
 بن بن اپنا روپ دکھاؤں جیون پر بانڈیاں ڈاراں
 یوسف عشق الہی اندر ہو بیٹھا مستانہ
 حضرت یوسف اے اللہ اللہ و اسنوں سبق پڑاوسے
 ساریاں اللہ اللہ دے نعرے خوتیاں بول ساون
 عشق مجازی زیو چہ وڑیاں پایاں فور صفایاں
 کابل مرشد بلن جہاننوں ایسا حال شہاں دا

حکایت زینب و یوسف

ولی کسے نے نہاؤندی ڈھٹی عورت اک بندوانی
 ولی فداوانک کے اسنوں نیرت دے وچہ آیا
 بندنی بھی چھڈ نام گور ودا نام سچھے ول آئی
 ایسے حالت گھروں آئی و حدت شور مچا یا
 بولی جیوں کر اس دے وچوں لذت مینوں آئی
 وہ بھی سکر مسلم ہو یا کلمہ پاک الایا
 سنو حقیقت جد یوسف نے و سجدت باری
 لگروں گئی زینخانی بی و یکھن کارن حالا
 طرف چمن وی جس بوٹے فل نظر زینخا پائے
 سکر نعرے اللہ ولے واپس گھروں آئی
 و مدد درد فراق توں جہر نیواں عشق کیتی قربانی
 اپنی طرفوں کر کے حیلے سارا زور لگا یا
 اوڑک اک دن وائی لگے رو کر حال سنایا

واپور وواپور واپور واپور لے منہ بھتیں جد پائے سر پانی
 وعدہ وعدہ اسم الہی نیٹے بول سنایا
 وعدہ وعدہ بولن لگی و حدت منزل پائی
 خاوند پھیا کس لے تینوں اٹھا سبق پڑا یا
 نام گور و دے کدی نہ ہرگز ایسی موج دکھائی
 اکو نکنتہ رہیروالا و ویاں دے کم آ یا
 فضلوں سب کنیراں تاپیں نوکر گئے ہو جاری
 لگے ہر اک کلی پکارے نوکر الہی والا
 اینویں جا پے ہر اک بوٹا و حدت نوکر کماوے
 جس گل کارن حیلہ کیتا اوہ گل نبی نہ کائی
 یوسف نوں پرواہ نہ کوئی جانندی چلی جوانی
 بے پرواہیاں حیلہ اسدا اک منظور نہ پایا
 سبھناں خاطر عشق پندیرا سب دے قدم چماوے

پرسیدن زلیخا تجویز وصل از واپس محرم راز خود

سو تجویزیاں والی دانی اکدن پاس بولائی
 لے دانی رب ٹھنڈا چشمہ گھر میرے وجہ آندا
 میں بیمار پرانی تائیں ملیا دیدسیا ناں
 جھٹی پونڈی نوں وجہ جنگل را اسر رب ملایا
 نابینے نوں اکھیں ملیاں اسیر دھند نہ جاندی
 دھچھڑی بلیبل گلشن پایا مانی ظلم کساندا
 پایا مال نہ پائے جہا رنگا قفل نکرانے
 آیا یار نہ آئے جہا جو مقصود نہ دیتا
 دس تجویز کوئی توں مینوں مقصد لے نہج جاواں
 سن دانی سب حال حقیقت کردی عرض تداہیں
 میں تجویز دساں اک تینوں سن میں تہنہوں ری
 جاووں مکان تیار ہو جاوے ایہہ تجویز کچھوے
 جتھے جتھے شکل یوسفاری اتا کار بناون
 پکڑ کلاوے ملدیاں ہوں ہر دونوں تصویریاں
 تاں بچھراں وجہ یوسف تائیں سد بلا یا جاوے
 ایہہ تجویز زلیخا تائیں بہت پسندی آئی
 وجہ فریباں آہی اوہ بھی پاپن وڈی پرانی
 شکلوں کو بھی عقلوں بواجھی کڈے کم ہزاراں
 ناں فریب زلیخا تائیں اکدن اوس ولایا
 کھول زلیخا دسی اسنوں حال حقیقت ساری
 اس بڈھڑی بھی اونوں دسیا جیوں دانی فرمایا
 دو عالم جس مسئلے اوپر فتوے ہر لگاؤن !
 دریر سر کما جس جھکڑے وجہ میلن اپنیاں رائیں
 دو طبیب اکٹھے ہو کے جسری کرن دوانی

کل حقیقت اسدے گے بی بی کھول سنائی
 اسپر پین نصیب نہ ہوئے دل اونوں سد ہر اندا
 اسپر آکھے مرض تیرے واواں اسیں نہ جاناں
 اوہ بھی سٹ چلیا اوصوٹے کچھ سر پیر نہ آیا
 زخم چھٹیا پر رٹک اندر وی اونوں کٹ کٹ کھانڈی
 جدا پڑے تاں مار گولہ ہوئے ترس اڈا ندا
 خازن چابی مول نہ بخشے رزواں بیٹھ سر ہانے
 بے ترسی بے رحمی پاروں دمدم دور کر تیدا
 دیوے بار مراد ویدری وصل سجنڈا پاواں
 نہ ہو کچھ دلگیر زلیخا ایہہ کچھ مشکل نائیں !
 ہوئے اک مکان علیحدہ نوں عمارت ساری
 اپر دیواراں تیری اسدی کٹھی شکل لکھیوے
 ناں تیری تصویر برابر ہم آنخوش کراوان
 چاروں طرفے اینوں روشن جتوں کے نظیراں
 ویکیے شکلاں دونوں ملدیاں شوق وصلدا پائے
 نالے اکس گواہندن اسنوں بات ایہو سمجھائی
 عمر وڈیری ہوش چنگیری بکراں وجہ سیانی
 کئی زمانے وجہ فریباں گالے اس مکاراں !
 میں صدقے کیوں رہیں چوپاتی کیوں اندیشہ پایا
 روگی ہر نوں روگ سناکے متاں کرے کوئی کاری
 ہو یا یقین زلیخا تائیں دوہاں فتوے لایا
 مومن منکر عمل کماون خواہ اکوں ڈب جاوون
 کرے یقین مقدمے والا خارج ہوسی نائیں
 لگے اس مریض وچارے سن میں صحت پائی

آیت اے حدیث دو ماندا ہے اتفاق ہو جاوے
سنت تے توحیدوں باہر جو کم ہووے کھڑوا
سنوں حقیقت جدوں زینجا رائے دو مانندی پائی
کیتی عرض عزیزے آگے اون دینو میں تائیں
کیا عزیز بناؤ بیشک تسال اجازت ہونی

مومن کی یقین اتھائیں مشرک غوطے کھائے
مومن اوہ کم کرے نہ ہرگز پھر منافق سٹروا
اکو بات دوہاں نے وی بہت پسندی آئی
عجب مکان اک یوسفکارن نواں تیار کرائیں
جیویں پیارا راضی ہووے سانوں عذر نہ کوئی

تیار کنائیدن زینجا مکان عالی شان برائے حیلہ سازی و صلح یوسف

سدوزیر زینجانی بی جلدی خط لکھائے
پاس زینجا حاضر ہوئے بڑے بڑے جو نامی
کیا زینجا اسان تانوں اس کارن سدروایا
اپر بنے مکان جیہا خوبی کسب کسانوں
نہ اس جیہا نقشہ آگے کسے بنایا ہووے
نالے ہووے رسال اتاوی اسوچہ رکھی جاوے
ساوی طرف مخاطب ہووے نہ کنڈیتا تھیوے
بھاویں جدا اساتھوں ہووے تاں بھی دسے نالے
استاکاراں نوں ایہہ بی بی جدوں بھارت پائی
بولیا اک اونہاندیوچوں کابل مروسیا ناں
کیتی پھیر تاکید دوبارہ خوشی دے وچہ ہونی
سنکر راضی ہوئی زینجا خوشی سماوس نائیں
رگانہن مکان سجندا شروع عمارت ہونی
سو خروار جو ہر سونا پکیاں بھتیں منگوایا
کیا ترتیب رکھی استاداں اوس عمارت والی
ابن عباس اصحاب نبی واصفت اوہدی فرماے
ستانوں اکروچے وچوں رکھوڑتے دروازے
ہر دروازے آگے زور مور بنا کھلوائے

ملک بین تے دوزوں دوزوں اتا کار سدائے
نقاشی معماری والا جان کم تمسامی
اک مکان بناون کارن شوق اسانوں آیا
ہر اک صفتوں فائق ہووے ساری دنیا نالوں
نہ تعمیر مکان جیہا کسے کرایا ہووے
جس کمرے وچہ یوسف سوہنا قدم مبارک پائے
ہر اک پاسوں سانوں سدی ساہویں شکل دیکھے
نیٹے دوزوں کو جیہا پاک جمال دکھائے
ہو گئے چپ مٹمہ سن کے اول سمجھ نہ آئی
جیوں سرکار حکم فرمایا سب برابر رتاناں
بھناں کیا انشاء اللہ فرق نہ رہی کوئی
بھناں دیاں مقرر کیتیاں باعزت تنخواہیں
زر دولت دے خرچ ہوون و انت نہ رہ گیا کوئی
اوہ بھی اُسدے اوپر لایا نقرہ کاروں یسا یا
ساری دنیا کنوں نرالی طرز عجیب نکالی!
اکروچے وے اندر باہر کوٹھے سب بنائے
لکڑی صندل خوشبو داروں سب دروازے سارے
پیر جہان دے خاص یا قوتوں سب زمرد لائے

کن غیر وزیاں خالص کو یوں سر جے استنا کاراں
 جس زر و ازلیوں وڑے پیارا ناچ کر مین زوالے
 سب دے گرز جو اہر خالص مر و اریدہ جہڑا بے
 حوراں وانگوں صفت خہاندی سونے بختیں نبویاں
 زوجے دے ہتھ جام سنہری ز پوسے نقل چنگیرے
 جام رکاب ہتھانہ چہ لیکے حاضر کھلیاں ہو یاں
 اگوں سورت آن سنہری حاضر کھلی و کھاوے
 ہر تختاں پر خبتیاں تون بھر بھر نہ مین پیالے
 عانتق تے معشوق پیالے زونویں بدر منیراں
 نال زینجا دی بھی اونٹنے شکل لکھی ہر جانی
 شیشے وانگ صفا دیواراں نظر نہ کیتی جائے
 زورون معلم ہووے جو تکر چاندی ڈھالی ہوئی
 رنگ رنگے زینت کالن چالی مہم ٹکائے
 کجہ چاندی کجہ سونے کو یوں صفت عجائب آئی
 اس وجہ پار سجن دی خاطر خوب باغیچہ لایا
 میویاں جاگے مر و اریوں کر گچھے لٹکائے
 نہ اٹن نہ میوے چھین بول نہ منغر کھیاون
 خاموشی داسبق انہانوں ملیا استا کاروں
 دنیا وجہ بہشت نمونہ کر کے نقل و کھایا
 اس بختیں و دھ ملے گھر اسنوں جو ساڑے دل آئے
 جنت وجہ عمارت اُسدی خالق شروع کر کے

کل موراندیاں خاص عقیقوں خہاں خوش نقاراں
 غبرتے کستوری خالص خوشبو بھری وچالے
 اگے ہر کبے دے اندر چاندی تخت وچائے
 کل تختائے سجے کھتے بانڈیاں تو کھلوا یاں
 اک دے ہتھہ وجہ جام بلوری کر دی کھلی اگیرے
 کرن اشارے موح خوشی دی دونوں رلیاں ہو یاں
 جیدوں پیارا ہر تختاں پر تکیہ آن لگا دے
 اینویں نظر پون جیوں حوراں ہون بہشت وچالے
 کندیاں نال برابر ہر جانش ہو یاں تصویراں
 یوسف دی تصویر مبارک جس جس جاگہ بنائی
 ہر کبے دی ایہو بنتراک بختیں اک سوائے
 موتی قسم عمارت ساری خوبی حد نہ کوئی
 چھت سنہری نقش روپہری موتی وجہ جڑائے
 سنگ مرمرے سنگ رخامیں چہ عقیقوں بھائی
 اس چویر مکان بنائے تے وجہ صحن رکھایا
 گل زرخشاں ڈال سنہری برگ زمر دلائے
 ڈالاں او پر سنہری چنگی برگ زمر دلائے
 ہو چپ کیتے بیٹھے سارے اوب نیچے دے پاروں
 کیا اوہ باغ زینجا والا کار یگراں بنا یا
 سرور عالم ختم رسولاں خوش فرمان ساوے
 نال محبت جو کوئی مومن رب داند کر کھاوے

جاں تک ذکر الہی اندر شاغل رہندہ کوئی

تاں تک شروع عمارت رہندی جبر حدیثوں ہوئی

اتنے بولے اُسدے کالن رب پھلدار بنائے

جنتیاں سبحان کوئی مومن سجدے وجہ الائے

اک دن حضرت اصحابانوں کہیا بہت پیاروں

میوے چنے کر و جد لنگھو خبت دے گلزاروں

کیڑے اوہ گزرا جنت دے پاراں عرفق سنائی
 پھر اصحاباں میوے پچھے تاں حضرت فرمایا
 جو مومن تسبیحاں ربی مسجد و چہ المائدہ
 ہر تسبیح تھیں درخت عجائب شیریں میوہ والا
 ہو سزاں نعمت لذت محل مکان نورانی
 ابو ہریرہ کرے روایت پاک نبی فرماوے
 ہر واری رب اک گھر آسدا جنت و چہ آپاوے
 اک اک محل بیشتاں والا سٹھ کوہ اچا بھائی
 اکناں تائیں محل اجیب رب عطا فرماوے
 ستر ستر و چہ انہانہ کے ہو رہ جو پیل آئی
 و چہ جو پیلیاں ستر ستر سبز زمرہ خانے
 کل تختاں تے ستر ستر فرش عجیب و چھلے
 اک اک ہو رہ عجائب سوہنی موٹیاں اکھیا نوالی
 ہر وے اگے ستر ستر لڑکے خدمت وائے
 ستر ستر قسم عجائب کھانے حاضر کر سن
 کئی رکاب تے کوزے کر دے جام گلاس پیلے
 تختاں آپر مومن بہسن حوراں پکڑ کلاوے
 بھی حوراں راگ سرود سناون فخری ناچ و کھاون
 اونے مومن نون و چہ جنت اتنی جاگہ ڈھیدیے
 کل دنیا میاں فوجاں لشکر جیکر جمع کھیون
 میوے جنت جنتیاں دل آپے جھک جھک آون
 واہ واہ نعمت ملے بہشتیں کہے رسول خدائی
 یوسف شکل تمام بہشتی صاحب حسن جمالاں
 سٹھ گز اچا قد آدم و اسب نون بخشے باری
 سر دم موج خوشیاں دیاں کھا کھاں رحمت ربی ہوئی
 ہر اک نعمت جنت والی اس مضرے فرچائی

حضرت کہیا کل مسیتاں باغ جنت دے بھائی
 تسبیحاں تحمیداں ربی ایہ سب میوہ آیا
 جیونکہ باغ بہشتاں نوچوں میوے جن جن کھاندا
 جنت دیو چہ مومن کارن کر دا حق تقاے
 فضلوں ہر اک مومن تائیں بخش ہوئی رحمانی
 فجر عشاؤں جو کوئی مومن مسجد دیول آوے
 جتنی زاری مسجد جاوے گھرانے اوہ پاوے
 سٹھ کوہ لہاں سٹھ کوہ چوڑا خوبی حد نہ کافی
 موتی قسم عمارت جہاں صفت نہ کیتی جاوے
 سوہنی سندیر خاص یا قوتوں خالق پاک او پائی
 ہر خانے و چہ ستر ستر ہوزن تخت کاشہاں
 ہر فرشاں تے ستر چاے بہت ملائم آئے
 کل تختاں پر زینت زیوں بیٹی ہو متوالی
 نام ہو سی غلمان جہاندا صورت چند مشالے
 سونے دیاں طبخاں اندر چٹیاں شے دہرسن
 سونے چاندیوں برتن سارے کھاون پون والے
 طوٹے رگہ بہشتاں اندر گھر گھر راگ سناوے
 سن سن رگہ بہشتی جھولن حالت اندر آون
 ساری دنیا جسدے اگے کوچہ مسلم تھیوے
 خدمت کر نیوالے آسدا سب تھیں زاید تھیون
 ہنراں چشمے گھر گھر چلن خود برتن بھر جاون
 جو کتیں سنی نہ اکھیں ڈھٹی دل تے کدی نہ آئی
 عمر جوانی عیسائے والی پورے تیتیری سالان
 عربی نبی محمد والی بولی بہت پیاری
 اکھاں کاناں لوبلا منڈا مول نہ ہو سی کوئی
 جو چاہسن سو پاسن او تھے کمی نہ تھیوے کافی

تالعداری حب نبی وی جتنی کسے زیادہ
یارب حرمت سرور عالم حوض کوثر داسائیں

اتنی نعمت زیادہ نالے قرب خدا وا
کر کے فضل پذیر بندے نون جنت وچہ وسائیں

طلبیدن زینچا حضرت یوسف علیہ السلام اور خلوت خانہ

آعشتقا وچہ رنگین خانے تینوں جہات کھٹایے
توں بھی وڈے فریب کماویں چھول بہت دکھاویں
کھلیاں چھوڑ روانہ ہوں بے پرواہ پیارے
جدوں مکان زینچا والا ہو گیا سب آمادہ
کتنے قسمیں ہر خانے وچہ فرش فروش وچھائے
اس تھیں تجھے آپ زینچا زینت زیب بنایا
چک لیاندا پھر زینچا کھا کر اپنے تائیں
آرکھیس وچہ ستوں خانے کر کے ادب سوایا
اپنی طرفوں مدد کارن بت زینچا آندا
کر سامان تیار وصل دا شوقوں قصد اٹھایا
نال فریب فریبین دانی حضرت نون لے آئی
آوڑیا دروازوں اندر جسد م نبی ربانا
شاید کسے فریبوں بینوں اج بی بی سد وایا
دیکھ زینچا دلبر سو بننا ادب بجا لیا فی
کتئیاں ہو رنجیب کنیزاں صاحب حسن جلالاں
جس دروازوں لنگھے یوسف ادب بجا لیا ون
اوڑک حکم زینچا کیتا سب نون رخصت ہوئی
مت کوئی اچا کرے بولارا ہووے تنگ پیارا
اک عورت دا وچہ پنکھوڑے رہ گیا بال ایاناں
کرن روایت جاں ہر عورت باہر نکل سد مانی
بند کیتے دروازے ستے ستے قفل لگائے

مجبور باندی بے پرواہی طاہر چل دکھائیے
ڈاہلیاں دے جد قابو آویں کہیں مراد نہ پاویں
کل سامان جو کیتے کترے اوگت جا ون سارے
دیکھ زینچا اسدے تائیں کیتی خوشی زیادہ
سو بنے پلنگ عجائب بستر ہر جاگ گھٹوائے
شوقوں وصل یوسف دی خاطر پار سنگار لگایا
جسدے اگے یوسف کارن کر دی بت دعائیں
یوسف دیکھ نہ سکے اسنوں پر دے وچہ چھپایا
جانے نہیں جو ایہہ بد شکلاں ہونڈے گم گواندا
دانی دے ہتھ بھیج سنیہا یوسف نون سد وایا
کس نیت پر سد پانی بی غیبوں خبر نہ آئی
دیکھ زینچا شش پیغمبر نون فکر دے وچہ دہانا
کرے دعائیں اس فتنے تھیں دین پناہ خدایا
استقبال تو اضع کر کے خدمت اندر آئی
سرور ابر سلامی کارن ہتھ کھلوتیاں پالاں
استقبالوں پیش نبی دے ساریاں سبیں جھکا ون
یوسف با بچوں ہووے کسے دی نہیں ضرورت کوئی
سن کر حکم تمام کنیزاں کیتا کوچ کتارا
جکدی پاروں اس کے تائیں یاد نہ رہیا اٹھانا
ستوں کوٹھے یوسف تائیں پکڑ زینچا لیا فی
جیونکر وچہ کلام اللہ دے خبر خدا فرمائے

دَاوْرَتُهُ الَّتِي هَوْنِي بَيْتَهَا مِنْ نَفْسِهِ وَغَلَقَتْ اَلْاَبْوَابَ وَتَاكَلَتْ هَصِيَّتَ لَدَى ط

تے ہوئے یار بولالس اندر جلدی شوق پیاروں
ایہ سب جاگہ تیری خاطر اسان تیار کرائی
آیا موج خوشی دا ویلا میں تیری توں میرا
نال زینجا صورت اپنی شامل نظری آوے
چہت ولوں جد نظر اکٹائی شکلاں شکل وکھائی
خبر نہیں آج کیونکہ درتن نال میرے تقدیراں
مجھو با ایہ جتن تمامی تیرے عشق کرائے
قسم خدا وی ایسے سوہنے کون مکان بنا ندا
میںوں پیار تساؤ ایوسف میںوں خیال نہ کوئی
سن کر یوسف روہن لگا خوف دلیوچہ آیا
باپ پیار کیتا تا بھائی کھوہ وجہ سٹ سدہ پائے
اس پیار اساتو تیا میں وطنوں جدا کرایا
خبر نہیں ایہ پیار اسانوں کس حالت پنچاھے
کھلی زینجا پنچوں پونجھے کر کر لاؤ و لاؤے

تے بیاندا زینجا یوسف قصد بریانی پاروں
کہن لگی جھب آئیں صدقے خطرہ کری نہ کائی
میں تیری سب دولت تیری گھر باہر سب تیرا
اندر جا کر حضرت یوسف جتوں نظر اٹھاوے
نال کندہاں تصویراں لکھیاں ہر خانے ہر جانی
تھر تھر کنبیا نبی اللہ دا جد وکھیاں تصویراں
بابوں پکڑ زینجا بی بی سو سو لاؤ مکائے
جیکر حسن تساؤ ایوسف جاوہر اسان نہ پاندا
میں موئی وجہ عشق تیریدے دیوں محبت ہوئی
کل پیار و لے دا بی بی شوق کھول سناپا
اگے اس پیار اسانوں کیا کیا مزے چکھائے
وتج گئے پھر بردا کر کے نام غلام سد ایا
ایہ ہن کرے محبت دعوی الفت پیار کلاے
کر کر یار مصیبت پھلی یوسف تیر حلائے

سوال و جواب زینجا و حضرت یوسف علیہ السلام

کرن روایت جسدم یوسف رو کر نیر چلایا
یوسف کہیا ایس خوشی وجہ جیکر آج نہ روواں
خوشی نہیں ایہ غمیاں کانگاں خبر نہیں کی ہوئی
کہے زینجا دیکھ پیارے عجب مکان شہانہ
کہے زینجا جنت وانگوں ایہ تیرا پرچاوا
کہے زینجا تیری خاطر کیا کیا باغ نکالے
کہے زینجا یوسف سوہنا دیکھ زینپاش میری
یوسف کہیا جے طرف تساؤ می مندی نظر اٹھاواں
کہے زینجا آہل کھیٹ پیئے کرے مندا بھاناں

کہیا زینجا ہن کیوں روویں وقت تو تھی ما آیا
بھلکے وجہ جناب الہی کیونکہ حاضر ہو وراں
جے میں آج نہ روواں بھلکے کون میرے تھان روئی
حضرت آکھے ایہ سب میںوں جا پے بنا پنجانہ
حضرت آکھے وسدا میںوں دوزخ داد کھلاوا
حضرت آکھے وودھ انہاں مقصی باغ بہشتا نولے
کیا کیا بار سنگار اسان آج لایا خاطر تیری
روز قیامت رب سچے نول کیٹرا مکھ وکھاواں
یوسف آکھے توبہ توبہ اور ک رب ول جاناں

کے نہ لینا ساڑھے کلوں کیوں نفرت ہے تینوں
کہتا اسی اوہ میر تیا نہیں رب نہ منوں بھلا نہیں
کے نہ لینا تھوڑی باتوں کیوں ساتوں تیرساویں
کے نہ لینا میں بے صبری کرو نہاں اساتوں
کہیا نہ لینا یوسف تیرے کیا سوئے رخسارے
کہیا نہ لینا چشمیں تیریاں کتوں رنزاں لاون
کہیا نہ لینا حسن تیرے نے عجب بہار لیا ندی
کہیا نہ لینا نہ لفاں تیریاں خوشبو جگ دھماون
کہیا نہ لینا یوسف تیرے وال عجائب کالے
کہیا نہ لینا یوسف جانی تیری عجب جو انی
کہیا نہ لینا صورت تیری بھاوے سرک تائیں
کہیا نہ لینا یوسف تیرا سوینا بدن تماہی
کہیا نہ لینا یوسف تیریاں کتنیاں بانکیاں ٹوراں
کہیا نہ لینا نہ تیرا ڈسے گوہر موتی لٹیاں
کہیا نہ لینا صدے جاواں کیا سوینا مکہ تیرا
کہیا نہ لینا یوسف تیرے میں عجب مستانے
کہیا نہ لینا قد تیرا ڈانگ سرو و سیاوے
کہیا کیا سوینیاں قانواں نازاں نال ٹکڈے
سرو موافق قد جنہا نہ کے ہو گئے وانگ کماناں
کہیا نہ لینا یوسف میں تھیں کیوں پکڑیں توں دوری
کہیا نہ لینا نہ صل تیرے نوں سبجاں نرم و چھایاں
خوف کراں جے پہنچ تیری تے میں ارج قدم ٹکواں
کہیا نہ لینا قیمت بھر کے میں آندا تارہ تائیں
حضرت کہیا خدمت کارن تساں خریدیا مینوں
کہیا نہ لینا وصل تیرے دی آہی آس اساتوں
حضرت کہیا نال اساتوں کے را کھے ملک ربانے

یوسف آکھے باپ سجن دی یاز وصیت مینوں
حق بیگانے کولوں سنگیں خوف خدا وا کھائیں
یوسف کے جے تھوڑی پاویں بہتی طرف نہ جاویں
یوسف آکھے انشاء اللہ صبر کمال اساتوں
یوسف آکھیا حمد خدا نوں جس ایہہ نقش سواہیے
یوسف کہیا جمال الہی دیکھن نوں شد سراون
یوسف آکھیا آب پھلاندی اوٹک نوں کریاندی
حضرت کہیا سب جھڑ پوسن جدوں قبر وچہ جاون
حضرت کہیا اول ایہہ خاک قبر دی گالے
حضرت کہیا کد تک رہی اوٹک ہونا فانی
حضرت کہیا نہ صورت رہی نہ صورت واسائیں
حضرت کہیا اس سوئے نوں کھلی اڈیکے سامی
حضرت کہیا کروڑاں بانگے جا چھپے وچہ گوراں
حضرت کہیا لاکھاں لٹیاں جا قبراں وچہ وڑیاں
حضرت کہیا اوسحقین صدے تے جو کاریکر میرا
حضرت کہیا مسافر ہوسن ایہہ بھی کسے نہ مانے
حضرت آکھیا کسے دیہاڑے نال زمین رل جاوے
جدوں بڈھیا حاضر ہووے بلٹھے اٹھ نہ سکدے
کوئی دن مورج دکھاوے جوین اوٹک خاک سماں
حضرت کہیا تیں تھیں زوری مورج قرب حضوری
حضرت کہیا تیرے تائیں نہیں پسندی آباں
جنت وایاں سبجاں کولوں مت محروم ہو جاواں
بردا ہو کے حکم نہ منیں خوف تینوں کجہ ناہیں
رہدی بے فرمانی کارن میں نہیں ملیا تینوں
ہیں سی خبر جو اٹک کر پوتسیں اداس اساتوں
بے فرمانی کراں رہیدی دوزخ ملن ٹکبانے

کہیا زلیخا جیکر یوسف میں آج مطلب پاواں
 حضرت کہیا آزادی تیری نفع نہ کچھ پہنچاؤے
 کہیا زلیخا خشک باغیچہ پانی وا ترہ لایا
 حضرت یوسف نے فرمایا جو گلشن واسائیں
 کہیا زلیخا آج اکواری شاد کریں دل میرا
 حضرت کہیا لکھ کر دڑاں مینوں گھاٹا آؤے
 اس کم دیوچہ غصہ تیرا ہے منظور اسالوں
 سینہ ٹھار تتی دا یوسف بی بی کرے پکاراں
 کہیا زلیخا نام خدا دے دیہہ مقصود اناہرہ وا
 کہیا زلیخا دس میں واری کس کوہوں توں کو
 اس حقیں پچھے دل میریوچہ خیرت عزتہ مصر دا
 کتھی مدت کھانڈیاں گزری نمک اسید کھردا
 جے اوزہ نمک حرامی میری معلم کرے کہائیں
 کہیا زلیخا جیکر تینوں خوف عزیزوں آوے
 ووجار ب تیرے وی بابت میں ایہہ عرض سناواں
 اسپیں بھی استحقیق بخشش ننگاں عیب معاف کرواں
 دے نئے نال کراں قربانی ہور ہزار اڈھاراں
 ایہہ خیرات تیری خاطر دیساں نام خدا فی
 حضرت کہیا رشوت کوہوں اوزہنوں بے پرواہی
 باقی رہ گئی توبہ کرنی استغفار دعا میں
 آپے آکھیں جو کوئی اس حقیں بخشش طلب کریندا
 جے کرنیت بخشے مالک توبہ دیوں کچھوے
 جے کرے قبول الہی رحمت وفضل کماؤے
 چھڈ ایہہ وہم زلیخا بی بی نہ پو اسہیں خیالیں
 نہ کر ظلم اساؤے اتے سمجھ اسالوں بانڈا
 اوڑک کہیا زلیخا بی بی مار غناں ویاں آپیں

کراں آزاد تساؤے تائیں سرو اتاج بتاواں
 جانتک رب نہ دوزخ کوہوں کر آزاد پچاؤے
 وہیہ پانی محبوب پیارے نقرہ کاموں لیایا
 پانی دیوں تازہ رکھن لائق اسدے تائیں
 صدقے جاواں گھول گھاواں کی گھٹ جاتا تیرا
 جیکر راضی کراں تسانوں رب غصے بہو جالے
 دوہیں جہانی مولاراضی جے رنج کراں تسانوں
 حضرت کہیا جے تینوں ٹھاراں آپ سٹراں مچھناراں
 حضرت کہیا قسم خداوی میں ایہہ کم نہ کروا
 حضرت کہیا میرے تائیں خوف اللہ اکبر دا
 خدمت کارن جس نے مینوں آندا کرے پروا
 کھا کھا نعمت کراں پلیدی ایہہ کم مول نہ سروا
 سد جلا د سروا دے جلدی پھر بھی نہ ہاں گتا ہیں
 نہ ہر پیالہ ویکر اسٹوں پار لنگھایا جاوے
 صدقے استغفارن کرے خیر تیرا بخشاواں
 لکھ روپیہ راہ اسدیوچہ سکیناں تے لاواں
 نالے شرح وینار تصدق کرساں دس ہزاراں
 کرے معاف قصور خداوند خوف نہ ایسی کافی
 رشوت پچھے غیب نہ بخشے بے پرواہ الہی
 بخشے طاقت یا نہ بخشے مرضی والا سائیں
 بڑا غفور اوزہ بخشنارا غیب سبھے بخشیندا
 شاید کرے قبول نہ اسٹوں ہر د حضور دے
 غیبی بھی بے غیب دا درجہ غیبی شخص نہ پانٹے
 روز قیامت کرے شرمندہ میری جہد نہ گالیں
 دوزخ دا تر کارا سہا حقیں مول نہ جھلایا بانڈا
 سانوں آج مراد ولیدی دیندا ہیں یا تائیں

جے دیویں تاں بہتر یوسفؑ عمران خدمت کرساں
 قَالَ مَعَاذَ اللَّهِ فَمَا رَوَاكَ يٰسُفَ بْنَ رَبَّانَا
 تاں پکڑ کٹار زلیخا سمجھ وچہ مارن اُپر آئی
 جے ایہہ سچ مچ مار کٹاری کھا سوخت مر جاوے
 کرن روایت اسدن یوسف ایسا قابو آ یا
 چیکر عیبوں کرے کنارہ اپنی جان مریوے
 ہر اک طرفوں یوسفؑ اُپر نبی مصیبت بھاری
 آشیطان نبی دی کنڈھی اپنا ہتھ لگا یا!
 چالی مرداں جتنی شہوت یوسفؑ اُپر آئی

نہیں تاں تیرے کول اتھائیں کھا کٹاری مرساں
 پناہ خدا دی تیرے نیڑے میں سرگز نہیں جاناں
 حضرت یوسف ہتھ اسدے بھتیں پکڑ کٹار سٹائی
 متکے دوس میرے سر آوے قتل عزیز کر اوے
 چار چو فیروں فکر دیساں آ کر گھیرا پایا
 جیکر اپنی جان بچاوے دوزخ پیش دیوے
 کتول جاوے جان بچاوے امر ہو یا لا چاری
 تاں پھر حضرت یوسفؑ لوں بھی شہوت غلبہ پایا
 کرن لگا جو قصد دیوچہ رب دلیل سو جھانی

قَالَ اللَّهُ تَعَالَى وَ لَقَدْ هَمَمْتُ بِهِ دَهْمًا لَهَا لَوْلَا أَنِّي رَأَيْتُ مِزْمَانًا رَبِّتَهُ

سورۃ یوسفؑ بارہویں بارے خبر خدا فرمائی
 تے کیتا قصد یوسفؑ بھی اس ول جے برہان نہ پاندا
 برہان مراد جو یوسفؑ تائیں رب نشان دیکھایا
 ہمت کنوں مراد زلیخا قصد بُرے جس چاہے
 ابن عباسؓ اصحاب نبی دا ہور مجاہد لیا یا
 بعضے آکھن اگے پچھے آیت رب فرمائی
 یعنی رب فرمایا یوسفؑ جے برہان نہ پاندا
 اپر اس لوں رب اپنے نے خوب نشان دکھایا
 بعضے آکھن قصد انہاندا ثابت پاک کلاموں
 کرے زلیخا قصد وصالوں یوسفؑ قصد وصالوں
 کرے زلیخا قصد قراروں یوسفؑ قصد قراروں
 قصد زلیخا طرف طبیعت یوسفؑ طرف شریعت
 کیتا قصد زلیخا بی بی نال سجن رُس جاواں
 بعضے آکھن دو تماندا ہوندا قصد پیارے
 جویں زلیخا دل اپنے وچہ پکا قصد ٹھہرایا
 ایسا پک ارادہ جو کوئی کرسی قصد گناہوں

ٹھیک زلیخا یوسفؑ دیوں نیت بُری بدل لائی
 کہن مفسر ایہہ کم اس تھیں ہو جاندا ہو جاندا
 بھیج فرشتہ روکیا اسنوں مندا قصد سٹایا
 تے یوسفؑ دیوچہ قصد کرندے قول مخالف آئے
 نالا کھول اگیرے ہو یا یوسفؑ قصد اٹھایا
 وچہ اصلدے حضرت یوسفؑ قصد نہ کیتا کافی
 قدموں زلیخا دیوں اوہ بھی اپنا قصد اٹھاندا
 تائیں اسنوں طرف زلیخا برا خیال نہ آ یا!
 یوسفؑ قصد حلالوں کیتا بی بی طلب حراموں
 کرے زلیخا طلب جمالوں یوسفؑ طلب حلالوں
 مرے زلیخا فرقت پاروں یوسفؑ قربت پیاروں
 کرے زلیخا قصد قضیت یوسفؑ کرے قضیت
 کرے ارادہ دیوچہ یوسفؑ وس لگے نس جواں
 اول پک ارادہ دیوچہ کہن مفسر سارے
 اپنی طرفوں گھٹ نہ کیتا سارا زور لگایا
 بے شک سدے بدلے اسنوں پکڑ ہو سی درگا ہوں

دو جاقم خیال دے داپکی نیت نہ کوئی
ایہو قصد یوسف نے کیتا وہم دے وچہ آیا
ابو بریر یوں وچہ معالم خبر پیغمبر رسندا
عمل کرن مقصی پہلے اسدا اسیں خواب کھیندے
تے جو کوئی مومن دل اپنے وچہ برا خیال اٹھاندا
جاد تک موبوں نہ کڈھے اسنوں یا نہ عمل کماے
اکو باری کھیوے اسدی جو کردا بہ یائی
واہ سبحان اللہ رب خالق کیا رحمت واسائیں
نیک ارادوں نیکی بخشے بریوں پکڑ نہ کوئی

اسدی پکڑ نہ ہو سی ہرگز خبر حدیثوں ہونی
جاد کڈھا بہ بان الہی اوہ بھی دلوں گوا یا
رب فرماوے جد نیکی دامومن قصد کریندا
جاں وچہ عمل لیاوے اسنوں نیکیاں وہ بخشیندا
برے خیالوں ہرگز اسدا عیب نہ کھیا جاندا
رب فرمائے مندے قصدوں عیب نہ کھیا جاندا
دس چنگیا یاں اسدے کارن کرے جو اک چنگیا ہی
کیا کیا کرے پیار محبت اپنیاں بندیاں تائیں
ایہہ امت نبی محمد کارن خاص رعایت ہونی

قَالَ عَلَيْهِ السَّلَامُ إِنَّ اللَّهَ تَجَاوَزَ عَنْ

وچہ حدیث نبی فرمایا گل امت دے سائیں
رب نہ پکڑے نال انہانکے فضلوں سب بخشیندا
ایسے طور یوسف دے دل وچہ قصد گناہ دا آیا
کھہ بہا جو حق یوسف دے آیت رب فرمائی
تا جو بے امید نہ ہوون او گنہار بے چارے
رحمت باہجہ گناہاں کو لوں بچنا مشکل آیا
ابن عباس کہیا یوسف نوں جاں کجہ رغبت ہوئی
کہن لگائے یوسف تیرا نالواں وچہ انبیاواں
نہیں تا رب کہیا اے یوسف اچ اپہ عمل کما سی
بصری حسن ہے رب او سنوں پیوری شکل دکھائی
کردا منع یوسف دیتا نہیں بیٹا ہوش سنبھالیں
ابراہیم کنوں پیغمبری گھر ساڈے وچہ آئی
بعض اکھن باپ پیارے آکھیا یوسف تائیں
اگے منع کیتا سی تینوں خواب نہ دسین بجا یاں
پھروں کراں نصیحت تینوں شیطان مگر نہ جائیں
کے مفسر جدول اس جاگہ باپ یوسف دا آیا

جو وسواس دلا لوچہ گزرن امت میری تائیں
جاد لگ ہدی نہ کردا کوئی یا منہ برا بولیندا
ایسر رب نہ ہوون دتا رحمت نال بچا یا
عیب یوسف دا عرض نہ ایچھے رحمت رب جتانی
ہر منزل ہر مشکل اندر رحمت کم سنوارے
سنو حقیقت جیونکر اسدن یوسف رب بچا یا
بھجیا جبرائیل خدا نے دید نہ کی کوئی
جے اچ بچ کر جاسیں ایٹھوں نبیوں ہی سچاواں
دفتر نبیاں دے تھیں ناواں دورہ کرایا جاسی
نبی یعقوب ہو یا آ حاضر منہ وچہ انگل پائی
ایسا فعل کما کر یوسف ساڈی پت نہ گالیں
واوے دی میرا نہ پھوڑیں کردا باپ دوہائی
فرزند جے ایہہ کم کر سہیں پاسیں انت سزائیں
اوتدوہاں نہ متی میری آیاں پیش جاد یاں
نہیں تا پھر نہ مل سہیں بینوں دونہ رخ ملسن جائیں
دوسرے سوہنے یوسف دے سینے شہوت جوش گھٹایا

کہے سعید جو تائیں یوسف یاراں پُت جمائے
گھٹ گئی اُس دن یوسف وچوں شہوت حرص نہاندی
بعضے آکھن جد یوسف نون شہوت غلبہ پایا
نکل گئی سب شہوت اسدی انکھیاں لہے راہوں
حضرت شاہ علی اکرم اللہ کریم روایت بھائی
حسن جمال ڈٹھا جد اسدا یوسفؑ نبی تعالیٰ
نال محبت ملیا یوسف جو رہشتی تائیں
کہن لگی جو دنیا اندر بچن عیب زنا ہوں
بعضے آکھن کھولیا رب نے پر وہ دوزخ والا
بھی اک وڈا نانگ دوزخ دا نظر یوسف نون آیا
دیکھ نہایت ڈر یا یوسفؑ دل وچہ دہشت آئی
ابن سلام کہے اک پنکھی جنت وچوں آیا
اے یوسفؑ بے ایس گناہوں رہیں آج دورا ڈا
جیکر آج حرام نہ کہیں ایہو حلال ہو جاسی
جعفر صادقؑ کرے روایت رضی اللہ تعالیٰ
نہیں سی اگے اسدم توڑی نبی نبوت پائی
اوسے وقت خاندی طرفوں رحمت نازل ہوئی
حرصاں نفس ہویاں سب زائل یمن نبوت پاروں
ہور روایت جس کو ٹھے وچہ آہا نبی رہا نا
جاں یوسفؑ اوہ قصد اٹھایا لڑکے بول سنیا
سکر دیر یا یوسفؑ دل وچہ بندہ ہور نہ کوئی
ہور روایت نقرہ کاروں نظر اسانوں آئی
تلی آپرین سطران نوروں کھیاں نظری آیاں
اول سطر ڈر اسدن کھیں جسدن رب ولجاناں
ترجی سطر کرا ما کاتب ہر دم نال تسار ڈے
بعضے آکھن آپر دیواراں کھیا نظری آیا

ہور تمام بھایا بندے بیٹے باراں باراں آئے
جاں ہتھ لگا شہوت اسدی گئی کھپا کے کھاندی
پر اپنا جبریل یوسف دی کندھی نال نکایا
تاں یوسفؑ بچ گیا گناہوں رحمت فضل انہوں
پر وہ کھول یوسفؑ نون اسدن رب لکھو رکھلا
یاد نہ رہ گیا اسد تائیں حسن زلیخا والا
کس دیاں وچہ نصیباں تینوں کیتا خالق سائیں
اسیں انہا نون روزہ قیامت ملساں حکم الاہوں
ڈٹھا نال اکھیں دے یوسفؑ زانیاں واسب حالا
کھولیا منہ زناہیاں کارن خالق پاک دکھایا
کیتی کندھی زلیخا ولوں استغفار الائی
نال محبت یوسفؑ تائیں اس نے آکھ سنایا
فضل ربے کھیں ایہو زلیخا بنسی حرم تارڈا
سکر قصد سٹایا یوسفؑ جدوں آوازہ پیاسی
اس دن ملیا یوسفؑ تائیں شان نبوت والا
تائیں اوہ وسواس شیطانی دل وچہ گزریا بھائی
پایا زور نبوت جسدم شہوت رہی نہ کوئی
ہو گئی دود زلیخا دل کھیں رحمت فضل غفاروں
اوسے جگہ پنکھوڑے اندر سی اک بال ایانا
اے صدیق صدیقان تائیں ایہہ کم روانہ آیا
کون نصیحت کرئیو الا ایہہ کیا قدرت ہوئی
ہتھ دی شکل بنا کر رب نے یوسفؑ نون دکھلائی
جسویلے اوہ پڑھیاں یوسفؑ حرصاں نفس بھلایاں
دو جی سطر زناہوں بچنا نہ ایہہ فعا اک ناناں
جو کچھ کر سو کچھ کر حاضر کر سن پاس اسارڈے
جو کوئی گیا نہ تاہ دے بیڑے بڑا نتیجہ پایا

جاں ایہہ لکھیا ڈٹھا یوسف ڈر کے نظر بند پائی
 قصد کرے کوئی طرف زناہ دی بریاں پکڑاویں
 تزیجی کتارہ دونوں جد تکیا لکھیا نظر پیاسی
 فرش اُتے بھی لکھیا ڈٹھایں ہاں نال تسائے
 کچھ نہیں چھپیا سا ڈیکو لوں جو تیں کرہ کمانی
 نظری آیا باپ پیارا انگل کھلا بلاوے
 چھہ طرفاں تھیں جد یوسف نوں رب بریاں دکھایا
 پیر امام جو زین العابدہ ابن علی دا جا یا
 سی اک گوشے وچہ زینجا بت چھپا یا ہو یا
 اچن چیتی اس پرورے ول نظر یوسف جد پائی
 کہن لگی ایہہ ٹھا کر میرا پو جا جس چیدے
 حضرت کہیا جھوٹے بت تھیں اتنا شرم تینوں

دو جی کتارہ دونوں جد تکیا ایہہ گل نظری آئی
 مندی نظر دلا ندیاں باتاں سب معلم رب تائیں
 جیسا عمل کما سی کوئی ایسا بدلہ پاسی
 سردم سناں تساو دیاں باتاں دیکھاں حال تسائے
 استخیں پچھے حضرت یوسف اوپر نگاہ فرمائی
 ایہ کم کریں نہ ہرگز یوسف پیارو دیاں پاوے
 ٹٹھا بستر چھوڑشتانی دوڑ بوے ول آیا
 یعنی بت حسین ولی دا ایہہ روایت لبیا یا
 یوسف کو لوں ڈر کے اس نے پردہ پانیا ہو یا
 پچھیا تہوں زینجا کو لوں ایہہ کیا چھپیا نی
 کچ زھریا جو عمل اساو اوکھ ناراض نہ تھیکے
 پچھے رب اپنے تھیں کیونکہ شرم نہ آوے بلنبوں

اَنْتَ تَسْتَعِجِي مِنَ الْعَصْرِ وَ اَنَا لَا اُبْتَعِجِي مِنَ الصَّمَدِ

دیکھے شنفہ نہ گلاں سمجھ جھوٹھا ٹھا کہ تیرا
 میں کیوں اسدا شرم نہ رکھاں مندا فعل کماواں
 ڈاڈا اثر کیتا اس گل نے حضرت یوسف تائیں
 تھر تھر کہنے خوف اللہ تھیں روون نین تمانے
 کیا اوہ وقت مبارک فضلوں یوسف اوپر آیا
 بھل گئی رب زینجا والی ویکھ جمال ربانا
 طرف بوے دی دوڑیا یوسف کردا استغفاروں
 چوتھی کندھ اوپر بھی اینویں آیت نظری آئی
 بھج بھج عاجزہ پیرے وچوں راہ چمن دا بھالے
 ایسے طور یوسف بھی اسدن دوڑ بوے دل آیا
 خاطر جمع زینجا تائیں دلوں تسلی ہوئی
 اپنے دل وچہ جانا اس نے قابو آیا ہو یا
 جاں یوسف دروازے پہلے قادم مبارک پایا

سارے جگ دے پالن والا سچا خالق میرا
 بے فرمائی کراں رہے دی روزخ دھریا جاواں
 پلنگ نہالی بستر خالی ٹٹھا چھوڑ او تھائیں
 اتری مستی شہوت والی آیا بوش ٹکانے
 پاک جمال خداوند والے جلوہ نور دیکھا یا
 غیر خیاں تمام دے تھیں کیتا کوچ چلانا
 جیوں بلبی نوں پیرے اندر یار پیاں گلزاراں
 ڈر کے حضرت یوسف شرموں نظر سٹھا یاں پائی
 اگوں رستہ بلبس نہ کوئی رب بن کون نکالے
 اگوں سرور وازے تائیں محکم قفل لگایا
 کیتوں نس کے جاسی یوسف رستہ مول نہ کوئی
 ہر بوے ہر خانے تائیں قفل لگایا ہو یا
 اگوں قفل سلامی ہو کر قداماں اندر آیا

آپے کھل گیا دروازہ دیر نہ لگی کاٹی !
 آگے آگے یوسف دوڑے مگر زلیخا آڑے
 اک دروازہ مارن کارن مگر زلیخا دوڑی
 جس دروازے حضرت یوسف قدم مبارک کھڑا
 جاں یوسف دروازے ستویں آن مویا بھٹوں چٹسیا
 اوہ باہر اوہ اندر چھکے دوہاں زور لگایا

بی بی دیکھ تعجب ہوئی دوڑے یوسف وُل آئی
 اگروں کھل ونجے دروازہ جس دروازے جاوے
 سننے قفل ستے دروازے کھل گئے اوندیاں توڑی
 امر الہوں قفل نما نا لہہ دھرتی پرہ جھڑوا
 تدروں زلیخا بل کر مگروں کڑتہ اسدا پھڑپا
 پاٹ گیا پیراہن مگروں جوہں خسا فرمایا

وَاسْتَبَقَا الْبَابَ وَقَدَّتْ قَمِيصًا مِنْ دُبُرٍ

تے دوڑی مگر زلیخا یوسف جد پوہے وُل آیا
 رہ گئی لیر زلیخا دے ہتھ یوسف نکل سرھایا
 جسدی خاطر کارن بی بی سب سامان بنایا
 رہ گئی خالی پلنگ نہانی دیکھ ہوئی حیرانہ
 دیوچہ اس خوشی دی کر کے سب تکلیف اٹھائی
 باغ نوانے محل گھٹائے نقش نگار کرانے
 عالیشان عمارت ساری عجب مکان شہانہ
 اوہا شکل مبارک سوہنی جو ہر دل نوں بھانے
 خالی دیکھ مکان زلیخا روتندی تے پھٹاندی
 کر کے ریچھ جنہا ناجی خاطر کیتے خرچ خزانے
 پٹ سٹیا میں بے قسمت نوں دانی دیاں صلاحیں
 اسان سجدے خوش کرنے نوں سارباں واپی لایاں
 میں جاتا ڈھل پوسی دلبر دیکھ عمارت شاہی
 رو رو آپیں مارے ڈھابیں عاجزہ حال تباہی
 وس لگدے جو خوف الہوں مومن بچے گتا ہوں
 بھی فرمایا اسد یکارن خوشی مبارک آئی
 کرن روایت جنت والے جد جنت وچہ آون
 طوبے نوں رب حکم سناوے گھر گھر کرے پسارا
 جھک جھک شاخاں حکم الہوں جنتیانوں آون

تے پکڑ زلیخا کڑتہ اسدا مگروں پاٹ گویا
 نہ کچھ آوے نہ کچھ جاوے ہتھوں وقت وہایا
 کچھ منظور نہ پایا اسنے روندیاں چھوڑ اسدا پایا
 دلبر باہجوں کھاوین ڈھکے محل مکان ویرانہ
 موج خوشی دے بدلے اسنوں فوج غماں دی آئی
 اوگت ہو گئے خرچ تمامی کچھ درکار نہ آئے
 یوسف باہجہ زلیخا تائیں اسدا ماتم خانہ
 جسدم روح مسافر ہووے اوہا شکل ڈراوے
 ہائے ایہہ خبر جے ہوندی بینوں کیوں ایہ محل گھٹاندی
 کچھ منظور نہ کیتا ساڈا اس محبوب یگانے
 اوس کراں میں سر آیاں ہو یاں انت گناہیں
 میں صدارتے محبوب میرینوں اجے پسند نہ آیاں
 نہیں سی خبر جو اس جنابے دائم بے پرواہی
 پھڑپڑی رہی پیراہن مگروں یوسف ہو گیا راہی
 حضرت کہیا جنت اسنوں بخش ہووے درگاہوں
 دنیا وچہ حراماں کولوں جس نے نظر بچائی
 نعمت نازاں میویاں اندر رب جانے رچہ جاون
 حضرت کہیا ڈالیاں اسدیاں کلیا جنت سارا
 نال محبت پکڑ ہشتی نظر اوہناں وُل پاون

اچن چیتی شاخاں اسدیاں پاٹ وچن وچکاروں
 لکھی سلام علیکم آکھن جنتیاں دے تائیں
 دیکھ بھشتی حوراں کو لیں کچھن مگن حالہ
 جو کجھ حال حقیقت ساڈی خالق پاک بنائی
 سنکر مومن حور اپنی دل نظر مبارک پاوے

سوہنیاں حوراں باہر آون بھریاں ہارسنگاروں
 یا ولی اللہ ہر دم تینوں رحمت فضل عطائیں
 حوراں آکھن بڑھ لو آپے ساڈا کل حوالہ
 لکھ دتی سب متھے ساڈے قدرت قلم خدائی
 صاف عبارت متھے اسدے لکھی نظری آوے

وَهَذَا هَدِيَّةٌ اَللّٰهُ تَعَالٰى بِمَنْ شَئَقَ بَصْرًا مِّنَ الْحَاوِمِ فِي الدُّنْيَا

یعنی ایہ سوخات الہی اسدے کارن آئی
 ہور ہزار تحائف ہدیے اسدی طرفوں آون
 بھی اپنا دیدار خداوند کرے نصیب تنہا نونوں
 لکھ لکھ چٹھیاں رب انہا نونوں جنت دجہ پوچھے
 کرن روایت ایسے بندے جد جنت دجہ جاسن
 جاں سر پیش اٹھاون اسدے قدرت رب کھواد
 خوبی حسن لطافت اسدی باہر حد شمساروں
 ہنہ آسے وچہ لکھیا ہو یا کاغذ نظری آوے
 حور اکھسی پڑھ لے اول نامہ دوست والا
 تاں پھر مین لیکر استغیث نامہ باد شہانہ
 کیا کیا لقب تے منصب اسول نامہ پیش گزارے
 جاہ سر نامہ ختم ہو جاوے شاہی لقبیاں والا
 اے بندے تدرجہ جنت اندر اپنا جیو لگایا
 سنانوں شوق دیدار تیرے والنا چاہاں تینوں
 میں مشتاق لقا تیرا رب صاحب فرماوے
 جاہ ایہ نامہ پڑھسی مومن عشق الہی پاسی
 یاد نہ رہسی جنت اسنوں عشق الہی پاروں
 حکم ہووے آدیکھ پیارے رحمت کھٹاٹھ نکالے
 بہت خوشی وچہ آوے مومن دیکھ تجلی نوری
 واہ سبحان اللہ جو مومن کچھ غیب زناہوں

دنیا وچہ حراموں جس نے اپنی نظر بچائی
 عیب زناہوں کچھنے والے عالی درجے پاون
 دنیا وچہ حرام زناہ دی ناہیں طلب جنہا نونوں
 بہت پیار محبت کر کے پاک جمال دیکھاوے
 ملک نورانی طبق نورانی حاضر آن لکھاسن
 سدی سدی حور عجائب طبقوں باہر آوے
 سارا جنت روشن ہو سی اسدے خوش بھساروں
 دیکھ جمال بھشتی اسنوں بستر طرف بلاوے
 کیا کیا خوش پیغام تیرے دل لکھے رب تعالیٰ
 لگسی پڑھن عبارت اسدی خالق وا پروانہ
 جیوں یاراں دی عزت حرمت لکھدے پار پیانے
 اس قصی کچھ لکھیا دے ایہہ فرمان تعالیٰ
 دیکھ پیاریاں حوراں ساڈا پاک جمال بھلا یا
 توں رزہوں وچہ حور قصوریاں یاد نہ لیاویں تینوں
 تینوں ہرگز طرف اسادھی فکر خیال نہ آوے
 شوق رہا نا ظاہر کر سی حور قصور بھلا سی
 جاوہ شوق الہی والا طلب کرے سرکاروں
 پدزہ کھول خداوند اسنوں پاک جمال دکھالے
 دیکھ حبیب اسدے تائیں ملیں قرب حضور سی
 اتنی عزت ملیں اسنوں خالق دی درگاہوں

وس نہ لگدے جو یوسف وانگوں دامن پاک بچاھے
شہر قوں حضرت یوسف اسدی کرے زیارت بھائی

یوسف نال برابر درجہ روز قیامت پاوے
جو میں حکایت نقرہ کاروں و کھن اندر آئی

حکایت یوسف ابن حسین رازی رحمۃ اللہ علیہ

سی اک مومن دوست ربا یوسف نام سداھے
عاشق ہو گئی اسدے اپر غریبوں اک شہزادی
کتی رات اسدے بچھے عشقوں رہی دیوانی
اوڑک اک دن فرصت پاکے پاس بچدے آئی
رو کر حال سناون لگی ڈاٹی عا جزہ ہوئی
سن آوازہ ولی خدادے گردن اتاں اٹھائی
حقر کنبیا دست ربا لگا کرن دعائیں
دہیہ کی فتنہ ہون لگا یارب بار خدایا
راوی کہندا ایسا سنوں خوف دیو چہ دہانا
رہ گئی لگہ شہزادی عا جزہ رونادی اک کیلی
جا حجر یو چہ داخل ہو یا یوسف رب داپیارا
رونہ یاں رونہ یاں گوشے اندر سر زانو تے دہریا
کیا اک نجب مکان خدانے سفنے وچہ دکھایا
بہتے لوک بیٹھے اس جاگہ سبز پوشا کا نواے
بھی اک تخت عجائب سوہنا زینت ناک بیگانہ
شاہاں طورہ بیٹھا اس اپر شخص بڑا اک نامی
سوہنی شکل مبارک ساری چنوں روپ سوایا
دیکھ مجالس طرف اتنا ندی آیا ولی گرامی
عزت ادب نہ یادہ کرے اسدی جگہ بنائی
کہن لگے ہاں اسپں فرشتے نوری قوم تمامی
نام اسدا ہے حضرت یوسف یعقوب دا جایا

سوہنا حضرت یوسف وانگو صفت نہ کہتی جاھے
اوہ بھی شکل زلیخا وانگو کرے صفت خدائی
کہیں خیال نہ کہتا یوسف وانگ نبی کنعانی
گوشے دیو چہ بیٹھا یوسف کردا ذکر خدائی
میں مرگیاں عشق تیرے وچہ تینوں خبر نہ کوئی
سندہ عورت شکل عجائب نظر اچانک آئی
یارب اس آفاتوں مینوں کر کے کرم بچائیں
فضل تیرے بن اس منزل وچہ بچنا مشکل آیا
رونہ تے کر لاندہ او حقوں نس گیا ولی ربانا
وانگ زلیخا کھاون ڈھکی اسنوں سنج حویلی
خوف البوچھم چھم رووے بخش پناہ غفارا
جرہ گئی اکہ خدادے حکموں نیتہ غلبہ کریا
ساری عمر مکان اجیہا کردی نہ نظری آیا
سوہنی شکل نورانی حیرتے حسن کنوں متوالے
نظری آیا یوسف تائیں مسند بادشہانہ
سرتے تاج جو اہر جرہ یا نجب لباس تمامی
آدم زاد یوسف نون ایسا اگے نظر نہ آیا
سب تعظیہوں اسدے اگے ہوئے اٹھ سلامی
یوسف کہیا کہو بزرگو کون تہین ہو بھائی
او پر تخت جو بیٹھا دے سے سے ایہ نبی گرامی
یوسف ابن حسین پورا ندی کرن زیارت آیا

ایہہ گل سن کر اس یوسفنوں ہو یا درد نہ یا وہ
دل و چہ شرم پیا اس گل و راوی نہ کر لیا ون
جاد ایہہ فکر دے و چہ کر کے رو یا ولی خدائی
تختوں اتریا نبی اللہ و پاس ولی دے آیا
تا پھر تجھیا ولی خد دے میں و چہ عمل نہ کوئی
حضرت کہیا جہ شہزادی پاس نساڈے آئی
حکم کہتا رب میرے تائیں اے یوسف کنعانی
بیرنگیوں طرف نہ لیجا دل دی رغبت ہوئی
توں اوہ یوسف ہیں جس دل و چہ اول قصہ اٹھایا
اس یوسف بریائی دیوں مٹھوں قصہ نہ کیتا
اس قصیں بچھے میرے تائیں حکم خد فرمایا
بھی ایہہ خاص ملائیک رب نے میرے نال ملانے
جمل قبول ہو یا ایہہ تیرا خالق دی سرکارے
سن خوشخبری اس یوسف نوں جاگ مبارک آئی
جو کوئی مومن خوف الہوں ترک نہ ناہ کر لیبی
نیکاں کارن دوہیں جہا نہیں عزت موج بہاراں
زانی کول ایمان نہ رہندا جادوں نہ ناہ کریندا
چالی روز عبادت اسدی مول قبول نہ تھیوے
نہ چاہے تا او سے حالت مارے اسنوں بھائی
ثابت ہووے جسدے او پر شیب نہ ناہ دا بھائی
جیکر باہٹری باہٹرا پکڑو تیں نہ ناہوں
تعمیرات رسولی ایکٹ ایہہ قانون بناوے
موتوں بعد قبر و چہ زانی پاوے سخت سزا میں
روز حشر تک و چہ قبر دے روزخ اسنوں ساڑے
جسارن زندہ ہو کر قبروں اٹھسی خلقت ساری
کول کھلون نہ دیسی کوئی ہر کوئی جھڑکے دوروں

ڈھائیں مار کے روون لگا دوست پاک خدا دا
کون اسیں کی ذات اساڈی نبی زیارت آون
دیچھ یوسف نوں دل دے اندر ڈاٹھی شفقت آئی
پکڑ کلاوے اُسدے تائیں اُپر تخت ہسایا
کس گل پاروں میرے اُپر ایڈ عنایت ہوئی
بہت محبت کر کے اس نے دل دی عرض سنائی
نال تیرے بھی اک دن اینویں ہسی نبی کہانی
اس یوسف شہزادی دیوں قصہ نہ کیتا کوئی
پھر دیوں جاد تیرے تائیں میں برہان دکھایا
جاد شہزادی حاضر ہوئی آپا نس جو پیتا
جا کے کرو زیارت اسدی امر حضوروں آیا
حکم الہوں اسیں نساڈی کرن زیارت آئے
خاص جیساں اندر تیرا کھیا نام پیارے
نال خوشی دے پڑھ شکرانہ کروا حمد خدائی
اسے طور خدا وندہ اسنوں عزت عظمت دیسی
بدکارنوں و وجگ انانہ قہر خد او یاں ہاراں
نہ چہ حدیثاں کتنی جائیں خبر پچھیر و سیندا
اسقین تجھے جے رب چاہے نور ایمانوں ڈھیلے
مومن کافر کردیاں اسنوں نہ میر نہ لگی کافی
سوڈرے وی اسدے کارن رب سزا فرمائی
گنا کر کے مار و اسنوں حکم رسول الہوں
رحم کرو جو پر فی پر نیا عمل نہ ناہ کساوے
سوڈر وازہ روزخ طرفوں کھوے خالق سائیں
باقی بدلہ عیب نہ ناہ دا پاسی حشر دیھاڑے
گندی بو نہ ناہیاں کولوں اسدن ہوئی جاری
سٹو روزخ و چہ انہانوں ہوئی حکم حضوروں

پکڑ گھسیٹ فرشتے جلدی روزِ خوجہ و گاؤں
ایہہ کجہ بدلہ عیب زناہ دے خیر کتابوں ہونی
چھوڑ پذیر زناہ دے مسکے منگ پناہ الہوں
آکھ حقیقت جد بی بی نون یوسف چھوڑ سدہانا

آتش دریاں صنایع و قال اندر ڈکن قتل لگاؤں
روون چین کرن پکاراں چنچ نہ سنسنی کوئی
تینوں بھی اولاد تیری نون رکھے رب زناہوں
اوس محضیں بچھے نال نبی دے کیونکر حال وہانا

ملانی شدن حضرت یوسف علیہ السلام با عزیز و تحت دادن زینچا حضرت یوسف را پیش زون خود

جدوں زینچا محضیں نس آیا یوسف نبی تعالیٰ
اوہ بھی ندوں مکان اوسے ول اوند اقصیٰ اٹھانی
گرم طبیعت ویکہ یوسف دی کہن لگا اس تائیں
اوسے ویلے یوسف تائیں ہاتھ حکم سنایا
جیکر تادہ اس اگے وہی بات زینچا والی
نالے ہر دم تیں تے اسدا جو تصدق کھیندا
دنیا اندر طرف اساڑی ولوں پیار جنہا نندا
امر الہوں جد یوسف نون پندہ نصیحت ہونی
بہت پیار محبت کر کے رہیا عزیز پوچھیندا
اور ک پھر عزیز یوسف نون اپنے نال بیایا
جاتس شاید یوسف شاہ تے منج ہوئے فریادی
جد دروازوں اندر وہاں آ کر قہ لکایا

مدیا اگوں عزیز یوسف نون بی بی دے گھر والا
بل پیادرو از یوں باہر یوسف نبی خدائی
کتوں چلیوں کاہلا کاہلا مینوں حال سنائیں
کری بیان نہ اسدے اگے جو کچھ حال وہاں
بے صبراں وچہ لکھیا جاسیں حکم کیتا رب عالی
بھل و بچھے دوست کوئی پردہ نہیں کھولیندا
روز قیامت اسپیں نہ کر ساں پردہ فاش تہنا نندا
پیش عزیز شکایت شکوہ مول نہ کیتا کوئی
چپ زبانوں حضرت یوسف نہ کوئی سخن کریندا
ڈٹھانی بی جدوں دوہانوں خوف دیوچہ آیا
تائیں نال بلا کر اُس نے آندا کر اسدا دی
ہوا گروہیں کہیں شاہ نون جویں خدا فرمایا

قالت ما جزاء من اذار جاکھلک سدخ الا ان یسبحن اذینک اذینک

یعنی جو کوئی گھر ترے وچہ مندا اقصیٰ اٹھانی
یا پھر ڈاہڈی مار دکھاندی دے اسدے تائیں
سنی جدوں ایہہ بات عزیزے سخت غصے وچہ آیا
کے زینچا ہو گیا یوسف میرے آپر دیوانہ

نہیں منرا لسن مگر ان اسنوں قید کرا یا جائے
تنگے پندے چابک و سن پاوے سخت منرا نہیں
کہندا قتل کرواں جس نے ساڈا بڑا کما یا
بہڑا ہو کر نال اسدا دے چاہے بڑا کما نا

ہر بدنیت مینوں اسنے پایا سہتہ دھگانے
 جس یوسف نون انگلی بھڑکے آنا انال پیاراں
 کہن لگامیں ایسے کارن کیتوں پال وڈیرا
 غیرت غضبوں یوسف آپر سہتہ عزیز اٹھایا
 اچھا آوے ماس بدن دا جتنے چابک لگ دا
 چپ کر یوسف صبروں شکروں مار مصیبت جھلی
 پردہ فاش نہ کیتا جبر ادبوں عیب چھپایا
 محبوباں نون دکھ تکلیفاں آون باجہ گناہوں
 بہت پیارے دوست چہڑے ولوں پیار کماون
 او مار زینچا نال محبت سوسو لاڈ کساندی
 او با عزیز جو یوسف تائیں کھکھ عزت دیندا
 جس یوسف نون کیتا شاہ نے گھر باہر داسائیں
 سوہنا بدن مبارک نازک زخمی ہو گیا سارا
 اوہ یوسف جو بابل دے گھر پھلپیں رہیا تو لیندا
 کون دے یعقوب نبی نون آکر دیکھے حالہ
 سارا مال زینچا جس بھقیں کر قربان لٹایا
 جس تن نون انگ لاون کارن سکدی ہو گئی کھلی
 جیٹریاں زلفاں آپ زینچا بھقیں نت سوارے
 جنہاں اکھیں وجہ سرمہ پایا مدت سیاں سجاپاں
 جنہاں اکھیں نون تک تک صد تے ہوندی وانگ سو دیاں
 نین تیناں دی پیت نہ توڑن جے سوہون لڑائیاں

سہیلیوں سب ہو یا شاہ سن کر اپر نبی ربانے
 او سید اسن دشمن ہو یا دیکھ رے دیاں کاراں
 نعمت میری کھا کھا اورک مند اسنگیں میرا
 ظلموں چابک مارن لگا کاوڑہ دیوچہ آیا
 زخموں زخم ہو یا تن نازک خون فوہارے وگدا
 دم دم بولے حمد رہا جس مصیبت گھلی
 بے اوبی بے عزتی کر کے او سے پکاڑ مرا یا
 ہر دم بے پرواہی پاروں ڈریئے بے پرواہیوں
 جس دم بے پرواہی ہووے اوہ دشمن بن جاون
 اوہا اچ عداوت پاروں کھلی عذاب دکھاندا
 اوہا اچ بے عزتی پاروں چابک کھلا مریندا
 چوہ بنا کے مارن لگا او سے یوسف تائیں
 آن نہ دیکھے باپ پیارا جس دا جگر پیارا
 اچ اوہا پر دیسی ہو کر چوراں وانگ مریندا
 بے تقصیر پوہتا کس نوبت سو سنیاں زلفا نوالہ
 او سے نون اچ چور بنا یا عقل شیطان بھلا یا
 او سے تن تے ظلم کریندیاں کھلی سرت نہ سنجلی
 اوہا زلفاں اچ زینچا ڈہو دتیاں مہر کارے
 اوہناں اکھیں نون اچ زینچا ہنچوں خون روایاں
 آج انہاں نون دیکھ نہ سکدی اکھیں پور ڈھلایاں
 جیکر سون مقابل تا بھی دیکھ نہ رہن مشرباں

مر مر اکھیں دی خبر تہا نون جنہاں کھتھائیں لایاں

اوہ کہا جانن حال پذیرا جنہاں نہ لایاں

اس ویلے پچھتاون لگی اسپرین کی کھیندا
 نکل دینن جو سخن زبانون پر تن نہ پر تاپاں
 صد شاہباش یوسف نون جس نے سیتھے پردہ پایا

کرن روایت جدوں زینچا ڈھٹایا مریندا
 وقت دہانال سہتہ نہ آوے کی بن دا پچھتاپاں
 رورور کرے خیال دیوچہ ہائے میں ظلم کسایا

مار کٹایاں سر تے چا پیاں بحیثیت نہ کڈیسی میرا
 کیا کیتا میں ہتھیں اپنی دوست نوں مروایا
 جس نوں ڈٹھیاں میرے تائیں ٹھنڈے کلچے پوندی
 چین اکھیں آرام بدن دا چانن میرے دل دا
 کرا فسوس دیوچہ بیانی روزے تے پھپھتاوے
 وہ حصے سب عقل خدانے دنیا وچہ او پاپا
 ناقص عقل تے دین زنا نڈا کہیا سرور عالی
 ہنر کسب تے علموں خالی مرد سپا نوچہ کوئی
 مرد ہزاراں کسب کماون لاکھاں ہنر نکالسن
 شوقیوں جمعہ جماعت اندر جاون مرد یگانے
 مجلس و غلط نصیحت ول وچہ مومن ادبوں جاون
 مرد جتھے کچھ وغیرہ کرسی عہد خلافتوں ڈرسی
 مرد جتھے نہ پورا ڈکھی کرسی شرم و چارا
 مرد جتھے کچھ پیت لگاوے عمر اں خادم رہسی
 آپے پیت لگاون اول نازا نساں پیاراں
 مال محبت جسدی راتیں مانن بیچ پیاری
 بھٹھ رناں بھٹھ عقل انہانڈے بھٹھ انہانڈیاں کاراں
 جس دن شب معراجوں واپس آیا نی یگانہ
 کیتا حکم اے ٹول زنا نڈے کر یو عمل نکویاں
 پھپھیا کسے انہاں کی شامت کیوں دوزخ وچہ جاون
 بھی وچہ سپا پیاراں دین الاون پٹن منہ سر کھوون
 دور سینیوے پھوک تہانڈی بدتر حالت ہونی
 جویں سپا پے اندر جا کے سنگے بھٹھ کھوون
 حکم شریعت نال عداوت ہونی جنہاں زنا نڈوں
 توبہ کر کے جس عورت نے دنیا حکم خدا دا
 بدعت رہماں کنوں زناں تھیں ہٹیا مشکل جاوے

ناحق میں بدنامی لاکے کیتا ظلم و دھیرا
 ساری عمر نہ دھوتیاں لہسی ایسا داغ لگایا
 اسنوں آپ کہا دن لگی بچ گھڑی ایہ اوناری
 کوڑی تہمت دے مروایا گذریا وقت نہ ملدا
 کم و گاڑ بہن تا پھپھوں عقل زنا نڈوں آوے
 نہ حصے مردانوں بخشیا اک زنا نڈوں آپا
 عقلوں کوئی دینوں لہسی ذات زنا نڈیا نوالی
 عورت جاہل تے لایعقل گھر گھر پیدا ہونی
 زناں انہانڈی کھٹی پونی سب گھر بھٹھیاں گان
 زناں سیا نے اندر جا کے چھٹرن گلے بیگانے
 زنا مو کالیاں ڈھولک لے کے گا دن دیوں نڈاون
 رن سو واری پک پکاوے کدے وفانہ کرسی
 عورت کوڑی ہوسی تا بھی لین نہ دیسی وارا
 عورت جسوں یار بناسی برا او سیدا چاہسی
 آپے بھنڈیاں لاون مگروں بے عقلی دیاں ماراں
 فخر ہووے تا اوکے کارن کر دیاں قتل تیاری
 تائیں بہتیاں دوزخ جاسن کہیا شاہ ابراہاں
 کیتا جمع حبیب خداوے ٹولہ بہت غونا نہ
 بہت نساں تھیں میں دوزخ وچہ ٹھٹھیاں پیریاں
 حضرت کہیا گلے کتھے لعنت بہتی پاپوں
 کتیا نوانک تہانڈیاں شکلاں دوزخ اندر ہوون
 سروں اتا ہاں آتش لنگھے کوک نہ سنسی کوئی
 او سے حالت دوزخ اندر کھڑیاں بائیں روون
 وہ سو سرد گناہیں تھیں ووجہ ملن عذاب تہانڈوں
 ستر و لیاں نالیں اسنوں ملیسی شان زیادہ
 تائیں نیکو کار زنا نڈا درجہ رب و دہاوے

پیام پورے دوست رب واتوں لگوں کس کاسے
 استحقیق کچھے جو نیک گزری بیٹھیں سنو کہانی
 ایسے ویکھ مصیبت اُسدی ڈرا ہڈی کلمل آئی
 میں نہیں اسنوں جھوٹھیاں کرا جیوں یوسف فرامے
 چھیا جندوں عزیز یوسف تھیں اتنا حال سنایا
 پھیر تشارے گھرے اندر ایسا فعل کماواں
 جاں میں اُسدے کسے نہ لگا مینوں چور بنایا
 کیا عزیز بنا کوئی شاید جو یں حقیقت ہوئی
 جنید راج انہاندے سولے سچ کہاوت آئی
 لڑکا اک ننگھوڑے اندر عورت چھوڑ سدائی
 کہیا عزیز چھہ ناناں لڑکا کیوں کر بات الایسے
 بعضے آکھن چہل ذراں واسیوں خبر نہ کوئی
 پت بنا کر بی بی اسنوں اپنے پاس ٹکا یا
 امرالاسوں بولیا لڑکا قدرت نال ربائی
 وچہ ننگھوڑے بولیا لڑکا خلق تعجب ہوئی
 زس اے لڑکے حکم الایسوں کیوں کر بات وائی
 جو پیرا بن گل یوسف تھے اسنوں ویکھیا جاوے
 تا یوسف نہیں سچا بند آپ قیاس کچھوے
 تا یوسف بے بیٹک سچا دوس بی بی نوں آوے
 چھلے پاسوں کمر تہ یوسف پاٹا نظری آیا
 سی اوہ خویش زینجا سندا کمال مرد سیانا
 کندھوں باہر ٹریا جاندا سی اوہ مرد خدائی
 بھی آواز پیرا بن بچٹن واسنوں رب سنایا
 شکر کھڑک نہ لیوچہ اس نے عقلوں وائش کیتی
 جیوں کرسورت یوسف اندر دتی خبر آلی

چھوڑ پزیر مثالوں مشلے چل ول نبی پیارے
 جدوں زینجا دل سے اندر ہو عاجز پھٹائی
 آکھ نہ سکے میں یوسفنوں کوڑی تہمت لائی
 و لوچہ کہے جو یوسف تائیں حال عزیز چھاوے
 ایسے یوسف اپنے آپوں نہ کوئی سخن الایا
 یا صاحب کیا طاقت میری ننگ تشارے اکھاواں
 جھوٹ زینجا میرے اوپر ایہہ بہنتان بنایا
 آپ میرے پر عاشق ہوئی میں وچہ دوس نہ کوئی
 یوسف کیا خدا بن میری زیندا کون گواہی
 بھی اس ویلے پاس اسارے بندہ ہو نہ کائی
 چھو اس لڑکے تھیں حالت بے کمر سچ بناوے
 بعضے آکھن تن ماناں والڑکا سی اوہ بھائی
 نام آرا میلخا اس دا وچہ تفسیر لیا یا
 جدوں عزیز نوں لڑکے والی وچہ بات نہ بھائی
 کہن لگا ہے یوسف سچا اس وچہ دوس نہ کوئی
 تا پھر پاس ننگھوڑے جا کر عزیز سنائی
 لڑکے کہیا نہ کراں غمازی خصل نہ رہوں بھاوے
 جے پیرا بن اگلے پاسوں پھٹیا ہو یا دسیوے
 جے پیرا بن چھلے پاسوں پھٹیا ہو یا دسیوے
 جدا یہ بات سنائی لڑکے فکر عزیز زوڑا یا
 بصری حسن کہے اوہ لڑکا نہیں سی بال ایانا
 جدوں زینجا کووں یوسف نٹھا کندھ وائی
 سن و آوارہ اسنوں کندھوں باہر آیا
 اکھیں نال نہ ڈھٹی اس نے کیوں کر حالت بیٹی
 جدوں عزیز گواہی طلبی دتی اوں گواہی

وَشَهِدَ شَاهِدٌ مِّنْ أَهْلِهَا إِن كَانَ قَبِيضَهُ قَدًّا مِّنْ قَبْلِ فَمَدَّقَتْ وَهُوَ مِنَ الْكَاذِبِينَ

وَأَنَّ كَانَ قَمِيصَهُ قَدْ مِّنْ دُبُورِكُمْ بِتَّ وَهُوَ مِنَ الصَّادِقِينَ ط

یعنی خوش زینجا دے تھیں بولیا شاید کوئی
تے اوہ یوسف جھوٹیاں وچوں اسنے بول سنیا
بھو پھیر زینجا جھوٹی کہندامرد سیانا
پاٹ گیا پیرا من جسم وروماں زور لگایا
اس گلوچہ زینجا جھوٹی بول عزیز سنایا
بیشک مکر تھک بھاکے سدا فریب کسا ہو
شایدیاں جاں حق یوسف دے شاہے کنی پیاں
کہن لگا اس یوسف میں گھر کتنی مدت ہوئی
ہن ایہہ بھلا ساڑے گھر وچہ گویں خیانت کروا
پہلوں عقل نہ آویں اتنا کہیہ سوچ وانا
اوہ کھی جدوں گواہیاں بلیاں تاں کجہرت سنھما
بعضے آکھن دو شخصانے اسدن بھری گواہی
وو جاہاں پنکھوڑے والا بولیا حکم الایوں
ہنیں سہی زوں امید بہی نوں بولن بال ایانے
جے کر جانن او گنہاکے دیس عضو گواہی
نہ کوئی چیز کسدی چوری تھیں پکڑاٹھاوے
نظر حرام نہ دیکھے کوئی جھوٹ نہ خش الادے
جے اعتبار کسے دیتا میں ہووے اس گل والا
ہر کوئی عمل کماوے جیونکر رب بنی آفرمایا
لڑکے وانگوں روز قیامت ہرے عضو بولیں
کہن ساڑے نال جو اتھے ایہہ تدبیر بدی کمائی
آپو آپ تھامی چیزاں اسنوں کوڑیاں کر سن
بدکارانڈے پیش عدالت جاں پتھ پیر بولیں
کہن سن اسیں نہ آپے بولے سنانوں رب بولا یا
جے تھیں سنانوں دنیا اندھ جلی کمایں لاندے

جے پیرا من اگوں پاٹا عورت سچی ہوئی
جے پیرا من مگروں پاٹا یوسف سچا آیا
ایسے کڑتہ پکڑیا مگروں یوسف انس سدانا
سن کربات عزیزے کہیا بیشک سچ فرمایا
کہن لگا زینجا تا میں ایہہ تدبیر مکر کما یا
جھوٹ بولیندیاں تہمت لیندیاں سرگز نہ شرناؤ
جائس مکر کسا یا بی بی اکھیں اکھڑ گیاں
ہن تک عیب خیانت اسدی مول نہ ڈھٹی کوئی
نیویں نظر ہمیشہ چہرہ ارکھدا سنا تھیں ڈروا
بار رسیا تاں پچھوں اسدی ہوش ٹکانے آئی
لکھی سہی ایہہ حق یوسف دے مار مصیبت والی
اک اس شخص سنانی حالت جیونکر ڈھٹی آہی
کہیں میں ٹھیک زینجا جھوٹی یوسف پاک گناہوں
ہنیں تاں اول اسد تیا میں لاندی ہوڑ کمانے
اندروڑوڑ ستویں کوٹھے برانہ کرن زناہی
نہ کوئی مجلس گندی دیول پیرن چل کر جاوے
ہر کوئی رب اپنے تھیں ڈرکے حق حلال کماوے
پتھتے پیرا ساڑے کر سن محشر وچہ مو کالا
اپروانگ زینجا ہر نوں غفلت پرزہ پایا
جس گلوں کوئی مگروں لگسی گاڑ گواہیاں دیس
وسر تی انبرو دیں شہادت تھانوں نہ تھلسی کائی
نیکاں کارن ہر اک چیزاں نیک گواہیاں بھرسن
کہن کیوں تھیں بھرو گواہی روز جہر کلاں دیس
آپ تھیں کر بیاں مارے سانوں نال مرایا
کیوں آج اسیں گواہیاں دیند کیوں ووزخ وچہ جاکا

کرن روایت جد ہر فخری جاگن لوک تمہی
 کوکھن جے کر جاگیا میں تاں نیک کوئی کم بھالیس
 جدوں جنم دیوچہ داخل ہوسن او گنہارے
 اے بے شرماں رب جباروں مول نہ شرم کیتوئی
 لکھ لکھ شکر پذیر تیرے جاگے بھاگ گراچی
 بوڑ قلم ہن ذکر بنی دا بول حقیقت جلدی
 بولیا جدوں ایانا لڑکا نال حکم رب عالی
 ابن عباس کہیا جو حضرت پاک بنی فکراوے
 بعضے آکھن پنج بالائوں خالق پاک بولا یا

ہر بند بیوں عرضاں کر کر ہتھ پیر ہون سلامی
 بدی کما کر آپ نہ گلین سانوں نال نہ گالیس
 کہ فریادوں روندے جاسن ایہہ ہتھ پیر و چارے
 تیری شامت ساڈیا میں جال جسٹم ہوئی
 چنگے کم وچہ روہے تیرے آج کل عضو اتما می
 شالا ایسے کم وچہ تیری قلم سدا ہے جلدی
 قدرت ویکھد نعجب ہوئی خلقت ویکھن والی !
 چار ایانے ہال خدانے قدرت نال بولائے
 سنو بیان تنہا ندا جیونکر نقرہ کاروں لیا یا

بیان طفل اول

اول بولیا حضرت عیسیٰ رب دابئی پیارا
 پہلی قدرت رب دی ہوئی باپ نہ اسدا کوئی
 کین عیسائی رب داپیٹا بولن جھوٹہ زبانوں
 پاک منزہ ذات الہی جو جیسا نہ جاسا یا
 واحد ذات تبارک رب دی پور شریک نہ کوئی
 سنو حقیقت ماں عیسیٰ وی حضرت مریم آری
 ذکر آوازہ شکموں باہر مریم نولنا نت آوے
 مریم واک ویر لیسرا یوسف نام سداوے
 سن کر یوسف آکھن لگا ہے طاقت رب تائیں
 بڑا گان نہ آوے مینوں حرف نہ کرتوں کوئی
 اولک وقت تولد جسم نیڑے ہو یا بھائی
 چہ کوہ دور گئی جس ویلے کیتا انہاں دکاتا
 چنوں سوہنی شکل مبارک جیساں یوسف ثانی
 بیت اللحم گرانوبک چھوٹا نیڑے سی اس جانی
 خدمت کارن حورال عتبی اوتھے حاضر ہو یاں

باہجھہ پیو جو پیدا ہو یا چائے عالم سارا
 جہدا پھیرا وہ بولن لگا روجی قدرت ہوئی
 مومن جو ایہہ شبہ کر لسی خارج ہے ایسا نوں
 وچہ سورۃ اخلاص خدانے اپنا نشان بتایا
 نہ اولاونہ ما پیو کنبہ خبہ قرآنوں ہوئی
 جسم شکم مائی دے اسنوں بھجیا پاک الہی
 قدرت رب دی ویکھے مریم دموم حمد الاوے
 ٹرزی ٹرزی مریم اسنوں اک دن حال سداوے
 جیویں چاہے اوہ کرے الہی قدرت والا سائیں
 دامن پاک شرم تھیں بی بی زہرا عاجز ہوئی
 لے کر نال یوسفنوں بی بی شہروں باہر سدھائی
 اوتھے جیساں حضرت عیسیٰ مرسل خاص ربانا
 جلوہ روشن ظاہر ہو یا لاٹ گئی آسمانی
 طرف گرانوری گئی نہ بی بی جال جنگلوچہ آئی
 نال محبت حکم الاہوں پیش حضور کھلویاں

حوض کوثر بخش آب مٹھرا نے نال لبیاں
عجب پوشاک بہشتاں وچوں جیسے کارن آئی
سکاڑکھ کھجور پیرانا کھلا آہا اس جانی
پیر پزل کھجور ال سیوے ہر ہر شاخاں بھریاں
جھکامہ لگی جاہریم تائیں حکم کیتا رب سائیں
ہیٹھ کھجور اک ٹھنڈا چشمہ خالق پاک چلا یا
کرن روایت جمیاں جس یوم عیسے نبی خدائی
علم توراتوں حافظ ہو کر شکموں باہر آیا
حمد اڑو کر آہن لگا کر کے حمد خدای
ہاتف نعیموں مریم تائیں حکم کیتا رب سائیں
شان بیان نہ کریں پوشیدہ رکھیں بھید پوشیدہ
روزہ صبر خدا فرمایا بات نہ کرنی کاٹی
ٹری وچار تمام شہر وچہ آفلت مٹھ جوڑے
چب کر صبروں رہی سیدی کرے جواب نہ کوئی
کچ کمنواری ہو کر تہہ اپہہ لڑ کا کیونکر جابایا
اوڑک جس دم کول بیہی دے تھوڑ پٹوئے بھارا
یعنے چھ اسدے کولوں جس طرفوں اپہہ آیا

دایاں بن کے عیسے تائیں غسل کراون آیاں
نال ارب دے حضرت تائیں جبرائیل پہنائی
اسے وقت کیتا رب ہر یا قدرت نال وکھائی
حضرت عیسے فاطر رب نے تازیاں پیدا کر یاں
ڈاہی پکڑ پلا اس ر کھ نوں چن چن میوہ کھائیں
برکت حضرت خبگل اندر سب کجہ حاضر آیا
جنوں اول رب نے اسنوں رب تورات پڑھائی
حضرت بنی بنی مریم تائیں رب نے بھاگ لگا یا
کوئی نہیں کہندہ ماں میری نوں انج مبارکبادی
بیجاہ گھر چن بیٹے تائیں جگ و خوف نہ کھائیں
آپ جواب ساسی اسنوں جس دا جبر اعقیدہ
سنکر بنی حکم رہانا عیسے نوں گھر لپائی
کرن ملامت بنی بنی تائیں کون انہاسوں ہوٹے
پتھوں قلفت کرے ملامت ایہی عمل کیتوئی
بے شرمی بدکاری کارن سب نے طعن لگا یا
ہو لاچار سیبی لڑکے فل کیتا تہوں اشارہ
تا اس وقت ننگوڑے وچوں بول عیسے فرمایا

قَالَ رَبِّ عَبْدُ اللَّهِ أَتَانِي الْكَلْبُ وَجَعَلَنِي قَيْتًا

برکت عظمت والامینوں رب نے نبی نبایا
وامن پاک پیاری میری والدہ نیک صفا توں
میرے اوپر سلام خدا دا روز حشر تک آیا
میں لوگل تورات میرے تھیں تہہ سووی کجہ جینوں
نام میرے زاہلوچہ پر صبی امت ساری
کنوں ملامت مریم تائیں پاک کیتا رب عالی
دوہیں جہانی عزت برکت پاون عیش مراداں
شرم لحاظ تہاں دیپاروں جنت داخل تھیوں

کہیں میں ہاں بندہ رب و نال کتاب لبیاں
جیو بدیاں نیک وصیت بینوں ہوئی نال زکوٰتوں
ظالم نے بدبخت ہڈانے مینوں نہیں او پایا
قدرت نال مائی دے شکموں سب جیبا مالک مینوں
میں ہاں نبی خدا ہے انجیل کتاب ہماری
سن کر خلق تعجب ہوئی حاضر و بکھن والی
ایسے طور خہاں دریاں مالک نیک کرے اولاداں
نیک اولادوں کتنے ماپے روز حشر بخشیوں

قدرت ہو رہی عجائب رب نے بھی اس وقت دکھائی
 مریم آکھے رب توں طاقت اسنوں عجب نکوئی
 جھگڑا کرن کواریاں کرہیاں شامت نے پھر ڈھویا
 سن کر مریم کہیا تنہا نون جے چاہے رب سائیں
 ایسے وقت خداوی طرفوں نغیرت رنگ دکھاو
 ہین سب ریشیاں بیٹیاں سرواراں ویاں جیاں
 ہو شرمندیاں پھیر نہ بولن سر نیویں بیٹو نے
 پیدا ہوئے اٹھاراں لڑکے سبھناں اک اک جایا
 ناحق جو کوئی سو من اوپر کوڑی تہمت لاسی
 ختم ہو یا ایہہ پہلا لڑکا وو جا ہو رہتاواں

ناحق مریم اوپر جس دم لوکاں تہمت لائی
 دنیاں آکھن ہو رہے توں ایہہ گل کدی نہ ہوئی
 آکھن خصماں باجھوں ایسں کیوں نہیں حاملہ ہو یاں
 زیر نہ لگدی جیکر ہوون حمل تاڈے تائیں
 اکوٹان کواریاں کرہیاں سبھناں حمل اٹھائے
 اکیل اندر حاملہ ہو یاں کیتیاں اگے آیاں
 بیتک مریم سچی آہی خود اقرار کیتو نے
 جھین بلاست کر دیاں آہیاں ساریاں گھر آزما یا
 ایسے طور خداوند اسنوں کر کے عدل دکھاسی
 جوین روایت نقرہ کاروں پیش حضور لبیاواں

بیان طفل و ویکم

وو جا لڑکا بولیا چہڑا سن میں آکھ سنائیں
 میں بھی اس دے ظلم کرن دانہ کر چکھے لکھ آیا
 چوری چھپی استخیں جو کوئی واحد رب پوجیندا
 گھر اسدے اک گوئی آہی نیک عقیدے والی
 اک دن فرعون نے زی بیٹی ڈٹھا اس دے تائیں
 کہن لگی اوہ گوئی تائیں کسنوں سیس جھکاویں
 گوئی کہیا رب اپنے توں میں ماں عرضاں کر دی
 بھی جس خلاق سزجی و بہت آگاسی بنا سے
 سنکے صفت خداوی استخیں فرعون نے وی جائی
 سن فرعون شکایت اسدی سخت غصے وچہ آیا
 کہن لگا تھہ کی گل آہی وھی میری دیتائیں
 بول غلام خداوی بندی پھر اسخن سنایا
 سن فرعون زیادہ اسنوں و بہت سخت دکھائی
 اوڑک ظالم اس عاجز توں کر دیا نال زنجیراں

نام پلید فرعون کا فر و معلم ہر اک تائیں
 وچہ زمانے اپنے اس نے ہسی رب سدایا
 جے معلم سووے استائیں ظلموں قتل کرنیدا
 چوری کر کے عبادت رب دی صاحب منصب عالی
 کرے دعائیں مولا اگے بولے حمد تائیں
 باپ میرے بن کس نے اگے عرضاں بول ساویں
 باپ تیرے توں بخشیں جس نے فنا ہی مصر شہر وی
 کل خلقت دے پالن وارا مارن اتے جو اسے
 گل حقیقت پتو اپنے توں جا کے تر ت ستانی
 بیچ سپاہی گوئی تائیں او سے وقت سدایا
 جے پھر ایسا سخن سنایں کر ساں مار ایڈائیں
 رب اپنے بن مارن والا مینوں نہیں کوئی آیا
 ایہ اوہ توجید رہے بھین ہرگز باز نہ آئی
 ہتھیں سنگل پیریں سنگل جیوں کر حال اسیراں

ایسی عورت عاشقِ ربدی کہئے نہیں زنائی
 حلا بلدا اُس دے تائیں ہور عذاب و کھائے
 آتشِ سخت انگیٹی ظالم سینے اُپر دھرائی
 صبروں شکروں جھلی سرتے جو کوئی سختی بہتی
 اوہ بھی نال ایدے ظالم سنگلاں نال کڑا یا
 اسپر وانگ خلیل اپنا ننوں کچھ مکلیف نہ آئی
 باطن و چہرہ انکارے رہنے سب گلزارِ تباہی
 ظاہر و چہرہ ایانہ ایانہ آہا باطن و چہرہ سپانہ
 نال محبت ماں اپنی نون خوش فرمان سنایا
 رہ گیا اک رو قدام اسانوں جنبت دا اور وارہ
 صبر کما سیں تے شوہ پاسیں مہسی قرب حضور کی
 اس آتشِ تھیں سخت زیادہ ہے اک دوزخوالی
 وچہ کٹھیا لی سونا پائیے اصل نہ اسدا جاندا
 کافر و لکھ کہا کیوں سیں وس حقیقت ساری
 اینویں عاشقِ سدا جسم دیوے بار و کھالی
 دانگ پننگاں اینویں عاشقِ خوشیوں حل مر جاوے
 وچہ ہشتاں داخل ہوئے دونوں بیٹا مائی !
 دنیاوی تکلیفوں ڈر کے ناہیں دین و بخاندے
 دیون چھوڑ نمازاں رونے سروی فاقیوں ڈرے
 جیویں تفسیر یوسف تھیں مینوں محکم ہو یا حال

پھر بھی تہ تھیں کمرہ وحدت بولے اوہ زنائی
 جد فرعون ڈٹھی ایہہ حالت کمرہ احم الاوے
 وچہ زمین سے ٹوہا کڈھ کے لک لک و تیک و بائی
 پھر بھی اوہ خدا دی بندگی رب ول کنڈ نہ کہتی
 تن مانڈا لڑکا بیسی کچھ ستر اس نے چہا یا
 وچہ عذاباں پکڑے جکڑے دونوں بیٹا مائی
 پھر ظالم نے چاؤں طرفے بھانسیراگ بھڑکائی
 کیا اس وقت مائی و ابیٹا بولیا بال ایانا
 حضرت جیسے وانگ خدا نے قدرت نا بلا یا
 صبر کریں اے مانوں پیاری کیتا لٹل آوازہ
 من رضائیں ڈول نہ جائیں پکڑیں صبر صبور ی
 خوف نہ کرنوں اس آتش و اجراج ظالم بالی
 دین اپنے نون ثابت رکھیں لڑکا بول سناندا
 سن ایہہ باتاں لڑکے کو لوں ایسی ماں پیاری
 عورت کہیا توں کیا جانیں رمز جہاں والی
 گھوٹ گھٹ کھول پیارا جسم خوش خسار دکھائے
 اتنی بات سنا کر اس نے موت شہادت پائی
 جنت نال پیار نہہانڈا نیک نصیب جہانڈے
 دوزخ طرف پیار جہانڈا بھالن راہ کفر دے
 سن میں ہور سناواں تھیںوں ذکر تریکے والا

بیانِ طفلِ سوگم

بانت ابراہیم نبی دی تقویٰ زبد کساوے
 حضرت جیسے کو لوں کچھے کامل مرد رہانا
 سروم ذکر الہی اندر رہے خدا تھیں ڈر و
 ویکھاں وچہ مصیبت تہمت کیونکر صبر کماوے

سن اک زاہد ولی خدا و نام جبریح سداوے
 پاک نبی تھیں اگے ہویا اوہ مقبول ریگانہ
 اوپر شریعت جیسے والی عمل عبادت کمر و
 مقبولان نون و کھ تکلیفان سے کمر رب ازماوے

شہر سے اک دہندی آپہی زن بدکار موکالی
 خبر گئی اس لڑکے والی اندر شہر گرواواں
 نیکاں سے دشمن ہونڈے سروسٹی ہرجائی
 جے کر تہیتوں لڑکے بابت پچھڑ ہوتی سرکاروں
 اس موکالی اینویں کیتا جیوں کر کسے پڑھایا
 تہست زناہ لگائی اس پر رب نہیں تہ شرمائی
 ولی بلایا پکڑیا آیا قاضی پیش کیتو نے
 جھم جھم چاہک رسن لگے کیتا مار بے حالا
 لوگ مخالف کرن شکایت جاہل ہون راضی
 ہتھ وچہ تسج مکران والی متھے وانع سیاہی
 نیک بنایوں کوڑکی بھیجے آوے بدنامی
 اپنے عیب کڈیتے ہون ہر بندہ یوں بھائی
 اک بریائی نیک کماوے گھر گھر خلق و صھاوے
 برے کماں نوں سن خوش ہون برکما و لوآلے
 وعظ کلام یا نیک نصیحت شروع ہو جس جانی
 مسجد طرف بلاوے جے کر لکھ بہانے کر سن
 نیک بندے نوں نیکی بھائے بریاں نوں بریائی
 ہر دم بھور پھلانڈے عاشق لین سدا خوشبوئی
 برے بدی دیاں کیتراں لیندے کدہروں ہیج ہتھ آوے
 نیکاں دی بے عزتی آپہ لادن زور نکارے
 رب پناہ دیوے جو ظلموں اسدا حال کیتو نے
 صبروں شکروں مولا لگے زاہد کیرے زعاہیں
 آپ سے ولایت اپنی میری جان بچاوے
 کر کے عرضاں ولی خداوے سجدے تھیں سر چایا
 سچو سچ بتا لے لڑکے قسم خداوی تینوں
 امر الہوں بولیا لڑکا لگا دین گواہی

حمل حرام زناہوں لڑکا بیا اس زالی
 رن کو پتی پی قیاسیں کس دانام بتاواں
 کسے مخالف ولی اللہ مے اسنو بات سکھالی
 کریں بیان جبرین جولی واپچیں نہاں گل پاروں
 لڑکے نام جبرین ولی دانا حق اس بتایا
 کول کھلو کر سن دشمن گھر گھر ٹری کسانیا
 پچھڑ پر تیت نہ کیتتی کوئی پکڑ نا حق کیتو نے
 ظلموں ڈھایا حجرہ اسدا بندگی کرنے والا
 اکھن ویکھو لڑکا نمازی بن بن لڑکا قاضی
 اینویں کرن وظیفے چہڑے ہون یتیم زناہی
 لی گل بناون جاہل بولن گلہ تسامی
 کوزے نوں جیویں چھانی عاجزہ ہینے دیون آئی
 سو نیکی اڑہ کرے ہمیشہ اسدا نام نہ آوے
 اپنا ساٹھ وروا دن کارن اکدے پھرن موکالے
 چھپکر اوٹھوں چوراں وانگوں نس کر کنڈ ولانی
 طرف تماشے سمھناں نالوں قدم اگیرے دہرسن
 بھوڑاں بھوڑاں اکو صورت خصلت دوہاں وٹائی
 بھوڑاں گند پنا ہمیشہ طالب کرن بار بوئی
 نیک کہن رب خیر گزارے نیک آواز ساوے
 جیونکر اسدن زاہد تائیں خاقت پچھڑ پچھڑ پاسے
 رن کیتی دے آکھے لگ کے شرم نہ مول آ یونے
 بارب بخش زبان جنابوں اس لڑکے ویتا ہیں
 برورد تہا بد سجدے اندر رہنوں عرض سارے
 طرف خداوی حاضر ہو کے لڑکے نوں فرمایا
 پڑھ کے کلمہ پڑو اپنے وی خبر سناویں پینوں
 کرن روایت اسدن اسدی عمر ہمینہ آہی

اول کلمہ پڑھیا اس نے حضرت عیسیٰ والا
 و سیوس میرا باپ فلانا قوم عیال بناوے
 سچ کر خلق تعجب ہوئی سدیاں گیاں سرائی
 موجب حکم عدالت اسنوں دنیاں گیاں نہرائیں
 پھر اوہ لوک تمام ولی نوں پیریں ستھیں آئے
 عادت ایہو پے و نیازی جدمنہ وجہ نکھیاں پونے
 کر گنتاں کہن ولی نوں بھل معاف کیوے
 جیسے عمل اساڈے آہے ایسا بدلہ پایا
 جو ہو یا سو چنگا ہو یا کہنرا ولی گرامی
 اتنی ماروں راضی ہووے جسے کر حق تقا لے
 کرن روایت حجرہ اُسد جو سی لوکاں ٹھہرایا
 ایسروں قبول نہ کیتا حجرہ چاندی والا
 اپنا آپ پچھا تا جہاں بستر خاک و چھاوون
 آپ مٹی اسباب مٹی واپھر مٹی جانا
 ذکر تریکے لڑکے والا مستم ہو یا اس جانی

اس بھتیں کچھے آکھن لگا سنوں حقیقت حال
 ناشق ولی رہا نے اپر تہمت کوئی نہ لاوے
 من لئی اس مجلس اندر اوہ گل لڑکے والی
 ظالماں کو یوں ملی خلاصی ولی رہا لے ناپیں
 رن کو تپی سو شرمندی سو سو عذر نہائے
 پچھوں زندیاں رگرن لگدے پہاوں شرم نہ آئے
 ولی کہیا کوئی ساڈے پاروں نہ شرمندہ تھیوے
 حق میرے وجہ اجہ کسے بُرا نہ مول کما یا
 تہاں میرے بخشاون کارن لایا زور تہاں
 پھر فسوس اسانوں کیہڑا اس بے عزتی والا
 خالص چاندیوں اُسد یکارن حجرہ پھیرنایا
 خاکوں پھیرنایا حجرہ او س محبوب تقا لے
 سونا چاندی زیور زینت نظر سپند نہ لیاون
 خاکوں آئے خاک سمائل پھیر کیا شان و کھانا
 سنو حقیقت جو تھا لڑکا جیوں کر بولیا بھائی

بیانِ طفلِ چرام

کرن روایت نقرہ کاروں خیر مفسر آندی
 جہلے تان مند ابولے کفروں جہیل جاوے
 رستے اندر پاک نبی نوں ملی او ما نہ نانی
 جد اس لڑکے اوند اڈ مٹھا پاک رسول رہا نا
 بعد سلام و روضت کھپوس سرور تائیں
 نال آواز بلنداں لڑکے جاں ایہہ بات سنانی
 تان پھر اس لڑکے نوں حضرت پاک نبی فرمایا
 پھیر و بارہ بولیا لڑکا قدرت نال شکاری

سرور عالم نال اک عورت آہی ویرہ کماندی
 شان حبیب اپنے و اسنوں اک دن رب و کھاوے
 کچھ لڑکا وونہہ ماہاندا میں بھتیں سنو کہانی
 آکھ سلام علیکم جلدی بولیا بال آیتا
 یا نبی اللہ تیرے اپر ہون سلام و عائیں
 جسکراں عورت دے ووجہ بہت تعجب آئی
 تینوں کس ویا چورب نے بیوں نبی بنایا
 جبرائیل فرشتے بیوں ایہ گل و سی ساری

حضرت کیا دس کھان کتھوں جبرائیل ڈھٹوئی
تا پھر جبرائیل نبیوں ہو یا تر ت سلامی
پھر حضرت اس لڑکے کو یوں پچھیا اسی واناواں
عبدالعزیز شکر کوں میرا باپیاں نام ٹکایا
عزیز نام اک بت وڈے واکا فرجیں پوجنیکے
جیوں کراوس زمانے اندر ر سم جہا لاں ہوئی
سٹینگڑ ونا بکڑ ونا رکھن نام غوروں
اکئی رکھن کہنا لہنا اکئی رکھارے جیوناں
جیون نام و ہرنیدیاں تینوں کتیک جیون بھارے
اوہ نہ جیوے دنیا اندر جہاں فد اسروایا
اوہ نہ جیوے ظلموں جہاں لاکھاں خلقت ماری
اوہ نہ جیوے سرفے اُپر جہاں حکومت پانی
اوہ نہ جیوے سو سو گزراں اُپے قد جہا ندے
اوہ نہ رہے جو شیراں تائیں ہیراں بیٹھہ طلیندے
اوہ نہ رہے بہشتاں اندر کیتے جہاں وسیرے
اوہ نہ رہے جہانڈی خاطر ہوئی خلق تمامی !!
اوہ نہ رہے جہاندار روح بھی تا بعدار امر و
اے غافل توں کس کبھرو سے جیوں نام سداویں
بھلے سوئی جو موتوں پہلے چھوڑ خوری لوں موئے
چھوڑ پدیر نصیحت نامے آکھ حقیقت حالا
خبر نہ تینوں جیونگر جاہل ہوون آپ موکالے
رب نوں بھاوون نام چنگے جو ربدے نام رکھیوں
یا کوئی ہو جہاں وچہ آوے صفت خداوند والی
سو حقیقت جد اس لڑکے اپنا نام سنایا
یا عبد اللہ اکھن بعضے رکھیا نام نبی نے
مومن نام رکھن اوہ جنید ہی وچہ زرگاہ مقبولی

لڑکے کیا کھلوتا سرتے ویکھو جھوٹ نہ کوئی
بعد سلاموں خدمت اندر کیتا ادب متامی
نال اوب وے کیا لڑکے سن میں صدقے جاواں
ہن جو نام رکھیوں ستیں ہے او بہتر آیا
اس زبانی بتاں اوپر کافر نام رکھنیکے
گندے نام رکھن اولادوں شروع لحاظ کوئی
اللہ و تادوں بھلایا و ما جس حضوروں
جانن نہیں جو ایو جیونا اکدن مٹی تھیوناں
جے لکھ برساں نلے حیاتی اور ک گور ہلاکے
اوہ نہ جیوے اپنا جہاں آپ بہشت بنایا
مان اتے جلاوون والا دعویٰ کرن مکاری
اوہ نہ جیوے تخت جہانڈے اڈوے وچہ ہوانی
اوہ نہ رہے جو پریت بھارے ٹکر مار اوڈانڈے
اوہ نہ رہے جو سخت رکھانوں ڈھوں پکڑ کٹہریکے
اوہ نہ رہے جو اک پل اندر عرشیں لاون ڈیرے
اوہ نہ رہے جہانڈے اگے حوراں ملک سلامی
اوہ نہ رہے جہانڈے کوں ملک الموت بھی ڈروا
بھلا کریں تاں جیوں نالوں مرنا نام و صھرویں
وچہ دربار شہنشاہ والے مر کے حاضر ہوئے
کیونکر اولوں حاضر ہو یا لڑکے عورت والا
اوسے طور رکھن فرزنداں نام بے دیناں والے
عبدالخالق عبد الواحد بہت پیارے تھیوں
جیونکر اس لڑکے واناواں رکھیا سرور عالی
حضرت نام مبارک اسدا عبد عزیز ٹکایا!
انہاں نالواں کوں سن جاہل لوک کینے
نام محمد احمد بہتر افضل نام رسوولی

سنو حقیقت جد لڑکے و احضرت نام نکایا
 کرو دعا کے دوست ربکا لڑکا عرض سناوے
 کیتی بنی دعا اس خاطر وچہ جناب غفاری
 یا بنی اللہ تیرے آپر جو ایمان لیا یا
 جس نہ بنیاں تیرے تائیں کفروں رسیار والہ
 ایسہ گل آکھ تدوں اس لڑکے آہ نعماندی ماری
 ویکہ تماشا قدرت والا اُسدی کافر مائی
 ڈگ ڈگ پوسے بندیدی قد میں رووے تے پھتاوے
 یا بنی اللہ حق تیرے وچہ جو میں رہی الاندی
 توں محبوب پیار اربدا سچا بنی الہی
 سن میں شانوں واقف ہوئی عرض سوال ساواں
 حضرت کہیا نہ کہ زاری ہو سن فضل سولے
 سن خوشخبری رخصت ہوئی واپس کھرنوئی
 قرب حضور کی دلبر والا حاصل ہو یا جنہا ننوں
 مانواں پیر و اسرور عالم کیتا آن جنازہ
 ذکر چوہاں لڑکیاں والا کیتا ختم الہی

سن کر لڑکا راضی ہو یا بہت خوشی وچہ آیا
 جنت نساوا مینوں خادم رب بناوے
 امر الہوں پھر اوہ لڑکا بولیا چھیکڑ واری
 دوہاں جہاناں اندر اس نے نیک نصیب پایا
 دوہاں جہاناں وچہ موکلا بھٹیریاں کرمیاں والا
 کلمہ طیب بول خدالوں دتی جان پیاری
 اشد کلمہ آکھ زبانوں توبہ دے در آئی
 ہائے میں بھکی رہی چروکی ویلا ہمت نہ آوے
 نام خدا دے بخشو مینوں روز و عرض سنا ندی
 حال حقیقت شان تیریدی مینوں معلم نائیں
 کرو دعا جو دنیا انوں نال ایمان سداواں
 قسم خدا دی تیرے کارن کفن بہشتی آئے
 اے نہ اپہنچی کھرے اندر اجل شہادت پائی
 اس تخیں چھے دنیا اندر رہن محال تنہا ننوں
 کھول و تار ب دوہاں کارن جنت دا دروازہ
 پنجواں بولیا جس یوسف دی دتی طفل گواہی

ذکر طفل بہ تخم گواہی حضرت یوسف علیہ السلام

پنجواں لڑکا سی اوہ چہڑا شاہد یوسف والا
 جد اس لڑکے حق یوسف دے دتی بول گواہی
 کڑیہ ویکہ عزیز یوسفدا مگروں پاٹا ہو یا
 لگا کھن زلیخا تائیں جذبے اندر آیا
 خاک رلا بیوی عزت میری کر کے مگر مٹھوئی
 دل وچہ چاہی بی بی تائیں ماراں سروں و بنجاواں
 ہوش کریں مست ماریں شایا بات سنیں ہاں میری

جد اذکر شہادت چھے آکھ سنا یا حال
 سن کر خلقت ہوئی تعجب جتنی حاضر آہی
 سر نیواں شرمندگی پاروں ہو حیران کھلو یا
 معلم ہو گیا کرتب تیرا جو کجھ ترہہ کسایا
 لکراں وچہ نساوا دے جیہا ہو ر سکار نہ کوئی
 قدرت تمیں پھر وچہ واری بولیا بال سچاواں
 اس گل وچہ ہو زیاوہ گھڈی ہو سی تیری

سن کر شاہ زینحاطرفوں مارن قصد ہٹایا
 اے یوسف میں ناحق تہمتے ظلم کما یا بھارا
 باہر بھید نہ کڈ ہیں سرگز حال زینحاطرف والا
 یعنی اے یوسف ہن ایسہ گل دلوں وسار بھلائی
 اس تھیں بعد زینحاطرف تائیں حکم عزیز سنایا
 کافر ہو کر بی بی تائیں توبہ عمل سکھاوے
 ہو روایت وجہ خلاصے نظر اسانوں آئی
 میں وجہ دوس نہ کوئی شاہانہ میں عیب کما یا
 شکر شاہ اعتبار نہ کیتا ظلموں ستمہ اٹھا پر
 جسدن زی میں گھر اسد لوجہ آن سکونت پانی
 نہ اس جھوٹی بات میرے تھیں سرگز سنی کرا تیں
 جبرائیل خدا دی طرفوں آکر خبر سنائی
 سغیم نہیں تینوں جو کھولے بار اپنے واپس روا
 سن کر یوسف ڈریا دلوچہ ہن کیا کیتا جاوے
 اے یوسف اس لڑکے کووں سکھ وفا مرو بائی
 نال دلیل زینحاطرف اس نے دوس لگا یا
 کیا اس نے کڑنہ دیکھو کتول پاٹا بھائی
 بی بی نوں ہتھ پاوں لگا کر کے زور و صغدگانا
 جے کر کڑنہ بچھوں پاٹا دوس بی بی وا آ یا
 کیا فرشتے دیکھاں یوسف کیا اسدی دانائی
 پر وہ فاش نہ کیتا اس نے ظاہر و چہ سناراں
 لڑکے پر وہ فاش نہ کیتا راوی خبر سناوے
 رب ستار غفار ہمیشہ سروے عیب کجیندا
 شکر حکم رہا نا یوسف اگلا نہ گل و دھائی
 بہت چھپا لیس اپنی طرفوں عشق حقیقت عالا
 عشق چھپایاں چھپا نا تیں جے سو وار چھپاے

بہت پیار حجت کر کے یوسف نوں فرمایا
 پر اوہ گل مٹے نہ میں تھیں تو ماں کریں گدا را
 یوسف اعز عن من هذا جو ہیں کہا حق تعالیٰ
 رکھیں نہیں ولیدے اندر کا ورسب و نجائیں
 بخشش اے گناہ اپنے دی جو تدھر عیب کما یا
 بڑا عجب جو مومن ہو کے توبہ طرف نہ آوے
 یوسف جدوں عزیز نے تائیں ایسہ گل سی فرمائی
 آپ زینحاطرف تائیں اپنی طرف بلا یا
 دیکھو صیبت یوسف تائیں دلوں تعجب آ یا
 ہن تک عیب خیانت میرا مول نہ ڈھنس کافی
 عجب تماشا پھر ایسہ ایسے بار کروا نا تیں
 اے یوسف ایسہ دل تیرے وجہ سوچ نہ کوئی آئی
 سرگز اسدیاں باتاں آپ کوئی یقین نہ کروا
 تاں پھر جبرائیل فرشتہ ادبوں عرض سناوے
 کیونکر اس شہادت تیری سوہنی طرح بنائی
 تیرے وانگ نہ کہیوں شتابی بی بی عیب کما یا
 جے اگوں تاں بیشک یوسف قصد کیتا برسیائی
 بی بی پرے سٹاون لگی پاٹا چونہ نسا نا
 یوسف ننھا پکڑ با بی کرانہ پاٹا گھو ابا
 انکل نال اس ثابت کیتی بی بی وی برسیائی
 توں بھی پر وہ فاش نہ کروں کیوں کھاندوں کیماراں
 مومن دا جو پر وہ کھولے رہوں مول نہ بھاوے
 رسوں مول نہ بھاوے جو کوئی پر وہ فاش کیمیدا
 جو کجہ اکھ بیٹھا کسی پہلوں چپ اٹھا تیں آئی
 ایسہ عشق پذیرا فقیرا کدی نہ چھینے والا
 اکھاں وجہ نہ آتش چھپے جے لکھ پر دے پائے

عشق جنہاں گھر قدم لیاوے پر وہ ستر نہ چاہندا
 تن تن عشق زینجا رہیا یوسف بہت چھپایا
 حضرت خواجہ حافظ صاحب وچہ زیوان لیاون
 عشق منک نہ چھپن دونوں زوری ظاہر تھیندے
 جس دن واقعہ گزارا یوسف اتے زینجا والا
 اک باورچن ووجی ساقی تریگی گولی گھڑی
 ایناں پنجاں نے ظاہر کیتی بات زینجا والی
 ٹری حکایت شہر مصر وچہ گھتی عشق مدیانی
 جی کھنی نوں جھگڑا شعل زناں ہتھ آیا
 جو گل کئی پڑھے رناندی سختی دے منہ آوے
 معاذ اللہ پھر گل اجھی دیوے رب تنہا نتوں
 ایسے خاطر میل سیاہ زناں فریب بنا یا
 بیٹری خانوں نکلیاں نچرل ورنج اجاڑے پیاں
 گھروں ورنجی پرچاؤن کالک دوروں مارن ڈھائی
 اکثر پھرن کلاوے دوزخ وریاں آون اخالی
 نیک زناں دی صفت خدانے وچہ قرآن لیاندی
 نیک زناں مقبولان جہڑیاں بی بی مریم زباں بھیناں
 چھوڑ سیاہے بار زناںوں چل پذیرہ اگالیاں

آتش جس گھر بلدی ہووے ہوں سنوں نہیں رہندا
 جو گل نکل گئی سی پہاوں اوس فساو بنا یا
 کداو بھید چھپن جو پہاوں پر دیوں باہر آون
 جن پڑھے تے بدل اٹھے جنگاں وچہ سیدے
 پنج زناںیاں تائیں اسدن معلم ہو یا حال
 چو پختی ناں پنچویں جہڑی بھانڈے سکھ کے کڑی
 اک دو جے نوں دے سٹھے انہاں گھر گھر آتش بالی
 جتھے زناں ہوں اکھیاں بندیاں پھول کہا نی
 ویکھوئی شہزادی ہو کر اس کیا فعل کسایا
 توبہ توب کرے تے گوئے کنانوں ہتھ لاوے
 ڈھویا لے کے نال خوشی دے بلدیاں ورنج زناںوں
 نال بہانے جاوے گھڑتیں خصمانوں بھر یا یا
 جانن حصم دیوٹ نکالے دین سیاہاں گیاں
 او پختے جا کے گلہ شکایت توڑن بیٹھ ا فائیں
 نیا کہیا دوزخ دی کئی رن سیاہے والی
 بریاں آپر لعنت رب دی توبہ باہجہ نہ جاندی
 بریاں ابولیب دی بی بی نال جنم ولیاں
 مصری شکوے بار زناں دا حال بیان کراواں

آمدن زناں مصر پر طعنہ زنی نر زور لٹھا

جدوں زناںیاں اک دوجی نوں باتاں ورنجہ سنایاں
 صاحب حسن ہنما می خوباں ہارہ سنگا روں بھریاں
 آن زینجا دے گھر وڑیاں رمل میں سب مکاریں
 کاڑا لاہاں دین دوجینوں آپ نہ سرت سنبھان
 کرن روایت زناں مصر ویاں آپ یوسف نے مویاں

ہو کے جمع زینجا تائیں کرن ملاست آیاں
 خاوند وڈے جہاندے روپ جمالوں بہریاں
 جھڑا پھوں ٹرین نہ ہرگز عقل وگتیاں تاریں
 بھانویں آپ ہوں بر باوی عیب ووجی دا بھالن
 لکریا کہو پاس زینجا آ کر حاضر ہو یاں

دل و چہ آکھن نال زینجا ایسا ڈہنگ کچوے
ایسی بات کہاں کوئی اسنوں سکر جہل بل جاسے
کر مصلاحت آکھن لگیاں رمل بی بی تائیں
کیا اوہ چیز بدیسی برہا حسبنوں دل توئی
توں شانہ ازدی خاوند تیرا شاہ عزیز مصر وا
اسدے چھے کئی سو کر ننگ ناموس گو آیا
فی جیوں نال تیرے ہو گزری جے پوری ننگ تھندی
نہ تہہ لئی صلاح کیدی نہ تہہ بات جتا ئی
جے تہہ ایہہ کم کرنا آکا کر ویوں کسنے ڈکانے
پیت لایئے نال او تھے قدر پوے جس جانی
دل بیئے تاں اسنوں نیئے بنے جو محرم دل وا
ماریئے تاں کوئی گبر ماریئے نہیں تاں صبر کمائیے
کیا جان بہوشیں زماں شان باطن مقبولان
کیا ہو یا جے ام مقدروں یوسف و کہ آیا
پاپھر عدول زینجا بی بی و بہر آن و کھاسی
منہ چوڑے بن بی بی تائیں کرن ملامت آیاں
جس داہناں لیکر زماں جھگرٹا شور مچا یا
چپ کر بی بی ساریاں باتاں سن سن و لوچہ پایاں
حضرت عشق جہان نہ تیا میں الفت سبق پڑا ندا
جاں جاں تیک نہ عاشق سرتے بھار ملامت چاؤے
قاعدہ عشق محبت والا تن حرفاں بھتیں خالی
عاشقوں کوئی ندا بولے غصہ مول نہ جانے
دبڑی کوئی کرے شکایت نظر حقارت بھالے
سنوں حقیقت مصری زماں جد ایہہ بات الائی
نال لگا تیر زینجا تائیں چہرے رنگ و ٹا یا
لگیاں کہن زینجا تائیں تہرت زبان و ٹائی

جسد نیال زیدار یوسف و اسانوں حاصل تھیوے
غیرت غصہ کر کے سانوں یوسف آن و کھالے
کسدرے مگر دیوانی سو کے پائیو مہتہ کھتا میں
نال غلاماں یاری لاکے کتول عقل گیوئی
اوہ پر ویسی خدمت والا امل خرید یا بر وا
اوہ بھی سنس گیا تیرے کو یوں قابو و چہ نہ آیا
مر جان دی اس جیوں نالوں زہر پیالہ پیندی
لوندے نال پریت لگا کر شہرت مگر لوائی
اوہ کیا جان پتیاں لاؤن جو باز ارو کالے
جہڑا قدر چھائے نائیں کیا اسدی آتھائی
نا محرم دی یاری بچوں ایہہ نتیجہ رمل وا
آپوں نیواں یار نہا کے ننگ نہ مول لہا یئے
سب زاناں بھتیں اچھی رب نے کیتی ذات رسولان
قدر یوسف و امعلم کہ سن جاں رب تخت بہا یا
ہو دیوانیاں ہتھہ کپسین قدر تدا ہیں آسی
بی بی عدول و کھایا جانی جھل جاسن چترایاں
و بھیا جاسی تدروں پندیرا عبد اوہ ویلا آیا
جنیوں نہ ڈرن جہانوں پٹیاں عشق پڑے پایاں
تہمت اتے ملامت والی پہاوں نہڈ چو اندا
اچراں تیکن اسد تیا میں عاشق کہیا نہ جاؤے
غین غصے زاخ خودی دیا ت تکبر والی
صفتوں کرے تکبر ناہیں و لوچہ خودی نہ آنے
جہل عاشق کو ملہ پوون سچ مجتاں والے
آپوں نیواں یار نہا کے عزت تہہ گنوائی
ویکھ زانیاں بیسی طرفوں پور فریب نبایا
سچ بچھیں تاں تینوں بی بی خود تہہ بیر نہ آئی

جے کر کہیں تیرے دچہ ہوندا اپنا جوش اندر وا
 مت اپنے دچہ کہہ نہ ہووے مجھ نہ کہد مرے پاسے
 لاوے باہر بچہ شکار نہ پھاسے لکھ پھاسیا کوئی آوے
 مرد پلتے باز نہ ہووے رنو چیر فتح نہ پاوے
 مرد نہیں جس عار نہ ہووے خاص نامر و گینوے
 جسے ڈٹھیاں نظر نہ رہے کھاوون نوں کہ بھاسے
 جس کپڑے دی آب نہ ہووے نہ کچھ زیب صفائی
 سو اپنی تھان چنگی ہووے مشک عنبر کستوری
 نار نہر کرے ڈٹیا یاں لکھ کرے چتر ایاں
 آپ کو چچی دوس و پڑے نوں سمجھ حقیقت حال
 توں جاتا ہیں خوبی با بچوں شام منایا لوڑاں
 گنا با بچوں کوئی وات نہ پچھے نوشوانگ نہ لاوے
 صاحب ستر کہینہ ہووے قدر کرے ہر کوئی
 ہر بندے دان ستر پچھوے ہر منزل ہر جانی
 توں دس کھال کس خوبی پچھے حرص نکمی لانی
 کتنی مدت توں جس پچھے محنت رہیوں اٹھاندی
 جے کہ عورت ناز نیازوں دیوے اک دکھالی
 سو بنے نین مبارک جتول بھر کے نظر تکیوے
 کوئی کہے گیتا موہن مرد و بھاون نظر نہ کرے
 آپو آپ تمامی رناں بولن کر ڈٹیا یاں
 اٹھا کے تسیں سب جھلیاں صاحب ہوش نہ کافی
 اس محبوب میر ہوں تک کے جن سورج شر ماون
 جس درگاہ فرشتے نوری خد گار کہساون
 میر نیال کرو جو جھکڑے جے اسدے دل جاو
 مینہ ویاں کبتیاں کم نہ آون جے نہ کر دکھلائے
 تسیں سجے اج کھر نوں جاو نار سنگار سجاو

کیوں نس جاندا تیرے کووں گھر اپنے دا بروا
 اگلے نوں بھی نشتر نہ کرے آپ نہ بھرم گوائے
 نار جے خردانہ ہووے مرد نہ قابو آوے
 عورت جیکر ناز نہ رکھے کیوں نہ شام منارے
 نار نہیں اوہ حسبنوں بکھاں مرد نہ عاشق تھیوے
 سونا اپنا دکھ نہ دیوے قیمت کیوں نہ پاوے
 بھاونیں خالص ریشم ہووے کرے پسند نہ کافی
 دو بے نوں خوشبو نہ دیوے کہ یاوے منظوری
 نوشتے نوں جد بھاسے تائیں بھٹھ پیاں ڈٹیا یاں
 نار نہیں جو حج نہ جانے مرد و جساون والا
 بے گن مجبواں زبے درتے دھکے کھان کر وڑاں
 شان حکومت شوخی شیخی اوتھے کم نہ آوے
 با بچوں ستر نو اباں تائیں کتے نہ ملدی ڈھوئی
 بے سزاں نوں سمجھ زینجا فتح نہ کہ ہر وں آئی
 مطلب بھی نہ حاصل ہو یا عزت سنت گوائی
 جیکوئی ساڑی ورگی ہوندی پلوچہ پکٹن والی
 کون مرد جو اسدے کووں بچ کر جاوے خالی
 مرد نہ بھاون اڈوا ہووے کیوں کھال تھیوے
 ترافے پیا کیو تر و انگوں ایسی کافی دھریے
 سب نصیحتاں بی بی بھانے کسے نہ لیکھے آباں
 پاڈیاں بن بن میرے اگے کیوں سر کھپنی پانی
 اٹھ بہشت سننے سب حوراں صدقے صدقے جاوون
 اس درگاہ زینجا جہیاں کہ منظوری پاوون
 محکم بکرم عی ہو کے ساریاں ہوش بھلا ہو
 جو کم اپنے وسی ہووے کر ویاں ویر نہ لایے
 بھلاے خوب تیاری کر کے پاس اسادے آو

میں بھی اپنا دلبر سوہنا حاضر کر دکھلاساں
 دلچسپ یہو سمجھیا بی بی گلین دین زوارا
 خوبی حسن جمال اپنے داد عوی جس چنگیرا
 مورخصت سب زناں مہر ویاں آیاں تخت گھر انہوں
 ایسے کارن جھکڑیاں زناں یوسف کوں دیوے
 فخر ہوئی تاں سب دانی بی کھانا گھر پکو آیا
 جنہاں تسناؤں گھر گھر اندر بھنڈیا کر بد نیتی
 ویری نوں کرو ویری سمجھے مول پیار نہ پایے
 کھنڈ کھوایاں کے جے دشمن حاجت زمر نہ کافی
 جستیں بدلہ لیناں ہووے لئے اپنا کر کے
 انہیں ساڈی سنی سنائی کرویاں پھرن برائی
 عزت نال بہاواں اول کھانا پیش لکاواں
 جدوں اچانک دلبر سوہنا خوش رخسار دکھاسی
 اکو وار دکھاساں جانی سب ہو جاسن جھلیاں
 کچھ مرسن کچھ درد فراقوں رور و بھان گلیاں
 بولن جوگی رہے نہ کوئی سب نوں اپنی پوسی
 بن بن نیک جو میرے تائیں ان زناں سمجھاون
 جو تکر کرن ملامت پینوں بن بن کے سوتن کیں
 ایہ حکمت جدوائی اگے بی بی کھول سنائی
 نماں تریت تیار کرایا کھانا جدوں صلاح پھلئی
 بستر عجب انہاں نزدیکارن محل کنوں وچھائے
 ہراک کارن و کھرا تکیہ زینت باہجہ شماروں

خوبی حسن تساڈے پھوے کول بہا زبہا ساں
 سبھناں تائیں زخصت کیتا فخری واکارا
 فخری آن مقابل ہووے مرغز نہ کھا ہو میرا
 یہو طلب انہاں نوں آئی ملی مراد تنہا نوں
 سو فرماں سنایا بی بی نے زیارت یقوے
 ہو حیران زلیخا اگے دانی عرض سنایا
 صدقے جاواں پھیر انہاں دی تسناں صیافت
 بی بی کہیا وچلی گلدی پینوں خبر نہ ویسے
 سہدیاں جے کر مطلب لیتے کر پئے نہیں لڑائی
 پارنبا کے مار پئے دشمن نس نہ نچھے ڈر کے
 ایسے انہاں دی گھر وچہرے کے کرساں کاروائی
 پھیر یوسف دی شکل دکھا کے سب نوں قتل کرواں
 ویکھو دیوانیاں ہوسن سجھے کھانا و سہر جاسی
 پھیر ویدار نصیبت ہوسی پیا بلسن تلیساں
 جان قدر تدا تائیں جسدم گھر گھر بھائیاں
 منے بھٹن ملامت کارن فیر نہ کافی اوسی
 میں نہیں ابتر ہوون جسدم تاں قابو وچہر آون
 پچھاں پھیر انہاں دی کولوں کتوں گیاں چالاکیں
 دانی نوں بھی ایہہ گل شکے بہت پسندی آئی
 جہڑیاں زناں چالاکیں میاں سدی روٹی ہوڑی
 وَاعْتَدَتْ لَهٗنَّ مَّتَکَابِدَ تَلْکَیْ خُوب لَکَاکَیْ
 کلی آکھے کرسیاں ڈاہیاں ویکھو نقرہ کاروں

سب سامان صیافت والے جدوں تیاری پائی
 آکھ پذیرا کیوں کر آیاں کھاون نوں کرو صائی

طلیدین زلیخا زناں مصرائے ضیافت خوردن

چہڑیاں زناں زلیخا تائیں کرن ملامت آیاں
 آؤ اجہ اساڑے خانے تئیں ضیافت کھاؤ
 کراں مقابلہ نال تساڑے اپنے پار سجن وا
 کسے گل رخسار مبارک تائے رنگ و کھاون
 کسد اسوڑ و صنوبر قامت ہے اج سبقت کھڑ وا
 کس واسوڑ ج کھیا چہرہ و بچیاں بے چمکدا
 و بچیاں ختم ہووے اج کس تے معشوقی محبوبی
 و بچیاں کون دوہے میدانوں پاوے منصب بھارا
 شکر حکم تمامی خوباں زینت زیب سجایا
 آپو آپ کھ اند پوچوں باہر قدم نکالے
 غضب و سامن سوخ مزاجاں کھ کھ سوئیاں چالال
 اپنی طرفوں بانگاں دمانگاں سبھیاں خوب نبایاں
 خبت ریس نہ ہووے بھانویں لکھ گلزاراں کھڑیاں
 چشمے شمس کرے روٹناتی قدر کی اٹھ ٹٹانے
 نسبت خاک افلاک نہ لے کیا پار س کیا چھائی
 لے علی تقدیر چہانوں کر کے قتل تیساری
 اورنگ ہو کر جمع تمامی موت سپہین آیاں
 خدمتگاراں نضر علاناں سب نول حاضر ہو یاں
 اول سب نول حاضر کتے رنگ بر تھی کھائے
 کھانوں کچھے شہد ترنجاں سب سے پیش نکایاں
 چیر و شہد رگا کر کھاؤ بنی بی حکم سنائے
 کیا جان بے عقلیں زناں لگیاں بلن سرائیں
 او دہروں تدوں زلیخا بنی وائی نول سمجھاوی

بچ پنیا م زلیخا بنی بی سچے گھر سدوایاں
 نالے کر و زیارت خبندی ہمت بینوں لاؤ
 و بچیاں رونق بھر باسوڑے کس و ابانغ خدا
 کسے نرگس نینا نولے ہو عا جزہ کراون
 کسد شامت کبر عروڑوں کھا گروانی جھڑ وا
 کسد اندہ جوتتی ورگ کتاب نہیں جھل سکدا
 و بچیاں اج ترقی پاوے کس سوہنے وی خوبی
 آہو جھگڑاہ کر نیوالیو ہوندا اج نتارا
 پہن پوشاکاں زینت ناکاں مار سنگار لگایا
 پڑھیا کٹک حسین زاندا بچن نصیاں ولے
 جنول جانک و بہت ہلاون آون بن بن پالاں
 معلم ہوسن تدوں پندیرا جس دم حاضر آیاں
 سوڑخ نال مقابلہ اٹھ بھنیاں چھڑیاں
 سو با جس دم حاضر ہووے کون تیل نول جلانے
 ایسے کوئی نکرہ کن پندیرا اہل جہانندی آئی
 باز نہ آون زوری جاون بے موڑو لکھواری
 عزت نال زلیخا بنی کر کے اوب بہایاں
 بدھے ہتھ تو اصنع کارن خدمت و چہ کھلا یاں
 قسموں قسم کتاب ریلے پر لذت من بھانے
 چیرن کارن کرن ارادہ ہو کر چائیں چائیں
 تاں جو مال انہاندے کھاناں جلدی ہضم ہو جاو
 چیرن کارن کرن ارادہ ہو کر چائیں چائیں
 بن ویلا بے حضرت یوسف قدم مبارک پاوے

ویکیہ جمال ہوون قربانی سدھ بدھ ہوش بھلاون
 سنکروائی یوسف اگے جا کر عرض سائی
 دیوس آن زینجا تائیں یوسف مول نہ آئے
 گل وچہ کپڑا منہ لے پو رووے حال ظہیراں
 جو ہوئی سو میں بختیں ہوئی تیں وچہ دوس نہ کوئی
 لے چلو تشریف مبارک گھر میرے اک واری
 کیتی دے میں بد لے پائے گھر گھر خبراں چلیاں
 اچل ویکیہ جو باب تئی سے کرویاں زماں مکاریں
 یمن جے کر ہو شرمندہ پاس رسولاں آوے
 یوسف نرم بیویا سن زاری کہیوس چل توں آواں
 سن اک پاک نبی وائینوں حضور اذکر سناواں

کتن مہتہ تر نجاں بد لے قدر تدا میں پا و ن
 صاف جواب سنا یا یوسف میں نہیں آؤندا وائی
 تاں پہر آپ زینجاں بی بی جا کر عرض سناوے
 میں صدقے میں بخشو مینوں جو ہو یاں تقصیراں
 نام خداوے و بہو معافی جو گستاخی ہوئی
 کرو قبول سوال تئی زانو روکے بجا رہی
 مینے دیون عشق تیریدے کندھاں کوچے گایاں
 توڑ میرے گھر گھر نے کارن آوڑیاں سب ناریں
 رحم کھاون تے گل لاون لے امید نہ جاوے
 سخیاں پاروں فیض پوجا و ن عادت کل انبیاواں
 شفقت علم و تارت کتنا سرور عالم تائیں

ذکر شفقت سرور کائنات علیہ الصلوٰۃ والسلام بطور معجزہ

اکن اہل البیت نبی سے فاقے بختیں تک آئے
 کیا ویکیہ اک کھوٹے اوپر شخص بیووی کوئی
 حضرت ویکیہ گئے دل سے مت کوئی کار تباہیے
 اے شخص جو تیرے تائیں دیواں میں مزدوری
 حضرت کہیا کیا مزدوری دیویں توں مزدوراں
 کہ منظور حبیب خداوے بوکے نون ہتھ پائیا
 مال خوشی دے محنت اوپر کیتی نبی تیار ہی
 اکثر پیرتے صاحبزادے پن کسب بناون
 کرن خیال نہ جہاںی دل کیا کجہ شان انہاندا
 کون اسیں کیا عمل ساڑے کر بیٹے نہ مزدوری
 بعضے بوک پڑہن انگریزی نوکریاں چت و ہر دے
 جو کوئی مومن حق صلاحیں محنت کسب کھاوے

ویکیہ حوالے سرور عالم جنگل طرف سدھائے
 بیکے کڈھ کڈھ تھراں تائیں آپ پلاوے سوئی
 ویکیہ بیووی حضرت تائیں عرض کرے تباہیے
 بوکے کڈھ پلا میں پانی یا تاہیں منظور ہی
 کہیا بیووی اک بوکے دیاں ویسیاں تھن کھجوراں
 عالم زاسر دار کہنا کے پھر کجہ فخر نہ آیا
 آج کل کرن پسند نہ محنت قسمت جیندی ماری
 جیکوئی محنت بکے انہانوں شجرہ نسب و کھاون
 پھر مزدوری محنت کوہوں بہرگز شرم نہ آندا
 محنت کر کے کل انبیاواں پایا قرب حضور ہی
 بہتر نہ سکین ہون نہ نوکر بھکھے بوکے مردے
 وچہ درگاہ ربانی اسدی سب کی لکھی جاوے

سنو حقیقت جدم حضرت آئے کھوہ روانے
 نالواں بوکا وچہ لمکایا رہنوں غیرت ہوئی
 جبرائیل فرشتے تائیں حکم کیتا رب سائیں
 سنکر حکم فرشتے جلدی بوکا توڑ وگایا
 منہ حقیں و دھگھٹ بولن لگا اوہ مردوہ موکالا
 چنگے کارن کارے لایوں ہتھوں کم گویا
 کھوہ جنگلے ڈونگے بہتے باہر حد شماراں
 کم سوائے باہجوں اجرت بے نہیں مزدوراں
 سرور عالم دست مبارک کھوہے وچہ لمکایا
 یسکر اجرت کافر کو لوں ہو رخصت گھر آئے
 آکھے ایہہ کوئی معلوم ہوندا بنی رسول خدائی
 جتنے نظر نہ پہنچے مگیری اس نے ہتھ اپڑایا
 بے کوئی اوہ پیغمبر ربارو رومارے ڈھائیں
 ہائے افسوس میں دم اپنے تے ایہہ کی ظلم کسایا
 ہائے افسوس طماچہ لاکے میں اسنوں کی کھٹیا
 ہو بہوش زین تے ڈگا سب گھر بار بھلائے
 یاد نہ رہیا بوکا رسہ نہ شتر اند گلہ !
 وچہ ہوشی پیا او تھا میں کتنا وقت وایا
 کچھی اتناں حقیقت استحقیں ہوش جدوں لہجہ آئی
 کہن لگے چل نال اسٹوے تدم علاج کچھوے
 اوڑک او ہتھوں گھر ول آیا کرواگر یہ زاری
 لے کر نال مائی نوں گھر حقیں پاک نبی ول آیا
 بہت حجت شفقت کر کے کھپیا اسارے تائیں
 کہے یہودی یا نبی اللہ ایہو ہتھ نکارا
 ایہر اوہ ارمان نہ جاوے ویلا ہتھ نہ آوے
 رور وڈھائیں مارن آہیں دونوں بیٹا مائی

نال حجت جلدی جلدی بوکے اٹھ نکالے
 پاریا راتوں اوکھا ہونڈیاں ویکہ نہ سکدا کوئی
 پہنچ شتابی جبرائیل بوکا کھوہ وچہ پائیں
 ویکہ یہودی بوکا ڈگدا سخت غصے وچہ آیا
 مار طماچہ حضرت تائیں لگا کہن زوالہ
 شتر اندا سب گلہ مر جاسی تر مایا
 کون کڈھیںسی بوکا میرا کرباں دتیاں دھراں
 پہلوں بوکا کڈھوے میرا پچھوں گھن کھجوراں
 پڑھ بسم اللہ بوکا کڈھیا کافر نوں پکڑایا
 پچھوں کافر کرے دیلاں رور کے کر لائے
 جسارے دست مبارک اندر ایہہ برکت رب پائی
 نال ہتھانڈے اتنی واٹوں بوکا کڈھیا یا !
 اتنی طاقت باہجہ رسولاں ہو رکھیوچہ تائیں
 رور آکھے ایہہ بے ادبی مینوں بخش خدایا
 جس ہتھوں بے ادبی ہوئی ہتھ اوٹا کٹ سٹیا
 غمدی کاتی اندر چھاتی ڈاہڈے بھانڈ لائے
 عشق بنی دے اندر ہو یا مست آوارہ جسدا
 اچن چیت لنگھے کوئی راہی اونہاں پکڑ اوٹھایا
 کھول سائیں اونہاں اگے جیونکر بات و مائی
 کہندا کراں علاج نہ جد تک بنی نہ راضی تھیوے
 آن سائیں ماں اپنی نوں حال حقیقت ساری
 سرور عالم ویکہ اتہا نوں خلق کمال کسایا
 کیونکر ہتھ رنجائیاں تیرا مینوں حال سناہیں
 ہو یا سی بے ادب تسا ڈاکٹ سٹیا میں سارا
 کرو معاف قصور نہ بے کرمساں ایسے ماوے
 ویکہ حوالہ پاک نبی نوں و لوچہ شفقت آئی

گیت حکم پکارو کلمہ منوں واحد سائیں
 ایہ گل سنکر پڑھیا دوہاں کلمہ پاک نبی ورا
 پاک نبی پھر لب مبارک سہمہ اسدے پر لاتی
 ایسا صاف لگا ہتھ اسدا رہیا نشان نہ باقی
 سناری عمر جنہاندے کو لوں پائے ڈکھ ایذا بیس
 و لوں بجائوں راضی ہو کے کلمہ جنہاں سنایا
 کیا کچھ خلق بیان محمدی کرے پذیر نسا نا
 نییاں نال ہمیشہ کافر ظلم کرنیڈے آئے
 ورا یا منوں جھڑکن نائیں ہتھوکی پیار کسا وں

میں راضی رب میرا راضی روز قیامت تائیں
 مائی بیٹا مسلم ہوئے کیتا صاف عقیدہ
 جڑیا ہتھ ٹھوتا ہو یا قدرت نال خدائی
 ویریاں نال کرے بھلیا یاں واہ کوثر واساتی
 اکواری جدرنیاں اونہاں بخشیاں خطا بیس
 بے ادبانوں توبہ پاروں پھڑا حساب بنایا
 جسدے خلق عظیموں شاہدے فرقان ربانا
 آپے خلق انہاندا تک کے ہو عاجز پچھتا نے
 بنیاندے درجا و نولے کریں نہ خالی آون

قدم زنجیر فرمودن حضرت یوسف علیہ السلام در مجلس زناں

سنو بیان زینجا جدم آن سوال سنایا
 پچھلا کاوڑ غصہ سرگزبات نہ مول بتائی
 نہیں تاں جوین زینجا اسنوں ناحق نہمت لاتی
 ایسراں مقبول خداوے اوہ گل یاد نہ آندی
 صبر تحمل کرن سہارا مرد خداوے پیارے
 و لوں بجائوں راضی ہوون کر دے صلح صفائی
 کرن روایت جدوں زینجا ولبر شام منایا
 گلوچہ کڑتے زربفتے واخولی حسد نہ کوئی
 پیریں جوڑا موتیاں جڑیا سرتے تاج سوہاوے
 ہتھیں کنگن کنیں والے موتیاں جڑے تمامی
 لگے حسن نبیرے پاروں جھال نہ جھلی جانڈی
 جھال جھال حسن یوسفدا ٹھانٹاں موج لیا یا
 پین رہیا جدر زبور زینت بی بی عرض گذاری
 حضرت آکھیا آکھو بیشاک امر قبولان تیرا

سن کر یوسف حاضر ہویا نہ کوئی عذر لیا یا
 بڑا ہو کر امر قبولیا اس محبوب خدائی
 کاڑا اولاہما ویندا پہلوں ہو رہے ہوندا کافی
 جہنے بھڑن اولاہے دیون عادت رسم زنا ندی
 دشمن جدوں معافی منگے ویر و نجا وں سلے
 رب انہانوں دوست رکھے کاوڑ جنہاں و نجا ئی
 بہت عجیب لباس شہانہ یوسفنوں پہنایا
 اوپر چاند بن بن پوندی بسز منقش ہوئی
 زینت ناک پوشاک تمامی صفت نہ کیتی جاوے
 گل وچہ ہسی نازاں والی پائی نبی گرامی
 ووجاز یور زینب پوشاکاں نوں بہار لیا ندی
 چونکر سونا کنڈن کیتیاں دیندا زینب سوایا
 حے منظور کریں محبوبا کراں سوال و چپاری
 جبکہ رب ناراض نہ ہوے عذر نہیں کوئی میرا

تاں کہیا بی بی گھرتک آؤ جہیں آپ بلاواں
 ایہہ گل اکھ زینجا جلدی طرف زناں دے آئی
 جہ تک آن دکھاویں اوہ بروہ عبرانی
 تکتے لاکر بیٹھیاں ستھے نازہ تکبر بھریاں
 کہیا زینجا چہر ترخاں کھاؤ عیش اوڑاؤ
 تاں چھریاں پکڑ ترخاں تا میں چیر تے جد آیاں
 سچے اشارت زانی جلدی سدیا یوسف تائیں
 سن کر یوسف ویر نہ کیتی جلدی حاضر آیا
 وچہ دروازے آن کھاؤ تا جس دم نہی پیارا
 نور و نور ہو یا سب خانہ صحن مکان دیواراں
 بیٹھیاں سن جو تختاں اوپرین وڑیاں پر دھانی
 منہ سرخاک لوڑی بھٹاں بھل گئی چترانی
 مست است پیاں بہوشاں پی کر مست پیلے
 اک ٹرفن پلیٹاں مارن اک جہت وچہ آیاں
 اکناں تائیں و شہت پاروں حیض گئے ہو جاری
 اکناں حالت رعشے والی ویکھ ہو یاں اک جھلیاں
 اکنی محو ہو یاں بے خودیاں بے ہوشی وچہ پیاں
 جو مویاں مرٹی ہو یاں قبریں کیتے ڈیرے
 مویاں ز او حال نہ ہو یا جو دکھ انہاں پایا
 پار بنہ سر بھتین سنگیاں زوڑن وچہ بازاراں
 مارن گیاں خود مرہیاں کھا کر تیج حسن دی
 جاں دروازوں اندر وڑیا اوہ محبوب رہاناں
 ڈمندی تے سب ڈھیری ہو یاں روپ سنگاریاں ناں
 پلوچہ سن نہی دے سجنوں زنی پھیر کٹاری
 ایساں کٹھیاں پھیر نہ اٹھیاں کسے نہ سرت سمہالی
 اک مویاں اک بسمل ہو یاں اپیوں حالت ہردی

حضرت اکھیا حاضر موساں جدوں بلایا جاواں
 کہن زنا نیاں دس زینجا برزے کیوں ڈھل لائی
 تہ تک شہد ترخاں تیریاں کھاوے نہ کوئی زانی
 ہو سی فتح نصیب اسانوں زوچہ آساں دھریاں
 یوسف بھی سن آیا چاہندا ویکھہ زیارت پاؤ
 زانی نوں سجھایا بی بی دے یار وکھایاں
 اے محبوبا خدا صدقہ جہات ذرا اک پامیں
 اکھ پدیر اکیونکر اسدن جلوہ حسن وکھایا
 جیویں اچانک ظاہر ہو یا بجلی ز اچکارا
 چھتوں چہر گیاں اسمانی حسدیاں چھکاراں
 کار زمین تے ڈگیاں ستھے جلوہ ویکھہ نورانی
 زیور زینت شوخی شہخی یاد نہ رہ گئی کافی
 تر تر تن بول نہ سکں جیوں کر مرگی واسے
 اکنی سورج حسن نہی دے سسری وانگ سوایاں
 اکناں جان لباں تے آئی کیتی اجل تیار ی
 کپڑے پاڑ لویراں کیتے اٹھ بھنیاں وچہ گلپیاں
 اکنی موت حوالے ہو یاں ویکھدیاں مرگیاں
 جو پچیاں سو مر کے پچیاں موتوں گیاں اگیرے
 وھکیا ندی زندگانی تاوں مرنا بہتر آ یا
 ستر شرم نہ رہیا کسید عشق چو نگہایاں ز ماراں
 پیا چکاٹ زینجا دے گھر ویکھے کھیل سجدی
 کیا آکھاں جو مال اونہاں سے اسدم حال و ماناں
 خیر دیدن جیون اسد اللہ لایساں پکڑ ستھاراں
 اکس نظار یوں تیور فرجاں پکڑ مویاں یکبار ی
 پہنچ گئی بلکیر یکا یک اللہ اکبر والی
 زین زینجا جنت ویکھے رہے دے وچہ جردی

دولت حسن بچاؤن ویکین کم نہیں ہر اک دا
یا مری جاسی مال خوشی دے خوش نہ جریا جاسی
چو نیا بختیں جو باطن چیراں خالق پاک چھپایاں
جیکر جو رلا زبیا اندر ظاہر رب و کھاندا
ہوندا سہن مجال عواماں باطن جلوہ نوری
خاصاں نون رب طاقت نئی وانگ زینجا جردی
کسے واری پیاں اوہنا نون قدرت و اچکارا
باقی چہڑیاں موتوں پچیاں رہیا نہ کجہ انہا ندا
پر نفعہ کھول جیب خدا دے کیتا جدوں نظارا
نبو کھٹیاں سب نے ستھوں پڑ گیا پیاں یکباری
اتنی ہوش نہ رہی کینوں کتول چھری چلائی
فَلَمَّا رَأَيْتَهُ أَكْبَرْتَهُ وَقَطَعْنَ أَيْدِي يَهُدَىٰ وَقُلْنَ حَاشَ لِلَّهِ مَا هَذَا بَشَرًا

أَنَّ هَذَا إِلَّا الْمَلَكُ كَرِيمًا

یعنی جدوں ڈٹھوئے اسنوں زہشت دیوچہ آیاں
کپ ٹیوں نے پتھہ تے آکھن حاش اللہ حاشا
کہے زینجا اوہا یوسف جنوں تان سدا یا
ہوش کر و کجہ سمجھو پچیاں سرت ٹکانے لیاؤ
کی ہو گاتا ٹاٹنیا میں ہو کر ساگر سجاناں
کہاں گئے اوہ ول چھل ساکے نخر و ناز ہتیار
کہاں گئی اوہ نو بیاں جہلا کر دیاں مان ہراراں
کہاں گئے اوہ چھوٹے پھورے کوڑے ناز ہوسے
حاشاء اللہ بول دبا نون آیاں وجہ حیرانی
سانوں خبر نہ ایسا سویناں ہے محبوب تانرا
کہنے نناوہ نقرہ کارول رادی حیرتانی
کیا ویکھن جو بازواں ناہوں و کھرے پتھہ کسکے
پر پر نون کیجے سارے ویکھے تعجب بیویاں

مفلس نون ہے دولت لہجے مول نہیں جرسکدا
نہ مویاتے ماڑیں کییں رزق حرام و نجاسی
ایسے خاطر ظاہر کر کے عام نہیں و کھلایاں
خوبی حسن انہاں و اتک کے ہر کوئی جان و نجاندا
ویکھن دے جو لائق ہوین پاون قرب حضور ی
مصری زماں عواماں وانگوں ویکھ نہیں جل مردی
جہل نہ سکیاں سب مرکیاں ویکھ حبیب پیارا
کجہ نہ پچھے پندیر فقیر اعال خراب تنہاں و
بے خود ہو کے سبھاں تائیں چھٹ گیا کنبن دارا
بیٹھیاں کپ انگتاں تائیں عقل اجہی ماری
کیے پتھہ تمامیاں جیونکر کہے کلام ربانی

فَلَمَّا رَأَيْتَهُ أَكْبَرْتَهُ وَقَطَعْنَ أَيْدِي يَهُدَىٰ وَقُلْنَ حَاشَ لِلَّهِ مَا هَذَا بَشَرًا

بے خود ہو کے اپنی ہتھیں چھریاں آپ چسلا یاں
ایہہ آدم نہیں فرشتہ بزرگ نبیا عجب متاشا
جہدے پھینچے دیدے زماں میرا منفر کھپایا
چھریاں مار ترنجاں بد لے ہتھیاں تخم کھپایا
گلیں وار نہ دیون و ایوہن لو لوتال جاناں
کتھے او چھل مار نہیں چہڑیاں سو سو بندیاں ہاسے
کہاں گیاں اوہ تیز طراں ناراناں مگر سکاراں
سکر جھڑک تمام زماندے نکل گئے ڈسکورے
بشر نہیں ایہہ بروہ تیرا ہے کوئی ملک نورانی
سچ نہ لہنجا جو تون آکھیں کوڑا و ہم اسادا
چہر کھپوں جس وقت زماندہ می ہوش ٹکانے آئی
اوپر زمین گلچیاں اوتے پئے علیہ ہٹکے
سنجھی جان کندندی کو لوں خبر نہ ہرگز پاوسے

بعضے کہن الگ نہ ہوئے زخمی ہتھ ہو پونے
وقت نزعے مومن اپرا بنویں حال دہاوسے
مشکل دیلا جان کندن داکہیا بنی غفاری
کرن روایت مومن اوپر کرم کرے رب والی
ویکہ انہا نون لذت پاروں عاشق مرد حقانی
سختی جان کندن دی اسنوں ضرر نہ دیوے کوئی
ظاہر دیوچہ بھانویں اندی حالت تنگ دیوے
وقت نزع بے خبری اندر جو اوہ تنگی پاندا
عامان نون ایہہ بعیت نہ معلم حکمت باطن والی
تنگی ویکہ تبادون اوس تے سخت مصیبت آئی
وچہ جیاتی بندہ مومن جو بد عمل کسادے
مردی واری اسنوں خالق کر واپاک گناہوں
بے فرماناں وقت نزعے نیکیاں کردیاں یاری
جان کندن دی سختی کو لوں نیکیاں تہاں بچاؤن
بعضے لوک جو عاشق ربدے مومن مرد غفاری
سیب بہشتی آن دکھاؤن ربدے ملک انہا نون
دین جواب اوہناں دیتا یس عاشق مرد خدائی
لمبر اک دیدار سجند اسانوں طلب و دھیری
تاں لکھ کر نام پیارے والا حاضر ملک کریندا
ایسا مست کرے استائیں نام سخن دلبر وا
حضرت کہیا روح مومن وا اینویں باہر آوے
یاں جیوں مشک بھری تھیں کوئی پانی پلٹ نکالے
کافر و روح نکطن لگییاں ڈاڈیاں اڑیاں لاوے
اوڑک ادکھا ہو کر نکلے ماراں جھڑکاں کھا ندا

وچہ بیہوشی لذت پاروں درد نہ کچھ جاتونے
سختی جان کندن دی کو لوں خبر نہ ہرگز پارے
جیویں وہ سے تلوار کسینوں ننگے پنڈے ماری
امرالاہوں جنت حوراں دیوں آن دکھالی
مست پیالہ پی متوالا جان کرے قسربانی
ہتھ کپیندیاں ہر زنا نون جیونکر پیڑ نہ ہوتی
اپرا اسنوں لذت پاروں کچھ معلوم نہ تھیوے
اسد اعوض عذابوں اگیوں اسنوں رب بچاندا
کہن فلانے دی رب ڈاڈی دکھی جان نکالی!
جان نہیں جو اگوں کارن کہتی رب صفائی
بدلہ اسدا وقت نزعے دنیا تے وے جاوے
اگے جا کے عیشاں خوشیاں پاوے فضل الہوں
اجر انہاندا دنیا اپر پاؤن مردی واری
باقی بد عملاندا بدلہ وچ روز خوچہ پاؤن
دنیا اتوں جدوں انہاندا دی ہودے سفر تباری
آکھن چلو اوڈیکن حوراں جنت وچہ تانوں
جنت حوراں ویکن کارن سانوں غرض نہ کافی
جے کر او تھے حاصل ہودے پھیر نہیں کچھ دیری
ویکہ نشانی مرد حقانی سر نذرانہ دیندا
جان کندن دی خبر نہ پارے جاوے خوشیاں کروا
جیونکر سوکھا آٹے وچوں وال نکالیا جاوے
اہل ایمانانے روح اینویں باہر آون سکھالے
جیوں جیوں عزرائیل بلاوے تیوں تیوں نکھنڈا جاوے
گلی پشموں گرم تر کلا جیوں نکالیا جاوے

رب پناہ دیوے اس حالوں ہر مومن وے تائیں
باقی حال زناں واجبہ دی آکھ پذیر سنائیں

مشورہ کروں زناں مصر برائے فریقین یوسف

عشق یوسف دیوانگ زینحان تن آتش بالی
چالی عورتوں وچہ انہاندے آہیاں خاص غلامی
وقت نظائے اوہ دس زناں دیکھ ہویاں سو دانی
ننگے بدن پھرن وچہ گلیاں ایسی حالت ہوئی
دیکھ نظارہ حسن انہاندے موت پیالہ پیتا
دیکھ جمال زرخاں بدے ہتھ اوہناں کٹ ڈالے
ادبوں حق دوزخاندے اندر برا خیال نہ آیا
سب دی نسلوں پیدا ہو یا اک اک مرسل توری
بے ادبائوں ذلت حاصل کردیں نہ مگروں جاوے
ادبوں رب کینزاں کیتیاں پیغمبراں دیاں ماواں
تن سو دیکھ جمال نبیڈا ہا سکل جھلیاں ہویاں
جیونکر مٹم بکرم ہو یاں تشریاں اڈ گیاں
اکو چمک دکھالی بروے اڈ گیونے طوطے

سنو حقیقت مصری زناں جاں کجہ سرت سہالی
ہو روایت نقرہ کاروں کہے منفسر نامی
دساں اوہناں بھین بی بی تائیں تہمت عیب لگائی
کپڑے پاڑ لیراں کیتے ہوش حواس نہ کوئی
دو جیاں دس جنہاں یوسف دانا حق شکوہ کیتا
ترجیاں دس جوشگ شبہ بھین رہیاں وچہ وچالے
چو ہتیاں دس جو باقی رہیاں اوہناں نہ کجہ الا یا
رب انہاں نوں منصب بختے بنیاں خاص حضور
بنیاں واجو ادب کماوے عالی منصب پاروے
شان رسولان ادب رسولان ہیں کیا صفت سداں
باقی زناں رہیاں چہڑیاں چارسیاں تک ہویاں
نہ چنگی نہ مندی اکھن چپ چپاتیاں پیساں
کہے زینحان بولو بھیناں کیوں پیساں وچہ غوطے

مخالفہ آرائی

ایہو بروا جسارے مہنے دین اسانوں آیاں
ایسے کارن اپنیاں بھی ہو یاں سب پر لیاں
ایسے شہر مصر دے اندر میں بدنام کرا یاں
ایسے کارن میں شہزادی ذات کمین سدا یاں
ایسے کارن عشق اسانوں جگو چہ لیکاں لایاں
بال مو اتا ہن اس گھر گھر ڈاڈیاں مینر چھپایاں
ہن اس میرے نال ہزاراں سنن ہون بڑا یاں
ہن جھڑ کیوں والیاں بھیناں میں عشق ہون سو یاں

ایسے حوصلے آپر آیاں کر کے ایڈ چڑھ لایاں
ایہو بروا جسارے چھے بھڑن سجھے ہمسایاں
ایسے کارن ساکے جگدیاں میں بدیاں سرچایاں
ایسے کارن دشمن ہو یاں بہتیاں ماپو جایاں
ایسے کارن جنے کھنے دیاں بولیاں اسان بھھایاں
انگے میں اک جل جل مروی اسدیاں وچہ جدایاں
انگے میں اک وانگ سو دیاں کر وی شور و دایاں
انگے میں اک اسارے پچھے در در جھڑکاں کھایاں

اگے میں اک بیٹھ اگلی روندی وچہ تنہایاں
اگے میں اک اس دلبریاں رمزاں مار مکایاں
جو مینوں بے عقل بناون کر کر کے وڈیا یاں
بن بن پاٹریاں میر تیا میں متیں دیون آیاں
مڑ مڑ کے زنائوں بی بی پیش کر و چترائیاں
اک پل وچہ لٹا لٹیا میں ہوش نہ رہ گئی کوئی
کر کر جیلے رنگ رنگیے لا جھنکی سب وایس
لکھ لکھ عجز نیانہ کہاواں عرضاں کوک ساواں
جیوں جیوں ویکھاں شکل مبارک و لہوں صبر نہ آوے
ہدوں زینجا و زوقوں حالت درد سنائی
سچ نہ لینجا جو توں آکھیں جھوٹ نہیں کہ موئے
وصل سخن و اجنت نعمت روز خ بھاہ بھروئی
ایسر پڑا تعجب آوے سن کر حال تاڈا
جے کر حکم اسانوں ہووے اسنوں نچہ سمجھائی
کہیا زینجا بیشک جاہو شام مناہو میرا
نہیں تاں اسنوں بندہ نجانے قید کرایا جاوے

وَلَكِنَّ لَمْ يَفْعَرْ كَأَنَّكَ كَيِّسٌ بَعْضٌ
وَلَكِنَّ لَمْ يَفْعَرْ كَأَنَّكَ كَيِّسٌ بَعْضٌ

یعنی کہیا زینجا جے نام قبول کرسی
کرن روایت ہدوں زینجا ایہہ گل آکھ سنائی
تنگے سچ خفگی پاروں قید کرے اتنا میں
سبھناں تائیں محقق یوسف و آتا و لیں سماتا
لگیاں کہن زینجا تائیں کر توں صبر سہارا
کہن اجازت بی بی کوں پاس نہی دے آیاں
کرے نام زینجا والا خدمت وچہ کھلیاں
جیو نکر زناں جان سیانے روز و نیر چلاون
یا جیوں روز محرم والے جاون بجنہ قطاراں

ہن کئی رونے والیاں اس نے میر نیال رلایاں
ہن اس رمزاں والے سوہنے گھر گھر رمزاں لایاں
ہن اوہ وڈیاں عقلا تو الیاں کر بے عقل بہا یاں
اپنی مت و نجائی آکے ہوشاں سب گوا یاں
کیوں ہن عقل آوارہ ہوئی بھل گیاں زانایاں
ایسے حالت سٹریاں مینوں کتنی مدت ہوئی
کسے وسیلے یا رسیلے و شاہو آون تائیں
زردم سو سو ناز و کھاواں ابے پسند نہ آواں
ایہہ منظور نہ کر دامنوں زردم زور سٹاوے
سکر بولیاں زناں تمامی ہوش جہانوں آئی
جنوں جنت حاضر سے روز خ کوں قبولے
جاں سرورنی معلوم ہوئی زمر تیرے دلبروی
انہ ناز و کھاویں اسنوں پھر کیوں رہیں دوراڈا
تنگے آس پوچا وے تیری عرض نیانہ سلیٹے
جے کر من لوکے تا بہتر پاسی قرب و دہیرا
جیو نکر سوہرت یوسف اندر خبر خدا فرماوے

قید ہو جاسی دولت پاسی آپے پھر منیسی
شکر زناں جاتا و لوچہ ہن بی بی تنگ آئی
ایسا دلبر قید ہو یا تو مرساں اسیں ازائیں
قید ہوون زانام بیونے فکر تاملیاں و صاناں
ویکھاں اسیں منائے چل کے تیرا پار پیارا
وچوں آپ یوسف نے مویاں عشقے بچھ چلایاں
نال بہانے ویکھن آیاں درد عشق دیاں سلیاں
نام بہراواں نے غم یاراں مرزاں آن سہاون
نام امام حسین ولید او یکین جاون یاراں

اکثر شادی ماتم اندر ایہو مراد نہ تاندی
 یا وہ جاسن خصماں کو یوں ہو یاں جنہیں آوارہ
 پاس بیگانیاں مرواں جو کوئی جاسی رن موکافی
 سنیو حقیقت جد یوسف ول آیاں زناں تمامی
 بعد سلاموں آکھن لگیان کھول کتاب مکر دی
 خبر نہیں کیا عشق تارے اسنوں جاو پلے
 مرنے دچہ نہ رہیا باقی جو اس حال و مایا
 وانگ غلاماں خدمت اس نے ہر دم تیری چائی
 بھانویں اس دی تیرے پاروں ہوئی تنگ بہ تیری
 کتنی درویش و بیکرتینوں آندہ اوں و کاندہ
 صاحب ہو کر تیرے آگے آپ ہوئی اوہ بروی
 کہتی اوں جو اے تیرے گھر باہر دی شاہی
 نال و لاسے اول زناں باتاں نرم سنایاں
 ہو قیاس کیتا پھر زناں لگیان زین ڈراوے
 جے سولا ڈکراوے صاحب موح آرام و کھکھے
 جنوں اپنا سر مکر دے پورہ عازر کی کرناں
 نہ می خلق شاماندہ اتک کے مان کچیوے ناہیں
 اچے زینجا شفقت پاروں کہ نہ آکھے تینوں
 ویکہ مصیبت آپے آسدی بات آمتا کر سیں
 وقت مصیبت جدے آگے کرنی ہووے زاری
 جس گل کارن بندے سے تائیں انت پوکے پھتانا
 سنی یوسف اسیں تیر تیاہیں آکھاں بات بھلیری
 بہترے جو مال زینجا نہ کرتوں ا بخوڑی
 القضاہ اونہاں یوسف تیاہیں جتنا سخت ڈرا یا
 کر کر فکر قیاساں زناں سو راک شاخ نکالی
 آکھن لگیان آپس دچوچہ رمل کرن صلاحیں

میلے عوس تماثیاں اندر عورت نیک نہ جان دی
 یا وہ جاسن ہو یا جنہاں نون یار بلن واکارا
 بیشک زناں مصزیاں وانگول کہیں نہ ہو سی خالی
 مال ادب دے خدمت اندر ہو یاں آن سلامی
 تیرے مگر نہ لینا بندہ ہی نہی گھر گھر دی
 دن تے رات کرنیدی زاری شوقوں مر مر جاوے
 ہو دیوانی مگر تارے تنگ ناموس گوا یا
 خاوند نالوں بھی اس تیری عزت و دصہ بنائی
 پھڑی ہر دم شوق پیاروں عزت کروی تیری
 پھر اوہ آپ و کافی میں تے توں کچہ قدر نہ پاندا
 پھرتوں کدی نہ اسدے اوپر بھالیں نظر ہر دی
 پھرتوں آسدی عرض نہ منیں اتنی بے پرواہی
 یوسف کچہ پرواہ نہ سمجھی کون بلا میں آیاں
 ڈاہڈیاں نال برابری یوسف ہرگز پیش نہ جاوے
 خودی نہ کرے ہر دم ڈرے مت خفگی وچہ آوے
 جو فرمان شاوے چاہے سر چٹھاں تے دہرناں
 چھوڑی گلی بھتیں رنج ہو جاوون نہ یون سخت سناہیں
 بھلکے جے اوہ قید کرسی کوک سنا سیں کسنوں
 پھر اوہ مشکل راضی ہو سی منتاں کروا سیں
 بہترے جو اول آسدی کرے تے تا بعداری
 اس پھتاوون نالوں بہتر اول نچ کر حبانان
 قید جھلن دے لائق ناہیں نرم طبیعت تیری
 متاں کسیدن خفگی پاروں قید نہ اوہ کر چھوڑی
 اتنا سخت ہو یا سن یوسف نہ سی وچہ نہ آیا
 جیونکر حضرت ابن عباسوں کیا امام غزالی
 بھانویں لکھ زینجا سو یعنی مان یوسف واناہیں

ایہ لڑکا وہ عمروں و ڈی فرق و دواں و چہ بھارا
 خوبی حسن تے زیور زینت ویلے نال سواوے
 ایس یوسف نون آپ ولایے سمناں متا پکائی
 اوڑک رمل سب یوسف دے ہویاں آن دولے
 یاد نہ رہی زینجا کسے خود کیتونے دماوے
 کر کے باتاں ناز نیازوں ہس ہس ہون اگیے
 کہن رناں کچھ کرو نہ خطرہ لے محبوب گراچی
 ویکھاں کیا کیا حسن اساڈا کیا خوبی رخساراں
 ایسی رب جوانی دیوے ایسیاں بسمن ناریں
 دولت حسن نصیب گھوے لوکاں فیض پو چائیے
 کرو قبول سوال اساڈا ایہ مقصود دلاں دما
 سو سو لکر مکا دن رناں کر کے دانے تانے
 نہ کوئی کہے جواب انہا نون جے سوار بلاون
 اک اکھن جے یوسف نون شہوت حرص نہ کوئی
 اک اکھن جے اکواری ایہ لذت اوہ پاندا
 اک اکھن سب کچھ جانے اسپرے شرمانا
 اک اکھن شرم نہ کوئی ایہ نہ بال ایاناں
 اصلی عرض اسانوں معلم جس نخیں نہیں بولیندا
 حسن نظارہ ویکمن کارن بیٹھا ڈینگ بنائی
 جد ایہ کلمہ بولیاں رناں سنیابی غفاری
 چلو اگیے رستہ پکڑو بیٹھ نہ کرو وچساراں
 اٹھ کر رناں پاس زینجا آپ وگاڑیا بروا
 آکھن لگیاں تده زینجا آکر گلہ سنایا
 بھاویں لکھ محبت ہووے پھر بھی قدر تکیوے
 اول کر کے پیار دلا سے ہویوں آپ دیوانی
 کھا کھا نعمت کر کے عیشاں آیا وچہ دلیری

تاہیں شاید کرے کنارہ لایساں مان پیارا
 بڈھی رن کرے سوخڑہ مرد جوان نہ بھاوے
 جے ایہہ کرے پسند نہ اسنوں کیوں سر کھپنی پائی
 بن بن اپنا حسن دکھاون ویکھ زنا ندے چالے
 رنڈا جیویں کڑبائی جاوے اپنا پیہر جماوے
 یوسف ڈروا خوف الہوں ہٹ دا گیا پچھیرے
 جے کر نہیں پسند زینجا حاضر اسیں تسماعی
 سچھے تیریاں خدمتگاراں کرے سوج بہاراں
 پھیر کیوں ویر کچھوے یوسف لایے پکڑ کناریں
 حاجتمنداں سوایاں تاہیں تھڑک نہ مول ہٹا بیے
 قطرہ لیاں سمندراں وچوں پانی گھٹ نہ جاندا
 یوسف پرکرت نگاہ نہ کر دا پر واہ کچھ نہ جانے
 کر کے باتاں عشق پیاروں آپے چپ کر جاون
 لذت وصل زنا ندی اسنوں اچے نہ حاصل ہونی
 ساری عمر اسدیتا ہیں کدیں سواد نہ جاندا
 اک پر ویسی دود ملک دادو جا ہو گیا باندا
 کی ہو یا جے نکل وطن نخیں آپر ویس وکاناں
 دلوں اسماں پر عاشق ہو یا بول جواب نہ ویندا
 تاں جو بولیاں غیرت پاروں اٹھ نہ جاوے کافی
 غیرت کر کے سمناں تاہیں دھڑکڑھیا یکباری
 اک نہ لگروں ہندی اگے آیاں ہور مکاراں
 برویاں نون کوئی قدروں باہر اتنا پیار نہ کروا
 اگے بھانٹ چدا آکاتیس اتوں آ پایا
 جسوں اتنی عزت دیتے کیوں مغرور نہ تھیوے
 ہن اوہ تیرا حکم نہ مندا کر دا بے فرمانی
 جد تک اسنوں قید نہ کر سیں ملے مراد نہ تیری

جے توں مطلب لیناں جاہیں قید بلا آستا میں
ایہہ تجویز زینجانوں بھی دلوں پسندی آئی
آکھن لگی یوسف اندر بھاویں عیب نہ کوئی
دینار کھن اوکھی شالا ہر کوئی عیب و سر پیدا
اج اس ایہہ خیانت کیتی بھلکے ہو کر کیسی
جو کچھ منہ وراوے لوکاں حق اساڈے کھندے
اوہ جانے کچھ تھوڑا بہتا اسنوں قید کچھوے
بھی اس وقت زینجاتا میں ہو کر قیاس اک آیا
جدوں زینجا رناں پاسوں سخت ملامت پائی
اول جلوہ دے کر بی بی لٹی رسید رناں دی
چھڑیاں زخمی ہو کر پچیاں برسوں مار سکایاں
ڈاکھے باہجہ نہ صبر اونہا نونوں پھر دیاں حال آوارہ
جے محبوب کسیری طرفے ہو ز نظر کوئی پاوے
ایہو قیاس زینجا کیتا دلبر قید کراواں
سکدیاں مر سن ویکھن کارن زناں مہر دیاں سمجھے
تالے بی بی سمجھے دلوجہ ہو مراد اک بھاری
قید ہو یا تاں ساڈے کو لوں ہوسی کچھ دورا ڈا
ہر دم وصل نصیب جنہا نونوں قدر نہ مول پچھانن
ایہہ سب باتاں سوچ زینجا کہیا عزیزے تائیں
سن کر بات عزیزے کہیا بیشک قید کراواں
ہوئی تیاری قید کرن دی یوسف تہی پیارا

آپے امر قبولے تیرا دیکھے جدوں سزا میں
جدوں عزیزے کچھریوں آیا بی بی گل بلانی
ایہر خلقت جیون نہ دیندی مگر اساڈے ہوئی
آکھن لوک عزیزے یوسفنوں کیوں نہیں قید کریندا
سنیاں اج مصر دیاں لوکاں بھلکے جگ سنیسی
جد تک ملے سزا نہ اسنوں لوک نہ مگروں کھندے
سر اپنے معنی طعن ہٹا ئے خلقت راضی تھیوے
جس معنی قید کراون کارن بہتا زور لگایا
غیرت غضبوں اوپر انہا نڈے ڈا ہڈی کاوڑ آئی
کچھ مویاں کچھ زخمی مویاں ماری عقل تنہا ندی
بال مواتا عشق یوسف دے کھر کھر چنگاں لایاں
غیرت تال زینجا بی بی کیتا قید پیارا
لگرے وس نہ سہندا عاشق اسنوں پکڑ مرادے
آپ ویکھتے ہو کر کسینوں مول نہ یار ویکھاواں
تدوں ملامت کرنے والا تنہا نتیجہ بھجے
سروم کول رہن وجہ یوسف کرے نہ فرمانداری
دیکھ جدائی معلوم کر سی قدر پیار اساڈا
وچھڑے ملن جے کرین کرا میں وڈی غنیمت جانن
جاں تک یوسف قید نہ ہوو خلق چھوڑ تیردی نائیں
ایہو صلاح پھر دتی شاہ نونوں کل وزیر امر اوں
بے پرواہی ربدی کو لوں ڈر و اعالم سارا

دعا کروں یوسف علیہ السلام برائے قید شدن و فضیلت و عاف

یہی دعا قبول یوسف دی خبر کتابوں ہوئی
کون حبیب خدا ویتا میں بندی خانے دیندا

کس نون طاقت نبی خدا دا قید کریندا کوئی
جے کر یوسف آپ خدا تھیں تیر نہ طلب کریندا

کر کرے ناز و کھاؤن لگیاں عشقِ محبت چایاں
 جیکر ساڈی بات نہ منیں قید کرایا جاسیں
 رَبِّ السَّجْنِ أَحَبُّ لِي جیوں کر آیت آئی
 اتوں جاؤن ناہوں منیوں قیدِ مصیبت پیاری
 اگلی سختی کو یوں بچساں فضلِ الہی پاواں
 بناں گتاہیں لائق بھاہیں بخش پناہِ خدایا
 جے ایہہ بکروں نہ آون قیدِ بخش سرکاروں
 گوٹھے بہکے کراں عبادتِ نالے بچاں گتاہوں
 مجلس گھراں بجالاں اندر کریں نہ ہوندی بھائی
 گھر باروں سب فانی ہوکے مومن ذکر کماون
 اوتھے بھی نہ بچ شرک کماون ابو جہل دے پیارے
 تائیں یوسف قیدِ خدا بھتیں منگی آپ زبانی
 جبرائیل سلاموں پچھے آ پیغام سنایا
 ہو گئی قیدِ ساڈے کارن وچہ درگاہِ منظوری
 قیدِ منگی رب ربی او ما ہے افسوس اسانوں
 بڑی دعا وچہ حق اپنے دے تیں نہ منگو کائی
 دیکھ نہ منگو بھکھ نہ منگو مشکے پکڑے جاہو
 وچہ دربارِ قبولیت دے مت منظوری کھیوے
 تھوڑے ہو و تھوڑے ہو و بریاں دیہن دعائیں
 کیا پرواہ جے اک پل اندر سب وی کرے صفائی
 اکھ جھمکن دی زبیر نہ لگدی ہرگز اسد تیا میں
 نیک دعائیں نیک مرادیاں نیک سوال کھیوے
 بہتا جلد قبول انہانوں کروا فائق سائیں
 شرحہ بولن ناہوں اس ڈا شان زیادہ
 اکو چھیا اجر و دانوں رب عطاء فرماوے
 حاضر تک انہاں دنیا طر بخش طلب کرئیدے

کرن روایت جسدِ نرناں پاس یوسف دیکر آیاں
 کہن نرناں کچھ سمجھ پیکے ویلے نوں پچھتا سیں
 ہو کر یوسف تنگ انہاں بھتیں ندوں دعا فرمائی
 یعنی قبول نرناں منیوں سدن یارب باری
 قید ہویم ناناں دنیا اندر سختی حال نبھاواں
 جیونکر انہاں بکر فریبوں مینوں گھیرا پایا
 فضل تیرے بن بچن مشکل بکر انہاں دے پاروں
 زوجی وجہ ہی لے جس بھتیں قید منگی ورگاہوں
 جیوں کر ذکر عبادتِ ربی ہوندی وچہ نہائی
 ایسے خاطر مسجد خانے خدا بناٹے جاون !!
 خاص خدای کرک عبادت چھوڑ تعلق سارے
 سب خواہاں نوں گوشے وچوں بھے قرب حقانی
 ہوئی دعا قبول نبی دی حکم الہیوں آیا
 کرا افسوس نہی یوسف نوں کہیا فرشتے نوری
 جے کجہ پور خدائوں منگدوں و نیدار بسانوں
 ایسے خاطر ہر مومن نوں کہیا نبی خدائی
 جلد منگو بھلیائی منگو خیر خدا بھتیں چاہو
 دیکھ بیماری بھتیں تنگ ہوگے موت نہ طلب کھیوے
 بنصیاں نرناں پتر بہتے ملن جنہاں دے تائیں
 جان نہ بھوللاں نرناں رب نوں تھوڑ نہ کائی
 پل وچہ جگ آباد کرے تے پل وچہ کرے ادائیں
 ہر حالت میں اس زرگاہوں فضلاں آس رکھیوے
 خفیہ طور کرے جے مومن گوشے بیٹھ دعائیں
 کرے دعائیں و وچہ جو کوئی مومن مرد خدا
 جو مومن دے حق کرے دعائیں یا آمین الام سے
 وقت دعا جو آمین آمین اکھن نوک سنیدے

نیک و عابد مولا کو لوں مومن منگے کوئی
 اینویں جو کوئی مومن بندہ رب تعالیٰ جنت چاہندا
 یارب جو نکر اس بندے نوں شوق محبت میری
 جو ویلے کوئی سورے رہوں دوزخ کو لوں ڈروا
 آکھن یارب جو نکر اسنوں ساڈا خوف ڈراوے
 وچہ نماز عبادت جو کوئی نہیں دعا کریتا
 جتنا عجز کرے کوئی بندہ وچہ سوال دعائیں
 جتنا بہت خدا تعالیٰ منگے اتنا رب لوں بھاوے
 بندہ عاجز کیا دے سکے آپ جو منگن والا
 سارے عالم لوں جو پیل نال حفاظت پالے
 اوہ کیا دیوے ہو کہینوں خود محتاج جو سووے
 اوہ کیا دیوے ہن اساتوں جیندے آگے بھاڈے خالی
 ہے اوہ مالک و نیے والا جو دنیوں نہیں آکدا
 راتیں منگے دیہاں منگے وقت بیوقت منگیوے
 جو ویلے کوئی آس دے دتے وچ سوال کریندا
 کرن رو ات پچھلی راتیں لوک ہوون جدے سنے
 کیسے آوازہ حاجتمندوں رحمت نال بلاوے
 مڑ مڑ کے جناب الہی منگ لو حاجت کوئی
 آٹھ آٹھ منگن بان مرادوں قسمت نیک جنہاندی
 خاصاں تائیں پچھلی راتیں بندہ حرام سو جاوے
 کہے شیطان اُنہاند تائیں ستارہ سوکھاں اڑیا
 سچ سویرے منہ انہیرے کی آٹھ کے تہہ کرنا
 جد تک سورج نکلے تاہیں رہن گھوراٹے بہرے
 کرن دعائیں سچ صبا میں عجز نیا نہ سناون
 پڑہن درود جو اول آخر وقت سوال دعائیں
 نام بزرگاں نیک وسیلہ چرب پاس لیاوے

کرن فرشتے آئین آئین رحمت بخشش ہوئی
 جنت بھی اس کارن شوقوں آئین آئین کہندا
 اینویں مینوں اسدیکارن الفت شوق و دھیری
 ہر اک دوزخ اسدیکارن آئین آئین کر دا
 اینویں ہر دم اسدیکارن خوف اسانوں آوے
 مغز ٹوا لوں بندگی اسدی خالی رب رکھیندا
 اتنا بہت ثواب زیادہ بخشے خالق سائیں
 بندیا نوانگ سو الیاں کو لوں رب نہ تنگ ہو جاوے
 منگے اس تھیں جو دینے تھیں کہیں نہ سنگن والا
 چھوٹی موٹی کل پیدائش ہر ہر وقت سمہلے
 ویکھو منیج حسین پیارا موٹی سخن پر وے
 اوہ کیا کرن سخاوت چہرے پر وے آپ سوالی
 دولت دنیا جنت نعمت جو منگے دے سکدا
 ہر ہر ویلے حاضر ناظر منگنوں تنگ نہ تھوے
 بول لبیک کہے میں حاضر نرت آوازہ دیندا
 آوے ذات مبارک رب دی پہلے انبر اوٹے
 ہے کوئی سا بھین منگن والا جو منگے سو پاوے
 کھلا ہن دربار اسدا عام اجازت ہوئی
 بد بختاندی فحری توڑی غفلت بند نہ جاندی
 بد بختاندی او سے ویلے دکھا او لکھ و کھاوے
 کہہراویلا جاگنوالا ابے نہیں دن چڑھیا
 گرم لحاف تلابیاں چھڑکے کیوں سرزی وچہ ٹھنا
 نیک بندے آٹھ پچھلی راتیں یا زخدا انوں کرے
 بھر پیلے رحمتوالے پن مرادوں پاواں
 روزہ کرے سوال تنہا تہے فضلوں خالق سائیں
 نال طفیل ہے حاجت منگے بہت خدا نوں بہاوے

نیک وسیلہ پکڑن اندر شرک گناہ نہ کوئی
حضرت آدمؑ جنت وچوں جسم باہر آیا
رور و آکھے یارب جدا کلمہ عرش و والے
ابنویں اک دن بیت زنی وچہ آیا عمر سہارا
رو کر عرض سناون لگا پیش جناب الہی
کیا اس روز نہایت عجزوں عمر سوال الایا
تائیں اسدا چاچا سکا توڑ آندا ورتیرے
پیا سوال قبول عمر و اترت ہوئی منظوری
ایہ طریق وسیلے والا ہے اس طور کچھوے
جے کر کہے بزرگ کسے نوں دے اپنے وزباروں
نال وسیلے رب تعالیٰ منگے کل مرادوں پاوے
باہجہ وسیلے جے کر رب تعالیٰ حاجت منگے کوئی
قافی حاکم دنیا ولے کرن کریں تعطیلاں
باہجہ وسیلے قافی حاکم گل نہ سنن کسے وی
اوہ و زبار نہ ایسا جتھے خاصان کارن ڈھوئی
بیشک وچہ درگاہ ربانی سب وی ہے منظوری
جے کر رب وسیلے باہجوں شتدا نہ فریادوں
جے کر قافی حاکماں وانگوں ہوندی صفت الہی
معاذ اللہ اوہ واحد اکبر پاک شریکوں عالی
اوہ باہجہ وسیلے ساتھ سب دیاں سنتے نڈائیں

پھڑن وسیلہ مذہ قدیموں خاصاں عادت ہوئی
نال وسیلے نبی محمدؐ عیب معاف کرا یا
اسدی حرمت بخش کر یا عیب غریبانولے
آندس نال نبی و اچاچا جو عباس پیارا
دینا مقیم تدبیر پاک نبیؐ رحلت ہو گئی آہی
یارب ہے ارج دوست تیرا نال میرے نہیں آیا
اسدی حرمت کر کے یارب کم سوارین میرے
نال وسیلے عمر ولی دی آس کیتی رب پوری
اس وچہ شرک گناہ نہ کوئی رد سوال نہ مقیوے
رب رسول بزرگ بھی دشمن روہوے سرکاروں
غیر خرافتیں منگنے والا دروہوے کھاوے
تاں بھی اوس و زبار کستیوں کریں نہ بندش ہوئی
کھلا اوہ و زبار ہمیشہ حاجت نہیں و کیلاں
سب دیاں عرضاں سننے والی ذات ربے وی
باہجہ وسیلے عام کسیدی گل نہ سنی کوئی
اونے اعلیٰ جو کوئی جاگے پاوے قرب حضور
کویں علیم سمیع سدید پاندا کون مرادوں
پاک شریکوں ذات خداوی واحد ہوندی ناہی
سب مقیم فائق صفتاں لائق ذات خداوند والی
جیوں کوئی منگے دیوے ہرنوں کی نہیں اس تاثیر

چھوڑ پندیر مسائل ایچھ جیل ول نبی یگانے
اکہ حقیقت کیونکر یوسفؑ آیا بندری خانے

فرستاون زینجا حضرت یوسفؑ علیہ السلام راور زندان

کرن روایت جد یوسفنوں نید عزیز بولائی

سکر حکم زینجابی بی پاس یوسفؑ دے آئی

روز و عرض کر سکے یوسف ہے رنج کریں نہ مینوں
 بہن بھی وقت اچھے تیرا بخش مراد اسانوں
 صاف جواب سنایا یوسف چھڈ بی بی ایہہ باتاں
 کہ بہن قطع امید پرانی چھڑا ایہہ حرصاں لپساں
 قید ہوں و احکم اسانوں ہو یا خاص حضوروں
 بے امید زینغا ہوئی سدا گھلے زندانی
 کیتا حکم جو اسدے تائیں کرنا قید نہ بخیراں
 یوسف دے دھمکا ون کارن ایہہ سب بات الائی
 سرتے تاج عجائب سوہنا پٹکا کمر دوالے
 باراں کوہ مصر تھیں باہر آتا بنداری خسانہ
 جو کوئی دیکھے رستے وچوں چھم چھم نیر چلا ندا
 جسدن اہل البیت نبی دی کو فیال بخت چلائی
 طوق دمشق روانہ ہوئے قیدی آل نبید سے
 بے پردہ سب مستورا تاں پاک نبی دیاں جا یاں
 جس دستی تھیں سنگین جا کے آدم و یکھن آون
 پچھن لوک جو انہاں عمریاں کیوں ایہہ سختیاں پایاں
 کیا کچھ عیب قصور انہاں بدھے کس تقصیر وں
 اینویں اسدن دیکھ یوسفنوں ونگ رسیا ہر کوئی
 کہے اشارہ رب ول یوسف لوکاں نوں سمجھاوے
 اوڑک جسد حضرت یوسف بندی خانے آیا
 شوکت شان لباس یوسفدا آنا عجیب گرامی
 بیچیا قاصد طرف زینغا حکم جیل شتابی
 قیدیاں دے سر ٹوپی ہووے بھورا بدن دوالے
 جے کر حکم ہووے تاں اینویں رکھئے اگلا بانا
 نلے وچہر اس بند بجانے روحا طے سن بھائی
 برق انداز اوہنا ندے تائیں مشکل کہیں لاون

قسم خدای بندی خانے جان نہ دیواں تینوں
 ساری عمر کراواں موجاں رکھساں کولی تسانوں
 قید ہونا منظور اسانوں لوڑ نہ عیش براتاں
 امر خدا بن ساڈے بھانے باتاں سب نکمیاں
 سو منظور اسادیتائیں جیونکر امر غفوروں
 نال اوہنا ندے قیدی کر کے بھیجا ماہ کنعانی
 ٹوپی بھورا کر وروا لے جیونکر حال اسیراں
 نہیں تاں اسنوں جان دیواری عجب پوشاک لوائی
 نخرے وار پوشاک تمامی کہیا روایت والے
 قیدی ہو کر نال سپاہیاں چلیا بنی یگانہ
 چن جہا محبوب پیارا ایہہ کیوں بدما جاندا
 کرن روایت ایہو حالت سی روز دہائی
 جو کوئی دیکھے حال انہاں اچھم چھم برسین دیدے
 بند یوان معصوم وچارے سیریں بیڑیاں پایاں
 دیکھ انہانوں کل خلقت دیاں ڈیکاں نکل جاون
 چن جہیاں ایہہ شکلاں نوری کس نے بخت چلایاں
 رور و آکھے آل نبیدی امر جیویں تقدیر وں
 خسر نہیں اس سوہنے کولوں کیا گتاخی ہوئی
 صاحب و اجو کہیا نہ منے اینویں پکڑیا جاوے
 پڑھ بسم اللہ صبر وں شکروں اندر قدم ٹکایا
 ہو گئے دیکھ حیران یوسفنوں صاحب جیل تمامی
 جو قیدیاں والی صورت سیرت اسوچہ نہیں ذرا بھی
 اسدے سرتے تاج شہانہ طور امیراں والے
 یا اوہ گلوں اتار نیہ اسنوں دینے ٹوپ پھانا
 اک حاٹے وچہ رہن جہانوں قید غضب دی آئی
 کاغذ گھوٹن پتھر چیرن چکیاں نال پساون

دو بجے اندر رہن حضاری کم نہ کوئی جہانوں
 ایہ بھی چچہ گھلیا داروغے جلدی حکم منگا یا
 حکم ہو یا ایہ قیدی ناہیں کیتا اسل حصار ی
 دور نہ کرتا ن اسد کے بھتی تاج لباس ٹنہا نہ
 کرن روایت جدمون تے وقت نزع و اسلے
 کہے فرشتہ یارب اسدی کیونکر جان نکالاں
 حکم ہووے تاں لاسواں سدی کل پوشاک نورانی
 ہو اشارہ نقرہ کاروں نظر آسا نوں آیا
 ایسے طور تاشا بنسی جدموں قیامت ہوئی
 عیساں بدلے جدموں تیاہیں دوزخ پکڑ کھڑ لیں
 کرے نظارہ مالک اس دل جلوہ حسن و کھائے
 ویکھہ تعجب ہووے مالک جدموں نظارہ پاسے
 جو ماتحت فرشتے اسدے ہوون ہو رہتا می
 بھیجا رب اسیر نیلکے دوزخ حکم سنایا
 کہے جواب اونہا نہ تیاہیں ملک ملک حقانی
 تنان تیاہے سمجھن اندر ہووے فرق ضروری
 لے مالک اس بند تیاہیں دیکھ نہ دیوں کانی
 دوست بھانویں دوست تیاہیں دیوے دیکھ ڈراوے
 سسے قساندی اچی نیویں یاراں وجہ ہو جاندی
 جیویں زینجا یوسف تیاہیں دیوے دیکھ ڈراوے
 کیتا حکم جو اسد تیاہیں مت کوئی دیکھ ہو جائے
 اس کارن اسل آکھیا اسنوں بند یخانے جاوے
 سنیا حکم داروغے جدم اصل حقیقت پائی
 کرن روایت نقرہ کاروں بھی کشف الاسراروں
 حمد رباناں کہہ کر یوسف و ہریا قدم و چالے
 سکا دیکھ اک بند یخانے نظر نہی نوں آیا

نظر حوالے رکھن کارن ڈکن محض تنہاں نوں
 کس حاطے وچہ رکھیا جائے ایہہ جو قیدی آیا
 متکوئی اسنوں قیدی سمجھے کرے حکومت جاری
 صرف تنبیہ دی خاطر اسنوں بلیا بندی خانہ
 عجب لباس بہشتی اسنوں خالق پاک پہنائے
 زینت زیب کمال اسد بھتی آوے شرم کمالاں
 رب فرماوے دوست ساڈا ناہیں ایہہ زندانی
 جیوں یوسفنوں ویکھہ داروغے ازب لحاظ کما
 طرف جنم بھیجا جاسی جدموں محمدی کوئی
 مالک جو داروغہ دوزخ اسدے پیش کر لیں
 نور ایمانوں متھا اسد ارشن نظر ی آلاے
 یوسف و انگوں اسد تیاہیں کر تعظیم بہاؤے
 آکھن اسنوں کیوں تدھ اسد اکتا ادب گرامی
 ایتھے تدھ خلاصا نو انگوں نال آرام بہا یا
 متھے اسدے دوزخیاندی ناہیں کوئی نشانی
 تاجواوے سے وقت جباہوں آوے حکم حضور
 صرف ڈراون کارن اسنوں میں ایہہ جگہ دکھائی
 ایسراصل برائے والا مول پیار نہ جاوے
 ذاتی ویر کماون ناہیں اصل پریت جہانہ
 ایسراصل برائے والا مول پیار نہ جاوے
 جو کوئی اسنوں قیدی سمجھے قیدہ کرا یا جاوے
 تاں جو ساڈے باہچوں اسنوں کوئی جمال نہ پارے
 جیوں زبان ہو یا سی اینویں کر تعمیل و کھائی
 جدم بند یخانے یوسف آیا امر جباروں
 جس حالت وچہ رکھے سیاہاں میں راضی ہر جاہ
 اسدے سیکھ لگا یا ڈیرہ بستہ خوب و چھا

وچہ عبادت شافل ہو یا جلا اک رات گذاری
 نکلے پھل شکوے آگے ڈالیاں حسن لیا یاں
 ہر دم سیاہا کرن ہی نوں جھک جھک ہون سلامی
 بعضے آکھن دہر کہ رب نے قدرت نال اپائے
 دو نوین رکھ اوہ جنت وچوں بھیجے رب تعالیٰ
 واہ سبحان اللہ کیا رب نے فضائل ساون لایا
 اینویں جو کوئی دوست رب داد و خوچہ بھی جائے
 دوشوچہ بھی عیشاں ہو جاں عاشق لوکاں تائیں

قدرت حقین اوہ رکھ پرتا سبز ہو یا یکبارہ ی
 برکت نبی سہاگن ہو یاں سبز پوشا کاں پایاں
 سیدھے درخت اک ٹھنڈا چشمہ کڈھیا رب گرامی
 اک یوسفیوں میوے دیوے تیرت دو اپلائے
 یوسف دی بھائی کارن کہے روایت والا
 نبی بخانہ دوست کارن رب بہشت نبایا
 فضل الایوں جنت وانگوں کجہ تکلیف نہ پاسے
 سن اک عاشق رب دیوانی تینوں گل سنائیں

مقولہ عاشق واصل باللہ

کیا اس عاشق مرز خدائے بویا سچ نہ بانوں
 ایسا مزہ کراں میں اوتھے پی کر مست پیالے
 ایہہ گل سکر چھیا لوکاں کیا کر سیں توں بھائی
 اکو اسم آہی بولاں جدستی وچہ آواں
 پچھن جدوں بہشتی مینوں کیا مستی تده پائی
 اکونازہ بہشت تانوں پاک جمالوں دوری
 روزخ وچہ چہاندے تائیں چارہ جمال وکھائے

عشق آہی اندر جبکہ روزخ ملے اسانوں
 شوقوں بھیج بھیج وکھن مینوں لوک بہشتاں والے
 آکھن لگا میں عاجز نوں ہو رہ نہ شیخی کائی
 سائے لوک بہشتاں نوچوں باہر کھج لیا واں
 آکھاں بہت تساؤ نیاں ہن ہن مینوں وڈیائی
 سانوں ہر دم ملدا اوتھے جلوہ قرب حضور ی
 اورا بہشت انہاندے یکارن جنت مول نہ بھائے

عزل

جتوں یار اوتے دل ہر دم عاشق مجرا بھرنا
 ایسا مزہ کراں میں اوتھے پی کر مست پیالے
 ایہہ گل سکر چھیا لوکاں کیا کر سیں توں بھائی
 اکو اسم آہی بولاں جدستی وچہ آواں
 پچھن جدوں بہشتی مینوں کیا مستی تده پائی
 اکونازہ بہشت تانوں پاک جمالوں دوری

جتوں یار جمال نہ دیوے اتوں قدم نہ دہرنا
 شوقوں بھیج بھیج وکھن مینوں لوک بہشتاں والے
 آکھن لگا میں عاجز نوں ہو رہ نہ شیخی کائی
 سائے لوک بہشتاں نوچوں باہر کھج لیا واں
 آکھاں بہت تساؤ نیاں ہن ہن مینوں وڈیائی
 سانوں ہر دم ملدا اوتھے جلوہ قرب حضور ی

جن کشتی و چہ نال محبت چاہتے نہیں وہاں تا
لذت قرب پیار یوالی حاصل نہیں جنہاں توں

باہجہ سلوک برابری ہوندا کیا ڈینا کیا ترنا
بھٹہ تنہا ندر اپید اپونا بھٹہ تنہا ندر مرنا

ایسپر ہر کوئی بھید سخن دا محرم ہوندا ناہیں
خاصاں باہجہ بندہ تر فقیرا مشکل ہوندا جیونا

سنو حقیقت جہدم حضرت یوسف نبی گرامی
رحمت نال خداوند سچے بارش فضل و سائی
کھاوون پیون کارن لبے کھولیا غیب خزانہ
تخت سنہری بچھن کارن بلیا یوسف تائیں
عجب عمارت و کھرا حجرہ سوہنا صاف کرایا
حسب الشان قیام نہی کے کیتی خوب صفائی
چن چہ ہیا وچہ بندہ نالے رحمت نازل ہوئی
تک تک رجن یوسف تائیں آن شاہن برضاں
چو داں سو یا گھٹ و وھا آیا بندہ یوان نامی
حضرت یوسف ہر قیدی تے شفقت مہر کمائے
واہ سبحان اللہ کیا اکرم ارحم ذات آہلی
باقی رہیا وصال پدر و ابا رعدوں اوہ آوے
سو آرام ہووے پر و پسین ملن عیش برائیاں
اسنوں اک پر و پسین مصیبت و و جا قید فنا
بلبل نفل لکھ پنجرے اندر چوہریاں کٹ کٹ پاؤں
توہیں حوالہ یوسف والا ہو یا قید و چالے
ول ول رڈ کن خار غماندے سینے بھڑکن بجاہیں
جیوں جیوں آون باد یوسفیوں باہلی و دلیاں باتاں
باہلی اہلے ویر پیارے کر کرے یاد چنارے
پنجرے وچہ کرے فریاواں توٹے خار و سیوے
بھانویں خار دیون لکھ خاراں یار نہ بن کہتیرے
جدا پٹن تال خون و ناون پلوچہ و شمن ٹھنڈے

صبروں شکروں بندہ نالے سو یا وچ مقامی
پر سوغات نبی ویکارن پل وچہ حاضر آئی
جیونکر ڈکڑا یا پچھے حاجت نہیں بیاناں
عجب گلچے کھلے زینیا کیا تعریف سنائیں
سب کندانوں پوچیا بلیا مشک خیر چھنکا یا
جیویں خلاصیوں نقرہ کاروں خبر روایت آئی
دیکھ نہی لوں بندہ یواناں بھٹکے نس رہی نہ کوئی
پا یا قدم تال یا حضرت چھوڑ گیاں سب مرضاں
نساے اوہوں پلشی نہی تے ہر دم رہن سوالی
بن تنخواہوں ساے لبے خدمتگار بنائے
سب چیز اندری جس یوسفیوں کیتی لے پر واہی
چھم چھم رووے درد فراقوں غم دے نیر حلاوے
حسد کم یاد پیارے کے آون بھل جاون سب باتاں
بند یوان ہووے لکھ سو کھا پھر بھی بنوہی خانہ
چھوڑے سب پیون کھاوون یاد جہوں گل آئے
وڑ وڑ نکلن پار جگر کھن تیر جہاں وائے
رور و چشمیں ساون لاون قابو آون ناہیں
تیوں تیوں تاسنگاں مارن ساں گان بھٹیاں گزرن ران
بلبل لوں جیوں پھلاں خاطر لگدے خار پیارے
کسے و سلیے قرب سجد امتلاں بیسہ تھوے
پھر بھی محبت پھلاں کچھے اوہا قبول کیندے
جیو بانڈے ملنے کارن بھٹھاں اپر چھلیندے

کپڑے پارا تارے تن بھتیں جتھے چونہ ٹاڑوی
 پھلانہ کے رل بھٹن کچھے ہوون خار پیارے
 اونے اشخص وطن واپووسے اوہ ہی لگے پیارا
 اوہ مقبول پیارے رب دے مری باپ جنہا ندا
 آون جدم یوسف تائیں یار و وطنہ یان گلیاں
 واہ وا وطن و وطنہ یان گلیاں جتھے یار سما نے
 قدر و طندا او کوئی جان جو پر و پس سد مانے
 نشالہ رب پر دس کسے نوں ہرگز پیش نہ آنے
 بجا نوں راج کرے پر دسی تخت حکومت مانے
 جیوں جیوں پوندے وقت قضیئے وجہ پر دس کھانے
 در منداں پر دسیاں والے زخم اگے پر پوندے
 یوسف نوں وجہ دس بیکانے قید اچھی آئی
 دوچہ بند بخانے والا فکر خیال نہ کوئی
 نیندا کھیں و اجوڑ نہ جو رہا دو مال عدوت پائی
 رات بھروئی ختم نہ ہووے دکھیا تک تک مردا
 دھکھ دھکھ اٹھن پاس نریاں جنہاں مصیبت جالی
 ول و منداں نوں معلم پوندے در منداں دے فالے
 سکھی لوک گھر انوچہ وسدے کیا جان متوالے
 جتنی مدت حضرت یوسف بابل باہجہ گذاری
 ہنجوں مال و پار ہمیشہ دو نوں بین رکھندے
 مال محبت وطن پیارا رو رو یار لیاوے
 رو رو کے جد حضرت یوسف دروون عاجز پوندے
 کتنا وقت ہے وجہ سجدے کردا حمد تائیں
 ساری رات رہے وجہ سجدے پڑھ تسمییاں رووے
 کرن روایت نقرہ کاروں نو کر مفسر لیا ندا
 صحت منداں نوں کرے نصیحت پھنساں کرے ہماراں

دو رہے روز محبت گلہری پھیرا و نہا نول کھڑوی
 یوسف اپنے ویرہ پیارے دتھیں کوں وسارے
 کوں محبت بھایا ندی بھتیں یوسف کرے کنارے
 کافر ہے جو یوسف پاروں رکھی ویرہ تنہا ندا
 ہنجوں چلیاں رسن نہ ٹھلیاں وگ وگ ہوون جھلیاں
 وطنوں دورے پھر قسمت بے تقصیر نمائے
 حال نمائے در در بجانے ہر دم بھرن ڈولائے
 سولانہ انگ چھن پر دسیں بستر بلنگ سرمانے
 پھر بھی تانسنگ و طنداری رکھے اسنوں بھلا نہ جانے
 قسم خدا دی تیوں تیوں جاگن پھلے زخم پر اسنے
 جے اک چوہا ملے تنہا نون پھر اوہ نہیں کھاوندے
 نوں سروں جس دو جو الہی پھلی پڑ جگائی
 و مردم یاد پیارے آون تانسنگ و وطن دی ہوتی
 ساری رات تکنیدیاں گزے کدے نہ نیندہ آئی
 جیونکر اوگنہاراں تائیں لمان روز حشر دا
 سکھیاں نوں نہیں معلم پوندی رات سبیلے والی
 معلم بند پواناں تائیں حال اسیراں والے
 یوسف بھتیں و کچھ پندیرہ قید ہو پاندے حالے
 اتنی مدت رہی ہمیشہ مال روون دے یارے
 چھم چھم موٹی در در غماندے ہر دم رہن پور نیکے
 قید ہو پاندی بابل تائیں کوں خبر پڑاوے
 او سے حالت روندار و ندرانیت نماز کھلوتندا
 وگو وگ ہنجوں چشمانوچوں بھرن مصلے تائیں
 راتیں وہیاں عبادت وچوں کدی نہ فالخ ہووے
 ہر فجری انت حضرت یوسف پاس اسیراں جاندا
 ہر قیدی نوں کرے دلا سا جیویں محبت یاراں

بیمارانوں پچھنا سنت پاک نبی سرورزی
ابھو عادت رہی پذیرا ہر دن نبی یگانے

صبر کیا وہ علم کماؤے جبروے سرورزی
قتنی مدت حضرت یوسف رہیا بندہ یگانے

آمدن جبرائیل نزد حضرت یوسف علیہ السلام در بندگی تھانہ

آیا جبرائیل فرشتہ لے کر حکم ربانان
وتا آن سلام نبی نون جبرائیل حقانی
بعد جواب سلاموں پھپس رہدے خاص ولی نون
او گنہار اندے گھر اندر قدم مبارک پایا
تیری شکل نہر گانوالی کیوں کر آمد ہوئی
جنوں حکم کرے رب خالق جا پیغام رویندا
نالے اک سوغات تسانوں بھچی رب غفوروں
ہوسی حبب خلاصی تیری کجہ افسوس نہ کرناں
وچہ صد تقیاں داخل کیتنا خاص حبیب بنانا
نجسیا تاج نبوت والا حکم ہو یا در گاہوں
کتنی مدت گذری سینوں اندر بندہ یگانے
او گنہار اندے یوچہ رہیاں کتنی مدت ہوئی
جبرائیل کیا تہ صبر یوسف صبر کمال کسایا
رکھیا دامن پاک گناہوں فضل ہو یا سرکاروں
جس نے ایڈ عنایت کتنی فضل کرم واسائش
وسیں خبر اسانوں کوئی باپ پیارے والی
ایسر تیری فرقت پاروں عاجز ہو یا وچارا
اسدن بھتیں تاج دن توڑی خوشی نہ ٹھس کائی
چھوڑ و تا اس آون جاون لوکاں دے گھر باروں
صبر جمیلوں رب سچے نون کنیدا حمد ثنا میں
جبرائیل کیا ہن نیڑے وقت یلن و آیا

جاں کجہ عرصہ یوسف تائش اندر قید و باناں
دل غمناک نانا یوسف بیٹھا وچہ حیرانی
یوسف ویکہ تعجب ہو یا جبرائیل و حی نون
کون کوئی تون کرنا نوالہ ایس ٹکانے آیا
محرم باہجوں اس جاگہ وچہ ہو نہ آؤندہ کوئی
کہیا فرشتے نام اساڈا جبرائیل سدیندا
ہن میں پاس تاڈے آیلے خوشخبر حضوروں
رب فرمایا اے محبوبا فکر نہ دل وچہ دہرناں
روہیں جہانیں ہر سختی بھتیں تینوں اسان بچانا
پاک کیتنا میں تیرے تائش ہر اک عیب گناہوں
رو کر عرض سنائی یوسف اے محبوب یگانے
نال اسیراں جاں اساڈی محرم حال نہ کوئی
کیونکر نال نہر گان لوکاں مینوں رب رلایا
نال رضاء دے راضی ہو یوں امر مقدر پاروں
شکر شکر الایا یوسف رب نون حمد ثنا میں
اسختیں بعد فرشتے آگے یوسف ہو یا سوالی
کہیا فرشتے صحیح سلامت تیرا باپ پیارا
جس دن و اتوں اُسے کو یوں آیا گھت جدائی
رورونین نابینے ہوئے درو تیرے دے پاروں
جہرے وچہ گذران ہمیشہ بیٹھا رہے اٹھا ہیں
سکر یوسف آگے نالوں درو زیادہ پایا

کچھ بنیاب نہ ہوا ہے یوسف قیدوں ہوگ رہائی
 خلق تیریدیاں تیرہاں پو اندر ٹک بتامی
 پتی جو تینوں بردہ آکھن بن دے آپ وڈیرے
 گل ٹک کان وچہ شاہی تیری رب مشہور کرسی
 سن خوشخبری حضرت یوسف بولیا حمد ربانا
 اوراک جاندی وار فرشتے تحفہ نظر ٹکایا
 بھیجی ایہ سوغات خدانے جبرائیل تبارکے
 کھولیا منہ محبوب الہی یوسف پاک نبی نے
 جدا وہ موتی نکلیا یوسف علم تمامی آئے
 جدا جدا جویں اس زمانے کتنے علم کتابی
 اینویں علم رسولان والے جدا جدا کیتے
 جویں کہ حضرت نوح نون بلیا علم شریعت والا
 ہر مسئلے بھتیں واقف ہو یا موجب حکم آہلی
 علم منا جاتی رب بخشیا حضرت موسیٰ تائیں
 نال خدا دے حضرت موسیٰ چھ لکھ بات الائی
 ابراہیم خلیل اللہ نون حجت علم سکھایا
 اینویں حکمت علم خدانے بخش کیتا لغتانے
 منطق طیر طیورال والا علم سلیمان پایا
 سب چیز اندی بولی اسنوں خالق پاک جنائی
 باطن علم قیاسوں باہر خضر پیغمبر والا
 ظاہر و پوچہ اینویں جانے کرین لگا بیروانی
 چونکہ حضور اذکر او نہاندا آکھ ستاروں تینوں

عزت شان مراتب تیرے تکسی کل لو کافی
 کل سردار مصر دے ہونن تیرے پیش سلامی
 اکدن یوسف ادا وڈیرے برزے بسن تیرے
 خود بیان مصر والی تیرے قدم چھسی
 واہ سبحان اللہ رب خالق جن ایہہ کرم کمانا
 موتی ساریاں علما والا جو سرکاروں لبایا
 علم تمامی حاصل ہوون جے ایہہ کھا ہدا جائے
 پڑھ بسم اللہ موتی اس وچہ پایا نرت و حنی
 پورے نو سم علم خدانے حکمت نال جنائے
 عربی فارسی آریو بھی انگریزی تے پنجابی
 ہر نون بلیا علم علیحدہ جو پیغمبر بیتے
 ظاہر باطن شرح تمامی بخشی حق لغاتے
 نشیٹے وانگ تمام شریعت یا دانیانوں آہی
 تائیں لقب کلیم اللہ و بخش کیتا رب سائیں
 کسے سوال نبی دے اندر کدی نہ غلطی آہی
 اسدے نال سبائے اندر کوئی نہ غالب آیا
 اسدی دانشمندی آگے دانے ہون دیوانے
 ہر اک جانور اندر اپنے معلم حال کرایا
 جن جنیاور ہر شے رب نے تالعبدار بنائی
 اسدے کم جہانوں و کھرے سنوں حقیقت حال
 وچہ اصلدے باطن پاروں ہوندی سی بھلیائی
 جویں بیان قرآن تشریحیوں معلم ہو یا مینوں

ذکر اوقات حضرت خضر و حضرت موسیٰ علی نبینا و علیہ السلام

اک دن حضرت موسیٰ صاحب سبسی و غطساندا

خلقت بہت اکٹھی آہی ذکر مفسر لباندا

سرتے ابر سفید نورانی تان کھلو تا سایا
 کہن لگان میرے ورگا کون فضیلت والا
 چالی اوٹھ تو ریت اٹھاؤن اتنی آہی بھاری
 نالے باہجہ ویلے کردار بوسے نال کلاماں
 پہنچ گئی اوہ گل موسیٰ ذی وجہ خراب خدا تھی
 ایہہ گل بہرگز آکھ نہ مولے ہو یا حکم خدا دا
 جا کر ویکھ خضر دے تائیں امر کتیار بکسائیں
 کیتی عرض کلیم اللہ نے وجہ دربار ربانے
 مجمع البھریں کہیاری نام جو اک دریا دا
 سن کر حکم روانہ ہو یا موسیٰ علیہ السلام
 جھلی بھی اک کھاؤن موسیٰ نے بھنوائی
 چلبے چلبے پوتے وونویں اس دریا کنارے
 وضو کرویاں پانی قطرہ پنہیا جھلی تائیں
 موسیٰ نوں ایہہ جہنہ کوئی حالت جھلی والی
 تا پھر یوسف علیہ السلام تائیں ساری بات سنائی
 واپس آکر ویکھیا جس دم جھلی اوہا تہناندی
 جھلی پکرن کارن موسیٰ جھال ندی وجہ باری
 کیا دیکھے اک گنبد سوہنا پانی اوپر کھلویا
 اس گنبد وجہ خضر پیارا کھلا بتا نہ گزارے
 کہیا سلام کلیم اللہ نے اس وعلیک الایا
 سیا حال کلیم اللہ نے جیوں کر بات وانی
 چنچ بھر پانی پینا اس نے قطرہ اک دریا دا
 اسے مولے نوں اپنے تائیں عالم وڈا پچھانے
 ظاہر باطن علم تمامی جو کل خلقت پایا
 سارا علم خداوند اگے اتنا قدر نہ تھیوے
 کل دنیا نوں حاصل ہو یا قننا علم خداؤں

ویکھ فضیلت موسیٰ تائیں فخر دے وجہ آیا
 سبھتیں بہتر علم اسانوں بخشیا حق تعالیٰ
 حضرت موسیٰ نوک زبانیں یادنا وے ساری
 تائیں اس دن ایہ گل آکھی مجلس وجہ عواماں
 اوسے ویلے نغیرت پاروں جھڑک حضور سی آئی
 بندے میرے تیر نیالوں رکھدے علم زیادہ
 کیا کیا علم فضیلت خوبی میں بخشی اس تائیں
 یا خالق اوہ خضر پیارا رہندہ اکت ڈکانے
 اس دریا تے بلسی تینوں اوہ محبوب اساڈا
 نالے حضرت یوسف تائیں نال کینا سہرا ہی
 جھلی دے وجہ پاکر حضرت یوسف نوں پکڑائی
 وقت نماز ہو یا تا دوڑیاں وضو بلجھے ستوارے
 زندہ ہو کر کھنیا وچوں نکل وڑی دریا میں
 اوتھوں چل کر گئے اگے جھلی نبی سہمائی
 سکر پھر کلیم اللہ نے واگ پچھاں پر تائی
 زندہ ہو کر وجہ دریا دے اٹھ اٹھ تاریاں لاندی
 عجب تماشا ظاہر ہو یا قدرت خالق باری
 جنتوں کھول وکھایا رب نے عجب نظار ہو یا
 جدوں نمازوں فارغ ہوئے حضرت خضر پیکے
 نال محبت پچھا حال اپنے پاس بٹھایا
 اپن چیت اک پنکھی آیا قدرت نال ربانی
 موسیٰ نوں زماون رگا خضر حبیب خدا دا
 ایہہ علم الہی اگے قطرہ اک نہ جانے
 اول تھیں تا آخر توڑی جو سب نوں ہتھ آیا
 قننا قدر سمندر وچوں پنکھی چنچ بھر پیوے
 اینویں بے جیوں قطرہ پنکھی لے چلیا دریاؤں

بھانویں تینوں میرے نالوں ہوسی علم چنگیر
اک علم رب مینوں و تیا اک و تار رب تینوں
خضر کیا جو رب نے سانوں باطن علم سکھا یا
کیا کلیم ہے اللہ چاہیا کرساں صبر و لیری
خضر کیا توں کوہیں نہ پھیں جو گل خضر نہ تینوں
کر اقرار چلے پھر دونوں اوہ مقبول غفاری
بیٹھ رہے جو کشتی اندر خضر بھارت پائی
دیکھ کلیم خضر نوں کہیا ایہہ کی کم کیتوئی
خضر کیا میں آکھیا اگے تدم نہیں صبر کسا یا
اوہ توں چل اگیرے ہوئے لڑکا اک و سیا یا
پھر موسیٰ نے صبر نہ کیتا کہیوں خضر دے تائیں
خضر کہیا توں صبر نہ کر میں میں جو آکھیا تینوں
کر اقرار چلے پھر دونوں پنڈا گوں اک آیا
ڈٹھی پھر اک کندھ پرانی کرنے والی بھائی
پھر موسیٰ نوں چپ نہ آئی قول اقرار و سارے
جے اسدی سزوری لیندے لے کھاندے شے کائی
کتی واری آکھیا تینوں صبر نہیں تدم کرنا
سن میں تینوں سب باتاں دی اصلی بات بتاواں
کتے لوک غریب و چارے کشتی اوہ چلانڈے
شاہ آنا اک مگر اہنا ندے لڈا پھرے ہمانے
اس کارن میں چاہیا اسنوں بچ لگائی جاوے
دو جاوہ جو لڈا کا راہ و چہ کیتا قتل رزالہ
میں خوف پیا اوہ لڈا کمرت کافر ہو جاوے
جے کر وڈا ہوندا بیشک راہ کفر و پھڑوا
اس کارن میں نیک ارادوں قتل کیتا استائیں
اسدے بدے رب اہنا نوں ایسی لڈا کی دیسی

ایہہ علم خداوے اگے کیا تیرا کیا میرا
کیا کلیم اللہ نے اپنا علم سکھاؤ مینوں
تین تھیں صبر نہ کیتا جاسی جداوہ اسان و کسا یا
کسے امر و چہ کر میں تائیں بے فرمائی تیری
جے سکھنا تا آکھے باہجوں کر میں سوال نہ مینوں
جا کر اول کیتی روزاں کشتی دی اسواری
تختہ چمک علیحدہ کیتا کشتی پاڑ گوائی
ڈوبن لگوں پور تسمائی بات بھیبہ ہوئی
کیا کلیم معاف کھوے میں بھٹلا پھٹانا
اسنوں بھی پھر خضر نبی نے مارا یا سروں و بجا یا
ناحق ایہہ پاکیز لڈا کیتوئی مارا ازا میں
کیا کلیم جے پھر پچھاں تاں نال نہ رکھیں مینوں
لوکاں کوہوں کھانا سنگیا کسے نہ مول کھوایا
آپے خضر مرمت کر کے سدھی کر کھلو اہی
آگن لگا اجرت باہجوں لگ پیوں کس کارے
خضر کیا سن تیری میری لگی بون جدائی
باطن علم اساڈا تک کے مشکل ہو یا جرننا
اول کشتی بھی جس تھیں اسدا حال سناواں
اس کشتی دی محنت و چوں کتنے عاجز کھاندے
جسدی کشتی ثابت دیکھے لیندا کھس دھنگانے
بھل کر کے شاہ نہ کھسے کم اوہنا ندے آوے
ماپو اس دا چنگا آنا نیک طریقے والا
ماپو نوں بھی بوڑے کفر وں لیک گھرانے لاوے
ماپو نوں بھی کافر کر کے نال جنم کھڑوا
بچن اس تھیں ماپے اسدے پاوان نیک جزا میں
جسدی نسل و چوں رب پیدا ستر نبی کر لسی

تربیحی ایہہ زیوار پرانی جو میں مفت بنائی
 سی ایہہ کندھہ یتیم دو مانی و بیابا ہٹھہ خزانہ
 فوت ہو یا اور بزرگی کچھے رہے یتیم و چالے
 جے کر اسیں نہ بختہ کرے کندھہ او نہاند تیاہیں
 حکم خدا یقین ثابت کیتی ہیں ایہہ کندھہ ویرانہ
 تینوں کی سرگرمی نہ آیا ویکھہ اساطیر یاں کاراں
 تہہ جاتا کوئی دنیا اندر نہیں برابر میرے
 جس گل واکوئی لاڈ کماشے اور پاک پوندہ بہرنا
 ورتن ہو نہ نصیحت باتاں آکھہ سنایاں یا را
 باطن علم اوسے نون آکھن جو میں آکھہ سنایا
 ظاہر باطن علم تمامی جو گل نبیاں پاسے
 اک اک علم تمام رسولان حد اہد ایتھہ آیا
 نو سو علم یوسف تائیں بخش کیتے رب سائیں
 سنو حقیقت عبد موقی یوسف نے منہ پایا
 سی اک علم او نہاند یوچوں علم جو خواباں والا

اسد سے مفت بناون اندر ایہہ حکمت رب پائی
 آتا باپ انہاند بزرگ نیکو کار بیگانہ
 کندھہ انہاندی ڈرگنے والی آہی اور پکندہ
 ڈرگدی کندھہ تمام او نہاندی جاندا مال انراہیں
 جہوں جو ان ہوون اور لڑکے کڈن آپ خزانہ
 باطن علم جو میں حاصل خبر نہیں سنایاں
 بندے بندے علما نولے اک یقین اک جنگیری
 ہر حالت وچہ رب یقین ڈرنا پھر غرور نہ کرنا
 موٹے یقین پھر غائب ہو یا حضرت خضر پیارا
 ایہو ہر خضر ہی نون رب نے علم سکھایا
 ختم رسولان نون رب عالم سارے علم قبائے
 کل نبیاں و اعلم اکھیا سرور عالم پایا
 اوہ ہی علم تمامی حاصل پاک محمد تائیں
 اسدی برکت نال فدائے نو سو علم بتایا
 جیونکر سورت یوسف اندر ویوے خبر تقائے

وَلْيَعْلَمَنَّ مِنَ تَأْوِيلِ الْأَحَادِيثِ مَا

رب فرماوے اسان سکھایاں پو مقنوں تعبیراں
 کرے وایت ہر ملک اندی نو سو بولی آئی
 جیونکر عربی تے یونانی عبرانی سریانی
 ملک ملک دی بولی کچھے آپ بولیندہ انالے
 جس بولی وچہ اسنوں کوئی خواب بیان کریندا
 تنے قیدان یوسف پایاں تنے کاری آباں
 اول قید کھوہے وچہ ہو یا صبروں تن دن جلے
 دو جی قید زینجا جدم اندر ٹوک بہا یا
 اوتھے رب وکھایا اسنوں پاک تجا نوری
 تربیحی قید اخیر ورجہ پایا نہی گرامی

جو کوئی خبر سارے اسنوں سچہ کرے تقریبیاں
 ہر بولی یقین واقف ہو یا یوسف ہی فدائی
 سندی سند ہی سند وستانی ایرانی افغانی
 جو میں سوال کرے کوئی اسنوں تو میں جواب دہالے
 اوسے بولی اندر اسنوں بول تعبیر و سیدرا
 ہر قیدوں رب منصب بخیر رحمت جھڑپاں لایاں
 اوتھے رب معراج کرایا و جی اتار یا نالے
 وصلوں طلب زینجا کیتی جھڑپو یوسف نس آیا
 بخیر تاج نبوت والا زیکر قرب حضور ہی
 بندہ یخانی و پوچہ رب نے بخشیا علم تمامی

عارف آکھن تھے قیدیاں مومن اوپر آون
 سوہنی صورت حسن عجیبہ اوتھے حاصل تھیو کے
 ورتی قید نیگہوارے اندر جدم مومن آوے
 تری قید جہوں پھر مومن آوے گور وچالے
 ہر مومن نول قبران اندر خبت رب وکھاوے
 جیوں یوسف نول قید وچالے وعدہ رب فرمایا
 سن خوشخبری یوسف تائیں آس فضل دی ہوئی
 خواب بیان نشاے ہر نول شفقت کرے اسیراں

اول شکم مائی دے اندر پہلی قید بناون
 اکھیں کن زبان تے بازو اس قیدوں سب ٹوہو کے
 سوہنی پرورش ہووے اسی اوروں پو کھیو کھاو
 جنت حوراں حاضر ہوون لین نصیباں والے
 اس قیدوں جہ فالغ ہوئیں ایہہ جاگتھے آوے
 تخت مصر وائیں کے کارن اسان تیار کرایا
 قید مصیبت والا اول وچہ رہیا خیال نہ کوئی
 آکھ نپیرا کیونکر یوسف وسیدا اسی تعبیراں

بیان کردن خواب پیش اندات ہر روز دنیاں بنا بر تفسیر

دَخَلَ مَعَهُ السِّجْنَ فَتَيَان ط

کرن روایت نوکر شاہ سے قید ہوئے بھائی
 اول دساں حال انہا ندا قید ہوئے جس پاروں
 دونویں اوہ درباری شاہی میں خاص حضور
 بھر بھر جام شرابوں شاہنوں ساتی روز پلاندا
 خان سالار کھاوے کھانا لے آپ پکا سے
 عارف رب سے کہن جہانندی قسمت مندی تھیو کے
 کھا کھا نعمت کر کر مویاں ایسے اٹھے ہوون
 جیوں کر خوان سالار پورا ندی شامت نیڑے آئی
 کرن روایت روم ملک واکا جو شاہنادرہ
 شاہ مصر دے مالک کارن نہ ہر آسنے پہنچائی
 کسے پہانے آن مصر وچہ ہویا اوہ مقامی
 اوڑک شاہ دے کھانے اندر ہر بار ورتی پائی

الکدن تہیجائے اندر خواب دو تان نول آئی
 پھیرا نہانندی قید ناسل برکت فضل غفاروں
 اک باورچی ووجا ساتی پھٹ دو ہانڈی پوری
 مست رہے وچ ایسے کہوے کدی خمار نہ جاندا
 اسدے مغزوں رنگ برنگے خوشبو کدی نہ آوے
 مغز خراب او نہاندا ہووے گنگی نا بھر لوکے
 جہانندی نعمت کھان آسے ویری آٹھ کھلوون
 شاہ نول رہے کھوان کارن نمکراھی چائی
 تخت مصر وائیں کارن رکھدا انت ارادہ
 بھیجا اک فریر سیانا دولت نال چوکائی
 خوان سالار تے ساتی آگے کینس نوکر تاجی
 کھانیدا جہ ویا ہویا روئی شاہ منگوائی

لے کر کھانا حاضر ہویا خوان سالار شتابی
 نالے جام شراب لیا یاساتی یار شتابی

سن بیٹھاسی شاہ اوہنا ندا اول حال تمامی
 نلے ساقی نال باورچی کیتی بے اتفاقی
 اج شراب نہ پیتا ہرگز جو اوہ کڈھ لیا یا
 شاید نوح شراب تیزی وچہرے کجھ کالا کالا
 سنکر حکم شتابی ساقی جام اپنا منہ لایا
 پھر اوہ ساقی شاہ وے لگے عرض سوال سناوے
 ہو یا حکم باورچی تائیں کھاتوں اپنا کھانا
 ایسے طور قیامت دہے دن پیش خداوند سائیں
 حکم کرے رب ہر کوئی اپنے دفتر کھول سناوے
 سناو حقیقت جد باورچی کھانے کھتیں لرزایا
 آپے پھر کسیدن ہوسی تحقیقات تاڈی
 کرن روایت جداوہ دونوں بندی خانے آئے
 خبر ہوئی تے یوسفؑ اگے خواباں دوراں سنا یاں

اج ضرور انہاں عقین کوئی کرسی تک حرامی
 الناشاہ نون آکھن لگا زہر ملائی ساقی
 تاں پھر شاہ ازمایش کارن ساقی نون فرمایا
 کر کے نوش و کھال اسانوں اپنا خمر پیالہ
 پی گیا ساقی اویسویلے ذرہ نہ مول و دہایا
 حکم کرو باورچی بھی ہن کھانا اپنا کھاوے
 مگر کھن خونوں کین لگا ہو بے تاب نما نا
 دفتر عملاں ملن جسد ہر اک بندے تائیں
 نیکو کار سنا سن جلدی خوف گناہیاں آوے
 دو مانوں ہتھ کڑیاں لگیاں قید اندر پہنچایا
 ویکھیا جاسی جو فراسی حکم عدالت ساڈی
 تیجے روز دو مانوں راتیں سلنے رب و کھانے
 جیونکر سورت یوسفؑ اندر خبراں رب فرمایاں

قَالَ أَحَدُ كَمَدَانِي أَرَانِي أَعَصْرًا خَمْرًا ط وَقَالَ الْأَخْرَجِيُّ أَحْمَلُ فَوْقَ رَأْسِي خَبْرًا مَّا كُلُّ
 الطَّيْرِ مِنْهُ يَنْتَابِتًا وَيُلِيهِ ط رَأْفًا فَرَأَيْتَ مِنْ الْمُحْسِنِينَ ط

پہلے آکھیا میں یا یوسفؑ راتیں خوابے تائیں
 ووجے آکھیا میں ڈٹھا جو روٹیاں سر تے چایاں
 دس سانوں تعبیر انہاں دی دوراں عرض ساقی
 پہلی خواب سنائی ساقی خمر پخوڑن والی
 شاہ دی خدمت حاضر جام شراب انگوروں
 دوجی خواب باورچی ڈٹھی روٹیاں سر تے دہریاں
 سنکر خواباں سوچیاں دلوجہ یوسفؑ نبی الہی
 اول میں توحید الہی بول انہاں سمجھاواں
 نال کسیدے جس بندے دا ہووے کم ضروری
 جدوں منافق نیک بندے دی مجلس وچہر چسپان
 بیشک اپنے مطلب کچھ ہر کوئی قابو آوے

ڈٹھا میں جو خمر پخوڑاں شاہ نون کھلا پلا میں
 جھاٹاں مار پکھیر و کھا دن ایہہ و خواباں آیاں
 جا میں نون احسان کتہہ کرسکتے بعلیانی
 سفنے وچہ شراب پخوڑیا پکڑا انگوروں ڈالی
 کیتا اس منظور تے پیتا بخشیا قرب حضوروں
 جھاٹاں مار پکھیر واں سبھے نغمہ نغمہ کریاں
 دینوں ایہہ ناواقف و دونوں ڈبے وچہ گمراہی
 دین ایمانوں واقف ہوں پھر تعبیر بتاواں
 جیوں اوہ اوکھے مطلب کارن سہ کروا منظوری
 مطلب کارن پڑھن نمازاں پھاتے چوڑاں کھاون
 بن مطلب کوئی بنے نہ واقف ہر گل عرض سناوے

دشمنوں کے کم پوسے تلو اوہ بھی دوست ٹھیندا
لگا کر نصیحت حضرت یعقوب نبی دا چایا

یوسف بہر صاحبین پیارا کوین نہ بول نبی دا
آکھ پذیرا کیونکر یوسف وعظ کلام سنایا

وعظ فرمودن حضرت یوسف علیہ السلام در بند خانہ

اول تنہاں تسلی کارن کہندا نبی سچا واں
یعنی میرے وعظ کرن بھتیں سونا نہیں او اسی
بعضے آکھن کھلنے دا جو لفظ نبی فرمایا
یعنی ایسا علم خدا نے کتنا بخش اسانوں
جو ایسا کھانا آج تسانوں آوے گا سرکاروں
سن کر قیدیاں حضرت اگے عرض سوال سنایا
حضرت کہیا رب اپنے دی مینوں بخشش ہوئی
نہیب تنہاں پسند نہ مینوں جو توجید نہ جانے
تا پھر قیدیاں کھچناں کیتا کپڑا نہیب تیرا
پھر کھپونے کون کوئی ہے وادابا پتا ڈا
وادا بندر گوارا ساڈا ہے اسحق سو مارا
ایسے ہو کر پھر کیوں اسیں شرک نفاق کمائے
ہے ایہہ رب و افضل اسانوں لایوس سد ہے اسیں
جیکر بندے قدر کرندے بت نہ مول پوجندے
ایہہ گل شکر جاتا دل وچہ ساریاں بندہ یواناں
کہن لگے سن و سوسانوں کیونکر اسیں کراہاں
حضرت کہیا سو چوڑل وچہ کپڑا وین چنگیرا
جدا جو اپنے تان کتنے رب ٹھہرائے
کیا اوہ چیز جہانندی ہر دم پوجا رہو گماندے
رہدی طرفوں مول انہانندی نہ ثبوت نہ کوئی
پوجا کر و نہ ہو کر سیدی با بچوں وات الہی

کھاناں آون نالوں اگے میں تعبیر بتاواں
اول بھتا آون بھتیں تعبیر سنائی جاسی
وچہ تعبیر مفسر اسدا مطلب ہو رہیا یا
کھانا آون نالوں اگے میں دس سکاں تسانوں
ایسی طاقت ملی اسانوں مولا دے درباروں
ایہہ کم جادو سازاں والا تینوں کس سکھایا
غیر خدا ہی نال ساڈا نہیں تعلق کوئی
رب رسول قیامت اوپر جو ایمان نہ آئے
حضرت آکھیا جس نہیب پر یا پئے وادامیرا
حضرت کہیا خلیل پیغمبر جد مبارک ساڈا
باپ میرا یعقوب پیغمبر رب و اخاص پیارا
لائق نہیں جو نال خدا دے ہو رہا شریک بنائے
ایسے اکثر لوگ ناشکرے قدر پھچان دے ناہیں
سچا دین اسدا یو الا سب قبول کرندے
شکلوں فائق عقول لائق ہے ایہہ نبی رباناں
دین اپنے تے ثابت ہے یا اوہ چھوڑ دیواں
ہتے رب تساڈے چنگے یا اک غالب میرا
کیا اوہ نفع پہچا وین جہڑے سچیں آپ نبائے
تساں تساڈیاں وڈ کیاں نیویں رکھے نام نہاندا
اسنوں پوجو ہتے جدی سدا حکومت ہوئی
اوہ اک عبادت لائق جدی سچی شاہی

پکا دین تے سچا ایہاں جو میں کہیا پیا رے
 جد یوسف ایہہ بندی خانے و عظیمیان سنایا
 بنے مرید تمام نبی وے اثر نصیحت کیتا
 اورا باور چھی رہیا منافق دیوں نہ کفر و نجایا
 جیوں کر بعضے مومن آجکل کلمہ کہن زبانی
 اہل ایمانوں کو ثر خبت ہے تعبیر رسولیؐ
 جد اعدا تعبیر دو مانندی دس گیا نبی خدائی

ایسر اکثر لوک نہ جانن جو قسمت دے مارے
 جو کوئی قیدی حاضر آہا سب ایمان لیا یا
 ساقی بھی جن مسلم ہو یا جام بدایت پیتا
 ظاہر مطلب کارن اس بھی کلمہ آکھ سنایا
 رتیاں ر سماں چھوٹن ناہیں و کوچہ بے ایمانی
 مشرک کارن کھلی تکنیدی و وزخ والی سولی
 جیونکر یوسف او نہاں دو ہانوں کھول تعبیر سائی

بیانِ تعبیرِ خوابِ آن ہر دو اسیران

سدا یوسف او نہاں دو ہانوں اپنے پاس بلائے
 حضرت کہیا سنو امیر و خواب اپنی دے حالے
 یعنی جس نے سنئے اندر شاہ یوں خمر پیلا یا
 شاہ اپنے نوں بھر بھر و پوسے جام شراب صراحیوں
 دو جے نوں شاہ پھا سنی و سی سولی او پر چڑھاون
 سنی باور چھی ایہہ گل حیدم رور و مارے ڈٹا ہیں
 نبی کہیا ہن بکرن لگیاں کجہ نہیں بن و اتیرا
 پھر حضرت اس ساقی لگے اپنی بات سنائی
 یوسف کہیا جس دم تینوں رب و سی جھٹکا کے
 کتنے سال اسا ڈیکارن گذرے قید چالے
 ساقی آکھیا بٹیک حضرت کو شش خوب کریاں
 جاں اک روز گذرشتہ ہو یا شاہ فرمان سنایا
 پکڑے سپاہیاں حاضر کیتے پیش عدالت آندے
 پھالسی حکم باور چھی تاپیں پکڑ و تونے سولی
 کرن روایت حیدم ساقی عزت عظمت پائی
 کتنے برسوں حضرت یوسف رہیا بندہ نجائے
 جیکر اسدن ساقی پاسوں یوسف مدونہ چاہندا

ساقی تے باور چھی دو نوں حاضر خدمت آئے
 اک تہاں بھتیں خمر پیالے شاہ نوں و نجہ پیالے
 پر سوں اسنوں ملے خلاصی پاسی عالی پایا
 عزت ملی ساقی تاپیں رب کٹھنی پھاہیاں
 سر اسیدہ مغز تامل کٹ کٹ پنکھی کھاون
 آکھے قسم خدا دی میں کوئی سفنہ و یکھیا ناہیں
 ہو گیا حکم تہاں جس کارن فتویٰ پھچیا میرا
 جس تے ظن خلاصی و الا قیدوں سوگ رمانی
 سانوں بھی چھڈوانے کارن عرض کریں سرکارے
 کریں سفارش منکے سانوں قیدوں شاہ نکالے
 سر چٹھیاں پر حکم تہاں ڈاڈا ہٹا یا ور کھیاں
 پیش کروہ اوہ قیدی دو نوں جنہاں نہ ہر ملایا
 جیوں یوسف نہایا ہسی ورتی نال دو مانڈے
 جام صراحی دیکر بخشی ساقی نوں مقبولی
 یاد نہ رہیوس گل یوسف تہاں شیطوں دیوں بھلائی
 غیر خدا بھتیں حاجت منگی رکھیا قید خدانے
 حلیدی رب خلاصی دیندا اتنا قید نہ رہندا

ست برسوں تک ساقی تائیں یوسف یاوند رہیا
 دنیا و چہ جہان نہ تیا میں بلن بلند ٹکانے
 واہ سبحان اللہ رب خالق ہر نون روزی و نیدا
 پتھر و چہ کیرا آکھن عاجز بہت نما ناں
 اک دن جبرائیل فرشتہ پاس یوسف سے آیا
 اے یوسف تا بودوں تینوں وس کھاں کس او پایا
 کوہن لگے حد بھائی تینوں اسدن کس چھڑا یا
 پاس عزیز و کا یوں جدم کس نے قدر ووصا یا
 ناں زینجا کس نے تین بھتیں بھرانہ مول کرا یا
 یوسف آکھیا ایہ سب میں نے رہنے کرم کما یا
 جبرائیل کہا جدم بہ کم کیتا خالق بسا میں
 فانی حاکم پیش سفارش لاکھاں بھجی جاف سے
 پھر جبرائیل کہا اے یوسف کھاں نظر سٹھا ناں
 طرف زمین دی تکیا یوسف کیتی نظر سٹھیرے
 کیا ویکھے اک پتھر سوہنا رنگ سفید آجا نا
 مار یا پر جبرائیل پتھروں امر خدا جا روں
 کیا اک کیرا سرخ عجائب پتھروں نکل کھلو یا
 وچہ تسبیحاں شاغل منہ بھتیں بولے حمد خدا فی
 ہر دم سنے پکاراں میریاں جگہ پچھانے میری
 جاہ ایہ قدرت ڈھٹی یوسف جبرائیل تبا سے
 پتھر وچہ بھی اسد تیا میں روزی نت پوچا ندا
 ابراہیم جو داو اتیرا جہوں چخہ وچہ ورتیا
 باغ بہشت بنا یا رب نے اس آتش و تیا میں
 اسد پوتا ہو کر پھر تدمہ خیروں بدو چاہی
 شکر جھڑک الہی یوسف زنا ڈھائی ڈھائی
 چھم چھم رووے سجده اندر کر ڈاگر یہ لڑی

عارف آکھن مغرور اندی عاوت ہوندی ایہا
 یاوند رہندے اونہا تیا میں جو مسکین نمائے
 کل مسکیناں تے محتاجاں ہر نون یاوند رکھتیدا
 ہر دم یاوند رکھے رب اسنوں شامل فضل رہا تاں
 بعد سلام خدا دی طرفوں ایہہ پیغام سنایا
 کس نے پال وڈیرا کیتا روغن حسن چڑھا یا
 امن سلامت کھوہ و پوچوں باہر کون لب یا
 گھر اسد یوچہ تیرے تائیں کس عزیز بنا یا
 کس نے نقل تر وڑے یوسف جہاتوں باہر آیا
 او سے بد و کیتی ہر جانی او سے پیا بچا یا
 قید چھڑا دن کارن پھر کویں آکھیا ساقی تائیں
 جہنک رہدا حکم نہ ہووے کیرا پتھر انبہ چھڑا او سے
 قدرت رب وی تیرے تائیں آوے وچہ نکالناں
 پھٹ گئے ستے طبق زمین سے ننگہ گئی نظر اگیے
 ست زبیاں بھتیں بیٹھ وکھا یا قدرت ناں تعالیٰ
 قدرت بھتیں اوہ پتھر سارا پاٹ گیا وچکاروں
 پتھر سبز و زینہ اپنا منہ وچہ پایا ہو یا
 واہ سبحان اللہ جو میں بھتیں نظر رکھے اس جانی
 پتھر وچہ بھی روزی مینوں ویندا چنگ چنگیری
 ویکھے یوسف ایہہ کیرا عاجز رب نہ مول بھلا سے
 بند بخالے اندر تینوں کیوں کر رب بھلا ندا
 اوں نہ بد دلی کسیری خائف سے در جھڑیا
 امن سلامت واد اتیرا رکھیا خالق سائیں
 ترم نہ کیتی ساڈی طرفوں دتی جھڑک الہی
 میں بھلاتوں بخش خدا یا سور کونی در ناہیں
 ودم ایہو آوازہ آوے یا باری یا باری

حکم ہو یا جیوں بندیکو لوں ہے تدرہ حاجت تنگی
 سنگدائیں جو استغین کچھے سخت مصیبت پاویں
 رو روز فضل تنگے پیغمبر عجز نیازاں کر وا
 بیشک جو فرماویں یارب برحق کہنا تیسرا
 تدرہ بن مددگار نہ کوئی توں حافظ ہر جا میں
 بیوں لوڑ رضا تیریدی ہو نہ حاجت کاٹی
 جیکر تیرا فضل خدا یا بنے نہ میرا سنگی
 جیسا آمدن حضرت یوسفؑ رو رو ہو یا نما نا
 نہ چلاوے تے پھٹاوے ایسی حالت بینی
 خیال کرو جدوڑا گل مٹیں نبی ڈرائے جاوے
 رب بن مشکل کھولن والا جسے کوئی ہو نہ بنا کے
 کرن روایت نقرہ کاروں نو کر مضر لیاندا
 او سے روز خلاصی یوفدی پاندا انہی رائی
 پنج برسوں اس گل مٹیں پہلے یوسفؑ قید لنگہائی
 باریں برسیں حضرت یوسفؑ ورنج خلاصی پائی

ساری عمر لائق تینوں قید مصیبت تنگی
 مردیاں نیک تمام حیاتی اندر قید لنگہاویں
 قضاوں بخش خلاصی یارب عدل کنوں دل ڈرو
 پرین فضل تیریدیاں آساں کر رحمت وا پھرا
 جس جاگہ نوراضی ہو ویں رکھ اسادے تائیں
 جینوں قید میری راضی لوڑ نہ کجہ روائی
 شربساں اسدے نالوں قید اسانوں چنگی
 ایسا عاجز ہو یا نہ جسدن کھوٹے مل وکاناں
 مائے رہا میں ساقی اگے کیوں اتنی گل کیتی
 کیا کجہ حال او نہاندا اجہڑے زدم شرک کماون
 رب فرماوے تو بہ یا بھوں کدی نہ نخت یا جا کے
 اتنی گل جسے ساتھی تائیں یوسفؑ نہ فرماندا
 ذرہ گل مٹیں غیرت کر کے رب نے قید ووائی
 ست برسوں پھر اس مٹیں کچھے قید نبی نوں آئی
 مندی حالیں دوست کو لوں بھل معاف کرائی

معجزہ حضرت یوسف علیہ السلام در بندگی خانہ

جتنی مدت حضرت یوسفؑ رہیا بندگی خانے
 ہر دم الفت شفقت رکھے و عطف بیان نشاے
 کرن روایت جسدن قیدی مسلم ہو گئے سارے
 سنوں عزیز و بندہ لوں جنہاں ایمان لیاندا
 تہاں اسادہ امر قبولیا پاکڑی تابعداری
 جنوں طلب گھراندی ہو و کر و سوال اسانوں
 ویسا نولے و پس جاوے مانن مانن عیش بہاراں
 دو سو قیدی حاضر ہو کے خدمت عرض گزاری

نال اسیراں کدی نہ زحفا کیتی نبی یگاے
 خاص عبادت رہدی دسے شرکوں دور ہٹاے
 نال پیارا و نہاندا تیا میں کہے نبی پیارے
 ہن تہاں منی و عدت رہدی وھوتا کفر و لاندہ
 کراں دعائے کالک پیش خداوند باری
 بخشے رب نجات اسانوں جاؤ سب گھرانوں
 خوشیا نوالے خوشیں جگے بلن خوشیاں یاراں
 اہل عیال خوشیاں کارن تاہنگ جنہا نوں

وہ سو قیدی حاضر ہو کے خدمت عرض گذاری
یا حضرت جے راضی ہوویں کر احسان غریباں
سن کر عرض تنہا ندی حضرت سر سجدیوچہ پایا
پئی دعا قبول یوسفدی ایسی قدرت ہوئی
پیروں پٹیریاں باہر آیاں ہتھیاں ہتھیاں ہتھیاں
صورت شکل اونہا ندی ساری خالق پاک و ثانی
نہ کسے ہو پچھانے ہرگز حاکم یا سر کر دے
گھر پوتے تان گھر دیاں لوکاں کسے نہ مول پچھاتا
باقی چار سیاں سن قیدی رہ گئے بندی خانے
تسیں بھی جے کر جانا چامو کراں دعا سر کارے
کہن لگے جے تسیں نہ جاہو اسیں نہ ہرگز جاواں
بھٹ پٹے سب خوش قبیلے بھٹ گھر بار اسٹوے
ہتھیاں سنگل پیریں سنگل طوق گلاں وچہ ڈھیون
جنگل وچہ محبوب پیارے جے کر کرن گزارے
دوست پاروں دھریا تے قیدیاں بندی خانہ
محبوبانندی تابعداری عاشق فرض پچھانے

اہل عیالان خوشیاں کارن تاہنگ جنہا نمون بھاری
سولا کولوں قید چھڑاوں مشکل نہیں جیساں
بخش نجات انہا ندی تیاہیں بخشہا رخسار
ٹٹ پٹے سب زنجیر انہا ندے ثابت رہیا نہ کوئی
لگ پئی چابی قدرت والی لہہ دہرتی پر جریاں
آپس وچہ بھی اک دو جیدی کسے پہچان نہ آئی
ٹکل گئے سب یوسف تائیں ادب سلاماں کر دے
جدوں حوالہ ڈکر کیتونے تا سبحناں نوں جاتا
پچھیا پھیر تنہا ندے تائیں یوسف نبی یگانے
وانگ انہا ندے جاہو گھر انوں ملن تسناں چھٹکارے
قدمانوچہ ہوواں قربانی تن من گھول گھماواں
قیدی ہو کر رہناں سانوں بہتر پاس تساڈے
یار پھلانڈے معلم تعینون جے کر یار و سیون
لکھ دستی ہتھیاں عاشق تائیں لگدے جھاڑ پیارے
جلدیاں ویکھ شمع دیتاہیں نال جلے پروانہ
یار پچھے تکلیف ہو آوے حج برابر جانے

ذکر خواجہ اولیاء قرنی رحمت اللہ علیہ

وند مبارک پاک نبی دے جدوں شہادت پائی
یار نبی دے ملن آئے اک دن اسدے تائیں
سوہنی صورت وقت جوانی منہ وچہ دند نہ کوئی
ہو متعجب پچھن لگے دوست ربارے تائیں
رو کر اکوں اکھن لگا اوہ عاشق مروانہ
سن کر صبر نہ آیا سانوں لاہو درد لگایا
اس اک وند نبی دی خاطر سارے وند پٹائے

پہنچی خبر اوریں ہوراں نوں ستر پہ کل پٹائی
آن ڈھونڈنے دوست ربارے کیتے وند ازائیں
ویکھ اصحاباں یاراں تائیں دل وچہ حیرت ہوئی
کیوں نہیں وند ت ساڈا کوئی سانوں حال سناہیں
جسدن ہو یا پاک نبیدا وند شہید یگانہ
خبر نہیں اوہ کیہڑا موتی لڑیوں باہر آیا
جے ہیں اکو وند پٹاواں ہور نہ پٹیا جائے

بے خبری و چہ وند اسٹرا جے کرنے پٹیندا
سنکریات اولیس وی یار اصحاب پیارے
اسیں بھی تالعدار کہاے نام اصحاب جنہاندا
ساڈے وند سلامت سالے اک بھی نہیں ونجایا
قطرہ عشق محبت والا رب جنہاں وچہ پایا
سارے جگتھیں اصحابانوں بہنا پیارہ نبی وا
اپنی طرفوں قیدی سارے یوسف او پروکانے
ایسے خاطر وند اپنے میں سارے پٹ نکالے

عشقوں تا بعداری والا حق نہ پورا ٹھیندا
چم چم نیر چلاون لگے رور و وہن و چارے
اکھیں وکھیا پاک نبی وا وند مبارک جاندا
وہن ایہہ عاشق سکریس نے تخم وند اصحابا
جگوں وکھر ادب تنہانوں خالق پاک سکھایا
پھر بھی ویکھے تعجب ہوئے عشق اولیس ولیدیا
وانگ نہ لینی جب یوسفدی کون انہاں بن جانے
اصلی وند جوٹنے والا پٹیا جاسی نالے

پشیمان شدن ز نجات کرد و خود قید آن دانت

عدوں ز نجات لبر سوینا یوسف قید کرایا
ہتھیں پھر سہیڑیا آپے رور و بیٹھ اکھی
جس گل کارن یار پیارا قید اندر پہنچایا
لگے کچھ کچھ دید سنجیدی ویکھے دل پر چارے
رور و وہن کرن فریادوں ساتھ ظلم کینوئی
آپ بڑنی توں بھر غماندے سانوں زانل ڈوبایا
ساڈا رنج و نجا یونی نلے آپ رہیوں توں خالی
غیر اندے کچھ آکھے لگیوں آپ نہ سرت سمہالی
کس ہتھیاری قید کردی تینوں مت سکھالی
ہو غمناک ز نجات و وے نہ کچھ آوے جاوے
رور و چہ کئے عزیزے تایش جے نہ قید کراندی
پرہن و س نہ لگد کوئی نہ کوئی لگد اچارہ
جے ہن کہلاں عزیزہ تیاہیں اٹا و ٹھمن ٹھیندا
کیٹری بہناں کتھے جاووں تھان نہ جھلے کوئی
کشتوں ووس دیاں تے آکھے آپے کارن کیتے

پاٹی ججات فراق سجدے رور و حال ونجایا
ویکھ ٹکانے کرے جھولنے کھاوے سنج وویلی
اوہ بھی بات نہ حاصل ہوئی اٹا بھر ستایا
اسنوں بھی ہن لوہ لوہ کر دی سوکھا ہتھ نہ آوے
بہتی حرص لگاگے سانوں تھوڑیوں بھی رکھوئی
وس ز نجات اس وچوں کی تینوں ہتھ آیا
کون آہی اوہ تنٹری تینوں مت سکھا و توالی
فسالہ کردی نہ جن وی تینوں امٹری جاوون والی
رور و پھرے ہمیشہ چہیڑی اسلا رور و اون والی
وس نہ لگے دست تایش قیدوں کڈھ لیاوے
اپنی ہتھیں یار پیارا کھر وچہ آن بھٹاندی
رور و میں طرفیں میں تہتی واکسے گلوں چھٹکارا
نا آکھاں ناں دلبر سوینا اکھیں نہیں دیندا
آپ کینا کھر ساڈا تاشا عقولوں موند ہی ہوئی
اپنی ہتھیں میں تنٹری نے زہر پیالے پیتے

بھر بھرنی لہو سے پلٹے جتول کرے نظار
چم چم لاوے سینے اوپر یوسف زیاں پوشا کا
کدی پوشا کا سینے رکھے کدی اکھیں پر زہری
کدی انہا نون اندر رکھے باہر کدی نکالے
کر کے پیچھے واروغے نون ت نویاں تاکیداں
نرم گلے سندرتیکھے ہنرتسم وچھایاں
اپنی منھیں یوسف کارن کھانا روز پکاوے
پورا جوہر اک نعمت یوسف رکھدا نون جہاندی
جداو گولی کھانا دیکر گھر نون واپس آوے
نال محبت کھاوس کھانا جو کہہ بخش پائی
دس کھاں سرد اندیخانے کیونکر وقت گذردا

دشمن بند بخانے وانگوں وسدا آنکن سارا
نعلینا ندے کھون بھیندی پھر چینی دی خاکاں
وانگ اچھاٹے بیت ربیدے ادب نہراں کروی
یوہ یوہ ویکھن جیوں کر مومن جلمے زیارت والے
بہت پیاریاں یوسف تائیں رکھنا وانگ مجیداں
یوسف دے آرام کرنوں گھروں پیاں اپڑایاں
پہر سر پوش کتیرک رہیں ہر روز وقت پتھیاٹے
ہر دن حضرت نون سرکاروں ٹوالی بن کر جانندی
پاس بہا کر کھچدی پپی کیا حضرت فرماوے
وچہ منظوری تخت ساڈی آئی یاد نہ کاٹی
میںوں بھی اوہ یاد کسین کردا یا نہ کردا

قافیہ آرائی

دس کھاں میزین اسنوں جھل کھواندی ہو سی
راتیں اسنوں سچاں کر کے کون سواندی ہو سی
پہر فجر میں بل عطر گھلا پوں کون نہواندی ہو سی
کون سجدیاں مست اکھیں وچہ سرہ پانڈی ہو سی
سویناں ٹڈکا کر دولے کون نہپانڈی ہو سی
ناج مبارک سر دے اوپر کون کھٹھانڈی ہو سی
لاڈانال محبت کر کے کون بلانڈی ہو سی
ایسے طور زیتخا دل وچہ کرے نہراں وچاراں
یوسف موجب بند ی خانے و مردم حمد لائے
یوہ یوہ مری ویکھن کارن ولبر کوہیں و سبدا
کرن روایت جدوں زینجا تنگ فراقوں آوے
اج یوسفنوں کسے بہانے ویکر جھڑک روئیں
دولوں پیار زینجا تائیں جھڑک وسیلہ ڈھپوے

بھر بھر جام مسطر شیریا کون پلانڈی ہو سی
کہہ کر لاڈ پیار سوہرے کون جگانڈی ہو سی
منھیں قدم مبارک اسدے کون دیوانڈی ہو سی
دلفاں تہر مبارک آنے کون سچانڈی ہو سی
گل سپرین موئیا تہریا کون پوانڈی ہو سی
سوہنا جوڑا پیراں و یوچہ کون پھانڈی ہو سی
کون سجدے پاک جمالوں فیض اٹھانڈی ہو سی
وڑوڑ نیکلن سننے وچوں عمدیاں تیر کٹاراں
نت پیغام زینجا گھلے کدی جواب نہ آوے
توڑے کدیں آواز یوسف و اکناں نال سنید
نخسہ طور داروغے تائیں ایہہ پیغام پوچاٹے
ڈنیاں مت آوازہ اسدا آوے ساڈ تائیں
مت اسطور کوہانہ سجدہ کنیں پوندا ہوٹے

ایہو اشارہ جس مومن نون تنگی رب دکھائے
 ویکہ مصیبت تنگی فاقہ قحط وریاں ایندائیں
 حد تک بندہ عاجز ہو کے خودی نہ دلوں و نجاشے
 اسے کال کال یا راں تائیں رب تکلیفیں و نید ا
 ہر دوست دی عادت ہوندی اصل پریت چھپاؤن
 ایسی حکمت کر کے دوست دوستوں سدوائے
 خاک کھین او ہلا کرنے کال ہوندی عرض تنہا دی
 درو مصیبت عاشق تائیں وچہ در بار پہنچا دی
 درو مند ان بیمار ان تائیں ہر کوئی دس کچھنڈا
 ایہو اشارہ حد مومن نون درو مصیبت پائے
 وقت مصیبت رب سچے بن یار نہ بن دا کوئی
 عاجز ہو کے جس دم مومن پیش خداوند رووے
 روند نیوں رب قرب حضور ی بخش کرے سکاروں
 ایہو قیاس لیتا تائیں دلبر نوں آزماوے
 ایسے کجہ پر واہ نہ رکھے یوسف نبی گرامی
 نال محبت پیغمبر و ادب لحاظ کماوے

عارف کہن محبت رہدی رسول پھیرا پاسے
 ایہہ سب چیزیں طرف خدمتی بدن مومن تائیں
 خوشی آرام ہوا بی ادب کوئی خدا نوں بھائے
 راستہ قرب حضور کی والا حکمت نال و سنیدا
 نال بہانے یار تائیں اپنی طرف صباروں
 جسوچہ بھیدہ ریتے والا سپور نہ کوئی بہاوے
 خلقت سمجھے آپس اندر ان بنی ہوئی انہاندی
 سو نہیاں حد تک سیکر جھلے کر منظر ہاویے
 جنگیاں بھلیاں بدر داند اکون علاج کرنیدا
 عاجز ہو کے رب دل جاکے ترس خدا نوں آئے
 ہر دروازوں پھر کر سو ندی اوڑک رب بولے ہوگی
 سب تکلیف ہٹکے مولا رحمت نازل ہووے
 ملے پیار عاشق تائیں درو مصیبت پاروں
 جھڑکوں ہوا زروہ یوسف مت ساڈ لیل آوے
 کینا رب وارو نہ اسدا خدمتگار سلامی
 جو فرمان ناکے یوسف ترت بجالیاوے

ظاہر کر دین دارو غہ اشتیاق پر یوسف علیہ السلام در بند خانہ

اک دن عرض ناون لگا پیش صیب نقائے
 دل چاہے جو سب کم چھڈکے ویکھاں پیا تانوں
 شربت شہد دیدار تیریدا پیا ہمیشہ پیواں
 چھم چھم نیر حلاوت لگا ہو بے ذوق مناناں
 دوہاں کھنیں تکلیفیں پایاں سپور تیرے بجا آیا
 اوہ پیاروں کھوہ وچہ سالوں شگئے ویر پیاسے
 پھر بن تیکر باپ سجدا نہیں رب میل گرایا

کرن روایت اوہ دارو غہ بند می خانے والا
 اے محبوب پیار تاڈا غالب ہو یا سانوں
 بیٹھاں ہر دم کول تاشے اکپل دور نہ بھیاواں
 سن کر عرض دارو غہ والا یوسف نبی رباناں
 روز نہہ شخصان نے نال اسڈے اگے پیار کھایا
 چھوٹی عمر پیار اسانوں کینا باپ سہارے
 دیس بدیس وکاند اچھریا نام غلام سدایا

دو جا پیار نہ لینی کیتا شفقت بہت کمندی
 ہمت لگی ماراں پیاں ناحق قیدہ کرا یا
 جو جگ تے تکلیفیاں آہیاں اگے اونہاں کھیا یا
 سے عین جان تبدیدی باقی ایہ اسنوں لے مری
 کر کے باتاں روے یوسف گرد و خوف جباروں
 اگے ایس پیار اسنوں زور اوپر لایا
 کرن روایت اتنا غم بھٹیں نہ ناں ہی گرامی
 پانی بدلے اکھیا تو چوں شیر لہو و چلیا
 یوسف رخصتے اوپر تیل اک عجب سوئے وے
 اتنا شیر لہو و گیا کہے مضر حبالہ
 غدی حالت ویکھ نہی دی دوون ملک نورانی
 سر سجد پوچھ وہیاں راتیں پڑھ تہ بیجاں رووے
 وطنناں والیاں سیدہ پیاری راتیں موح مریدی
 جو دم آوے تو یاں تانہنگاں نوین خیال اٹھیوں
 اک یوسفنوں جب سجدی راتیں سوئے نہ ونیدی
 کتنی بدت صبروں سکروں جا لیاں نہی سرائی
 ہر صابر نوں صبروں بدلہ بھٹے حق تعالیٰ

اسیے پیار کمندی شامت اچے نہ مگروں جاندی
 خبر نہیں ہن پیار تشارا کیا انعام لیا یا
 کس گل اوپر پیار تشارا آیا کر کے ڈھاپاں
 قتل کر اسی سروں و نجاسی تدوون خلاصی کر سی
 سجدی اندر کرے دعائیں توبہ توب پیاروں
 پھر حاضر سوون لگا بخش پناہ خدا یا
 روئندیاں روئندیاں نہی اکھیں زایو گیا خشک تہامی
 ہو گیا شرح تہامی چہرہ نال پنجوں وے بلیا
 وقت نطائے وانگ تھکے زوروں چمک کھاوے
 نال لہو وے گل کر ڈگا تیل رخصتے والہ
 صبروں شکروں دم دم یوسف بولے حمد بانی
 وے آن وطندیاں خبراں کون اچہیا ہووے
 بیوطنانوں تانہنگ وطندی اکھ نہ لایاں ونیدی
 خونئی تیر و چھوڑے والے خون جگر واپیوں
 ووجی الفت باپ سجدی ول ول تیر مریدی
 کرن کلام نہامروں بابہ نییاں جہیاں رضائیں
 آگیا قاصد ملک سجدیاں خبراں دیوں والا

آملن شتر سے نام سپرن نزد حضرت یوسف علیہ السلام در تہدیحانہ

باری وچوں طرف وطندی بیٹھا کرے نظارا
 مت کوئی خبر سنیدی سوئے کسے عزیز سجدی
 اوہ بھی دور مسافر تہا بیٹھ کھٹے پاوے
 اسنوں بھی پئے وہین سہیے وطن بید جہیاں ورا
 طرف وطندی بیٹھا ویکھے شگے فضل رباناں
 خبر وطندی دیوں والا رب اسباب سنا یا

اک دن تبدیدی فانی اندر یوسف نہی پیارا
 سدا او لوک مسافر تہا بیٹھ سوئی طرف وطندی
 توڑے و او وطندی طرفوں جھولا جھل کر آوے
 پنکھی اڑو ادیس اپنے فل سے کر و بکھن جاندہا
 ایسے طور سجدی رب و احوال او داس ناناں
 اپن چیت ڈھٹا اک راہی شام دیاروں آیا

ڈاچی اور پارسو اور سو و اگر کار تجارت کروا
 جس باری و چہ بیٹھا یوسف آنکھیا اس راہوں
 برقعے و یوچہ بیٹھا یوسف کروا حمد خدائی
 دور فل حسن نبی و اسنوں خالق پاک و کھایا
 نو و زو ہنگانے نٹھی استھیں لتوقوں و اگ توڑائی
 و انگ مریدیاں حاضر ہو کر اوہوں سیں نوایا
 ادب رسولان نشان رسولان ہر حیوان پھیلانے
 قدرت تھیں پھر بولی ڈاچی رو رو کئے ز بانوں
 جس دن داتوں بابل کو لیں آبا گھت صدائی
 حجرے و یوچہ بیٹھا رو سے درواں مار مکایا
 و و ہرا سو گیا قد مبارک نہیں نظر نہ آئے
 رو رو حال شاہے ڈاچی جین غمزاں پیارے
 اگے در و فراق پدرو سے ہدوں گل نگہائی
 اسنے و چہ آپہوتنا نگر و ڈاچی و اوہ سایش
 اس جاتا بے مطلب مینوں چھوڑ چھے نش آئی
 ڈاچی یوں اس مارن کارن سو ٹا ہدوں آٹھایا
 حکم خدا تھیں لتاں و و یوں بھاس گیاں و چہ ہرتی

نام سپرول و سن والا خود کنعان شہر و را
 ایسرا سنوں خبر نہ کوئی یوسف نبی آئی
 رشتے و چہ خوشبو یوسف نبی اس ڈاچی یوں آئی
 و یکھ پیار سے والا دنوں صبر نہ آما
 سٹیا و و سو و اگر تائیں کول نبی و سے آئی
 بیٹھ رہی و و ز انوں سو کے بے حد ادب کھایا
 مشرک بہت کمینہ سب تھیں جہڑا ادب نہ جانے
 اے یوسف کجہ چھپے لے تھیں آئی میں کنعانوں
 اس زندگی یعقوب نبی یوں چیر نہ بھاوی کائی
 کیا دساں جو مال نبی سے حال فراق و آیا
 گلگیا اس بدن و اسارا دن دن سکد اجا وے
 سن سن یوسف برقعے اندر رو رو آہیں مانے
 یوں سروں پھر ڈاچی آکے و و نی پیڑ جگائی
 لیکر سوٹا مارن لگا ڈاچی عاجز تائیں
 اصلی راز نہ معلوم کتیا قدرت رب و کھائی
 گوڈیاں نیک سپرول تائیں و ہرتی پکڑ و بابا
 بلن جوگا رہیا نہ عاجز سخت مصیبت ورتی

و و کے زور نکالن کارن یور بیٹھا ہاں جا وے
 حینوں لیکرے رب پدیر اسنوں کون چھڑا وے

اور تک حضرت یوسف تائیں رحم و لے و چہ آیا
 توں ڈاچی تے غصے ہو یوں زمین تیرے پر ہوئی
 نہ کہ غصہ ڈاچی اُتے جے چاہیں چھٹکارا
 سکر حکم سپرول جلدی سوٹا دور و گایا
 قدرت ربی ویکھ نبی یوں سو یا آن سلامی
 پھیا حضرت اسے کوہوں کون کوئی توں بھائی
 کہن لگائیں ہاں سو و اگر سو و اگر و ا جا یا

کر آوار سپرول تائیں پیغمبر فرمایا
 عمل اندا پھل ملد اسب یوں سنتوں یا رستھونی
 سٹ گھت سوٹا ہتھانوں چوں کہندا نبی پیارا
 تاں اوہ باہر نکلیا حیدم تو بہ و سے در آیا
 و انگ مریدیاں خدمت اندر کیتوس ادب تماھی
 کھوں آہوں کھتے جانا گھر تیرا کس جائی
 وطن میرا کنعان مبارک کرن تجارت آیا

سنیان نام جہوں کنگانے چھم چھم پوسٹ روپا
 اے سو اگر وس اسانوں وس اپنے واحالا
 سارے مال کھلوتے اسدی یا کوئی وچوں چھڑیا
 ایہہ گل سن سو اگر کزنال مار غنائیاں آہیں
 بے اوہ پت یعقوب پنجمہ نگ گیا پتہ اسانوں
 باران ڈال دتے رب اسنوں وسیاں رحمت بالک
 اس ڈالی در نام مبارک پوسٹ کہیں پیاسے
 پاؤ کھا ہا بہا پیا ڈال اسنوں ڈالی رب تر و ڈری
 ڈالوں ڈال رہے ہر ویسے زردی رنگ ٹایا
 شک شک سو پاک رنگ و چارہ ہر دم رہے ڈولاند
 جہوں سپرول حضرت اگے حال تمام سنایا
 اتنی دوروں کرن تجارت آیوں تول اس جانی
 کیا سپرول انشاء اللہ جسے رب خیر گذاری
 حضرت کیا خرید نہ ہرگز مال تجارت والا
 کنگن سن دو پوسٹ ہتھیں بھاری قیمت والے
 و ہمہ نہار و نیار برابر قیمت کہیں اونہاندی
 حکم کیتا ایہہ کنگن وولویں بخش دتے میں نینوں
 بھی رب فائق وسی نینوں اسدا اجر حضوروں
 کر منظور سپرول کیا حکم کرو فرماؤ
 تاں پھر حضرت منہ اپنے تھیں برقعہ وور بٹایا
 طاہر سو یا چند مبارک بدر منیر گرامی
 جاگے بھاگ ستھوئی والے کرم کیتا رب عالی
 برقعہ کھول نہی نے اسنوں وسے دیدار بتایا
 چونکہ حال ٹوٹھوئی میرا اندر گریہ زاری

رونداروند ابرقعے وچوں پھر سوالی سو یا
 رکھ آہا اک شہر ساڈے سوشیاں کوالا والا
 جے جھڑیا تاں کیہڑا جھڑیا وس نشانی اڑیا
 اس رکھدی کجہ حالت نازک وسن والی ناہیں
 صدقے جاواں حالت اسدی کیا میں کہاں تسانوں
 اک ڈالی نول پیا وچھوڑا باقی رہ گئے یاراں
 خوبی حسن جھانوں سدیاں خبراں عالم سارے
 شک گیا مگر سب نہ سو یا اوہ رکھ آج دن توڑی
 جیوں اوہ شاخ علیحدہ ہوئی پھر اوہ رنگ نہ آیا
 کسے وہاڑے در فواتحوں جھڑی جھولے کھاندا
 روکر پوسٹ برقعے وچوں پھر اسنوں فرمایا
 کیا کجہ نفع ملیگا تینوں وس اسانوں بھائی
 اکہنار وینار نفع واصل جاسی ات واری
 اس رکھنوں وچ آکھ بھاپاں اک پیغام بھارا
 لاہ کرا وس سو اگر تاہیں کیتے نہی حوالے
 جٹے جہا ہر مال تمامی صفت نہ کیتی جانندی
 پور جا وکھوں بسی تینوں اوہ معلم نہ مینوں
 ہر دولت بخش بہتر دولت رحمت فضل غفوروں
 کہاں وچ یعقوب نہی نول جو پیغام سنناؤ
 نکلیا سورج بدلی وچوں بلوہ سن ویکھا یا
 حبسے اک نطا کے کارن حوراں ملک سلامی
 حاصل ہوئی دولت جینوں دو مال جیاناں والی
 ویکھ اسانوں روندیاں روندیاں جیونکہ حال وخبایا
 اینویں وخبہ یعقوب نہی نول وسیں حالت ساری

آکھیں اک مصر وچہ قیدی بروہ دور بخاناں
 ہر دم کرے کرے یاوتساؤں روندارہے تمناں

بن ویدلر ساڈے اسنوں چیر نہ بھاوے کوئی
 بھاؤیں دورتاں بھتیں ہو یا دم یا دلیاے
 کی ہو یا جے قسمت اسنوں کڑھ پر وین و گا یا
 جے منظور خدا نوں ہو یا آ کر قدم چمسی
 ایہ پیغام ساڈی طرفوں حضرت نو پہنچا یس
 سن پیغام سپرول کہا میلے رب تانوں
 یوسف کہا نام دسن وی حاجت مول نہ کوئی
 سب خلقت بھتیں دکھریاں جا کر انہیں حاضر ہونا
 کہنا یک پر ویسی بیوں بلیا شہر فلائے
 و چھڑیا نواں گوں حالت سدھی چھم چھم نہ اچھاے
 مورخصت اسوار نبی بھتیں واک پچھال پر تانی
 رات پئی تان بوسے اوپر کتیوس آن آوازہ
 یا نبی اللہ یا نبی اللہ باہر کھلا بولا وے
 کیوں ویرا توں کون اسانوں ہی اسوقت بولاندا
 وچہ نماں ناطاقت ہوئی گزے کے حد شماروں
 کہا سپرول کم پروے داتاں اسویلے آیا
 نہیں تان کیا مجال کسے نوں آئے وقت بلاواں
 اچراں نیک نماں اپنی بھتیں ہی فراغت پائی
 یا حضرت کوئی شخص تانوں باہر کھلا سدزیدا
 جان ایہ بات سنی پنیمیر دروں جگہ پھڑیا
 تان محبت زینب خاتون بابل پکڑا کھٹایا
 بول اسلام اعلیکم قاصد بدھے ہتھ کھلو یا
 رو کر حضرت استقبال کون کوئی نوں بھائی
 کتھوں آیتوں کس پوچائیوں کیا بتلاویں بیوں
 کہے سپرول یا نبی اللہ کیا میں کہاں تانوں
 وچہ مہر و بندہ جاتے میں ڈکھا اک بردا

روندیان بندہ جانے اندر کتنی مدت ہوئی
 وں نہ لگدا جے بھج جلدی آن زیارت پاوے
 ہر دم چت ساڈی طرفے دیوں نہ مول بھلا یا
 نہیں تان روز قیامتوالے مولا میں کرسی
 ٹھکے ہتھ مریدیاں وانگوں کہیں سلام وچائیں
 صدقے جاواں نام اپنے بھتیں واقف کرو اسانوں
 جاسن سمجھہ اسانوں آپے جد پیغام و توئی
 نال ادب دے ساڈی طرفوں بھجہ کے ہتھ کھلونا
 بندہ یوان اسیر و چارہ اور و کرے حضور رائے
 و سچ سپرول وں پچھالیاں دروندانندے جانے
 آوٹا یا کنگان شہر وچہ اوہ سو و اگر بھائی
 پٹھے نماز یعقوب سو بار اشدہ آوا دروازہ
 زینب خاتون بولی اندر وں نرم آواز ناسے
 پنیمیر نوں مول کیدا نہیں آواز سکھاندا
 کرن کلام نہ نال کسے دے بہت ضعیفی پاروں
 میں متا قان و چھڑیا ندی و دروں جبر لیا یا
 باہجہ ضرورت حضرت تائیں کج تکلیف پہنچاواں
 ایہ گل سدھی زینب خاتون پیش حضور نشائی
 وور و چھنیاں ہجوراندے سکھہ سنیہے و نیدا
 سو بیتیاں شمشی زنی حالت و سہرتی اوپر چھڑیا
 ڈھنڈا ڈھنڈا ہی خدا و اوروازے تک آیا
 وانگ غلاماں خدمت اندر لادوں حاضر ہو یا
 تیریکو یوں دوست وی ہو شیوا سانوں آئی
 میں بڈی پٹریوں وں سنیہے کس نے کھلیا تینوں
 ندے حال انہاں دے پوئے روں نصیب جہانوں
 وور و ہر دم و ذوقوں یاد تانوں کر و ا

مالِ محبت چھپیں مینوں حال تمام تارا
 رات دنے وجہ روز تے نیر اکھیں بھین جاری
 بھہ کے ہتھ تانوں اس نے ادب سلام پوچا یا
 ڈاچی میری بھی کجہ کیتیاں اسدیناں کلاماں
 ایس مینوں خبر نہ پہلے جد میں نیڑے آیا
 ساری بات سانی قاصد جویں جویں ورنی آہی
 سن سن باتاں پاک نبی عیش آوے عیش جاوے
 چھپا نام نبی نے اس بھتیں کیا دیا اس تینوں
 چھپا سی ہی اسدیکوں کیا کجہ نام تارا
 ایہ گل سنگر پیہر نون پھیر پھوشی ہوئی
 او باگیاں رمزاں والا نام چھپا ون والا
 او نارون رواون والا سکون سکاون والا
 وجہ پر دیاں جاون والا رنج و کاون والا
 بے ہوشی ول نبی خدا اول ول غوطے کھاٹے
 جاں پھر ہوش نبی نون آئی قاصد نون فرمایا
 ایس پیغام لیا ون بدلے کیا دیواں میں تینوں
 دنیا دی کجہ لہڑ نہ مینوں مل گیا مال بھیرا
 تاں پھر حضرت حق اسد پوجہ بولیاں نیک و عایشی
 دوہیں جہاں تیرے تائیں ہووے کج خدا
 واہ سبحان اللہ کیا درجہ پایا اس و نجائے
 دیکر نبی و عایشی اسنوں رخصت حکم نایا
 رور یوسف و اسون نہ و نیدار و ندیاں رات انگہا
 راتیں دیہاں مصیبت اندر غم کے تیر ملاٹے

و مدد جیوے شوق پیاروں لے نام تارا
 کرے دعائیں یعقوب نبی نون میل ربا کواری
 رورندار و نداس نہ کرنا ایسا پھر ستا یا
 وانگ مریداں حاضر ہوئی کر وی ادب سلاماں
 پتہ نشانی چھپ کر میں بھتیں ایہہ پیغام سنایا
 رور و نیدے دے رور و پیش صیب آہلی
 کول کھلوتی زینب روٹے طر مڑا کھڑاٹھے
 رو کر کہا سپردل اکوں نام نہ دسیوس مینوں
 کہن لگا یعقوب نبی نون معلم نام اسارا
 و لوجہ سمجھا یوسف با بھجوں ایسا پور نہ کوئی
 گجے تیر چلاون والا نظر نہ آون والا
 خبراں رور پوچا ون والا نہ خم رگا ون والا
 پائے ربا اوہ یوسف امیرا جہر قے پا ون والا
 کر گئے گھاہ کجھے اندر و چھڑ گیا ناسے کاوے
 جو منگیں سو منگ اسان بھتیں کیا تیرا حق آیا
 کہیوس اس کے پھینولے ہوں کجہ دتا مینوں
 کر و عار ب فاتمہ میرا فضلوں کرے چنگیرا
 وقت نزع آسانی تینوں بختے خالق سایشی
 جنت و الیاں گلیاں اندر ہوویں یا راسارا
 بنیاں پاروں خالق اسدے دوہیں جہاں سوکے
 لے پیغام سجد حضرت پھر جبرے ول آیا
 جیونکر یوسف نبی نجاتے رورندار و چہ حباتی
 مولا با بھجہ اسیراں تائیں کیہڑا چپ کر اٹھے

رور و یوسف نبی خانی بارہاں سال گزارے

فضلوں بہت نیڑے آئی نیک زیارے

ہر قسم کی کتابیں ملنے کا پتہ: حمید بک ڈپونو لکھا بازار لاہور

آدمک ایل حضرت یوسف علیہ السلام در زندان و خبر خلاصی دامن

یار بخش خلاصی فضلوں ندیدی واناں تا میں
 کہ تقصیر معاف الہی توں ہیں بخشہارا
 ست برسوں تک رتوں سچھیں سپور قصور نہ کوئی
 پتی قبول دیا یوسف زنی نیک بشارت آئی
 کہیوس آن سلام علیکم پاس حبیب حقانی
 میں ماں کون چھانوں بنیوں اے محبوب مکنے
 وانگ بزرگان معلم سووے شکل مبارک تیری
 میں ماں جبرائیل فرشتہ پاس تاڈے
 اسان غریباں کول تانوں کیونکر رب لیاندا
 ایسے نمانے مجرم ندیے قیدال بھوگن ہالے
 نکل گیا اج نام تاڈا دفتر کنوں اسیراں
 ایسے نہر وچہ تینوں رب دیوے گا شاہی
 کل تانوں تے ہوسی اکدن حکم تاڈا جاری
 قیدی سوکرین تانوں قید کر اون واسے
 مصری لوک تمامی تیرے بنس گولے بروے
 دین کینا رب ناواں تیرا وچہ دفتر صلحاواں
 اگے نالوں شان تاڈا رب نے بہت ودھایا
 اوہ بھی فضلوں بخشی مولا جو سچھ سوئی آہی
 ملی جب نجات تانوں جہلت قید ومانی
 پاک سو یا کل گردا امدار رحمت فضل غفاروں
 فضل کیتی عاخر گتے واہ وہن بار خدایا
 جبرائیل باب میرے دی خبر سناوین کافی
 روہ پھر تے پاروں بنیوں تار پر وندا

اکدن یوسف سجدی اندر روہ کرے دعائیں
 توں خالق تو مالک یارب میں ماں عبد نکارا
 اوہ تقصیر جو ساقی والی یوسف کو یوں ہوئی
 جاں رب فضل کرن تے آیا سو یا کرم خدائی
 آگیا وحی خداوے حکموں بن صورت انسانی
 بعد سلاموں حضرت اگے کیتی عرض و حیلے
 سن کہ حضرت کہیا اتنی دانش میری
 تان پھر وحی دے اگے اپنا آپ جتا یا
 وانگ نمائیاں رو کر یوسف پھر اسنوں فرماندا
 تیں فرشتے خاص حضوری ریدی بہت پیلے
 کہیا فرشتے نہ رو یوسف کتیاں ہن تقصیراں
 وچہ صدیقیاں داخل ہو یوں کیتا حکم آہلی
 ملکاں وچہ حکومت تیری تخت تخت سرواری
 پاس تیرے آو کسن تینوں نکل لیا ون ولے
 عزت پا ون تیریکو لوں کل مسکین مصرے
 پاس خداوند عزت تیری کیا میں صفت سناواں
 جیوں کر وچہ مصیبت تان تقویٰ صبر کسایا
 ساتی نوں جو پکڑ وسیلہ اسدن حاجت چاہی
 سو گیا رون قبول تاڈا وچہ درگاہ ربانی
 پاک کینا ندی فغانہ تیری برکت پاروں
 سن جو خبری حضرت یوسف رب و اشکر الایا
 سچھیں بعد فرشتے اگے یوسف عرض سنائی
 کہیا فرشتے یا نبی اللہ میں کیا حال سناواں

اکھیں بھتی معذور و چارہ سو گیا رونداروندا
حضرت اکھیانوں جو جاویں پاس انہاندے بھائی
کیا و کشتے صدقے جاواں کیوں کر خبرناواں
جس دن خبرناون کارن ہو یا حکم اسانوں
پھر یوسف نے پھیا استحقیق بھایاں واکچہ حالا
اوہ بھی اک دن یسین تینوں جبرائیل تباکے
شہر مصر دے حاکم تائیں رب اک خواب وکھاسی
کل تعبیراں دسن والے عاجز ہوون سارے
حاکم شہر مصر و تینوں تخت حکومت وسی
خواب وسی اوہ یوسف تائیں جبرائیل پیاروں
واہ سبحان اللہ رب جبرائیل رحم کر نئے آسکے
جنوں جنت دینا چاہے فضلوں اللہ باری
آپے واحدانیت اپنی دل اُس دے ول پاسکے
کر ن روایت عاصی مومن جد جنت وچہ جاسن
ایسے کارن رب تنہانوں وحدت شوق لگایا
ہر کم اندر حکمت رب وی ظاہر باطن ہوئی

ہر دم درد تباکے پاروں، سچوں مار پر وندرا
ساڈی خبر انہاند تائیں کدی نہ تدصہ سائی
حد تک حکم نہ دیوے مولا کیا طاقت میں پاواں
امر الہوں خبر تباڈی وسی و سچ انہانوں
کہن لگا افسوس انہانتوں اپنے کیتے والا
صابر شا کر سور ہو یوسف جو یں خدا نوں بہا کے
اس خوابوں تعبیر کسے وی مول نہ وسی جاسی
توں تعبیر تبا سین اسدی تاپا سین چھٹکاکے
اس تعبیر دسن دے بدلے عزت بہت کر بیسی
بھی تعبیر سکھا یوس اسدی ویکھو نقرہ کاروں
آپے اول اسدی تائیں نبی و بخت سکھاوے
آپے اسنوں توبہ دیول دیوے مار دیاری
دورخ والی قیدوں اسنوں کر کے فضل پچا کے
وحدت کلمہ یاد کر لین ترت خلاصی پاون
جیونکر علم تعبیر انوالا یوسف نوں سکھلایا
جیسی حکمت رب نوں معلم سور نہ جلے کوئی

اول شاہ نوں خواب وکھائی پھر تعبیر چھائی
اکھ پذیرا کیوں کر شاہ نوں خواب چانک آئی

تمام شد و موم

جلد سوم

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

جسدے امر بقدر اندر و خصل کیدار تائیں
 ایسے حکمت ربدی والا کوئی بھیت نہ جانے
 کیا جانے کوئی کیونکر موسیٰ حکمت باطن والی
 فضلوں درد مند اندیکارن کئی وسیلے جوڑے
 وچہ تفسیر یوسف کربن بن عباس یسایا
 اک راتیں وچہ ستیاں اسٹوں سفنہ رب کھانے
 ست پہلوں ست کچھوں آیاں پھرن انہا نڈیا ہیں
 دو جیاں ست سیاہ تے سیاں بھکوں جلیاں ہو یاں
 پھر بھی بھکھیاں معلوم ہوں اچھے قرار نہ آیا
 گھر گھر آیاں آڑا آیاں کچھ جنگوں و صایان
 مارا وٹاری اوہ یکباری اوڑ آسمان سدھاری
 قدرت ربدی ساویاں دیوں سکیاں کیتے دھانے
 کیونکر ساکے رہن جنہا نون چندے رب ملائے
 وٹھس نیک اخلاق شہزادہ صورت حد نہ کائی
 امن آسائش پائی استحقیق فوجاں ملک تسمای
 ڈر کے اٹھیا پیش وزیراں فخری کھول سنا یاں
 تھر تھر کنبے کہے انہا نون کھول و سو تعبیراں
 ایسے خواب خیال نکمے کئی آون کئی جاون

دمدم حمد شہادت عرفیاں پاک خداوند تائیں
 لکھ دانا اکابر ہوں دانش مند بیانی
 جہنگ فضلوں کے نہ ظاہر آپ خداوند عالی
 جو بیلے رب حکمت اپنی ظاہر کرنی لوڑے
 جو بی وسیلہ یوسف کارن خالق پاک بنایا
 وٹا حاکم شہر مصر و شاہ ریان سدا کے
 کیا دیکھے جو نیل ندی تھیں نکلیاں چوڑاں گائیں
 پسلیا نڈازنگ چٹا موٹیاں پللیاں ہو یاں
 سیاں تے پھڑ موٹیاں تائیں سر پیراں تک کھایا
 بچ وٹیاں پھر شہر مصر وچہ اوہ ست لنگر گایاں
 تن لندے تن چٹھدے گیاں ستوں بدھی تادی
 مور ٹھٹھے شاہ چوڑاں سٹے ست سکے ست ساوے
 ساویاں نون جہانکے چھڑے اوہ بھی نال سکائے
 بھی اک پور بشارت شاہ نون سفنہ نظری آئی
 بیٹھا تخت عدالت پر اور مجوب گرامی
 ایہہ تن خواہاں اکے راتیں شاہ نون نظری آیاں
 کل بخومی حاضر کیتے سنے امیر وزیراں
 سنکر خواب بخومی ساکے ہو حیران بتا وے

بھل گئی خواب تمامیاں تائیں تاں ایہ بات لائی
 سبحنا ننوں رب غفلت والا ایسا پر وہ پایا
 شاہ نوں بھی کچھ یا ونہ رہیا ہے اوہ پھیر سناندا
 اَقْتُوْنِي فِي رَوْيَايَا فَرَاوِي شَاه وَبَاوِي
 اگوں کچھ نہ آوے اوہناں عاجز ہوئے وچارے
 سنکے شاہ تمامیاں تائیں سخت غصے وجہ آیا
 ایسے شیخی اوپر سارے بن دے نہیں سائے
 ستر مرد اکابر وڈے دعوائے علم جنہا ننوں
 رہندیا ننوں ایہ حکم سنایا بے تعبیر نہ بولو
 جد ایہ حکم سنایا شاہ نے مختر مختر کینے سارے
 جدوں مصیبت سرتے آوے لگے ہون تباہی
 امن آسائش نعمت اندر غافل قدر نہ جانے
 جاں پھر مشکل بنی سرتے سخت خدا نے پایا
 حاضر ہو کر شاہ دے لگے ساقی عرض سنائی
 طبع فقیراں شکل امیراں داخل وجہ اسیراں
 مینوں بھی وجہ بندی خانے اس تعبیر سنائی
 جے کر حکم کرو تاں جا کر اسنوں خواب سناواں
 حکم دتا شاہ ساقی تائیں جاہ اسدے دل بھائی
 سنکر حکم شتابی ساقی طرف نبی وی آیا
 بدھے ہتھ کھنڈو تا حاضر رو رو رہیہ چلاندا
 ناں حجت حضرت کیا شرم نہ کر کچھ میرا
 لاہ پر وہ ہن منہ اپنے تختیں نہ ڈرسانتھیں بھائی
 سنکر نرم کلام نبی وی ساقی عرض گذاری
 حضرت کہیا رب اسانوں اوہ سب خواب جنائی
 سن ساقی متعجب ہو یا کر دا عرض دربارے
 حضرت کہیا موٹیاں کائیں خاص سو کال نشانی

کیا وسن اوہ حال حقیقت یاد نہ رہ گئی کائی
 کچھ نہ رہیا یاد انہا ننوں جو کچھ شاہ سنایا
 مگر مگر کے تعبیراں کچھے خواب نہ مول تباہا
 جب دسو تعبیر اسانوں جو دانش وجہ آوے
 ایہ تعبیر معلم سانوں آکھن لگے سارے
 اتنی بدت اوپر تساڑے ہیں کیوں رزق و نجا یا
 اکو مشکل نبی اسانوں کوئی کھول نہ جانے
 غصہ کر کے شاہ نے جلدی کیتا قتل تنہا ننوں
 قتل کر لیاں سبحنا تائیں نہیں تاں مشکل کھولو
 ساقی نوں تہ حضرت یوسف آیا یاد پیارے
 اس ویلے پھر غافل تائیں آوے یا و الہی
 جیوں ساقی نوں یوسف بھلیاں کتنے سال گانے
 اوہا یوسف آوے کھے ویلے یاد و لے وجہ آیا
 ہے اک بندی خانے اندر رہندا امر و خیرائی
 صورت پیراں نیک سر بہراں خوب دے تعبیراں
 عین برابر پوری ڈھکی جیونکر اس فرمائی
 جو تعبیر دے اوہ مینوں پیش حضور بتاواں
 مت ایہ عقدہ کھلے استخفیں ہووے کاروائی
 ایہ اس شرمندگی پاروں منہ تے پرزہ پایا
 ہاں شرمندہ تے منہ کالا عرض نہ کیتا جاندا
 وجہ مقدر اینویں آکا دوس نہیں کچھ تیرا
 کیونکر آپوں پاس اساکے وس حقیقت کائی
 خواب و بھٹی اک شاہ اساکے ایہ بھل گئی ساری
 کل حقیقت سنے والی یوسف کھول سنائی
 کھول دسو تعبیر انہا ندی لے صدیق پیارے
 ست ہریاں تک دنیا اندر خوب رہے ارزائی

اسٹھیں کچھ دیکھا اندر کال پورے ست سالہ
جو کجہ وجہ سو کال زمانے لوگ کما کر وہر سن
ہیوں اوہ لا غریباں گائیں موٹیا نیوں کھا گیا
شیانہ می تعبیر بھی ایہو کیا نبی حقا فی
ست برسوں میں نہ سدور سن کمی نہ رہی کافی
اکلا پانی بارش والا نظر جھٹے کجہ آوے
کھیت نہ اگن کھاہ نہ جن باغ نہ پھل لیا ون
کوئی اناج نہ پیدا ہووے کیا نبی دیکھانے
ایہہ تعبیر پیغمبر سے ساقی نوں فرمائی
شاہ چیران ہو یا اس گل تھیں خبری جلد کال
جاساقی مٹ کجہ انہا تھیں کیا تہہ بیکھوے
ست برسوں تھیں محنت کر کے چنگے فصل گداؤ
جو کجہ جمع کر سید اول کال پیاں کم آوے
کالوں بعد کر کے رب پارس سال خداوندانے
ہالی باغ سمہا لن اپنے واپس جٹ کر سن
سب چیزاں رب پیدا کر سی خلق آسائش پاسے
کر تقرر بیتا یوں ساری حضرت یوسف والی
نال محبت ساقی تائیں شاہ فرمان سنایا
کس تقصیر ویں تھیدی ہو یا کیا اس جرم کما یا
مہین تان اگے حال نبی و اسنوں خبر نہ کوئی
پہنسی شہر مصرے اندر حکم عزیزہ مصر و
پھر ساقی جہ چھن آیا حضرت نے فرمایا
شاہ ریان وئی سی اسنوں بہر کم وی مختاری
چیرا کم متعلق شاہ کے جانے بہت ضروری
مہین تان بعض مقدمات اندر کدی نہ حال بتایا
نال تقدے آپے حیدم ظاہر ہو یا حال

ست زخیرہ کھاسن اسوجہ بہلیاں برسوں والہ
کال زمانے مال خزانے چٹم تھامی کر سن
اینویں قحط زمانے اندر فساں کھپن پیاں
ساوے سٹے رحمت رب دی بارش فضل ثباتی
پھر ست برسوں کینیں نہ ڈوگے وہ وہ مرے لو کافی
اوہ بھی سکیا سٹیا نو انگوں نھنکی مار سکاوے
اگلے رکھ پر لے جھڑے اوہ بھی سکھ سٹریا ون
جو کوئی پہلوں چوڑا کھسی کھاسی او س زمانے
سکر ساقی کل حقیقت شاہ نوں آن ساقی
کیا نبی ہدایسی تنگی قحط رہیاست سالان
جن نہ بیرون کال زمانے امن آسائش تھوے
کجہ زخیرہ جمع کر و کجہ نال قناعت کھاؤ
پہن جو گا کجی کجھے باقی کھاؤ اجاوے
فی دعوات الناس جو اس وجہ و سن لوگ نمائے
یہاں تھیں انکو شہرانی گاند ہی عطر کڈ مہین
سن ساقی و نچ آکھیا شاہ نوں ایہ یوسف و تھوے
بہت ہو یا ول رضی ثابلا و اہ تد بہر نکالی
ایسا نیک سیانانیدہ کیوں نہ دی وجہ آیا
تا پھر ساقی شاہ کے گے حال تمام سنایا
کون یوسف تھے کس پر واقعہ کوں تھیں ہوئی
تحت عدالت و سے اسے جیوں چاہی توں کروا
اول سستی کرو نہ بھائی حیلہ نیک سکھایا
نھے چھٹے کرے مقدمے کل حکومت جاری
اس کم وجہ البتہ شاہ تھیں لے لئید منظور سی
چونکہ تھیدی یوسف نوں کیتا شاہ نے عالی نہ پایا
ساقی کو لوں کچھیا شاہ نے حال پیغمبر والا

تاں پھر ساقی کل حقیقت ٹڈ ہوں پکڑ کہانی!
 جیویں یوسف کتنا نون جیویں آصر وکانا!
 ساری گل سنائی ساقی سن کر شاہ فرماندا
 کیا کجہ کار گزاری اس دی کسی کم اوپر ہوندا
 رونے تھیں جد کا ہلا پوندا نیت نماز کھلوندا
 یا پھر بند یواناں تائیں رسے نصیحت کروا
 پھر پھیسا شاہ اسدے تائیں کھانا کون کھواندا
 جو کجہ اسنوں کھاون کارن بخش ہووے سرکاروں
 کھاون پیون یاد نہ اسنوں اندر شوق ربانے
 خبر نہیں کد اس عاجز دی رب فریاد نیسی
 جد ایہہ حال سنایا ساقی پیش شہنشاہ عالی
 ماریا خوش محبت دیوچہ حکم شتاب سناندا
 آن دکھاؤ میرے تائیں اسیں زیارت پاواں
 کر تعظیم پیاؤ جلدی اوہ محبوب یگانہ
 نال خوشی دے حضرت تائیں جا خوش خبر سنائی
 شاہ ریان تساؤے کارن بہتر حکم سنایا
 سن کر یوسف ولوں بجانوں بولے احمد تعالیٰ
 مٹر ساقی خدمت اندر عرض سوال سناوے
 ہو گئی قید معاف تساؤی یا محبوب غفاری
 صاف جواب سنایا حضرت اسیں نہ آواں بھائی
 کر کے مکر اساوے تائیں قید جنہاں کروایا

آکھ سنائی شاہ دے اگے جیونکر بات ومانی
 جیونکر اسنوں تہمت لگی ہو یا قید مانا
 بندی خانے اندر اسنوں کیونکر وقت وماندا
 ساقی آکھیا در کم اسدے یا پڑھدا یا رونددا
 جدوں نمازوں فارغ ہوندا رور مار پروندا
 بیماریاں نون پھرے پھیندا بہت خدا تھیں ڈروا
 ساقی آکھیا قسم خراوی گدی نہ ڈھٹا کھاندا
 سب محتاج غریباں تائیں دین دراوند پیاروں
 ایو حال ہمیشہ اُسا کتنے سال ومانے
 ہن تک واٹ نہ پھچی کسے کیوں بد ما پروسی
 سن سن صفتاں عاشق ہو یا شہر مصر دا والی
 جلدی قیدیں باہر آوے اوہ محبوب ولاندا
 قرب حضوری بخشاں اسنوں عزت نال بہاواں
 سنکر ساقی طرف نبی دی ہو یا تر ت روانہ
 یا صدیق مبارک ہووے بخشی رب ربائی
 نالے کیتی طلب تساؤی اپنے پاس بولا یا
 مولیٰ با اچھہ غریباں تائیں کون چھڑاؤن والا
 یا صدیق تساؤے تائیں شاہ ریان بلاکے
 حکم کرو تا خدمت اندر لے آواں اسواری
 جد تک پیش عدالت ساؤی گذری نہیں صفائی
 شاہ نون آکھ انہا تھیں پچھے کیونکر حال واپایا

قَالَ اللَّهُ تَعَالَى اَفْسَلَهُ مَا جَالَ النَّسْوَةَ الَّتِي قَطَعْنَ اَيْنَ يَهْتَ طَارَاتِ رَبِّي يَكْبِرُ هَتَّ عَلِيْمَط
 جنہاں رناں تھیں ہتھ کپے اپنے پچھرا تھیں حالے
 ساقی نون فرماوے یوسف جانوں پرت جو انما
 کرن روایت دیوچہ یوسف ایہا قصدا اٹھایا
 رب میرے نون معلوم سارے مکر زانیاں ولے
 بن دریافت اسیں نہ کجہ گز چھوڑاں بند بچا نہ
 بن دریافت بندی خانوں ہے میں باہر آیا

سدا عزیز اسٹوے اپر رکھیںی ظن بریاتی
 دو جا اسدا حق میرے تے بہت غلاتی پاروں
 رکھیوں بہت سکھالہ مینوں کار نہ دسی کاسی
 جے کہ باجہ اجازت اُسدی لہہ بھی میں چھڈ جاواں
 تیجا بہت افسوس یوسفنوں انہاں زناں تے آیا
 جے کہ راج انہاندے کولوں اصلی بات پچھیوے
 تائیں شاہ نوں اکھیا یوسف پچھ انہاں تھیں حال
 جسدن سدا زینجا کیتی سبحانندی ہمسانی
 کس نے ساڈی طلب نہ کیتی کس نے نہیں بولایا
 اج دریافت کرو انہاں تھیں جے انصاف تسانوں
 سن فرمان نبی داساتی شاہ نوں ورج سنایا
 کیند اج تک ہووے تائیں تحقیقات اسٹوے
 شاہ فرماوے اکھو جکے سبہ کہ کیتا جاوے
 ودی وار گیا مڑ ساتی پیش حبیب ربانے
 چوشتابی یا بنی اللہ خود سلطان بلاندا
 درجہ قرب نشینی والا بلسی اج تسانوں
 کہن وزیر ساڈی خاطر بڑا عروج کیتو نے
 کہیا وزیراں جدتیں چلسو سب نہ وار کچیوے
 کل امیر وزیر اکابر لاشکے سب واپیں
 بے امید ہوئے جمویلے عرضاں کر کے تھکے
 آدیو نے شاہ دے اگے کل حقیقت ماضی
 جیونکر اوس بے دوس وچارے قید قضیئے جانے

آنا چور تدا ئیں نہ اسی تحقیقات کرائی
 لکھ کر وڈ خزانے دیکے آندس کل بازاروں
 اکو بندی خانے والی اس فسر ماش پانی
 بھلکے فرمانداراں اندر کیونکر نام سداواں
 ناحق جنہاں شکایت کر کے قید اندر پہنچایا
 پیش عدالت سچا جھوٹا آپے ظاہر تھیوے
 کسدے اپر ثابت ہوندا عمل خیانت والا
 دسے سانوں چہڑی اُسدن ثابت رہی زنائی
 بھناں کولوں رب نے سانوں امن امان بچایا
 نہیں تاں قیدوں نکلن بندی کچھ نہیں عن اسنوں
 اوہ نہیں قیدوں باہر اوندا زور تسامی لایا
 رہساں بندی خانے اندر کچھ نہیں لوڑتساڈی
 پر اکواری کول اسٹوے قدم مبارک یاروے
 نالے ہور وزیر سیانے عرضاں کرن نمانے
 ودم شوق تساڈا اسنوں پلک آرام نہ پاندا
 حضرت اکھے درد نشینی ہے منظور اسانوں
 حضرت کہن عدالت والا کیونکر و تو نے
 حضرت اکھیا اسیں نہ آواں جد تک عدل تھیوے
 اکو سخن سناوے حضرت تائیں تائیں تائیں
 اوڑک شاہ ول واپس آئے پھر کچھ اکھر نہ سکے
 حق دریافت کیتے باہجوں اور نہیں ہوندارا منی
 جد تک اُسد عدل نہ ہووے قیدوں کون نکالے

تاں پھر سدا بولائی شاہ نے ہر اک زن مکارہ
 اکھ پدیرا کیونکر اُسدن ہو یا حق اشارہ

جمیدیک ڈیولونکھا بازار لاہور

آن زمان پیش عدل ملکین تحقیقات مقدمہ انداز

حکم ہو یا سلطان مصر و انہا تمام یولایاں شروع کیتی دیافت شاہ نے کردا حکم زنانوں جسدن تسلل زینجا دی گھر آکر کھاوا کھاناں یوسف و اکیہ عمیب حیات اسدن نظری آیا واہ سبحان اللہ کیا قدرت اسدن نظری آئی سہناں عرض کیتی یکبارہ پیش حضور گرامی اوہ محبوب زینجا جس دم سانوں آن و کھایا اتنی بات ضرور اساتھیں ہوئی ندوں زبانی پھر کچھ پوش نہ رہ گئی سانوں سب دیوانیاں پھیل جان کچھ پوش لگانے آئی مگر یوسف نے پیان ایسے کچھ خیال نہ کینا اس محبوب خدا کی ما عجبنا علیہ من سوء سبحناں بول سنایا

سبھے ہتھہ کیا ون والیاں پیش عدالت آیاں سچ سنانا چھوٹھ نہ کہتا جو کچھ خیرتسا نوں و سواسدن مال تسانے کیونکر حال و ماناں کس تقصیروں اوہ پر ویسی ناحق قید کرا یا وانگ قیامت مکرن جوگی رہی نہ عورت کاٹی حاشائے یوسف اوپر ہے جھوٹی بدنامی ہو گیا عقل کا فوراً ساڈا جلتا نظر نہ آجیا آدم زاد نہیں کوئی بزدل ہے کوئی ملک نورانی کئے ہتھہ ترنجاں بدلے کچھ بچیاں کچھ مویاں کر کے حیلے خبن بہتیرے روں یوسفنوں رسیاں شالا اسان نہ ڈھٹی اس وچہ عمیب حیات کاٹی بے تقصیر سو یا اوہ قیدی بڑا نہ اوں کمایا

قَالَتْ اَمْ دَاوْتُ الْعَزِيزَةَ لَنْ حَضَحَضَوْنَ الْحَقَّ اَا دَاوْتَهُ عَن نَّفْسِهِ وَاِنَّ لِمَنْ الصِّدْقِ قِيْنَ ط

کہن لگی سچ ظاہر ہو یا اوہ لا رہیا نہ کوئی میں خود اسنوں رولن کارن کیتے جتن بہتیرے جو میں کیتا آپے کیتا آپے رالن با لے نہ کچھ دوس یوسفدے اندر نہ کچھ دوس رناندا دلوں عشق یوسفدے جسد م صبر بیا کھن میرا جد اس بات نہ منی میری ہو گئی تا امیدی ہائے افسوس میں اسدے آپر ناحق ظلم کمایا دیہو نہ رہیں میرے تائیں میں ہاں آپ گناہیں

اوہ سچا میں اسدے اوپر آپ دیوانی ہونی پر اوہ مول نہ آیا نیڑے رہیا پرے پریرے ناحق اوہ محبوب پیارا کیتا قید حوالے میں پاپن وچہ دوس تمامی چھوٹھ نہ بولیا جاندا ہو لے صبری اسدے کارن لا با زور بہتیرا جھوٹی تہمت لا کر اسنوں میں کروا یا قیدی بہت چھپایا اناح سن یمنوں بدلہ دینا آیا بھو مارو کھل اتارو عذر کریاں تائیں

کل حقیقت بول زینجا سچ سنائی
ثابت کیتی اپنے اوپر جو ساری بڑیانی

عارف کہن گناہ اپنے دوا جو اقرار کریندا
سنو حقیقت جہوں زلیخا خود ہوئی اقراری
کول عزیز کھلونا حاضر سے تمامی حالے
مجلس وجہ بے عزتی ہوئی شرموں اتان نہ نکدا
جھڑکے نہیں زلیخا تائیں رونی ذلت ہو سی
عشق مجازی الٹی بازی جھات جنہا بول پائی
عقل کو الٹی شرم و نجانی صبر آرام لے جائے
بھڑباں لاءے سخاں پاوے ہو کے جگ پرشے
چہ پٹری بات زلیخا بی کتنے سال چھپائی
آپے بول زلیخا اس دن ویسی حالت ساری
ایسے حالت قیامت دیدن جہوں عدالت ہوئی
بھار گناہاں وقترا نے پھر کوئی آپ اٹھاوے
سنو حقیقت جہوں زلیخا عجیب اپنے سر و سر یا
و تا حکم شتابی شاہ نے پچھو یوسف تائیں
حضرت یوسف نے فرمایا پچھیا جہوں فریاد
صرف اسان اس کارن شاہ تھیں تحقیقات کرائی
ناہیں کچھ خیانت کیتی رکھ عزیزوں پر وہ
جہ ایہہ سخن سنایا یوسف میں ہاں باہر قصور
اے یوسف نہ دھ پاک گناہوں اپنا آپ بنا یا
طرف زلیخا نائل ہو یوں دل واقصد کینوئی
پھر توں کہیں خیانت والی ناخنی تہمت مینوں
شکر توبہ تائب ہویا یوسف نبی رہا ناں
و عا ابرہی نفسی رو کر بولیا نبی ندا ہیں
نفس مجرا بے یائی و بول کر کہ زور بلاوے
سنوں حقیقت حضرت یوسف کہیا وزیر تائیں
وئی اسان معافی سب توں جو کجہ کسے کما یا

فضلوں اکدن رب انہا نول قرب حضور ہی دنیا
سن کر چیم چیم روون لگی حاضر مجلس ساری
سخت ہو یا تفسیرہ عاجز نہ بولے نہ چالے
لہذا جاوے دھرتی اندر بھی کجہ آکھ نہ سکدا
چڑھے کچھری عورت چٹھری جھڑکیاں کدوں کھلوی
عزت پت انہا ندی گھڑو چہ پھر نہ نظری آئی
خودی اٹھاوے بجز سکاٹے او گنہار بناوے
وانگ زلیخا مجلس اندر کر بے صبر بولاوے
پیش عدالت دور و دیگنے حضرت عشق کرائی
میرے اندر عیب تمامی میں ہاں او گنہاری
آپو اپنے عیب تمامی میں ہاں او گنہاری
دو جہا نول اوہ آکھ نہ سکے نہ کوئی دو جا جاوے
شاہ ریان شے امر اول بہت لخب کر با
حکم کرے تاں سب گناہوں ویواں قید سراسر
اسیں نہ چاہند مول کسے نول شاہ دیوی نظر بریاں
تاں جو معلوم ہو وی شاہ نول میں وجہ عیب نہ کافی
رب خیانت والیا تائیں نہیں حمایت کردا
اوسے ویلے وحی فرستے آیا ترت حضوروں
اوہ گل یاد نہ رہی تا نول حیدم اسان بچا یا
کیتی اسان حمایت تیری ندوں خلاصی ہوئی
کیونکہ نیدوں پاک جے آس دن اسیں نہ رکھدی تیل
کیا توفیق اسان تیا میں عیبوں پاک کیا ناں
اپنے نفس اناسے نول میں پاک لباندا ناہیں
اوہ کوئی بچہ اجسار تیا میں رب رحیم بچوے
ساڈ تیا میں مول کینوں قید کھوی ناہیں
جو تقدیروں وار ہو یا سر لے اسان نبھا یا

سن فریان وزیرالشاہ نول و سیا آن حوالہ
سب نول ایس معافی بخشی قید نہ کر ہو کوئی
واہ واوہ محبوب پیارا صاحب علم صفائی
کرو کتاب لیا و اسنوں حکم ہو یا امر اول
سوینا گھوڑا سوینا جوڑا حضرت کارن جاگے
ستر خادم حضرت کارن بھیجے شاہ سلامی

اوہ محبوب کسے سے حق و چہ ہراندہ منگن والہ
اپہ گل سنکر شاہ و تیا پیش شوق زیادہ ہوئی
کٹ قضیے بلین کارن بخشی جس رضائی
استخا صبر نقیبتی اپنا خاص قریب بناواں
چوں پیارا راضی ہووے قدم مبارک لیاوے
باقی پور جو زینت کیتی سنوں بیان تمامی

زینت کناییدن ملک ریان در شہر مصر کے استقبال حضرت یوسف علیہ السلام

لیا حکم پاپہیاں تاپیں گھر گھر خبر لگھلیاں
کوچے کوچے مصفا کیتے شہر مصر سے سارے
چکے فرش بازاراں اندر سڑکاں صاف کرایاں
زینت زیب سجاوت ہر جا مکن دیواراں
شاہ ریان مکن اپنے وی زینت عجب کرائی
سی اک و ڈا مکن کشا وہ و سولہ شاہی آگے
سب سامان جو جلسے والا نرت تیار کرایا
اول وچہ میدان تمامی کیتی خوب صفائی
پھر شطرنجیاں فرش گلچے رنگ رنگ و چھائے
سرتے سایا بان رگا باز زینت ناک زیادہ
کئی کھانے لکھن اسوچہ لعل جو اہر عالی
واہ سبحان اللہ کیا آسدن زینت رنگ و کھایا
ہنیں تاں اس میدان نملے کدا بہرہ رونق پائی
اپہ سب رونق یوسف پاروں سنوں حاصل ہوئی
سب چہرندی نبیاں پاروں عزت کیتی جاگے

انچ یوسف ہی آمدن سوئی صاف کرا ہو گلیاں
مصریاں و گھر عید مبارک زینت زیب سنوں سے
بھر بھر مشکاں عطر گلابوں رائاں تے چھنکایاں
مشک عطر سے حالے آون وچہ گلیاں بازاراں
چوں روایت نقرہ کاروں و کچھن اندر آئی
حکم ہو یا جو اس موقعہ تے آن حصو رانگے
شوقوں ادب نبی دیکارن کل وریاں سجایا
عطر اندے چھنکار کرے گرو تیا ہی بھائی
سدر سوہنے نرم زیادہ بہر جا تکیے لائے
کچ لیوس میدان تمامی آبا ایڈ کشا وہ
چار چوہر جھولائے لندی جھالہونیاں والی
برکت نبیاں آسجا گنوں رب نے بھاگ رگایا
عطر گلاباندی اس اوپر بارش کس و سائی
جنول منہ کر و کچھے کوئی مست کیے نو نشہ ہوئی
جو کوئی تالبداری پکے کویں نہ عزت پاوے

عزت بنیاں شان رسولان میں کیا صفت سنائیں
 بند بخانہ یوسف پاروں رب نے پاک بنا یا
 کمرن روایت ہو گئی جسم سب زیبائش پوری
 رکھ دتا وچکار لیا کے تخت جو بادشہانہ
 بھی مجسوب یوسف دیکارن جاگہ کول بنائی
 کیا اوہ تخت سنہری آکا عالی زینت والا
 سوہنا فرش جو اہر جڑیا سندر قسم عجیبہ
 کتنے خادم سجے کھتے سوہنیاں شکلاں والے
 لشکر فوجاں جیوں درباروں شروع برابر سوہیاں
 سی درباروں بندی خانہ باراں کولماں تابیں
 جیوں اک لاک کھلوتیاں فوجاں بند بخانے آیاں
 سب دے ہتھ رکاب سنہری کھڑے کنوں خوشبوئی
 حکم وناشاہ جسم حضرت کرا سوری آئے
 جس دے کول برابر آئے اوہ مقبول رہانا
 کھلے اوڑیکن یار تھامی بن تن فوج رسارے
 کمرن روایت سی اک گھوڑا شاہ چڑھنے والا
 شاہ ریان بناں اس اپر کدیں نہ چڑھیا کوئی
 اوہ تازی یوسف کارن پیڑ تیار کرایا
 حکم وناشاہ ہو گیا جسم سب سامان آماوہ
 چلو پذیر کرو چل عرضاں پیش جیب ربانے

جنوں قدم مبارک پاؤں ہوں دور بلا ہیں
 ہن میدان نمائے تائیں رونق بخشن آیا
 محفل آن آراستہ ہوتی جیونکر حکم حضوری
 چڑھ بیٹھا سلطان مصر بطور جوی سلطان
 سوہنی مسند بادشہانی اوپر تخت ٹکائی
 ترنہ گز لمان ڈہ گز چوڑا کہے منسرحالہ
 اوپر تخت وچھایا شوقوں سنتوں یار جیسا
 کمریں کس سنہری پٹکے حاضر تخت دولے
 بند بخانے تیک دو طرفے کمرے صفاں کھلویاں
 فوجاں پاروں پیر دھندلی جگہ نہ رہی کتھائیں
 اک سجے اک کھتے سڑکوں صفاں بنا کھلویاں
 استقبال نبی دیکارن عجب تیاری ہوئی!
 ترت سلامی کمرے آگے عود جلا یا جائے
 مشک عنبر کافور شتابی سر تھیں واراوڑانا
 یارب آن شتابی فضلوں سوہنیاں سگنا نوالے
 نام طماج نہایت سوہنا نازاں وامتوالا
 کمرے سواری اس گھوڑیدی کسنوں طاقت ہوئی
 دیکر زین رگام سنہری خدمت وچہ پہنچایا
 لے آوے تشریف مبارک کسغانی شاہزادہ
 نکلن بندی خانے وچوں بند یوان پڑانے

سیرون آمدن حضرت یوسف علیہ السلام از زندان بہزار
 شوکت و شان و تمشین شدن یا ملک ریان

جسدے عام خزانے اندر وائم بے پرواہی

بسم اللہ بسم اللہ دم دم کرے شکر الہی

بروزیاں نوں سردار بنا کے شوکت شان دکھائے
 جتنا جہاں نوں غنی بناوے قادر پاک تعالیٰ
 جس پر نضل کمانا چاہے ہلک نہ دیر گھنیندا
 وقت مصیبت و روزگار نوں جو تکلیفان و پندے
 جس عزیز بندے دیتا میں بندی خانے پایا
 جدوں وزیراں حضرت کارن گھوڑا پیر لیا ندا
 شاہ ریان کرے اج جلسہ زینت خوب سلواری
 آئی کرن ہزاراں خلقت استقبال تارا
 کھلے اوڑھیں لوک تماچی پاک جمال تارا
 جتنا قدر وزیراں کیتی یوسف وی و ڈی بائی
 سن سن عرضاں عاجز ہو کر اوڑھ کر یہ فرمایا
 ہو اجازت اُسارے کولوں یوسف بردا تیرا
 پچھیا انہاں عزیزے کولوں تیرت اجازت پائی
 سچھیں پچھے حضرت یوسف ایہہ فرمان سنایا
 جے کر دیو خلاصی سانوں آکھیا بنی گرامی
 جے کر اول ہووے نائیں عیب معاف انہا ندا
 منکر حکم و تاشاہ جسدی قیدی بے نکالو
 وہ سبحان اللہ کیا رب نوں نبی رسول پیارے
 ایسے طور قیامت وے دن حضرت ختم نبیاں
 جنت حوریاں پاک نبی نوں کر کر پیار بولاون
 کہسن جلد تک اُمت ساڑی ساڈیناں نہ جاوے
 اول اپنی اُمت تائیں دوزخ کیوں چھڈاؤن
 حکم کرے رب و رب و رب جیبا اُمت بخشی تیری
 باہر کدھو دوزخیا نوں بخشی اسان خلاصی
 جنہاں نبی دی تابعداری نال یقین قبولی
 حضرت کہیا بدعت والے دسن جدوں اسانوں

سردار نوں بروا کر کے قدماں وچہ رولاوے
 غنیا نوں محتاجی بخشے کوئی نہ ہوڑن والا
 پلوچہ بند یواناں تائیں تخت نصیب کریندا
 جسد اوسدی رحمت ہووے او با قدم چمینارے
 جسدن فضل کیتا رب اوہ لین معافی آیا
 کرو سواری یا بنی اللہ ہر اک عرض سناندا
 کیتے بندت ساڑی خاطر سب دفتر سرکاری
 بہت بلند کرے رب سچا اج اقبال تارا
 کرو قبول جیب خدادے عرض سوال اسارا
 کہہ اُس وقت بنی دے دل وچہ خوشی نہ ہرگز آئی
 شاہ عزیز جو صاحب سیرا آیا یا نہیں آیا
 نکلے قیدوں باہر نکلے جیوں دل کر داتیرا
 نالے ہوش مندہ اُس نے بھیل معاف کرانی
 جیونکر حضرت ابن عباسوں وچہ تفسیر لیا یا
 کرو خلاص اسان تھیں پہلے بند یوان تسمی
 چھوڑا انہا نوں بند یوانیوں میں نہیں باہر جاندا
 سب آزاد یوسف و صادقہ راضی نامہ بھالو
 دو جگو وچہ جنہا ندے پاروں چھٹن او گھارے
 کرے شفاعت او گھاراں سردار شاہ صغیاں
 کرن اشارے باہر پیلے حضرت جہات نہ پاون
 کویں محمد اُمت باہر جوں قدم بہت تیں پاوے
 لے کر تابعداراں تائیں نال جنت وچہ جاون
 جس گلے توں راضی ہووین اڑی نہیں کوئی میری
 چھٹن پاک نبی دی خاطر لکھ کر وڈاں عاصی
 جنت وچہ تنہا ندے تائیں ملیں ذات رسولی
 سچھا سچھا اسپس الاواں رہے پھٹکات انوں

سنت میری پکڑن والے صحیح صحیح مسلمان بنیوں
 سلوں حقیقت جس دم یوسف بندہ یوان چھڑائے
 ناں پھر باہر نکلن کالن کیتی نبی تباری
 اول بندی خانے اندر گرم حمام کرایا
 تانا خوب لباس شہانہ کپا امام غزالی
 سرتار ہزار طرح سے نقش نگار دکھائے
 سوہنا ٹکاکم دوائے کنبن لشکن والے
 جہ متوجہ نکلن کارن ہو یا نبی پیارہ
 کل مکان مرید سے ڈرنا ہیں روون کل دیواراں
 کعبہ کے اس ویلے لوگے آکھیا بندہ ی خانے
 تیرے آون بھیں رب مینوں کفروں پاک نبابا
 روو آہیں مالکے ڈرنا ہیں دروول بندہ نجانہ
 اس دا ذکر کے میں چھپے آکھ سنا یا تینوں
 اسنوں حضرت وعدہ کتنا جنت تینوں کھڑا
 واہ واہب رسولان والی سبھیں فائق ہوئی
 جس مومن لے جب نبی زوی مردیاں تیک نہ چھوڑی
 سو حقیقت حال یوسف را جیونکہ نقرہ کاروں
 نکر حضرت یوسف صاحب اسدی گریہ راری
 بھی ایہہ بیچ گلاں اس ویلے بول موہوں یکباری
 اول ہے ایہہ بندہ نجانہ درو عماناں نا بھریا
 دو جا استوں دنیا اندر دوزخ رب نبایا
 تو کجا جیوند لیکالن قبر آوادہ ہوئی
 چو تھا اس عم خانے اندر حسبنوں پایا جاوے
 پنجواں مندا منگے اوسے ہس ہس راضی ہووے
 ایہہ بیچ باتاں لکھہ بنیمیر جلدی باہر آیا
 کھولے بخت طمان گھوڑیدے فضلوں غافل تباری

آکھ بندہ یہ حال یوسف وار ب بلاشے تینوں
 وہیں دعائیں حضرت تائیں ہر دم بخت سوائے
 حاضر ہوئی خدمت اندر سوہنی عجب سواری
 مہل عطر گلاب غلاماں غسل تمام کرایا
 اوپر جاوے سب بھتیں ہاوار نقش سنہریاں والی
 گلوچہ کڑتہ نہ زینت والہ صفت نہ کیتی جاوے
 ستھیں کنگن ویچھ نہ سکن درشن منگن والے
 درو فراقوں روون لگا بندہ ی خانہ سارا
 جیونکہ بارہ کر بندے راری وقت جدا فی باراں
 چھڑا علیوں میں آکھئے تائیں اسے محبوب یگانے
 یا نبی اللہ جاوون تیرے فکر او باوول لایا
 جیونکہ سچ محمدی پاروں رنا کھم خانہ
 پھر دو بار سنا من ندی فرصت تائیں تینوں
 ہوا صحابہ اعلیٰ کا محشر بچہ تیرا میں بھڑاساں
 جب نبی بھتیں لکڑی ساجر جنت لائق ہوئی
 حضرت کبیا جنت اندر رہی ساٹوا جوڑی
 زناں جب دم بندہ نجانہ درو یوسف کے پاروں
 بیٹھ گیا دروازے اندر اوہ محبوب غفاری
 لکھہ گیا دروازے اوپر حضرت جانہ یواری
 نیکانندی ازائش کارن رب کے پیدا کریا
 درو غذا بون رہیا نہ خالی جو کوئی اس وچا آیا
 مولانا باہجول اسدے اندر یارنہ بن دا کوئی
 خوشی آرام آسائش سنوں بیٹے مول نہ آوے
 درو فراقوں یار پیارے رہن ہمیشہ روندے
 پڑھ بسم اللہ حمد الاہوں پیر کا بے پایا
 کیتی رب نصیلاں اندر نبیانہ ی اسواری

نال خوشی دے وونا ہویا نازوں قدم اٹھاوے
 وار سوار پیغمبر رب سے شوقوں واگ اٹھائی
 وہ سوخا دم اول اندر وہ سوغد منگاراں
 وارن عنبر مشک سے بھتی حاضر لوک تمامی
 جس کو یوں آنگیا حضرت اولوں سیس جھکایا
 واہ سبحان اللہ کیا حضرت حسن بہار لیاندی
 باہراں کو باوچہ خلائق پالاں بنجے کھلوی
 دھویاں دھام سے ہر پاسے ہر جاگہ شدیا نے
 زورن خرچ ہوئے وچہ رستے بلدیاں لوکاتیاں
 آوڑیا سر وار خوباں دا چنگے آون آیا
 پاس بہا کر نال اوہدے ہویا شروع کلامی
 ستر بولیوں واقف آنا حاکم شہر مصر دا
 جس بولی وچہ یوسف کو یوں شاہ کوئی بات چھپیا
 ساریاں بولیاں بولیاں شاہ نے جتیاں یاد تمامی
 جاں پھر حضرت یوسف اپنی بولی بول سنائی
 کہن لگا ایہہ سمجھ نہ آئی مینوں بات تاروی
 شکر بہت راضی ہویا آفریں بارہ الاندہا
 نو سو علم یوسف تیا میں تختیار رب تعالیٰ
 ست چھٹی اک رچی دیول جسے تقدیروں جائے
 بھی اک ہور کرامت یوسف شاہ نوں رب دکھائی
 آمدن اک عجائب گھوڑا شاہ دیا بہت پیارا
 آجلا دہوئے جد حاضر رحم نبی نوں آیا
 ویکھ کرامت مسلم ہویا حاکم شہر مصر دا
 سب صنعتاں وچہ جد یوسف نوں لائق فائق پایا
 فَاكُنَّا كَلْبًا قَالَ اِنَّكَ الْيَوْمَ
 یعنی حیدرم نال یوسف دے شاہ گل بات الائی

وانگ براتی رسول اللہ کے فخر نہ جریا جاوے
 زمدیم بولے حمد ہی جس بخششی وڈی یا
 تحفے لیکر حاضر ہویاں صاحب حسن سنگاراں
 استقبال سائے راہ وچہ ہوندی گئی سلامی
 سب نے دل وچہ اینویں سمجھیا افسر ساڈا آیا
 جو دیکھے بیتاب ہو جاوے تھال نہ جھلی جانیدی
 لمیاں صنفاں دو طرفے راہ کے حج تیار ہی ہوئی
 کل امیر امیر وزیر اکابر لے لے نرہ راستے
 روز تریکے بھاگ مصر نوں لایا خالق سائیں
 آوڑیاں شاہ عزت کر کے اوپر تخت بہا یا
 خیر خیریت ہر بولی وچہ پچھدا حال تمامی
 ہر بولی وچہ یوسف ندی اوہ آزمائش کروا
 اوسے بولی اندر یوسف تررت جواب کر نیدا
 پاس ہویا وچہ سھناں یوسف صاحب علم گرامی
 شاہ ریان نہ سمجھی ہرگز بھل گئی وانا فی ہا
 حضرت اکھیا ایہہ عبرتی حدی بولی ساڈی
 کمال حکم تارا حضرت نہیں انہما یا چاندہا
 کہ اس نال برابر ہوندا ستر بولیاں والا
 بہتر کنوں اک رچی عاجز کدوں برابر آوے
 وچہ تفسیر یوسف دے جیونکر خبر روایت آئی
 کہ بیماری ہوئی اسنوں مر گیا اوہ پیارا
 کہتی نبی زخا خدانے اوسے وقت جوایا
 وپھنیں ہو کر صاف نبی وادوب زیادہ کر دا
 اوتنا حکم آمینی والا جو میں خدا فرمایا
 اِنَّكَ الْيَوْمَ
 کہن لگا اعتباری ساڈا ہو گیا توں ارج بھائی

لیکن جو کالی علموں کے ہر کم دی ہو تیار رہی
گھر باہر و اہل سنت تائیں شاہ آمین بنایا
کل مصلحت تیرے زعمے ہر کم اندر میرے
اسٹین چھے شاہ فرمایا حضرت یوسف تباہی
حضرت اکھیا معلم سالوں حاجت سنن نہ کافی
کال پوسے ست سالوں چھے برساں ست نہ جاوے
شاہ کہیا پھر سو حضرت کیا تجو بند کچھوے
نبی کہیا کوئی ایسا ک مختار بنایا جاوے
کھاون جو گا دیوے لوکاں رہندا جمع کچھوے
اسی سلامت شیلی اندر سب والے کج جاون
کال پوسے ناں کاہن نہ ہانوں والے سب لکان
بھی ہر لکان بھین خلقت ایٹھے جنس خریدن آوے
شاہ فرمایا ایہہ کم مشکل کس دیواں مختاری
قال اجعلنی یولیا یوسف کر و مقرب مینوں
میں ہاں بہت حفاظت والا لکھاں بہت نہ ہالا
یعنے ہر لکان دی بولی خبر اساوے تباہی
کل ملکندیاں چھیاں پڑھکے نرخ تمامی جانانا
شکر شاہ فرمایا میں بھین بہتر ہو رہ نہ کوئی
ترہ یہ برساں یا تیری برساں عمر یوسف ہی آپی
میں کچھوں پھر کل مختاری حضرت یوسف پانی
جیکر آسدن حضرت یوسف آپ نہ یہ کم چا نہندا
ایہ حضرت جلدی کر کے منگی خود مختاری
جلدی پاروں ویری پاسے ویروں جلدی کردا
صبر سہارا بہت پیارہ پاک خداوند تباہی
جیکر صبروں حضرت یوسف ساعت چپ رکھیندا
وچہ تفسیر بیٹ منسور ہو رہا کہ لیا یا

مس

آمین جو ظاہر باطن اندر کرے امانت واری
عالی عزت عالی منصب عالی درجہ پایا
مال خزانے کچیاں جسد سب حوالے تیرے
حکم کر و تاں پاس تباہی اپنی خواب سائیں
شاہ کہیا تفسیر شاہوتاں پھر نبی سنانی
نیہ نہ و سن کھیت نہ آگن خلقت عاجز آوے
کال نزول پیاجدا لیا خلقت عاجز آوے
جو ست برسوں حفاظت کر کے فصل تمام سنبھاوے
قدر زوراک کہایے باقی سٹیا نوچہ کچھوے
نہیں تاں گلشن کاٹے ہو سن ہرگز کم نہ آون
کھان اناج بندے تے توڑی چوپا ہنوں ڈالن
اناج جمع اناج کچھوے خالی کوئی نہ جاوے
کون اچھا لائق چھڑا کرے حفاظت ساری
کل خزانے اس دہرتی تے سانجھ ویا رنگا ہنوں
نالے علم تمامی مینوں ہر گل جانن و ا لا
سوچ بچھوے دیواں سٹوں نہ کجہ کراں ازراہی
بہت سیانا بہت سیانا ضائع کراں نہ ترانہ
سارا کم سپردتساوی عزت حرمت ہوئی
جسدن اہ مختاری ملی ہو یا فضل آ لیلی
جیونکر وچہ تفسیر معالم خبر نبی بھین آئی
اوسے روز حکومت بلدی تخت مصر تے بانہندا
تباہی برس زماندی تہلک گھتی خالقباری
حکمت اسدی کسے نہ معلم اوہ سلطان امر و
قتنا صبر کماکے کوئی پاوے کجہ جزا میں
اوسے روز خداوند اسنوں مالک مصر کریندا
جس گل پاروں یوسف نوں اب سال نہ تخت بیایا

حفظِ عظیم یوسف نے اپنی صفتِ جدوں فرمائی
جے کر کینڈا انشا اللہ میں کر سناں نگہبانی
سرورِ عالم ختمِ رسولاں غموش فرمان سناوے
یعنے جیکر اللہ چاہیا میں ایہ کم کر یساں
جس کم اوپر انشاء اللہ آکھ سنایا جاوے
ماٹھے کم وجہ انشا اللہ کہنا روا نہ آیا
برکت انشا اللہ جلدی مقصدیے ولاندا
ایسے غفلت پاروں یوسف سال نہ مقصد پایا

انشاء اللہ کہیا نہ اسدم تاں رب دیر لگائی
اوسے سلحت بلدی اسنوں تاج تخت سلطانی
ہر کم اوپر انشا اللہ شامل کیتا جاو جاوے
جیکر حکم خدا دا ہو یا چیز فلانی دیساں
رینوں شرم پوے اس کم وجہ آپ مدد فرماوے
نیک ارادے اندر سڈت پاک بنی فرمایا
جس کم دیوچہ مولا شامل بیٹرا پار ہو جاندا
جاں پھر سال گذشتہ ہو یا رب نے تخت بٹھایا

نشین یوسف بر تخت شامی و یافتن مملکت مصر

سب تعریفان مالک تائیں واحد پاک یگانہ
مالک ملک قدیمی مولا اسدی کل مختاری
تخت زمین واقفے اسدے اوہ سلطان امروا
تاجاں تختا نوالیاں کولوں پلوچہ تخت کھسیندا
راج کرن پر ویسی بروے جو آکل وکانے
سر کم وجہ مختاری اسدی قدرت ثابت ہوئی
واہ سبحان اللہ رب خالق کیا اسباب بنایا
جد یوسفنوں شاہ دے گھر وجہ مدت سل سلطانی
حکم ہو یا دربار تمامی خوب سجایا جاوے
جسدن یوسف قیدوں چھٹا جلسہ شاہ کر آیا
سارا مصر مزین ہو یا گھر گھر جشن مناوے
تخت سنہری موتیاں جڑیا حضرت کارن آیا

جسدا حکم ہمیشہ جاری وجہ زمیاں آسماناں
جسنوں چاہے کرے عنایت مدکاندی سرداری
جسدوں چاہے بخش وراثت فضلوں وارث کرنا
قیدوں کڈھ اسیراں تائیں تخت حکومت دیندا
ہون معطل دیب انوالے جو سردار پڑانے
کوئی نہ اسنوں آکھن والا ایہہ کی کم کیتوئی
جوین روایت نقرہ کاروں وجہ تفسیر لیا یا
ہر کم وجہ لیاقت ڈکھی شاہ نوں بہت سکھائی
راج یوسفنوں تخت بہا کے تاج پشایا جاوے
اوسدے نالوں کتنے حصے روزا زیب بنایا
کل دربار سجایا ای صفت نہ کیتی جاوے
استبرق تھیں سندر سوہنا سایہ بان لگایا

اشعار اہم قافیہ

سرتے دھریا تاج شہانہ لے یوسف سلطانہ

و تا عجب لباس یوسفنوں خلوت خاص یگانہ

ملک ولایت قفقے تیرے دولت مال خزانہ
راج تاراؤ تاج تاراؤ خام کل زمانہ
فوج رسالتاں حوالے سارا لشکر خانہ
کرو آباد رعیت سائے سے ملک ویرانہ
بیٹھا تخت مبارک اوتے یوسف نبی زبانہ
کیتی آن سلامی ادبوں کل وزیر ارکاناں
واہ واکم بھیجا رب نے صاحب عزت لٹاناں
لکھ ٹسکرانہ لکھ ٹسکرانہ لگا بھاگ و پواناں
پو پارسہ بزم معطل جس نے ونا بندہ می خانہ
اسدا کہ بھی یوسف تاپٹی بخشیا رب تو اتنا

بعضے کہن عزیز و چارہ ہد و نیا بھٹیں مویا
اسے چوندیا ندیاں حضرت یوسف تخت قبول نہ کیتیا
کیوں اس محبت کر کے کل خریدیا سائوں
نک حلال مذکورے بندے کھاؤن کچہ خیرا ندا
نک حرام تمامی عمران فیض جہناں بھٹیں پاؤن
پڑھ پڑھ حرف جہان کے کو لوں حاصل علم کریندے
سکھ سکھ جہنم جہان کے کو لوں اتا کار ہو جاؤن
کھا کھا تک جہان مند و گھر واپن ہوؤن و ڈیرے
چھوڑ نہیرا انہا ندا قصہ نہ کرا ایڈ نہرو سے
اکھ حقیقت یوسف والی حد کریم جہانندی
حد یوسفنوں تخت مصر واکتار رب حوالے
امن آرامتے عدل نہرہاں چکوچہ وہماں پیاں
شکر ہوا مدیاں بجاں تپیاں رہ گیا ٹانویں ٹانویں
آتوچیدوں بارش و سی مالی باغ لگا یا
وینوں وین ہو یا وچہ مصر سے مال ربیبی یاری
سارا شہر آسائش پاروں شکر الحمد للہ سے

بیٹھ عدالت کر سرداری قابل کار جو انہ
تخت اساؤ تخت اساؤ اسب تیرا اندرانہ
کیسوں طاقت پیش تاشے آئے عذر بہانے
سپ کچہ تیرا کچہ نہیں میرا آپ کرو سمیا نہ
کہے ربانی حمد ربانی مالک نول خصما نہ
شکر الہی شکر الہی بولن نال زبانان
ساری دنیا وچوں جہا عالی نیک گھرانان
زینت بخشی کل مکاناں ہر طرف شد یا نہ
یوسف قید کرند پیار و لار ب لایا جرمانہ
اوسے سال ہو یا وہ عاجز و نیا چھوڑ روانہ

چھوڑ تخت مصر و مالک حضرت یوسف ہو یا
رکھیا ادب عزیزے والا چارج مول نہ لیتا
لائق نہیں جو اسیں کر ایے بن حضور انہانوں
مرویاں توڑی اوب نہ ٹوٹن رکھن شرم نہہاں وا
جد پڑن تان نال انہاندری بخل ضرور مکاؤن
جلگہ انہانندی بلدی نکلن جب و رخوا اسلا و بندے
جے نہوں اپنا ڈوا و یکین شہر علی باہر کڈناؤن
کتھری مول نہ آن انہاں سکھ امی جھڑے
جہا کھان اوسے نول زندن بیشیرا ناندے ٹولے
کریم کماؤن بجاں پالن کار قدریم نہانندی
ظلم فسا و شرارت نئے نکلوں مارا نکالے
کفر گیا اسلام سکھیا رحمت جھڑیاں لایاں
اوہ بھی ڈرو اتس کسیدن جاسی اللہ بھانویں
سکا باغ قلیل نبی و اللہ سب نہرنا یا
کلہ ابراہیم نبی و اکھ گھر سو یا جاری
وہین و عاتین یوسفنایں چرک راج کاشے

جس دن نیکار سفر یوسف قصد اٹھاوے
 کرے طمان بلند آوازہ خوشیوں بگلی کر نیدا
 جلدی فوج اکٹھی ہوئے پہن پتھیا رہنما می
 دیو دیو لکہہ چواہیں طرفیں ہووے نال رسالہ
 بھج بھج وکھین کرن زیارت لوک تمام مصروفے
 جاں پھر حضرت واپس آون کر وے شکر سوا یا
 کل سردار امیر اکابر بھجہ بھجہ سچہ کھلونڈے
 اتنی عزت اتنی عظمت اتنا شان گرامی
 کوئی خوشی نہ پونشتائیں تخت حکومت والی
 میل خدایا میں خدایا اوہ یقوت پیا را
 رور ووجہ جناب الہی جیوں سوال سنایا
 کیتی عرض جو یا نبی اللہ میں خوش خبر لیا ندی
 ویر پیا سے ریل سائے آن مرین بچھا ہیں
 ہو کر جا تھنڈ وچا کے اون تیرے دربارے
 سن خوشخبری حضرت یوسف شکر وں حمد الائی

واہ سبحان اللہ کیا اس دن عظمت رنگ وکھاوے
 چڑھن دگاہن شاہ مصر و اسارا شہر سنیدا
 خدمت وچہ محبوب یوسف دی ہوون آن سلامی
 کر سواری باہر آوے سو مہنی چڑھتی والا
 فی امان حوالے رب نے کھلے وعا میں کروے
 جم جم آیا جم جم آیا بھاگ مصر نوں لایا
 عدل عنایت ویکھو یوسف اصدفے صدقے ہونڈے
 پھر بھی تاشنگ وطن دی پار میں رہندی بے آرامی
 و مدد مہم پیا کے کارن ربدے پیش سوا لی
 جس تختیں وچھڑیاں نڈناں ہو یاں کر رحمت غفارا
 جبرائیل خدانے حکیموں وین تیلی آیا
 کسے دیہاڑے آئے جانوں ووجہ تاشنگ جہانڈی
 کرن سوال تیاڈتیا میں مول بچھا ننا ہیں
 رحمت فضلوں و عدو ربدے پو کے ہوسن سائے
 کل مرمت شہر مصر دی نونوں شروع کرانی

مہم کنایہ دن اندازت مکانات مصر تعمیر خلق عمارت جدیدہ

ذنا حکم تمام مصروفہ یوسف نبی رہا نے
 یوسفی بخبری عمارت جاگہ نظر نہ آوے کوئی
 چاروں طرف شہر مصر وچہ لگی آن اوساری
 وہیں جو عا میں راج تمامی محنت راج بہا یا
 ہوئی ہوئے مزدور وچارے ہو یا فضل غفوری
 ایسے طور جہانڈے کو لوں آوے روز مصالحہ
 کل عمارتیاں شہر مصر ویاں تانے رنگ لیا یاں
 سوہنے طور بازار تمامی نوں سروں نیولے

وہاہ کر پھر نبائے جاون کل مکان پرا نے
 بھائیاندی خوشخبری سنکے وصل تیاری ہوئی
 راجاں تے مزدور اں کارن مول نہ اونڈی واری
 سدا سلامت راج یوسف اجداجس آراج کرایا
 سالہ ہر دم رہے سلامت جس توڑی مزدوری
 وہیں جو عا میں محشر تیا میں جیوے لاون والا
 نقتانڈا رہندے پوفاکاں کل مکانات پیا یاں
 بہر قسم تجارت کھلی نوں و وکان کھلائے

کئی سرابیں نوپاں بنیاں کئی مسافر خانے
 بھی اصطلب نیار کرائے گھوڑیاں والیاں جائیں
 محکم قلعہ کچھری خانے وکھرا دفتر خسانہ
 شہر وچالے ہور دولے کتنے باغ لوانے
 سر سر جائیں سر و ہوا میں ٹھنڈیاں سوہنیاں چھاواں
 سر سر قسم عجائب میوے ہر قسم اندے بوٹے
 اک سو برابر نہراں باغاں وچہ چلاپاں
 شہر مصر اک کوچہ جنت بلیاں رب بناپا
 کتنی جگہ مسافر خانے کر کے وقت نکالے
 جس طرفوں کوئی راہی پانہاری آئے تھکا ماندہ
 روٹی پانی مہنجی بستر جو شے طلب کر پیدا
 بہت آرام مسافر پاؤں جو مصرے وچہ آون
 شام ولایت واکوئی بندہ جدا اتفاق آوے
 دو جیاں نالوں وطنی بندے لگدے بہت پیارے
 جس پاسے کچھ تھوڑا بہتا ہونے سیر کہیندا
 بہت سوکھالے رکھے یوسف شامی لوک تماچی
 اوہ یعقوب بنی دی خاطر عزت عظمت پاؤں

کتنے برج نیار کرائے کتنے محل شہانے
 چوکیدار ملازماں کارن وحصریاں وکھ بناپیں
 بیت المال علیحدہ کیتا جسوچہ جمع خزانہ
 ون ونا ندے چمن بیچے خوش گلزار کھڑے
 جو کچھ رونق باغاں اندر میں کیا صفت سناواں
 مستی پاروں سوہنیاں شاخاں لپیں کھلونیاں جھوٹے
 کدیں نہ سکیاں سرگزا کیاں موج خوشی وچہ آیاں
 حوراں غلماں لوک مصرے حسن ڈھٹا ازماپا
 ستر پوے کتنی اندر کہن کتاباں والے
 کرے آرام مسافر خانے بہت آسائش پاندا
 سب سرکاری لشکر وچوں خازن اسلخوں دیندا
 کل مسکین غریب نمائے راضی ہو کر جاون
 نال پیار رکھاوے یوسف خدمت بہت کراوے
 حب وطندی غالب ہوندی خبراں عالم سارے
 بیشک اوس پاسے دا بہت عزت ادب کریندا
 جیونکر مومن عربیاں سدا جانن شان گراچی
 ایہ محبوب محمد پاروں بہت اسالوں بھاون

کافی

دونویں عالم رب او پائے خاطر ذات محمد دی
 جنت حور تصور پیارے آدم جن فرشتے سارے
 لوح محفوظ قلم یزدانی سوہنی کرسی عرش نورانی
 خالی بادی لوری ناری ظاہر باطن خلقت ساری
 شجر شکر کل باغ بہاراں نکر سمندر باہجہ شماراں
 لعل جواہر سونا چاندی سرشتے میں تخیں کئی نہ جاندا
 سرشتے پیوں کھاوون والی ورتن لے تہنڈا اولی

زمیاں تے آسمان بناے خاطر ذات محمد دی
 کیتے رب نے کل پسارے خاطر ذات محمد دی
 سونج چند نجوم آسمانی خاطر ذات محمد دی
 سب کچھ کیتا خالق باری خاطر ذات محمد دی
 ٹھنڈیاں چھاواں تے گلزاراں خاطر ذات محمد دی
 سب خلایق پرورش پاندا خاطر ذات محمد دی
 سب نیار کیتی رب عالی خاطر ذات محمد دی

کلی علم قرآن کتاباں کلی رستے عیب ثواباں
عربی لوگ عرب نہیں آون حضرت پاروں عزتوں پانوں
یہ جو شجر پادیر تنہا نونوں پاک نبی عاشوق جنہا نونوں

سکر لائق ہون عذاباں خاطر ذات محمدوی
کلی محمدی صدقے جاون خاطر ذات محمدوی
وہی رب فردوس انہا نونوں خاطر ذات محمدوی

وزارت دادن آذات بہ شخصے مسکین بحکم رب العالمین

ستو حقیقت یوسف تائیں جاں رب تخت بہایا
بہت وزیر جو گلے شاہ سے دانشمند سیانے
اک دن امر خدا ہویا وحی پیغام یہ آیا
جدوں فرشتے حضرت تائیں دیا حکم رباناں
کیا فرشتے بھلے فجر میں شہروں باہر جاؤ
فجر ہوئی تاں حضرت یوسف شہروں باہر آیا
سرتے گڈالکڑیاں ما بدن ووالے لیراں
دیکھ نبی نونوں ولدے اندر بہت حیرانی ہوئی
خبر سے ہو رہو وزیر کا کوئی حکم ہو یا جس کارن
کیتا ترت آواز فرشتے یا محبوب رباناں
ابو وزیر جناب الہوں ہو یا حکم تسالوں
نہ لچہ ہوش نہ طاقت اسنوں بدن ضعیف چارا
کیا فرشتے ظاہر اندر بھاریں بہت بیحالا
عاجز حال شکستہ تک کے استحقاق نہ موٹرو
اسنوں تسال پچھاتا ناہیں جبرائیل تباہا
کیا فرشتے اوٹا لڑکا یا محبوب الہی
سکر یوسف اسدے کوکوں بالن ترت سٹایا
لکھ لکھ محمد خداوند سائیں صاحب شان عظیمیاں

ہر کوئی سکھی و سن لگا سن غریباں پایا
پیش نبی سے حاضر رہندے تا بعد از پرانے
نواں وزیر بناون کارن حکم حضوروں آیا
حضرت اکھیا کون بناواں میں کچھ غیبت جاناں
جہڑا اول ملے تسالوں پکڑ وزیر بناؤ
بہت غریب نما نار بنے اک مسکین دکھایا
بالن وچن چلیا عاجز مغلس حال فقیراں
پیش وزیر بن سے لائق اسدی وضع نہ کافی
عاجز تک کے لگا یوسف نظر اگالاں مارن
دیکھ نما ناں در در بنجاناں اسنوں چھوڑ نہ جاناں
نبی کہیا ایہہ عاجز ڈاڈا آوے نظر اسالوں
مشکل کار وزیراں والا کوہیں اٹھاسی بھارا
باطن وچہ رب بخشیا اسنوں جھڈا شاہی والا
حکم تمام وزیراں والا اسنوں ہو یا توڑو
یوسف اکھیا نہیں پچھاتا نہ دانش وچہ آیا
وچہ پنگوڑے جس تساڑی دتی نیک گواہی
منہ سرچم لگا یا سینے پیش وزیر بنا یا
قیدیا نونوں رب تخت بہا سے کسے وزیر پتیمیاں

فکتہ

بالن ڈھونا در در لاناں رب کریم چھوڑا یا

یوسفنوں جس پاک بنایا شان وزیر ی پایا

جو کوئی پاکی پاک خدا دی و مردم یا زلیا و سے
اشہد کلمہ پڑھ کر مومن دیوے نت گواہی
و نیا و چہ گواہ یوسف سے یا یا شان و دیری
آکھ مثال پذیر فقیر اھول کتابوں حاسے

کیا پروا ہے رب چا اسنوں اپنا خاص بناوے
کیوں نہ فضلوں جنت اسنوں بخشے پاک آہی
یوم الحشر گواہ محمدی پاس شان امیری
عمل کماون دیجے پاون نیک کما یاں وائے

تمثیل مومنان باوقات حضرت یوسف و درجات ایشان

سب صفات رب فائق تاملی ہر حکمت و اسایش
یار انوں تکلیفان دیکر دنیا نے آرت ماوے
کتنے سال مصیبت اندر یوسف نون آزما یا
ایسے طور تجربہ ہووے ہر مومن و سے تاملی
قصہ کر کے سمجھ نہ اسنوں رو پڑ نہ محنت میری
سمجھیں تامل سب قصہ تیرا اول آخر تو رہی
اول کھوہ اندہ ہیرے اندر یوسف کیتا ڈیرا
نور قدیلاں بلیاں و چہ حضرت یوسف تاملی
تخت مصری یوسف تاملی و حی آخبر ناملی
و چہ کنعان آرام یوسفنوں چننا ہو نہ کوئی
نوں بھی و چہ کنعان ہدم کے کیتیاں موج بہاراں
یوسف نون نت تاملک و طندی جد پڑیں سگایا
و نیا ایہہ پر و پس مطابق ملک جھلک و او اس
جیویں بازار و کانا یوسف نون بھی تو یں و کاویں
مالک جدوں خرید یا یوسف راوی خبر لیاوے
و بیویں جدات و حوالے تینوں و رخ کر نیدے
پھر اتا و دکھاوے تینوں رستہ حق رہا ماں
زینت ناک پوشاک شہانی علم کتوں پہناوے
و و جیوار عزیز مصر و یوسف نبیا بر و

تامل تجربہ معلم کر و اچکے مندے تاملی
جداز تاملی پورے ہو و سکھہ آرام و کہاوے
صابر تاملی نظر ی آبا چا سر و اہر بنا یا
سن میں تینوں اس قصے دی ساری گل تاملی
ایہہ سب اسال نصیحت نامہ لکھیا خاطر تیری
شاعر نام سداون کارن نہیں زینجا جوڑی
تینوں بلیا پیٹ مانی و اچس و چہ سخت اندہ ہیرا
روشن شمع ایمانوں تینوں بخشنی خالق سایش
اوہ جو تجربی کن تیرو چہ ملاں بانگ الائی
جد کنعانوں باہر آیا بے آرامی ہوئی
جدوں عدم تھیں باہر آویں پیگٹے وخت تیراں
تینوں بھگلیا وطن پیارا جد ہستی و چہ آیا
رج رج روویں یوسف و انگوں ایچھے کوڑا لاسا
اول پاس اتاواں و کیں علم جھوں کچہ پاویں
کہیا بہراواں قابور کھیں مت تیں تھیں سن جاوے
سن بچن و تیں نہ اسنوں تیری خویش اکھنیدے
حکم رسولی سے تینوں اس رستہ تہہ جاناں
دیور و احدانیت والا پگ تھیں بنھاوے
تینوں پاک نبی و ابرہہ راہبر کامل کر و

جیو کر مالک و تاجِ یوسف نون ہتھ عزیزے پایا
 قیمت قدر یوسف را چو نکر ہو یا یا ہجہ حسابوں
 گھر و چہ و تجہ عزیزہ یوسف نون رکھیا جویں پیارا
 شہوت حرص زینجا وانگوں کر کہ پیار بولا و سے
 ترکِ محبت دنیا والی لذت نفس نہ بھالیں
 شاہد حال حدیث نبی دی کہے رسولِ یگانہ

اینویں رہبر پاک نبی نون تیرا ہتھ بچھڑایا
 ایسر بہر قیمت تیری پارے اجہ نہ یادہ
 اینویں کرے پیار مومن نون پاک رسول سو مارا
 کہے خیال نہ اتول مومن صاحبِ تختیں تیرا وے
 قیدِ مصیبتِ یوسف وانگوں تنگی فاقے جا کن
 بیشک دنیا مومن کارن پور انبندی خانہ

انٹی نیا سچنی دیکھو منینٹ

یوسف نون وچہ تبدی نالے دور کہہ جنتی آئے
 تینوں بھی دور کہہ ہستی بخشے حق تعالیٰ
 دو جا شجر حدیث نبی دی رحمت فضلِ غفاری
 نالعداری و سن تینوں صبر توکل نالے
 نالے یوسف کھاندا نالے و نید ا قید یا تائیں
 او وک جدم قید یوسف دی نہلت تیرے آئی
 اینویں وال سفید جو تیرے اگروں خبر لیا وں
 قید جیاتی اندر جو کہ تدرہ قضیے جالے
 جاں پھر قید جیاتی والا عرصہ رب مکا کے
 شاہ بیان جویں اوہ ساتی گھلیا شوق پیاروں
 علی یوسف اجہ تیر تیا میں شاہنشاہ بولا یا
 صفای قطاراں رستے اندر نوری ملک کھلائے
 طبق نوری ہتھال اوپر عالی خوشبو والے
 ہور روایت لقرہ کاروں راوی ذکر لیا ہے
 اینویں عجیب لباس پہنتوں مومن کارن آئے
 بھی تن چیزاں ہور یوسفوں سدن شاہ پہنچایاں
 راوی کہتا ایہ بھی چیزاں مومن کارن آون
 شیخ مبارک الا اللہ وی قائل شرک بلا میں
 کر اسواری ووست زب واقیدوں یا ہر آئے

اکی کھتیں شربت پیوے ووجیوں میوہ کھا کے
 پہلا شجر قرآن مبارک سوہنیاں ڈالا والا
 ہر شراخوں کیتا رب نے مٹھا چشمہ جاری
 اوہ میوہ اوہ ٹھنڈا چشمہ پین زبیاں والے
 نون بھی نالے کھاویں نالے لوکا نوجہ ورتائیں
 اگروں جبرائیل فرشتے آ کر خبر سنائی
 آئی ہن نہلت تیرے مومن نون سمجھا وں
 تخت بہشت انہا نالے بدلے کر سی رب حوالے
 ملک الموت حضور می قاصدین مومن نون آئے
 تو میں فرشتہ حاضر ہوئے کہے محبت پاروں
 مہر خبت وچہ تیر کارن سوہنا تخت وچھا یا
 حوالا تے غلمان بہشتی کھلے او ڈیکن سارے
 سٹھن وار کر بسین صدقے حوالا ملک ووالے
 عجب لباس یوسف نون سدن شاہ بیان پوچھا یا
 سنت اوب زیادہ کر کے ملک الموت پہنا وے
 گھوڑا تے تلوار انگوٹھی خدمت اندر آیاں
 اول گھوڑا تقویٰ والا حاضر آ کھلوا وں
 مندری نالعداری والی ہلسی مومن تیا میں
 کرن سلامی ملک نوری ہرک اوب کما وے

جو یوسف سفدے نیکن ویلے رونا بندی خانہ
کل عبادت والیاں جائیں رو رو مارن آئیں
اور کھنڈیاں دہونڈیاں تائیں سوو چھوڑ روانہ
کتنی عزت کر کے اسنوں وجہ دربار یساون
بہت پیار کرے رب خالق عرش فرش واسائیں
یوسفنوں ازبایا شاہ نے جو یوسف سوالی جوابوں
ایہہ ازمانش جس مومن وی فضلوں ہو گئی پوری
طرف جنت اک اسدیکارن باری کھولی جاوے
بعد سوالوں جو یوسف شان امینی پایا
جے کر اگوں ہر منزل وجہ کہسن پاس تمامی
جو یوسف شاہ سے گھر وجہ مدت سال گذاری
توین خداوند ہر مومن نوں محشر وجہ از ماوے
جو یوسف تاج پہنایا شاہ نے سایہ بان لگایا
جو یوسف تاج پہنایا شاہ نے حضرت یوسف تائیں
کل مصاحب یوسف تائیں جو یوسف ملنے آئے
حضرت یوسف قیدیاں ساری بند خلاص کرائی
ملے مصر وجہ یوسف تائیں سوہنے ویریاے
یوسفنوں سلطان مصر دے کیتے باغ حوالے
شہر مصر ویاں نہراں سمیے نیل ندی کنقیں آیاں
ملی زلیخا یوسف تائیں نالے خادم نگاراں
کتنے خادم یوسف کارن شان ریان رکھائے
یوسفنوں آباپ پیارا بلیا شوق پیاروں
یوسف وانگوں ہر مومن وی شکل برابر ہوسی
رحمت رب دی کرے آوازہ ہر اک مومن تائیں
تک تیرے وجہ ہو کر سیدار دعوی دخل نہ کوئی
قافی و نیارہ گئی پچھے وارث جس ہزاراں

ایویں کوچ کرے جد مومن آوے روون مکاناں
طر چلیوں لے دوست رہد سانون دلون لائیں
استقبالوں ملن فرشتے ہر جاگہ شہدیا نہ
اول اپنے خالق اگے سجدہ آن کر اون
جو یوسف شاہ محبت کر کے بلیا یوسف تائیں
توین سوال جواب قبر وجہ ہوسی حکم جنابوں
کھول دیہو در جنت اسنوں ہونے حکم حضوری
باع بہاراں تے گلزاراں ویکھے من پر جاوے
توین امیر ورا لوجہ مومن نالواں درج کرایا
تخت بہشت مصر و فضلوں و بسی رب گرامی
سر کم وجہ نوقیت پانی فیرنی سرداری
جو کوئی لائق نظری آوے تخت بہا یا جاوے
ایویں بلسی ہر مومن نوں پاک نبی داسایہ
ایویں تاج بہشتاں اندر بخشے خالق سائیں
او سے طور محمد یا نونوں سرسل رب ملائے
دوزخ کنوں چھڑاون مومن کتنے مومن بھائی
نوری محل بہشتاں اندر پاون مومن سائے
بلسن توین محمد یا نونوں باغ بہشتا نولے
نوری نہراں جنت اندر خالق پاک چلاباں
سوہنیاں حوراں مومن کارن صاحب حسن سنگاراں
خدمتگار محمد یا ندے رب غلمان بنائے
حضرت آدم ہر مومن نوں ملے محبت پاروں
ہر کوئی راضی راضی رہی کوئی نہ جھڑی رومی
یوسف اس مصر و تینوں کوئی تکلے نائیں
اسوجہ سدا حکومت تیری بخشش میری ہونی
بن بن وارث ہونے بے وارث چھکیاں ت جہاراں

ایہہ سن ملک مقام بقارہ اسوچہ موت نہ آوے
 یسوی ہر اک مومن تائیں ایڈم مقام کشادہ
 کرن روایت جسد م اور جنت اندر جاسی
 جنہاں تمام جیاتی اندر سکھ نہ ویکھیا کوئی
 درو مصیبت دنیا والے یا ونہ رہن تنہا نہوں
 ایہہ سب رحمت رب دی ہوسی تابعداران تائیں
 یارب فضلوں اسن ہمیشہ تکیہ تیرے دروا
 آکر پاریرا حال یوسف ابول مومنین صلواتاں

نہ بیمار ہووے کوئی لیتھے واکم عیش کماوے
 کل دنیا حقین کتنے حصے ہوگ فرسخ زیادہ
 کل دنیاوی شناعی نالوں خوشی زیادہ پاسی
 دھوئے روگ تمام انہاں لے جنت دی خوشی کوئی
 کہسن مفت عنایت کیتا جنت رب اسالوں
 لے فرمان جو پاک بنی وے روزخ لین سزائیں
 روہیں جہانیں بخشش مینوں ساتھ بنی سروروا
 کیونکر ہوپاں شہر مصر وچہ رحمت تھیں ساتاں

بیان ہفت سال انسانی و انتظام کردن انڈات سب جمع غلہ

حمد شائیں رازق تائیں ہر کم و اجوسا ہیں
 کال سو کال اسی وے قبضے وحدت ثابت ہوئی
 جے رب عالم دنیا اندر کال جنابوں پاوے
 ہووے جدوں کثائش والا حکم خدا رحمانوں
 کیسے رب بارش تائیں گھر گھر ساون لاکے
 حاکم نیک اندر بیجھے صاحب عدل سیانا
 سوہنا حاکم تخت بہایا فضلوں رب گرامی
 کرن روایت نقرہ کاروں وچہ تفسیر گواھی
 ساکے ملک مصر وچہ یوسف حکم کیتا اجہ جاری
 جتنی دھرتی ملک مصر وچہ جنگل چوہ تتامی
 جسد گھر وچہ بیل نہ ہوون خبر کرے سرکالے
 بل پھالے تے زمیناں جوگاں سب سرکاروں عین
 ہر ہر جنساں وافرین چیز نہ چھوٹن کاٹی
 ست برسوں تک محنت کر کے زور تتامی لاون
 قننا فصل اٹھا کے کوئی حصے ونج بناوے

میدنہ برساکے رطل لاکے سب قدرت استائیں
 جو دروازہ کھولے اسنوں بند نہ کرنا کوئی
 گھر گھر جمع ذخیرے ہوون تنگی بھگوانہ جاوے
 کال وبال تمامی قافے جاون نس جہانوں
 کل مسکین غریب نما نے رحمت نال رجاوے
 جیونکر شہر مصر وے ابرہو یا فضل بہان
 بند و بست مصر وچہ جس نے کیتا آن تتامی
 جدوں سو کال زمانہ فضلوں آنداپاک آہی
 ہر ہر جگہ کھیت زراعت بیجھے خلقت ساری
 باہجہ زراعت زور نہ چھوٹن ہو یا حکم گرامی
 واپی وے سامان تتامی مفتی لسن سارکے
 بچن وچہ چوستنی کرن اوڑک اوکھے تھیں
 وقت وٹانے کھپوں تاسن جس کیتی وڈیانی
 جو جو خباں پیدا ہو سن کچہ نقصان نہ پاون
 چار کرے سرکالے داخل پنجواں گھرے جاوے

چو کیدارہ محصل ہر جانچ دتے رکھو اسے
نال خناتت یجن ہر تھے جمع کر اگر ساری
کرن روایت پہلے سالوں اتنا زمانہ آیا
پندرہ میل لمبائی اسی دس میلان چوڑائی
بہت بلند تمامی خانے پخت عمارت ساری
دو بے سال بھی اوسے جیڑا سپورہ قلعہ بنوایا
تیرکے چوتھے پچیس چھویں ستاں سالانہ میں
انہی جنس کٹھی ہوئی حد حساب نہ آسے
دیوڑ پڑھی وجہ شہر مصر کے رزق نہ سانجھے جاوے
ست برس تک خلقت ربدی بہت آسائش پائی
جاں ست سال گذشتہ پہے رہی بین اٹھایا

کل انانخ ذخیرے خباں جمع کر اوں ولے
خریج موافق دین نہاندوں حکم جوین سرکاری
جسار یکارن مصر میں باہر و کھرا قلعہ بنایا
چو ہی نہراہ برابر خانہ اس وجہ نبیاں بھائی
نال ناجاں قلعہ تمامی بہر با پہلی واری
اس وجہ غلہ جمع کر یا نقرہ کاروں لیا یا
ایسے طورہ ذخیرے کارن جدا بنایاں جائیں
انیویں گھر گھر جمع ذخیرے انت نہ پایا جاوے
نعنی ہوئے کنکال تمامی ناسو کار سداون
فصل گھنٹے رونق باغیں رنگ لگا ہر جائی
کال نزول فداوے حکموں رہوں سیدین آیا

ذکر قحط سالی

کرن روایت نیڑے آیا حیدم کال زمانہ
جبرائیل جناب الہوں آکر خبر سنائی
پوسی کالی فلاخی راہیں اندر وقت فلانے
اچن چیتی کل خلقت نوں فاقہ مار اٹھاوے
سنکر خبر وحی بخشیں حضرت دل اپنے وجہ پائی
اول سختیں حضرت یوسف شاہ نوں حال نہایا
پوسی شروع فلاخی راہیں کال وڈاست سالہ
شاہ فریابا کس کس گھروں تنگی فاقہ آوے
جداوہ رات پئی تاں شاہ نوں فکر و لیوچہ آیا
ادھی رات ہوئی جس ویلے اٹھا بھکیرہ بھکیرہ گروا
پورا سو شبہ بید اکھانا کھا گیا آکھسے واری
اووک حضرت یوسف آگے رناں و بخ نماں
حضرت اسی چھائی اوپر اپنا ہتھہ ٹکایا

سختیں اول واقف ہو یا یوسف نبی یگانہ
یا نبی اللہ قحط و بالوں سختی نیڑے آئی
انے برسوں آدم وحشی رہن تنگ ناسے
بھکیرہ بھکیرہ کرن وجہ گلیں صبر آرام نہ آوے
کرن روایت نقرہ کاروں رات جدوں اوہ آئی
اے شاہ بین اوہ خواب تیریدیا عرضہ نیڑے آیا
کل خلقت نوں ادھی راہیں کرسی بھکیرہ بے حالہ
حضرت کیا سختیں اول تینوں بھکیرہ جلاوے
سدا ورجی اپنے کارن کھانا بہت پکا یا
کھاندا جاوے صبر نہ آوے پیاسیا پہ گھر و
پھر بھی بھکیرہ نہ مگروں سختی قدرت پاک غفاری
کرو علاج اسدا کوئی یا محبوب رہا ناں
نرت آرام و تار ب استوں قدرت نال رہا یا

کل غلاق دی اس راتیں اینویں حالت ہوئی
 ڈنگر وچھا آدم ہر شے سختی دے منہ آئی
 نیند حرام نہ رہیا کینوں ہرگز پہلی راتیں
 سب سے منہ بھین بھکھہ آوازہ روون بال و چارہ
 بھی اس راتیں رب سے حکموں کیتا و حی آوازہ
 جیونکر تان حداری وحدت غفلت کنوں بھلائی
 کھا کھا نعمت رب سچے دی شرک فساد کسا یا
 کرن روایت نقرہ کاروں جدوں آوازہ سو یا
 مرد زناں لاپچیاں تاپیں بڈھے زناں جو انماں
 الجحیم الجحیم بولن نہ بھین ہو۔ کلام نہ کائی
 بھر ہوئی تان کل خلقت یوں یوسف حکم نہایا
 اسماناں بھین بیہ نہ برسے زہرت نہ کجہ اگا کسے
 ابن عباس کہیا سب رونق ایسی گئی جہانوں
 چاروں طرف لہیں شے منہ تے سبیری نظر نہ آسے
 باغ ویران ہوئے شکر کھلے رونق لہی نہ کوئی
 پانی رہیا نہ نہراں اندر زحمتک ہوئے سب نالے
 رہ گئے بھار اٹھاون کولوں کل حیوان چوپائے
 آہنیاں وچہ مرد جاون پنچھی بھکھہ دے ماسے
 آدمیاں وچہ اک دو جیدی آفت رہی نکوئی
 تنگائی غلے کل خلقت بیاں ہوشاں مارا ڈا ایاں
 یار یاراں بھین پھرن علیحدہ ساکان ساک نکہڑے
 لکے ٹروا گلیاں اندر رول نہ دے کوئی
 فوٹل زفتاران محبوبانوں بھلیاں سونہیاں گولوں
 کل نلکا نوچہ ایہو حالت اجڑے تپڑے تان می
 توح و امیر اقرہ طوقانوں جیونکر رب بچایا
 بہت لحاظ رسولان نبیاں پیش خداوند باری

بھکھے مارا اٹھایا سب نوں خالی رہیا نہ کوئی
 کل حیوان بازاراں اندر دے سے پھرن توڑائی
 لے آئی تے بے صبری گھر گھر پایاں جھاتیں
 اٹھ اٹھ بھجن گلیاں اندر بے صبری دے ماسے
 لے لو کو انج کھولیا رب نے تنگی وادروا زہ
 جو جو سنبھل سنبھل قانون ست برساں بھکھہ آئی
 اوہ نائکری کرینے پاروں بدلہ بھڑا آ یا ۶۶
 سکر و مہنت مہنت پاروں ہر کوئی اٹھ کھلویا
 بھکھے مارا اٹھائی خلقت صبر گیا حیواناں
 کھاندی کھاندی رجن ناہیں مشکل رات سنگھائی
 نیند کرومن واپہیاں تاپیں سخت نہ مانہ آیا
 فصل زراعت باغ و چوں کل برکت اٹھ جاوے
 ست برساں تک قطرہ پانی جھڑ پانہ اسمانوں
 وار چلے تان ایسی چلے ہر شے ساڑ جلا دے
 بالن ہو گئے دکھ تمانی ایسی سخت اتائی
 نیور گئے ورتنامی موجاں مارن والے
 کرن آواز نہ نہ مہنت پاروں حیرت اندر آئے
 اندھے سانجھن کچے کدھن مرغیاں سب و سارے
 سب نوں زور قیامت وانگوں نفس و نفسی ہوئی
 عیناں خوشیاں سو رنجناں جان دیاں نظر نہ آیاں
 ہانیا نکولیوں مان وچھنے بیگنے و مدے جھڑے
 محتیاں صحت بھلی ختم مجالس ہوئی
 جن جہیاں لکھ سونہیاں شکلاں جا چھپیا نوچہ گولوں
 شہر مصر وچہ رونق جا پے برکت ہی گرا می
 توں جہانان شہر مصر و ایوسف رب بنا یا
 ہر مشکل بھین شگیاں تاپیں لے نکلن اکواری

او گنہاراں دا وجہ محشر بڑا جدوں ڈولاناں
مشکل ہر مشکل تھیں مشکل سخت مقام حشر

حکم الہوں نبی محمد بنی تدوین جہاناں
او گنہاراں پذیر خہانوں تکیہ اسدے دروا

احوال سخاوت حضرت یوسف علیہ السلام

جد دنیا وجہ نازل ہوئی تنگی قحط وبالوں
بہت ذخیرہ حضرت یوسف پہلوں جمع کرایا
کل مذکا نوچہ جنس تمامی خرچ شتابانی ہوئی
آون لوک مصر کے اندر کل محتاج نمائے
دولتمند و حاجن آکے طاقت کل جنہاتوں
اکول و صطرحم و پارپاں کارن حضرت جدرا لویا
اک طرفے جو راہی پانڈی دوروں نیرطیوں من
بھر بھر پور خداوے فضلوں کرسی پار اتاے
کل مسکین یتیم مسافر مفلس لوک بیچارے
ایڈ سخاوت حضرت یوسف اندر مصر چلائی
کل امیر وزیر اکابر نوکر جو سرکاری
وقت دوپہراں ہر اک تائیں کھانا و تا جاوے
سب اکٹھے پہری روزنی کھاوون و نوچہ کسے واری
اپنا کھانا حضرت یوسف راتیں وقت ٹھہرایا
راہ مولاوے دیون اندر سارا روز لشکراوے
اسو بیلے بھی نال بہاوے کوئی شریب نما ناں
ایہو طریقہ سرور عالم پاک رسول سونا رے
فاقہ فقر فخر سے میرا کہیا شاہ رسولان
اک دن حضرت یوسف کو لوں پچھیا کسے سوالی
ہر نعمت سے پاس تسانے سب کچھ توں ورتا ناں
عجب جواب سنایا اسنوں یوسف نبی ربانے

رہیا آرام مصر کے اندر و جیاں ملکاں نالوں
جو نوکر اسدا ذکر تمامی پچھے آکھ سنایا
مصر وں باہجہ خلاق تائیں ملے اناج نہ کوئی
حضرت یوسف کے باروں لے لے جاوون ملانے
چہڑے کل خرید نہ سکون دیوے موزت تنہا نمون
اک طرفے مسکیناں خاطر لشکر شروع کرایا
پکدار سے انہا ندی خاطر آون کھا کھا جاوون
لکھ کر وڑاں پدماں نیلاں ترسن او گنہاراں
یوسف کے دروازے پر بیٹھے کھاوون ساکے
پتی و سیر خلاق اندر خبر گئی ہر جانی
سب کے کارن حضرت یوسف کیتا حکم ایہہ جاری
شاہ ریاں بھی اٹھیں بہرین وقت دوپہراں کھاوے
پچھیر کسینوں بھکھ نہ لگے برکت نبی غفاری
مسکینا ندی خدمت کارن دینہ نوں کردی نہ کھایا
راتیں روزہ چھوڑن کارن قدر کفایت کھاوے
بیٹھے اکیلاں حضرت یوسف کے نہ کھاوا کھاناں
روزہ اتے سخاوت و دیون بہت انہا نمون پیارے
تھوڑا کھاوون بہتا دیون کار کلی مقبولان
یا حضرت کچھ تھوڑے تینوں کھاوون ہیون والی
جدوسیں تا دیندا دیں کدی نہ ڈکھوں کھاندا
رج کھاوون تھیں یاد نہ رہندے عاجز لوک نمائے

تائیں بہت کھاؤں کو لوں ترک اسانوں ہوتی
 عارف آگھن ایہوشامت پوندی دینا واراں
 ٹھہر پھر جیواں وانگوں رہن ہمیشہ چہرے
 ایسے کارن حضرت یوسف راج طعام نہ کھاؤں
 سرزم خاطر ہماناندی کرے حبیب رباناں
 ترے کم حضرت علی ہور انہوں بہت سیکے آئے
 ضرب السیف جنال کفاراں کرتا جنگ لڑائی
 طعام الصیف جو ہمانانہوں کھاتا راج کھوالے
 ایہہ تن کاراں تن تلواراں تنے کم سر واراں
 روز قیامت فوج محمدی جدوں اکٹھی ہو سی
 سوہنا چچتر سر پر جھلسی جھنڈا عجیب لورانی

مناں سوالی مستی اندر کھل نہ جائے کوئی
 رحم نہ کرن غریباں آپر ج کھاؤں دیاں ماراں
 اندر کالے ہون تنہاندے تاہیوں ترس نہ کروے
 فاقے اندر فاقے والے یاوش تاجی آون
 وہیاں روزہ کرے سخاوت راتیں کھانے کھاناں
 ضرب السیف طعام الصیف نے صوم الصیف تھلے
 شیر ریلے جنگاں اندر جیوں تلوار و سانی
 تریجا صوم الصیف جو روزہ رکھنا و چہ اونہا لے
 بڑا بہادر غازی چہڑا کروا ایہہ تن کاراں
 سب نقین اول ساکھڑ سولاں پہلی صفے کھلوسی
 نام بہادر سخیاں والا روشن و وہیں چہ سانی

فروختہ شدن ہمہ مصریاں بعد کل ترکہ جات پیش حضرت یوسف علیہ السلام کے نکلے

سنو حقیقت مصری لوکاں جو ہیں مصیبت جالی
 دوہے سال جو روک رکاوٹ نقدی دم ویناراں
 سال تریجا پٹراتا ریشم تے زریا یاں
 چوتھے سال جو ڈنگر و چھامال مویشی سارے
 پورا سال نہ کڈھیا اونہاں ناش ہوئے کل پر و
 صاحب حسن غلام کنیراں نازنیاں بھریاں
 واہ سبحان اللہ کیار بے قدرت پاک و کھائی
 کرن روایت و کیا جسد م یوسف ولبر شامی

پہلے سال گھرا نڈیاں جنساں کر بیٹھے سب خالی
 کھاوے ویچ جو اسر سوئی و ڈیاں شاہوکاراں
 زپور ٹوماں فرش و چھایاں کال ہوراں و کواہاں
 گھوڑے نوکر کھلے و کاؤن یوسف دے دربا سے
 بھلے مصریاں مصری لوکاں بیچ و تے سب بڑے
 پاس یوسف دے و یجن کارن سب نے حاضر کیریاں
 نعیرت پاروں کل خوباندی شوخی خودی گوانی
 شوقوں طلب زیارت کارن آبا مصر تہامی

واقیہ آرائی

ایہو کنیزان بن اسدن صفاں بنا کے آیاں
 ایہو کنیزان نالی نہیںاں کر تھو نیزاں آیاں
 ایہو کنیزان مست لگاہے تیر چلاون آیاں
 ایہو کنیزان سوخ مزراخان شان جناون آیاں
 ایہوں کنیزاں فوجاں نیکے مور جے لاون آیاں
 ایہو کنیزاں جس پوسفتوں طورہ وکھاون آیاں
 مجاہد کچھدی دس پندرہ کون و کاون آیاں
 سچ چھپن تان پھری انہی عرض مٹاون آیاں
 خالی طوق نعلا می والا گل نہ پاون آیاں
 سرقر بانی کر کے اپنا نذر ٹکاون آیاں
 ایہو کنیزاں فخر وی اسدن آبا کر وڈیا یاں
 جنوں و کردیاں ویکھن گیاں کر کے حسن چڑیا یاں
 سب سرداراں خدمتکاراں پاس نبید کھلیاں
 چوتھا سال لنگھایا اینویں ہر تھئے و تھوٹائی
 پنجویں سال مکان زمیناں کھوہ بنے سب گلے
 کل ملکیت پائی پوسفت ورتے سب سہا لے
 چھویں سال تمام مصروفہ ایسی حالت ہوئی
 آفرینداں و جن لگے مائی باپ پیاسے
 سکیاں ماواں تھپتھے اپنے ہتھیں وین پیاں
 وکنے کولوں سب زور نداں کجہ انکار نہ آندا
 حکم رہا ماں ہاں پیو اگے سخت کلام نہ کر بیٹے
 جو کوئی مومن ما پو تائیں راضی سدا رکھیندا
 رنج کرے جو پائو تائیں جو کہ ایند اپو نچاوسے
 خبت ملک انہاں سے کیتا فضلوں خالق سائیں
 کل گناہیں بخشے مولا خالق نہ بخشے جاون
 وچہ فرقاں عبادت اپنی جتنے رب فرمائی

نعیرت حسن نبی و پیاروں منہ چاکلے آیاں
 ایہو کنیزاں پاس عزتیاں ہونا چیراں آیاں
 ایہو نہانیاں حاجر سوپ کے بھیل بخشاون آیاں
 ارح او خد متکاراں اندر نام لکھاون آیاں
 ایہو کنیزاں بھاجر کھا کے جان لکاون آیاں
 ملیا بند لہ ارح ایسے وی خدمت چاون آیاں
 آکھ او باجو پوسفت اوٹے نقص ٹھہراون آیاں
 برزیاں بن کے قشاہ خوبانڈے ناز خراون آیاں
 ناز و رانیسے مرشد کولوں سبق پکاون آیاں
 پریناون آیاں تے استاد بناون آیاں
 غیرت رہدی کلی وڈیا یاں بھن تر وڈو گایاں
 کول ایسے دے وکنے کارن رب جبار وڈیاں
 وکنے کارن کلی کتیراں آن مویا مٹھا ملیاں
 جویں روایت نقرہ کاروں ویکھن اندر آئی
 گھر جھکے سب توج وٹا کے کیتے نہی حواسے
 بھکے لہے وارث کیتے ملک مکاناں واسے
 جانان باہجوں پاس کسید کچیر نہ رہ گئی کوئی
 وکھیں پالے ٹکڑے کارن لے چلے سرکار سے
 جویں یقوت نبی و ابیطال خریدن گیاں
 جیو نکر ماں پیو راضی ہو یا منیاں حکم نہاندا
 اسمعیل پتھیر و انگیوں سرقر بانی دہر بیٹے
 رب ہمیشہ راضی اس لے پاک نبی فرماوسے
 رب ناراضی ہووسے اس اتے پاک نبی فرماوسے
 دنیا و چوہہ راضی چہرے رکھن باپو تائیں
 ماہ پیو و اجواد پ نہ رکھن دوزخ و پیر لاون
 باپیاں مال مروت کرنی نال برابر آئی

اتھوں تک تشریف اندر لاؤ تہا نہ آوے
 چھوڑنا و عبادت نعلی منے حکم تہا نہ
 کفر نہ کہدے باہجوں جو کجہ کم مائی باپ کر کے
 ماپو بھانویں پتراں آتے سختے ظلم کماون
 فرمانداراں عیش بہاراں بختے خالق کاس میں
 سچ فرماں رسول اللہ را پیاں ادب جو کر دے
 پنگ نورانی حکمے لاون حوراں جام پلاون
 لکہہ لکہہ خدمت کر سن غلماں عزت تے تکریموں
 سنو حقیقت مصریاں از پر وقت اجیہا آیا
 ستواں سال جدوں رب آند امصری آپ وکائے
 ایہو یوسف شہر مصر وچہ بن کے نفر وکاناں
 ایہو یوسف جبریتا میں برزہ لوک اکھنیدے
 ایہو بی دلالاں جس تے سختے مل نکالے
 ایہو مصری یوسف کارن و درہ و درہ مل شانہ
 جسوں برزہ رکھنے کارن ہر کوئی خواہش کر دا
 ہر روز ناں سب یوسف آگے اپنے سر لکھوائے
 ایہو مصری اکس نہانے رکھدے شوخ ادا میں
 آپ بن سوزار اکابر ملکاں دیاں وائے
 غیرت ربدی اکٹ تماشا ہتھاں او پر دکھایا
 ایہو نتیجہ مل داسب نون جو کر دا وڈیا فی
 عجز نیاز غریبی دعویٰ عزت شان و درہاں
 عاجزین کے حضرت یوسف شان امیری پایا
 فخر تکر شوخی شیخی دور تمام می ہوئی
 کرن روایت لوک مصرے جویں جویں مفسر
 تنققت کر کے حضرت یوسف ایہہ فرمان تاشے
 عاجز ہو کر بولن اگیوں رو کر در در نجائے

پڑھیاں نفل جے بیٹے تائیں ماں پیو آن بلا وے
 بھوں کرے عبادت ربدی اتنا ادب انہا نہا
 ہر کم نالوں حکم انہا نہا اول نیا جا وے
 حضرت کہیا پھری بیٹے ادب بجا لیا وون
 کدی بہشت نصیب نہ ہو سی بے فرماناں تائیں
 سوہنے باغ بہشت تہا نڈنوں بسن روز حشر دی
 رکھ بہشتی راگ ساون سن سن جھوٹے آون
 ایہہ سب رتبہ حاصل ہووے ماپو وی تعظیہوں
 پتر دہیاں و ترچ تمامی چھواں سال لکھایا
 یوسف سب برتے ہوئے ویکھو کم رہ بائے
 ایہو یوسف لینے کارن شہر تمامی و معاناں
 او سیدہ انج برتے بنکے سر خود لکہہ لکہہ زبیدے
 سنے دلالاں آپ وکائے بولیاں دیون وائے
 او را مصری ٹکڑے کارن درتے کھلے وکائے
 سارا شہر خدائے اسدا کر د کھلایا بر در
 کل سر زارہ کینے ہو کے قدیاں اندر آئے
 چاؤ کر کے درمی بردا کھندے یوسف تائیں
 مال حقارت یوسف تائیں برزہ کہن زراے
 یوسف نون سر زارہ ی نجشی برزہ مصر بنا یا
 رب وڈیا یاں دیون والا بھن و نیدہ اچیا فی
 فخر تکر شوخی شیخی دولت پیش لیا وے
 مصریاں جنہاں امیر دایا عاجز بنا آ یا
 شیخ امیر داون جو گامول نہ رہ گیا کوئی
 وانگ تہیاں ماں پیو مویاں درتے آن کھلوندے
 کیا کچال لیا نہا بھائی حاضر کینا جا وے
 مال اسباب نہ رہ گیا کوئی نہ ہیاں پت وکائے

آپ اس میں سن برسے تیرے ہتھوں پلوں خالی
 کرا فرار و کاون چہڑے پیش حضور گرامی
 قدر یوسف معلم ہو یا جاد کھر بار و کاسے
 تھوڑے روز کھوایا یوسف مصر پان قدر پچھاتا
 جے ہر نعمت کارن مولا قیمت حکم سناندا
 وہ سچا عبادت رب دی نال نیاز اچھوے
 لکھ لکھ حمد خداوند تائیں جس پر واہ نہ کافی
 دوست دشمن ہر اک تائیں مفتی موج کراوے
 اوڑک جنت کرے عنایت تک جلال تائیں
 اکھ بیان پذیر فقیر حضرت یوسف والا

کر منظور نمایاں تائیں بہت مصیبت جالی
 اوہ کیا قیمت دیون جو کے دعویٰ جہاں غلامی
 مفتی نعمت کھائے بندہ ربا قدر نہ جانے
 ساری عمر کھوائے مولا بندے قدر نہ جانتا
 جہیاں کون جو نعمت ربا دی قیمت ویکر کھاندا
 اکس پیالے پانی سدی قیمت اوانہ تھیوے
 سہراک نعمت وافر جس نے مفت عطا فرمائی
 قیمت طلب کرے کسے تھیں ساری عمر کھوائے
 کھا کر نیک حرام جو کہ سن ووزخ لین سزائیں
 کیونکہ نشان جیب اپنے نوں بخشیا حق تقالے

ظاہر شدن فضیلت حضرت یوسف در آخر زمانہ قحط ممالی

صاف روایت نقرہ کاروں راوی ذکر لیا یا
 ستوں سال اخیر کی وچوں نو ماہ گذروانے
 جتنی جنس ذخیریاں وچوں آہی جمع تمامی
 باقی رہ گئے نن چینے و انہ بہرہا نہ کوئی
 لکھ کروڑاں خلقت آہی رستاں لینے والی
 سب دا خرچ یوسف کے ذمے مصر ہو یا کل باندا
 اتنا منصب یوسف تائیں بخش ہو یا سرکاروں
 کہیں حکومت والا دلوچہ فخر خیال نہ آیا
 سارا شہر غلامی دعویٰ یوسف لگے کروا
 جد آکھے تاں ایہو آکھے پاک جیب ربا تاں
 سنجھت جاں سب خلقت پاس بندے آئی
 حضرت کے گھر آٹا و انہ مول نہ بچھے کوئی
 ہونعناک جلیب ربا نے سر سجد یوچہ پایا

جدوں زمانہ تشکی والا ختم ہون تے آیا
 تن ماہ باقی رہندے آہے کھاج گئے سب وائے
 چھ برسوں تے نو ماہ اندر ورتی نئی گرامی
 خلقت دانے سنگن والی آن اکٹھی ہونی
 لکھاں خلقت کھانے والی لکھاں ہور سوا لی
 شاہ بیان بھی خادم ہو کر تابعدار سلا ندا
 پھر بھی اوٹا غریبی دعویٰ ورتے نرمی پاروں
 تاہیں رب نے مصر تمامی پیش غلام بنا یا
 اپنے موہوں کہیں نہ یوسف ایسا کسے نوں پروا
 ہیں کیا بروہ کہاں کسے نوں آپ بازار وکاناں
 کرن سوال جو دانے بخشو یا محبوب خدائی
 لکھ کروڑاں سنگن والی خلق اکٹھی ہونی
 کرے دعائیں مارے آہیں رکھیں شرم خدا یا

فضل تیرے بن یادب سایاں کچھ توفیق نہ مینوں
 خلقت تیری نوں خلقت واپا لہنہا ر جہاتاں
 او سے وقت جناب الہوں وحی پیغام لیا ندا
 برقعہ کھول زیارت بخشو جو کوئی جھکے آوے
 حاضر ہو کر جو اکواری نظرتاں ول پاسی
 لگسی جھکے تہینے پچھوں پھر خلایق تائیں
 ایسے طور ایہ تن تہینے خلقت اسپں رجاواں
 سن خوشخبری حضرت یوسف سنوں حکم سناوے
 سن کر حکم تمامی خلقت شہروں باسر آئی
 ام جنگو چہ حضرت یوسف سب نوں جمع کرا یا
 بیٹھا تخت مبارک آتے دارو درو شکم وا
 جا سب خلکاں یوسف دیول آن وصیان لگایا
 کویکہ جمال خلایق تائیں ایسی لذت آئی
 نوری جلوہ ظاہر ہو یا کھلا سیر الہی
 قدرت ربدی ہر تن وچوں ایسی جھکے نکالی
 جدوں تہینہ گذریا حضرت پھر جمال کرا یا
 ایسے لذت مستی اندر تہیجا ماہ واناں
 پاک جمال پیاسے والی ایسی خلق رجاوی
 وہ سبحان اللہ کیا رب نے نبیاں شان بنا یا
 تن تہینے رجبی خلقت ویکہ یوسف کنعانے
 آتش حرص بجھائی یوسف وتی جدوں دکھالی
 یوسف جانتک زندہ رہیا تانتک فیض پوچایا
 یوسف جدوں جہانوں طریبا فوج اتھائیں چھوڑی
 جتنی برکت کل نبیا نمون جیوندیاں مہتم آئی
 ۴۴ مستی است پھرن سب مصری فاقہ کوئی نہ جانے
 جدوں تہینہ تر مہجا آیا پھیر زیارت ہوئی !

کھول خزانہ یا سبحانہ سب توفیقاں تینوں
 رکھیں ماریں مرضی تیری سب تیرا خصمانہ
 یا نبی اللہ امرت انوں پاک خدا فر ماندا
 ویکہ جمال مبارک تیرا جھکے تمامی جاوے
 جھکے پیاس نہ رہسی اسنوں من کھاوے رجب جاسی
 جہاں پھر خلقت جہاں آوے پھر جمال دیکھا تہیں
 ظاہر کر کے شان نساوا لوکانوں دکھلاواں
 چلو مکان فلانے اندر کھانا بخشیا جاوے
 طلب طعاموں مراک تائیں فاقے مار بجھائی
 کل خلقت تھیں اچا کر کے اپنا تخت رکھایا
 آکھ پدیرا کیونکر کھلا دسترخوان کرم وا
 پڑھ بسم اللہ حضرت یوسف منہ تھیں برقعہ چایا
 کھاوون پیوں مستی پاروں پاو نہ رہ گیا کائی
 ویکہ زیارت رجبی خلقت جتنی حاضر آئی
 تہینہ دن طلب رہی کسینوں کھاوون پیونوالی
 پھیر تہینہ رجبی خلقت صبر و لاں نوں آ یا
 مرد زناں لا پچیاں تائیں کسے نہ کھاوا کھاناں
 تن تہینے مول کسے نوں جھکے نس پاو نہ آئی
 دور ہوئے سب فاقے مرضاں جو کوئی دیکھن آ یا
 جنداں محمد عربی ڈکھا رہے دوہیں جہانے
 ویکہ جمال محمدی جھکے آتش ووزخ والی
 فیض محمدی محشر تائیں خالق پاک چلایا
 فوج محمدی جاری رہی روز قیامت توڑی
 اتنی برکت بعد وقاتوں بنی محمد پائی
 ہو گیا ختم تہینہ ووجا کسے نہ منگے وانے
 ویکہ زیارت ہر یک جیا جھکے رہیا نہ کوئی

کل رسولان معجزے اپنے پیش و قات دکھائے
 اگلیاں پیغمبر انہوں کافر و کچھ ایمان لیاون
 سب نبیاں نے جیوندیاں اپنی دسی تا بعد اسی
 جیونکر حضرت زینا اندر و عوظ نصیحت کرے
 جسے حدیث جو مومن بندہ انبویں و لطفیں جانے
 اگلے نبی جو و کچھ مومن رحمت بخشش پاون
 حضرت کہیا قبر میری زنی جو کوئی زیارت پاسے
 مال نصیباں جس مومن نوں قبر زیارت ہوئی
 مال محبت پاک نبی دی جس زیارت پائی
 فضہ کوتاہ صفت لبیبی حتم اختتامی ہوئی
 سنو حقیقت تنگی ولے جاں سرت برس و ہائے
 گذر گیا ہن ربہ و فضلوں عرصہ تنگی والا
 سب آزاد کیتے میں برسے ز عومی جہاں غلامی
 موڑ و تا سب ڈنگر و چھا کل امیر و زبیراں
 کر و زیارت حکم سنایا کاست نکاراں تائیں
 سنکر حکم تمامی خلقت لگ پئی کہیں کاریں
 کل نلکان تے بارش ہوئی رحمت جھڑیاں لایاں
 عدل احسان نبی دیاروں خلقت راضی ہوئی
 چھوڑ نہ پیرا یہہ ذکر اختتامی ہو یا جگ سکھالا
 کیونکر کال زمانے اندر و سخت نہ نیجا پائے
 کیونکر پوسفت باپ پیارا اندر مصر دایا

بعد زفات نبی سرور سے کتنے ہوئے آئے
 اس نبی نوں جسکے لکھاں مومن ہو ہو جاون
 بعد وفاتوں پاک نبی و احکم بر ابرہ جاری
 تو میں بیان حدیث مبارک بعد نبی سرور سے
 جیونکر سنو آپ زبانی کہیا رسول ربانے
 اس نبی دی تربت ڈھیاں عاصی بخشے جاون
 عینے فرض شفاعت اسی اوہ کیوں زور نہ جاوے
 جیونکر حضرت کہیں ڈٹھے فرق ثواب نہ کوئی
 جیونکر سنوں حاصل ہوا قرب جمال خدائی
 خدوں کچھے احمد جیسا سور بزرگ نہ کوئی
 استخیں کچھے حکم سنایا پوسفت نبی ربانے
 رحمت بارش نازل کر سی رب کریم تعالیٰ
 لجاون سب لکھتاں اپیاں مصرتی اوک تمامی
 راہ مولدوں کھتیاں کالک بھی ڈیاں جاگیراں
 کمانوالے کم سنبھالن کسب کرن ہر جا میں
 ہر کوئی سکھی و کتن لگا و ترق ہوئی بارہا میں
 کال موکالے رب نکالے خلکان پھر و سیاہاں
 وہن و عابیں ایسا حاکم ہو رہنہ و پتھیا کوئی
 آکھ سنایاں یا لایاں پھلا کھول حوالا
 کیونکر عاجز ہو کر آئے پوسفت سے پتھیا جاتے
 آکھ نہ پیرا جیوں جیوں سب نے ولدا مقصد پایا

احوال بی بی زینکار ضی اللہ تعالیٰ عنہا

حدیثے اورک خالفتائیں جدی عظمت بھاری
 حاجت کارن عاجز بندہ سوور و از سے جائے
 اک دروازے اسدے اوپر کر کے آس جو آئے
 اسدے درختیں سن والا ہر دروازوں خالی
 جڈک اسد حکم نہ ہوئے کدیں مراد نہ پاوے
 سب دروازے کب تنہا تے پیش غلام بنائے

اک درویش سے رب دیوالا یوسف تکبہ و بہریا
 رہی زینجا بت پوجیندی فاق دیوں بھلا یا
 جاں تک شرکوں پکڑ کنا رار بدی طرف نہ آئی
 سٹھیں آپ خریدیا حسنوں واقف بنے نہ سوئی
 کرن روایت عبد یوسفوں ملی مصر دی شاہی
 تخت بخت و چہرہ ڈھاپا یوسف رب بخشی سرداری
 ہو گیا فون عزیز گھر کے بھٹیں بیوہ عاجز ہوئی
 ملک میں وے شاہ کہاں اسدے دیریا سے
 ہر اک طرفوں دیکھیاں جوگی رہ گئی جان آگیلی
 بروی باندی رہی نہ کوئی کتیاں عشق او جاڑاں
 عدل عنایت پاروں یوسف سارا ملک و سایا
 کم رہا بنے ویکھ نہ لینا بیٹھ اکی روندی
 ہر سکین سوالی اوتے یوسف رحم کا وے
 کل محتاج غریباں تائیں شفقت کرے سوالی
 جیکر ہاں میں او گنہاری پر تقصیر فکاری
 کیوں نہیں رحم کر نیبا و سنوں کہے نہ کوئی
 میں لکھ ناز کر کے اسنوں آندا گل و کاندہ
 لوکاں کارن شفقت اسدی اوہ متفق سر سردا
 راج اسادے تاج اسٹے سب اسدی ہتھ آٹے
 روندی روندی ٹھا کر گے عرضاں کھلی شاہے
 جیوں جٹی میں تیرے لگے کرن لگی فریا داں
 اٹا خواہ کتیوں بیوں رواداں باہیں کھلیاں
 سٹ غصہ من ٹھا کر میرے کر میری کچھہ کاری
 جیوں جیوں بت لکاسے لگے کر دی حال دوہا یاں
 عشق نبی دے سیدی تائیں اس نوبت پہو نچا یا
 اپوز زینجا جس دے گھر وچہ میوے نہ سلطانی

سارا ملک مصر زار بنے اسدا بردا کر یا
 اکو یوسف منگیا او سٹھیں اوہ بھی ہتھ نہ آیا
 لکھاں چیلے کر کر ٹھکی مول مر او نہ پائی
 شامت شرک کہاں پاروں نیرت ربدی ہوئی
 بھل گئی دیوں زینجا اسنوں رت پاک آہلی
 سخت وخت وچہ پئی زینجا ووسے در و انماری
 خویش تبدیلہ سکیا تو لوں مول نہ رہ گیا کوئی
 چڑھیا کوئی غلیم انہاں تے کچہ بدھے کچہ ماسے
 یوسف کہیں نہ یاد لیا نہ اکھاٹے سنج حویلی
 جتوں ویکھے چڑھیاں وں در غماندیاں و ماٹاں
 پیا اجاڑا وے گہروں چہرا یا نہ آیا
 ہاتے رہا میں اجڑی او پر کیوں نہیں شفقت ہوئی
 میں مسکین رہاں تے روندی گدی نہ یاد لیا سے
 خیر نہیں جو کس تفصیروں میں محتاج بھلائی
 ایسے رحم کنندہ اسنوں آکھے خلقت ساری
 بھانویں جگ ساریدے بیلے میں تقصیر ہوئی
 اوہ ہن حدوں مرا تے چڑھیا میں ول جھات نہ پاندا
 میں دردی نہ کرے نہ دار و واہ در واہ در وا
 اچے نہ راضی ہو کے پیش نظر کرم دی پائے
 میں لچاں نت تیر تیا میں تینوں ترس نہ آفسے
 تہہ اک بات نہ مٹی میری نہ تیاں امدادوں
 راج و توئی یوسف تاپیں میں رلدی وچہ گلیاں
 وپہ مقصود میرا ہن بیوں جھلی بہت حواری
 تیوں تیوں شامت شرک کرندی آون پیش حدیاں
 کرن فراخاں لوک نمای نام دیوانی پاپا
 اپوز زینجا غر ہوئی سدن لوک دیوانی

مال اسباب جو اسر موتی جو شے گھر وچہ آہی
 لدھی کھان تمام نصرونوں اسر کوئی بھج بھج آئے
 ہو گئے خرچ جو اسر جسم درم وینار نکالے
 آنکے جد درم ویناراں زیور گلوں اتانے
 جھلی کر کے لوک تمامی اسنوں لٹ لٹ کھاون
 کوڑی سچی گل یوسف دی جو کوئی آن سنا ندا
 قصہ کوتاہ جو کھ آما مال اسباب تمامی
 اک پیسہ دی گھر اپنے وچہ چیز نہ باقی چھوڑی
 کمرٹا بھورا بدن زوالے لے کر کرے گزارا
 اس حالت وچہ یوسف اوپر صدقے صدقے چاندی
 وچہ تجرت دوست ربدے سب گھر بار لٹا وں
 راہ مولائے جدوں سوالی آن سوال کر نیدے
 ایسے طور تمامی دولت دیون نام خدائی

سن سن نام یوسف اس نے دولت سب لوٹائی
 سونیاں مال بھرے منہ اسدا جو کوئی نام سناوے
 بھج بھج آون لے لے جا وں نام سنا وں والے
 جو یوسف دا نام سناوے صدقہ نظر گزارے
 نالے جھلی سدا نالے کچھاں بھر بھر کبا وں
 ہرگز فرق نہ رکھے بی بی جو منگے لے جاندا
 سب زینجا صدقے کیتا خاطر پیار گرامی
 سب کچھ نام یوسف دے دتا تن جیاں کپڑیاں توڑی
 اوہ بھی مول نہ پورا آوے بدن شے سارا
 عارف آکھن ایہو اشارہ رب ولں بیت جنہا ندی
 نام خدا و اسنن جدا ایں صدقے صدقے جا وں
 فرق نہ رکھن وانگ زینجا جو سرور سو و نیدے
 تنگی فاقے جالں ہر دم کہیں نہ کاوڑ آئی

حکایت حضرت ابابکر صدیق رضی اللہ تعالیٰ عنہ

سن میں تینوں ابابکرؓ وا کھوڑا ذکر سناوا
 سر پیراں تک او چاروا وہ بھی پائی ہوئی
 جبرائیلؑ خدائے حکمیں پاس نبی دے آیا
 یا بتی اللہ ابو بکرؓ نے کیوں ایہ حال بنا یا
 کیا جواب رسول خدا دے سن لے یار گرامی
 راہ مولائے میری خاطر ہر شے اس لوٹائی
 کرے گزارا مال اسیدے دم دم شکر گزارے
 یا بتی اللہ ابو بکرؓ نوں رب سلام الایا
 اس حالت وچہ ساڈے پر راضی ہے یا تائیں
 کر شکرانہ حمد ربانا کہے صدیق پیارا

اک دن پاس نبی دے بیٹھا وہ اصحاب سچاواں
 سارا بدن پیٹیا استخیں ہور نہ کپڑا کوئی
 ادب سلام زیادہ کر کے عرض سوال سنایا
 او چارو کیتی اس نے ہور لباس نہ پایا
 گھر اسدا یوچہ جتنا آما مال اسباب تمامی
 اس چادرین گھر اسدا یوچہ چیز نہ رہ گئی کافی
 سنکر جبرائیلؑ نبی نوں عرض دوبار سناوے
 بعد سلاموں اسدیکارن پاک خدا فرمایا
 سنکر حضرت ابو بکرؓ پھیا پھیر تدا ایں
 دلوں بجائوں رب اپنے تے میں راضی سروراسا

رتن واری فرمایا حضرت میں راضی ہیں راضی
 واہ سبحان اللہ رب الخشی اپنی حُب جنہا ننوں
 سب کچھ دیوں راہ مولادے کچھ نقصان نہ جان
 سچی طلب زینجا تائیں سب گھر بار لٹایا
 کہن مفسر ایہ نقطہ سن توں یار سجاناں
 سنیو حقیقت جدوں زینجا مفلس عاجز ہوئی
 اگے جس طرح دے پھے بھی کوئی نام سناندا
 نصرت کر کے لوک تمانی دوروں لنگھ لنگھ جاوے
 ہر عاجز بختیں عاجز دے سیکس بہت بجا والا
 کین شکار ہمیشہ جس راہ جاندا نبی خدائی
 لے کر فوجاں حضرت یوسف جدوں شکار سدا و
 کتنی نڈت اس جھگی وچہ روزوں نال و مانی
 جہ کدی آنگھے اس راہوں یوسف دی اسواری
 زیکھ زینجا جھگی وچوں باہر نکل کھلو وے
 کہہ کر لے فوجاں دیوں نیٹے ہوندی آوے
 دوز کھلوتی کرے پکاراں میں صدقے میں واری
 آکر اسدیاں فوجاں تلے اپنی جان و نجا وں
 لے لو کو کیوں جھڑ کو بینوں ویکھ میری بد حالی
 کی ہو یا جو میں انج ہوئی چور تمانی جگدی
 ایسے طور زینجا رو رو کر دی رہی جھوٹے
 موبے اس نمانی عاجز مڑ جھگی ول آئی
 بت مردود نہ سننے جو گا جسدے پیش سوالی
 اینٹھوں تیک ضعیف زینجا کیتی در و جدا یاں
 کیا رکوع وچہ قدمبارک خاطر یار نیکنے
 منہ بختیں جھڑے وند تمانی زلفاں رنگ وٹایا
 چھوڑ گئی سب عشقوں ڈر کے طاقت نین پرانا

راضی ہوئے میرے اوپر پاک خداوند قاضی
 دنیا دولت نال ہمیشہ نہیں پیار تہا ننوں
 ردم طلب سجری رکھن ہرگز فرق نہ آن
 جسدے نام لٹایا اوڑک او ما رب ملایا
 اہدے نام لٹا وں والے واٹ نہ پچھن کوئی
 لٹ لٹ مال لیجا وں والے واٹ نہ پچھن کوئی
 اوہ بھی گیا نصیبیاں وچوں کوئی نہ آن بلاندا
 ویکھ نمانی درور بخانی نیٹے مول نہ آوے
 کوئی نہ آوے ہن یوسفدا نام سنا وں والا
 اوڑک اس راہ اُپر زینجا جھگی پائی
 دھوڑ مبارک قدما نوالی توڑے میں ول آوے
 کدیں ویدار نصیب نہ ہو یا لوہ لوہ سرے نمانی
 اگے کھے فوج نبیدی ہوئے چڑ تل بھاری
 منگے شتخی سخی واجیا یا ترس کر نیدا ہوئے
 اگوں رستہ بلے نہ اسنوں سب کوئی دوز بٹا و
 کول یوسفدے میر بتائیں جان دیہو اکواری
 چمماں قدم طماج گھوڑیدے اجر شہادت پاواں
 اکرن ساں میں اوپر تساڑے حکم چلا وں والی
 کسے زمانے اس یوسفدی میں بھی ساں کھلگدی
 جاوے لنگھ تمانی شکر کوئی نہ بھھے جیانے
 کرے دویا یاں ٹھا کر اگے عرضاں کوک سناوے
 عقل نہ آہوس ایسے ظالم میری بیخ نکالی
 گل گیا ماس بدن واسارا بڈیاں نکل آیاں
 دسنوں رہ گیا اکھیا لوچوں ہو گئے نین تاپتے
 واصل گیا وقت جوانی والا زور ضعیفی پایا
 لوں توں دیوچہ عشق زور آور کیتا آن ٹکایا

عشقتوں عشق رہیا بہن باقی ہو رہی نہ طاقت کوئی
 منزل اپہو فناہ وی آہن عارف مرد حقانی
 وجہ محبت دوست کو لہوں تن من صدقے کرنا
 با بچہ محبت تن سے اندر ہو رہ نہ کہ سماوسے
 جانتک طالب سے تن اندر ہووے غیر سمائی
 جہتک سینہ کفر لٹک نہیں پاک نہ کیتا جاشے
 سنوں حقیقت جدول زینجا عیروں پکڑی دوری

جنتی طاقت بالی بینی خراج اسیدوچہ ہوئی
 فانی ہوون نالوں اول ہو جانا قسربانی
 وانگ زینجا عاجز ہو کے مرنوں اگے مرنا
 چہڑی تار ہلائی جاوے حق آوازہ آوے
 تانک نہ مطلوب پیارا بلدا اسنوں بھائی
 نور ایمان پلید جگہ وجہ کو یں مقام بناوے
 وڑی فناہ وی منزل اندر پایا قریب حضوری

رفیق حضرت یوسف علیہ السلام بشکار و فریاد کردن زینجا

کیا اک روز زینجا کارن بہت مبارک آیا
 و تا حکم لشکار ورنجن ورا یوسف نبی غفاری
 نام طماح نبی دا گھوڑا خاص سواری والا
 جدول سنگار کر اوے اسنوں یوسف نبی گرامی
 جداوس روز تیاری ہوئی حکم نبی فرمایا
 ماری موج طماح خوشی یقین بول اٹھیا کیاری
 عید بر ابر شہر مصر وجہ خوشی مبارک ہوئی
 بیسی عادت نبی اللہ نبی جدول شکار سدناوے
 ترس کرے محتاجاں اوپر خبر بوسے بیماریاں
 تمام ولایت نوں جس پاسوں رتہ باہر آوے
 کرن روایت جس دن حضرت نکلیں شوقی لشکاروں
 اوے طرف زینجا بیٹھی رستہ ل نمانی
 جدول لشکار تیاری ہوئی خبر زینجا پائی
 عاجزین پراناں کو لہوں سخت صنیعنی حالا
 عارف کہن جہانہ تیا بیٹی عشق بڈاں وجہ ومانا
 سن جے آمد مجھو ہاندی سچے عشق جہانہ سے

چونکہ وجہ تفسیر یوسف ذکر مضر لیا یا
 بہن ہتھار تمامی فوجاں کیتی ترت تیاری
 بہت چالاک عجائب سونہا سند قسم نہالا
 نالی خوشی سے کرے آوازہ سند امر صر تمامی
 زین سنہری پا کر گھوڑا عجیب سنگار کرایا
 سن آوازہ سمجھا لوکاں انج لشکار تیاری
 انج حضرت وائیر و ہیا ٹاٹا دپھرے سب کوئی
 ہر سکین نریباں کو لوں حال پھیندہ اجاوسے
 کئی سوالی حاضر ہوون سب دیاں سنے پوکاراں
 اوہ دروازہ شہر مصر و اشامی سدیا جاوسے
 اس دروازوں باہر آون حب وطن وی پاروں
 اکھ پڑیدہ آکیونکر آسدن گذری درو کہانی
 اس دروازے شامی اگے ڈگدی ٹہنہری آئی
 دلوجہ شوق برابر او ما وقت جو انی والا
 جانتک سانس لبانوجہ ہوون شوقی نہ کرن پراناں
 قبر انوجوں بھی اٹھ دوون خشک کزنگ تہانکے

کوئی جسے جد محبوباندا کہیں پوسے آوازہ
 جسے توں عاشق بننا چاہیں لوٹیں عشق صفائی
 غنایہ کے دروازے اوپر آن سوال الامن
 یے پر واہی دیکھتہ نہاندی اپنی آس نہ لوٹن
 کیہڑے حال زلیخا پوہتی کیتھ نصیبت پائی
 کرن روایت لفرہ کاروں سن توں پار پیاسے
 بھڑے دی گل الفی اکو سہر نہ کپڑا کوئی
 مہنڈ ڈنگوری تے کندو و ہری نیوندی نیوی آئی
 دل وچ کہے جو نکلیا پوسٹ و اگوں قابو کر ساں
 اہوہ لیلیاں کر دی آہی پہلی ارول آئی
 استھیں چھے باہر نیکی ووبھی فوج سولاراں
 بیٹھی سننے زلیخا بی و صہریا کن اووایس
 کتنبیاں فوجاں لنگہ لنگہ گیاں بیٹھی رہی چوہیتی
 جدوں سواری حضرت والی آن برابہ ہوئی
 بانہ اولائے کر دی نعرے زلفانوں مہنڈے
 نظر نہ آوے اکھیاں وچوں یوسفدی اسواری
 لنگہ نہ جاوین چھوڑتتی نوں جانڈیا تیز سوارا
 کریں و صہیان نعرہ پیاں دیول نظر کریم ری پاپس
 ویکھیں حال میرا میں صدقے واگ ذرا پرتاپس
 گرکہ شور زلیخا اینوں ٹاٹڈی عاجزہ ہوئی
 چار چوہیر یوں یوسف تائیں لشکر گھیرا پایا
 راوی کہند اولدے اندر کرے زلیخا جھپٹے
 جان نہ دیواں دوست تائیں کر دی اہوہ وچاراں
 پکڑو نگوری نرلا کر کے جدوں اگیرے جاوے
 مارن والے گروے ہوں جھڑکاں وین سپاہی
 عارف اکھن روز قیامت اہوہ حال و مانے

عشق کیسا ہے موتوں ڈر کے چھوڑ گیا دروازہ
 گایاں پننے والیاں کوہوں سکھ طریقہ بھائی
 جھڑکاں کھاوون خالی جاوون پھر ڈوبے دن آون
 وانگ زلیخا میں سوالی نہ دروازہ چھوڑن
 موتوں لنگہ اگیرے گزری آس نہ دیوں زلیخا
 جوہ لپاس زلیخا والا آتا او س دیہاڑے
 کجھی واگھت رسالکوں قابو کیتتی ہوئی
 بیٹھ رہی ل راہ یوسف دا گردن بیٹھاں جھکاٹی
 یا اک کوک شیشی میری یا لٹرنیہدی مرساں
 خلقت زور ہٹا کر خپلاں سڑک صفا کرولی
 رستہ چھوڑو رستہ چھوڑو کرن نقیب پکاراں
 اچھے نہ آیا دلبر جانی گل فوجاں واسا بیس
 گوڑیاں تے سرو صہریا ہویا حال پوکار نہ کیتتی
 ہالوں مال آوازہ کر کے بیخود اٹھ کھلوتی
 ابن کریم ابن کریم رور و کھلی پکارے
 دوز کھلوتی کرے آوازے میں صدقے میں واری
 ذرا کھلو میں ذرا کھلو میں میں واری سسر وارا
 کر کے کندھ اسانوں یوسف جھارے لنگہ نہ جاہیں
 لڑ ہوئی نوں رستے اوپر روندیاں چھوڑ نہ جاہیں
 جسوں رور کھلی بلاوے اسوں خچر نہ کوئی
 نظروں دوز زلیخا بی بی پٹ پٹ حال و زلیخا
 پکڑ کھلو واں واگ سجدی جسے کہہ وواں نیڑے
 جسے کوئی رستہ دیوے بینوں و اگوں پکڑ کھلاراں
 ویکھ نہانی در زلیخا بی سب کوئی دوز ہٹا وے
 نیڑے ٹوہکن نہ ویندا کوئی ربدی لے پر واہی
 جد تک نامنظوری ہوسی ہر کوئی مار ہٹا وے

نظر عنایت کر سی جسم دم فضلوں حق تعالیٰ
 او ما جھڑکن والے جیہڑے ایلوں حاضر ہوون
 کرن روایت جدوں سپاہیاں بی بی جھڑک ہٹائی
 شوکت شان یوسف اٹک کے کیتس بول آوازہ
 بولے حمد خداوند تائیں واہ واہ پاک الہی
 باوشا ماتوں خاک رلا یا شامت عیب گناہاں
 اللّٰهُ صَيِّرَ الْعَيْبَ مَلُوكًا
 تقویٰ زہد غلاماں تائیں سرتے تاج رکھایا
 تابعدار باد سپاہیاں کارن لاکھاں فوج رسالے
 واہ سبحان اللہ رب واحد قدرت والا سا ہیں
 ہو کر صاف زلیخا جسم ایسہ گل کہی زبانی
 او سے وقت ہواوے تائیں حکم خدا فرمایا
 شکر یوسف سب اس طرفوں فوجاں وور ہٹایاں
 ہتھ ڈنگوری تے سر چٹا عاجز حال تباہی
 گلوچہ بھوری تے لک پھوڑی اکھیں تھیں نابینی
 کیتا منع سپاہیاں تائیں جھڑکو نہیں نہانی
 کیتا ذکر وزیراں جلدی پیش حبیب الہی
 وقت عزیز اسیرے گھر چہ آہی کل سلطانی
 سنکر حضرت طرف زلیخا نظر مبارک پائی
 ایہوز زلیخا جسدے اگے بنوادی خلقت ساری
 ایہوز زلیخا جسدے اگے بول نہ سکدا کوئی
 کرن روایت جسم یوسف پچھیا کنوں وزیراں
 پہنچ گیا آواز یوسف واتدوں زلیخا تائیں
 جنت دروز زلیخا تائیں اس گل نے پہنچا پا
 جاں کچھ ہوش پئی تے اٹھی مار غماندیاں آہیں
 شوقوں سن سن نام جنہا نذا دولت اسال لٹائی

وانگ زلیخا بلسی سب لوں قرب حضور یووالا
 وانگ غلاماں خدمت اندر بھڑکے ہتھ کھلوون
 کیا اسوقت زلیخا تائیں بات ویوچہ آئی
 واہ واہ کم نرالے تیرے رب تعزیب نوازہ
 برویا نون جس بندگی پاروں بخششی عزت شاہی
 ہو کر خوار ذلیل نکالے رلدے اندر راماں
 وَاللّٰهُ اَيُّ مَلُوكًا مَلُوكًا عَجِيْبًا
 حرص ہوانے شاماں تائیں پکڑ غلام بنا یا
 پھرن وھکیندے تے جھڑکیندے ملکاں ویسا نوالے
 عزت ذلت قبضے اسدے میں سینیاں ب تائیں
 ختم کیتی رب مہلت نمودی فضل ہو پارجمانی
 شورا آواز زلیخا والا یوسف نون پہنچایا
 کیا دیکھے جو بڈھڑی عاجز رو رو کرے درماباں
 ترلا کرے اگیرے ہوواں جھڑکاں دین سپاہی
 رحم پیادوں یوسف تائیں دیکھ اسدی سکینی
 کون کوئی ایسہ عاجز ایسی رووے دروز نجسانی
 نام زلیخا کسے زمانے راج کریندی آہی
 مرگے راج کراون ولے ہو گئی ایسہ دیوانی
 دیکھ نہانی حالت اسدی بہت جیرانی آئی
 ایہوز زلیخا جس گھر آہی ملکا ندی سرورایا
 ایہوز زلیخا پھرے وھکیندی سب تھیں عاجز ہوئی
 کون بڈھی ایسہ دروز نجانی رووے حال فقیراں
 بینوں پچھدا ولبر جانی پے کیا غش او تھاپیں
 اتنا دروز نہ پایا بی بی عشق جدو کا لایا
 صدقے جاواں ولبر بینوں اچھے پچھاتا تائیں
 ماتے افسوس اونہا نون ساڈی اچھے پچھان نہ آئی

ڈگری ڈھنڈی پھر اٹھ ہندی کردی شور اچھا
 پٹ پٹ سٹے وال سریدے رور و شور چاڑھے
 چھپا کسے زینجا کولوں دس زینجا مینوں
 کتتیاں فوجاں تیرے کولوں لنگھ لنگھ گیاں گاہاں
 جدوں سواری حضرت والی آن بر سر ہوئی
 کہیا زینجا ساریاں فوجاں گل کولوں لنگھ گیاں
 جدوں چالاک سواری اپنی آندی پاک نبی نے
 ہور کسینوں طاقت نہیں سی ولتے قدم ٹکاندا
 ولوں چوٹ لگی جس ویلے جاتم ولبر آیا
 سر عاشق دے لوکاں کارن ہوندے نین نابینے
 عارف اکھن جس دے دل وچہ ہوئے نہیں صفائی
 سینہ جنہاں جیبا نوالہ روشن ہو یا نوروں
 اکھیں دی کچھ لوزنہ رکھن دل دے چان والے
 ابن عباس کہیا جد بی بی رو کر شور چا یا
 بعد سلاموں اکھن دگا حکم دتا رب سائیں
 سخی سوال کھلو کر اسدا نہ کر بہت شتابی
 سنکر حکم رہا نا یوسف گھوڑیوں اتر کھلویا
 شفقت کر کے بیسی تائیں اپنے پاس بلا یا
 ہائے افسوس جنہا ندے چھے حال ہوئے ایہ میرے
 رور و اسان جنہا ندے غم وچہ کیتے نین نابینے
 کل خزانے اسان جنہاں نہیں گھول تصدق کیتے
 خوابے دیکھ جمال جنہا ندا اسپں ہوئے قربانی
 سب گھر بار لٹاکے جنوں دکھیں اسان لیا ندا
 کتنی مدت اسپں جنہا ندے ستمیں پیر وھوائے
 ہر دن نوں پوشاک جنہا نوں اسپں لہنت و بند
 دیکھ دیکھ عیش جنہا ند تباہیں گھر وچہ اسان کرایا

نام خدا سے ابن کریم پکڑ لوں ہتھ میرا
 سے کھلوتا حضرت یوسف چھم چھم نہر چلاوے
 توں نابینی کیونکر یوسف مسکرم ہو یا مینوں
 چپ کر بیٹھی رہیوں اتھائیں کر کے نظر ہٹھا یاں
 ابن کریم ابن کریم بول آواز کیتوئی !
 ول تے قدم نہ دھر یا کسے پاسے پاسے رہیاں
 اسدا قدم مبارک سانوں آوجیا وچہ سینے
 او ما ضرب لگاوں دل وچہ عین مسکان جنہا ندا
 چھائی تے چڑھ گھوٹے جسد نازک سم و جا یا
 مجو بانڈے تنکے کارن لاٹ بلے وچہ سینے
 کوں جمال دکھاوے اسنوں اکھیں دی روشنائی
 چو دیں طبقیں نظر اونہا ندی جلوہ لین حضوروں
 خالق پاک اونہا ندے کارن اندر دیوے ہالے
 جبرائیل جناب الہوں پاس یوسف دے آیا
 یا نبی اللہ اس عاجز نوں کر کے رنج نہ جائیں
 چچھ نہائی عاجز نوں کر کے کر کے رنج نہ جائیں
 خوف الہی آیا دل وچہ پیر پیرا وہ ہو یا
 جدوں زینجا حاضر ہوئی پٹ پٹ حال و جنایا
 کہیں نہ چھپیا انہاں ساتھیں کہا بیباں سر تیرے
 اوہ اک نظر نہ کرن اسان ول ہو گئے اسپں کیتے !
 طرف اساڈی دیکھن ناہیں جاوں لنگھ چو پینے
 اخصیں چھمان نہ سکدے سانوں چھدے کون دیوانی
 اج نہ ساڈے نیرے ڈھکدا پر سب پریرے جاندا
 اج اونہا ندی وچہ ننگے ہو گئے اسپں پریرے
 اج اساڈیاں لیراں تک کے نفرت اوٹا کر نیرے
 حال اساڈا دیکھ انہا نوں ترس خیال نہ آیا

بھج بھج طلب جنہا ندی اندر جان گئی کھپ میری
 روزِ حال سناوے بی بی ہو کے بہت نمانی
 ہو جیران زینجا کو یوں چھپا بنی گرامی
 دولت حسن غلام کنیزاں مال اسباب گھنیرے
 کہیا زینجا ہڈوں تساڑی کنڈ اسانوں ہوتی
 جس دنداؤں میرے تاپیں کر گیں غماں حوالے
 رخصت ہو گئے ساڑھیکو یوں نہیں پران اساڑے
 نام تیرے تھیں صدقے کر کے دولت سب لٹائی
 نگر غلاماں ساڑے کو یوں ایسی نفرت پائی
 محل مکان پئے سب خالی میں روراں اوہ سدے
 کیا کچھ پھیں حال بندی واسٹر بل ہو یاں کو لے
 پھیا پھیر زینجا کو یوں پاک حبیب غفاری
 کہیا زینجا عشق تیرے بن چیر نہ رہندی کافی
 جو یں سلامت حسن تساڑا عشق سلامت ساڑا
 بدھڑی ویکھ نہ بھلیں یوسف عشق نہ بدھڑا تھیندا

واہ دروا اوہ لے اساتھیں رکھوئے نظر اوچری
 دیکھ حوالہ حضرت یوسف ہو گیا پانی پانی
 وس زینجا کتوں تیرے اوہ اسباب نامی
 کہاں گیا اوہ جو بن تیرا ناز کر شے تیرے
 نال اساڑے چیر کسیدار ہیا پیار نہ کوئی با
 دولت حسن جوانی جو بن سب کچھ لے گیوں نالے
 رے گئے سب جواب اسانوں مان تران اساڑے
 ہو دیوانی مگر تساڑے عزت خاک رولائی
 ہو گئے سب سبیر اساتھیں واقف نیے نہ کافی
 جس دنداؤں وچھڑیوں یوسف پھیر نہ ڈھٹے سدے
 عشق تیر یوچہ حضرت یوسف سب کچھ کیتا گھولے
 کیا من کوں تساڑے باقی رہندی چیر پیاری
 کو عشق تساڑا باقی جو چیر نہیں خطائی
 کچھ نہیں گھٹیا ہے دو ماندا ودم جوش زیا وہ
 جیوں جیوں آتش بھڑکے غمدی واگ برودا تھیندا

کرامت حضرت عشق

حضرت کہیا جے کر ساڑا کامل عشق تسانوں
 کہیا زینجا غدر نہ کوئی خوف سران تساڑا
 کرو اوریرے چابک اپنا یا محبوب گرامی
 سکر حضرت چابک اپنا طرف زینجا کہیا
 بل اٹھیا اوہ چابک سارا بھانبر عشق چپایا
 ویکھ تماشہ کل خلقت نوں و مہشت نازل ہوتی
 یوسف بھی چھڑ چابک اپنا نمٹا وڑے پھیا پیں
 اکو آہ کڑھی میں درووں جل گیا چابک تیرا
 جس آتشوں ڈھیا یوسف آگیا خوف تسانوں

حاضر کرو نشانی اسدی دیہو ثبوتی سانوں
 ودم لہو ثبوتی حضرت سودا نقد اساڑا
 معلوم ہووے عشق میرے دانتیوں حال نامی
 مار یا بھوک زینجا اسنوں درو غماں وا بھر یا
 ڈر کے یوسف ہتھانو چوں چابک ہیٹھ وگا یا
 ڈر کے عشق اپنے کو یوں نس چلیا ہر کوئی
 کہیا زینجا ویکھ پیارے عشق میرے ویاں بھا ہیں
 ایہو حال جدائی ظالم کر دی ہے نت میرا
 چالی برسوں اس آتشو چیر ویاں ہو گئے سانوں

اسیں نہ ہرگز نطمے استخیں نہ کچھ نفرت آئی
 ایسے آتش تن میرے دیاں بڈیاں ساڑجلا یاں
 ایسے آتش ساڑو بجا یاں میریاں حسن صفا یاں
 ایسے آتش دوہری کر کے وانگ کمان جھکایاں
 ایسے آتش بھیں آج میریاں پیاں جگ دوہریاں
 ایسے آتش بھیں آج تیریاں فوجاں نس سہایاں
 ہن تے اپنی اکھیں ڈھکیوئی عشق بھوتی میری
 ایہو حوالا قبراں اندر راوی ذکر یساوے
 اون ملک موکل ربدے پچھن مومن تائیں
 کتھے گئے اوہ ہوندے آہے مال اسباب جو تیرے
 حسن جمال کتھے اوہ تیرا پچھن ملک الہی
 کہن فرشتے کیا تدھ باقی اپنے پاس لیا ندا
 فضل ربے بھیں اسدے اندر نقص نہ آیا کوئی
 ایہہ گل سن کر کہن فرشتے کدھ بھوت نشانی
 تان پھر مومن ذوقوں شوقوں کلمہ بول سناوے
 ویکھ بھئی ملک الہی ڈا ہڈی دہشت کھاون
 وانگ زینجا عاجز ہو کر مومن کہے اوہنا منوں
 میں اس عشق الہی اندر ساری عمر ننگہائی
 ایہو ذکر کر نیدیاں ہو گئی ختم جیاتی میری
 وقت الست جوین تدھ عشقوں کرا قرار سنا یا
 جا کر صفت سناون اسدی پیش جناب الہی
 حکم ہووے اسان جنت اپنا بخشیا اسدینا بیٹیں
 جو کوئی منکر وحدت کو لوں بن تو بہ مر جاوے
 ہر مشرک نوں قہرا لہوں دوزخ کرن حوالے

ایسے کوچہ کو لے ہوندیاں ساری عمر کھپائی !
 ایسے آتش مارو کایاں موتوں اگاں ننگہ یاں
 ایسے آتش خاک رولا یاں میریاں سب ڈھیا یاں
 ایسے آتش کر دیوانی درد اُپر پھرا یاں
 ایسے میر پکوں خلقاں کل نسا یاں
 اچے نہ باور آوے تینوں میں کئی دیاں سا یاں
 حضرت کہیا شرط عشق دی پوری ہو گئی تیری
 وانگ زینجا عشق بھوتی سب بھین پچھی جائے
 کتھے گیاں اوہ دینا والیاں تیریاں حوص ہوا ہیں
 مومن آکھے سب کچھ چھوٹے گئے وارث تیرے
 مومن آکھے لے لیا اس نے جسدی بخشش آہی
 وحدت ربدی کول اساڑے مومن عرض سنا ندا
 وحدت عشق الہی با بھوں ہر شے ضائع ہوئی
 کیونکر تیرے کول سلامت وحدت عشق حقیقی
 اپن چینی وحدت ربدی جلوہ نور دکھاوے
 یوسف صلاوة اللہ وانگوں ڈر کے نس سداون
 اکو شعدہ نظری آیاتاب نہ رہی نسا نوں
 کنوں محبت ہن تک بیوں مول نہ نفرت آئی
 کہن فرشتے شائش مرادھن کماٹی تیری
 اوہ اقرار ہو یا سچ تیرا پورا صدق بھسا یا
 یارب صاف عقیدہ اسدا دیتوس سچ گو اہی
 بدلہ وحدت عشق الہی ملن بہشتیں جا بیٹیں
 وقت سوال جواباں اسنوں کلمہ یاد نہ آوے
 دوہاں جہاناں وچہ منہ کالے شرک کماون والے

بول شتاب پذیر فقیرا حال زینجا والا
 جیونکر چابک جلنوں پچھے گذر یا سب حوالہ

یوسفؑ وارب اچیاں کر و اجو کوئی اسنوں تو نذا
 سب خلقت تھیں پوجا تیری مار لو یا بیوں
 یوسفؑ وارب پوجن والے عزت عظمت باون
 یوسفؑ رب یوسفؑ تائیں برویوں شاہ بنایا
 یک یقین ہو یا راج بیوں اٹن بخت جنہا ندے
 اے کجبتا جس بندے نوں تیری اُلفت ہوئی
 ودم لعنت ربدی دسے پھرے خوار منہ کالا
 بھن ترور وگا یا باہر جھوٹا بت مکاری
 دلوں بجالوں تائب ہو کے سب سچے ول آئی
 پوجا کر کے ٹھا کر اگے ہیں سب سحر گوانی
 ہن ہیں تیری وحدت اُنے خود ہو یاں اقراری

تینوں سیس جھکاون والا کہیں نہ اچا ہوندا
 جھکا راجا سی میرے وانگوں جو کوئی جھکسی تینوں
 تیری پوجا کر سن جہڑے اگلا حال و کجاون
 تیری پوجا شاہوں بیوں کر کنگال رلا یا
 رب سچیدا چھڈ دو واڑہ تیں ول پیت گاندے
 دوزخ باجھوں ہرگز او سنوں ہو را مید نہ کوئی
 دو ہیں جہا نہیں ڈلت پاسے تینوں پوجن والا
 جاہر و دانتیر بکولوں میں تو بہ لکھ واری
 رو رو آکھے بخش کر یا جو کچھ عیب خطائی
 دور رہی تو حید تیری تھیں ملی مراد نہ کافی
 بخش مراد میری ہن بیوں فضلوں یارب باری

مناجات تراپخا

رحم تیرا بے اورک یارب عیب بے اورک میرے
 سبیاں ہیں جو تو بہ کر کے دتیرے پم او کے
 میں بھی تائب ہو کر آیاں تو بہ پکر گنا ہوں !
 جے توں او گنہاراں تائبیں او گن بخشن والا
 جے توں ورو مندا ندے یارب ورو گوان مارا
 سب انعامانندی میں لائق علم تمامی تینوں
 بستھے کرم کماویں بیتھے سچے بخش خطا ہیں
 تو ہاں سب کم کرینوالا ہو ر شریک نہ کوئی

پنڈاں بٹھ گنا لال والیاں لے آئی ورتیرے
 صاف ہوں سبب دفتر اسدے رحمت بخشش پاو
 کر منظور خدا یا مینوں وھکیں نہ ورگا ہوں
 کون زیادہ ہیں تھیں یارب او گنہار منہ کالا
 میرے جیہا لرین و چاراسے کیہڑا دکھیارا
 کیہڑی حاجت جہڑی یارب لوڑ نہیں اچ بیوں
 سچے بخش مرادیں سچے کریں قبول و عا میں
 توں وھکیں تاں دو ہیں جہا نہیں کتے نہ بلدی اڑھوئی

جوان زلیخا و آمدن در نکاح حضرت یوسفؑ علیہ السلام

شکر کوں توبہ تائب ہوئی رحمت پھیرا پایا
 کرو محبت نال زلیخا جو نہر ہووے راضی

کرن روایت جہوں زلیخا واحد رب منایا
 ایوقت نبی وی طرفے وحی کیتا رب قاضی

سُن کر حکم الہی یوسف جلدی غسل کیا یا
نال محبت چھپا اور سنجھیں کیا کچھ حاجت تینوں
اول نور و یوے رب بینوں نظر سلامت چھپوے
سہکدی سراں نہ و بچھن کارن اندر گریہ زاری
میں بھی کراں دُعا تدر کارن پیش جناب گرامی
کہیا زینجا جیوں تدر یوسف رہوں حق چھپاتا
سنگ دُعا اساڈے کارن پیش خداوند باری
نال پھر حضرت اٹھشت نبی پڑھیا نفل دوگانہ
پکڑوسیلہ شاہ نبیاندا عرض دُعا فرمائی

نال پیار زینجا تائیں اپنے پاس بولا یا
کہیا زینجا تن مرادان بہت ضروری مینوں
سوہنا لکھ تیرا اکواری اکھیں نال ویسوسے
حضرت کہیا دُور نہ رب تھیں جے چاکرے ستاری
عرض اساڈی رحمت اسدی فضلوں آس مداحی
پیشک آکھے لکھی تیرے اسال یقینوں جساتا
اکھیں نال دکھاوے مینوں حسن تیرا اکواری
حاضر ہو یا مولا گے پاک جیب یگانہ با
جوین روایت فقرہ کاروں دیکھن اندر آئی

رَبِّهِمْ مُحَمَّدٌ وَاللَّهُ عَلَيْهِ وَاللَّهُ وَسَلَّمَ أَنْ تَشْرَدَ عَلَى طِينٍ لَا لَصَعِيفَةَ
يَصْرَهَا وَلَا تَجْمَلَنِي عِنْدَ مَا وَعَدَ عِنْدَ النَّاسِ ط

یارب صدقہ پاک محمد آل محمد نالے
کر منظور سوال اساڈا نال طفیل تہاں وی
بخش اکھیں اس عاجز تائیں فضلوں یارب سائیں
اسد اسال وسیلہ ہو کر عرض سوال سنا یا
جدوں دعا فرمائی یوسف قدرت رب دیکھائی
وانگ شمدے روشن ہوئے دونوں بین نابینے
دوجی وس مراد زینجا چھپا نبی حقانی
ہودے دور ضعیفی میری حسن بہار لیا وے
کہنتی عرض جناب الہوں یوسف دوجی واری
اوسید وقت زینجا اوپر ٹھاٹھ حسندی آئی
دو حصے ودھ اگے نالوں حسن زینجا پایا
پھر فرمایا وس زینجا ہور مراد جوتیسری
گولی بن کے لوکاں اندر باقی عمر لکھاواں
ایہ گل شکر حضرت یوسف چپ ہو یا یکباری
اوسید وقت جناب الہوں وحی پیغام لباندا

صلی اللہ علیہ وسلم پر دیے ہر حالے
عاجز ہو کر دتیرے آئی ایہہ درماندی
اسدے پاروں جگچہ مینوں نہ شرمندہ پائیں
کہیں قبول جناب اپنی تھیں رکھیں شرم خدا یا
بل گئی ترت زینجا تائیں اکھیں دی روستنائی
اکھیں دیکھیا یا سپیارا ٹھنڈی چہ سینے
کہن لگی ہن لے لے رب تھیں جوین حسن جوانی
لکھ شکرانہ جے کر یوسف پھیر جوانی آوسے
پہی قبول دُعا یوسف دی موج فضل نے ناری
لایا پیر جب سر بل فرشتے پھیر جوانی پانی
ویکھ جمال حبیب خدا ادب کنوں شرمایا
کہیا زینجا نال تساڈے شادی ہووے میری
کل مرادان حاصل ہوون جے ایہہ مطلب پاواں
سر نبواں کچھ آکھ نہ سکے باہجوں امر غفاری
جوین فقرہ کارو چالے ذکر مفسر لباندا

کرو نکاح زینجا تائیں حکم دتا رب باری
تیرے پاروں نال اساڈے ایہہ ایمان لیانی
جد تک شرک رہی ایہہ کردی ملی مراد نہ کوئی
اس دروازے آون والا کدیں نہ خالی جاوے
سن کر حکم دیا نال یوسف سدا کل ارکاناں
ہر ہر طرفوں دوہاں دوانوں خوشی مبارک ہوئی
واہ سبحان اللہ جو شرک شرکوں پکڑے ووری
سنو حقیقت ہو گیا جسم عقد نکاح دوہاں وا
عشق تمام زینجا والا یوسف دے ول آیا
جوین زینجا یوسف کارن تے کر دی آہی
اونوں بعد نکاحوں یوسف عشق محبت چایا
ہر دم عشق الہی اندر رہندی اوہ مستانی با
کرن روایت جدون زینجا نوین جوانی پائی با
کہن لگی جس میں بڈھٹری تے پھیرا بہہ رحم کسایا
نیت نماز محبت پاروں جد سجداے وچہ آئی
ایا جلوہ ظاہر ہو خالق دی سرکاروں
خواب خیال ہو یاں اوہ خواباں کیتی جنہاں دیوانی
چالی برسوں جدے کارن رو رو کسی ہوئی
عشق حقیقی ولدے اندر جدوں مرکان بنا یا
اصل حقیقت یعنی جسم نقل نہ پھیر پھیروے
سن ایک عجب حکایت تینوں اکھنساواں بھائی

ہو گئی اچ منظور اسانوں اسدی گریہ زاری
ہن کیوں اسیں نہ حاجت اسدی کراں تمام اولی
چھوڑ شرک ہن ساڈے درتے آن سوالن ہوئی
جو کوئی ساڈے درتے آوے جو منگے سو پاوے
کیتا عقد زینجا تائیں جوین رواج شہا نہ
کل مراداں پایاں بی بی باقی رہی نہ کوئی
وانگ زینجا ہر اک اسدی آس کرے رب پوری
عجب تماشا ظاہر ہو یا راوی ذکر لیا ندا
صبر یوسفدا ملیا سنوں بدلہ رب دے وایا
یوسف نظر نہ پائے اسول رکھدا بے پرواہی
بیہی نوں اوہ شوق نہ رہیا صبر ولینوں آیا
یاونہ رہ گئی حب یوسفدی پایا قرب حقانی
قدرت رب دی دیکھہ بیہی نوں سورج ویوچہ آئی
لائق سدا عبادت اسدی سجداے شکر منا یا
پہلے سجداے ہو گیا سنوں قرب حضور خدائی
بچل گیاں سب زبیراں زبیراں اسدی لذت پاروں
و کھیں لڑھا یاونہ رہیا یوسف دلبر حسانی
گھنڈ حقانی کھلا جسم حاجت رہی نہ کوئی
نال شتابی عشق مجازی بستر جھاڑ اٹھایا
شمع نمائی یاونہ رہندی سورج جادوں دیوے
جوین خلاصیوں نقرہ کاروں خبر روایت آئی

حکایت شیخ فیروز ویلی رحمۃ اللہ تعالیٰ علیہ

سن اک بزرگ ویلی صاحب نام فیروز جنسا ندا
عرب وچوں اک مشرک عورت اس پر عاشق ہوئی

ہیسی حضرت یوسف وانگوں حسن کمال اوندا ندا
ویلی صاحب اسدی طرفے کرن خیال نہ کوئی

اگر ان استغیثیں بچپن لگی اے محبوب ربانے
حضرت اکھیا کفر تیرے تمہیں نفرت آئے مینوں
عورت کہیا سو مینوں میں اسلام لیا واں
حضرت کہیا امیر اسٹاوا وہ اسلام سکھاوے
استغیثیں وڈا چہار صفدر حضرت علی سومارا
عورت کہندی کون وڈیرا استغیثیں ہور زیادہ
جسدے نام پڑھیوے کلمہ ختم رسالت ہوتی
ایہ گل شکر جلدی عورت طرف مدینے آئی
مسلم ہو کے داوں بجانوں کلمہ پاک الا یا
وجہ دربار نبی وے جا کے ایسی لذت پائی
اوسے ندوی خادم ہو کہ عمر اور تھا بیس بلتی
پچھوں حضرت ویلمی تا بیس عشق ہوراں آچھایا
کس لگی میں جہانگ نہیں ساں قفس اس دیاروں
جسویلیے میں اس دیاروں آکر واقف ہوئی
میں امن اصلی مطلب لہذا فیض حضوروں پایا
خاص تجت ربدی والا جو پیمانہ پیندے
سنو تحقیقت جدوں زلیخا وحدت منزل پائی
یاد نہ رہیا حضرت یوسف اندر شوق ربانے
چالی برس زلیخا تا بیس جو کچھ عشق دکھایا
کرن روایت اگر ن بی بی وجہ عبادت آہی
بہت تجت کر کے حضرت کنتی وار بلا یا
اوڑک ایتھوں تیک نبی نے ولدا شوق سنایا
جو نکر اسدن تیر تیا بیس آہی شوق وصلدی
کہیا زلیخا جیوں نساں اسدن حب عبادت آہی
اتنا اکھ زلیخا اٹھی کارن نس اراوے
اوہ اندراوہ باہر چھکے دوہاں زور لگایا

میں مویاں وجہ عشق تیرے توں پرواہ نہ جانے
جہانگ نہ اسلام قبولیں ملے سراو نہ مینوں
کون بزرگ نساں تمہیں وڈا کول جہانگے جاواں
عورت کہیا استغیثیں وڈا اتاں حضرت فرماوے
خیمبر واجس قلعہ اوڈا یا کفر و نجس یا سارا
حضرت اکھیا نبی محمد خاص حبیب خدا وا
رب تمہیں کچھ اوسے جیڈا ہور بزرگ نہ کوئی
تربیت ویکھ حبیب اللہ دی نرت ایمان لیائی
وحدت عشق الہی والا لوں لوں وجہ سہا یا
یاد نہ رہ گئی الفت پچھلی پھر نہ گھر ول آئی
شوق تجت ویلمی والی پھر اس یاد نہ کیستی
نال تجت اسدی طرفے قاصد کوئی بچھایا
تازک طلب نساوی مینوں ہی شوق پیاروں
پھیر تیری تے ہور کسیدی لوز نہ رہ گئی کوئی
حاجت نہ ہی نہ خیمبر کسیدی گھر والا گھر آچھا
خیمبر تجت دیول ہرگز پھر نہ مائل تمہینا کے
خیمبر تجت ولدے اندر مول نہ رہ گئی کافی
اوسے لذت مستی اندر چالی روز وٹا نے
چالی و لوجہ حضرت یوسف حال اوٹا از ما یا
شوقوں طلب وصلدی کارن آیا نبی الہی
وجہ عبادت رہی زلیخا یوسف یاو نہ آیا
کڑتے والا روز اسانوں یاو زلیخا آیا
اونویں اج اسٹاوے و لوجہ شوقوں آتش بلدی
اوسے طور اسپں آج بیٹھے اندر یاو الہی
اٹھ شتابی کڑتے مگروں پھیر یا نبی خداوے
پاٹ کیا پیرا ہن اوڑک ستم جھتوں سی پایا

جتنا قدر نبی واکثرتہ پاٹا سی جس نقساوں
 ویکھ زینجا طرف نبیدی کیتا سخن پیاروں
 اے یوسف! آج تیری ساڈی بات برابر ہوئی
 نہ توں مینوں نام کر سیں نہ میں کر سیاں تینوں
 جیوں اُس روز اساتھیں ہو یاد من چاک تساڈا
 کڑتے نال برابر کڑتے پاٹا کس مکانوں
 اوہروں جبرائیل جنابوں دتی آن گوامی
 بارے ذرا ایہہ بدلہ ملیا رب نے عدل کیا یا
 قصہ کوتاہ جد یوسفنوں ایہہ گل معلم ہوئی
 عجب مکان زینجا کارن بنی تیسار کر آیا
 بیت عبادت کر کے اسدا نام مبارک وہریا
 اسوچہ کر و عبادت رباری جسدا شوق تسانوں
 اسپں تساڈے گھر وچہ جدم ہرے سو کر آئے
 بیت کرامت ساڈیکارن جدائیاں بنوایا
 وچہ عبادت رُجھے وونیں بولن حمار خدائی
 رقت فراغت اک دوہتے نوں رہن ہمیشہ ملدے
 دو فرزند زینجا وچوں پیدا ہوئے نورانی
 پہلے بیٹے دا پیغمبر نشا نام ٹکا یا!
 افرایم دوہے واحضرت نام مبارک وہریا
 شکل وولماندی یوسف اتے خالق فرق نہ پایا
 کتنی ہورا اولاد اوہنا دی اگوں رب دو مائی

اتنا قدر نبی واکثرتہ چاک ہو یا تیس جاؤں
 جویں روایت نظر اسانوں آئی نقرہ کاروں
 اگر وچے نوں آکھن جو گاسا تھیں رہمیا نہ کوئی
 نہ ارمان تسانوں رہسی نہ کچھ رہسی مینوں
 اینویں آج تساڈے کولوں ہو یا چاک اسدا
 یوم بیوم عدالت ہوئی حکم خدا رحمانوں!
 اے یوسف! ایہہ بات اجوکی اینویں ہوئی آہی
 ایہو حال زینجا اوپر سی اس روز وٹا یا
 ذکر عبادت باہجہ زینجا کارنہ بھاوے کوئی
 تخت جڑاؤ اعلیٰ قسموں اسد یوچہ رکھیا یا
 نال پیار زینجا تائیں نرت حوالے کر یا
 دیواں خلیل عبادت اندر نہیں مجال اسانوں
 چدوں وڑھ اسداڑے اپر تہدھ احسان کمائے
 توں اسال ایہہ بیت عبادت خاطر تساناں اپنا یا
 ودم شکر گزارن ربارا جوڑی جس رلائی!
 فضل انہوں پوکے ہی شوق وولماندے ولدے
 چند وچوں رب چند اوپائے جھے یوسف ثانی
 سوہنا جیونکر ووجا یوسف وینا اوپر آیا
 اوہ بھی جیونکر ووجا یوسف ایہہ پیدا کر یا
 جھلکیا بنیا بن جنہا تے جدوں مصر وچہ آیا
 سب پر واز زینجا سندرا ہو یا کرم خدائی

متول مصنف عفا عنہ

تابع دار یوں ویکھ زینجا کیا کیا منصب پایا
 کس اوبت تک ڈٹھی اس نے دولت لے خواری
 کرنا بیٹی عاجز رب نے گلیاں وچہ رلائی

تابع دار بنیاندی واکیا رب شان بنایا
 جد تک اس نے پاک نبیدی پھڑی نہ تابواری
 دیس نہ رہیا ملک رہیا دولت رہی نہ کافی

چھوڑ کر جد و جدت ربدی پکڑی دلوں بجانوں
 اٹھی توں رب اکھیں دنیاں پیروں ملی جوانی
 کل خزانے والے جس بھین پھر بھی ہتھ نہ آیا
 کل مرادوں حاصل ہو یاں تابعداری پاروں
 خالی حب رسولان بنیاں ولیاں نیکو کاراں
 خالی حب بیدیناں تائیں جیکر نفع پوچھانندی
 عشق محبت زچہ زینجا جیونکر عالمی ہوئی
 جدوں زینجا فصد کر اوے خون جو باہر اوے
 ایسی سخت محبت جسوں رگ رگ وچہ سمائی
 اکثر لوک محب کہاوں پاک بنی سرور دے
 اکئی حسن حسین ولی دے بن محب سکاری
 اصل محب رسولان ولیاں اوہ کوئی سدیا جاندا
 نہیں تاں او تلے حب لفظ نفع نہ دیوں رانی
 جد تک تابعدار نہ ہووے بھاویں کون سداوے
 بس میاں جو شرک نفاقوں کرے نہ صاف عقیدہ
 اکھ پذیر احمد الہی لکھ لکھ شکر خدائی !
 استحقاق پچھے جیونکر گذری اکھ سنا کچھ حال

تابعدار نبیدی ہوئی فضل ہو یا رحمانوں !
 درد آ پر زلدی تائیں رب بخشی سڈطانی
 تابعداری پکڑی جسم مفتی رب ملا یا
 جو منگیا سو حاصل ہو یا خالق دی سرکاروں
 بے ایماناں نفع نہ دیوے باہجوں تابعداروں
 چالی برسوں وچہ زینجا کوں مراد نہ پانندی
 ایسا کمال دنیا اُتے ہو محب نہ کوئی
 دھرتی اپر نام یوسف دا او ستمیں لکھیا جاوے
 پھر بھی تابعداری باہجوں آس مراد نہ پائی
 تابعداریوں رہن دروازے سنت عمل نہ کرے
 دیوں زور پٹایاں او تے کرن نہ تابعداری
 جو کوئی دھتھیں تابع ہو کے منے حکم تنہا ندا
 نال قرآناں کھو تالے مومن بنے نہ بھائی
 حضرت لوح دے بیٹے وانگوں قہروں غوطے کھائے
 وانگ زینجا خالی رہسی دشمن رب بنی وا
 عشق بیان زینجا والا ختم ہو یا اس جانی
 کیونکر نال نبیدے ہو یا میسل بھراواں والا

آدن حضرت قیصر ابن حضرت اسمعیل در مصر و ملاقی شان

باحضرت یوسف علیہ الصلوٰۃ والسلام

حضرت یوسف خلیقاں اپر بہت احسان کمایا
 وڈا کریم عزیز مصر و اہر جا و سماں پیاں !
 حضرت یوسف دے دیاروں لے لے جاوے والے
 جو کوئی عاجز درتے اوے خالی نہ پرتاوے
 بار ہو یاں تے کرن وڈا دا خبر نہ مسلمان

کال پیا جد ملکاں اندر راوی خبر پیا یا
 چاروں طرف ہوئی مشہوری ملکیں خبراں کیاں
 جیوں جیوں صفتاں سنے خلاق آون لوک ڈولانے
 اوٹھ دا بھار برابر سب انوں دانے نبی دیوے
 اکئی پیر پیراں دے بن سر پیر نہ بانی

سر رستہ پر نبی اللہ صلی اللہ علیہ وسلم کے چوکیدار کھلائے
 شامیاندی بہوں خدمت خاطر کردانی پیاروں
 اکدن شخص مسافر کو نبی شام دیاروں آیا
 چالی نگر اسوار بہادر خوش اسواریاں والے
 وژن لگے جد شہر مصر وچہ پھچیا چوکیداراں
 ملک اسواڈا شام مبارک بولیا مرد وڈیرا
 ایہہ گل سنکر چوکیداراں عرض حضور پوچھائی
 ابراہیم نبی واپوتا جو سردار انہاں دا
 کس عمرے سردار اوہناں پھچتے ربانان
 سنکر حضرت برقعے اندر رو کر نیب چلایا
 کیتا حکم وزیراں تاہیں جلدی اتول جاؤ
 پہنچ وزیراں جدوں انہانوں پیش حضور لیا ندا
 ویکھ انہانوں یوسف تاہیں ہو یا ورو زیادہ
 جاتا سی اسوقت نبی نے جدوں سپاہی آئے
 تڑنی آس جدوں پیغمبر نظر اوہناں ول پائی
 نال حجت حضرت یوسف پھچیا پھیر اوہناں
 کہن لگا اوہ دوست پیارا نام قیدارے میرا
 ابراہیم خلیل الہی واد پاک اسواڈا
 کون سوار ایہہ نال تساڈے پھچیا نبی گرامی
 پھر حضرت نے پھچیا او سٹھیں کر بہتی ورجوئی
 سن قیدارے کہیا اک میرا چاچے جایا بھائی
 حضرت کہیا کتنی مدت ڈھٹیاں گذری تینوں
 حضرت پھچیا دوسو سالوں کی کچھ حال انہا ندا
 تساں جہا اک بیٹا اسدا یوسف نام کھڑا تا
 وچہ فراق پترے اسدی چونکہ حالت ہوئی
 ہردنمان نے بدھڑا کیتا ورو نظر وخبائی

شام دیاروں جو کوئی آوے خبر کر و سرکائے
 سب تھیں عزت کرے تنہا ندی جب طندی پاروں
 عمر ضعیف مبارک چہرہ برسے فور سوایا
 اکوشکل تمام سواراں صورت دے متوالے
 کون تھیں کس دلیوں آئے ایہہ ٹولہ اسواراں
 حضرت ابراہیم پیغمبر سرکا دادا میرا!
 یا سرکار تساڈے ملکوں فوج بہادر آئی
 حسن جمال کمال تنہا ندا طبق زین ہلاندا
 چوکیداراں عرض گذاری بہت ضعیف نماں
 شاید میرا باپ پیارا لے پترانوں آیا
 بہتی عزت نال انہانوں وچہ دربار لیا ہو
 اوہ پروردارہ نظری آیا وچہ شوق جہاں دا
 چھم چھم رووے برقعے اندر پاک جیب خدا دا
 آئے ارج سمایندے ساڈے باپ تے بابل جائے
 ایہہ نہیں میرا باپ پیارا نہ ایہہ میرے بھائی
 نام نشان اپنے تھیں حضرت واقف کر داسالوں
 اسمعیل نبی واپٹا شام ولایت ڈیرا
 آیا ہاں کچھ حاجت کارن سنکے نام تساڈا
 کہن لگا قیدارے حضرت میرے پتے تسمی
 اجکل کون تساڈے وچوں ہے پیغمبر کوئی
 نام یعقوب پیغمبر رب واپے اوہ مرد خدا فی
 کہن لگا جو اک مہینہ ڈھٹیاں ہو گیا بیٹوں
 کہن لگا کچھ حال انہا ندا ذکر نہ کیتا جانا
 کرے کلام نہ اوس تھیں کچھ بیٹھارے جپاتا
 ایسی حالت جگ وچہ شالا ہور نہ دیکھے کوئی
 شہروں باہر رستے اندر غمدی جھنگی پائی!

رات رنے پیغمبر رب و اس جھگی وچہ ہوندا
یوسف کہیا اوہ ایسے ہو گئے وچہ جدائی
کہیا قیدار جو یاراں بیٹے باقی ہو راونہاندے
یوسف نوں اوہ کھینڈن کارن لیکے طرف او جھاڑاں
اوسیدن تھیں نال او نہاندے ترک محبت ہوئی
جدولن تاں ایہو آکھن یوسف میل خدایا
سن سن یوسف حال پدروا بکل دیوچہ رووے
کیتا حکم چھ کھانے ہووے جان تہا ڈا
جو وانگ کتھا یوسف کھٹھا اک عزیز مصر و
سن کربان اساوڑی شاید بنی اسان ول آوے
کیتی بہت قیدار ہو راندی یوسف خاطر واری
جد یوسف تھیں رخصت ہو کر مصر وں نکل بندائے
اوہ پیغام جو یوسف والا لیلیا نہ پونچیا ناں
جد تک امر مقدر اندر ہووے تا منظوری
کتے خط پدروا یوسف لکھے درو پیاروں
جد لکھے تاں امر الہوں وحی پیغام لیاوے
کتے خط بنی نے لکھے درو محبت پاروں
لکھے لکھے چھیاں حضرت یوسف آخر صبر کسایا
وچہ اڑیکان حضرت تابیں کتنی مدت ہوئی
کیونکر امر خدا فرماندا بیجو خبر انساں نوں
کر حجتان تہا ڈے ورتے ویر تہا ڈے آناں
جے کر پہلوں خبر اونہانوں کروا بنی الہی
نالے لطف رہندا جے اوہ واقف ہو کر اوندے
ایہہ بھی بھیدا نا جے جلدی ہوتدے میل تہاندے
ایسے حکمت کارن رینے رکھیا بھید چھپائی
جسویلے رب حکمت اپنی ظاہر کرنی چھپائی

صبروں چپ ہمیشہ رکھدا عاجز ہو گیا روزدا
یوسف باہم اونہاندی کھچے ہو راو لاد نہ کافی
ایہہ یوسف گیا جدو کا اوہ بھی مول نہ بھاندے
شام پی تاں آن کہیونے پاڑکھا وا بگھیاراں
کوئی بلاوے نال کیدے کرن کلام نہ کوئی
یوسف یوسف کر ویاں اس نے اپنا آپ و بنجایا
میلے آن پیارا بابل کون اجیہا ہووے
اس یعقوب بتی ہے لکے دستاں حال اساوڑا
پتھ کے ہتھ تہا ڈے تاہیں اوہ سلطاناں کر و
اس فرزند اپنے وے بدلے سا تھیں ال پر چاوے
پوری کیتی عرض اونہاندی جو کچھ حاجت آہی
امری پھیر لگا کوئی ایسا وچہ کنعان نہ آئے
اجے بنی نوں بیٹے کارن ناما حکم رباناں
چیلے توڑتہ پڑھن کیدے باجھوں حکم حضوری
بیجن کارن امر نہ ہو یا خالقہدی سرکاروں
اجے نہ خطر روانہ کرنا منع خدا فرماوے
کتے جھ صندوق خطاں ویکھو نقرہ کاروں
حکمت نال ملاسی اوہا جس نے جدا کرایا
امر سوا یعقوب بنی اول خبر نہ بھچی کوئی
وعدہ سی جو اسیں ملاساں حکمت نال تسانوں
کر ساں میل اونہاندی تیرا جدوں اسانوں کھاناں
عاجز ہو کر آون والی اوہ گل بن وی ناری
کیونکر ظاہر بھایا نوالے عمل نیٹھے ہوندے
صبر کنوں یعقوب تے یوسف کیونکر وجے پاندے
ظاہر کر کے خبر یوسف دی نہ کنعان پونچائی
گجیاں خبراں سر ملکا نوچہ پھجیاں پاک الہی

رسیدن شہر عنایات یوسف و شہر کنعان و تیار کردن حضرت یعقوب علیہ السلام بفرزندان بسوی مصر طلب علم

اجکل شہر مصر و کے اندر رحمت حضرت یوسف علیہ السلام
 حاجت مند نوجوہاں اُنے بہت عنایت کر و ا
 راہی پانڈھی اوندرے جاننے صفتاں کرے جاوون
 جس راہ تے یعقوب پیغمبر نجدی کو بھی پائی
 کر صفتاں شہر مصر دیاں پیش حضور سناون
 ایسا حاکم دنیا اندر ہوونہ ویکھیا کوئی !
 سخی بہا و سب تختیں نادر سر جیا حق تعالیٰ
 سارا ملک و سایا اس نے علول تے احسانوں
 کرے او سب حاجت اسدی شفقت بہت کماکے
 خدمت بہت کر وے اسدی مول نہ موڑے خالی
 صفتاں کر وے رجن ناپیں صدقے صدقے جاوون
 ایسیاں صفتاں نبیاں یا جھوں ہو کسیدو چہ ناپیں
 اسپس بھی او سبوں یوسف کا رنج سوال کر بندے
 اپر نہ ورنہ رہیا تین وچہ ویدلا وقت واناں
 اپر مول نہ اپٹن ہووے چارہ پیش نہ جائے
 چوتھا تنگی قحط و بالوں ہو گیا حال آوارہ
 مصر وں با اچھہ سنبوے ناپیں امن آرام کتھا پیں
 گھر ویران یعقوب نبیدا حال نہ رہ گیا کوئی
 بعضے لیکر مال مویشی نکل گئے گھر باروں
 پھر ٹرکے کچھ بیڈاں اندر کر وے پھرن گڈا کے
 کتنے سال اولاد نمانی دکھ سرے تے جملیا

وچہ کنعانے خیراں آباں سنییاں سب لوکایاں
 وڈا فیاض اخلاق کارن حاکم شہر مصر و
 جو کروان مصر تختیں آون اینویں صفت سناون
 کرن روایت اکثر راہی آاترن اس جانی
 کرن سلام نہی وے لگے فیض زیارت پاوون
 یا نہی اللہ راج کل جسدی مصر حکومت ہوئی
 اہل عبادت اہل سعادت نیک ارادت والا
 سب صفتاں وچہ لائق فائق سوہنا و وہ جہانوں
 جس ملکوں کوئی اسدے ورنے حاجت کارن آوے
 کر کے خاص جو شامیاں وچوں ہووے رنج سولی
 ایسے طور تھامی راہی مصر ووں جو آون
 سن سن حال یعقوب پیغمبر کرے قیاس تداپیں
 سے افسوس پران اسانوں کچھ نہ باری بندے
 ویدلا و موڈا اسانوں کد سروں اسلا پتہ پککاناں
 سن سن صفتاں لوکاں کو لوں جوش نبی لوں آوے
 ہک ضعیفی نظر نہ ووجی سفر تریو بھسا بھارا
 پیا انہیز زمین کے منہ تے ہر بستی ہر جا پیں
 وچہ کنعان مصیبت تنگی خلقت عاجز ہوئی
 جدا جدا اولاد نہی دی ہو گئی فلقے پاروں
 رہ گئے پاس یعقوب نبیدے کچھ فرزند پیاے
 کر کے چپ یعقوب پیغمبر نعم واجرہ ملیا

اڑک اکدن عاجز ہو کے سب اولاد بیچاری
یا نبی اللہ تسال اسال تھیں چت جدو کا چا یا

ہو کر جمع نبی دے آگے رو کر عرض گزار سی !
سخت مصیبت تنگی فاقہ اسال تدو کا پایا

قایمہ آرائی

جد تک تسی نہ راضی ہو کے بولوناں اساڑے
کھاون جو گار بیبا نہ گھر وچہ مر گئے مال اساڑے
روزدرے روزدے عاجز ہو گئے لڑکے بال اساڑے
بھاویں اسیں سزائیں لائق عیب کمال اساڑے
حاضر کر لڑکے بلے پیش حضور دکھاون
جو کج عیب اساڑے اندر دیہو سزائیں سالوں
پاک گناہوں عیب خطاؤں عاجز بال ایانے
گذر گئے وینہ برس برابر اتنی مدت بیٹی
ہن نہیں صبر اساتھیں ہوندا فلقے مارے کا یا
جے کر راضی ہو کر دل تھیں تسیں و عافس ماہو
سن عرضاں یعقوب نبی نون رحم دے وچہ آیا
اے فرزند و شہر مصر وچہ بہت آرام سنیندا
کئی سوداگر آون جاون سے ناکھن کروانی
بہت انانج ذخیرے جنساں اس نے جمع کرا یاں
جتنا مال لہجاوے کوئی قیمت نذر ٹکاوے
تسیں بھی اتوں رب دی آسوں کر یوسف تیار سی
شامی لوگ عزیز مصر نون لگدے بہت پیارے
سن کر حکم کہیا فرزنداں یا تجوب خدائی
اپر عاجز حال اساڑا کپڑے سب پرانے
دو چا پیلے دولت نائیں خرچوں تنگ تسمی
عارف کہن بے خرچ نلے ہر پاسیوں شرماون
جد ایہ عرض کیتی فرزنداں پیغمبر فرمایا

ایسے طور ہمیشہ رہسن حال ملال اساڑے
پھرن ڈولانے در در بخانے اہل عیال اساڑے
کر و مروت بالال پاروں اپر حال اساڑے
کر و قبول انہاندا صدقہ عرض سوال اساڑے
ہو وے رحم انہاندا پاروں عرضاں کھلے ستاون
انہاں نجیبیاں دوس نہ کوئی دود نہ کرو انہانموں یا
کس تقصیروں دلوں بھلائے ایہہ معصوم نہانے
کدی پیاروں نال اساڑے تسال کلام نہ کیتی
ہر طرفوں یا نبی اللہ سختی گھیرا پایا
ہو وے مشکل حل اساڑی خالق دی در گما ہو
ہو راضی فرزنداں تائیں ایہہ فرمان سنایا
جو کوئی اوتھے حاضر ہو وے مطلب حاصل تھیندا
کر کر صفت عزیز مصر دی سب ہوندے قربانی
بہت و پاری جاون اوتھے بھر بھر دیندا پایاں !
اسدے نالوں وون سوایا بخشش گرم کماوے
سفروں نطفہ برابر ہوندا نال ربیدی یاری
کرنا عرض سلام اساندا جد جا ہوسر کارے
بیشک تسال اساڑے کارن نیک صلاح فرمائی
اس حالت وچہ شاماں آگے کون اسانوں جانے
کیا نذرانے کے شاہ نون ہوساں وون سلاعی
خرچ ایمان جنہاندر پیلے وگدے جنت جاون
وڈا غریب نواز اوہ حاکم سننے اندر آیا !

لاکھاں عاجز اسدے ورے مفتی بیٹھے کھاون
 جو کوئی بہتا عاجز جاوے بہتا رحم کماوے
 کہن لگے پھر صاحبزادے جد باتاں سن لیاں
 جے گراوہ منظور نہ پاوے پھر کیا کیتا جاوے
 تساں بھی اپنا ظاہر کرنا نام نسب پوراوے
 کیا ہو یا جے نہیں تانوں برکت دولت مالوں
 کہیا عزیزاں جے کہ ایہہ بھی بات قبول نہ تھیوے
 حضرت کہیا اس مہین پچھے مور نہ کوئی چارہ
 کہتا اسپں مسافر عاجز و دروں سُنکر آئے
 بے امید جو نام خدا و احمد تان سنایا
 کہ دیتاری لے فرزند و ہمت مول نہ مارو
 بھی کچھ ہو ر نصیحت باتاں آکھاں جان دیواری
 اول شہر مصر وے اندر اتر و راج جدا بیس
 جدوں تساڈی طلبی کارن ہووے حکم گرامی
 بچہ کے ہتھ کھلوناں ادبوں جیوں دستور غلاماں
 کر کے چپ کھلوتیاں رہنا رکھنی نظر ہتھماں
 باہجہ اجازت ہاسناں ناپس وچہ و دربار شہانے
 جسٹوں آپ عزیز بلازے اوہا اکیلا بولے
 بہت خیال دلاندے اندر اس گل پاروں دھرنا
 جے کر دین تساڈے کارن شاہ منگو اوے کھاناں
 جسویے پے پھر مجلس وچوں رخصت شاہ فرماوے
 باقی جو کچھ مجلس اندر بات پوشیدہ ہوئی
 بادشاہ نذا بھید پوشیدہ باہر نہیں کڈھیندا
 ایہہ سب ادب یعقوب نبی نے پتر انوں سکھایا

راہ مولائے لکھ ہزاراں دلنے لے لے آون
 کم خرچانوں گھٹ نہ دیوے غنیاں نہ وڈیاوے
 چو داں سو سب گھر ساڈو چہ کھوٹیاں دریاں پیاں
 حضرت کہیا پیغمبراں واپتا ادب کماوے
 بیٹے ہاں یعقوب نبی اوے اسپں پیغمبر اوے
 بہت مبارک ذات تساڈی ساری دنیا نالوں
 تاں پھر حکم کرو یا حضرت کیا تدبیر کجیوے
 بحر نیازوں ظاہر کرنا حل غریبی سارا
 دیہہ کچھ ریدے و تے وچوں فاقے بہت لنگھائے
 پھر اوہ خالی موڑے ناپس سے لوکاں از مایا
 انشاء اللہ پھرے بھرائے آسو ر خور وارو
 دھر کے کن اساوڑی طرفے خوب رکھو ہشیاری
 جد تک تسان پکار نہ ہووے حاضر ہونا ناپس
 تدوں عزیز مصر وے لگے ہونا و راج سلامی
 پار رکھومت آپس اندر بولو وغیر کلاماں
 جے کر آسوں پاسوں تگے خفگی ہوندی شاماں
 جتھے حکم تانوں ہووے ہاسناں اس مکانے
 گھوڑی اگل مرکا وے نالے لساں ذکر نہ پھوولے
 مجلس خاص شہانی اندر وافر سخن نہ کرنا
 مجلس وچہ پے ادب نہ ہونا نال طریقے کھاناں
 پچھلی پیریں ہٹنا اتوں کنڈ نہ کیتی جاوے
 باہر آکے ہو ر کسینوں ذکر نہ کرنا کوئی!
 جو کوئی بھید شہانے کڈھے اٹا حرم تعیندا
 جیونکر ادب نماز اسانوں پاک رسول سکھایا

احکام نماز

پڑھے نماز جو مومن بندہ منہ قبلے دل ہو یا
 نبی یعقوب کہیا پتر انہوں ہتھ ہتھ حاضر ہونا
 کہیا یعقوب جو حاضر ہونا جد سرکار بولا سے
 سنکر بانگ جماعت اندر جو نہیں حاضر ہوندا
 حکم دتا یعقوب پیغمبر امروں پیش نہ بہناں
 جدوں امام رکوع وجہ جا رہے چھپے اسدے جلیبے
 جد تک رہے امام کھلو تا چھپے حسد الاوں
 ترے تسیجاں تدر کھلوں قومے اندر بھائی
 حضرت کہیا پیش اماموں سجدہ مول نہ کرنا
 اینویں منع اماموں کے سجدہ تھیں سر چاناں
 جو کوئی شخص اماموں کے سجدہ تھیں سر چائے
 پڑھی نماز بھلائی کارن اکٹ ہوئی بی یائی
 اکثر لوک نمازاں اندر بہت اوتاروں کر وے
 اینویں قومے جلسے اندر کرن آرام نہ مولے
 حضرت کہیا سب جوراں تھیں بھلا چور منہ کالا
 سن فرمان نبی وے کے باراں عرض گزاری
 حضرت کہیا قومہ جلسہ نال اوتاروں کرنا
 جلدی جلدی مار ٹھنگوے کرنی سروں نہ کہائی
 تن تسیجاں پڑھنیاں سنت وجہ سجود رکوعے
 جتنا و دھ پڑھے ہوں بہتر اوپر طاق مڑکاوے
 ہاشیہ ویکھ ہداے والا خشعی لکھ سارا یا
 تریں تھیں گھٹ رکوع سجود جو پڑھدا تسیجاں
 اچکل بہت نمازی ایسے چوڑ نماز کر بندے
 کرن نہ کنڈ برابر سدھی جادوں رکوع وجہ جاوں
 دنیا دار ملے جے کوئی جھک جھک ہوں بجالے
 جیوں دنیا وجہ وقت بجاوت کنڈ انہوں اکڑاوں

جیونکر وجہ سرکار ربانی حاضر و سج کھلویا
 سنت توں تھڈیاں لڑا ہتھ کہ ہتھ کھلونا
 توں اذان حضور سی سدا مومن کارن آوے
 دنیا چھپے دین و نجاوے رہے ہمیشہ روزدا
 لکر امام جماعت اندر توں کھلوتیاں رہناں
 اینویں جادوں رکوع اٹھے پھپھوں سیس اٹھایے
 پیش اماموں قومہ چھڈ کے سر گزے بیٹھ نہ جاوں
 استحقاق چھپے سجدے جاوں لکر امامے وصائی
 جدوں امام نے وجہ سجدے تا مگروں سر وھرنا
 صاف حدیثوں حکم سنائے پاک رسول رباناں
 کھوتیاں وانگوں شکل ہونے تیس پاک نبی فرماے
 سج پڑھدوں اس پڑھنے نالہ جس نے رو بدلائی
 کرن رکوع سجود نہ پورا ب تھیں مول نہ ڈرے
 ایسی سخت نماز تھیں رب نہ مول قبول
 جہڑا شخص نماز اپنی وی چوری کرنے والا
 کوں نمازوں چوری ہوندی یا مقبول غفاری
 تے سر وجہ رکوع سجودے نال آرام نہ وھرنا
 بھارا چور ٹھنگو ریاں والا کہیا نبی خدائی
 و دھ پڑھے تا اوب زیادہ کیتوس نال خشوعے
 تریں تھیں گھٹ نماز نہ جائز ویکھو فقہ فتاوے
 ابو مطیع فقیہ جو بلخی اس واقول لیا یا
 نہیں نماز اوہ جائز اوس وی دنا حکم فقہیاں
 وقت سجود زمین وے اے متما صرف ٹکیندے
 پیش جناب خداوند باری اکڑ و سج وکھاوں
 پیش خداوند جھکنے کولوں کر وے عار موکالے
 وقت قیامت توں اوہنا ندیاں کنڈیں اکڑ جاوں

بعضے لوگ نمازاں اندر ایسے ٹھونگے مارن
 ناسمع اللہ اکہ کر سدیے بعد رکوعوں کہندے
 اک سجدیوں سرچا نہ سکن کاڑو جا گھمکا ون
 ایسے طور نمازاں اندر جو کوئی ٹھونگے مارے
 اک دن مسجد نبوی اندر آیا اک اعرابی
 جدوں نمازوں فارغ ہو یا کہیا نبی غفاری
 پھیر نماز پڑھی جدا اس نے پھر حضرت پیر تاپا
 یا حضرت سکھاؤ مینوں کوں نماز گزاراں
 پوٹھی واری حضرت او ستھیں پھیر نماز پڑھائی
 کرو خیال نماز تڑھی رب رسول نہ بھاوے
 صاف حدیث رسول اللہوی بہت کتابیں لئی

کرن نہ مطلق قومہ جلسہ سر تھیں بند اوتارن
 نہ کچھ ورنہاں سجدیاں اندر نال آرامے بندے
 جوین وگاری پکڑے عاجز تھب تھب کم مکاون
 خاص منافق کہیا اسنوں پاک رسول سوارے
 پاک نبی دے سامنے اوسنے پڑھی نماز شتابی
 ایہ تدر پڑھی نماز نہ کوئی پھیر پڑھیں اکواری
 تن واری جدا نیویں ہو یا اس نے عرض سنایا
 نال آرام گزار یا آہستہ کہیا شاہ اہلاراں
 رکوع سجودے قومہ جلسہ کل ترتیب سکھائی
 ککڑاں وانگ ٹھنکوے مارن کون روا ٹھراے
 پڑھو نماز اسانوں جو نکر پڑھدیاں ویکھ بھائی

صَلُّوا كَمَا دَرَأَيْتُمُوْنِي فِي الصَّلَاةِ

جاہل آکھن اسان نہ ڈھٹا پاک رسول غفاری
 آکھ جواب حدیثاں اندر سب کچھ لکھیا آیا
 ویکھ حدیثاں عمل کا وجے کچھ علم تانوں
 جو کیونکر نبی امام تساٹے عقل نماز سکھایا
 سن میں تینوں پاک نبی واٹھوڑاؤ کرناواں

کیا جاناں جو نبی خدا کے کوں نماز گزاری
 جو کچھ عمل نبی نے کیتا جو کچھ امر سنایا
 نہیں تاں اہل شرع تھیں کھو علم حدیث جہانوں
 کیونکر آپ نمازاں پڑھیاں کیونکر عمل کما یا
 جوین نمازوں قومہ جلسہ کرے رسول سچاواں

صِفَتِ نَمَازِ آلِ حَضْرَتِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ

حضرت انس کہے جو سرور جدوں نماز پڑھانڈے
 راتنی ویر کھلوتے رہندے قوتے اندر بھائی
 او ستھیں پچھے سرور عالم سجدے اندر جاون
 اتنا چراس جلسے اندر بیٹھے رہن اوطقاہیں
 چہرے پچھوں پھر سرور عالم ووجا سجدہ دیندے
 ہو یا صاحب رسول اللہ واکرے روایت تازی

سمع اللہ لمن حمدہ جد آکھ اوتاراں جانڈے
 جاتا اسان جو سجدے جانا کھل گیا نبی خدائی
 جاں پھر پہلے سجدیوں اٹھن جلسے اندر آون
 ظن کراں اسیں ووجا سجدہ کھل گیا حضرت سائیں
 نال آرام نماز اجہی حضرت ادا کریندے
 نام بلربن عازب اسد اسن توں یا نمازی

کہندا وہ حد ستر در عالم پڑھن نماز کھوندے
یعنے وجہ رکوع سجودے جتنا ٹھہرے رہندے
اسن اچکل جوین نماز پڑھن وی لوکاں رسم ٹھہرائی
فرض کیتا جے اک دو واری اندر عمر اں ساری
اوہ صرف جواز اُمت دیکارن حضرت پڑھ دکھلائی
یعنے وقت نماز جے کوئی امر ہووے لا چاری
پڑھن نماز جوین پڑھ سکن اپنا عذر گو اون
بہت پیار رسول اللہ وا اُمت کارن آیا
جو کم صرف جواز وی خاطر نبی کیتا اک واری
خبر نہیں ایہہ گھرے مسئلے کتھوں کڈھ کڈھ لیاون
جے کر کدی جماعت اندر پھاس و بجن تقدیروں
وانگ کبوتر ترفن جیونکر زنج ہوئے تکیروں
لاکھ دلیلاں کرن وے وجہ سن ری تدبیروں
نیتن ویلے کہن زباؤں لگر امانے نیتی
جدوں امام و بجنے وجہ قوے ایہہ سجدیوں جاون
سب رکھنا نوچہ ایہو طریقہ ایسی کارن کر بندے
اپنی طرفوں جلدی کارن بہت کر بندے چارہ
پھیر سلام امام نہ جد تک فارغ ہووے بھائی
اوان نماز جے لگر امانے نال آرام گزارن
اتنا اجر نماز پڑھن و نال جماعت بھائی
جو کوئی مومن نال جماعت پڑھدا پنج نمازاں
پنج چیزاں رب بخشے اسنوں کپیا بتی سو مارے
دو جانور ایماؤں اسدا چکے مکھ نورانی
چوٹھانا حے عملاں والے جد خالق ورتا وے
پنجواں بارہ حساب کتابوں اس بندے ویتا یس
جو کم نبی ہمیشہ کیتا کردیاں عمر ناکھائی

رکوع سجودے قوے جلسے تنہاں برابر ہووندے
اوتنا قوے وجہ کھوندے بھی جلسے وجہ بندے
ایسی جلدی کدی نہ حضرت پڑھی تے نہ فرمائی
نال شتابی ستر در عالم کدی نسا ز گزاری
تاں جو خاص عذر وے ویلے وقت رہے نہ بھائی
تنگ نہ ہووے اُمت میری عاجز او گنہاری
بالکل ڈر کے چھوڑ نہ دیون مت کافر ہو جاون
اے پر اُمت قدر نہ پایا سب احسان بھلایا
جاہل اس نون فرض پچھانن سند بناون بھاری
پنج ست ٹھونگے مار شتابی نیکی مسیتوں جاون
ڈاڈے کلہل آون جیونکر قید ہووے زنجیروں
یا جو پتھی پتھرے اندر پھاس گیا تقصیروں
پچھ نہیں کچھ حال انہا ندامول پذیر فقیروں
اپر تابعداری اوسدی ہرگز کدی نہ کیتی
جد اوہ سجدے اندر جاوے ایہہ جسدے اٹھ آون
چھپے رہے امام و چار اجدے مگر نیتندے
جان نہ جو باہجہ اماموں نہیں ہونا چھٹکارا
تاں تک پھلیانندی چالاکی پیش نہ جاوے کافی
پیش خداوند صفت انہانندی مدک پتارن
خاص حدیث مبارک اندر خبر بتی افسر مائی
تے کرے رکوع سجود اوہنا نال آرام نیازاں
اول تنگی رزقوں ویکے اس نون رب نہ مارے
تریجا قبر عذاب نہ ویکھے فضل کنوں رحمانی
سچے ہتھ وجہ اس بندہ ہوں نامہ دتا جاوے
فضل الہوں جنت اندر ملسن سوہنیاں جاہیں
اس اول کرن خیال نہ ہرگز شیطان عقل و سخائی

باقی ہو رہا وہ ۱۵ ستھیں ابہنہ جو تھجری آئی
 جس بندے کے تے راضی ہو یا پاک رسول یگانہ
 حبیبوں کو رضا الہی حب ولے وچہ پوئی
 باہجہ رسول نہ مولاراضی جے سوئیل کچو کے
 جیونکہ حکم نماز ان کارن پاک فد آفریایا
 اسے مومن کر تا بعداری حب نبی وی پوئی
 غم و بیل نماز وچانے کرنی روانہ آئی
 اکثر جاہل ات زمانے جد مسجد وچہ جاوے
 وچہ دربار آہلی جا کر بندہ وچھین گھر کے
 نبی یعقوب کہا پتر انوں حد سرکار جانا
 تو میں محمد سرور عالم امت نوں سمجھا کے
 آپس وچہ غیر کلاماں رسول نہ پوے کوئی
 حکم و تافر زندان تائیں نبی یعقوب سوہا کے
 ایہو حکم محمد یانتوں جدوں نماز گزارن
 امر نصیحت فرزند انوں یعقوب ہی فرمایا
 ہر مومن نوں ایہو نصیحت امر نبی سر والوں
 بھی یعقوب ہی فرمایا فرزند وہوں ڈرنا
 ایہو شاہ حد کوئی مومن وچہ نماز کھلو کے
 جو کجہ رب نبی فرمایا اسپر عمل کا ڈی
 اینویں سمجھے ہاں میں حاضر وچہ سرکار بیدہی
 ربدینال کراں میں باتاں ویوں یقین جھا کے
 جے اوہ رہنوں ویکھ نہ سکے ایہہ من ویوں کھلنے
 ہر ویلے اوہ بینوں ویکھے ہن بھی ویکھن ہارا
 جے اس ویلے ولدے اندر غیر خیالی اٹھا کے
 حد تک کل ویاوی و بندہ نوں نہ ہول وسائے
 کرن روایت اکدن حضرت نبی یعقوب سوہارا

میں راضی اس مومن آپ کے رسول خدا تی
 وہ میں جہانی راضی اتھے خالق پاک تو اتا
 راضی کرے رسول پیارا پور نہ جلدہ کوئی
 تا بعداری سنت باہجوں نبی نہ راضی تھیوے
 تو میں رسول محمد سرور امر نماز نایا
 پکر تھنور نمازاں اندر سو ویں تہوں حضوری
 غیر کلام جو میں وچہ مسجد منع ہی فرمائی
 ذکر و رو نہ یاد کسے نوں یا نما غیر ولاون
 جے تھیلے پکڑے جاوے اچا سخن نہ کر کے
 حاکم کول نہ آپس اندر سخن کلام انال
 حد کوئی میری امت وچوں مسجد اندر اسے
 گتا خاں بے ادباں تائیں کسے مکان نہ پوئی
 آسے پاسے نظر نہ کرنی جدہ سوہا کے
 مسجد یو الی تھائیں نکلن پاسے نظر نہ پاوے
 بہتا نرم ہونا سر کاسے عجز نیاز سکھایا
 عجز نیاز نمازاں اندر پکڑن نرمی پاروں
 امر میں باہر شاہ دے گے وافر سخن نہ کرنا
 رب نبی دے امر میں باہر ہر گز ہول نہ ہووے
 غیر خیالی و لیاں سمجھے و تھیں وورٹھا کے
 وافر سخن و لیاں ایتھے نہیں مجال کسے وی
 میں اسنوں اوہ بینوں ویکھے ہر گز شک نہ لیاوے
 رب ہمیشہ حاضر ناظر اس وچہ شک نہ جانے
 ظاہر باطن حال اسکا ہوا اسنوں معلم سارا
 مول نماز نہ جائز اسدی رب قبول نہ پاسے
 پوے قبول نہ نماز حد تک خالق قدسی برکاتے
 کھلا نماز گزارے رب دی اوہ مقبول پیارا

پاس مصطفیٰ یوسف سو نہا بیٹھاسی اسیجا فی
 ویکھہ ہی نون ولیدے اندر نشو قوں صبر نہ آیا
 آگیا حکم ہی دیتا بیٹھت پاک جملوں
 ایسی سخت محبت اسدی ہو گئی تیرے تائیں
 قسم اسانوں ذات اپنی زوی ایہہ گل اسیں نہ خبریں
 جنہاں اکھیں بھین مال محبت اسدی طرف ڈھوٹی
 کرو خیال جو بیاں کارن ایہہ تیرے ساں آیاں
 دو جا کون رسولان نالوں عالیشان کہاں
 رب غیور زور اور حاکم ہر دم استغیث ڈھریے
 کرے اذ انمارہ جیوں کر پاک سول سکھایا

اچن چیتی اسدی طرے نظر مبارک پائی
 پھیر سلام تسانی اسنوں اپنے پاس بہا یا یا
 بہت پیار ہو گیا تینوں یوسف ساٹے نالوں
 خاص عبادت ساڈی وجہ بھی رہیا خیال وائیں
 ایہو یوسف چالی برسوں عبادتساں بھین کرساں
 زور کران ایہ اکھیں وونویں نظر نہ سہی کوئی
 ذرہ گل بھین کتنی مدت ہی سترائی پایاں
 کرے قصور نمازاں اندر بھر سلامت جاوے
 خاص عبادت اسدی اندر نہ خیال نہ دہریے
 جیوں یقوت نہی دیاں تیراں شکر عمل کمایا

حضرت یوسف علیہ السلام از کنعان اردن شہر مصر

کرن روایت حد فرزندوں سنی نصیحت ساری
 ناقص ورم تمامی گھر بھین چوڑاں سو لیونے
 زنی فرزند نہ روانہ ہوئے قدم سفر وچہ پایا
 چھڈ کنعان مسافر ہوئے اوہ مقبول جانے
 اگے شہر مصر وچہ یوسف ایہہ تجو یز صہرائی
 ہر دروازے حاکم بیٹھے سب نون کچن وائے
 بند و بست مسافراں کارن کیتا ہی رنگانے
 بھی دروازے شامی اگے عجب مکان بنایا
 عالی شان عمارت اس دی نقش نگار کر اسے
 چوکیدار کھلہاے اوٹھے بھی منشی بھٹلا یا
 جو اس طرفوں آوے کوئی شخص مسافر شامی
 کون کوئی کس ملکوں یوں کیا مطلب تہ یارا
 کل حقیقت لکھ کر اسدی پیش حضور پوچاوں

ہو نصیحت یقوت نہی بھین کتنی مصر تیاری
 ان پیر آنا کچھ باقی اوہ بھی نال لیونے
 نگرہ انبیامین پیار ایلیاں پاس رکھا یا
 منزل منزل پتلا کر کے پہونے مصر تک
 جو کوئی سفر مسافر اسے نام لکھا وے بھائی
 چھوڑا کہی فوج سواراں پہروی شہر زوارے
 آدر وازے قائم کیتے بہت مسافر خانے
 بہت بلند محل چوچھٹا نظرہ کاروں لبیا یا
 راضی ہوون آون حیدم بھائی ناں پوچاے
 شامیاں لوکاں کارن حضرت پہرہ خاص لگایا
 منشی پاس لیجاون اسنوں کچن حال تمامی
 قوم سکونت بھی ولایت حلیہ لکھن سارا
 جیوں کر حکم ہووی سرکاروں اسپر عمل کماون

کرن روایت ابن عباسوں جدیدیوسف و بھائی
 حال نمائے روزہ نجائے بدن لباس پرانے
 کونسل تمام زردگان صورت و سے متوالے
 تاقیاں اوپر سوار تمامی پھڑیاں ہتھ مہارلی
 ازیوں آن سلامی ہو یا منشی لکنے والا
 یا حضرت کس دیوں کے نام نسب فرماؤ
 شکر عرض پیغمبر زاریاں کہیا اس سے تامل
 کہن لگا ایہ حکم اسانوں جو پر ویسی آئے
 جیوں پھر گوں سد ایکارن حکم حضورناوے
 کہن مفسر نون چھے ایہو حوالہ تھیوے
 اشخیں چھے پکی روزہ رخ پر ہوسن ملک الہی
 حج زکوٰۃ نمازاں رونے حق حقوق تمامی
 تان گھاٹیاں اندر ہوسی صاف حساب جہاندا
 نہیں تان جس گھائی وچہیں والیکھا فہانہ آئے
 صاف تارا اسدن ہوسی ہرنیدے و ابھائی
 نون تحقیقت جدیدہ منشی و سیا حال تنہاں و
 ایہ گل شکر آ کہن لگے پیغمبر و سے جائے
 جدیدہ زاریاں اسنوں نام نشان بت یا
 کہن لگا جو خیر میں حضرت آون ہو یا ساؤ
 کہن لگے کجہ حال اسانوں ذکر نہ کیتا جاندا
 ملک اسانوں کھاؤن کارن بھے چیز نہ کوئی
 شہر مصری صفت اسانوں لوکاں بہت سنائی
 سنیاں شاہ غریباں اپر تنفقت رجم کماکے
 اسیں بھی دانیاں کارن آئی شکر نام او انہاندا
 کیا کجہ مال ساؤ سے لگے منشی عرض سنائی
 کیا اسیں مال و کھاؤ آئینوں روزہ آ کہن سارے

کٹ منازل لبیاں و اٹاں آپہونتے اس جائی
 ایہ شکر کون معلم ہوندری ایہہ کوئی ولی خدائی
 اکو جسے جوان بہاؤ درجن و کھین و اسے
 ویکہ جھل جو کیدارن بھل گیاں سب کالا
 کر تظہم مریداں و انگوں چھد اکل حوالا
 کیوں کر آون ہو یا ساؤ اکل احوال لکھاؤ
 کیوں چھیں کیا مطلب تیر اسانوں حال سنائیں
 لکھ کر حال تمامی اسدا شاہ نون بھیا جائے
 امر مطابق ہر کتابیں جگہ نہ لائی جائے
 اول سب نون قبرال اندر زمین ایمان چھوے
 لین حساب کتاب تمامی اوہ راہدہ اسپا ہی
 سنی جائیں چھنے والے ہون ملک گرامی
 فضل الہوں جنت جاسن بیٹا یا رہنہا ندا
 پکڑ فرشتے روزہ سنن قبر آ الہی پاؤسے
 باہجوں فضل پذیر جہان نون آس امید نہ کائی
 موجب حکم عزیمت سے کچھاں اسیں تسانوں
 بت اسیں یقین نہیں سے مان کنعانوں آئے
 شکر منشی خادم ہو یا کیتوس ادب سوا یا
 کس مطلبوں اتنی زوروں جا لیا سفر و راؤ
 ہی مصیبت سخت اسانوں فاقے مار لیا ندا
 چاروں طرف خلائق اندر ڈاٹھی تنگی ہوئی
 کنوں سخاوت شہر مصری و ہم پئی ہر جائی
 دانے تختے ہر کتابیں جو کوئی زرتے آوے
 وطنوں دورہ غریبان میں قسمت چک لیا ندا
 ایہ گل شکر وون لگے سب یوسف و بھائی
 فاقہ لیکر حاضر ہوئے بے دولت بے چارے

سین راہدار کہیا بسم اللہ جو آئے جو آئے
 کرو مقام سراویں اندر امن آرام گزارو
 بہت محبت کر کے منشی عزت نال اتا کے

فکر نہ کرو رو ووناہیں ہوسن فضل سوائے
 کل مقصود نساڈا حاصل ہو جاسی سرکارو
 اسٹھیں کچھے جبر نہا نٹھیں دکھ نہ بھی سرکارے

عرضی نوشتن زاید از جانب حضور علیہ السلام

لکھ لکھ حمد خداوند تائیں شکر کرو ڈال آیا
 چشمہ فیض مری کالی رہبر جبل جہان ناں
 بحر عنایت ابرہایت والی ملک مصر و
 اہل سخاوت اہل عبادت صاحب نیک ارادہ
 بعد آداب گزارش میری پیش حضور گرامی
 سائے خوش نصویراں والے خوش تقریراں والے
 جان صاحب عظمت کوئی حسن کنوں سر سہرے
 اکو نکل تمام نبرگاں اکو طبع نہاندی
 اکھن پت یعقوب نبی سے اسیں نامی بجائی
 جوین نہاندیکارن سانوں حکم حضور سناوے
 ایہہ کجہ درج حقیقت کیتی رضی لکھن ناے
 جدوں سو الاوہ عرضی جا کر پیش حضور لکائی
 عرضی و اچ پنہ بر بدے جاں سب مطلب پایا
 بیوسن اکھیاں کھنیں حل و گے لہو وے پرزائے
 کول امیر وزیر جو آہے حاضر خدمت سائے
 خبر نہیں اس عرضی و چون کیا کجہ نظری آیا
 جاں پھر سوش سمہالی حضرت مجلس سب اٹھائی
 پڑھ پڑھ رو سے نبی اللہ واکو یوں نظر گزارے
 پھراوہ عرضی لبیاون والاسدیا نبی گرامی
 کیا کجہ حال انہاں کرواں جو کنعانوں آئے

فضلوں جن ساڈیکارن حاکم نیک بنایا
 افضل الشرف حبیبوں نبیوں عالی ذات گھرانہ
 تاج سعادت مکیناں و اشائاں واسر کروا
 شال اطل ہمیشہ ہوسن تے اقبال زیادہ
 زونیدے کنعانوں آئے نیک مزاج تمامی
 سو پنے طور امیراں والے نیک سریراں والے
 آئے یاز خداوی قدرت ویکہ انہاندے چہرے
 صورت سیرت عظمت پاروں جھال نہ جھلی جانڈی
 دانیان کارن و طفول سائوں قسمت چھک لیائی
 نویں انہاندی امر مطابق خدمت کیتی جاوے
 کر کے بند نفاقہ جلدی بھیج زنی سرکارے
 کھول نفاقہ حضرت یوسف نظر مبارک پائی
 آلتو چون ڈہنے عم ہرزوں ہو فن ہو اس بھلایا
 نویں سرورن مڑ تانے ہوئے زخم خدا یاں والے
 ویکہ ہوئے حیران تمامی بھقل قیاسوں مارے
 سمجھ نہ آئے مول کینیوں کیوں نہ حال و ما یا
 بیٹھ اکھیاں عرضی دیول پھر نگاہ فرمائی
 الفوں تی تک عرضی نامہ پڑھیا پھر دوبارہ
 پاس بلا کر چھیا اس بھنیں باقی حال تمامی
 کیا کیا بدن پوتھا کال پایاں کس حالت دیاسے

کہن لگا ہے دیکھی جا کے صورت لنگلی اونہاندی
 جیکر کدی پوشاکاں دیوں فکر خیال کچھو سے
 سوچنے مگرہ نورانی شکلاں جو نکر ملک بائے
 ایہہ گل شکر حضرت یوسف پھر نہ پاوہ روپا
 نال ایوب سے عاجز ہو کے کر ز اعرض پیاروں
 ویسا حال وزیر اپنے نون بن یعقوب سولہ سے
 جہاں اسانوں چھوٹی عمر اں وخت قضیے ڈالے
 پاس سٹھویاں برزہ کر کے تیج گئے جو سانوں
 حضرت کیا ورو باتاں نے سالوں پکڑے وایا
 اول جو کجہ نال اساو کے کیتیاں انہاں جفائیں
 دنیا وچہ بھی اس تقصیروں بہن سدا تر تانے
 ووجا جدوں غری والا سنیاں حال اونہاں دا
 کیتی عرض وزیر بنی نون یا مقبول آہلی
 اج اوہ کول تاسو کے آئی نچھ تقدیر لیاند سے
 حضرت کہا اسپں ونہاں بختیں بدلہ لواں نہ کائی
 دشمن نے قادر ہو کے بدلہ اپنا پاسے
 صبروں اجر تداہیں یلدا جیکر صبر کچھو سے
 سوکھا ہوندا دشمن پاسوں بدلہ لے کر میناں
 نہی ویکھ نہی دی جیرت اندر آیا
 سپر جیوں کر نال تاسو کے کیتی انہاں ولیری
 جیکر کہیں اساو تیاہیں حکم حضور شاہ سے
 حضرت نیک وزیر اثالبش ہووے تینوں
 اصل کھپیں تال وچہ اونہاں دے عیب زکوئی
 بابل حکم تاسی بنیوں خواب نہ ویں بجایاں
 نہیں تال خوابوں اول میری دوست آہے بہائی
 کجہ نہیں ووس اونہاند ہرگز نہیں مال آپ تصویر

سب خنہ از سے معلم ہوں صفت نہ کیتی جاندا
 ایسا عاجز دنیا اندر ہو نہ معلم تھیو سے
 حال نمائے در در نجائے بدن لباس پرانے
 تان جوان وزیر سیانا خدمت حاضر ہو یا
 اتنا درو تسانوں حضرت ہو یا کس گل پالوں
 آگے کھوہ وچہ ڈالن والے میرے ویر پیارے
 بابل کو یوں گھت وچھو ڈالنے دیس نکالے
 کیتی عرض وزیر جو پھر کیوں آیا درون تسانوں
 جویں روایت نقرہ کاروں ذکر مضر لیا یا
 رہی ایہہ الزام انہاں نے روز قیامت تیاہیں
 میں روواں مت بخش وچہ بھی پکڑے جان نمائے
 بہت ہو یا افسوس اسانوں در نہ جہ یا جاندا
 جہاں بہر انواں نال تاسو کے ایڈ عداوت آہی
 کو بدلے تھیں سبھاں کو یوں کڈھ ارمان و لالہ سے
 تھوں خدمت کراں تنہاندی جتنی طاقت ہوئی
 اجر صبر والے نہ اس نون مفت ثواب گواوے
 ویریاں نال جو ویر کماوے صابر کو یں سدا پوے
 مشکل کار پذیر فقیر اخبت حاصل کرناں
 کرو عرض جو بیشک حضرت سچ تال فرمایا
 فیکر نیکے لائق تاسے ایہہ مصلحت میری
 شہر زوالے پھر اونہانوں قتل کر آیا جاوے
 ایہہ بدلہ بجایاں پاسوں لینا روانہ مینیوں
 جو تقصیر تیاہی آہی میں تھیں ظاہر ہوئی
 جہیں حکم نہ نبیاں اس واسب سزاہیں پایاں
 دشمن سو گئے دن دے جہیں جواب سنائی
 کیونکر بدلہ لواں انہاں بختیں ایہہ گل نامنظوری

کر سیاں میں ارج نال انہا سے اوقت بھایا توالی
 کر کر باتاں حضرت یوسف رور و نیر حیا اندا
 اس دن حضرت یوسف تائیں ایسی تفقت آئی
 جو ہو یاسو میں بھتیں ہو یا رور کے فرامے
 کہن اگا جو بیشک یوسف سچا نبی رے دا
 اس بھتیں چھے لکھیا حضرت حاجب نون پروانہ

اگے بہت اساو تیا اولیٰ و نہاں مصیبت جالی
 مڑ مڑ آکھے میں تقصیری دوس نہ کہہ او نہاں وا
 چونکہ اس نے بھائیوں یاسوں کچھ تکلیف نہ پائی
 سکر کول ویر یسا ناں صدقے ہوندا جاوی
 باہجہ رسولان ایسا جگرا ناہیں سور کسیدا
 آگہ پڑ پرا کیو تکر ہو یا اور فرمان شہانا

حکمت امہ شاہی

لکھیا حضرت جم جم آئے کتغانی کروانی
 عجب مکان مصفا کر کے دیو انہاندیت سائیں
 طبع موافق ہر روز ویلے کھانا حاضر کرناں
 وانگ غلامان خدمت اندر نہاں شام صبا میں
 لکہہ فرمان تیا نبی حضرت حاجب نون پونچا یا
 اوسے وقت باورچی سنے کھانے ترت پکائے
 غسل کر کر سبھاں تائیں عجب لباس پہنائے
 بدھے ہتھ کھلوتے حاضر چو کی دار حضور می
 دو تین روز پنیمہ زادیان کیتیاں خوب بہاراں
 تین روز لائ بھتیں چھے آیا حاجب نون پروانہ
 شوقوں حضرت تہہ مصر دیاں گلپاں صاف کریاں
 کل امیر و نیر سپاہیاں نو یاں وردیاں پایاں
 کتنے قسماں رنگ برنگی ریشم فرش و چھائے
 تخت سنہری موتیاں بٹریا و چہ دربار و چھایا
 بیٹھا تخت مبارک او پر یوسف شوکت شانوں
 صاحب حسن غلام وولے زینت کر کھاواستے
 استغین چھے حکم سنایا یوسف نبی حقانی
 کرن روایت جس دم یوسف ایہہ فرمان سنایا

نال محبت نہیں و نہاندی خوب کروہمانی
 فرش گلچے بھٹن کارن گھت دیو ہر جا میں
 جو فرمان سناون علبدی سٹھیاں تے دہرنا
 کسے امر وی گھر و چہ جا کے کرن تسکایت ناہیں
 پڑھکر حاجب نال محبت علبدی عمل کسا یا
 رنگازنگ گلچے بستر فرش فرودشس و چھائے
 نال تواضع نو کر چا کر خدمت اندر آئے
 وانگ غلامان گے چھے خدمت کر دے پوری
 کیتی خدمت لے انداز حق جو خدمت گاراں
 لکھیا یوسف جواہر حاضر کرو نشامی کرو اتاں
 بھر بھر مشکاں بہر بہر جانی خوب طرح چھنکایاں
 وچہ دربار ہوئی سب زینت شوق پیاریاں بھایاں
 کل خواصاں تے ارکاناں زینت زیب سجائے
 او پر سوہنی جھالروالاسایا بان لگایا
 دل وچہ خوشی بہراواں والی پوبے حمد نہ بانوں
 راضی ہوون و بکھن جس دم بھائی ما پوچھائے
 لے آون تشریف مبارک سوو اگر کتغانی
 سکر حاجب ترف انہانوں پیش حضور لیا یا

آورد باکے حاضر ہوئے سوہنیاں شکلاں ولے
 آکھن ایہہ کوئی نوری بند شہر مصر وجہ آئے
 ہن کوئی مقبول رہا نے ایہہ سو و اگر شامی
 خیر نہیں کیا ہی مصیبت عاجز ہوئے و چارے
 پیش حضور کمال ادابوں آن سلام سنایا
 ہوہ کلام نہ کیتی کوئی چپ زبانوں سوئے
 لئے پچھان تمامی اپنے ماپو جائے بھائی
 جو بیکر سورت یوسف اندر خبر دتی رب سائیں

خوب جوان پنجمہ زادے حسن کنوں متوالے
 ڈٹھے جدوں مصر دیں لوکاں پنجمہ سے جلتے
 ویکہ انہانوں کرن قیاساں امیروزیر تمامی
 صورت پاکاں سیرت نیکاں معلم سوون ساکے
 وچہ دربار سوئے جد حاضر راوی نو کر لیا یا
 آکھ سلام تمامی بھائی بھہ کر سچھ کھلوئے
 یوسف بھرانواں وکے ول نظر مبارک پائی
 اسپر انہاں نہ مول پچھتا حضرت یوسف تاپیں

وَجَاءَ اخوٰٓءُ يُوْسُفَ كَمَا خَلُوْا عَلَيْهِمْ قَصْرًا قَهْرًا لَّهٗ مُتَكَرَّرًا

لیا پچھان انہانوں یوسف تنہاں پچھان نہ آئی
 جس گل پاروں یوسفوں نہ مول پچھاتا بھائیاں
 چالی سال سوئے اس گل نوں جد کھوئے وچہ پایا
 اتنی سال بھی آکھن کہنی اللہ مالک جائے
 اپنی چیت لے جدا واکو یں پچھانے بھائی
 وقت جوانی ڈھیاں سدی کو یں نجات تھیوی
 کسنوں جبرامی جو نبی جا کے شاہ مصر دا
 یوسف رب عزیز نبیا ایہہ گل خیر نہ کاٹی
 حیدم بھائی حاضر سوون منہ تے برقعہ پایا
 منکے صورت ویکہ تائی آوے شرم انہانوں
 ڈروے کرن سوال نہ شرموں جاسن پرت وچا کے
 درتے ایال محتاجانوں نہ شرمندہ کرنا
 شرم کرم واپو دیکے کتے عاجزاں تاپیں
 برقعے پاروں بھایا تپا یں وچہ پچھان نہ آیا
 جے کہ حکم نہ ہووے رب و اجاون بھل تپانے
 یوسف نوں بھی وحی خدائے آن پچھان کرائی
 نال اتناکے ویر پیکے جدا جدا سمجھائے

یعنے آن ڈرے ودا باکے جد یوسف وی بھائی
 کہن مفسر اس گل اندر بہت وجہاں آیاں
 اول انہاں ڈھیاں انہاں عرصہ بہت واپا
 بعضے آکھن جدا ہویا یوں ستر سال وٹانے
 اتنی مدت جس تبدیلیوں گڈے وچہ بھائی
 روجا حالت طفلی اندر جدی شکل وکھوے
 تزکیا و تہج گئے سن انوں کر کے عیبی بردا
 کوئی عزیز مصر دانکے آئے سن اوہ بہائی
 چوتھا اُردم یوسف تاپیں ہویا حکم رہاناں
 عاجز ہو کر ووروں آئے کرن سوال تسانوں
 جے کہ انہاں پچھتا تپا یں لے خوب پیالے
 ویکہ غریب سوالیاں تاپیں دلچپ شان نہ ویرنا
 واہ سبحان اللہ رب صاحب فضل کرم و اسائیں
 شکر حکم رہا یوسف منہ تے برقعہ پایا
 قصہ کو ماہ ہوندی ہر گل اندر حکم رہانے
 کرن روایت حاضر ہوئے جد یوسف وی بھائی
 لے نام تمام بھرانواں جبرائیل وکھائے

نہیں تباہ اول یوسفوں بھی ایہہ گل یاد نہ کاٹی
 خوب پچھلے تہجدیم یوسف اپنے باہل جائے
 اتنی خوشی پہراواں کتاہیں یوسف نہ دل ہوئی
 چھم چھم رووے برقعے اندر ویکہ نہ نہاندی حالے
 بہت افسوس کرید یوسف ویکہ احوال نہ نہاند
 کرن روایت جد بھائیائوں حاضر ہی بلایا
 تباہ پھرناں محبت یوسف بھائیائوں فرمایا
 کون کوئی کس کم نوں اتھے آئے تہیں جوانوں
 سن زبان جتاون لگے پنجم سے جائے
 کال نزول پیاوچہ عالم خلق آرزوہ ہوئی
 سنیاں بہت فریباں اوپر ترس حضور کھائے
 اسیں بھی شمس اللہ دی کر کے آئے ات لگانے
 ہر بلکان وچہ قحط و بالوں ایسی تنگی ہوئی
 و انیاں کارن پاس تہاڑے آئے اسیں تمامی
 تھوڑا سخن پہراواں اولوں پیش حضور سنایا
 جا پوتسی تہیں جاسوس اسانوں بن سو اگر آئے
 تنگے کسے مخالف تہاڑے گھلیا ہوگ تسانوں
 ایہہ گل تنگے پوے جلدی سب یوسف کے بہائی
 اسیں جاسوس نہ ہو کر سید حکمے نال قدانے
 پا کاں نسل اسانوں تہاڑے کیتا خالق باری
 کل فلکان جد شہر مصر نوں فاقے مار بھجائیاں
 کیا اسلام علیک تسانوں اس محبوب گرامی
 باہاں بچھے پر ویسی عرضاں کھلے ساون
 کرن روایت جدوں بہراواں ایہہ گل اکھنائی
 تباہ یوسف کیا او نہانوں نال زبان پیاری
 زندہ ہے یاد بیا آئے کر کے کوچ سد تباہ

کیڑا ہے شمعون بہادر کون یہو و ابھائی
 سو سو لشکر گذرے رب واجس نے ویرلائے
 ویرسا و انہا ندا پھلا یاد نہ رہ گاتوئی
 میں تھیں کھے بھائیائیں میریاں سخت قضیے جائے
 باپ میرا ہی انیوں ہوئی جو نہ کر حال انہا ندا
 نیوں نظر کھلے چپ کتے جو نہ کر باپ سکایا
 نال زبان عبرتی بولی نقرہ کاروں لپٹا یا
 کیڑا اسی نے وطن تہاڑا حال کہو کروانوں
 گھ ساڑا کنعان مبارک شام دیاروں آئے
 نکلی گھر ان تھیں شہر مصر نوں اٹھڑیا بہر کوئی
 روز نہ کرے سوالیاں تہاڑے جو کوئی عاجز آوے
 مر کے ہتے خدمت اندر عاجز حال تہاڑے
 کسے تنگ دی مصروں باہر واندے نہ کوئی
 شفقت کر و فریباں تہاڑے یا سر کار گرامی
 شکر یوسف اتلے و تھیں بھائیائوں فرمایا
 نال بہانے ملک مصر وری حالت و بھن آئے
 لیکر خیر اسانوں ساری و سو ورنج او نہانوں
 معاذ اللہ ایہہ ساڑے اوپر کرو خیال نہ کاٹی
 بیٹے ہاں یقین تہاڑے اسیں پنجم زمانے
 عاجز ہو کے آئے اتھے جھاگ تہذیب بھاری
 اسان بھی حکم پدروا لیکے اول کیتیاں وھایاں
 رکھدا بہتی حب تہاڑے اوہ پنجم نامی
 و انگ نمائیاں حاجت مندراں عاجز نظری آون
 ہاں فرزند یقین تہاڑے اسیں تمامی بھائی
 کس حالت و چہاں تہاڑے کہو شفقت ساری
 کہن لگے ہے زندہ گہر وچہ اوہ مقبول رہا تباہ

یوسف چھپا کیسا بندہ کی روزگار کریندا
 کیا ہر انوں باپ اسٹا عالی صفناں والا
 عالی قدر خلیل پیغمبر رب و اخاص پیارا
 اس دیشیا باپ اسٹا اسٹا اسٹا اسٹا گرامی
 خلعت پیغمبری دا جن نوں بخشیا خالق باری
 باراں بیٹے اس دے تائیں رب عطا فرمائے
 بابل پاس رہیا اک چھوٹا نیا مین پیارا
 سب بھائیوں بھتی سونہا آتا بدر منیر نورانی
 اک دن مال اسٹا آیا کھینڈن طرف اجاڑاں
 شام پئی اسیں گھر نوں آئے یوسف مال نہ آیا
 غم یوسف دے اندر اسدی ایسی حالت ہوئی
 گوشتے زوچہ رہے ہمیشہ باہر کدی نہ آیا
 چھوڑ دتا گھر باہر تندو کا حدوی پئی جلدی
 روون مال و مار ہمیشہ ہو خیال و سارے
 سن سن حال بدردا یوسف کنوں پیاریاں بھایاں
 مال محبت گھٹے گھٹے برسین نمائے
 کرن روایت جس دم بھایاں ایہہ احوال سنایا
 تیں جو آکھو گرگاں کھایا یوسف ویر جدو کا
 نالے کہو جو سچیں سنوں رکھدا باپ پیارا
 بھی فرمایا حضرت یوسف دسوناں صفائی
 کہن لگے اوہ چھوٹا آٹا وڈے اسیں نمائے
 نالے کہو جو باپ اسٹا ہے پیغمبر عالی
 چھوٹے نوں اوہ بہتر سمجھے بہت پیار کماے
 ایہہ گل سنکر کہن لگے اوہ مقبول تاملی
 ایہہ حسن یوسف دلے کر نوں نظر نساوں
 اکو باپ پیارا سنوں نہیں سی پیار کماندا

کتنے پت نہیں ہوا سکے کیونکر وقت چلندا
 جدی شان ہوتے سنوں بخشیا حق تعالیٰ
 اس واپت اسحاق سوٹا را واداک ہمارا
 جن دا نام یعقوب پیغمبر جانے طاقت ساری
 صبر توکل اوپر ساری اس دی کار گزاری
 دس بھائی اسیں دانیوں کارن خدمت اندر آئے
 ہنسی بار ہواں ویر اسٹا یوسف نام سوٹا را
 بہت پیار کریندا سنوں پیغمبر رحمانی
 زور رہیا اوہ ساڈے نالوں پارٹ گھایا ابھیارا
 ایسے دن بھتی باپ پیارے رور و حال و نجایا
 مدت گزاری مال کسیدے گل نہ کروا کوئی
 رور زمین ہوتے نابینے زرداں مار نوایا
 شہروں باہر رشتے اوپر غم دی جھگی پائی
 رور و وجہ فراق یوسف پوتھا گور کنارے
 جھم جھم دے برقعے اندر پٹیاں بھر جگایاں
 ڈرڈا حال خاوسے با بھول امر رہاے
 سکر یوسف کہیا انہا نوں نقرہ کاروں لبایا
 نیند آرام یعقوب نہی دامو گیا دور تندو کا
 کیا خوبی سی اس دے اندر بات کروا شکاوا
 تیاں کنوں اوہ وڈا آٹا یا سی چھوٹا بھائی
 یوسف کہیا پھر کیوں سنوں باپ جنکر اجلے
 پیغمبر انوں لائق تاہیں جو گل نشان دیکھالی
 وڈیاں دس ورنہاں کارن فرق محبت پاوے
 بٹیک سچ فرمایا تیاں یا سرکار گرامی
 تیں بھی اسپر عاشق ہوندا پھرنہ کھدی سالوں
 جو اکواری تنگد اسٹوں سو عاشق ہو جاندا

یوسفؑ کیا ہے ایسا سوہنا اس نون رب بنایا
 کہن لگے برعکس ساڑھے خواب اونہوں اک آئی
 یوسفؑ چھپا کیا اوہ اسنوں خواب اجھی آج
 پاپ کیا توں کسے نہانے نیسیں شاہ گرامی
 ایہہ گل تھکے بھائیوں کو ہوں پھپھانی تداہیں
 کہن لگے نہ قسمت ہو یوس اسنوں گرگاں کھایا
 جے بگیاڑ نہ کھانہ سے اسنوں خبرے شاہ ہو جاندا
 یوسفؑ کہیا کیونکر اسنوں کھانہ اگر گ بلایس
 کہن لگے اسیں اک دن باہر گئے ٹسکار کمن نون
 ویکھ ٹسکار اسیں دوس بھائی مگر ٹسکاراں ویرگانے
 مگروں ویکھ اکیلا اسنوں کھانہ اگر گ بلایاں
 یوسفؑ کہیا یات تاڈی منن وچہ نہ آوے
 دو جاتیں بہاڑیٹے معلوم ہو ووسانوں
 ویکھ جوان تاڈے ورگے جتھے ویرج کھلوون
 تریجا آپ زبانی سانوں ایہہ گل تاں بتائی
 جو اولاد رسواں ہوں خاص صیب ربانے
 کوئی حیوان ورنہ وحشی چھیرے نہیں نہاتوں
 ایہہ سب بات خلاف تاڈی جائے جھوٹے نرالا
 یوسفؑ کہیا جے تقدیر مل ایویں ایہہ گل ہوئی
 نہیں تاں باہجہ گواہوں بہرگز اسیں مول منیاں
 کرن رواوت جس دم یوسفؑ ایہہ فرمان سنایا
 تھتر کنبہن ہیبت کو یوں سب مقبول ربانے
 نہ کوئی ساڈا واقف ایہے یا جھوں زوات آہلی
 جے کر ساٹوں قید کر لیں رور و آکھن سارے
 راتیں ورنے اڈیکن سانوں جو سب لڑکے باسے
 پھر سب ہلاک ہو جاسن روندے قبریں وڑسن

پھر کنوں تاں چھڈ کے گرگاں کنوں کھوایا
 استھتیں کچھے اس نرالا رہیا سواد نہ کافی
 کہن لگے اس باباں گے انی خواب سنائی
 سجدے کر سن تیرے لگے باپو ویرتنامی
 اوہ گل اس تری پوری ربانے کیتی سی یا ناہیں
 نہ اوہ شاہ بیباں نہ سالوں سجدہ رب کر آیا
 مولا جانے جنت اندر ہو سی راج کساندا
 کو یں حقیقت گذری اسدی و سوساڈ پتائیں
 ساتھ رلا کے لیکے سارے یوسفؑ ویرج نون
 پاس اسباب بہا یا اسنوں وچہ آجاڑ ٹکانے
 اسیں سببے خبر تہامی کسے نہ ساراں پایاں
 اول کون اکیلا لڑکا جنگل وچہ بہا وے
 جبکہ شیر تانوں ویکھن آوے خوف نہانوں
 کیا طاقت بگھیاڑ اتھائیں اسجا حاضر ہون
 ہاں اولاد فیصل نبی دی اسیں تہامی بھائی
 ہر اک خبر خداوے حکموں اوہ تنہاں واجھتے
 کھاون گرگ نبی و ایٹا نہیں اسنوں
 کہن لگے تقدیر خداوی کون ہٹا وں والا
 حاضر کرو عدالت اندر تہاں اپنا کوئی
 جانتگ ویرہو گواہ نہ کوئی سب نون قید کریاں
 سن کر رے صاحبزادے خوف نہلاں وچہ آیا
 کیہڑے ٹکوں عاجز آکر آئے اسیں نمائے
 وچہ پر دیس نہریاں ندی دنیا کون گواہی
 مر سن فافے نال ساڈے جو معصوم بیچاے
 ساڈے باہجہ او نہانے مگروں کو چھسی حالے
 ناتی خون انہانے ہوسن سب تیرے سر حط من

پتھر جس سے قید کر ہیں کیوں کر درجہ سی
جاں پھر حال اسٹا سنسی پاسی ورو سوایا
وروشدانوں درد نہ دیتے مشکوئی آہ پے جاو
ڈرے ڈرے کرن کلاماں از یوں ترک لیاون
قسم خداوی ایہ کم ہرگز لائق نہیں تسانوں
شالار ب کسے دینا میں نہ اوہ وقت و کھاشے
کہن یانے ہر کم نایوں حاجت مندی مندی

ووجا باپ یعقوب اسٹا جد ایہ خبر سنسی
اگے غم یوسف سے اسنوں موت قریب پہونچا یا
منکے نبی تاڑے حق و چہ سخت و عاف نامے
ایسے طور تمامی بھائی عرضاں کھلے سناون
ترے کر کر آکھن سارے قید نہ کرنا سانون
ایسے عاجز ہو کر نے ذکر نہ کیتا جاوے
اک پر وینس ناواقف توجھے تریجا حاجتمندی

غزل

غربت ہے بیکسی ہے عذاب و عتاب ہے
نصرت کے بالے خوشبو کے منہ پر نقاب ہے
دشنام ہے کسی سے کسوں سے جواب ہے
دونوں سے ہر شہر کو راہ اجنباب ہے
اس مرضی کے مرضی کی مٹی خراب ہے
کاشف تیری مہوں کا عالی جناب ہے

افسوس احتیاج میں کیا کیا عذاب ہے
ناواقفی دکھاتے ہیں واقف بھی اس گھڑی
ماتے طمع کے پھرتے ہیں عاجز وہ در بدر
مفلس کا کوئی یار نہ محتاج کا کوئی
یار نہ احتیاج کسی کے بھی پیش لاء
کیوں استفادہ تو ہوتا ہے بے ذوق و لذت

سنکر حضرت یوسف تائیں رحم نہایت آیا
برقعے دیوچہ یوسف روئے خبر نہ کوئی بھایاں
ایسے کسے نہ معلوم کیتا ایہو یوسف بھائی
کنوں لحاظ یعقوب نبی سے آئے شرم اسانوں
میں کیوں قید تانوں کر کے اسدا ادب گواہی
حالت تک بنیا میں نہ آئے اسیں نہ مول منیدے
اک اک نتراناج تانوں صفت اکرام کچھوے
ہرگز پھیرتاڑے تائیں اک نہ بلیسی واناں
تاں اک بہرا تاراگر وی اتھے رکھیا جاوے
سر چہ چشم قبول اسانوں عذر نہیں کچھ ساڑا
سب عبرانی بولی بولن ہو نہ سمجھے کوئی

سنوں حقیقت جس دم بھائیوں عجز نیار تارایا
دونوں طرفاں رونوں لگیاں چھم چھم ہنچوں آیاں
اتنیاں باتاں نال بہراواں کیتیاں نبی خدائی
اور تک حکم سنایا یوسف قید نہ کراں تانوں
اوب لحاظ یعقوب نبی و اواجب بہراک تائیں
ایسے جو گل یوسف والی تیں بیان کر نیدے
جیکر استھیں بات تاڑی سچی معلم تھیوے
جیکر ساڑے پاس نہ آئے اوہ مقبول رہا ناں
بھی فرمایا جانتگ اتھے بنیا میں نہ آوے
سنکر حکم کہیا سب بھایاں جو فرمان تاڑا
جو جو بات یوسف تائی طرفوں نال بھراواں ہوئی

اس وقتیں پچھے نضران تائیں ہو یا حکم گرامی
 رخصت ہو کر پھیلیں پیریں باہر نکلے سارے
 سی اک محل بہر انوال کالک یوسف عجب بنایا
 نوکر نقر غلام اکا بر خدمت وچہ کھلواستے
 قسم قسم کے پلنگ سنہری اوپر نرم و چھپایا
 سدیا و پچی حاضر کیتے وائٹ مندر سیانے
 کتنے قسماں میوے آئے رنگا رنگ مٹھایاں
 جس ویلے پھر صاحبزادے کھا و ن لگے کھاناں
 اس ویلے بھی یوسف تائیں کسے نہ مول پچھاتا
 بھی اس ویلے بھائیائیں تائیں یوسف نبی فدائی
 سویناٹھکا کمر و والے رنیت نال پنا یا
 کیتا حکم جو خوب انہاندی عزت خاطر کرنی
 سن فرمان لگی کے کوہوں بیٹے عرض گذری
 فرزند اہیہ بالے تیرے یوسف نے فرمایا
 ورتج گئے پھر بردا کر کے کھوٹے گل اسانوں
 جہاں بہر انوال نال تسکے اتنا ویر کسایا
 حضرت کہیا بھائیائیں ساڈی او نہاں کیتی بدجوہی
 جے اوہ باپ پیارے کوہوں ساٹوں عدانہ کرے
 اہیہ سب ناز نیاز اسانوں لے انہاندے پاروں
 بہر نعمت وچہ اول درجے تلخی رنگ و کھاکے
 روزے مارڈ نمازوں پوہ ویاں مشکل نظری آون
 فرزند اہیہ اول ساٹوں ورو وکھالے بھایاں
 غصہ کز بار واند اس وچہ اسے فرزند پیارے
 جے کر بالے کچھن تینوں اصل حقیقت ساڈی
 پھر کہیا شمعونے دیول کر کے ہی اشارہ
 جو کہ منشا تائیں باپ حکم نورایا

وہیو مکان عجیب انہانوں خدمت اکرو تمامی
 جوین نصیحت ڈرویاں گہر ہتیں کیتی باپ پیارے
 اس وچہ ویرا کرن کنعان حکم نبی فرمایا
 بیٹھن کارن ندر سوہنے ریشم فرش و چھلے
 رات پئی تاں عجب قندیلان چائین کارن آیاں
 ہو یا حکم انہاندے تائیں عجب کھواؤ کھالے
 بھر طاش رکاب سنہری بھایاں پیش و ہرایاں
 بیٹھا کول کمال پیاروں یوسف نبی ربانان
 اہیو یوسف ویر اساڈا ہر کسے نہ جاتا
 وٹے بیٹے منشا تائیں عجب پوشاک لوائی
 تاج سنہری زبکرا سنوں خدمت وچہ کھلوا یا
 اپنی ہتھیں جس او نہاندی بوریاں اندر بھرتی
 اتنی الفت کرو نہاندی ایسے کون و پاروی
 چھوٹی عمر ساڈے تائیں کھوہ وچہ نہیاں وکایا
 بیٹے کہیا پھر کیوں اتنا آوے پیار تانوں
 پھر کیوں تان انہا تائیں و لٹھیں سجن بنایا
 ایس نال انہاندے حیلے ملی اسانوں شاہی
 کون حکومت کروا آئے او پر تخت مصرے
 عالی منصب حاصل ہوئے خالق دی سرکاروں
 آخر بھید کھلے جس ویلے شیریں جام پاکے
 بھکھیاں پالے دنیا والے حیرت فرے وکھان
 تائیں وچہ حقیقت ساٹوں اموجاں رب کرایا
 اوہوں خدمت کریں او نہاندی کہیا باپ سوہارے
 آکھیں سمجھ نہ آوے عینوں بولی بول تشاڈی
 اسدی خدمت کریں زیادہ رکھیں بہت پیارا
 پورا کیتیں عمل تمامی امر بجا لیا یا

کرن روایت حیدم یوسف خدمت بہت کرنی
 کوئی آکھے ایہہ شاہ مصر وہے کوئی ولی خدا
 کوئی آکھے اس ساڈ تیا مٹی جاتا وڈا بیاری
 کوئی آکھے اس ساڈ تیا مٹی زون ریش بنا یا
 کہن لگا شمعون جو زردا نہیں لحاظ شہانوں
 نہیں تاں کون غریب سا فرما خبر اسیں و چارے
 افس کہیا شاہ حسن اسڈا ویکھ ہو یا قریبانی
 بولیا ہو رہنچیر زادہ لگا کہن بھراواں
 ویکھ اسڈا حال غریبی شاہ نوں تنققت ہوئی
 نہیں تاں لکھ سوو اگر شاہدی آن کرن پا بوسی
 استحقین عاجز حال اسڈا شاہ نوں نظری آیا
 سن سن باتاں حضرت یوسف برقعے اندر روندنا
 کھانے تھیں جہانغز ہوئے عجب پوشا کاں آیاں
 خوب پوشا کاں دیکر حضرت کرے پیاز تہانوں
 ترے دن صاحبزادیاں کارن بہتی خاطر ہوئی
 سب لوکاں نوں کھاون کارن روئی ملے تندوڑوں
 ایہ فخط آلا وچہ بلکاں سن توں یار سبحان
 کرو خیال جوڑ کھا کھرا اتنی قیمت پاندا
 ایسے طور ترے دن یوسف بھائیوں موج کرنی

لگے کرن قیاساں رمل سب یوسف سے بھائی
 سب لوکاں تھیں مسکینیاں وی خدمت کری زیادہ
 تاہیں مال پیار ساڈی عزت کروا بھاری
 تیا مٹی ساڈی خدمت کارن نفران نوں کھلویا
 کنوں لحاظ یعقوب نہی سے عزت ملی اسانوں
 لگا ایسا تھیں چنگ چنگیرے آون اس دریا کے
 کرے محبت مال اسڈا کے سوہنی ویکھ جوانی
 سنوں تسانوں میں اس گل وا اصلی بھید بناواں
 تیاہیں بہت کر نیدا آفت ہو رہیں گل کوئی
 ساڈے جتنی عزت ایتھے کسے نہ پائی موسی
 تاہیں مال اسڈا کے اس نے بہتا ترس کسا یا
 جیوں جیوں بھائی کرن کلاں زخم زیادہ ہوندا
 مال محبت حضرت یوسف بھائیوں پہنایاں
 کدی نہ آئے ایہہ سوو اگر کر سن پا و اسانوں
 کھاون پیون نہیں اندر کمی نہ رہ گئی کوئی
 گھر واکھاناں ملے او تہانوں جیونکر حکم حضوروں
 سوو نیاروں ملے بازاروں اک ندیے اوکھاناں
 جیکر فرنی زردا ہووے کیا کچھ گل تہاندا
 اس تھیں کچھ رخصت کارن سد پو لائے بھائی

ملاحظہ کروں مال برادران حضرت یوسف علیہ السلام

جدوں بہرے سب رخصت کارن سے نہی انہی
 آپے اسیں ملاحظہ کر کے پاساں مل انہاں وا
 ہوندا حکم ولالان تیا مٹی قیمت اس وی پاون
 مال اسباب جاتا میا نوالہ ہو نہ ویکھے کافی

کرن روایت نقرہ کاروں وچہ تفسیر گواہی
 کیتا حکم غلامان تیا مٹی جو انہاں مال لیا ندا
 اگے استحقین جو سوو اگر مال اسباب لیاون
 اسدن حضرت بھائیوں کارن ایہہ جو نید بھائی

سین فرمان متعجب حاضر لوک تمامی
 کذب کید مال اشک شاہ نے طلب کر لیا
 خبر نہیں کیا حکمت اس سچے سمجھ نہ آوے کوئی
 کرن روایت حرم یوسف بھائیوں پیش بلایا
 استھیں چھے بھائیوں تائیں حکم ہی فرماندا
 کھوٹے درم بہر انواں کڈھے پیش حضور رکاو
 ناقص مال تمامی چیزاں جس درم پیش نکلیاں
 کہن مفسر ہو آہی حکمت باطن والی
 سب لوکاں بھٹیں دکھریاں سوکے پونجی پیش کرائی
 نالے جوئے دوست طرفوں آئے دوست تائیں
 اپنے پیر صحبت کر کے جو دوست پہنچاؤن
 پتیا جوئے یوسف دیول بھیجی باپ پیار سے
 بیشک درد مند اندی رفروں قیمت خبر نہا نہوں
 لکہہ سووا گر غنی تو نگر یوسف سے نہ آئے
 جہ یعقوب نہی سے کھری آئی جنس پیاری
 کہن مفسر روز قیامت ایہو تماشہ ہوسی
 دفتر اسوا حاضر کر سن درد و محبت والا
 اس گوہر کے قیمت مند معلم قدر اسانوں
 ناقص عمل خطایاں اتے فائق برزہ ڈالے
 سنو حقیقت حرم بھائیوں دریاں کھول دکھایاں
 یوسف ویکہ انہا نون رووے پیراں پھر حکمایاں
 کہن لگے اچ پونجی ساڈی یا سرور اگر می
 بہر تلکاں بھٹیں واپس آیا کسے نہ رکھیا مولے
 ستر عرضاں حضرت یوسف لگا کہن تنہا نون
 کہن لگے اسان سنی تسان وچہ صفت کریمی والی
 پاس کر میاں جو کوئی عاجز آئے زور و یاروں

کرن قیاس جو آئے لگے کئی سووا اگر نامی
 اچ سرکار کیتی خود طلبی شوق ویکھن و آریا
 کل بیاریاں کنوں انہا ندی قدر زیادہ ہوئی
 خالی کرد دربار تمامی سب کوئی دور ہٹایا
 پیش کر و اسباب تمامی جو کچہ تسان لیاندا
 بھی کچہ ان پیر نکالیا جو سن گھروں لپکے
 شرم کنوں سب روون لگے چھم چھم پنہوں آباں
 جہر یکارن حضرت یوسف خلقت زور زکالی
 ناقص مال بہر انواں والا ہو نہ ویکھے کائی
 غیر دلال مقرر کرتا رسم محباں تائیں
 چم کر عاشق شوق پیاروں سر واپھل بناؤن
 قیمت اسی یوسف جانے کون دلال وچکے
 دلوچہ عشق محبت پاروں ہووے درد تنہا نون
 جو اسباب لیاندا کسے مل دلالاں پاسے
 اسپں کر میاں قیمت اسی کیا نہی غفاری
 جہ کوئی مومن عاشق رب و اوچہ دربار کھلوسی
 غیر کی جان قیمت اسی کسی حق تقالے
 نہیں نہ جانوں قیمت اسی حکم ہووی مارگانوں
 یوسف جویں نہ ظاہر کیتی درم بہر انواں ولے
 دندوں روزناریاں نظری آون غمزدی خبر بیایاں
 جاں کچہ صبر کنیا تان بھایاں عرضاں بول نایاں
 ان پیر پیرایاں دریاں ناقص مال تمامی
 عین عنایت ہوسی ساتھ جے سرکار قبولے
 ناقص مال خریدن والا جاتا تسان اسانوں
 در آباں نون موٹن تائیں ایہ سنجیا ندی چالی
 روز نہ کرن سوال او نہاندا شرم کرتی پاروں

بھانویں ناقص مال اسٹو اسب بیکار پیمانوں
 تیرے جیسا کریم نہ کوئی صاحب نعمت عالی
 ناقص مال تباہی دیتے وہی اسان نہ آندا
 کر و قبول ایہہ مال اسٹو صدقہ نام رہانے
 یوسف کہیا لتیں بیاری عجب و پار کر تید سے
 کہن لگے تیں ساڈ تیاہی سمجھو نہیں بیاری
 نہیں تاں ناقص مال اسٹو اظہار پیا و سنیدا
 چائے کوٹاں پھر کر اسیں آن ڈگے کینعا فون
 ایہہ سب باتاں سنکر یوسف ہو رہا وہ رویا
 بہتی عزت و بکر سب لوں چنگی جگہ ہیا یا
 جاں سب خلقت حاضر ہوئی وچہ میدان خستہ
 کیا کچھ مال لیاندانساں قیمت جنت والی
 غفلت بھری نماز لیاندی پہلا مال خدا یا
 با پھر رہا فون عمل نہ کوئی ناقص مال تما می
 تاں رو کر مومن عرض گزرا کہن وچہ دربار تدا ہیں
 نہ کچھ اسان بھر و سا اسدا عمراں آسن کوئی
 عدل حساب کرین تاں سایاں کچہ نہیں حق اسٹو
 فضلوں بخش کریمیاں سانوں خاص اپنے درباروں
 بخشا اسان بہشت تاں فون صدقہ نبی پیکے
 اینویں اسدن حضرت یوسف کیتا حکم تنہا تہوں

نہیں و لاناں عالی در نقیص شان سخی سلطاناں
 ساڈے جیسا نہ عا فر کوئی حاجت مند سوا لی
 اس بن چیز نہ تہی کوئی ہر ایک عرض شاندا
 جتنا قدر مناسب سمجھو سا فون بخشو دانے
 سٹھری جنس اسما حقین منگو ناقص سانوں دیندے
 بخش خیرات راہ مولائے یا محبوب غفاری
 جیکر اسدی قیمت کرے شتر نہ اک لد تیدا
 نالی حساب نہیں کچہ بن و بخش کر و احسانوں
 کیتا حکم جو مال تباہی سب منظور دی ہو یا
 روز قیامت ایہو اشارہ نو کر کتابیں آیا
 ہو سی حکم محمد یا نونوں طرفوں رب اکبر کے
 کر سن عرض گناہیں مومن پیش خداوند عالی
 ووجہ حاج نہ کو تاں صدقے جو چہ عجب کما یا
 ایسے مالوں ملے نہ خبت کہسی رب گرامی
 اپنے مالوں بیشک سانوں جنت بلدا ناہیں
 نام کریم تباہی کے آسن فضل دی ہوئی
 اسیں سوالی نہ رہے آئے منگاں فضل تباہی
 سب منظور سوال تباہی حکم ہو سی سرکاروں
 نالی طفیل حبیب محمد خبت جاوین سارے
 کنوں لحاظ یقویٰ نبی سے رو نہ کران تباہی

عطا فرمودن حضرت یوسف علیہ السلام غلہ پہ پروردان

سد کے حضرت منشا تیاہی ایہہ فرمان نایا
 سٹھری جنس عجائب نالے کر کے وزن گھناؤ
 باران سو دنیاروں غلہ اک اوٹھ لد یا جاے

عید یوسف نے مال تنہا ندا کر منظور رکھا یا
 پاراں بھارا و نہایتے کارن پوریاں کنک بہر او
 رخ آناج آھا اس ویلے بحر عشق تباہی

جو سو و اگر سوہ سوا لی پاس نبی سے جاندا
 سٹھ پایاں دا بھار موٹے اوہ جو اک تتر اٹھاوی
 چو نہہ سیرندی پائی آہی وانے مننے والی
 اک لکھہ چوی نہار نیاراں قیمت اُسدی آہی
 پاراں بھار بہرا نواں کالن حضرت حکم سنایا
 نالے حکم و تا جو چیزاں و تیاں انہاں اسانوں
 سی کجہ اُک پیرتے درماں کجہ جوڑے کسفا فی
 چوری مال بہرایا یوسف جبر نہ کوئی بھایاں
 اول جو کوئی مال تمامی ایتھوں او بھوں والا
 و و جا جدم حضرت یوسف مال انہاندا گنیاں
 دل اپنے وچہ سوچیا یوسف جے ایہہ مال رکھیوے
 جیکر پھرنہ آئے ایتھے بنیا میں نہ آوے
 عارف کہن نہ حضرت یوسف کیتا مال پیارا
 اینویں ایل سخاوت جہڑے زردا پیار نہ کرے
 تیجا دل وچہ سمجھی ایہہ گل اس مقبول جنابی
 چو تھا ایہہ بھی سوچیا دل وچہ یوسف نبی گرمی
 شاید باپ پیار اسانوں نال قیاس پچھانے
 ایہو جہیاں ویلاں کرے واپس مال کرایا
 باراں بھار تیار کرے یوریاں خوب سوایاں
 پھر فرمان نالے یوسف کرے پیار سچاواں
 ایہہ دو کستر جو وافر لے رتے اسان تسانوں
 دو جا بنیا میں بہرا ودا جو تسان نال نہ آیا
 اس بھتیں پچھے حضرت یوسف بھایاں بھانوں سمجھاوے

اکو بھار کستر و اسب نون نبی عطا فرماندا
 اسٹھیں و وڑھ نہ لے کسے نون بھانوں ڈوا جاوی
 چاندی بھتیں سب بتر اُسدی بٹری جو اہر عالی
 سٹھہ پائیاں اوہ منکے سب نون و تیدہ انہی آہی
 آپ انہاں سے زلے بہرے نکشائے فرمایا
 واپس کر نیاں بوردیاں اندر و شاں بہنیں نہانوں
 واپس پھیر کرائی بہر شے یوسف نبی حقانی
 کئی باتاں اس وقت نبی نون و لدی اندر آیاں
 سب دولت یعقوب نبی وی سمجھہ حقیقت حالا
 دو سو دیناراں و اسب کجہ قیمت اندر نیاں
 مال بناں پھر مصر انہاندا واپس کیتا جاوے
 بہتر ہے جو مال انہاندا واپس کیتا جاوے
 تا بیس اس نون ملیا کے بنیا میں سو مارا
 نال پیار نہانوں مولا یسی روز حشر سے
 جے درماں گھر واپس گیاں اوسن پھیر تباہی
 جاں گھر امن سلامت واپس جاسی مال تمامی
 کون ہووے جس نصبت اسانوں اتنے بھجے وانے
 بہت پوشیدہ بھائی تاکولیں بوردیاں وچہ رکھایا
 بہتر کنگ تمام انباروں بہر وچہ سٹھہ پایاں
 ایہہ دس بوردیاں بلک تانڈا اک اک سب بہراوے
 اک انہاں بھتیں و نیا جا کے نبی یعقوب ہور انوں
 اپنی طرفوں سان نہانوں ایہہ تحفہ پونچایا
 جیونکر سورۃ یوسف اندر خیر خدا اولے

وَلَمَّا بَلَغْنَا حَمْرًا مِّنْ حَمْرٍ قَالَ اسْدِنِي يَا خَلِّعْ لَكُمْ مِّنْ اَبْنِكُمْ اَلَا تَرَوْنَ اَنِّي رُوِّفْتُ الْكَيْلَ
 وَ اَنَا خَيْرٌ مِنَ الَّذِيْنَ هُمْ قَاتُوْنِيْ بِهٖ فَلَا كَيْلَ لَكُمْ عِنْدِيْ وَاَلَا تَقْرَبُوْنَ ط

وقت تیاری آکھن لگا یوسف نبی خدا ودا

یعنی جدا باب او نہاندا کروتا آماوہ

اوہ جو بنیامین تارا بابل جایا بھائی
 دیکھو کھاں میں کیسا سوہنا پورا ماپ کریندا
 پھر جے تیں نہ جانو اس نوں اتوں مول نہ آؤ
 بھی فرمایا جے اوہ بھائی نال تارا آسے
 ہن لگے سنو وور عندہ پوٹھیں طلب کر لیں
 تال پھر حضرت یوسف کہیا اک تارا بھائی
 جد اوہ اوسی کول اساڑے چھوڑاں ویر تارا
 ڈال قرعہ سجھاندے ناویں یوسف نظر گذاری
 کیتا حکم جو اسدے باہجوں رخصت ہوئی تسانوں

لے آونا اوہ پاس اساڑے کرتا کب رسنا
 پورے وانے دیوال سب نوں بہتر جگہ رکھیندا
 نہ میں وانے دیاں تسانوں نہ کچھ عزت پاؤ
 اک اک شترانہ ج تسانوں مفتی بخش یا جاسی
 جے اس ٹوریا نال اساڑے بیشک نال انیساں
 بنیامین دے آون توڑی رکھاں کول ٹکائی
 سجھناں کہیا بیشک رکھو عذر نہیں کچھ تارا
 نکلیا نامہ شمعو نے دا کچھ جس کٹاری
 بھی ایہہ خط یعقوب نبی دل دتا لکھ تہاں نوں

نامہ نوشتن اندات بجان و بلد بزرگوار علیہم السلام

لکھ لکھ حمد خداوند تائیں اکبر ذات تعالیٰ
 ذات رسولان اشرف سب تعین لائق تسلیماتان
 ابراہیم خلیل اللہ تے لکھ وروو سلامان
 اسرائیل یعقوب پیغمبر رہبر ایس زمانے
 شمس ولایت ابرہدایت کامل پیر حقانی
 استجپیں کچھ خدمت اندر حال بیان کجیے
 سنیاں حال فراق تارا اور وحیت بھریا
 جیونکر اپنے یوسف نوں تیں رات وئے سجھیندے
 وں فرزند ولید تارا پاس اساڑے آئے
 ترے دن بہتی خاطر کیتی باہر حد شماروں
 جو کچھ حکم تسان کر گھلیا سب بجالیسا ندا
 بہتر قسم عجائب دلنے بالاں شتر لدائے
 نام تارا کول اساڑے اکراہناں سنایا
 نہیں تال وجہ تقدیر انہا ندی شہ رہیا میں تائیں

چریں وچھنیاں ہجورا ندے میل کراون والا
 ودم ہون ساڑی طرفوں صلواتاں برکاتان
 اسماعیل اسحاق سوارا رحمت فضل تمان
 شمع حقیقی چانن کیتا لگا بھاگ گھرانے
 شالاہ روم رہے سلامت اوہ چشمہ نورانی
 ایتھے اوتھے دوہاں دلاندی خبر ہمیشہ تھیندے
 وانگ تارا حال اساڑا ہجرت تارا کے کربا
 ابنویں اسیں تارا تیاہیں ہر دم یاد کریندے
 وانگ بھراواں جاتا سب نوں عزت نال رکھائے
 نال خوشی دے رکھیا سب نوں عزت اوب پیاروں
 ہرگز امر رسولان اگے ہزار نہ کیتا جانا
 راضی کر کے صاحبزادے خدمت وجہ پوچھائے
 تال میں اتی عزت کیتی اوب لحاظ کایا
 تائیں اک فرزند تارا رکھ لیا اسمان ایتھائیں

تاں جو اس تختیں حال تمامی معلم اسیں کہ لیساں
 نالے یوسف دی انہاں سانوں حالت عجب سانی
 تسیں بھی سنیاں یوسف کارن رہندے سدا اداسی
 جے کہ آپ تسیں لکھ بھیجو جوین حقیقت ہوتی
 کہ وہیو بنیا میں اسان ول جے کہ تسیں روانہ
 جوین تسانوں یوسف کارن شوق دیوچہ بھارا
 جے کہ اپنے یوسف کارن بھال کرانی چسا ہو
 بڑی مرزت بڑی عنایت شفقت بڑی کرسیو
 بہت تاکیداں لکھ کہ یوسف آخر خط مکا یا
 کہ کے بند لفا نہ حضرت دتا ہتھ بھراواں
 اس تختیں پکھے رخصت کیتا سب نون نال پیراں
 رخصت ویلے پھر بھاپنا نون کرے تاکید و باری
 کرن روایت نقرہ کاروں ذکر مفسر بیسیا
 اول اس وجہ غیرت سمجھی یوسف بنی الہی
 پھر کیوں اس حجت کیتی بنیا میں جنہا ندی
 عاشق اوہ جو ظاہر باطن اک معشوق بناوے
 اپنی جگہ شریک کسے نون ویکھ نہ کوئی جبر وا
 ایہو رسم معشوقا نوالی جتوں نظر کریندے
 ایسے کارن حضرت یوسف بنیا میں سدا یا
 زوجا اس ویکارن یوسف ہویا بہت اداسی
 کیتا حکم بھراواں تا میں اسنوں نال کیسا ناں

سچ ہوتی جے بات انہا ندی دوتی عزت ویاں
 اوہ گل بھی کچھ ساڑتیا میں صاف نہ نظری آتی
 ایہ گل سنکر ساڑتیا میں زروکساں ہویا سی
 انشاء اللہ اسیں یوسف اکراں تدارک کوئی
 عین احسان غریباں آتے ہوسی کہم شہانہ
 بعد تسنا تختیں توین اسانوں بنیا میں پیا را
 تا اوار اساڑے تا میں بنیا میں ملا ہو
 بنیا میں اساڑی طرفے جے اوار بھیسو
 لکھیا طلب جواب آدوں جوین طہریقہ آیا
 وینا وین یعقوب بنی نون کسدا بنی سچاواں
 لہے بھارا روانہ ہوئے چھکیاں دسین مہاراں
 بنیا میں ضرور اسانوں نے اونا اک واری
 کیوں یوسف نے بابل کولوں بنیا میں سدا یا
 جے کہ بابل نال اساڑے ولوں حجت آہی
 اک دلوجہ حجت دوجی سرگز نہیں سماندی
 دوجے وی جو اگت رکھے عاشق کہیا نہ جاوے
 سوکن بھاویں کیسی ہوئے کوئی قبول نہ کر دا
 اس خانے وجہ غیر کسینوں دخل نہ پاوین ویندے
 کیوں اس ساڑے خانے اندر اپنا سیر بنیا یا
 کیتا روز ہوسی جو مولا بنیا میں ملاسی
 نالے لکھیا خط بابل ول بنیا میں پہونچا ناں

رخصت شدن فرزندان یعقوب از مصرے کسغان

کرن کلاماں اسپس اندر یوسف دی وڈیا تی
 ایہہ کوئی شہر مصرے اندر رخصت نازل ہوتی

سنو حقیقت جہ یوسف تختیں رخصت ہوئے بھائی
 آکھن ایسا حاکم اگے مول نہ وڈھا کوئی

صاحب میں سخاوت والا فیض رساں جہانان
 کیا حکمت ہے اگدوہے تھیں پچھن سب نیکنے
 تاں پھر بول یہو وے کہیا حکمت ہو رہ نہ کوئی
 مجلس نیکان پاکان لوکان بیشک اثر پوچھے
 صحت حاصل صحبت ربی سمجھو وڈا خزانہ
 جو کوئی مومن رب اپنے واچھے قرب حضور ہی
 صحبت نیکان وچوں ہو یا حاصل لطف جنہاں تو
 بول شتاب پذیر فقیر ذکر یوسف دے بھایاں
 کہہ صفتاں صدقے جاوے ہیں کیا دساں تینوں
 دوہے آکھیا توبہ توبہ ایہہ گل کہیں نہ تھیوے
 خبرے کیڑے ملک سو اگر اسنوں لے کر دھائے
 تیجے کہیا جے کہ ہوندا یوسف کہیں پیارے
 ہتھوں اس نے عزت کیتی رکھیوں نال پیاراں
 کہیا یہو وے سٹو بھراؤ ہو کوئی جے ہوندا
 جیکر ہو ہوندا اوہ کوئی کیوں ٹھنڈے دم بھرا
 استحقاق میں معلوم ہووے ہے اوہ یوسف بھائی
 اوہے وانگ بولیندا کہنے تھیں شیریں سخن الاٹھے
 جے کہ یوسف نہیں تاں ایہہ گل دساں نال صفائی
 جتنی جرح یہو وے کیتی مول نہ نییاں بھایاں
 راوی کہندا جسدم مصر وں دتی کنڈ بھراواں
 وور کیتے راہدار تہاں سب نوں رخصت ہوئی
 معلوم ہوئی وزیراں تائبیں اس دن حکمت ساری
 کل سامان انہاں دی خاطر بیسن شاہ ستواہے
 جدوں سراہ ہوئی اوہ پوری وور کیتا سب کوئی
 چن سورج آسمان زمیناں ہو جو نیت ساری
 جد معیا ہووے گی پوری حکم خدا فرماوے

نال غریباں تے مسکیناں رکھے خلق یگانہ
 اگے نالوں اج اسٹوے روشن جاپن سینے
 ایسے شاہ وی مجلس وچوں سالوں برکت ہوئی
 جیونکر پارسی لوہے تائبیں سونا کیتی جاوے
 ویکھو حضرت روحی صاحب کہیا سخن یگانہ
 مجلس ولیندی وچہ بیٹھے ایہو نصیحت پوری
 ہو رکینوں جان سندی حاجت نہیں تنہاں نوں
 جیونکر راہ وچہ حق یوسف دے تنہاں قیاساں یاں
 کہیا یہو وے یوسف سگواں معلم ہوندا میںوں
 اپنی ہتھیں وچیا جسوں اوہ کہ شاہ بنیوے
 دوہا سنوں وچیاں ہویاں اسی سال وٹائے
 کیونکر سالوں دلے دیندا قتل کریندا سارے
 جیکر ساڈا یوسف ہوندا سب دیاں لیندا ساراں
 سنکر نام یعقوب نبی واکیوں اتنا اوہ روزدا
 مڑ مڑ بنیا میں دے تائبیں کیوں تاکیداں کروا
 اوہے وانگوں ہر گل اسدی نظر اسنوں آئی
 ایہہ غیب خدا نوں معلوم نہ کیتی جساوے
 ہے کوئی جدی رشتہ ساڈا اوہے پوتر ا بھائی
 آکھن ایہہ کوئی حاکم چنگا کاہنوں خداں لایاں
 چونکیاں سب اٹھایاں یوسف خالی پیاں سراواں
 لکھ مسافر آون جاوے مول نہ پچھدا کوئی
 انہاں وپاریاں کارن آہی جو نیت سرکاری
 عجب سراواں ہر روزے چوکیدار کھلا رہے
 ایہو اشارہ دینا والا خبر کتا بوں ہوئی
 اپنے بندیاں کارن سر شے خالق پاک سنواری
 پھوک دیوے فرنا فرشتہ سب رونق اٹھ جاوے

اڑ جاؤں آسمان زمیناں رہے نہ کچھ نہ فی
باقی رہی ذات ربیدی جس سب خلقت سازی

نور قندیلوں خوش گلزاراں ہر شے ہوسی فانی
اس بن سب پذیر فقیرا چارو ناندی بازی

کیفیت سفر واپسین فرزند ان یعقوب علیہ السلام

آٹھ منہ لاسیماھی لکھ احوال سچاواں
جدوں روانہ ہو کر مصروں ٹرے پیغمبر زادے
بسم اللہ بسم اللہ کر کے لوگ کرن تسلیمان
ویکھ زیادہ عزت اپنی رمل کرن وچپاراں
اگے بھی اسپیں ایسے راہوں لنگے جاندی واری
تاں ہوقت ہووے کہیا بول جو اب بھراواں !
ایہہ اس شاہ دی برکت ساڈی جگ تفضیم کر نیدا
ایہو مثال خداوند والا حاصل قرب جنہاں انوں
قدرت ہووڑ پھٹی اک راہ وچہر یوسف دیاں بھراواں
دربے وچہ پیغمبر زادیاں جدوں ترقی پائی
بہت شیطان اکٹھے کر کے لگا کہن تنہا انوں
جہاج ایہہ فرزند نئی دے ساتھوں بچ کر جاؤں
بھوے کر شیطاناں تاپیں دوڑیا مگر تنہا ندے
ٹھہر وڈرا پیغمبر زادو پو عرض میری سن جاؤ
ایسا پرت تاثیر آوازہ دروں اس سنایا
اوسے وقت فرشتے تاپیں حکم و تار باری
سنکر حکم رباناں جلدی آیا ملک حقانی
پٹ کوہ قافوں پرے وگائے کہندا ملک جنائی
سنکر کہیا پیغمبر زادیاں کون کوئی توں بھائی
دو جی واری آواز فرشتے کیتا پھیر پیسا روں
پہلوں جنہاں آوازہ کیتا آہی فوج شیطاناں

کیا کچھ حال ڈٹھا وچہ رستے یوسف دیاں بھراواں
جس منزل وچہ آون اگوں خادم ہون آماوے
جھول جاؤں عزتاں پاؤں لکھ ہوون تعظیماں
کیا حکمت جس پاروں ساؤں بنو ندے لوگ ہزاراں
نہ کسے اتنا اوب کما یا کسے نہ کیتی واری
سنوں تسناؤں میں اس گلدی حکمت خاص بتاواں
ہنیں تاں اگے ایسے راہ وچہ پانی کوئی نہ ویندا
برکت بند گیا ندی ہر جا عزت ملے تنہا انوں
جیوں تفسیروں مکر العشقوں کرن بیان سچاواں
حسد کنوں شیطان نکالے آن عداوت چانی
چلو ایمانوں خارج کر یے نال فریب انہا انوں
تاں سب مگر فریب اساوے بھلے کس کم آون
کر آواز بلاوے مگروں عاجز جویں بولاندا
کر و مروت حال میریتے اجر حضوروں پاؤ
سندیاں سار پیغمبر زادیاں جلدی قدم ٹھہرایا
پہنچ شتاب پیغمبر زادے کیتے قید مکاری
پنجہ مار اٹھایا غضبوں سب شکر شیطانی
صاحبزادو ایس مکانوں جا ہون گھٹ تباہی
ایسی نیک نصیحت ساؤں چھلکے جس سنائی
میں ماں ملک تسناؤں آیا خالق دی سرکاروں
آہے سن اوہ نال تسائے کرن فریب ہسا ناں

میںوں مدد تڑی کارن گھلیا خالق باری
 نہیں تاں کر کے مگر تسالوں ایسا جال گھتندے
 لکھ لکھ محمد پذیر فقیر لائق شان خدائی
 واہ سبحان اللہ رب جسدی آپ کرے نگہبانی
 جسد رب نہ رکھا ہووے بھاویں کون سدھے
 فضل الہوں صاحبزادے شکر بجالیائے

مارچہ میں فوج شیطاناں پرے وگائی ساری
 ناں ایمان تسالوں ایتھوں کدیں جاوے دیندے
 ہر دشمن تے قوم رسولان غالب جس بنائی
 کون بھاوے والا اسدی روشن شمع ایمانی
 کسے میدالوں اسدیتا ئیں فتح نہ ہرگز آوے
 امن سلامت وچہ کتھانے فضلوں رب اپڑے

رسیدن برادران یوسف علیہ السلام در شہر کنعان و حاضر شدن پیش والد بزرگوار و کشادن غلہ

مصر وں ٹر یعقوب نبی دے سب فرزند نیکنے
 اونڈیاں قدم نبیدے سبھناں چھے بہت آدالوں
 ویکہ نبی فرزندائیں تائیں بہت خوشی وچہ ہو یا
 کیتی عرض تدوں فرزندائیں یا محبوب الہی
 نبی کیا میں ہسیا استھیں ویکہ جادوں تسالوں
 بانگوں باغ ہو یا دل میرا مست کیتا خوشبوئی
 خبر نہیں اس کھوں ظالم نظر تسالوں پر ڈالی
 پھدا پھر فرزندائیں کوئی اوہ محبوب خدائی
 کہن لگے کیا چھنی آہی اس دی خبر ازائیں
 سنکر نبی جواب اونہاں وا ہو گیا چپ زبانون
 کیا اوہ سندر شہر عجائب سوہنیاں صفتا نوالا
 واہ واہ حاکم شہر مصر وادی صفت گرامی
 اہل سخاوت اہل عبادت صاحب عالی کمالات
 خلق رسولان اسدے تائیں بخش یا حق تعالی
 کل رعیت عالی اس تے صدقے عالم سارا
 ہر روانے راہیاں کارن عجب سراواں پایاں

کٹ منازل وطنان اتے پونچے چھینویں چھینے
 ساہوں بعد زیارت پائی ہو یا فضل جنابوں
 پہلوں نال خوشی دے ہسیا پھیر شتابی رویا
 ہسن تے پھیر روون اندر کیا کچھ حکمت آہی
 دوست وی خوشبوئیں نتھیں حاصل ہوئی سانوں
 رونا پھر تسالوں تھیں ظاہر بو شیطانی ہوئی
 تاں پھر آکھ سنائی سبھناں حالت رستہ والی
 یوسف دی بھی خبر کدائیں پائی یا نہ پائی
 اسی برس شہادت پایاں ہو گئے جسدے تائیں
 صفت مصر دی بولن لگے باہر حد بیانون
 گلی گلی تے کوچے کوچے برے نور او حبالا
 عقلوں سوہنا شکلوں سوہنا سوہنے کم تھامی
 علم حکم وچہ کامل اکمل صورت چند مثالوں !
 من حکم فرشتے اسدے ایسی نرعی والا
 نال غریبان تے مسکیناں خوشی ورتے ورتا
 باغ بہاراں تے گلزاراں نہراں عجب چلاباں

جس طرفوں کوئی راہی پانڈھی شہر مصر وچہ جاوے
نال محبت ہر عاجزوں دیوے نیک دکھالی
کریں کسے توں تنگ نہ ہو یا شفقت کرم کرنیڈا
اسیں جدوں وچ حاضر ہوئے پچھوین حال سالوں
وسی اسال حقیقت جسد م شبہ پیا اس تائیں
نال بہانے ملک میرے دی حالت دیکھن آئے
اسیں اولاد یعقوب بنی وی لال پنمیر زائے
دول حال تساڈا پچھے اُلفت ہو رہی پاروں
بہت کیتی اس عزت ساڈی سنکر نام تساڈا
کتنے نفر ساڈے کارن کراں بھم کھالے
عجب پوشاکاں ساڈیاں جانڈیاں اس پناپاں
یوسف واحد حال تسمی اسنوں اسال سنایا
کیا بنی اوہ شاہ مصر واکیا کچھ دین رکھینڈا
کیتی عرض تدوں فرزندوں یا پنمیر عالی
علم عمل وچہ اوہ لاثانی نیک عقیدہ سارا
سن سن صفتاں تے تعریفیاں پنمیر کفانی
ایسر پنجیب خدانوں منلم کیا کچھ نہ حسا ندا
پھر فرزندوں دایساں والہ سارا ذکر سنایا
کہن لگے جد حسا حاضر ہو یا کل اسباب ہمارا
اک بھی شتر ساڈی کارن نہیں سی ہول لہنڈا
باراں شتر اناجوں سالوں اس عطا فرمائے
دوس خط تساڈی طرفے لکھ آداب سلاماں
نالے بنیا بینا وے کارن بہت کرے تاکیداں
وسدم شوق نہایت اسنوں روز عرض سناوے
دیکھ کمال محبت اسدی اسیں ہوئے افراری
اس بھی نال اسڈے حضرت پیکا عہد پکایا

کرے آرام مسافر خانے امن آسائش پارے
رائیں وہیاں سہاراں مفلس در پیر سن سوالی
لاکھاں آون لاکھاں جان سب دی حاجت دینڈا
کون کوئی کس نلکوں آئے کیا درکاراں لوں
مت جاسوس ہوو کسے شکے رگا کہن اسائیں
اسال کہیا ایہہ بات اسانھیں رب نہ ہول کر آئے
سنکر نام تساڈا اس نے کیتا ادب زیادے
روندا جا پے برقعے اندر درو حجت پاروں
ہر دم ساڈی خدمت کارن وکھے خیال اسڈا
ہر ویلے خدمت اندر حاضر رہندے سارے
میوے دلانے ہر سو فاناں کھاون کارن آباں
سنکر اس یقین نہ آندا کچھ اعتبار نہ لیا یا
کیا کچھ بدلت مذہب اسدا کس پر عمل کرنیڈا
کیا کچھ صفت بیان سناواں اسدے مذہب والی
ابراہیم خلیل اللہ وار کھدا دین پیسارا
کرے گمان جے یوسفؑ ہووے خوشیاں دوہیں جہانی
ظاہر کرے نہ بھید و لیدار روزہ شیر چلاندا
چونکے دانے دیون لگیان شاہ احسان کما یا
دوسو دیناراں دابنیاں مل اسڈا سارا
باراں سو دینار ہوندا اتاں بوجھ شتر و اٹھیندا
وانگ بھراواں کوئی کھلو کر نال پیار لداے
کیتوس عرض جو ہر دم بینوں سمجھوانگ غلاماں
کہندا جے اکوار ملا ہووے خوشیاں عیدراں
جو کوئی بنیا بین ملاوے وڈا احسان کماوے
آن ملاساں جے اسیں ایتھے پھر آئے اکواری
دیسال مفت اناج تسالوں جے تسال آن ملایا

بھی فرمایا میں ہے کہ اسوں تساں نہ نال لیا ندا

مطلق دلے ملن نائیں جو ہیں خدا فرمایا

تَلَمَّا رَجَعُوا إِلَىٰ آبِيهِمْ قَالُوا يَا بَانُوعَ مَتَىٰ اللَّيْلُ فَأَرْسِلْ مَعَنَا اخْنَانًا فَكَئِيلٌ وَاقْنَا لَهُ
لِحَفَظَتُونَهُ قَالَ هَلْ أَمَنَّكُمْ عَلَيْهِ إِلَّا كَمَا أَمَّنَّاكُمْ عَلَىٰ أَخِيهِ مِنْ قَبْلُ قَالُوا اللَّهُ خَيْرُ
حَفَظًا وَهُوَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ ۝

باہل بول آئے جد واپس سب فرزند سیانے
بیچ اساڈے نال اساڈا بنیا میں جو بھائی
جے اوہ نال اساڈے جانے دانے ملن تدا میں
سنکر عرض پیغمبر بدے بول جواب سنایا
سویلے ایہ کتے آہی تساں حفاظت بھاری
کرن روایت جد فرزندوں ایہ گل کہی زبانی
تاں اسوقت یعقوب بنی نون فکر ویو چہ وہا ناں
ایسے طور یوسفوں آگے لے گئے نال بہانے
پھر ہن بنیا میںے کارن مر مر آکھو میںوں
اگلا زخم پورا ناں ارج تک ملنے وجہ نہ آیا
نہیں نظر نہ رہ گئی باقی روندیاں جگ ومانے
کیا اس بات یعقوب بتی پر نعمدا بھار لیا ندا
کرن روایت نقرہ کاروں جسم صا جزا سے
شمعونے دا پیغمبر نون مول آواز نہ آیا
تاں پھر بول حبیب خدا دا پیراں کنوں پھپتیا
کہن لگے اوہ رکھیا شاہ نے بنیا میں وی جانی
ایہ گل سنکر بنی پیارا ہور زیادہ رویا
ترہ بج بنیا میں دے کلن اچے امید انہا نون
کہیا بنی فرزندوں تائیں اسنوں کیوں چھڈ آئے
جے کہ ساڈی گل دے اوپر تساں یقین نہ آئے
کڈھ لفاذ حاضر کیتا پیغمبر پڑھوایا
کے وچاراں ولدے اندر جیوں جیوں مطلب پاندا

کہن لگے اے باپ اسنوں منع ہوتے ہن دانے
اس بن دانے ملن نہ سانوں بسبناں عرض سنائی
نال حفاظت رکھساں اسنوں غفلت کرساں تائیں
کیا اعتبار تساڈا بنیاں آگے اک کھڑا یا
سب بھتیں بہتر حافظ ہر وارہم کتہہ باری
کرساں بنیا میں دے کارن خوب اسیں نگہبانی
یا دپی گل یوسف والی جگ گیا ورو پورا ناں
ہن تک پھر نہ واپس آیا گذرے کئی زمانے
یوسف واناگ نہ آیا جیکر پھر میں پھپتیا کینوں
پھر کیا حکمت ہون لگی یا رب بارخدا یا
ہن تک سوہنی صورت والے پرت گھر میں نہیں آئے
حال مصیبت سویلے دا ذکر نہ کیتا جانا ندا
حال بیان سناون لگے پیش حبیب خدا سے
جسنوں گروی کر کے یوسف اپنے پاس ٹکایا
کتھے سے شمعون پیارا کیوں نہیں ارج بولیندا
کیتوں حکم جو اسدے آیاں اسنوں ملے رہائی
یوسف اک نہ بھلدا آگے ہور ناماشہ ہویا
خبر نہیں ایہہ دروچدایاں کردوں چھوڑیں سانوں
کہن لگے کجھ شاہاں آگے عازر نہ کیتا جاوے
دیکھو ایہ خط شاہ مصر واشک تساڈا جاوے
سن سن رووے بنی اللہ واد ورن زیادہ پایا
مولا جانے ایہ خط ہوسی یوسف دیاں ہتھال دا

گجے رہن نہ درواں ولے نہ تقریر تنہا ندی
دو جا محبوباں دیاں رماں عاشق نوک پچھانن
دل یعقوب نبی وا اینویں دیوے پیا گو اہی
ایسر نبی پیارے ربابے وافر سخن نہ کرے
صبروں حب پیغمبر کھی موہوں نہ کجھ الایا
اوڑک دل پیغمبر زادیوں بوریوں کنک کھلایاں

خطاں تھیں پی معلم ہوندی زاری درو مندانہ دی
بھاویں سیاں کولتے وسن دل دلاتوں جانن
یوسف میرے نوں رب بخشی شہر مصر دی شاہی
آپے خبر نہ دیوں غیبوں تابعدا رامروے
دلدا بھیت دیوچہ رہیا راوی ذکر لیا یا
جیونکر سورت یوسف اندر خبراں رب فرمایاں

وَ كَمَا فَتَحُوا مَتَاعَهُمْ وَ جَدُوا بِضَاعَهُمْ مُرَادًا لِّبَيْتِهِمْ ط

یعنے کھول متاع اپنی جد بوریوں تھیں کڈھوئے
اوہ جو درم پرانے اونہاں شاہ دی نذر گزارے
ویکھے نہایت راضی ہوئے پیو نوں حال سنایا
سن حضرت یعقوب پیغمبر عم تھیں ناکے آہیں
اینویں ناقص عمل جنہاندے نا منظور ی پاؤن
کیا سجا عمل خلوصوں خالی مول قبول نہ ہوندا
پوے قبول نہ طاعت جہدی منہ تے پھیر میندے

امن سلامت پو بجی اپنی واپس پھر پیونے
صحیح سلامت بوری وچوں واپس نکلے سارے
یا حضرت اوہ مال اساڈا پھر واپس گھر آیا
ناقص مال اساڈا آیا پرت تدا میں
واپس کر کے پھیر انہاندے منہ تے مار حجان
نکر العشق صدیق محمد موتی سخن پروندا
سو ترکتیا مان متی دابے پرواہ نہ لیندے

مناجات مصنف عفی اللہ عنہ

یا رب ایس پذیر بندینوں عملوں آس نہ کاٹی
جے کر میریاں عملاں اوتے فیصلہ تدھہ سرکایا
عملاں اوپر نہ رکھیں بینوں میرا عمل نہ کوئی
یوسف وانگوں مفتی یارب بخش کریں توں بینوں
قیمت طرف خیال جے کر وایوسف نبی رباناں
ایسر اس نے گرم کما یا شرم کریمی پاروں
کل کر میاں نالوں تیری اکرم ذات خدا یا
سنو حقیقت جد پیغمبر رنا باہجہ شماروں
کہن لگا فرزنداں تائیں جدتساں مال دکھایا
عرض کیتی فرزنداں پہلوں کیتوس غدر ضروری

ناقص عمل تمامی میرے فضلوں حرص و دہائی
نال پھر میری دوزخ باہجوں ہو نہ جگہ خدایا
نال طفیل جدیب محمد آس فضل دی ہوئی
ناقص قیمت میرے پلے حقوڑ نہیں کجھ تینوں
ایسے مالوں بھایاں تائیں اک نہ ویندا وانہ
تیرے جیسا کریم نہ کوئی نہ موڈیں درباروں
نال گرم دے بخشیں بینوں نہ پچھیں سرمایا
ناقص ہو کے مال اساڈا پرت آیا سرکاروں
ویکھ عزیزتساں تائیں کیا اسدم فرمایا
پھر اس شفقت الفت کر کے رکھیا کر منظوری

خبر نہیں مگر کپڑے ویلے بوری وچہ رکھا یوں
گھر آکے جد بوریوں وچوں دلے اسان نکلے
نہیں تاں سانوں خبر نہ کوئی مال اسنے پر تا یا
سنکر حال یعقوب پیغمبر بہت قیاس اٹھاو
کون ہووے جو قحط زمانے ایسی کرے دلیری
کر کر دلوں قیاس پیغمبر پتراں لوں فرماوے
رب جانے جے یوسف ہووے اسوچہ شک نہ کوئی
اے فرزندو جس تہا موڑیا مال پوشیدہ
جے اوہ ظاہر مال تسانوں موڑ عطا فرماندا
لہیر اس نے شان تسانوں بہت بلند پچھا تا
تاہیں مال تسانتھیں اولے بوریوں وچہ اس پایا
دو جا جے کہ مال تسانوں اسراوہ پر تا ندا
نچہ طور سخاوت جو کوئی کر واد مرخص دا
ظاہر بھاویں باطن جو کوئی دیندا نام ربانے
جسدے کارن دتا اسنوں بھلا نہیں کراہیں
دوست ربد ایسے کارن پرے اندر دیندے
یہو طریقہ پاک نبی دا بھی اصحاب کباراں
یہو عادت آل نبی دی حسن حسین ولی دی

نہ اس دسیا ساڈ تیاہیں نہ کچہ مول بتا یوس
تاں معلوم ہو یا جو اس نے رکھیا مال وچالے
کر منظور اسانوں سامنے ہیسی اوس رکھا یا
کون ہووے جو مال اسانوں پھیر واپس پرتاے
کون ہووے جو ساڈیکارن رکھدا حب و دھیری
جوہیں روایت نقرہ کاروں ویکھن اندر آوے
اس بن بنیا یلنے کارن کسنوں حاجت ہوتی
ہے کوئی بڑا پیارا رب و اصحاب نیک عقیدہ
جتنی کنک عنایت کر واد صدقہ گنیاں جاندا
صدقے دینے لائق اس نے نہیں تسانوں جاتا
اپنی طرفوں ایہہ ہک اوس نے عین احسان کما یا
جتنا اس درجہ پایا اتنا مول نہ پاندا
ظاہر دیون نالوں اسنوں ملے ثواب زیادہ
ہر حالت وچہ اسد تیاہیں جان والا جانے
نیت عمل کسیدار بھتھیں کچھ پوشیدہ ناہیں
جسنوں دیون اسنوں بھی نہیں ظاہر حال ویندے
ایسے طرح سخاوت کیتی پاک نبی دیاں پاراں
سنو حکایت نقرہ کاروں حضرت ابن عمیر دی

حکایت امیر المومنین حضرت امام حسین علیہ السلام

دوسرا پاک رسول اللہ و اشاہ حسین سو مارا
جان جیکر اسد تیاہیں ہے کچھ عرض سوالوں
نال حلیمی پچھن اس بھتھیں کون کوئی توں بھائی
جداوہ نام پدر واد سے تہہ رگاے گھر واد
منعم ہو گیا جسدا بیٹا جس کارن توں آیا

کول انہاندے جد کوئی آوے حاجتمند و چارا
پہلوں آپ بولیندے حضرت اسدے بولن نالوں
کس تبندیوں کسدا بیٹا گھر تیرا کس جانی
فرماون بس ہو تیرے بھتیہیں میں نہیں پچھنا کروا
ہے کچھ مال امان تسانوں گھر اپنے میں پایا

نال جو خوشی دے دیوں اسنوں جو کچھ حضرت سرورے
 ایسے طرح بہانہ کر کے دیندے سدا سدا میں
 خالص لوک جو اللہ والے اینویں اللہ دیندے
 اینویں حضرت عجمی سدا کر کے ذکر سناندے
 رکھن مال امانت کر کے آکھن پھیر تہا نمون
 تن روزاں تھیں بعد اہم تہا نمون ایہ گل لکھ بھجیند
 پاب بیٹھا مال اسدے اوپر میں سو گند ز بانوں
 پھر سنگن و احق اسٹا سرگز مول نہ رہیا
 ہو چکا اوہ ملک تاسٹا مال تمام پیارے
 ساڈا او عویسے اسدے اوپر سرگز رہیا نہ کوئی
 سبحان اللہ نال خدا کے دیوں پیار جنہاں وا
 چھپکے دیوں پھیر نہ سنگن نہ احسان جتا ون
 ستو بیان یعقوب پیغمبر بیٹیاں نوں فرمایا
 پرے اندر مال اسٹا و گوس بھج اسانوں
 ایہ گل سنگر سب فرزنداں معرض دربار سنانی

کول جو ہونڈے ویکھن والے کچھ معلوم نہ کر دے
 ایہ عبادت رہی ہمیشہ وقت شہادت تا میں
 تیرے میرے وانگ پذیرا چاؤ نہیں کر بندے
 ٹرکے آپ غریباں دے گھر اوہ تشریف لیجانڈے
 یساں اسیں امانت اپنی لوڑ پی اجدا نون
 اوہ جو مال امانت ساڈا اسیں نہیں من لیند
 ورتن روانہ رہیا اسانوں ہو گیا رواتسا نون
 نال سبب دے اوہ تقدیروں مال تسانوں ڈھیا
 بیشک حسب ضرورت اپنی لاچھڈ و درکارے
 ایہ تحریر نوشت اسٹا ہی سدا تسانوں ہونی
 ایسے طور پذیر فقیر اسدے دیار تہاں وا
 وقت حساب کرن دے ہنڈیاں باحسابوں پا ون
 وڈا کریم عزیز مصر و جس ایہ کم کم کیا
 کچھ احسان جتا ون کارن و سیوں نہیں تسانوں
 جویں کلام الہی اندر خبر خدا فرمائی

تَا لَوْ يَأْتِيَا كَمَا كُنْتُمْ حَلِيًّا وَبِضَاعَتِنَا دَعَوْتِ الْكَيْتَا وَحَمِيرِ أَهْلِنَا وَحَفِظْنَا أَخَانَا
 وَتَزَارُ كَيْلٌ بِغَيْرِ وَ لِكَ كَيْلٌ كَيْسِيَّةٌ

اس تھیں اونے پورا سانون کیا چاہیے سرورارا
 نالے مفت اناج لیاندا تل نہ لگا کوئی
 بھی جو او تھے خدمت ہونی گیا کچھ کہاں تسانوں
 آکھن مانغی دا کلمہ مال مراد بیادون
 ایہو بضاعت کافی سانون جو واپس گھر آئی
 اپنے بٹراں کارن جا کے دالے پور لیا واں
 جے اوہ بھجواں اسٹا دے دالے پور اینساں
 بڑا دلیر عزیز مصر و کچھ پرواہ نہ جانے
 بنیا میں لے جاواں مصر بے صلاح فرماون

یعنی عرض کیتی فرزنداں والد بزرگ وارا
 پرت ڈھیا ایہہ مال اسانوں کیڈمروت ہونی
 اس دے نالوں پور زیادہ کیا کچھ لوڑ اسانوں
 بعض مفسر مانغی دے معنے پور بتا ون
 یعنی پور نہ چاہندے اسیں مال بضاعت کافی
 ایہو مال جو اگلا ساڈا پھیر مصر لے جاواں
 تے بنیا میں بھیر اپنے وی خوب سنبھال کر یساں
 بھارت شرو اسدے بدلے ملن زیادہ دالے
 کرن روایت صاحبزادے مڑمڑ عرض سناون

صاف جواب دتا پیغمبر صاحبزادیاں تائیں
سنکر چپ کیتی فرزندوں کچھ دن گذر سدھائے
کرن روایت شہر مصر تھیں آئے سن جو دانے
بعضے آکھن شام مبارک کیتے نصف روانہ
باقی نصف جو آہے دلنے بیٹیاں نوں فرمایا
کھاؤن بیون موجاں مانن بولن حمد ربانی

بنیامین پیارا اپنا اسپن ٹوریندے تائیں
اچراں نوں اوہ دانے سارے کھان گئے جو آئے
نصف اونہاں تھیں راہ مولکے بخشے بنی ربانے
تھن نزل تسمیٰ ملکیں آیا سخت زمانہ
گھر اپنے ایہہ در تو کھا ہو رزق خدا پونچیا
آکھ پذیرا پھیر مصر نوں کوں ٹرے کنسانی

تیار شدن فرزندان یعقوب علیہ السلام بار ووم سوتے شہر مصر معہ بنیامین

اک دن ایہہ یعقوب بنی نوں خیال ویوچہ آیا
اوہ جو مال بضاعت مصر وں واپس ہو کر آیا
گھر جا کے جد بوریان وچوں سکواں مال کڈھیں
جے ایہہ اہل دیانت ہوتے شخص امانت والے
نہیں تاں پھیر ساڈی طرفے مول نہ پھیر پاؤن
بنی کہیا تسیں مال امانت شاہ نوں جھب اپڑا ہو
سن فرمان پیغمبر زادیاں کیتی تیرت تیاری
کرن روایت جس دن یوسف مال بوری وچہ پایا
گھر جا کے جد بوریان وچوں مال اچانک پاسن
جے آئے تاں مال لیا سن بنیامین پیارا
اس بن پھیر مصر وچہ آون مشکل ہوگ اوہناہنوں
ٹھیک قیاس یوسف دا ہویا جو اس دلوں بنا پایا
اوسے وقت تیاری حضرت بیٹیاں تھیں کروانی
سنو حقیقت صاحبزادیاں کیتی جدوں تیاری
یا حضرت جے حکم کرو تاں بنیامین بھی جاوے

حاضر کر فرزندوں تائیں ایہہ فرمان سنایا
تکے شاہ آزمائش کارن ہووے اوہ پر تاپا
ویکھاں پھیر اسانوں آکے دیسن یا نہ دیسن
اوسے وقت اسانوں آکے کر سن مال حوالے
جے آون تاں مال ساڈا ہرگز نال نہ لیاؤن
نہیں تاں لے اعتقادے بنسو بھرم نہ اپنا لاہو
ہرگز ساڈا عذر نہ کوئی حکم جو یں سرکاری
ایہہ بھی تدوں خیال یوسف نوں دلدے اندر آیا
پھیر اسانوں دیون کارن نال شتابی آسن
ایسے کارن نال اوہناہنوں یوسف کھریا کارا
ایس ویسے ویر پیارا رسی آن اسانوں
ویکھیا مال جدوں یعقوب بنی نوں صبر آرام نہ آیا
جدنگ مال نہ پونچے شاہ نوں نہیں دیانت کافی
رمل عرض گذاری بھناں پیش جدید عفارسی
حضرت کہیا ایہہ گل سانوں مول پسند نہ آدے

جد تک ضامن دیہونہ مولے اموہے نہیں تسی

جیونکر سورت یوسفؑ اندر خبر خداوند گھسی !

قَالَ كُنْ اُرْسِلْكَ مَعَكُمْ وَاَحْسَبُ تَوَابَتِكُمْ مَعِيَ مِنَ اللّٰهِ لَتَاْقِيَنِي بِهٖ اِلاَّ اَنْ يَّخَاطِبَكُمْ فَلَئِنَّا
اَتَوْكُم مَّوْتِكُمْ قَالِ عَلٰى مَا نَقُولُ وَ كَيْلٌ ۝

یعنی فرزندوں حضرت بول جواب کریندا
جد تک دیہونہ میرے تائیں رب واعد سچاواں
تد تک اسیں نہ ٹوراں ہرگز بنیامین کدائیں
تاں پھر عرض کیتی فرزندوں راوی ذکر یسا ندا
جے تقدیر او دائیں گھیرے پیوے اجل پیالہ
بنی کہیا جے سمناں تائیں گھیرے موت او دائیں
جے اک بنیامین نہ آوے ہورتسامی آون
لکھ و تاپیمان یہوہے طرفوں سمناں بھایاں
حاضر رب گواہ اساو اس دی قسم اسانوں
صدقہ خلیل پیغمبر بھی اسحاق گرامی
نال طفیل بزرگاں سمناں مولا کر م کاسی
کر اقرار یہوہے صاحب لکھ و تاپیمان نامہ
کر کے قسم یہوہے کہیا آخر بول تدا تائیں
فَلَمَّا اَتَوْكُم مَّوْتِكُمْ جَد ہو چکے اقراری
ہو راضی فرزندوں تائیں رخصت حکم سادے
اوپر توکل دیاں اجازت بنیامین وکے تائیں
بھایاں نون میں سو پینا اگے یوسفؑ بار خدا یا
ہن میں بنیامین پیارا یارب سو پینا تینوں
کر و معاف اسان تھیں اگے جوگ تانخی ہوئی
وچہ تفسیر امام غزالی ہور روایت آئی
اونسے وقت خداوی طرفوں حکم بنی نون آیا
خوب سمناں انابت تیری تینوں اسیں پچاساں
اکو بنیامین اسان کیت تاساں حوالے

ہرگز نہیں میں نال تساوے بنیامین بھیندا
ایہہ جو پاس تساوے خیریں بنیامین یساواں
جے ایہہ لکھ دیہو اسانوں کراں یقین تدا ہیں
ایسا عمد اساوے کولوں کیتا مول نہ جاندا
کون بھرے پھر بدلہ اس وایا محبوب تعالے
تاں پھر اسیں پچھانناں بیشک دوش کسے دانائیں
تاں جو عمد کر لیں ایتھے چور پچھاتے جساون
اسیں خیانت کراں نہ کوئی سب نے قسماں چایاں
جے اسیں کچھ فریب بنا کے بولا جھوٹ تانوں
صدقہ حضرت پاک محمدؐ رب نون شرم تمامی
بنیامین پیارا ساو اسی صحیح سلامت اسی
سب فرزند کھلوتے حاضر کیتا عمد ناناں
جے کہ بنیامین نہ آیا میں بھی آوساں تائیں
بولیا تئی توکل رب دی اوے نون مختاری
لے جاہو رب نال فضل وے خیریں پھیر لیاوے
رور و آکھے یارب سایاں توں حافظ ہر جائیں
غیرت مزے دکھلے ایسے ہن تک پرت نہ آیا
اپنے فضلوں صحیح سلامت آن ملائیں تینوں
رور و آکھے تیرے باہجوں ہور نہ حافظ کوئی
جد پیغمبر حاضر ہو کے ایہہ گل آکھ سنائی
کچھ نہیں خوف امان تیری نون پاک خلا فرمایا
اک فرزند وے بدلے تینوں دو فرزند ملاساں
ایہہ بھی آن ملاساں تینوں یوسفؑ تلسی نالے

کر کے قسم خداوند سچے عزت اپنی پاروں
جسد حکمت باطن والی مہلت کرساں پوری
سنگر حکم جلیب خدا دے ربدان شکر الایا
نال رضادے راضی ہو یا صبر نخل پاروں
جو کوئی کرے تو گل ربدی تکیہ غیر سٹافے
چھوڑ خدانوں غیر کیدی جو کوئی آس رکھیندا

کیتا حکم جو راضی تینوں کرساں اسپں پاروں
اسدن یار ملاساں تینوں ہو پا حکم حضور
ڈرویاں پھیر سوال نہ کیتا لساں کدوں خدا یا
جدوں یقین تسلی ہوئی خالق دی سرکاروں
آپ خداوند حافظ اسدا کچھ تکلیف نہ پارے
کدی مراد نہ حاصل اسدی ٹکراں کچھ مریندا

در فضیلت توکل و نقصان غیر توکل

سب قومان نہیں افضل اشرف قوم رسولان والی
وچہ قرآن تیرے بنیاں دا ذکر خدا فرمایا
اول نبی یعقوب یوسفنوں سو پیا ہتھ بھراواں
دو جا حضرت موسیٰ جسدم لین تورات سدھانا
پچھوں وچھا بت بنا یا سامری مرد نکارے
تھوڑے لوک رہے کچھ باقی رہنوں پوجن واسے
نہیں تاں پچھلی قوم تمامی کافر مشرک ہوئی
تربجا شاہ سلیمان پتھیر مندری حکمت والی
اس مندری دی برکت پاروں ہر شے تابع آہی
جد حضرت نون حاجت ہووے اسدا ادب کماں
اس دن اپنی خادم تائیں کر گیا ہر حوالے
صحزہ ویو آناک وڈا جاوگر شیطانی
بلیوس تخت سلیمان والا ویر نہ کیتی کوئی
ویو پیریاں سب حاضر ہوئے وچہ فرمانبرواری
سب نے اسنوں سمجھیا و تھیں بے سلیمان گرامی
جاں حضرت گھر واپس آئے سنگی ہر پیاری
حضرت کہیا مندری میری میں ہاں اسدا ساہیں

اوہ بھی جدوں تو کلوں بھلے رہے مرادوں خالی
تن چیزاں انہاں سو پیاں عمیراں بہت نقصان اٹھایا
اسی برس نہ بلیا اسنوں رور ہو یا تھھاواں
سونپ گیا ہارون بھرانوں امت نبی ربانا
چھوڑ عبادت ربدی اسنوں پوجن لگ پئے سارے
اوہ بھی نس کر چھپے جا کے تاف پہاڑ وچالے
غیر خدانوں سو پنی جسدم مومن رہیا نہ کوئی
سو پنی اپنی خادم تائیں بہت مصیبت جالی
ہیسی نقش مبارک اس تے اعظم اسم الہی
راہ کر دست مبارک وچوں اوہ مندری رکھ جا کے
آنا نام ہمینہ اسدا کہیا روایت ولے
لے گیا ہر ہمینہ کووں بن صورت سلیمانی
اس مندری دی برکت پاروں ہر شے تابع ہوئی
ہرگز کسے نہ جاتا اس نون بے ایہہ ویو مکاری
کل امیر وزیر اکابر ہوئے اٹھ سلامی
کہہ ہمینہ مندری اپنی لے گیا بنی گرامی
میرے باجھ امانت میری تدھوتی کس تائیں

کہن لگی توں مالک نائیں نہ میں جانا تینوں
 سنکر بہت تعجب ہو یا فکر دے وجہ و معاناں
 کیا دیکھے جو بیٹھا صحرا اوپر تخت شہانے
 پانی مہر سٹھاں وجہ اس نے بولیا نبی اہلی
 ایہ گل سن کر کہیا وزیراں مارو اس لوں مارو
 تاں پھر بیت مقدس دے ول آیا نبی غفاری
 تنگ ہو یا جدف تے کو لوں اوہ مقبول رہا ناں
 ٹکڑا مول نہ ملیا کہ ضرور سب کوئی دوزخاں
 کیتی بہت تلاش نبی نے شہر و چوں مزدوری
 غیرت ریدی کسے سبوں جیں ول پھیرا پاؤے
 اوڑک حضرت چلے چلے گئے دریا کنارے
 دیکھ اوہنا نون حضرت کہیا نوکر رکھ لو تینوں
 حضرت کہیا اسپن تساڑی خدمت عجب کر لیاں
 تاں پھر اوہناں سلیمان تائیں اپنی کار چوائی
 دو چھلیاں نے نوکر رہیا والی سب زمین دا
 سکھی نہ سدیاں بھارہا کے محبوباں مقبولاں
 سارا روز گزارے کم وجہ نبی خدا واپس را
 کچھ کھاؤے کچھ اوہناں وچوں دیندا نام ربانے
 چھے صحرا کرے حکومت خلقت سب نوائی
 اک دوجے نوں آکھن لگے ایہہ نہیں نبی ربانا
 اوڑک قوم دیواں تھیں آہا اک وزیر نبی وا
 اک دن ورنج یمینہ کو لوں پچھن لگا بھائی
 تاں پھر بول یمینہ اگوں رو کر عرض سناؤے
 خبر نہیں جو تخت اتے اوہ آپ ہوں یا نائیں
 چالی مرد سارے آصف و ڈیاں علماں والے
 شروع ہوئے توریٹ مبارک لگے بڑھن تاجی

لے گیا اوہ سلیمان جس دتی سی بیٹوں
 اوڑک تخت مبارک دے ول آیا نبی رباناں
 کل مخلوقاں حاضر لگے حکم کرے من بھانے
 میں ہاں بن داؤد سلیمان مہر ساڑی آہی
 جھلا جھلا آکھ نبی لوں دھک کڈھیا درباروں
 ترے دن اوٹھے سجدے اندر رہیا کریندا زاری
 اسرائیلیاں دے گھر چلے کرے سوال نما ناں
 جس گھر چلے عرض سناؤے خیر نہ کوئی پاؤے
 ایہ بنے سبب نہ کوئی جیونکر امر حضور سی
 سارا عالم واقف ہوئے کوئی نہ مول بلاؤے
 جتھے چھلیاں پکڑن والے آہے چھلی ہارے
 اوہناں کہیا جو نوکر رکھ کے کیا کر ساہاں تینوں
 جہڑا کم دیو سو تینوں سا ہی نوکر سی ویاں
 دو چھلیاں نت بلسن تینوں ایہہ تنخواہ کھہرائی
 بے پروا ہی ریدی کو لوں ہر دم پیا ڈریندا
 حقوڑی گل تھیں غیرت پاروں پاکے وخت رسولاں
 دو چھلیاں نت بلسن نماشتیں اس تے کرے گزارہ
 ایسے طور سلیمان تائیں چالی روز وانا نے
 ایہر اسدی طبع شریروں کیتا طن لوکائی
 اینویں ہراک بندے تائیں فکر ولاں وجہ دھانا
 آصف نام سدیندے اسدا صاحب نیک عقیدہ
 کتھے ہے سلیمان پنیمبر اوہ محبوب خدائی
 چالی روز اوہنا نون گزارے گھر ول کدیں آؤے
 کر ساں اسپن نکھیر اسارا آصف کہیا تداہیں
 حکم کیتا توریٹ مبارک بڑھو تخت دوالے
 ڈولیا تخت صحرا کہنیا ہویوس بے آرامی

ایدھر اودھر ہو یا بہت کتے آرام نہ پایا
جاوے یا نہ رہیا کوئی ایسی طاقت ماری

اوڑک چھوڑیا تخت مبارک ڈر کے نس سد مایا
وجہ دریا اوہ ہر بنی دی سٹ گیا جاندی واری

دیکھو رب اسباباں والا کیا اسباب نکالے
آکھ پذیرا حضرت صاحب آئمہ تخت سنبھالے

گھر میں جنہا ندی نوکر آما پاک جیب رہانا
اگے بھی اوہ باپ اپنے دکھانا نیت لیا ولے
کیا اس روز بنی دی عظمت اسنوں رب دکھائی
سپ وڈا اک آپر بنی دے پکھا کھلا کر بندرا
نیز روئے وجہ حضرت آہے ہرگز خبر نہ کوئی
نال محبت آکھن لگی جا کر بابل تائیں
باپ کہیا ایہہ نوکر میرا ہے عاجز پندریسی
بیٹی کہیا میں اس باجوں شادی کراں نہ مولے
اوڑک باپ آمتا کیتا جیوں بیٹی فرمایا
سن آواز اوہنا نذا حضرت خواہوں نرت سہالی
عقد کر و ایہہ بیٹی میری عرض قبولو میرا
خرچ کتھوں میں دلیناں اسنوں تہر کتھوں آواں
تاں پھر حضرت اس ویتا میں عقد نکاح وجہ آندا
وجہ عبادت شاغل ہو کے کرے ذکر الہی
وب تقدیر تو انا حاکم جدم ہرین آوے
کرن روایت جد دریا وجہ مندری دیو وگانی
جدوں انگشتی حضرت والی پیٹ چھی وجہ آئی
سرٹھے آن سلا می ہوتی اس چھلی دے تائیں
کرن روایت اک دن ماچھیاں جال جدوں ورج پایا
اونا چھلی ملی بنی نون قدرت پاک الہی
گھر آکے جد چیریا اس نون پیٹ کیتوںے خالی
نور اسدے صفین روشن ہو یا اندر باہر سارا

اک دن اس ماچھی دی لڑکی لے کر آئی کھانا
صاحب حسن آہی اوہ لڑکی صفت نہ کیتی جاوے
تے سن دریا کنارے بنی سلیمان بھائی
ڈالی سبز موہیں وجہ پاکے خوب چھو لارے دیندا
دیکھ تماشہ ماچھن لڑکی بہت تعجب ہوئی
اے بابل اس نال مسافر مینوں توں پر نائیں
جے میں اس نون بیٹی دیواں خلقت کیا اکیسی
ایہو خاوند بہتر مینوں جے کر کدے قبولے
نال لیا اس بیٹی تائیں پاس بنی دے آیا
جاگ اٹھے تاں ادبوں ماچھی ہو یا پیش سوالی
حضرت کہیا وڈوں چھیاں داناں میں نوکر تیرا
ماچھی کہیا مہرنہ لیساں خرچ اسیں پونجاواں
دم دم حمد الہی بولے استغفار کساندا
آکھ پذیرا کویں بنی نون پھیر دتی رب شاھی
دیکھو اپنی حکمت کر کے کیا اسباب بناوے
نگل گئی اک چھی آکر اس مندری نون بھائی
گل چھیاں نے اسدے اگے گزرن آن جھکائی
کچھ دن اسنوں شاھی وجہ بخش کیتا رب مائیں
اوہ چھلی بھی وچے آئی رب سبب بنا یا
جدے پیٹ مبارک اندر ہر مبارک آہی
نگل پئی تاں اسدے پیٹوں مندری حضرت والی
بنی دیکھ ہوئی متحیر ایہہ کیا چھکارا

تاں پھر حضرت اس وے اگے حال تمام سنا یا
 لے کر تہ مبارک حضرت تروت سہقاں وچہ پائی
 اڑیا تخت ہوائے اندر پنکھیاں کیتا سا یہ
 نڈلاں لے کر حاضر ہوئے نوکر نفر تسمی
 کہاں گیا وہ صخرہ موزی حکم پیغمبر کر و
 حضرت کہیا پکڑو اس نوں کوئی بہانہ کر کے
 تاں پھر مل پکڑن کارن گئے وزیر سیانے
 اپر سمندر صخرہ والے ہراک و نچ کھلویا
 ایہہ گل سنکر راضی ہو یا نکلیا نال شتابی
 حاضر آن کیتو نے جلدی بھل گیاں چترایاں
 بھوگے قید شکنجے اندر ہن تک نال عذاباں
 ایہہ کچھ نوکر سلیمان والا نظر خلاصیوں آیا
 تخت نہ رہیا بخت نہ رہیا مذری دیون پاروں
 کتنی بدت باچھیاں وے گھر نوکری پئی کسائی
 جو کوئی کرن توکل ربدی کافی رب تنہا ننوں
 تن شخصناں تن چیزاں اپنیاں کیتیاں رب حوالے
 اول بنیامین خدائوں سو پیا باپ پیارے
 دو جا حضرت موسیٰ رب نوں سو پیا اسدی مائی
 ایسی حکمت کر کے اسنوں رکھیا خالق سائیں
 اول ماؤں کھڑا وی اسدی خالق پاک بنائی
 چھے اسدا ذکر تسمی کر آیا یں اگے
 تیجا حضرت بنی محمد سرور دونوں جہاناں
 رب فرمایا جم جم سانوں سو پیا امت پیاری
 جنہاں تساڑے امر قبولے صاف یقین جنہاں دے
 تیرے نالوں امت تیری بہت پیاری سانوں
 اگلے پیغمبر دیاں امتاں اکثر و کٹر جادون

سنکر بیسی شکر الایا بنوں حمد خدا یا
 دیو پریاں تے تخت مبارک ہر شے حاضر آئی
 حقے جگہ قدیمی آہی آدر بار سو مائی
 کل امیر وزیر اکابر ہوئے آن سلامی وا
 کہیا وزیر سمندر اندر جا چھپیا وہ ڈروا
 تاں جو سنکر آدر ساڑی نس نہ چلے ڈر کے
 نال پہلے قابو کر ساں طرف سمندر دھانے
 سد اکھن آہن صخرہ فوت سلیمان ہو یا
 نال زنجیراں کڑیا اونہاں آئی پیش خرابی
 چاٹریا بنی شکنجہ اسنوں پیش سزائیں آیاں
 مرسی نہیں قیامت توڑی لکھیا وچہ کتا ہاں
 خادم نوں جد مذری سو پئی کیڑ قطنیہ پایا
 اپنے نغراں کرنے وارث وھک کڑھیا درباروں
 ایہو نتیجہ باہجہ توکل جس نے آس لگائی
 و من یتوکل والی آیت پڑھکے دیکھ قرآنوں
 کچھ نقصان نہ ہوون و تار ب حفاظت والے
 صحیح سلامت میلبارب نے دور ہوئے غم سارے
 ڈر کے خوف فرعونے کو لوں سدٹ وریا کوچھائی
 اوسے دشمن وے گھر اندر پالیا اس دیتا یں
 شیر پلاوے گو و کھڑا وے واہ واہ کم خدائی
 کر و سطلالعہ پہلی جلدوں پتہ تانوں لگے
 وقت وفات خدائوں سو پیا امت و اخصمانہ
 تابعداراں تیریاں کارن ہو سی ساڑی پاری
 رہساں روز قیامت تائیں حافظ اسیں اونہاں دے
 لے نقصان امان تساڑی دیساں سیں تسانوں
 شکلاں بھیں بد شکل ہو جاون قہر الہی پاون

توبہ کرن انہاں دے تائیں مشکل ہوندی آہی
 جد کوئی مومن عیب کما کے کر توبہ پھینا وے
 رنگا رنگ تکلیفیاں پاٹن لگے مومن عاصی
 عجب کا ظر سول اللہ واپس جناب تعلقے
 روز قیامت قبران وچوں جاں سب خلقت جو
 اٹھدیاں رجب فدا و امت یاد لیا وے
 یا حضرت انا خلقت ذرا نبوہ سو ویکجا بھارا
 ساڈے پاس امان نساڈی ہن تک اسان سہیلی
 تانا پھر حضرت ساتھ رلا وے اپنیان تالعبداں
 اوہ بھی حضرت نال شفاعت روزخ کنوں نکالن
 بس میاں رب خالق تائیں جو تھے سو ہی جا وے

اس امت دی توبہ جلدی کرے قبول آہی
 او سیویلیے اوہ کم چھوڑے رحمت بخش پاوے
 کیتی رب محمد یاندی توبہ او پر خلاصی
 جس دی امت کالن ہویا آپ خدا رکھوالا
 بعضیں اول سرور عالم پرھ کر حمد اٹھیوے
 جبرائیل جناب الہوں آ کر عرض سنا وے
 رب فرمایا امت اپنی لوکے سہیال پیارا
 ختم ہو یا ہن وعدہ ساڈا امر کرے رب عالی
 باقی رہی شفاعت کرنی کالن او گنہاراں
 مشرک سدا جہنم رہن نال غدا یاں حبان
 بنیامین پیارے وانگوں کچھ نقصان نہ پاوے

بیان روانہ شدن فرزندان حضرت یعقوب مع بنیامین

سنو حقیقت جد یعقوب ہی نے سٹیاں حکم سہاراں
 راضی ہو کر رخصت کیتا سب فرزنداں تائیں
 اوہ جو خط سز نیمہ و اشہر مصر بھین آیا
 نال دتی و تار مبارک بہت فضیلت والی
 تحفہ کر کے بھی تمام نے بہت محبت پاروں
 کیتا حکم ساڈی طرفوں وینا ایہہ نذرانہ
 باقی بنیامین ولی نوں رخصت ویلے بھائی
 ہتھ وچہ عاصا و تاحضرت چادر بخشیا نالے
 چادر ویوں لگانہ بھین کہے رسول یگانہ
 ابراہیم نبی وے گھری آہی ایہہ نشانی
 کرن روایت صاحبزادیاں کوچ کتھے سبیرے
 او سے پھر و دارع وے ہیٹھاں آ یعقوب گھلویا

دو فرزند ملاساں تینوں جدوں سانوں بھاناں
 کرے دعائیں یارب سائیں خیریں پھر ملائیں
 نرت جواب لکھا کے اس دا بیٹیاں نوں پکھارا
 ابراہیم نبی وے سروری صاحب عظمت عالی
 جوین روایت نظر اسانوں آئی نقرہ کاروں
 اک و تار تے خط مبارک تحفہ باد شہبانہ
 دا و تاپیرا سہ اپنا بھی دستار پہنا ئی
 گل پیرا ہن پشمینے دا کہیا روایت ولے
 ایہہ کچھ کھن آما گھر مپے برکت مال خزانہ
 لے حارب لیا وے تینوں امن سلامت جانی
 پکھار ڈنگوری باپ پیارا آیا کرن اگیرے
 جنھوں حضرت یوسف سونہا کدن رخصت ہویا

و یکہ مکان جدائی والا درو نبی نون آیا
 رو کر نبیا بین دینا میں ملیا گھٹ کلا سے
 باقی سب فرزند ان تائیں بہت پیار کر نیدا
 بھی اک ایہ نصیحت کیتی سب فرزند ان تائیں
 قَالَ يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا مِنْ اٰلِ اٰدَمَ لَا تَتَّبِعُوْا سُلُوْطَ الْاٰمَنِيْنَ
 اللّٰهِ مِنْ شَيْءٍ اِنْ اَحْكَمَ اِلَّا لِلّٰهِ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ
 یعنی سب فرزند ان تائیں کہیں نبی رہا نہ
 لکے اک دروانے تائیں شہر نہ ورہنا بھائی
 ہے ایہ لکے سارے لگن نبی قیاس سے جاوے
 مدعی نظروں بچناں لازم ذکر حدیثیں آیا
 ایسے کالان بیٹیاں تائیں حضرت مت سکھائی
 بھی فرمایا ہے تقدیروں آوے حکم رہاناں
 ہے پر نیک نصیحت کرنی فرض اماں توں آہی
 اوسے اوپر کراں بہر وسہ اورا سب و اسائیں
 اتنا اکہ صیب خدادے رخصت حکم فرمایا
 کیتا حکم سب حال کراہیں ایہ جو وزم تمامی
 مال ہو گیا نہ حق بیگانہ ناقصان کیوے
 اکہ سلام پتیمبر او یاں قدم سفر و چہ پایا
 سب فرزند دروانہ سوئے کر کے گھروں اچالا
 اگے نبیا میں پیارا بیسی سچہ دل چاوا
 کسوں و یکھ میں وقت گذارے کتنے دل پرچاؤ
 درد فراتوں عاجز ہو کے رو رو گئے زعمائیں

کہن لگا ساں اک دن اتھے یوسف آن کھڑا
 لے اوہ اوریا خداوند تینوں خیر میں پھر ملا
 فی امان حوالے رب کے کھلا دے تائیں و نیدا
 جیو لکے سورت یوسف اندر زجر دتی رب سائیں
 مِنَ اٰتِیَاتِ رَبِّكَ لَعَلَّکُمْ تَعْلَمُوْنَ
 وَالَّذِیْنَ ظَلَمُوْا کُلُّ اٰمَنُوْا کُلُوْنَ ط
 جاں تیں سب اکٹھے ہو سو مصر ٹکانے
 جد خدا دروازاں و چوں لنگھنا گھت جدائی
 اکو جیسے جوان تمامی نظر متاں لگ جاوے
 نظر ندے نون گور و کھاوے پاک نبی فرماوے
 و کھو و کھرباں شہر مصر و چہ و اصل ہونا بھائی
 مال نہ سکاں اسیں تائیں کتیا نبی بیان
 نہیں تائیں کون ہٹاؤن والا جو تقدیر آہی
 لائق کرن توں اسدی ہر متوکل تائیں
 بھی اوہ مال جو اسیں آیا پھر اوہ مال چوایا
 زینے و نج سز پر مصر نوں مت آوے بدنامی
 چیز امان رہاؤن والا کدی نہ سوکھا کھوے
 کھلا یعقوب اکیل چھے رو کر نیر خپلا یا
 کول ہی دے رہیا نہ کوئی حال چھانن والا
 اوہ بھی ٹر گیا مال بہراواں یوسف زاد کھلاوا
 چاروں طرف اجاڑ ویوے جتوں نظر اٹھاوے
 یارب سب پرورا ساڈا خیر میں موڑ ملائیں

چاروں طرف نبی دے کالان بحر نماں دا چڑھیا
 آخر حمد آہی کر کے پھر چڑھے و چہ وڑھیا

قسم کی کتیا ملنے کا پتہ: حمید بیک ڈپوٹو لکھا بازار لاہور پاکستان

رسید کنعانیان شہر مصر روم و کیفیت داخل شدن بواسطہ متفرقہ و احوال حضرت نبیا مین رضی اللہ عنہ

سنو حقیقت جلد سے چلے صاحبزادے سارے
نیرے شہر گئے جس ویلے صاحب عظمت عالی
بیچ دروازے شہر مصر سے آئے تہوں تمام
نبیا مین اکیلا رہیا باہر اوہ کھلوا یا
عجب سوال اک سمجھن لائق نظر پیا اس جانی
بجانویں قہنے لکھے لوکاں قصے یوسف والے
بکر العشق صدیق جلالی قصہ عجب نبیا یا
باطن والے سمجھن اسنوں بنیدیاں پاک نگاہیں
احمد یار نے حافظہ ندرتوں ایہہ نہ کو رہ نہ لیا تے
خوڑا ذکر قرآن مطابق جلدی انہاں مکا یا
تے صاحب لقرہ کار لیا یا کنوں امام قشیری
باہر شہروں ساتھ نبیا ریل کے وودو غبیاں
جوڑا جوڑا ہو کر سارے ہر دروازوں آئے
عبدالستار کے اینویں لکھیا پور غلام رسولے
باراں پت یعقوب ہی سے آئے جدوں تمام
باقی یاراں رہے اونہاں بختیں سنو حقیقت ساری
پچھے دس فرزند ہی سے ہن آئے کنعانوں
جے اوہ وودو ہو کر لنگے ہر دروازوں بہائی
نوسوون یا یاراں سووں فرق تہاں آئے
اس جاگہ یوں پڑھدے حیدم و انہندی نے
جنہاں پنجابی قصے جوڑے ایہہ گل کسے نہ کھولی

منزل منزل پینڈا کر کے پوتے مصر کناسے
آئی یاد وصیت سب نوں پیارے باکل والی
وودو ہو کے ہر دروازوں لنگے پیر گرامی
پچھد آویں لوکاں کو یوں سبھاں تے فرمایا
کسے مضاف اجنگ اسنوں مول نہ سمجھیا بجائی
اوہ گل مول نہ کھولے کسے چھڈ گئے ادھ وچالے
اس نے بھی دریا عشق واکوزے وچہ پھسا یا
ظاہر لذتیاں تے تفصیلاں اسوچہ لجدیاں ناہیں
جو وودو کے ڈٹے مصر وچہ پیغمبر کے جاتے
جد اجدا ہو لنگے سارے باپ جیویں فرمایا
جدوں مصر وچہ صاحبزادے جا کر بہتے خیری
نبیا مین اکلا رہیا سنگی کوئی نہ نبیاں
وودو رہیا نبیا مین اکلا اسنوں چھوڑ سارے
اے پر ایہہ گل وودو قیاسوں عقل نہ مول قہولے
یوسف نوں وچہ مصر خانیے بخشیا شان گرامی
شمعونے نوں پاس یوسف کے چھڈ گئے پہلی واری
وواگے سن شہر مصر وچہ سمجھو بات و مہیا نوں
و سونبیا مینے تہاں گھاٹ کتھوں پھر آئی
وس سوون تاں اک و نہاں بختیں کیوں و کھرا لہجہ
کچھ پتھو داں نہ آئے اونہاں پوند اتبہ و کھگائے
اکدو جے نوں ویکھو ویکی گھٹ گئے سبار ولی

غلام رسول بھی اس گل تائیں کج نہ بھجا جاتا

عبدالستار بھی کجی گئی تگہ گیا چپ چپا تا

تقریر مصنف عفی اللہ عنہ

سنو جواب تاتو تیا میں کھول بیان ساواں
 پہلا ایہو جواب جو آکھن دو دو ننگے بھائی
 کافی سند کلام الہی سب بھتیں آہی عالی
 پنج دروازیوں کا دن اونہاں ایہہ تچو بزمبائی
 جے اوہ دو دو ہو کر سوئے داخل ہر دروازے
 جے اوہ آکھن ہر دروازیوں ننگیا اک اکارا
 دو جا ایڈ عداوت کپٹری نبیا میں دی آہی
 معام ہو یا جو صاف اس گلوچہ غلطی واقعہ ہوئی
 سنوں تسانوں اصل حقیقت کھول ساواں ساری
 جدا وہ کول مصرے آئے پنجمبرو کے جائے
 اک اک آن اگیے وڑیا اک اک مگروں آیا
 ایسے طور تمام ننگے ہر دروازیوں بھائی
 سنگی اس واپلوں ننگیا اوہ رنگیا بچھا ہیں
 زوجے سائے واقف آہے رستے بازاروں
 ایہہ عبرانی بولی بولے سمجھے مول نہ کوئی
 ایہو وجہ آہی ہیں پاروں بے گئے اس تکھڑا
 فرض کیتا جے جوڑا جوڑا سو کر ننگے بھائی
 حدوں تمام پنجمبرو کے پوتے مصر دوالے
 تن کوہ شہروں باہر سی اک عجیب مکان پیارا
 بڑی فرخ سراں عجائب خوبی حد نہ کافی
 میں بھی اوسے موقع اوپر جا کر اترے سارے
 یا صاحب سود اگر گھلے لے آئے تشریفیاں
 نبیا میں تباون اس وا اوہ سوداگر ناواں

انشاء اللہ رب و فی فضلوں پوسے کر دکھلاواں
 یا بچہ قیاسوں کول انہاں سے کافی سند نہ کافی
 اس وجہ مول نہ دو نہہ دو نہہ والی خبر دتی رب والی
 جو دو دو ہو کر دروازیوں ننگے گئے سب بھائی
 نبیا میں رہیا پھر کچھے کپٹری نال اندازے
 تاں ہر دروازیوں دو نہہ دو نہہ والا جوڑے بنی لنگیاں
 جس کا دن اوہ چھڑ گئے اسوں آپ گئے پورا ہی
 جوڑے بن کے شہر مصر وجہ مول نہ وڑیا کوئی
 ہو ری کسے نہ سمجھی ایہ گل بے ایہ غلطی بھاری
 ننگہ تمام ہر دروازے دو دو ہو کے آئے
 پہلا پنج رہیا تاں ادو بے قدم مبارک پایا
 نبیا میں ولی دیکارن پھوں واری آئی
 اک اکیلا باہر شہروں رہیا کھلوتا تا ہیں
 ایہہ آنا واقف تا ہیں ہو گیا اس پاروں
 جس بھتیں کچھے راہ نہ سن سخت مصیبت ہوئی
 رلے مول نہ ننگیا کوئی چھوڑ نکمٹاں جھڑا
 اس دی بھی اک وجہ علیحدہ یاوا سانوں آئی
 جیوں تفسیروں نقرہ کاروں کہیا روایت والے
 پہلی وار گئے تاں اس وجہ کیتا اونہاں اوتارا
 خاص بہرناواں کارن یوسف ہسی جو نبوائی
 عرضی لکھ شتابی حاجب خبر گھلی سر کار سے
 اک سوداگر نوواں لیا ندا کیا کرے تشریفیاں
 چونکہ حکم حضور وائے اس پر عمل کساواں

عزیز و اچھے پیغمبر رب واسوسو شکر الہی سے
 لکھ کر فرماں شتابی کیا صاحب طرف روانہ
 اجدی رات گزارن اوتھے لاپن تھاکر سفر دی
 سفر پانڈی جلیج مبارک امن آسائش پائے
 خدمت بوجہ حاضر ہوئے نوکر نضر پیاروں
 فجر ہوئی تاں حضرت یوسف جلدی حکم سنایا
 اس نہیں بچھے حکم سنایا یوسف نبی انگریزی
 سنی جیلوں کھمبون مبارک گل بھراواں والی
 دس بھائی اوہ اگے یار ہواں ایہہ سنگ رلیا
 دل کے جیلوں کٹھے ہوئے دس بھائی یک ٹائے
 بنیامین آیا متریرا بھائی باہل جیایا
 جوڑا جوڑا ہر دروازوں شہر وڑے ایہہ سار
 پیک جو متریرے ہوئے رکھدے نفع سوئے
 نوں جلتے یا یوسف جلتے پایاں جس ایڈا ایش
 چھڈا رملن پندیر فقیرا ٹو رہیاں اگیرے

آگیا بنیامین پیار خوشی نہ ڈ کی جافے
 عزت نال اتاروں جیلوں کنگانی کرواناں
 بہت زیادہ اگے ناوں خدمت کرنی ہر دی
 بچھے پیش حضور ہی کارن حکم سنایا جاسے
 پہلی رات گزارا اوتھے عزت حرمت پاروں
 زینت ہوئی شہر تمامی بھی در بار سب یا
 آون شہر مصر کے اندر اوہ سوڈا اگر شامی
 شہروں باہر ان انہا نہیں ہو یا استقبالی
 نال بہراواں ساتھ بنا کے طرف شہر دی چلیا
 کتا او تہاں قیاس جو اسپن تروو ساتھ بنائے
 نل ٹرے سب بھائی اسنوں کسے نہ ساتھ لایا
 بنیامین کھلونا باہر سنگی چھوڑا سدھلے
 اوہ کیا جان حال پندیرا جہاں نہیں آزمائے
 یا پھر بنیامین پھلے چھوڑے گئے جس تالی
 کر سیا رب تیرے حق چکے ویر تیرے متریرے

ساجو بقصہ

سنو حقیقت رہ گیا جس دم بنیامین اکلے
 سنگے ساتھی چھوڑا رملن شہر وڑے سار
 واپسی اوپر چڑھیا ہو یا رستہ مول نہ جانے
 بول زبان اپنی وجہ آکھے رستہ کوئی دکھاوے
 ہو جیران کھلونا روستے اوہ مقبول رہا ناں
 فرض کیتا جے چھے کوئی اسنوں سچہ نہ آوے
 یاد پیا تہ یوسف اسنوں تن تن جاگیں پیاں
 کرے وچاراں ولدے اندر ہنچوں بھر بھر وندا
 جد ایہہ رو کر بنیامینے ورووں بات سنائی

ظہر حال نہ واقف کوئی ہے اک بلی اللہ
 کھلا رہیا ورنے اگے اوہ مقبول پیارے
 کتول بے زربا رہیا نہ کتول ملک ولے
 کوئی زبان نہ سمجھے اسی کون جواب سناوے
 کوئی نہ چھدا کیوں توں ونویں کس طرف تہہ مانا
 کیا کہہ سسے کستھیں چھے کسوں حال سناوے
 آون یاد پیا بھائی پون جیلوں آ بھڑاں
 میں کیوں نہ کھلونا سستھیں جے اچ یوسف ہوندا
 رحمت پاک خداوند والی عرفیاں بھتیں لہہ آئی

جبرائیل خدا سے حکموں پاس یوسف سے آیا
یا نبی اللہ شہروں باہر کھلاتا اور ابھائی
رستے کو لوگوں عاجز ہو کے کھلا اکیلا رو سے
ابو اشارہ روز قیامت عارف خبر لیا وہ سے
رستہ جنت معلوم نہیں مومن اور گنہگار
بہر سو کے ستیں انہاں سوں اپنے ساتھ لیا ہو
ہو اسوار لیا وہ سے امت سرور گل بنیاں وا
کیا اس وقت یوسف و تیا میں حکم ہو یا سرکاروں
عام پونساک غریب نوالی کر یہ بدن او واسے
جاور وازے شلے اگے بلو پیار سے تائیں
کتنی مدت و چھڑیاں گندری شو قوں کھل آیا
جیکر حال غریبی اندر بلن پیار سے جانی
حت کت حال غریباں کالن ہر کوئی رحم کھاندا
کوئی نہ چھے مدت تک بندہ خوشیوں موح منڈا سے
پوریا بند پو چہ پے کر آون لیشتمے زریا یاں
جدون زنجاشا ہی چھٹکے کہیں لے پورہ اسے
بیک فخروں کسے نہ ہرگز جام وصلدا پیتا
عارف آکھن جے توں رکھیں طلب پیارے والی
جے کجہ فخر تکبر و الاول و چہ رکھیں ماناں
بنے شریک جو غیر کسے دا ہرگز او س نہ بھاوے
بس میاں جو عاجز ہو کے روز کرے معروری
سنو بیان حبیب خدا سے جدوں لباس وٹایا
نکل گیا کجہ شہروں باہر جا کر پرتیا دوروں
جدور وازے شامی لگے آیا نبی حقانی
دیکھ بچھا تا ویر پیار اٹھڈپٹی وچہ سینے
دل آکھے دلبروں ملے گل وچہ پاکے باہیں

بعد سلاموں خدمت اندر ایہہ پیغام سنایا
ہو کہ سینوں گل سدھی بھین سمجھ نہ آوے کاٹی
جا کر زبال لیا و آسنوں میل تشارا ہووے
سرور ختم رسولان تائیں حکم خدا فرماوے
ہو حیران کھلوتے لوڈا و نہا ندیاں ساراں
راہوں بھکیاں لے خبر انوں مصر بھیت دکھاؤ
جو لکراں دن حضرت یوسف بنیاں بن لیا ندا
کر یو دور لباس شہانہ سر بھین تاج اتارو
بھی وریا پڑا چچی او پر چاہر کر جا صوناسے
سن کر حکم رہا ناں یوسف بولیا حمد شنائیں
پو ہتی خبر وصلدی حدم نرت لباس وٹایا
کر منظور سخن نوں ملے کیا کرنی سلطانی
جس گھر لے پر واہی ہوے اس گھر کوئی نہ جاندا
جدیمیاں یوں عاجز ہوے ہر کوئی چھن جاوے
تاں دلبر انگ لان او نہا نوں عیماں آون سوا یاں
یلیا حرم یا نہ پیار اور و تمام سدھانے
عجز نیاز غری و عمو لے سب نیوں واصل کیتا
تا ملیں جے یوسف و انگوں نبین فقیر سوا لی
خود متکبر ذات سخن وی اس ماہیں منہ لاناں
رہد نیال جو شرک کٹکے کیوں کر رحمت پاسے
ہر طالب یوں عجز نیازوں بلدا اقرب حضور ی
کھیر لپیٹیا چادر اندر ہو رہا سوار سدھایا
سکلی مسافر بنکر آیا جیوں کر حکم حضوروں
بنیا میں کھلوتا وٹھا خد جیوں کہ سمانی
مدت بھوں راضی ہوئے سکدے بن گینے
امرا لہی کھلا پکے اے اجازت ناہیں

کرن تھی و پوسے ناپیں جو شجرت دل و
 حضورِ ی و پیر ہی بن باقی نہ کہ اپنی کہایاں
 اچے نہ ہونہ واقف بن کے منہ تے رکھو پروہ
 دل فون تکر کر کے یوسف کول بہاڑے آیا
 بگلی و پوجہ حضرت یوسف کرے کلام زبانی
 سنکر نبیامین و لی و اہبت ہو یا دل راضی
 کہن لگا میں شامی بندہ ہاں کننا نون بھائی
 یوسف کیا وطن تباڑے میں کچہ روزہ گذارے
 توں دس گھاں اس پائے تینوں قیمت کو پی لیا
 بنیان میں کہیا میں تینوں کیا کچہ حال سناواں
 سیاک و گدا بھائی میرا یوسف نام سداڑے
 جس دن دا اوہ ساڑ بکوںوں ٹر گیا گھت جلدی
 کھا گیا زخم جلدی والا سینے کر گیا کاری
 رور و نبیامین پیار او کھڑے پھول شاندا
 ہن کی حال تباڑے گھرا یوسف نے فرمایا
 خار ہو یا گلزار خوشی نار رونق رہی نہ کوئی
 جو جاتھ و بال نہایت کیتا حال آوارہ
 دس بھائی اسین دل کے سار آئے اوس ٹکانے
 پھرین آس رہانی کر کے شاہ دی خدمت آئے
 خبر نہیں اوہ کتھے ہوسن معلم کچہ نہ مینوں
 بہت محبت کر کے یوسف اسنوں نال رہ لایا
 سن سن باناں رورے یوسف و روروں مارے آہیں
 اس جاتا کوئی نیک مسافر میلیا خالق سائیں
 سرح یا تو توں کنگن آ یا یوسف کے ہتھ بھائی
 گھٹ و ووض بھی فرماون اکثر پورہ کتاباں ولے
 بنیامین کہیا اس کنگن کچہ معلم تھیندا

امر کہے جو ساتھوں و کھرا اچے نہیں توں دل و
 سدہراں لاہ کے ملنے والیاں رتیں نیٹرے آیاں
 آپے ویکھ تباڑے کارن کیا حکمت رب کر و
 بولیا آن سلام و علیکم اوس و علیک سنا یا
 کتھوں آ یوں کتھے جاناں بولیا وچہ عبرانی
 واقف کوئی زبان میری دا بھیج و نار ب قاضی
 دس نہر گگا بولی ساڑی تینوں کس سکھائی
 او تھوں بولی حاصل ہوئی نال نصیب پیارے
 بہت نماناں نظریں آویں حال جو پیں دکھیاں و
 رب نہ دیوے مل کسے لوں و راع فراق بھراواں
 صورت سیرت عظمت آسدی وچہ بیان نہ آسے
 اسدن تھیں تاج و ن تائیں بنوں چیز نہ بھاڑے کائی
 رخصت ہو گئی ساڑے گھری رونق برکت ساری
 سن سن یوسف بگل اندر چھم چھم نیر چلاندا
 بنیامین کہیا جو وسدا پھیر نہ نظری آیا
 جنوں کئی بہار پھلاندا نال گئی خوشبوئی
 جو کچہ مال اسباب اسٹرا حتم ہو یا اوہ ساہا
 اگے بھی اکوار عزیزوں لے اسانوں ولے
 نگہ گئے نو بھائی میرے مینوں چھوڑ سداڑے
 یوسف کہیا نکر نہ کر یو اسین بلا ساں تینوں
 بڑی مصیبت نبی تسانوں کر افسوس سنا یا
 اے پر نبیامین یوسفنوں مول پھالے ناہیں
 شکر حال مصیبت میرا ترس پیا آستائیں
 سچی نہر نہیاراں اسپر قیمت اصلی آہی
 لاہ کے نبیا نے تائیں کیتا نبی ہوالے
 بیوں نہیں ضرورت آسدی مفتی بھار نہ چھیندا

تاں پھر جس کراس دیتا میں کہند انہی یگانہ
 قیمت اسدی خبر نہ تینوں ضائع کریں نہ بھائی
 نین بن اسپں نہ دیکھے ہرگز جے سو منگدا کوئی
 تاں اوہ کنگن اپنی سفین پاپا بیاسینے
 سارے راہ وچہ حضرت یوسف چادر موہوں لاہی
 قصہ کوتاہ اوڑک ورونوں آپو ہننے اس جانی
 کرے اشارہ دوروں یوسف اوہ سب ساتھ ساہا
 ایہ گل کہہ کے رخصت ہو یا یوسف نبی رہانا
 روندار وندابن کمر و بھر بھر نیر اوچھلے
 ورون رفیق ساڈے جہیا پھر نہ ہسی تینوں
 چھوڑ نہ جانی چھوڑ نہ جانی رائے تفتت یا سیاں
 ورون بیاسین پیارا مڑ مڑ عرض شاہے
 کرے دلگاہ حضرت یوسف ویر پیار تیا میں
 نال محبت حضرت یوسف کر رہیا منع بختیرا
 اوڑک رو کر کہیا استوں یوسف نبی یگانے
 رات دنے میں جسی و گہری بخشش نعمت کھاندا
 جے کر میرا اینا ایتھے سو ندا اٹھان ٹکاناں
 پہنن باہچہ اجازت مالک ایہہ گل روانہ تینوں
 واہ سبحان اللہ کیا یوسف نیک جواب سنایا
 اوہ نعمت دیوے سفینوں بلک مکان اوسیدا
 اسدے حکم نیاں جوڑوڑہ خواہش نفس مناوسے
 ایسے کارن حضرت یوسف اپنا آپ چھپایا
 تنکے اپنے مالک طرفوں ہووسے بے فرمانی
 ایہو جواب سنایا اسوں میری تھان نہ کوئی
 اتنا کہہ کر رخصت ہو یا یوسف نبی رہاناں
 جا کر پیش جناب الہی سر سجدے وچہ پاپا

کج نہ سمجھو اسد تیا میں ہے ایہہ نرا خزانہ
 کسے نالنے تیری اسفین حاجت ہوگ لوائی
 ایہہ نیر نیل اسادی ورون محبت ہوئی
 آن وڑے وچہ شہر مصر وے ورون یار نہ گننے
 نہ کہہ حال جنایا اپنا اس محبوب آہی
 جتھے سی تھنوں بہا دنالے ووبے بھائی
 ایتھوں تیکن نال تھلے آہا سنگ اسادی
 وقت حدائی ورون لگا بیاسین سیانا
 آہن لگا جنول جاسین مینوں لے چل نالے
 جے پھر شوق ہو یا کیوں یکیاں تینوں
 تیرا ساتھ ورون نالوں بھلی عدا نئی بھایاں
 یا عبد اللہ تیر بیابچوں صبر نہ سینوں آوسے
 صبر کر وٹے ورون تاہیں یسن نیک جزا میں
 ایہو جواب نالے اکوں سنگ نہ چھوڑاں تیرا
 کیونکر نال لیاواں تینوں نوکر اسپں بیگانے
 حد تک اسدا حکم نہ ہوو میں نہیں ساتھ یجاندا
 پھر کجے مشکل نا مانیاں تینوں گھر لے جاندا
 جداوہ حکم کر سو مینوں آہساں میں تینوں
 ورون اتنا کہہ رب ول کتنا مالک اوہا تیا یا
 پر تھے اوپرے فایم وائم قبضہ ذات ربے وا
 صاحب اوہ عاق گنیوے تک حرام سدے
 اسپں بریں بلیا بھائی پھیر نہ حال جتا یا
 حدوں اجازت ہووسی اسدی کریاں حال عیانی
 یجانساں پر مالک طرفوں حدوں اجازت ہوئی
 لے اوہا ہوالے ربکہ وندیاں چھوڑ سدا تاں
 نیا میں بھی ہو آسودہ کول بہراواں آیا

کیفیت ملاقات نبیا میں یا برادران

سنو تحقیقت و یکجا جدم نبیا میں بھراؤں
 آپ تمام بھائی آکر بچھن گئے
 تازہ ہو یا رنگ بدن و چہرہ رونق بھریا
 نبیا میں کیا رب ایسے فضلوں کرم کما یا
 میں حیران کھلا ساں باہر راہ نہ دے کوئی
 دے آن سلام اسانوں سخن کرے خبرانی
 بہت محبت کیتی اس نے باتوں کرے پیاروں
 منکر بات یہ وہ صاحب بولیا چائیں چائیں
 تاں اوہ کنگن لاہ کر حضرت بھائی نوں پکڑا یا
 کہیں لگا میں کول رکھیاں تیں بھین متاں کھڑے
 میں بھی دیکھاں اسد تیا میں کیا اوہ چیز پیاری
 ہو حیران ہو دے کہا میرے پاس نہ کوئی
 نبیا میں کہا اوہ کنگن پھر میرے ساتھ آیا
 جو پاؤں سے چلیا جاوے لائے سب واپس
 ایسے طور جہانندی رب نے قسمت نیک بنائی
 آخر رب برات انہانوں پر صورت پہنچاندا
 قدرت و یکجہ تعجب ہوئے سب یوسف دی بھائی
 یا اوہ کنگن دیوں والا سی کوئی ولی رباناں
 یا پھر نبیا میں ولی تے ہو یا کرم خدا و
 نبیا میں بھی تاں اسویلے اس وافر پھاننا
 لگا کہیں بہر انواں تائیں نیکر نہ کرے کوئی
 پس باقوت جڑے سن اس کے عالی قیمت والے
 باقی کنگن اپنی ہتھیں رکھیا نبیا میں

بڑا تعجب کیتا سفناں کی میں آکر سناواں
 ہن اوہ حالت رہی نہ تیری جو نہ کہ آہی گے
 سکا باغ وجود تیرے دا کیوں کر سو یا ہریا
 جس دم تاں اکیلا چھڑیا رب اک شخص بلایا
 آ گیا تتر سوار تانی قدرت رب دی ہوئی
 پاس تارے چھڑ گیا نالے دیکھا عجبتانی
 یا شو باغ ہو یا تین میرا اس دی الفت پاروں
 کیا اس عجب نشانی بخشی مینوں زورہ دکھائیں
 دیکھ ہو دے کج بنایا اپنی ہتھیں پا یا
 بول کہا شمعوں ولی نے میں دل زورہ کھیمے
 لگا میں ہو داجس دم گم ہو یا یک بارہی
 گم ہو یا اوہ میرے ہتھوں ایہ کیا قدرت ہوئی
 تاں پھر لیکر اسد بیکوں سفناں بھایاں پا یا
 آخر نبیا میں ولی بن نہ گزے کھڑے ناہیں
 جے لکھہ نخل کماون بندے بند نہ ہو وں بھائی
 جیوں کر نبیا میں ولی واکنگن کتے نہ جاندا
 خبر نہیں اس کنگن و بوجہ کیا حکمت رب پائی
 آکھ گیا اوہ کنگن تائیں سوہ کتے نہیں جاندا
 ساڈنیوں بیشک اسد اعظمت شان زیادا
 نہیں تاں پہلوں بلیا جنم کجہ اکنگن جاتا
 دیساں و نڈت تاں حصرہ ایہ بخشش جو ہوئی
 اک اک و نڈ بھراواں تائیں کیشن نرت جولے
 آیا صبر بھراواں تائیں جس دم لے نگیئے

باز و بند بناون بعضے اس کنگن نوں بھائی
اکھ بیان پندیر فقیرا چھٹہ لیاں تقریراں

جیویں روایت نقرہ کاروں بیوں خیر نہ کاٹی
لے چل وچہ ورا بارانہا نیوں ویر ملائے ویراں

آدک وزندان یعقوب مع نبیا میں بدر بار حضرت یوسف

اس بھتیں کچھے ر لکر سائے پنجمے وے پیا تے
بعد سلاموں قدمت اندر عتہ ہنہ کھلے تہامی
خط ساڈا یعقوب نبی نوں و تاسی یا تاہیں
خوب سمہل اوہ خط تہاڈا پیش حضور پوچھیا یا
بھی احسان تہاڈا جس دم و سیا اس وے تاہیں
تخت سلامت تخت سلامت راج ہمیشہ مانے
گھلیا اتہاں سلام تہاڈوں بھی اک خط و تونے
بھی اوہ دریاں حاضر کینیاں جو سن واپس گیاں
نبیا میں وکھایا سبھاں ایہہ یوسف و ابھائی
بھی دستار قبیل نبی وی جو یعقوب چھوٹی
ایہہ یعقوب نبی دی طرفوں سی سوغات تہاڈوں
خوش دستار نبی وی یوسف جہوں زیارت پائی
ایہہ دستار قبیل نبی وی بلدی ہے اس تاہیں
شان رسالت میر تہاڈی بخشس خداوند کیتا
راضی ہو کر بھائی تہاڈی ایہہ فرماں سنا یا
ایہہ بھائییاں خیر نہ کوئی ایہہ یوسف بھائی
برزہ کر کے وچھیا جنوں ویکھے ویس نکالا
واہ سبحان اللہ کیا رب دی غالب حکمت عالی
خیر رحمت کرنی چاہے آپ خداوند بارہی
سنوں خصیقت جہدم یوسف بہت خوشی وچہ آیا
بھیا حکم باور چھائی فاکے یوسف نبی رہا نے

نبیا میں ولی نوں لیکے آن وڑے در پاسے
پو پو حال پنجمے زاویو پو یا حکم گرامی
تاں پھر سب پنجمے زاویاں کیتی عرض تہاڈا ہیں
و لیکھ عنایت نامہ حضرت بہت خوشی وچہ آیا
کہنا چہ یعقوب پنجمے ویدار ہیا و عا میں
دین سلامت ایمان بھی اسدا جس ایہہ بھئیے وانے
سارا حالی یعقوب نبی دا واضح کر و سپونے
کھولے اوہ بھار جہوں گھر جا کے وچوں بکلی پیاں
جس کارن سرکار ساڈوں سی فرمائش پائی
تخہ کر کے صاحبزادیاں پیش حضور ٹکاٹی
ہدیہ نظر گزارن کارن زتی او نہاں اسانوں
بہت ہو یا دل رضی اس دا چم اکھیں تے لائی
رحمت فضاوں مرسل جنوں کرے خداوند ساڈی
کر شکر نہ حمد رہا تا حبابم خوشی واپتیا
سب تخفہ منظور تہاڈا نبیا میں جو آہیا
خوش دستار رسالت والی جنوں آن بھائی
انہی بھتیں زتا اسنوں شان بتوت والا
و غنم ستھوں فیض پوچھکے قدرت قادر والی
پیش نہ جاوے روک کسیدی عاجز خلقت ساری
تالی محبت سبھاں تہاڈی عزت نال ہیا یا
کیتے جاہن نیار شتابی بہت عجاہت کھلے

کتنے قسمیں مٹھے ہوں کتنے قسم سلونے
 موجب حکم حضور یا ورجاں کھانے نزل رکھے
 کرن وزیر قیاس جو شاہ توں بہت بھاؤں کنعانی
 سی اک غیب مکان شہانہ راوی ذکر لیا یا
 جس دن سب اکٹھے ہو سن میرے بابل جائے
 خونی تے زیبا نقش اس وی باہر حد بیانیوں
 ابن کہیا جو اس وی ساری کلی عمارت آہی
 جدا جدا سب خانے اسوچہ سوہنے باہجہ شماروں
 ہر خانہ چہ سب بھائیائیاں جدا جدا تصویریاں
 نال یوسف سے بھایاں طرفوں جویں کہانی بہتی
 حدوں تیار ہوئے سب کھانے حکم نبی فرمایا
 ریشم قسم ناپے وچھے بہت عجا ئب عالی
 اول حضرت یوسف اس وچہ خود تشریف لیا یا
 جو خوب تر مناسب آہی کنوں ضیافت بھائی
 اس بھین بعد وزیراں تائیں کیتنا حکم گرامی
 سدا میرا کار سب لول ہو یا حکم حضور ہی
 سن فرمان پنیمیر زادے آکر حاضر ہوئے
 برقعے و پوچھہ بیٹھا یوسف ہوئے آن سلامی
 آپ تمامیاں تائیں عزت نال ہسایا
 جاں سب ویرا کٹھے ہوئے باقی رہیا نہ کائی

گئے مالوں بہت زیادہ کھانے پکتن دوتے
 رنگازنگ مٹھایاں میوے گل فرمان منگائے
 کیا جانن جو بھایاں کارن ہوں لگی بھائی
 مدت بھین اوہ بھایاں کارن پنیمیر نبو ایایا
 اس جاگہہ وچہ مال تنہائے مجلس کیتی جائے
 ترہیہ گز لگاں ترہیہ گز چوڑا نبیاں شوکت ثنائوں
 سوئے بھین و زہ چمکان سردیاں نظر جھلندی ناہیں
 جدا جدا دروٹے سب سے زیبا نقش نگاروں
 نال یو اراں نقش کرایاں بھی لکھیاں تقریریاں
 سب وی حالت وکھو وکھری مال منقش کیتی
 اس خانے وچہ تہہ پوٹے دسترخوان وچھا یا
 دسترخوان تے فرش فرشتوں کوئی مکان نہ خالی
 برقعہ ریشم لیا دولے عجب لباس لکایا
 کول کھلو کر حضرت یوسف سب بندہ بیر کرائی
 آون کھاناں کھاؤں کارن اوہ سو ورا گرشامی
 جس دم آون صاحبزادے خدمت کرنی پورہ ہی
 کلی امیر و نہ بیدا کار خدمت وچہ کھلوئے
 ایسے نہ مول چھپنا یوسف نبی گرامی
 اول شروع ہو یاں تقریریاں کھاناں چڑھایا
 آکھ نہیرا نال پیرانواں کو یں مجالس ہوئی

حکم کلام شدن حضرت یوسف علیہ السلام با برادران

بنیامین نساں وچہ کیترا یوسف گل ہلائی
 یوسف کہیا اسو دیکارن باپ ولوں کی آندہ
 نالے کیوں سلام نساوں ایہہ شخص میں لیا یا

جہاں رنگین خانے اندر آن وڑے سب بھائی
 بنیامین آٹھ حاضر سو یا ادب سلام سنائدا
 بنیامین او خط بابل ورا پیش حضور دکایا

دلوں بجانوں حق تسکے کروانیت و عایشی
 بھی تاکید تسانوں کیتی اس مقبول سہا سے
 اگے غم یوسف سے انوں اس مقبول سوا سے
 کنڈا سی کے شفقت کر کے ٹور و جلد او نہانوں
 چھرے دیوچہ اک اکلارہ گیا عاجز روند ا
 جد ایہہ حال یعقوب نبی و انبیا میں سنایا
 بیوس پنہوں جاری ہویاں حضرت یوسف تائیں
 اک وعدہ تدرہ بھائی نوالہ فضلوں پورا کیتا
 کرن روایت برقعے و چون نظر یوسف جد پائی
 ٹر دیاں نبیا میں بابل اوہ کر وانی
 ڈٹھا جہوں او نہانوں یوسف حال تمام بھاپا
 بنیا میں کہیا ایہہ چادر باپ میرے دی آہی
 یوسف نام بہر اداک میرا و ڈا سی میں نالوں
 جنگل وچہ بگیا ٹر ان سنوں پکڑا چانک کھایا
 کر کے زیارت نام شہیداں در و محبت پاروں
 سن کر یوسف کہیا سنوں جد کھاہ و ابگیا لک
 بنیا میں کہیا جو بیوں و سیا انہاں بھراوں
 تاں پھر یوسف بھایاں کو لوہوں حال تمام بھاک
 سنیاں اسان تارے اندر ہے اک ایسا بھائی
 کہیا بھراوں بیشک صاحب سچا کل حوالہ
 پھر یوسف نے بھائیاں تائیں ایہہ نرلن سایا
 پکڑتے نوں پھر تیا پر مار جہوں پٹکا وے
 ایہہ گل سن کے لاوی تائیں حاضر کیتا بھایاں
 پھر فرمایا ایسا بھی کوئی صاحب زور سنیدا
 حمل تہاں خارج ہوون جدا وہ نذرہ نالے
 تاں پھر پیش پیو داپو باسب بھتیں و ڈا بھائی

نام سلامت قتل سلامت روز قیامت میں
 نال اعتباری واپس کرنے میرے پت پیاسے
 نال اعتباری واپس کرنے میرے پت پیاسے
 عین احسان تباری طرفوں ہوسی بخش تانوں
 جاری نہر ہمیشہ اکھیں بھتیں کدی نہ مول کھلونا
 ماریا جوش النبیہ دل لانیو درو لگایا
 کرے و عایش یارب سائیں خیریں باپ ملا میں
 باقی درو یعقوب نبی و انہوں جگر و اپنیا
 چادر نبیا میں ولی دی نظر ہی نوں آئی
 یوسف یوسف لکھیا اس تے نظر پیا بہر جانی
 بنیا میں یوسف یوسف کیوں اس تے لکھوایا
 جاں میں اتول ٹریا بیوں و تی نبی آہی
 بہت پیارا بابل تائیں سوہنا حد کساوں
 تاں ایہہ بابل نالوں اس و چادر نے لکھوایا
 میں ہی نام نشان بہر ادا و بکھاں شوق پیاروں
 وقت شہادت نوں بھی اسدن آہیں وچہ اجاڑاں
 نہیں تاں بیوں جہر نہ کوئی کیونکر چھوٹے الاوں
 کوں شہادت ہوئی اسدی بڑا تعجب آوے
 ہتھاں نال و زخف اکھیرے تیخ نہ چھوڑے کافی
 ویکھو ایہہ روئیل بہادر اتنی طاقت او الا
 ایسا کہ بہر ادا سننے اندر آایا
 زیرہ زیرہ کر کے اسدیاں بھیاں خاک رلاوے
 ایہہ جوان اسارے اندر جس ایہہ قوتناں پایاں
 جدی زہنت ناک آوزوں ڈولے طبق زین و ا
 کوہاں نیکن سننے والے پنچو ہوون سارے
 بیگ اتنی طاقت اسنوں رب عطا فرمائی

بھی فرمایا ایسا بھی کوئی کیتا خالق سائیں
 سماں سمعون دکھایا سبھاں ایہ ہے وجہ اسٹے
 کراقبال تہا می باتناں جد ہونے اقراری
 ایسے مرد زور آور جتنے ہوں دس اکٹھے
 شیر انہوں جو بکرا موہیں جتن چیر کرن زور پھاڑاں
 کلی زندہ سے دیکھ جہاں توں نس بختے بختے
 جا پے جو بٹھ کلام تہا ڈی یوسف نے فرمایا
 ایسے طور قیامت دیدن جدوں عدالت ہوئی
 کیا طاقت کوئی پیش عدالت کرے جواب نہانا
 نفسی نفسی ہی رکھارن جہڑے پاک گناہوں
 دسو لے فرمانا تہا میں کیوں کر ہلسی ڈ ہوئی
 فضلوں اک امید تنفاعت نہی محسبہ والی
 آکھ بیان پذیر فقیرا چپ ہوئے جد بھائی

شیراں نوں ٹنگوں پٹھ کے چیرے سر تہا میں
 تیر زندہ سے اسے خوفوں جاوان نس دورکے
 یوسف کہیا آوے سائوں بڑی تعجبی بھاری
 کر کے خوف اور نہایتے کو لوں کیوں بگھیا زور بٹھے
 ایسے مرد جواناں اٹھے کیا طاقت بگھیاڑاں
 یوسف نوں بگھیاڑا اٹھاواں ایہ گل عقل نہ منھے
 سن کر اگوں ہوئے چلتے کوئی جواب نہ آیا
 غمروں چپ کرن سب عاصی کرے جواب نہ کوئی
 غمتر کھنبن و ہیبت کو لوں مارے خوف نہانا
 کرن کلام نہ پیش عدالت ڈروے خوف الہوں
 باہجوں فضل پذیر جہاں توں ہو یا مید نہ کوئی
 جس نے اس دن امت کارن ہونا آٹھ سوالی
 کھانا تر ت منگایا یوسف ہر شے حاضر آئی

ضیافت خوردن برادران یوسف علیہ السلام

کھانے تے جد حاضر ہوئے پنجم روزے جائے
 اک اک بھانڈا حاضر ہویا کارن دود و جہیاں
 کیتی نظر روئیل اچانگ کندھاں طرف دولے
 جیونکر باہر کینا بیسی یوسف مال حوالہ
 جیونکر اول باپ انہاں نوں گھر تھیں گورن آیا
 جیونکر مال محبت سھناں پایا وار و وار ی
 جیونکر شیاکتیاں اگے چوری والا چھناں
 جیونکر یوسف بھکھات جھگل اندر رونا
 جیونکر استوں نگی پیریں کنڈل اُپر ٹرایا
 جیوں سمعون نے قتل کرن نوں تیز کٹار نکالی

خدمتکاراں کرے لیکے سب دے ہتھ و حوالے
 قدرت ربدی کیا سویلے عجب تماشہ نبیاں
 سب تصویراں نظری آیاں لکھے مال حوالے
 سب کچھ لکھیا نظری آیا دفتر عملاں والہ
 جیوں سپر وال کر کے یوسف بھایاں مال ریلایا
 جیوں پھر آسدی سوہنی صورت چک زمین کاری
 جیونکر کوزہ شربت والا مار زمین پر بھتیاں
 جیونکر روروتے لیتا ہنجوں مار پر وندہ
 جیونکر گروں دیکھے تے سب کچھ نظری آیا
 جیوں مصالحت کیتی سھناں یوسف مارن والی

چونکہ اسدیاں سونہیاں زلفان بجایانہ و منتہایاں
 جیوں پوسفت نون پکر کلاوسے وامن مہیچہ چھپایا
 جیوں پھر اوھتوں کپڑہ بہانواں آن کھو مہیچہ سٹیا
 چونکہ آسوز اگر نالک کڈھیا ولی ربانا
 کل حقیقت جتنی آہی اول آخر توڑی
 ویکہ روٹیل تعجب ہویا کجہ نہ آوسے جاوے
 بجائی ویکہ ہوتے متحیر سکویاں اوہ تصویراں
 جبر نہیں ایہہ عمل اساڈے کون گیا لکھہ تیختے
 ایسا مجبزیال اساڈے آسدن ہویا کوئی
 ہر اک بجائی ویکہ انہیاں نوں رشے تے پھٹکے
 ایہہ اشارہ حاصل ہوتے کنوں کلام آہلی
 ایسے طور وکھائے جاسن نامے عملاں والے
 کرافسوس پکارن آسدن ایہہ کیا حکمت ہوتی
 لکھن ولے کاتب ایسی ٹیک نہرت نبائی
 ظاہر حال کیتنا یا جہڑا چپ کے عمل کسایا
 پوسفت دیاں بہانواں وانگوں ویکھن کل حوالہ
 چونکہ آسدن ہر اک بجائی رور وکے پھٹاندا
 جے سو نہمت حاضر تیختے کھاون کارن آوسے
 بھل گیا سب کھاون پون منہ تے ورتی زردی
 برفے اندر بیٹھا پوسفت ویکھے حالت ساری
 تاں پھر پوسفت نال محبت دگا کہن تنہاں نوں
 جے ایہہ کھانا مول تسانوں طبع موافق ناہیں
 ایہہ گل شکے کہن لگے سب پوسفت سے بجائی
 مرگتی جھکے تریہہ ساڈی بیٹھیاں ایسے لگانے
 تاں پھر پوسفت سبھا تئیں وجہ وربار دیا یا
 مڑ مڑ کے پوسفتی ویکھے و رور کھانا

جیوں ہر دوسے نال محبت کر کے ترس چھڈیاں
 چونکہ آسدن قتل کرن بھتی بجایاں کنوں بجایا
 چونکہ وجہ لکھا کے رتہ ادواٹوں چاکٹیا
 چونکہ پھر بجائی حاضر ہوئے جیوں کر پھر وکانا
 لکھن والے اسدے وچوں زور نہ باقی چھوڑی
 کس ایہہ لکھی حالت ساڈی بجایاں نوں وکھلاوے
 چھم چھم روندے تے نیش پوتے بھلی گیان تیریاں
 کیہڑی انہیاں کتول جاواں جان لوکا واں کتھے
 ذرہ بات نہ چھوڑی آس نے جیوں حقیقت ہوتی
 گذر گیا اوہ وقت خوشی دا ویلا مہیچہ نہ آوسے
 روز قیامت ذکر عملاں زین صاف گوہی
 رور و عاصی ہون بجائے اپنے ویکہ موکالے
 چھوٹا وڈا عمل اساڈا باقی رہیا نہ کوئی
 ذرہ بات نہ بھلی اس بھتی حاضر کل کسائی
 لکھن ولے کجہ نہ چھڈیا سب کجہ آگے آیا
 رور و کہن اینہی خط سانون کدیں نہ بلدا فضال
 اس فانیوچہ ساڈی تئیں مول نہ بھجیا جاندا
 اس خائے وجہ ساڈے کوہوں لغتہ گیا نہ جاوے
 ہر مجرم دی جرم تیوتی اینویں حالت کردی
 اکہ و جیوں ویکھن ساسے کر دے گریہ زاری
 کیوں نہیں کھانا شروع کرئیے کی نہو گیا تسانوں
 حکم کرو جب سور منگا واں جوئے طلب تئیں
 یاد پیا کوئی وقت اسانوں خوشی نہ رنگی کائی
 حد تک سور مکان نہ دے زہر دسن سب کھائے
 نبیا میں بھی روند روندانال انہیاں دے آیا
 ایہہ رور آکھ نہ سکے میں نہیں اتول جانا

اور تک جس دم حضرت یوسف صاحبِ خیر کے سامنے
 وچہ دربار تمامیاں کارن پلنگ سنہری آئے
 کیتا حکم جو دروزو بھائی اکسے امڑی جاٹے
 جوڑا جوڑا ہو کر او نہاں کھاوون لگے کھاناں
 بھایاں والیاں بھایاں دیول رسل ساکتہ نہایا
 تک جوڑے بھایاں نوالے رو رو دل وچہ کنہدا
 ویرہ پیار یا امڑی جایا کھنوں ڈھونڈاں تینوں
 خوشی خوشی دل کھاوون سارے نال جنہاں بھائی
 نہ کھاوے نہ کے اول روون اوپر دھایاں
 کے آوازہ برقعے وچوں یوسف بول تداہیں
 اوہ کھاوون توں روندا نہیں کیا کچہ گذری تینوں
 کہن دکا کیا دساں صاحب رو رو نہیر حلاشے
 جیکر میرا یوسف بھائی اچ ہوندا سنگ میرے
 ایہہ گل سنگر پھر بھی یوسف اپنا آپ چھپا یا
 رو کر نبیا مین ولی توں کنہدا ہی سچاواں
 نبیا مین کہیا یا حضرت کیا کچہ عرض کچھوے
 میں ہی خبروں تولد ہویا نہ گئی میری مائی
 اول مائی چھوڑا سدھائی رو جا ویر وچھناں
 جے اوہ اکو ویر پیارا کول اساڈے ہوندا
 نہ میں اچ اکیلا ہو کے بہندا وچہ بھراواں
 سن سن باتاں رووے یوسف کنہدا بھایاں تناہیں
 کہیا بھراواں بیک اسنوں جے نہ کارقوئے
 تاں پھر یوسف اپنے کارن کھانا ترت منگایا
 نال محبت آکھے شالا کدی نہ وکھرا ہووین
 جے اوہ یوسف تیرے تائیں دے گیا جامِ جِدا ئی
 نبیا مین کہیا یا صاحب سچ تیں فرماندے

کھاناں نہاں کھاوون کارن لے آندے دربار
 سبحناں اوپر سرخ گلچے ریشم فرش وچھائے
 اک اک پلنگ آئے ریل بھین جوڑے سچ بندے
 نبیا مین اکیلا ستھین رہ گیا درو رخاناں
 رہ گیا اولانویب اکیلا جس دا ویر نہ آیا
 جے اچ میرا بھائی مفید اتال میرے ریل بہندا
 جے اچ ہونداں وکھرا کر کے کیوں نکھر نہی تینوں
 نبیا مین نوں روون باہجوں چیز نہ بھاوے کافی
 یوسف نوں بھی ویکھہ ہراول چھم چھم بھجوں آیاں
 سارے بھائی کھاوون تیرے توں کیوں کھاندا تاپہ
 اس روون زنی حال حقیقت بول سنا کچہ تینوں
 اوہ جوڑے میں اک اکا کیوں کر کھا پدا چاٹے
 اسیں بھی جوڑا بن کر روونیں بہندے کراں گبرے
 ڈر کے خوف آلی کوہوں حال نہ مول جتا یا
 نبیا مین تیرا کس پاروں ماں پیو دھریا ناواں
 جمہریاں ماں جس می مرچاٹے نبیا مین سدھوے
 تائیں میں عاجز وے سرتے ایڈ مصیبت آئی
 ترچہ باپ نابینا میرا نعم دی آتش بھلاں
 نہ یقوت نابینا ہوندا نہ میں اتنا روندا
 اوہ سب روو وکھاوون بیٹھے میں کیوں وکھرا وکھاواں
 جے کر تیں ناراض نہ ہوو میں ایہہ ساکتہ ہیا میں
 صاف اجازت ساڈی طرفوں غار نہیں کچہ موئے
 سدھ کے نبیا مین ولی نوں اپنے ساتھ ہیا یا
 آجاتخت اساڈے آئے ریل کے کھائے روونیں
 اس یوسف نے بیلے تینوں سمجھو اپنا بھائی
 ایہہ رو جے لوک کسیدے ویر نہیں بن جاندا

لکہ عزت لکہ الفت تنفقت کرے بیگانہ کوئی
 جسے کرت بہر ایگانے اپنیاں وانگوں ہوتے
 ایہ گل سکر کیا یوسف بات امناتیری
 میرا ہی اک تیرے وانگوں وچھڑیا ویر چرو کا
 جسے توں مال میرے دل کھاویں ہو وی دور وچھوڑا
 جنو نہ تیری بھائی کارن تر سے جان نمانی
 اوڑک کھان کھان کھان کھان کھان کھان کھان
 شاہ دینال جدوں دل بیٹھا بنیا مین پیارا
 مولی سہلی اکرو جسے نول آکھن لگے بھائی
 تنگ پایا کجہ یوسف تائیں سکر بات انہاندی
 بنیا مین بھی چپ کراوتھوں آندا مال بہانے
 برقعے تھیں جد دست مبارک باہر نہی لیا یا
 بنیا مین ڈھٹا جس ویلے دست مبارک تائیں
 نال محبت چھرا یوسف کیا غم آیا تینوں
 تاں بھر بنیا مین پیارا لگا کہن ربابی
 چون کرنازک ہتھ تائیں حسن کنوں متولے
 یوسف بھی سن باتاں آسریں رو رو زیر حلاوتے
 کرن روایت ایسا رووں بنیا مین بھی رو یا
 یوسف نے پھر تھیں لہمہ استوں پایا
 لہمہ پاؤں لگیان برقعہ سو یا کچھ او تیرے
 اک طرفوں رخسار یوسف و اعتور ڈانظری آیا
 بنیا مین غشی وچہ ہو یا جدوں زیارت ہوئی
 کتنا وقت گذشتہ ہو یا او سے حالت لہیا
 عیاں کجہ ہوش گھٹنے آئی یوسف بکڑ اٹھا یا
 رو کمر استھین کچھن لگا نال زبان پیدری
 بنیا مین کہا یا صاحب میں اولاد رسولان

ما پو جاباں بھایا نو انگوں کدی نہ اوڑک ہوئی
 اپنیاں پتریاں بھایا نو انگوں کدی نہ اوڑک ہوئی
 ایہ میں بھی کھاندراں کے ایہ مرضی سی میری
 میں بھی دل کر مال بہرے کھاندا نہیں تدو کا
 دونوں وچھڑیاں بھایا نو لے ارج نبائے جوڑا
 اینویں بینوں وچھڑیاں سھیں مدت بہت ومانی
 یوسف نول سب چان آسا استوں خبر نہ کافی
 بھایاں نول کجہ نغیرت گدیری لگے کرن او سارا
 بنیا مین اساوڑے کالون عالی عزت پائی
 اٹھ کراوتھوں روئی اپنی ہو ری جگہ لیاندی
 دونوں صاحب آکر بیٹھے آکر ہو مکاٹے
 میٹھے وے پید بیضائی وانگوں جلوہ حسن وکھایا
 ایسا سخت لہنا سویلے کیا میں نہ کر سنائیں
 کپڑی گلھتیں روون لگیوں وں حقیقت عنوں
 برقعے وچوں یوسف والی ڈھٹی اک نشانی
 اینویں ہتھ یوسف کے آہے سو نہیاں نگلیا نو لے
 روون تھوں دو ماں ولان تھیں بان نہ کیتی جاسے
 کھاون کارن رہی نہ طاقت رو رو عاجز ہو یا
 جویں روایت ابن عباسوں وچہ تفسیر لیا یا
 امر و بنیا مین ولی وی نظر وہی اندریرے
 روڑ گیا چمکا حسد اپنی صورت مجا یا
 ترٹھے پیاکو تر وانگوں ہوش نہ رہی کافی
 مدت پھول مستان تائیں گھٹ نشتے واڈ بیبا
 سینے نال لگا کر استوں بہت پیار کس یا
 کیوں بھائی کجہ بھانے تینوں مرگی وی بیماری
 مرگی اثر نہ کر وی بہرگز رب دیاں مقبولان

جن پر ہی تے مرگی سایہ ہو وے غیر انتہائی
 اگے دست مبارک سائوں نظر تارا آیا
 عین برابر یوسف و انگوں دو نویں چیزیں آئیاں
 یوسف و انگوں شکل تارا وی بیوں معلوم ہوئی
 ویکھتا ڈرا حسن مبارک جلوہ خوش رخساروں
 یوسف سمجھتا ڈرتیا میں ہو یا بے حال
 سن سن باتناں حضرت یوسف بھر بھر بنی اچھا
 اصلی بھید نہ پھر بھی اُسوں یوسف کھول نہایا
 کرے اڑیکان نل سے اندر جہوں خدا فرمائی
 رور و نعم بقیں عاجز ہو یا بنیا میں نہاناں
 وہ آکھے کجہ میرے تائیں کھا ون طلب نہ مٹھے
 حکم ہو یا فرماؤ پیارے جو کجہ حاجت تینوں
 اول جن سنگے و چرسا نوں باسہ کار بٹھایا
 جے سرکار غریباں آتے تنفقت کریم کماؤسے
 ویکیاں صورت و پر سجدی پا گونگر دی روٹوں
 چچرتیک جیاتی ہووے پیاز یارت پاواں
 سکر ترق اجازت بخشی یوسف نبی یگانے
 ڈٹھی آ تصویر یوسف وی بنیا میں دوبارہ
 کول کھلو کر آکھے اسنوں بول پیارے جامع
 کیتھوں آپوں کس نے آند ویا چھپوں کس جانی
 کس ایہ تیرا صورت نقشہ کجھ آندا کنتانوں
 اوہ تصویر زبا نوں عاجز کیا کجہ بول نلکے
 چمچم نہ رکھیں جتیں جاری روشے باہیں کھڑیاں
 اوڑک زور پوچا یا اسنوں ایسی حالت تائیں
 طاقت دور ہوئی تن وچوں جان لبان تے آئی
 اس حالت نوں پوچتا جس دم بنیا میں سو لارا

میں کجہ ہو رہا تھا شہ ڈٹھا قدرت خالق سائیں
 ہن رخسار تیرے ورا جلوہ رب قدیر وکھایا
 جیونکر کسے کار بگرنے شکلاں وولیاں بنایاں
 اسے آتے تارا ڈے اندر ترق نہ جاپے کوئی
 ہوش تو اس نہ رہ گئی میری زور محبت پاروں
 مدت کچھوں نظری آیا منگہ پیارے والا
 بیٹک بھائی اینویں ہوون زور بہر انواں ولے
 میں ماں یوسف بھائی تیرا بیوقوف نہی و اجایا
 امر الہوں و پر سجن نوں حال جتا یا جاسی
 یوسف مڑ مڑ آکھے اسنوں کیوں نہیں کھا دکھا
 مگراں ہے اکہ عرض نبیدی جے سرکار قبولے
 بنیا میں کہے جو نل وچہ ایہ اک خواہش تینوں
 اس جاگہ تصویر یوسف وی مینوں مزہ وکھایا
 اس نما سوجہ پھر اکواری مینوں جھات گھٹا شے
 نل چاہے جو اس ویکولوں کدی جدا نہ ہوواں
 صورت نال رہاں ہو صورت او تھے ہی مر جاواں
 نل و تاک نوکر اپنا چھوڑ گیا اس خانے
 تازہ رخم لگا وچہ سینے جگر ہو یا دو پارہ
 کس گھر آکھا یونی ڈیرا میں صدقے قربانی
 نھنے و پوچہ ملیوں کسوں جس تصویر بنائی
 یا جنگل وچہ ملیونی کوئی کجہ تے بول نہ بانوں
 کڈھ کڈھ ایہہ ارمان دلیدا اپنا سوز مٹا کے
 ساون باہ وی بارقن و انگوں نیناں لایاں بھڑیاں
 رور و کے جد عاجز ہو یا نھنے پے گیا او سختائیں
 حمد رہانا نکلے منہ بھنیں سور کلام نہ کائی
 فضلوں بہلت پوری ہوئی پہلا نیک تارا

آمدن جبرائیل نزد حضرت یوسف و واقف حال کردن آن وقت بہ برادر ندب امین و ذکر ملاقات ایشیاں

جبرائیل خداوی طرفوں پاس یوسف دے آیا
یا نبی اللہ پاک جنابوں حکم و تار ب سائیں
درد و فراق تے اُسوں سختی دے منہ پھوہو یا
سنکر حکم رہا نا یوسف کیتا شکر اہلی
نال خوشیدے گمروں آیا یوسف نبی پیارا
رووے بیٹھا چا چا تیرا وچہ مکان فلائے
جا کر جلدی آسہ تیا میں و یہو سلام اساو
مت کوئی بات چھپاویں سختیں او پلا کریں نہ کوئی
سنکر حکم شتانی نشا زری پوشاک لگائی
آہی شکل تمامی آسری وانگوں باپ سیانے
جنوں کر حسن حسین ولی وی جو کوئی زیارت پاندا
ایسے طور یوسف دے بیٹے یوسف وانگ نظر
سنو حقیقت جہدم منشا چاچے و یول آیا
نبیا میں ڈھٹا میں ویلے حضرت منشاء تائیں
اک تصویر یوسف دی آگے ڈھٹی اس و یواروں
کہن لگا اس حالے اندر کیا قدرت تار ب پائی
خیر نہیں بن انہاں دو ماں بختیں کیہڑا یوسف ہووے
اوڑک حضرت منشاء کو لبوں چھد ہووے یوانہ
منشا کہند اسال زو مانوچہ فرق ایہو سردارا
نبیا میں کہیلا وہ یوسف کون ہو یا اس جائی
میرا بھی اک بھائی آیا یوسف نام ساندا

بعد سلاموں خدمت اندر ایہہ پیغام منایا
بخش زیارت کر ہو بنیا میں تائیں
بیک بن جا یو اس نون حکم اہی ہو یا
لی اجازت ملنے کارن ٹھک چرو کی آہی
وڈے بیٹے منشاء تائیں حکم و تانا آشکارا
آپس زو چہ ملیاں سانوں کتلے سال وکے
بعد سلاموں ظاہر کرنا حال تمام اساو
اوہ جو کھئے حال سائیں جو میں حقیقت ہوئی
چاچے و یول آیا جلدی و پیر نہ کیتی کائی
جو کوئی ویکھے منشا تائیں سگواں یوسف جاپے
مانے پاک محمد وانگوں جاپے حسن نہاں و
جو نکر عکس تار یارب نے یوسف دی تصویروں
بھکے ہتھ غلاماں وانگوں آن سلام سنایا
عجب تماشا ظاہر ہو یا قدرت خالق سائیں
دو جی ایہہ و نچہ حاضر ہوئی کنیا حیرت پاروں
جنوں ویکھاں یوسف دے سمجھ نہ آوے کائی
نال تعجب کرے قیاساں مالے چھم چھم رووے
تساں دو ماں بختیں یوسف کیہڑا میںوں وں جواناں
اوہ یوسف دی شکل مبارک میں فرزند پیارا
جس دا توں فرزند پیارا رو کر بات سنائی
مدت و اوہ وچھڑا بہا بختیں محرم حال و لاندہ

نام اس دا بھی سننے کارن میں عاجز وہ مویا
 زو کر نبیا میں پیالے حد ایہہ بات سنائی
 اوسے یوسف و امین بیٹا اوسے بھی اسانوں
 صحیح سلامت و برت اڈا ہے موجود اتھناش
 سنکر نبیا میں خوشی مھتیں سو سو حمد لالہ اوسے
 مدت پھول و پر پیارا خالق پاک لبھایا
 بہت خوشی مھتیں کھٹے کھلوتا جوئی نہ جریا کھو
 منہ چھے پشانی چھے چم چم صدقے مھتیں
 بیشک سانوں تیرے کو میں خوشبو اسدی آئی
 کہن لگا وہ حضرت منشا میرا باپ سیاناں
 کتنی برت انوں اس نے رکھیا کول بٹھائی
 ایہہ گل سنکر منشا تائش نبیا میں بتاندا
 منشا کندا ایہہ گل اگے معلوم نہیں تانوں
 بھانویں کون ہوں اوہ اگے کیا کیا نام سلون
 علی جدو کی باپ میرے نوں شہر مصر دی شاہی
 اوقات اڈا ویر پیارا او با باپ ہمارا
 جس دم نبیا میں ولی نے اصل حقیقت پائی
 بہت خوشی بھی غمی برابر اس وچہ جھوٹہ نہ جانی
 ایہہ مثال اچانک جنوں خوشی زیادہ اوسے
 دو جا روزے دار بندے نوں شام ہو و جذبے
 کپڑا وقت ہوئی جس ویلے بانگ آواز سنسی
 دینویں نبیا میں ولی بھی خوشیوں کمال آیا
 مڑ مڑ اپو کرے آوازہ طلبدی لیچل مینوں
 منشا عرض کرے یا حضرت اول میں چھ آواں
 جیکر انہاں بلایا اتوں لے چلان تان تائیں
 دور وکھے بھجیے تائیں جد کچہ ہوش سمہالے

اج سنیا جو اس پاسے بھی ہے کوئی یوسف ہو یا
 نال ادب دے بولیا منشا فکر نہ کر ہو کائی
 جویں انہاں و اشوق تانوں نیویں شوق انہاں نوں
 اوسے حکم اسانوں کیتا جال چاھے تائیں
 جنوں ایسی ملے بشارت کیوں کر خوشی سماکے
 جیو کر منشا اسدے بھانے عیسے بن کر آیا
 نال پیار بھجیے تائیں یلیا کپڑ کلا وکے
 نوں نر زند میرے دلیرا پیارا انورا کھیں وا
 وس کھاں اوہ ہن بابل تیرا سووے گا کس جانی
 اوہا ہے جس نال تانوں کے دل کھاندا کھاناں
 تخت اتے دل کھانا کھاندا اچھے پھچان نہ آئی
 سی اوہ حاکم شہر مصر نام عزیر سدا ندا
 تخت مصر اگلے جنہاں نوں کہن عزیر تنہاں نوں
 جدوہ تخت مصر داپاون نام عزیر کہیا ون
 شاہ عزیر بلاوسے اسنوں گل مخلوق الہی
 جنوں تخت مصر کے اوپر نیوندا عالم سارا
 رونداروند لے خود ہو یا ہوش نہ رہ گئی کائی
 مڑ جاون اوہ رکھ جنہاں نوں لے زیادہ پانی
 درد غماں مھتیں پوجھ خوشی دا ہوں تکلیف کھٹے
 ساکے دن بھتیں اوبے صبری چاندی تنکبہ اگیرے
 کمال آون بے صبری مھتیں کدم کھاناڈ صیسی
 کپڑا وقت ہوئی جس ویلے ہلسی انیٹری جایا
 عمر دراز کرے رب تیری چر جگ رکھے تینوں
 جیوں او حکم کرے سینوں اس پر عمل کماواں
 یا جے مرضی ہوئی انہاں دی ہلسن آن اتھناش
 چل منشا اوس دوست دیول مینوں لے چل مالے

ایہ گل کر کے جلدی منشاء بابل سے ول آیا
 و تا حکم کتاب یوسف نے لے فرزند پیاسے
 آٹھ روز باروں حضرت یوسف گوشے ڈیر لایا
 آن ڈر سے ڈر سے و چہ غاوت خانے دونوں جا پہنچا
 حد دروازوں اندر وٹیا بھائی ما پیو جا یا
 نور و نور ہو یا سب خانہ و یکہ جمال حضور
 چائے بن ہوئے حد ساہویں دروں بلیاں بھائی
 و چھڑے یار بلن جس ویلے درونہ جاوے جریا
 مدت کچھوں واصل ہوئے دونوں و پر و چھنے
 رور کے طاقت ہوئے کتنا وقت و اتا
 اوڑک بیامین ولی نون عش وی حالت ہوئی
 منہ اس سے پر چھڑ کیا یوسف متک معطر والی
 جاں کچہ سرت ٹکانے آئی کچھ انہی سو لارا
 تاں پھر باپ سجن دی اس نے کیتی شروع کہانی
 جس دن واکتبان شہر بھٹیں کوچ تاں فرمایا
 باہر شہروں رہے ہمیشہ اوہ محبوب حدائی
 رات دن اس حجرے اندر رہے کر نید زاری
 نیند نہ بھیکہ آرام نہی نون بالکل چھوڑ سدا تے
 در و فراق تشار کے اندر سک سک پورا اتلا
 و صمنوں رہی صبح خوشی دی کتیاں صبح نماشاں
 و ونہہ کماں و چہ شاغل ہر دم کدی نہ فزع نہ پولا
 کدی کدی جو راہیں ویلے تنگ نہایت آسے
 خاموشی و چہ بیٹیاں اسنوں کتبی مدت بیتی
 جبکہ کدی طبیعت آپے بولن او پر آوے
 جبکوئی طلب زیارت کارن جا کر کول کھلوکے
 اسقین و در نہ نال کسے و کرن کلام زبانی

جو احوال ڈٹھا چلے واپس حضور سنا یا
 لے آجھب محبوب سجن نون وور ہون و کھ سکے
 تاں پھر منشا و ورتتانی چلے نون لے آیا
 اگے یوسف پیا اٹھیکے ویر پیار سے تائیں
 ویکہ شتابانی حضرت یوسف برقعہ وور سٹا یا
 جو نکرید لوں باہر آوے خد مبارک توری
 اللہ کبر آکھ زبانون نکل کیوں نے آہیں
 اوہ بھی وقت پذیر فقیر سو ندا بھاگی بھریا
 نال محبت اکہ و جنوں پاکو نگری رے
 و گھر یا نوچہ کو یں نکٹھے ایڈا در و پرانا
 رور و یوسف پیا پولٹ کے اس نون ہوش نہ کوئی
 تا کچہ بیامین ولی نے چر کہ ہوش سمہائی
 کس حالت و چہ وقت گذرے میرا باپ پیارا
 کہن لگا و چہ در و تنگے اس دی عمر و ما تئی
 اس دن و اس گھر نیلے فل پھیر نہ پھیرا پایا
 رستے او پر اک اکیلے غم وی جھگی پائی
 حدوں زیارت حاصل ہووے ہنچوں ہووے جاری
 رور کے نابینے ہو گئے اسے نین نہانے
 سو نیارنگ تمام بدن دا ہو گیا سا واپسلا
 قد مبارک دوہرا ہو یا تیریاں و چہ تلاشاں
 یا سید یوچہ ڈکار نہدا یا ہنچوں بھر روندا
 کڑھے آہ غماں وی بعضی سارا سارا شہر روواوے
 نال کسے گل نہ کروا چپ اجہی کیتی
 یوسف یوسف نکلے منہ بھٹیں ہووے کلام نہ بھاوے
 بولن حضرت کھے اگرا یوسف ویکہ ہوشے
 سوتوں لنگرہ اگیر و گزدا پنخبر کنگانی

سن سن یوسف حال پدیدوار اور وراثے ٹوٹا
 جیون واکہ ڈھب نہ آسدا کنڈھی او پر روٹا
 ناں البتہ جے کوئی اسنوں خبر تیری اڑا کے
 یوسف کنڈھیں بھی انیوں بابل وانگ اوسی
 استحقین چھے حضرت یوسف پھر منگو ایا کھانا
 اوہ کھاوے اوہ زجدا لکھے خوشی محبت پاروں
 اس ویلے کہ یوسف اپنی کیتی شرمع کھاتی
 مھوڑا قدر حوالہ یوسف ہسی اچھے سنایا
 جے کہ حال اگیرے اپنا یوسف پور ساند
 حالت ویکہ بہرادی یوسف چپ اچھی کیتی
 کیتا فکر و لیوچہ یوسف جے سب زکریا پوے
 اگے اتنی مدت کھوں اچ بلیا ایہہ بیوں
 پکڑ کلاوے بیٹھا یوسف بنیامین و لی نوں
 وں کہ ہو حقیقت تیری اگوں کو یں و مائی
 کہن لگا جو بھین اسادی آہی زینٹ خاتون
 بنیامین کہیا میں اس واکہ کہہ حال سنا میں
 لٹال زینٹ خاتون وانگوں کوئی نہ ہو ووردی
 جیونکر باپ یغوث نہی واکہ سنایا حالا
 مھوڑا فرق دو ماندے اندر یا محبوب نگینہ
 اکدو جے بھین عاجز و نوں ورو گھٹ نہ کوئی
 زمین اتوں دو ناں و لاں دی زندگی ختم ہو چکی
 ویر جہانڈے چھوڑ سداون بھیناں مردیاں لکے
 سن سن حال زینٹ دانکے رور وراثے آہیں
 اس حقین چھے چھدا یوسف استحقین پھر دوبارہ
 بنیامین کہے ہے شادی میری ہوئی ہوئی
 تین بیٹے رب بخشے مینوں بنیامین الالاندا

بنیامین کہے کہ حالت و سن والی ناہیں
 خبر نہیں جو کپڑے ویلے چھڑی کھا کے جوٹا
 شک نہیں جو کپڑے ویلے خالق پاک پکاوے
 ایسے حکم ہو یا جس ویلے خبر پہنچائی جاوے
 بھائی نوں فراون لگا کھا کے ویر سیانا
 تک تک جیون اکدو جنوں ورو نوں ویر پیاروں
 جو نکر حالت ورو غماندی اس دے مال و مائی
 شکر بنیامین پیار اچھے نعشی و چہ آیا
 شک نہیں جے ویر پیارا اجل شہادت پاندا
 اگوں حال نہ ظاہر کیتا جو یں مصیبت بیتی
 ایسے غوطے و چہ مت اس دی ختم حیاتی تھیوے
 جیکر پوے اجل پیار پھر میں لساں کینوں
 جاں کہ پوٹش ٹکانے آئی گنڈا پھر نبی نوں
 تاں پھر یوسف نال بہانے اسدی گل بھلائی
 کو یں گزارہ کردی عاجز اس و حال سنا توں
 یوسف یوسف کردی رسی روز قیامت تا میں
 وں یسوی قبر کسے دن یوسف یوسف کردی
 تو یں پر اہر حال مصیبت زینٹ خاتون والا
 اسدیاں رور و اکھیں گلپاں اوہ ہو گیا نابینا
 اوہ مجذوب و چھوڑے کیتا اوہ مجذوب بن ہوئی
 جیوں مر مکا باپ پیارا اتوں یں اوہ بھی مر کی
 ہر ہر پاسوں ساڑھلاون ورو غماں دے جھکے
 صبروں شکر وں اجر فدا وند و سی اسدے تابڈ
 تدم بھی شادی کیتی اپنی یا ہیں اچھے
 یوسف ہے تیرے گھر لڑکی لڑ
 یوسف پھیا کیا کیا بھائی و

کہیں لگا جہ پہلا بیٹا رب نے بخشیا مینوں
 بھایاں باہجوں خوشی نہ بھائے دینوں پہنچا او
 چکر تیں ہونیکے گھر اندر اس وانا نام رکھیندے
 دو جا لڑکا ہو یا جس دن نوم رکھیا میں ناواں
 دم عربی وجہ لہو لوں آ کہن ذنب کہن بگھیاٹے
 سن یوسف منجبت ہو یا ایہہ کیا نام ٹکائے
 رونداساں میں ویکھتے تاؤ ایت کڑتے لہو بھریا
 دم دم کر کے سداں اسنوں جہدم نظری آئے
 جنوں میں بگھیاٹے بلاواں غرض ایہو وجہ میری
 جاں او نظری آئے مینوں یاد دیوے ڈکھ تیرا
 درد نظر اہر دن راتیں حاضر رہیا اسانوں
 یوسف بھی ہن حمد پکائے کردا شکر گزار ی
 گوشے دے وجہ بیٹھ علیحدہ ایہ سب مجلس ہوئی
 استخیں کچھے دو ماں بہراواں ایہہ مصداحت کیتی
 یوسف کہند انشاء اللہ جے چاہیا رب سامی
 زانے جہوں بھراون لگسن بوریاں دے وجہ بھائی
 سبھنا ندی پھر لوں تلاشی عکما وار واری
 چور بنا کر تیرے تائیں بند یوان کریاں
 پر ایہہ بات دے وجہ رکھنی بھید نہ ظاہر کریاں
 بنیامین آمتا کیتا جو یوسف فرمایا
 چور بنا کر یار پیارا جے گل سنگل پاوے

آنا درو ہو یا اس ویلے کیا میں دساں تینوں
 شادی دے دن درد مند انہوں اٹا در وروٹے
 کنوں پیار تھائے اس نوں یوسف اسیں سرنید
 تچا بیٹا ہو یا جہد کا اسنوں ذنب بلاواں
 ایہہ کچھ نام میرے نرنداں بنیامین پکارے
 بنیامین کہیا ایہہ مانو میں درد تیرے رکھوائے
 او سے غم بھٹیں اکبٹے وانا نام لہو میں زہریا
 نہ طلب ایہو جو درد تیرا اکر دیا نہ دلتھیں جاکے
 دلتھیں کدی نہ بھلے مینوں درد کہانی تیری
 ہئے ہئے خون کیتا بگھیاٹاں یوسف بھائی میرا
 فکر الحمد خداوند خیر میں میدیا پھرتانوں
 دونوں ویر کر نکرانے موز خوشی نے ماری
 ہرگز وہ جیاں بھایاں تائیں تہ نہ لگا کائی
 اتنی مدت مال و اوقاں بیٹی جیوں کر بیٹی
 حکمت کر کے تیرے تائیں رکھساں اسیں تھامیں
 تیری بوری پوچھ چوڑی پکڑ رکھساں بھائی
 اوڑک نکل پوگیا تیں بھٹیں پیمانہ سرکاری
 اوہ آپے ٹر جاسن سارے تینوں کول رکھیاں
 ساڈی جھڑک اونہا ندر وانا دلتی مول نہ دہرا
 جھڑکان تیرے ملامت چوری سب کچھ سرتے چایا
 قرب حضور ی بخشے اپنا عاشق ویر نہ لاکے

حکایت پروانہ

کہیں لگا کیوں شامت تینوں گھر بھٹیں چک لیائی
 اس شمع دی یاری وچوں کی تینوں بچتے آبا
 اس سوئے دی سار کی جان تیرے جہے دیوانے

شخص کسے پروانہ تائیں سٹریاں وکھیا بھائی
 او پر شمع دے اکر اپنا منہ سر تہہ حبلا یا
 ناں پھراوس سوالی تائیں بول کہیا پرولنے

جو لذت میں سٹریاں ڈھٹی جیکر توں اوپاویں
 میں اک جان جلائی اپنی بولیاں ماریں مینوں
 لذت وصل پیاریاں والی جس اک واری ہکھی
 سٹو حقیقت حد منصوبہ کیتا دوٹاں بہراواں
 پہلوں نبیامین پیارا کول بہراواں آیا
 وچھڑیاں توں حد گل لگ ملن مجرم حال زلا اندک
 عازف اکھن پاروں کولوں ہرے پاروں تھیک
 پیسٹ کول گیا حد بھائی نبیامین سوٹا را
 ویکھ کچھان نہ کے اسنوں بھائی بابل جائے
 کہن لگے ایہہ کیوں مکر تینوں حسن و تار بباری
 اپنے مال بٹھا کر مینوں کھانا او س کھوایا
 اجرانوں آپہو تانگروں یوسف نبی حقانی
 اسے یعقوب دیو فرزند و یوسف حدوں بیٹیا
 کہن لگے اسیں ساریاں تائیں بہت مصیبت ہوئی
 بابل مال برابر اسنوں عم یوسف واسہو یا
 اس بھتیں چھے حکم سنایا تینیں جو گھر بھتیں آئے
 کیتا عرض پتینیزاویاں پلے چیز نہ کوئی
 اوہ وریاں جو مال امانت ورتیاں اسان تسانوں
 یوسف کہیا امان اسٹری تسان سمہال پتیا مئی

میر پوانگ مریں میں ایتھے پیر نہ گھر ول جاویں
 گل قبیلہ ساڑھ جاویں خبر جے ہووے تینوں
 حصول سخن نوں گھر جاوندی بھرس اس نہ رکھی
 اس بھتیں لگے جویں کر گزری آکھ بیان سناواں
 چہ کا او نہان کچھاتا اسنوں ابن عباس بنایا
 بیشک موح خوشی زری پاروں بہنیں کچھاتے جا سکے
 جیکر اوہ تائیں نہ رکھے پاروں کوئی سد یو کے
 وونا ہو گیا حسن ولیدیا ملیا حدوں پیارا
 آبیٹھا حد کول انہاں سے حیرت اندر آئے
 نبیامین کہیا اس شاہ وی برکت ہو گئی ساری
 وونا ہو گیا چہرہ میرا ویکھ احسان سوایا
 بہہ کر تخت مبارک اتے کردا حکم نہ باقی
 کس کس اسدی فرقت اندر وروہ یادہ پایا
 ایہہ نبیامین ولی و احال نہ رہ گیا کوئی
 ایہہ گل سنکر بابل کارن حضرت یوسف رو یا
 غلہ غنم خریدن کارن کیا کچھ مال لیا سے
 متحول خالی اسیں سوالی صرف توکل ہوئی
 باہجہ انہاں بھتیں گھر وچہ سانوں چیز نہ لکھی سانوں
 اسیں تسانوں دلے بخشاں قیمت لوں نہ کائی

بخشیدن غلہ یوسف علیہ السلام بہ برادران بار روم و رخصت شدن ایشان از مصر

رخصت ہون لگے کروانی دیو انہاں نوں دلے
 پوریاں بھرس باہر کڈھو وزن نہ مول کراؤ

حکم و تراویٹروایاں تائیں یوسف نبی ربانے
 جتنے کشتہ لیاں سے انہاں اتنے بھائی و

ایسپر اک خیال دے وچہ رکھناں تاں ضروری
اس دی پوری اندر چوری رکھ و تا پیمانہ
قسم یا قوت بتاؤن بعضے اوہ پیمانہ شاہی
سونا قسم بتاؤن بعضے استا کاراں گھڑیا
انہی قیمت واپیمانہ خبر نہ کوئی بھایاں
ولے لیکر حاضر سوئے خوشی خوشی سارے
جاں کچہ دور گئے تاں مگروں زورے پکڑ لو لے

پوری جدوں بھراون لگے بنیا میں حضور ی
تا جو پتہ نہ لگے ہرگز کنگانی کرواناں
بحر العشقوں دو لکھ بہراں قیمت اسدی آہی
جوین روایت لقمہ کاروں نام جو اہر جڑیا
بنیا میں دعوی پوری اندر پادشاہ مصر وایاں
کیا جان جو انہیں پیری پھر اوساں سرکارے
جو کرسورت یوسف اندر خرب و سارے

ثُمَّ اَذُنٌ مِّنْ ذِي الْعَيْبِ اَنْكَمُ لَسَارِ قَوْمِي هَاكُلُوا فَاَنْبَلُوا عَلَيْهِمْ اَاذِ الْقَفِيذِ وَنَهَا لُوا
اَنْتَقِدُ صَوَاعِ الْمَلَائِكِ وَلِمَنْ جَاءَ بِهِ نَعِينًا وَ اَنَابِهِ نَعِيْمُهُ هَاكُلُوا فَاَللّٰهُ لَقَدْ عَلِمْتُمْ مَا جِئْتُمْ
لِتُنْفِسُوْا فِي الْاَرْضِ وَاَكُنَّا سَارِقِيْنَ هَاكُلُوا وَاَجْنَابٌ ؕ اَاِنْ كُنْتُمْ كٰذِبِيْنَ ؕ قَالُوْا جَنَابٌ
مَّي وَاَحَدٌ نِّبِيٌّ وَاَحَدٌ نِّبِيٌّ وَاَحَدٌ نِّبِيٌّ ؕ اَاِنْ كُنْتُمْ كٰذِبِيْنَ ؕ اَاِنْ كُنْتُمْ كٰذِبِيْنَ ؕ اَاِنْ كُنْتُمْ كٰذِبِيْنَ ؕ

یعنی پھیر پکارن والا کر آواز پکارے
پت او نہاں ول آہن لگے کیا کج گباتا
جو کوئی اسنوں پڑھو نہ لیا و بہتی بخشش پاو
ایہ گل سنکر آہن لگے پنہیں برے جائے
جانوں تیں اساؤیتا میں نسل اساؤی عالی
لوکاں کیا ہے اوپر ساڑے ناپس نسل اساؤی عالی
آہن لگے جہدیکوہوں نکلے مال تاتا
یعنی ملک اساڑے اندر جو کوئی چیز چوراندا
ایویں جسقین اچ تاتا نکل پوسے پیمانہ

اے کروانوں مڑو پھپھان چورتیں ہوسے
کہن لگے پیمانہ شاہی گم ہو گیا ساڈا
بھارت تر وادانے اسنوں شاہ انعام دلاوے
رہتی قسم شرت کارن اسیں نہ ایٹھے آئے
چوری والی عادت سانوں نہیں خداوند ڈالی
چوری والی عادت سانوں نہیں خداوند ڈالی
اومانراے لائق ہوسی جیوں دستور اساڈا
بریں زمان اوہ شرع مطابق قید کرایا جاندا
بریں زمان اوہ قیدی رہی نہ کجہ عذر پیمانہ

دل وچہ ایہو نسل سب لوں اسان نہ کہتی چوری
باہجہ قصوروں کیونکر سانوں قید کرسی بھاری

کیا جان جو اس درگاہے وکھری گھاڑ گھڑ نیدے
چور گناہیں کوئی و ات نہ چھپے شاہد پئے پکڑ نیدے

ایسے اک نقطے دی جیکر سمجھہ کسے نوں آوے
عملاں او پر پندیر فقیرا کوئی نہ مخر کماوے

پیش کشد برادران حضرت یوسف و رد الت گرفتاری و برآمدن مال مسروقہ

سنو حقیقت صاحبزادے جد ہوتے اقرار ی
پیش حضور ہوئے جو یلے یوسف حکم سنایا
سب بھتیں اول شمعون نے زری پوری پکڑ کھلائی
کل امیر وزیر سیانے لین تلا شنی لگے
جد شمعون ولی بھاروں شروع تلا شنی ہوئی
زیجیاں کہا بیٹیک صاحب ساڑے بھار کھولا ڈ
قصہ کو تازہ و س بجایاں و اکھول اسباب ڈھونڈنے
کہن لگے سب و یکین وائے پیش حضور تدا پیش
حکم ہو یا حد و س باراں بھتیں کچھ نہیں لڑھا سالوں
اپہ کل سنکر سبھاں بھائییاں ہتہ ہتہ عرض گزار ی
ناں پھر اوجھی و یکین کارن ہو یا حکم لہرمانہ
چا خور ہو یا و چہ مجلس کے فاققت ساری
و یکیر حیران تعجب ہوئے سب یوسف کے بھائی
ایسے بندے ہوئے و چہ مجلس شرموں غوطی کھانیا
نیک بندنیوں جھوٹی سچی جو کجہ نہت آئے
اسن صاحبزادیاں او پر ایسی حالت ہوئی
نیامین رہیا خورتن تازہ جیوں کر آتا آگے
و یکھو بھائی ساڑے آگے کید مصیبت بینی
ایسے کارن مناہ نے تینوں اپنے ساتھ کھوایا
کتنی کوشش کر کے تینوں سد یا اس کتناوں
پھر اس راضی کر کے تینوں کیتا گھڑیں روانہ

آندے پکڑ سپا بیان علبی حکم جویں کاری
علد تلا شنی نو او نہاندی کس نے مال چور یا
وانے پلٹ نکالے باہر خلقت مجھڑیل آئی
بہت سپاہی سور محافظ نارٹن پچھے آگے
یوسف آکھیا چوری والا اس پرشہ نہ کوئی
یو تلا شنی سبھاں کو یوں اپنا ظن گو او
نیامین ہو یا حد حاضر اسنوں چھوڑو تو نے
چورانوالی شکل انہاندی معلوم ہوندی ناہیں
اسن و ابھار نہ کھول پو بھاویں جاون و پھو انہانوں
اسد ابھار بھی و یکھو بیٹیک کر و تکی ساری
جد او ہ پوری کھولی او نہیاں نیکل سپا ہانہ
و یکھو مال بر آد ہو یا چور اپہ سر کاری
چپ ہوئے شرمندگی پاروں گل نہ آوے کائی
زمین نہ دیوے ویل انہانوں چہ ہٹھاں لہ جاون
ساری عمر نہ باہر نیکلے شرموں ڈوب ڈوب جاوے
جیکر موت او نہیاں و س ہنوسنی فرق نہ کروا کوئی
رہل سائے بھائی اسنوں کرن ملامت لگے
اسنوں فکر قیاس نہ کوئی جس خیانت کیتی
چنگا تک حلال کیتیوی اس و امال چور ایا
اپہ نفع تیر ہتھیں آتا نہ ڈر یوں نقصانوں
جانڈیوار چور کے اس طے چلیوں پیمانہ

تو آپ نے عزت ہوئیوں سانوں مال کیتی تھی
 قسم خداوی میں پیمانہ پوری وجہ نہ پایا
 نبیا میں کہیا جس آگے درماں واپس کریاں
 چوین تہاں اوہ دریاں گے پوری وجہ چھپایاں
 جے اوہ تہاں چوریاں تہاں ہیں میں بھی چور نہ کوئی
 ایہ گل سنکر سبھناں بھایاں صبر پیا لہ پیتا
 صنو حقیقت پوری چوں نکلی پٹی جہ پائی
 کیونچو تک اپنے داوتیا آپ تہاں ورتارا
 اس بھی ساڈا مال چوریا بد لہ اپنا پاوسے
 موجب حکم شریعت یوسف ایہ فرمان سنایا
 بیسی شہر مصر کے اندر حکم عزیر مصر دا
 پیسے دی کوئی خیر چورے روپے اوہ ویندا
 ایسے کارن یوسف تہاں حکمت رب سکھائی

نبیا میں کہیا ایہ چوری میں نہیں کیتی کوئی
 غصے ہو کے کہیا سبھناں کس اوہ پھیر چھپا یا
 ایہ او سے لے دہر یا ہو سی جس اوہ درماں ہریاں
 اونویں اسان چوریا یا ایہ بھی آکھ سناوسے بھایاں
 دسو پھیر ساڈے کولوں کیوں کر چوری ہوئی
 چکر بھٹا حیرت اندر کسے جواب نہ کیتا
 یوسف آکھیا چور ساڈا قید ہو سی ہن بھائی
 برس ونا ندی قید تھا کے مال چورا ون مارا
 سال ہے ایہ قید تھا میں اجے نہ گھر نوں جاوسے
 نہیں تہاں ملک مصر کے اندر ایہ دستور نہ آیا
 قننا مال چورے کوئی وونا بد لہ بھر دا
 چورانوں کوئی شہر مصر وجہ نہیں سی قید کریندا
 جے قانون مصر واکر سیں کول نہ رہی بھائی

كَذَٰلِكَ يَكْفُرُ الْكَافِرُ مَا كَانَ لِيَأْخُذَ أَخَاكَ فِي دِينِ الْمَلَائِكَةِ إِنَّا نَبِئُكَ اللَّهُ ذَرُوعٌ وَذِكْرٌ
 مِّنْ نَّشَأٍ وَفَوْقَ كُلِّ ذِي عِلْمٍ عَلِيمٌ

اسان کیتی تا کید یوسف نوں رب سچا فرماوے
 مگر ان جو نکر حکم شریعت چاہیا اللہ والی
 جنوں چاہے کھٹے درجے بہت بلند گرامی
 کرن روایت جدم یوسف قید حکم فرمایا
 چکر نبیا میں پیارا ہو گیا قید اتھا عین
 کر کے فکر تہاں ساں اوڑک ان کھڑے دربا سے
 آکھن چوین عربیاں کارن اس دربا سے پھوئی
 گل مخلوقاں فیض اٹھاون اس عالی درباروں
 جتنی عزت اسان توہیل اس دربا سے پائی
 جو احسان حضور ہو یا جے تعریف کئیوے
 وجہ سرکار اسان جہ پوں کھوٹا مال لتیاندا

شہابی طور بہرا اپنے نوں پکڑوا نہ آوسے
 کیا تہاں بہر خداوند سچے رحمت نال سکھالی
 بڑا عظیم خداوند عالی استحقاق سہیٹہ تہا می
 سن فرمان بہرا نوں تہاں فکر و لاں وجہ آیا
 کیا جواب دیاں گے بھلکے باپ پیارے تہا میں
 پیشی حضور گزارن عرضاں ضقتاں بولن سا سے
 سخی دوارا ہور اچھا عالم وجہ نہ کوئی
 سب محقق و دیکھ ساڈا دیکارن کرم ہو یا نہ کارو یا
 تہاں ایسی ہور کسے پر ہوگ کرم فرمائی
 دکھاں برس جاتی ہو کے پھر بھی ختم نہ تھیوے
 کر منظور مشرف کیتا نوکر نہ کیتا جاندا

باروں شکر لدا کر سائوں مفتی بخشے ولے
 دوجی واداسین پھر کے ہتھوں پلیوں خالی
 ستھری جنس عجائب ولے ہوتے حضوروں
 جس ودر باروں اگے سائوں لاکھان بخش ہوئی
 کر رضقان سب بھایاں نے بہت عجز کیا
 اسان تسان وی شرع مطابق کیتا حق بیٹرا
 بے سوزفت اسابی کر کے کوڑیاں لجاں پاؤ
 نالے ہونے بیز زانے نالے چوری کر کے
 بھایانوں جو چور بنا یا یوسف نبی آہی
 کرے اتارہ اس گل بیول اوہ محبوب خدائی
 اسپر اوہ گل بھایاں تائیں وچہ قیاس نہ آسے
 آہن اس پر ولس اسارا لایا آ کر پر وہ
 فَقَدْ مَدَقَ أَخْلَامِ قَبْلِ آيَتِ جُونُكْرَآئِي
 اہرہ گل منکر سیا یوسف وچہ عیترت ہوئی
 فَأَمَّا يَوْسُفُ يَعْنِي مَنكْرَ بَعِيدٍ حَيَايَا
 قَالَ أَقْتَمُ مَكْرًا نَأِي لَفْظِ نَكَالِي
 نبیامین نے یوسف جیکر چوری کیتی آہی
 آگہ پدیر حضرت یوسف کیا کچہ مال چورایا

ہو نہ ہاراں عزت خدمت کیتی نام رہانے
 پھر بھی کمی نہ چھوڑی ہرگز عزت بخشش واپی
 ہے امید معافی ہن بھی یسی ایسی تصوروں
 چھڑ دیوں اک چور بے ساڑا مشکل انہاں نہ کوئی
 سن سن حضرت یوسف اوک صاف جواب سنایا
 اے تباہ امن نہ منیاں کرو کھلوتے جھٹرا
 میں نہیں چھڑناں چورتا ہا اہرہ سب حرمی و نجاؤ
 بنیاندی اولاد سدا کے نہیں خدایتیں ٹور
 اہرہ گل جھوٹے نہ کمی آسے وچہ نصیر کو آہی
 جو باہل کوہوں چوری انہوں تچ گئے سن بھائی
 غضبوں نبیامین ولی نے کر کر بجن وھاٹے
 اگے اس بھائی یوسف انہوں چوریاں کروا
 یعنی اگے چوری کیتی اسدے یوسف بھائی
 اہرہ پھر بھی بھایاں لگے حال نہ کھولیا کوئی
 ظاہر کر کے مول انہانوں حال نہ کوئی بتایا
 یعنی تئیں انہانہ بناوں بہت شرف والے
 تئیں انہاں تئیں پر لے سچے کہا صیب آہی
 جسے بدے اسے تائیں بھایاں چور بنا یا

تفصیل سر حضرت یوسف

سنوں بیان یوسف نون جو نکر آکھیا چور بھراٹوں
 چوری کرنی کم نہ نبیاں شرف ذات جنہاندی
 کل عیباں تھیں پاک او نہانوں کیتا شتعلے
 عورت بھانوں مرد کسیدہ جیکر چوراون
 چور جھٹے وچ منہ لگائے وچین روز خ مورسی

اوہ مقبول پیارے ربد میں کیوں چور بناواں
 امروں باہر مول نہ او نہاں تھیں گل نہ کیتی جانندی
 دوہاں جیانا نوچہ مول چوری کر لے والا
 رب نوٹے ترف او نہانہ سے سچہ کیلے جاون
 جنت اندر سیر کر لے مقبولانندی چورہ ی

پہلی چوری کیتی یوسف راوی نہ کر لیا اندا
 جس ویلے یعقوب پنجم شام مبارک آئے
 نانکیاں گھر حضرت یوسف پیدا ہو یا امتحان میں
 بت پرست یوسف کی نانی شرک فساد کرتے
 فرصت پا کر ٹھا کر اس زرا یوسف چک لیا اندا
 چھوٹی عمر یوسف دی آبی جدا یہ حال و ما یا
 حضرت ابراہیم بھی اینویں بناں نال کر نیدے
 اوہ ہی پتو پتو کے بت چھپا کے گلیا نوچہ نہہر کنیدا
 کدی کدی پتو پتو کن ٹوٹے ابراہیم سے تائیں
 اوہ درج آکھے گلیاں اندر لیلو ٹھا کر بھائی
 ایڈ کلام اس ٹھا کر اندر پانی خالق باری
 جس کے پلے رقم نہ ٹھہرے ضائع کرنی لڑے
 ایہویں آوانے کر کے ہو کا پھرے سناندا
 پوچھانے بت و پتو گھلیا و توجہ ہن گھر آسی
 شام پوکے و توجہ آکھے پتو نو ابراہیم پیارا
 قصہ کوتاہ بابل سے بت ابراہیم رولاندا
 ماں اپنی دے و جڈن یوسف ایہہ کم کینا بھائی
 نانی نے جدو جڈا کے ٹھا کر پیا نہ کوئی
 چور پتے اس ٹھا کر تائیں لے گیا کون اٹھا کر
 کتنے نشان نہ پایا اس دراجھال ٹھکے سب جائیں
 اوڑک حضرت یوسف آتے اس نے ظن ٹکا یا
 پہلی چوری ایہو بھراواں یوسف متھے لانی
 چھوٹی عمر لایوسف تائیں پوچھی گھر و چہر اندا
 یس گیا جد یوسف تائیں پوچھی عاجز مونی
 اوڑک ایہو بنا یوس جیلہ یوسف چور بناواں
 چکا و لیا کمر دوائے کر کے بیٹھ چھپا یا

جیوں کر وچہ تفسیر یوسف راوی عاجز آکھ ساند
 ماں دے گھر ننادی ہوئی او سے شہر ریہے
 اکلن عجب نماشا بنیاں سنی میں ذکر تائیں
 اکلن بت پو صندیال سنوں یوسف بھی تک جاوے
 شرک فساد رسولان تائیں ہرگز مول نہ بھاندا
 ٹھاکرے ٹکڑے کر کے ٹھا کر گلیاں وچہ لایا
 لائق بیٹے پورا دے داہور نہ نہیں چھوٹنیدے
 گلوچہ رتا ڈال انہندیاں خوب خواہ کر نیدا
 توجہ لیا ایہہ ٹھا کر میرے چنگی رقم تائیں
 کو ڈیوں کھپے زور ہی جانیں نفع زولیتے کافی
 جس گھر جاوے کھج لیا کے ابدی برکت ساری
 ٹھا کر ان خریدے جلدی پھر ٹوٹے بھن چھوٹے
 نذر خدا ایہہ قاصد پکا جو لنیدا پچھتا اندا
 جانے نہیں جو سوکائے لنیدا بھی سٹ جاسی
 ایہہ میرے بت گونگے بولے لنیدا کون نکارا
 نانی و بت بھنے کارن یوسف چک لیا اندا
 پوری کسے نہ معلوم کیتا کس دی کارروانی
 اندر دیکھے باہر دیکھے بہت تعجب ہوئی
 آسوں پاسوں پچھن لگی دسو میرا ٹھا کر
 رو رو کے آکھے خبرے کپڑا چور پیا اس تائیں
 ایسے چکایا ٹھا کر میرا سو نہ کوئی آیا
 زوجی چوری پھو پھی والی دھچھے جو میں سانی
 پھول بابل وقت پاروں بہت ہو یا در ماندا
 کسے ہانے رکھاں یوسف عذر بناواں کوئی
 جرم ثبوتی کر کے اسنوں پھر گھر میں لے آواں
 رخصت ہو کے باپ پیارا یوسف لوں لے آیا

بچوں پھوپھی دوڑی آئی چور بنا یوں زوری
 برس زماندا قیدی کر کے لگی یوسف تائیں
 بچھے اسدا ذکر تہامی با تفصیل سنایا
 تریجی چوری دساں تینوں حضرت یوسف والی
 نام خدا و الیکر سننے آن سوال سنایا
 ورم وینار نہ میرے پلے جے دیواں اس تائیں
 کیتی نظر جو پیروں یوسف کارن ایس نامے
 راضی ہو کر سائل عاجز گیک و تائیں و نیدر

یوسف کو لہوں لئی تلاشی ثابت ہو گئی چوری
 دوجی چوری ایہہ یوسفدی سمجھہ نلے وجہ پائیں
 تائیں ایجے مجمل کر کے مٹور ط اند کر لیا یا
 اکرن گھر وجہ بیٹھا یوسف آیا کوئی سوالی
 یاپ پیارا گھر وجہ ناا یوسف فکر و ڈرایا
 کوں سوالی راضی ہووے یا بل بھی گھر تائیں
 نظر نئی اک مرغی اوٹا بخشسی نام رہا تے
 سخی گھر نہ محتاجانوں خالی نہیں موڑ نیدر

قوم بھیل تے سخی بہادر چوٹے پے زیندے
 بال کو بال بندہ تیر فقیر آپے معلم تھندے

بابل وے بن پھیاں یوسف مرعی جو پکڑ اتی
 ایہہ تین چوریاں اس دن بھایاں یوسف اپر لگایاں
 جیکر یوسف بھی اس وانگوں کیتی آ ہی چوری
 جے کدے اسدن یوسف تائیں چور نہ کہندے بھائی
 ایہہ گل سکر یوسف غصیوں رنگ و ٹایا
 سچ کر حکم تہامی بھائی ڈاٹھ سے عاجز ہوئے

تریجی اس چوری دی لوکاں تہمت مگر لگائی
 سکر یوسف غیرت بہر یا آکھ سنکے بھایاں
 تاں اسیں کدی نہ چھوڑاں سنوں قید کریاں وری
 تھاپ قید نہ کروا یوسف و نیدر بخش رہائی
 طلبی نیامین ولی ٹوں قید سے حکم سنایا
 جیوں قرآنوں ثابت ہو یا عرضاں کرن کھلوئے

قَالَ يَا أَيُّهَا الْعَزِيزُ إِنَّ لَهُ أَبًا تَشْتَكِي كَيْفًا فَخُذْ أَحَدًا نَا سَكَتًا كَمَا نَزَاكَ مِنْ
 الْمُحْسِنِينَ قَالَ مَعَاذَ اللَّهِ أَنْ يَأْتِيَكَ مِنْ وُجْهِكَ نَا مَتَاعًا عِنْدَكَ إِلَّا تَارًا ذَا
 الظالمون ط

کہن لگے توں جس و تیا بی قید کریں سر دانا
 اس وے بدلے ساڑے وچوں کر لے قید کینیوں
 کر کرنٹاں بھٹاں بھایاں کسرتہ چھوڑی کوئی
 وں بھائی اسیں حاضر اسے رکھو جینوں چاہو
 ایہہ گل سکر یوسف بخشے رب پناہاں
 جس تھیں لڑھا مال اسدا اوٹا پکڑ یا جاوے
 ایہہ اشارہ روز قیامت خبر قرآنوں ہوئی

بڑھ پڑا پ نہایت اس واپہت ضعیف و چالا
 بٹیک بہت احسان کندہ اسیں چھانناں تینوں
 قوت ہو جاسی بابل اسدا جے ایہہ قید کیتی
 نیامین نہ بندی ڈالو اتنا کرم کا ہو
 معاذ اللہ کیوں اسے بدلے ہو کر کوئی پکڑاں
 ہو کر کینیوں بندی کر کے ظالم کون سدناوے
 ووجا ہو کسے بدلے نہ پکڑا جیسی کوئی

آپ اپنے عیبوں سے بے پروا ہو کر جان گناہوں
 آل رسولاں بن کر چہرے سے بدعت شرک کماہن
 بن عملاں سے نسلوں پاروں کوئی خلاصی پاتا
 کر فریاد خداوندانگے نوح نے عرض سنائی
 ابراہیم سے بابل کا دن بخش منگی آہی
 حکم ہو گیا ابراہیم سے لائق تینوں
 و سو جہ کہ نبیاں لوں بھی جھڑک اجھی تھوڑے
 بس میاں نہ ہو کر یہ عمل اوٹھے کم آہوں
 سونو حقیقت جسم بجایاں ساریاں واپس لایاں
 اور ک نبیا میں ولیوں چھوڑا یا وہناں اتھائیں
 آپسہ پوچھ کر کلاماں کیا ہن شکل کچھ
 تاں اک بولیا انہاں جوں و ڈرا ویر انہاں

خوش قیام مول کسیدہ بھارا اٹھاسن ناہیں
 رائے پاپ نہرا نہناں تھیں کہ نہ بخشے جاوے
 نوح نبی کیوں کول کھلوتیاں بیٹا غرق کراندا
 ایہہ بدکار نہ بیٹا تیرا جھڑک حضوروں آئی
 اسنوں بھی سے جھڑک حضوروں کیتا بند آہی
 مشرک کا دن بخش منگیں کریں سفارش نیوں
 کون گھر نہ شرک کما کہن تو بہ بخشو سے
 اپنے عمل چھوڑا وں فضلوں اپنے عمل بھاوے
 پیش عدالت مول کسیدیاں عرضاں کم نہ آیاں
 آہ و زبوں باہر سے لگے کرن صلا میں
 لڑ جاواں پارناں اتھا ہن نبیا میں نہ و صیو سے
 چونکہ سورت یوسف اندر خبر خدا فرماندا

فَلَمَّا اسْتَيْسَا مَوْمِنَاهُ فَحَاكُمُوهُنَّ قَالَ كَيْتَرَهُمْ اَلَمْ تَعْلَمُوْنَ اَبَاكُمْ قَدْ اَخَذَ عَلَيْكُمْ
 مَوْثِقًا مِنَ اللّٰهِ وَمِنْ قَبْلِ مَا فَرَطْتُمْ فِىْ يَوْمَئِذٍ فَلَنْ اُبَدِّحَ الْاَرْضَ حَتّٰى يَأْتِىَ اَبِىْ اَوْ
 يَحْكُمَ اللّٰهُ لِىْ وَهُوَ خَيْرُ الْحَاكِمِيْنَ ط

یعنے خدا وہناں یوسف کو لے امید پائی
 بعضاں تھیں جو وڈا آبا اس نے بول سنایا
 ایہ جو نبیا میں پیارا واپس اسیں لیاواں
 اگے یوسف کے حق کیا کجہ تہاں قصور کسا یا
 یا پھر حکم خدا و ابوسعی نبیا میں لے جاواں
 اتنیاں باناں نال بہراواں کیتیاں وڈی بھائی
 اک آکھن شمعون بہادر ہبسی آکھن و آلا
 اتنے شیر جان بہا و رہے اسنوں چھڑ جاواں
 جے ارج نبیا میں عزیزوں لڑکے لیا نہ جائے
 ہمت کرو نہ سستی پکڑ و بیشک جنگ کیوے
 ایہ گل سن روٹیل بہادر جلدی بول نساے

و کھرے ہو مصلاحت کا دن دل بیٹھے سب بھائی
 جانو نہیں جو پاپ تہا تھیں رب و اعہد کرایا
 قسم اٹھا کر آئے اوٹھوں میں کیکر چھڑ جاواں
 میں نہیں جانا جہ تک مینوں آپ نہ باپ سدا یا
 سب تھیں بہتر حکم او سیدا پوریاں کرسی آساں
 بعضے کہن ہو وڈا آکھن ایہہ بات الائی
 نبیا میں سے باپچہ اسانوں جاوے نہیں سوکھالا
 جا کر باپ پیارے اگے کپڑا لکھ و کھاواں
 قوت زور جوانی ساڈی بھلے کس کم آہے
 مصری نوجوانوں آڑے کپڑا غالب تھوڑے
 جوین امام غزالی صاحب وچہ تفسیر لیاوے

کہن لگائیں ڈراں نہ جدم کڈھیاں تیج میانوں
 جیکر یوں مقابل میرے ایسی تیج و سالاں میں
 کیا جزاک اللہ شمعونے شالیش تینوں مروا
 جتنے ہٹ بازار دوکاناں مصر تمام و چالے
 کیا ہووے ہلا جوانوں آفریں پاوتانوں
 انشاء اللہ اسیں انہاں جتیں اک نہ باقی چھوڑاں
 جدم میں اکو نعرہ کیتا جا کر کول انہاں دے
 ایسے طور تمام بھائی بولے وار و واری
 کیا ہووے اول جا کر شاہ نوں عرض سداں
 ایہ گل کر کے اٹھ کھلوتا اوہ مقبول رہا ناں
 دو قسمان وی کرن روایت اس موقعہ تے بھائی
 جاں سب بھائی و کھرے جا کے بگے کرن اٹھارہ
 جا کر ویکھ انہاں دے تاپیں کیا منصوبہ جوٹن
 ہسی خبر یوسف نوں اگے قوت زور انہاں ندا
 ملکاں تک مشہور او نہاں ندا اسراٹھے جاسے
 امرا ہیم چپا تا جا کے بابیاں کول کھلویا
 من منصوبہ حضرت یوسف ہرگز محول نہ ڈریا
 آ گیا جوش طبیعت اندر سخت آواز لکالی
 اپنی ٹھاٹھوں توں بھی بھانویں حاکم و ڈاسداویں
 زید سے نبیا میں اسانوں جے چاہیں بھائیائی
 جیکر جنگ کرن دے اوپر کیتی اسال و لیری
 جے میں کرک آوازہ اکو وچہ میدان سنایا
 ایہ گل اگے معلم آہی حضرت یوسف تاپیں
 کیتی نظر ہو وادے ول یوسف اپنی پاپا سے
 لوں لوں وچوں معلم پوے خون جیویں پیا چوندا
 جوش غضب وچہ اسدی ساڑی مت ہو پوی لڑائی

کھا کر بھاج تمامی لشکر سن جان میدا نوں
 کل سردار تمامی فوجاں چیرشاں سب تاپیں
 توں لشکر واکرین بیٹرا میں بازار مصر ندا
 اکے حملے پکڑا اوٹاواں سب زورکاناں ولے
 کل زور بار کچھری حاٹھ سو پوتیں اسانوں
 سنے عزیز امیر و زبیراں سب تری گرون توڑاں
 ویکھو گے سب منشی کاتب بستے چھڈ کے جائے
 تن بلھے اسباب دوالے کیتی ستاں تیار ہی
 جے اوہ من لوستے ناں بہتر نہیں تاں تالاں بلاواں
 لے تلوار پتھماں وچہ اول وچہ دربار سداتاں
 اول وچہ تفسیر یوسف تے جویں حقیقت پائی
 نگر میں یوسف گھلایا بیٹا امرا ہیم پیارا
 متکے غضبوں نال اسٹے جنگ مچایا اورٹن
 لڑن لگے ناں اک اک بھائی فوجاں پور کھپاندا
 مصریاں کولوں مول انہاں دی تیج نہ جھلی جائے
 سکر و سیوس آن تمامی جو منصوبہ ہو یا
 اچراں تاپیں تیسر ہو واد آن کچھری وڈریا
 اے شاہ مت کوئی کتنی رکھیں فوج حکومت والی
 اسپرناں پنچیر زاداں کردوں برہ امرا ویں
 نہیں تاں اینویں سمجھو زلیوچہ سلامت تیری آئی
 و بہشت میری جھل نہ سکسی فوج تمامی تیری
 کون سلامت رہی شے کس امٹری ورا جایا
 حد پہرہ غضبوں کرے آوازہ نغش کھانرن بلا میں
 کندیاں وانگ کھلوتے سہے وال بند سائے
 یوسف جانا پاجہ لڑا بیوں ایہہ من نہیں کھلوندا
 اس گل اندر تروان لاندی کھڈی ہو سی بھائی

تاں اسویلے سد کر یوسف اپنے بیٹے تائیں
جدشہ ہڑے جا کر گروں ہتھ کرتے لایا
سرو ہو یا سب جوش البتہ آتش غضب بھائی
ڈٹھا پرت پیوے جلدی ایہہ کیا قدرن ہوئی
کتیا دلوں قیاس ہووے لڑکا ویکھ تداہیں
ابراہیمیا نونو ایہ طاقت بخش ہوئی سکر دوں

کتیا حکم جو کمر اس دی تے جا کر ہتھ لگائیں
جوش خروش تمامی اسدا جاندا نظر نہ آیا
محبوبانے دست مبارک ایہہ تاثیر و کھائی
لڑکا اک کھلوتا چھے صورت حد نہ کاہی
اسر نیلیاں باجھ کسے وجہ ذنی برکت ناہیں
ٹھہر گئی اک چنہ دی جس کے قدم مبارک پاروں

ہے کوئی نسل انہا ندی وچوں ایہ لڑکا بھی بھائی
تاں پھر نثرے ہو کر استھیں پھیا ولی خداہی

کون کوئی توں کد بٹیا کس نے بیسیا تینوں
سکر دوڑ گیا شہزادہ سخن نہ کتیوس کوئی
لگے کہن پہنٹے تائیں رمل بھائی سارے
ہن تک جوش نہ آیا تینوں نہ تہ نہ تہ جگ چایا
سکر بہت تعجب ہوئے لڑکے واسب حالا
اول و سہ نال تہاڑے تائی کی میں کد بٹیا
اسے ہتھ تہاں اسیاڑی ایہ کج قیمت پائی
ماحق نہیں بہر اتاڑا میں بندہ ی وجہ پایا
اپنے کتے پر تیں شا کر مول نہ ہوئے
جاتا تاں لڑائی کر کے فتح شتابی پاساں
اپنے زور جوانی اتے تیں نہ کرو ولیری
ایہ گل کبک حضرت یوسف اٹھیا ہلے پاروں
ہیسی ورتن چھری اندر پختہ باجھ کھاراں
تختوں اتر پیچیر رہا ہتھ فرس تے آیا
ٹکڑے ٹکڑے ہو کر پتھر بگھر گیا وجہ دہرئی
یوسف کہیا جے تیں نہ ہوئے پیچیر وے پیلے
اکو سخت آواز تانوں جے میں کدی سنا ہدا
ایسراوب یعقوب نبی واکرنا فرض اسانوں

تدہ پاسوں یعقوب نبی دی جو ہنہو آئی منیوں
اچراں تیکن سب بھایاں ی فوج اکٹھی ہوئی
لڑنے کالن آپوں اوتھوں بلچے رہیوں سرگے
تدہ لڑ پیوے لڑکے والا حال تمام سنا یا
یوسف کہیا نال تہاڑے لڑتا نہیں سو کھالا
تھوں ادب نبی دیسا روں سو سو ناز کر آیا
ٹکے چور اساڑے گھرے پھیر کر و چترائی
حکم شہ رعیت جاری کیتا جوین تہاں فرمایا
نال اساڑے جگ کرنوں کراں ہنہ کھوئے
اسیں تھم لکھانے ناہیں جے جلدی گرجا ساں
دنیا وجہ پیدائش رہی بیک بھلی رہ بھلیری
جوین روایت نظر اسانوں آئی نقرہ پاروں
نگ رخاموں ریختہ کر کے چڑیا استا کاراں
مار یا قدم مبارک غصوں فرس تمام اڈایا
بھائی ویکھ تعجب ہوئے حد ایہ حالت ورتی
ایسے ہتھ لگانا جے تیں یاد رکھتے سارے
اک پل اندر سبھاں تائیں دہرئی وجہ ملاندا
اس گل پاروں کج نہ آکھاں کراں معاف تسانوں

سنگ چپ ہوئے سب بھائی کچھ نہ آئے جاوے
عجز نیاز بھی کر آیا قوت بھی از مائی
بحر العشق نے نقرہ کاروں میں ایسہ ذکر لیا یا
لکھیا اوس جو رمل بھائیاں کتنی نت لڑائی

کہیا ہووے زور سا ڈا ایتھے کچھ نہ جاوے
معلم ہوندا اس دربارے واہ نہ چلدی کافی
ایسر و خلاصے ولے بھی کچھ ہووے ووصا یا
آکھ پذیرا کیونکر شامیاں مصری فوج چلائی

مقابلہ جنگ شامیاں و مصریاں

راوی کہندا جس دم بھائی لاء بیٹھے سب آساں
یوسفی خبر یوسف نون شامیاں کیتا جنگ اراوہ
نال شتابی حکم سنایا چسل ہزار جواناں
سنگر حکم تمام جواناں ہتھیں تیناں پھڑپاں
شاہ ریان سنی جسویلے حال حقیقت ساری
پھوین حضرت یوسف کولوں یا محبوب سچاواں
بتی کہیا تکلیف کرن دی کچھ نہیں لوڑتا نون
جز نہوئی تاں اپن چیتی پیغمبر دے جائے
پہن ہتھیار تمامی فوجاں فلجیوں باہر آیاں
جد اولاد یعقوب نبی دی آن مقابل ہوئی
شیراں وانگ کھلوتے گن سب یوسف بھائی
حملہ کر شمعون بہادر جس دم تیغ اولاری
نعرہ مار ہووے مگروں سخت آواز سنایا
سرت سہاں نہ رہی کسے نون فرس ہوئے یکبارہ
کرن روایت لشکر جندم و پنج قلعے وچہ وڑیا
وڑی اک ترارو پتھر دی باہر حسابوں بھاری
ٹکڑے ہو کر کوٹ تمامی ڈگا لڑے کھاندا
جے میں آپ اکیرے ہو کے بند نہ کراں انہا نون
شہر مصر نون منج کرین جے وڑپے بازاریں
اوہ دستار خلیل نبی دی جو کسانوں آئی

اوڑک قصد کیتو نے ایہا فخری جنگ چچاساں
سنگر اوہ بھی اپنی طرفوں لشکر کرے اراوہ
کرو تباری جنگ کرن دی نال اونہاں کرواناں
شامیاں نال مقابلے کارن جنگی فوجاں چڑھیاں
اس بھی شامل ہوون کارن کیتی توت تیار رہی
حکم کروتاں مدد کارن ہیں بھی باہر آوالاں
انشاء اللہ فضل رے ہتھیں کافی اسپیں انہا نون
سرور وازیوں شہر مصر نون حملہ کر کے دھاپاں
چسل ہزار بہادر جنگی نکلے کر کے دھاپاں
کھا کر بھاج نٹھے سب مصری رن وچہ رہیا نہ کوئی
دیکھے کھلا تماشہ یوسف فوج تمام چلائی
دوڑ قلعے وچہ فوج مصر دی جا کر چھپی ساری
ہو بے ہوش تمامی لشکر و ہرقی آپر آ یا
نکل گئے ہتھ قبضیاں وچوں ہوش اچھی ماری
آیا ہوش رویتے تاپیں روہ غضب و اچڑھیا
چک زمین ہتھیں اچی کر کے وچ قلعے نون ماری
دیکھ تماشہ حضرت یوسف دلوں قیاس اٹھاندا
قتل کرین فوج تمامی پوسی وخت اسانوں
ہووے تاپیں مئے اونہا نون کسے سبب کھلا رہی
کہدھ شتابی حضرت یوسف بھایا نون دکھلائی

ویکھدیاں سب ٹھنڈے ہوئے ہٹ گیا جوش انہاںدا
برکت اس دستار مبارک ایسی قدرت ہوئی
جس شکر وے قتل کرن ہوں وگدے کر کے لے
کرن قیاساں آپس اندر خبر نہیں کی ہو یا
ایسی دہشت پئی انہاںہوں نشن تے جیو آیا

نٹھا زور لڑائی والا اوب کنوں شہر ماندا
یتغ اٹھا کر پھیر کسے دے نیڑے گیا نہ کوئی
اوہ شکر ہن حاضر و سے واہ نہ کافی چلے
لڑن کنوں سب جوش اساڈا آپے ٹھہر کھلویا
تاں پھر حال زبانون یوسف بھایاں لڑن فرمایا

نکاح

اے کاروانِ شام ذرا ٹھہر جا پئے
میدان جنگ میں آکر ہمت نہ مار پئے
بھاگا کدھر صبر کو آپ کا تاب و توان جوش
کیوں تمام لی ہیں تیغیں میاںوں کھنچ کر
جانا تھا تم نے زور میں ہم سا کوئی نہیں
گر تم ہیں شاہ زور تو عاجز بھی کم نہیں

کیوں بھاگتے ہو پچھے کو آگے کو آ پئے
اپنے مقابلوں سے نہ بازو چھپا پئے
اوہ زور و شور اب بھی نہ کل کر دکھایے
کر چل سکیں تو خوف نہ کھایے چلا پئے
ایں خیال دل میں کبھی پھر نہ لپے
قوت ہماری دیکھئے اپنی دکھایے

آخر کو بھائیوں سے لگا کہنے وہ چل پئے
کیوں پر گئے ہیں فکر میں کچھ تو بتا پئے

جد کزور ہوئے سب بھائی آن ویلوں مارے
پکڑے بیجا جد بھناں تائیں لگا کہن تنہاں لڑوں
بن ہتھیاروں پکڑے تسانوں پل وچہ زیر کر آیا
نہیں تاں کون مہر وچہ آلا سانوں پکڑن والا
قصہ کوتاہ اس ہتھیوں پچھے یوسف بنی گرامی
تن دیہاٹے بھناں تائیں رکھیا نظر حوالے
آپس دیو چہ پھرن اکھیندے ہکد و بے دے تائیں
کرن روایت جس دم یوسف قابو کیتے بھائی
کہن لگے اس جیونکر سانوں پھڑ پان ہتھیاروں
یا پھر نسل اساڈی وچوں ہے ایہہ شاہ مصر و
کہیا بھراواں جے کہ ہوندا یوسف ساڈا بھائی
کہے یہو دا یوسف با بچوں میں نہیں ہو رہنا ندا

اک اکیاں حضرت یوسف ہتھیوں پکڑے سا سے
ایہہ کچھ زور ساڈا آجا جو دکھاندے سانوں
کہن لگے تقدیر ربانی سانوں بھڑ ہسا یا
ہونا سی ایہ تیرے ہتھیوں وچہ تقدیر حوالا
سن شہراں اسباب اونہاں واکیتا ضبط تمانی
لوگ مصر دے راجھی ہو ورن ویکھ انہاندے حالے
ہوسن قید سچھے کنعانی پاسن سخت سزائیں
نال تعجب بھناں تائیں بہت حیرانی آئی
ہے کچھ اثر و عاواں اس لڑن جد اساڈی پاروں
کہیا یہو دے یوسف جا پئے میں اینویں ظن کروا
بیشک ساڈے قتل کرن وچہ ویر نہ کروا کافی
واللہ اعلم ربناںوں معلوم غیب نہ آکھیا جاندا

یعنی طور مصیبت اندر ترے دن گذر جانے
 پہن لگا جے کہیں تساں پر میں قانون چلا ندا
 ایسے اس یعقوب بنی و ابہت لحاظ اسانوں
 جا ہوا بنے وطن مبارک سب نون رخصت ہوئی
 سنکر حکم تمامی بھائی شہروں یا ہر آئے
 بنیا میں مگر وجہ چھڈ کے کیونکر گھر و چہ جاواں
 اول تیسیں پدروں جاکے و سو کل حوالا

چوتھے روز بلائے حاضر یوسف بنی ربانے
 موجب حکم عدالت شامی سب نون قتل کراندا
 نالے تیسیں جوان بہادر قتل نہ کران تسانوں
 بنیا میں رہے گا قیدی جرم ساڈا سوئی
 کہیے ہو واپس نہیں جانا رو رو میر چلائے
 جے کہ باپ امانت منگے پھر کیا عذر سناواں
 جیونکر خیر قرآن مجیدوں کہندا حق تعالیٰ

ادِجَعُوا رَاحِي اَبِيكُمْ فَتَقُولُوا اَيَا اَبَانَا اِنَّ اَبْنَكَ سَرَقَ ط و مَا مَشْهُدٌ مِّنَّا اِلَّا بِمَا عَلَّمْنَا و مَا كُنَّا
 بِالْغَيْبِ حَافِظِيْنَ ه

یعنی جا کر سو پوئوں جو میں حقیقت یہتی
 تاہیں ساڈے نال نہ آیا ہو یا قید او تھا میں
 جے اوہ پچھے کیونکر اس نے چوری کیتی آہی
 لگراں اتنا علم اسانوں یا مقبول یگانہ
 اگوں غیب خدا انوں معلم سانون خبر نہ کوئی
 اتنا آکھ بھراواں تا میں اکیس گھر میں روانہ
 ہو کے و ذرا چلے نو بھائی انجوں مارے پروندے
 ترجمہ قصص الانبیاء اندر ہور روایت آئی
 کل اسباب تے شتر انہا ندے ہر شے قابو کیتی
 چوتھے روز خلاصی ہوئی حکم وطن واڈھیا
 جنڈاں لے کر نکلے او حقوں کسب مقبول یگانے
 اگے گھر وجہ باپ پیارا فکروں کلمں آیا
 اتنی بات یعقوب بنی نون کشفوں معلم ہوئی
 ایسے اصلی حال نہ معلم کیسا مشکل سر آئی
 تھوڑا بہت مقبول انوں چاہے جدوں جتاوے
 کنوں صفائی یعقوب بنی نون اتنا رب جتا یا
 بیشک لوک صفایاں والے بھاویں عیب جانن

بنیا میں تساڈے بیٹے چوری او تھے کیتی
 ایسہ گل جا کر آکھو جلدی باپ پیارے تا میں
 کہنا ایسہ نہ خبر اسانوں نہ اسیں بھراں گواہی
 وقت تلاشی بھرا اسدے تھیں نکل پیا پیمانہ
 اپنی اکھیں اسان نہ ڈٹھا کیونکر چوری ہوئی
 فی امان حوالے رب سے مالک نون نھما نہ
 جو میں ہو وارا وندا چھڈ یا ایسہ بھی ٹر پئے روز لے
 جد یوسف دستار دکھا کے قید کیتے سب بھائی
 تن دن بندی خانے اندر سخت مصیبت یہتی
 ایسے مال اسباب تمامی ضبط او تھا میں رہیا
 ویر بھیا کے مل کسا کے آن وڑے کٹھانے
 خیر ہووے فرزندوں میریاں کیوں اتنا چر لایا
 وچیر پر ویس انہا ندے اپر بنی مصیبت کوئی
 کلی غیب خدا نون ورثہ ہو نہ جانے کوئی
 مانگوں چیز بیگانی والا وارث کہیا نہ جاوے
 ہے کہ تیریاں پتراں آتے بھار مصیبت آیا
 اپر ڈکھ سکھ سحناں والے دوزوں پئے پچھانن

سچ جتنے ہوں کسے دے ولاں مناں دے گاٹے
جے تکلیف کسے ول بندوں وجہ پر ویساں آوے
جیوں یعقوب نبی نون ولوچہ ہو گئی بے آرامی
جد کوئی بندہ حجرے کو یوں سنگھدا آن کدرا بیس
پیا اوڈ پکے راہ مصر نام دم نال سنبھالے
پس پذیرا تیرے کو یوں لے ذکر نہ تعیندے

ولدے بھیت ولانٹوں جان بھاویں ہون دوراٹے
آپے ول بندوق ہو جاکے خوشی خیال نہ بھانکے
وادم یاد کرے فرزندناں اکٹھ گیا چین تسمی
سب کھتیں خبر پیاریاں والی کھدا بنی تدا بیس
ساڈے بھی فرزند پیارے آئے آون والے
وس چلکے یعقوب نبی نون آگے فی سمنہ علیندے

ولپس آمدن فرزندان حضرت یعقوب علیہ السلام از مصر کینان باروم و حاضر شدن بخدمت والد بزرگوار

سنو حقیقت جد کنگلے آن وڑے نو بھائی
آگے نو فرزند ساڈے یا مقبول الہی
جو شمعون نہ آیا آگے اوہ بھی سے ہن آیا
جو آئے سو عالی آئے نہ کوئی اوکھ نہ واناں
جس گل پاروں ڈروا بیسی اوہ مقبول خدا و
ایسے رولوں تسی آہی پنہم بسرونوں پوری
اچراں نون آ حاضر ہوئے نو فرزند پیارے
کین لگے کچھ بنیا بنیے شاہ وی چیز چورائی
بیشک اسال چھڑاون کارن بہتیاں اپیں لایاں
نہ اس بنیاں زور اسانڈا نہ اس سنی زاری
جے اسال سچز نیاز نہ پایا اوں مقبول نہ پایا
سانوں بھی اس پکڑا کلیاں دتا بندی خانے
وس جوان اسیں اکٹھ دھانے اوہ سی ایک اکلا
آخر چوتھے روز اسانوں بخشی اوں رہائی
جے کراوب لحاظ تسانڈا ولوچہ شاہ نہ دھروا

جلدی وچ یعقوب نبی نون لوکاں خبر پہنچائی
بنیا میں نہ آیا جلدی تا سنگ چرو کی آہی
اسدے بدے رہیا ہونو لوکاں عرض سنایا
سنکر خبر یعقوب پنہم بزرگیک بہت زماناں
اوصا بات ہوئی آ حاضر رہ واجویں اروہ
رب نون سونپ روانہ کیتا تسی کدی ضروری
بعد سلاموں عرض کیتو نے حال جو گزرتے سارے
تاں پھر پکڑ عزیز مصرے اسنوں قید بلائی
ایسے ساڈیاں واپس اوکھ کسے نہ لیکھے آیاں
اپنی طوقوں بھناں بھایاں قوت لائی ساری
جے وت اپنا زوز دکھایا الٹ مال کھسایا
بڑا بہادر شاہ مصر واکیتا رب حوالے
پھر بھی ستمیں پکڑا ساڈی کیتی اس تدا
جذوں لیکر تیرا صدقہ آت زیارت پائی
بیشک کدی نہ چھڈو اسانوں مثل اتھاپیں کروا

جو اس ساڑھی خدمت کیتی اسدی حد نہ کوئی
سنکر باپ کی سب باتاں ہون بھیک آمنا
ذکر عبادت حکم رہا ناں کہیں نہ اوہ وسائے
سچ سوکھاں آپ تساں اوہ ویکھیا مال چورا نڈا
نہ اسیں ہول گواہ اس گلے جے اس مال چورایا
جے کر نہیں یقین تسانوں بیٹیاں عرض سنانی

اسپر اس چوری دے بدلے بہت خواری ہوئی
بنیا میں جو چوری کیتی ایہہ گل اسیں نہ منٹا
وہاں روزہ ترک نہ کروا نقلیں رات گزارے
کہن لگے نہیں اکھیں ڈھٹا جھوٹ نہ اکھیا جاندا
اسپر اسدے بھاروں نکلیا نظر اسانوں آریا
پچھو ساڑھاں سنڈیاں کولوں جو نوکر آیت آئی

وَسْئَلُكَ النَّاسُ عَنِ السُّعْيَةِ اَلَمْ نَكْتُمُ الْكُفْرَ وَالنَّفْسَ الْكٰفِرَةً
اَمْ نَكْتُمُ الْيَوْمَ الَّذِي يَخْتُمُ بِهٖمْ جَمِيْعًا رَاٰنَا هُوَ الْعَلِيْمُ الْحَكِيْمُ ۝۶

یعنی عرض کیتی فرزنداں جے اعتبار نہ آوے
نہ لم پچھرا نہ اندے کولوں یا محبوب حقانی
بیشک اسان تساڑے لگے سچی بات سنانی
بنی کیسا نہیں ہرگز ایہہ گل اوں نہ کچھ چورایا
پس ہن صبر کراں رب شاید صبر ساڑھاں تاسے
ہے اوہ رب قدیر تو انا صاحب حکمت عالی
اتنا کہہ کر بیٹیاں طرفوں حضرت مکھ بھوایا
یعنی اٹھ او نہ اندے کولوں گوشے اندر ہو یا
وَقَالَ يَا سَيِّدِي اَعْلَىٰ يُوْسُفَ نَالَ فِرَاقٍ پَکَا سَے
وَ اَبِيْنَمَّتْ عَيْنُهٗ جَوَاسِدِيَاں اَکھیں چٹیاں ہو یاں
فَهُوَ كَظِيْمٌ جَوَانِدْر خَلَنے رہے وچے وچہ جروا
بیت الحزن جو عملا حجرہ بنی یعقوب بنا یا
بیٹھ اگلا کرے جھورالے کھہر کھہر بچوں ڈولے
روزہ آکھے یارب سایاں واہ تدھ کرم کماے
سہلی وارہ پیا یوسف بھانیاں نال رلا یا
روزہ نین تابینے کیتے سکدیاں عمر و مانی
روحی وارہ مصر نوں ٹورے یاراں پت پیالے
تریخی وارے گئے پھر اتوں دس فرزند لگینے

شہر مصر ویاں لوکاں کولوں ایہہ گل پچھی اجاوسے
نال اساڑے رکارا وٹھوں آئے جو کمرہ مانی
جھوٹہ فرہوں ناحق اس لے تہمت نہیں لگائی
بلکہ جھوٹوں منصوبہ ایہہ تسان عذر بنا یا
یوسف بنیا میں بیٹھو انا ملاوے تاسے
بیشک اسنوں معلم ساری خبر پیا ریاں و ملی
جیوں وَ تَوَلَّىٰ عَنْهُمْ رُب نے وچہ قرآن بتایا
پیش جناب خداوند باری عرضاں کر کر رو یا
ہائے افسوس یوسف ویکارن روزہ ڈھانسیں مالے
و منوں رہ گیا چشماں وچوں اتنا تم تھیں ریاں
صبروں ہو کرے لگے ظاہر حال نہ کر و
اوسے وچہ رہے دن راتیں باہر کدیں نہ آیا
وقت پھول مصیبت والا غمدی تسبیح رولے
تنے وار کھلے پت باہر تینے وار کھڑاے
ایسا گم ہو یا اوہ کدھرے ہن تک پھیر نہ آیا
ہن تک کسے نہ آن اسانوں اسدی خبر سنانی
گر وی کر شمعوں ولی نوں دے آئے سر کالے
قسمان کر کر ساڑے کولوں لے گئے بنیا مینے

چھوڑ آئے ہن تیری واری بنیا میں دے تائیں
 خبر نہیں ایہہ کیا کچھ حکمت یارب خالق تیری
 نو فرزند رہے ہن کچھ باقی کول اساڈے
 ظالم درد و تھپوڑے والا پھیرے پچھاری بھجدا
 اگے ورت یوسف دے اسنوں حدوں پار لنگھایا
 نڈت وا اوہ پھٹ پڑانا پھیر لوں سر سر با
 کرن روایت نقرہ کاروں راوی ذکر یسا یا
 حضرت یوسف پچھے اس تھیں حالت بابل والی
 یوسف پچھیا کتنا اس نوں پوہتا نعم اساڈا
 جیونکر اک اک بیٹا ہووے ستر عورت تائیں
 جتنا نعم اونہاں پتراں واستر عورت پایا
 کہ افسوسں پکاریا یوسف تاں نہ جندی مینوں
 پھیر پچھیاوس جبرائیل مسلم ہوسی مینوں
 جبرائیل کہیا یا حضرت باپ تیرے دے تائیں
 وچہ تفسیر کیر یسا یا ہو رکشاف وچالے
 وچھڑن تھیں لالین تائیں جتنی نڈت بیٹی
 جدو سے تاں روند او سے احمق کدی نہ سی
 تن پیغمبر و نیا اندر رنے باہجہ شماروں
 اول حضرت آدم جتنا ہو رنہ رناں کوئی
 تیجا پھیر واو پیغمبر بہت زیادہ رویا
 نی کہیا جے ساکے جگدی زاری جمع کچھوے
 جتنا قدر واو و نی نے کیتی گریہ زاری
 دو ماں زاریاں نوں اک جگہ جے کہ جمع کچھوے
 پھر جے کہ ایہہ تنہ زاریاں جمع کچھوے بھسانی
 سبحناں نالوں زاید ہووے زاری آدم والی
 ہن میں انہاں تو نہ بنیا نہ حال ساواں مینوں

نہ مٹ پرت یہووا آیا و لوئی رہے او تھائیں
 یا سبحناں فرزندوں کولوں قسمت گھٹ گئی میری
 خبر نہیں ہن ایہہ بھی رسن یا ہو جان دوراڈے
 اگلا تیر بدن وچہ ہوندا ہو راتوں آوجہ را
 دوناز خم ہو یا جس ویلے بنیا میں نہ آیا
 چاقوں ہور دوں چاک دے وا ہو ر اگیسے طریا
 اک دن جبرائیل فرشتہ پاس یوسف دے آیا
 کہن لگا اس تیرے نعم تھیں سخت مصیبت حالی
 جبرائیل کہیا اس نعم وا اڈا دور دوراڈا
 سب دے کم ہو جان بیٹے پھر مر جان او دائیں
 اتنا نعم یعقوب بنی نوں تیرے پونچا یا
 نہ اتنے دکھ میرے پاروں ملیسی باپ میریوں
 کتنا اجر میرے نعم پاروں ملیسی باپ میریوں
 اجر شہادت سو غازی وا دسی خالق سائیں
 اسی برس یعقوب بنی نے یوسف باہجوں جلے
 روون کولوں بنی اللہ دے اکدم بس نہ کیتی
 روندیاں روندیاں بنی اللہ وی نظر نہ گئی اکی
 جوہی روایت نظر اسانوں آئی نقرہ کاروں
 دو جارتاں نوح پیغمبر خبر کتابوں ہوئی
 خاص روایت ابن عباسوں جیونکر ثابت ہو یا
 تاں بھی نال داو و بنی نے مول نہ پوری تھیسے
 بھی جو ہود زمین دے منہ تے کہے خلاق ساری
 بہتر نوح بنی وی زاری سب تھیں غالب تھیسے
 نوح داو دے کل خلقت وی جتنی زاری آئی
 اتنی نڈت روندار ہیا اوہ پیغمبر عالی
 جوہی اونہاں دے روون والی حالت معلوم مینوں

اس حق میں بعد نتیجہ اصلی دسوں کھول اپنا ندا

جس گل پاروں ذکر اپنا ندا راویاں نے نے آندا

بیان کر یہ سید غمیران علیہم السلام

سب تھیں اول حضرت آدمؑ رور و حال و بنایا
 اگو دانہ کھاوا اس نے باہجوں امر غفاری
 شکل گیا جہ جنت و چوں سر سجدے و چہ پایا
 راوی کہنار و زندیاں روندیاں انیاں ہجوں آیاں
 ایسی لذت اس پانی و چہ جو کوئی پنکھی پیندا
 اک دو بے نون آکھن پنکھی نال حجت بیتا
 سن سن باتاں حضرت آدمؑ عرض حضور گذاری
 کر کے قسم جناب اپنی وی کہیا ذات ربانی
 جتنی لذت اس پانی و چہ اسان حضوروں پانی
 واہ سبحان اللہ جو زو کر توبہ کرن گناہیں
 تن سو برسوں رور و آدمؑ بجز نیا زسنا یا
 جو کوئی عاصی تائب ہو کے طرف خدا وی آوے
 روجا حضرت نوحؑ نئی دا ذکر مفسر یا
 ویکہ نبی نون اسدے کولوں سخت کراہت آئی
 اسے وقت بنی پر ہوئی تعمیرت پاک ربانی
 کہن لنگاے نبی اللہ سے سنہیں سخن اللہ سے
 کی ہو یا جے میرے تائیں کتا رب بنا یا
 تا تہہ ایہہ نبوت و رجبہ آپ بنا یا ہو یا
 جس نے تینوں پیدا کیتا اس نے کیتا تینوں
 جے اوہ چاہے میرے تائیں آدمؑ شکل بناوے
 کو حی شکل اساطیری تک کے تینوں نفرت ہوئی
 بیشک رب تو انا حاکم تہر کریم دا والی

وانہ کھا کر جنت و چوں جس دم باہر آیا
 دو سو برسوں اس تقصیروں رہیا کریندا زاری
 بخش خدا یا بخش خدا یا جو میں ظلم کسایا
 سر اندیپ شہر دیاں نہراں ہجوں نال چکلا یاں
 صفتاں کر کر لذت پاروں صدقے صدقے تھیندا
 ایسا پانی لذت والا اگے کدیں نہ پیندا
 پنکھی بھی افسوس اسدا کرے یا رب باری
 اے آدمؑ جو او گنہارے دین ہجوں و ربانی
 ہو کر کے پانی و چہ اتنی لذت مول نہ آئی
 بیشک رحمت رب سچیدی دور انہاں تھیں تائیں
 بخش رب تقصیر تھامی بیسوں پاک بنا یا
 جیونکر عیب نہ کیتا اس نے ایسی بخش پائے
 اک دن کتا زخماں والا نظر او نہاں نون آیا
 پاسے ہو کر ننگیا اس تھیں نالے جھڑک سنائی
 امر الہوں کتے عاجز کیتا سخن زبانوں
 چھڑکے نہیں نہریاں تائیں مستھے وٹ نہ پائے
 توں بھی نام انساناں والا گھروں نہیں لے آیا
 تائیں کتا اپنے آپوں نام و صہرا یا ہو یا
 ایہہ قدرت اس کار یگر وی سب توفیقاں جہنوں
 او میاں نون کتا کر کے گکیاں و چہ رولاوے
 جے کھس لے نبوت تیری اس تھیں و در نہ کوئی
 عزت ذلت قبضے اسدے کل مخلوق سوا لی

عمل پسند کرتے دے ہوں پاوے اوہ منظوری
 اوم شکل خداوند اس لوں کر کے حشر اٹھاوے
 جس دے عمل کوئے ہوں بھاپیں اوم زاوہ
 قَمِشَلَهْ كَمِثْلِ الْكَلْبِ جوین خدرا فرمایا
 بے پروا ہی ریدی کو لوں سر دم سر دم ڈریئے
 کو چہی شکل کسی دی تک کے واقف سخن نہ کر پیئے
 سونو حقیقت جد اس کتے بول جواب سنایا
 کتنی مدت روزدار ہیا خوف الہی پاروں

چوں اصحاب کہف کے گتے پاپا نشان حضوری
 نال ہزرگاں صلاح لوکاں رتکے جنت جاوے
 سگ برابر درجہ اسدا بے فرمان خدرا وا
 شخص مناق شرکاں والا سگ برابر آیا
 چا ڈریئے فرمائی پاروں اَلطَّاقِدِمُ نہ دھریئے
 مرت رب اوسے وانگ بناوے سر ہر ویلے ڈریئے
 سنکر بدن تمام بنی والرزے اندر آیا
 مدت کچھوں ملی معافی خالق دی سرکاروں

ذکر حضرت داؤد علیہ السلام

ترہ بجا ذکر داؤد بنی واسننے اندر آیا
 بطش نام آہی اک عورت صاحب حسن صفائی
 جدوں پوشاک اتار بدن وی بلیٹی جوں کنائے
 ویکھو پیغمبر عاشق ہو یا اسس و احسن جوانی
 نواں کہیا بطنشا موسی مالک ایس چین دی
 پرئی ہے اوہ نال کسے دے کچھیا بنی ربانے
 اوریا نام بتاوں اسدا جس نے ایہ پرنائی
 سنکر حال داؤد بنی لوں شوق حجت چایا
 راوی کہندا کیتیاں اول باتاں بہت پیاروں
 ملک نڈانے سنگت کرن لوں کیتی اسان چڑھائی
 جاؤ گرو جہاوش تباہی حکم بنی فرمایا
 سخت جگہ اوہ خطرے والی جتوں اسنوں ڈھویا
 دو جگہاں وا حکم ہو یا سی اول روم بتاوں
 اول جا کے روم علاقے کیتی اوس لڑائی
 اس بھین پچھے ناطقہ دیوں لشکر لے کے چڑھیا

جوین خلاصیوں بھی تفسیروں نقرہ کاروں پایا
 اک دن بائع اپنے دے اندر نہاوں کارن آئی
 کسے سببوں ویکھیا اسنوں بنی داؤد پیارے
 پچھنا کیتوں لوکاں کو لوں ہے ایہہ کون زمانی
 اوہ اکبر نہا کے ایٹھے صاحب بائع حسن دی
 لوکاں کہیا پر نییاں اس لوں تھوڑے روز واپے
 ایسہن تک جمع نہ ہووے لوکاں عرض سنائی
 نال تباہی خاوند اسدا اپنے پاس بٹلایا
 اس بھین پچھے حکم سنایا بہت حجت پاروں
 شکر واسر وار بنائے تینوں کچھناں بھائی
 بہتی دولت دے کر اسنوں شکر نال رلایا
 جو کوئی اتوں جاندا آہا واپس کدی نہ ہو یا
 ناطقہ نام مقام دوجے وا راوی ذکر بیاوں
 کتنے کافر مارے سیدے فتح وئی رب سنائیں
 کتنے موذی مارے خوب بہادر لڑیا !

آخر اور یا امرا الہوں ہو یا شہید اور تھا میں
 بہت مال غنیمت کر کے آندا اس زمینوں
 سنکر حضرت برس دنوں تک ماتم فرش و چھایا
 اگے گھر واؤد بنی دے حرم نر نوین آئے
 ایسے بھتیں سلیمان پیغمبر خالق پاک او پایا
 کرن روایت جداؤد دے ایہہ کم کیتا بھائی
 بھیجا جبرائیل جنابوں آپ خداوند باری
 او میاں دی صورت بن کر آئے ملک نورانی
 پاڑی کندھ فرشتیاں جلدی دونوں اندر آئے
 خبر نہیں ایہہ کون میرے گھر آن وڑے دیواروں
 کیا فرشتیاں کرو نہ خطرہ اسپیں نہ کچھ اھیندے
 سنکر تسبیں اسٹا جھگڑا فیصلہ کر دیوں نون
 کہن لگا اک او نہاں وچوں ایہہ ہے میرا بھائی
 اکو بھید میری یا حضرت اوہ بھی ہے ایہہ لیندا
 سو اسنوں ایہہ گل کرنی لائق ہے یا نائیں
 کیوں بھائی اس سچ الایا یا کچھ جھوٹ ملا یا
 کرن روایت جداوہ دوجا ہو چکا اقبالی
 بیشک ہے ایہہ تیرے آپرے کر واطلم نرالا
 سنکر حکم فرشتے دونوں مس کے آکھن لگے
 پھر تسال عورت اور یا والی کر کے حرم ویا ہی
 ایہہ چوتساں اسٹاے حقوچہ فتویٰ ظلم لگایا
 ایہہ گل کہہ کر غائب ہو گئے تڑت فرشتے نوری
 رب وی طرفوں میرے تائیں کرن نصیحت آئے
 ایسا سخت خدا دے خوفوں ڈریا بنی غفاری
 نیند آرام نہ رہ گیا کوئی جھکھ پیاس بھلائی
 کرن روایت نبی اللہ والیا دروں روند

پچھوں اسدے لشکر تائیں فتح دتی رب سائیں
 خبر شہادت اور یا والی وی آن نبی نون
 اس بھتیں پچھے بطشکے سنگ بنی نکاح پڑٹایا
 ہو گئے سو برابر جدم بطشک نال ویا ہے
 دیو پر یاں کل دنیا او پر جس نے حکم چلا یا
 غیرت پاک خداوند والی جوشاں دیوچہ آئی
 نالے میکائیل فرشتہ سنو حقیقت ساری
 بوٹا مار عبادت اندر بیٹھا بنی حقانی!
 ویکھ داؤد ہو یا مسجر ڈاڑی و ہشت کھائے
 تھہر تھہر کنہیا نبی اللہ دا ہشت ہیبت پاروں
 بلکہ اس آئے کول تسائے اسپس وچہ جھگڑا کیندے
 تال پھر کہیا داؤد تنہا نون کیا کچھ بنی تانوں
 اسدے کول نر نوین بھیداں یا تجوب خدائی
 کچھ انصاف نہ آوے او سون زور زور کھیندا
 تال داؤد اس دوجے کولون چھیا حال تدا میں
 کہن لگا جو بیشک حضرت اس نے سچ سنا یا
 تال حضرت اس پہلے تائیں اتنی بات وصالی
 جواک بھید تیرے بھتیں سنگے اتنیاں بھیدا نوالا
 اے داؤد نر نوین عورت ایہہ سی تیری اگے
 جے کر بھید نہ کھستے لائق اوہ کد لائق آہی
 سمجھو تال ایہہ اپنا جھگڑا پاس تسائے آیا
 پچھوں سمجھ نبی نون آئی سن ایہہ ملک حضور ی
 کر افسوس داؤد پیغمبر روزے تے پھپھتائے
 چالی برسوں اس نعم اندر رہیا کر نیدا زاری
 روون باہجہ داؤد نبی اوی پلک نہ گذرے کالی
 سن سن کے ہمسایاں تائیں درد زیادہ ہوندا

راتیں نیند نہ پوے کینوں اسلے روون پاروں
 جبرائیل جناب انہوں آندا حکم رباناں
 خلقت کنوں علیحدہ ہو کے کرو وورا ڈلی زاری
 تاں پھر شکل داووپیارا گھر تھیں باہر آیا
 ہوندا اثر پہاڑاں تائیں جسم حضرت روندے
 کرن روایت اکدن حضرت جیوں سجدیو چہ آیا
 رات ونے اس سجدے اندر رو رو نیر چلا ندا
 اتنا نیر اھیں تھیں و گیا راوی ذکر یسا ندا
 چھپ گیا سبب مبارک اتنا اچھا ہویا
 اس نوبت نوں پونتا جسم ہویا حکم حضوروں
 تاں پھر سجدے تھیں سر چایا اس مقبول گرامی
 پور بیان اک ایہ بھی ساوں سننے اندر آیا
 قبر مبارک اور یادوی تے و ج معافی چاہو
 تاں پھر لو تھوں روندار وندا ٹہیا نبی غفاری
 سچی وار قبر وے وچوں ایہہ آوازہ آیا
 نام زاووبتاون میرا اکھ پیغمبر رویا
 نبی کہیا جو تیرے حقوچہ میں تھیں حرکت ہوئی
 کہن دکاتساں بھجیا آجا جتوں ساڈے تائیں
 فضلوں بخش شہیدی و درجہ جنت و توں مینوں
 لکھاں حصے دنیا نالوں امن زیادہ پایا
 بخشی اسال معافی تینوں یا مقبول ربانا
 گم آئے تاں جبرائیلے پھر آخر سنائی
 اصلی جو تقصیر تساں تھیں حق اسلے وجہ ہوئی
 پھر جا کے تسیں قبر اسدی تے ایہہ گل کھوے دوبارہ
 ایہہ جو ہوگ شہادت تیری بھلا کے وچیر وریساں
 امرالاکوں ایویں ہویا تہہ شہادت باقی

اوڑک ہولا چار تہامی نکل گئے گھر پاروں
 لائق نہیں گواہنڈیاں تائیں ورو زیادہ ہوندا
 اتنی طاقت نہیں کینوں سننے تساوی زاری
 شہروں وور پہاڑوں اندر جب کمر رونا پایا
 پریت ہو پیکھیر و سارے رور و عاجز ہوندا
 چالی روز ومانے وچے نہ سجدیوں سر چایا
 سواہینہ گذریا اینویں نہ پیندا نہ کھسا ندا
 ہنجوں تھیں گھاہ پیندا ہویا سر تھیں شکم سدھایا
 کر کے اوٹ دیواراں وانگوں چاروں طرف کھویا
 سجدے تھیں سر چایا سے موگیوں پاک قصوروں
 ایسی آہ نکالی اٹھ کے جل گئے گھاہ تہامی
 جبرائیل داووبتی نوں آکر ایہہ فرمایا
 مت محشر وچہ پکڑے تینوں عیب اپنا بخشاؤ
 قبر اتے جد پوشتا جاکے سد کیتا رن واری
 کون کوئی جس تھی نیندروں مینوں آن جگایا
 بول لبیک کہیا پھر اس نے کیونکر اون ہویا
 کرو معاف اساڈے تائیں ہور نہ مطلب کوئی
 بڑا آرام دکھایا ساوں اتوں خالق سائیں
 جو کجھ موجد بہشتاں اندر کیتی آوساں تینوں
 وچہ حقیقت میرے تائیں جنت تساں دکھایا
 سن تو شجر می نبی اللہ ورا خیر گھرے ول دھانا
 اے قصور معاف نہ ہو یا یا محبوب خدائی
 اوہ تساں حال بیان نہ کیتا اسنوں خبر نہ کوئی
 بھجیا سی میں اول تینوں اس خواہ شدے ماسے
 پچھوں تیری عورت بطشا اسیں نکاح کر لیاں
 سنگر خبر شہادت تیری بطشا میں پر نانی

جبرائیل کہیا ایہہ حالت اول و پنج سنا ہو
سن فرمان داؤد نبی نے کیتی پھیر تیساری
سارا حال سنایا اسنوں چونکہ وحی سکھایا
سنکہر حل قبر تھیں اور یا بول آواز کریندرا
ایہہ گل سنکر نبی اللہ دا ہور زیادہ رویا
اس تھیں پھیر کتنی واری پھیر سوال سنایا
بے امید ہو یا جدا اس تھیں بخش و تارب عالی
نہ روئے داؤد پیاسے آکھیا رب گرامی
عرض کیتی داؤد خدا یا سب توفیقاں تینوں
حکم ہو یا اسیں اسدے تائیں جو قصور و کھاواں
بعضے آکھن اوے ویلے رب اک محل بنا یا
اور پانے جد محل بہشتی ڈٹھا قبر و چالے
عاشق ہو کر مولا گے اس نے عرض گزاری
حکم ہو یا ایہہ محل نورانی تا ملیسی سرکاروں
کرن روایت جو کوئی مومن کرے معاف کسینوں
سوہنا محل بہشتی اس نون رب عطا فرمائی
سن فرمان قبر تھیں اور پیے جا آواز نکالی
راضی ہو کر نبی اللہ واگھر اپنے نون آیا
پھوں بھی پھیر بہتی نڈت روندیاں بنی گزاری
ہو گیا عیب معاف تساؤا تو بہ رب قبولی
نبی کہیا اس روون سندی کیا گل رساں تینوں
بھاویں بخش و تارب مینوں جو کچھ عیب ہو یا سی
نک حلال جو کھل بھیکھے کچھ قصور کساون

کہر تقصیر بیان تمامی پھیر معافی چا ہو
رونداروندا قبر اسدی تے آیا دوجی واری
اس تھیں بعد معافی کارن عرض سوال الایا
ایہہ تقصیر جو ہوئی تیں تھیں میں نہیں بخشیندا
عشاری حالت ہون لگی ایسا عاجز ہو یا
ایہہ پھیر قبر وے وچوں کوئی آواز نہ آیا
بیشک ہر بے آسیاں کارن آس خداوند والی
کیتی آس معاف تساؤی اوہ تقصیر تمسامی
ایہہ اوہ یا راضی ہو کے کرے معاف نہ مینوں
جداوہ سا تھیں طلب کر لسی عیب تیرا بخشاواں
سرخ یا قوتوں جنت اندر زیب کر و کھلایا
تخت سنہری نظری آیا حورائں ڈٹھیاں نالے
پچل ایس مقام وچالے مینوں یارب باری
جے تقصیر داؤد نبی نون کریں معاف پیاروں
عافینا چہ درجہ اسدا بھانے بہت لے نون
سنو حقیقت اور یا تائیں جداوہ حکم ہو یا سی
بخشی میں تقصیر تسانوں یا پیغمبر عالی!
کتنے برسوں زاری کر کے عیب معاف کرا یا
پھیا جبرائیل جو من کیوں تھیں کریدے زاری
نون سروں رب بخش تینوں جھوبی مقبولی
سخت خجالت اس کم اندر حاصل ہوئی مینوں
ایہہ اوہ شرمندگی و تھیں مرویاں تیکت جاسی
بھاویں اوہ ورگدر ہو جاکے شرموں بڈب جاون

نمک حرام کرن لکھ بدیاں پھیرنا عیب پھچانن
پئے سرو پیر چھتر و سن کچھ پرواہ نہ جانن

سنو حقیقت تن نبیاندا جو میں ذکر سنا یا
 روون والی شرط تمامی ختم انہا ندی ہوئی
 بارجمہ انہاں تھیں دو پیغمبر رہنے ہوئے زیادہ
 دو جا کیتی گر یہ زاری بہت یعقوب بنی نے
 چھپے ذکر شعیب بنی وا اکھ سنا یا بھایاں
 اسی برس یعقوب پیغمبر رُنا نال جدائی
 نوح داؤڑتے آدم تے بھاویں جتنا روئے
 تے یعقوب شعیب دو ناندیاں اکھیں رو رو گیاں
 سنو پیچھے حکمت اصلی اکھ سناواں بھائی
 نوح داؤڑتے آدم کو لوں جتنی زاری ہوئی
 خوف الہی ولدے اندر سپا کمال او نہا نونوں
 یہو وجہ گناہاں کارن جو کوئی وڑکے روند ا
 تے یعقوب شعیب نہ وونویں رنے اس گل پاروں
 جو کوئی کسے تجرت پاروں روند ا ہووے بھائی
 عیبوں رُنیاں رحمت ہوئے وڑے نور اکھیں وا
 اس روئے تھیں ہر عاشق نون ایہو نتیجہ ڈھیا
 بنی شعیب خدا تے عشقوں رو رو نظر و نجائی
 پھر یعقوب بنی وے تائیں ایسا عشق روایا
 جسویلے یعقوب پیغمبر رو کر آپس مارے
 ایسے تھیں و سچ باہر شہرول و کھرا حجرہ پایا
 تاں جو روندیاں ہوئے کوئی سنے اساطے تائیں
 پھلی رات ہوئے جسویلے خلق آرام گزارے
 سن آواز جناور و وحشی جنگل تھیں ٹر آون

جدوں و دھ انہا ندی زاری وچہ تفسیر لیا یا
 رینا وچہ انہا ندے جتنا ہوئے رناں کوئی
 اول بنی شعیب پیارا عاشق ذات خدا وا
 انہاں دو ناندے روندیاں روندیاں ہو گئے نین نابینے
 تن و ہی اس اکھیں پایاں تے وار و نجایاں
 روندیاں روندیاں اکھیں وچوں چھوڑ گئی روشنائی
 نظر سلامت رہی او نہا ندی مول نہ عاجز ہوئے
 کیا حکمت سی او نہاں تنہا ندی اکھیں روشن رہیاں
 جوین روایت نقرہ کاروں نظر اسانوں آئی
 بخشش طلب او نہا نونوں ہی ہوئے حاجت ہوئی
 رو رو اکھن یارب سایاں بخش گناہ اسانوں
 روشن ہووں اکھیں اسدیاں اٹھاں مول نہ ہوندا
 اوہ یوسف دے بھروسے رنا اوہ رب دے ویداروں
 کس مفسر رہے نہ اسدی اکھیں دی روشنائی
 عشقوں رینیاں زحمت پوندی اگلا نور چھلکیندا
 جس دے پیش پیا ایہہ روناں اکھیاں کسے رمیا
 عشق یوسف تھیں نال زلیخا حالت ایہو و ہائی
 و سنوں رہ گیا اکھیں وچوں نور تمام سدا یا
 سن سن کے ناطاقت ہونکے لوک شہرے سارے
 جوین روایت ابن عباسوں وچہ تفسیر لیا یا
 بیٹھا اکیلا کسے عبادت بولے حمد ثنا ہیں
 رو کر دروڑوں یوسف یوسف کہ آواز پکارے
 بیٹھہ ووالے اس حجر ہلے رو رو نیچر چلاون

ایسے حال بنی نے روندیاں اسی برس سنگھائے

درد و خیال جو یوسف والا دل تھیں کدی نہ جائے

آدن ملک الموت کے زیارت حضرت یعقوب علیہ السلام و پدید آمدن ازروئے حال حضرت یوسف علیہ السلام

احسن قصص امام قشیری ذکر یعقوب پسا یا
جدم اوہ یعقوب بنیدے حاضر آن کھلویا
جے کر آویں لینے کارن سیری جان پیاری
کہیا فرشتے یا بنی اللہ ایہہ نہیں خواہش میری
تاں پھر رو کر بنی اللہ دے چھپیا اسدے تائیں
روح اسد تدم قبضے اپنے کیتا یا نہ کیتا
سنگر عزرائیل فرشتے اوہوں عرض سنا فی
زندہ ہے اوہ و نیا اپریا محبوب غفاری
کئی خزانے اسدے قبضے دولت مل ہزاراں
اپہر گل سنگر عزرائیلوں چھپدا بنی الہی
کہیا فرشتے ایہ گل و سنی امر نہ ہو یا بینوں
اپہر اتنی ریدے فضلوں خبر اسدے تائیں
نیڑے آیا وقت بلندا کرو نہ گریہ زاری
وس حوالا یوسف والا ٹر گیا ملک رہاناں
سونو شجر ہی عاشق تائیں وصلوں کوئی سناکے
نقرہ کاروں کرن روایت بھی تفسیر کیریوں
آدن آ یعقوب بنی وی کسے زیارت پانی
ویکھ حوالہ پھن لگا یا محبوب الہی !
سر و صنوبر قدساؤ کس لے پکار جھکا یا
کہیا جواب یعقوب بنی نے سنتوں یا رنگینے
دو جانیا میں اساتھیں پا گیا جوں جدانی

آدن ملک الموت فرشتہ کرن زیارت آیا
پھیا بنی فرشتے کووں کیونکر آون ہو یا
کی آبا جے ملن دیندوں پتر اں نوں اکواری
آیا ماں میں خدمت اندر کرن زیارت میری
عزرائیل حال یوسف داکر کے قسم تائیں
دوست ساڈے اجل پیالہ پیتا یا نہ پیتا
ساڈے ہتھوں لے نہ اسوں اجل شہادت آئی
اللہ صاحب بخشی اسوں ملک اندی سرداری
صحیح سلامت یوسف تیرا کروا مویج بہاراں
کہیڑے ملک پیارا یوسف اجل کروا شاہی
جنتا قدر اجازت آہی اکھ سنا یا تھیں
جلدی سبیل تہا اسدا کر سی خالق سائیں
عزرائیل بنیدے لگے اتنی عرض گذاری
وڑ تھر لوچہ بنی اللہ دارو ہو یا نسا ناں
جد تک اکھیں یار نہ دے صبر قرار نہ آوے
جویں حدیث رسول اللہ وی سنو پذیر فقیروں
بہت ضعیف بنی وی حالت اسوں نظری آئی
آدن عجب بہار سندی اپن ساڈے آہی
نرگس نین رنگینیاں وچوں کتول نور سدھایا
رورو وچہ فراق یوسف دے ہو گئے نین نابینے
اسدے غم نے پشت اسادی وانگ کمان جھکائی

جد ایہہ بات یعقوب بنی نے اکھی اسلے تائیں
 آپیغام سنایا اس نے حکم خدا فرماوے
 جد تک سب جھورنے ولدے سو نپ نہ یوں مینوں
 جد ایہہ جھپک خداری طرفوں پنیمیر نوں آئی
 یارب تیں بختیں حال اساڈا کچھ پوشیدہ تائیں
 تہے پیدا رو عماندا پیش اساڈے پایا
 تہے نورا کھیں داوے کے کیتا پھیرا زائیں
 دوسری ہو گئی پشت نمائی بے گیا نم وچالے
 یارب ہن جھوراں تائیں ہووے رحمت میری
 خبر نہیں ہن کیہڑے ویلے ملک الموت بلاوے
 کتنے برس کٹیندیاں گزری منزل درو عماندی
 سن فریاد یعقوب بنی دی کرم کیتا رب والی
 یا بنی اللہ تیرے تائیں امر خدا فرمایا
 تھوڑیاں روزاں نوں ہن تیرے دور کراں نم ساکے
 جے کر بنیا مین تے یوسف فوت کدیں ہو جانڈے
 ایہہ سب درو وچھوڑا جتنا اتساں لنگھایا
 پاو کریں کھاں جسدن گھر وچ بکرا آپ کھوئی
 اتر کیتا ہسایاں تائیں خوشبو گوشت والی
 یاور نہ رہیا اتساڈے تائیں اوہ مسکین تمانا
 ایہہ سب درو مصیبت تینوں آیا اس گل پاروں
 کلی مسکین سوا لی عاجز بہت خدا نوں پیارے
 جو کوئی راضی کرے انہا نوں راضی کرے خدا نوں
 سکو حقیقت جدوں بنی نوں حکم الہی آیا
 نت فخری مسکیناں کارن ہوکا بنی او یواوے
 جنوں منہ بختیں روزہ ہووے ونے نہ کھانا لوٹے
 ایہہ طریقہ ہر دو ویلے ہوکا بنی دیواندا

اوسو ویلے وحی فرشتہ بھیج و تار ب سائیں
 کہیں شکایت غیراں اگے شرم نہ تینوں آوے
 لوکاں اگے جھیریاں جھکیاں بلے مراد نہ تینوں
 تاں اسوقت یعقوب بنی نے روکے عرض ستائی
 تیں بن کوئی نہ سننے والا اور منداں دیاں آئیں
 تہے پاروں چھوڑے ساڈے توں اسلے خدا یا
 توں نور العین پیارے مینوں آن ملائیں
 رو رو مین نابینے ہو گئے سوہنیاں نظراں والے
 سکدیاں سکدیاں وچہ فراقاں عمر اں کھنگی میری
 جچرک یار نہ ویہن دکھالی اچرک موت نہ آوے
 ہن اس حال ضعیفی اندر نہیں نبھائی جانڈی
 جبرائیل جناب الہوں اس خوشخبر و سالی
 دور ہوسن سب دکھڑے تیرے وقت خوشیدا آیا
 جلدی اسیں ملاواں تینوں سب فرزند پیکے
 قبر اں بختیں بھی زندہ کر کے اسیں ضرور ملائیں
 سمجھو تاں ایہہ دکھ اتسا نوں اپنے سمجھوں آیا
 پاک نیار ہو یا جد گوشت دور گئی خوشبوئی
 کر کے آس اتساڈے درتے آیا اک سوا لی
 نہ اتساں اس نوں گوشت دتا خالی پرت سدانا
 ایسی غفلت پھیر نہ کرنی حکم ہو یا سرکاروں
 حدود و حد لحاظ اونہا ندا خالق وی سرکارے
 رب ناراض ہووے جے کوئی کمرے ناراض انہا نوں
 استھیں کھچے کدیں نہ حضرت کوئی فقیر بھلا یا
 خندے کھانا کھانا ہووے نال میرے اکھاوے
 راتیں گھر یعقوب بنیدے آکر روزہ چھوڑے
 سد مسکین کھوے اول آپ پھیرے کھاندا

ذکر اشتیاق حضرت یعقوب علیہ السلام و حکم دادن بفرزند ان برائے حجرتے حضرت یوسف علیہ السلام

کرن روایت جدوں بنی نون خیر خداوند کیتی
بنیامین نے یوسف تینوں دونوں اسیں ملاساں
اپسرونی حرص بنی نون اگے نالوں ہوئی
راتیں دنے آرام نہ ہووے رو رو آہیں ماکے
اکدن سب فرزند ان اگے ڈکھا حال پدر و
کیتی شروع ملامت بھناں باپ پیارے تائیں

نٹے آیا وقت خوشی و انعم دی مہلت پیتی
سن یعقوب کیتا شکرانہ فضلوں لگیں آساں
کیہڑی گھڑی مبارک ہو سی ملیسی پار سھوئی
بند اٹھا یوسف یوسف و دم نال پکا کے
نظر پونے حجرے اندر یوسف یوسف کہہ وا
جیونکر خیر قرآن جمیدوں و پیدا خالق سا ہیں

قَالَ قَالَ اللَّهُ تَقْتُلُونَ كُرِيحُ يَوْسُفَ حَتَّى تَكُونَ حَرْصًا وَ تَكُونُ مِنَ الْهَارِكِيَّتِ قَالَ اِقْمَا
أَشْكُرُ بِنْتِي وَ سَهَوْتِي لِي اللَّهُ وَ أَهْلَمْتِ اللَّهُ مَا لَا تَعْلَمُونَ ط

یعنی عرض کیتی فرزند ان بنی یعقوب ہو رانوں
و دم یاد کر نیذیاں اسنوں عقل آوارہ کر سیں
بنی کہیا ہیں رب اپنے دل کراں خراکیت نمودی
رات دنے میں اسدے اگے غم ڈکھ اپنا پھولاں
جو کج خیر اسدے تائیں ریدی طرفوں ہوئی
یعنی وحی خداوی طرفوں ساون خبر سنائی
ایہہ گل خیر نہ پیراں تائیں نہ کج باپ جتایا
جاتا اونہاں جو اینویں بابل رو رو کسلا ہو یا
اپنی طرفوں اونہاں یوسف کیتا مار ازا میں
یوسفنوں بگپیاڑاں کھابدا کتی مدت ہوئی
کیوں تسیں ناحق اسدے کچھے جان ہلاک کر بندے
ایہو جیاں ویلاں دیکے بیووی آسں تروڈن
دو جاجسنوں ریدی طرفوں میں تسلی تھیوے

ریدی قسم نہ بھٹاسی یوسف مرویاں تیک تسالوں
یا پھر جان ہلاک کر سیں ایسے غم و چہ مر سیں
اس بن ہو رنہ کہاں کسینوں حالت و ناظم وی
جانے حال میرا وہ چنگا صبر کراں یا بولاں !
اوہ پیغام خداوند واسے تسیں نہ جانو کوئی
ملسی منے کسے دن یوسف مہلت نٹے آئی
جو کیونکر یوسف کے کارن وحی پیغام لیا یا
کچھ نہیں خبر یوسفدی اسنوں زندہ ہے یا مویا
تائیں ولول کرن ملامت باپ پیارے تائیں
مویاں گیاں تھیں و نیلا تے پھیرنہ اوندا کوئی
جے لکھ یاد مویاں نون کر نیے نہیں زیارت و بندے
اپہر عاشق مرویاں توڑی پھیامول نہ چھوڑن
غیر اندی گل اسدے دلو چہ کیونکر سچ منیوے

پھر اک روز یعقوبؑ نبیؑ نے پتر انہوں فرمایا
 يَا يٰقُوتِي اِذْ هَبُوْا كَتْمًا مِّنْ يُّوسُفَ وَاَخِيْهِ وَاَلْقِيُوْا مِنْ رُّوْحِ اللّٰهِ رَاكَّةً اِلٰى يٰسُ
 مِنْ رُّوْحِ اللّٰهِ ط اِلَّا التَّقْوِمِ الْكٰفِرِيْنَ وَنَا ط

یعنی حکم دتا ہے پچھو طرف مصر دی جا ہو
 بھجوانا توکل اُتے اس امید نہ مارو
 فضلوں آس نہ رکھیں چہڑے رہن مرادوں خالی
 شکر سب اولاد نبی دی بول زبانوں کبندی
 جاوے بھتیں اسماں غدر نہ کوئی رنج نہ کراں تلوں
 بنیا میں یہودا کارن بیشک مصرے جاواں
 اسپر اوہ جو شاہ مصر واسلوں بھلا نہ جانے
 شاید پڑھے خطا اڈا شفقت کرے اساییں
 تاں پھر حضرت کاتب اپنا اوسیلو وقت سدا یا

یوسفؑ نے بھرا اسدیدی جا کر خبر لیا ہو
 انشاء اللہ رحمت ہوسی مولائے دربار و
 رحمت حقین با یوس ہمیشہ قوم کفاراں والی
 اے تسائوں یوسفؑ کارن تاسنگ ویوچہ رہندی
 اسپر خبر یوسفدی لہجے نہیں یقین اسائوں
 معلم کر کے حال اونہاندا پیش حضورناواں
 لکھ ویو خط اسائوں اسول یا محبوب ربانے
 نہیں تاں وچہ دربار اسادئی اوہ سن عزت ناییں
 اکھ پذیرا جیوں یعقوبؑ نبیؑ نے رور وخط لکھایا

مضمون حضرت یعقوبؑ علیہ السلام

بڑا اجل سیانا کاتب فارض نام سداوے
 جو مضمون لکھانا ہووے اسلوں وسدے جاوے
 اسدن طرف عزیز مصر دی ایہہ مضمون لکھایا
 بسم اللہ حقین شروع کیتو نے نامے واسر نامہ
 لکھا دا خط یعقوبؑ پیغمبر بیت اسحاق نبیؑ دا
 اول طرف عزیز مصر دی ادب سلام لکھیوے
 اسپں گھر انہ مذہ قدیموں وارث دروغماندے
 دکھاں دی ازما کش کارن سالوں رب او پایا
 کتنے کولان وچہ نمرووے نے آتش چتہ جلائی
 ابراہیمؑ خدارے فضلوں کچھ ایذا نہ پایا
 ہوئی سر وتمامی آتش ادب کنوں شرماندی

جس کولوں یعقوبؑ پیغمبر خط ہمیش لکھاوے
 لکھا دا جاوے حال تمامی جو حضرت فرماوے
 جویں روایت نقرہ کاروں ہو رخلا صیوں آیا
 اس بھتیں بعد حقیقت نعم دی درو آمیز کلاماں
 پوتا حضرت ابراہیمؑ نبیؑ دا عاجز درو رسیدہ
 بعد سلام اسادئی طرفوں ایہہ گل واضح تھیوے
 صبر کنوں سب بزرگ اسادے گئے ایذا میں پاندے
 سب بھتیں اول داد امیرا خالق نے ازما پایا
 مشکاں با میں سمجھ کر اسوچہ ستیا نبیؑ خدائی
 صحی سلامت آتش وچوں خالق پاک بچایا
 کیتے رب انگیار تمامی جیوں گلزار بھلاں دی

پھر چلے اسمعیل میری رب آزمائش کتنی
 نفع کرے اس سے تائیں حکم حضور آیا
 ان سلامت دوست رہا زندہ اٹھ کھلوا
 کٹ مصیبت صبروں تکریوں تکبہ گئی والہا نہ
 یوسف نام میرا اک بیٹا سب حقین بہت پیارا
 غلام تھی تاں آئے سائے یوسف مولا نہ آیا
 کہیں تگے وچہ جنگی اسنوں پاؤ کھا ہا بگیا
 اسدن حقین میں روین رگا رو و نظر و نجائی
 جبکہ اسے وچھرن پاروں سان مصیبت حالی
 استعین کچھے سی اک اسرا ماں پتو جابیا بجائی
 کچہ قدے میں اسنوں تک ہیساں دل پرچاندا
 بھائیاناں رلا کر اسنوں طرف حضور پوچایا
 کہن لگے اوہ سانوں آکے کیتی اس نے چوری
 آگے ورو فراق یوسف واپسی بہت اسانوں
 لکھ کر خط تھانوں کو لیں اسوں تسان سدا یا
 جاتا سی اسان ساڑے غم وادار و کوئی کرین
 اسان تھانوں موٹا پاکستا پار روانہ
 پس اے قہار مصر کے ایہ لگ لائق نہیں تسانوں
 راق نہت چوری والی جسوں تسان لگائی
 ہن اس کیونکہ چوری کیتی جا کر وچہ مصر دے
 ووجا سین اولاد سولال پاک گھرانہ عادی
 نہ اسیں چور نہ سنگی چوران نہ واقف چورانہ دے
 ایسا فعل اسادی طرفوں سرگز کرے نہ کوئی
 وکھیاں نون وکھاون لگوں کر کے زور وریاں
 کھا کر تیر جابیاں والے چھنگنے جگر جہاں دے
 چوری چاری تکر امی کار زویل لڈیلاں

جگ مشہور حقیقت اس دی جو یوں کہانی بتی
 گردن چھری و ہری حبیبیے و نیر رب کو پایا
 فضل رب حقین ہیٹھ چھری شے وال نہ ٹونگا ہویا
 ہن اوہ نوبت ورو عماندی ساتھ رب لیاندی
 ساتھ بہراواں سل کر باہر کھین گیا سو صارا
 خون آلودہ کونہ آس و اسانوں آن وکھایا
 ایہ اک کر تہ لہا اس وار لہا وچہ آ جاٹاں
 حق تک اس محبوب یوسفدی مٹر کے خبر نہ آئی
 وچہ تخریب نہ آئے ہرگز حالت ورواں والی
 نبیا میں جو چھوٹا اس حقین اکھیں دی زنائی
 اوہ بھی طرف تھانوں لوریا سن فرمان شہاندا
 ہور تھی واپس آئے نبیا میں نہ آیا
 تاہیں پکڑے نہ مصر کے قید کیتا اوہ زوری
 پھر تسان نبیا میں وچھوڑیا ترس نہ پیا تسانوں
 ملنے کالن گیا تسانوں تسان اسیر نبیا یا
 نہیں سی خبر جو اگلے حالوں کرے حال مرین
 تسان اسانوں دوست تائیں و تانندی خانہ
 چور بنا کر بیٹا میرا زویوں و کہ اسانوں
 آگے ہن تک چیز کسیدی کدی نہ اس چورائی
 ہے ایہ بالکل جھوٹ تھی اسیں لٹھیں نہ کرے
 کوئی نہ جھیا ساڑے وچوں ایسا پوریشا و می
 نہ فرزند سولال نبیاں پھر دے مال چورانہ دے
 ناخنی نبیا میں پیارا کیوں چا قید کیتوئی
 ورضداں مسکیناں نبیاں کدی نہ چوریاں کر یاں
 ایسے بھارا ٹھانوں کارن جگر کے کدوں اونہاں دے
 کرن جھیل نہ ایساں کالان چھڑے نسل صیلاں

اپنے گلے سے لٹکے اور زونوں پھر گئی در زونوں کا قی
 جبر نہیں اور مال ساٹھے کیوں پا بیٹھا روسہ
 کرم کر و تیں نالی ساٹھے لٹیں کرم سند سے
 عاجز بانوں نہیں چھین چکا مت کو متی آہ نکالیں
 اپنی خیر کے لوڑیں رب بھین ڈر کہ نہ سے مسکیناں
 بھیج دھوئیں طرف ساڈی نبیا میں پیارا
 بھیج تباہی بھیج ستا بی اوہ مسکین نما ناں
 بڑے پٹر اباپ نابینا اس زاا گے سی کچھ مو یا
 ترسی کر ہی سلطان عزیزا مار نہ سویاں تائیں
 جے کر نبیا میں اسانوں کتاتان روانہ
 رہیں خوش ہمیشہ جے کر خوش کر سیں توں مینوں
 ساڈا بھی کچھ پیش خدا سے عرض سوال نیندا
 سوز جگر بھین تیر دعا و ا عبد یعقوب چلا سی
 کمر و سنبھال اول استخیں ایہ گل جو بٹ نہ جانوں
 بہت آزر وہ کرو نہ سانوں مت کوئی آہ پے جائے
 نہیں مناسب باز شا بانوں عاجز لوگ تانے
 آخر ایہہ یعقوب پنیمہ تھوڑی بات لکھا ئی
 دانشمند اکا بریہ کے صاحب کرم سداون
 کافی سمجھن محتاجان دیاں تھوڑیاں عرض نیازاں
 ایہہ کچھ عرض سوال ساڈا جیکر شفقت تھیوے
 بہت احسان تساڈا ہوسی باہر حد حسابوں
 آخر حضرت نے بند کر کے بہت سلام لکھا یا

ایسی کار نہ کسے اسامختیں کیتی وچہ حیا تی
 دل وی ایہا گواہی ملدی پھاس گیا بید و سہ
 پت رسولانڈے پرہ لسیں ناحق نہیں نبھنڈے
 سخت دھما سکیناں والی بال و کھاوسے بالیں
 ایلدا غضب سماٹنے ماہیں وچہ آسمان زمیناں
 ناحق کیوں پر دیساں اندر کیتی قید و چار ا
 لائق نہیں نر پیاں اتے ایسا ڈر کھ پچا ناں
 رو رو کے من اساز سے غم جوہہ پورا کیرے ہو یا
 بھیجو نبیا میں ستا بی ساڈیاں لیوڈ عایش
 کراں ڈر عانتاڈے حق وچہ سکھ و سیں سلطانہ
 نہیں تاں کر ہی یقین عزیزا اسیں نہ تھوڑاں تینوں
 درد منداں سے دل داہو کا حالی رو نہ تھنیدا
 ستاں پتتاں تیریاں وچوں پارو و سلو جا سی
 پھر کوئی روک نہ سکی جدم نکلیا تیر کمانوں
 تیرے بھی اولاد تیری سے دو ہیں جیلان و نجاشے
 پھر پھتیا یاں ہتھ نہ آون جھڑے وقت برانے
 کاغذ تھوڑا تے غم بہتا اس وچہ نہیں سما ئی
 تھوڑی عرض گزار اش وچوں بہتا مطلب پاون
 بہت سوال سنن وی حاجت نہیں غریب نواراں
 نبیا میں ساڈی طرفے واپس جلد کھیوے
 اسدے بدلے رب تسانوں ویسی اجر خابوں
 لکھا کر فارغ خط ستا بی پیش حضور شا یا

کر کے بند لفا فہ حضرت پتران کرے ہواے
 ایہ خط ساڈا شاہ مصر نوں وینا نال سہاے

فتن نبی اسرائیل بجانب مصر بار سوم ورسا پیدن

مکتوب حضرت یعقوب علیہ السلام بحضور یوسف علیہ السلام

مکمل چلے کنتاؤں باہر اوہ مقبول غفار ی
 فرصت پا کر حاضر ہوئے وچہ دربار گرامی
 اس سختی کچھ خط باہل واپیش حضور و توستے
 اول نام یعقوب بنی و اسد ی نظری چڑھیا
 بگ پیا خط ہتھا نو چوں و صر فی او پیا آ
 کتیوس و لوں قیاس جو تیغے روون لائق ناہیں
 کر کے سوچ و لیوچہ ایو تختوں ا کھلو نہ
 نالی محبت چمدا چمدا گوئے اندر آیا
 پھیر و بارہ نظری آیا نام یعقوب پیا کے
 روندہ ار وندا ہجو و ہویا ہوش نہ رہ گئی کوئی
 پٹہ بن لگاتاں ساون وانگوں اکھیں جون و سا یا
 کرن گئے تصدیق انہاندی نقطے پوسے جاون
 جیونکر ورو مندایتے قاصد عم وی خبر سناون
 ایہ خط آپ حضوروں بنیوں گھلیا یا پ پیلے
 شعر مناسب و روز فاقوں بولی وچہ عمرانی
 ورو مندایتے شعر پیلے بجاون ورو مندایتوں
 لکھ جواب روانہ کیتا جو بی روایت آئی

لے کر خط پیٹیراویاں کیتی مصر تیاری
 جلدی جلدی پیٹیا کر کے پوتے مصر تھامی
 اول خدمت یوسف دی وچہ ادب سلام کیتی
 کرن روایت جس ہم یوسف خط مبارک پٹیرا
 پڑکے نام پیر و یوسف ایسا لڑہ کھایا
 بیوس ہو کے روون لگا ضبط نہ ہوون آہیں
 سمجھ و سخن مت بھائی بنیوں ایہ کیوں اتنا روڈیا
 لے کر خط کتاب میں سختی سینے نالی لگایا
 و کھراہیہ کے پھول لہافہ ڈھٹوس پھیر و باکے
 ویکھ بچپان نوازت مش دی حالت ہوئی
 مہ کھوں جد ہوش سہالی پھر اوہ خط اٹھایا
 بچ بچ بلن ہنجوں قطرے عرفانوں گل لاہون
 جتنے حرف تمام نیوں روندے نظری آون
 پڑھ کر خط تھامی یوسف مڑ مڑ نظر گزارے
 لکھی سی کہہ نظیر وچالے پیغمبر کنتا فی
 پرت پرت کے حضرت یوسف مڑ مڑ پھر انہاندی
 آخر ویکھ حوالہ یوسف قلم ووات منگائی

جواب خط از جانب حضرت یوسف علیہ السلام و فرستادن بدست قاصد نجدت حضرت یعقوب علیہ السلام

کیونکہ لکھیوس باہل تائیں ادب سلام کلامان

کر پڑیر پدیر فقیرات اصد طرفوں نامہ

کیتا شروع خدا کے حکموں نامہ نبی گرامی
اس جتنی کچھ صفت رسولان باہر حد شماروں
نہانی کوئی نہ مول جنہاں را اندر عالم سائے
کردار رقم جواب آراہوں شہر مصر نا والی
لکھیا تہاں سلام اسانوں عزت تے اکراموں
راضی اسین ہمیشہ رب تے رکھے جویں اسانوں
بلیا آن نواز میں نامہ جو سرکارہ پو چا یا
بہت ہو یا افسوس اسانوں سکر حال تہاں
سناں وارے پاک تہاں جو تکلیفان پایاں
تسین بھی وجہ وراق پتھر کے جے کر صبر کما ہو
ابراہیم تہاں کے وارے کیسا صبر کما یا
جدا تہاں وجہ داخل ہو یا اور محبوب آہلی
کہن لگاوس ابراہیم جہاں ہے کچھ حاجت تینوں
مدد کالین کافی سانوں آپ خداوند باری
سکر خبر ایل فرستے پھر نہ سخن الایا
ایویں اسماعیل نبی نے صبر تحمل کر یا
کنتی والی باپ پیارے لہو لہو چھری چرائی
ہدیچہ چھری زے چاہے تیری قرب حضور پیا
کر و خیال حبیب خدا کے تھی اولاد او نہاندی
بیشک بچروں او پر تہاں کے مشکل منزل آہی
اپہر جویں جنابوں ہو و مرضی پاک رہے تری
اگے نال تہاں کے یوسف جو تقدیروں پہوئی
پھر من نبیا میں تہاں کے اسان پاس رکھایا
پھر من ویلے امر الہوں وقت ملن وا آسی
حد تک امر خدا وانا میں لا نوق صبر تہاں
اپہر کچھ لکھہ جواب یوسف نے کیتا خطر روانہ

پہلی سطر لکھی بسم اللہ رب نون حمد تہا می
بہت فضیلت ملی جنہاں نون خالقہدی سرکاروں
ساری اخلاقت وچوں رہوں مرسل بہت پیارے
خدمت وچہ یعقوب پتھر صاحب منصب عالی
اسین بھی لکھیاں طرف تہاں کی کچھ ادب سلاموں
کرے نصیب ہمیشہ مولا سکھہ آرام تہاں
کل مضمون مبارک اس نا پڑھ صیا مطلب پایا
اپہر امر مقدرہ اگے کچھ نہیں گذرہ اسٹا
میر حالت وچہ صبر کما یا نہ جنت چھریاں لایاں
وانگ انہاندے انشاء اللہ جو کنتی مرادوں پایا
صبروں چھہ قبولی اس نے امریں گذر نہ لیا یا
اکر خبر ایل فرستے کیتی خاطر خواہی
ابراہیم نبی نے کہا کچھ نہیں حاجت تینوں
انشاء اللہ فضلوں ساڑھی آپ کر یہی باری
فضلوں رب چھہ و تیا میں باخ بہشت بنا یا
امر الہوں ہدیچہ چھری کے سر قربانی و صبر یا
وال برابر پتھر تہاں کے تکلیف نہ آئی
اور چھہ خلیل نبی نون رب معراج کر یا
صبر کماون تہاں کے پاؤں کارہ قدیم جنہاندی
تعمیر زنداں نہ و ہدایاں موتوں اگل سنگھائی
اس وجہ اپنا وقل چھیرا ون نہیں مجال سیدی
خبر تہاں کے اس کے اندر ساڈھا وقل نہ کوئی
امر الہی انیویں آسا ڈھا وقل نہ آ یا
وچھہ کے یار تہاں نون مولا رحمت نال ملاسی
ووصف کھٹ لفظ جو لکھیا ساتھوں کرو معا اسانوں
لیکر قاصد پڑیا علیہدی یوسف نا پیر و ان

بجایانوں ایہ حضرت یوسف مول نہ خبر خدائی
 کرن روایت جدا وہ قاصد آپہنٹا کٹھانے
 فارض ابن ہووے کے کاتب پڑ بکر خط سنایا
 کہن لگا ایہہ ٹکھنے والا ہے کوئی نبی خدا
 باہجہ سوالاں ایسے خط وی کسنوں طاقت پڑھا
 شک نہیں جے یوسف ہووے زونوں قیاس اٹھایا
 سجدے وجہ ملی خوشخبری وحی پنیام لیاندا
 دور ہو سی ہن غم و لگیری گئے جنجال جدایاں
 سن ارشاد ہو یا بل کشاواں پیغمبر کنعان
 استغییں چھے پتران ز پوچھ لکھیا نبی ز بانے
 بہت مصیبت گزے چھے تنگی فاقے پاروں
 تھوڑا بہت نشیں جو گھر چھین لیکھے مال پڑیاں
 کرن اڈیک تھوڑی ہنوم عاجز لوک و چارے
 بہتی نرمی کر کے شاہ لیں عرض سوال سنالیاں
 زانے نبیا میں وے کارن ساڈی طرفوں کہناں
 ایس جگہ اک پورہ و جدوی نظر و اثت آئی
 پہلیوں خط عزیز مصر وں جو یقوب ب لیا یا
 فرزنداں چھین طرف مصر دی خط نہ لیکیا کوئی
 ویکھ جواب یقوب نبی نے بھیجا پتران تائیں
 اوس ویلے ایہہ و انیاں کارن نبی تاکید سنائی

اوہلے بیٹھ تمام انہاں چھین کیتی کارروائی
 و توس آکر خط یوسف واپس حبیب لگانے
 سنکر حال یقوب نبی نے ورور زیادہ پایا
 یا وہ آپ پیغمبر کارل یا پیغمبر زاوہ
 چہ تاثیر عبادت ایسی ہو رہ نہ لکھدا کوئی
 رو کر زور وں نبی اللہ و اسجدے اندر آیا
 یا نبی اللہ تیرے تائیں پاک خدا فرماتا
 بیک جانو کسے دیہاڑے صلوں جہاں آیاں
 فضلوں آس ہمیش اسانوں بولے حمد رہا فی
 آؤ گھر میں عزیز مصر چھین جلدی لے کر وائے
 جویں سبب نے کرونے طلب کرو مسر کارے
 اوٹا عرض گزارش کر کے شاہ وی نظر لگاناں
 کٹ مصیبت تنگی فاقہ پوہتے موت کٹاے
 فتوحی کیتیاں لے نہ مطلب خوف زیادہ کھاناں
 بہت کیتی تاکید نبی نے شری اندر رہناں
 شیخ مدین الدین مفسر چونکر لکھیا بجائی
 فارض ایگیا خط نبی و ا اوٹا جواب لیا یا
 جہوں جواب لیا نہ افارض تالاں ایہ سب لگی ہوئی
 جاہو طرف عزیز مصر دی نصیر کرے لب سناہی
 واللہ اعلم رب نون معلوم چھوں کر بات و تائی

حاضر شدن بر اولاد یوسف علیہ السلام بدر پار عالی

سنوں حقیقت جد فرزنداں نبیا حکم گرامی
 وانگ نسا نیاں عاجز ہو کر حال بیان کیونے
 کہن لگے کچھ عوفی انہاں لکھے چھیں سوئے سرکاروں

وچہ دربار یوسف کے جا کر جا کر حاضر ہوئے تمامی
 ان پیغمبر پر نیاں نیاں فدیت و چہرہ کیونے
 مرن لگی اولاد ساڈی تنگی فاقے پاروں

رود و کھلے سناہن عرضاں سب مقبول پیاے
بہت مصیبت فاقے والی کر کے عرض سنائی

کَاتِبُهَا الْعَزِيزُ مَسْنَاؤُا هَلَلْنَا الصِّرَ وَجَعْنَا بَيْضَاعَةَ مَرْجَبِ كَاوِفِ لَنَا اِسْكِيْلَ
وَلَقَدْ نَحْنُ عَلَيْنَا اِنَّ اللّٰهَ يَجْزِي الْمُتَصَدِّقِيْنَ ط

یعنی کہیں لگے سب بھائی اسے شاہ مصر گرامی
قدر قلیل ایسے تقوٰۃ کا پوختی گھر تین میں لپٹے
بیشک صدقہ و یون والیاں دیوے رب جزا میں
ہیں تال جو کچھ خدمت اندر قیمت اسان لیا نہی
ایسے کرم تہا سے اوپر سافوں آس و وہیری
جو کوئی عالی نریاں سے تہ شفقت کرم کر نیدا

سن ٹبران میں فاقے کو لیا آگے تنگ تمام
یہ کہیے داتے نام ربانے و اہل سے اس میں تہا سے
قول بھی صدقہ سر اپنے و انجس اساو سے تہا میں
اسد نیال نہ اک بند نیوں روٹی و تی حبانہ ی
قیمت مالوں بہت زیادہ عالی بخشش تہری
وہ میں بہا میں مولا اسنوں عالی درجہ و پیدا

چار اشعار فاقہ والہ

کرم کرو مسکیناں آتے و بچھو حال اساو کے
جل مصیبت تنگی فاقے مر گئے مال اساو کے
کالی ہوراں پٹھو منہ سے کتے کل اقبال اساو کے
ابن کریاں نال کر ہی کٹ جھال اساو سے

سن سن حال بھراواں یوسف بہت آرزو ہوندا
کیتی عرض دو بارہ بھایاں جیکر شفقت تھیوے
بڑا پڑا پنا پنا آس و اہل ہند آتہ آو اسی
وہ سے بیٹھا اوہ اکھیں آگے یہ سنوئی وی و چہرہ لسی
نالی فراق نہ مار و نغم و چہرہ اوہ محبوب بیگانہ
کے سوال یہ و اہل پٹھو پیش حضور گرامی
جے کسے جرم تہو تی پاروں عاجز پکڑے جاؤن
آپ تہیں نمود چھوڑن و اے تخت تخت و پائش
توس کرو پر و سیاں او پر بخشو عیب گناہان
کرو لفظ یعقوب تہی وارہ رود کہن تہا سے

ٹکارے کالہن تر سن گھر چہ چھوٹے بال اساو کے
اوہ موٹے رنج کھاؤن کالہن اہل عیال اساو کے
تہا لاکسے نہ ورتے جینکر ورتی نال اساو کے
کہ منظر ریسر بلہ صدقہ عرض سوال اساو کے
و یکہ انہا نیوں برقعے اندر گھسا گھسا روٹدا
نیسا میں پیار تہا پیش عیب معاف کھیوے
جیکر تہیں نہ بچھو اسنوں اوہ روند امر جا سی
جیکر نیسا میں نہ جاوے ویسی جان پیاری
میل او ہنوں ورنہ پیارا کر کے کرم شہا نہ
بادشاہتوں مسکینا نہا سو نہ اکر م تہا
پلیوں کر کے خرچ او تہا نیوں جنگے لوگ چھراؤن
کیا پر و اہل شفقت کر کے چھوڑو و جرم تہا میں
کرو خلاص اساو بھائی تہا نہ پاؤ رہا میں
تہا لخت سلامت سو جسے راج ہمیشہ مانتے

نبیائین سنے سب بائیاں بیٹھا چپ چپا
 کرن قیاساں ولدے اندر اسنوں قید کوئی
 اسدن بھی شاہ نال بہا کے اوہوں کھوایا کھانا
 اپنے وانگ برابر اسنوں شاہ پو شاک لوائی
 شک نہیں جے یوسف ہووے ویوں قیاساں کرے
 ڈاڈے نرم نمائے ہو کر عرضاں کھلے سناون
 آ کہن لگے بابل کو لوہوں یوسف گیا جدو کا
 پھر من پھر بھرا یوسف سے اسدا زور و زوہایا
 کہن لگا تجھ و سومینوں حالت یوسف والی
 قال هل علیکم و کما فعلتم بیو

یعنی تیں پچھا نوں اوہ گل یوسف نے فرمایا
 من تیں نبیائینے کارن اتنا زور لگانے
 حدن باہر یوسف نوں تیں لیکے نال پیارا
 نبیائین نکھیڑ یا استخیں سنوں کئے گویا
 اسدن باب پیاسے کارن ترس نہ مول آپو
 من تیں آکر کول ساڑے پیوے نہو پیلے
 جے من کر و پیار پدرا اسپن نہ مول منیدے
 جے آکھو بگیاڑاں کھانا کڈوے نہا ہدی کوئی
 ہے اک مجھ پاپن ساڑے سچیاں خبراں والا
 حاضر کر کے پچھاں استخیں جیونکر حالت بیٹی
 جیکر استخیں نہ کر بھی تیں پھر ہتے انکاری
 کھول بیان تمام تاں تھیں میں اقرار کرواں

اوپر تخت برابر شاہ سے بھایاں ویکھ پچھا تا
 بھایا نو انگ برابر اسدی شاہ نوں اُلفت ہوئی
 اج بھی تخت آتے ریل بیٹھا ایساویوں وکاناں
 خبر نہیں ایہ کیونکر اس نے ایڈ محبت پائی
 ایہ کچھ عدالت اندر آکھ نہ سکتن ٹور وے
 تیروں باپ یعقوب نبی زامڑ مڑ نو کر لیا ون
 سکھارہ اساہ یعقوب نبی نوں آیا نہیں اندر کا
 ایہ گل شکر یوسف تا میں جوئش و لیوچہ آیا
 جیونکر سورت یوسف اندر خبر و قی رب عالی

سقف و اجیر اذا انشدر جاهد و کن ہ

یوسف اتے بہرا اسدے شک کیا تہاں فعل کیا
 خبر تہاں جو تہاں لگے کیتی باپ انہا ندے
 کیا کچھ حال کیتوں نے اسدا یاد کر و اوہ کارن
 بگیاڑاں اندا بابل آگے جا کر نام بنا یا
 نال بہا لے اسدے کو لوں یوسف جیہا کیتوں نے
 نبیائین چٹراون کارن جھوٹے کر و پیاسے
 کیا کیتی تہاں نال یوسف کیوں نہیں پچھو سید
 نہیں تاں میں تہاں تہاں جو میں کہانی ہوئی
 معام اسنوں یوسف والا کل حقیقت حال
 سچ حقیقت کہسی ساری جو میں تہاں کیتی
 اسپن و بیسیاں حال پتھرا خبر اسنوں ساری
 جوئش اندر عبد آیا یوسف کیتی قتل بھرا ویاں

تاں پھر اوہ پیمانہ تھاری یوسف نرت ملگا یا
 مجھ بن کے پتیں عدالت حال سناون آیا

میں کا تہہ قلم کی کتابوں کا حمید یک ڈیو لو لکھا باز ارا لا ہو ر مغرب پائیاں

تہ تکلم آمدن پیمانہ و اظہار کرون حال یوسف و برادران او

آکھ پندیرا ساقی تائیں دیوے او پیمانہ
حق آوازے نکلے اندر دل جو بیے میں ہو یا
مشکل منزل محفل والی کسے نہ سنگی ہونا
جاں ہتھ پیر گو اہیاں وین پیش عدالت بھائی
پڑھکے حال یوسفیاں بھایاں دلچہ بھرت پامی
کرن روایت نقرہ کاروں ہو رکتا میں آیا
کل امیر وزیر اکابر حاضر سن اس جانی
جیکر کہی تاڑی طرفوں امر اجازت تھیوے
کہیا بھرانواں بیشک چھو خوف نہ کچھ اسانوں
دلوں یقین بھراواں تائیں اس کی دستاں حالا
جانن نہیں جو اہیہ پیمانہ ستیاں کلاں جگہ
حدوں انہاں پیمانے کیوں پھنساں حال کر آیا
امر الہوں بول پیمانے نرم آواز سنائی
اک انہاں یقین یوسف کا بھائی بابل جابا
دو جی واری پھر یوسف نے اسنوں چھٹی دکائی
ہے اک ہو پھر یوسف و بنیامین سدا ندا
حدا و نہاں بنیامینے کارن پو یقین یوسف چاہی
کہندا سی میں کوئی دوبارہ کراں و ساہ تاڑا
اور تک رب نوں ضامن ویکے اسنوں انہاں لیاندا
اننا کر آواز پیمانہ چپ ہو یا یک باری
بنیامین کہیا پھر شاہ نوں یا صاحب سلطانہ
بھائی کہندے سن جو اسنوں کھا گئے گرگ بلا میں
چھو پو پھر دوبارہ میں یوسف کو میں و کانان

جسے پتیاں حاضر ہوئے قرب حضور شہانہ
یوسف دیاں بہرانواں گوں نہ شرمندہ تھیواں
تدہ بھی اکدن جا کر اوتھے پیش حضور کھلونا
جیکر سچ نہ ہو سی پلے کیا کر میں اس جانی
خالی قصہ جان کر میں انیوں لنگہ نہ جانی
جس دم اوہ پیمانہ یوسف مجلس و چہ منگیا
کتنا حکم بہرانواں تائیں یوسف نبی خدائی
اس پیمانے کنوں تاڑا معلم حال نیوے
جیکر ایڈا کر امت والا سے حال تسانوں
ایہ بے جان نمانا ٹوپہ دانے پان والا
مجلس دلچہ بول اسٹا بھرم تمام و نجاوے
تا پھر یوسف اوہ پیمانہ مار چھٹی چھنکا یا
ایہ فرزند یعقوب نبی سے میں باراں بھائی
بابل کیوں چوری انہاں اسنوں و تچ و طمایا
پھر آواز نکال تبتابی کہن لگی اوہ پائی
اسنوں بھی اونہاں بابل کیوں ترے کر کر آندا
نہیں سی و دار کر نیڈا اسنوں اوہ محبوب آہی
لگے تسان نہ واپس آندا یوسف و لبر ساڑا
میں تک رور و باپ پیارا ہنوں نیر چھاندا
سکاریل و چہ بھایاں تائیں گندی حیرت بھاری
کھول ناکے حال یوسف دا میںوں ایہ پیمانہ
کہیا پیمانے باہر جا کے توج گئے استائیں
ساری بات سارے آمدی جیوں کر حال و مانان

تاں پھر یوسف اس کے کیوں چھپا تریجی واری
 بول آواز کیتا پھر اس نے دس وا حال سچاواں
 کوڑ پیمانہ گرگاں والا اونہیاں دوس نہ کوئی
 کھیلن کارن گھر مضمین یوسف بابل کنوں آندونے
 جس ویلے مڑا ویلے سوئے کو لوہوں باپ پیاسے
 جو یوسف وا کھانا آکا کتیاں نون سٹیونے
 پانی طلب کرے جس ویلے ہر کوئی کا وڑ متیندا
 مار طمانچے منہ تے اسنوں غضبوں گرہا وسا وں
 ساکے راہ وچہ بھایاں پاسوں انیویں رہیا کوٹنیدا
 مددوں باہر بھایاں بچوں اس تکلیفیاں پایاں
 جو جو حال دیکھے پیمانہ سنن پئے دنن بھائی
 سبھاں دل وچہ جاتا اس دن سوئے اج قصویا
 نبیا میں چھڑا وں آئے بچہ گئے ہن ساکے
 اس مضمین بعد کیا پیمانے کر آوار پیاری
 سب بھایاں نے اس گل اوپر محکم نیت ٹھیرائی
 جد یوسف دے قتل کرن نون بھایاں ہمتہ اٹھایا
 لگا کن بہرا نواں تائیں جے کر اس نون مارو
 ہوندے چارے میں یوسف نون قتل نہ ہون ویساں
 زور وھگائے بھایاں کیوں یوسف اس چھڑایا
 جیکر کہیں ہو و اس دن اتنا زور نہ لاند
 سن کر یوسف بھایاں طرفے نظر مبارک پائی
 اٹھ ہو ورا حاضر ہو یا کیتی عرض بھراواں
 راضی ہو کر بولیا یوسف شبا ش تہہ جو ناں
 پھر یوسف پیمانے تائیں چھٹی سنہری ماری
 کن لگا پھر یوسف تائیں لے گئے کھوہ کناکے
 نو کھوہ وور آکا کتیاں کھوہ ویران پراناں

اے پیمانے امرالابوں دس حقیقت ساری
 کھسے نہ کھا واپوسف تائیں بولیا جھوٹھ بھراواں
 اصل حقیقت سنوں اسان تھیں جو یں کیا فی سوئی
 جد تک بابل رہیا کنیدا بہت پیار کیتونے
 وھکے دیوں لگے اسنوں دشمن سو گئے ساکے
 ناز میں تے کوزہ اس وا شربت ڈوہل دتوئے
 آکھن بہت لڑکا پیو واپن نہیں شربت پیندا
 مکارا اطاب کرے جس ویلے ڈھبھاں نال اڈا وں
 کوئی نہ چھپے جنگلی اندر ایہہ کیوں پیامرتیدا
 کنڈیاں اوپر تنگی پیریں اسنوں ٹو رہیا بھایاں
 سنن کو یں عدالت وچوں تھاؤں نہ جھلے کاٹی
 ایہ پیمانہ یاوشہیانہ خبر سناندا اپوری
 خبر نہیں شاہ ساڈے خوجہ کیا فرمان پکا کے
 اوڑک بھایاں یوسف کارن کیتی قتل تیاری
 ایپر اک یہودے کارن ولوچہ شفقت آئی
 پکڑ یہودے اسد تیا میں وامن مہیٹھ چھپا یا
 تاں پھر اول اس دنیا لوں میرا سیں اتارو
 نہیں تاں اسد دنیاں میں بھی سر قربان کریاں
 اپنا من قبولیا اس نے اس واسے بچو ایا
 بیٹک یوسف بھایاں کیوں کہیں نہ بچکر جاندا
 کہ نام یہودا جس نے اتنی مہمتنا لائی
 ایہے جس نے نال یوسف دے کیتا پیار سچاواں
 ویسی اجر حضوروں تینوں فائق پاک تو ناں
 ایہ آواز نکالیا اس نے اوڑک چھیکڑ واری
 جھڑکاں دیکر اسد یگلتھیں کپڑے سب اتارے
 گھت رتہ سٹیونے اس وچہ روند انہی رہا نا

بابل نوں ورنج جھوٹے کہو نے یوسفؑ کو گراں کھایا
 چوتھے دن اس کھوہ خنیں یوسفؑ کو سیاں بھویا
 پنج پئے پھر بھائی مگر ہاں پاس انہاں گرواناں
 نہ پہنہ دریاں خنیں پاس انہاں کے یوسفؑ و کھوے
 جانہ یو ار سٹھو یا ننایش ایہہ گل کہہ گئے تالے
 ایہ کجہ باتاں کر پھانے مجلس و چہ سنایاں
 جو چو بات کرے پیمانہ یوسفؑ کھول سناںدا
 سارا حال سنا جس دم اول آخر تا پیش
 دردے ڈردے اکہن لگے یا سر کار گرامی
 ایہہ سکر گل حضرت یوسفؑ سے اندر آیا
 جس دن مالک نے پتھہ یوسفؑ و چکے سن بھائی
 اسیں فلانے پت فلانے شہر فلانے واسے
 سن فلانا جن فلاناں دن نے رات فلاناں
 و نہیہ دریاں کل قیمت چکی قائم ہوئیں رضائیں
 اپنی بھنیں سند و تہقہ لکھہ و تا سب بھایاں
 اوہ کاغذ بیچے تاجے والا مالک مال لیاںدا
 ننگ لیا اوہ مالک کو لوہوں یوسفؑ نے بیچا
 لیکر یوسفؑ سا بھیا اسیں گدی و ساہ نہ کھا و
 اتج من پئی ضرورت اسدی رب سبب نبایا
 کیتا حکم جے پائی ساٹھی جھوٹی تیاں نبائی
 مالک ساٹھے و ایہہ رقعہ مصریاں سمجھ نہ آئے
 و پھر یا کھول بہر انوں اگے یوسفؑ اوہ بیچا
 لک پھوئے منہ سب بھایاں کے و یکہ مصیبت حالا
 آپس و یو چہ اکہ و جے نوں رور و آکھن ساکے
 آگئی جان ننگے اندر نہ کوئی کھول سناںدا
 نال غضبہ کے بولیا یوسفؑ کیوں نہیں پڑ بکھائی

بکری و الوہا کے اسرا کھرنہ ورنج و یکھایا
 و یکہ انہاں نوں سونہاں لڑکا ہتیاں خوشیاں ہو پیا
 کین لگے ایہہ بر و اسٹو اکڈ بیاتیاں جو انماں
 انی طرفوں بیخ نامے واکاغذ لکھہ و تو نے
 نشن دی اس عادت مندی رکھنا نظر حوالے
 کر تفصیل تمامی یوسفؑ بھایاں نوں بھچایا
 من ایہہ خبر تھی پھانے من ایہہ بیاتیاں ندا
 پھچیا یوسفؑ بھایاں کو یوں سچ ایہی یا ناہیں
 جھوٹا ایہہ پیمانہ تیرا بولے جھوٹ تمامی
 حلہ دی اوہ بیعتلے والا کاغذ پیش کر آیا
 اسدن مالک بھایاں کو یوں ایہہ بختیہ کرائی
 مالک نوں اسوں یوسفؑ بردا کیتا ورنج حوالے
 حکمہ فلانی سوراہو یا اتنے صل و کاناں
 نالی خوشی شے بیچہ کر و نا مالک تاجر تا پیش
 پھر کوئی بھگدہار بیاناہ باقی سونہاں دیراں لایاں
 جہاں پھر یوسفؑ مالک بھنوں پاس عزیز و کاںدا
 اسدی بوڑنہ رہی تسانوں کرو سپر و غلاماں
 اس خاطر جو ہتھے اسدی یور و کدی پے جا وے
 لڈ پکے اوہ کاغذ ساگوں بھایاں نوں دکھلایا
 و یکھوئی اس کاغذ اندر کی کجہ لکھیا بھائی
 پڑھ کے ورا حقیقت اسدی سانوں و سیا جوشے
 جہوں بہر انوں و یکھیا اسنوں اڈ گئی ہوئی تماناں
 پڑھتا پیا عدالتا اندر و دفتر عملاں والا
 خبر نہیں ایہہ کاغذ کس نے آن و نا سر کار کے
 نہ آکھن جو ساٹھیکو لوہوں ایہہ نہیں پڑھیا جاندا
 حلہ سنا و حلہ سنا و زید نہ کر پو کافی

تاں پھر سولا چار بھراواں پڑھ کے خط سنایا
کل حوالہ سنکر پوسٹنگ لگا کہن تنہاں نوں
کہن لگے ایہہ خط نہ ساڈا ساڈوں خبر نہ کوئی
تاں پھر نبیا مینے کو لوں پچھیا نہی تہہ اہیں
نبیا مین وٹھا جس ویلے جلدی بول سناندا
نہد ہوئے جد سبھناں پاموں کوئی جواب نہ آیا
کہن لگے ایہہ خط اساوڈا بیشک اسپیں منیندے
اوہ پوسٹنگ جو بھائی ساڈا اسان نہ پچھیا کوئی
ایہہ اک نفر اساوڈا آگا پوسٹنگ نام سدا ندا
اس وی بابت ایہہ بیغامہ لکھیا اسان ضروری
تاں پھر نبیا مین ولی نوں حضرت پوسٹنگ کہندا
نبیا مین کہیا میں پوسٹنگ سپور نہ وٹھا کوئی
پوسٹنگ کہیا بیشک پوسٹنگ و پچھیا انہاں بھراواں
سائیں معلوم حال انہاں واجیوں اس مال کتیونے
ایہہ اٹھارہ روز قیامت نوکر مضمحل لیا ون
دیکھ انہاں نوں اوگنہا کے کر سن عذر تدا میں
لکھن ولے انیویں لکھیا دفتر پیا ووصھایا
دن تے رات ہوون پھر حاضر تریون آن گوی
کرسی عذر انہا کے اوپر عاجز شخص کتابیں
آپو آپ شہادت انہاں دتی و وقتنا ندی
وقت ویرا بیان انہا ندا ہرگز ہیل نہ کھاندا
تاں پھر ملک کراٹا کاتب حاضر سدے جا ون
آکھے ایہہ بھی ٹڈھ قدیوں دشمن میرے آکھے
جے ہمارا ونیا اوپر نام نشان نہ آیا
کہن لگے ایہہ ریل سارے وچہ جناب تھادی
آپ نے اوہ نیک اسانھیں سائوں کہیا گنہاری

پیش عدالت ظاہر کتیا جو کجہ عمل کما یا
کس نے ایہہ بیغامہ لکھیا و پوچھوایا اسانوں
جیویں روایت نقرہ کاروں ویکھن اندر آئی
وین توں زشتا ویرا نہیاندی ایہہ خط ہے یا ناہیں
میں نہیں جو خط الا اندر صاحب ہے ایہہ خط انہا ندا
تاں پھر ریل سبھناں تاہیں ہوراک عذر سنایا
ایہہ پر ایہہ اوہ پوسٹنگ ناہیں جہڑا اتیں کھنیکے
ویرا لیا باکھیا ڈاں سوں اتنی مدت ہوئی
ویرا نہیاندی سبھیں ساڈی کو لوں مالک لیا وکاتدا
چہر اساوڈی خط اساوڈا سپو چکی منظوری
سعی کوئی مورت ساڈے گھر وچہ ووجا پوسٹنگ رہندا
اوہ پوسٹنگ و پچھیا انہاں پک شہادت ہوئی
جیکر میں بھی منن ناہیں سر جو واسیں مناواں
شرموں چپا ہوئے سب بھائی پھیر نہ کجہ کہیونے
پیش عدالت دفتر عملاں عدوں وکھائے جا ون
یارب اسان جیاتی اندر ایہہ کم کیتے ناہیں
کون گواہ جنہاں سامنے ایسا عمل کما یا
اے کھن نہدھ اساوڈے ہونڈیاں ایہہ جھک پاری آہی
کہسی یارب اکویے زکی ایہہ شہادت ناہیں
ون راتیں وافر ق انہاں چہ ایہہ نہیں متی جائدی
ایسی بے دستور شہادت کوئی قبول نہ پاندا
تریون آن گوی ہی اسدی گن گن عیب سنا ون
معلم تینوں مال اساوڈے جو انہاں ویر کماے
اگدوں انہاں ورتنیاں سائوں اوگنہا رہنا یا
کرن لگوں توں ہوسن جہرے خوئی انے فسادی
اج اوہ کوئی اساوڈے حق وچہ ویکون نیک گواہی

تاں پھر وہ ہر اکاس ملا کر رب گواہ گذارے
 نہ ابہہ خویش نہ واقف میرے نہ کج خیر انہانوں
 حکم سے وہ کے جسے تہاوت منظور انہ تینوں
 نال جنہاں سے دنیا اندر عمر ان تدمہ گذارے
 تاں پھر او پر لبان اسدی سے مہر لگائی جائے
 ہفتہ آہن توں نال اساتے ابہہ کیتی بریائی
 اکھیں آکھن توں نال اساتے نظر تیری تکیوئی
 فرج کہے جو نال میرے توں رہیوں روزناہ کر نیسا
 ایسے طور خدائے حکموں سب اعضا بولیں
 گنگیا لو انگوں ساریاں با تاں کر کے چپ سنیسی
 بعد گواہی اسدے منہ بھین ہر ستنے کھوین
 عرض کرے بار خدایا کوڑ بولیندے ساتے
 ابہہ آکھن چل دیکھ تھائے میں نہ اتول جاندا
 میں بھتیں حاجت روانہ ہووے جو ابہہ طلب کریندے
 تاں اس وقت خدائے عالم کر سی حکم گرامی
 روز فلانے وقت فلانے ابہہ تدمہ عمل اکسایا
 میں حاضر میں ناظر ہر جا قدرت کاہل والا
 کر انکار اساتے آگے ہن نہیں چھوٹے بناندا
 سنن و زمان بجا رہے حاجی سخت حالت پاوے
 کہ اقرار گناہتوں آکھے یا جب سار قبلا
 جو چاہیں کر نال اساتے حاضر جان بچاری
 حکم ہووے تھب پکڑ پکڑ واسنوں وہیہ شرابی
 کرن اروا ت جسد م بھائی ہوئے سنن انکاری
 خدائے نال بھراواں تانیسی ابہہ نرمان سنایا
 و ترچ کھاوے آپ یوسف نوں نام کر و بکھاراں
 جو نہ کر تھان یقوت بئی نوں زکھ پوچھائے بھائے

عاصی آکھے میں نہیں من و جھوٹ الاون سارے
 کیونکہ اج ابہہ پیش عدالت محرم کرن اسانوں
 دوست اسیں بلاواں تیرے خبر تھامی جینوں
 محرم حال پیارے تیرے وہن تھادت ساری
 مہور اعضا تمام خدائے قدرت نال بلاوے
 پیر کہن جو نال اساتے کیوں فلا فی حیائی
 کن آہن جو نال اساتے راک سروو سنیوئی
 پیش عدالت تیرے تانیسی میں نہیں مکرن و نیسا
 خدایا جبار حاکم آگے توب گواہیاں و لیں
 تھلا کر سی بولن کالک ہر نہ بولن ویسی
 حکم ہووے وس دوست تیری کی تیرے حق بولن
 دیکھا جوچہ میں نال انہاندے ویرے کھائے
 ابہہ حرام کھواون میں نہ ہرگز کھاندا
 اسدے دل لے لے اج ابہہ چھوٹے گواہیاں و نیسا
 جسے ابہہ چھوٹے بولیندے ساکھینوں خبر تھامی
 میں خود کریاں ڈھٹا تینوں اس وجہ جھوٹ نہ آیا
 ذرہ ذرہ معلم سانوں تیرے اسب موکالا
 اسیں گواہ خود حاضر تیرے ہن نہیں لکر یا جاندا
 منہ شرمندہ بول نہ سکے کوئی جواب نہ آوے
 بیشک سخت خدا باں لائق ہیں ماں او گنہارا
 یوسف وریاں بھراواں وانگوں خود ہوئے اتاری
 جیونکر اسدن جوش و لیوچہ آیا یوسف تانیسی
 گرم طبیعت ہو کر یوسف خود کتھے اتاری
 ہے ہے تھان یقوت بئی تے اتنا ظلم کما یا
 بے ترسانوں ترس نہ آیا کتھیاں سنج او جاٹاں
 اج ہن پیش عدالت بھتیں دیکھ لیاں سارے

ایہہ گل اکھ سپاہیاں تائیں جلدی حکم سنایا
سد جلاز انہاں دتیا میں قتل کرایا جاوے
پیش حضور سناون عرضاں بیشک اسیں قصوری
ووس نہیں کچہ مول کسید استھیں موہرا کھایا
جو کوئی ایسا عمل کماون ایہو سزا تہاندی
پکر سپاہیاں سبھاں تائیں بنھ لیا یک بارہی
تاں اس ویلے ول کے اندر یوسف یا پتوئے
جے یوسف ارج نلدا سانوں اس وی منت کرے
ایسر خبر نہیں اوہ اچکل زندہ ہے یا ناہیں
سن سن یوسف برقعے اندر روہو یا بیجا لہ
سرتے آن کھلوتے جس دم تیناں پکڑ ساھی
حکم ہو یا اوہ وسو پہلے کی کچہ عرض تاڑی
توں پھر رو کر آکھن لگے سب یوسف کے بھائی
ایسر یک وصیت ساڑی ہے سرکار حوالے
دینے بیچ بیچو بی بیوں جمع کرا کر سارے
وچہ ڈویکاں بیٹھا ہو سی اوہ محبوب حقانی
جداون اسارے کپڑے جاسن فریت چہ انہاندی
باچہ اسان بھین اسار کوئی ہو نہ مہرم جانی
سب فرزندان وی جس ویلے خبر شہادت پاسی
لگے اک یوسف دے غم بھین پوہتا گو رکنا سے
نیسا بن بھی قینداں اندر خبر کے کیونکر خبر سی
کرن روایت میں دم یوسف سنی وصیت بھایاں
یوسف رووے برقعے اندر باہر روہے بھائی
کیا اس وقت خداوی طرفوں رحمت رنگ دکھایا
بے سلاموں آکھن لگا یا محبوب حقانی
بہت ہوئی ہستی ترشی غصہ دونوں و نجا با

بھتہ لوایہ کروان تمامی وقت عدالت آیا
شکر جم جم روون بھائی ویلا بھتہ نہ آوے
بخوارا کو قتل کرایا ہو جیوں کر حکم حضور ی
اس وجہ کچہ افسوس نہ سانوں کیتی واپس پایا
بے کماں وی دے برقعے لے نرا عملاں وی
آگے جلدی تیغاں ولے کر کے قتل تیار ی
رور و نام پکارن اسرا بہت افسوس کتیونے
جو تکلیفاں دتیاں اسنوں ارج بخشا کر مروسے
کستھیں چھاں حالت اسدی رور و ماراں ڈناہیں
کیا جانن جو ایہو یوسف قتل کراون والا
کین لگے اک راہ مولائے عرض اسار وی آہی
انشاء اللہ پوری ہو سی جو کچہ عرض تاڑی
قتل ہوون بھین ساڑ تیا میں ہرگز عذر نہ کاٹی
قتلوں بعد جو ہو سن ساڑے کپڑے روو والے
پوگے ارج مقبول تائے سب فرزند پیارے
و بھیاں کدم آون ساڑے کنگانی کروانی
جانن میں نہیں واپس آوندے بھتی تاننگہ ولاندی
نوں شہیدان واسے کپڑے رکھی کول نشانی
مولا جاننے نال او نہاندے کیوں کر حال روکھی
کیا کر سی جت قتل ہو جاسن اسارے بیٹے ساڑے
شکر خیراں باپ اکیلا مجھ سے اندر مہر سی
شے کھری ہرکت تائیں جم جم ہنچوں آیاں
تیغاں ولے حکم لکھن تیغاں کھلے اٹھائی
جبرائیل جناب اللوں پاس یوسف دے آیا
کر و معاف بھراؤ تائیں و ہو جمال نورانی
بختو سب قصور انہانوں شہقت کر م کما ہو

سزا نہ کر بیٹے نالی انہاں سے تابع جو ہو جاوے
روز قیامت عاصیاں تائیں حکم خدا فرماوے
کر سنی عرض گناہیں مومن امر قبول تاٹا
اپنے عملاں موجب سانوں جال جہنم آئی
توں رحمن رحیم فدایا میں بندہ انقصائی
ان جن جیکر عملاں موجب اسیں سزا میں پاواں
حکم ہووے اسان بخشتی تینوں تفریح کنوں نائی
رحمت آسی پذیر فقیر ہر دم پر تقصیراں

اپر رضاء چوراضی ہوون رحمت بخشش پاوے
عمل تلخہ انج تسانوں روزخ ورتا جاوے
بھو جتول مرضی چاہے نہیں کجہ عذرا ساڈا
نہیں تاں تیری رحمت اندر ہرگز شک نہ کائی
وچہ خطایاں تے بریا یاں چوڑ کیتی زندگائی
سر چشم قبول اسانوں عدلوں نہ سرچاواں
روح بہشت نیا تیری بخشش شرم اسانوں آئی
چلو اگیرے رب کے فضلوں ویرے مائے ویراں

واقف کروں حضرت یوسف علیہ السلام باخواناں از حال خود و زیارت گاہ ان ایشاں بقصو و تصور

سنو حقیقت جد یوسف نون حکم و تار ب سائیں
تاں پھر یوسف ناز نیازوی پاک جمال کرایا
کہنا عداوں بھرانواں تائیں حکم قتل واپو یا
رور و آکھن قتل کرایا اپنے باپ اسانوں
اے باہل جے انج تاڈی اسیں زیارت پاندے
وو جا کر گریہ یوسف نون بہنے عاجز ہوئے
یوسف یوسف بولن بختی رور و آہیں بھڑکے
شکر شورا نہا ندا یوسف روز محبت بھریا
بہت تعجب ہو کر بھیاں پھیا یوسف تائیں
یوسف کہیا تاڈی تائیں روون کیوں کر آیا
یوسف کہیا میں بھی اپنے باہل کارن روندہ
یوسف کہیا وچہ کنڈائے باپ اڈکے سانوں
کہیا بھرانواں باپ تاڈا کی کجہ نام سارے

ترفعہ کھول زیارت بخشو ویرے پیاریاں تائیں
جو تکر وچہ تفسیر یوسف نونے ویرے روایت لیا یا
کر کرے یا یوسف نونے ہی نون ہر کوئی بہت رویا
تائے افسوس نہ مر و پواری ملیا باپ اسانوں
انشاء اللہ فضل اللہوں و گردے جنت جانڈے
تائے افسوس خطا اس کو لوں نہ بخشا کر ہوئے
نالے لے لے نام پیدہ و باہل باہل کر کے
واتگ بھرانواں رو کر اس بھی باہل باہل کرے یا
اے شاہ توں کیوں روون لگوں توں حال سائیں
کہیا بھرانواں کتھے تیرا باپ پیارا ہوندا
کہیا بھرانواں غم باہل کے سانوں پکڑ وایا
حجرے اندر روندہ یا ہو گئے کتنے برس انہاں نول
یوسف کہیا تاڈے پونوں کیا کجہ سد یا جاوے

کیا بہر انواں باپ ساڈا اسرائیل پیا رہا
یوسف کیا ایہوسگواں میرا بھی پتو وادرا
ساری بات سنا کر یوسف نام نہ سول جتا یا
تاں پھر یوسف منہ نیے پھٹیں برقعہ روڑہ پٹایا
قدرت واک تاج نورانی شاہنوں بھر یا ہو یا
جیوں یعقوب نبی سے سرتے جا پے نعل آہلی
بھی اک پور یوسف سے بھایاں آہی یا وراثتی
برقعہ اتاں اٹھا یا حیرم ہتیا نبی سجاواں
ویکھ نہ تانی یوسف نہدی بھایاں عرض سنائی

بن اسحاق یعقوب پیغمبر جانے عالم سارا
بیٹا خاص یعقوب نبی وائیاں پیغمبر زاد ہ
اپیر پھر بھی بھایاں تائیں وجہ کچھان نہ آ یا
کیا سو پیلے بھائی تائیں رب اک ستر دکھایا
یوسف سے سر اور بہر انواں ڈھٹا و ہر یا ہو یا
اوسے طور یوسف سے سرتے عظمت سدی آہی
سہن لگیان ویدان وچوں نکلی چک نورانی
نور ہی جلوہ ظاہر ہو یا لیا پچھان بہر انواں
جیو کرسورت یوسف اندر خبرت را فرمائی

قَالَ اِنَّكَ لَآتِيُوكَ قَالَ اَنَا يُوْسُفُ وَ هٰذَا اَخِي قَدْ مَنَّ اللهُ عَلَيْنَا اِنَّهُ مَن يَتَّقِ
وَيُضِئُ فَاِنَّ اللّٰهَ لَا يُضِيعُ اَجْرَ الْمُحْسِنِيْنَ ط

یعنی یوسف ویاں بھرانواں یوسفوں فرمایا
یوسف کیا میں تاں یوسف اسوجہ شک نہ کائی
بٹیک رب ساڈے اوپر فضل احسان کما یا
بٹیک جو کوئی اسدیکوں ڈر کے صبر کما وے
کرن روایت حیرم یوسف اپنا آپ جتا یا
بھیرم وجہ ڈیٹب جاون سخت حیرانی ہوئی
یوسف آکھے بولو بھائیو کوئی کلام کرا تاں
کہن لگے کیا طاقت سانوں کپڑا مکہرہ کھایے
کپڑیاں اکھین مال تسانوں ساہویں ہو کر تکان
عمل ساڈا تیری طرفوں ویکھن سول نہ دنیا
دور و عرض گزارن بھائی سٹ بیٹھے سرنویں
بٹیک سب بہر انواں مالوں نینوں رب ووصا یا

تو ہیں میں اوہ یوسف ساڈا بھائی بابل جایا
ایہ ہے نبیا میں پیارا میرا چھوٹا بھائی
جن برونیوں سخت بہایا وچھڑیا ویر ملا یا
ضائع کر کے ثواب نہ اسلہ نیکاں اجر و لا وے
سکریچ ہوئے سب بھائی بڑا تعجب آ یا
نظر اٹھا کے یوسف دیول اتاں نہ ویکھے کوئی
کیوں نیویں سر ڈالے سبھاں کر یو نظر اتاں
تیر نیال برابر ہو کے کیوں کر سخن الایہ
ایہ اوہ اکھیں جنہاں کھیں پھٹیں تینوں ویکھے سکاں
مرن بھلا اس گچی نالوں ہر اک ویر اکھیں را
جگ جگ جیویں سدا و سیویں شالا راضی تھیویں
بخش اسانوں بابل جایا جو اسان عیب کما یا

قَالَ اِنَّا لِلّٰهِ نَكَدُ نَكَرَكَ اللّٰهُ عَلَيْنَا اَنْ كُنَّا كٰفِرِيْنَ ط قَالَ لَا تَحْزَنْبِ عَيْنِكُمْ اَلْيَوْمَ
يَغْفِرُ اللّٰهُ لَكُمْ وَ هُوَ اَرْحَمُ الرَّاحِمِيْنَ ط

قسم خدا ہی ساڈے نیالوں نہ دے فیصلت پائی

کہ قرار گناہ ہے پھٹیں آہن سائے بھائی

اچا شان و تاربت تینوں بد نہ نیک کمایاں
سکر زاری نال محبت یوسف کہیا تنہا انوں
میں راضی رب میرا راضی رحمت کرم کر سیسی
بہت پیار کیا یوسف نال پیاریاں بھایاں
اس دن نال بہرا نوال یوسف اینوں میں الفت کیتی

اسیں تمامی او گنہا سے کرو معاف خطایاں
لا تریب علیکم کچھ نہیں اج الزام تسانوں
کر کے فضل تسانوں مینوں سفھاں نول نجیسی
شفقت کر کے بلیا سفھوں رحمت جھڑیاں لایاں
نال قریشیاں سرور عالم جو میں مروت کیتی

ذکر شفقت سرور عالم باقریشیاں بروفتح مکہ معظمہ

جس دن حضرت کے اندر فتح مبارک پائی
جو سرور قریشیں تمامی آپے نکلے والے
بچھ لے بچھ پتیرا وہاں سے شکر ویاں سپاہیاں
کعبے سے دور والے آپہ کھڑے رسول گرامی
آذیت و چہ حاضر ہوئی مجرم قوم کفاراں
سرور عالم ہوں انہاں ول نظر مبارک پائی
واہ سبحان اللہ رب عالم سچیاں و عدیاں و الا
جہاں اسانوں ساری عمریں جو کہ ایذا پونچائے
تھہر باناں کر کے حضرت کیتا حکم تنہا نول
جنتی و عطف نصیحت کیتی اسان تسانوں سے تائیں
پھر بھی اسان تسانوں سے حق و چہ برانہ مولیٰ کھایا
سن سنی امر تسانوں سے تائیں و لو چہ برانہ منایا
رو کر عاجز ہو کر اکوں لگے کہن تمامی
آگئی اج تسانوں سے قابو عاجز جان اسانوں
جنتی رب تسانوں تائیں عظمت تے وڈیاٹی
ابن کریمیاں شان کریمی جنتی رب جہاں نول
ڈانڈ ہے عاجز ہو کر اسدن تائب ہوئے سارے
سنو قریشیوان تسانوں میں اوہ حکم سنایا

اس دن کل قریشیاں تائیں سخت نہریت آئی
کر کے قید محمدیاں نے شہروں باہر نکالے
کل قریشیاں جیون والیاں ولوں امیداں لایاں
وٹھمن قوم مجھڑیاں نے آندی بچھ تمامی
سر سے اوپر کھڑے سپاہی لے ننگیاں تلواراں
نہدیوان ڈٹے سب وٹھمن رب نول حمد الائی
پرو وٹھمن تے فتح اسانوں جنتی حق قائلے
اج اوہ وٹھمن ساڈے لگے خالق پاک نواسے
ہو میں اک فرمان خدا اکھ سناواں تسانوں
تساں اسانوں تائیں وٹھیاں و او سخت ایذا میں
جہاں مینوں امر ہو یا تے رب و حکم سنایا
کیا کچھ نادانوں تسانوں کیا کچھ حال کچھ سے
ایسر پاپ کریم اسانوں ابن کریم گرامی
کروا یوسف عذر نہ کوئی مرضی جیون تسانوں
اسیں بہت ہوئے شرفندے پر تقصیر خطائی
جے درگزر کرن پر آواں کیا پرواہ تنہا انوں
کر شفقت فرمان سنایا پاک رسول پیار سے
جیون کر یوسف بھایاں تائیں سی پھر اکھ سنایا

وقت معافی بھایاں تائیں جو یوسف فرمائی
یعنی آج تساڑے اوپر کوئی ملاہست نائیں
بخشش کرے نصیب تسالوں رحمتوالا نائیں
وہیکہ قریش احسن بندہ سب ایمان لیا کے

ایہہ گل کر کے سرور عالم آیت اوہا سنائی
لاتشریب علیکم حضرت کہا بول تدا ہیں
رامنی ہو کر بھناں کارن بولیاں نبی دعائیں
چھوڑو تے سب جو نوکر یوسف اپنے ویرہ پیارے

ذکر لطف و نوازش حضرت یوسف علیہ السلام ہر حال برادران خود

سنو حقیقت جسد م یوسف ملیا بھایاں تائیں
نڈت پچھوں سب بھایاں نڈا خالق میسل کر آیا
بہتی خدمت بھائیوں کارن یوسف نبی کرائی
سرور وقت اسنادے تائیں کھاتا نال کھوٹے
کتے نفر بھراواں کارن خدمت وجہ کھلوٹے
جدوں بھراواں یوسف طرفوں ٹوٹھی شفقت بھاری
اے یوسف توں جتنی عزت بخشا ساڑے تائیں
معلم اپنا عمل اسالوں جو مدھ نال کما یا
جد تک تسال نہ کہیتی آہی آملقات اسالوں
بھانویں رہنے کیتا سالوں مالک ملک مصر وا
سب لوکا نڈے دلوچہ ایسی ایہو وطن پرانا
کوئی نہ جانے کون یوسف کے کس بابل وا جایا
جسدن واپس تسال مصر وجہ قدم مبارک آندا
جان لیاہن لوکاں بلینوں ٹدہوں ایہہ شاہراہ
تسال پچھان کرائی میری ذات صفات جتنائی
شہر مصر وجہ عزت پائی اسال تسالوں پاروں
جے کر تیں نہ ساڑے تائیں آن زیارت ویندے
ایہو اشارہ جسد مومن پیش عدالت جاسی
نوری قبہ حاضر ہووے بھی کر ہی نورانی

اپس دلوچہ رملل سارے بیٹھے خوشی خوشائیں
اک یعقوب رہیاہن پچھے ازہ بھی سمجھو آیا
جوین روایت نقرہ کاروں مور خدا صیوں آئی
مور سزراں عزت کیتی ذکر نہ کیتا جادے
رنگورنگ لباس بھائیوں بھناں نول پھنسے
دل کے اکدن یوسف اگے بھناں عرض گزار ہی
اتنی عزت پاوں لائق نائیں اسیں گناہیں
ایہہ گل سنکر حضرت یوسف بھایاں توں فرمایا
تد تک نہیں سی خبر کسینوں ذات صفات ساڑی
تاں بھی لوک اسلے تائیں بھن وری بروا
کسے زبانی شاہ مصر وادیاں نال وکانا
سہر کوئی آکھے وری بروا رب نے تخت بہسایا
بھہ بھرا تسالوں بلینوں سہر کوئی نبی بولاندا
ہے اولاد خلیل نبی تھیں ایہہ پیغمبر زاوہ
نہیں تاں اگے بروہ بلینوں جانے سب لوکاں
کیوں نہ اسیں تسالوں عزت کیے شوق پیاروں
سالوں پھیر پیغمبر زاوہ کیونکر لوک سد بندے
وقت حساباں اسلے کارن حکم خدا فرمایا
اسلے اوپر بیٹھے مومن بندہ نیک جتنائی

بخشش وچہ نصیب جہاندے اوہ ایہہ عزت پاون
 تاں اسویلے دفتر عملاں دیوے خالق سائیں
 پڑھ کر اپنے عیب تہاں رو رو کر سی زاری
 سب خلقت تھیں وکھرتینوں اپنے پاس بہایا
 اوگنہائے محشر اندر رومے نال عذاباں
 تینوں اسان تہاں نکر وں کر آزاویسا ندا
 نوری کر سی دے کر تینوں بخشیا قرب حضور
 جے تدم کم نہ منے میرے تیرے اسپیں نیساں
 سن فرمان بے چارہ یوسف کر سی عرض تداہیں
 حکم ہوئے جے تیرے کوں منڈے عمل نہ تھیندے
 رب فرمایا عاصیاں پچھے میں غفار سدا یا
 رسل بھایاں کول یوسف دیکھ دن موجاں کریاں
 باقی اک یعقوب بنی دی رہ گئی درو کھسانی
 کرے اڑیکاں پیراں کارن شہ لاجیر میں آون
 پچھدارا ہیاں یا ہتدیاں تہاں کنڈا ساعت کھڑیاں
 چلوشتاب پذیر فقیر اسدے درو وندایئے

وچہ دربار قیامت ولے کرسیاں پیر بٹھاون
 دیکھے کھول ہتھا توچہ مومن اول آخر تہاں
 کیوں رنوں لے بندے میرے حکم کے رب باری
 ہور کسینوں بھیت نہ دتا پھر کیوں رزون آیا
 مرسل وچہ شفاعت رومے ملکاں فکر حساباں
 ناہیں تینوں جھڑک دکھاندا نہ کوئی ہور بلاندا
 وچہ دربار ہوئی انج تیری رحمت تھیں منظوری
 نہ روتینوں اپنے فضوں جو منگیں سوویساں
 پارب اتنی عزت لائق عمل اساتے تہاں
 بخشش اسپیں نہ کرے کیونکہ بخشہا رسد بندے
 یوسف کہیا بھراواں پاروں مرسل اسان کہایا
 نال زیارت ورواں دلا ندیاں رورواکھیں کھڑیاں
 روندارہ گیا حجرے اندر پھبت کھسانی
 بنیامین تے یوسف دی بھی آکوئی خبر سناون
 جیوں جیوں یاد پیارے آون نین لگاؤن جھڑیاں
 یعقوب بنی نون خبر کرندا چل اسباب نہایئے

پیارے فرستادن پیراں مطلع سائن یعقوب علیہ السلام

جسدن یوسف بھایاں تہاں پاک جمال کرایا
 جیونکر باپ پیارے پیر غمدیاں عطا ٹھاں آیاں
 سنگر یوسف کرے دعائیں پیش جناب اولی
 روندیاں روندیاں نم میرے تھیں اوہ نابینا ہو یا
 عرض قبول ہوئی درگاہے حکم دتار ب سائیں
 نال محبت کر تے تیرا اکھیاں تے جد لاسی
 کون روایت اسل کر تے وچہ اتنی برکت آئی

پچھیا حال یعقوب بندہ بھائییاں ذکر سنا یا
 روکر بھائییاں درو جدا تہاں یوسف نون بھائییاں
 میل غفارا باپ پیارا آس چروکی آری
 ہر ہر وال یعقوب بنی وادرواں نال پرویا
 بیج دیو پیراں گلدا باپ پیارے تہاں
 دور ہو سی سب کر دغماندی اکھیں روشن پاسی
 اک دن اک نابینا لڑکا عورت کوئی یسا ئی

ڈاڈی عاجز زندگی عورت رووے کر کر زاری
یوسف اسدیباں اکھیں آپر کڑتے اپنا دھریا
سرور عالم جس اٹھے نون لب مبارک لاندے
سنو حقیقت جسد یوسف سنیاں حکم جنابی
کیتا حکم بھر اوں تائیں جلدی کر دیتاری

ہو گیا پت نابینا میرا با محبوب تحفاری
اوسے وقت خدا نے لڑکا ترت سو جا کھ کر یا
اوسید وقت سو جگہ کھموندے اکھیں لیکر جانڈے
کر لسم اللہ کڑتے اپنا لاسیا گلوں شتائی
چونکر اسورت یوسف اندر خبر دتی رب باری

اِذْ صَبَّوْا بِقَمِيصِي هٰذَا فَانْقَوَوْهُ عَلَىٰ وَجْهِ اَبِي يٰۤاٰتِ بِصِيْرًا وَاَنْتُوْنِىْ جَاهِنِ كُمْرًا جَمْعِيْنَ ۝۸

لے جا ہوا ایسہ کڑتے میرا بابل وے ول بھائی
منہ اسدے پر کڑتے میرا دھریا سو جڈوں پیاروں
لے آہو پھر پاس اسادے پھر اپنے سارے
اوسن سب کول اسادے مویاں خوشیاں پاؤن
سن فرمان یہو وے کہیا خوش رکھے رب تینوں
میں دن پنج باب پیرائے تائیں خوش سوغات دکھاؤں
اوہ کڑتے جو اگے تیرے گل گھٹیں اسان ہسایا
اسدے بد لکیر پیرا ہن جے میں ہن لہجاسان
اگے بھی اس میرے سھتوں پائی خبر نمی دی
سنکر خبر پہوے والی یوسف حکم سنایا
کرن روایت اسدن یوسف دولت بہت لٹائی
اتنا مال خیرات کیتا ایڈ سخاوت ہونی
مرو زناں لاپچیاں تائیں خلتاں کل سدایاں
ریشم کپڑے سب لوکانوں بخش ہوئے سرکاروں
جو اسباب بھر اوں وے سھتہ وچہ کنعان پہنچایا
چالی اوٹھان تے زرفدی خالص قسم بیگانہ
باقی جو پروار نبی وا وچہ کنعان پیارے
بسناں کارن عجب پوشاکاں دیباروی پاروں
ہور جو لوک رئیس تمامی شامی نے کنعانی
کر اسباب تیار تمامی بھائیاں نون فرمایا

رکھو اسدے بہرے آتے آوے ترت بینائی
روشن اکھیں نلسن اسنوں خالقدی سرکاروں
پت بھتیجے حرم مبارک مائی باب پیارے
بہت آرام مصر وے اندر تنگی فاقے حبساون
عین عنایت ہووے جے کر کڑتے بخشو بیٹوں
راضی ہو سی میرے اوپر اوہ محبوب سچاواں
میں ہی خون آکودہ کر کے بابل نون دکھلایا
ہے امید جو بابل پاسوں نظر کرم دی پاساں
ہن بھی اول میرے سھتوں پاوے خبر خوشی دی
بیشک لہجہ تو ماں کڑتے ہو راضی پکڑایا
کر شکرانہ راہ مولادے عام سخاوت لائی
غنی ہوئے سب لوک مصر وے بھلکھا رہیا نہ کوئی
راہ مولادے عجب پوشاکاں ہر اکنوں پہنایاں
اک رنگ تمامی مصری و سن زینت پاروں
اول رنگ عجیب سھتری دوسواوٹھ لدا یا
ایسہ سب دولت مال خزانہ بابل وا نذرانہ
شکر و بہتر بندے چھوٹے وڈے سارے
ہو ہووے جے ہین ویکھو نقرہ کاروں
ہر اک کارن تحفے بدیے بھیجے ہی حقیقی
ایسہ جو مال خزانہ مہرین اسان تیار کرایا

کل مسکین فقیراں تائیں وینا نام ربانے
عجب سواری بابل کارن بھیجی ساتھ بھراواں
باقی جو سب خویش قبایل مصروں سدنگائے
اس تھیں بعد بشارت نامہ لکھیا طرف پدروے

دین و عایتیں سوکھے ہوں جو محتاج نہانے
عجب سنگار جواہر جڑیا کیا تعریف سناواں
بھنائوں سواریاں بھیجیاں نال غلام رلائے
جویں امام قشیری پاسوں خبر روایت کروے

نامہ نوشتن حضرت یوسف علیہ السلام بخدیمت والد بزرگوار و طلبی (ہمہ خویش واقارب)

یہ بسم اللہ سب تھیں اول حمد خداوند تائیں
جے اوہ چلے رل بلیاں وچہ سخت چھوڑے پائے
جاں پھراں دی مرضی ہوئے بھیجے امر حضوروں
وقت مناسب ہر بندے دی آس مراد پچاندا
لکھ و اخظ غلام تارا عاجز یوسف بروا
جس دن واہیں وچھڑیا تیتھوں یا سردار گراہی
اپر تیرے وچھڑیاں والی جو تکلیف اٹھائی
ہر دم شوق رہیا دل میرے چل کرے پابوسی
جے کرکدیں خداوی طرفوں منع نہ ہوندا سانوں
ایپر حکم خداوی طرفوں اینویں ہو یا بلینوں
اوہ پیراہن اکھیاں اوپر جد سہ کار لگاسی
بھی اولاد تارا ڈی کارن دو سو دستہ جاتے
اک اک شہر سواری کارن رب و نام بھجیا یا
اک اک خاص غلام جو جہشتی ہر شہر حوالے
باقی جدوں بھرا ساڈے شہر مصر وچہ آون
ہم جہاز تک امر نہ ہو یا سانوں جا لیاں اسال جہازیاں
جے کر سانوں جاون کارن ہوندا حکم ربانا

میلن اتے وچھوڑن والا کل مرضی و اسائیں
کئی زملنے وچھڑیاں گزرن اس بن کون ملاوے
سے برساندیاں وچھڑیاں تائیں آن بلائے دوروں
اس وے امر مقدر اگے عذر نہ کیست جاندا
بعد سلاموں خدمت اندر عرض گزارش کروا
ملنے وقت کیفیت و چلی کر ساں عرض تسامی
معلم حال خداوند تائیں جویں مصیبت پائی
نین اداس کر بندے زاری کدوں زیارت موسی
خبر نہیں جو کتنے چروا ملدا آن تسانوں ۱۳۳
بھج و یہو پیراہن اپناہ اوہ آلسن تینوں
روشن خبر خداوندیسی کل سیاسی جاسی
پہنن خاطر خدمت اندر روتے بھج غلامے
جہڑے جواہر ساز جنہاندے زینت زیب سوایا
بخن چھوڑن چھین کارن ہوسن اوہ رکھولے
ہر اک کارن دکھو و کھڑے شہر ولاتے جاسن
جدوں اجازت ملی حضوروں خبراں ترت پہنچیاں
واجب آسا ڈے تائیں قداماں اندر جانا

بھی دستار سیاست والی زری پوشاکی ساری
 پہن لباس نوریباں دیول قدم رنجہ فرمانا
 کرن سواریاں چھوٹے ڈوٹے جد نکھن کنگاؤں
 عزت بنیاں نالقی ہووے مصری لوکاں نالوں
 معلم ہووے شان رسولاں آگے بنی رہا نے
 فخر اپناں دا توڑن کارن میں ایہہ عمر سنائی
 ایویں مول نہ بھاوے ساون شوکت شان امیری
 کا فرہاں اوپر غالب ہووے عزت اہل لہساناں
 جمعہ جماعت و عظام اندر بن تن خوب کھلووے
 مومناں اوپر طعن نہ رکھن و ہشت کھاؤں ہمارے
 عظمت سینی شہر مصر وچہ قدم مبارک پائیں
 رعب نہ پوسی قبلیاں آگے مت کوئی بات اٹھائے
 جلدی دیہو زیارت آگے بخشو فیض سریدراں
 بہت سلام آداب زیادہ لکھیا چھیکڑ واری

بھی خاص تساڈے کارن سب تھیں عجیب سواری
 جاں سب چیزاں حاضر ہوں یا محبوب رہا نا
 اہل البیت تمام تساڈے اکون شوکت شانوں
 ان مصر وچہ داخل ہونا شہت جاہ جلالوں
 رعب تساڈاویکھہ غلاق عزت عظمت جانے
 قبلی لوک جو شہر مصر وے بہت رکھن وڈیا نی
 نہیں تاں جوین تساڈے تائیں بھاویں زہد فقیری
 لہیر میں مغروراں کارن کیت ایہہ سمیسا نہ
 ایسے خاطر کہن منسٹر جو کوئی عالم ہووے
 تاں جو لوک مخالف چہڑے منکر وین نکارے
 ایہو قیاس یوسف نے کر کے لکھیا بابل تائیں
 جے کہ حال فقیری اندر تہیں مصر وچہ آگے
 اوڑک خط وچہ حضرت یوسف لکھیاں بہت تالیداں
 پڑھ کے خط شتابی حضرت کرنی تساں تیاری

روانہ کروں خط حضرت یوسف بدست قاصد مع براور ان از
 مصر ویا فتن خوشبوئے سیراہن حضرت یعقوب علیہ السلام

نام بشیر غلام نبی دانقرہ کاروں لیسایا
 ڈپڑھ سوکوالاں قدحے ٹر کے منزل روز کریندا
 لگروں یوسف بھائی سارے کیتے ترت روانہ
 رخصت دیکے حضرت یوسف ایہہ فرمان سنایا
 ننگا کر کے ایہہ سیراہن رکھیں وچہ ہوائی
 اک پل وچہ خوشبوئی اسدی جاوڑسی کنگانے
 امن آرام تسلی ندوں پاوے دور رسیدہ

لکھ کر خط شتابی یوسف قاصدوں پکڑا یا
 اتنی طاقت اس نے اندر خبر منسٹر ویندا
 لے کر خط روانہ ہو یا اوہ قاصد مروانہ
 لیا بہوڑے اوہ سیراہن نال بھراواں آیا
 جدور والوں باہر ہا سیں نکل مصر تھیں بھائی
 جدوں ہوا کچھ پستی اس نون کہیا بنی یگانے
 کرے دماغ معطر جا کے اس یعقوب نبی دا

جدوں پہووا شہروں باہر قدم مبارک پایا
 اوسے وقت خدانے فضلوں ٹھنڈی وا گھولا تی
 لئی اجازت اول اس نے خالق دی سرکاروں
 نال حفاظت نال امانت ایسا کھرہ پنچیا یا
 سنے اصحابی حاضر ہوں جدوں فرشتہ اوسے
 اسے طور خداوے حکموں خوشبو ہوا لیا تی
 ایسے کارن دیہن ہوا لوں عاشق لوک سنہے
 گل بیکس نسکین زمانے اس دی آس رکھیندے
 سٹو حقیقت جد یعقوب نوں تو پیرا ہن دی آئی

کھول پیرا ہن ننگا کتھا جیوں یوسف فرمایا
 شتاقاں لوں مجبو باندی خبر پنچیا ون آئی
 لے چلی خوشبو سجن دی عزت ادب پیا روں
 جیونکر وحی امانت آیت پاس رسول لیا یا
 پتہ نہ لگے مول کسے لوں جاں آخبر سناوے
 بن یعقوبوں ہور کسے لوں ہرگز خبر نہ پائی
 گل دنیا وچہ ہتھ نہ آون قاصد تیز ایسے
 باوصیا ہتھیں مجبو بان دیاں خیراں پھرن کھیندے
 بول آواز کیتوس جیونکر خبر خداوند فرمائی

وَمَا فَصَلَبَ الْعِيزُ قَالَ أَبُو مُصْرَبِي لَأَجِدَ رِيحَ يُوسُفَ كَوَلَا اَنْ تُقَنَّوْنَ - قَالُوا اَتَا
 اِنَّكَ لَنفِي عَنكَ الْقُرَيْشِط

یعنے جدوں مصر وے دچوں جدا ہوئے کروانی
 ٹھیک ساں لاج ربکہ فضلوں بو یوسف دی پائی
 سنکر اگوں آکھن لگے حاضر مجلس واسے
 کتتی نڈت یوسف تاہیں مویاں لنگھ سد مائی
 نئی کہیا میں ایسے کارن اول کہیا تے لوں
 جدوا ایہہ نابینا ہویا روئی حرص کر بند
 لے پیر لوں امید اسانوں کامل فضل الہوں
 بلسی یا رسکے دن سانوں دتی خبر الہی
 لاج ہن پھیر سجدی طرفوں وا پیغام لیا تی
 جسدن ہن رب آن دکھاسی اسدی کوئی نشانی
 بیشک اس خوشبو اسانوں بہت خوشی پنچائی
 جد خوشبو نئی لوں بہتی خوشبوں رنگ وٹا یا

گھر وچہ کہندا باپ اپنا نڈا پیغمبر کنفا تی
 بھاویں تسیں اساڈی ایہہ گل تھوئی بھو بھائی
 قسم خداوی و ہم پرانا جاسی تیرے نالے
 اے تے سانوں اس بلندی دلوں حرص و خبائی
 کھڑک گیا ایہہ بڈھرا ہونکے کسو تسیں اسانوں
 اسی سالیں سن یوسف دیاں مشکلاں پھر کھیندا
 آون نت پیغام اسانوں خالق دی درگا ہوں
 بھاویں لوک بناون باسا اسان امید نہ لاہی
 مجبو باندی اسدے دچوں خوشبو سانوں آئی
 تسیں بھی کہسو سچا آہا پیغمبر کنفا تی
 درو مندا انوں دور گیاں دی ایہہ خوشبو لیا تی
 جیونکر باوصیا ہتھیں غنچہ تازہ رنگ لیا یا

درد فراق یعقوب نئی وا دم دم گھٹدا جاندا
 اینویں جا پے حال زبانوں ایہہ غزلاں فرماندا

غزل

آگئی اج خوشبو خوشی دی بجام بلاون والی
 کچھ نہیں لوڑ طیبیاں سذی دارو کھر بجاون
 من تے آکھو جس رخ فلک چھرون ٹھہر کھلوے
 کوئی نہ ڈھونڈو یوسف تائیں نہ کوئی کھو بھالو
 دیکھو منے کسے دن آپن صبح خوشی دی و صمدی
 بانو بانع ہو یا تن میرا چھریاں ہو رہاراں
 کی چھیرے سو میرے کولوں پھرک اسپیں لڑنا
 کامنوں میلے کر کے دے رسن دلو سب رٹھے
 ڈانڈا تنگ کیتا سی مینوں کتک دروالمے
 حاجت رہی نہ ہو کسے دی باجوں فضل اپنی
 کرو مبارک باد اسانوں بھج بھج پیو دریاں
 مویاں نول بھی قبراں وچوں کڈھ لیاون والی

آگئی اج محبوبانہ پیغام پونچاون والی
 آگئی اج بیماراں کے سرسام و بجاون والی
 آگئی بے آرامان نول آرام دلاون والی
 آگئی اج خوشی دیاں خبراں عام بیاون والی
 آگئی اج اساکے نمدی شام مٹاون والی
 آگئی روندی بیل نول گلغام ملاون والی
 آگئی صبر مصیبت کے انجام دکھاون والی
 آگئی اسان خبر بیاں اج شام مناون والی
 آگئی فوج غماں دیاں قتل عام کراون والی
 آگئی اج ضعیفاں تے اکرام کراون والی
 آگئی ساڈا زندیاں اندر نام لکھاون والی
 درد غماندی قرقی تے نیلام بولاون والی

کیا اوہ چیز پدیر فقیرا آہی آون والی
 کفر و بجاون والی تے اسلام بیاون والی

کہ برگذشت کہ بوئے عیبرے آید | کہ میروو کہ چنیں دلپذیرے آید

کس سوئے گزرن پاروں مشک عیندی آئے
 کس دی آند ہوئی اتوں خوشبوئی سوکھاوے

نشان یوسف گم گشتہ بیدد یعقوب | مگر زمصر بکنعان بشیرے آید

دیکھو یوسف گم ہوئے پتے پیغمبر دیندا
 شاید اج بشیر مصر تھیں انوشجر سناوے

سماورن خط بشیر قاصد امصر پیش حضرت یعقوب علیہ السلام

آگیا قاصد شہر مصر تھیں خاص غلام حضوری | جس دانام بشیر مبارک خبر یسایا پوری

یوسف وانگ و چھنا ایسے بھی تھوٹی عمر نسا ناں
بنیامین بنی دے گھر وچہ جدوں تولد پایا
رہ گیا بال یتیم ایاناں عاجز ہو کر شیروں
گھر یعقوب بنی دے آسے اک کینرک بھائی
ایہو بشیر جو شہر مصر تھیں قاصد بن کر آیا
بنیامین بھی اس باندی نوں کیتا بنی حوالے
جدوں بشیر وڈیرا ہویا و تاویرج بنی نے
دو فراقوں بیٹھے کارن رو رو عاجز ہوئی
کرے سوال خداوند اگے یارب بار خدا یا
توں بھی کوئی پتہ سدا جدا کریں اس نالوں

اول میں کچھ دساں تینوں اسدا حال و مانا
مرگئی ماں شتہابی اس دی نہ فرزند کھلایا
مشکل بنی یعقوب بنی نوں امر جیویں تقدیروں
شمس جالس نقرہ کاروں جوین روایت آئی
اس باندی دے کچھ آرا ایہہ فرزند سجا یا
دو ماں نوں اوہ شیر و ملائے دو ماں نوں اوہ پالے
نعم اسدے تھیں ماں اسدینوں چھیک پئی وچہ سینے
شالاں ایہہ نعم پتیراں والا مول نہ دیکھے کوئی
جیویں یعقوب اسدے کولوں پتر حبا کرا یا
قدر جدائی معلوم ہووے درو سدا ندے حالوں

جاں کوئی اس واپٹیا جاوے اندر غیر زیندے
تاں جانے جو سکینا ندے پترانج وچیندے

ایسے طور کرے نتا ہر ضلای رو روحال و بجاوے
اے سکین نہ کرے بھری سونپ پیسارا تینوں
دو جابو یعقوب بنی نے تینوں دکھ پر خپا یا
بہت پیارا پتر اسدا ایسے جدا کر دیاں
جاں اس نوں بیٹا اسدا فضلوں اسیں ملاواں
آخر اسے طور برابر حق عدالت ہوئی
دکھ وینا سکیناں تائیں مول نہ رب نوں بھائے
وچیا سی یعقوب پیغمبر جوین بشیر نسا ناں
بیا تحت مصر و اجدم حضرت یوسف تائیں
وگدا وگدا گیا مصر وچہ اوہا بشیر وچپارا
کال پیاتاں کول یوسف دے برے سب وکالے
دو نوں یار کٹھے ہوئے درو جدایاں واندے
کل غلاماں وچوں اس نوں بہت ملی منظوری
بے خبری وچہ کنتی نڈت ملی گے انہاں شکھائی

اک دن اسنوں خوابے اندر ہاتف خبر سناوے
اسن سلامت بیٹا تیرا اسیں ملاواں تینوں
اسیں بھی دکھ پر پتیراں اسنوں حکم حضوروں آیا
جیوں اس بیٹا وچپیا تیرا اسدا ایسے چھیناں
اول اس تھیں پتر تیرا تیرے کول لیاواں
یوسف تے بشیر دواں وچہ فرق نہ رہ گیا کوئی
جیسا عمل کماوے کوئی ایسا بدلہ پاوے
توین برابر یوسف اسدا وچ پیر وکالے
ایسی قدرت کیتی فضلوں پاک خداوند سائیں
کیا اسباب بناون لگی حکمت رب دی یارا
ایہہ بھی وچ وکالتا او تھے پاس حبیب ربانے
امیر کسے نہ معلوم کیتے اک دوجے دے خانے
وانگ وزیراں اورجہ اسدا خاص غلام حضوری
اولک جدوں خداوی طرفوں رحمت نیرے آئی

اورا بشیر غلام یوسف نے کر قاصد پہنچایا
 قدرت رب دی رستے آپس وی عاجز مانی
 جدوں بشیر ڈھٹی اوہ عورت دلتھیں راضی ہو یا
 نہ کوئی خبر بشیر ہورائونوں ہے ایہہ کون زمانہ
 آپس ویوچہ وچھڑیاں جسٹوں اسی برس واپس
 سمجھن بشیر واقف اس نون اتنی خبر سنانی
 کہن لگی کی دساں تینوں کس گھر حضرت ہوندا
 کدی کلام نہ کیتی اس نے نال کسے کوئی
 جو کوئی شخص زیارت کارن خدمت اندر جاوے
 توں کیونچھیں اسدے تاپن تدوں بشیر الاندا
 ایہہ گل سنکر بڑھڑی مانی کیتا شور اوچیرا
 حکم تیرے پر صبروں شکروں جریا وکھہ تیرا
 وعدہ سمی تدھ نال اساوے یارب خالق سائیں
 آگے قاصد یوسف ولے لے کر خط نشانی
 اسی برس تکیندیاں گڈے عہد قرار نہ آیا
 کی جانان کی گڈی اس نون یارب بارخدا یا
 جدوں بشیر ڈھٹی اوہ بڑھڑی عاجز ہو کر رندی
 کہیا بشیر نا کھ مانی توں کیوں اتنا رونی
 رو کر کہن لگی اوہ بڑھڑی سن میں صدقے جاواں
 جس دن وایعقوب پیغمبر ولبر یار کھنڈ آیا
 مل خرید غلام نبی وی ماں میں درور نجانی
 چھوٹی عمر یعقوب نبی نے ویچ وتا اس تاپن
 دور ہو یا جد بیٹا میرا زواں کر کر زاری
 نہ روے سکین نمانے حکم و تار بھالی
 اسد بھی اک پت پیارا جدا کرا یا جس اسی
 جو یلے پھر اسدے تاپن میلپا اسان پیارا

لے کر خط محبوب یوسف و اوچہ کھانے آیا
 کھوہے تے یعقوب بندے کپڑے دھونڈا آئی
 پتہ نبی دلچھنے کارن تیرے آن کھساویا
 نہ اس ماں پچھاتا بیٹا ہے میرا دل جسانی
 اچن چیت بندیر فقیرا کیوں پچھاتا جا کے
 گھر یعقوب نبی واپسوں وں لے بڑھڑی مانی
 رستے آپر حجرہ اسد رے ہمیشہ روندرا
 چپ کر بیٹھارے اکیلا کتنی بدت ہوئی
 یوسف کتے ڈھٹوئی میرا اتنا شخص الاوے
 اوے یوسف و اج مصر وں میں اک خط لیا ندا
 رو رو آکھے یارب سائیاں سچا وعدہ تیرا
 اج یوسف ویاں خبراں آیاں نہیں آیا پت میرا
 یوسف نالوں آگے پچھرا بلسی تیرے تاپن
 کی ہو یا نہیں آیا ہن تک میرا ولبر جسانی
 جے آیا تاں اینویں آیا ولبر یار نہ آیا
 گذر گیا اتر اسدا اچے نہ جسانی آیا
 رو سٹن لگ بی بی نہرا کھیں تھیں کپڑے دھونڈی وونڈی
 سنکر خبر اساوے کووں توں کیوں عاجز ہوئی
 میں بھی وچھڑے بیٹے والی کیا وکھ بھول سواں
 کھ دن اس تھیں آگے میں بھی اپنا پت گوا یا
 اکو بیٹا سی اوہ میرا سند چسل کہسانی
 مولا آگے عذر نہ کوئی کس نون دوسس رنگائیں
 اک دن لائق غیب اسانوں ایہہ آواز ہلوکاری
 جس نے بیٹا و پچھیا تیرا اوہ بھی رے نہ خالی
 جے کر وکھ وتا اس تینوں اوہ بھی سکھ نہ پاسی
 اس تھیں اول ہجر تیرے وادور کران وکھ سارا

سواج تدھ یعقوب بنی ول خبر خوشی دی آندی
 روکرہیں اوہ رب اپنے نون وعدہ یاد کرایا !
 شکر کوکاں ناں اپنی دیاں کرے بشیر جھورانا
 آخر روکر امری اگے کہے بشیر سیانا
 کہندی نام بشارت والا اسان بشیر و صہریا
 کہیا بشیر بشارت تینوں آپ بشیر سناندا
 خوشی مبارک ہوئے تینوں بلیا جگر پیارا
 آمری گل لگ ملاں کڈھ ہواڑ نماں وی
 اٹھ کر ملی عزیز اپنے نون صدقے صدقے جاندی
 کہندی بول سنا کھ بیوں کھتے عمر گذاری
 وی کھوں حقیقت اس نے جیوں پر ویس و مانی
 کپڑے دھو کے فارغ ہو کے دونوں بیٹا مانی
 کیا مسکین ضعیف طبیعت ڈھٹی حضرت والی
 نینیں نظر نہ جسے طاقت منہ وچہ وند نہ کوئی
 ویکہ بشیر ہو یا میچر ایہہ اوہ بنی رباناں
 سرو صنوبر قامت جسدی شرموں ویکہ نہ سکدے
 اہو وچار کر بند ہے سی ایہ اوردوں بھڑیا
 چرچھپوں جد ہوش سنبھالی پچھے دانجی پیارا
 سن فرمان بشیر نماناں ہو یا اٹھ سلاھی
 لے آیا میں اسدی طرفوں خط مبارک تینوں
 شہر مصر وچہ یوسف سوہنا لاج حکومت کردا
 سن خوشخبری پیغمبر نے کہیا بول تدا بیٹیں
 تخت بخت دی لوڑ نہ سانوں نہ حاجت وڈیا بییاں
 کہیا بشیر تلی پکڑو یا محبوب تعالے
 سن یعقوب کہیا شکر انہ رب نون حمد ثنا میں
 اچراں نون آ حاضر ہوئے سب فرزند پیالے

بکر نما نوچہ میں درماندی رہ گئی تو طے کھانندی
 یارب اس محبوب اساوے کیوں اتنا چہر لایا
 دونوں طرفاں چھم چھم روون کتنا وقت و مانا با
 کیا کچھ نام سناندا آکھاتا تیرا پت نسانا
 اسپر سن تک اسدی کوئی نہیں بشارت لیایا
 اہو بشیر ت اڈا بیٹا وچھڑیا مدتاں وا
 پڑھ الحمد خداوے فضلوں پورا ہو گیا کارا
 گئے جھورانے سوز پرانے یعنی آس ولانندی
 نال خوشی دے ہنوں برسن رب واحد الاندی
 میں قربان میرے فرزند آیاں توں میں واری
 شہروں باہر رب و درماندی خوش ملاقات کرانی
 آئے پاس یعقوب بنی دے دوماں زیارت پائی
 ججے دیوچہ بیٹھا ہو یا رب دے پیش سوالی
 وانگ کمان یعقوب بنی دی پشت خمیدہ ہوئی
 جسدے کولوں کسے زلمنے چن سورج شرماناں
 اج سن اسدی ویکہ ضعیفی رووں ملک نلکدے
 ہون ہوش بشیر نماناں دھرتی اُپر جھڑیا
 کون کوئی توں کھتوں آیوں در و اندر و بخارا
 میں قاصد محبوب یوسف وا یا سرور گرامی
 اس فرزند عزیز تساوے مصر وں گھلیا بیوں
 اللہ صاحب کیتا اس نون ملکاں واسر کردا
 وس بشیرا دین یوسف واقائم ہے یا تائیں
 جے کروین سلامت اسداسھے خوشیاں پایاں
 دین اسلام سلامت اسدا اپنے داوے والا
 جیو آیا خوش رہیں بشیرا جیویں جگاں تائیں
 پیدل پیریں تیسر پہو دا آ وڈیا دربارے

سرننگاتے پا برہنہ حاضر ہو یا آدابوں
 بابل راضی کرنے کارن ایسا حال بنا یا
 آکھ سلام آداب نیازوں بیٹھا مر و حضوری
 بعضے آکھن اوہ پیراہن بنیا بین لیا ندا
 بنیا بین بشیر ہو وا ایہ آتے کفانے
 کچھ دن پھیوں لینے کارن اوہ بھی آگے سارے
 آکھ بیان پذیر فقیرا فضلوں منگ سلاماں

جیویں روایت نظری آئی نقرہ کارکت ابوں
 تاں جو ویکھ یعقوب بنی نون آوے رحم سوا یا
 خدمت دیو چہ حاضر کیتا اوہ پیراہن نوری
 جیویں روایت نقرہ کاروں حضرت و سب سناندا
 باقی رہے مصروفے اندر سب فرزند یگانے
 والشہ اعلم رب نون معلم اصلی حال پیارے
 نورمی شہرہ پیغمبر نون پچھتر بخشے روشنایاں

بشایا فتن حضرت یعقوب علیہ السلام از برکت پیراہن

ستو حقیقت جد پیراہن پاس بنی دے آیا
 قدرت ریدی اوسے ویلے اکھیں روشن ہو یاں
 نور و نور ڈھٹا جگ روشن پیغمبر کنسانی
 وچہ تفسیر متقاتل پاروں خبر روایت آئی
 چہ برساں تھیں ویکھن کولوں اکھیں علی جز آیاں
 نویں سروں پیغمبر بدے حسن تحمل پایا
 چن چڑھیا کنعان شہر وچہ گھر گھر ہوئی شادی
 اہل البیت تمام بنی دے آن اکٹھے ہوئے
 جسدن سی یعقوب پیغمبر بو پیراہن پائی
 سنگر خبر بنی تھیں لوکاں ماسا دلوں بنا یا
 کیتا حکم بلا کر حضرت حسن والیاں تائیں

نال پیار یعقوب بنی دے چم اکھیں تے لایا
 دھند غبار انہیر سیاہیاں سب یکباری دھویاں
 وانگ زلیخا حاضر ہوئی مرگے پھیر جوانی
 چھیویں سال یعقوب بنی نون رب بخشی بینائی
 جد پیراہن حاضر ہو یا پھیر حضوروں پایاں
 نال خوشی دے دونا ہونا شکر و حمد الایا!
 سن سن خبراں پاک بنی نون کہن مبارکباومی
 فضلوں بارش رحمت والی وانع ورا ندے دھوئے
 نال خوشی دے لوکاں تائیں حضرت خبر سنائی
 آگیا جد پیراہن اوہ سب نون بنی سدا یا
 جیونکر خبر قرآن مجیدوں بخشی خالق سائیں

فَلَمَّا أَتَى جَاءَ الْبَشِيرُ أَصْلَهُ عَلَى وَجْهِهِ فَارْتَدَّ بَصِيرًا قَالَ أَلَمْ أَقُلْ لَكُمْ جِئْتُ أَنْبَأُكُمْ مِنَ اللَّهِ لَأَعْلَمُنَّ أُولَئِكَ

جد خوشخبری دیتے والا آگیا پاس بنی دے
 کہن لگا یعقوب نسا نون نہیں سی اسان بتایا
 یعنی جہاں نہ منی آہی اوہ گل خوشبو والی
 اسان نسا نون دیا ہسی آگئی انج خوشبوئی

پائیں کڑوے منہ اسد پیر روشن ہو گئے ویدے
 اوہ گل تسیں نہ جانو جو کچھ سانون رب جتا یا
 اسدن بول انہلے تائیں کہیا پیغمبر عالی
 یوسف ساڈا مویا نائیں اوہ گل چھی ہوئی

دیکھو ایہہ پیرا من اس واپاس اساڈے آیا
تیس نہ اسدن من سے آہے وہی کہو اسانوں
بھج وئی سی خبر اسانوں خالق پاک الہی
کہ اقبال تمامی لوکاں دیوں یقین یسا ندا
جو فرماون سچ فرماون پاک ایمان اساڈا
رب فرماوے بنی اساڈا کوئی نہ جھوٹھ الاوسے
دنیا دیوچہ امر رسولان جو نہیں سچ مناندے
کہن روایت کہو تہ یوسف جسدن آیا بھائی
اجے استی فرسنگ پیرا من دور آنا کف انوں
کیا حکمت سی اسدے اندر کہن منفسر بھائی
پہلی حکمت نقرہ کاروں مے اس طور لیا یا
جسدن ابراہیم نبی نون ڈالیا چھ کفاراں
ابراہیم نبی دسے گل وچہ اس نے آپہنا یا
جد یوسف نون کھینڈن کارن لے گئے ویر پیکے
لاہ پوشاک بھراواں جسد م یوسف کھوہ وچہ پایا
اوہ پیرا من برکت والا ہوندا پاس جنہاندے
ابراہیم چھ تھیں پچاسا سدی برکت پاروں
اوہ پیرا من بھجیا یوسف مصر وں بابل تائیں
کہے مجاہد دوروں آئی اس دی جو خوشبوئی
مومن لوک قیامت دے دن جد جنت ول جاسن
اس جنت تھیں آیا ایسی اوہ پیرا من عالی
جدوں بہو دے راہ وچہ اسنوں آن ہوا لوئی
پہتی جد یعقوب نبی نون فوراً انہاں پچھیا تی
جسنوں اگے چیر کسیدی خبر ہووے خوشبوئی
ناواقف ناواقف کولوں سے واری لنگھ آوسے
جے اکواری ڈٹھا ہووے س آپے پھیر پھیلانے

اوسے وی خوشبوئی سانوں اسدن لطف دکھایا
اساں کہیا جو علم اسانوں نہیں کچھ خبر تسانوں
دسوکھاں خوشبو یوسفی سچ آہی یا تاہی
بے شک امر رسولان اگے عذر نہ کیتا جاندا
جو انکار کرسی اس تھیں دینوں گیا ووراوا
نگراں جو کچھ طرف انہاندی وحی پیغام لیاوے
دیکھیں چل پذیر فقیرا محشر حال انہاندا
باراں دن یعقوب نبی نے گدوں خبر سنائی
اگئی سی خوشبوئی نون اتنے دور مکانوں
پہنچ گئی خوشبو یوسفی مور کسے نہ پائی
اوہ پیرا من یوسف والا جنت وچوں آیا
جبرائیل بہشتاں وچوں آندا نال پیلاں
رفتہ رفتہ پاس یعقوب نبی دے اوہ پیرا من آیا
کہ تعویذ یوسف دے گوجہ پایا باپ پیارے
اوہ تعویذ گے وچہ ریمان نال یوسف دے آیا
سر بیماری زحمت کولوں کچھ تکلیف نہ پاندے
کھنڈی ہو گئی آتش سادی حکم جویں سرکاروں
روشن چشمیاں یعقوب نبی نون بخشیاں خالق سائیں
ایہہ خاصیت جنت والی اس تھیں ظاہر ہوئی
کئی کروڑ کولاندے دوروں خوشبو جنت پاسن
کوہی نہ دوروں ظاہر ہوندی خوشبو کڑے والی
کھنڈ گئی خوشبوئی اسدی وچہ کھانے آئی
ہور کسے نون معلم تاہی تائیں کسے نہ جساتی
اوہا کرے شناخت اسدی ہور نہ جانے کوئی
جد تک اسنوں خبر نہ ہووے کوہی پچھا تا جاوے
سچی بات پذیر فقیرا نال محرم کیا جانے

اوہ خوشبو یعقوب بنی نون کے معلم آہی
 جہاں پھر اس دن پانی حضرت خوشبو جنت والی
 ایسے خوشبوئی دنیا اندر آوے نہیں کدائیں
 تائیں حضرت مجلس اندر بول موہوں فرمایا
 دوجی وجہ سناواں تینوں عارف خبر سنانی
 نکتہ سی اک اس گل اندر عشق محبت پاروں
 اوسے نون خوشبو یوسف دی دوروں بخشش ہوئی
 اسے طور خدا نون جو کوئی یاد ہمیشہ کر سی
 دوچار روز قیامت اس تے ہو سی کرم حضوروں
 عاشق وانگ یعقوب بنی نون اول راحت ہاوں
 سنجہ حقیقت جدوں بنی نون اکھیں ملیاں خیر سی
 اپنی اکھیں دیکھیں پیغمبر پڑھیا خط مسامی
 طرف بشیر پیغمبر رب کے نظر محبت پائی
 سن فرمان بتایا اس نے کر کے اوب زیادہ
 سن بھی ماں پیاری میری گھر تیرے دی گولی
 جدوں پیغمبر واقف ہو یا انجوں بھبر رو یا
 کہن لگے کچھ آگے نہیں سی معلم سالوں حال
 ماں تیری نون تیرے کولوں پائی اسانی جدائی
 نہیں سی خبر جو کیونکر ہوون پیراں دیاں جداں
 سن اوہ وقت نہ ملے بشیرا جو ہوئی سو ہوئی
 کہیا بشیر نہ حاجت بینوں کارن دنیا فانی
 تاں پھر نبی دعا الائی پیش خداوندقاضی
 توں بھی وقت نزدیکے اسوں راضی کریں خدایا
 ریدے قاصد نبی پیراے خوش پیغام سناون
 نبی محمد سرور والا جو پیغام پہنچاوسے
 اس تھیں پچھے سنجہ حقیقت چو نکر حال دمایا

کتنی نڈت رسیا پیرا ہن پاس حبیب الہی
 کیتا دلوں قیاس مبارک اس پیغمبر عالی
 ایسے پیرا ہن یوسف ولے ہو رکسے وجہ نائیں
 بیشک اسان نشان یوسف دانج ہوا تھیں پایا
 جس گل پاروں ہو رکسے نون اوہ خوشبو نہ آئی
 یوسف نون یعقوب ہمیشہ کروا یاد پیاروں
 ہو رکسے نے یاد نہ کیتا نہ پائی خوشبوئی
 جنت دی خوشبوئی لے کے دنیا اتوں مر سی
 جنت دی خوشبوئی اس نون بلسی کتنی دوروں
 غافل بے فرمان جو ہوون سب خالی رہ جاون
 و تا خطہ بشیر تدا میں کہیا امام قشیری
 پڑھ کر بہتا راضی ہو یا اوہ مقبول گرامی
 کیا کچھ نام سدیدے تیراوس حقیقت بھائی
 نام بشیر غلام قدیمی خاص کینرک زاوہ
 وینج دوتا سی تسال اسوں کل حقیقت پھولی
 یا و پیا اوہ زخم پترانا درو زیادہ ہو یا
 سن معلوم اسانوں ہو یا حال جدائیاں والا
 اوہ مصیبت درو جدائی پیش اسانوں آئی
 معلم ہو یاں تدوں اسانوں آپ جدوں آزمایاں
 سن توں وس اسانوں تائیں دلری حاجت کوئی
 کرو دعا جو وقت نزدیکے رب بخشے آسانی
 یا رب جو میں بشیر اسانوں آکر کیتا راضی
 جنتیاں وجہ ناواں اسدا پاوسے اجہ سوا یا
 بنیاں لے جو قاصد ہوون کوں نہ بخشش پاون
 وانگ بشیر حضوروں اسوں آپ نبی بخشاوسے
 شہر مہر بھتیں حضرت یوسف جو اسباب پہنچایا

گھوڑے اوٹھ غلام پوشا کاں زینت ناک سویاں
 ہو جو دروم دینار خزانہ زیور نقدی سارے
 عرض کیتوں نے خدمت اندر یا سرواگر اچی
 کیتوں عرض ایہ ساریاں چیزاں جدا کئے جانے
 نالے ساتھ لیا ون اپنی کل اولاد پیاری
 حکم دیہو سب خویشاں تائیں زینت زیب ستوارن
 نالے خطا وچہ لکھیا ایسی یوسف بابل تائیں
 قصہ کوتاہ جد یعقوب نبی خیر یوسف دی پائی
 بہت شتابی خویشاں تائیں کیتا حکم زبانون
 جتنی دولت نقدی مالوں شہر مصر تھیں آئی
 طرنے کارن نبی پیارا شوقوں کلمل آیا
 ایہو اشارہ جد کوئی مومن وقت نر خدا پاسے
 ہو رقصور دسیون اسنوں جنت خوش گلزاراں
 اکھیاں اپر لگاوے اس نون جبرائیل پیارا
 عاشق ہو کر دوست ریدا ایسا کلمل آوے
 جلدی جلدی نال محبت نکلے روح بدن تھیں
 کرن روایت نقرہ کاروں ذکر مفسر یسا یا
 وقت تیاری ہون دیاں تائیں جتنی دیر لگائی
 جبرائیل فرشتے تائیں بھیجا خالق سائیں
 جتنے تیک تیسار نہ ہو یا سب سامان سفر و
 ہر دم حاضر خدمت اندر سوئے سخن کرندا
 ترے دن تیک یعقوب نبی دی ہوندی ری تیاری
 چہ کر نال یعقوب نبی دے وحی نہ شامل تھیندا

جو پروا رہی وا آکاسب دے کارن آیاں
 آخر زنداں پیش نبیدے تحفہ نذر گزارے
 بھیجا یوسف طرف تساوی ایہہ اسباب تمامی
 اوسے وقت شتابی حضرت کر اسواری آون
 سب دیکارن بھیجی اس نے جدا جدا سواری
 کرن تیاری مصر و بخندی دیر نہ مول گزارن
 جدا اسباب تے ناصر پرن پھیر نہ دیر لگائیں
 رہنا پھر کنگان شہر وچہ مشکل ہو گیا بھائی
 کرو تیاری نال اسٹوے کوچ کر و کنگانوں
 نال خوشی دے جلدی جلدی ربدے نام لٹائی
 دیکھ لیا جدا راہ سجدا پھیر آرام نہ پایا
 جنت وچوں اسدے کارن نور پیرا مین آوے
 اپنی اکھیں دیکھے مومن اگلیاں مومح بہاراں
 وانگ یعقوب نبی دے مومن پلوے نور نظارا
 کول انہا نالے جاون کارن دنیا تھیں دلچاوے
 جیوں یعقوب پیغمبر ربدے چایا چت وطن تھیں
 اسدن شوق یعقوب نبی وا ایسا صبر اٹھایا
 اتنے وچہ بھی جان نبی دی شوقوں کلمل آئی
 حکمت نال ٹھیرایا اس نے نبی پیارے تائیں
 اتنے تیک وحی پیارا رہیسا ولاوا کروا
 نال پیار یعقوب نبی نون صبر تسلی ویندا
 جبرائیل بھی اتنے توڑی خدمت خوب گزاری
 کاہلا پلے کے نبی اللہ وا اجل پیالہ پیندا

ترن دیہاڑے ہوندا رہیسا سفر سامان آمادہ
 چوتھے روز پیغمبر رب دے کیتا کوچ اولادہ

روانہ شد حضرت یعقوب علیہ السلام معہ قبائل بجانب مصر!

قلم بے چاری کر سواری نال ربیدی یاری
 دتا حکم یعقوب بنی نے گل خوشیاں ابراراں
 ڈیڑھ سو اکثر جو مصر دے آئے خود نماریاں ولے
 بسبھناں اُپر زین رکاماں عجب سنگار نرے
 پین پوشا کاں زینت ناکاں پاک بنی دیاں ساکاں
 خوشیوں بول آوازے کیتے ناکیاں تیز چلاتاں
 سو دیاں اندر مستورا تاں بیٹھیاں نیک صفاتاں
 قسبیاں پڑھ ملک نورانی فلکوں پاؤں جھاتاں
 جھانک کر لباس پوشا کاں سید عالی ذاتاں
 کیتے بہت یعقوب بنی نے صدقے تے خیراتاں
 عجب سواری عجب سواری موتیاں نال پروئی
 دتا حکم جناب الہی جب اسرائیل وحی نوں
 کرے سواری اسدے اُپر خاص جیب ربانا
 فوری قسم عجائب ڈاچی زینت زیب سنگاری
 پڑھ بسم اللہ اس پر حضرت قدم مبارک پایا
 نقرہ کاروں کن روایت سنتوں یا رخصتانی
 کر افسوس تھامی مومن و دواع کرن نوں آئے
 وجہ کنعان بنی نے ابھروں سب نوں حیرت ہوئی
 بچ بچ کرن مصلے مومن کنوں نیاز آدواں
 آکھن اج سرتاج اساڈا لگا ہون دوراڈا
 گل کنعانی درد فراتوں رورو مارن ڈھاپیں
 اوڑک بنی روانہ ہو یا روندیاں چھوڑ تھناں نوں
 ہو تھامی شتر سواراں جاں تر ت تھاراں

بارا وڈاری نہوں تازی مصر چلو اک باری
 گھت عماریاں ناکیاں اُتے کر ہو اس تھاراں
 گھوڑے تریہہ عجائب تازی تیز سواریاں ولے
 جٹے جواہر ساز تھامی سوئے چمکن واسے
 پائے قدم سواریاں اُتے گل مشتاقاں پاکاں
 چھوڑ گئے گل درد قبضے دلچا کاں غمنا کاں
 وجہ عماریاں صاحبزادے پڑھے حد صلواتاں
 ایہہ یوسف دے پاک جمالوں چلے لین براتاں
 عرش مجیدوں چم چم اترن رحمت تے برکاتاں
 درم دینار یوسف امد قلم و سن جیوں برساتاں
 جسد پیش یعقوب بنی دے آکر حاضر ہوئی
 جتنی ناقد ساڈی طرفوں دیہہ یعقوب بنی نوں
 سنکر حکم فرشتہ جلدی جنت طرف سدانا
 اک پل اندر پکڑ بہشتوں آکر پیش کھلیدی
 جویں امام غزالی صاحب خبر روایت یسا یا
 جسد رخصت ہوون لگا پیغمبر کنعانی
 پکڑ عماریاں روون ساکے چم چم تیز چلے
 سچ ہو یا کنعان مبارک رولوں رہی نہ کوئی
 نال کچیاں مسخے رگڑن چمن کھلے رکاباں
 فخر اساڈا شان اساڈا برکت بین اساڈا
 شفقت کر یعقوب بنی دے دل تھیں بھنسن ناپیں
 پکڑ عمار چلائی ڈاچی کنڈوقی کنعانی نوں
 بدھی گھوک مصر دی راہیں گل سید سواراں

کرن روایت ماں یوسفی رب نے پھیر جوانی
 وں خہے محبوب یوسفوں دونوں بابل مائی
 ایذا فضل یعقوب بنی تے کیت خالق سائیں
 کل پروار اکھا ہوسکے نال نبی دے رلیا
 شہر سوار پیغمبر زادے صاحب حسن جمالاں
 چست چلاک غلام نگاری دوڑن وانگ نقبیاں
 کرن روایت روز قیامت جسد خالق تائیں
 نور پوشاکاں زینت ناکاں طن محمدیاں نوں
 اس تھیں بعد سواریاں آون زینت ناک نورانی
 ہر مومن نوں حاضر کر سن عزت تے آواہوں
 اسدن شان کرے رب ظاہر تا بعد اراں ولے
 تابعدار نبی دے فضلوں پاون عیش مراواں
 پورا سوا محمد شکر جنت طرف سداوے
 رف رف اپر کرن سواری سرور ختم رسولاں
 سب تھیں لگے نبی محمد صاحب عظمت عالی
 خوش آواز نقیب نورانی بون حمد گرامی
 شان محمدی ویکھن جسد کل پیغمبر پیارے
 اسرائیل داؤ پیغمبر المرالہوں آون
 خوش آوازوں اوصف محمدی دونوں رلیکے گاون
 ایسے طور بہشتاں اندر پہنچن شوکت مشانوں
 سنجقیت جد یعقوب بنی نے قدم سفر وچہ پایا
 راوی کہندارہ وچہ حضرت اترن جس ٹکانے
 ہر منزل وچہ ایہ طریقہ جس منزل وچہ جباون
 کٹ مسافت رستے والی سب مقبول پیارے
 کروتا یعقوب بنی نے نیل کنارے ڈیرا
 چہ وہاں کوہ پینڈا آما راوی ذکر لیا یا

تجربوں اٹھ کر ساتھ یعقوب پیغمبر اودہ بھی مصر سدائی
 جیونکر بصری حسن ہوراں تھیں خاص روایت آئی
 کل مراداں حاصل ہویاں اول آخر تائیں !
 کیتی عظمت شہمت سیتی مصر سواون چلیا
 اکناں میٹھ عراقی گھوڑے چلن سوہنیاں چالاں
 انبر ویکھ ہو یا سرگرواں شوکت شان جیبیاں
 جنت کارن حکم سناوے قوم محمدی تائیں
 نال خوشی دے پاون مومن ہون نصیب جہانموں
 نور عاریاں جوڑا نہاں نے لیاون ملک حقانی
 کرن سواری دوست بدے عظمت باہر حسابوں
 تک تک رو سن پھپھوں تاسن بے فرمان کمنہ کالے
 منکر ووز نکالے جاسن کون سنے فریاداں
 نیک زناں سب ہو دیاں اندر نوری بلن کچاوے
 بلن براق چلاک نورانی ہر مومن مقبولاں
 کچھ تابعدار تھامی چلن ہالو پالی
 بھیج بھیج اگوں ملک نورانی ہون آن سلامی
 شوقوں بھیج بھیج پاک بیدی کرن زیارت ساسے
 پاک نبی دے لگے لگے راگ ساندے حسا دن
 سن سن مومن لذت پاروں مستی اندر آون
 جیویں حضرت یعقوب پیغمبر مصر گیا کنفالوں
 سنے قبائل ہر منزل وچہ بہت آسودہ آیا
 تقر یوسف دے لیکر لگوں بلن آما وہ کھانے
 بچھ کے ہتھ غلام تسمائی خدمت اندر آون
 چلے چلے منزل منزل پہنچتے نیل کنارے
 دیا اک بشیر یوسف نوں آگیا بابل تیرا
 جھٹوں تکھڑ بشیر گیرے خبر سناون آیا

بعضے آکھن فارض آیا خبر سناون بھائی
خاص بھنجا یوسف سدا شیر ہودے جایا
رسیوس آکر چاچے تائیں یا سردار گرامی

جیویں روایت لقرہ کاروں نظر اسانوں آئی
پوتا خاص یعقوب نبی و اول خبر لیا یا
نیل کنائے آگے حضرت لے پروار تھای

فرستادن یوسف سپاہ و امر بے استقبال والد بزرگوار

سن جو بخبری حضرت یوسف باپ پیارہ بوالی
ترتیبہ سردار سوار بہادر عربی گھوڑا یا لوٹے
جدا وہ فوجاں پیش نیٹے ہو یا آن سلامی
سبھاں مرض کبتی و چند خدمت عزت کر کے پوری
شکر تبت تعجب آیا پنہمہر سے تائیں
سارے نال ہی سے رکے او تھوں ہوڑ روانہ
کیا و بھین اک فوجاں اگوں ہوڑ مقابل آیاں
ترتیبہ سردار برابر او بچی گنتی اندر آئے
و یکھ نہی فوجاں گھوڑیاں اتوں ری چھال تماں
نال تو واضح خدمت اندر آن سلامی ہوئے
پھر حضرت نے چھیا کسدی ہے ایہ چڑ تل بھاری
شکر کہیا نبی اللہ سے واہ و اشان آہنی
اسیں جنہا ندی بخبری و چہ رہے ہمیشہ مرے
آخر نال یعقوب نبی اوہ بھی فوجاں رہیاں
جاں کچھ نپدہہ اگیر سے ہوئے چڑ تل ملی ز تاندی
سب سرداروں شہر مصر ویاں شرافاں ویاں جایاں
گر و بگرو غلام کثیراں صاحب حسن بہاراں
جھمن کرن شکار انہاں لے ز پور شور چسایا
عدوں قریب نبی سے آیا اوہ سب ساتھ زمانہ
باقی نال دیاں جو بہین سب سرداراں سیاں

استقبال کرن دی خاطر جلدی فوج نکالی
بھی طرف یعقوب نبی دی کارن استقبالے
کون کوئی ایہ لوک تھای چھہ انہی گرامی
اسیں تمام غلام یوسف خدمت گا حضور ہی
انہ خدمت گا یوسف سے بھٹنے خالق سائیں
تن کوہ عد میں اگیر سے آیا اوہ محبوب یگانہ
رومی گھوٹے مہیہ جنہاں سے عجب پوٹا کل لایاں
استقبال ہی دیکارن آن لے و چہ رہے
ابو بوں پر پیادے ہوئے پھریاں ہتھ لگاماں
بھگے ہتھ غلاماں و انکوں پیش حضور کھلوئے
کہن لگے سب لقرہ یوسف ہی ہاں نوکر سرکاری
و چہ پرویس تھیاں تائیں و نپدہہ عزت شاہی
دیدے فضلوں ملکاں اندر پھرن حکومت کرے
ابو بوں ہو کر جمع تھای صفای بنا کر چلیاں
کل عماریاں نظری آہن صفت نہ کیتی جانہی
استقبال ہی دیکارن نال زلیخاں آیاں
یا چھ شہاراں نظری آون جیویں پرانڈیاں ڈاراں
صلہ سم اللہ باپ یوسف و اجیو آ یا جیو آ یا
ترتیبہ نیا ہوئی پیادہ و یکھ حبیب یگانہ
ابو بوں و یکھ زلیخا تائیں اوہ بھی آتھ گیاں

کر تعظیم زینجا وانگیدن قدر مان اندر آیاں
 برقعے وچہ زینجا بی بی صاحب شرم صفائی
 چھپائی غلاماں پاسوں کون ایہہ نیک زنتائی
 یا حضرت ایہہ نو نہہ تشاری یوسف کو گھر والی
 سن پیغمبر راضی ہو یا لگا کرین و عاہلی
 زنا حکم زینجا ترائی پاک جیب غفاری
 ہو اسوار ٹری پھرئی بی جلدوں اجازت ہوئی
 اہل البیت یعقوب بی بی ویاں آہیاں جو مستوراں
 اکوں پوریلن کئی فوجاں بھیج میں جھکاؤن
 جاں کجہ ہو یا گبرے آئے فوج ملی اک بھاری
 عمر ضعیف نو دانی چہرے پٹیاں و اہڑیاں والے
 کر کے آون ذکر یہ باتا نو کر رہے پیارے
 خواب نہ دسین بھایا تائیں آکھیا باپ اسانوں
 اسدے بے لکتنی بدن بین تکلیف اٹھائی
 جاتی تک اوہ تفسیر سانوں بخشی مول نہ جاکے
 کہہ امانہ شرمندہ لیکے خدمت اندر آواں
 ایسے طور نہر لگا آئے کیتا عرض زبانی
 ویکھئی فون فوجاں ساریاں روون واپودا ہی
 صبر دی اجر تسانوں زنا آپ خداوند قاضی
 پرت گئے کجہ یوسف دیول کر آداب سلا مان
 بیہم شی وچہ راہ مصر دے اک آون اک جا من
 جیوں جیوں استقبال کرنوں آون لوک تنامی
 کیوں نہیں آیا یوسف میرا سد م نال سبھالے
 سن سن آند یوسف والی پاک جیب خدائی
 اکوں پور ملی اک راہ چہ سوئی فوج سواراں
 سبھانے بزرگی گھوڑے خوش رفتار اولے

ویکھ جمال پرمین نکرانے حمداں بول سبایاں
 کتنا زور تو وضع کارن پریں ٹری آئی
 ندوں غلاماں پیشی نہی کے کیتا عرض زبانی
 نام زینجا بیگم آس و اشہر مصر و می والی
 فضلوں جنت بخشیں اسوں یار یافا لقی سائیں
 کر و سواری وچہ عمار می اسے فراندہ پیاری
 آپ آپ عماریاں اندر چڑھ بیٹھی سب کوئی
 نال نہایتے قتالی ہو یاں شہر مصر دیاں خوراں
 ختول نظر گذارن حضرت فوجاں نظری آون
 ٹرے اکا بر شہر مصر کے چل پیرا سواری
 صوفی مرد لباس مرصع نیک جہانڈے چالے
 باہل طرف سفارش کارن یوسف بھیجے ساسے
 ہی اس گل تے عمل نہ کیتا بیٹھا دس انہانوں
 جا آکھوین باہل تائیں کر و معاف خطائی
 نڈتک حاضر ہوون کوول شرم آسانوں آوسے
 دو جانوف جومت محشر وچہ بصر بان ساراواں
 نکر دوروں روون لگا پیغمبر کفائی
 نہی کہیا میں راضی بغضیں جو میں رضا آہلی
 جا کر آکھو یوسف تائیں یا بل تیرا راضی
 کجہ خدمت وچہ حاضر اوں رہ گئے وانگ غلاماں
 کرن زیارت پیغمبر دی سکر بحالباون
 نال محبت سب کو یوں پچھدا نبی گرامی
 عرض کرن شانہ راہ صاحب آئے آون والے
 نال خوشی دی طلبی طلبی آون وانگانی
 شکلاں جیوں غلامان ہشتی و نہہ سو چہ تھاراں
 اکوان سوار تنامی بے ریشی گل لاکے

دو اسوالات نہایت اگے صاحب عظمت عالی
 سوہنی صورت سوہنی سیرت و آگ بد نہ خستہ
 یوسف کے فرزند پیارے اچیاں شانان والے
 وونویں ویکہ پیغمبر تائیں گھوڑیاں نہیں لہے گئے
 چھے قدم و وہاں جس ویلے چھپائی حقانی
 اکو ورگان حسن و وہاں سرتے پیراں توڑی
 کیتا عرض زریہ میراں یا مقبول خدا کے
 اس زمانہ ہے حضرت منشاء و ڈا صاحب خیر اوہ
 شکر ہتیار ارضی ہو یا پاک و حبیب یگانہ
 ایہہ وونویں فرزند یوسف کے نور اکھیں زہیر کے
 نال محبت و وہاں تائیں و پورے نبی و صحابہ میں
 نیک عیاتی ملے تسانوں حق داراہ پھپھائیوں
 اپنے پاسے رشکے و انگوں ہونے نجات سوائے
 بول دوائیں نبی فدائے علبدی حکم سنایا
 چائی و آگ یعقوب پنیمہ منہ ہتھیں حمد الا و
 لگے بھاگ مصرفے رستے قدر نبیاں پایا

سختیں عجیب لباس خہانہ کے شکل فرشتیاں والی
 اوہ وونویں جن سورج جاپن گرد تھامی تانے
 نال تجل آئے وونویں کارن استقبائے
 آکر دید مبارک کے وہاں سبیس جھکائے
 یوسف نام میر بیلایہ نقشہ کون جوان نورانی
 کہہ جو انون کتھوں آئی ایہہ لعلان دی جوڑی
 ایہہ وونویں فرزند تسانوں سے یوسف کے تھہرے
 ایہہ ہے انرا ایہم پیارا صاحب قدر و زیادہ
 کرے پیار و وہاں دنیائیں موسوں پڑھے شکرانہ
 منہ سر محمد لگائے سینے کندہ یں تے ہتھ پھیرے
 لٹالائے لٹائی کرے تسانوں پاک خداوند سبب
 و وہاں جہانیں عزت پائے عیش جوانی مالوں
 اچھے اوٹھے رب تسانوں تھی و انہ لائے
 کر و سواد و اتا پھر وہاں قدم رکھے پایا
 ہویاں جمع نہ راں فوجاں جمال نہ جھلی جاوے
 آگہ پدیرا کیوں کر یوسف آن جمال و کھایا

آمدن حضرت یوسف علیہ السلام اپنے استقبال والد زہرا کو

آورواہن تیرے تائیں و پئے ویس نکالے
 اسی سال قباہیاں اندر سختی تندہ و کھائی
 و چھو مبارک بلبلی تائیں موسم گیا خزاں و را
 وور ہوتے سب خازنجا ندے گل کڈھے گلزاراں
 چھڑھ چٹاں کر و روشن عالم لشکان سٹ و والے
 کون آڈیکان رستے اندر فتوحوں کھل آئے
 جو کوئی ملے یعقوب ہی نوں آندا جاتا رہی

گزرتے ہن ربدہ فضلوں اوڑنہ سراقاں و والے
 چکا اچھوں جن بستر خمدارت بلین وی آئی
 مدت پچھوں رب لیاندا میلا گلان پھلاں نہ را
 نوں سروں رب موسم آندا کھڑیاں باغ بہاں
 کیر پڑے ملکوں و کھین آئی تھنوں و کھین و والے
 کیر پڑے وقت پیارا جانی آن جمال کرے
 سختیں خیر پیارے والی پچھد ابی آ رہی

ترجمہ قصص الانبیاء اندر راوی ذکر لیا نذا
 خدا اعدا یعقوب پنجم سب محققین حال چھایا
 انہوں نے گھر چھ حضرت یوسف جیوں خیرا پائے
 کئی سوار نسی کا لک کتے پیش روانہ
 جس ویلے پھر ملنے کا لک امر حضوروں آیا
 وہ ہر تاج مبارک سرے یوسف نبی رہا نے
 اعلیٰ قسم نہری ہنسی زینت زیب سوایا
 صدقے جاوے دیکھ ہی نول نوری ناری خاکی
 بنان جہوں پنجم رشے زینت زیب سجایا
 سوہنی فوج ساتھی کا لک نال تیار کرائی
 سوہنا گھوڑا سوہنا چوڑا سوہنی فوج تمامی
 لک بیان بھی اپنی طرفوں کیتی فوج آمادہ
 کیا اس روز مصر میں فوجاں چلیاں کت شانوں
 سن سن خبراں گزروا عوں خلقاں و وڑیاں آون
 سب لوکانوں عید مبارک خوشی مصر چھ ہوئی
 کئی وزیر امیر اکابر ہو رہ خواص عوامی

اشی شتر سوار نبی نول راہ وچہ بلیا جاندا
 کتھے ہے اوہ یوسف میرا کیوں نہیں باہر آیا
 نول بے صبر نہ یارت کا لک فوق نہ جہر یا جاوے
 سیا اٹھے حکم رہا ماں آپ حبیب لگا نہ
 شکر تکرانہ حمار ایا ماں عجب لباس لگایا
 واک تاریاں حکم جس تے لعل جو اہر دانے
 چھ نکر روشن چند فلک دا گل وچہ ملن آیا
 جیسا عجب لباس پوشدا ایسی عجب پوشاکی
 نول ہر اک ملک نولانی کرن نہ یارت آیا
 بدھی ٹھاٹھ تمامی لشکر زینت عد نہ کافی
 چلیا پاپ پیلے کا لک یوسف کرن سلامی
 نال یوسف کے شامل پوپا موسن مرد خدا دا
 چاروں طرف عماریاں سن باہر حد بیاناں
 جو نکر حج گزارن کا لک حاجی بھیج بھیج جاون
 کھلے اڑیاں راہ نبی دا گھر وچہ رہیا نہ کوئی
 و صوباں صاموئیل پوسدا شامل ہوئے تمامی

مذہب

مچی ہے و صوم جہا نہیں یہ کیا خوب و شمال
 یہ کس کی شادی اپنی ننا علی ہر ملک جن و بشر
 یہ کیسے آج جہا ہوئے ہیں سب سامان
 خوشی کے جلسے یہ کیسے ہیں پورے ہر جا
 وہ کون حضرت آتے ہیں شمس کی آمد ہے
 نہ کیوں پورہ ترقی خیرت کی آج دنیا میں

ہے کس حضور کی آمد کا آج استقبال
 زمانہ کس کی خوشی میں ہے آج مالا مال
 یہ کیسے غلغلے کیسے ہیں یہ خوشگوار مقال
 فلک پزیر ہر بھی گاتی ہے ننادیا ز خیال
 کہ جھک رہا ہے فلک بھی جسے بائیں کمال
 کہ آج یوسف و یعقوب کا ہے روز وصال

پتہ پتہ چل تو بھی خدمت میں جلید ہو پا پوس
 کہ لاکھ نہ ہر سے بہتر ہے انبیاء کا جمال

سنو حقیقت جس دم یوسف شہروں باہر آیا
 صفایا بنا کر گئے پھیلے چلن پالو پالی
 زریں ٹیکے کمر زولے پیشیاں وجہ تلوالاں
 وانگ ہوا سے چلن گھوڑے تیز قدم زنتاراں
 تزیہ لکھہ فوج یوسف دی آبی لاری خیر تباراں
 کرن روایت رشتے اورہ سی اک مسجد خانہ
 بعد نماز مراقبے اندر گذرہ یا یہی حقیقتی
 اک دوست ہے دوست تائیں دوست ملن آئے
 شکر حکم رہا تا یوسف دیر نہ کیتی کاٹی
 مال شاکی فوجاں لیکر چلیا چاہیں چاہیں
 او وہروں فوج یعقوب ہی رہی تھی آن دکھالی
 فضلوں و و طرفا ندیاں فوجاں جوں مغالیاں
 کھول تے وہ آسمان سے فضلوں خالق سایہ
 و نیزہ سے فوج فرشتیاں لالی جبرائیل لیا یا
 بھیج بھیج آون ملک نورانی اوہوں صفایا و ن
 و لیکن جلسہ پیغمبر واکرن طواف دو الے
 کرن روایت فوج یوسفی پھٹی باب جہاں
 کون کوئی اسکے کد آیا اتنا شکر بھارا
 ایہ سب فوج تباری خاطر اوہوں مال لیا یا
 اتنا مزاج کسے لوں و بنا نہیں پسند اسانوں
 کی ہوا جے مصری فوجاں پیش تبارے چلیاں
 مدت پچھوں ہوں لگا میل ملا مقبولان
 سنیا حد یعقوب ہی لے حضرت یوسف آیا
 صبر فرما نہ رہیا ویو چہ خوش نہ جہریا جاوے
 دو گھڑیاں چہ مال ہی سے جویں حقیقت بیٹی
 اوٹک بیوس ہوئے حضرت چھٹہ و تھی اسواری

سجے کھجے شکر فوجاں شوکت شان سوا یا
 بجلی وا لشکارہ دکھائے لشک سواراں ہوا لی
 بس بس کرن نہری قبضے شان جویں سواراں
 فخر کھنے طبق زمین و آسمان سو و چکاروں
 یاراں نہراں شان عجائب کے جھلکے جاوے
 ازہر شتابانی حضرت یوسف لگا پڑہن دو گانا
 غلیبوں ایہ آواز نا یا ضباب رہا فی
 جلدی اسنوں لکھنے کے نہر نہ کیتی جاوے
 ہو اسوار روانہ ہو یا جلدی واک اٹھائی
 دو منزل تھیں لگے جا کر ملیا یابل تائیں
 او وہروں لکھی فوج یوسفی رحمت ٹھاٹھ نکالی
 سرش فرش تک مال خوشی و ملکاں نہ ہواں پایاں
 ہو یا حکم زیارت کارن نوری ملکاں تائیں
 نوری ملکاں تھیں رب خالق استقبال کر آیا
 کرن زیارت محبوبانندی شکر بحالی و ن
 خاتم کیتے رب بنیادے فلکین و سن و الے
 و لیکر جمل شان زیادہ چھپیا ہی تدا ایسی
 لوکاں عرض کیتی جو آیا حضرت یوسف پیارا
 ہی کہا کیا حاجت آہی ایہ عروج نبیا یا
 جبرائیل کہا ارح رب لے نجیاشان تانوں
 و یکھو تپ آسمانی فوجاں خدمت اندر کھلیاں
 آئے کرن ملائک نوری استقبال رسولان
 نالی محبت روون لگا چھم چھم چھم چھم چلا یا
 جلدی لے پیارا جانی صبر نہ رہی آوے
 اٹھی برس و چھوڑے اندر اوہ گل و نہ کیتی
 پیر پیادہ دوست و یول چلیا ہی غفار ی

ظاہر باطن جتنی آہی مخلوقات خدا ائی
 ہو رہوایت جنت اکوں پر وہ رب ہٹا یا
 بھی اس ویلے حکم نہایا پاک جناب ربانی
 سب سے ہفتہ سے نکالیاں جتنی بھی گلہ تھے نوری
 نائے ویکہ پیار محبت آپس وجہ و وہاں وا
 یارب جوں یعقوب نبی تھے ملے محبت پاروں
 رب فرمایا روز قیامت جہوں عدالت ہوئی
 امت میں محمد والی حیدم حاضر آسی
 جوں یعقوب تھے یوسف اندر آفت پیار سیوا
 اننا شان محمدیوں بخشیا خالق سائیں
 سو خفیت و حشر باند جس دم ہو یا میلا
 و درکنوں یعقوب نبی نوں ہوں نہ رہ گئی کوئی
 اسدن حضرت ہوئی وجہ کس نہ باقی چھوڑی
 کپڑے کلاوسے بیٹھا یوسف روز زیر چلاوسے
 کوئی جواب نہ دیوے مزین پاک جیب الہانا
 چرکھوں جدموش سنبھالی حالت ہو رہائی
 کدی تھے یعقوب پیغمبر یوسف چھم چھم روشے
 کتنی زبردت تو چہ اینویں رہیا تماشہ ہوندا
 عاشق نے مشوق پیاسے جہوں اکٹھے ہوں
 تازہ کرن مشوق پیاسے عاشق رہن ترسے
 ایہ حوالہ گذریا اسدن باپ بیٹے وجہ بھائی
 اوڑک حیدم مشوق پیاروں لے جیب غفاری
 مائی باپ پیار یوسف اپنے ساتھ چڑھا یا
 ہو اسوار روانہ ہوئے طرف مصر دی چلے
 کل پروا نہی سے گھڑی و صم پٹی اسواران
 عزت زینت شوکت پاروں اوڑک رہیا نہ کوئی

سب نوں درجیسا نوالے پھر تکبیر چپائی
 اپنیان محبوبان و اجلسہ حور انوں و کھلا یا
 نال و حی سے نازل کینے شکر ملک نورانی
 وارن کھلے و وہاں سے کھینچے مجھے ملک نورانی
 ہر اک ملک خداوند گے روز و عرض سناندا
 توں محبت کا ملقت نوں بخش کریں سرکاروں
 وجہ وہ بارہ اساتذ سے حاضر آ ہو ہی ہر کوئی
 سب جتنی روزہ انہا تھے تائیں عزت بخشی جاسی
 شکر تھے و وہ تہا نوں اسیں پیار کساواں
 کرے محبت پیار خداوند تا بعد ار ان تائیں
 پاک و نگاہی روزیاں روزیاں گذر گیا ہوں ویلا
 چپ کلاموں سخن زبانوں غش وی حالت ہوئی
 پہنچ گیا یعقوب پیغمبر نے نوری حد توڑی
 نال محبت صد تھے جاکے کر کر پیار بلاوسے
 کول کھلوتیاں روہن فوجاں کتنا وقت و عانا
 وجہ تفسیر خلاصے جو فکر خبر روایت آئی
 جہاں پھر یوسف حسن لگے باپل روزندا ہوسے
 باپ روز سے نال یوسف تھے اوہ تھے نال روزندا
 ایہ تماشہ تھے اوہ تماشہ اک حسن اک روشن
 کدیں اوہ پھر روز سے حسن عاشق کھڑے تھے
 عاشق نے مشوق نوالی حالت ساج و صبا ہی
 اس عمار کی آہ و چہ لکے کر بیٹھے اسوار ہی
 روز جمعہ سے شہر میں باہر رہنے میں کیر آیا
 حوالاں ملک سلامی ہوں برس ن نور تھانے
 اگے چھے چلن فوجاں کر کے صفاں قطاراں
 اسدن عیب یعقوب نبی دی عظمت ظاہری ہوئی

جتنے جھنڈے فوج پوسفدی اپنے مال لیاٹی
 اتنا شان یعقوب نبی نول بخشا رب تو انا
 کسوں طاقت ضمت شاکے عزت شان جیساں
 کرن روایت فقرہ کاروں خبر حدیث جملوں
 بنیا وجہ عجائب تینوں کیا کہ نظری آیا
 کہن لگا رووار می بینوں عجب ریا ت ہوئی
 اک جس روز مصر وجہ آیا نبی یعقوب پیارا
 کیا اس روز جماعت نوری شہر مصر وجہ آئی
 بہت بزرگ پیارے بد سب مقبول حقانی
 اس دن اس جلسے بیان خبریں لگے گیاں آسمانوں
 روچی ہو رہا جماعت ڈٹھی ہنتر موٹے والی
 راتوں راتیں کوچ کتیونے کٹ فرعون شقی نول
 جس دن ان مصر وجہ ڈیا نبی یعقوب پیارے
 جس راتیں پھر کوچ کر آیا موٹے نبی گرامی
 اتنے مومن مال موٹے ز سے راتیں نس سدائے
 اس دن بھی اک عجب نظارہ فائق پاک دکھایا
 سندو حقیقت باہل تائیں پوسٹ جدوں لیا ندا
 چالی شہر خزانہ آیا موٹی درم دیناروں
 ہیرے لعل یعقوب نبی سے سرخسین وار لٹایا
 جی اس ویلے حکم سنایا پوسٹ نبی گرامی
 سب پوسفدے بڑے آہے مصری لوک نمائے
 کیتا حکم اسان تیا میں لایا باپ پیارا
 ایہو اشارہ روز قیامت حکم سووے سرکاروں
 امت یار پیارے دی بھتیں اٹھنے مومن عاصی

سب یعقوب نبی وی عظمت ظاہر ہوئی
 سب تختوں چانٹری آسے پاک حبیب یگانا
 ملک نورانی پیش جہان کے چلن وانگ تقیباں
 اک دن حضرت سرور عالم پچھا جبرائیلوں
 ناں پھر جبرائیل نبی نول آٹھ بیان سنایا
 استخیں وودو تجو بہ رونق ہو رہ نہ ڈٹھی کوئی
 شوکت شانوں اس دن بینوں ہو یا عجب نظارہ
 عالی عزت عالی عظمت زینت حد نہ کافی
 استقبال جہان کے کارن اترے ملک نورانی
 بھج بھج کرن جمال و شتے حکم فدا رہما نول
 جدوں مصر میں راتوں سنے اپنی قوم نکالی
 ایہ روز عجب تما شتے ڈٹھے برسیا وحی نول
 شہر زو بہتر آہے اسرائیلی سارے
 چھ لکھ ہو رہتے تھپو آہی قوم کفار می
 غرق ہو یا فرعون موکالا مومن رب بجائے
 ایہ کجہ ذکر نبی وے آگے جبرائیل سنایا
 کتنا مال لٹایا اس دن نہ کہ نہ کیتا جاندا
 ربہ سے نام تصدق کیتا خوشی محبت پاروں
 کل مسکین فقیر نمائے دولت مال رجائے
 کیتے نصرت آزاد اسان ج مصری لوک نمائی
 کیتے سب آزاد خوشی بھتیں پوسٹ نام ربانے
 سب نول اسان غلامی پاروں بخش دنا چھٹکارا
 بخشے اسان گناہیں عاجز نبی محترم پاروں
 سب نول ج دوست کہ بد بخشے اسان خلاصی

باہل پاروں چھوڑے پوسٹ بروکے لوک مصرے
 اوگنہ پار طفیل محمد چھٹسین روز حشر وے

نظارہ شدن یعقوب علیہ السلام عمارت مصر و آمدن شہر

سند حقیقت جدیدہ کول مصر کے آئے
 بڑھے محل مکان مصر کے سوہنے بالا خانے
 کہن لگے رب عذا حجرہ ساتھوں دورہ کرایا
 نظر پئی من جگہ خوشی دی جس وچہ یارہ پیارا
 ویکھ مصر یعقوب پیارا بولیا حمد و ثانی
 عاشق جدوں نہرا کوہاں تے خبر سجدی پاون
 بصری حسن بالال پورائے روضہ حبش جولا یا
 اسے طور خرماندے دل وچہ کروا عشق پیارا
 ونگ یعقوب نبی زکے بقول وکھن دلبر تائیں
 سند حقیقت جدیدہ یعقوب نبی نے مصر زیارت پائی
 آپہونے دروازے اوپر سن پر وارہ تاملی

جون روایت بحر العشقوں ذکر صدیق لیاے
 پرت پھوں پھر طرف سجدی تکبیا نبی ربانے
 رحمت فضلوں شہر سجدہ خالق پاک دکھا یا
 دوروں بیل ویکھ حمن نول دور کیتا عم سارا
 چھوڑ آیا کنعان مبارک کارن دلبر جانی
 پھر وطنہ می تانہنگ نہ کھن اتول دوری جاون
 سامان ضنعت بیڈی شکے فارہن بختیں ل چایا
 سجنان باہجہ انہا نہ تیا میں سچ و سے جگسارا
 سارا عالم صدقے کر کے سچ سچ جان او وائیں
 و سر گیا کنگان مبارک شوقوں واک اٹھائی
 خدمت دیوچہ کر فوجاں سارا مصر سلامی

ادخلوا مصر ان شاء الله امنين يوسف نادى لکاه
 و در مصر و چه ان شاء الله من سلامت سائے

پڑھے بسم اللہ شہر مصر وچہ قدم بنیاں پائے
 سی اک عجیب مکان یوسفدا سند رقصہ نیارا
 ریشم فرش وچھایا یوسف کارن باپ پیارے
 کرن روایت پھر سویلے یعقوب نبی نول بھائی
 بے خوف ہو یا بسترا پر جاگی پیٹر پورانی
 لکھ کلاوسے بیٹھا یوسف دور و نیر چلاوسے
 جان کجہ ہوش نبی نول آئی نظر مبارک پائی
 مال دلا سے آکھے آسنوں نہ روپت پیارے
 رحمت فضلوں ساوتیا میں خالق پاک ملایا
 وچہ پرہیں بھائی پاروں کوہیں مصیبت بتی

لگا بھاگ مصر دیاں گلیاں کل بازار سوہائے
 اس وچہ ان اتار یا یوسف اپنا باپ پیارے
 ر لکر و نوین بستراوٹے بیٹھے یار سوہائے
 یاو پئی اوہ وقت پھلی ہوش جو اس کھلائی
 ایسے طور غشی رتے اندر ادھی رات وائی
 نال محبت پیا بولاشے کوئی جواب نہ آئے
 رونداد ٹھا خدمت اندر یوسف نبی فدائی
 گذر گئے ہن دن روون دور ہوئے عم سارے
 وں ہن یوسف باہجہ ساجتیں جیون بدھ وقت انگلیا یا
 و سو ساتوں نال تشاری جویں بھراواں کیتی

یوسف عرض کنتی یا حضرت جو کہ لنگرہ سدہ سے
 باہل ٹھہر چکے اس شخص دروغیاں و احساسا
 مختلہ اندر کیا بیسی یوسف اچھے زبان
 حالت و یکہ پند روی یوسف ہو گیا چپ چپیتا
 اتنا حال بھی لڑ کر یوسف پیش حضور سنایا
 چہ چھپوں حد پیغمبری ہو قس لگانے آئی
 یوسف و لوجہ سمجھا جیکہ اگوں ذکر کچھوے
 آئین لگا باہل تائیں کر اگوں دل جوئی سزا
 جان دیہوا وہ وقت فقیر پھیر نہ یا و نہ کر ہو
 پھر یعقوب نبی نے پھیلاوس پیارہ یا مینوں
 اے یوسف ابہر جتنی مدت جالی اسان جہدائی
 و و طرفاں میں اس گل اندر آما کون قصوری
 یوسف عرض کنتی و چہ خدمت یا محبوب آہلی
 ادرکتی سی تسان اسانوں جواب نہ و میں بھابیاں
 و سے پیغمبرانی پاروں شامت پئی دو مانوں
 شکر یاب کہیا فرزند تیرا ووس نہ کوئی
 جس میں تینوں کھیٹن کارن بھابیاں ساتھ لایا
 مال بہر انواں سوئی کر کے ڈورہ یا تیرے تائیں
 سب تقصیر اسائی آہی یعقوب نبی فرمایا
 و بہ طرفی زبردگان والا چہڑے لوک حضوری

پھر اس در مصیبت تائیں یا و نہ کیتا جاوے
 تان پھر یوسف بولن لگا حال بہراویں والا
 سکرہ پیغمبرانی و چہ ہو یا پیغمبر کنتی
 چھوڑے یا سخن کلام او تھائی اگوں ذکر نہ کیتا
 امریں پیغمبرانی والا خوف دے و چہ آیا
 چھن لگا کیونکر اگوں حالت پھر وصائی
 شکر یاب میرے وی بیک ہنہ فہادت تھوے
 چھوڑو ذکر مصیبت والا جو ہوئی سو ہوئی
 ویت گئی اوہ بہت غم غم فی فضل ہو یا و نہ گاہو
 چہ روایت نقرہ کاروں آکر سناواں تینوں
 کہ پھر عجیب کہاں پاروں اسان مصیبت پائی
 کس قصوروں اتنی مدت پئی اسان و چہ دوری
 سب تقصیر ہدائی والی میرے اندر آہی
 ساتھیں پیغمبرانی ہوئی باتان جواب سنایاں
 اتنی مدت و در حدیاں رب و کھایاں ساتوں
 سب تقصیر میری و پیاروں سختی نازل ہوئی
 خاص توکل رب و الوالینوں عقل نہ آیا
 یا و نہ نہ ہی توکل رب وی آیاں پیش نہراہی
 یوسف او پر عجیب نہ و بہر اپنے نو سے لایا
 ہوئے کسے پر عجیب نہ رکھن بن سے آپ حضوری

حکایت

دیہا سی مسجد اندر شخص مسافر کوئی
 کہن لگا اس نہرگ تائیں کون کوئی توں بھائی
 اٹھ شتابی چھاڑو نہ کیر کند نکال شتابی
 اتنا کہہ کر مسجد و چوں نکلاں باہر آیا

ملاں حد و یکیا اسنوں ولوں حقارت ہوئی
 لکھ بلوٹ کھلا رہتا می مسجد آن گوائی
 ہوشے صاف غلاطت کو لوں پاک تمام جنابی
 پھول اس مقبول رہا نے ڈیرا نرت اٹھایا

چلا گیا تان بگروں ملاں آیا پھر سیتی
 جھاڑو مول نہ ڈنا سنے اینویں چھوڑ سدا یا
 جان کر روز گذشتہ ہوئے راوی ذکر نامدا
 کھاوڑ سخت ملاں لوں آئی جھڑ ٹھٹھس اتا میں
 لگے جھاڑو یوں کارن اینیوں اسان الا یا
 سکر گوں آکھن لگا اوہ مقبول جنابی
 کیتی نظر اسان وچہ مسجد گذر نہ دیکھا کوئی
 سب بھین آپ آہا میں گذرا پرتقصہ گناہیں
 نہیں سی ہور برابر میرے اس جگہ گندیائی
 وچہ کیتا میں مسجد وچوں اپنا گذر تھامی
 سے طوز خداوے بننے جو مقبول پیاسکے
 سارف کہن جنہاں سے تائیں بخشی رب صفائی
 شیشہ جیکر صاف ہووے تاں ہر شے صاف کھاسکے
 ویل ذاتیشہ صاف جنہاں کیتا خالق سائیں
 نیکانوں سب نیک وسیوں اپنے مومن بھائی
 ستر حقیقت یعقوب پیغمبر یوسف لوں فرمایا
 اوئے ویلے وحی فرشتہ بھیا خالق سائیں
 یا نبی اللہ رب تسانوں کیتا پاک گناہوں
 زو ماننے میں رحمت کیتی امر خدا فرماںدا
 اس شخصیں کھچے بابل آگے یوسف عرض سائی
 جیکر دنیا وچہ نہ سالوں خالق پاک ملاندا
 بابل کہیا زین تیرے وافر رہیا بیوں بیوں
 جیکر شیطانوں کرا تینوں بیوں پکڑ وراٹھا
 ایسے عمدتھیں روزدیاں ندیاں کھیں سال ونبایان
 زور کیتے رب روز پھر ورسے ہی برات وصلدی
 دنیا اندر نہ صاٹوی کیتی تابعداری

او سے حالت مسجد آہی کسے صفا تہ کیتی
 ملاں ویکھنے وچہ ہویا راھی نظر نہ آیا
 او تا مسافر مسجد اندر رب نے پھر لیا ندا
 کہن لگا بہن مسجد اندر ہرگز نہ پھر نہ پائیں
 نکلی کیوں توں مسجد وچوں گذر نہ مول ہٹا یا
 عیدوں تسان فرمایا بیوں گذر نکال تتا بی
 طیب پاک اساڈ تیا میں ہر گئے مدغم ہوئی
 پیرا اپنا پیٹ میتوں کیتا کوچ نڈا ہیں
 تائیں امر تاطرانکے اپنی لاش اٹھائی
 سکر ملاں راضی ہو یا نیک جواب گرامی
 اپنے ناوں ہر کتا میں بہتر جان سارے
 ہر گئے صاف انہاںوں زسے شیشہ ونگوں جانی
 جیسی شکل کسے زئی ہووے ایسی نظری آسکے
 ظاہر باطن ہر گئے زسے صاف انہاں زیتا میں
 جرمیانوں جہ و عخط سائے جان اوہ ہر یائی
 تیرے اندر عیب نہ کوئی زوس اساڈا آیا
 بعد سلاموں کہن لگا پنہم زسے تائیں
 بخشا گنا قصور دو ماندا حکم ہو یا زہ گاہوں
 رکھ زتا شیطانوں سے سرتے عمیق تصور دو ماندا
 زہ فراق میرے وچہ کیوں تسان زور و نظر و نجائی
 روز قیامت فضل الایہوں ہو ندا امیل زو ماندا
 لکہہ لکہہ شکر جو زین سلامت سب کے بخشا تینوں
 تان پھر کیوں کر روز قیامت ہو ندا امیل اساڈا
 حال رب بہت بڑی بخشی پائیاں پھر وشنایاں
 برکت دین قیامت لوں بھی لگی آس فضلدی
 خدا نہ کر سی تینوں مینوں آس وں خالق بارہی

اپنی حکمِ مہربانوں جو فرمان اٹھاسن
 تا بعد از رسول اللہ کے نیک کہا یا نوالے
 وچہ بہشت کھٹے ہوسن کہ سن عیش بہاراں
 خدا کرے رب بد نظیا تے مشرک جھڑکاں کھاؤن
 حیکر خوش کسے مومن وابدعت شرک کماشے
 اک بھائی جے رہنوں پوجے نہ جائے شرک کماندا
 نال ہی سخت جاٹے رب نوں پوجن والا
 بیٹا باپ جے آپس اندر نہ کھن بر اعقیدہ
 بیٹا حیکر شرک کماشے باپ نو حید منکے
 اینویں جس مومن دی عورت رسماں کرے میکانی
 جیکر دین برابر ہو یا عورت ت مرد دو ماندا
 دنیا اندر ساکاں کولوں نکھر نہ سکدا کوئی
 ایٹھے واحدانیت والا مشرک قدر نہ پاوون
 فتیانوں وکھن حیدم رو رو کرن دو مایاں
 حیکر اسی بھی وانگ تباہے رہدی پوجا کرے
 ایسے طور جساک قبیلے برے عقیدیا نوالے
 اپنی بیان کھٹے ہوسن اکو دین جنساں وا
 نال شفاعت امت اپنی دونہ کنوں چھوڑا سی

روز قیامت پاک نبی بھٹیں جہا نہ کیتے جاسن
 حیدم سر و خبت جاسی او بھی جاسن نامے
 آپ رسول کریم کے مویاں انبیاءِ مائیداراں
 نال کھاراں بد کرداراں رمل و زرخ جاوون
 کر کے جہا قبیلے کولوں و زرخ ڈالیا جاٹے
 آپس وچہ و تقیامت پوسے وراق دو ماندا
 جسے شرک عقیدہ رکھا و زرخ شرک موکالا
 پوکے جہا جنم جاسی و شمن رب نبی وا
 بیٹے نورب و زرخ آپس کے باپ بہشتی جاوے
 جہا خصم بھٹیں و زرخ جاوے رب یا پے والی
 خبت وچہ برابر ہو سی اک مقام او نہ ماندا
 آپے جہا پوجا سی آسرن جہوں عدالت ہوئی
 آپے آسرن معلوم کر سن جہوں نکھڑے جاوون
 اسان نہ رہدی بحدت منی پیش نہ اس آیاں
 نال تباہے جنت جانے کیوں و زرخ شرکے
 نیکو کاراں جوٹیاں کولوں جاسن زور نہ کھلے
 روز قیامت شافعی ہو سی آپ رسول نہ ماندا
 سن ماں باپ پذیر نہ ہوں آپے ساتھ رلا سی

مجلس کروں کو یوسف علیہ السلام باہمہ صاحبان و معافی طلب کروں پر اور ان از یوسف علیہ السلام

آگہ بیان پذیر فقیر پڑھ کے حمد آہی
 راتیں باپ نے یوسف و ماں ولے سو زنگلے
 فجر سوئی تاناں مجلس کالن عام حکم شرابا یا

چیز کو یوسف نال پیاریاں مجلس کیتی آہی
 روز نال پنجونے وھوٹے دن و اقاں ولے
 وچہ دربار ہوسے سب ریت منگ عطر خنک

اپر تخت بہائے یوسف مائی پاپ پیارے

جیونکر ذکر سنایا اس و اخلاق سرخپارے

وَمَنْ يَفْعَلْ كَبُوَيْدَهُ عَلَى الْعَرْشِ

بیٹھا چڑھ کر کول انہنکے آپ حبیبِ خدائی
خدمت و چہ کھلے سب حاضر یاراں و پر پیارے
کیا اس روز یوسف و ارب نے باطن نشان کھایا
و یکھدیاں سب سجدے گئے مایو یاراں بھائی

سجے پائے باپ بہایا کھتے پائے مائی
جس خوب آرائش ہوئی رنگ رنگا و دربارے
نوری تاج یوسف کے سر تے سب نوں نظری آیا
جیونکر سورت یوسف اندر خبر خرد افر مائی

وَحُورٌ وَ لَهٗ سَجِّدًا

اپنے سجدہ انہاں یوسف کے کتنا ادب پیاروں
عین اس شرع محمد اندر منع خدا فرمایا
کتنے امر جو جائز آئے اگلیاں امتاں تائیں
جیونکر خاص شراب پیوں بھتیں آگے منع نہ ہوئی
و یہ بھیناں اک فائدہ تائیں آگے جائز آہیاں
جے اک بھین نکاح و چہ ہو و زوجی و فریبیوے
اگلی نوت سووے حد اسنوں پوری چھوڑے تلاقوں
ایسے طور آگے کئی باتاں جائز ہین بھائی
ادبوں سجدہ غیر خدا نوں آگے جائز آہیا
جیکر سجدہ ہووے نوں جائز کتنا جاندا
سرور نہ کروا یا سجدہ نہ فرمان نایا
خدا بصدی قرآن آگے سجدے پھرن کریدے
جیکر منع انہاں نوں کرے جھگڑے بحث آٹھاون
ہو جواب نہ آوے کوئی ایہو جواب نیایا
آگے جواب جو ہو یا اس دن خاص حکم بلکا ہو
بول ناؤ کس آیت و چہ آکھیا فائق سائیں
چھوڑ سوال جواب پذیرانہ کر فکر او نہاندا
کہ تحقیقت یوسف والی جیونکر خبراں پایاں
حمد آوازہ سب و منہ بھتیں نکل گیا یک بارہی

ادبوں سجدہ اوں شروع و چہ جائز سی سرکاروں
مولانا با بھوں سو کر سینیوں سجدہ روانہ آیا
انریا حدوں قرآن مبارک منع کیتے رب سائیں
ہن او ما خضر سر پر ابرجے کر پیوے کوئی
و سو اس امت و چہ کس نے کر کے جمع و یا ہیاں
شرع محمدی اندر آسا عقدرہ جائز تھیوے
تاں پھر سالی کرنی جائز اجتماعوں اتفاقوں
ہن اوہ کرنیاں جائز تھاپیں منع خدا فر مائی
ہن جو کرے خدا بن سجدہ مشرک شرع بتایا
سب بھتیں اول اپنے تائیں سجدہ نہی کراندا
خبر نہیں ہن کھنوں لوکاں گھر کے رواں پایا
رب نوں چھوڑے نہووان و اکوں مہتے پھرن کریدے
چھوڑا نیکے راتن کارن کرک جواب سناون
آوم آگے ملکاں کووں سجدہ و رب کرایا
و سو کس کس آیت و چہ رب نے کتنا حکم تائیں
چھوڑا سناون جا کر سجدے کر یوسف ان تائیں
رب و امر کچھ پان ناہیں مذہب ضد جنہاں و ا
جد یوسف نوں سجدہ کتنا رمل مایو بھایاں
و اہ سبحان اللہ جس کھٹی یوسف نوں سرورہی

یوسف ویکہ انہا ندی طر فمہس کرات الائی
 کمال یکتا طن اکا ویل رویای می قبل قد جعلہا ریحی حکما وقد احسن بی اذ اخو حنی
 ہی السیخ و جاء بکم مع البک و معی بعد انی نزع الشیطن بیتی و بیوی اخوتی ان ربی
 لطیف لیا ائکة هو العذیر الحکیمہ

اسے باہل ایہ خواب میری بی بی ہے ناویل تمام
 فانی او بیٹے میرے اگے سجدی ٹوگے سائے
 سجدہ کر سن تیرے اگے مایو پاراں بھائی
 مایو بھایاں سجدہ کیتیا آکر میرے ہا میں
 بندوں بخش خلاصی میںوں مالک مصر نبایا
 استغیہ بعد جو بھایاں اندر شیطوں تھورا ٹھایا
 او لاو پر ہدا سے فضاوں کول اسائے آئی
 جسر طے لطف کاکے جانے حاکم ساری
 بیٹیا پ کر ن کر نے بولن حمد سنس میں
 پوری ہوئی لقاوت ساری جو نکر ٹھٹی آہی
 باہل اگے حضرت یوسف نو کر نہ کیتا کوئی
 من بھائی نہ مندے ہوا ایہ گل یا ونہ کیتی
 کدی نہ اوہ گل بھایا نوالی باہل پیش گذاری
 یوسف آکھے بہت میرے پر کر م ہو یا سر کاروں
 حالت درو مصیبت والی کدی نہ یا و لیا و سے
 ہنہوں کرے پیاز نہا سوں شفقت کر م کماندا
 ساہواں ہو کر بھایاں کولوں گل نہ کیتی بھاندی
 کر کر یا خطا میں اپنیاں رو رو تائب ہوں
 جو نکر سورت یوسف اندر نہ خبر خدا فرمائی

یعنی اکھیا باپ اپنے لوں یوسف نبی گرامی
 و طے سن میں خواجے اندر وہیہ عن انا لیا تانے
 تان اسانوں اس شفقے دی ایہہ تفسیر سنائی
 اوہ تعبیر آج پوری کیتی فضاوں خالق سائے
 واہ سبحان اللہ رب یقے کیا احسان کما یا
 پور تانوں اپنے و لیسوں میرے کول لیا یا
 میر نیال مخالف کر کے جس نے و پر لیا اسے
 ہے رب میرا جہراں والا لطف کندہ باری
 اتنی بات سنائی یوسف باپ پیارے تائیں
 سچا کیتا خواب تمامی خالق پاک آہی
 بھایاں طرفوں مال یوسف دی جو یں کہانی ہوئی
 کھوہ: ا حال نہ و سا یوسف جوں مصیبت بتی
 پروہ پایا بھایاں او پر صبروں تھی غفارہ ی
 حد کوئی حال مصیبت والا چھے باپ پیاروں
 کر کر یا و احسان آہلی باہل پیش سنائے
 مال بہرا نواں کدی نہ یوسف میلی نظر و ماندا
 ہر دم حاضر خدمت اندر عزت کرے نہاندی
 شرم کنوں سب و پر پیارے سچوں بحر صبر و ون
 رہیں بھناں باہل اگے اک دن عرض سنائی

کالتوا یاءکما استنقضت کما کونینا انا لکنا طینہ قال موقوف استنقضت کما کونینا
 ائکة هو العذیر الحکیمہ

خوش ملک ساؤ بکارن سب بستے بریا یاں

کہن لگے اے باپ اسائے کیتیاں اساطیبا

باب کیا میں رب اپنے نون عرض سوال سناوا
 کرن روایت حدیث زندان آکھیا بابل تا میں
 اوسے وقت و زمانہ کیتی پیغمبر کنگھائی
 کریاں اسپں نساڑی کارن بخشش طلب حضوروں
 کیا حکمت سی جسدیکارن ویرینی نے پائی
 نہیں سی وقت صبح اجرم بیٹیاں عرض شامی
 بہت مبارک وقت صبح عرض و عایشی والا
 حکم ہووے پسن عرضاں لے عرضاں بول سناون
 حکم دانا یعقوب پیغمبر صاحبزادیاں تائیں
 دو جا اس گل کارن حضرت جلد و عاء نہ کیتی
 کیتی سی اس بیٹے کارن عرض و عاء و جمائوں
 حکم ہو یا ایہہ عرض نساڑی مول قبول نہ مینوں
 چپ پو یا پیغمبر رب واسکر جھڑک حضوروں
 آ پھیاں یعقوب پیغمبر مت میں بھی جھڑکیاں
 بھی اس وقت یعقوب نہی لوں ایہہ گل بل چہ آئی
 جہ تک آپ نہ راضی ہووے یوسف او پر انہاں نے
 جو کوئی مومن مومن تائیں و کھ ایندہ اپو نچا وے
 رب و اخی جو بختے مومن رب معاف کریندا
 روز قیامت عاصیا نون جہ بخش ہو سی و رگا ہوں
 بخش اساڑے خنی و چہ اللہ جو کتاخی ہوئی
 جا ہو پاس انہاں سے جلدی عیب اپنے بخشا ہو
 بخش بخشیں انکار کریں جہ مظلوم و چا سے
 یارب اوہ تقصیر اسانوں نہیں معاف کریندے
 تا پھر رب مظلومان تائیں نوری محل و کھا وے
 حکم ہووے ایہہ محل نوری اسپں فروخت کرے
 فتو قول طلب خریدن کارن اوہ خقدار بولیں

ہے اوہ رحمت بخشش والا عیب تان بخشاواں
 کرو و عا اساڑے حقو چہ بخشے رب خطائیں
 وعدہ کیتا مال انہاں سے پاک جیب حقانی
 انشاء اللہ رب تسانوں کرہ سی پاک حضوروں
 اوسے وقت نہ بیٹیاں کارن عرض و عا فرمائی
 کارن صبح آؤکیا حضرت تائیں ویرہ رگائی
 کرے پکار سوال بیان تائیں فضلوں خفتعالے
 کرن سوال اساڑے لگے جو منگن سو پا و ن
 صبح نساڑی بخشش کارن کریاں اسپں و عایشی
 یا و پئی اوہ حالت نوٹدی جو پی تحقیقت بیٹی
 یارب میرے بیٹے تائیں نوری نہ کر طوفانوں
 کریں سوال اساڑے لگے بعد اعلم نہ مینوں
 بہت ہوئی شہ منگی حاصل خانی پاک حضوروں
 بول تھاواں نوری و یوا گوں مت شہ فریدہ تھیواں
 جو تقصیر کمائی انہاں یوسف مال کسائی
 نہ تک پیش خراب الہی اسپں نہ کجہ الا نندے
 جے مظاہم نہ راضی ہوئے مول نہ بخشا جاوے
 نبییاں و اخی نبیے بخشش رب نہیں بخشیندا
 حکم ہووے جو حق بگا نہ سائیاں بخشش ہووے
 لوکاندے خنی نال اساڑا نہیں تعلق کوئی
 تاں پھر جاو ن کول انہاں سے سنکر حکم الایوں
 مڑ عرض سناون عاصی تعلق وری سرکار سے
 بدلہ طلب اسانوں کرنے منعت نہیں بخشیندا
 عجب مکان بہتیاں والہ نظر انہاں سے آوے
 کون خریدن والا اس و اچہ میدہ ان حشرے
 کیا کجہ اسدی قیمت یارب جلدی مل چھپیں

حکم ہووے جسے شوق تسانوں کارن محل گرامی
نال خوشی و خوشن علی بقیس ہوون راضی
ندیں حقیقت مد یقوت نہی یہ گل و لوں و چاری
اسے فرزند نال بہر انواں رخش ہے کہ تینوں
یوسف کیا بہر انواں اوپر میں ناراض نہ کوئی
حاضر بگواہ اسٹرا فائق پاک سیاواں
وقت صبح یقوت پیغمبر آٹھ نماز گذاری
پیش جناب بخشش کارن ایہ دعا فرمائی

راضی ہوو اوپر نہایتے بخشو حق تسانی
دوہا تانیں جنت بخشے فضل کنوں رب قاضی
نال محبت یوسف کو لوں چھیا نہی غفارہ ی
راضی ہیں یا نہیں نہایتے میں حقیقت بینوں
بخشی اسان انہا نہ یکو لوں جوگتانی ہوئی
دووں بجانوں راضی ہو یا یوسف نال بہراواں
بعد نمازوں ہتھ اٹھا کر رور و کیتی زار می
جیوں روایت نقرہ کاروں و یکین اندر آئی

اللہم اغفر لی جزعی علی یوسف و ملکہ صبری و اغفر اذ لا اذی بما فعلوا فی حق یوسف

بخش خطا بصبری والا یارب بار خدا یا
بھی کر بخشش اولاد میری تے فضائل یارب سائیں
کول کھلوتے کرن و عایش سب فرزند پیاسے
کرن روایت رور جمعدی ہوو بنی و عاف و اوسے
پنجی سال یقوت پیغمبر کردار ہی عایش
جبرائیل جناب الایہوں خوش پیغام لیا یا
بخش یا اسان تسانیا میں بھی اولاد تسانی
سکر بنی کتیا ککرانہ بولیا احمد ز بانوں
یوہ بیان روایت والا وجہ تفسیر لیا یا
ہت افسوس نہ تیاں کتیا نے ہلتا رہا نے
یوسف تے یقوت و وراثتوں جہاں ایذا پہنچائی
حکم ہو یا یہ حکمت مخفی نہیں نہ جانوں کوئی
کرن روایت حد یوسفوں آن سے پھر بھائی
حکم کتیا رب ہلکا تانیں و یکجو کر و نظارے
ایسے خاطر اسان نہاں تے کوئی عذاب نہ آندا

رور وراق یوسف و چہ جو میں رور و حال و نجایا
نال یوسف جو کیتی انہاں بخش انہا نہ تیا میں
بخش کر گیا بخش کر گیا رور و آہن سارے
ہتھ اٹھا کر مولا کے رور و عرض شاوسے
تاں بخشش امرنایا پاک خداوند سائیں
عرض و عا منظور تسانی پاک خدا فرمایا
بخشش طلب کر نید یا کارن رحمت نہیں رور و تری
کل مرادوں تجیاں رب نے فضل ہو یا رحمتوں
حد یوسفوں پکر بہراواں کھوہ و بوجہ و گارہا
پیش جناب ساروں رمضان ہو کر بہت تمنائے
یارب کیوں نہیں پر نہایتے غیر تیری آئی
معلم سانوں جس گل کارن ویر عذابوں ہوئی
صدقوں تائب ہو کر سنبھال استغفار سنانی
کیونکر تائب ہو کر رور و بخشش منگن سارے
ہیسی جبرائیل تیا میں عجز نیانہ آ نہاں و ا

واہ سبحان اللہ رب فائق علم علم و اسائیں
پیا اڑیے توبہ کارن او گنہاراں تانیں

سنیاں میں جد مومن کوئی عیب تصور کیا وہ
بدیاں والا کاتب اس دی لکھن لگے بریائی
صبر کریں سرت عاجز بندہ توبہ سے وراوے
انہیں تاں اسارے دفتر اندرا کو بدی لکھیوے
کرن روایت جد کوئی مومن کروا اک نکوئی
یار ب بخش پذیر بندے نوں توبہ ولوں بجانوں

چونکہ ذکر حدیثاں اندر پاک رسول سناوے
کہے فرشتہ نیکیاں والا اہے نہ لکھیں بھائی
جے اوہ توبہ کرے شتابی بدی نہ لکھی جاوے
اوہ بھی کرے معاف خداوندا جاں پھر تائب ٹھپوے
نیکیاں دس لکھیوں اسدیاں اتنی رحمت ہوئی
پاک کریں سب دفتر اسارے ہر عیبوں نقصانوں

عزت کروں مصریاں یعقوب علیہ السلام و حاضر کروں تحفہ جات امرے مصر و مشرف شدن بہر اسلام

سنو حقیقت اس بھیں چھپے جو کچھ حالت بینی
کل سرور امیر مصر نے جتنے ہیں بھائی
ابوں آن سلامی ہوں پیش جلیب یگانے
قسموں قسم مخالف تحفے بارہ حسابوں آئے
جتنا مال اکٹھا ہو یا راوی ذکر یسا یا
ملک ریان بھی شوقوں ذوقوں کر کے ادب تمامی
ویکھ جمال ہو یا قریبانی شرف زیارت پایا
اگے اسوں یوسف کو لوں بہت حجت ہوئی
ایسے طورتا می تو ماں جو اسلاموں عساری
بت پرستاں ٹکڑے کیتے اپنے بت موکالے
ویکھ جو یعقوب بنی دا پاک جمال نورانی
حسن مبارک ویکھ بنی دا تاب نہ جھلی جاوے
اگے یوسف شہر مصر وچہ بہتا وین کھنڈ آیا
کل رعیت دیاں اعلیٰ حاکم کیتیاں نہ سمہال
نال حجت وی سب نوں ربدی فرمانداری

مصری لوکاں پیغمبری چونکہ عزت کیتی
وہے دن سب حاضر ہوئے خبر خلاصے آئی
بھج بھج رکھن خدمت اندر تحفے تے نذرانے
چھم چھم برس برسے موقی ذکر نہ کیتا جائے
حضرت یوسف بھائیاں تائیں سب اکرام کرایا
خدمت وچہ یعقوب بنی وی ہو یا آن سلامی
برکت صحبت پیغمبری ترت سلام بیابا
کال پیر ڈٹھا جو ویلے شک نہ رہ گیا کوئی
ویکھ زیارت پیغمبری صاف ہو یاں یکباری
کلمہ وحدت بول سناون کفر کساون والے
چھم چھم برسے نور مبارک لاٹ کڈھے پیشانی
جو ویلے سو حیرت کھا کے ترت ایمان لیاوے
خوب تسلط بیٹھا جس دم وڈا افسر آیا
بند و بست شریعت والیاں خوب ہو یاں پرتال
کلمہ تے توحید الہی گھر گھر ہوئی جاری

رونق دین ہوتی ہر پاسے رحمت فیض الہوں
حضرت یوسف بجایاں کارن بہت پیار کیا یا
ہر دم باپ پیارے تائیں ویکھ تصدق تھیوے
اک روپے تھیں جدا نہ ہوں دونوں دلبر جانی
عاشق نون معشوق پیارا ہے نہ پلک صیوے
جے لکھ نعمت بخشے کوئی منگے یار او دھارا
پہر بہشت اکٹھے کر کے وکھلائے جاون
سچ چھوٹاں وصل سجندا قدر بلاں پچھا تا
کہن لگارب عشق سجندا چاڑے توڑا سانوں
جس جنت وچہ عاشق تائیں یار نہ نظری آوے
سنو حقیقت جد یعقوب نبی وصل یوسف ا پایا
دور نہ ہووے اسدے کولوں اک پل نبی یگانہ
اک دن دونوں آپس اندر باتاں کرن پیاروں
نال حجرت یوسف تائیں اکھیا باپ پیارے
اتنی مدت تسال سانوں خط نہ بھیجیا کوئی
جے کر سانوں معلم ہوندا تیرا پتہ ٹکاناں
اپر نہیں سی خبر سانوں جے اسیں خط لکھیندے
تینوں خبر تمامی آہی تدھ بھی خط نہ پایا !
آپ رہیوں نون تخت مصر تے کروا موح بہاراں

سارا شہر ہویا با برکت رنگ لگے درگاہوں
سب نون بخشے محل عجائب نال آرام وسایا
ایویں باپ پیارا اسنوں ہر دم تک تک جیوے
بارہجہ زیارت پلک نہ جالن ایہو عشق نشانی
جے کرموت ہر دم وچہ قبضے اگل پیالہ پیوے
کرن قبول نہ عاشق سرگز گھول گھٹن جگ سارا
جے محبوب نہ دستے اتوں عاشق جھات نہ پاون
جس نے جنت دوست باجوں لکھ برابر جاتا
بارہجہ سجندے جنت حوراں کجہ نہیں لوڑا سانوں
بھٹھ پیاروہ جنت جہڑا ووزخ وانگ ڈراوے
رج رنج کرے جمال سجندار بندے یار ملایا
مدت پچھوں کھڑیا ہویا لدھا پھیر خزانہ
دسن حالت اک روپے نون شوق حجرت پاروں
اے یوسف میں ہجرت یوسف اشی سال گذارے
وچہ پر وپس اجیہا آکے پتھر چیت کیتوئی
لکھدے اسیں تساڑی طرفے اپنا حال واناں
بے خبری وچہ اتنی مدت رہے عذاب جلیندے
نہ کوئی بھیجیا قاصدا تول نہ پیغام پہنچا یا
اسیں نما وچہ جھڑ جھڑ مویے خبر نہ دتی یاراں

غزل

اے محبوب اسڑیتا میں کدی نہ پاؤں کیندوں
کل نڈکا نوچہ پوننتے تیرے خوشیاں لے پروانے
گھر تیرے سے نوکر چاکر نظر غلام سزاراں
سے کرواں ہمیشہ او تھے ہمیں اوندے جانے
اتنی مدت ساڈے تائیں تسال نہ یا دیساںدا

لکھ حقیقت اپنی ساری خبر سانوں دیندوں
کیا آتا ہے سانوں بھی اک کاغذک بھیجیندوں
قاصد کر کے کدی تے کوئی اپنا نگر کھیندوں
توڑ کسے مسافرنوں چا اپنا حال دیندوں
جے میں عم تھیں فوت ہو جانا کھون پھیر بھیجیندوں

جے یعقوب تے یوسف اندر ایذا فراق نہ پوندے
آکھ پذیرا کس دے نعم دے دفتر جوڑ لکھیندوں

جد یوسف نوں گلے اولایمے بابل بول سناتے
عرض کیتا ایہ خط تمہاری لکھے خاطر تیسری
جد میں خط آساؤی طرف لکھ تیار کریندا
آکھے اے نہ پھجو کوئی خط پیغام انہاں نوں
لکھ لکھ خط صندوق اندر کیتے جمع تمہاری
جس لفظ نے واسر نامہ پڑھ کے بنی اٹھا کے
پڑھ پڑھ خط یعقوب بنی نے آکھیا یوسف تائیں
یوسف آکھے یا ہی اللہ ایہ گل خبر نہ سا نوں
تاں پھر اک دن چھپیا حضرت وحی فرشتے تائیں
کیوں رب منع کیتا یوسف نوں خط بھجوں نہیں بھائی
جس دن تساں پیارا یوسف نوں ریاسا تمہ جبرواں
جہت حفاظت پتر اں تائیں امر تساں فرمایا
ایسے گل حقین اپر آساؤے رب وی نحریت ہوئی
جد منظور خدا نوں ہو یا امر خدا فرمایا
کرن روایت جو نکر حضرت یوسف بنی گرامی
ایسے طور جو مومن بندے رہنوں یا دگر بندے
جس دن کول خدا دے جاوے مومن رہے پیراے
جیویں یعقوب لفظ خبر پڑھ کر راحت فرحت پائی
حکم ہوے جیویں تساں اسانوں رکھیا یا د ملاحی

کئی صندوق خط اندے یوسف جلدی کھول سناتے
اپر امر نہ ہو یا رب واپری جنابوں دیری
آوے وحی جناب الہوں مول نہ بھجن دیندا
آپے جدوں خداوند چاوسی کرسی امر تانوں
پائی نظر لفا فیاندے ول پاک جدید گرامی
سب تے نام یعقوب بنی والکھیا نظری آوے
کیوں تینوں خط بھجن کولوں منع کیتا رب ساہیں
چھو جبرائیل وحی حقین دے اوہ تانوں
جبرائیل حکمت رب وی بیوں کھول سنائیں
تاں پھر جبرائیل فرشتے حکمت کھول سنائی
اس دن یاوے رہیا تسانوں حافظ رب سچاواں
مت بگھیا یوسف نوں کھاوے خوف تزل آیا
امر کیتا رب یوسف تائیں خط نہ بھجیں کوئی
بھجی خبر آساؤے تائیں ول بریار ملا یا
لکھ لکھ دفتر خط لفظ رکھے جمع تمہاری
لکھ لکھ دفتر ملک رہا نے رب و رہن رکھیندے
آپولے خط لفظ کھول سناوے سائے
ایویں سنکر راضی ہووے واحد ذات خدائی
اساں تسانوں بخشا جنت پاک مقام گرامی

بنائوں حضرت یوسف علیہ السلام شہر مدینہ الحرمین کے خواہش

نال حجت بابل آگے اوہوں عرض سنایا
دل چلے میں نہیں ہمیشہ رکھساں کول تسانوں

سنو حقیقت اک دن ولوچہ شوق یوسف نوں آیا
اے بابل رب مدت چھووں بیلیوں آن اسانوں

چھوڑ نہ جائیں ساڑھے تائیں مصر وہ چمک ہماراں
 باپ کہیا جے ساڑھے تائیں ایٹھے رکھنا چاہو
 بھی اک ہو عبادت خانہ جدا ہوئے گھر باروں
 فضل کیتا رب ساڑھے اپر باہر حد بیانوں
 توں بھی کول اسارے ہوویں ویکھاں من پرچاواں
 سنکر یوسف مصر وہ باہر وکھرا شہر بنایا
 یوسف دے کل خوشیاں اسوچہ ورج و سیرا کر پیا
 پانی دی کچھ تنگی آری اس جہاگہ وجہ بھائی
 او سے وقت جناب الہوں وحی فرشتہ آیا
 وافر پانی بخشیا رب نے ہر جا رونق ہوئی
 حضرت یوسف بابل کارن عجب مرکان بنایا
 کس لگے منظور نہ سانوں زینت عیش جہانی
 جو گل نفس پس نہ رکھے اوہ منظور رکھیندے
 کائیاں وی یعقوب نبی نے اپنی جھنگی پائی
 باقی سب بھراواں کارن یوسف نبی پیارے
 عجب جو بیلیاں ہر اکتا میں جدا جدا بخشائیاں
 بخشی بنیا میں ولی نون اپنے کول حویلی
 نیڑے نیڑے نظری آون رنگ محل زوہانلے
 خالص شوق رسول اللہ و جس نے دلوجہ پایا
 وجہ فرزوس مقام نبی نون بخشے خالق سائیں
 قرب حضور جنت اندر ہر اک عاشق پائے
 گھر گھر پاک نبی نے نوروں چان ہوگ سوا یا
 لے گوا منڈھ رسول اللہ و احب نبی دی پاروں
 جیونکر نیڑے رکھیا یوسف بنیا میں ولی نون

رہل دو نون شہر مصر وجہ باقی عمر گزاراں !
 شہروں باہر ساڑھے کارن جدا مرکان بنا ہو
 جس وجہ کر اں عبادت ربدی شکر گذاری پاروں
 گوشے بیٹھ کر اں شکرانے اللہ دے احسانوں
 رل کے یاوار لگی اندر دو نون عمر لنگھاواں
 تن کوہ دور مصر نصیب آکھن راوی ذکر لیا یا
 مدینتہ اطرمین شہر زانام مبارک و صہریا
 پیش جناب حضرت یوسفؑ عرض و عافہ مائی
 جلدی نہر نکالی نیوں وجہ حرمین لیا یا
 پینے باغ زینیاں ہریاں کمی نہ رہ گئی کوئی
 ڈٹھا جد یعقوب نبی نے مول قبول نہ پایا
 بیاناں پیار نہ رکھن جو مقبول حقانی
 محل مرکان چہا لے ڈھول نہ نہیں پسند کر بندے
 شوقوں ذکر عبادت اندر اس وجہ عمر لنگھائی
 زینت ناک عجائب سوہنے محل مرکان اوساے
 باغ بہاراں تے گلزاراں سب نون نظر لکایاں
 نال حجت کول و سایا ماں پو جایا بیلی
 جیونکر ہوسن جنت اندر محل محمدیاں دے
 روز قیامت پاک نبی واپوسی اوہ ہمایا
 ملن چہا لے سچے کھتے تابعداراں تائیں
 ہر مومن نون سزور عالم نیڑے نظری آوے
 جیونکر طوبی لے رکھ کر لیلی ہر گھر آپر سایہ
 سوہنے باغ قرب نبی نے بخش ہوون سرکاروں
 توں برابر نیڑے ہوسی اُمت پاک نبی نون

یارب آس پذیر بندے نون ہر دم فضل کرم دی
 سننے پیاریاں خوبیاں بیوں بخشیں قرب حضور دی

حالات متفرقة حضرت یعقوب علیہم السلام وغیرہ

فضلوں جس یعقوب نبی نون یوسف پھیر ملا یا
 اکھیں دیکھیا دلکاں اوتے راج حکومت کمر دا
 امن سلامت بیدیا رب نے پھر بخشی روشنائی
 گل پروار پیارے والا بلیا یوسف تائیں
 جس نے پھیرا کٹھے کیتے صحیح سلامت سارے
 سب دی خدمت حضرت یوسف کوزا شام صبا ہیں
 جاں وچہ مجلس بہن اکٹھے بون خوش گفتاراں
 اس وچہ باپ پیارے کارن حجر اجد بنا یا
 سرزم ذکر عبادت اندر شاغل پیر حقانی
 جو کوئی آن زیارت پاوے مومن ہو کر جاوے
 بت پرست ایمان لیکے کر کے صاف عقیدہ
 زناں مہر دیاں اندر اس نے وکھر اورس بنایا
 گھر گھر رونق بخشی رب نے ذکر نہ کیتا جاوے
 سارے مومن مسلم بھائی نیک عقیدیاں والے
 حکم شریعت دے سب نون دینی علم سکھائے
 نال محبت پتر پوتے سنن نصیحت سارے
 وانگ پادریے روشن شکلاں حسن دتار بیا ہیں
 وانگ بچے تازہ دے خوش گلزار تمسامی
 بابل کول تہے جار لکے جلوہ مطاظر مرینا
 گل گل نال پڑھن شکرانے رحمت فضل غفاروں
 عاشق تے معشوق پیارے نال نصیباں ملدے
 نال بھراواں آہیوں جسدن کیوں مصیبت جالی
 چھو تسین خدانے تہتھے کیا کیا فضل کسایا

حمد بے اولک خالق تائیں حد حساب نہ آیا
 اوہ دل بند پیارا جانی سکھ آرام جگر وا
 کتنے برسوں جس دے نعم وچہ رور و عمر گوانی
 گھر آباو یعقوب نبی واکیت اللہ سائیں
 دیکھ تہامی خویش پیارے ربد اشکر گزارے
 موح بہاراں سب سرداراں مانن عیش فلاحیں
 سو سو عزت سب بھائیوں نون دینار نال پیاراں
 اوہ جو یوسف بھائیوں کارن وکھل شہر پو آیا
 اس حجرے وچہ ہے ہمیشہ پیغمبر کنعانی
 طرہ خلقت دوروں نیڑوں طلب زیارت آئے
 قبلی لوک آئے بہوں مسلم سندر و عظم نبی وا
 دینی شوق زینجا تائیں علم شریعت پایا
 دیے سبق زانیاں تائیں دینی علم پڑھاوے
 چہل ہزار آبادی ہونی دار الحکم وچالے
 دن راتیں یعقوب پیغمبر و عظم کلام سارے
 رہن ہمیشہ خدمت اندر سب فرزند پیارے
 باران باران پتر ہوئے سب فرزندوں تائیں
 مجلس اندر حاضر ہوئے گل پروار گرامی
 راتیں راتیں حضرت یوسف مجلس آن کریندا
 رل کے دونوں آپس اندر گلاں کرن پیاروں
 نال محبت اکدوجے نون بھیت سادان دل دے
 پچھیا اکدن یوسف کولوں باب پیغمبر عالی
 یوسف کہیا مصیبت کھچلی ذکر نہ کرنا آیا

باپ پیارا درو فراقوں کو واجب دوں بھورانے
 ویکھو کیا کیا رحمت میں پرستے کیتی پاک الہی
 سراک نعمت بخشی بیٹوں ہر اک عیش دکھائی
 نور وطن نقیہ قدماں اندر آندے ویسے پیارے
 سب وعدے رب سچے کیتے اول آخر توڑی
 جگوں سوہنا میرے تائیں حسن و تار باری
 جگوں سوہنی ذات اساڈی عالی صفتاں والی
 بخشیا پھیر بنوت ورجہ علم زبور حقانی
 اتنی قوت یوسف تائیں رب عطا فرمائی
 بڑے عظیم یک پتھر ہین شاہ و گم و چہ بھائی
 پنج ہزار سنانا راک راک ایسی پتھر بھارا
 لگی کچھ یعقوب نبی نون ٹھوکر اک پتھر وی
 پڑھ بسم اللہ اوس پتھر نون دست مبارک پایا
 چک زمین تے سٹیا سٹوں راوی ذکر یسا ندا
 اتنا زور یوسفنوں فضلوں بخشیا خالق سائیں
 کرن روایت جہاں دناں وچہ ایسی اجے جدائی
 رور و اک دن مولا کے عرض سوال سنایا
 اس و پھرے ملنے توڑی جان نہ نکلے میری
 پٹی و عاقبول نبی وی رب نے کرم کسایا
 غرق ہوئے سب دفتر غم دے رحمت جھڑیاں لایاں
 چالی سال مصرے اندر رہیا حبیب گرامی
 اتنا عرصہ کول یوسف دے جد یعقوب سنگ پایا

کھول سناکے حضرت یوسف فضل احسان ربانے
 قیدوں کڈھ عنایت کیتی شہر مصر وی شاہی
 سویا وصل نصیب تساڈا ساری دولت پائی
 فضلوں ملے حیاتی اندر خوش قبیلے سارے
 وین وئی وی حاجت میری کوئی نہ باقی چھوڑی
 جگوں سوہنی بخشی بیٹوں بدکاناری سرداری
 جگوں سوہنا مال پیو و اجا بخش کیتا رب والی
 عزت عظمت دولت حشمت قوت زور جوانی
 جیونکر قصص الانبیاء اندر خبر روایت آئی
 گنتی اندر دست تباون زینت حد نہ کافی
 اک دن اوتھوں سنگسں لگا نبی یعقوب سوہارا
 ویکھ یوسف نون آئی دل وچہ غیرت سخت تھری
 پنج ہزار سنانا پتھر پنجے نال اوٹھایا
 کتنا زور اولارے اندر گیا کھپا کے کھاندا
 صفت رسولان ختم نہ ہوئے روز قیامت تائیں
 درو فراق یعقوب نبی نون اوڑک حد دکھائی
 جیوندیاں جیوندیاں یوسف بیٹوں ہیل اکوار خدایا
 اس تھیں کچھ کریں خدایا جیونکر سرخی تیری
 وچہ حیاتی یوسف سوہنا اکھیں نال دکھایا
 سراک عیش دکھائی مولا کل مراداں پایاں
 گھٹ و دھ بھی فرماون بعضے رہنوں علم تمہاری
 اس تھیں پچھے وئی فرشتہ اجل پیغام پایا

مقولہ شاعر بطور مسدس

آب حیات جے پیوے کوئی اوڑک اک دن مرنا

جے لکھ برسوں جیوے کوئی اوڑک اک دن مرنا

لکھ آسودہ تھیوے کوئی اوڑک اک دن مرنا	بھاویں شاہ سد پوے کوئی اوڑک اک دن مرنا
مرنا مرنا معلوم سب نون مرنے تھیں کی ڈرنا	جے لکھ برسوں جیوے کوئی اوڑک اک دن مرنا
پیر پیغمبر عالم فاضل صالح ولی ربانے	کر کر زہد عبادت اوڑک دنیا چھوڑ دبانے
افلاطون مثال اہزاراں دانش مندرسیانے	اجل پیالہ پی کے سبحناں کیتے گورٹکانے
یہو پیالہ سب نون اک دن رب نے حاضر کرنا	جے لکھ برسوں جیوے کوئی اوڑک اک دن مرنا
بھلے بھلے شاہ زور سزاراں دنیا اندر آئے	شیر جوان بہادر لاکھاں اک تھیں اک سوائے
جنہاں پہاڑ خدا دے فضلوں وانگ باروت اڈائے	جد پیغام اجل دا آیا بستر چھاڑ اٹھائے
ایہ شطرنج خیالی والا سب دے ہتھوں ہرنا	جے لکھ برسوں جیوے کوئی اوڑک اک دن مرنا
تخت جنہاں دی تابع اندر چلن وجیہ ہوانی	پرکریاں ویو غلام سداون پھرن ہتھانے چپانی
سنن حکم تمامی چیزاں کل حکومت پانی	جدوں جیانی پوری ہونی شاہی کم نہ آئی
اک ایمان آوے کم اسے تھیں حسدے چھے ترنا	جے لکھ برسوں جیوے کوئی اوڑک اک دن مرنا
اوہ کتھے جو قبراں وچوں مروتے پکڑ اٹھاون	اوہ کتھے جو سکیں پیریں شوہ دریا ننگ جاون
اوہ کتھے جو ہتھیں پھڑکے لوہا موم کراون	اوہ کتھے جو آتش تائیں وانگ بہشت بناون
سب نون موت مصیبت والا پیا قضیہ جمرنا	جے لکھ برسوں جیوے کوئی اوڑک اک دن مرنا
جنہاں خدائی دعویٰ بلے اوہ بھی رہیا نہ کوئی	غرق ہوئے سب قہر الہوں شامت نازل ہوئی
لکھ گروڑاں چنگے مندے لگے یار ستھوئی	رہی نشانی دنیا اندر باقی بدی نہ کوئی
آپو اپنیاں عملاں موجب سب نے بارہ بھرنا	جے لکھ برسوں جیوے کوئی اوڑک اک دن مرنا
دنیا کوڑی جیون کوڑا کوڑے سب پسارے	کوچ آوازہ سب نے سرتے ہر دم کھلا پکارے
جد اوہ ویلا حاضر ہووے کوئی دم نہ مارے	کول کھلوتیاں ساتھ لٹاون ساہے خوش پیارے

<p>کسے عزیز پیارے کو لوں نہ کچھ بلناں سرنا جے لکھ برسوں جیوے کوئی اوڑک اکدن مرنا</p>	
<p>اکھیں دسن دیہ پیارے چھوکاں لدی جانڈے چن چہے محبوب سزاں ڈٹھے خاک سماڈے</p>	<p>کھیڑا وجاڑ مسافر موون محرم یارولاں دے کمر پیار تجبت دعوے آخر چھوڑ سدا نڈے</p>
<p>تدھ بھی اوسے خاک وجہ آکے سر سامی وجہ دھرنا جے لکھ برسوں جیوے کوئی اوڑک اک دن مرنا</p>	
<p>مال بیگانہ جوہ پرائی کی اسدا بھر واسا جس پاسوں توں جان چوراویں اوڑک اوٹا پاسا</p>	<p>نہ کرمان جیاتی والا دم وا چھوڑ و لاسا خواب خیال مسافر خانہ دنیا پل وا واسا</p>
<p>اس جیانی فانی اوپر کوڑا تکیہ پرنا جے لکھ برسوں جیوے کوئی اوڑک اک دن مرنا</p>	
<p>رحمت عالم ختم رسولان خادم خلقت ساری کل اصحاب کہا رگداحی چلے وارو واری</p>	<p>دوہیں جہان جنہاں دی خاطر کیتے خالق باری دُنیا تھیں پوشیدہ ہوئے پاک جیب غفاری</p>
<p>توں بھی اکدن چل پذیرا قبریں ڈیرا کرنا جے لکھ برسوں جیوے کوئی اوڑک اکدن مرنا</p>	
<p>جیویں وفات نبی وی کارن ہو یا امر حضوری جبرائیل جناب الہوں خبر وفات لیا یا یا نبی اللہ صبر تساڑا بہت خدا نون بھانا کل سوال قبولے تیرے ساری عیش و کھانی وجہ جیاتی یوسف سوہنا اکھیاں نال وکھائیں رکھیں بھادیں ماریں یلنوں جیوں منظور تسالوں دور و مصیبت روگ تمامی دور کیتے یکباری آن وکھایا یوسف سوہنا ملکیں حکم چلاندا ساکے مطلب حاصل کیتے دتیاں سب مرادوں دُنیا عیش ہوئی سب پوری جنت عیش وکھاواں پہنچو وجہ کنگان مبارک حکم الہی کہیا چو داوے دیکول تساڑی تربت پاک کھیوے</p>	<p>اکھر بیان پذیر فقیر مطلب کھول ضروری جاں کچھ عرصہ شہر مصر وجہ نبی یعقوب نگہایا بعد سلاموں خدمت اندر کنڈا وحی ربانا امر کیتا رب اسان تساڑی ہراک اس پہنچائی دور و نماں وجہ تسال جو اکدن آکھیا ساڑیتا نہیں اس تھیں موت جیاتی سب منظور اسالوں سو اسان آس مراد تساڑی پوری کیتی ساری کتنی عزت نال تسالوں اندر مصر لیا ندا دور کیتی سب نعم و لگیری سنیاں سب فریادوں ہن اسیں اپنی طرف تسالوں نال پیار بلاواں کوڑچ کوڑمن شہر مصر تھیں چھوڑو میلا بھریا سرسر زین و پیر لاق ناپیں نہن تساڑا تھیوے</p>

اس دھرتی وچہ فاسق ناجرحس کم ظالم قیون
چلوشتابی وطن مبارک چھوڑو مصر ٹکاناں
سنگر حکم یعقوب پنجمیر سدا یوسف تائیں
لے او یارا ساڈے تائیں آگیا سد حضور ی
بہتی نڈت رملن یاراں کیتیاں مونج بہاراں
عیش مرادوں کول تساوڑے پھنکے روز گزارے
گھر اپنے وچہ اجل پیالہ ہوگ نصیب اسانوں
سن فرمان پدر و یوسف کار زمین تے جھڑیا

مست بے ادبی کرن تساوڑی شور فساد اٹھیون
او تھے ہوگ وفات تساوڑی ہو یا حکم رہا ناں
ساری خبر سنائی اسنوں امر جویں رب سائیں
دُنیا اتوں قسمت ساڈی ہو چکی ہن پوری
کوئی دن پھیر خدا کے حکموں پیا و چھوڑا یاراں
ٹوور ہن کنعان اسانوں جاواں وطن پیارے
وداع کرے رب آخر تائیں رکھے شاؤتسا نوں
غش پے گیا نبی دے تائیں درووں جگر ا پھڑیا

قافیہ آرائی

جاں کچھ ہوش یوسف نول آئی بھر بھر نیر اچھالے
رورو آکھے چھوڑا سانوں لگوں کرن ادچالے
اچن جیتی سانگ بھری لگی جگر وچالے
ولدے سوز ہے وچہ ولدے نہ رل بیٹھ نکالے
ساتی بزم او جاڑت تابی چلے ہو متوالے
مالی چھوڑ بہا چندی کیتی خزاں حوالے
سب فرزند یعقوب بنی دے روون کھلے دولے
رورو آکھے حضرت یوسف نال پیار کمالے
باپ کہے نہ رو فرزند صبر کریں ہر حالے
سب فرزنداں خویشاں تائیں رب کے کراں حوالے
کے وصیت باپ پیار سب فرزنداں تائیں

کر گئے زخم جگر دے اندر بول جدا یاں والے
کون پھسی با سبجہ تساوڑے درو مندانے حالے
اچے نہ رچکے ٹٹھے آہے خوش رخسار اچالے
اچے نہ رچکے کیتیاں گلاں پیگئے درو کسالے
اچے نہ پیتے سد سہراں لاپکے وصل شراب پیالے
وانع فراقاں روئدے رسن ہو عاجز گل لالے
سب نول درو فراق سجدے تن تن بھانڈر بالے
جے کرام حضوروں ہوندا میں بھی جاندا نالے
دو ہیں جہانیں تنگی تینوں رب نہ مول کھالے
شالہ فضلوں دوست ساڈے ہر دم رہن سو کھالے
جیونکر خبر قرآن مجیدوں بخششی خالق سائیں

اِذْ قَالَ لِبَنِيهِ مَا تَعْبُدُونَ مِن بَعْدِي قَالُوا نَعْبُدُ الْاِلٰهَ وَرَاللهٗ اِيَّاكُمْ اَبْرِهٰمَ وَاِسْمٰعِيْلَ وَرَاسْحٰقَ الْاِلٰهَ وَاحِدًا وَاَوْحٰنًا لَّكَ مُسْلِمُوْنَ ط

کس دی تسیں عبادت کر سو جد میں لدر دایا
پہو وادے وارستہ پکڑاں نوحی شریک نہ لیاواں
نالے اسماعیل پنجمیر بھی اسحاق سوارا

یعنے جد یعقوب پنجمیر بیٹیاں نول فرمایا
کس لگے اسیں رب تیریدی پوجا سب کماواں
جسدی پوجا رسیا کریندرا ابراہیم پیارا

اوپا اک عبادت لائق دوجا ہور نہ کوئی
سن یعقوب کہیا فرزنداں آفرین بادلسانوں
ہر کم اندر اسدے کوہوں منگنی مدد یاری
کرنا خیال اوپیدی طرفوں نفع زیان تمامی
وگھ سکھ جو تقدیروں آوے ہوراضی سروصہرنا
دنیا نال پیار نہ رکھنا چھوڑ حرص ہوا میں
کر کر وعظ نصیحت اوڑک کیتی بنی تیساری

اسیں تمامی مناں اسنوں جوت ثابت ہوئی
ایہو عقیدہ رکھنا دائم کرنا یاد خدا نون
کوئی نہ آس پوچاون والا باہجہ خداوند باری
سب فریاداں سننے والی اسدی ذات گرامی
واحد ذات مقدس اندر غیر شریک نہ کرنا
صبر توکل اپر رہنا قاتم مرویاں تائیں
چھم چھم رووے درد فراقوں سب اولاد پیاری

دواع شدن حضرت یعقوب علیہ السلام از مصر بجانب کنعان

حضرت یوسف بابل کارن ڈاچی پٹر منگائی
کیا اوہ وقت مصیبت والا یوسف اپر آیا
اہل اسلام تمامی فوجاں درووں کامل آیاں
بول دے یعقوب پنیمبر تدم رکاہیں پائے
اک اوہ روز جو استقبالوں ہو یا مصر سلامی
ایہو مثال جیانی والی دنیا کوڑ ٹکانا
خوشی خوشائیں جس گھر خلقاں دین مبارک آون
آون جاون دنیا اندر رسم قدیموں آئی
تھوڑے روز جیاتی ہووے کیتے بخمن دعوی
لگروں ہور اٹھیندے وارث ہر شے اوہ سنبھالین
سچ کہیا کسے اینویں خلقت کردی میرا میرا
سنو حقیقت جد پنیمبر شہروں باہر آیا
رخصت کرو اساطے تائیں ہواں اسیں روانہ
نال محبت یوسف تائیں بلیا پلڑ کلاوے
سب فرزند بنی دے تائیں ملدے وارو واری
اوڑک اکھ سلام علیکم پنیمبر کنعانی

عاشق تے معشوق پیارے لگے کرن جدائی
اک پل اندر درد و چھوڑے سیر سیر سکایا
خدمت اندر رون سالے پیاں مصر ورنایاں
ادبوں سب فرزند پیارے دواع کرنوں آکے
آج سن وین کرن دی خاطر بھج بھج ملن تمامی
راتیں بٹھا آن سختی فحسری کوچ بلانا
اوے گھر وچہ کسے دیہاڑے آن سیا پاپاون
آکے دیس بیگانے اندر بلٹھ نہ رہندا کوئی
سفنے وانگوں غفلت اندر عمر انکھ سردا کے
بلا ویناں تھیں ہورا ٹھیون اگلے مار نکالین
نہ گھر میرا نہ گھر تیرا چٹپاں رین بسیرا
سب خوشیاں فرزنداں تائیں ایہہ فرمان سنا پیا
کے آرام گھر اں وچہ جا کے جو کوئی خوش بیگانہ
روز قیامت تینوں تینوں خیریں رب ملاوے
درد فراقوں مومن ساکے روو کر دے زاری
کیتی تیر ہمار شتر دی کامل پیر حقانی

رہ گئے کھلے اکیلے روندے سب فرزند پیار
 برس نین مثال ابروی راج دیدار نہ کتنے
 تک تک نیر چلاؤں نگروں جان دیاں سجاتا ہیں
 نین بے صبرے دیکھن والی عادت کوں بھلاؤں
 آخر پرت گھراں نوں آئے سب مقبول حضوری
 ایتھے سب گھرے اندر کر کے روح پیارے
 جس حجرے وجہ باپ پیار سو ہنی مجلس لہندا
 رات پئی تاں یوسف تائیں کھائے پلنگ نہالی
 صبروں شگروں جالی یوسف جو تقدیروں آئی
 جدوں مصر تھیں رخصت ہو کر چلیا بنی سو مارا
 پہونتی آن بنی دی ڈاچی قبرستان کنارے
 آکھ سلام زیارت پائی ختم درو پہنچایا
 حضرت کہیا جد کوئی مومن قبر زیارت پارے
 یہو طریقہ سرور عالم جد قبرائے تے جاون

نال جدائی حضرت یوسف رور آہیں مارے
 اچن چیت جدایاں پارے ہو گئے پار کنڈ پتے
 جد تک اکھیں رہن وسیندے دیکھن کھلے تھاپیں
 جے سے برس زیارت پاؤں رجن وجہ نہ آون
 اکھیں تھیں جد غائب ہو یا چند مبارک نوری
 سچاں باہجوں کھاؤں آون سوئے محل چہلے
 سچاں کھلاؤں دوروں نم دے نیر مرین را
 اک اکیاں کٹنی آہی رات افرقاں والی
 باقی حال یعقوب بنی واسکو حقیقت بھائی
 امر الہوں نال شتابی آگیا وطن پیارا
 جتھے دفن بنی دے آہے دادا باپ پیارے
 جویں محمدیاں دے کارن امر حدیثوں آیا
 کہے سلام مویاں نوں تک کے مرنا یا ولیاؤں
 کہن سلام علیکم منہ تھیں ایہہ الفاظ الاون

السلام علیکم یا اهل القبور یغفر اللہ لنا و لکم انتم سلفنا و نحن یا لا شری

لے قبرائے وجہ وسن والیورجت ہوگ تسائوں
 تہیں اسان تھیں آگے آئے اسیں بھی نگروں آواں
 ایہہ سنوں طریقہ سنت کارن مومن بھسایاں
 جو کوئی پڑھے میت تائیں ختم درو پہنچاؤں
 سنو بیان یعقوب پیغمبر جد قبرائے آیا
 لیا دیکھے اک تخت نورانی سندر قسم نیارا
 سجے کھتے باپ تے چاچا نظر بنی نوں آئے
 کہن لگے یعقوب بنی نوں دادا باپ سو مارے
 بہت اڑیک رہے اسیں تینوں تادھ کیوں پائی ویری
 ایہہ کچھ سفنہ دیکھ پیغمبر آیا وجہ پیاری
 سوئے مشک معطر حلقے اس تربت تھیں آون

نچھے رب تساؤں تائیں نالے بختے سانوں
 کسے دیہاڑے کول تساؤں آں مقام بناواں
 غیر شریعت نویاں باتاں مول نہ جائن آیاں
 لے ثواب میت نوں نالے آپ ثواب اٹھاؤں
 روندل روندیاں اکھیں جڑیاں سفنہ رب وکھایا
 بیٹھا اسدے اپر چڑھ کے جد خلیاں پیارا
 حورائ جھمن کرن زوالے عجب لباس لگاؤں
 توں بھی آجا کول اساؤں لے فرزند پیارے
 آمل سانوں آمل سانوں سک زیادہ تیری
 نظر پئی اک تربت تازی قدرت خالق باری
 کول کھلا اک سر نورانی راوی خبر سناون

نال پیار یعقوب پیغمبر پچھیا اس تھیں بھائی
 کہن لگا ہک دوست ربا ہے مقبول حقانی
 کون کوئی اوہ دوست ربا پچھیا نبی پیارے
 ویکہ مکان یعقوب پیغمبر رہنوں عرض گذاری
 او سے وقت جناب الہوں حکم نبی نون آیا
 بیت آرام تسالوں ہوسی رحمت بے اندازہ
 سن فرمان یعقوب پیغمبر بہت خوشی وچہ آیا
 جاہ ناقہ سن و نیسا اتوں ساڈا کوچ چلانا
 رخصت ہو گیا باپ ت ساڈا وینا چھوڑا سدا نا
 سنکر خبر وفات ساڈی صبر جمیل کسانا
 لے پیغام نمائی ڈاچی طرف مصر وی دھسانی
 اوہ جو شخص کھلو تا ویکھیا حضرت گورکنارے
 او سے وقت فرشتیاں والی صورت بدل کھلویا
 آکھ سلام نبی دے لگے کر و اعرض آوا بوں
 حکم کرو تاں نوکری اپنی اسیں بجالیساواں
 راضی ہو کر آکھن لگا پاک جدیت یگانہ
 تاں پھر عزرائیل فرشتے ادبوں عرض گذاری
 ہو یا دراز جدیت خدا وا خوشی محبت پاروں
 روح مبارک یار میرے وانرمی نال نکالیں
 کرن روایت جدوں فرشتہ کول نبی دے آیا
 یارب میر یوسف تاہیں وواع سلام پوجائیں
 اس تھیں بعد فرشتے تاہیں کہیا نبی حقانی
 دھریا ہتھ نبی دے سینے عزرائیل سو مارے
 کلمہ پڑھ کر دوست ربا دے ذنی جان پیاری
 یارب میرے یوسف اوپر وقت نزع جلاکے
 بھی اس وقت فرشتے تاہیں پیغمبر فرمایا

ایسی سوہنی کس دے کارن قبر تیار کمرائی
 ہوئی تیار ایہ اس وی خاطر تربت پاک نورانی
 کہن لگا رب جس دے لپر کرم کمانے بھارے
 لکھو تربت بخش اسالوں فضلوں یارب باری
 بیشک اسال تسائے کارن ایہو مکان بنا یا
 جنت وچوں اسدے اندر کھول وتا دروازہ
 نال شتابی ڈاچی تاہیں رخصت حکم سنایا
 مصر اندر و نچ یوسف تاہیں ایہ پیغام کنا یا
 جاندی وار سلام تانوں کہہ گیا نبی رباناں
 اسیں تسیں پھر بلساں اسدن جدوں خدا نون بھانا
 باقی سنو یعقوب نبی وی جیونکر بات ومانی
 سی اوہ ملک الموت فرشتہ سنتوں یارب پیارے
 خدمت وچہ یعقوب نبی وی آکر حاضر ہو یا
 یا نبی اللہ سد تسالوں ہو یا پاک جنابوں
 ہو گئی عمر تمام تساڈی یا محبوب سچاواں
 حاضر اسیں خدا اپنے دل نہ کوئی عذر بہانہ
 کرو دراز وجود مبارک یا محبوب عفاروی
 تاں اسوقت فرشتے تاہیں حکم ہو یا سرکاروں
 کہیں خیال جدیت میر نون نہ تکلیف دکھالیں
 بول یعقوب خدا اپنے نون عرض سوال سنایا
 نالے حال وفات میری وی خبر کریں استائیں
 وارو کر سن ساڈے آپہ جو وقت میر ربانی
 نال سہولت حاضر ہو یا جیونکر یارب پیارے
 بھی ایہ عرض خدا وند اگے کیتی چھیکڑ واری
 بہت سوکھالار کھیں اسنوں کچھ تکلیف نہ پاوے
 جوین روایت کھر العشقوں ذکر صدق لیا یا

کہن لگے جدا اجل پیالہ دیویں یوسف تائیں
 جے تدھ ڈکھ پنچا یا اسنوں کہندا بنی خدا وا
 ویکھ پیار جتیاں والا صادق حُب جنہاں نوں
 نرمی سختی یاراں پاروں سرانپے تے جالن
 نال جنہاندے زندگی اندر وعدہ کرن پیاروں
 سرور عالم بخشش وعدہ امت نوں فرمایا
 وقت نرعدے یاو کیتوئے امت اپنی تائیں
 کیتی بہت سپروٹی نے ملک الموت ہور انتوں
 جتنی سختی کل امت نوں کرنی تدھ مذامی
 سارا بھارا ساڑے اُپر رکھدے یار لگانہ
 نہیں تاں پھیر انہاندے اُپر نزع آسان گذاریں
 اتنا پیار رسول اللہ نوں کارن امت ساری
 کسے نبی نے امت کارن نہیں سی ایہہ فرمایا
 کون اٹھاوے بھار کسے وا کس انبڑی واجبایا
 جدا صحاباں سرور عالم سامی وچہ ٹکایا
 اُس ویلے بھی حضرت کولوں ایہو آوازہ آیا
 لکھ لکھ شکر پذیر فقیر رب واکرم سوا یا
 امت دانم خوار پیار رب شفیع بنا یا
 روسن بے فرمان موکالے دونیخ جدوں بلایا
 او پچھتاون کم نہ اوے ویلا لکھ سدا یا
 سونو حقیقت جد یعقوب نبی اجل شہادت پائی
 جبرائیل فرشتہ نالے سیکائیل حضور می
 نوری کفن بہشتاں وچوں حضرت کارن آیا
 جس تربت نوں ویکھ پیغمبر ایسی عرض گذاری
 تن قبر اں سن اگے اوتھے صاحب عظمت عالی
 تیری تربت داوی صاحب حضرت سائرہ عالی

کچھ تکلیف نہ دیویں اسنوں بہت پیار کماہیں
 اسارے بدلے ساڑتیاں دے لے ڈکھ زیادہ
 مردیاں تیکن یا پیالے رہندے یاوتہاں نوں
 اپنا ڈکھ قبول کریندے سکھ نہاندہ بھالن
 قبر اں وچہ بھی محشر تائیں نہ بھجن اقراروں
 ہر منزل وچہ دوست ربدے نہ اقرار بھلا یا
 یارب تا بعد ازاں ساڑے کے فضل بجائیں
 عزرائیل امت کارن بہت فکرا سائوں
 پورا کر لے اج انساں تھیں اسد حق نامی
 لے لے اج اسارے کولوں امت و اعوضانہ
 تا بعد ازاں اسارے کے تنگ نہ ماریں
 کل نبیاں تھیں نبی اسارے امت بہت پیاری
 واہ واہ نبی پیار ساڑا جس نے بھارا اٹھایا
 جنہاں اٹھایا توڑ نبھایا رہے سٹ نہ پایا
 بلن ہوٹھ مبارک دونوں یاراں کن لگایا
 اپنے فضلوں امت میری بخشیں بار خدا یا
 جس نے ایسی شفقت پاروں کامل پیر ملایا
 روز قیامت ہر مومن نوں ملی جس واسیا یا
 ہائے کیوں بے فرمانی کر کے ابراہیمی بھلا یا
 آپے روز کسین سارے چو کیتا سو پایا
 آگے ملک خدا سے بیجے رحمت نال خدائی
 آئے نال انہاندے کتنے ہو ملائک نوری
 غسل جنازہ کر کے بدکاں پیغمبر دفنایا
 اوما گور یعقوب نبی نوں بخشی خالق باری
 اک اسحاق نبی زوی دوحی جد مبارک والی
 چوٹھی گور یعقوب پیغمبر کول انہاندے آئی

ہو روایت نقرہ کاروں آئی نظر اسانوں
 او سے دن یعقوب نئی وارو جاو پیرا
 اکس دیہاٹے پیدا ہوئے دونوں جوٹے بھائی
 اکو جتنی عمر دو ہانڈی دو سو برسوں ہوئی
 جیونکر شکم مائی کے اندر رہے اکٹھے دونوں
 فضل کرم اکتھیں رب جنہا ندی آپ رلائے جوڑی
 بیت مقدس اندر ہو یا اک مقام دوہاں وا
 اتا لشد آکھ پذیرا کوچ کر و کنعانوں
 جدوں وفات بنیادی ہوئی ذکر کتابوں پایا
 ہو جو عرضاں وقت نزلے کیتیاں بنی خدا مئی
 یا بنی اللہ باپ تساڈا رنیا چھوڑ سدھانا
 حاصل ہو یا اسدے تائیں قرب حضور رہانا
 سنی وفات پدروی جسدم یوسف بنی حقانی
 سب فرزنداں درو فراقوں ماتم فرش و چھپایا
 صبروں شکروں نعم بابل واجریا سب مقبول

جس دن سی یعقوب پیغمبر کیتا سفر جہانوں
 دنیا اتوں رخصت ہو یا حضرت عیص سو مارا
 اکس دیہاٹے دوہاں بھراواں رکے رحلت پائی
 اکو تربت ملی دو ہانڈیوں فریق نہ رہ گیا کوئی
 فضل الہوں تربت اندر رزل ستنے پھراونوں
 سنگ اونہا ندی ٹٹے تائیں روز قیامت توڑی
 ایسا کرم اونہا تے ہوئے نیک نصیب جنہا ندا
 خبر کر و چل یوسف تائیں حال وفات بیانون
 امر الہوں وحی فرشتہ خبر مصر لیا یا
 جبرائیل یوسف نون آکے ساری خبر پہنچائی
 بہت پیار سلام تسانوں جانڈی وار سنا یا
 کرنا صبر تساں یا حضرت ولوں داع نہ لانا
 بے خود آنسو برسن لگے چھوڑ گئے دلجانی
 اتا لشد آکھ زبانون فاتحہ خیر الایا
 بیشک سچ پذیر فقیر اصابر وفات رسولان

رسا میندن خبر وفات حضرت یعقوب علیہ السلام ناوہ در شہر مصر

جاں کچھ ویر ہوئی تاں آئی ڈاچی بابل والی
 رے پیغام یعقوب بنی نے جد رخصت فرمائی
 کول یوسف دے حاضر ہوئی دوروں روندی آئے
 ڈھائیں نار مجلس اندر ذکر وفات سنایا
 وچہ عبرتی کرے کلاماں رو روحاں د سیندی
 غم ہوئے تاں ایسا ہوئے قبران نار پوجا سے
 روندیاں روندیاں ڈاچی عاجز فوت نہانی ہوئی
 لے گیا درو بنی واسانوں دنیا چھوڑ سدھانی

وچھڑ گیا اسوار پیارا آسن و سے حالی
 پکڑ ہمار فرشتیاں جلدی آن مصر پہو پجانی
 جیونکر نعم یعقوب بنی سے روز وین الاوے
 یا حضرت ارج باپ تساڈا جگ اکتھیں لرد لایا
 اوڑک تریکے روز نہانی سرگئی وین کر سندی
 جتوں یار پیارے جاوے اتوں نال لیجا سے
 بعد بنی اکتھیں اسدے آپہ پور نہ چھڑھیا کوئی
 زین سروں پھر تازہ ہوئی ماتم درو کہسانی

اتنا فیض حبیب اپنے وارب نے کیتا جاری
خالص لوک جو اللہ والے جس گھر پھیرا پاؤں
جیونکر کچھ دن کیمیا والا جتمے جھٹ لنگھائے
عسبر یا کستوری رکھے جس بھانڈے وجہ کوئی
یہو مثال جو دوست ربا کے اثر ہدایت والے
سنو حقیقت حضرت یوسفؑ سے فیض کھٹائے
فضل الہوں دین دنی وے سارے مقصد پائے
باراں پت زینجا وچوں رب عطا فرمائے
بعضے آکھن یاراں بیٹے بعضیاں چاربتائے
اک بیٹی جس نام رحیمہ راوی ذکر یسائے
کل مراواں حضرت یوسفؑ ہو زینجا پایاں
جاں اوہ وعدہ ست برس اندا ختم ہوون تے آیا
ہوسی بنے وفات اساڈی اجکل اگسے دیہا ملے
خبر نہیں ہن کیترے ویلے ہووے سد ریا نا
لکھ لکھ شکر تساڈے ساڈے چنے روز ومانے
سنکر کہے زینجا بیسی محبوبا میں واری
وئیں جواب نہ میرے تائیں میں قربانی تھیوں
سانگ بھروی لاکے میری ونگ سوانگ نہ بھنیں
بھلا ہووے میں مراں اگیرے متھیں سا بھنیں بینوں
ایسے طور زینجا بی بی رو رو کرے دعائیں
پئی قبول دعا بی بی دی پاک خدا حصانوں
رخصت وقت پیارا یوسفؑ اپنے کول بلایا
جا جنت وجہ داخل ہوئی پایا شان گرامی
غسل کفن کر گور جنازہ کیتا سنی خدا نی
چالی روز نبی نے پچھے نال فراق نگر سائے
نال محبت خویشاں تائیں پھرے پیغمبرِ مِلدا

لا گیا رنگ تمام مصر نوں حضرت جاند یواری
جانڈے جانڈے بھی کچھ اپنا فیض دکھائی جاؤں
جانڈی وار نشانی اپنی سر بہرہ دنی حلاے
بھاویں آپ روانہ ہووے جاوے خوشبوئی
جاؤں بخش خلاق تائیں اپنے فیض نرالے
وعظ سنائے عدل کمائے تے مسکین رجائے
چھ سو پتر پوتے رب نے اکھیں نال دکھائے
یوسفؑ وانگوں سوہنیاں شکلاں سوہنے نام رکھائے
واللہ اعلم ربوں معلوم جس نے آپ اوپائے
حرم نبی ایوب نبی وار رب نے بھاگ لگائے
اوڑک اکدن وچھٹرن والیاں گھڑیاں رب کھایاں
کچھ دن اگروں بیسی لگے یوسفؑ ذکر سنایا
قول اقراتساڈے ساڈے توڑ خداوند چاہڑے
دینا اتوں اس یوسفؑ دا ہوسی کو ح جلا تا
اجل قریب ہوئی ہن ساڈی اپنی عمر سرمانے
ایہہ کی بوٹرو ساؤں لگوں رووے کہہ زاری
رب کرے میں اگروں تئیں تھیں اجل پیالہ پواں
شالہ تیرا کوچ نقارہ اسپس نہ سنئے کہیں
شالارب اسان تھیں پچھے چر جگہ کھے تینوں
یارب بینوں یوسفؑ والا داغ فراق نہ لائیں
چالی روز نبی تھیں لگے کہ گئی کوچ جہانوں
کرے وواع وصیت باتاں کلمہ پاک الایا
عشق ایمان سلامت رب نے چاہڑیا توڑ تھامی
وجہ حرمین بنانی تربت آپ تھیں وفنائی
اس تھیں پچھے حضرت دیول سد حضوروں آئے
آخر افرامیم ولی نوں بھیت سنایا دل وا

اے فرزند اوتینا توں ساڈی کوچ تیساری
 جدوں اساڈی جان پیاری ملک الموت لیجاوے
 جیوں جیوں امر الہی آوے تیوں تیوں عمل کمانا
 تربت خاص اساڈی کارن امر کرے رب سائیں
 پور وصیت صبر توکل و بیجا بنی غفاری
 آخر تن و داعی والے چھیکڑوے ساہ آئے
 کیتی جان حوالے ربدے شہر مصر وے والی
 شہر تمامی رنڈا ہویا پیاں مصر پوکاراں
 خویش قبیلے دوست جانی روون پتھر پوتے
 گل امیر وزیر اکا بر روون ویر پیارے
 اس ون درو بنی دے کوہوں رنڈا عالم سارا
 افرایم ولی دے تائیں ہویا غیب آوازہ
 سندس کفن بہشتاں وچوں بھیجا خالق سائیں
 عجب صندوق اک سنگ مہر و احضار کارن بنیاں
 جدوں نماز جنازے والی ادا کرن لڑن چلے
 بچ بچ کمرن زیارت خلکوں حسن کڈھے چمکارے
 گھلا اوڑیکے حکم باناں افرایم پیارا
 او سے وقت ولی ویتا لکھن ماتف حکم سنا یا
 افرایم آوازہ سن کے نظر ندی ول پانی
 کیا اس وقت نماشہ قدرت ڈٹھا خلقت ساری
 رگلا پانی گیا اگا لہاں پچھلا رسیا پچھا لہاں
 سو مہنی قبر عجائب اس وجہ مشک معطر والی
 حکم ہویا اس تربت اندر کر دیہ و فن پیارا
 او سے طور ہویا پھر جاری پانی سب دریاوا
 کرن روایت جس دن حضرت شہر مصر وجہ آیا
 کر کے غسل جدوں دریا تھیں نکلیا بنی ربانا

کراں وصیت تیرے تائیں آخر جانندی واری
 ربدی طرفوں تیرے تائیں غیب آوازہ آوے
 امروں باہجہ اساڈے تائیں تساں نہیں دفنانا
 جتھے امر الہی ہووے کرنا و فن او تھسا میں
 صبروں شکر وں کرنی واکم ربدی فرما نبر واری
 کلمہ وحدت پڑھدیاں پڑھدیاں بسیر چھاڑا اٹھائے
 سوینا تخت عدالت والا کر چلیا انج خالی
 گھر گھر ماتم سوگ بنی و انج ہوئی بانرا لہاں
 محل مسکان آسمان زمیناں دروون روون کھلوتے
 تخت مبارک رنڈا ہویا رووڑوٹھا میں مارے
 گلکیاں کوچے کمرن دوہایاں لہ چلیا و نجارا
 غسل کفن پہتا کر جلدی کر و تیار جنازہ
 بعد غسل تھیں نوری ملکوں و تبا یوسف تائیں
 اسلے وجہ لکھا یا یوسف رمل نیکاں جنیاں
 طلب ثوابوں کتنے مومن آون جنائے رے
 اوڑک اوہ صندوق اٹھا کر لے گئے نیل کنارے
 ویکھاں کتھے تربت کارن غیبوں ہوگ پکارا
 نیل ندی وجہ باپ تیرے و اسان مقام نہا یا
 پانی پاٹ ہویا وولا بٹھے قدرت رب دکھائی
 جتنا پانی آون والا پھر گیا یکب ساری
 خشک زمین و اٹھلا بیٹھوں آیا وجہ نگالاں
 بنی تیار کھلوتی اگے خالق پاک دکھائی
 جد و فنا کے باہر نکلے مل گیا پانی سارا
 چھپ گئی قبر مبارک جلدی ربداجوین اروہ
 ایسے نیل ندی وجہ اول غسل مبارک پایا
 عاشق ہو کر پانی سارا لگر بنی دے دھانا

دیکھ نبی نے پانی دیوں حکم دتا دریا کوں
 ایسے جو تینوں مینوں فضلوں خالق پھیر بلائے
 وعدہ ہو یا نال تساوڑے اے مشتاق نمانا
 واہ سبحان اللہ کیا رحمت نبیاندے دل پائی
 سنکر وعدہ صبروں اسدن پانی ٹھہر کھلویا
 پورا ہو یا عہد نبی وارحمت فضل غفاروں
 اک سوئے پچو بجہ برسوں عمر یوسف دی آہی
 اکثر عمر یوسف دی اندر قول مخالف آئے
 اک کہن ستاراں برسوں عمر یوسف دی آہی
 اک آکھن وس برسوں اٹھوہ وچہ پایا بھایاں
 اک کہن بہتر برسوں بیوہ تھیں جدا گزارے
 تے بعد وفات پدر تھیں حضرت باویہ برسوں جیوے
 جے کر اک روایت ہوندی کر تفصیل سناندا
 ایسے کارن ہیں اس گل وچہ و خسل نہ و تا کوئی
 جد صندوق یوسفدا لوکاں وچہ دریا دفنایا
 نال قبرے لگ کر آفے نہراں دیوچہ پانی
 جس طرفے و رخ لاون بندے پانی اس دریا دا
 باہجہ حسابوں رونق برکت ہر اک طرفے ہوئی
 قبر یوسف دی شہر مصر توں اتنا فیض پوچھایا

اے دریا میں تیرے کارن کرساں عرض خدا نون
 انشاء اللہ شوق تساوڑا پورا کیتا جاوے
 اسپس تسالوں نلساں آکے جدوں خدا نون کھانا
 رنج نہ کرن مجھاں تاہیں پاون نہیں جدا فی
 فضل الہوں اس دریا دا ارج مطلب آہویا
 عاشق نون معشوق پیارا بلیا آن پیاروں
 بعضے اکسو ویہہ تبارون ربوں علم تمامی
 جیوں جیوں ثابت ہو یا کسینوں تیوں تیروں لکھ سدا
 جدوں بھر اواں کھوہ وچہ سٹیا پاک جدیت الہی
 اک اس تھیں گھٹ وچہ آکھن کئی روایتاں آیاں
 اک چالی اک اسی آکھن ربوں چا سارے
 اک چھپی اک تہتی آکھن کیہڑی عمر لکھیوے
 ایپر بہت روایتاں پاروں ذکر نہ کیتا جا سدا
 سنو حقیقت قبر یوسف دی جو نکر برکت ہوئی
 اس دی برکت شہر مصر دارب نے بھاگ لگایا
 وافر کھیت ہوون وچہ مصرے رحمت نال ربانی
 او سے طرفے رحمت برکت ہوون فضل زیادہ
 گھر گھر جمع اناج ذخیرے کمی نہ رہ گئی کوئی
 تے فیض منزار نبی سرور واساکے عالم پایا

ذکر فضائل منزار مبارک حضرت سید المرسلین و خاتم النبیین
 صلی اللہ تعالیٰ علیہ و آلہ و صحابہ اجمعین

بے حد شان فضیلت جسٹوں بخش ہو یا سرکاروں
 نہیں تال اسدے شان برابر ہو مراد نہ کوئی

واہ دربار رسول اللہ و عالی ہر درباروں
 دنیا وچہ منزار نبی وارحمت کارن ہوئی

کی ہو یا جسے حضرت عیسیٰؑ فلکیں و پنج سامنا
 بن مریم نے تلکیں جا کے ڈٹھے زمین چن تاسے
 بن مریم نے دیکھ فلک نون سب گھر بار بھلا یا
 کی ہو یا جسے بن مریم نے مرے روح جو اسے
 بن مریم چونہ فدکاں توڑی مشکل پونہتا کے
 بن مریم جو زندہ کیتے قبریں پھیر سمائے
 آکھ پذیر حقیقت اصلی شان بیان قبر وا
 سب دا افسر بنی محمد و رجبہ حد نہ کافی
 بن مریم اسمانی جاوے بن عبداللہ و صہرتی
 جس دن حضرت سرور عالم دنیا اندر آیا
 یارب میں نا کاری اتے واہ تدھ کرم کما یا
 کفر شرک دی گندگی کولوں بینوں صاف کمراسی
 دیکھے سب میللا میریاں وہو دسب بریا یاں
 بن ایہہ آس مراد اسٹری زمین سوال سناکے
 جد تک میری دنیا اندر تدھ میعا و بن سائی
 خلقت اپنی کارن خالق رحمت کرم کماکے
 کیتی عرض قبول زمین وی فضلوں خالق سائیں
 پوری ہوئی مراد زمین وی رحمت کسرنہ چھوڑی
 جد تک بنی رسول اللہ دی نہیں سی آغا ہوئی
 آپو آپ تمامی مومن تھے پھر ن اخطائی
 جاں تشریف لیا یا جو چہ پاک حبیب گرامی
 سب تکلیف بنی وی برکت خالق پاک ہسانی
 واہ سبحان اللہ کیا عالی رتبہ شاہ نبیاں وا
 وجہ حیاتی جو بنی وانیض مبارک جاری
 جیویں زیارت پاک بنی وی مومن نون بخشاے
 سرور عالم ختم رسولان خود فرمان سناکے

سرور عالم ختم رسولان عرشوں لنگھ سدانا
 بن عبداللہ اہر زمین کے ڈٹھے عرش مناسے
 بن عبداللہ دیکھ خدا نون پھیر خیریں گھر آیا
 بن عبداللہ ایسے معجزے چاکراں تھیں کبولے
 بن عبداللہ سیر عرشدا پلوچہ آیا کر کے
 محشر توڑی زندہ رہسن جو سرکار جو اسے
 سناکے بنی پیارے ریلے خنہاں واتوں بروہ
 پھیر کیوں تربت پاک اونہانندی اہر زمین کے ہوئی
 ایہہ اک زمین نمائی کارن رحمت ربہدی ورنی
 زمین نمائی اسدن ربوں عرض سوال سنایا
 رحمت عالم ختم رسولان قدم مبارک پایا
 تیری طرف سجود عبادت خلقت نون سکھلاسی
 لکھ لکھ شکر تیرا یا خالق رحمت جھڑیاں لایاں
 ایہہ محبوب پیارا یارب بینوں چھوڑنہ جاوے
 تاد تک رحمت عالم میں تھیں پاوے نہیں جدائی
 جو کوئی اسنوں عرض سناوے دوزنہ کیتا جاوے
 رحمت عالم اہر زمین کے رکھیا محشر تائیں
 پاک کیتی رب و صہرت تمامی مشرق مغرب توڑی
 مسجد باہجوں اہر زمین کے پڑھے نماز نہ کوئی
 مول نماز نہ جائنہ ہووے اہر زمین کے بھائی
 برت المقدس وانگوں رب نے کیتی زمین تمامی
 جتھے چاہو پڑھو نمازاں عام اجسازت آئی
 رحمت عالم کیتا رب نے پاک وجود خنہاں وا
 تویں برابر بعد بنی تھیں روخنہ وی سرداری
 نون برابر قبر زیارت پورا اہر و لاوے
 جو کوئی مومن قبر میری دی آن زیارت پاوے

واجب سالوں اسدے کارن اسیں سوال الاوال
 اتنا شرف رسول اللہؐ نوں اپنے روضے پاروں
 جد کوئی اس روضے وی حرمت کمرے سوال الہوں
 قبر یوسفدی شہر مصر نوں فیض اکو پہنچایا
 کرن روایت کتیاں تو ماں اگلے وچہ زمانے
 جد اس روضے والا آیا ہویا گرم بنا بوں ا
 نہیں تال اگے جس و صہرتی وچہ شرک فساد اٹھیا
 روضے پاک زمین وے اُپر جدوں سکونت پائی
 واہ سردار رسول محمدؐ رحمت والا سا یا
 کل خلاق رحمت پائی ملیا عام خزانہ
 جے کر رحمت نیکاں کارن ہندا بنی گرامی
 شکلاں بھتیں بد شکل بنا کے ذونح طرف و حکیت کے
 رحمت عالم سرور تائیں جے نہ رب بنا ندا
 اہر شرم نبی وی پاروں سب تے رحمت ہوتی
 جسدے پاروں اتنی رحمت کیتی خالق باری
 روز قیامت ہر سنگ وی شکل و گاڑی جاسی
 اسدن بے فرمان موکالے قدر نبی واپاسن
 موسن تابع دار تسمی سا طہ رسول پیاسے
 آکھ صلوة پذیر فقیرا فضلوں سنگ دعا ہیں

کراں شفاعت روز قیامت مولا بھتیں بخشاواں
 ویکھن والیاں نوں بخشاے خالق دی سرکاروں
 بلے مراد تسمی اسدی خالق دی ورگا ہوں
 لاکھاں فیض نبی وار روضہ دنیا وچہ لیا یا
 بے فرمانی کرنے پاروں کتیاں غرق خدا نے
 بند کیتا رب دنیا اُتے کرن غرق خدا نے
 قبر الہوں غرق ہو جاوے حا طہ اوس زبیدا
 زمین نمائی غرق ہوں بھتیں خالق پاک بچائی
 جسدا روضہ رحمت عالم رب رحیم بنا یا
 چنگے مندے مومن کافر پاروں فیض ایسا نہ
 فاسق فاجر مشرک کافر ہوندے غرق تسمی
 جیونکر اگے دشمن رہدے دنیا تے پکڑ بندے
 بے فرماناں وار ب قبروں تختہ پٹ اٹھاندا
 بے فرمان کسے وی سرگز شکل نہ وگڑے کوئی
 واجب ربا شکر ہمیشہ اسدی تابعداری
 روضہ پاک زمین بھتیں جسدن خالق پاک اٹھائی
 شکل سرگاں خنجریراں بنکر جدوں جہنم پاسن
 برکت روضے پاک نبی وی جنت جاسن ساکے
 اکھیں رب وکھاوے روضہ بھی روضے واسا ہیں

عزل اروو

الہی اپنی رحمت سے روضہ محمدؐ کا
 زہر عزت زہر عظمت زہر شوکت زہر حشمت
 فرشتے روز و شب رہتے ہیں جسکی پاسانی میں
 اوبے دیکھ کر جسکو ملک بھی سر جھکاتے ہیں
 نہیں خلد ہیں میں بھی کوئی گھر خوشنما ایسا

مقام مصطفیٰ صل علی روضہ محمدؐ کا
 زہر رحمت زہر راحت فرار روضہ محمدؐ کا
 زہر زہر بار عالی مرجار روضہ محمدؐ کا
 فرش سے فرش تک مقتدر روضہ محمدؐ کا
 کہ جیسا ہے جہا نہیں خوشنما روضہ محمدؐ کا

گئیں سب زحمتیں اور زحمتیں نازل ہوئیں صدیا
فتنا ہو جائینگے یکدم سبھی سامان دنیا کے
نہ کیوں ہو مستحق وہ شخص حضرت کی شفاعت کا
اگرچہ لاکھ ہا سر پر کسی کے بار عصبیا ہوں
یہی ہے آرزو ہر دم میری درگاہ باری سے

خدا نے جب دنیا میں کیا روضہ محمد کا
اٹھایا لیکاز میں سے جب روضہ محمد کا
کہ دیکھا جس نے باصدق وصف روضہ محمد کا
تولید گات بھی حق سے بخشوا روضہ محمد کا
پذیر خستہ کو یارب دکھا روضہ محمد کا

ذکر بر آوردن حضرت موسیٰ علیہ السلام مندروق یوسفی را درون کردن در کنعان بہ حکم امیر و منان

سنو حقیقت و فنوں پچھے حالت جو ہیں و مانی
کئی زمانے پانی اندر رہی سزار بنی وی
چارسیاں بھتیں آپر ہوئے جاں کچھ سال زیادہ
نسل یعقوب بنی سے وچوں اسوں رب اپایا
موسیٰ بن عمران بتاوان بن یسہرا وہ بھسانی
کل اولاد یعقوب بنی وی جے تعداد کچھو سے
یسر وینہ برسوں چھوٹے گنتی وچہ نہ آئے
جو اولاد یعقوب بنی وی وقت موسیٰ سے آہی
اول جو روئیں ولی وی رب اولاد و دھسانی
یسہری اولادوں آہے مرد سزار اکتالی
جو اولاد شیر ولی وی آہی اوس زمانے
چھ سو کم سزار چھو بچہ مرد جوان زبانوں
کا و کنوں جو مرد بہادر راوی ذکر بیاندا
باقی جو شمعون ولی وی سی اولاد تسمی
حضرت یوسف وی اولادوں مرد بہادر سے
بنیامین ولی وی آہی جو اولاد گمراہی

جد وریا وچہ حضرت یوسف قبر مبارک پانی
سگر گز کے نہ معلوم کیتی تربت پاک ولی وی
حضرت موسیٰ پکیرا ہو یا خاص حبیب خدا وا
پنجویں پشت ہو یا ایہہ پیدا راوی ذکر لیبیا یا
یسہر بن لاوی تے لاوی بن یعقوب رہسانی
پنجی سزار تے چھ لاکھ پورا مرد بہادر چھو سے
بھی جو سٹھ برسوں بھتیں وڈے نہیں شمار کرے
سنو شمار تنہا ندا جیونکر راوی دیہن گواہی
گنتی وچہ سزار بیٹالی مرد بہادر بھسانی
باٹھ سزار تے اٹھ سو گنتی وچہ اون بہادر والی
پنج سو ہور سزار اکتالی آہے مرد یگانے
اتنی نسل ولی وی آہی اربدے فضل کماوں
اکتالی سزار تے ساٹھ چھ سو عین شمار تنہا ندا
اناٹھ سزار تے تن سو آہے مرد بہادر نامی
گنتی وچہ سزار بہتر پنج سو ہور پیارے
پنہتی سزار تے تن سو آہے مرد بہادر تاحی

نسل یہودہ و چون ایسی مرد بہتر ہزاراں
جو تفتان ولی دی نسلوں آہے مرد باہانے
بانی ہزاراوی تھیں آہی سب اولاد پیاری
ایسہ کہ مومن وقت موسیٰ کے قبطنی قوم کہا دن
سنو حقیقت جد یوسف نون عرصہ بہت دوانا
ہیسی تد فرعون نکارا حکم شہر مصر و
حضرت ہتر موسیٰ اسنوں ربا حکم سناوے
آخر اکدن امر الہوں موسیٰ بنی گرامی
حکم و تار ب موسیٰ تائیں یا محبوب یگانے
جتنھے ہے یعقوب بنی دی قبر مبارک عالی
سن فرمان ربانا موسیٰ رب نون عرض سنائی
حکم ہو یا اک بدھڑی مائی سارہ نام سداوے
بیٹی اوہ اشیر ولی دی جانے حال تمسامی
سارہ کہن لگی یا حضرت میں اک عرض سناواں
تاں پھر حضرت پچھتیا اس تھیں کیا کچھ حاجت یینوں
اپنے نال برابرے کر دہے لے ویہو سالوں
سن کر عرض جدید رہانے تریت دعا فرمائی
نال تساوے درجہ اس واپورا اسپیں کر لیاں
سن خوشخبری حضرت موسیٰ سارہ نون سمجھائی
پانی اوپر نبی اللہ وے عاصہ آن رکابا
واندی ہو گئی گور نبی دی قدرت پاک خداوں
جو صندوق خزانے والا باہر نبی لیا ندا
آخر اوہ صندوق مبارک موسیٰ بنی یگانے
اکر بیت المقدس اندر سوہنی قبر بنائی
باپ پیارے کول یوسفی قبر مبارک ہوئی
ابراہیم اسحاق تے یوسف بھی یعقوب پیارے

چار سو ہور زیادہ اس تھیں اکھن وچہ شماراں
ترو بخہ ہزار تے چار سو اکھن و دھ گھٹ اللہ جانے
جسدی نسلوں حضرت موسیٰ کیتا خالق باری
تا بعد از کلیم اللہ کے عمل تورات کساون
چونہ صدیاں تھیں پچھے ہو یا موسیٰ نبی ربانا
ظلموں اہل ایماناں تائیں تنگ ہمیشہ کروا
کافر مول نہ منے سرگز ظلم فریب کماوے
راتور اتیں لے کر نمٹا اپنی قوم تمسامی
کڈھ صندوق یوسف امصروں جاؤنا کنگانے
اوتھے ورنج بنا ہو جلدی تربت یوسف والی
کتھے اوہ صندوق مبارک یینوں خبر نہ کائی
پوئی ہے یعقوب نبی دی اس تھیں پچھیا جاوے
تاں پھر مائی سارہ کولوں پچھیا بنی گرامی
جے منظور ہوے سرکاروں تربت چل وکھاواں
کہن لگی جد جنت جا ہو سا تھہ رلا ہو یینوں
تاں میں قبر نشان یوسف وادیاں چل تسانوں
حکم ہو یا منظور اسانوں کہے جو منگے سو دیساں
کچھ پرواہ نہیں ساٹے تائیں جو منگے سو دیساں
تاں پھر سارہ نال خوشیدے اکر گور وکھائی
اوسے وقت خدا نے فضلوں پانی وورہ سٹایا
امن سلامت سچا موئی کڈھ لیا دریاؤں
چوداں طبق منور ہوئے ذکر نہ کیتا جاندا
کتنی عزت عظمت سیتی آندا وچہ کنگانے
دفن کیتا صندوق مبارک جیونکر حکم خدائی
مل کیباں پھر قبر اں دونوں و تھ نہ رہ گئی کائی
چائے نبی اکٹھے ہوئے قبر اں روشن چارے

پڑھ صلوة پذیر فقیر افاکے خیر الایں
 دنیا اندر حضرت یوسف جدوں تولد پایا
 دو ہزار تے دوسو برسوں بھی انوجہ سالوں
 تے پنج سو ہورتراویں برسوں پچھے نوح طوفانوں
 دوسو تے انوجہ ورہیا بعد وفات خلیلوں
 صدیاں چار یوسف تھیں پچھے بھی کچھ سال زیادہ
 سو لاکھ سو تے پینتی برسوں یوسف پچھے بھائی

ہن کچھ سنہ تاریخ یوسف و اچھیکر اکھناتیں
 آدم تھیں تاسوم تائیں کتناعرصہ آیا
 اتنی مدت پچھے ہو یا یوسف شاہ جلال
 پیدا ہو یا یوسف سوہنا چن ڈگا آسمانوں
 حضرت یوسف پیدا ہو یا بیٹا اسرائیلوں
 حضرت موسیٰ پیدا ہو یا خاص کلیم خدا وا
 حضرت عیسیٰ پیدا ہو یا خبر کتابوں آئی

چھتی سو اکانویں سالوں ہجرت بنی کریموں
 اول یوسف پیدا ہو یا خبراں مڈھ قدیموں

جے کہ بعد وفات یوسف تھیں ہجرت تک گنیوے
 اس حسابوں عمر یوسف دی اکتو تے دیہ سالوں
 تیراں سو تے چوپہہ ہجری سندرسوں گرامی
 جیوں جیوں ذکر کتاباں اندر ثابت نال دیلاں
 اپنی طرفوں کوشش گیتی کہ تحقیق بہتری
 جہاں بندگاندا میں اس وجہ ذکر بیان یسا ندا
 نہیں تاں میریاں جییاں ویوں جے اس جہاں پائی
 ایسے اوہ لاجاں والا فضل کرم واسائیں
 سنیاجو میں طلب تو ابوں مومن عمل کماندا
 ویوے اجر برابر اسوں فضلوں خالق سائیں
 بھی سنییاں جو دنیا اندر نیکی اک کریندا
 ایہ بھروسہ کر کے میں بھی ایہ تصنیف بنائی
 ویسی اجر حضوروں بینوں آپ جناب الہی
 دیتا وار کسے تھیں جے کہ محنت کوئی کراسی
 خوشی خوشی منزور وچاے کہ لیجان منزوری
 جے کہ نال غریب کسے دے مطلب پوسنے کوئی
 دم ولاتے دے کہ اپنا مطلب کڈھ لے جاوون

پینتی سو تے مور اکھتر سالوں گنتی تھیوے
 اعلیٰ علم خدا نون روشن جو واقف سب حالوں
 جدوں تیار کرائی رب نے ایہ تصنیف تمامی
 تیوں تیوں شان بیان جییاں لکھیا کہ تفصیلاں
 کرے قبول خداوند عالم فضلوں محنت میری
 عمل قبول کرسی میرا صدقہ شرم تنہا ندا
 نال عدالت میرے تائیں جنت واہ نہ کافی
 مدح بیان جییاں پاروں ویسی جنت جا میں
 محنت اسدی رب تبارک ضائع نہیں وچا ندا
 بے امید نہ کر کے ٹوے محنتیاں دے تائیں
 وہ دنیا تے ستر آخر اجر خداوند میں ندا
 جے منظور ہو جاوے فضلوں پھر پرواہ نہ کافی
 دنیاویاں امیراں کو لوں آس چرو کی لاہی
 جاں منزوری دیوں لکھی اول جھکڑا پاسی
 ویکھ امیراں نک چاہن محنت دین نہ پوری
 دل بہتی کرن خوشامد اکناں راوت ہونی
 جے منزوری دینی پونے اورد نہ پلے پاوون

ویناوار کسے دے کم و چہرے کچھ سستی تھیوے
 واہ سبحان اللہ رب الخالق فضل کرم واسائیں
 بھایوں امر منے کوئی اسدا بھایوں مول نہ منے
 نیکاں اجر نہ کوئی بدلہ بخش کرے سرکاروں
 پیوں آس او سے دے دروی جو سب حاجت وبتدا
 جو کچھ طلب کرے کوئی استغنیں بدی طلب مٹا دے
 پیوں طلب رضا او سے دی ہو رنہ حاجت کاٹی
 سنگ و عا پذیر فقیر اخالق دی درگا ہوں

گھر گھر گلہ سناون اسدا سختی نوں پکڑیوے
 بند نہ کرے برات کسے دی روز قیامت تائیں
 اوہ رحمن رحیم کسے والکھیا روز نہ ستنے
 بریاں نوں جو تائب دیکھے نہ جھڑکے درباروں
 فضلوں اپنے تختیا نون نہیں ناراض کر پیدا
 دیوں لگا جھگڑے نائیں نہ دے کے پچھتاوے
 سنے قبیلیاں خوشیاں باران بخشے ہاں پو بھائی
 سنے پیاریاں تیرے اوپر ہووے فضل الہوں

مناجات مصطفیٰ علیہ السلام لے اعنہ

یارب ایہہ بدکار کینہہ در تیرے تے آیا
 کر کے مہر جناب اپنی تھیں خیر کرم واپائیں
 کر کر عیب کروڑاں یارب عمر تسمی گالی
 تینوں راضی کرنے والا عمل نہ کیت کوئی
 نیک کمایاں نیک کمایاں نہ ہو یاں بھلیا یاں
 اتنے عیب کماے یارب باہر حد شماروں
 رعدم تدرہم اساڑے اپر لکھاں کرم کسائے
 بھایوں اساں تساڑے امروں کیتی بے فرمائی
 طرح طرح دے غفلت والے اساں پیالے پیتے
 سر ویلے توں دیکھیں ساڑے عیب قصور خطائیں
 جیکر ساڑیاں عیباں کارن تیرا فضل نہ ہوندا
 لکھ لکھ شکر جو آپے یارب تسین غفور سدا ندے
 بخش قصور میرے با خالق صدقہ نام غفاروں
 جے میں بہتے عیب کماے بخشش گھٹ نہ تیری
 میرے جیہا گناہیں جے کہہ کر وڑاں ہووے

بخشش کارن تیرے لگے پلا آن وچھایا
 موڑ سوالی در تھیں خالی نہ در کار ہٹائیں
 بدستی پہوشی اندر نہ کجہ سرت سمہالی
 شادرت نفس ہمیشہ ملتھیں بے وفائی ہوئی
 عمل خطایاں تے بریاں بچھ پنڈاں سر چپایاں
 علم جنہاں داتیرے بار بھوں خبر نہیں سنساراں
 ناشکرئی وجہ اساں تساڑے سب احسان بھلائے
 پھر بھی تدرہ اسانوں بخشی صحت نے زندگائی
 طرح طرح دے کرم خدا یا تدرہ اساں تے کیتے
 پھر بھی جے کہ تائب ہوواں کریں قبول دعائیں
 دفتر کالے بدیاں والے کون اساڑے وھوندا
 نہیں تاں او گنہار نیچاڑے کس دروازے جاندا
 او گن میرے تے گن تیرے دونوں باہجہ شماروں
 اکو نقطہ صاف کرے بسی گندی پو تھی مہسری
 بخشش تیری واک قطرہ سبے دھونے دھوونے

عید اساتذہ چیر نہ کوئی جسے توں تہریاں وہیں
 فضل کریں تاں بخشش پاؤں میرے جیسے موکلے
 کہ صدقہ توجید اپنی وا بھیں ہر بڑیاتی
 میں توجید تیری وا پارب قائل دلوں زبانون
 پاک شریکوں پاک شریکوں توں معبود یگانہ
 سچ رسول محمد تیرا سچے بنی تسمی
 کل کتاباں سچیاں تیریاں ہور ملائک سلسے
 دین اسلام طریقہ سنت مذہب حنفی میرا
 غیر مذہب کولوں پارب بینوں آپ بچا ہیں
 عمل قرآن ہمیشہ بینوں کریں نصیب خدا یا
 وئیں نہاہ حراماں کولوں حق تے عمل کرا ہیں
 چنگی صحبت بخشیں بینوں چنگیاں کول بہا ہیں
 دین دنیوی حاجت میری ہر اک آپ سٹا ہیں
 بھی نیک کریں اولاد میری نوں فضلوں پارب باری
 صحت جیانی برکت عزت بخش کریں اوں تائیں
 نے فرزند جیانی والے اس نوں بار خدایا
 فضل کریں ماں باپ میریتے رحمت کرم کمائیں
 بخشیں اپنے فضل کرم تھیں میرے بابل جائے
 باقی جو استوار مکرم ماوی مرشد میرے
 حاجی شرف الدین ہور انہوں بخشیں شرف حضور
 بھی نے فرزند او نہاندے رحمت بخشش پاؤں
 مولوی فضل کرم ہور انہوں بخشیں آپ کرمیا
 دو جسے حضرت ابر سعادت صاحب خلق حلیمی
 پارب جیوں لاشہ فی اللہ الفت رکھن میری
 تھے حضرت شیع رہایت مولوی فضل الہی
 بہوں اپنے تھیں بخشیں بینوں عادل کتاب پھولیں

لکھ منتارے فضل کرم تھیں پلوچہ پار لنگھاویں
 عدل کریں تاں تھہر تھہر کنبین وڈیاں زبدا تو لے
 عدلاں والے ہور بہترے وحدت جنباں بھلائی
 وحدت ذات مقدس تیری پاک تمام جسا نوں
 میں بنیاں سب صفتاں تیریاں یا خالق سبحانہ
 سر پر چشم قبولے تیرے جو احکام کرامی
 دشمن تیرے دشمن میرے جو پیارے سو پیارے
 بدلت ابراہیم بنی وی خاص خلیس جو تیرا
 ایہو عقیدہ رکھیں میرا قائم مردیاں تائیں
 اپنا تے حدیب اپنے وا بخشیں شوق سوایا
 حق سنا ہیں حق دکھائیں حق حلال کھو ابیں
 دو ہیں جہا نہیں ساتھ چنگیرا بخشیں میرے تائیں
 بینوں بھی اولاد میری نوں خیراں وں نہ پائیں
 دین دنیوی وجہ بیٹا میرا پاوے بر خور داری
 سر زحمت ہر دشمن کولوں رکھ محفوظ بچا ہیں
 ضائع کریں نہ نسل اساتذہ تیرا کرم سوایا
 سن ماں باپ او نہاندے تائیں جنت وجہ وسائیں
 بھاویں او نہاں ویر کما کے اسان تمام بھلائے
 بدلہ علم پڑھاؤں سب نوں رحمت تیری کھیرے
 بینوں جنہاں پڑھاؤں سندی کوشش کیتی پوری
 جیونکر میرے نال ہمیشہ شفقت کرم کادوں
 وئیں مقام بہشتاں اندر رحمت نال رحیم
 نام غلام حسین جنہا نذا مشفق خاص قدمی
 تو ہیں انہا توں دو ہیں جہا نہیں ہوسے رحمت تیری
 چھوٹی عمر اں کول جنہا نڈے تختی لکھی آسی
 گندے دفتر میرے پارب نہ لھولیں نہ تو لیں !

دو جگہ وجہ آسودہ رکھیں فضلوں یارب سائیں
مولوی شیخ حسین جو صاحب شاعر احمد آبادی
علم قرآن حدیث طبابت واقف کل علوم ماں
طب یونانی وجہ لاثانی کامل مرو حسانی
بینوں بھی اونہاں بہت وجہ دایارب فیض پوجا یا
جو نکر نقص کتاب میری دایارب انہاں نکالے
بھی عمر دراز انہاں ابدیٰ عبدالقادر پارسے
بھی اک ہور شاگرد اونہاں اناظم سید زاوہ
کریں قبول اونہاں خدمت یارب خالق سائیں
احمدین سنارے والا بھی شاگرد اونہاں دا
پورا استاد بھائی اک میرا شاعر فضل الہی
امیر ہن اوہ وقت نہ رہیا ہو گیا اوہ بڑا ہیں
پور سراج الدین اک حافظ صاحب سرور بانا
یارب فضل کرم تھیں اسدے وھوویں داغ جگر دے
اوہ بہت پیرانا دوست میرا بیاں نڈت ہوتی
پھیرے وجہ جو دوست میرے وطنی بار پیاسے
جو رکھن بھض عداوت میری ناہق حسد کماون
شکر و سن سب دوست میرے یار فقیراں والے
سیدتے مخدوم جو ساکے رہنے چک میسے
وانگ بھراواں جان بینوں خدمت سدا کریندے
بخشیں دین محمد تائیں پت جیانی والا
اگے اس دایبٹا سوہنا ہو گیا فوت کو ارا
دور کریں ایہہ داغ اونہاں اول دا زخم ملا ہیں
بخش مقام بہشتاں اندر اسنوں یارب باری
بھی حاجی جان محمد تائیں بخشیں پت خدا یا
کریں لو مار عبداللہ امیر یارب نظر تہروی

سن پروا پیاسے میرے جیون جگاں تائیں
وجہ پنجاب جنہاں نڈی اچکل ہے تصنیف زیادوی
سر قسما نڈا فیض جنہاں تھیں پاون خلق ہجوناں
مفتی کرے علاج نوریباں ونڈے فیض جہانی
علم پڑھایا شعر سکھایا قافیہ وزن بتا یا
توین اونہاں نڈے صاف کریں توں دفتر عمدا نوالے
دین وئی وجہ اللہ بھاوے چاکے بنے ساکے
دو جا خادم سدا اونہاں نڈی خدمت کرے زیادہ
جان جو استاواں تائیں پاون نیک جزا ہیں
کسے زمانے ایسی اوہ بھی چنگے شعر بناندا
اول اول اسدی بھی کجہ طبع رسیلی آہی
سب شاگرداں میرے فے رحمت نال وسائیں
عیسے وال گراوے اندر رہنا درو رنجانا
دوین جہاں سوکھا رکھیں بدلے اجر صبر دے
یارب خیریں ملن والا وقت پیاویں کوئی!
دوہاں جہاناں اندر یارب سوکھے رکھیں ساکے
اپنا بدلہ ملے اونہاں نون نیتاں دا پھل پاون
ایتھے اوتھے دوین جہاں یارب رکھ سوکھالے
رہن آباد ہمیشہ یارب پاون فضل ربانے
دوہاں جہاناں اندر یارب موجاں رہن میندے
سجی گھرانہ محشر تائیں ختم نہ ہووے مثالا
پچھے آس تیری ہن یارب توہیں دیون مارا
نویں سروں شیخ احمد بدلے سوہنا لوٹا لائیں
نائب اسدا کن سمہالے داوے وی اسواری
عمل سخاوت نیکی بدلے پاوے اجر سوایا
دینیا وجہ ہمیشہ اسنوں رہندی سیک پتروی

بھی صالح چھینن والے آپر کم کریں یا یاری
 شیر محمد رحمت جا پاوالم رحمت پاوے
 محمد بخش جو سنگر والا رہندا سردا آزاری
 احمد یار حکیم جو میرا دوست محذومانان
 دین آرام ہمیشہ اسنوں یارب دوہیں جہانیں
 باقی جو محذوم تسمی سنگر جلیاں والے
 شاہ امام محمد شاہ تے ہووے کرم حضوری
 رکھ اتفاق اونہاندے اندر فضلوں یارب سایاں
 شاہ مراد تے شاہ نواز جو کامل مرو ربانے
 بھی سید مرتضیٰ جو صاحب وچہ محمدی رہندے
 مڈھ قدیموں نال عاجزوے ولی پیار انہاندا
 سید پاکندے حق اندر جو جو صفتاں آیاں
 سوہناے تا جگوں سوہنا سخی ولیر کمالاں
 یا اللہ ایہہ چشمہ نوری رہے ہمیشہ جاری
 بھی کچھ میرے دوست یارب رندے جھنگ سیالیں
 وچہ چنیوٹ جو دوست میرے رہندے بار خدایا
 گلدے کوٹ اندر خوش وے کل اولاد جو گلدی
 کچھ تکلیف نہ دیکھن کدی وائم رہن سوکھالے
 جیوں اوہ شفقت کرن اساتھے توں بھی کریں اونہانوں
 کل کلیارا ندی سرداری جو پیں اونہاندے تاپیں
 جتنے حاجی وچہ اونہاندے سن لائے بیگ پیاسے
 کریں محمد صالح تاپیں یارب جلد شفائیں
 عاشق اس گلزار یوسفدا جو اللہ واپسارا
 دوست جو دے واسا ڈار ہندا وچہ چو کیرے
 لائی رائے غلام محمد شیر محمد نالے
 جیونکر سر مسکیناں کارن فیض انہاندا جاری

کر کے فضل ہٹائیں اسدی خشکی تے ہماری
 طرف نمازاں فضل تیرے تقییں شیراں وانگوں آو
 کر کے فضل خدایا اسدی خشکی تے ہماری
 کدے کدے وچ کول جنہاندے عاجز کرے ٹکانا
 بھی سب مجلس والے اسدے مانن نیک جوانی
 لبتہ کرن محبت میری وائم رہن سوکھالے
 شاہ چمران بھی رحمت پاوے بٹر سارا نوری
 خوش خوش و سن و پیر پیلے نال پیار صنایاں
 صدقہ اپنی جد مبارک پان بہشت ٹکانے
 کسے زمانے ہیسن اوہ بھی شعر پنجابی کہندے
 شفقت خلق پیار تنہاندا ذکر نہ کیتا جاندا
 سرفستیں موصوف پیارا سچے خوبیاں پایاں
 اہل سنت پابند شرعدا صاحب نیک خصالاں
 سن فرزنداں بھیناں بھایاں جوے پیر بخاری
 دوہیں جہانیں ہراک اپر نظر کرم دی بھالیں
 بھناں کارن ہووے تیرا رحمت افضل سوایا
 رہے سدا گلزار اوہ گلدی یارب پھلدی پھلدی
 جو جونوں شگوفے نیکن سوون برکت والے
 جہڑے ہو گئے فوت انہاں تقییں جنت بخش تنہانوں
 جنت وچہ بھی تو پیں اونہانوں توں سردار تاپیں
 کریں قبول انہانڈیاں ججاں عمل سخاوت ساسے
 سنے بھر اواں پیت بھینجیاں جیوے جگاں تاپیں
 دوہیں جہانیں رکھیں اسدا سدا بلند ستارا
 وور کریں سب روگ خدایا اسدے نالے میرے
 کریں قبول انہاندے یارب عمل سخاوت ولے
 سن فرزنداں سدا انہانوں ہووے تیری یاری

جو میں ہمیشہ اللہ فی اللہ کرن محبت میری
 وجہ لاہور جو طبع کراون میریاں کل کتاباں
 جو کوشش کرن کتاب میری اوچہ چھپان صحت پاروں
 جو کرن خیال نہ صحت دیوں غلط خراب چھپاؤن
 اک دن محمد دوست میرا وجہ لاہور پارسا
 میاں مراد جو کالے کے وجہ حاجی مرد ربانا
 کتنی وار بھی دے روغنیوں شرف زیارت پایا
 اوہ حافظ عالم اللہ فی اللہ کرے محبت میری
 بھی انوارِ نما می اسدے رحمت نال رجائیں
 باقی ہو جو دوست میرے تو میں پراتے سارے
 سبحان کارن رحمت تیری ہو وے یار حاکم
 ایہہ گلزارِ یوسف دی یارب جس تصنیف کرائی
 سن فرزنداں خویشاں یاراں واکم رحمت پاوے
 پڑھے سنے جو شوقوں اسلوں کہے نیک ارادہ
 جو کہے حسد کتاب میری تے ناخق عیب لگاوے
 جو مومن پڑھے کہ حق میرے وجہ نیک دعا فرماون
 خوش و سن جو شعر میری نال خوشیدے پڑھارے
 یارب آپ جنابوں میںوں بخشیا تدرہ خزانہ
 جیوں تدرہ اپنے فضل کرم نصیب بہت بخشیں میںوں
 یارب جو سب حاجت میری اول آخر تائیں

تو میں ہمیشہ اوپر تہماندے ہوئے تیری یاری
 کریں قبول اونہا نیکے یارب سونے عمل تو اباں
 لکھن سنے لکھاؤن والیاں اجر دین سرکاروں
 دیوں سمجھ اونہا منوں یارب نیک ہدایت پاؤن
 سن فرزنداں خویشاں اسلوں بخشیں نیک گزارا
 سن تیراں اوہ بیت اللہوں کتنی وار سدھانا
 عاشق پاک جلیب تیرے دایارب بار خدا یا
 سن فرزنداں اہووسے اس پر واکم رحمت تیری
 کل حاجات مرادوں اسدیاں فضلوں آپ پوجائیں
 بندے چڑھدے دکھن برتت جو جو یارب پیارے
 پر مومن نون بخشیں یارب جو کوئی خویش بیگانہ
 سنے مصنف بخشیں یارب میںوں تھوڑے کافی
 بھی رحمت کریں اونہا تے جو کوئی لکھ پڑھے پڑھے
 دوہاں جہاناں اندر یارب پاوے فضل زیادہ
 دوہاں جہاناں اندر موکالا سدا سزائیں پاوے
 بخشیں عیب اونہا نیکے یارب نیک جزائیں پاؤن
 چڑھے سنگ منکر مندے رہن ہمیشہ سڑوے
 آپے کریں قبول کتاباں سب تیرا خصمانہ
 تو میں کریں قبول خدا یا سب توفیقاں میںوں
 کل مرادوں بخشیں میںوں کریں قبول دعائیں

خاتمہ الکتاب بعون الوهاب

ہر تھوڑی تھوڑی تھوڑی دیاں لوڑاں
 جسوں جانہ بھلے کوئی اوہ اسدا بھر واسا
 ہر مسکین مسافر عاجز منزل تے پہنچاوے

محمد ہزار ہزاراں رب نون شکر کروڑ کروڑاں
 بے ماناں وایمان الہی بے آساں و آسا
 ہر سائل ہر منگتے تائیں خیر جنابوں پاوے

میں بھی اس اللہ دی کر کے سفر لیاں سی چسایا
رات دنے اس منزل اندر کیتی واہو واہی
نہیں سی اسدے ختم ہون دی اس میرول کوئی
جے کر رب نہ یاری کر کے بیتموں توڑ چڑھاندا
لکھ لکھ شکر احسان الہی جس نے کرم کسایا
مدت تھیں ایہ ہندی آہی شوق میرول بھاری
سواوہ شوق خدا نے میرا فضلوں پورا کر پیا
کرنا سی ہیں لیاں اسنوں نال مثالان بھائی
شعر میرید پر کھنے والے جیوں جیوں خیراں پاندے
کر تمام شتتام قصہ مٹھ لکھن بینوں
اینویں جو فرمائش والا اوس اوتاول پائی
ایسے طور تمامی دوست شوقوں کھل آئے
ایسے کارن جلدی کر کے ذکر بہتیرے چھوڑے
جے کر اوہ بھی باقی ولے ساکے ذکر لکھیندے
ایپر لوکاں کا پیاں بیتموں جلدی بہت کرانی
ساکے شعر نہ اکو چہے کر کے کسے تھیں آئے
بعضے شعر سیلے ہون بعضے باکل سکے
اینویں شعر میرید بھی اسوچہ ہوسن رنگ برنگے
کوئی مقام برابر ہوسی نال کسے دے پورا
جیوتکر وجہ ننگسالان ہوسے سکے سونا چاندی
ساکے وقت نہ اکو چہے شاعر اپر ہوندے
کری طبیعت نحوٹے اندر ایسی بنا ہو جائے
کری جہاز طبیعت والا ایسی کرے چالاکی
قصہ کوتا طبع موافق شعر بھی اثر رکھیندا
کئی تصنیف یوسفدے قصے لکے استھیں ہونے
عبد حکیم زینجا ہندی دانگ زینجا جوڑی

لکھ لکھ شکر خدا نے میرا فضلوں پندرہ سو کا یا
ہیں کم طاقت خرچ فقور پڑا واٹ لمیری آہی
ایپر ایہہ کوئی ریدی طرفوں قدرت کامل ہونی
مرویاں تیک نہ ٹکدا ایتموں خبرے کون مکاندا
ذکر رسولاں کامل کر کے بیتموں ختم کر پیا
کر اں تیار یوسف واقصہ جے رب بخشے یاری
جو کجہ سر یا عاجز کو یوں یاراں اگے دھریا
ایپر لوکاں اور لیاں پر لیاں بہت اوتاول پائی
لکھ لکھ خط اکاون بینوں کیوں نہیں جھب موکاندے
جننے خط تے قاصد آئے کی میں وساں تینوں
بیشک حننے والی نالوں کا لی ہوندی وانی
مرت کوئی حاسد فخر پھپھانے ذکر نہ کیتا جائے
جننا قدر مناسب سمجھے لکھے نحوڑے نحوڑے
کتنے دفتر اسدے نالوں ہور زیادہ تحقیقندے
ماڑے چنگے شعر بنا کے جھب کتاب سکائی
ون پوے شاعر ہیں بھی ڈھٹے تے آزمائے
بعضے وجہ ایسے ہون مول نہ رین آئے
کچھ کسے تھیں ماڑے ہوسن کچھ کسے تھیں چنگے
جنڈراں وچوں سر شے نکلے آٹا میدرہ بورا
دو جا لٹی منزل اندر تھک طبیعت جاندی
کری خوشی وجہ کھڑ کھڑ ہسن کدی غمی وجہ روندے
لکھ خیال کچھوے بھاویں مصرعہ راس نہ آئے
پلوچہ پار سمندروں ہودے کتے نہ آئے مٹھالی
غنجہ تے پھل کھڑ یا ہویا اک خوشبو نہ ویندا
پیلے سہل صدیق محمد لالی لال ہر وسے
حافظ برخوردار والی ہور ہونی اک جوڑی

دونوں بر خور وار تے نلے دونوں حافظ قاری
 احمد یار مرالے والے بھی تفسیر بنائی
 شاہ فضل بھی فضل الہوں قصہ عجب بنایا
 پھیر غلام رسول رسیدے سب وی کسر نکالی
 حسن القصص کتاب جو اسدی سب پھینا حسن موٹی
 عبدالستار بھی اپنی کتابوں چنگا زور لگایا
 اکثر شعر رسید اسدا اول نون اثر کریندا
 اسمتیں پچھے گرم الہی قصہ رسید بناندا
 حافظ صاحب ذکر یوسفدا وجہ تفسیر سنایا
 ترجمہ سورت یوسفدا اک نظم فیروز بنایا
 بھیرے وجہ بھی تیناں شخصیاں شروع کیتا ایہہ قصہ
 دو جا اے بناندا رہا ہے بے علم منانا
 تہہ بجا اس عاجزوں کو لوں یاراں شروع کرایا
 حسن خوراندے پڑھنے لائق پیتھیں نظم نہ ہوئی
 نال پیارے روٹی ہوڑے کوئی غریب نمانا
 چرب نوالے شاماں والے ہر گھر نہیں پکدے
 جو کھڑے محبت پاروں اوہا پندلیا ون
 رب نون سوپ پذیر فقیر احوصلے رکھ لمیرے

دوناں لکھ یوسفدے قصے پائی بر خور واری
 اس بھی وجہ زمانے اپنے واہ توفیت پائی
 اس بھی حضرت یوسف والا سوہنا ذکر سنایا
 کر گیا ختم کہانی پچھے شعر پنجابی والی
 اسدے جہیا پنجابی یوسف بنیا ہور نہ کوئی
 ذکر رسولاں تے تمثیلاں بہت مناسب لبایا
 عاشق مدح بنی دی اندر موٹی گیا پروندا
 ایپر سترہ پاون سوکھا نہیں مڑکا یا جاندا
 با اسناد تہا می قصہ سوہنا اینساں بنایا
 چند ورقیاں وجہ فیصلہ کر کے نالو گلزار لکایا
 اک مر گیا بناندا عاجزیا نوالوں حصہ
 بے علماں وس پوے نہ مثالا ایسا شعر بنانا
 نام پذیر نکارا سب پھینا حسن نے اج مرکابا
 ایپر پھیر بھی مومن بندہ رو نہ کرسی کوئی
 دانشمند قبول کریندے جو رکھے کوئی کھانا
 مسے ٹکڑے مسکینا ندے چنگے لوک نہ دھکدے
 گوشت زردے ویکھ کسے دے کھڑی چھوڑ نہ جان
 انشا اللہ پاک جنابوں سنیں تیرے

کر و کتاب حوالے ربدے پھوڑو ذکر اہمقا ہیں
 خاتمے اٹے خاتمے کارن منگ لے کچھ دعائیں

صدقہ پاک اماں باراں صدقہ معصوماں وا
 صدقہ کل شہید مہاجر صدقہ کل انصاراں
 بھی صدقہ اسحاق پیغمبر صدقہ اسراہیلوں
 صدقہ کل انبیا ویاں پاکاں تجویباں مقبولوں
 صدقہ اپنی عزت برکت رحمت فضل نواباں
 صدقہ کل اقطاباں نوحثاں صدقہ کل صلحاواں

یارب صدقہ نبی محمد صدقہ پنج منساں وا
 صدقہ کل اصحاب کباراں بھی صدقہ چونہہ یاراں
 صدقہ ابراہیم خلیلوں صدقہ اسمعیلوں
 صدقہ حضرت ہاجر یوسف صدقہ کل رسولاں
 صدقہ ملک مقرب یارب صدقہ چارکتا باں
 صدقہ حضرت نوحث الاعظم صدقہ کل اولیاواں

صدقہ کل پیاریاں اپنیاں یارب پاک گرامی
 وئیں نقاد مبارک اپنا بھی دیدار بنی وا
 ہر مشکل ہر سختی کو لوں بخشیں آپ پناہاں
 نہ توں و سریں میرے تائیں نہ میں و سراں تینوں
 سب قرصناں تھیں فارغ کر کے دنیا کنوں چلا میں
 جیوں تدبیر سوہنی شکل خدایا بخشیں میرے تائیں
 سوہنا کر کے زندہ رکھیں سوہنا کر کے ماریں
 بخشیں ساتھ رسول اللہ دار و قیامت سیاں
 نیکاں عملاں والیاں تائیں عملاں دی و ڈیائی
 ہر منزل و چہ کلمہ طیب کریں وسیلہ میرا

کر کے فضل پذیر بندے وے بخش گناہ تمہاری
 مرویاں تیکن رکھیں میرا کلمے ابرہ عقیدہ
 ہر منزل و چہ مینوں یارب رکھیں و چہ نگاہاں
 کریں نصیب جیاتی اندر چچ مبارک تینوں
 دوہاں جہانناں اندر یارب تنگی نہ دکھلا میں
 ایسے طور جیاتی اندر سوئے عمل کرا میں
 سوہنا کر کے روز قیامت پل تھیں پارا و تاریں
 نال شفاعت عفو کراوے میریاں سب خطایاں
 کلمے بار بھوں میں عاجز نوں ہو نہ بھی کافی
 ماہیوسن استاواں خویشاں جنت بخشیں ڈیرا

چند اشعار از منشی محمد شاہ مسوار خوشنویس سکنہ حضرت کیلیانوالہ ضلع کوہر اوالہ

و یکمہ محمد شاہ مسوار ادبیا چلن ماری
 ہے افسوس جوانی ویلا ہرگز ہتھ نہ آوے
 ہن ایسہ حال جو گزریا جاوے سیدو ہور اگیرے
 اچانک سے زرا تیرے منہ زندیں ہن آیا
 چٹے وال نعمان تھیں ہوئے طاقت عتقا ہوئی
 پنجی سال کتابت اندر ویلا وقت گویا
 ہن میں پاک خداوند کو لوں سنگدانت و عاتیں
 توبہ لکھ ہزاراں واری میرے سچے سائیں
 مرنا ہو اگیرے آیا کی ڈرتا کی ڈرتاں
 دو فرزند الہی مینوں بخشے موتی وانے
 ہور محمد و جید چھوٹیرا عمدہ پڑھے پڑھاوے
 دونوں لائق فائق بیٹے اللہ بھاپیں ہوئے
 حضرت کیلیانوالہ اندر جاگہ چند دیہاڑے

یار پیارے لہسد مارے آگئی تیری واری
 ناواقف ہو واقف جاوے عزت نال بہاوے
 وٹ پئے کل چہرے اتے گلہاں بڑی ہٹھیرے
 بینائی شنوائی ہوراں ویلا کوچ منسا یا
 بابا بڈھڑا سر کوئی آکھے غصہ گلہ نہ کوئی
 ہے افسوس نکوئی والا کدے نہ حرف الایا
 بخش خطا میں میرے تائیں وونج کنوں پچا میں
 ماہیوسن قبیلے مو من بخشیں میرے تائیں
 جیوے کوئی ہزاراں برساں اوڑک اکدن مرنا
 نام محمد سعید لکی وانشے وا کم جسانے
 زندہ رہیا تے انشا اللہ عالی ربکہ ہاوے
 اللہ عمر زیادہ کرنے متی وار نہ ہوئے
 کلمہ پڑھو تے جنت سنگو ووزخ اک نہ ساٹے

واہ کمال محمد پذیرا آفریں تیرے تائیں
جو اوکار سنایا تو نے پڑھیاں لذت آوے
عالم پوری غلام رسول اک گذریا عالم بھائی
نہ ہو یا نہ ہووے ایسا شاعر کہیں کدائیں
اس تھیں بعد ایہو ایہہ قصہ ہو راں نالوں چنگا
شیخ الہی بخش سو اگر وڈیاں کر ماں والا
غربانے سکیناں تائیں شفقت نال بہاوے
نیک اولاد الہی وتی ہوئی برکت والی
قسمت نیک تے چٹے گورے چہرے شکلوں
سب تھیں نیکے نالوں وڈا سوہنا اک برادر
کل حساب دوکان کتاباں پوری طرح بھانے
اللہ نال خیریت رکھے نیکے وڈے سائے
نیک اولاد او نہانوں اگوں دیوے اللہ سائیں
بس محمد شاہ سو والا ایٹھے گل موکا تیں

دنیا چہ اسوہ ہووین رحمت روز جزائیں
رمزناں والا قدر پھانے جاسد جلیل جاوے
جوڑ گیا جیوں قصہ یوسف ہو رہ نہ جوڑے کوئی
وچہ پنجابی افضل سب تھیں بخشش اللہ سائیں
عبدالستار وغیرہ چہڑے ایویں کر گئے وھندا
نیک بزرگ مبارک صورت بڑیاں شہراں والا
خیر خیریت زندگی اکثر رحمت رب تھیں پاوے
بسھے عالم کرن حکومت پاوے درجے عالی
قد میاں بھانے جھانے جھانے وانا بینا عقلوں!
جالوں جلال الدین پیارا ہو یا اوہ مستاجر
اللہ دیس جیاتی دوتی دشمن وھکے کھانے
تتی واو نہ لکے شالہ فضل کرے رب تائیں
کرے ہدایت بھناں تائیں آخرے دم تائیں
با ایمان مرے ہر مومن جنت مس جائیں

تاریخ اختتام کتاب ہذا طبع اور ڈاکٹر محمد منظور احمد منظور خلف المشرقی
حضرت مصنف صاحب ساکن بھیرہ ضلع شاہ پور

لو جناب اب ہو گیا تیار یوسف و پندیر
جستجو تھی جس کی بے حد سوسو اور کو بکو
شاہ قینوں بس نہیں کافی ہے یہ سرزم میں
غمزدوں کا نم رہا مونس ہے یہ تہاؤں کا
صوفیا کا ورد ہے اور رہنمائے عاشقاں
دیکھئے انصاف سے اس کی نزاکت کو ذرہ
پڑھتے پڑھتے شعر اس کے بس نہیں کرتا ہے دل

کیا پندیرہ ہیں یہ از کار یوسف و پندیر
آ گیا وہ چھپ کے سر بازار یوسف و پندیر
مخفلوں کا زین اور سنگار یوسف و پندیر
واعظوں کے واسطے ہتھیار یوسف و پندیر
کون ہے جسکو نہیں درکار یوسف و پندیر
کیا مزہ دیتے ہیں یہ اشعار یوسف و پندیر
شعر ہیں یا موتیوں کے کار یوسف و پندیر

فکر جب تالیخ کا دل میں کیا منظور نے

یوں لائف بے بدل گلزار یوسف و لہندیر

سال ہجری سے ہوا فارغ تو سال عیسوی
کہدیا دل کے میرے اخبار یوسف و لہندیر

مسدس منجانب ماقولہ حدائش صا صغیب خیر مٹی

واہ و امرو پندیر فقیرا تیریاں بہن کہاں
خوش تصنیفاں تے تالیقاں جو جوندہ بنایاں
کراں اور عایشی مولا اگے میں عاجزہ و رو کے
حسن قصص رہ لہنجا یوسف کیا تہ عجب بنایا
نندہ بھی سوہنا کر کے اسنوں سوہنا رگ چڑھایا
چن چن پھل نندے بانوں مہر پائی مار پرو کے
کیا کہہ اس گلزار تیریدی میں تعریف الاول
کر کر تیریاں خوش ہوواں تے قربانی جاواں
پھر گئے آج پنجاب زمین پچھتے تیریدی ہو کے
واہ و اشوہ تیر کے دیاں لہراں مارن موج اچھیاں
پٹ جگا ون سوہنہ ہائے دیکھے ورو او تھلاں
بیشہ تے اوہ کہے شاعر نندہ نہا نندہ پھو کے
واہ و اسحق عجب تیر کے واہ و اسوز انہا نندا
خوب طوار ہو یا مشغولہ عاشق ورو منداں وا
جاون کھبہ دلاں وچہ اینویں جیویں برکتی گو کے
نکر نہ لگاں پاکن لوکاں جو جوندہ لیا نندہ سے
ہے افسوس انہا نندوں پڑ پڑ جو نہیں عمل کماندہ
ایسر قسمت پوری جہاندا کی نندے نہیں گھلو کے
عاسد کر گھنڈہ کھین پھس کے وچارہ اسٹروا

کیا کیا عجب کتاباں تیریاں جگیاں مہماں پایاں
پڑھ پڑھ مقلان گھول گھایاں تے قربان لوکاں
شالہ رہی پندیر فقیرا سد احضور ہی ہو کے
سب قصیاں مٹتی سوہنا قصہ یہ حینوں فرمایا
گل نچا بیاں وچوں سوہنا ایہہ گلزار کھڑا یا
شالہ رہی پندیر فقیرا سد احضور ہی ہو کے
عقل نہ آسے کیونکر اسدی مدح بیان ساول
بیل و انگوں گل گل آتے حمد الہی گاواں
شالہ رہی پندیر فقیرا سد احضور ہی ہو کے
کرن سیاہ جویں اچھلاں کی دساں اوہ گلاں
انظر حے نہائے اینویں مار گئے مڑ پلاں
شالہ رہی پندیر فقیرا سد احضور ہی ہو کے
چو کہریاں پھل لٹ لٹ کر تے صبر قرار دلاں وا
ہر مرقظہ موثر تیرا دل توں پھڑ وا جاندا
شالہ رہی پندیر فقیرا سد احضور ہی ہو کے
کرن نصحت ہر نندہ بیوں وخطا پے فرما نندے
عمل کماون تے پاون نیک نصیب جہاندا سے
شالہ رہی پندیر فقیرا سد احضور ہی ہو کے
پہلوں ہتھ پیر تیرا ایسر کھڑا پھٹھا جھڑ وا

کر کر بیسایا جھریاں وانگوں نقص نکمیں پٹھروا
 کس کی طاقت اس زبانی شکر ترنیوں ٹوکے
 پٹھنے نے آئے میں بھی تھا بختیگر کھنڈے
 سختے شعر صفائی والے جیوں ڈٹھے میں تیرے
 گوک پئی اج شعر تیریدی ہر شہرے ہر لوکے
 جہاں مثالوں توں تیرے پٹھریاں پاسوں علیہ
 چھٹا گھوڑا تیرے طبع و امول نہ جاندا سٹلیا
 وہیں پئے دریا جو تارو پھرا وہ کسے نہ روکے
 جو مضمون لیا تیرا وہا چنگی طرح نیچا ہیا
 بیشک اس زبانی اندر تینوں رتب و دیا
 اوہ کی کرن مقابلہ تیرا چہرے پال کھو کے
 اسیر اس زبانی اندر چال اچھی ہوئی
 کماں جوڑو کے اج چہرے اشاعر جان سوئی
 جو صرف بخندے آہے ہو گئے فوت چروکے
 لکھ لکھ شکر خدا و اچھر بھی تے جملوں لکھواری
 بالابول کیتا رب تیرا وجہ ولایت ساری
 جبرے چھپے نیر تیا تیرا تیراں بھی ٹھوکے
 چھان والے رہن سلامت جو اسنوں چھو اند
 نفع اٹھاؤن آپ تے نالے لوکاں فیض پونچا تے
 فضل اندا مینہ کھڑے انہا تے واضح و لاندی و ہوکے

تیراں اوپر اوٹریاں واکدین نہیں نہوں اڑوا
 مثالہ رہیں پذیر فقیر اسدا حضور ہی ہو کے
 پٹھنے تے چاہے تو لے تہدی شعر ہتیرے
 اسے شعر نہ ہو کسے نہ پھر ہو سن میرے
 مثالہ رہیں پذیر فقیر اسدا حضور ہی ہو کے
 وزن تو اتنی اتنے زونینوں مول نہ اٹکیا و لیا
 کی ہو یا ہے ہاں شوہدا و سے خلیا بلیا
 مثالہ رہیں پذیر فقیر اسدا حضور ہی ہو کے
 کورنا سیراب باغیچہ ایسا بحر چلایا
 تیراں مقابل مقابل ہوتا نہیں کسید اپایا
 مثالہ رہیں پذیر فقیر اسدا حضور ہی ہو کے
 سخنورا تہوں کوئی نہ پچھے نہ کروا و بھوئی
 ہے افسوس جو بلیا اچکل قدر تناس نہ کوئی
 مثالہ رہیں پذیر فقیر اسدا حضور ہی ہو کے
 وجہ نیچا فی شعر ترنیوں جس بخشی سروار ہی
 ایہ قصہ بن فضل الائمہوں چھپیا ستویں والی
 مثالہ رہیں پذیر فقیر اسدا حضور ہی ہو کے
 صحت تے جو تخطی پاؤں کوشش بہت کرانے
 سنے مصنف وہیں جہاں بیڑی پارا نہا تے
 مثالہ رہیں پذیر فقیر اسدا حضور ہی ہو کے

چند آیات از حافظ بخش صاحب فرخ پوری عفی عنہ

فضلوں رب مقبولی بخشی جبردی شعر سخن نوں
 لائق فائق فائق شائق نبیدی پڑھ سن گھول کھائے
 لکھاں نبیہاں فیض اٹھاؤ اس تصنیف شرفیوں

لکھ مبارک مولو بیجا جب ولیندیر سچن نوں
 جبردی شعر سائل کتوں اک سو اسے
 یوسف ولیندیر عجبہ افضل کل تصنیفوں

تیرا سوانا سی پھری نال خدا دی یاری
کیا خوش لکھا رکھے اللہ جاری فیض بدای
کریے قبول ایہ تخلص کھٹے قاری سامع تائیں

ہن ایہ قصہ فضل حدیثیں چھیاستویں واری
کاتب اسد اوپر ہووے رب و افضل بدای
سنگ و عاقد بخش ہن تون فضلوں اللہ سائیں

تقریظ از مولوی فضل حق موضع ٹھکر ضلع گجرات ڈاکخانہ جلالپور جیلان

تازے پھل چرخ توحید صفا طبع مومنان کی شکر ہو گئی
چوین لوی عبد رب ایہ بھی عجب تیار گلزار ہو گئی

ایہ تقریر خریدیروالی پر تاثیر تقریر تیار ہو گئی
شکر باد غنی کی کہ پھر سر کے دین جنابوں شکر کردیا ہو گئی

ہر ہر مال بیان شکیل سوہنی وجہ انیس کتاب اطہار ہو گئی
فضل بن زبیر جہاں تبلیغ کیتی رحمت انہاں تے رب شاہ ہو گئی

سیدنا ظفر شاہ گیلانی خریدیروز بمقام جسور ال ڈاکخانہ خاص برائے چوندہ ضلع سیالکوٹ منشا المبارک منشا
۱۳۸۶ھ ۸-۱-۶۶

۲۰

سک

۲۰

ہر قسم کے قرآن مجید کا عدد سے سیپارے و ہر قسم کی فقہ کی
کتابیں اور قصہ جات ہیر کلاں و خور و سائر مضمونہ وارشاد
نیز ہر قسم کی سنتی کتب منگوانے کا پستہ
حمیدیک ڈپو نو لکھا بازار لاہور مغربی پاکستان

مضامین کتاب قصص سیدنا کلان ف کلان یوسف علیہ السلام

صفحہ	مضامین	صفحہ	مضامین	صفحہ	مضامین
۱	آغاز جلد اول	۲۵	معاویہ و مسنونہ و سلام نبوت	۱	ہمدردی قرآن و ارف بر قحط
۲	حمد باری تعالیٰ	۲۶	بیان آیت شکر یوسف علیہ السلام	۲	قرآن خواندن و غربت میں شکر
۴	نعت سیدنا محمد صلی اللہ علیہ وسلم	۲۷	بیان آیت شکر نبیائے نبیائین برادر حقیقی	۴	صلوات اللہ علیہ وسلم
۹	ذکر معراج آنحضرت صلی اللہ علیہ وسلم	۳۶	حضرت یوسف علیہ السلام ذوق	۹	بیان حدیث بیادریٹ برادر سلام
۱۰	غزل نقیہ	۳۷	ذوق و اللہ ایشان برادر شکر	۱۰	غزبیا و سعید و کما بدید
۱۳	غزل نقیہ دیگر	۳۸	ذوق حضرت یوسف علیہ السلام	۱۳	بیان ثواب سورت فاتحہ و سورہ
۱۴	ذکر معراج چہا بار کبار رضی اللہ عنہم	۳۹	ذوق حضرت یوسف علیہ السلام	۱۴	افلاص و غیرہ
۱۵	تکلیف	۴۰	ذوق حضرت یوسف علیہ السلام	۱۵	بیان عزت و تعظیم قرآن عظیم
۱۶	ذکر معراج چہا بار کبار رضی اللہ عنہم	۴۱	ذوق حضرت یوسف علیہ السلام	۱۶	حکایت اعشان تمثیلی
۱۷	ذکر معراج چہا بار کبار رضی اللہ عنہم	۴۲	ذوق حضرت یوسف علیہ السلام	۱۷	حکایت بادشاہ سلطان محمود غزنوی
۱۸	ذکر معراج چہا بار کبار رضی اللہ عنہم	۴۳	ذوق حضرت یوسف علیہ السلام	۱۸	تعلق تعظیم قرآن کریم و خاندان فضائل
۱۹	ذکر معراج چہا بار کبار رضی اللہ عنہم	۴۴	ذوق حضرت یوسف علیہ السلام	۱۹	فضائل سورت یوسف
۲۰	ذکر معراج چہا بار کبار رضی اللہ عنہم	۴۵	ذوق حضرت یوسف علیہ السلام	۲۰	بیان جو مخصوص شدن این قصہ
۲۱	ذکر معراج چہا بار کبار رضی اللہ عنہم	۴۶	ذوق حضرت یوسف علیہ السلام	۲۱	با حسن القصص
۲۲	ذکر معراج چہا بار کبار رضی اللہ عنہم	۴۷	ذوق حضرت یوسف علیہ السلام	۲۲	بیان ذوقیت حسن یوسف بر جملہ
۲۳	ذکر معراج چہا بار کبار رضی اللہ عنہم	۴۸	ذوق حضرت یوسف علیہ السلام	۲۳	مخلوقات
۲۴	ذکر معراج چہا بار کبار رضی اللہ عنہم	۴۹	ذوق حضرت یوسف علیہ السلام	۲۴	ذوق حضرت یوسف علیہ السلام
۲۵	ذکر معراج چہا بار کبار رضی اللہ عنہم	۵۰	ذوق حضرت یوسف علیہ السلام	۲۵	ذوق حضرت یوسف علیہ السلام
۲۶	ذکر معراج چہا بار کبار رضی اللہ عنہم	۵۱	ذوق حضرت یوسف علیہ السلام	۲۶	ذوق حضرت یوسف علیہ السلام
۲۷	ذکر معراج چہا بار کبار رضی اللہ عنہم	۵۲	ذوق حضرت یوسف علیہ السلام	۲۷	ذوق حضرت یوسف علیہ السلام
۲۸	ذکر معراج چہا بار کبار رضی اللہ عنہم	۵۳	ذوق حضرت یوسف علیہ السلام	۲۸	ذوق حضرت یوسف علیہ السلام
۲۹	ذکر معراج چہا بار کبار رضی اللہ عنہم	۵۴	ذوق حضرت یوسف علیہ السلام	۲۹	ذوق حضرت یوسف علیہ السلام
۳۰	ذکر معراج چہا بار کبار رضی اللہ عنہم	۵۵	ذوق حضرت یوسف علیہ السلام	۳۰	ذوق حضرت یوسف علیہ السلام
۳۱	ذکر معراج چہا بار کبار رضی اللہ عنہم	۵۶	ذوق حضرت یوسف علیہ السلام	۳۱	ذوق حضرت یوسف علیہ السلام
۳۲	ذکر معراج چہا بار کبار رضی اللہ عنہم	۵۷	ذوق حضرت یوسف علیہ السلام	۳۲	ذوق حضرت یوسف علیہ السلام
۳۳	ذکر معراج چہا بار کبار رضی اللہ عنہم	۵۸	ذوق حضرت یوسف علیہ السلام	۳۳	ذوق حضرت یوسف علیہ السلام
۳۴	ذکر معراج چہا بار کبار رضی اللہ عنہم	۵۹	ذوق حضرت یوسف علیہ السلام	۳۴	ذوق حضرت یوسف علیہ السلام
۳۵	ذکر معراج چہا بار کبار رضی اللہ عنہم	۶۰	ذوق حضرت یوسف علیہ السلام	۳۵	ذوق حضرت یوسف علیہ السلام
۳۶	ذکر معراج چہا بار کبار رضی اللہ عنہم	۶۱	ذوق حضرت یوسف علیہ السلام	۳۶	ذوق حضرت یوسف علیہ السلام
۳۷	ذکر معراج چہا بار کبار رضی اللہ عنہم	۶۲	ذوق حضرت یوسف علیہ السلام	۳۷	ذوق حضرت یوسف علیہ السلام
۳۸	ذکر معراج چہا بار کبار رضی اللہ عنہم	۶۳	ذوق حضرت یوسف علیہ السلام	۳۸	ذوق حضرت یوسف علیہ السلام
۳۹	ذکر معراج چہا بار کبار رضی اللہ عنہم	۶۴	ذوق حضرت یوسف علیہ السلام	۳۹	ذوق حضرت یوسف علیہ السلام
۴۰	ذکر معراج چہا بار کبار رضی اللہ عنہم	۶۵	ذوق حضرت یوسف علیہ السلام	۴۰	ذوق حضرت یوسف علیہ السلام
۴۱	ذکر معراج چہا بار کبار رضی اللہ عنہم	۶۶	ذوق حضرت یوسف علیہ السلام	۴۱	ذوق حضرت یوسف علیہ السلام
۴۲	ذکر معراج چہا بار کبار رضی اللہ عنہم	۶۷	ذوق حضرت یوسف علیہ السلام	۴۲	ذوق حضرت یوسف علیہ السلام
۴۳	ذکر معراج چہا بار کبار رضی اللہ عنہم	۶۸	ذوق حضرت یوسف علیہ السلام	۴۳	ذوق حضرت یوسف علیہ السلام
۴۴	ذکر معراج چہا بار کبار رضی اللہ عنہم	۶۹	ذوق حضرت یوسف علیہ السلام	۴۴	ذوق حضرت یوسف علیہ السلام
۴۵	ذکر معراج چہا بار کبار رضی اللہ عنہم	۷۰	ذوق حضرت یوسف علیہ السلام	۴۵	ذوق حضرت یوسف علیہ السلام
۴۶	ذکر معراج چہا بار کبار رضی اللہ عنہم	۷۱	ذوق حضرت یوسف علیہ السلام	۴۶	ذوق حضرت یوسف علیہ السلام
۴۷	ذکر معراج چہا بار کبار رضی اللہ عنہم	۷۲	ذوق حضرت یوسف علیہ السلام	۴۷	ذوق حضرت یوسف علیہ السلام
۴۸	ذکر معراج چہا بار کبار رضی اللہ عنہم	۷۳	ذوق حضرت یوسف علیہ السلام	۴۸	ذوق حضرت یوسف علیہ السلام
۴۹	ذکر معراج چہا بار کبار رضی اللہ عنہم	۷۴	ذوق حضرت یوسف علیہ السلام	۴۹	ذوق حضرت یوسف علیہ السلام
۵۰	ذکر معراج چہا بار کبار رضی اللہ عنہم	۷۵	ذوق حضرت یوسف علیہ السلام	۵۰	ذوق حضرت یوسف علیہ السلام

صفحہ	مضامین	صفحہ	مضامین	صفحہ	مضامین	صفحہ	مضامین
۳۰۷	بیان ذکر سائرہ اور زوجہ حضرت ابراہیم علیہ السلام	۲۱۵	خریداری حضرت یوسف	۱۱۸	بیان بیرون آمدن یوسف از چاه	۱۱۸	بیان شد سکونت صالحا برادران یوسف علیہ السلام
۳۰۹	غزل	۲۱۸	بیان آمدن عزیز مصر در میدان قزوین و میدان حضرت یوسف	۱۴۹	حکایت بادباد شاهی	۱۴۹	بیان آمدن جبرائیل در چاه و فرستادن یوسف علیہ السلام
۳۱۱	بیان آمدن زلیخا در قزوین و شکوه	۲۲۳	بیان آمدن یوسف	۱۷۰	حکایت امام اعظم رحمۃ اللہ	۱۷۰	بیان معجزه سرور کائنات آنحضرت صلی اللہ علیہ وسلم
۳۱۲	ذکر حدیث یوسف علیہ السلام پیغام	۲۲۴	بیان پیوستن حواریان اہل مصر	۱۷۲	حکایت زینب بنت علی	۱۷۲	حکایت حضرت سلمان فارسی
۳۱۲	ذکر لیلی بطرف حضرت یوسف علیہ السلام	۲۲۷	بیان تخریبی در غیب لالان باغ	۱۷۵	حکایت شریک لطف شریفیہ	۱۷۵	بیان آری در چاه حضرت یوسف علیہ السلام
۳۱۲	حکایت عجیبہ	۲۲۷	خریداری حضرت یوسف علیہ السلام	۱۷۷	ذکر حضرت محمد رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم	۱۷۷	حکایت حضرت سلمان فارسی
۳۱۹	ذکر تعریف کاظمیہ و معجزات	۲۲۷	حکایت زندگانی حضرت حاجی	۱۷۷	بیان بیعت حضرت یوسف	۱۷۷	بیان آری آمدن برادران یوسف علیہ السلام
۳۲۳	آسانی حساب میزان قیامت	۲۲۸	شکر شہزادی با زغہ	۱۷۷	حکایت بشر حافی و ذکر فضیلت توہم	۱۷۷	حکایت آری آمدن برادران یوسف علیہ السلام
۳۲۳	حکایت ہنر بدیست طامی رحمۃ اللہ	۲۲۸	حکایت حبیب محبی رضی اللہ تعالیٰ عنہ	۱۸۱	کوی نمودن کاروان بطرف مصر	۱۸۱	حکایت آری آمدن برادران یوسف علیہ السلام
۳۲۶	بیان بکار آمدن عزیز یوسف را	۲۲۹	بیان کیفیت بلال زلیخا رضی اللہ عنہا	۱۸۱	انقراض یوسف بر مرزا در غور	۱۸۱	حکایت آری آمدن برادران یوسف علیہ السلام
۳۲۶	ذکر زلیخا را	۲۲۹	بیان احوال زلیخا بعد از خدش زلیخا	۱۸۱	بیان معجزه حضرت محمد رسول اللہ	۱۸۱	حکایت آری آمدن برادران یوسف علیہ السلام
۳۳۱	حکایت حضرت عثمان رضی اللہ عنہ	۲۲۹	از خواب	۱۸۲	صلی اللہ علیہ وسلم	۱۸۲	حکایت آری آمدن برادران یوسف علیہ السلام
۳۳۲	بیان خوشی نمودن زلیخا بر آمدن حضرت یوسف علیہ السلام در خانہ	۲۲۹	خواب و روم	۱۸۲	بیان حالات یوسف در راه مصر	۱۸۲	حکایت آری آمدن برادران یوسف علیہ السلام
۳۳۵	ذکر تگاہ یوسف و ہمراہی	۲۲۹	خواب سوم	۱۸۳	بیان ارادہ جنگ نمودن	۱۸۳	حکایت آری آمدن برادران یوسف علیہ السلام
۳۳۵	زلیخا آن ذات را در بت خانہ	۲۲۹	غزل	۱۸۴	مناجات مصنف بدرگاہ	۱۸۴	حکایت آری آمدن برادران یوسف علیہ السلام
۳۳۸	غزل	۲۲۹	مقولہ مصنف غنی عنہ	۱۸۶	قاضی الحاجات	۱۸۶	حکایت آری آمدن برادران یوسف علیہ السلام
۳۳۸	ظاہر کردن نیما امتیاز خود پیش	۲۲۹	ذکر شفقت سرور کائنات صلعم	۱۹۱	حکایت حضرت موسیٰ علیہ السلام	۱۹۱	حکایت آری آمدن برادران یوسف علیہ السلام
۳۳۸	یوسف علیہ السلام سوال کردن	۲۲۹	براست	۱۹۲	بیان رسیدن روان بر محل نیل و	۱۹۲	حکایت آری آمدن برادران یوسف علیہ السلام
۳۳۸	برائے وصال	۲۲۹	بیان ذکر دیگر	۱۹۵	عسل نمودن حضرت یوسف	۱۹۵	حکایت آری آمدن برادران یوسف علیہ السلام
۳۳۸	صفت باغ و آمدن زلیخا	۲۲۹	غزل	۱۹۵	بیان وارد شدن حضرت یوسف	۱۹۵	حکایت آری آمدن برادران یوسف علیہ السلام
۳۳۸	سیر حین	۲۲۹	تاکم شدن ہوش و حواس زلیخا	۱۹۸	در شہر مصر برکت شدن در مصر بیان	۱۹۸	حکایت آری آمدن برادران یوسف علیہ السلام
۳۳۸	حکایت زندہ ہود	۲۲۹	بعد از نشان و خلاصی بافتن	۱۹۹	معجزہ حضرت محمد برکت نمودن در خانہ	۱۹۹	حکایت آری آمدن برادران یوسف علیہ السلام
۳۳۸	رسیدن زلیخا توبہ و وصل اندازید	۲۲۹	از قید زنجیر	۲۰۱	بیان درخواست نمودن مصریان	۲۰۱	حکایت آری آمدن برادران یوسف علیہ السلام
۳۳۸	محرم را از خود	۲۲۹	ذکر شادی بی بی زلیخا	۲۰۲	برائے زیارت حضرت یوسف	۲۰۲	حکایت آری آمدن برادران یوسف علیہ السلام
۳۳۸	تیار کردن زلیخا مکان عایشان	۲۲۹	ذکر شعیب علیہ السلام	۲۰۵	مقولہ مصنف	۲۰۵	حکایت آری آمدن برادران یوسف علیہ السلام
۳۳۸	برائے حیلہ سازی وصال حضرت یوسف	۲۲۹	ذکر روح زلیخا را	۲۱۱	بیان آری آمدن مکان بیخ و نمادی کردن	۲۱۱	حکایت آری آمدن برادران یوسف علیہ السلام
۳۳۸		۲۲۹	بیان آمدن برات از شہر مصر و کیفیت	۲۱۱	ماک و در مصر برائے فروختن یوسف	۲۱۱	حکایت آری آمدن برادران یوسف علیہ السلام
۳۳۸		۲۲۹	حال زلیخا را	۲۱۲	بیان نیاید یا زندگان مصر برائے	۲۱۲	حکایت آری آمدن برادران یوسف علیہ السلام

صفحہ	مضامین	صفحہ	مضامین	صفحہ	مضامین	صفحہ	مضامین
۳۲۸	طیبیدن زینبہ حضرت یوسف در فتوت	۳۲۸	حضرت موسیٰ علیہ السلام	۳۲۸	حضرت موسیٰ علیہ السلام	۳۲۸	طیبیدن زینبہ حضرت یوسف در فتوت
۳۲۹	سوال و جواب زینبہ حضرت یوسف علیہ السلام	۳۲۹	بیان کردن پیش مروریہ	۳۲۹	بیان کردن پیش مروریہ	۳۲۹	سوال و جواب زینبہ حضرت یوسف علیہ السلام
۳۵۸	حکایت یوسف ابن الحنین	۳۵۸	مکین حکیم رب العالمین	۳۵۸	مکین حکیم رب العالمین	۳۵۸	حکایت یوسف ابن الحنین
۳۶۰	ملاقاتی شدن حضرت یوسف با عزیز و تہمت دادن زینبہ حضرت یوسف از پیش رو خود	۳۶۰	نکتہ قابل غور	۳۶۰	نکتہ قابل غور	۳۶۰	ملاقاتی شدن حضرت یوسف با عزیز و تہمت دادن زینبہ حضرت یوسف از پیش رو خود
۳۶۱	بیان طفل اول	۳۶۱	تتمیل مومنان با واقعات و درجات ایشان	۳۶۱	تتمیل مومنان با واقعات و درجات ایشان	۳۶۱	بیان طفل اول
۳۶۲	دوم	۳۶۲	بیان نہفت سال از رانی و نظام	۳۶۲	بیان نہفت سال از رانی و نظام	۳۶۲	دوم
۳۶۳	سوم	۳۶۳	کردن یوسف علیہ السلام برائے جمع غلہ	۳۶۳	کردن یوسف علیہ السلام برائے جمع غلہ	۳۶۳	سوم
۳۶۴	چہارم	۳۶۴	ذکر تخطی افساد در تمام عالم	۳۶۴	ذکر تخطی افساد در تمام عالم	۳۶۴	چہارم
۳۶۵	ذکر طفل پنجم گویا حضرت یوسف آمدن زینبہ مصر بے صلہ	۳۶۵	اجل شہادت حضرت یوسف	۳۶۵	اجل شہادت حضرت یوسف	۳۶۵	ذکر طفل پنجم گویا حضرت یوسف آمدن زینبہ مصر بے صلہ
۳۶۶	زنی نزد زینبہ	۳۶۶	بیان فرود آمدن زینبہ مصر	۳۶۶	بیان فرود آمدن زینبہ مصر	۳۶۶	زنی نزد زینبہ
۳۶۷	طیبیدن زینبہ زنا منصرے	۳۶۷	بجس زکرہ جات پیش یوسف برائے غلہ	۳۶۷	بجس زکرہ جات پیش یوسف برائے غلہ	۳۶۷	طیبیدن زینبہ زنا منصرے
۳۶۸	صیانت خوردن	۳۶۸	ظاہر شدن فضیلت حضرت یوسف در آفرینانہ قسط سالی	۳۶۸	ظاہر شدن فضیلت حضرت یوسف در آفرینانہ قسط سالی	۳۶۸	صیانت خوردن
۳۶۹	ذکر شفقت شرکانات صلی اللہ علیہ وسلم بطور معجزہ	۳۶۹	بیان احوال خیابانی زینبہ	۳۶۹	بیان احوال خیابانی زینبہ	۳۶۹	ذکر شفقت شرکانات صلی اللہ علیہ وسلم بطور معجزہ
۳۷۰	قلم زینبہ فرمودن حضرت یوسف از مجلس زماں	۳۷۰	حکایت حضرت ابابکر صدیق	۳۷۰	حکایت حضرت ابابکر صدیق	۳۷۰	قلم زینبہ فرمودن حضرت یوسف از مجلس زماں
۳۷۱	مشورہ کردن زماں مصر بے فریفتن یوسف	۳۷۱	رفیق حضرت یوسف علیہ السلام	۳۷۱	رفیق حضرت یوسف علیہ السلام	۳۷۱	مشورہ کردن زماں مصر بے فریفتن یوسف
۳۷۲	دعا کردن یوسف بے قید شدن فضیلت و عارف	۳۷۲	لنگار در راه آمدن زینبہ فریاد کردن	۳۷۲	لنگار در راه آمدن زینبہ فریاد کردن	۳۷۲	دعا کردن یوسف بے قید شدن فضیلت و عارف
۳۷۳	فرت دادن زینبہ یوسف و زینبہ مقولہ عاشق و اصل بانگ غزل	۳۷۳	احوال زینبہ بعد موختن زماں	۳۷۳	احوال زینبہ بعد موختن زماں	۳۷۳	فرت دادن زینبہ یوسف و زینبہ مقولہ عاشق و اصل بانگ غزل
۳۷۴	آمدن جبرائیل نزد یوسف و بندگی ملاقات حضرت حضور	۳۷۴	دایمان آوردن کتاب شکر از جبرائیل	۳۷۴	دایمان آوردن کتاب شکر از جبرائیل	۳۷۴	آمدن جبرائیل نزد یوسف و بندگی ملاقات حضرت حضور
۳۷۵	بیان مملکت مصر	۳۷۵	حکایت یوسف علیہ السلام	۳۷۵	حکایت یوسف علیہ السلام	۳۷۵	بیان مملکت مصر
۳۷۶	یافتن مملکت مصر	۳۷۶	حکایت یوسف علیہ السلام	۳۷۶	حکایت یوسف علیہ السلام	۳۷۶	یافتن مملکت مصر
۳۷۷	یافتن مملکت مصر	۳۷۷	حکایت یوسف علیہ السلام	۳۷۷	حکایت یوسف علیہ السلام	۳۷۷	یافتن مملکت مصر
۳۷۸	یافتن مملکت مصر	۳۷۸	حکایت یوسف علیہ السلام	۳۷۸	حکایت یوسف علیہ السلام	۳۷۸	یافتن مملکت مصر
۳۷۹	یافتن مملکت مصر	۳۷۹	حکایت یوسف علیہ السلام	۳۷۹	حکایت یوسف علیہ السلام	۳۷۹	یافتن مملکت مصر
۳۸۰	یافتن مملکت مصر	۳۸۰	حکایت یوسف علیہ السلام	۳۸۰	حکایت یوسف علیہ السلام	۳۸۰	یافتن مملکت مصر
۳۸۱	یافتن مملکت مصر	۳۸۱	حکایت یوسف علیہ السلام	۳۸۱	حکایت یوسف علیہ السلام	۳۸۱	یافتن مملکت مصر
۳۸۲	یافتن مملکت مصر	۳۸۲	حکایت یوسف علیہ السلام	۳۸۲	حکایت یوسف علیہ السلام	۳۸۲	یافتن مملکت مصر
۳۸۳	یافتن مملکت مصر	۳۸۳	حکایت یوسف علیہ السلام	۳۸۳	حکایت یوسف علیہ السلام	۳۸۳	یافتن مملکت مصر
۳۸۴	یافتن مملکت مصر	۳۸۴	حکایت یوسف علیہ السلام	۳۸۴	حکایت یوسف علیہ السلام	۳۸۴	یافتن مملکت مصر
۳۸۵	یافتن مملکت مصر	۳۸۵	حکایت یوسف علیہ السلام	۳۸۵	حکایت یوسف علیہ السلام	۳۸۵	یافتن مملکت مصر
۳۸۶	یافتن مملکت مصر	۳۸۶	حکایت یوسف علیہ السلام	۳۸۶	حکایت یوسف علیہ السلام	۳۸۶	یافتن مملکت مصر
۳۸۷	یافتن مملکت مصر	۳۸۷	حکایت یوسف علیہ السلام	۳۸۷	حکایت یوسف علیہ السلام	۳۸۷	یافتن مملکت مصر
۳۸۸	یافتن مملکت مصر	۳۸۸	حکایت یوسف علیہ السلام	۳۸۸	حکایت یوسف علیہ السلام	۳۸۸	یافتن مملکت مصر
۳۸۹	یافتن مملکت مصر	۳۸۹	حکایت یوسف علیہ السلام	۳۸۹	حکایت یوسف علیہ السلام	۳۸۹	یافتن مملکت مصر
۳۹۰	یافتن مملکت مصر	۳۹۰	حکایت یوسف علیہ السلام	۳۹۰	حکایت یوسف علیہ السلام	۳۹۰	یافتن مملکت مصر
۳۹۱	یافتن مملکت مصر	۳۹۱	حکایت یوسف علیہ السلام	۳۹۱	حکایت یوسف علیہ السلام	۳۹۱	یافتن مملکت مصر
۳۹۲	یافتن مملکت مصر	۳۹۲	حکایت یوسف علیہ السلام	۳۹۲	حکایت یوسف علیہ السلام	۳۹۲	یافتن مملکت مصر
۳۹۳	یافتن مملکت مصر	۳۹۳	حکایت یوسف علیہ السلام	۳۹۳	حکایت یوسف علیہ السلام	۳۹۳	یافتن مملکت مصر
۳۹۴	یافتن مملکت مصر	۳۹۴	حکایت یوسف علیہ السلام	۳۹۴	حکایت یوسف علیہ السلام	۳۹۴	یافتن مملکت مصر
۳۹۵	یافتن مملکت مصر	۳۹۵	حکایت یوسف علیہ السلام	۳۹۵	حکایت یوسف علیہ السلام	۳۹۵	یافتن مملکت مصر
۳۹۶	یافتن مملکت مصر	۳۹۶	حکایت یوسف علیہ السلام	۳۹۶	حکایت یوسف علیہ السلام	۳۹۶	یافتن مملکت مصر
۳۹۷	یافتن مملکت مصر	۳۹۷	حکایت یوسف علیہ السلام	۳۹۷	حکایت یوسف علیہ السلام	۳۹۷	یافتن مملکت مصر
۳۹۸	یافتن مملکت مصر	۳۹۸	حکایت یوسف علیہ السلام	۳۹۸	حکایت یوسف علیہ السلام	۳۹۸	یافتن مملکت مصر
۳۹۹	یافتن مملکت مصر	۳۹۹	حکایت یوسف علیہ السلام	۳۹۹	حکایت یوسف علیہ السلام	۳۹۹	یافتن مملکت مصر
۴۰۰	یافتن مملکت مصر	۴۰۰	حکایت یوسف علیہ السلام	۴۰۰	حکایت یوسف علیہ السلام	۴۰۰	یافتن مملکت مصر

صفحہ	مضامین	صفحہ	مضامین	صفحہ	مضامین	صفحہ	مضامین																																																						
۵۱۰	غیر توکل بیان روانہ شدن فرزندان یعقوب معہ نیامین برادر خود	۵۵۷	ذکر احتیاج یعقوب تکلیف بفرستادن خود برادر خود یعقوب یوسف مضمون خط حضرت یعقوب	۵۱۲	برسیدن کنوایان در مصر بار دوم و کیفیت اخفی شدن از ابواب متفرقه احوال بنیامین	۵۵۸	بیت قاصدیت والدین برادر حاضر شدن برادران حضرت بیداد علی بیکلام آمدن پیام و اظهار کردن حالت یوسف	۵۱۳	تقریر حضرت مصنف صاحب بموضوع قصه یوسف	۵۵۹	واقف کردن حضرت یوسف برادران را از حال خود و بشارت دادن ایشان را بقصود	۵۱۴	بمکلام شدن یوسف با برادران و کیفیت خوردن در آن یوسف علیه السلام	۵۶۰	بمکلام شدن والدین برادر روایت کردن خط حضرت یوسف قاصد برادران از مصر بافتن توبو پیرامین حضرت یعقوب	۵۱۵	واقف حال کردن یوسف بر برادر بنیامین و ذکر ملاقات بیان حکایت بر وانه	۵۶۱	تیاری برائی فرستادن پیرامین و مطلع یافتن یعقوب نامہ نوشتن حضرت یوسف والدین برادر بر عیالی بر قارب	۵۱۶	بمکلام شدن یوسف با برادران بار دوم و حضرت شریک ایشان پیش آمدن برادران یوسف حالت گرفتاری و بر آمدن حال سوز	۵۶۲	نقل از حضرت یوسف بیان مقابله جنگ میان مصریان غزل در حق ساربانان	۵۶۳	غزل فراتیه رباعی فاسی	۵۱۷	واقف کردن حضرت یوسف برادران خود	۵۶۴	بیان آوردن خط شریک قاصد از مصر پیش حضرت یعقوب بشارت یافتن حضرت یعقوب از برکت پیرامین یوسف	۵۱۸	آمدن فرزندان یعقوب معینین بدر بار خاص	۵۶۵	ذکر کشف و نوازش حضرت یوسف بر برادران خود	۵۱۹	بمکلام شدن یوسف با برادران و کیفیت خوردن در آن یوسف علیه السلام	۵۶۶	تقریر حضرت مصنف صاحب بموضوع قصه یوسف	۵۶۷	واقف کردن حضرت یوسف برادران خود	۵۲۰	ذکر کشف و نوازش حضرت یوسف بر برادران خود	۵۲۱	تقریر حضرت مصنف صاحب بموضوع قصه یوسف	۵۶۸	واقف کردن حضرت یوسف برادران خود	۵۲۲	ذکر کشف و نوازش حضرت یوسف بر برادران خود	۵۲۳	تقریر حضرت مصنف صاحب بموضوع قصه یوسف	۵۶۹	واقف کردن حضرت یوسف برادران خود	۵۲۴	ذکر کشف و نوازش حضرت یوسف بر برادران خود	۵۲۵	تقریر حضرت مصنف صاحب بموضوع قصه یوسف	۵۷۰	ذکر کشف و نوازش حضرت یوسف بر برادران خود	۵۲۶	ذکر کشف و نوازش حضرت یوسف بر برادران خود	۵۷۱	ذکر کشف و نوازش حضرت یوسف بر برادران خود

منگوانے کا پتہ

محمد علی صاحب بازار لاہور

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ
هٰذَا ابْصَارُ النَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ

الحمد لله ولنته كتاب مستطاب تفسیر سورہ یوسف
المسبوح

کتاب ابصار

علیہ السلام

مصنف

شاعر خوش مقال ناثر شمال لاجی رحمت العفاری مولانا مولوی محمد رفیع پور علیہ السلام القلمیہ

ساکن قصبہ مرغلع شاہ پور

ملک لائیت

حمید ایک پبلشرز لکھنؤ لکھنؤ (پاکستان)
قیمت: دس روپے صرف